

DOCUMENTE

privitoare la

STORIA

ROMÂNILOR

culese de

Eudoxiu de Hurmuzaki

Publicate sub auspiciile Academiei Române

Volumul XIV

DOCUMENTE GRECEȘTI

PRIVITOARE LA

ISTORIA ROMÂNILOR

PUBLICATE DUPĂ ORIGINALE, COPIILE ACADEMIEI ROMÂNE ȘI TIPĂRITURI

DE

N. IORGA

PARTEA III

C. 1560 - C. 1820

BUCUREȘTI

1936

PREFAȚA

Acest volum trebuia să cuprindă numai rămășițele neîntrebuințate în cele două volume precedente din copiile făcute la Constantinopol de d. Manuil Ghedeon pentru Academia Română. Am socotit că e bine să adaug documente greu de găsit în publicații speciale, mai ales în reviste, ca „Φάρος” de la Alexandria.

Dar un hasard fericit mi-a scos înainte ce s'a păstrat din corespondența lui Nicolae-Vodă Mavrogheni, sechestrată asupra lui în momentul când el a fost jertfit la Biela-Slatina (Bulgaria), după ce fusese silit a se retrage din țara a cărei Domnie fusese dată altuia. Cumpărată la Atena, această contribuție esențială la cunoașterea Domniei Fanarioților, ale cărei dedesupturi se vădesc astfel întâiași dată, a fost și ea tipărită, împreună cu unele lucruri mai târzii adate la dânsa de vânzător. Dătoresc d-lui sub-secretar de Stat Savel Rădulescu însemnata sumă cu care colecția s'a cumpărat pentru Institutul Sud-Est European.

Dar un alt noroc m'a făcut să pot căpăta pentru Institut și copiariul fanariot în care se cuprind unele acte de la contemporanul moldovean al lui Mavrogheni, Alexandru Ipsilanti, și de la urmașii lui. Ele au intrat firește în aceeași serie¹.

Pentru o altă publicație rezerv scrisorile, de caracter mai mult retoric, de

¹ Documentele scoase din acel volum sânt însemnate cu o steluță.

PRÉFACE

Ce volume devait comprendre seulement les restes non employés dans les deux volumes précédents des copies qu'avait fait faire à Constantinople, par M. Manuel Gédéon, l'Académie Roumaine. J'ai cru utile d'ajouter des documents difficiles à trouver dans des publications spéciales, surtout dans la revue „Φάρος” d'Alexandrie.

Mais un hasard heureux m'a présenté ce qui se conserve de la correspondance du prince Nicolas Maurogénéis (Mavrogheni), séquestrée dans ses bagages au moment où ce prince de Valachie a été sacrifié à Biela-Slatina (Bulgarie), après avoir été forcé de se retirer du pays dont l'administration avait été déjà confiée à un autre. Achetée à Athènes, cette contribution essentielle à la connaissance du régime des Phanariotes en pays roumains, régime dont les dessous se révèlent ainsi pour la première fois, a été publiée elle aussi, avec certaines pièces d'une époque ultérieure qu'avait ajoutées le vendeur. Je dois à M. le sous-secrétaire d'État Savel Rădulescu la somme importante avec laquelle la collection a été acquise pour l'Institut Sud-Est européen.

Mais une autre bonne fortune m'a permis de gagner pour l'Institut aussi le livre de copies phanariotes où sont compris certains documents du contemporain moldave de Maurogénéis, Alexandre Ypsilanti, et de ses successeurs. Ils sont entrés naturellement dans la même série¹.

Pour une autre publication je réserve les lettres, d'un caractère plutôt rhétori-

¹ Les documents tirés de ce volume sont marqués d'un astérisque.

VIII

la Domni și dascăli din țările noastre, a căror copie fotografică mi-a comunicat-o d. Marcu Beza sau care sânt cuprinse în așa de bogatul Epistolariu, cu părți și din secolul al XVI-lea, pe care mi l-a dăruit d. Remus Caracaș.

Cetirea documentelor de la care am avut originalele a fost făcută de zetarul însuși, d. Socrate Sotiriadis, care s'a dovedit a fi un bun cunoscător al vechiului scris grecesc; mi-a dat și explicația celor mai mulți termeni turcești: îl arăt toată recunoștința mea.

que, de princes et de didascales des mêmes pays roumains, dont la copie photographique m'a été communiquée par M. Marc Beza ou qui sont contenues dans l'Épistolaire, si riche, ayant des parties du XVI-e siècle, qui m'a été donné par M. Rémus Caracaș.

La lecture des documents dont j'ai eu les originaux a été faite par l'imprimeur même, M. Socrate Sotiriadès qui a prouvé être un parfait connaisseur de l'ancienne écriture grecque; il m'a fourni aussi l'explication de la plus grande partie des termes turcs: je lui en exprime toute ma gratitude.

N. IORGA

INTRODUCERE

Domnia lui Nicolae Mavrogheni apare după actele ce publicăm aici în cele mai ascunse ale ei dedesupturi, în socotelile ei cele mai secrete, — o adevărată revelație.

Prin ea se vede ce om de ispravă a fost acest harnic Grec din insule, câte a îndrăznit, până la alcătuirea unei armate de „20.000“ de oameni, până la năvălirea în Moldova și provocarea Ardealului întreg la răscoală, câte a cruțat el țării ca suferinți față de neconținutele, neapăratele cereri turcești. Figura acestui om așa de crud jertfit de grosolănia Turcilor desperați de înfrângere, dar și după intrigile boierilor pe cari-i îndepărtase, trimetându-i în exil, — printre ei Ianachi Văcărescu el însuși, — apare cutotul altfel decât în caricatura, exploatată apoi de un Ionescu-Gion, pe care a dat-o spiritul de mahală, zeflemeaua bucureștenă a Pitarului Hristachi și a altor informatori de aceeași treaptă.

Revelația aduce o reabilitare.

Pentru desăvârșirea ei, adaug tipărirea sau resumatul celor câteva piese românești din această întinsă culegere.

I.

Între aceste acte românești câteva sânt înainte de Domnia lui Nicolae Mavrogheni.

1. Astfel ordinul din 1-iu Maiu 1778 al lui Alexandru-Vodă Ipsilanti pentru „cărutul cherestelii ce cu prea-înnaltă împărătească poruncă s'au orânduie aici în țară a se tăia și a se căra la Ismail“, cu grija de a nu se tulbura locuitorii pe neprevestite. „Birnicii“ vor ieși de-odată cu carele, ca să scape și, ca să-și îplinească și țara datoria ce are a săvârși în grabă porunca împărătească“. Se vor plăti carăle: „câte tult unul de car și tult unul să le tineți în seamă la dajdii viitoare, după teșchereaoa ce vă va aduce de la priimitoriul cherestelii de la Vădeni i Galați“. „Carăle să fie țapene, cu boi sănătoși.“ Se vor întovărăși cu breslași și cu slujitori de județ, „oameni vrednici“. Badea Știrbei va primi carăle la Buzău. Vor fi pedepsiți, dacă nu se vor grăbi, căci „destul vă iaste a înțelege graba trebii“. În zece zile carăle vor fi deci la Buzău. „Ci așa să urmați negreșit, și fiți sănătoși.“

2. Un lung șir de acte supt Domnia lui Mavrogheni arată cumpărături făcute de Greci și Turci în Țara-Românească, la 1786.

Ca nume de vânzători: „Anastase, neguțătoras pământean“, „Mirică, neguțătoras pământean“, un Grigore, un Iorga, intitulați tot așa, „Cealac Dobre l Stan, neguțători pământeni“, Vasile tabacul, „Iane vâtaș ot Cămpina“, „Iuda Ovreiul, neguțători pământean“, „Hagi Filalet“ (?), un Zamfir, Zafirache Cernov și un ciudat „Elgăchea Zahra“, un „Ion Dabija ot Sibiciu“, un „Bohor Ovreiul“, un „Dumitru Lut“.

Între cumpărători: „Theodosle Ioan, tovarăș lui Morali capanlău“, „Hagi-Chiriliac Arbut, tovarăș lui Hagi-Costanda capanlău“, „Mustafă, tovarăș lui Hagi-Ali capanlău“, „Mola-Mehmet, tovarăș lui Ischiudarlă-Ali capanlău“, „Gingiul Mola-Meemet, tovarăș lui Balgi-Hagi-Ali capanlău“, „Costandin Chiriță cumpănlaș“ din Compania grecească deci (semnează grecește: *κομπανιστας*), „Hriste Gheorghiu

capanlău, tovaroș lui Hagi Panait capanlău“, „Hagi-Ibraim Posorlui, tovaroș lui Cadloglu capanlău“.

Odată „Dimitrache Turnavit capanlău“ cumpără de la „Apostolache Turnavit, pământean“, niște miere.

Ca prețuri, mia de ocă de „seu“ („seu bun de vacă“) „i dăn cerviș“, 230 sau 225 de taleri sau și numai 220. Mierea se vinde cu 8 taleri și un ort sau și 9 cântariul. Cașcavalul se dă cu 195 de taleri mia de ocă.

Un capanlău, Nicolae Ioan, Grec, declară că a luat 50 de „cântară“ de miere „rădicată de la acest județ (Ilfov), care mă făgăduescu a o duce la capanu Țarigradului“, dând teșcherea la 31 Octombrie 1787.

Cutăre Turc cumpără „pentru capan“ „miere cant[are] 172, curată, lămurit, prin vederea ochilor mlei, cant. po tl. 30, însă cant. 18 Cond. Colan, i 26 cant. Ioan Odobescu, i 114 de la Ion Condean, i cant. 14 de la Radu sin pop Marin“, toți din Dâmbovița. Prețul e 8 taleri, 30 de bani, dar și 10. Și „untul curat lămurit prin vederea ochilor“: cantariul e când 9, când 15 taleri.

II.

Un șir de documente privesc furniturile către Turci, cu care așa de greu se luptă dregătorii lui Mavrogheni. Astfel, în ordine cronologică:

1. Sud Slam-Râmneec. Tainaturile ce s'au dat la ortale și la suratehii topeli, de când au venit la Focșani până la sfârșitul Octv., cum sineturile arată, însă pă 21 zile dă la 10; 1787, Ocmv. ...

Păini 440 la 11 oameni ai Mării Sale Pași, ce au șazut în deal păzitori, să nu meargă ascherlii să supere lăcuitori.

890 cu buirultiu Mării Sale Pași la oameni ce au lucrat la odăi...

Simbrie la măcelari ce au tăiat oile de țară...

Ocă fân... la cai tunurilor de la Silistra..., la cai tunurilor de la Ismail... 50 ocă catran la tunuri.

2. Sud Slam-Râmneec. Cele ce s'au dat în 21 de zile la tainaturile Mării Sale Bechir-Pașa aici, în Focșani, de la 10 ale lui Octomv. până în treizeci, cum arată; 1787, Octomv.

...Orez, ocă po bani 42..., unt ocă po bani 60..., carne oae, ocă po bani 12..., miere ocă po bani 30..., mișastea (*sic*) ocă po bani 75..., făină har (*sic*) cernită, ocă po bani 9..., năhut, ocă po bani 24..., sare, ocă po bani 6..., țăpă, ocă po bani 12..., cafea, ocă tl. 3..., lumânări său, ocă po bani 72..., lumânări țăară, ocă po tl. 2..., găini. una po bani 18..., oao câte 5 la pară..., săpun, ocă po tl. 1..., unt de lemn ocă po tl. 1..., catran, ocă po bani 18..., zarzavaturi pe zi câte tl. 3,60..., stanboale orzu po bani 30 unul..., fân țăară de măsură 116, po tl. 3..., dramuri piper, ocă po tl. 3..., enibahar, ocă po tl. 4..., unt, ocă po bani 60..., miere, ocă po bani 30..., orez ce s'au trimis de la București.

3. Sud Slam-Râmneec. Cele ce s'au dat la tainaturile Mării Sale Bechir-Pașa pă zile 30, din 31 Ocmv. până la 29 Noemv., cum arată; 1787, Noemv. 30..., 30.000 păini..., făclii țăară..., păcură..., oțet... 629 piei ale oilor de mai sus, ce s'au luat din județ, vândute pielea po bani 30, bez 32 piei luate de ascherlii și nu le-au plătit.

4. Sud Slam-Râmneec. Cele ce s'au dat la tainurile oștirilor aici la Focșani și la câteva bairace în Râmneec pe luna ačasta a lui Dechemv., cum arată sineturile; 1787, Dechemv..., 22.857 s'au cumpărat aici la Focșani, neputând birui brutarii să facă păine de ajuns, una po bani 4..., la 2 culucuri ale ortalelor..., 4.000 păini la mazăli meșteri lemnari și salahori ce au lucrat la meremetul caselor stricate la bordee, po bani 3.

5. Sud Prah. Cheltuelile la trebile oștirii cum arată... La 9 tupuri de astar și alte mărunte cheltueli, când s'au întors iarăli de la Sinac. Bașăș când s'au întors

iarălăi cu robi și cu capete de la Sinae. La cășăți (sic) ce i-au trimis la hotarale nemțești, adică de 4 ori, câte tl. 10. Iar la bacșăuri ascherliilor, când s'au întors de la Văleni cu robi și cu capete. La un oğac-ceauș care au adus mehtup dum. einst. Șifer-agasă, către serdenghești să nu facă supărare raelii. La rogojani ce s'au dat la conacile agalelor și la cățva neferi. La 2 Turci în 2 lani, Mart, Apr., ce șăd lângă noi pentru lăcuitori, de-i păzesc când le ia carăle salh. și scoate după la ostași.

Ipacu cheltueli la urmă.

La 2 cășăți ce s'au trimis cu porunca agalelor la valea Buzăului și la Cămpina... La neferi turci ce să trimit mumb[ășiri] pă la plăși pentru împlinirea poruncilor. La doftoriile iarălăilor... La herari și la her pentru dresul tunurilor. La păcură pentru mucuri. La frînghii tupei-bași pentru mucuri. Prin dumlui biv Vel Logt. Vasilache, răvașul este trimis la Visterie... Lui Gheorghe vataf de brutari... Leafă după adeverința dumnealui Clucer Barator.

6. Cheltuiala la treti săama cum arată. La 2 oameni ce am trimis la Ocnă, trimițându-i ca să-mi aducă veste de acolo. La 2 oameni meșteri ce i-am adus dă la Călași (sic) dă au făcut pismet. Rogojini la cai ce am mai pus... și am încăreat orz de am trimis la Brăila după poruncă... La un om ce l-am trimis la Iași din poruncă, să afle ce este pe acolo

7. Sud Slam-Râmneac. Cele ce s'au dat la tainurile Mării Sale Bechir-Pași în 21 de zile până au purces, încă din 30 ale lui Dechemv., până în 10 ale lunii acestia, cum arată; 1788, Gheur. 24.

8. Sud Vlașca.

Ascherlii ce au trecut asupra Piteștilor și li s'au dat tainuri din zahr. ce o aveam cumpărată pentru treaba ascherliilor ce să află șăzători în Găești cu binbașa al lor Surchiulă-Mustafă, cum arată; 88, Fevr.

Bagdatlă binbașa, Saçcol chehaiasă Tufecibașa, Husein-aga Tărnăvlă, Hasan-aga al lui Belinaș-oglu, Chehaia Saîi-aga, Gîam-Ali-aga, un baerac ipac al lui Bagdatlă binbașa, doao baerace, trei baerace, doao baerace, doao baerace ipac, un baeracu, dmi. Spătar, Mavrogheni și dunn. Pste. Stathache, la întoarcere.

9. Foaie de lucrurile ce s'au găsit aici la odaia dumlui Sărdır. Marcu, ispravnic, „cum arată anume; 1788, Fev. 8 (și felegene de marmură“, „ișlice ale Sărdır“, „19 cutii cu halva“, „2 umbreli“, 4 „ghiudemuri“, „pio de cafea cu pisălug“, „testele fișicuri“ „berec-papuci fără de meși“, „putină cu prune uscate“, „borean cu dulceață de nuci“, „fucale“, „solnițe de carton“, „lingură mare de castron“, „sticlă cu doftorii“, „macat“, perne de lână“, „mindiriu cu pae“, „piele de masă“, „piele de butcă“, „piele de ursu“.

10. Sud Muscel. Perilipsusul socotelii acestor sami, cum arată; 88, Iun. 18.

Tl. banl

11529 9 Suma haracului, afară de răsura noastră și simbria zapeiilor.

10445 Zahereaoua cu scutelnici.

5576,72 Suma semii a treia, afară din răsura noastră și simbria zapeiilor și scăzământul ce s'au făcut la această sumă.

1699,60 Am dat leafă creștinilor ascherlii pea Mart, însă:

241 Lambru plev.

240 Dumitru bulucbaș.

480 Polcovnic Ianache, Ivan bulucbaș.

562,60 Dumitrache Alexandru Ruset.

176 Am luat leafa neferilor miei, Armaș Velisar.

889 Am dat alfel-hesap dumnealui biv Vel Spătar Romanò.

1579,90 Pentru 4 sate ce, din prieina bățăliilor prăpădindu-să, nu s'au făcut nicio împlinire, însă

7,48 La 3 sate, însă
 431,24 Rucărul, lude 98.
 127,72 Dragoslave, 29.
 123,24 Bădici, 28.
 66 Nămăești, 15.

S'au plătit porumb chile 50, ce iarăș la oștire s'au dat.

(Iscălește, unul grecește, altul românește, „un proin agă“ și un „proin armaș.”)

10. Pentru grâu, chile una sută unsprezece, ce l-am avut în Câmpulungu, și s'au luat de s'au dat mâncare ostașilor, ni l-au plătit dumnealor ispravnicii din sud Mușcel, chila de grâu câte tl. 10, priimind toți bani în mână noastră..., 1788, Oct. 20.

Neculae ot Slăvești.

D. Bădica ot Costești.

D. Bebu ot Oarje.

Ilie ot Cortești.

Ghinea Evceale ot Căpologu.

Paraschiv ot Broștenii.

Tudosii Arnăutu ot Suhaia.

11. Sud Argeș. Bani ce s'au chieluit la trebile ostașilor din rămășițurile de harți (*sic*) de zaherea și din 3-ti seamă, cum arată; 88, Iunie 17.

(Brutari bucureșteni și pământeni, măcelari pământeni.) Făcutul și dresul cuptoarilor de pâine ot orașu Argeș i Pitești... S'au cumpărat coase ot Curtea-de-Argeș... S'au cumpărat catran la Curtea-de-Argeș pentru tunuri... S'au cumpărat site pentru cernutu făinei la Curtea-de-Argeș și la Pitești pentru trebuința olacurilor i la tunuri și gephanele... S'au dat leafa lui Cara Meemet, păzitor magazii (și alți Turci păzitori).

12. Oraș Câmpulung. Perilipsis de socoteală semi a treia, cum arată; 1788, Iul. 22.

572 tl., suma de seama a treia pe l[u]d[e] 130, po tl. 4 vechi, afară din l[u]d[e] 50 ce s'au scăzut după foaia de scăzământ pentru măcelari, brutari i morari care slujesc la trebuința oștirii... 20 tl. pentru 10 bucăți astarti la trebuința oștirilor celor răniți și morți, 2 pă 8 trăisti la dumnealui Tufceci-Bașa pentru cai tunurilor prin Dinul Mocanu.

360 pentru 18 cai orășănești po tl. 20, care cai au murit purtând olacu de când au venit oastea în oraș și până la înapoierea lor în Târgoviște, fiindcă până atunci nu mai adusesse dumnealor is. cai după la județ, ci tot ai orașului au fost de olac.

20 să scade sămbriia județului.

10 sămbriia logofet. de orașul (*sic*) (iscălește județul).

13. Oraș Câmpulung. Perilipsis de socoteala sămi haracului de l[u] d[e] po tl. 6, 60 vechi, cum arată; lt. 88, Iul. 21.

tl. bani

1170 capete pe lude 180.

117 răsura la leu bani 12.

Dat vătășai la județul Iorga cu răvașu lui (nume: Mitu Țoglovan, Mițu Purece, Neacșu, Radu Bischiu (?), Stanciu Pocică, Matei Tărăță, Radu Măloșanu). Dat pă lemne la ascherlii pe cară 16.82, caru po bani 24, neajungându-se lemne din carăle ce să aducea de oroșani.

14. „Tasil“ de la „serdeanghesti Astazfura (*sic*), fișoru Belinașului-zadea“ (și „doao chile dă Ruș“) (30 Septembrie).

15. Vitele ce s'au luat din plaiul Prahv. și s'au tăiat pentru trebuința oștirilor; 1788, Oc. 25.

Vact ol

30 125 Băneștii.

26 401 Cămpina, Stole.

25 98 Cămpina Lupoianului.

- 22 69 Provița.
 11 55 Poiana.
 73 303 Breaza.
 38 172 Brebul mănăstire.
 61 16 Urleta.
 55 265 Comarnic.
 32 155 Cornul.
 6 38 Secăria.
 37 125 Brebul meș [iași].
 3 42 Teșila i Păscari.
 1 25 Șoprișle.

16. 29 Februar 1788. „Isuf Aga capichehaia“ primește o sumă de la „dum-lui biv. Vel. Medl. Dimitrache, ispravnic ot sud Vlașea, pentru cheltuiala salahorilor“.

17. Sud Argeș. Perilipsis de câți bani s'au luat din seama haraciului; din zahereă i de bani breslelor de pervii seamă și din treti seamă, cum arată în jos; 1788, Apr. 19... S'au dat leafă dumnului Usein Uzum-aga cu doao taguviluri ... S'au dat leafă la șase brutari bucureșteni ... S'au dat lui Ene Arnăut, brutariu ... S'au dat Ghițului vătaf de brutari ... S'au dat simbria la șase ȋobani ce păzescu oile și vacile dă beelie ... S'au cumpărat 20 oacă fier, care s'au primitu la dumlui Salî-aga la Argeș ... S'au chieltnit când au făcut gephanelile la Curtea-de-Argeș.

18. Perilipsis de socoteala cheltuelii ostașilor ce s'au aflat aici, cum arată. ... Sterie căpt. taingiu

19. Plaiul Teleajenului dă 700 taleri, 60 bani; însă pentru acești bani au dat șaptuzăci de vaci, po tl. zece pentru rămășița zahereli ... și, tăindu-să aici, la Văleni, au dat la tainul așcherliilor.

(14 Iunie 1788.)

20. Același dă 1.383 lei, 80 bani, în 137 vaci, tăiate la Văleni (aceiași dată).

21. Adeverință că plaiul Prahovei a dat 368 vaci, 1589 oi, tăiate la Câmpina; ispravnic Ibrictarul Nichita. „Iar pieile vacilor și oilor le-au luat lăcuitori. Cu adeve-rință că Domnul a îngăduit plata „rămășițurilor“ în vite (26 Iunie).

22. Sud Mușc. Catastih de oi i vaci și cai ce s'au dat dintr'acest județ pentru treaba oștilor din Câmpulung, cum înăuntru arată; 88, Iun. 18. (Pe plaiuri și sate.)

23. Sud Muscel. Rămășița fânului i a lemnelor a somei ce mai arată în județ, cum arată; 88, Dechv. (lista satelor).

24. Sud. Mehedinți. 89. Eextractu de rămășița grăului și fănu, lemnele ce s'au luat, bani din orânduiala lui Oct., cum înăuntru arată (lista de sate: și Tihomirii; iscălit: Mih. Stol. biv Vel Pah.).

25. Sud Dolj. Perilipsis de socoteala zahereli de grău i orz i fân și lemne i mei, orânduilele din anul trecut; 789, Avg. 18.

26. Orânduiala de cai mezilurilor ce s'au făcut pe la județe și ca cebucă, Fev. și Fev. 13. (380 de toți) (pe sate.) Gheorghi Vel Capn.

27. Condeile ce sau cisluit într'acel județ al Prahv. mai mult piste coprinderea poruncei log. 89, Avgt. ... 5 cai din orânduiala cailor ordii Mării Sale lui Vodă... 2 cai din plaiu, de cei de tunuri ... S'au cisluit pentru conacul mosafirilor.

III.

Scrisori cu vești, complectând pe cele grecești, sânt câteva:

1. Cu multă pleacăune închinându-mă, sărut cinstită mână dumi...

Cu prea-plecată scrisoare înștiințez dumi că la aceste plaiuri cu ajutoru lui Dumnezeu să află bine pace, de la nicio parte niciun fel auzire împotrivă nu să află

nici să simte, liniște și între lăcuiitori să află, cu toată silința spre cele ce să cer de la Visteria Mării Sale lui Vodă, nici de seferlii fugari a veni prin munte până acum nu să aude nimic; paznicii am pus și la Pod[ul] Lac[ului] în plaiu Râmnee, și să află zioa și noapte cu mare privighere, la un loc de Milcov, i, la Dealul Lung găsind un loc, încă au mai făcut tot în poteca ce au fostu gătit seferlii de trecea pe la Pod[ul] Lacului. Încă mă aflu cu toată privegherea și silința spre săvârșirea luminumelor porunci și ale dumi ce le am date. Înăuntru încă nicio mișcare în potrivă aiei în partea locului, nici la cetate Brașov n'au putut vedea nici afla oameni ce-i i-am avut înăuntru, și acum iarăș oameni am acolò, și să află privighind și iscodind a afla lucruri adevărate și vrednice, și, îndată ce vor sosi, iarăș voi înștiința.

Mă rog dumi, cinstite Vornice, să faci dum. pomană ca să arăți Mării Sale lui Vodă să să milostivească asupra scăpătăunii mele să mi să plătească ceia ce am cheltuit până acum cu trimiși ce am avut dinăuntru, și am și până acum, fiindcă mă aflu omu scăpătat și cu casă grea, și am luat bani cu osteneală, ca să nu dau sminteală luminumelor porunci a bunului meu stăpân (milostivul Dumnezeu să îi delungeze ani Mării Sale cu fericeire în luminatul Înălțimii Sale Seaun), mai vartos că vreo lefușoară pără acum nu mi s'au făcut, și mă aflu cu mare cheltuială, adăstând răvârsarea mili Mării Sale prin bun[ul] dum' ajutoru și milostivă aducere aminte, care cheltuială în doi o arăt dum', și să am cinstea răspunsu dui.

Al dumitale
prea-plecată
slugă

Dinul Postă. Vernescu.

Vei serie dum' și duml. boierilor ispravnici vreo scrisoare pentru mine, ca să mă știe.

(Urmează socoteala. Și „doi trimiși ce au fost până la Sibii ... La plăiași de București“.)

(Resumat grecesc.)

(Pe Vo.): Întru cinstită mâna dum' Manolache Creț[ulescu] V' Dvornic cu cinste și multă plecăune.

2. Prea cinstit dum' Vel Dvor[ni]c.

Cu prea-plecată a mea scrisoare înștiințezu dum' astăzi, la 18 ale aceștii luni, mi i-au venit o scrisoare de la omu ce-l amu înlăuntru la Brașov trimesu pentru cercetare, ca orice va vedea și va auzi din cele ce vor fi adevărate, să mă înștiințeze, și îmi serie că la Brașov face gătire, grău să macină și îl bagă în poloboace, carele ce sântu de obuz le gătescu, poruncă au venit la Brașovu de facu parcanе, și este poruncă să plece la Fev. în 15 zile ale loru. Și numai cinci tunuri au venit la Brașovu, iar tunari și cai sânt de 15, și așteaptă să vie doosprezece reghimenturi, în reghimentu cu șase sute de catane, și din Haramsechi și din Cucu șase sute de catane călăreți într'ales, și așteaptă să vie acele reghimenturi să meargă în Țara Leșească, și în ce locu să află acumu acele reghimenturi nu să știe. De această înștiințezu dumitale.

1788, Ghen, 18.

Prea-plecatu
dumitale
slugă

Constandin văt.

(Traducere grecească.)

[Vo.:] Întru prea-cinstită mâna dumlui Vel Dvor. Crețulescu cu toată plecăumea.
(Pecete neagră.)

3. Prea-cinstite dum. Vel Dvornice, cu multă plecăune sărut prea-cinst. mâna dum'.

† Cu prea-plecata mea scrisoare înștiințez dum', la cetate în Brașov au început a face gătire, și semnele sânt de plecare oștilor. Au început a măcina grău și a-l așeza

în poloboace. Carăle la obuzuri sânt gata; luerează și la parcanе cu mare grabă meșteri. Au venit și 5 tunuri, și gătesc și tunurile cetăți; aștiaptă oaste să vie și de la alte locuri. Să simte că dă spre Țara Leșască o să meargă împotriva oștilor Împăratului nostru turcesc, și așa umblă vorba că până la Fev. 15 să aștepte în Țara Leșască această oaste a Neamțului ce să gătește să plece acum de aici, din partea vecinătății. De aceasta înștiințăm dumitale.

1788, Ghen. 20.

Prea-plecată dumi

slugă

Andrei Vor.

(Traducere grecească.)

(V^o.) Întru prea-cînst. mîna dum. Vel Dvornicu cu toată plecăcunia să să închine;

(Pecete neagră.)

3. Un raport de ispravnic (semnătura greacă), pe lângă știri despre zaherele, are și această parte istorică: „Îndeuul tot s'au îngrozit, căci vrășmași din Coziia s'au înmulțit și din ăsa în ăsa să înmulțesc, și strejile s'au apropiat de Râmnic, și ne-am pierdut mințile, neștiind ce să facem cu toți oroșani, numai D-zeu să-ș facă milă“. Și postscriptul grecesc anunță: και άπάντα εις τον άρχ. Επιθ., ήτοι δια το Πιτέσι: έκινησεν από εφές (sic) μεγάλη δόναμις έχθρών με τόπια, και κατά συμπέρασμα ήμπορούν αόριον να κτωπηθοούν; με προσωσανική (sic) της γράφω. („Și de sus către dumnealui Spătarul, adică pe la Pitești, s'a mișcat de ieri mare putere de dușmani cu tunuri, și după chibzuire pot mâne să bată; cu cea trecută (?) îți scriu“).

(V^o.) Cînstului și al meu mai mare duml. Theodorache Adibzaadê biv Vel Cluđer, caimacam[ul] Craiovei, cu cînst. și plece.

(Pecete neagră.)

4. Prea-Înălțate Doamne,

Înștiințez Înnălțimii Tale pentru pușini Nemți ce au venit la Coziia fără veste și, aflându-să dumnealui Sădr. Marco, ispravnic, șezători acolo cu neferi Nemților co-prinsu, și șezind vreo patru zile acolo, la mănăstire, astăzi, la 19 ale aceștii curgă-toare luni, au plecat iarăși înapoi, rădicând și pă dumnealui Sădr. tot cu dănsii. Din mila lui Dumnezeu despre altele este bună pace. Pentru paza plaiului întocmai după luminatele porunci sânt următor. Și nu lipsii de a înștiința Înnălțimii Tale.

1788, Fevr. 20.

Robul Mării Tale

Todorachi, văt. de plaiu Coziia sud. Vălci.

(Pecete neagră.)

5. Cu cînte și fiască plecăciune închinându-ne, sărutăm cînst. blagoslovitoare dreapta preasfânta.

Înștiințăm Preasfinții Tale că zapeii plăși Oltului între alte catastișe ce ne-au trimis de niște jafuri ce s'au făcutu de ostașii dumnealui Cară-Abdi bimbașa Nicoopoianu, când venia aici la Râmnic și apoi, ajungându-l luminata poruncă domnească ca să să întoarcă înapoi să meargă la Craiova să să înpreune cu oastea de acolò, la întoarcere s'au făcut mai sus numitele jafuri, între care catastișe ne-au trimis și acesta al părintelui iconomului de la Drăgășani, care iată că-l trimiserăm la Preasfinț., ca, de vei socoti, să o arate Mării Sale lui Vodă. Făcurăm și noi această carte către Măriia Sa din partea noastră, ei, de să va socoti de Preasfinț., să va da Mării Sale ori finț., ori prin dumnealui Vel. Vist. Și cum milostiv Dumnezeu îl va lumina. De aceasta înștiințăm, și sântem,

788, Mai 6.

al Preasfinț. plecați

fi sufletești

(Două iscălituri indescifrabile.)

6. Pașaport domnesc „căpitanilor după la menziluri“, pentru un lipcan, „mergând la Nicopie“: a i se da, din menzil în menzil, cal și surugiu.

(12 Iunie 1788.)

7. Iulie 1788. Radul Budișteanu arată lui Vel Vistier prin Toma căpitan Rachita, „mumbașir la schela Zimnicilor“, pentru zahereă trimeasă „dumnealui cinstitu binbașă Belinașul aici, la magazia Piteștii“.

8. Prea-înnălțate Doamne,

† Cu prea-plecata mea scrisoare înștiințez Mării Tale că, scriind Costandin Oïohodar cu luminată porunca Mării Tale mumbașir pentru lucruri mișcătoare și nemișcătoare ale unui Toma ce au fugit la vrăjmași, s'au dovedit după arătare lui Petre postelnicul, jăluitar, că are o vie în dealul Valea Crângului dentr'acest județ Secuceni. Pentru care am orânduit pe Lupul boeriuș mazălu, împreună cu alți moșneni înprejurași, de au făcut cercetare față cu Costandin Oïohodar și cu Petre jăluitarul. (Cercetare.) 1788, Avg. 11. Al Înnălțimii Tale prea-plecat slugă:

Petre (?) Med. (Traducere grecească.)

9. Prea-înnălțate Doamne,

Cu prea-plecată scrisoare înștiințez Mării Tale pentru Untosul otuzbir-bulue de la Gomotoriă (*sic*), că nici într'un chip dă satele județului acestuia nu-l poe n dăzbăra, ca să să părăsească a nu mai trimite să ia oameni cu muieri cu tot și să-i treacă de cindea; la dumnealui capichehaia dă la Diu am scris; dumnealui iarăș au arătat pă la locurile ce s'au căzut și i-au poruncit a nu să mai amesteca, și el nici cum nu să dezbară. Acum, dă la Coșmir și de la Braniște au luat câteva seme (?) și le-au trecut dă cindea, cum și de la alte sate, după cum îți va spune și Abdi, Tataru Mării Tale. Pentru care mă rog Mării Tale ca să-i scrii și Mării Ta unde să va socoti de Înnălțimea Ta cu să-i vie de hac și să-i poruncească, ca să nu mai facă un lucru ca acesta și și pă cei ce i-au luat, să-i treacă iarăș dincoace, căci cunoscut este că nici prea-înnălțatului Vizir nu-i este priimit să spargă un județ și să treagă (*sic*) satele dă decindea, în vremea ce și țara aăasta este tot a prea-puternicului nostru Împărat. Apoi cum va fi mila Mării Tale.

1788, Sept. 10, Cerneți.

Al Mării Tale

prea-plecată.

slugă

Mih. Ștucă biv căpitan.

10. (Resumat grecesc; scriitorul e ispravnic de Mehedinți; pecete neagră.)

27 Decembre 1788. Gheorghie Sărdar către Marele Vistier, pentru ordinul de la Domn, „de s'au pus și mănăstirile județului acestuia ca să dea zaherea și oile din orânduiala de al doilea de la Oev“. Trimete la Tismana, „socotindu că va fi nescaruva oameni de ai mănăstirii acolo, căci egumenu știut este dumitale că este dus în Țara Nemțască, și, întorcându-să trimisul nostru, au arătat că pe niminea nu au găsit acolo, moșiile mănăstirii iar sântu asupra isprăvniceilor ce s'au orânduit din porunca Mării Sale lui Vodă de dumnealor trecuți isprăvnicii, care de căț bani, de ce venitu au eșit după acele moșii, s'au dus isprăvnicei de ș'au dat socoteala la duml. Paheu Ioniță Mardagiū, la Craiova. Ci mă rogu dumitale ca să arăt Mării Sale lui Vodă de a mi să trimite poruncă, ca, ori pe isprăvnicei să apue, să împlinescu zaherelile acestea, sau să să rădice, de a nu fi eu încărcat la Visterie cu zaherelile acestea.“

(Resumat grecesc.)

11. După dorita dragoste,

Dorita scrisoare am primit și, înțelegând că ești sănătoasă, m'am bucurat, slăvind pre Dumnezeu, din a căruia milă mă aflu și eu sănătos. Iar că ai tras necaz și tragi și acum, eu știu foarte bine, că și eu aici asemenea am pătimit. Numai ce să facem, soro? Să mulțumim lui Dumnezeu și cum vom putea să ne chivernisim, că să vede că pentru păcate sânt acestea. Și iată îți scriu, Mariufo, să nu mai faci lucrare cuiva pentru venirea mea, cum scrie un prietin, că, de va mai supăra cinevaș pe Mării Sa

pentru mine, va să mă aduci la mare turburare, să nu mi să pricinuiască cevaș; ci, pentru Dumnezeu, ferește-te, nu mă supăra, nu mai pomeni, că nu-mi aduci vre o belea la capu. Cum va vrea Dumnezeu mă voi strădui, până când mi să va erta păcatul. Sori-meî mă închin cu plecăciune. Și fii sănătoasă.

1789,

Ghen. 9

Al dumî dorit soț

Ioan biv Vel Păh.

(V^o.) Doritei mele soții Mariuți Margoaicăi Păiniceî (*sic!*), cu dorită dragoste să să dea.
(Pecete ruptă.)

12. După frățeasca dragoste.

Frățeasca serisoare a dumatăle am priimit și toate arătările ce mi le arăț dum. pentru pricina socotelilor le-am înțeles, cum că la socotelile ce trimit boeri ispravniciei de sami s'ar fi văzând multe condee arătate de ispravnicii fără de sineturi și pentru ce să să îngăduiască a le arăta și să nu să apuce să împlinească? Arhon Stolnice, dar cum poe să-i apuce, în vreme ce din Visterie poroncă nu am, cele ce sânt priimate și pentru cele ce nu să priimescu pentru în cu (*sic*). Ispravnicii îmi sta înpotrivă, cu cuvânt zicând: „Visteriia că[nd] le va ținea în seamă, atunci vor răspunde“. Ci trebuiește această alegere Visteriia să o facă și să-m dea poroncă: pentru cele ce nu sânt priimate, să-i apuce să împlinească, și, atunci când nu voi urma poronci, să mă învinovățit (*sic*). Și, pentru acest fel de pricini ceale multe arătate sânt la socotelile Mehedinților, unde au fost ispravniculu căpt. Mihai Ștucă, carele, fiindcă din poronca Mării Sale lui Vodă iaste chemat la București, au și plecat de vine; ci, viind, îl va apuca Visteria la socoteală, după perilipsis al său ce-l are dat la Vist., și să va arăta ceale priimate de Vist., și pentru ceale ce nu să vor priimi să va apuca de va împlini. Că dum. au fost isprănicel de zahereaoa ot Fev. și până la pervii seamă. M'am pliroforisit și pentru cererea venirii mele, după cum în scrii dum. pricina, și mă rog ca să nu mai faci vre o cerere, ci să rămăe jos, și cum voi putea mă voi lupta aici, până când Dumnezeu îș va face milă cu mine. Cărțile amândoo, atât de neam, cât și de post. le-am priimit, și voi împlini bani și îi voi trimite; însă pentru cea de neamuri să va împlini după cum în scrii dum., iar pentru cea de post. iaste foarte pipărată, și acela iaste om scăpătat; de s'ar putea măcar cu 100. Și aceasta iar supărare fac du!, pentru sărăciia lui, de să va putea a să catorthosi, iar, când nu să va putea încredința, că îmi caută a da de la mine, numai pentru că am apucat de am făcut supărare dumi, cu părere de știință ce știam că mult până la 100 va fi. Mai am o belea de supărare: unul din boeri de al doilea face cerere de o boerie, adică sărdărie: de să va putea isprăvi prin dum. Vel Cămăraș cu tl. 1000, voi avea răspunsu de la dum. Sau, în ce chip va fi, mi să va da în știre de către dum., pentru a nu mai face supărare nimeni de venirea mea. Scrisei și soții mele ca să să tragă a nu mai supăra pe oameni. Dar mă rog și pe dum., de vei avea vreme a te întâlni, îi spune și din gură ca să nu mai facă nimănuî supărare de această cerere, și rămân.

1789,

Ghen. 8.

Al dumî ca un frate

Ioan biv Vel Păh.

(V^o.) Cinst. și al meu ca un frate, dumnealui Constandin Nenciulescul biv Vel Stolnic, cu frăț. dragoste și fericită sănătate să să dea.

(Pecete ruptă.)

13. Prea-înnălțate Doamne,

Înștiințez Mării Tale că, fiindu miluit de Măriia Ta ispravniculu la județul sud Mehedințu, în cătă vreme am avut tovaroș pă căpit. Mihai Ștucă, m'am aflat slujind în ordie, lângă slăvitu Sarascheri Hasan-Pașa cu porunca prea-înnălțatului Vezir. De căn dau venit dumnealui Sărdaru Eschi-Stambolu, iarăș m'am aflat slujind prin județi, după rămășițurile zaherelelor cu luminată porunca Mării Tale, dar, și când m'am aflat slujind la Cerneț, dumnealui Sărdarul nu m'au avut tovaroși, ca să caut treburile de-a valma, după luminată porunca Mării

Tale, ci multe luaturi și daturi le-au tăinuit de mine, ci treabă în mână nu-mi dă, ci să ferește cât poate și, pe de altă parte, zice că nu are tovaroși ca să poată ajuta. Eu până astăzi la nicio slujbă sau treabi nu am fost ca să fiu eu harnic a o scoate la cale, cum și la ordie slăvită sarascher și tot seferlii s'au mulțumit de slujba mea. Când s'au arsu Meh[al]diia, dumnealui s'au dus la Dii și până nu au aflatu de 4 bimbași ce mi i-au dat Măriia Sa Suleman-Pașa de paza Cernetului, carele s'an poruncit tainu lor să și-l ia de la Cozal oamenii, fân și lemne cu bani, dumnealui de la Dii nu au venit, și numai eu cu doi beșlii am găzut în Cernet; la Noemv. 1, am eșit în județ și în cinci zile am pornit oameni din Blahnița-de-sus i de jos cu bani pentru zahereă și, mergând la plasa Câmpului, în 11 zile am împlinit 33 pungi de bani, bani de zaherele, de fân i de lemn, și i-am trimis la Cerneti, încă de la Noemv. 18, afară de bani ce s'au luat de la celelalte zece plăși, după zahereao noo i veiche i fân i lemne și alte luaturi care le-am putut afla; care acești bani de la Câmpu duml. au socotit a nu-i ști eu; care din răvașu ce serie către zapciu și din scrisoare ce serie mie, scoțând copiile, trimisăi. Cetindu-să, te vei pliroforisi Măriia Ta de dreptatea dumisale, că răvașu s'au scris din Cerneti, iar nu din Calafatu. Luaturi din județ sânt multe, care nu crez să fie arătate Mării Tale, pentru că l-am văzut că s'au scărbitu unde am cercetat prin județ, de luaturi. Zahereao noo de orz toată s'au luat bani, pă o mie chile a Fetislamului cu o mie de lei..., de patru mii ce s'au ținut sama loru în samă, pă unsprezece mii noo sute optzeci și noo s'au luat câte... mii de baniță, pă opt mii șapte sute șaisăzeci și cinci baniță, ce au fost să-i dea în natură, o un... de baniță le Cerneti, și s'au cisluit mai multe baniță. Pă grăul nou s'au dat poruncă zapciului Costache câte tl. 2 și doi și jumătate pă baniță, pă grăul nou s'au dat poruncă zapciului tl. să ia pe sută, să-i trimită la Cernet, care unele sate au și plătit doo mii noo sute noozeci și patru bani pă grău și cinci mii șapte sute cincizăci bani pă orzu, de la patru plăși, ocoalele amândoo i muntele i Baia, cum s'au împăcat dumnealui cu dănsi. Dumnealui știe că am auzăt și eu că ar fi plătit câte zece lei orzul și câte șase lei făina, sute de ocă; fân iarăș s'au vândut în Cernet și la Ada-calesi câte doi lei și doi lei și jumătate caru. Unt și făina iarăș am văzut vânzând la Ada-Calesi. Și alte luaturi care în doo rânduri eu am înștiințat dumisale Vel. Vis. ca să arate Mării Tale, ca, ori să fie luminată porunca Înnălțimii Tale ca tot luat din județ și datul la oricine să treacă socoteala și prin știința mea, de când sânt cu dumnealui până acum, ori să mijlocască către Măriia Ta să orânduiască alt ispravnic în locu mieu. ca să nu caz în vre o urgie, și, niqum răspuns neluând, am venit aici, în Craiova, de am năzuit cu această scrisoare la Înnălțimea Ta, și iarăș sânguru m'am întorsu în județ, numai eu doi feđori ai miei, nevrând să-mi dea niciun slujitor ca să es în județ. Și, așteptând luminată porunca Mării Tale ce să fac, că el im zice că eu sânt ispravnic, și eu am luminate cărt ale Mării Sale (*sic*); însă și iarăș făr de luminată porunca Mării Tale nu poci să es din județ. Iar anii Înnălțimii Tale să fie de la Dumnezeu mulți și fericiti.

1789, Ghen. 8.

Al Mării Tale prea-plecat slugă
Chiriac (?) Clucer.

IV.

Isprăvile lui Mavrogheni trecură și în cântecul popular. Un călător german, Bartholdy, pomenește pe acela în care Vodă apare la un ospăț cu patru sute de musafiri, în care își laudă sora, iar Sultanul, care pune rămășag c'o va seduce, îl trimete doisprezece catări cu daruri.

Oricum s'ar judeca atitudinea aceleuia din care Hope (c. 1770 — 831), în romanul său celebru, *Anastasius*²), a făcut un tip legendar atribuit și lui Byron, care l-a admirat și de pe urma căruia i s'a zis autorului „Anastasius” Hope³,

¹ *Voyage en Grèce*, traducere de A. du C***, Paris 1867, II, p. 139 și urm.

² *Anastasius, or memoirs of a modern Greek written at the close of the 18th century*.

³ *Encyclopædia Britannica*, XIII, p. 638.

cercetarea acestor hârtii, ca și, mai ales, a materialului grecesc dat în paginile ce urmează, arată precizie, muncă, simț de răspundere și grijă de banul țerii, unite cu frica de cel care ține buzduhanul pedepselor. Ideia că epoca fanariotă, n'a fost decât un jaf confus al unor oameni străini, veniți să se îmbogățească prin toate mijloacele trebuie părăsită.

Iar memoria Domnului care a făcut față cu neadormită veghere la o situație așa de grea, izbutind a-și crea o armată, cu care a cucerit Moldova și era gata să răsbătă mai adânc și în Ardeal, al cărui pământ l-a și, călcat, chemând lumea, fie și de-avalma, fără deosebiri naționale, la libertate, merită să fie curățită, — oricât sângele i-ar fi fost străin, — de clevetirea mahalaglască a contemporanilor, ca și de caricatura fără spirit a foiletoniștilor din timpurile noastre.

Nerecunoștința ucigașă a Turcilor, cari i-au vărsat sângele la o răscruce de drum, ar ajunge, de altfel, singură ca să-l câștige o altă prețuire, sprijinită pe faptele lui și pe înțelegerea vremilor¹.

¹ Cu cât l se arată inferior, în altă vreme, Vodă-Caragea, preocupat de singurele sale interese, pe care le urmărește, prin cifru în mare parte neînțelese, cu toate mijloacele unei inteligențe care bănuiește și caută să împiedece intrigile contra lui!

TABLA MATERIILOR

- C. 1560. Muntele Sinai. Călugării de la Muntele Sinai către Ruxanda, Doamna Moldovei, mulțămindu-i pentru ajutorul ce au de la ea și de la familia ei. No. 1, pag. 1.
- C. 1590. Egipt. Meletie Pigas, Patriarh de Alexandria și vicariu al Scaunului ecumenic (*sic*), către Petru Șchiopul, Domn al Moldovei, mulțămindu-i pentru scrisoare și arătându-i că voia să-l vadă, dar a fost rechemat la Constantinopol de Patriarhul Silvestru al Antiochiei, care se îndrepta într'acolo. No. 2, pag. 2.
- De la 1577. Călugării de la Meteore către Mihnea-Vodă al Țării-Românești, pentru o cerere de ajutor, cu pomenirea binefăcătorilor, de la Neagoe Basarab. No. 3, pag. 3.
- 1631, Egipt. Gherasim, Patriarh de Alexandria, către Corneliu Haga, ambasador al Olandei, despre trimiterea în Țara-Românească a preotului Ioanichie pentru supraveghierea proprietăților sale acolo, iar de acolo, poate la Moscova, ca să ajute la nevoile din cauza „tiraniei stăpânilor de aici“ (πέμπομεν γάρ αὐτὸν μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ εἰς Βλαχίαν εἰς ἐπισκοπὴν μὲν τῶν ὧν ἔχομεν ἐκεί τε πραγμάτων, ἐκείθεν δὲ (εἰ ὁ Θεὸς συνεργήσει) καὶ περαιτέρω τὴν ὁδὸν ἐκτενεῖν μέχρι τῆς Μοσχολίας). Nv. 4, pag. 5.
- 1631, Egipt. Gherasim, Patriarh de Alexandria, către Daniil, Mitropolitul de Serres, despre o trimetere de soli. No. 5, pag. 6.
- 1631, Egipt. Gherasim, Patriarh de Alexandria, către preotul Arsenie, trimis în Țara-Românească, despre reaua stare a ortodoxiei egiptene și trimeterea preotului Ioanichie. No. 6, pag. 6.
- C. 1634, Meteore. Călugării de la Meteore către Vasile Lupu, Domnul Moldovei, pentru ajutor. No. 7, pag. 7.
- 1641, 17 Ianuar. Constantinopol. Tomul Patriarhiei ecumenice, trimis lui Vasile-Vodă Lupu, în afacerea certeii lui Gherasim, Patriarhul Alexandriei, cu călugării de la Muntele Sinai. No. 8, pag. 10.
- 1645, 10 August, Iași. Vasile-Vodă Lupu către Sinaîți, despre cearta lor cu Gherasim, Patriarhul Alexandriei. No. 9, pag. 12.
- 1648, Iunie. „Memfis“ (Cairo). Scrisoare sinodală către Vasile-Vodă Lupu în cearta Patriarhiei de Alexandria cu Sinaîții. No. 10, pag. 16.
- 1651, 8 August, [Iași]. Vasile-Vodă Lupu către Patriarhul Ecumenic, despre cearta Sinaîților cu Ioanichie, Patriarhul Alexandriei. No. 11, pag.
- 1651, 8 August. Vasile-Vodă Lupu către Patriarhul de Alexandria, Ioanichie, despre cearta cu călugării sinaîți. No. 12, pag. 25.
- 1651, după 8 August. Mărturisire a Patriarhului de Alexandria, Ioanichie, față de înrăuririle lui Vasile-Vodă în chestia Sinaîților. No. 13, pag. 28.
- 1655, 18 Decembre. Ioanichie, Patriarhul ecumenic, către Patriarhul de Alexandria, despre afacerea Sinaîților. No. 14, pag. 30.

- 1651, După 18 Decembre. Arhiepiscopul de Sinai, Iosif, către Patriarhul de Alexandria, după ce a căpătat voia sinodală de a liturghisi în metohul de la Cairo, cu îndatoririle ce iea. No. 15, pag. 32.
- 1676, București. Gherman de Nissa către un dascăl Eugeniu, despre moartea lui Alexie, Țarul Moscovei, care pregătia războiul cu „barbarii” turci și trimisese un sol și la Domnul muntean, și despre negocierile de pace. No. 16, pag. 32.
- 1679, 10 Martie. Dionisie, Patriarh de Constantinopol, către Șerban-Vodă Cantacuzino, despre cererea de restituire a Mitropolitului Teodosie, trimetând pentru cercetare pe Marele Logofăt Ioan Cariofil și pe Anania, Mitropolitul de Maroneia. No. 17, pag. 33.
- 1680, 11 Ianuar, Iași. Patriarhul Partenie al Alexandriei, venit în „Vlahobogdania” pentru ajutor, face dascăl pe „Zaharia din Iași, om cinstit și între cei învățați prea-învățat și foarte bun între studioși, care a predat cuvântul lui Dumnezeu drept și învățat în Galata Constantinoplei, supt Patriarhia prea-sfințitului fost Patriarh ecumenic chir Dionisie, pios și înțelept”. No. 18, pag. 37.
- 1680, 11 Mart. București, mănăstirea Mihai-Vodă. Partenie, Patriarh de Alexandria, recomandă pe Meletie, fost arhiepiscop de Ohrida, care călătorește pentru eleimosină. No. 19, pag. 37.
- 1680, 11 Mart. București. Partenie, Patriarhul Alexandriei, venind în Țara-Românească pe vremea „prea-evlaviosului și prea-strălucitului Domn, domnul Io Șerban Voevod, la București”, numește, pe lângă episcopul popa Partenie, la Slobozia Segareii episcop pe „cel întru Duhul Sfânt prea-dorit și iubit fiu al Smereniei Noastre, prea-cinstitul și de prea-bun neam între boieri Marele Postelnic, domnul nostru Constantin Brâncoveanu”. No. 20, pag. 38.
- 1680, 3 Iunie, București. Întărirea de Patriarhul de Alexandria Partenie a dreptului de ctitor cedat de Elina Cantacuzino, la mănăstirea Cobia, fundație a lui Radu-Vodă Șerban, nepotului ei, Pârvu Cantacuzino. No. 21, pag. 39.
- 1680, 6 Iunie, București. Partenie, Patriarhul Alexandriei, pentru ctitoria din București a lui Șerban-Vodă Cantacuzino (Cotroceni). No. 22, pag. 41.
- 1681, 18 Novembre. Declarația viitorului Patriarh de Constantinopol Dionisie, prieten al Elinei, văduva lui Constantin Cantacuzino Postelnicul, cu privire la ce înțelege a se face din moștile ei, mergând ea la Locurile Sfinte. No. 23, pag. 43.
- 1683, Maiu, Iași. Partenie, Patriarhul Alexandriei, către Țarii Ivan și Petru Alexievici, arătând ce datorii a făcut la suirea sa în 7186 (1678), iar după moartea, la 7188 (1680), a predecesorului său, Paisie, a trebuit să se împrumute pentru îngroparea lui, așa că, aflând la solul muscălesc Procopie, fiul lui Bogdan Voznițin, scrisori de la tatăl lor, Țarul Teodor, se îndreaptă către fii pentru un ajutor bănesc: venind către ei, a fost oprit în Moldova, ca să nu pățească de la Turci ce pășise Paisie, dar trimete pe cineva cu trei scrisori: de la el, de la Sf. Sava din Alexandria și de la Sf. Gheorghe din Egipt, rugând a se pune pe privilegiul rusesc pe cetea pe care hoții au furat-o pe drum. No. 24, pag. 45.
- 1683, Maiu, Iași. Partenie, Patriarhul Alexandriei, către Patriarhul Moscovei, Ioachim, făcând observații asupra crucii cu trei degete și cerând ajutor ca să repare partea de spre Apus a bisericii patriarhale. No. 25, pag. 46.
- 1689, Un neiscălit către Constantin Stolnicul Cantacuzino, despre călătoria sa, în Decembre, prin Germania, pe la un oraș pe care l-a străbătut și „prea-învățatul suflet” al acestuia, despre durerea sa pentru moartea „prea-fericitului Domn” (Șerban Cantacuzino), mângâindu-se cu învățăturile religiei și trimetând urări noi Domnii lui Constantin Brâncoveanu. No. 26, pag. 47.
- 1692, Ianuar. București, mănăstirea Mihai-Vodă. Gherasim, Patriarhul Alexandriei, către Petru, „Împăratul și Marele Cneaz” al Rusiei, cu cerere de ajutor prin arhidiaconul care aduce hrisovul lui și alte două acte muscălești cu privire la mănăstirile Sf. Sava și Sf. Gheorghe, cu pomenirea tuturor rudelor lui Petru, sprijin al acestei Biserici. No. 27, pag. 47.

- 1694, 6 Decembre. Mărturie privitoare la vânzarea casei boierului Hrisosculo către soția lui, Mărioara Mavrocordat, cu pomenirea și a fratelui ei, Alexandru Exaporitul. No. 28, pag. 50.
- 1696, Iunie. Patriarhul Calinie al Constantinopolei către Mitropolitul Teodosie al Țării-Românești, Teodosie, pentru ca să hirotonească pe Neofit ca Mitropolit de Sebasta. No. 29, pag. 51.
- C. 1700, Gherasim, Patriarhul Alexandriei către Constantin-Vodă Brâncoveanu, despre dorința de a se face tipografie pentru cartea sa „retorică“, ajutând și fostul Patriarh ecumenic Dionisie. No. 30, pag. 52.
- Sec. al XVIII-lea? Catigumenul Iacov și călugării de la Marea Mănăstire din Meteore, recomandă Mitropolitului Țării-Românești pe un călugăr al lor care vine pentru elemosină. No. 31, pag. 53.
- 1705, 13 Februar. Teodosie, Mitropolit al Țării-Românești, către Hrisant Notara, Mitropolit de Cesareia lui Filip, aflător la Constantinopol, cu complimente, arătând că a trimis două scrisori Mitropoliților de Adrianopol și Sofia; exercițiu retoric. No. 32, pag. 54.
- 1707, 20 Februar. Teodosie, Mitropolitul Țării-Românești, către Patriarhul de Ierusalim Hrisant, despre suirea acestuia în Scaun. No. 33, pag. 55.
- 1707, 1-in Martie. [Târgoviște]. Teodosie, Mitropolitul Țării-Românești, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre aceeași alegere a acestuia și despre legăturile lui cu Mitropolitul de Adrianopol și episcopul de Râmnic. No. 34, pag. 55.
- 1707, 20 Martie, București. Preotul Gheorghe Maiota către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, despre moartea Patriarhului Dosoftei, suirea în Scaun a lui Hrisant, cărțile ce tipărește și starea de sănătate. No. 35, pag. 56.
- 1708, 9 Septembrie. Constantin Stolnicul Cantacuzino către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre starea ortodoxiei, mai ales în Serbia, și un calendar de Tyrnau, ce-i trimete. No. 36, pag. 58.
- 1709, 12 Martie. Constantin-Vodă Brâncoveanu către Clement, Mitropolitul de Ianina, despre prezența acestuia la nunta unuia din fiii Domnului și despre vecinătatea de acum înainte a lui. No. 37, pag. 59.
- 1709, 17 Novembre, București. Predicatorul Ioan Avramie către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, despre plecarea din Veneția prigonirii ortodocșilor, așezarea la mănăstirea Sf. Gheorghe din București, unde n'are cinste și îngrijire, și niște cărți de drept ce trimete. No. 38, pag. 60.
- 1709, 18 Decembre. Ștefan Cantacuzino către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre legăturile lor amicale și prezența tatălui, Constantin Stolnicul, la Filipești. No. 39, pag. 61.
- 1710, 20 Februar. Constantin Cantacuzino Stolnicul către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre cauzele zăbovirii scrisului și reaua opinie ce are de Maiota; cu un post-script despre alegerea unui egumen la Muntele Sinai. No. 40, pag. 62.
- 1710, 10 Mart. Nicolae-Vodă Mavrocordat către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, cu salutări și urări. No. 41, pag. 65.
- 1710, 30 April. Mihail Cantacuzino Spătarul către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre moartea soției și un dar către Hrisant de la răposatul nepot, Șerban Cantacuzino. No. 42, pag. 66.
- 1710, 1-in Iunie, București. Ioan Avramie către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre ocrotirea ce i-a acordat-o Mitropolitul muntean și sarcina, de la Domn, de a predica în Biserica Domnească. No. 43, pag. 67.
- 1711, 13 Iunie, Iași. Anastasie Condoidi către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre buna primire din partea Domnului Moldovei după un drum greu pe Mure, sosirea la Iași, tovărășiile sale și lucrarea ce vrea să înceapă. No. 44, pag. 69.

XXIV

- 1710, 22^e Iunie, Iași. Anastasie Condoidi către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre primirea și întreținerea sa la Curtea Moldovei. No. 45, pag. 71.
- 1710, 13 August, Iași. Anastasie Condoidi către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre boala lui, bunătaea Domnului și zăbava scrisului. No. 46, pag. 74.
- 1710, 13 Septembre, Târgoviște. Radu Dudesu către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre isprăvirea bisericii Sf. Sava și dorința lui de a se face un schimb cu biserica Stelei. No. 47, pag. 76.
- 1710, 23 Septembre. Constantin-Vodă Brâncoveanu către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre corespondența lor. No. 48, pag. 78.
- 1710, 26 Decembre. Antim, Mitropolitul Țării-Românești, către Atanasie, Patriarhul ecumenic, despre lupta sa contra lui Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, care pretinde a-și însuși de fapt mănăstirile închinete Sfântului Mormânt, înlăturându-se pomenirea la liturghie a Mitropolitului țării. No. 49, pag. 79.
- 1711, 15 Ianuar. Constantin-Vodă Duce (?) către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, cu salutări. No. 50, pag. 82.
- 1711, 17 Ianuar, Iași. Anastase Condoidi către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre suferințele sale și schimbarea Domnului. No. 51, pag. 83.
- 1711, 18 April, Iași. Anastase Condoidi către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre traduceriile și predicele sale, despre situația egumenilor de la mănăstirile Sfântului Mormânt. No. 52, pag. 85.
- 1712, Mart. Constantin Stolnicul Cantacuzino către Patriarhul Hrisant, despre greutatea vremilor. No. 53, pag. 87.
- 1712, 4 Mart. Ștefan Cantacuzino către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre zăbava scrisorilor și calendarele ce i se trimet, precum și despre șederea la Afumați a lui Constantin Stolnicul. No. 54, pag. 89.
- 1712, 13 Mart. Nicolae-Vodă Mavrocordat către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre ce a făcut pentru egumenul de la Galata. No. 55, pag. 90.
- 1712, 19 Mart. Ștefan Brâncoveanu către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre năcazurile ce a avut și despre cântărețul Ierotei, pe care i-l recomandă. No. 56, pag. 91.
- 1712, 26 April. Ștefan Cantacuzino către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre corespondența lor, pacea ruso-turcă și dorința de liberare a creștinilor. No. 57, pag. 92.
- 1712, 28 April. Ștefan Brâncoveanu către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre primirea lui Ierotei, trimis la dânsul, și apropiata sosire a lui Anastase din Ianina, învățătorul fraților lui. No. 58, pag. 94.
- 1712, 6 Iunie. Constantin Cantacuzino Stolnicul către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre corespondența lor și legăturile cu amicul comun Ali-Efendi, despre o „viață a lui Adam“ de la Gheorghe Kastriotul și despre greutățile vremii. No. 59, pag. 96.
- 1712, 9 Iunie. Toma Tzuci, „socrul lui Nicolae-Vodă“, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre botezul de către acesta al beizadelei și despre schimbările de egumeni în Moldova. No. 60, pag. 98.
- 1712, Iulie. Mitropolitul Moldovei, Ghedeon, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre rosturile egumenilor de la mănăstirile Sfântului Mormânt. No. 61, pag. 99.
- 1712, 1-iu Septembre. Antim, Mitropolitul muntean, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre reluarea corespondenței. No. 62, pag. 100.

- 1712, Novembre. Constantin Stolnicul Cantacuzino către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre nevoia Turcului Ibrahim-Celebi, știrile ce primește Domnul, tulburările de la Constantinopol și prognosticurile din calendar. No. 63, pag. 101.
- 1712, 10 Novembre. Constantin Cantacuzino Stolnicul către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre prietenii lor turci și greci și nemulțămiri politice secrete. No. 64, pag. 102.
- 1712, 15 Novembre. Antim, Mitropolitul muntean, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre vechiul conflict cu el și tipografia ce se face la Constantinopol. No. 65, pag. 105.
- 1713, 21 Ianuar, Târgoviște. Antim, Mitropolitul muntean, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre noua tipografie din Constantinopol a acestuia și călătoria din Georgia prin Rusia în Olanda a tipografului său, Mihai Iștvanovici. No. 66, pag. 106.
- 1713, 22 Ianuar, [Constantinopol]. Elena, fiica lui Dumitrașcu-Vodă Cantacuzino, către Patriarhul Hrisant, cu multă rugăciune ca el să intervie, neputând serie la „unchii” ei și la Vodă Brâncoveanu, ca ea, orfana, acum văduva, gonită din metohul constantinopolitan al Ierusalimului, să fie îngăduită. No. 67, pag. 107.
- 1713, 27 Ianuar. Constantin Cantacuzino Stolnicul către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre proorociile ce se fac prin calendare. No. 68, pag. 108.
- 1713, 30 Ianuar, [Ierusalim]. Un necunoscut către Patriarhul Hrisant, despre nevoia de a cere în favoarea sa un firman împărătesc. No. 69, pag. 111.
- 1713, 6 April. Antim, Mitropolitul muntean, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre tipografia acestuia de la Constantinopol și călătoria din Georgia prin Rusia în Olanda a tipografului Mihail Iștvanovici. No. 70, pag. 112.
- 1713, 5 Iulie. Nicolae-Vodă Mavrocordat către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre atitudinea ambasadorului Franciei în chestiile Sfântului Mormânt. No. 71, pag. 113.
- 1714, 24 Iulie. Antim, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre pierderi ale tipografiei sale și niște clopote. No. 72, pag. 115.
- 1714, 9 August. Antim, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre oprirea răspândirii cărții tipărite de Mitrofan Gregoras și despre un dar de metal pentru litere, cu știri despre preotul Avramie. No. 73, pag. 116.
- 1714, 12 August. Mitrofan tipograful către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre tipărirea de cărți. No. 74, pag. 117.
- Pe la 1714. Știri (de la Hrisant Notara?) către Nicolae-Vodă Mavrocordat, despre situația din Europa în luptă. No. 75, pag. 118.
- 1715, 26 August. Mitrofan tipograful către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre o socoteală de tipografie. No. 76, pag. 119.
- 1716, 21 Mart. Mitrofan tipograful către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre îndreptări tipografice și șederea sa la Sf. Spiridon din București. No. 77, pag. 121.
- 1716, 24 Mart. Antim, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre pările la care e supus, dorința de a relua corespondența și ființa la București a lui Avramie. No. 78, pag. 122.
- 1716, 23 April. Mitrofan tipograful către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre afaceri de tipografie și cumpărarea unei case. No. 79, pag. 123.
- 1716, 29 Septembrie. Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre suirea sa în Scaun și nevoia de sprijin. No. 80, pag. 124.
- După 1716. Versuri de Iosif, Mitropolitul de Târnova, la mormântul lui Scarlat, fiul lui Nicolae-Vodă Mavrocordat și al Casandrei Cantacuzino. No. 81, pag. 125.

- 1716-26. Raialele Moldovei se plâng pentru purtările lui Mihai-Vodă. No. 82, pag. 126.
- 1717, 1-iu Mart. București. Medicul Dimitrie Gheorgulis Notara către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre priinderea lui Nicolae-Vodă Mavrocordat, venirea fratelui Ioan-Vodă, începutul evacuării de către Germani, drumul lui la Brașov, prada averii lui și găsirea părții ce lipsia dintr'o carte tipărită, el însuși lucrând la o „Filosofie Etică“. No. 83, pag. 127.
- 1718, 28 Ianuar. Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre năcazurile acestuia, planul de școală și greaua boală a sa. No. 84, pag. 128.
- 1718, 1-iu April. Ghedeon, Mitropolitul Moldovei, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre egumenul de la Sfântul Sava și puterea în genere a egumenilor. No. 85, pag. 130.
- 1718, 15 April. Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, despre focul de la Ierusalim și despre lipsa Domnului, așteptând pacea. No. 86, pag. 131.
- 1718, August. Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, despre retragerea demisiei sale pentru motive pe care nu le poate spune, arătând și întreaga sa carieră. No. 87, pag. 133.
- 1718, 7 Octomvre. Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, despre neputința de a se face din Cernica o stavropighie a Alexandriei, cum i se cere. No. 88, pag. 135.
- 1718, 27 Decembre. Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre ediția canoanelor ce pregătește cu greu. No. 89, pag. 137.
- 1719, 18 Ianuar. Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre deschiderea școlii cu Gheorghe de Trapezunt, No. 90, pag. 139.
- 1719, 12 Mart. Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre numirea ca Domn și gândurile lui Nicolae Mavrocordat. No. 91, pag. 140.
- 1719, pe la 12 Mart. Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre condițiile în care ar fi bine să vie Nicolae-Vodă, fără mulți Greci, ca să nu rămâie ai țării fără slujbe. No. 92, pag. 142.
- 1719, pe la 12 Mart. Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre chivernisirea ce ar merita o psaltul Panaiotachi. No. 93, pag. 143.
- 1720, 2 August. Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Patriarhul Ierusalimului Hrisant, despre scrisori primite, bolile lui și greșeli în cartea ce tipărește, adăugând o cerere de cerneală neagră de tipar. No. 94, pag. 143.
- 1723, Iunie. Catalogul cărților bibliotecii din mănăstirea Văcărești. No. 95, pag. 145.
- 1728, 2 Ianuar. Constantin-Vodă Mavrocordat către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, cu complimente pentru Anul Nou. No. 96, pag. 156.
- 1729, 14 April, Nijni-Novgorod. Maria, soția lui Toma Cantacuzino Spătarul, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre niște daruri, aducerea oaselor „răposatei Spătărese“ și petrecerea ei de Paști la Nijni-Novgorod, unde guvernatorul e soțul surorii ei. No. 97, pag. 157.
- 1730, 5 Ianuar. Ioan Mavrocordat către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, cu felicitări de Anul Nou. No. 98, pag. 158.
- 1737, 20 Maiu. Constantin-Vodă Mavrocordat către Cosma, Patriarhul Alexandriei, despre o lămurire de egumen, călătoria la Alexandria a prelatului și niște lămuriri de la Marele Ecclesiarh Kritias. No. 99, pag. 159.
- 1743, 11 Iunie. Constantin-Vodă Mavrocordat către Cosma, Patriarhul Alexandriei, despre mănăstirea Hangu, Mitropolitul Libiei și hrisovul domnesc pentru școala înaltă din Alexandria. No. 100, pag. 161.
- După 1743. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Ioan Mavrocordat, Domnul Moldovei, despre suirea sa în Scaun. No. 101, pag. 162.

- 1745, 30 Novembre. Un Căminar necunoscut către un Mitropolit (supus Scaunului Alexandriei), cu felicitări. No. 102, pag. 163.
- 1746, Septembrie. Alexandru Suțu, Marele Chartophylax, către Matei, Patriarhul Alexandriei, despre suirea acestuia pe Scaunul patriarhal. No. 103, pag. 164.
- 1746, Octombrie. Constantin-Vodă Mavrocordat, către Matei, Patriarhul Alexandriei, despre suirea acestuia în Scaun și plecarea într'acolo a Mitropolitului Tripolei. No. 104, pag. 165.
- 1746, 23 Novembre. Panaiot Referendariul către Matei, Patriarhul Alexandriei, cu felicitări pentru ridicarea în Scaun. No. 105, pag. 166.
- 1746, 19 Decembrie. Constantin Căminarul către Matei, Patriarhul Alexandriei, cerând o intervenire pentru un drept al său pe lângă Mitropolitul muntean. No. 106, pag. 167.
- 1747, 11 Ianuar. Constantin Postelnicul către Matei, Patriarhul Alexandriei, despre dobândirea grea a unui firman peste voia Ecumenicului. No. 107, pag. 168.
- 1747, 14 Februar. Constantin-Vodă Mavrocordat către Matei, Patriarhul Alexandriei, cu felicitări pentru zilele mari ale Bisericii. No. 108, pag. 169.
- 1747, 8 Mart. Constantin-Vodă Mavrocordat către Matei, Patriarhul Alexandriei, cu urări de serbători. No. 109, pag. 170.
- 1747, April. Constantin-Vodă Mavrocordat către Matei, Patriarhul Alexandriei, despre apropierea serbătorilor. No. 110, pag. 171.
- 1754, 2 Decembrie. Hatışerif către Constantin-Vodă Racoviță, pentru suirea pe tron a Sultanului Osman al III-lea. No. 111, pag. 172.
- 1757, 8 Septembrie. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Constantin-Vodă (Mavrocordat), despre scrisorile primite, o greșală a fostului episcop de Buzău și socotelile mănăstirilor închinat. No. 112, pag. 173.
- C. 1757, Novembre. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Marele Postelnic Alexandru și fiul lui, Constantin, despre logodna acestuia și legătura lui, ca Patriarh, cu mănăstirea Hangului. No. 113, pag. 174.
- C. 1757, Novembre. Matei, Patriarhul Alexandriei, către egumenul Ierotei al Hangului, despre ocrotirea din partea Marelui Postelnic Alexandru. No. 114, pag. 174.
- C. 1757. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Marele Postelnic Constantin, despre numirea lui Scarlat-Vodă Ghica și a Marelui Postelnic Alexandru, despre un dascăl Ștefan, despre noul Patriarh Ecumenic și alți clerici cu daruri. No. 115, pag. 175.
- C. 1757. Matei, Patriarhul Alexandriei, către jupâneasa Hrisosculina, cu urări. No. 116, pag. 177.
- C. 1757. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Alexie primieheriul, capuchehaie a Terii-Românești, despre dorința de a ști starea Domnului și bunele noutăți de la Ierusalim. No. 117, pag. 178.
- 1757, Novembre. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Scarlat-Vodă Ghica, Domnul Moldovei, despre numirea acestuia, recomandându-i mănăstirea Hangului și cerând a se continua darul anual. No. 118, pag. 178.
- 1757, Novembre. Matei, Patriarhul Alexandriei, ei, către Hatmanul moldovenesc Dumitrașcu, despre numirea lui Scarlat-Vodă Ghica, a lui Dumitrașcu ca Hatman, a fiului Costachi Cămarășul și sprijinul cerut pentru Hangu și pentru darul anual. No. 119, pag. 180.
- 1757, Novembre. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Marele Postelnic Alexandru, despre aceeași nuntă a fiului și despre ocrotirea Hangului și mila anuală. No. 120, pag. 181.
- 1757, Novembre. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Iacovachi Rizo, capuchehaiua Moldovei, despre numirea ca Domn moldovean a lui Scarlat Ghica. No. 121, pag. 182.

- 1757, Novembre. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Ierotei, egumen de Hangu, despre patronagiul Postelnicului Alexandru și despre lucrări la mănăstire. No. 122, pag. 183.
- 1757, Novembre. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Domnița Smaranda, despre boala fiului ei, beizadea Alexandru, și pentru „nora cocoanei Smărăndiței“, pentru Căminăreasa Ruxanda. No. 123, pag. 184.
- 1757, 20 Novembre. Matei, Patriarhul Alexandriei, către capuchchaiaua munteană Manolachi, despre scoaterea episcopului de Buzău, care a fost adus prin sfaturile lui a se retrage la Sinai. No. 124, pag. 185.
- C. 1757. Un prelat din Alexandria către un Domn moldovean, despre sărăcirea Scaunului patriarhal și nevoia de a se trimite darul anual, de a se scuti mănăstirile și de a se ocroti mănăstirea Hangul. No. 125, pag. 187.
- C. 1757, Un cleric de supt Patriarhatul Alexandriei către un Domn român, despre veniturile lui, și de la Hangu. No. 126, pag. 187.
- C. 1758. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Domnița Sultana, despre suirea pe Scaun a lui Scarlat Ghica, dregătoriile și nunțile din familia ei. No. 127, pag. 188.
- 1758, 31 Octombrie, Alexandria. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Doamna Ralița a lui Ioan-Vodă Callimachi, despre suirea în Scaun a soțului ei. No. 128, pag. 189.
- 1759, 6 Maiu, Alexandria. Matei, fost Patriarh al Alexandriei, către Ierotei, egumenul de Hangu, despre pagubele aduse de înaintașul lui, Atanasie. No. 129, pag. 190.
- 1759, 13 Maiu, Alexandria. Matei, Patriarh al Alexandriei, către Spătarul Iordachi, despre moșiile Hangului și ajutorul domnesc al Scaunului său. No. 130, pag. 191.
- 1763, 23 Maiu. Constantin-Vodă Racoviță către Matei, Patriarhul Alexandriei, despre venirea sa în Scaun la București. No. 131, pag. 193.
- 1763, 7 Iulie. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Constantin-Vodă Racoviță, despre suirea pe tronul moldovenesc a acestuia. No. 132, pag. 194.
- [1763, Decembrie]. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Doamna Ruxanda și Doamna Ecaterina, cu felicitări de serbători. No. 133, pag. 194.
- [1763, Decembrie]. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Postelnicul Toma, despre apropiatele serbători. No. 134, pag. 195.
- [1764, Ianuar]. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Căminarul Panaiodor, despre boala lui, mucarul Domnului și felicitări. No. 135, pag. 196.
- 1765, 4 August. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Grigore Alexandru Ghica, Domnul Moldovei, despre trimeterea în Moldova a călugărului Hrisant. No. 136, pag. 197.
- 1765, 5 Septembrie. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Marele Retor constantinopolitan Spandoni, despre trimeterea arhimandritului Meletie în Moldova și în Țara-Românească, unde Scaunul său are Zlătari și Șegarcea. No. 137, pag. 198.
- 1765, 5 Septembrie. Matei, Patriarhul Alexandriei, către Mitropolitul muntean Grigorie, despre trecerea în Țara-Românească a arhimandritului Meletie. No. 138, pag. 199.
- C. 1774. Recomandare a unui nou egumen către „Petru (*sic*) Ipsilanti Voevod“ (retorică). No. 139, pag. 200.
- C. 1774. Un boier grec, „frate“ al Domnului, către Alexandru-Vodă Ipsilanti, despre întărirea lui în Domnie. No. 140, pag. 201.
1774. Un boier muntean către Alexandru-Vodă Ipsilanti, despre călătoria acestuia. No. 141, pag. 202.

- 1774-5. Raport către Alexandru-Vodă Ipsilanti, despre o critică a dăjdirilor, cu zvon de mazilie, ai cărui autori nu se pot afla, adăugând însemnarea milelor făcute de Domn către locuitori. No. 142, pag. 202.
- 1774-82. * Note despre sensul unor cuvinte turcești și unele statistice. No. 143, pag. 205.
- 1774-82. Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domnul Țerii-Românești, către capuchehaiaua sa, despre o plângere a Turcilor din Siștov pentru o insulă, despre boala lui și despre legături cu patronii turci. No. 144, pag. 206.
- 1774-82. Alexandru-Vodă Ipsilanti către capuchehaielele sale, despre daruri față de noii demnitari turci, despre ciumă și polițele ce plătește. No. 145, pag. 208.
- 1774-82. Alexandru-Vodă Ipsilanti către același Postelnic Hurmuzachi, capuchehaie, despre cererile de la Poartă și o măsură ce i se impune cu privire la moneda mică. No. 146, pag. 212.
- 1774-82. Alexandru-Vodă Ipsilanti către capuchehaiaua sa, despre cererea de lemne pentru paturi de puști, noi zaherele, măsuri vexatorii luate de hărăgeri, abusuri la Rusciuc, situația locuitorilor din jurul Turnului și alte greutăți. No. 147, pag. 213.
- 1774-82. Alexandru-Vodă Ipsilanti către capuchehaiaua sa, despre greutatea cu clădirea cetății de Ismail și despre piedicele cu trecerea zaherelei Belgradului de la Porțile-de-fier. No. 148, pag. 217.
- 1774-82. Capuchehaielele Țerii-Românești către Alexandru-Vodă Ipsilanti, despre biruințele în Egipt ale Capudanului Hasan. No. 149, pag. 218.
- 1774-82. Raport din Craiova către Alexandru-Vodă Ipsilanti, despre „nedreptățirea săracilor“ de către Barbu Știrbei și Păharnicul Jianu și despre buna faimă a Domnului. No. 150, pag. 220.
- 1774-82. O capuchehaiă a Țării-Românești către Alexandru-Vodă Ipsilanti, despre întărirea lui în Domnie. No. 151, pag. 221.
- 1774-82. Notă despre secerătorii români în Dobrogea, moșia de la Ciunguri, pe care Alexandru-Vodă Ipsilanti o iea în arendă de la un Turc, „ca să nu calce Turcii pământul Țerii-Românești“, și situația Turnului. No. 152, pag. 222.
- C. 1776 (?). Scrisoare a unor călugări greci, fără arătarea locului, cu cerere de ajutor către un Domn nenumit. No. 153, pag. 223.
1782. * Nicolae-Vodă Caragea, Domn al Țerii-Românești, către un „frate“ domnesc (Alexandru Ioan Mavrocordat, Domnul Moldovei) și despre un plan de căsătorie, nereușit, pentru nepotul său. No. 154, pag. 224.
1783. * Mihai-Vodă Suțu către Postelnicul Costachi Ierachi, despre numirea sa ca Domn. No. 155, pag. 229.
1783. * Mihai-Vodă Suțu către Postelniceasa Ecaterina Suțu, despre numirea sa ca Domn. No. 156, pag. 230.
1783. * Mihai-Vodă Suțu către Postelnioul Costachi Ierachi, despre îndeplinirea unei porunci. No. 157, pag. 230.
1783. * Mihai Suțu-Vodă către capuchehaiaua Alexandru Callimachi, despre sentimentele ce-i păstrează. No. 158, pag. 230.
- 1783-6. * Scrisoare a unui Grec din Constantinopol către Mihai-Vodă Suțu, despre ajutorul de 500 de lei ce i se dă și datoria de recunoștință ce o are față de beizadea (Alexandru Callimachi). No. 159, pag. 231.
- 1786, 25 April. Nicolae Mavrogheni, Domnul muntean, recunoaște o datorie de 67.710 de la giuvaer-giul constantinopolitan Manolachi. No. 160, pag. 232.
- De la 1786, Epigrame către Nicolae-Vodă Mavrogheni. No. 161, pag. 233.

- De la 1786. Serisoare a unui nenumit către Nicolae Mavrogheni, despre meritele lui (retorică), cu lauda insulei de naștere, Paros. No. 162, pag. 233.
- De la 1786 (?). * Fragmente de scrisori cu deosebite destinații în legătură cu Domniile românești. No. 163, pag. 234.
- De la 1786, * Felicitare a unui episcop, poate către Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domn al Moldovei, pentru serbătorile Crăciunului și Epifanie, cerând voie să rămâie de serbători în Scannul său, pentru bucuria creștinilor din eparhia sa, dar e gata a veni la chemare. No. 164, pag. 234.
- De la 1786. * Fragment de serisoare cu privire la o vagă afacere în legătură cu „Înălțimea Sa“. No. 165, pag. 235.
- De la 1786. * Mulțămire a unei nenumite, văduvă, către Domnul Țerii-Românești, pentru numirea ginerei lui, Grigorașcu, în calitate de Comis, ca ispravnic de Ilfov: i-ar trebui ca să mulțamească „elocvența lui Stentor și condeii lui Demostene“(!). No. 166, pag. 235.
- De la 1786. * Formulariu de mulțămită domnească, adresată unui ispravnic după recomandarea Hatmanului, care l-a cercetat. No. 167, pag. 236.
- 1787, 27 Februar, Constantinopol. Raport al capuchehaielelor moldovene către Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domn al Moldovei, despre călătoria lui la Iași, plecarea Doamnei, cheltuielile și pagubele Țerii, fuga lui Alexandru-Vodă Mavrocordat Firaris și pârlile lui, atitudinea vecinului muntean, călătoria unui Turc ce merge la Oceacov, lupte cu Mohammed-Pașa rebelul și prietenii ce are Vodă la Poartă, în frunte cu Ali-Efendi. No. 168, pag. 236.
- 1787, 13 Mart. Constantin Ipsilanti către tatăl său, Alexandru, Domnul Moldovei, despre călătoria spre țară a acestuia, lipsa de politeță a lui Nicolae-Vodă Mavrogheni, știrile ce se cantă și paza lor, cu adausul unei scrisori de copil domnescă către Doamnă. No. 169, pag. 244.
- De la 1787, * Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domn al Moldovei, către capuchehaia sa, despre datoriile ce are: instrucții de caracter general: vor fi credincioși, vor trimite știri, se vor îngriji de tot ce i le datoria. No. 170, pag. 245.
- 1787, 28 Mart. Raport al beizadelei Constantin Ipsilanti către Alexandru-Vodă, Domnul Moldovei, despre călătoria acestuia la Iași și o chestie de datorii, pentru o tocmire de divan-efendi, pentru evitarea întâlnirii cu Hanul Șahin-Ghirai și fuga lui Alexandru Ioan Mavrocordat, cu un adaus al mamei Domnului. No. 171, pag. 246.
- 1787 (?), 2 Maiu, Constantinopol. Mărioara Rizu către Doamna Moldovei, Ecaterina Ipsilanti, pentru fratele ei, Căminarul, și pentru obiecte de îmbrăcăminte din Constantinopol, cu vestea căsătoriei fetei „Mavroghenese!“ cu „Logofătul“. No. 172, pag. 250.
- 1787, 28 Decembre, Belgrad. Sandu, al doilea Portar, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre vânzarea de grâu și orz, legăturile cu Turcii de acolo și schimbările petrecute. No. 173, pag. 252.
- 1787, 28 Decembre. Belgrad. Sandu, al doilea Portar, către un Căminar, despre zahereaua cerută la Șchelă. No. 174, pag. 255.
- După 1787, * Instrucții ale lui Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domn al Moldovei, către capuchehaia sa, și despre predecesorul său, fugit în Rusia. No. 175, pag. 257.
- 1788, Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre buna reputație ce are Domnul în cîuda intrigilor fanariote, de care nu se ține samă, nici de pârlile rusești, având ca sprijin pe Hasan-efendi. No. 176, pag. 258.
- 1788 (?). Dragomanul Alexandru către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de a se răscumpăra de la Turci robii luați la noi, la Hurezi și Mălaia. No. 177, pag. 260.
1788. Dintr'un raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cereri de la Reis-Efendi, despre cunoscători de rusește și leșește și despre cei prinși la Sinaia. No. 178. pag. 260.

- C. 1788. Capuchehaiaua munteană către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cerându-și leafa pe nouă luni. No. 179, pag. 262.
- C. 1788. Nicolae-Vodă Mavrogheni către capuchehaiaua Terii-Românești, despre boala lui Divan-Efendi. No. 180, pag. 262.
- C. 1788. Raport al agentului Ioan către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre grija de zaherea a Turcilor. No. 181, pag. 264.
- C. 1788. Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre noile cereri de zaherea și greutatea ce întâmpină țara și despre socotelile cu Turcii, cheltuielile cu drumul și cu caii, numirile de Pași, greutatea cu carăle mocănești și giurgiuvănești. No. 182, pag. 265.
- C. 1788. Cristodulo către capuchehaiaua de Câmpulung, Iancu Mavrogheni, Marele-Cămăraș, despre suferințele locuitorilor prădați și uciși, vânzându-li-se tot ce au de către Turcii cari nu-și primesc lefii. No. 183, pag. 267.
- C. 1788. Socoteală de leafă pentru oștenii turci din Țara Românească. No. 184, pag. 268.
- C. 1788. Raport al capuchehaiei muntene, Postelnicul Scanavi, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cereri turcești de provizii și ieșirea oștirii. No. 185, pag. 269.
- C. 1788. Raport al capuchehaiei muntene către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre iubirea ce-i poartă Domnul, datoriile lui și ale Doamnei față de dânsul, bairampeșcheșul, reserva lui față de Fanarioți, sentimentele tatălui, nestatornicia lui Bechir-Pașa și cum e judecat, înțelegerea Fanarioților cu Austrieii, legăturile cu dragomanul, cu Căminarul medic și cu signor Giuliani. No. 186, pag. 270.
- C. 1788. Raport al capuchehaielelor muntene către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre un hățișerif pentru oaste și robi fugiți în Oltenia de la Turci. No. 187, pag. 272.
- C. 1788. Un slujbaş către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre plecarea unui om a lui Ali-Aga și chestia lefilor. No. 188, pag. 273.
- C. 1788. Raport al capuchehaiei de la oastea otomană către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greutatea cu dregătorii turci de la oaste, cari pornesc cercetări neîngăduite, despre nevoile unităților turcești supuse Domnului și exercițiile de războiu ce face. No. 189, pag. 273.
- C. 1788. Raport al unui ispravnic către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de a se face cercetarea situației birnicilor în Mehedinți și Dolj. No. 190, pag. 275.
- C. 1788. Raport al unui boier din Craiova către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște provizii ale Turcilor, trimeterea dela Târgul-Jiuului ca prizonier la Craiova a boierului Otetelișanu și despre ostașii localnici cari pradă. No. 191, pag. 276.
- C. 1788. Raport al aceluiasi către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre visita beii de Fetislam (Cladova), purtările fostului delibașă domnesc și ale boierului Iacomî, unit cu Fanarioții și localnicii fără frică de Dumnezeu. No. 192, pag. 277.
- C. 1788. Un arhieriu, probabil Patriarhul de Ierusalim, către un boier trecut în Moldova, despre niște orz ce dorește să i se trimeată de acolo. No. 193, pag. 278.
- C. 1788. Tufecibașa Husein-Aga către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre mănăstirea pe care o păzește (Cozia). No. 194, pag. 279.
- C. 1788. Raport al lui Zaim-Muhamed-Aga către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre mișcări ale Turcilor la Dunăre. No. 195, pag. 280.
- C. 1788. Capuchehaiaua Țării-Românești către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre afaceri de bani și mișcări militare ale Turcilor. No. 196, pag. 280.
- 1788, 8 Ianuar. Sandu Postelnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre boala grea a Cămărașului. No. 197, pag. 282.

- 1788, 10 Ianuar. Nicolae Della Gramatica, Mare Pitar, Gheorghe Jiann, Medelniceer, și Dimitrie, Pitar, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre pregătiri ale Imperialilor în Banat, Sirmin și Ardeal. No. 198, pag. 282.
- 1788, 11 Ianuar. Teodor întâiul Postelnic către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre o numire la Dolj, socoteți de județ, legături cu Vidinul și căpitănia de Calafat. No. 199, pag. 283.
- 1788, 12 Ianuar. Foti Clucerul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre sosirea unui hatihumaium pentru crușarea locurilor de către oaste și despre Pașa care pleacă la Ismail. No. 200, pag. 284.
- 1788, 12 Ianuar. Teodor, întâiul Postelnic, către un Căminar, despre greutățile lui în calitate de Caimacam. No. 201, pag. 285.
- 1788, 15 Ianuar. Ștefan Nazirul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre știrile din Ardeal. No. 202, pag. 288.
- 1788, 15 Ianuar. Ștefan Nazirul către un boier, despre cumpărarea de îndată a rachiului de prune în condiții mai bune decât negustorii raiale. No. 203, pag. 289.
- 1788, 15 Ianuar. Ștefan vătaful către un boier despre stricarea podului de la Olt, pe care nu vor să-l refacă țeranii. No. 204, pag. 290.
- 1788, 16 Ianuar. Ioan capnchehaiaua către Căminarul Constantin, despre știrile că Alexandru-Vodă Mavrocordat Fugarul vine spre Moldova cu oști rusești și alte știri de la Turci. No. 205, pag. 291.
- 1788, 16 Ianuar. Medelniceerul Gheorghe Jianu și Pitarul Dimitrie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște monede nemțești găsite la Novari. No. 206, pag. 293.
- 1788, 18 Ianuar. Oltenița. Bimbașa Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre boierul Pană Filipescu, care i-a fost încredințat. No. 207, pag. 294.
- 1788, 20 Ianuar. Vasile Postelnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre Pașa-zadê și oștile ce trec. No. 208, pag. 294.
- 1788, 31 Ianuar. Un polcovnic și încă un boier către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre condițiile în care se pot avea caiacele pentru zahereă. No. 209, pag. 295.
- 1788, 31 Ianuar. Un polcovnic și încă un boier către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre ocuparea Orșovei de Imperiali și apărarea județului lor. No. 210, pag. 297.
- 1788, 5 Februar. Alexandru Ipsilanti către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cu trimiterea unei cereri. No. 211, pag. 298.
- 1788, Nicolae della Gramatica, fost Serdar, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre paza hotarului și hoți. No. 212, pag. 299.
- 1788, 10 Februar. Nicolae della Gramatica, fost Serdar, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre ținerea Turcilor. No. 213, pag. 300.
- 1788, 21 Februar. Costachi Păharnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre lupta cu niște desertori veniți de la Mohilău. No. 214, pag. 301.
- 1788, 23 Februar, Pitești. Chehaiaua Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre prădăciuni turcești și încurcăturile austriece cu regele Prusiei. No. 215, pag. 303.
- 1788, 28 Februar, Pitești. Chehaiaua Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cele ridicate la mănăstirea Argeșului și încă una, și despre soldații ce-i trebuie. No. 216, pag. 303.
- 1788, 1-iu Mart. Chehaia Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de provizii și de pedestri, căci călării fug. No. 217, pag. 304.
- 1788, 2 Mart. Raport de capnchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre biruința lui de la Câmpulung și furnituri. No. 218, pag. 305.

- 1788, 2 Mart. Chehaiaua Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre o expediție la Căineni, ajutoare turcești și lipsa de orz. No. 219, pag. 307.
- 1788, 3 Mart. Chehaiaua Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre știrile de la Nemți și lipsa de provizii. No. 220, pag. 308.
- 1788, 4 Mart. Pitești. Chehaiaua Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre neregula în plata oștii. No. 221, pag. 309.
- 1788, 4 Mart. Pitești. Chehaiaua Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre lefii și aprovizionarea oștirii. No. 222, pag. 310.
- 1788, 8 Mart. Ahmed-Aga, baș-bulucbașă, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre ostași cari au fugit. No. 223, pag. 310.
- 1788, 8 Mart. Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște Turci fugari. No. 224, pag. 311.
- 1788, Mart. 9. Sterie Portarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cele de nevoie la oaste. No. 225, pag. 311.
- 1788, 15 Mart. Sterie Portarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre corăbii, sosirea lui Ismail-Pașa și niște desertori. No. 226, pag. 313.
- 1788, 15 Mart. Catastih de ostași ce sânt în județele Teriș-Românești, cu leafa lor. No. 227, pag. 314.
- 1788, 27 Mart. Gheorghe întâiul Spătar și Nicolae fost Agă către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre fuga unui bulucbașă. No. 228, pag. 340.
- 1788, 2 April. Gheorghe Aga, încă unul și Ioan Medelnicerul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre izgonirea Nemților din mănăstirea Cozia. No. 229, pag. 341.
- 1788, 2 April. Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște negustori turci și despre starea Coziei, precum și despre lupta ce se așteaptă. No. 230, pag. 342.
- 1788, 2 April. Mihail... către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greutatea ce întâmpină cu proviziile. No. 231, pag. 343.
- 1788, 2 April. Sterie Portarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre socoteli de bani pentru armată și mulțămirea locuitorilor. No. 232, pag. 344.
- 1788, 4 April. Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre ce s'a găsit în mănăstirea Cozia și o biruință turcească în Bosnia. No. 233, pag. 345.
- 1788, 4 April. Tufecibașa Husein-Aga și Mohammed-Aga, împreună cu Gheorghe întâiul Spătar, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre muniții și provizii, cu starea de lucruri la Cozia. No. 234, pag. 346.
- 1788, 6 April. Nicolae fost Agă către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre abusuri turcești și grija ce are de locuitori. No. 235, pag. 347.
- 1788, 7 April. Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște ostași. No. 236, pag. 348.
- 1788, 8 April. Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre confiscarea averilor unor fugari și săftienele lui Jianu. No. 237, pag. 349.
- 1788, 11 April. Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre banii lefilor, provizii și lupte. No. 238, pag. 350.
- 1788, 11 April. Chehaia Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre caftanul de caom ce i-a trimis și atacul ce ar vrea să deie. No. 239, pag. 351.

- 1788, 11 April. Costachi Păharnicul și Teodor către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre luarea Iașilor de Ruși și certele dintre comandanții turcești. No. 240, pag. 351.
- 1788, April 12. Șătrarul Anastase Kalavrias către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște fugari turci. No. 241, pag. 353.
- 1788, 15 April. Nicoli Calafatul și Șătrarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de a se trimite calafați la corăbii și despre fugari turci. No. 242, pag. 353.
- 1788, 23 April. Hristodul, al doilea Postelnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greutățile cu ostașii turci. No. 243, pag. 354.
- 1788, 24 April. Gheorghe I... către Nicolae-Vodă Mavrogheni despre socotelile Ocnelor Mari date omului lui Dimitrachi Turnavitul. No. 244, pag. 355.
- 1788, 29 April. Ioan Armașul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greutatea cu Turcii. No. 245, pag. 356.
- 1788, 29 April. Fotie „Chi“ către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre podul ce e a se face peste Dunăre. No. 246, pag. 357.
- 1788, 22 Maiu. Gheorghe Postelnicul și Dimitrie Pitarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre ivirea unor cete de hoți. No. 247, pag. 258.
- 1788, 22 Maiu. Gheorghe Postelnicul și Dimitrie Pitarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre lefile Turcilor. No. 248, pag. 359.
- 1788, 25 Maiu. Todor Comisul și Ioan polcovnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre pătrunderea voluntarilor la Râmnic și la Topliceni și atitudinea Turcilor. No. 249, pag. 360.
- 1788, 26 Maiu. Gheorghe Aga și Dimitrie Pitarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre unul ce a adunat din Dolj, podul de la Festilam și împrăștiarea satului Călimănești. No. 250, pag. 361.
- 1788, 26 Maiu. Gheorghe Cond[uratu], Păharnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre un informator secret al lui Vodă care să fie cercetat de Comis, căci nu știe decât românește. No. 251, pag. 363.
- 1788, 29 Maiu. Nicolae Ibrictarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de a fi ajutat ca să treacă de la Văleni la Vamă. No. 252, pag. 363.
- 1788, prin Maiu. Nicolae-Vodă Mavrogheni, către capuchehaiaua munteană, despre răsplata ce merită Osman-Pașa și despre ostașii lui cari luptă pe la Focșani, și victoria de la Șanț. No. 253, pag. 364.
- 1788, prin Maiu. Raport al comandantului muntean către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre lupta dată Austrieilor în Ținutul Bacăului. No. 254, pag. 365.
- 1788, 29 Maiu. Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre mișcările Turcilor și lefile lor. No. 255, pag. 366.
- 1788, după Maiu. Nicolae-Vodă Mavrogheni către capuchehaiaua Terii-Românești, despre ostașii ce se trimesc în Moldova, numirea lui Manole-Vodă-Giani, legăturile cu acesta, venirea unui Pașă la Vidin, scrisorile de la Constantinopol ale Doamnei și totala sa lipsă de bani. No. 256, pag. 367.
- 1788, 8 Iunie. Bimbașa Ismail-aga Belinașoglu către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre oaste și provizii. No. 257, pag. 368.
- 1788, 9 Iunie. Ioan vătaful, ispravnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre convorbirea lui cu Selim-Pașa. No. 258, pag. 369.
- 1788, 9 Iunie. Ioan vătaful, ispravnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre convorbirea cu Pașa Ali. No. 259, pag. 370.

- 1788, 9 Iunie. Ioan vâtaful, ispravnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre biruința de la Vama Buzăului și ce a spus el despre isprăvile Domnului, precum și adunarea de provisii. No. 260, pag. 371.
- 1788, 11 Iunie, Nicopol. Păharnicul Hurmuzachi către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre sosirea la Dunăre. a lui Manole-Vodă. No. 261, pag. 373.
- 1788, 12 Iunie. Bimbașa Ismail-aga Belinașoglu către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre o comandă de șele, cu un postscript al lui Hurmuzachi despre venirea lui Manole-Vodă. No. 262, pag. 373.
- 1788, 17 Iunie. Vlad Medelnicerul către Marele Clucer Constantin Baratov, despre nevoia de orz. No. 263, pag. 374.
- 1788, 17 Iunie. Gheorghe Armașul și Alexe Armașul către Clucerul Constantin Baratov, despre lipsa de orz pentru tainuri. No. 264, pag. 375.
- 1788, 19 Iunie. Nichita Ibrictarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre o ciocnire cu Turci prădalnici. No. 265, pag. 376.
- 1788, 19 Iunie. Gheorghe polcovnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre coborârea satelor din munte, sălbătăciile Turcilor de la Ploești și Văleni, cari s'au luat la luptă și cu dânsul. No. 266, pag. 377.
- 1788, 26 Iunie. Nichita Ibrictarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre prădăciunile Turcilor sosiți și nevoia de zahereă. No. 267, pag. 378.
- 1788, 27 Iunie. Nichita Ibrictarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de a se trimete provisii Turcilor veniți la Câmpina. No. 268, pag. 379.
- 1788, 28 Iunie. Nichita Ibrictarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre banii pentru provisii. No. 269, pag. 379.
- 1788, 28 Iunie. Iordachi Armașul și Alexe Armașul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre sosirea prietenului domnesc Ali-Pașa la Ploești, nevoile cu Turcii și bivoli lui Dinu Cantacuzino cel fugit în „Nemția“. No. 270, pag. 380.
- 1788, 6 Iulie. Ștefan al treilea postelnic. către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre felul cum se procură zahereana de el și de alții, cari-l părăsc. No. 271, pag. 381.
- 1788, 19 Iulie. Ismail-aga Belinașoglu, bimbașă, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, pentru pretinsa zahereă stricată. No. 272, pag. 383.
- 1788, 6 Iulie. Nichita Ibrictarul către Clucerul Constantin Baratov, despre plecarea șefilor turci la războiu. No. 273, pag. 384.
- [1788], 7 Iulie. Nichita Ibrictarul și Alexe Armașul către Clucerul Constantin Baratov, despre cele d'întăiu lupte la Vamă ale oștii cu „Nemții“. No. 274, pag. 384.
- 1788, 8 Iulie. Ștefan al treilea Postelnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre șelele ce a făcut pentru oaste. No. 275, pag. 385.
- 1788, 8 Iulie. Ismail-Aga Belinașoglu, bimbașă, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre sosirea la Siștov a lui Selim-Pașa. No. 276, pag. 386.
- 1788, 19 Iulie. Ismail-aga, bimbașa, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre oprirea vânzării zaherelei la serhaturi. No. 277, pag. 387.
- 1788, 19 Iulie. Ismail-aga Belinașoglu, bimbașă, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre sosirea unui grup de ostași din Giurgiu, cari cer să se bată. No. 278, pag. 388.
- 1788, 28 Iulie. Turnagi-Ismail-aga către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre sosirea unui capugibașă pentru paza lui și alte mișcări militare. No. 279, pag. 389.
- 1788, 29 Iulie. Ismail-aga Belinașoglu, bimbașă, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre sosirea și trimeterea unor Turci. No. 280, pag. 389.

- 1788, 16 August. Adeverința mai multor boieri către Nicolae-Vodă Mavrogheni despre afacerea de moșie a unui Robescu. No. 281, pag. 390.
- 1788, 10 Septembrie. Mihail Armașul către Marele Grămătic Nicolachi, despre nevoia de cherestea. No. 282, pag. 391.
- 1788, 16 Septembrie. Alexandru Dudescu Pitar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre tainurile pentru Turci. No. 283, pag. 392.
- 1788, 23 Septembrie. Alexandru Stolnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre prădăciunile ce se fac la Nicopol de când cu vestea mutării Pașei, rugându-se a fi lăsat să se întoarcă la Craiova. No. 284, pag. 394.
- 1788, 28 Septembrie. Constantin Baratov Spătarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre răsplata ce i s'ar cuveni lui Dinu Vernescu, pus de Domn pe lângă Turcii de la Vălenii-de-Munte. No. 285, pag. 395.
- 1788, Septembrie. Socoteala sumelor restituite sătenilor din Râmnicul-Sărat. No. 286, pag. 396.
- 1788, 21 Octombrie. Constantin Baratov Serdarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre petrecerea sa în munți cu Turcii, întărirea Focșanilor, nevoia de a se da orz oștirii și cereri turcești. No. 287, pag. 396.
- 1788, 6 Novembre. Miriță (?) și Alecu Serdarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre boala lui Hagi-Ali-Pașa. No. 288, pag. 398.
- 1788, 8 Novembre. Foti Clucerul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cereri de provizii din partea Turcilor. No. 289, pag. 399.
- 1788, 20 Novembre. Costachi Postelnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre plățile Turcilor și starea de lucruri la Vălenii-de-Munte și la Urziceni. No. 290, pag. 400.
- 1788, 3 Decembrie. Ismail-Aga Turnagi către un boier, despre îndatoriri ce i-a făcut acesta. No. 291, pag. 402.
- 1788, 20 Decembrie. Ioan Buzescu Păharnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greutățile la zahereă ale Doljului, neajutat de Romanați. No. 292, pag. 403.
- 1788, 29 Decembrie. Eoaterina, botezată de Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia ei de ajutor. No. 293, pag. 404.
- 1788-9, Ianuar, (v. nr. CXCIX). Raport de capuchehaie probabil către un boier, despre ce a avut cu Pașa dela Vidin, privitor la purtările muhafizului de Adă-calé, la un Turc prădat, la un cal de dat. No. 294, pag. 405.
- 1788-9, Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre plata făcută de un Turc, despre boierii de la Nicopol, trimiși în exil, și despre mulțămirea Chioților cu noul lor șef bisericesc. No. 295, pag. 408.
- C. 1788-9. Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre isprăvile de războin ale acestuia, ce a vorbit cu Turcii despre nevoile lui și surgunirea boierilor Brâncoveanu și Fălcoianu, precum și harta ce a trimes. No. 296, pag. 409.
- 1789, Nicolae-Vodă Mavrogheni către capuchihaietele Terii-Românești, despre cele treizeci de pungi trimise, care nu ajung pentru datorii și cheltuielile oștilor împărătești, cărora și până la Viena li se dorește biruință. No. 297, pag. 411.
1789. Fragment de scrisoare a lui Nicolae-Vodă Mavrogheni către unul din capuchehaiele Terii-Românești, despre provizii și niște socoteli de bani pentru oastea turcească. No. 298, pag. 412.
1789. Un dregător către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cererile lui Topci-bașa pentru tunuri și proviziile de la Râmnicul-Sărat. No. 299, pag. 413.

1789. Părți dintr'un raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre o tocmire de Turci cu leafă, despre lupte turcești la munte, afaceri de bani și de furnituri, boala unui Turc influent, care-și cere medie de la Domn. No. 300, pag. 414.
1789. Parte dintr'un raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre aceleași lucruri și despre dorința Domnului de a conduce oștile turcești în Moldova, mulțămirea Turcilor cu el, greutățile Pașei din Moldova în ce privește aprovizionarea, nehotărîrea Pașei Abdi dacă să meargă în Țara-Românească. No. 301, pag. 415.
1789. Scrisoare de capuchehaie, despre purtarea lui Serascher-Pașa și numirea scriitorului într'o dregătorie. No. 302, pag. 417.
1789. Capuchehaiaua Țerii-Românești către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre mulțămirea Pașei Selim din Moldova cu isprăvile Domnului în această țară contra dușmanilor și despre provizii și furnituri, precum și despre greutățile Pașei prieten. No. 303, pag. 417.
1789. Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre isprăvile acestuia în Moldova, despre lipsa de ajutor de la Pașa de Vidin și de la Serascher. No. 304, pag. 422.
1789. Capuchehaiaua Țerii-Românești, Postelnicul Scanavi, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre întrebările cu privire la știri ale lui Chehaia-beiu, banii dați la Vidin, mulțămiri turcești, cereri de zahercă, daruri la Turci cari-l străgăniau, despre dragoman, nepotul Domnului, datoria lui Mihai-Vodă Suțu, despre neputința lor de a-l servi mai bine în afaceri bănești, gătirea unei salupe la Galați și Oltenița și diferite datorii la Turci. No. 305, pag. 424.
1789. Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cu știri de la un Turc trimis în secret de Pașa de la Babadag. No. 306, pag. 429.
1789. Capuchehaiaua munteană către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște blăni de samur pentru dregătorii haznelei turcești. No. 307, pag. 430.
- 1789, 2 Ianuar. Gheorghe Serdarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de a împlini bani de la mănăstirea Tismana, care nu dă zahercă, și despre retrimeterea trimșilor austriei, cari n'aveau plenipotență de la feld-mareșal, ci numai de la generalul din Timișoara. No. 308, pag. 431.
- 1789, 3 Ianuar. Gheorghe Serdarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre Turcii ce au venit la Cerneti și cum i-a împărțit. No. 309, pag. 432.
- 1789, 26 Ianuar. Gheorghe Serdarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre o trimetere de bani și un dragoman al lui Hasan-Pașa. No. 310, pag. 433.
- 1789, 12 Februar. Un Grigore către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre Arnăuții ce-i trimete, mănăstirea din Moldova ce se va cuceri și o „schimbare“ de la oastea turcească. No. 311, pag. 434.
- 1789, 21 Mart. Costachi Spătarul C. către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre numirea unui beșleagă la Buzău, ca să apere satele de Turcii în trecere. No. 312, pag. 435.
- 1789, 25 Mart. Mărioara Suțu către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cu felicitări de Paști. No. 313, pag. 435.
- 1789, 25 Mart. Ruxandra Suțu către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cu felicitări de Paști și din partea copiilor. No. 314, pag. 436.
- 1789, 31 Mart. Alexandru, caimacamul Moldovei, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cererea lui Ibrahim-Pașa de Silistra de a i se da și paza Galaților, rugând a se găsi un loc celui vechiu. No. 315, pag. 436.
- 1789, 5 April. „Ioan Grămăticul a toată Moldova“ către Iordachi Romanò Postelnicul, despre o afacere cu Turcii, adăogând o scrisoare intimă. No. 316, pag. 437.
- 1789, 12 April. Doamna Mărioara Mavrogheni către soțul ei, despre trimeterea unor corturi și a trei butoaie de vin din via pusă de mâna lui. No. 317, pag. 438.

XXXVIII

- 1789, April. Socoteala banilor luați de Portarul Sterie de la Clucerul Colescu. No. 318, pag. 439.
- 1789, April. Socoteala banilor luați de la Ploești, etc. No. 319, pag. 440.
- 1789, 10 Maiu. Un Păharnic către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre aplecarea sa spre servicii credincioase. No. 320, pag. 443.
- 1789, 22 Iunie. Saim-Husein-Derviș-aga către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre îndemnarea trupelor turcești de la Cerneți să intre în Ardeal, în timp ce Domnul trece spre Brașov cu 20,000. No. 321, pag. 444.
- 1789, 26 Iunie. Scarlat Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre înștiințarea făcută lui Turnagi-Ismail-aga și Clucerului de pe lângă el, ca să meargă la oastea domnească. No. 322, pag. 444.
- 1789, 26 Iunie. Scarlat Vistierul și Dumitrachi Turnavitul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre tunul ce se trimete. No. 323, pag. 445.
- 1789, 1-iu Iulie. Scarlat Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cartușe și șoimi. No. 324, pag. 445.
- 1789, 1-iu Iulie. Scarlat Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre noile orânduiele de zahereă. No. 325, pag. 446.
- 1789, 1-iu Iulie. Scarlat Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre caii ceruți la tunuri. No. 326, pag. 446.
- 1789, 1-iu Iulie. Scarlat Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre grâul ce i se cere la Focșani și care s'ar putea lua de la Dumitrachi Turnavitul. No. 327, pag. 447.
- 1789, 1-iu Iulie. Scarlat Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greutatea găsirii de provizii, ce se poate aștepta de la noua recoltă și lipsa de bani. No. 328, pag. 447.
- 1789, 1-iu Iulie. Nicolae-Vodă Mavrogheni către Marele-Vistier, despre banii ce vor plăti proviziile lagărului. No. 329, pag. 449.
- 1789, 7 Iulie. Dumitrachi Turnavitul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre provizii, cartușe și oastea ce o cheamă Domnul, precum și despre Turcii ce pradă la Călărași. No. 330, pag. 450.
- 1789, 12 Iulie. Banul Scanavi către Marele Postelnic Ioan Pantazoglu, despre greutatea cu tainurile turcești la Sinaia. No. 331, pag. 451.
- 1789, 30 Iulie. Capugilăr-Chehaiasi Selim-aga și Chiurd-Ibrahim, „serascherul Vălenilor“, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre plecarea lor la Ploești și venirea fără voie de la Văleni a unui Ibrahim-aga. No. 332, pag. 452.
- 1789, 11 August. Socotelile de zahereă ale județului Dolj. No. 333, pag. 453.
- 1789, 29 August. Corniță Brăiloiu Clucerul către Ianeu Mavrocordat, despre niște socoteli și despre prădăciuni și ucideri turcești. No. 334, pag. 456.
- 1789, 30 August. Un boier către Ianeu Mavrogheni, despre împlinirea locuitorilor și catanele ce au pătruns. No. 335, pag. 457.
- 1789, 16 Octombrie. Smaranda Hangeri către Nicolae-Vodă Mavrogheni, rugând a i se trimete fiul, Nicolachi. No. 336, pag. 458.
- 1789, 18 Octombrie. C. Marele-Ban către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre felul cum se pot distruge hoții. No. 337, pag. 459.
- 1789, 10 Decembrie. Ioan Armașul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre abuzurile Turcilor de la Zimnicea. No. 338, pag. 460.

- 1789, Capuchehaiaua Țerii-Românești către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre numirea lui și în Moldova și supunerea Țerii. No. 339, pag. 461.
- 1789, Raport despre schimbarea și exilarea Patriarhului Procopie, înlocuit cu Mitropolitul de Maroneia, totul cu conlucrarea arhierilor și al archonților suțești și ipsilantești. No. 340, pag. 462.
- 1790, Unul din boierii munteni exilați către Nicolae-Vodă Mavrogheni, ca să-și poată schimba la Arvanitochorion locul de reședință, care e nesuferit. No. 341, pag. 463.
- 1790, 15 Mart. Un boier către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cu urări de Înviere. No. 342, pag. 464.
- C. 1790, 30 Octombrie. Scrisoare a lui Paisie de la Xenofont către Gheorghe Hristodul (soția: „coana Ana“), despre niște afaceri ale episcopilor de Heracleia și Samocov, cu pomenirea lui Răducanu Voinescu. No. 343, pag. 465.
- După 1792. Scrisoare a Domnului către capuchehaiele despre scăderi de la zahereă. No. 344, pag. 465.
- 1794, 18 Mart. Act din Săciște, cu privire la o vânzare de casă între Români ca Ianoviă (Zenobia) și Triandafil Coci, Ioan Țurlea, Tațu al lui popa Agură, Mițu Blețo. No. 345, pag. 467.
- 1794, 1-iu Maiu. Sinet al doctorului Darios și al unui Serghie, pentru un împrumut de 4.000 de la Hătmăneasa Eufrosina Mavrocordat. No. 346, pag. 468.
- 1797, 16 Februar. Alexandru Manu (?) către Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domnul Țerii-Românești, cu felicitări. No. 347, pag. 469.
- 1797, 16 Februar. Alexandru Manu (?) către Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domnul Țerii-Românești, despre cheltuieli cu fortificațiile Chilie și deosebite legături cu Turcii. No. 348, pag. 470.
- 1797, 18 Februar. Doamna Smaranda către fiul ei, Alexandru Ipsilanti, Domnul Țerii-Românești, cu urări. No. 349, pag. 474.
- 1797, 18 Februar. Doamna Smaranda către nora ei. Doamna lui Alexandru Ipsilanti, Domnul Țerii-Românești, cu urări. No. 350, pag. 474.
- 1797, 18 Februar. Constantin Ipsilanti către tatăl său, Alexandru-Vodă al Țerii-Românești, despre știri din Europa apuseană și afaceri curente ale Domniei. No. 351, pag. 475.
- 1797, 11 April. Safta Ipsilanti către tatăl ei, Alexandru-Vodă al Țerii-Românești, despre starea familiei. No. 352, pag. 476.
- 1797, 13 April. Alexandru Manu către Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domnul Țerii-Românești, despre datoriile față de Turci, hrăpirile predecesorului, legăturile cu Pasvantoglu și Turcii de la Dunăre. No. 353, pag. 477.
- 1799 (?). Același către un corespondent din țară, despre afaceri. No. 354, pag. 480.
1799. Contract pentru îngrădirile la palatul din Curu-Ceșmă al lui Constantin-Vodă Ipsilanti. No. 355, pag. 481.
1799. Scrisoare a unui Constantinopolitan către un chir Manolachi, pentru afacerea unui Mastromanolis Tziotul și unui Andrei Pelaphantes, care a plecat în Crimeia: beizadeaua dragomanul, foarte ocupat, n'a dus afacerea la capăt, — cu pomenirea „răposatului Hangeri“. No. 356, pag. 483.
1799. * Corespondentul lui Grigore Kalljarchi, către un boier, despre oglinda ce era să i-o trimeată din Chios Nicolae Gavalachi, cu pomenirea Mitropolitului din Chios. No. 357, pag. 483.
1799. * Un necunoscut către Hatmanul Gheorghe Mavrocordat, cu felicitări de serbătorile Crăciunului și Bobotezei, și despre sora lui, cu pomenirea și a Domnului. No. 358, pag. 483.
1799. * Același către Marele Postelnic Costachi Carageă, cu aceleași felicitări, adăugând că-i află sănătatea de la frate, tot Postelnic. No. 359, pag. 484.

1799. O jupâneasă din Constantinopol către Doamna Safta a lui Constantin Ipsilanti, Domnul Moldovei, cu felicitări pentru Crăciun, Anul Nou și Bobotează. No. 360, pag. 484.
1799. Corespondentul lui Grigore Kalliarhi din Constantinopol către un boier din Moldova, despre greutățile cu moșia lui, din partea vătafului și țăranilor, cerând să se ajute, și în folosul mamei sale, cu Hatmanul și Vistierul, pomenind și pe Postelnicul Gheorghe Suțu și pe Dumitrachi Hangeri; ar putea să o deie cu arendă la negustori din Galați. No. 361, pag. 485.
1799. * Scrisoare a aceluiași către fratele Marelui Vistier al Moldovei, cu privire la noua Domnie, care și pe el l-a miluit. No. 362, pag. 487.
1799. * Invoială pentru cumpărarea unui loc de clădiri la Balata în Fanar de la Hătmăneasa Ierachi, a cărei fiică, Tarsița, are a lua pe fiul cumpărătorului, Dumitrachi. No. 363, pag. 487.
1799. * Corespondentul lui Grigore Kalliarhi către Mitropolitul, fratele acestuia, în afacerea lui cu Nicolae Gavalachi, cu pomenirea și a Mitropolitului din Efes. No. 364, pag. 487.
1799. * Felicitare a unui necunoscut pentru serbătorile Paștilor. No. 365, pag. 488.
1799. O Fanariotă din Constantinopol către fratele din Moldova, despre năcazuri casnice, la care se adaugă răutatea ginerului, Spătarul. No. 366, pag. 488.
1799. * Felicitări ale unui Fanariot necunoscut către nou-numitul Patriarh ecumenic. No. 367, pag. 489.
1799. * Corespondentul lui Grigorie Kalliarhi către prietenul din Moldova, Comisul, despre ale moșiei sale, care nu i-a plăcut s'o cumpere, despre grâul ce n'a vrut să i-l ia Costachi Cantacuzino Pașcanul, cu toată porunca domnească de a nu-l supăra, și cearta pentru forma unor scrisori, de a fost nevoie să se recurgă la un dascăl. No. 368, pag. 490.
1799. Plângere către Constantin-Vodă Ipsilanti, pentru un proces de moșie care ține încă de pe vremea lui Grigore-Vodă Callimachi. No. 369, pag. 490.
1799. Cerere a unei femei către Constantin-Vodă Ipsilanti, ca să dea surorii ei zestre. No. 370, pag. 492.
1799. Aceiași către Doamna Safta Ipsilanti, a Moldovei, cerând ajutor pentru soră. No. 371, pag. 493.
1799. * Cerere de ajutor către Constantin-Vodă Ipsilanti, Domnul Moldovei. No. 372, pag. 494.
1799. * Cerere de ajutor către un boier moldovean. No. 373, pag. 494.
1799. * O soră către o altă soră, poate Doamna lui Ipsilanti, despre durerea pentru lipsa ei și apropiata ei naștere. No. 374, pag. 495.
1799. * Scrisoare către un tânăr Grec învățat, cu laude. No. 375, pag. 495.
1799. Scrisoare anonimă despre frumuseța primăverii la Roman. No. 376, pag. 496.
1799. Scrisoare de laudă către Constantin Ipsilanti, Domnul Moldovei. No. 377, pag. 497.
1799. Același către același, despre „frigurile moldovenești“ care l-au atins. No. 378, pag. 497.
- C. 1799. * Felicitare a unui boier, vechiu prieten și subaltern, către Marele Vistier Gheorghe Balș, pentru numirea lui odată cu venirea noului Domn al Moldovei, Constantin Ipsilanti (formulariu). No. 379, pag. 498.
- C. 1799. * Felicitare ca de la un frate către Hatmanul moldovean Săndulachi Sturdza și către soția sa, Domnița, arătând că și el e în sânul celor numiți și că va veni să-l întâmpine. No. 380, pag. 498.
- C. 1799. * Felicitare a unui necunoscut către „părintele“ său Marele Logofăt Nicolae Roset că a fost numit de noul Domn al Moldovei, căruia i se urează toată fericirea, Mare Logofăt, adăugând și o amintire a fratelui lui Roset; fiind și el numit, va veni să-l întâmpine. No. 381, pag. 499.

1799. * Un necumoseut din Constantinopol către Căminarul Grigore Kalliarchi, despre niște afaceri de moșie și de bani în Moldova. No. 382, pag. 499.
- C. 1799. * Același către Marele Logofăt Dimitrie Ralli, despre scrisori pierdute, cu pomenirea lui Apostoli Papă și preotului Țigară, despre o sumă de bani și starea familiei rămasă la Constantinopol, precum și șederea sa la Terapia. No. 383, pag. 501.
- C. 1799. * Același către Mitropolitul Kalliarchi, pentru afaceri cu un Nicolae Gavalachi, cerând smochine, migdale și mastic, și despre buna păstorie a lui, cu pomenirea părintelui acestui cleric. No. 384, pag. 502.
- C. 1799. * Același probabil către Hatmanul Ghica, pentru rosturile sale de moșie. No. 385, pag. 502.
- C. 1799. * Același către Nicolae Gavalachi, pentru moartea unui tânăr, trimeterea unei oglinzi și afaceri bănești. No. 386, pag. 503.
- C. 1799. * Același către un prieten Vistier din Moldova, despre moșia sa din Covurluiu, pentru care se scrie ispravnicilor, și o reclamație de Țigani a Spătăresei Smaranda Costandachi, pomenind și pe Vornicul Conachi, prietenul său, și un Șerban. No. 387, pag. 503.
- C. 1799. * Același către Hatmanul Săndulachi Sturdza, cu urări și pentru soția lui Domnița, cu pomenirea Domnului Constantin Ipsilanti, în serviciul căruia stă. No. 388, pag. 504.
- C. 1799. * Același către Cămărașul Grigore Kalliarchi, despre moșia sa din Moldova, pe care să i-o îngrijească până la venire, cu sprijinul Domnului și ajutorul Marelui Vistier, și despre ciurma din Moldova, cu privire la care, întristat, cere știri. No. 389, pag. 504.
- C. 1799. * Același, venit în Moldova, către Marele Logofăt Alexandru Manu, scusându-se că, fiind bolnav din cauza vremii reci, nu poate îndeplini o poruncă a Domnului, și pentru niște meșteri, cari vor trebui să lucreze la Curte. No. 390, pag. 505.
1799. Mart. Capuchehaiaua Țării-Românești, către Domn (probabil Alexandru Moruzi), despre știrile trimise de Domn, prețul grânelor la Brăila, lipsa aianilor și atitudinea valiului de Rumelia, despre luptele cu hoții din Balcani, trecerea de Poloni prin Moldova, critica Domnului Alexandru Callimachi, uciderea unui mare demnitar otoman și clădiri ce se fac de ocrotitorul lui Ipsilanti pentru plăcerea Sultanului. No. 391, pag. 505.
- C. 1800. București. Doamna Safta Suțu (?) către fiul Mihalachi, către un Spătar și fiică despre pierderea unei Domnițe, cu adausul scrisorii lui Constantin Suțu (?). No. 392, pag. 509.
- 1808, 6 Ianuar. G. Valetas către un cleric grec, despre bunătatea acestuia față de scriitori, despre hrisovul pentru biserica din Ieni-Mahalé de la Constantinopol, căpătat de dânsul, despre ce se va mai putea căpăta, despre școala grecească de curând întemeiată la Avas-chioiu, despre eutare „omuleț” de care râde Domnul, care laudă pe episcop, și despre ajutorul Doamnei. No. 393, pag. 510.
- 1808, 3 April. Alexandru-Vodă Suțu către Ioan Callimachi, dragomanul Porții, cu felicitări de Paști. No. 394, pag. 511.
- Pe la 1810. Scrisoare privată a unui boier muntean, arătând cum se judecă procesele supt Vodă-Caragea, cu așezarea de legi nouă pentru ca să câștige cel susținut de boierii divaniți, el însuși fiind pe cale să piardă un proces cu Hagi-Moscu. No. 395, pag. 512.
1812. 25 Octombrie. Socoteala unui anume Marcu despre niște bani de luat de la Domnița (?). No. 396, pag. 514.
- După 1812, Ioan Gheorghe Caragea către capuchehaiele, în chestia conflictului cu Austriei pentru pășunatul Mocanilor. No. 397, pag. 515.
- După 1812, Ioan Gheorghe Caragea. Vodă către fiul său, capuchehaiaua, despre legături cu Turcii, intrigile contra lui și scrisoarea ce a adresat-olui Talleyrand. No. 398, pag. 518.

- După 1812. Ioan Gheorghe Caragea-Vodă către fiul său, despre felurite afaceri secrete, și de zahereă, precum și despre boala sa. No. 399, pag. 520.
- După 1812. Ioan Gheorghe Caragea-Vodă către fiul său, despre afaceri cunoscute. No. 400, pag. 521.
- După 1812. Ioan Gheorghe Caragea către fiul său, despre afaceri politice secrete și despre nevoia zaherelei. No. 401, pag. 522.
- 1813, 13 Februar. Scarlat-Vodă Callimachi, Domnul Moldovei, către Ioan Gheorghe Caragea, al Terii-Românești, recomandând pe Căminarul Alexandru Vlasto și felicitându-se pentru pace. No. 402, pag. 524.
- 1813, 29 Februar. Sinetul lui Mihail Suțu pentru ce a primit de la Stolnicul Nenciulescu, ca o socoteală. No. 403, pag. 525.
- 1813, 16 Mart. Raport către Ioan-Vodă Caragea, despre cererea de către Hafiz-Ali-Pașa a fiului lui Mollă-Pașa și un trimes sârb. No. 404, pag. 525.
- 1813, Mart. Raport către un mare boier al lui Vodă-Caragea, despre o scrisoare către Domn cu privire la lucrurile de peste Dunăre. No. 405, pag. 526.
- Pe la 1813, 29 Iulie. Domnița Raliu Caragea și fratele Alexandru către un cleric, despre un călugăr de la Veria. No. 406, pag. 526.
- 1814, 6 August. Raport al lui Iacob Rizu către un fiu al lui Gheorghe-Vodă Caragea, despre o naștere în familie și un dar. No. 407, pag. 527.
- 1814, 26 August. Vistierul Radu Golescu către Mihai Spătarul, despre greutatea cu care se luptă. No. 408, pag. 532.
- 1814, 30 Novembre. Scarlat-Vodă Callimachi, Domnul Moldovei, către Doamna Smaranda Callimachi, despre situația grea în care i se află fratele, Ioan, și intervenția ginerelui său. No. 409, pag. 533.
- 1815, 20 April. Cineva din Muntenia către fiul său, despre împrejurări casnice, pomenindu-se Doamna, Domnița (Raliu) și Vodă-Caragea, Spătarul Banul. No. 410, pag. 535.
- 1815, 2 Octombrie. Costachi Tzigară către beizadea Ioan Callimachi, despre niște datorii și rostul Agăi în sarcinile Domniei. No. 411, pag. 536.
- 1816, 15 April. Dimitrie Postelnicul către alt boier, pentru o poliță în legătură cu Postelnicul Ștefanachi și cu bină-eminii din Măcin. No. 412, pag. 537.
- 1816, 14 Maiu. Ioan Skordili către un boier al lui Ioan-Vodă Caragea, despre mânia Pașei de Vidin Gelaledin asupra lui pentru raialele ce trec în Țara-Românească și amenințările că vrea să-i taie capul. No. 413, pag. 538.
- 1816, 19 August. Scarlat-Vodă Callimachi către fratele său, Ioan Callimachi, despre niște poliți. No. 414, pag. 541.
- 1816, 9 Novembre. Ioan Gheorghe-Vodă Caragea către fiul său, Gheorghe și ginerele Mihail Suțu, cu felicitări. No. 415, pag. 541.
- 1818, 30 April. Ioan Gheorghe-Vodă Caragea iartă Vornicului Nenciulescu o datorie. No. 416, pag. 542.
- 1818, 21 August. Dragomanul Mihalachi Suțu către un ministru turc, recomandând pe Mitropolitul de Larisa, Teodosie. No. 417, pag. 543.
- 1818, 25 Novembre. Alexandru Nenciulescu către Mihail Suțu, despre datoria sa. No. 418, pag. 544.
- Înainte de 1819. Ioan-Vodă Caragea către agentul său, cu privire la conflictul dintre „Ioan Voevod” Callimachi și „Dragomanul” (Mihail Suțu). No. 419, pag. 545.

- Înainte de 1819. Ioan-Vodă Caragea către agentul său, despre planurile de a face Domn în Moldova pe beizadea Constantin Moruzi și afacerea dintre Dragoman și Ioan Callimachi. No. 420, pag. 546.
- Înainte de 1819, Scarlat-Vodă Callimachi către fratele său, despre datoria și greutățile ce are și pericolul în care se află. No. 421, pag. 547.
1819. 25 Maiu. Scarlat-Vodă Callimachi, Domnul Moldovei, către fratele său Ioan, recomandând pe fiul bolnav al doctorului Fotinò. No. 422, pag. 549.
- C. 1820. Scrisoare a lui Grigore Val. Băleanu (?), către un cleric pentru un împrumut de 500 de lei al „cocoanei Safta a lui Beizadea Grigore“, cu pomenirea Mitropolitului de Efes. No. 423, pag. 550.
- C. 1820, Scrisoarea unui cleric către un beizadea, cu pomenirea mănăstirii Zoodochos Pighi și a Domnului, a Domniței „nepoata scriitorului, și a Curții. No. 424, pag. 550.
- Data nehotărâtă (probabil secolul al XVI). Recomandare, de către egumenul său a unui călugăr de la Athos către un „Domn al Moldovlahiei și al Meșiei-de-jos“. No. 425, pag. 551.

the first of these is the fact that the system is not a simple one, but a complex one, in which the various parts are interrelated and interdependent. The second is that the system is not a static one, but a dynamic one, in which the parts are constantly changing and evolving. The third is that the system is not a closed one, but an open one, in which the parts are constantly interacting with the environment. The fourth is that the system is not a linear one, but a non-linear one, in which the parts are constantly interacting with each other in a non-linear fashion. The fifth is that the system is not a deterministic one, but a probabilistic one, in which the parts are constantly interacting with each other in a probabilistic fashion. The sixth is that the system is not a simple one, but a complex one, in which the parts are interrelated and interdependent. The seventh is that the system is not a static one, but a dynamic one, in which the parts are constantly changing and evolving. The eighth is that the system is not a closed one, but an open one, in which the parts are constantly interacting with the environment. The ninth is that the system is not a linear one, but a non-linear one, in which the parts are constantly interacting with each other in a non-linear fashion. The tenth is that the system is not a deterministic one, but a probabilistic one, in which the parts are constantly interacting with each other in a probabilistic fashion.

PARTEA A III^A

WILLIAM A. ABRAHAM

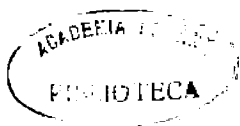
I.

Calugării de la Muntele Sinal către Ruxanda, Doamna Moldovei, mulțămindu-i pentru ajutorul ce au de la ea și de la familia ei.

Muntele
Sinal,
c. 1560.

† Εὐσεβέστατη καὶ ἐλαμπροτάτη κυρία καὶ ἀσπασίνα ἡμῶν, ὕψηλοτάτη καὶ εὐγενεστάτη καὶ κυρία πάσης Μολδοβλαχίας, κυρία Ῥωξάντρα, ἅπαντες οἱ ἐντυγχάνοντες μοναχοὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐπονομαζομένης λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἀγιασμένου καὶ καθηγητοῦ τῆς ἐρήμου τῆς καίμενης πλησίον τῆς ἀγίας πόλεως Ἰερουσαλὴμ, ὅτε ὁ καθηγούμενος καὶ ἱερομονάχοι καὶ γέροντες καὶ οἱ λοιποὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ εὐχὴν καὶ εὐλογίαν κομιζόμενοι σοὶ καὶ ὁρῶμεν τοῦ Θεοῦ ἵνα ὑγιαίνεις ψυχῇ τε καὶ σῶματι μετὰ τοῦ αὐθέντου κυρίου Ἀλεξάνδρου σὺν τοῖς ἡγαπημένοις αὐτῶν τέκνοις, κυρίου Μπογδάνου, κυρίου Μι... νου καὶ κυρίας Ἀναστασίας, Ἀνισίας καὶ Μαρίας. Πκοῦσαμεν, περιφανεστάτη ἡμῶν κυρία, τὴν φιλάρετον ... [ἀφο]ρήν, εὐσπλαγχνίαν ἣν περ ἔχεις ὡς εἰς τοὺς ἀγίους καὶ θεοδαδίτους τόπους ὥσπερ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰς. Χρ. ... διέτριψεν σὺν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις καὶ τῆς πανάγου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, διὰ τὴν τοῦ Κόσμου σωτηρίαν καὶ ... ζῆς, καὶ ποθεῖς τὴν ἀνακαίνην τῶν θείων καὶ ἱερῶν ναῶν, ὥσπερ ἡ θεόσεπτος καὶ ἱσαπόστολος βασίλισσα, Ἁγία Ἐλένη, ... ντικὴν φωνὴν τοῦ ψαλμοδοῦ: δώῃ-σει κύριος ὁ Θεὸς κατὰ τὴν ... σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλὴν σου πληρῶσαι εἰς πᾶν ἀγαθὸν ... (sters: ὁ ἐνδοξότατη κυρία), ἐλάτουμεν ὡς παρήμεναι ἀκινῶ... καὶ ἐλάτουμεν καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίαν ἐκ τῆς ἀγιαθ..., ἐστέλετο (sters: εἰς τὴν ἡμετέραν λαύραν, αὐτῆς τὸ λοιπὸν ἐλάτουμεν ἐκ τῶν ἀποσταλθέντων φλουρία τετρακκίσια) (de-asupra: διὰ τοῦ καὶ κλίσεων) μὲ τοὺς ἐμ... κυρίου Εὐδόκτου καὶ κυρίου Δα[θιδ] ἱεροδιακόνου καὶ ... τατα γρόσια,

† Prea-evlavioasă și prea-luminată doamnă și stăpână a noastră, prea-înălțată și prea-nobilă și Doamnă a toată Moldovlahia, doamna Ruxandra, toți cei ce se întâmplă a fi călugări ai dumnezeieștii și sfintei mănăstiri a preasfintei Născătoare de Dumnezeu ce se zice lavra celui sfânt părintele nostru Sava cel sfințit și învățător din pustiu ce zace lângă sfânta cetate Ierusalim, categumenul și ieromonahii și bătrânii și ceilalți în Hristos frați, îți aducem rugăciune și binecuvântare și rugăm pe Dumnezeu ca să fii sănătoasă cu sufletul și cu trupul, împreună cu Domnul domn Alexandru și cu iubiții voștri copii, domnul Bogdan, domnul Mi... și doamnele Anastasia, Anisia și Marica. Am auzit, prea-strălucită doamnă a noastră, iubitoarea de virtute pornire și mărinimie ce ai astfel către sfintele și de Dumnezeu călceatele locuri pe care domnul nostru Isus Hristos le-a călcat cu sfinții săi ucenici și apostoli și cu preasfânta stăpâna noastră Născătoare de Dumnezeu pentru mântuirea lumii și... dorești înnoirea sfintelor biserici, ca și cea de Dumnezeu încununată și asemenea cu apostolii Împărăteasă Sfânta Elena, după cuvântul... Psalmistului: să-ți dea Domnul Dumnezeu după inima ta și toată voia ta să se împlinească la tot binele. (De aici sters: Prea-slăvită doamnă, am primit ca fiind cuvenită... și vedem și binefacerea către noi din... s'a trimese lavrei noastre... și, de altfel, am primit din cele trimise patru sute)... eu... prin Eftimie și domnul David ierodiaconul... lei, cum orânduiește... masa, și, de fapt, cu

ὥς προατάσσεται... τράπεζαν καὶ ὄντως Θεοῦ
εὐδοκοῦντος ὅ... στάσεως ἐλπίζομεν ... εἰς θό-
ξαν καὶ τιμὴν καὶ εἰς μνημόσυ[νον]... τῶν
τέκνων ὑμῶν ... γράμματος ἱκετεύομεν καὶ
παρακαλοῦμεν]... νῆς ἤτ[ις]... ἐν μέσῳ τῆς
ἐρήμου, καὶ οὕτω οὐχ... τόπους... σπλάγνον
ἀγροπ[νεῖν]... ποῦ τὴν κεφαλὴν περ... Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἐν τῶν ... αἰών., ... μῆτι
ἡμῶν ἄρχοντ. καὶ τὸν τόπον ἐμ... ἡμῶν κυ-
ρίαν... Ῥωξάντραν ἐδιώθημεν (sters sus: ἐν-
νῶη] ... μοναστήριον καὶ ὁ Θεὸς νὰ καθοδη-
γῇ[σῃ] ... καὶ νέοι ... ὥσπερ καὶ τοὺς πρώην
(sters: πάλαι) βασιλεῖς, ἴσως ὅπως ... καὶ ἐρ-
γου καὶ ἀναγκάσης καὶ τὴν ... ἀδελφὴ ἡγα-
[πημένη]... πάσης Οὐγγροβλαχίας ὡς παρῶν-
σίαν ἔχεις ... ἡ ἔλσας... διὰ τὴν ἡμετέραν ...
ποιήσῃ καὶ αὐτὴ ἔναν μετοχὴν εἰς τοῦτο π...
ἐξ ὑμῶν τὰ πρὸς χρεῖαν καὶ δι ... σιν τῆς
αὐτῆς μονῆς, καὶ ἔσται εἰς θόξαν καὶ αἶνον
(sic) Θεοῦ, ἐμς ... αἰώνιον. Δι' ὃ παρακαλοῦ-
μεν καὶ θεομαι μετὰ σοῦ, κυρία ἡμῶν, μὴ
ἀπαύχωμεν τῆς αἰτήσεως δὲ καὶ τὸ μον...
μοισ... ἡμῶν ὑπάρχει ἄλλοπον ἐν ἐσπέρᾳ καὶ
πρωῇ καὶ μεσημέριᾳ καὶ ἐν θείαις καὶ ἱεροτε-
λέταις ἱερουργίαις, ὥσπερ καὶ τοὺς πρώην
βασιλεῖς καὶ παλαιούς κτήτορας, εἰς θόξαν
Χριστοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀμήν.

voia lui Dumnezeu.. nădăjdăm în slava
și cinstea și în amintirea... copiilor voștri...
prin această scrisoare ne rugăm și cerem...
în mijlocul pustiului și astfel... locuri...
a veghea, [neavând unde] ni pune capul...
al lui Hristos Dumnezeuul nostru și... în
veci... doamna noastră, și locul..., doamna
noastră Ruxandra am trăit... mănăstire
și Dumnezeu să călăuzească... și cei ti-
neri... precum și cei de mai nainte Îm-
părați... și lucrul, și va sili și pe sora
iubită, Doamna a toată Ungrovlahia, pe
care o ai vecină... milă pentru a noas-
tră..., să facă și ea un metoh în acest...
de la noi cele spre folosul și..... al
sfintei mănăstiri, și să fie spre slava
și veșnica lui Dumnezeu... a noastră în
veci.

Pentru care rugăm, doamnă a noastră,
să nu fim lipsiți de cerere, și mănăs-
tirea... a noastră să fie fără griji seara
și dimineața și după-amiaza și în dumne-
zeieștile și sfânt-săvârșitele slujbe, ea
și cei de odinioară Împărați și vechi
ctitori, pentru slava lui Hristos Dumne-
zeu, amin.

(Facsimile in Beza, *Urme românești la Muntele Sinai*, etc., in revista *Boube de grân*, III, p. 464.)

II.

Egipt,
c. 1590.

Meletie Pigas, Patriarh de Alexandria și vicariu al Scaunului ecumenic (*sic*),
către Petru Șchlopul, Domn al Moldovei, mulțămindu-i pentru scrisoare și arătându-i
că voia să-l vadă, dar a fost rechemat la Constantinopol de Patriarhul Silvestru
al Antiohiei, care se îndrepta într'acolo.

[ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΠΗΓΑΣ] ΠΕΤΡΩ ΒΟΪΒΟΔΑ.

Ἐντύχομεν τοῖς γράμμασι τοῦ εὐσεβεστάτου σου Κράτους, μεγαλοπρεπέστατε Πέτρε,
μεστοῖς οὖσιν φιλανθρωπίας, καὶ ἦν ἐκείνο τὸ φιλάνθρωπον ὅτι ταῖς τῆς ἀρχῆς φροντίσι, πολλαῖς
οὐσαις, ὡς εἰκός, καὶ συνεχέσι, περικυκλούμενος, καὶ Μελετίου γ' ὅμως φροντίζετο. Ἐπεὶ μὲν οὖν
καὶ ταυτικῶς τῆς φιλανθρωπίας χάριν προθυμότερον ὡς ὑμᾶς ἀφίκεται δίκαιον ἦν, ἀλλὰ γράμ-
ματα ἤκουσι παρὰ τοῦ μακαριωτάτου δεσπότη μοι καὶ πατρός, τοῦ Ἀλεξανδρείας Σολέστρου,
μηνύοντα μὲν αὐτὸν μέλλοντα ὅσον οὕτω τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλθεῖν (πέπλεκται γὰρ
αὐτῷ οὐ τυγὴν σπάνδαλαν, καὶ δὴ καὶ συνέχειν ἂν ἤδη, εἰ μὴ ἡμεῖς ἀντεκατέστημεν), ἡμᾶς δὲ
προσμένειν ἐν Κωνσταντινουπόλει διακελεύοντα, λοθηήσοντας αὐτοῦ τῇ θείᾳ ψυχῇ. Τοῦτο οὖν
τὸ χρέος νεωστὶ ἐπιχερμασθὲν ἡμῖν τῆς δόδο εἴργει. Ἀσπασάμεθα δὲ ποτὲ σου τὸ κράτος, ἂν
εὐδοκίῃ Θεός, βουλομένοις ἡμῖν καὶ γλιχομένοις οὐ θόξῃς, οὐ χρημάτων, ἀλλὰ τῆς μεταδό-
σεως τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. Ἐρρώσῃω τὸ εὐσεβέστατον σου Κράτος.

Μελέτιος, ἐλέφ Θεοῦ Πάπας καὶ Πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας
καὶ κριτῆς τῆς Οἰκουμένης, ὁ τοῦ οἰκουμενικοῦ Θρόνου τοποτηρητῆς (*sic*).

III.

Calugării de la Meteore către Mihnea-Vodă al Țării-Românești, pentru o cerere de ajutor, cu pomenirea binefăcătorilor, de la Neagoe Basarab. De la 1577.

† Εὐσεβέστατε, ἐνδοξότατε, πανευχεστάτε, μεγαλοπρεπέστατε, τροπευόμενος, κράτιστε αὐθέντα πάσης Οὐ[δ]υ[μ]εροβλαχίας, θεοχαρητότατε καὶ θεοφύλακτε, πολυχρόνιε, ἐπὶ τὴν Σὴν μεγαλοπρεπεστάτην ἀνατρέχουσιν Ὑψηλότητα δωρήματα σωτηριώδη θεόθεν, ἐπάξις κύριε Ἰωάννη Μίχνα Βαϊβόδα καὶ αὐθέντα, οἱ ταπεινοὶ δοῦλοι τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας βασιλείας σου, οἱ ἐνασκούμενοι μοναχοὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ, τῇ σεβασμῇ καὶ βασιλικῇ μεγάλῃ μονῇ τοῦ Μετσώρου τῆς εἰς ὄνομα τιμωμένης τῆς φρικτῆς καὶ ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ αὐχέει κάμπτομεν σὺν τοῖς γόνασιν, καὶ τὴν δουλικὴν μυστήνοισιν ἀπονέμωμεν τῇ κρατίστῃ Βασιλείᾳ σου, καὶ δεόμεθα τὸν πανυπεράγαθον Θεὸν ἡμῶν καὶ Σωτῆρα Χριστὸν σὺν τῇ πανάγῳ αὐτοῦ μητρὶ, τὴν πανάχαρχαντον καὶ πανυπεράγαθον δέσποιναν τοῦ συντιγῆ καὶ διέπῃ καὶ περιφρουρῇ καὶ διασκέπῃ καὶ μεγάλυναι τὸ κράτος τῆς ἁγίας καὶ πολυετούς Βασιλείας σου καὶ εἶναι σε διὰ παντός ἐν ὑγίᾳ ψυχῇ τε καὶ σώματι, σωτηρίᾳ τε καὶ εὐμερίᾳ, καὶ κατ' ἐχθρῶν νίκην, καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει, σὺν ἅμα τῇ πανευχεστάτῃ καὶ κυρᾷ ἡμῶν δεσποινῇ, τὴν κατὰ σάρκα γλυκητάτην σου μητέρα, ἀνακτώρησά σου εὐσεβεστάτῃ καὶ φιλοχριστοστάτῃ καὶ παντίων ἀγαθῶν καὶ θεϊκῶν χαρίτων κεκοσμημένη, ἅμῃ δὲ σὺν τοῖς εὐγενέσιν ἄρχουσιν πρωτοσυμβούλοις καὶ πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ θεοφιλήτῳ σου παλατίῳ καὶ παντὶ τῷ νικαιτικῷ στρατῷ τῆς ἁγίας Βασιλείας σου.

Αὐτὸς οὖν Κύριος ὁ Θεός, ὁ ποιητὴς πάντων, ἀξιῶσαι σε, ἅγιε δέσποτα, τῆς μακαρίας ἐκείνης καὶ ἀσιδίου τρυφῆς, καὶ οὖν καὶ κληρονόμου τῆς οὐ[δ]υ[μ]ερίας αὐτοῦ βασιλείας. Πιστεύωμεν δὲ τοῦτο γενέσθαι σοι, καθὼς αὐτὸς ἐν Ἑβραϊσμοῖς ἔφη: „εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὅλῃγ' εἰς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω, εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου“. Δι' ὃ ἀναφέρωμέν σοι, κράτιστε Αὐθέντα, πάντα τὰ κατ' ἡμῶν καὶ γνωρίζωμέν σοι πάντα ἀκριβῶς, ὥς ἐκ τῶν μακαρίων τῇ λήξει γενομένων εὐσεβῶν βασιλέων καὶ φιλοχριστοτάτων, φειμῇ: τοῦ μακαρίτου κυρῷ Ἰωάννου τοῦ Νεάγγου, καὶ τῶν προγεγενησμένων

† Prea-avlavioase, prea-vestite, prea-fericite, prea-mărite, purtătorule de biruință, prea-puternice Domn a toată Ungrovlahia, cel cu foarte multe daruri hărăzite și de Dumnezeu păzite, care să trăiești întru mulți ani, — asupra Înălțimii Tale prea-mărețe se coboară daruri mântuitoare de la Dumnezeu —, vrednice doamne Io Mihnea Voevod și Domn, smeriții robii ai puternicii și sfintei Tale Împărății, călugării ce trăiesc în singurătate la sfânta, respectata și împărătească mare mănăstire a Meteorelor, care se cinstesc întru numele cinstitei, temutei și sfintei Schimbări la față a Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, plecăm cu grunzul și genuinchii și aducem supusa închinăciune prea-puternicii Tale Împărății și ne rugăm de a toate bunul Dumnezeu nostru și Mântuitorul Hristos, împreună cu prea-sfânta lui Maică, cea cu totul neprihănită și prea-curată stăpână, să păzească și să îndrepte și să păstreze și să ocrotească și să mărească puterea sfintei și celei întru mulți ani Împărății a Tale, și să fii totdeauna în sănătate sufletească și trupească, în mântuire și bună stare și biruință asupra dușmanilor și în pașnică stare, împreună cu prea-fericita și Doamna stăpână a noastră, a Ta după timp preadulee maică, Împărăteasă prea-pioasă și de Hristos iubitoare și împodobită cu toate bunele și dumnezeieștile haruri, ei amândoi, împreună cu cei de bun neam boieri și întâiu sfetnici și cu toți cei aflători în sfânta și de Dumnezeu păzită Curte a Ta și cu toată izbânditoarea oaste a sfintei Tale împărății. Deci el, Domnul Dumnezeu, a toate făcătorul, să Te învrednicească, sfinte stăpâne, de aceea fericită și veșnică mulțumire și [să te facă] fiu și moștenitor al cereștii Sale Împărății, și sântem încredințați că de aceasta Te vei împărtăși, precum El însuși în Evanghelii a spus: „bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ești credincios, peste multe te voi pune; intră întru bucuria Domnului Tău“. Pentru care aducem înaintea Ta, prea-puternice Domn, toate cele ce vă privesc și Ți le facem

αὐτοῦ εὐσεβῶν βασιλέων, ἐξ αὐτῶν ἤρξατο αὐ-
ξάνειν τὸ ἡμέτερον μοναστήριον, ἐκ τῆς αὐτῶν
ἐκσημοσύνης καὶ κατ' ἔτους αὐτοβελήτου εὐ-
λογίας· αὐτῷ δὲ ὁ μακκρίτης κὺρ Ἰωάννης
ὁ Νεάγχος ἐκατέρτισεν ἡμῖν πύργον ἄνω ἐν
τῷ λίθῳ, καὶ τὴν κλήμακα ἐκαλιέργησεν,
καὶ τὰς ἐσπηρίδας αὖξησεν καὶ πολλὰ ἀγαθὰ
προτερήματα ἐν τῷ μοναστηρίῳ πεποίηκε καὶ
κημίλια ἐδωρήσατο. Ὅθεν καὶ τὸ μνημόσυνον
κεκέντηται παρῥήσιζ καὶ μυστικῶς, ἐν ἑσπέρῃ
καὶ πρωΐ, καὶ ἐν τῇ θείᾳ μεσταγωγίᾳ καὶ ἐν
ταῖς ἱεραῖς λυταῖς· ἅψ' οὐ δὲ χρόνου ἐν ᾧ
ἐκείνος ἀνεπαύσατο, ἡμῖς αὐτῷ οὐ παρεγ-
γώναμεν, διὰ τε τὸ μήκος τῆς ὁδοῦ καὶ τὸν
φόβον τῶν Ἀγαρηνῶν ληστῶν, ὥς (καὶ τὰ θα-
σιλογράφεια αὐτοῦ μετροῦσιν ἅπασι) καὶ τὰ
θασιλογράφεια αὐτῶν μαρτυροῦσιν, ἅπερ καὶ
στέλωμεν πρὸς τὴν Βασιλείαν σου.

Ἐξῶμεν δὲ ἕως τοῦ νῦν εἰρηνικῶς, διὰ
τὸ ὑπάρχειν ὑμῖν κτήματά τε καὶ κτήνη
διάφορα, τανῶν δὲ, κρίμασιν οἷς ἔδωκε Κό-
ριος, ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς, εἴχο-
μεν δὲ εἰς τόπον λεγόμενων Ὁσδῆνα περι-
βόλαια πάντο ὡραῖα, καὶ, ἐκ συνεργίας τοῦ
μυσοκλήου θαύμονος, ἐσυνέργησεν ἄνθρωπον
δυστοχῆν ὀνόματι Πετρόπουλον ἐκ τῆς αὐ-
τῆς κώμης καὶ ἐνέβαλεν αὐτὰ εἰς τὰς ἀ-
κοὰς τῶν Ἀγαρηνῶν ληστῶν, καὶ, μὴ ἔχοντας
χωρὶς αὐτὰ τοῦ τὴν κεφαλὴν κλίνειν ὑπὸ τὸ
τῆς Ἀγᾶς γεννῆματα, καὶ διὰ τὴν στέρησιν
τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἔκαμεν αὐτὰ ἀλτιζάμη τῆς
βασιλείας. ἅσπερ φορτόμα τρία· καὶ, μὴ δυ-
νάμενοι ἐξαγοράσαι αὐτὰ, πάντα τὰ κτήμα[τα]
ἡμ[ῶν] ἀφανίσθησαν τολσί[ως] καὶ ἐσμέν ἐν
μεγάλῃ ὀδύνῃ καὶ οὐ δυνάμεθα ἀναστῆσαι ἐκ
τοῦ πολλοῦ χρέους, ἧς ἔγενεν ἐν τῷ παρελ-
θόντι χρόνῳ διὰ τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας· καὶ τί
πράξει οὐκ ἔχομεν, τί ποιήσωμεν ἀποροῦμεν
ἐκ πάντων. Δι' ὃ, δέσποτα κράτιστε, βασι-
λεῦ τροπευοῦς, κοδαιμῶν πανάριστε, φιλοχρισ-
τάτατε, φιλοποτότατε, φιλομόναχε, τροφεῦ
τῶν πεινόντων, σκέπει τῶν γημνῶν, ἱατρὲ τῶν
ἀσθενῶν, περιποίη[σ]αι τῶν ξένων, θακτηρία
τῶν τυφλῶν, ὁρρωγὲ τῶν πιπτόντων, τῶν
ἀπύρων, θαηθαὶ γένου, δεώμεθα, καὶ εἰς ἡ-
μᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἐλαχίστους, στυ-
νομένους δὲ πάντων καὶ ἀπώρων, χριστῷ
καὶ εὐσπλαγγνός.

Ἐνεκεν δὲ τούτου στέλωμεν πρὸς τὸ σὸν
κράτος, ὃ εὐσεβέστατε βασιλέων, τὸν ἡμέ-
τερον ἐν ἱερομονάχοις τίμιον καὶ ἐνάρετον
πνευματικὸν κὺρ Ἰάκωβον, καὶ σὸν τῇ συνο-

εunoscut toate cu de-amănuntul, de oare ce
de la cei acum întru fericită pomenire
evlavioși Împărați și de Hristos foarte
iubitori, adecă: de la fericitul Domn Io
Neagu și de la evlavioșii Împărați ce au
fost înainte de dânsul, de la dânsii a în-
ceput a crește mănaștirea noastră, de la
a lor milă și bunăcuvântare de bună voie,
an, de an; și acel fericit Domn Ioan
Neagu ni-a ridicat turn sus pe stâncă, și
seara a înpodobit-o, și a crescut și legă-
turile, și multe sporniri bune a făcut în
mănaștire, și a dat odoare. Deci și-a căpătat
și pomenirea, de față și în altar, seara
și dimineața, și în sfânta liturghie și în
sfintele rugăciuni. Iar, din vremea când
acela a răposat, nu ne-am mai înfățișat
acolo pentru lungimea drumului și de frica
hoților agareni, cum o socot și scrisorile în-
părătești ale acelora, pe care le și trimetem
către Împărăția Ta.

Și am trăit până acum în pace, pentru
că am avut deosebite moșii și vite, iar
acum, din păcate pe care le știe Dom-
nul, care cercetează inimile și răunchii,
aveam în locul ce se zice Osdina grădini
foarte frumoase și, cu conlucrarea Dra-
cului, care urăște cele bune, s'a îndemnat un
om nenorocit, anume fiul lui Petru, din acel
sat, și le-a adus la cunoștința hoților aga-
reni, și, neavând, afară de dânsule, unde să
ni pleacă capul de seminția lui Agar, și
de lipsa bisericii le-am făcut zălog Îm-
părăției, trei sarcini de aspri, și, nepu-
tându-le răscumpăra, toate moșiile noastre
s'au pierdut cu totul, și sântem în mare
năcaz, și nu ne putem ridica de multa
datorie ce s'a făcut în vremea trecută,
pentru greșelile noastre, și n'avem ce face:
nu știm de loc ce să facem. De aceea
stăpâne prea-puternice, Împărate purtător de
biruințe, ocrotitorule prea-bun, prea-creș-
tinule, prea-iubitorule de săraci, hrănito-
rule al celor flămânzi, privighetorule al
celor goi, leucitorule al celor neputincioși,
îngrijitorule de străini, cărjă a orbilor, ri-
dicător al celor căzuți, fie-ni ajutor și
către noi cei păcătoși și prea-mici și strâm-
torăți din toate părțile și fără mijloace
[fii] bun și mărinimos. Și pentru aceasta
trimetem către Puterea Ta, către cel mai
evlavios dintre Împărați, pe al nostru întru
ieromonahi cinstit și virtuos duhovnic,
chir Iacov, și, ca tovarăș al lui, pe Isaac

διὰ αὐτοῦ, Ἰσαάκ ἱερομόναχον, καὶ τῶν ὁσίων
τάτων γερόντων τῆς θείας συνάξεως, κύρ Σα-
μουήλ καὶ κύρ Μαρτύριον, μετὰ τῆς ἀληθοῦς
μαρτυρίας τῶν παλαιῶν βασιλικῶν γραμμά-
των τοῦτο μὲν εἰς τὸ κλίνει τὰς ἐαυτῶν κε-
φαλὰς σὺν τοῖς γόνασι καὶ προσκυνῆσαι τὴν
Σὴν Ὑψηλότητα, τοῦτο δὲ πρὸς ἡν ἅπαντες
ἱερομόναχοι τε καὶ μοναχοὶ καθ' ἐκάστην
τούτου χάριν ἀφικνοῦνται παρὰ τῆς συμπαθε-
στάτης καὶ φιλομονάχου σου ψυχῆς ἐλεημο-
σύνης χάριν αἰτήσασθαι, ὅτι ἐν μεγάλῳ κιν-
δύνῳ ἐσμέν. Αὐτὸς δέ, ὑψηλότετε Αὐθέντα,
ὄρεξον χεῖρα βοηθείας εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀπώ-
ρους, ἵνα μὴ γένει εἰς μάτην τὸ πέλαγος τῆς
ὁδοῦ, ἀλλὰ μὴμητις γενοῦ τοῦ Κυρίου, ὃς
ἤρκεν ἐν Εὐαγγελίῳ: „μακάριοι οἱ ἐλεή-
μονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθῇσονται“ καὶ τὰ ἑξῆς.
Γενοῦ νέως κτήτωρ τῆς ἐμῆς εὐχαριστάτης
καὶ βασιλικῆς μεγάλης μονῆς τοῦ Μετσώρου,
καὶ διηγεκῶς μνημονεύειν ἐν ἐσπέρᾳ καὶ πρωῒ
καὶ ἐν ταῖς ἱσραῖς ἱεραρχίαις, ἐκ Θεοῦ δὲ
λαβεῖν ἔχους, εἰ τοῦτο ποιήσεις, τὴν ἀθάνα-
τον καὶ ἀεὶ διαμένουσαν βασιλείαν καὶ τῆς
προσκέρου ταύτης βασιλείας τὴν πολιοιτεῖαν
[καὶ] τὴν εἰρήνην, τὸ νίκος τῶν ἐχθρῶν καὶ
τὴν ἀνώδηνον ζωὴν, ἵνα καὶ ἡ προσέβεια τῆς
πανυπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀσιπαρθένου Μαρίας, τῆς ὁμῶν ἀκατασχύντου
ἐλπίδος, καὶ ἡ προσέβεια τῶν ὁσίων καὶ θεο-
φόρων πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Ἰωά-
σαφ εἴη μετὰ τῆς Αὐθεντίας τῆς σῆς πάν-
τοτε, μεθ' ὧν καὶ κληρονομήσης τὸν ἀμαράν-
τινον στέφανον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, οὐ
λέτς καὶ μέγα χαῖρες, Θεοῦ βοηθοῦντος τῇ σῇ
ἐξουσίᾳ].

† Ὁ κατηγορούμενος τῆς σεβασμιωτάτης καὶ
βασιλικῆς μεγάλης μονῆς τοῦ Μετσώρου, Διο-
νύσιος ἱερομόναχος, καὶ πάντων ἢ τῶν πρω-
τευόντων ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ δοῦλοι τῆς
κραταιᾶς καὶ ἀγίας βασιλείας τοῦ προσκη-
νοῦς.

(N. A. Bees, in revista Βοζαντίς, I, 1909, pp. 294-7; altă traducere, de N. Bănescu, in *Neamul Românesc Literar*, 1911, pp. 364—6.)

IV.

Gherasim, Patriarh de Alexandria, către Corneliu Haga, ambasador al Olandei, Egipt, 1631
despre trimeterea în Țara-Românească a preotului Ioanichie pentru supraveghierea pro-
prietăților sale acolo, iar de acolo poate la Moscova, ca să se ajute la nevoile din cauza
„tiraniei stăpânilor de aici“ (πέμπουσιν γὰρ αὐτὸν μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ εἰς τὴν Βλα-
χίαν εἰς ἐπίσκεψιν μὲν τῶν ὧν ἔχομεν ἐκεῖ πρᾶγματων, ἐκείθεν δὲ (εἰ ὁ Θεὸς συνεργήσει) καὶ
περικτεῖρω τὴν ὁδὸν ἐκτενεῖν μέχρι τῆς Μοσχοβίας),

(Mazarachi, in revista Φάρος, XXVIII, pp. 54-5.)

ieromonahul și pe cel mai cucernic din
bătrânii dumnezeieștii adunări, chir Samuil
și pe chir Martirie, cu adevărate mărturii
ale vechilor scrisori împărătești. Aceasta
și pentru a-și pleca ei capetele împreună
cu genunchii și a se închina Înălțimii Tale
și pentru altele unuia către care toți iero-
monahii și monahii zilnic vin pentru aceasta
cerând ca să capete de la sufletul Tău cel
compătitor și iubitor de călugări elei-
mosină. Aceasta pentru că în mare primej-
die sântem. Iar Tu, prea-înălțate Doamne,
întinde mâna de ajutor către noi, cei lip-
siți, ca să nu fie în zădar marea călă-
torie, ei fii următor al Domnului care a
zis în Evanghelii: „fericiți cei milostivi,
căci aceia se vor milui“ și celelalte. Fii
nou etitor din nou al prea-fericitei și îm-
părăteștii mari mănăstiri a Meteorelor, și
neconținut te vom pomeni seara și dimi-
neța și în sfintele rugăciuni, iar de la
Dumnezeu vei lua, dacă vei face aceasta,
nemuritoare și veșnic dăinuitoarea Îm-
părăție, iar în această trecătoare Împărăție
mulți ani și pacea, biruința asupra duș-
manilor și viața fără dureri, pentru ca
solia și celei atot-sfinte stăpâne noastre de
Dumnezeu Născătoare și veșnice Fecioare
Maria, statornica noastră nădejde, și solia
celor curioși și de Dumnezeu purtător
Părinți ai noștri Atanasie și Ioasaf să fie
cu Domnia Ta pretutindenă, cu cari și să
moștenești cununa nemuritoare în Împără-
ția lui Dumnezeu, de care să ai [parte] și să
Te bucuri mult, cu ajutorul lui Dumnezeu.

† Categmenul prea-respectatei și îm-
părăteștii mari mănăstiri a Meteorelor, Dio-
nisie ieromonahul și frate al tuturor celor
ce stau în frunte după Hristos și robi ai
Împărăției Tale puternice și sfinte Ți se
închină.

V.

Egipt,
1631.

Gherasim, Patriarh de Alexandria, către Daniil, Mitropolitul de Serres, despre o trimetere de soli.

Τῷ Μητροπολίτῃ Σερρών κὺρ Δανιήλ. Οἰκσία.
Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Τῷ πανισρωτάτῳ Μητροπολίτῃ Σερρών, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος, χάρις, ἔλεος καὶ εἰρήνη εἴη παρὰ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Μετὰ τὸ γεγραφεῖν ἡμᾶς τῇ Σῇ Πανισρώτῃ, πρὸ τριῶν ἡδὴ μηνῶν, διὰ τοῦ Θεοδώρου, τὸ ἐπίκλην Σαράφῃ, ὅς, ἀπάρας ἐντεῖθεν, ὥχετο πανοικεῖ! εἰς τὴν αὐτοῦ πατρίδα, τὴν Αἴγυπτον χαίρειν ἔχοντας, δι' οὗ σοι καὶ τινα μικρὰν ἐνθύμησιν ἐπεσόμεθα, οὐ χάριν ἀντιχάριτος, ἀλλ' ἐνσκα πατρικῆς εὐλογίας, εἰτά σοι μεμνημένος παραγενομένην εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐγράψαμεν διὰ τοῦ τερζήπασα τοῦ Μουσάπασα, τοῦ τῆς ἀρχῆς ἀθλίως ἐντεῖθεν ἐκπεπρωκότος. τὸ γὰρ δὲ νῦν αὖθις, πέμποντες αὐτόθι τὴν δσιώτατον καὶ λογιώτατον παπᾶ κὺρ Ἰωαννίκιον, μέγαν πρωτοσύγκελλον, μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ, ἀπίσιναι εἰς Βλαχίαν, εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ ἐκείσε χωρίου τοῦ ἡμετέρου. καλεῖσθαι καὶ περικτέρω, εἰ ὁ Θεὸς εὐδοκήσῃ καὶ συνεργήσῃ, δεῖν ᾧθημεν γράφαι τοῦ τῇ ἀγγινοῖα τὸ παρὸν γράμμα, ὅπερ εἰ καὶ ὀλίγας ἔχει συλλαβὰς, ἀλλὰ πληρὲς ἐστὶν ἀγάπης. Τὰ δὲ καθ' ἡμᾶς ἔχει ὥς ἔχει, ὅπερ παρὰ τῶν ἡμετέρων πύσει διςξοδικώτερον, οὐδὲ συνιστάνομεν τῇ σῇ καλονόχῃ εὐνοικῶς πρὸς αὐτοὺς διατεθῆναι, τῇ πρὸς ἡμᾶς σου φιλίᾳ ψερομένη, ἐπιδειξάι δ' αὐτοῖς τὴν προσήκουσαν συνδρομὴν τε καὶ βοήθειαν ἔργῳ καὶ λόγῳ. Δέον γάρ πᾶσιν ἡμῖν τοῦτο ποιεῖν, εἰ χρὴ τ' ἀληθῆ λέγειν καὶ μὴ ἐπιλαθεῖσθαι τοῦ πρωτέρου ἡμῶν οἴκου, ὅπερ ἐστὶ τὸ αἷτιον τοῦ αἰτιατοῦ. Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ τὸ παρὸν. Ἐρόωσο δὲ ἐν Κυρίῳ, ποθεινότατε. Ἐν Αἰγύπτῳ, ἀρχά.

(Mazarachi, l. v., pp. 55-6.)

Mitropolitului de Serres, chir Daniil.
Particulară. La Constantinopol.

Prea - sfântului Mitropolit de Serres, întru Dulul Sfânt iubit frate al nostru și coliturghisitor al Smereniei Noastre, har, milă și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul nostru Isus Hristos, Mântuitorul nostru. După ce Ți-am scris Preasfinției Tale, acum trei luni, pentru Teodor, ce-i zice Sarafi, care, plecând de aici, s'a dus cu toată casa în țara sa, despărțindu-se de Egipt, prin care Ți-am trimes și o mică amintire, nu ca mulțămită pentru mulțămită, ci pentru o părintească binecuvântare, pe urmă, aflând că ai ajuns la Constantinopol, am scris prin tergibașa al lui Musa-Pașa, cel care, din nenorocire, a căzut pe urmă de la putere aici, iar acum, trimetând din nou acolo pe prea-cuviosul și învățatul preot chir Ioanichie, marele protosinghel, cu tovarășia lui, ca să plece în Țara-Românească pentru cercetarea celui sat al nostru, și de acolo și mai departe, dacă-i va plăcea lui Dumnezeu și va ajuta, am socotit că trebuie să scriem Înțelepciunii Tale serisoarea de față, care, și de are puține lipsuri, dar e plină de iubire. Iar lucrurile de la noi sânt cum sânt, cum le vei afla de la ai noștri mai pe larg, pe cari-i recomandăm bunătații tale ca să ai giud bun către ei, condus de iubirea-Ți față de noi, și să li arăți cuvenitul ajutor cu faptă și vorbe. Căci ni se cade nouă tuturor să facem aceea, dacă trebuie să spunem adevărul și să nu uităm de prima noastră casă, care e și cauza cererii. Și acestea deocamdată. Fii sănătos întru Hristos, prea-dorite.

În Egipt, 1631.

VI.

Egipt,
1631.

Gherasim, Patriarh de Alexandria, către preotul Arsenie, trimes în Țara-Românească, despre reaua stare a ortodoxiei egiptene și trimeterea preotului Ioanichie.

Τῷ ἀρχιμανδρίτῃ παπᾶ Ἀρσενίῳ εἰς Βλαχίαν. Οἰκσία.

Τῷ δσιωτάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, οἷῳ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ, χάρις, ἔλεος καὶ εἰρήνη εἴη παρὰ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, εὐχὴ δὲ καὶ εὐλογία καὶ συγχώρησις παρὰ τοῦ ἀριωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ καθ' ἡμᾶς τοῦτου Θρόνου.

Μὴ νόμιζε (ἄγεις ἀρχιμανδρίτα) ἐπιλαθέσθαι ἡμᾶς τῆς Σῆς Λογιότητος τὸ μὴ γεγραφέναι σου τῇ ἀγγινοίᾳ τοσοῦτων παραρῥουέντων χρίνων· οὐ γὰρ ἐκ ῥαθυμίας ἢ λήθης τοῦτο συνέβη, ἐκ δὲ τῶν ἀλλεπαλλήλων φροντίδων, μικροῦ δεῖν εἰπεῖν καὶ συμφορῶν καὶ ἀφορήτων ζημιῶν, ὧν ἔχομεν καθ' ἐκάστην παρὰ τῶν Ἀγγραῶν περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιῶν, ὡς παντοίοις τρόποις καταβάλλειν δῆθεν καὶ ἀφανίσαι μηχανῶνται, ἵνα μόνον ἀφ' ἡμῶν ἀφαρπάσῃσι χρήματα, ὧν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν καθ' ἡμᾶς ἀτίθασσον καὶ ἀφιλόχυρον γνώμην εἰς ἡμερότητα μεταβάλλοι, ἢ, καθ' ὃν τρόπον εἶδεν ἐκείνος, ἀπαλλάξοι ἡμᾶς τῆς αὐτῶν πολυετοῦς τυραννίδος, ἵνα μὴ ἡ τέως ἐναπολειφθεῖσα ῥανίς τῆς ὀρθοδοξίας τελείως ἐξαφανισθῇ· ὁ γὰρ ἀόρατος λύκος, ὁργάνῳ χρησάμενος αὐτοῖς, καθ' ἐκάστην ὥραν ἀφαρπάζει τὰ πρόβατα, ἐξέλιπον τῆς τοῦ Κυρίου ψυχωσώστου καὶ θείας μάνδρας, τὰ μὲν αὐτομολήτως παντοίοις δελεάσμασι ἡδύνατο καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς, τὰ δὲ τυραννικῶς ἔκοντα καὶ μὴ δουλούμενα, ἀπειλὰς ἀπειλήσας πυρὶ παρανάλωμα γένεσθαι πειθόμενα. Τὸ γε νῦν πεπληρωται ἐπ' αὐτοὺς ἡ τοῦ Κυρίου πρόβρῃσις, προαναφωναῶντες τό: „Πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὅμᾳς δόξῃ λατρεῖν προσφέρειν τῷ Θεῷ“. Ἀλλ' ὅμως τούτων μὲν μελήσει γέ ποτε πάντας τῷ Κυρίῳ τῷ ἐξαγοράσαντι ἡμᾶς τῷ ἰδίῳ αἵματι, ἡμεῖς δὲ πάσχομεν ἅπερ πάσχομεν, οἷς κρίμασιν οἶδα Κύριος, ἅπερ ἔφρασεν ὁ θεοπάτωρ Δαυὶδ: „ἄβυσσος εἶναι πολλήν“· διὸ περὶ τούτων οὐκ ἐρρεῖται τοῖς ὀρθῶς πιστεύουσιν βουλομένοις ἐρευνᾶν περαιτέρω πῶς ἢ διατ' κρεῖσσον γὰρ πειθαρχεῖν τῷ μακαρίῳ Παύλῳ μᾶλλον, ἢ ἐμφιλοχερεῖν ταῖς τοιαύταις ἐρευνήσεσιν, οὐκ ἀκινδύνους οὐσαις· ἐξουσίαν γὰρ ἔχει ὁ κεραμεὺς ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ ποιῆσαι ὅπερ βούλεται. Ἡμεῖς δὲ, πέμποντες αὐτόθι τὴν ὁσιώτατον καὶ λογιώτατον πρωτοσύγκελλον παπᾶν κὺρ Ἰωαννίκιον μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ Θρόνου, γράφομεν τῇ Σῇ Λογιότητι τὸ παρὸν γράμμα, τοῦτο μὲν χάριτάς σοι ὁμολογοῦντες ἕνακα τῆς σῆς καλοκἀγαθίας, φιλοφροσύνης τε καὶ συνδρομῆς, ὡς ἐδεῖξας ἀπείρους πρὸς τὸν ἡμέτερον αὐτόθι παπᾶν κὺρ Φιλόθεον. Τοῦτον δὲ συνιστάνοντες τῇ σῇ ἐπιστεῖᾳ καὶ τοὺς προρρήθέντας ἡμετέρους τῶν αὐτῶν ὁμοίων εὐτυχείας παρὰ τῆς Σῆς Χρησεότητος. Ἐρῶσω, φίλον τέκνον τῆς Ἡμῶν Μετριότητος.

Ἐν Αἰγύπτῳ, αἰχλᾶ'.

(Ibid., pp. 56—7.)

VII.

Calugării de la Meteore către Vasile Lupu, Domnul Moldovei, pentru ajutor.

Meteore,
c. 1634.

† Εὐσεβέστατε, ἐνδοξότατε, ἐκλαμπρότατε, μεγαλοπρεπέστατε δοῦξ καὶ ἡγεμὼν πάσης Μολδοβλαχίας, κύριε κύριε Ἰωάννη Βασίλειε Βοεδόδα, καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἡμῶν τῶν χριστιανῶν κραταιότατε πρόμαχε, δεσμέσθαι τοῦ παναγίου καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ περισκέπειν καὶ κρατύνειν τὴν ἐξουσίαν σου εἰς τὴν ἑαυτῆς ὑψηλότερον Θρόνον, ἐν βαθυτάτῃ γαλήνῃ, εἰς ἐτῶν πολλῶν περιόδους, συντηρῶν αὐτὴν ὑψηλοτέραν πάσης ἐναντίας περιστάσεως τῶν ὁρατῶν καὶ ἀωράτων ἐχθρῶν, πάντες ἡμεῖς οἱ εὐρισκόμενοι ἱερομόναχοι καὶ μοναχοὶ ἐν ταῖς θείαις καὶ ἱεραῖς σεβασμίαις μοναῖς, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σταγῶν, πλησίον Τρικυάλων, ἐν τῇ σκύτῃ τοῦ βασιλικοῦ καὶ ἁγίου μοναστηρίου τοῦ Μετέωρου. Πρῶτον μὲν ἡμεῖς οἱ ἐλάχιστοι ἰκέται τῆς Ἐκλαμπρότητός σου, Αὐθέντα μέγιστε, οἱ εὐρισκόμενοι ἐν τῇ αὐτῇ ἀγίᾳ καὶ βασιλικῇ μονῇ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ἐπικαλουμένη Μετέωρος, δεῖ-

† Prea-evlavioase, prea-slăvite, prea-strălucite, prea-mărite duce și Domn a toată Moldovlahia, domnule domn Io Vasile Voerod și al credinții drepte a noastre, a creștinilor, prea-puternic înainte-luptător, ne rugăm de prea-bunul și milostivul Dumnezeu să Te ocrotească și să întărească ființa Ta pe prea-înălțatul Tău Scaun în prea-adâncă liniște în multe șiruri de ani, păzind-o mai presus de toată împrejurarea vrăjnicească, a celor văzuți și a celor nevăzuți dușmani, iar toți cei ce ne aflăm ieromonahi și monahi în dumnezeieștile și sfintele respectatele mănăstiri ce se află în eparhia Stagelor lângă Tricala, în schitul împărăteștii și sfintei mănăstiri a Meteorului, mai întâiu noi, cei mai mici rugători ai Strălucirii Tale, prea-mare doamne, cari ne aflăm în acea sfântă și dumnezeiască mănăstire a Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului Nostru Isus Hristos, care se

τερὸν καὶ ἡμεῖς, οἱ παρακαλεσθαι τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ὑγίαν καὶ πολυχρόνιον τῆς Ἐκκλησιᾶς Σου, οἱ ἀσκούμενοι ἐν τῷ Στόλῳ τοῦ Βασιλᾶ, ἡ ὁποῖα μονὴ ἐστὶ τῶν Ἀγίων Πάντων, τρίτον καὶ ἡμεῖς οἱ δοῦλοι σου, οἱ εὐρισκόμενοι ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ ἀρχιερατικῇ μονῇ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ ἐπικαλουμένου Ντοῦσιαν, πλησίον Μεγάλων Παλλῶν, τέταρτον οἱ ἐν τοῦ Ῥουσάνου, ἡ ὁποῖα εἶναι καὶ αὐτὴ ἡ μονὴ Μεταμόρφωσης τοῦ Κυρίου, πέμπτον οἱ ἐν τῷ Ἀγίῳ Στεφάνῳ, ἕκτον οἱ ἐν τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι, ἑβδομον οἱ ἐν τῷ Ἀγίῳ Νικολάῳ τοῦ Ἀναπαυσά, ὀγδοον οἱ εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον καὶ Βαπτιστήν, ἔνατον οἱ ἐν τῇ Ἀγίᾳ Μονῇ, δέκατον οἱ ἐν τῇ Ὑπαπαντῇ τοῦ Κυρίου, ἐνδέκατον οἱ εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας, Βασιλείου. Γρηγόριον, Χρυσόστομον, δωδέκατον οἱ ἐν τῇ Ὑψηλοτέρᾳ, δέκατον τρίτον οἱ εἰς τὸν Ἅγιον Δημήτριον, μετάνοιαν ἐδωκεῖ ποιῶμεν τῇ φιλοχρίστῳ καὶ φιλομ[ον]άχῳ σου ἀντιλήψει. θεόμενοι καὶ ἱκετεύοντες νυκτὸς καὶ ἡμέρας περὶ τῆς ὑγίαν καὶ σωτηρίας.

Γνωστὸν ἔστω τῇ μεγάλῃ τοῦ Αὐθεντία, μάλλον εἰπεῖν Βασιλεῖα ὅπως αἱ ῥηθεῖσαι αὐταὶ ἄγαι μοναί. εἰς τὰς ὁποῖας καὶ ἡμεῖς, οἱ ἐλάτιστα, νῦν κατοικοῦμεν, πολλὰς καὶ διαφόρους τὰς τριφάς καὶ ἐξόδους καθυποφέρουμεν, ὅπως τῶν προσερχομένων... διὰ τοῦτο καὶ εἰς θυνὰ χρεῖ περὶ πεισαν τὰ ἡμέτερα μοναστήρια, ἡμεῖς δὲ ἐστάμεθα, οἱ ταλαίπωροι, ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων, καὶ πάθουμεν ὥσπερ ὁ Χριστὸς ὅπως τοὺς φθονεροὺς Ἰουδαίους, ῥαδιζόμενοι, μαστιγούμενοι, φυλακισμένοι καὶ ἄλλα πλῆστα ὅπως αὐτοὺς παιδεύουμεν. ὡς καὶ τὸν καθημερινόν μας ἄρτον ἐσθίουσιν, καὶ πάλιν ἄνεσιν ἐξ αὐτοῦ οὐκ ἔχομεν, καὶ μόλις τὴν πίστην φυλάττομεν, καὶ στεκόμεσθαι εἰς τὰς θείας καὶ ἱεράς μονάς, ἵνα μὴ ἀφανισθῶσιν καὶ χαθῶν τῶν χριστιανῶν τὰ μνημόσυνα, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὰ ... ναὶ ἀπανδοῇ εἰς τὸν ἐπουράνιον Θεόν ἔχομεν, ἵνα ἴδωσι εἰς ἡμᾶς γέννηται.

Διὰ τοῦτο, Αὐθέντα μέγιστε, εὐλογημένε ἐκ κοιλίας μητρός, ἐλεημόνησόν μας, πρῶτον τὰ θεῖα καὶ ἱερά μοναστήρια καὶ ἡμᾶς, τοὺς ἀθλίους, ὅπως πρὸς τὰ σπλάγχνα τῆς Ἐκκλησιᾶς Σου κλίνωμεν, νὰ ἐδοιγῇ καὶ νὰ νεύσει ὁ Θεὸς εἰς τὴν ἀγαθὴν σου καρδίαν, καθὼς ἐνεύσεν καὶ ἐδοίγησεν καὶ ἐκυβέρνησεν καὶ κυβερνᾷς πολλὰ μοναστήρια: Ἱερουσαλὴμ, καὶ Μεγάλην Ἐκκλησίαν, Ἅγιον Ὅρος, καὶ Ῥώμη, ἀλλὰ καὶ ἅπαντας. Ἐτζη καὶ εἰς ἡμᾶς ποιήσων,

zice Meteora, în al doilea rând și noi, rugătorii lui Dumnezeu pentru sănătatea și lunga viață a Strălucirii Tale, cei ce schivnicim în stâncă lui Varlaam, care mănăstire este a Tuturor Sfinților, al treilea și noi, robii Tăi, cari ne aflăm în sfânta și arhieriasca marea mănăstire a Schimbării la față a Mântuitorului Hristos, ce se cheamă Dușico, lângă Marile Porți; al patrulea cei de la Rhusanos, care e și ea mănăstire a Schimbării la față a Domnului, al cincilea cei de la Sfântul Ștefan, al șaselea cei de la Sfânta Treime, al șaptelea cei de la Sfântul Nicolae de la Anapausă, al optulea cei de la cinstitul Înainte mergător și Botezător, al noulea cei din Sfânta Mănăstire, al zecelea cei de la Întâmpinarea Domnului, al unsprezecelea cei de la Trei Ierarhi, Vasile, Grigore, Hrisostomul al doisprezecelea cei de la Cea mai Înaltă, al treisprezecelea cei de la Sfântul Dumitru, facem plecăciune până la pământ pentru iubitoarea de Hristos și iubitoarea de călugări ajutorare a Ta, rugându-ne zi și noapte pentru sănătate și mântuire. Să-ți fie știut Marii Tale Domnii, mai curând Împărăție, că acele zise sfinte mănăstiri, în care și noi, cei prea-miei, locuim acuma, răbdăm multe și felurite batjocuri și cheltuieli de la cei ce vin, și de aceia au și căzut la mari datorii mănăstirile noastre, iar noi stăm, nenorociții, ca oile în mijlocul lupilor și suferim ca Hristos de pe urma pizmatăreților Evrei, bătuiți cu muielile, sau biciuiți, aruncați în închisoare și pedepsiți, cu multe altele, iar dâșii ca unii cari ni mănâncă și pâinea noastră zilnică, și iarăși n'avem odihnă de la dâșii, și abia păstrăm credința și mai stăm în dumnezeieștile și sfintele mănăstiri, ea să nu se nimicească și să piară pomenirile creștinilor, și de aceia avom nădejde în Domnul din cer ca să fie îndurător către noi.

De aceia, mare Doamne, binecuvântat din sânul maicii, milostivește-ne asupra noastră: întâiu dumnezeieștile și sfintele mănăstiri, și pe noi, nenorociții, cari ne pleacă la măruntaiele Strălucirii Tale, ea să îndrepte și să poruncească Dumnezeu către buna Ta inimă, precum ai poruncit și ai călăuzit și ai chivernisit și chivernisești multe mănăstiri: Ierusalimul, și Marea Biserică Sfântul Munte și Rumelia, dar

Θεοῦ εὐδοκοῦντος σου, Αὐθέντα πολλύχρονα, καὶ στείλε καὶ εἰς ἡμᾶς ἐκείνο ὁποῦ νὰ νύσσει ὁ Θεὸς ὁ πανάγαθος εἰς τὴν καρδίαν σου, διὰ νὰ βοηθηθοῦμεν καὶ ἡμεῖς οἱ ταλαιπώροι παρὰ τῆς Αὐθεντίας σου καὶ, διὰ νὰ γένης ναῖος κτίτωρ καὶ εἰς τοῦτα τὰ μοναστήρια, ἡμεῖς δέ, οἱ εὐρεθέντες καὶ εὐρισκόμενοι εἰς τοὺς θεῖους ναοὺς τούτους, νὰ δεόμεσθην τοῦ Θεοῦ ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτός, ἐὰν καὶ ἀμαρτωλοὶ τυχάνομεν, διὰ τὴν ὑτίαν καὶ πολυχρόνιον τῆς Ἐκκαμπρότητός Σου καὶ διὰ τὴν ψυχὴν τῶν ἀηδοῦμεν καὶ μακαρίων γονέων σου. Ὁ Θεός, ὁποῦ διὰ ἑλπεῖς τὰς ἀμειβὰς καὶ καλοσύνας ὁποῦ ἔκαμες καὶ ποιεῖς ἐδῶ νὰ σὲ στεραιώνει εἰς τὸν ὑψηλότερόν σου Θρόνον εἰς χρόνους μακροὺς, ὅτις ἐν καὶ εὐμεριμένον, ἔκει δὲ νὰ σοῦ δώσει τὸν ἀμάρτανον στέφανον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, ἀμήν!

(Ρεκεῖ:) † Ὁ καθηγούμενος τῆς βασιλικῆς μονῆς τοῦ Μεσώρου, Ζαχαρίας ἱερομόναχος, καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί, δοῦλοι τῆς Ἐκκαμπρότητός Σου.

† Ὁ καθηγούμενος τῆς θαλάσσης καὶ ἀρχιερατικῆς μονῆς Δοῦσικα, τῶν Μεγάλων Πολῶν, Ῥηγεῖνος ἱερομόναχος, καὶ οἱ λυπὴ οἰκαῖτε τῆς Ἐκκαμπρότη[τός] Σου.

† Ὁ καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Ἀγίων Πάντων, Κύριλλος ἱερομόναχος, καὶ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί, δοῦλοι τῆς Ἐκκαμπρότη[τός] Σου.

† Ὁ καθηγούμενος τοῦ Ρουσάνου, Ἀνθήμερος ἱερομόναχος καὶ δοῦλος τῆς Ἐκκαμπρότησος.

† Ὁ καθηγούμενος τῆς ἱεράς μονῆς Ὑπανατῇ τοῦ Κυρίου, Χριστόδουλος ἱερομόναχος, δοῦλος τῆς Ἐκκαμπρότητός Σου.

† Ὁ καθηγούμενος τῆς θαλάσσης καὶ ἱεράς μονῆς τῶν Τριῶν Ἰσραρχῶν, Ἰωᾶσαρ ἱερομόναχος, δοῦλος τῆς Ἐκκαμπρότη[τός] Σου.

† Ὁ καθηγούμενος τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, Δανιὴλ ἱερομόναχος καὶ δοῦλος τῆς Ἐκκαμπρότη[τός] Σου.

† Ὁ καθηγούμενος τῆς ἡγίας μονῆς τῆς Ὑψηλοτέρας, Σέργιος ἱερομόναχος, δοῦλος τῆς Ἐκκαμπρότη[τός] Σου.

† Καθηγούμενος τῆς θῆρας καὶ ἱεράς μονῆς τοῦ Προδρόμου, Ἀ[ν]τώνης ἱερομόναχος, δοῦλος τῆς Ἐκκαμπρότη[τός] Σου.

† Ὁ καθηγούμενος τῆς Ἀγίας Τριάδος, Γρηγόριος ἱερομόναχος, δοῦλος τῆς Ἐκκαμπρότη[τός] Σου.

† Καὶ ἐγὼ ὁ δοῦλος τῆς Ἐκκαμπρότη[τός] Σου, Χαραλάμπης, ἱερομόναχος τῆς Ἀγίας Μονῆς.

† Καὶ ἐγὼ, ὁ μικρὸς δοῦλος τῆς Ἐκκαμπρότη[τός] Σου, τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, Κάλιστος ἱερομόναχος.

și pe toate. Așa și cu noi fă, cu binecuvântarea lui Dumnezeu, Doamne care să trăiești întru mulți ani, și trimete și la noi aceea ce-Ți va porunci Dumnezeu cel preabun în inima Ta, ca să fim ajutați și noi nenorociții din partea Domniei Tale și ca să ajungi nou etitor și în aceste mănăstiri, iar noi, cei ce ne-am aflat și ne aflăm în aceste dumnezeiești beserici, vom ruga pe Dumnezeu zi și noapte, de și sântem păcătoși, pentru sănătatea și viața îndelungată a Strălucirii Tale și pentru sufletul răposaiilor și fericitilor Țăi părinți. Dumnezeu, pentru toate întâmpinările și bunătățile pe care le-ai făcut și le faci acolo să te întărească pe Scaunul Țău prea-înalt în ani mulți, în sănătate și fericire, iar acolo să-Ți dea cununa nemuritoare în Împărăția Ta, amin.

(Ρεκεῖ:) † Categumenul împărăteștii mănăstirii Meteorului, Zaharia ieromonahul, și frații cei cu mine, robi ai Strălucirii Tale.

† Categumenul dumnezeieștii și arhierestii mănăstiri Dușieu, a Marilor Porți, Righin ieromonahul și ceilalți rugători ai Strălucirii Tale.

† Categumenul respectatei mănăstiri a Tuturor Sfinților, Chiril ieromonahul, și frații cei cu mine, robii strălucirii Tale.

† Categumenul Rusanului, Antim ieromonahul și robul Strălucirii Tale.

† Categumenul sfintei mănăstiri a Întâmpinării Domnului, Hristodul ieromonahul, robul Strălucirii Tale.

† Categumenul sfintei și dumnezeieștii mănăstiri a Celor Trei Ierarhi, Ioasaf ieromonahul, robul Strălucirii Tale.

† Categumenul Sfântului Ștefan, Daniil ieromonahul și robul Strălucirii Tale.

† Categumenul sfintei mănăstiri a Celei mai Înalte, Serghie ieromonahul, robul Strălucirii Tale.

† Categumenul sfintei și dumnezeieștii mănăstiri a Prodromului, Antonie ieromonahul, robul Strălucirii Tale.

† Categumenul Sfântei Treimi, Grigore ieromonahul, robul Strălucirii Tale.

† Și eu, robul Strălucirii Tale, Hara-lambie, ieromonahul sfintei mănăstiri.

† Și eu, micul rob al Strălucirii Tale, al Sfântului Dumitru, Calist ieromonahul.

† Χρυστόφορος ἱερεὺς καὶ οἰκὼνομος Τρίκκης, δοῦλος τῆς Ἐκλαμπρότητός σου.

† Ἰωάννης ὁ σκευοφύλαξ τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Τρίκκης, δοῦλος τῆς Ἐκλαμπρότητός σου.

† Φήληππος ἱερεὺς καὶ σακελλάριος τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Τρίκκης, δοῦλος τῆς Ἐκλαμπρότητός σου.

† Ἐμμανουὴλ ὁ Ἀθανάσιος [ἱερεὺς] καὶ σακελλίου Τρίκκης, δοῦλος τῆς Ἐκλαμπρότητός σου.

† Ἰωάννης, διάκον καὶ πρωτεύδικος Τρίκκης, δοῦλος τῆς Ἐκλαμπρότητός σου.

† Ἀναστάσιος ἱερεὺς καὶ χαρτοφύλαξ Τρίκκης, δοῦλος τῆς Ἐκλαμπρότητός σου.

† Κωνσταντῖνος ὁ τοῦ παπᾶ καὶ πρωτονοτάριος Τρίκκης, δοῦλος τῆς Ἐκλαμπρότητός σου.

† Ἀναστάσιος καὶ ὑπομνηματογράφος Τρίκκης, δοῦλος τῆς Ἐκλαμπρότητός σου.

† Παναγιώτης καὶ ῥήτωρ τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Τρίκκης, δοῦλος τῆς Ἐκλαμπρότητός σου.

† Hristofor, preotul și econom al Trikkei robul Strălucirii Tale.

† Ioan schevofilacul prea-sfintei Mitropolii a Trikkei, robul Strălucirii Tale.

† Filip, preotul și sachelariul prea-sfintei mitropolii a Trikkei, robul Strălucirii Tale.

† Emanoil Atanase și sacheliu al Trikkei, robul Strălucirii Tale.

† Ioan, diacon și protekdikos al Trikkei, robul Strălucirii Tale.

† Anastase, preot și hartofilax al Trikkei, robul Strălucirii Tale.

† Constantin al Popei și protonotariu al Trikkei, robul Strălucirii Tale.

† Anastase și cronicar al Trikkei, robul Strălucirii Tale.

† Panaioti și retor al prea-sfintei Mitropolii a Trikkei, robul Strălucirii Tale.

(Bees, I. c., pp. 279—83; altă traducere I. c., pp. 362—4¹)

VIII.

Constanti-
nopol,
1641,
17 Ianuar.

Tomul Patriarhiei ecumenice, trimes lui Vasile-Vodă Lupu, în afacerea certei lui Gherasim, Patriarhul Alexandriei, cu călugării de la Muntele Sinai.

Τόμος συνοδικός, ὃς ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Νέου Παρθενίου, πατριαρχεύοντος Κωνσταντινουπόλεως, ἐρωτηθέντος παρὰ τοῦ ἐκλαμπρότατου Αἰθιόπου Μολδαβίας κόρ, κόρ Ἰωάννου Βασιλείου Βοεβόνδα περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Εὐσεβέστατε, ἐνδοξότατε, ἐκλαμπρότατε καὶ χριστιανικώτατε Αἰθίοπε πάσης Μολδοβλαχίας κόρ, κόρ Ἰωάννη Βοεβόνδα καὶ ὑπερασπιστὰ καὶ συναντιλήπτωρ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τὴν Ἐκλαμπρότητα σου προσκυνοῦμεν ἀπαξάπαντες καὶ παρακαλοῦμεν Κύριον τὸν Θεὸν νὰ χαρίῃ ὕψειν, εὐρίην, εὐεξίαν, νίκην κατ' ἐχθρῶν, ὁρατῶν τε καὶ ἄορατων, καὶ νὰ τὴν στερεώσῃ εἰς τὸν ὑψηλότερόν της Θρόνον εἰς καύχημα καὶ ἔπαινον παντὸς τοῦ γένους τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Γράμμα ἐκλαμπρὸν μᾶς ἔδειξεν ὁ παναγιώτατος ἡμῶν αἰθιόπτης καὶ δεσπότης, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, κύριος, κύριος Παρθένιος, τῆς Σῆς Ἐκλαμπρότητος, ὁποῦ τὸν γράφει διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν Σι-

Tom sinodic, care s'a făcut pe vremea lui Partenie cel Nou, fiind Patriarh al Constantinoplei, când a fost întrebât de prea-strălucitul Domn al Moldovei, domnul domn Io Vasile Voevod în această afacere.

Prea-evlavioase, prea-slăvite, prea-strălucite și prea-creștinule Domn a toată Moldovlahia, doamne, doamne Io Vasile Voevod și apărător și sprijinitor al Marii Bisericii a lui Hristos, Strălucirii Tale ne închinăm cu toții și rugăm pe Domnul Dumnezeu să-Ți dea sănătate, pace, bună stare, biruință asupra dușmanilor, văzuți și nevăzuți, și să Te întărească pe prea-înălțatul Țău Tron pentru mândria și lauda întregului neam al evlavioșilor și binecredincioșilor creștini. Serisoarea strălucită a Strălucirii Tale ni-a arătat-o prea-sfințitul nostru domn și stăpân, Patriarhul ecumenic, domnul domn Partenie, aceia în care scrii pentru afacerea Sinaiților, cari

¹ O mărturie din 12 Maiu a Mitropolitului muntean Eftimie (*ibid.*, pp. 322—3) e un fals; o vom reproduce la data probabilă a falsificării, spre sfârșitul secolului al XVIII-lea.

ναϊτών ὁποῦ ἔλαβον ἄδειαν ἀπὸ τὸν ἐξωσθέντα καὶ καθαιρεθέντα γέροντα Παρθένιον νὰ λειτουργοῦν εἰς τὰ μετόχιον ὁποῦ ἔχουν εἰς τὴν Αἴγυπτον, μὲ τὸ ὅποσον ἐρωτᾷ ἡ Ἐκλαμπρότης Σου ὧν ἔγινε καλὰ καὶ εὐλογα καὶ κατὰ νόμους καὶ ἐδόθη ἡ ἄδεια ἐκείνη τοῖς Συναϊταῖς. Διὰ τὸ ὅποσον, παρόντων πάντων τῶν ἀρχιερέων ἡρώων καὶ κληρικῶν καὶ λοιπῶν, ἐμπροσθεν τῆς Αὐτοῦ Παναγιότητος ἐξετάσαμεν καὶ ἐρρυνήσαμεν τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἀκριδῶς καὶ μὲ σκέψιν πολλήν, καὶ δὲν εὐρωμεν κἀνέναν τρόπον δικαιοσύνης ὅτι νὰ ἔχουν οἱ Συναῖται τὴν ἐκκλησίαν ἐκείνην· διατὶ, ἔνα μὲν, ὅτι τὰ σκάνδαλα μεταξὺ τῶν Συναϊτῶν καὶ τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ λογιωτάτου κυρίου Νικηφόρου δὲν θέλουν παύσει πατέ, ἄλλο δέ, ὅτι φθίρεται καὶ ἀφανίζεται τελείως ὁ Θρόνος ἐκεῖνος τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ σὺν ἐκείνῳ καὶ τὸ μοναστήριον κινδυνεύει. Εἰς τοῦτο ἐκρίναμεν ὅτι ἔχει ὅλα τὰ δίκαια ὁ μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, καὶ κατὰ κανόνας καὶ κατὰ πάντα ἄλλον λογαριασμόν, καὶ οἱ Συναῖται ἔχουν ὅλον τὸ ἄδικον· διατὶ ὁ σκοπὸς τῶν εἶναι ὅλος διὰ αἰσχροκέρδειν καὶ σκάνδαλον, καὶ, ἂν ἀφανισθῇ ὁ Θρόνος ἐκεῖνος καὶ δὲν μείνῃ ἕχνος, δὲν τοὺς μέλλει τίποτες. Τοῦτο ἐρρυνήσαμεν λεπτομερῶς, ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ καθαρῇ τῇ συνειδήσει, ἐκλαμπρότατε Αὐθέντα, ἀφίλοπροσώπῳ κρίσει, καὶ πληροφοροῦμεν τῇ Ἐκλαμπρότητι Σου ἥπασαν τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ δίκαιον, καὶ ἰδοὺ σαφηνίζομεν τῇ Ἐκλαμπρότητι Σου, καὶ, εἰ τι τὴν φωτίσῃ ὁ πανάγαθος Θεός, ὡς κἀμῃ· διατὶ τὰ δίκαια ὅλα κατὰ κανόνας τὰ ἔχει ὁ Θρόνος ἐκεῖνος καὶ ὄχι τὸ μοναστήριον. Κύριος δὲ ὁ Θεὸς νὰ πολυετῇ καὶ νὰ μακροζωῇ τὴν Ἐκλαμπρότητά Σου εἰς γῆρας βαθὺ καὶ λιπαρόν, ἀμήν. γ. μ. εἰ.
Ἰανουαρίου εἴ', ἰνδ. ιγ'.

căpătaseră voie de la cel scos și caterisit Partenie cel bătrân să facă liturghie la metohul ce-l au în Egipt, cu privire la care întrebi Strălucirea Ta dacă s'a făcut bine și cuviincios și după legi, de s'a dat aceea voie Sinaților. Pentru care, fiind de față toți arhieriei noștri și clericii și ceilalți, înaintea Preasfinției Sale am cercetat și lămurit afacerea aceasta cu de-amănuntul și cu multă socoteală, și n'am găsit niciun chip de dreptate să fi avut Sinații cu biserica aceea, pentru că, pe de o parte, scandalele între Sinați și prea-fericitul Patriarh al Alexandriei și prea-învățat, domnul Nichifor, nu vor înceta vre-odată, iar, pe de alta, pentru că se pierde și se nimicește cu totul acel Scaun al Alexandriei și cu el și mănăstirea se pune în primejdie. Pentru aceea am judecat că are tot dreptul prea-fericitul Patriarh al Alexandriei, și după canoane, și după orice altă socoteală, și Sinații sânt cu totul fără dreptate; căci scopul nu li era altul decât pentru câștig rușinos și scandal, și, chiar de s'ar nimici acest Scaun și n'ar rămânea urmă, nu li pasă de loc. Aceasta am cercetat-o cu de-amănuntul, în frica lui Dumnezeu și cu conștiință curată, prea-strălucite Doamne, cu o judecată nepărtenitoare, și înștiințăm pe Strălucirea Ta de tot adevărul și de toată dreptatea, și iată lămurim pe Strălucirea Ta, și, dacă te va lumina prea-bunul Dumnezeu, fă-o, de oare ce toate drepturile după canoane le are acel Scaun, și nu mănăstirea. Domnul Dumnezeu să Te ție întru mulți ani și să-Ți dea viață lungă Strălucirii Tale până la bătrânețe adânci și senine, amin. 1645, Ianuar 17, indicția 13.

- † 'Ο Ήρῆσου Πατίστος.
 † 'Ο Ήρακλείας Ίωαννίκιος.
 † 'Ο Κυζίκου Ἀνθίμος.
 † 'Ο Νικόμηδῆας Κήρυλλος.
 † 'Ο Νικαίας Πορφύριος.
 † 'Ο Χαλκηθδόνος Παχώμιος.
 † 'Ο Τυρνόδου Μακάριος.
 † 'Ο Ἀθηνῶν Δανιήλ.
 † 'Ο Τραπεζοῦντος Λαυρέντιος.
 † 'Ο Φιλιππουπόλεως Γαβριήλ.
 † 'Ο Μεσημβρίας Δαμασκηνός.
 † 'Ο Κορίνθου Γρηγόριος,
 † 'Ο Λακεδαιμονίας Γαβριήλ.
 † 'Ο Ἀδριανουπόλεως Νεόφυτος.
 † 'Ο Εἰάνθης Σαμουήλ.

- † Al Efesului Paisie.
† Al Heracleii Ioanichie.
† Al Cizicului Antim,
† Al Nicomediei Chiril.
† Al Niceii Porfirie.
† Al Haleedonului Pahomie.
† Al Tirnovei (din Tesalia) Macarie.
† Al Atenei Daniil.
† Al Trapezuntului Lavrentie.
† Al Filipopolei Gavriil.
† Al Mesemvriei Damaschin.
† Al Corintului Grigore.
† Al Lacedemoniei Gavriil.
† Al Adrianopolei Neofit.
† Al Xantei Samoil.

Ὁ μέγας ἀρχιμανδρίτης τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας Φιλόθεος. — Ὁ μέγας πρωτοσύγκ. τῆς Μεγ. Ἐκκλ. Λαυρέντιος, ἱερομόν. — Ὁ μέγας οἰκόν. τῆς Μεγ. Ἐκκλ. Χριστόδουλος, ἱερεὺς. — Ὁ μέγας λογοθέτης τῆς Μεγ. Ἐκκλ. Χρυσόστομος. — Ὁ μέγας σκευοφόλαξ τῆς Μεγ. Ἐκκλ. ὁ Κουνοόπη. — Ὁ μέγας σκελλ. τῆς Μεγ. Ἐκκλ. Θεολόγος, ἱερεὺς. — Ὁ μέγας χαρτοφ. τῆς Μεγ. Ἐκκλ. Εὐστάθιος, ἱερεὺς. — Ὁ μέγ. ἐκκλησιάρχης Μιχαήλ. — Ὁ μέγ. ῥήτωρ τῆς Μεγ. Ἐκκλ. Δημήτριος. — Ὁ πρωτονοτ. τῆς Μεγ. Ἐκκλ. Φίλιππος. — Ὁ δικαιοφόλαξ τῆς Μεγ. Ἐκκλ. Μιχαήλ. — Ὁ νοτάριος τῆς Μεγ. Ἐκκλ. Μανουήλ. — Ὁ λογοθέτης τῆς Μεγ. Ἐκκλ. Νικόλαος. — Ὁ σκελλίων τῆς Μεγ. Ἐκκλ. Γεώργιος.

(Mazaracht, l. c., XXIX, pp. 169—71.)

IX.

Iași,
1645,
10 August.

Vasile-Vodă Lupu către Sinaîți, despre cearta lor cu Gherasim, Patriarhul Alexandriei.

Ἰωάννης Βασιλεὺς, ἐλέφ Θεοῦ Βοηθίας, Ἀδθέντης πάσης Μολδοβλαχίας.

Θεοφιλέστατε ἀρχιεπίσκοπε Σινᾶ, κύρ Ἰωάσαφ, καὶ ὁσιώτατοι ἱερομόναχοι καὶ μοναχοὶ καὶ οἱ λοιποὶ γέροντες τῆς συνάξεως, τὴν ὑμετέραν ἀγάπην ἀκριβῶς χαιρετοῦμεν. Ὁ σκοπὸς τοῦ παρόντος μᾶς γράμματος δὲν εἶναι ἄλλος παρὰ νὰ σὰς δώσωμεν εἰδήσιν νὰ γνωρίζετε ὅτι, ἔστοντας καὶ προλαβὼν νὰ μᾶς γράψετε διὰ τὸ μετόχιόν σας, ὅτι εἰς τὸν καιρὸν τῶν πρόπαλαι Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας κύρ Ἰωάκσιμ, κύρ Σιλβέστρου καὶ κύρ Μελετίου ἀνεμποδίτως καὶ ἀναμειβόμεως καὶ μὲ κάθῃ λογῆς δίκαιον ἐλειτούργοσάτε ἐν αὐτῷ τῷ μετοχίῳ, καὶ μόνος ὁ γέρον Κόρυλλος ὁ Πατριάρχης τὸ ἐμπόδιζε νὰ μὴν γίνεσθαι καὶ νὰ μὴν τελειώνεται ἡ θεία καὶ ἱερὰ μυσταγωγία ἐκείσε, καὶ ὁ ἡγούμενος ὑμῶν κύρ Θεοφάνης, ἐρχόμενος ἐδῶ, καὶ ὁ ἐνταῦθα ἐδρισκόμενος πανιερώτατος μητροπολίτης γέρον πρόνυ Βερρόβιας κύρ Ἀβέρκιος, νὰ μᾶς παραδώσουν τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν πῶς ἔπαλαι καὶ ἐξ ἀρχῆς ἔτῃ ἦτον καὶ ἐκεῖ ἐλειτούργοῦσαν οἱ τοῦ Σινᾶ ὅρους πατέρες καὶ ὕστερον ἐμποδίσθη, μᾶς ἐράνη πολὺ παράξενον καὶ ἀνάρηστον ὅτι νὰ ἐμποδίζεται τὸ μυστήριον τῆς θείας [λειτουργίας], ὅπου τὸ περισσότερον πρέπει νὰ ἀξάνῃ καὶ ὅχι νὰ λιγοστεύῃ, ἐκινήθημεν καὶ ἡμεῖς, ἐπειδὴ ἐσυμβοηθήσαμεν καὶ μερικαὶ εἰς τοὺς αὐτοὺς τόπους, καὶ ἐδιωρίσαμεν ὅτι ἔνα πρᾶγμα ὅπου

Marele arhimandrit al Marii Biserici, Filotei. Marele protosinghel al Marii Biserici, Lavrentie ieromonahul. Marele econom al Marii Biserici, Hristodul, preot. Marele logofăt al Marii Biserici, Hrisostom. Marele schevofilax al Marii Biserici, Knupis. Marele sachelariu al Marii Biserici, Teolog, preot. Marele hartofilax al Marii Biserici, Eustatie, preot. Marele eclesiarh, Mihail. Marele retor al Marii Biserici, Dimitrie. Protonotariul Marii Biserici, Filip. Dieheofilaxul Marii Biserici, Mihail. Notariul Marii Biserici, Manuil. Logofătul Marii Biserici, Nicolae. Sachelionul Marii Biserici, Gheorghe.

Io Vasile Voievod, cu mila lui Dumnezeu Domn a toată Moldovlahia.

Prea-iubitorule de Dumnezeu arhiepiscop al Sinaii, chir Ioasaf, și prea-evlavioși ieromonahi și monahi și ceilalți bătrâni ai soborului, salutăm cu dragoste iubirea voastră. Scopul scrisorii de față nu e altul decât să-ți dăm știre ca să aflați că, de oare ce și dăunăzi mi-ați scris pentru metohul vostru că, pe vremea celor mai de demult Patriarhi ai Alexandriei, chir Ioachim, chir Silvestru și chir Meletie, ați liturghisit neîmpiedecați și fără contrazicere și cu tot felul de drept în acel metoh, și numai bătrânul Patriarh Chiril a împiedecat să nu mai fie și să nu se mai slujască dumnezeiasca și sfânta jertfă acolo, și egumenul vostru, chir Teofan, mergând acolo, și cel aflător acolo preasfințitul mitropolit, bătrânul fost de Berrhoe, chir Averchie, ca să ni arăte această afacere cum erau de mult și de la început liturghisind părinții de la Muntele Sinai și pe urmă s'a oprit, ni s'a părut foarte ciudat și nepotrivit ca să se împiedece taina dumnezeieștii [liturghii], care mai curând trebuia să crească și nu să scadă; deci ne-am mișcat și noi, de oare ce ne-au sfătuit și unii din aceste locuri, și am socotit ca un lucru care era încă de

ἤτον ἔκπαλαι καὶ ἀρχῆθεν ἔτζη, ὅς μὴν ἐμποδισθῇ, μόνον πάλιν ὅς γίνεται ὡς καὶ πρότερον. Ἐτζη δὲ μακαρίτης κὺρ Νικηφόρος, ἀκούοντάς τε αὐτό, ἐλυπήθη καί, μὴ ἀνεχόμενος τοῦτο, ἦλθε πρὸς τοῦ λόγου μας, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος διὰ τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ λέγοντας πῶς αὐτῇ ἡ διαίρεσις νὰ προσενεῖ παντελῇ ἐρήμωσιν καὶ ἀφανισμῶν τοῦ πατριαρχικοῦ αὐτοῦ Θρόνου, ὅτι πῶποτε δὲν ἦτο δοσμένον καὶ συγκεχωρημένον παρὰ τινος νὰ γίνεσθαι ἐκεί λειτουργία. Ἀπὸ τῆ ἄλλο μέρος, πάλιν καὶ ὁ ἡγουμένος σας, ὁ βῆθεις κὺρ Θεοφάνης, καὶ ὁ Βερβόσιος γέρων Ἀδέρσιος ἐδικαιολογοῦνταν καὶ ἔλεγον ὅτι αὐτὸ τὸ πρᾶγμα νὰ μὴν εἶναι μετὰ γενέστερον, μόνον τὸ μετόχιον αὐτὸ νὰ εἶναι ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Ἰουστινιανοῦ καὶ μόνον ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ γέροντος Κυρίλλου καὶ ἐδόθεν ἐμποδισθῇ ἡ θεία λειτουργία. Ἐτζη ἡμεῖς, ἀγαπῶντες τὸ δίκαιον καὶ θέλοντες νὰ εὐρωμεν τὴν καθαράν ἀλήθειαν, δὲν ἐδώσαμεν ἀχρόασιν μήτε εἰς τοῦ κὺρ Νικηφόρου τοὺς λόγους, μήτε εἰς τοῦ ἡγουμένου καὶ Βερβόσιος, καὶ ἔτζη ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, παρόντος καὶ τοῦ κὺρ Νικηφόρου καὶ αὐτῶν, ἐδιωρίσαμεν ὅτι νὰ στείλωμεν ἄνθρωπον ἰδικὸν μας νὰ ἐρσυνήσῃ καὶ νὰ ἐξετάσῃ καταληπτῶς ἐν φόβῳ Θεοῦ παρὰ πάντων τῶν αὐτόθι χριστιανῶν δι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ μετοχίου, καί, εἰ μὲν ἤθελε φανῇ ὅτι ἀπὸ τὸν καιρὸν τῶν Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας Ἰωακείμ, Σιλβέστρου καὶ Μελετίου νὰ ἐτελειώονυνταν λειτουργία εἰς αὐτὸ τὸ μετόχιον, καὶ νὰ εἶναι καὶ ἀπὸ τὸν καιρὸν, ἔτζη καὶ ἐπιτελεῖται πάλιν ἡ λειτουργία ἐκεῖσε, καθὼς καὶ πρότερον, ὁ κὺρ Νικηφόρος τοῦ λοιποῦ νὰ μὴν ἔχῃ νὰ δικαιολογηται τίποτε· εἰ δὲ καὶ ἤθελε φανῇ ὅτι πρότερον νὰ μὴ ἐγίνονυνταν ἐκεῖ λειτουργία, μόνον ὅστερα ἤρχισεν, ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ γέροντος Κυρίλλου, καὶ ἐδόθεν, νὰ μὴν ἔχῃ τὸ κῶρος καὶ τοῦ λοιποῦ νὰ μὴν λειτουργῇ τινὰς ἀπὸ τοῦ λόγου σας, ἐπειδὴ καὶ εἶναι νεωτερισμός, καὶ νὰ εὐχοῦμεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ κάθε λαγῆς ὑποψίαν. Ἐτζη εἰς τὸ μετὰξὺ ἐμακαρίσθη ὁ κὺρ Νικηφόρος καὶ δὲν ἐπράφθας νὰ ὑπάγῃ ὁ ἄνθρωπος μας καὶ ἐμετετέθη εἰς τὸν Θρόνον αὐτὸν ὁ πανισιώτατος μητροπολίτης Βερβόσιος κὺρ Ἰωαννίκιος, φήψω κανονικῇ καὶ ἐκλογῇ πάντων, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν διατύπωσιν, καὶ ἀπακατεστήθη Πάπας καὶ Πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κρητῆς τῆς Οἰκουμένης, ὁ ὅποιος ὅχι μόνον τυγχάνει ἡμέτερος περιπόθητος καὶ ἀγαπητὸς καὶ πιστότατος φίλος ἐν πάσι καὶ ἀληθὴς καὶ ἐνά-

mult și chiar de la început, să nu fie oprit, ci să fie iarăși ca mai înainte. Însă fericitul chir Nichifor, auzind aceasta, s'a întristat, și, nesuferind aceasta, a venit la mine, plângând și tânguindu-se pentru acest lucru și spunând că această hotărîre va aduce totală pustiire și distrugere a acestui Scaun patriarhiesc, de oare ce niciodată n'a fost dat și îngăduit de cineva a se face acolo liturghie. De cealaltă parte, iarăși și egumenul nostru, zisul chir Teofan, și bătrânul al Berrhoei Averchie au argumentat și au spus că acest lucru nu e de mai târziu, ci metohul acesta este de pe vremea lui Iustinian, și numai de pe vremea bătrânului Chiril s'a oprit și de acolo sfânta liturghie. Astfel noi, iubind dreptatea și dorind să aflăm curatul adevăr, n'am dat ascultare nici la cuvintele lui chir Nichifor, nici la ale egumenului și ale [arhiepiscopului] de Berrhoe, și încă, într-o zi, fiind de față și chir Nichifor și aceia, am hotărît să trimetem un om al nostru să cerceteze și să afle cu de-amănuntul în frica lui Dumnezeu la toți creștinii de acolo pentru acea afacere a metohului, și, dacă se va părea că din vremea Patriarhilor de Alexandria Ioachim, Silvestru și Meletie se săvârșia liturghia în acel metoh și că este și de atunci și că este de atunci și că se săvârșește din nou liturghia acolo, ca și mai înainte, nici chir Nichifor de acum să nu mai aibă a aduce ceva împotriva; iar, dacă s'ar vedea că mai înainte n'a fost acolo liturghie, ci numai pe urmă a început, ca pe vremea bătrânului Chiril, și acolo, să nu mai aibă voie cineva din partea voastră a mai liturghisi, de oare ce și este o învoire și să ieșim și noi din bănuiala de orice fel. Dar între acestea a trecut la cele veșnice chir Nichifor și n'a putut să vie omul nostru, și s'a mutat la acest Scaun prea-sfântul mitropolit de Berrhoe, chir Ioanichie, prin vot canonic și cu alegerea tuturor, după rânduiala bisericească, și s'a prefăcut în Papă și Patriarh al marii cetăți Alexandria și judecător a toată lumea, care nu numai că este al nostru prea-dorit și iubit și prea-credincios prieten în toate și drept și virtuos și bun om și mlădiță și crescut al locului aceluia, și ne-am bu-

ρετος καὶ καλὸς ἄνθρωπος καὶ γέννημα καὶ θρέμμα τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ ἐχάρημεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν αὐτοῦ ἀναδίθασιν ἐπὶ τοῦ πατριαρχικοῦ αὐτοῦ Θρόνου, γνωρίζοντες τον ἄξιον καὶ θυνατὸν ὁποῦ νὰ κυβερνήσῃ καὶ διοικήσῃ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἀποστολικῶς, νομιμῶς τε καὶ κανονικῶς· καὶ ἔτζη ἡ Μακαρίτης Του μᾶς ἔδειξεν εἰς πλείονα τὴν πληροφορίαν καὶ τὴν πίστωσιν καθαρὰν τὰ ἴσα τῶν τόμων ὁποῦ ἐγένησαν δι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν ἀπὸ τοὺς τρεῖς Πατριάρχας, κὀρ Τιμόθεον Οἰκουμενικόν, κὀρ Σωφρόνιον Ἱεροσολύμων καὶ κὀρ Ἰωαννίμ Ἀντισοχείας, οἱ ὁποῖοι τόμοι διορίζουν φανερά καὶ δηλοποιοῦν πῶς παντοῖοις τρόποις οἱ Πατριάρχαι ἐκείνοι τὸ ἡῶραν παράλογον καὶ παρσίσακτον νὰ τειλιώνεται ἡ λειτουργία εἰς τὸ μεστόχιον αὐτό, ἔσονται καὶ νὰ προξενῇ σκάνδαλον μέγα καὶ ζημίαν τοῦ πατριαρχικοῦ Θρόνου, ἐξόχως δὲ μᾶς ἐνεφάνισε καὶ τὸ ἴσον τοῦ τόμου, ὁποῦ ἐγενῆ (σὶο) ἀπὸ τὴν ἰδίαν θεοφιλίαν σου ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κὀρ Γερασίμου, ἐν ἔτσι ἀρχαῖ, Μαῶν ιη', μὲ ταῖς ὑπογραφαῖς τῶν αὐτῶν πατέρων, ἐν ᾧ ἄραῖς καὶ ἀρροισμῷ καὶ ἀνάθεμα καθυποβάλλεις ἑαυτόν, ἐὰν ποτε θελήσῃς τοῦ λοιποῦ, καθ' οἰκονομία τρέψαν, τελέσαι ἐν τῷ μεστόχιῳ αὐτῷ λειτουργίαν. Εἰς τοῦτο καὶ ἡμεῖς, λοιπόν, κατὰ τοὺς τόμους τῶν τριῶν Πατριαρχῶν, καὶ τὸ περισσότερον κατὰ τὸν οἰκονομικόν του ἔγγραφον τῆς ὑποσχέσεως τόμον, βλέποντες αὐτὸ τὸ πρᾶγμα νὰ εἶναι ἀπηγορευμένον ὑπὸ τωσούτων καὶ ὁποῦ δὲν ἦτον ἐξ ἀρχῆς καὶ μάλιστα ὁποῦ (ὡς λέγεται) τὸ μεστόχιον τὸ παλαιὸν νὰ τὸ ἔσους τὸ ποτάμι καὶ αὐτὸ τὸ σπῆτι ὁποῦ τὴν σήμερον φαίνεται νὰ σᾶς τὸ ἔκαμεν ἐλεημοσύνης χάριν ὁ Χοῶρη Μοῦσης, ὁ ἀδελφὸς τοῦ μακαρίτου ἄρχοντος Ἀλεξανδρείας κὀρ Μελετίου, καὶ εἶναι καινοῦργιον καὶ μεταγενέστερον, καί, μὴ ἀγαπῶντας εἰς τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς μας ὅτι νὰ κλίνωμεν εἰς πράγματα καινοῦργια καὶ ὅχι παλαιὰ καὶ ἐξ ἀρχῆς, καὶ μάλιστα νὰ γενώμεσθαι αἰτία ζημίας καὶ βλάβης τοῦ πατριαρχικοῦ Θρόνου, καθὼς καὶ ὁ μακαρίτης κὀρ Νικηφόρος ἔκλαιε καὶ ὠδύρετο, πῶς μὲ τοῦτο τὸ παράλογον κινδυνεύει νὰ χαθῇ ὁ Θρόνος, καὶ τὴν πάλιν ὁμοίως ὁ νῦν μακαριώτατος κὀρ Ἰωαννίκιος, δὲν ἐκρίναμεν συμφέρον καὶ ἀρμόδιον νὰ συνανέσωμεν εἰς αὐτὸ καὶ νὰ θαυνοῦμεν ὅτι νὰ ἔχη τὸ κὀρος, ἐπειδὴ καὶ εἶναι κάμωμα μεταγενέστερον καὶ ὅχι παλαιόν, καθὼς πρότερον μᾶς ἐδηλοποιούσατε· διὰτὶ ἡμεῖς, θαρρόντες

curat și noi la a lui înaintare pe Scaunul patriarhicesc, cunoscându-l vrednic și capabil să chivernisească și să conducă turma lui apostolicesc, după legi și canoane; și încă Fericirea Sa ni-a arătat spre mai deplină înștiințare și învedereare curată copiile tomurilor ce s'au făcut pentru acest lucru de la trei Patriarhi: chir Timotei Ecumenicul, chir Sofronie de Ierusalim și chir Ioachim de Antiohia, care tomuri rânduiesc lămurit și arată cum în toate chipurile acei Patriarhi au găsit fără rost și neadmisibil a se săvârși liturghia în acel metoh, de oare ce ar pricinui mare scandal și pagubă a Scaunului patriarhicesc, iar, în afară de aceasta, ni-a seos înainte tomul care s'a făcut din însuși a Ta evlavie. pe vremea lui Gherasim, Patriarhul Alexandriei, în anul 1622, Main 18, cu iscăliturile părinților de atunci, în care la blăstămuri și afurisenie și anateme te supui, dacă vre-odată de acum înainte, în orice chip, ai voi să săvârșești în acel metoh liturghia.

La aceasta, de altfel, și noi, după tomurile celor trei Patriarhi și mai ales după tomul de făgăduire scris de însuși mâna Ta, văzând că acest lucru este răspins de atâția și că n'a fost de la început și, mai ales, cum se spune, că metohul cel vechiu l-a luat râul, și însuși locuința care acum se arată și-a făcut-o dar de eleimosină (vacuți) Huri Muses, fratele fericitului domn Meletie al Alexandriei, și e clădire nouă și mai de pe urmă, și, neplăcându-ni în toată viața noastră să ne aplecăm la lucruri noi, și nu vechi și dintru început, și mai ales să ajungem pricină de pagubă și vătămare a Scaunului patriarhicesc, precum și fericitul chir Nichifor se plângea și se tânguia cum cu acest lucru fără socoteală e în primejdie a se pierde Scannul, și iată iară cel de acumina prea-fericit chir Ioanichie, n'am socotit de folos și potrivit să ne învoim la aceasta și să întoarcem ca să aibă putere, de oare ce e faptă mai târzie, și nu vechi, cum întâi ni-afi arătat; căci noi, fiind sigur că era de mult și dintru început a se face aici liturghia, ne-am îndemnat și ne-am învoit la aceasta, dar, de oare ce și acum am aflat de la însuși cel

πῶς νὰ ἦτον ἔκπαλαι καὶ ἐξ ἀρχῆς νὰ γίνε-
ται ἔκλει λειτουργία, εἰς αὐτὸ ἐκινῆθην καὶ
συνηγάσαμεν, μὲν, ἐπειδὴ καὶ τότε ἐπληροφο-
ρήθημεν παρ' αὐτοῦ τοῦ νῦν μακαριωτάτου
κὺρ Ἰωαννικίου, κατὰ τὰ ἔγγραφα τὰ ἀνωτέρω
ὁποῦ μᾶς ἐδίδεν, ἐσυρθήκαμεν ἀπὸ αὐτὸ τὸ
ἐπιχειρήμα, μὴπως καὶ ἐξ ἀγνοίας πέσωμεν
εἰς παράπτωμα νὰ ἔχει χαλασμὸν ὁ πατριαρ-
χικὸς Θρόνος. Καὶ εἰς αὐτὸ θέλει μᾶς συμ-
παθήσει ἡ ὑμετέρα ἀγάπη ὅτι δὲν κρίνομεν
ἀρμόδιον νὰ ἐπιχειριζόμεσθαι νεωτερισμοὺς,
μόνον τὰ τῶν παλαιῶν, ὅσον εἶναι θυνατά,
ἐπιχειρήματα νὰ κρατοῦμεν ἀδιάσειστα, ἐπειδὴ
καὶ ἓνας λόγος λέγει: „μὴ ὑπερβαίνετε τὰ ὅ-
ρια αἰώνια, ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες ἡμῶν“ καὶ
θέλει κυβερνᾶται τὸ πρᾶγμα καθὼς ἔκπαλαι
καὶ ἐξ ἀρχῆς, εἰρηνικῶς καὶ ἀταράχως καὶ χω-
ρὶς κἀνένα σκάνδαλον ἢ ζημίαν τινά, καὶ ἡ ὑμε-
τέρα ἀγάπη θέλει δεικνύει πρὸς τὸν κατὰ και-
ροὺς Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας, καὶ μάλιστα
τὸν νῦν μακαριώτατον κὺρ Ἰωαννικίου, τὴν
προσέχουσιν τιμὴν, φιλίαν καὶ σεβίωσιν καὶ
ἐὐπειθείαν καὶ εὐλόγησιν, διὰ τὸ πλεόν εἰρη-
νικώτατον καὶ ἀζήμιον, ἐπειδὴ καὶ ἡ Μακαριό-
της τοῦ εἶναι Πατριάρχης καὶ προσετώς τοῦ
αὐτοῦ Θρόνου καὶ ποιμὴν, καὶ ἡμέτερος φίλιτα-
τος καὶ περιπόθητος, ἐνάρκτος καὶ καλὸς καὶ
σώφρων καὶ ἄγιος ἐν πᾶσι, νουνεχὴς καὶ λόγιος
καὶ πολιτείας ἀγαθὴς, καθὼς καὶ ἡμεῖς ἐδῶ τὸν
γνωρίσαμεν καὶ ἡ ὑμετέρα ἀγάπη αὐτοῦ τὸν ἡξέσθ-
ρησε ὁποῦ ἀνεδράφῃ ἐν μέσῳ ἡμῶν καλῶτατα.

Καί, ἀκούοντες τὴν εἰρήνην καὶ ἀγάπην
ὁποῦ θέλει εἶσθαι μεταξὺ ὡμῶν, θέλομεν τὸν
ἔχει εἰς χαρὰν μεγάλην, διὰ τὸ δὲν εἶναι τῆς
γνώμης μας ὁποῦ νὰ ἔχῃ ἡ Μακαριότης
τοῦ πείραξιν τινα, ἢ ἐνόχλησιν, ἢ λύπην, ἢ
σκάνδαλον, ἢ ζημίαν, καὶ αὐτὸ τὸ πληροφό-
ροῦμαι πῶς θέλει εἶσθαι καθὼς γράφομεν
καὶ θέλετε κυβερνηθῇ μετὰ μὲ τὴν Μακαριό-
τητά του ὡς ἀρεστὸν καὶ φίλον Θεῷ καὶ ἡμῖν.

Διὰ τὰ σκάνδαλα καὶ τὰ πάθη δὲν εἶναι
καλά, ἔσονται καὶ νὰ προσενῶσι ζημίας καὶ
περισσότερα βλάβη θέλει εἶσθαι τῆς ὑμετέρας
ἀγάπης παρὰ διάφορον καὶ κέρδος. Αὐτὰ λοι-
πὸν τὰ ἐπικλόουθα γροικῶντας καί, πληρο-
φορούμενος καὶ θεβαιούμενος τὸ ἐπιχειρήμα
τούτο νὰ εἶναι μετὰγενέστερον, δὲν μοῦ ἐφάνη
καλὸν νὰ πολιτεύεται, μόνον τὸ ἔκπαλαι καὶ
τὰ ἀρχῆθεν, καὶ διὰ τοῦτο σὰς τὸ δηλοποιῶ
διὰ τοῦ παρόντος. Καὶ οἱ χρόνοι σας πολλοί.

Ἐν Γασίφ, αἰχμῆ, Ἀυγούστῳ ἑ.

(Mazarachi, l. c., pp. 175—9.)

de astăzi prea-fericit chir Ioanichie, după
înscrisele de mai sus ce ni le-a arătat,
ne-am îndepărtat de la această întreprin-
dere, ca nu cumva din neștiință să cădem
în greșală și să aibă pagubă Scaunul pa-
triarhicesc.

Și întru aceasta va fi de o părere cu noi
iubirea voastră că nu socotim potrivit să
ne apucăm de înșir, ci numai ce au făcut
cei vechi după putință să le ținem nezug-
duite, căci și zice o vorbă: „nu treceți
peste hotarele veșnice pe care le-au pus
părinții noștri“, și se va chivernisi lucrul
ca odinioară și dintru început, pașnic și
fără tulburare și fără scandal sau vre-o
pagubă, și iubirea voastră va arăta către
cel de pe vremuri Patriarh al Alexandriei
și mai ales cel de acum prea-fericitul chir
Ioanichie cuvenita cinste, dragoste și su-
punere și evlavie, pentru tot mai multă
pace și nevătămare, de oare ce și Fe-
ricirea Sa e Patriarh și stăpân al celui
Scaun și păstor și al nostru prea-iubit și
prea-dorit, virtuos și bun și înțelept și
vrednic în toate, cumințe, învățat și de
o bună cărmuire, cum și noi aici l-am
cunoscut și iubirea voastră acolo îl știți
că a fost crescut în mijlocul nostru
foarte.

Și, auzind pacea și iubirea ce va fi între
voi, vom avea aceasta ca o mare bucurie,
căci nu sântem de părere să aibă Ferie-
cirea Sa vre-o încercare sau supărare
sau întristare sau scandal sau pagubă,
și să aflăm că va fi așa cum seriem și
veți chivernisi împreună cu Fericirea Sa,
ca un lucru plăcut și iubit lui Dumnezeu
și nouă.

Căci scandalurile și patimile nu sânt bune,
ca unele care cășunează pierderi, și mai cu-
rând vor fi pagubă a iubirii voastre decât
deosebire și folos.

Deci, acestea ce au urmat cercetându-le
și aflând că afacerea aceasta e lucru mai târ-
ziu, nu ni s'a părut bine să se păstreze,
ci numai lucrul vechiu și dintru început,
și de aceea v'o fac cunoscut prin cea de
față. Și anii Tăi să fie mulți!

Iași, 1645, August 10.

„Memfis“
(Catro)
1648,
Iunie.

Scrisoare sinodală către Vasile-Vodă Lupu în cearta Patriarhiei de Alexandria cu Sinaiții.

Συνοδικόν.

Εὐσεβέστατε, χριστιανικώτατε, γαληνότητε, θεοστέπτε, θεορροήρητε, συνετώτατε, ἀρχινούστατε, θεοχαρίτατε, θεοτίμητε, θεοδόξα-στε, θεοπρόβλητε, ἀξιώτατε, ἐξάκουστε, περι-βόητε, θεοσίκελε, πανενοδόξατατε, πανεκλαμ-πρότατε, δικαιοτάτατε, ἐλεημονικώτατε, τρισόλ-βιε, θεοπιστότατε, μέγα αὐθέντα πάσης Μολ-δοβλαχίας, κύριε, κύριε Ἰωάννη Βασιλεῖς Βο-βόνδα, τὴν θεοστέπτον του κορυφὴν, τὴν χα-ριτόδωρον δεξιάν καὶ τοὺς ὠραίους πόδας τῆς Σῆς Γαληνότητος πόδι φ πολλῶ καὶ νο-ρῶς ζεούση τῇ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ προσκυνεῖν οὐ παύομεθα ἡμεῖς, πάντες οἱ εὐτελεῖς καὶ ἀνάξιοι δοῦλοι τῆς εὐλαδίας σου, ἱερομόνα-χοι, ἱερεῖς, ἱεροδιάκονοι τε καὶ μοναχοὶ καὶ ὁ λοιπὸς ἅπας τοῦ Κυρίου χριστῶνομος καὶ περιούσιος λαὸς τοῦ ἀγιωτάτου ἀποστολικοῦ καὶ πατριαρχικοῦ Θρόνου τῆς Ἀλεξανδρείας, οἱ ὄντες ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ παρακαλοῦμεν ἀ-δεικνέειν, ἡμέρας καὶ νυκτός, τὴν ζωοδότῃν καὶ παντοκράτορα Κύριον νὰ τῆς χαρίτῃ ὁ-γισίαν πολυχρόνιον, εὐτυχίαν ἄλυπον, σωτη-ρίαν ἀδιάλειπτον, δόξαν ὑπερβαύμαστον, νίκην κατ' ἐχθρῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων καὶ πᾶσαν ἄλλην εὐδαιμονίαν καὶ μακαριότητα, ἐπίγειόν τε καὶ οὐράνιον, καὶ νὰ τῆς χάριση καὶ νὰ τῆς ἀξέστη τοὺς θεορροήτους αὐτῆς μπεη-ζαντέδες νὰ κοσμήσουν τὸν ὑψηλότετον αὐ-τῆς Θρόνον εἰς γενεὰς γενεῶν μέχρι τῆς συν-τελείας τοῦ αἰῶνος καί, μετὰ θαύματος καὶ λιπαρώτατον γήρας, νὰ τὴν καταξιώσῃ εἰς τὴν αἰδιόμην χορὴν τῶν εὐσεβεστάτων, ὀρθο-δοξοτάτων καὶ ἱσαποστόλων ἁγίων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, ἐπειδὴ καὶ ὡς ἄλλον κήρυκα καὶ φωσφόρον δαδουχόντα τὴν ἀνέδειξεν ὁ πανάγαθος Κύριος εἰς τοὺς ἐσχάτους τοῦτους αἰῶνας, διὰ νὰ ἀνατηλώσῃ καὶ στηρίξῃ ἅπαν τὰ ἐλεσινάτατον γένος τῶν Ῥωμαίων καὶ τὰς κατὰ μέρος πᾶσας οἰκου-μενικὰς ἁγίας Ἐκκλησίας, καθὼς μὲ ταῖς ἀ-πειραῖς καὶ πλουσιοδώροις αὐτῆς ἐλεημοσύ-ναις, ὥσάν καὶ μὲ ταῖς θεάρεσταῖς αὐτῆς συμβουλαῖς καὶ προκομμέναις ἀρεταῖς, ὅπου ἐξέλαμψαν εἰς τὴν ὑψηλίον ἅπασαν, ὥσπερ δὴ ἀνεζωογόνησε καὶ ἀνέστησε καὶ ἀνέψωσε καὶ τὴν ἁγιώτατον τοῦτον Θρόνον τὸν ἀποστολικὸν καὶ πατριαρχικὸν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου τῆς Ἀλεξανδρείας μὲ τὸ νὰ τὴν ὀδηγήσῃ καὶ νὰ τὴν φωτίσῃ ὁ πάντων ἀγαθῶν Κύριος νὰ συν-

Sinodică.

Prea-evlavioase, prea-creștine, prea se-
nine, de Dumnezeu cununate, de Dum-
nezeu păzite, prea-înțelepte, cu prea-înaltă
mintе, cu de la Dumnezeu mare har, de
Dumnezeu cinstite, de Dumnezeu slăvite, de
Dumnezeu apărate, prea-drepte, prea-as-
cultate, prea-vestite, divine, prea-slăvite,
prea-strălucite, prea-drepte, prea-milostive,
de trei ori fericite, prea-credincioșule în
Dumnezeu, mare Domn a toată Moldo-
vlahia, doamne, doamne Io Vasile Voievod,
nu vom înceta pe cea de Dumnezeu
încununată frunte a Ta, dreapta izvorâ-
toare de har, și frumoasele picioare ale
seninătății Tale cu multă poftă și cu su-
fletul aprins în gând și cu inima, noi,
toți smeriții și nevrednicii robi ai evla-
vici tale, ieromonahi, preoți, ierodiaconi
și monahi și tot celalt popor creștin
al Domnului din prea-sfântul apostoli-
cesc și patriarhicesc Scaun al Alexandriei,
cari ne aflăm în Egipt, și rugăm neîncetat, zi
și nopți, pe de viață dătătorul și a tot
puternicul Domn să-ți dea sănătate întru
mulți ani, fericire fără năcaz, mântuire
statornică, gloria cea mai minunată, bi-
ruință asupra dușmanilor văzuți și nevă-
zuți și orice altă fericire și mulțămire, pe
pământ și în cer, și să-Ți hărăzească și
să-Ți crească pre de Dumnezeu păzitele
Tale beizadele ca să-Ți împodobească prea-
înălțatul Scaun neam de neam până la
împlinirea veacului și să Te învrednicească
după o bătrânețe foarte adâncă și se-
nină în corul cel veșnic al prea-evla-
vioșilor, prea-ortodocșilor și asemenea cu
apostolii sfinți Împărați Constantin și
Elena, de oarece Domnul cel prea-bun
Te-a arătat ca pe un alt crainic și
moștenitor purtător de lumină în aceste
veacuri de pe urmă, ca să ridici și să
sprijini tot neamul prea-nenorocit al gre-
cilor și toate, pe rând, sfintele Biserici
ecumenice, cum ai făcut cu ale Tale nesfârșite
și îmbelsugate eleimosine, precum și cu ale
Tale plăente lui Dumnezeu sfaturi și înalte
virtuți care au strălucit în toată lumea de supt
soare, precum a înviat și a înălțat și a
ridicat sus și acest prea-sfânt Scaun apo-

δράμη καὶ ὑπερυαχίστη λόγοις, ἔργοις καὶ ἀπειροῖς ἐξόδοις νὰ μᾶς πέμψῃ τὸν νῦν μακαριώτατον καὶ λογιώτατον ἡμῶν αὐθέντην καὶ δεσπότην Πάπαν καὶ Πατριάρχην τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτὴν τῆς Οἰκουμένης, κύριον κύριον Ἰωαννίκιον, τὸν πιστότατον καὶ παλαιότατον δοῦλον τῆς Θεοσώστου Σου Μεγαλειότητος καὶ θερμότητος εὐχέτην, ὁ ὅποιος ὄχι μόνον γέννημα καὶ θάμαμα τοῦ τόπου ὧν καὶ κορυὰ τοῦ ἁγιωτάτου τοῦτου Θρόνου καὶ υἱὸς κατὰ Πνεῦμα καὶ ἀνατροφή τοῦ ἀοιδήμου ἐκείνου καὶ τρισηύκαρος πρῶην Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κύρ Γερασίμου, ἀλλὰ καὶ περιεκοσμημένος τῶν τῷ Θεῷ καὶ παναγίῳ Πνεύματι, τῶν ἐν εἵδει διαφόρων γλωσσῶν τοῖς θεοῖς Ἀποστόλοις ὀφθέντι, καὶ σοφίᾳ καὶ συνέσει καὶ ἐμπειρίᾳ τῇ κατὰ τόπον καὶ τοῖς τῆς οἰκουμένης παντοίοις χαρίσμασιν αὐτοῦ καὶ διδασκαίς καὶ πράξεσι θεαρέστοις καὶ νοουθεσίαις χριστομιμήτοις, τὸν πάντῃ ἐρημιωθέντα τοῦτον ἁγιώτατον Θρόνον καὶ ὡς σπουδαιότατον σπινθῆρα ἐν μέσῳ ἀσθεσίας ἐναπομένοντα εἰς μέγα πυρρὸν θεογονωσίᾳ ἐξήγειρε, τὸν δὲ θεῖον αὐτοῦ ζῆλον καὶ τὴν πολλὴν ἐρωτα τὴν πρὸς τὰς ἀνακτίσεις καὶ ἀνακρινίσεις πασῶν τῶν τοῦ ἁγιωτάτου Θρόνου οἰκίων, καλλιτερείας τε καὶ ἀγορὰς καὶ ἐκ ἐάθρων οἰκοδομὰς ἀδύνατον γραφῇ παραθεῖναι. Ὅθεν τούτων πάντων ἔνεκεν, πρῶτον μὲν τῷ Πατρὶ τῶν πρώτων, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι, καὶ τῷ μονογενεῖ αὐτοῦ καὶ, ὁμοουσίῳ Υἱῷ τῷ Σωτῆρι καὶ λυτρωτῇ ἡμῶν, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ Παρὰκλήτῳ αὐτοῦ Πνεύματι ὁσημέρᾳ ἀπείρους ἀναπέμπομεν τὰς δόξολογίας, ἔπειτα δὲ τῇ Θεοσέπτῳ Σου Γαληνότητι ἀναριθμήτους καθολογοῦμεν τὰς χάριτας καὶ ὑπερέχουσθαι ἀδυναστεύτως οὐ πυνόμεθα, ὡς ἂν ὑποδ' ἐπρονόησε καὶ συνήγγησε καὶ μᾶς ἐξάπεστεις τοιοῦτον ποιέμεν, πατέρα καὶ διδάσκαλον καὶ κατὰ πάντα ὀρχισρέα χριστομίμετον, τὸν ὅποιον νὰ μᾶς χάρισῃ ὁ Κύριος μὲ τὸ εὐπογέστατον βοήθειον τῆς θεοφρονήτου Σου Ἐκλαμπρότητος ὑγιαίνοντα καὶ εὐρωστούοντα παλυεῖς εἰς ἡμετέραν σωτηρίαν καὶ πνευματικὴν ἀγαλλίασιν. Ἔτι δὲ τολμῶντες ἀναφέρομεν εἰς τὸ μέγα ὄψος τοῦ κράτους αὐτῆς, οἱ ἐλάχιστοι αὐτῆς δοῦλοι καὶ κατὰ πάντα ἰκέται τῆς ἀρχινοστήτης Σου Πανευδοξότητος, ὡς μᾶς ἐδείξεν ὁ μακαριώτατος καὶ παναγιώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης γράμμα πάντιμον καὶ ὑπερλαμπρον τῆς Σῆς Εὐσεβείας, εἰς τὸ ὅποιον γράφει ἡ Γαληνότης σου, διὰ τὴν ἄθελον παρὰνομίαν τῶν Συναγῶν, πῶς διατάζει καὶ ἀμφοτέλλει τίνος

stolicese și patriahicese al evanghelistului Marcu din Alexandria prin aceea că Te-a călăuzit și Te-a luminat Domnul tuturor bunurilor să ajuți și să Te lupți mult prin vorbe, fapte și nemăsurate cheltuieli ca să ni trimeți pe cel de acum prea-fericit și prea-învățat al nostru Domn și stăpân Papă și Patriarh al marelui oraș Alexandria și judecător a toată lumea, domnul domn Ioanichie, robul foarte credincios și foarte vechiu al celei de Dumnezeu sprijinite Măriei Tale și prea-călduros rugător, care nu numai că e născut și crescut în acest loc și ucenic al acestui prea sfânt Scaun și fiu sufletește și crescut al aceluia răposat și de trei ori fericit mai înainte Patriarh, al Alexandriei, chir Gherasim, ei și împodobit cu ale Duhului dumnezeiesc și prea-sfânt văzut în chip de deosebite limbi date dumnezeieștilor apostoli, și cu înțelepciune și înțelegere și încercare în ale locului și cu harurile felerite ale economiei sale și cu învățăturile și faptele plăcute lui Dumnezeu și gândurile imitătoare ale lui Hristos, și astfel pe acest preasfânt Scaun cu totul pustiit și rămas în mijlocul păgânătății ca o prea-mică scântie l-a ridicat la mare flacără a cunoștinții de Dumnezeu și i-a dat răvna dumnezeiască a sa și multa-i iubire către elădirile și înoirile tuturor lăcașurilor prea sfântului Scaun, frumoase zidiri și pietre și ridicări din temelie a caselor de nu se pot spune prin cuvânt. Pentru care ridicăm zilnic nenumerate imnuri de slavă, întâiu către Tatăl luminilor, Dumnezeu a toate țăitorul, și către unul născut al Lui și de aceeași ființă Fiu, Mântuitorul și răscumparătorul nostru, și către prea sfântul și de viață făcătorul Paraclet, Duhul Său, și apoi recunoaștem Scuinătății Tale de Dumnezeu înclinătoare mulțămiri fără număr și nu încetăm de a ne ruga, ca pentru unul care a prevăzut și a ajutat și ni-a trimis un astfel de păstor, părinte și dascăl și întru toate arhieru pe urmele lui Hristos, pe care să ni-l hărăzească Domnul cu prea-fericita voie a Strălucirii Tale de Dumnezeu păzite sănătos și voinic întru mulți ani pentru mântuirea și sufleteasca bucurie a noastră. Și încă îndrăznim a aduce la marea înălțime a Puterii Tale, noi, cei mai mici robi ai Tăi și întru toate rugători ai celei

νά εἶναι τὸ δίκαιον, καὶ πῶς ἐσήκωσε τὴν χεῖρά της τὴν κραταιάν ἀπὸ τὸ μέσον διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν. Εἰς τὸ ὅποιον, ἐν φόβῳ Θεοῦ, ἐπὶ μάρτυρι Κυρίῳ, τῷ κριτῇ ζώντων καὶ νεκρῶν, τῷ ἀλαθίτῳ καὶ πάντα γινώσκοντι, ἐν καθαρᾷ καὶ εἰλικρινεῖ τῇ συνειδήσει, διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου εὐτελοῦς γράμματος δηλοποιούμεν τῇ ἄκρᾳ αὐτῆς συνέσει καὶ δικαιοσύνῃ ὅτι πῶποτε οἱ Σιναῖται εἰς τὸ μετᾶχίον της δὲν ἐλειτουργήσαν, μόνον σὺν ἡμῖν ἐφάλλονταν καὶ ἐλειτουργοῦνταν εἰς τὴν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν τοῦ Πατριαρχείου, τὴν ἐπ' ὀνόματι τιμωμένην τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ μίαν φορὰν ἐτόλμησαν καὶ ἔκαμαν αὐτὴν τὴν παρανομίαν, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ μακαρίτου γέροντος κὺρ Κυρίλλου, ὅτε καὶ ἄρχιζ, ἀπορισμῶ καὶ τσιεῖζ καθαιρέσει καθυπεδλήθη ὁ Λαυρέντιος, ὁ τότε ἀρχιεπίσκοπος Σινά. μετὰ πάντων τῶν ἱερωμένων καὶ μοναχῶν, παρὰ τῶν ὁμοθιμῶν Πατριαρχῶν Τυροθέου Κωνσταντινουπόλεως, Σωφρονίου Ἱεροσολύμων καὶ Δωροθέου Ἀντιοχείας. καὶ εὐθέως τὴν τε παρανομίαν ἔπαυσαν, καὶ ἔδωκε καὶ τὸ συμφωνητικὸν ἐκείνο αἰκιστάχιστον γράμμα ὁ νῦν ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάσαφ, καὶ ἐπλήρωσαν καὶ ἐξάκώσια πνευτήκοντα γρόσια πᾶσαν τὴν ζημίαν ἀπὸ τὸς τότε ἐπροξένησαν, καὶ ἔκτοτε εἰρηνικῶς διατελοῦσιν μὲ πάντας τοὺς μετὰ ταῦτα Πατριάρχας, κὺρ Γεράσιμον, κὺρ Μητροφάνην καὶ κὺρ Νικηφόρον, καὶ μόνον τώρα πάλιν ἀνανέωσαν αὐτὴν τὴν φθοροποιὴν παρανομίαν. καὶ μάλιστα ὅπου, μὰ τὸ φοβερὸν ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, αὐθέντα ἐν πάσῃ δικαιοσύνῃ ἐξακουστέ, πρότερον ἔδω, μέσα εἰς τὸ Μισῆρι, μετόχι δὲν εἶχαι, μόνον ἔξω εἰς τὸ χωρίον Χάνεκε ἐπονομαζόμενον, τὸ ὅποιον εἶναι ὁμοκονάκια ἔξω ἀπὸ τὸ Μισῆρι, καὶ αὐτὴ ἡ νῦν κατοικία της εἶναι καινοόρητα, δὲν ἔχει πνευτήκοντα χρόνους ἀπὸ τὴν ἀνεκκίνισαν, καὶ ὥς ψεῦσται καὶ λαοπλάνοι διαφηρίζουσιν ὅτι εἶναι ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Ἰουστινιανοῦ (ἐκείνος ἔκτισε τὴ μοναστήρι της ἐπάνω εἰς τὸ Σίναιον ὄρος, τὸ ὅποιον εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὸ Μισῆρι δώδεκα κονάκια τόπον) ἀμὴ αὐτοὶ ἄλλο δὲν πάσχουσιν οἱ ἀσυνείδητοι πᾶρεξ νὰ σβέσουσιν ὀλοτελῶς καὶ νὰ ἐξαλείψουσι τὸ ὄνομα τοῦ ἀγιωτάτου ἀποστολικοῦ καὶ πατριαρχικοῦ Θρόνου, καὶ νὰ τὴν ἀφανίσωσιν, καθὼς ὁ τὰ κρήτια της καρδίας γινώσκων Θεὸς οἶδε, καὶ ἡ Ἐκκλησιάρχης Σου ἐκατάλαβεν ὅτι ὁ ἡγούμενος αὐτῶν Θεοφάνης παρεκάλεσε τὴν Γαληνότητά Σου νὰ κάμης τὸν ἀρ-

αῖνε γὰνδιτοᾶρε Γλории universalis a Tale, că ni-a arătat prea-fericitul și preasfințitul nostru domn și stăpân scrisoare prea-cinstită și prea-strălucită a Evlaviei Tale, în care serie Seninătatea Ta, pentru neîngăduita căleare de lege a Sinaîților, că ești nehotărît și nu știi al cui e dreptul și că Ți-ai scos mîna paternică din mijlocul afacerii acesteia. La care, cu frica lui Dumnezeu, luînd de martur pe Domnul, judecătorul viitor și morților, cel căruia nimic nu-i scapă și toate le știe, în curată și sinceră conștiință, prin aceasta de față a noastră smerită scrisoare arătăm înaltei Tale priceperi și dreptăți că neiodată Sinaîții n'au liturghisit în metohul lor, ci numai cu noi au cîntat și liturghisit în prea-sfînta biserică a Patriarhiei, cea onorată pe numele sfîntului nostru părinte Nicolae, arhiepiscopul Mirei Licie, făcătorul de minuni, și odată au cutezat și au făcut acea căleare de lege, pe vremea fericitului bătrîn chir Chiril, cînd a fost supus blăstămului, afurisirii și totalei caterisirii Lavrentie, care era atunci arhiepiscop de Sinai, cu toți preoții și monahii, de către răposății Patriarhi Timotei al Constantinopolei, Sofronie al Ierusalimului și Dorotei al Antiohiei, și îndată s'au oprit de la călearea de lege, și a dat și acel înscris de învoială cu mîna sa cel de acum arhiepiscop Ioasaf, și au plătit și șase sute cînzeci de groși toată paguba pe care au cășunat-o atunci, și de atunci în pace au dăinuit cu toți Patriarhii de după aceia, chir Gherasim, chir Mitrofan și chir Nichifor, și numai acum din nou au învit acea stricătoare căleare de lege, și mai ales că, întru temut numele lui Hristos, doamne în toată dreptatea ascultate, mai înainte aici, în Misir, n'au avut metoh, ci numai afară, la locul ce se zice Haneke, care e două conace de la Misir, și locuința lor de acum e nouă, nici cînzeci de ani de cînd au învit-o, și, ca niște mincinoși și vorbitori de fleacuri, răspîndesc că e din vremea lui Iustinian (acesta a ridicat mănăstirea cea de sus la Muntele Sinai, care e departe de Misir loc de douăzeci de conace); dar acești neiertăți nu caută alta decît să stingă de tot și să ștergă numele preasfîntului apostolesc și patriarhicesc Scaun, și să-l nimicească, precum Dumnezeu care știe

χιεπίσκοπόν της Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας, καὶ ἐκείνος νὰ γενῇ Σινᾶ ἀρχιεπίσκοπος, ὅτε ἐκοιμήθη ὁ κύρ Νικηφόρος καὶ ἦλθον εἰς τὸ (Μποτσάν¹⁾, μὲ τὸν πρῶτον Βερρόϊας Ἀβέρκιον, τοῦτο δι᾽σχυριζόμενος. Οἱ θεοὶ νόμοι τοὺς τὸ ἀπαγορεύουσι, καθὼς φαίνεται πλέον ἀπὸ πειντήκοντα κανόνες τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν συνόδων τῶν Ἀγίων Πατέρων. Δεκάξη Πατριάρχαι μέχρι τοῦδε ὅπερ ταῦτας τὰς παρανομίας τοὺς ἀφώρησαν: τέσσαρες τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Τιμόθεος, Κύριλλος, νέος Παρθένιος καὶ ὁ νῦν κύρ Ἰωαννίκιος, τρεῖς Ἀντιοχείας, Δωρόθεος, Εὐθύμιος καὶ ὁ νῦν κύρ Μακάριος, τρεῖς Ἱεροσολύμων, Σωφρόνιος, Θεοφάνης καὶ ὁ νῦν κύρ Παΐσιος, καὶ ἔξ Ἀλεξανδρείας, ὁ Σίλβεστρος, ὁ Μελέτιος, ὁ Κύριλλος, ὁ Γεράσιμος, ὁ Νικηφόρος, καὶ ὁ νῦν κύρ Ἰωαννίκιος, τῶν ὁποίων πάντων κανόνων τε καὶ πατριαρχικῶν γραμμῶν τὰ ἴσα πρότερον τὰ ἐστάλιν ὁ μακαριώτατος καὶ παναγιώτατος ἡμῶν Πατριάρχης τῇ ἐκλαμπροτάτῃ σου Μεγαλειότητι. Καί, ὥσάν ἡ Γαληνότης σου ἔγραψεν ἀποφασιστικῶς πῶς ἐσήκωσεν τὸ χέρι τῆς ἀπὸ τῆ μέσον, ἀπελπίσθημεν οἱ ταλαίπωροι, ἐπειδὴ γνωρίζομεν πῶς αὐτῆς τῆς παρανομίας τὸ μέγα τοῦτο σκάνδαλον μέλει νὰ γείνη παντελῆς φθορά καὶ ἀφανισμός ὁλόκληρος τοῦ πτωχοτάτου, ἀλλ' ἁγιωτάτου τοῦτου Θρόνου, ἐπειδὴ ἡ ἄκρα ἀθανά καὶ ἀσέβεια, ὅπου ἐδῶ ἐδρίσκεται, ὑπερβαίνει πάντα χειρότερον τόπον τῆς Τουρκίας, ὅτι ἄνευ χωρὶς σκάνδαλον τινα καὶ χωρὶς προδοσίας καὶ ἄνευ μικρὰν γοῶν κίτταν ἐδῶ κάθεται Παΐσιος ὅπου ἔλθει κακιστόργιος εὐγάξει: χηζμέτια καὶ δίδει τῶν ἁγίων του τὰς ἐκκλησίας, καὶ κονδινέουν καθ' ἐκάστην ὥραν καὶ ἡμέραν, καθά καὶ ὁ νῦν ἐνταῦθα εὐρισκόμενος, Ἐμὶρ Μεχμεμέτ-Παΐσιος, ἔκρυπεν τὰς τέσσαρας ἐκκλησίας τοῦ Θρόνου, καὶ ἐπλήρωσεν ὁ πτωχὸς ὁ μακαριώτατος καὶ δεσπότης χίλια διακόνια γρόσια καὶ μόλις τῇ θεῇ ἀρωγῇ τε καὶ χάριτι κατὰ τὸ παρὸν τὰς ἐλότρωσε, πολλῶ μᾶλλον ὅταν εἶναι σκάνδαλα, διχοστασίαι, ἔρις, ἀπεΐθειαι, ἀσυμφωνίαι καὶ ταραχαί, τὰ ὅποια ταῦτα πάντα τὰ προέβει ἡ τοιαύτη μεγίστη παρανομία καὶ ὁ παράλογος οὗτος νεωτερισμός. Διὸ παρκαλοῦμεν τὴν ἀκροτάτην σύνεσιν τῆς ἐξακούστου σου ἀγγιγνίας, διὰ τὸ ὄνομα τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ καὶ Πατρός, διὰ τὴν σάρκα-σιν τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου καὶ διὰ τὴν παρά-

cele ascunse ale inimii o cunoaște și Strălucirea Ta ai aflat că egumenul lor, Teofan, a rugat pe Seninătatea Ta să faci pe arhiepiscopul de acolo Patriarh de Alexandria, și acela să devie arhiepiscop de Sinai când a adormit chir Nichifor și a venit la Botoșani cu fostul de Berrhoe Averchie, întărind aceasta. Legile dumnezeiești o răsping, precum se arată mai mult de cizeci de canoane ale Sfinților Apostoli, ale Sfințelor sinoade ecumenice și locale ale Sfinților Părinți. Șaisprezece Patriarhi până acum i-au afurisit pentru aceste călcări de lege: patru ai Constantinopolei, Timotei, Chiril, Partenie cel nou și cel de acum Ioanichie, trei de Antiohia, Dorotei, Eftimie și cel de acum Macarie, trei ai Ierusalimului, Sofronie, Teofan și cel de acum chir Paisie, și șase ai Alexandriei, Silvestru, Meletie, Chiril, Gherasim, Nichifor și cel de acum chir Ioanichie, ale căror copii ale tuturor canoanelor și ale scrisorilor patriarcale le-a trimes întâiu prea-fericitul și prea-sfințitul nostru Patriarh prea-strălucitei Tale Măriri. Și, de vreme ce Seninătatea Ta ai scris hotărîtor că Ți-ai luat mâna de la mijloc, s'au desnădăjdut săracii, de oare ce știm că acest mare scandal al acestei călcări de lege va ajunge desăvârșita peire și distrugere cu totul al acestui Scaun prea-sărac, dar prea-sfânt, căci prea-înalta avanie și impietate ce se află aici întrece și pe cel mai rău loc din Turcia, de oare ce fără vre-un scandal și fără trădare și fără cea mai mică pricină aici orice Pașă ce vine nou scoate huzmeturi și dă agalelor lui bisericile și se primejduiesc în fiecare ceas și zi, precum și cel ce acum se află, Emir-Mehemed-Pașa, a făcut cu cele patru biserici ale Scaunului, și a plătit săracul de prea-fericit și stăpân două sute de mii de groși și abia cu ajutorul și harul lui Dumnezeu le-a răscumpărat, pentru moment, cu atât mai ales când sânt scandaluri, discordii, certă, nesupuneri, neînțelegeri și tulburări, care pe toate acestea le cășmează o astfel de preamare călcare de lege și această învoire fără rost. Pentru care rugăm prea-înalta pricepere a Înțelegerii Tale vestite, pentru numele milostivului Dumnezeu și Părinte,

¹⁾ Botoșani.

κλησιν τοῦ παναγίου καὶ ζωαρχικοῦ Πνεύματος, ὡς ἐπιστῆμων ἱατρος, ὡς δικαιοτάτος κριτής, ὡς αὐθέντης εὐσεβέστατος, ὡς τόπον καὶ τύπον ἐπέχων τῶν ὀρθοδοξοτάτων καὶ ἀγίων βασιλέων, ὡς ἀληθὴς υἱὸς Θεοῦ κατὰ χάριν καὶ εἰρηνοποιὸς τῆς οἰκουμένης ἀπάσης, νὰ ἐκχέῃς τὸ ἔλδος τοῦ ἐπὶ τὸν ἀγιώτατον τοῦτον Θρόνον τὴν ἀποστολικὴν καὶ πατριαρχικὴν, καὶ νὰ ἐμφανίσῃ τὰ σπλάγγνα τῶν οἰκτιρμῶν τῆς ἐφ' ὑμᾶς, καὶ νὰ μὴν μᾶς ἀπορρίψῃ εἰς τέλος ἀπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων τῆς καὶ νὰ μᾶς ἀφῆσῃ εἰς τάχτην τὴν ἀθλιότητα καὶ ἐρήμωσιν, καὶ ἐξολοθρευθῇ ὁ πτωχότατος οὗτος Θρόνος, ὅπου διὰ ζημίας καὶ σκάνδαλα δὲν δύναται, ἐπειδὴ πουθενὰ ἄλλο ἔνα σιτηρέσιον θέδριον δὲν ἔχει, εἰ μὴ μόνον τὸ μέγα ἔλδος τοῦ οἰκτιρμονος Θεοῦ καὶ τὰ φιλόανθρωπα σπλάγγνα τῶν φιλοχρίστων χριστιανῶν. τρέφει ἐξήκοντα πτωχὰ ἀννάως τὸ ὀλιγώτερον. τυφλά, κουτσά, παράλυτα καὶ ἀδύνατα, ὅπου εἰς κἀνένα ἄλλον τόπον ἀκόμη δὲν ἡκούσθη νὰ γίνεσται τοιοῦτόν τι θεάρεστον ἔργον.

Καί, ἂν καλὰ αὐτοὶ οἱ σκανδαλοποιοὶ καὶ χαϊρέκακοι νὰ μαρτυροῦσι καὶ νὰ ὁμολογοῦσι πρὸς πάντας πῶς ἔπαυσαν καὶ δὲν λειτούργοῦσι πλέον, προφανῶς ψεύδονται, καθὼς καὶ εἰς πάντα τὰ λοιπά· ἐπειδὴ πῶς εἶναι δύνατὸν μοναχοὶ καὶ ἱερεῖς μὴνας καὶ ἔγγιστα χρόνον ὁλόκληρον νὰ μένουσιν εἰς τὰς ἀγίας τεσσαρακοστὰς καὶ ἑορτὰς τοῦ Πάσχα καὶ πάσας τὰς θεσποτικὰς χωρὶς λειτουργίαν, ὅπου εἰς τὴν κοινὴν ἐκκλησίαν δὲν ἔρχονται, οὔτε ἐφάνησαν; Μόνη λοιπὸν ἄπαντα ἡ ἐλπὶς πάντων ἡμῶν, μετὰ Θεόν, εἰς τὰ φιλόανθρωπα σπλάγγνα τῆς χριστομιμήτου Σου Γαληνότῃτος ἔμεινε, νὰ μᾶς ἐλεήσῃ καὶ νὰ προξενήσῃ τὴν ψυχωφελίῃ καὶ σωτήριον εἰρήνην, ἡ ὅποια προχέριως θέλει κατορθωθῇ, ἂν ἡ θεόστεπτός σου κορυφή αὐτοῦ μικρὸν ἀπ' ἐκείνους ἀποστρέψῃ τὸ ἰσάγγελον αὐτῆς πρόσωπον καὶ τοὺς προστάξῃ διὰ τὸ τοῦ λόγου καὶ γράμματος νὰ παύσων τῆς καινοτομηθείσης προσκαίρου νεωστὶ παρανομίας καὶ νὰ φέρων ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας ἐκείνο τὸ παρανόμιον καὶ παρὰ κανόνας καινοτομηθὲν παράλογον καὶ ἄχρηστον γράμμα τὸ συνοδικὸν τοῦ γέροντος Παρθενίου νὰ τὸ διαρρήξουν, ὡς αἵτιον τούτων τῶν σκανδάλων καὶ τῆς ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ τοῦ λοιποῦ νὰ εἰρηνεύσουν καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ νὰ συζήσωμεν καθὰ καὶ ἐν τοῖς καιροῖς τῶν πρώην ἀοιδίμων Πατριαρχῶν, ὡς ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ, πειθηνίως καὶ θεαρέστως. Οἱ ὅποιοι οὔτε τὸ θεῖον τῆς πρόσταγμα δὲν

pentru întruparea Fiului și Cuvântului și pentru chemarea preasfântului și de viață începătorului Duh, ca un doftor știutor, ca un prea-drept judecător, ca un domn prea-evlavios, care ții locul și ai tipul celor prea-ortodocși și sfinți Impărați, ca adevărat fiu al lui Dumnezeu după har și făcător de pace în toată lumea, ca să verși mila Ta asupra acestui prea sfânt Scaun apostolesc și patriarhicesc, și să vădești măruntaiele milelor Tale asupra noastră, și să nu ne smulgi la sfârșit din acoperirea aripilor Tale și să ne lași într-o astfel de nonorocire și părăsire, și să se piardă acest sărac Scaun, care de pagube și de scandale nu mai poate, de oare ce nu are nicăiri niciun izvor de venit sigur decât numai marea milă a milostivului Dumnezeu și măruntaiele compătimitoare ale creștinilor iubitori de Hristos, [dar] crește șaizeci de săraci continuu, cel puțin, orbi, șchiopi, paraliziei și neputincioase, lucru care în niciun alt loc încă nu s'a auzit să fie un astfel de lucru plăcut lui Dumnezeu.

Și, cu toate că acei făcători de scandal și oameni cari se bucură de rău mărturisese și recunosc către toți că au încetat și nu mai liturghisese, fățiș mint, ca și în celelalte: căci cum e cu puțință ca niște călugări și preoți să rămâie luni și aproape anul întreg și la sfintele posturi și la serbătorile Paștilor și în toate braturile mari fără liturghie, când la biserica de obște nu vin, nici nu s'au arătat? Că singura speranță întreagă a noastră, a tuturor, după Dumnezeu, a rămas la măruntaiele milostive ale Seninătății Tale imitătoare a lui Hristos, ca să ne miluiască și să aducă pacea folositoare sufletelor și mântuitoare, care s'ar îndrepta îndată, dacă fruntea Ta de Dumnezeu închinată ar întoarce puțin de la dânsii fața cea asemenea cu îngerii și li-ar orânduî prin cuvânt și scris să înceteze călcarea de lege acum de curând învitată și să aducă în mijlocul Bisericii aceea gramată sinodală învitată fără lege și contra canoanelor și fără drept și fără putere a bătrânului Partenie, ca s'o rupă, ca una ce a fost pricina acestor scandaluri și a peirii lor, și de neam înainte să fie în pace și cu noi, și să trăim împreună ca pe vremea celor de mai înainte fericiți Patriarhi, ca frați într-un Hristos, cu supunere și în chip plăcut lui Dum-

νανται νὰ ἐναντιωθοῦν, οὔτε εὐρίσκουν τινὰ τὸν βοηθοῦντα, ὅταν ἡ ἔκρηξη τῆς δικαιοσύνης τοῦ ἀποστραφῇ. Ταῦτα, μετὰ θαυμάτων ἱερατικῶς καὶ οἰκτικῶς τολμῶντες, ἀνεφάρμακτον τοῦ ὑψίστου κράτους αὐτῆς, καὶ πάλιν ὑπερεκπερικαλοῦμεν τὴν χριστομύητον αὐτῆς καὶ ἀκροτάτην ἐλεημοσύνην, νὰ μὴν μᾶς ἀπορρίψῃ ἀπὸ τῆς μέγας τῆς ἔλεος, ἀλλὰ νὰ τῷχωμεν τῆς θεήσεως καὶ παρακλησεως διὰ τὸν εἰρηνοποιὸν καὶ ἐλεήμονα Κύριον, τὸν ἡμᾶς αἵματι τοῦ ἐλεήσαντα καὶ σώσαντα, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος, θυναίς τε καὶ ἡ βοήθεια νὰ μᾶς διαφυλάττῃ τὸ θεοτίμητον ὄρος τῆς Σῆς Παλιγγότητος ἄκρωτον ἐκ πάσης ἀνιερᾶς καὶ ἀντικειμένης δυνάμεως, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. εἰς βοήθειαν παντὸς τοῦ ἡμετέρου δυστυχοῦς γένους, σπερώσιν τε πασῶν τῶν ἀγνωστῶν οἰκουμενικῶν Ἑκκλησιῶν καὶ παντὸς ἀδικουμένου. δικαίωσιν καὶ εἰρηνοποιήσιν παντὸς σκανδάλου, καθ' ἡμέραν τε τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος, ἡμετέραν τε πνευματικὴν ἀγαλλίασιν καὶ ἄγκυραν ἀδιάσειστον, εἰς μακροὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐν Μέμφει τῆς Αἰγύπτου, κατὰ τὸ ἀρχιεπιστοπικόν τῆς σωτήριον, ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ.

(Ibid., pp. 405—11.)

XI.

Vasile-Vodă Lupu către Patriarhul Ecumenic, despre cearta Sinaiților cu Ioanichie, Patriarhul Alexandriei.

[Iasî]
1651,
8 August.

Ἰωάννης Βασίλειος Βαϊβάνδης, ἐλέω Θεοῦ, Αὐθέντης πάσης Μολδοβλαχίας.

Παναγιώτατε καὶ λογιώτατε δέσποτα καὶ οἰκουμενικὴ Πατριάρχᾳ, κύριε, κήριε Ἰωαννίσε, τὴν Σὴν Παναγιότητα ἀκριβῶς χαίρω. Μὲ τὸ παρόν μου γράμμα θέλω νὰ τῆς φανερώσω μίαν ὑπόθεσιν ἀναγκαίαν κατὰ πολλὰ, ἡ ὁποία εἶναι περὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς μυσταγωγίας, ὅπου ἐμποδίζεται ἀπὸ τὸν μακαριώτατον Ἀλεξανδρίαν νὰ μὴν ἐκτελεσθῇ τάχα ἐκείσε, ἐν τῇ μοναστηρίῳ τῶν Σιναιτῶν, τῷ πλησιάζοντι καὶ διατελοῦντι εἰς τὰ ὅρια τοῦ Θρόνου αὐτοῦ. Τὸ ὅποιον θαυμάζω μὲ τί λογῆς τρόπον καὶ μὲ τί σῦλογον διεσφαλίζεται ἡ Μακαριότης του νὰ τὸ ἐμποδίσῃ, ὅπου οἱ Θεοὶ καὶ ἱεροὶ νόμοι καὶ κανόνες τῶν συγκυροῦσιν, ὡς σῦλογον καὶ δίκαιον. Πολλὰς περὶ τούτου ἐγράψαμεν, ὅτι νὰ πεισθῇ εἰς τὴν σῦλογον ταύτην ἀτίτην καὶ νὰ ἀρῇσῃ τοῦς πτωχοὺς πατέρας νὰ ἀναπαύωνται καὶ νὰ ἱερούργοι τὴν θείαν καὶ ἱερὰν μυσταγωγίαν,

nezeu. Cari nu pot nici să se împotrivescă dumnezeieștii Tale porunci, nici să afle cine să-i ajute, când înalta-Ți dreptate i-ar răspinge. Îndrăznind cu lacrimi acestea, cu rugăciune, le-am adus înaintea prea-înălțatei Tale puteri și iarăși rugăm peste măsură mila cea după Hristos a Ta și prea-înalta eleimoină să nu ne înlătore de la marea Ta milă, ei să căpătăm rugăciunea pentru făcătorul de pace și milostiv Domn (Dumnezeu) care cu sângenele Său ne-a miluit și mântuit, al cărui har și nesfârșită milă, putere și ajutor să ni păstreze pe Înălțimea de Dumnezeu cinstită a Seninătății Tale neatinsă de orice putere profană și protivnică, a dușmanilor văzuți și nevăzuți, pentru ajutorul a tot neamul nostru nenorocit, pentru întărire tuturor prea-sfintelor Bisericii ecumenice și a tuturor nedreptăților, pentru dreptate și potolirea oricărui scandal, pentru gloria întregii lumi, creștine, bucurie a noastră sufletească și ancoră neclintită întru mulți ani. Amin.

În Memfis al Egiptului, la anul Mântuirii 1648, în luna Iunie.

Io Vasile Voevod, Domn a toată Moldovlahia.

Prea-sfinte și prea-înălțate stăpâne și Patriarh ecumenic, doamne, doamne Ioanichie, pe Prea-Sfinția Ta cu iubire o salut. Cu această scrisoare a mea vreau să-Ți arăt o afacere necesară în multe, care este cu privire la dumnezeiasca și sfânta slujbă care se împiedecă de prea-fericitul de Alexandria de a se săvârși acolo, în mănăstirea Sinaiților, care se află aproape și este la hotarele Scaunului lui. Care lucru mă miră cu ce chip și ce îndreptățire se sprijină Fericirea Ta ca s'o împiedece, când legile dumnezeiești și sfinte și canoanele o îngăduie, ca lucru binecuvântat și drept. Adesea am scris despre aceasta, ca să se încredințeze cu privire la această cerere binecuvântată și să lase pe săracii părinți să se odihnească și să slujească dumnezeiasca și sfânta liturghie fără vre-o

χωρίς κήμειαν ζημίαν τοῦ Θρόνου τοῦ, κλεισμένων τῶν θυρῶν καὶ χωρὶς νὰ εἰσδαινῇ τινὰς χριστιανὸς μέσα νὰ λειτουργήται, διὰ νὰ μὴν προσφασίζεται πῶς ἔχει ζημίας, καὶ οὐδὲν ἑπίσθην, θεμελιώνοντας τὸ ὑπεράλογον αὐτοῦ θέλημα, καὶ νὰ ἀποδιώξῃ τὸ ἰδικόν μας εὐλογον καὶ νόμιμον ζήτημα, τὸ ὁποῖον, καθὼς φαίνεται ὅχι πῶς εἶναι δίκαιον νὰ ἐμποδίζεται, ἀλλὰ καὶ ἐμποδιζόμενον νὰ προσεβῇ μεγάλην καὶ θανάσιμον ἀμαρτίαν. Ποῖος νὰ ἀκοῦσῃ τὴν ἱερὰν μυσταγωγίαν ἐμποδιζομένην, χωρὶς νὰ τοῦ διδῇ κήμειαν ζημίαν ἢ βλάβην ἢ σκάνδαλον, καὶ νὰ μὴν θαυμάσῃ, ἢ νὰ τὸν ἐπαινέσῃ; Ἄν εἶναι, θέλει εἶπεῖ, ὅτι τοῦ προξενούσι ζημίαν, καὶ ὑπηγάλλον ὅλοι οἱ χριστιανοὶ ἐκεί καὶ ἐκκλησιάζονται, ἀλλὰ αὐτοὶ οἱ πτωχοὶ μὲ συμφωνίαις, μὲ ἀραίς, μὲ ἀναθέματα, ὑπόσχονται κλεισμένων τῶν θυρῶν καὶ μηδενὸς χριστιανοῦ εἰσδαινόντος νὰ λειτουργοῦσι. Τί τὸν ζημιώνει; Τί τὸν καταφρονεῖ εἰς τὴν πατριαρχικὴν ἀξίαν καὶ μεγαλειότητα; Καθολικὰ θαυμάζω καὶ ἀποροῶ, καὶ δὲν τὸ ἔχω διὰ ἄλλο τόσον παράξενον παρά, ὅταν ἦτον Βερόντας ἡ Μακαριότης τοῦ, τὸν ἠρώτησα ἐμπροσθέν μου παρόντα: „Δέσποτά μου πανισρώτατε, πῶς τὴ γρουῆς τοῦτο: εἰς τὸν καιρὸν τοῦ μακαρίτου κὴρ Νικηφόρου ἔχουσι δίκαιον οἱ Σιναῖται νὰ λειτουργοῦσιν, ἢ ὄχι;“, ἀπεκρίθη: „ἔχουσι μεγαλῶτατον δίκαιον, καὶ νομιμῶτατον καὶ εὐλογώτατον εἶναι τὸ ζήτημά τους“, καὶ ἄλλα πολλά, ὅπου δὲν τὸν λανθάνουσιν, κατόπιν. Ὅταν ἐζητήθῃ γράμμα ἀδείας παρὰ τοῦ μακαρίτου γέροντος Παρθενίου, αὐτός τοῦ ἦτον ὁ ταλατζίης καὶ ὁ ἀποφασιστής ὅτι νὰ τελεσθῇ τοῦτο τὸ ζήτημα, ὡς εὐλογον καὶ δίκαιον, καὶ ἐτεῖν πρῶτος πάντων τῶν ἀρχιερέων ἐπὶ συνόδου ὑπέγραψεν ἐν τῷ δοθέντι τότε συνοδικῷ γράμματι, καὶ τώρα, διατὶ ἐπατριάρχουσιν, τὰ ἀθετεῖ καὶ τὰ παραβλέπει. Τοῦτο μοῦ φαίνεται πολὺ ἐκρόν, ὅτι οἱ πάντες τὸν φέγουσι καὶ συγχωροῦντα καὶ κωλύοντα. Καὶ πάλιν ἴσως νὰ μὴν ἀθέτα τὴν ὑπογραφήν τοῦ καὶ νὰ ἐστέκτον εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ συνοδικοῦ ἐκείνου γράμματος, ἀλλὰ διὰ νὰ εἰμυσηθῇ ἡμῖς εἰς τὸ μέσον οἱ ἐχθροὶ τοῦ καὶ οἱ ἐπιζήμιοι καὶ ὅπου τοῦ ἐκάμαμεν μεγάλην βλάβην εἰς τὴν τιμὴν τοῦ καὶ εἰς τὸ τίποτες τοῦ καὶ διὰ νὰ ζητοῦμεν ἡμῖς κατὰ δίκαιον τρόπον, ὡσάν, ὅπου ἠθελήσαμεν νὰ δεῖξωμεν καὶ ἡμῖς εἰς αὐτὸ τὸ ἄγιον ὅρος μερικὴν βοήθειαν, διὰ τοῦτο ἡ Μακαριότης τοῦ ἔθελε τὸ πνεῦμα μεγαλῶτατο διὰ νὰ μὴ μακρύνῃ καὶ νὰ μὴς ἐμποδίσῃ ἀπὸ ἐκείνου

pagubă a Scaunului său, cu ușile închise și fără să între vre-un creștin înăuntru la liturghie, ca să nu se pretindă că are pagube, și de loc nu s'a încredințat, întărindu-și voința peste lege, și ca să înlăture cererea noastră binecuvântată și dreaptă, care, după cât se pare, nu e drept să se împiedece, ba încă, împiedecându-se, stârnește o mare și uci-gătoare greșală. Cine să asculte sfânta liturghie împiedecată, fără să dea vre-o pagubă sau vătămare sau scandal și să nu se mire și să-l laude? Va spune: dacă ar fi că aduc pagubă, și vin toți creștinii acolo și se bisericească, dar accia, săracii, prin învoieli, prin blăstăme, prin anateme, făgăduiesc a liturghisi cu ușile închise și fără să între vre-un creștin. Ce pagubă aduc? Ce despreț e pentru patriarhiceasca vrednicie și mărire? Cu totul mă mir și nu pricep, și nu-mi pare pentru altceva fără rost decât că, fiind [încă] al Berrhoei Fericirea Sa, l-au întrebat cineva, fiind eu de față: „Stăpâne al meu preasfinte, cum judeci aceasta: în vremea fericitului chir Nichifor au drept Sinaitii să liturghisească ori nu?“, și el a răspuns: „au cel mai mare drept, și cererea lor e foarte legală și foarte lăudabilă, și altele multe“, care nu le poate uita, pe urmă. Când s'a cerut scrisoare de învoire de la fericitul bătrân Partenie, el i-a fost dovăgîn și hotărător ca să se isprăvească această cerere, ca lăudabilă și dreaptă, și, încă, el cel d'întăiu dintre toți arhieriei a iscălit în sinod pe gramata sinodică dată atunci, și, acum, fiindcă a ajuns Patriarh, le nimicește și le trece cu vederea. Aceasta mi se pare foarte greu, căci toți îl mustră că a fost și învoitor și opritor. Și, iarăși, poate că nu strică iscălitura sa și nu stă întru hotărîrea celui act sinodal decât pentru că sântem la mijloc noi, ca dușmani ai lui și păgubitori și cari i-am făcut o mare vătămare în cinstea lui și în cine știe ce a lui, și, pentru că noi căutăm după dreptate, ca unii cari am voit să arătăm și noi către acel Sfânt Munte oarecare ajutor, de accia Fericirea Sa și-a umflat suflarea ca să ne împiedece și să ne oprească de la aceasta ce voiam să arătăm către acel sărac Munte Sinai și ni arată învârteli..., cum nu e drept adevă,

ὁποῦ ἡδουλήθημεν νὰ δεῖξωμεν εἰς τὸ πτω-
χὸν τοῦτο ὄρος Σινᾶ, καὶ μᾶς δεῖχνει τρό-
πους καί...., πῶς δὲν εἶναι δίκαιον τάχα νὰ
γίνεται ἡ λειτουργία αὐτῇ, οἱ ὅποιοι τρίποι,
δὲ τὴν ἀπόφασιν τῶν ἱερῶν κανόνων, ὡς ἴστοι
ἀράχνης διαλύονται. Καὶ καλὰ καὶ φρόνημα
καὶ δίκαια κάμνει ἡ Μακαριότης τοῦ καὶ ἔτσι
πρέπει νὰ φαίνεται εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἴσως
δὲν τὴν ἐδίδαξαν, ἢ καὶ τὴν εὐηργέτησαν.
Καὶ περὶ τούτων δὲν μοῦ μέλει· ὅτι ἐξουσίαν
ἔχει ὁ καθὺς νὰ εὐχαριστῇ ἢ νὰ φαίνεται
ἀχάριστος: τοῦτο εἶναι τῆς καλῆς του προαι-
ρέσεως, καὶ ἂς εἶναι πολύχρονος!

Ἦλθεν ἐδῶ ὁ παρὼν διδάσκαλος, ἀπεσταλ-
μένος ἀπ' ἐκεῖ πρὸς τὸν λόγον μας καὶ πρὸς
τὴν ἱεράν σύνοδον περὶ ταύτης τῆς ὑποθέ-
σεως. Ἐγγράφωμεν τοῦ καὶ μὲ ἔσαν τρόπον
καὶ μὲ ἄλλον, ἀλλὰ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ
ἦν ἀκρόασις, ὅτι ἡ σκληροκαρδία δὲν τὸν ἄ-
φηκε νὰ στρέψῃ τὸ δικαιοῦτατον καὶ νομικώ-
τατον τοῦτο ζήτημα, ἀλλὰ παντοίως τρόποις,
ἐξ ἐναντίου, ἐμποδίζε: καὶ κωλύει παραλόγως,
ἔξω τοῦ δικαίου. Εἰς τοῦτο λοιπόν. ἂν καλὰ
καὶ μετὰ ἐναντία του ἔργα ἐτήγγανε καὶ τοῦ
λόγου μας νὰ δεῖξωμεν πρὸς τοῦ λόγου του
ἐκείνο ὁποῦ ἐτήγγανε τὴ γενεῖν, ἐκρίναμεν
διὰ τὴν ὥραν νὰ λείψῃ τοῦτο καὶ νὰ μετα-
χριστοῦμεν ὅργανα τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ
συνοδικὴν κρίσιν καὶ ἀποφασίσιν. Καὶ διὰ τοῦτο,
πέμποντες τὸν διδάσκαλον πρὸς τὴν Σὴν Πα-
ναγιότητα, παρακαλοῦμεν πρῶτον μὲν νὰ τὸν
ἐδεκτῇ ἁσπασίως, ἔπειτα, κατὰ τὸ δίκαιον,
χωρὶς νὰ ἔχη καμμίαν ζημίαν ὁ πατριαρχι-
κὸς Θρόνος: καθὼς καὶ αὐτοὶ ζητοῦν κεκλει-
σμένων τῶν θυρῶν, νὰ δοθῇ γράμμα κοινὸν
συνοδικὸν νὰ διορίξῃ καὶ νὰ ἀποφασίσῃ ὅτι
ἡ θεία καὶ ἱερά μυσταγωγία νὰ μὴν ἐμποδί-
ζεται, ἀλλὰ νὰ τελεῖται ἀκωλύτως καὶ ἀνεμ-
ποδίστως, ὡς εὐλογον καὶ δίκαιον, ὅτι ἐγὼ
μὴ γένοιτο εἰς τὸν αἰῶνα νὰ θέλω ἢ νὰ ἄ-
γαπῶ τὴν ζημίαν τοῦ Θρόνου ἐκείνου διατι
ἔδειξεν αὐτὸς ἀχαριστίαν τόσῃ πρὸς τοῦ λό-
γου μας καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ τσελιώσῃ τοῦτο
τὸ εὐλογώτατον ζήτημα. Μοναχὰ ἐκείνο ὁποῦ
αὐτὸς πεισματικῶς δὲν ἠθέλησε νὰ τσελιώσῃ,
ἢ εὐγένοντες ἀπὸ τὸ δίκαιον, ἐγὼ μὲ τὴν
ζωὴν σπείδω νὰ τὸ κυρώσω καὶ νὰ τὸ δε-
δικώτω μὲ τὴν δικαίαν καὶ νόμιμον ἀπόφα-
σιν τῶν ἱερῶν κανόνων, καί, ἂν καὶ μετὰ τοῦτο
δὲν πεισθῇ, θέλει σῶσθῃ καὶ ἄλλος τρόπος,
ὁποῦ νὰ τὴν καταπείσῃ. Ἡ Παναγιότης σου
εἶται τώρα τὸ ζῆγι τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἐκεί-
νον, γνωρίζω, φίλον ἀκριβώτατον τὸν ἔχεις,
ἀλλὰ καὶ τοῦ λόγου μας, θαρρῶ, ἔξω τῶν

a se face acea liturghie, care învățeli,
față cu sfintele canoane, se desfac ca fi-
rele de păianjen. Și frumos și cumințe
și drept face Fericirea. Sa și așa se cu-
vine să arăte către aceia cari poate nu
l-au vătămat, sau poate chiar i-au făcut
îndatoriri. Și de acestea mie nu-mi pasă,
căci are voie fiecare să mulțamească ori
să se arăte nemulțumitor: aceasta e
după buna lui aplicare, și să trăiască
întru mulți ani!

A venit aici acest dascăl, trimis de
acolo către mine și către Sfântul Sinod
pentru această afacere. I-am scris lui
și cu un chip și cu altul, dar nu aveam
nici glas, nici ascultare, căci inima tare
nu l-a lăsat să sprijine această cerere
prea-dreaptă și prea-legală, ci cu toate
chipurile, din potrivă, o împiedecă și
oprește fără rost, dincolo de dreptate.
Întru aceasta însă, de și după faptele
lui protivnice ni s'ar fi convenit și nouă
a-i arăta lui ceea ce s'a întâmplat să fie, am
judecat ca deocamdată să lipsească aceasta
și să întrebuițăm ca organe judecata și
hotărîrea bisericească și sinodală. Și de
aceia, trimetând pe dascăl către Prea-
sfinția Ta, rugăm întâiu să-l primească
prieteneste, apoi, după dreptate, fără să
aibă vre-o pagubă Scaunul patriarhicesc:
precum și, ei cer a se face liturghia cu
ușile închise, să se dea o serisoare de
obște sinodicească pentru a orându și ho-
tărî ca sfânta dumnezeiască liturghie să
nu fie împiedecată, ci să se săvârșească
neoprit și neîmpiedecat, ca un lucru bun
și drept; căci eu ferească Dumnezeu în
veac să vreau și să-mi placă paguba acelu
Scaun pentru că a arătat acela atâta ne-
recunoștință față de mine și n'a vrut a se
săvârși acest lucru prea lăudabil. Numai cât
aceia ce el prin încredințare n'a vrut a
îndeplini, sau ieșind din drept, eu cu viața
mea mă grăbesc a o întări și confirma cu
dreapta și legiuita decisiune a sfintelor
canoane, și, dacă nici după aceia nu se va
încredința, se va găsi și alt mijloc să-l
convingă. Preasfinția Ta ești acumna
cumpăna dreptății și-l ai, o știu, prieten
foarte iubit, dar ești, cred, și al nuien, și
deci să nu mă așezi dincolo de prietenii
Țăi și-mi pare mai vârtos să te apleci spre

φίλων νὰ μὴ μᾶς μετρᾷς, καὶ μοῦ φαίνεται περισσότερον νὰ κλίνης εἰς τὸ ἰδικόν μας ζήτημα, ὅπου εἶναι εὐλογον, παρὰ ἐκείνο τὸ παράλογον, καὶ τὴν φιλίαν τοὺς τὴν ἐθέλεις ῥίψει: εἰς ἓνα μέρος, κατὰ τὸ δίκαιον, θέλεις δώσῃ γράμματα συνοδικὰ καὶ ἰσχυρὰ, διορίζοντα τελεῖσθαι τὴν θείαν καὶ ἱερὰν μυσταγωγίαν ἀκωλύτως καὶ οὐχὶ ἐμποδίζεσθαι. Διὰ λείψαι λοιπὸν ἀπὸ τὰ δύο, καὶ ὅποιον εἶναι συμφέρον σου καὶ τῆς φυγῆς σου, κάμνε. Τόσοι καλόγηροι ἐκεί, τόσα πτωχὰ νὰ μένουν ἀλειτούργητα, σὰν τί καλωσύνη εἶναι καὶ σὰν τί μισθός; καὶ ἐκείνος ὅπου τοὺς ἀξιώσει τὴν λειτουργίαν, σὰν τί μισθὸν ἔχει ἐκ Θεοῦ; Θεώρησέ το πολλὰ καλὰ. Εἰς τοῦτο, ἀέσποτά μου παναγιώτατε, δὲν θέλω μῆτε ἀπόκρισιν, μῆτε διορίαν, μῆτε ἀναβολήν, μῆτε κάμνιαν πρόφασιν: ἢ ἔτζη, ἢ ἔτζη. Διὰ χάριν τῆς Ἀλεξανδρείας μοναχὰ ἐγὼ λέγω πῶς τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ἄδικον, εἶναι θανάσιμος ἀμαρτία, εἶναι στραδὸν πρᾶγμα, κουτζόν, ἀνάποδον, τὸ ὅποιον δὲν εἶναι, ἀλλὰ παντὸς ἐνλογώτατον. Κάμνει χρεῖα χωρὶς ἄλλο νὰ τὸ τελεώσῃ νόμιμος καὶ κανονικῶς, ὅτι γνωρίζομεν πῶς οἱ θεοὶ καὶ ἱεροὶ νόμοι τὸ συγχωροῦσι καὶ παιδεύουσι τὸν κολύοντα. Καθὼς εἰς τὴν Μεγάλῃν Ἐκκλησίαν ἐφάντηεν καὶ φαινόμενασθαι θεῖοι καὶ ὑπέρμαχοι, τέτοιαι λογῆς εἵμεσθαι προσηλωμένοι εἰς ἐκείνο τὸ θεοδόξιστον ὄρος, καί, καθὼς ποιοῦμεν τῆς Παναγιότητός σου, τέτοιαι λογῆς ποιοῦμεν καὶ διὰ τὸ μοναστήρι ἐκείνο καὶ τοὺς ἐκείσε μονάζοντας. Καὶ λογάριαι καλὰ ἡ Παναγιότης Σου τὸ πρᾶγμα, καὶ ἀνίσως καὶ τὸ κάμνω διὰ νὰ χαλάσω τὸν θρόνον τῆς Ἀλεξανδρείας, ἢ νὰ ἀπολάσω τίποτε πλοῦτον ἢ τιμὴν ἀπ' αὐτό, ἃς ἐμποδισθῇ, εἰ δὲ καὶ εἶναι διὰ θεῖον ζῆλον διὰ τοὺς ἐκείσε μονάζοντας, νὰ ἀκούουσι τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν. Ἀπροφασίστως ἃς τελεωθῇ κατὰ τὸ δίκαιον! Θαῤῥῶ καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν Μεγάλῃν Ἐκκλησίαν, ὡς καὶ ἄλλοι, ὡς τέκνα τῆς ἐδιδίξαμεν τὴν κατὰ δόναμιν δοῦναι καὶ πολλὰ σὰς ἡελήματα νὰ ἐτελειώσωμεν, τὰ ὅποια δὲν σὰς λαμβάνουν, καὶ συμφέρε: νὰ τελεωθῇ καὶ τὸ ἰδικόν μας, ὅπου ζητοῦμεν, χωρὶς νὰ ἔχη κάμνιαν ζημίαν ὁ πατριαρχικὸς ἐκείνος θρόνος, εὐλόγως καὶ δικαίως. Καὶ ἡ Παναγιότης σου, ὡς δίκαιος κριτής, τελεσιώνοντάς το καὶ δίδοντας γράμματα ἰσχυρὰ συνοδικὰ περὶ τοῦτου, καὶ ἐκείνος ἀνίσως καὶ καταπατήσῃ τὴν συνοδικήν νόμιμον ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας, τότες θέλουν εἰρηθῇ ἄλλα ὄργανα νὰ τὸν πείσουν. Εἰ δὲ πάλιν καὶ ἡ Παναγιότης τοῦ

cererea mea însăși, care e lăudabilă, pe când cea laltă e fără rost, și vei rupe prietenia cu dăușii: de o parte, după dreptate, vei da scrisori sinodale și tari, hotărînd a se face domnezeiasca și sfînta liturghie neoprit și să nu se împiedece. Alege deci între cele două și, ce va fi folositor Ție și sufletului Tău, aceasta fă-o! Atîția călugări aeolo, atîția săraci să rămîie fără liturghie, ce fel de bunătate este și ce fel de răsplată? Și cel ce-i va învrednici de liturghie, ce plată are de la Dumnezeu? Cercetează aceasta foarte bine. Pe lângă aceasta, stăpîne al mien preasfinte, nu vreau nici răspuns nici soroc, nici zăbavă, nici vre-un pretext, ci: ori așa ori așa. De hatîrul [Patriarhiei] Alexandriei spun atîta: că această cerere e nedreaptă, e o greșeală ucigătoare, e un lucru strâmb, schiop, anapoda, care nu este, pe cînd celalt e întrn toate lăudabil. E nevoie ea, fără altele, să-l săvârșești leginit și după canoe, căci știm că îngăduie legile sfinte și pedepsese pe cine împiedecă. Precum la Marea Biserică ne-am arătat și ne arătăm ajutători și apărători, tot așa sîntem îndemnați spre acel munte călcat de Dumnezeu, și, precum facem pentru Preasfîntia Ta, tot astfel facem și pentru acea mîinăstire și călugării ce stau aeolo. Și socotește bine Preasfîntia Ta lucrul, și vezi dacă poate o fac ea să dărâm Seamul Alexandriei, sau ea să capăt vre-o avere ori cîinste de aeolo, în cas de s'ar împiedeca, iar, dacă e din răvnă dumnezeiască față de cei ce sînt călugări aeolo, ea să asculte dumnezeiasca și sfînta liturghie, fără zăbavă să se isprăvească după dreptate! Cred că noi către Marea Biserică, ea și alții, ea fii ai ei, am arătat ajutor după putere și Ți-am îndeplinit multe voi, cîia ce nu-ți poate fi ascuns, și e de folos a se îndeplini și voia mea, ce o cerem, fără să aibă vre-o pagubă acel patriarchicese Seam, lăudabil și drept. Și, dacă Preasfîntia Ta, ea un drept judecător, îndeplinești aceasta și dai tari scrisori sinodale pentru aceasta, dacă poate acela va călea hotărîrea sinodală leginită a Bisericii, atunci nu se vor găsi alte mijloace de a-l convinge. Iar, dacă iarăși și Preasfîntia Ta vei găsi cererea [mea] fără rost și prietenia aceluia va avea putere către Preasfîntia Ta cu cea

τὸ εἶρης τὸ ζήτημα παραλόγον, καὶ ἐκείνου ἢ φιλία θέλει ἰσχύσει πρὸς τὴν Παναγιότητά σου μὲ τὸ ἄδικον, καὶ ἡ ἰδική μας μὲ τὸ δίκαιον θέλει ἀπορρῆχθῃ, θεληματικῶς εἶναι ἡ Παναγιότης σου, καὶ κάμει ἐκείνο ὅπου θέλει εἰσθε συμμέρον. Καὶ περὶ τοῦτου ἄρχει, ὅτι φαινόμενοι βαρετοὶ πρὸς τὴν Παναγιότητά σου. Τόσον μόνον τῆς γράφω ὅτι περὶ τοῦτου μὴτε προφάσεις, μὴτε ἀναβολαί, μὴτε ἀδιαφορίαι δὲν ὀφελούσι, καὶ ὡς τῆς φανῇ, ἅς κάμει! Τοῦτο εἶναι ἡ ἰδική μας πρώτη παράκλησις πρὸς τὴν Ἀγιότητά σου, ὅχι πάλιν ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν. εἰ μὴ μὲ τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀπόφασιν τῶν ἱερῶν νόμων καὶ κανόνων. Ταῦτα κατὰ τὸ παρόν, καὶ αἱ χρόνοι τῆς πολλοὶ καὶ καλοί.

Αὐτοόστω, 8η, αχναΐ.

(*Ibid.* XXX, pp. 320—3.)

ce e nedrept, și a mea, care e cu dreptul, o vei răspinge, ai toată voia Preasfinția Ta, și fă ce va fi de folos. Și ajunge pentru aceasta, căci ne arătăm plietisitori față de Preasfinția Ta. Atâta numai îți scriu că într-o această nu folosesc nici pretexte, nici zăbăvi, nici indiferență, și cum Ți se va părea, fă-o! Aceasta e cea d'întăiu rugăciune a mea față de Sfinția Ta, și nu, iarăși, cu simplitate și cum s'a întâmplat, ci cu dreptate și după hotărîrea sfințelor legi și canoane. Acestea deocamdată, și anii Țăi fie mulți și buni!

8 August 1651.

XII.

Vasile-Vodă Lupu către Patriarhul de Alexandria, Ioanichie, despre cearta și călugării sinaii.

1651,
8 August.

Ἰωάννης Βασίλειος Βασβόνδας, ἐλέφ Θεοῦ Ἀθθέντης πάσης Μολδαβίας.

Μακαριώτατε ὁσιότατα. Πάπα καὶ Πατριάρχᾳ τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας, κήρις, κήρις Ἰωαννίσις, τὴν Σὴν Μακαριότητα ἀκριβῶς χαίρειν. Γράμμα τῆς ἑλᾶδα διὰ χειρὸς τοῦ ἱερομονάχου κὸρ Κλήμεντος, καὶ διὰ τὴν ὁρίαν τῆς ἐχάρηκα. Τὰ γραφόμενα ἐκατάλαβα. Διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἀσπρῶν, ὅπου τῆς ἐγράψαμεν πῶς μᾶς θέλει καὶ νὰ μᾶς τὰ φροντίσῃ νὰ τὰ στείλῃ. φαίνεται πῶς μᾶς ἀποκρίνεται ὅτι τὰ ζητούμεν ὀδίκως. ἐπειδὴ καὶ ἐκ προαιρέτως μᾶς τὰ ἐχαρίσαμεν. διὰτὶ ἐγένη τότε ζημία. Εἰς τὸ ὅποσον, ἂν ἔγινε ζημία, ἐγὼ τί πταίω, ἢ τί ἔχω νὰ κάμω καὶ νὰ χάσω τὸ δίκαιόν μου; Διὰτὶ ἔκαμα καλωσύνην καὶ εὐρέθηκα εἰς τὴν χρείαν τῆς καὶ τὰ ἐδανείσθησαν μὲ κάματον τότες αἱ ἄρχοντες μᾶς καὶ τὰ ἐπλήρωσαν. τότες διὰτὶ τὰ ζητούμεν, τῆς φαίνεται ὀρθή. καὶ προσφάτίζεται διὰ ζημίας καὶ χαρίσματα. Ἀλλ' ἐγὼ ἤθελα εἰπεῖ πῶς εἶναι καὶ χάρις. πάλιν μὲ ἔνα τρόπον ἔχω δίκαιον νὰ τῆς τὰ ζητῶ ὀπίσω· ἐπειδὴ καὶ τῶν ἀχαρίστων αἱ δωρεαὶ μετατρέπονται. Ἀγαθήρις ἡ Μακαριότης Σου ἀνίσως καὶ ἄλλας τιμὰς ἐδίδες τότες ἀχαρίστιαν πρὸς ἐκείνον, ὅπου εἶδεν ἀπὸ λόγου τοῦ μικρὰν καλωσύνην, ὥσταν τὴν Μακαριότητά Σου, καὶ τότες δώσέ μου τὸ ἄδικον, καὶ ἀπεφάσις με νὰ ζητῶ ὀπίσω τὴν δωρεάν; Ἐνθυμήσου καλὰ, ἀνίσως καὶ τῆς ἐδεδίξαμεν καὶ μὲν σονδρομήν καὶ δοῦμεν, ἢ λόγῳ ἢ ἔργῳ, καὶ ἀνίσως καὶ ἐτό-

Io Vasile Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn a toată Moldova.

Prea-fericite stăpâne, Papă și Patriarh al marii cetăți Alexandria, doamne, doamne Ioanichie, cu iubire heretisesc pe Fericirea Ta. Serisoarea Ta am primit-o prin mâna ieromonahului chir Climent, și pentru sănătatea Ta m'am bucurat. Cele scrise le-am înțeles. Pentru afacerea banilor, de vreme ce Ți-am scris că-mi trebuie și să se gândească a mi se trimete, mi se pare că-mi scrii cum că-i cerem fără drept, de oare ce din bună voia noastră i-am dăruit, căci era atunci pagubă. La care, dacă a fost pagubă, eu ce sânt vinovat, ori ce am să fac, și să-mi pierd dreptul meu? Pentru că am făcut bunătațe și m'am aflat la nevoia Ta și i-au împrumutat cu camătă atunci boierii noștri și i-au plătit, Ți se pare greu acum că îi cerem și Te pui de pricină cu pagube și cu daruri? Dar eu am putut să spun că e și dar și, pe urmă, cu un anume chip, socot că e drept să Ți-i cer îndărăt; căci și darurile celor nerecunoscători se întore înapoi. Socotește Fericirea Ta poate că și alt cineva a arătat atâta nerecunoștință către acela de la care a văzut o mică bunătațe, ea Fericirea Ta, și atunci m'a făcut oare pe mine nedrept și s'a pus de pricină că-mi cer dreptul înapoi? Gândește-Te bine, poate Ți-am și arătat un ajutor și sprijin, ori cu vorba

χαίνε τῆς Μακαριότητός Σου νὰ φανῇ τοιοῦτος ἐναντίος πρὸς τοῦ λόγου μας. Ἐμένα μῆτε δῶρά της καὶ χαρίσματα μοῦ ἔκαμναν χρεῖα, μῆτε ἄλλη τίποτες εὐεργεσία. Τί ἦτον ἡ τόση παρακοή, ἡ τόση σκληροκαρδία, ἡ τόση ἀπειθεία εἰς ἓνα παραμικρὸν ζήτημα, ὅπου τὴν ἐζητήσαμεν διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν Σιναιτῶν, νὰ ἐπιτελεῖται ἡ θέλα καὶ ἰσρὰ μυσταγωγία διὰ τὰ πτωχάδια ὅπου ἐκείσε εὐρίσκονται; Ποῖος νόμος, ποῖα δικαιοσύνη ἐμποδίζει τὴν θέλαν λειτουργίαν, ὅπου νὰ μὴν γίνεταί, χωρὶς νὰ ἔχη ὁ Θεὸς καὶ ἡμῶν ζημίαν ἢ ἐλάττωσιν, ἢ καταρρόνησιν, κακλεισμένων τῶν θυρῶν, μηδενὸς ἐπεμβαίνοντος χριστιανοῦ; Τί θέλει νὰ εἰπῇ τὸ πείσμα αὐτό; Διατί εἰμασθὲν ἡμεῖς εἰς τὸ μέσον, καὶ τὸ ζητοῦμεν διὰ ἀγάπης Χριστοῦ καὶ εὐλόγως καὶ νομίμως, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν θεῶν καὶ ἰσρῶν νόμων καὶ κανόνων, οἱ ὅποιοι ὅχι μοναχὰ τὸ συγχωροῦσιν, ἀλλὰ καὶ παιδεύουσι τὸν κωλύοντα; Ἄν ἴσως καὶ ἦτον κἀνένα πρᾶγμα ἄδικον καὶ ἐξω πάντος δικαίου, καὶ ζημία τοῦ Θεοῦ, ἤθελά σου συγχωρήσει τινας, λέγοντας: κατὰ τὸ δικαίον στέκει καὶ ὑπερμαχεῖ· ἀμὴ εἰς ἓνα πρᾶγμα τοιοῦτον, ὅπου ὅσοι τὸ ἀκούσουν πῶς τὸ ἐμποδίζεις σὲ φέγουσι, θαυμάζω τί δι᾽σχυρίζεσαι καὶ θεμελιώνεις νὰ τὸ ἀποσκορακίσῃς. Καί, ἂν ἦτον καὶ παράλογον, καθὼς τότε τὸ εὐρίσκεις μὲ ταῖς ἀπόδειξιας ταῖς νομικαῖς, ἔτυχεν τότε ὅπου σὲ ἐρωτοῦσα, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ μακαρίτου κὀρ Νικηφόρου, ὅταν ἦσουν παρ' ἐμπρός μου: „εἶναι δίκαιον νὰ ἐπιτελεῖται ἡ θέλα καὶ ἰσρὰ λειτουργία ἐκεῖ εἰς τὸ μετόχιον τῶν Σιναιτῶν, ἢ ὄχι;“, νὰ μοῦ ἀποκριθῇς πῶς „εἶναι ἄδικον καὶ χαλασμός τοῦ Θεοῦ καὶ ἐμποδίζεται κατὰ τοὺς ἰσροὺς κανόνας“, ἀμὴ τότες ἀπεφάσισες ὅτι: „Ἀθόθεντα ἐλαμπρότατε, δίκαιον ἔχουσι μεγαλώτατον οἱ Σιναιταὶ νὰ λειτουργήσῃ, καὶ ἀν ἔχουσι κἀνένα ἐμπόδιον ἀπὸ τοὺς ἰσροὺς κανόνας“, ἀμὴ τότες διατί ἔτζη; Ἄν ὀρίσῃς νὰ εἰπῇς πῶς τὸ εἶπες διὰ χάριν τότες, καὶ πῆς εἶναι τότες διὰ χάριν, ὅπου ἐγὼ σὲ ὤμωσα ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ νὰ εἰπῇς τὴν ἀλήθειαν, ἀπὸ ἄλλο μέρος, ἡμεῖς σὲ ἐκρατοῦσαμεν δικαιοσύνην καὶ φιλαλήθειαν τὸ λοιπὸν αὐτός τοῦ μὲ τὴν πρόφασιν αὐτὴν, ἂν τὴν μεταχειρισθῇς, ξεπέφτεις ἀπὸ τὴν φιλαλήθειαν καὶ τὴν δικαιοσύνην, ὅπου σὲ ἐμτροῦσαμεν. Ἄν ἦτον ἄδικον καὶ παράλογον ἐτόχαινε τῆς Μακαριότητός σου, τότες, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ μακαρίτου γέροντος κὀρ Παρθενίου, ὅταν σοῦ ἔφρασαν τὸ γράμμα ἐπὶ συνόδου τὸ συνοδικὸν νὰ ὑπογράψῃς, νὰ μὴν στέρξῃς, ἀλλὰ νὰ εἰπῇς: „δὲν ὑπογράφω εἰς

ori eu fapta, și poate s'a întâmplat ea Fericirea Ta să pară așa de protivnic către mine. Mie nu mi-au fost de nevoie nici darurile și hărăzirile Tale, nici vre-o altă binefacere. Ce a fost atâta neascultare, atâta asprime de suflet, atâta nesupunere la o neînsemnată cerere ce Ți-am făcut pentru afacerea Sinaiților, ca să se săvârșească dumnezeiasca și sfânta liturghie pentru sărăcuții ce se află acolo? Ce fel de lege, ce fel de dreptate împiedecă dumnezeiasca liturghie ca să nu fie, neavând Scaunul Țău nicio pagubă sau vătămare sau despreț, cu ușile închise, încât nu intră niciun creștin? Ce vrea să spuie această îndărătnicie? Pentru că sântem noi la mijloc și o cerem pentru iubirea lui Hristos și cuvințios și leginit, după hotărîrea dumnezeiestilor și sfintelor legi și canoane, care nu numai că îngăduie aceasta, dar și pedepsește pe cine împiedecă? Dacă era poate vre-un lucru nedrept și în afară de orice dreptate, și o pagubă a Scaunului, Ți s'ar fi iertat, spunînd: stă și se luptă pentru dreptate; dar la un lucru ca acesta, care câți îl aud că-l oprești Te osândesc, mă mir cum te întărești și te întemeiezi a-l răspinge. Și, de ar fi fost și fără rost, cum azi îl afli cu arătările legale, a fost oare și atunci când Te-am întrebat, pe vremea fericitului elir Nichifor, când erăți la mine: „e drept a se săvârși dumnezeiasca și sfânta liturghie acolo, la metohul Sinaiților sau ba“, ca să-mi răspunzi că „e nedrept și peirea Scaunului și e oprit de sfintele canoane“, ei atunci ai hotărît așa: „Doamne prea-strălucite, prea mare dreptate au Sinaiții să liturghisească, și n'au nicio împiedecare de la sfintele canoane“, iar acum de ce spui așa? Dacă vrei să spui că ai vorbit astfel de hatâr, să spui că acum vorbești tot de hatâr, pentru că eu Te-am jurat înaintea lui Dumnezeu să spui adevărul, iar, de altă parte, noi Te-am apucat prea drept și iubitor de adevăr; de alminterea, Tu însuși cu această îndreptățire, dacă o întrebuințezi, cazi din iubirea de adevăr și din dreptate, cum Te-am socotit. Dacă era nedrept și ți s'a părut fără rost Fericirii Tale, atunci, pe vremea fericitului bătrân elir Partenie, când Ți-au adus scrisoarea sinodală să o iscălești, să nu fi vrut, ci să fi spus: „nu iscălesc la lucru fără rost“, și nu

πράγμα παράλογον“, και τινάς δὲν ἔκοπτε τὸ κεφάλι σου, διατί ἐπτάκουνσαν εἰς τὸ δίκαιον.

Ἀμὴ τώρα διατί ἐπτά; Δὲν τυχαίνει τῶν ἀρχιερέων, μάλιστα και Πατριαρχῶν, ὡς ἂν τὴν Μακαριότητά σου, νὰ ἀθετοῦν τὴν ἀδίαστον και εἰκαιοθελῇ αὐτῶν ὁμολογίαν και ὑπογραφήν διότι, ἀθετοῦντες τὴν, πέφτουν εἰς μέγα παράπτωμα, και μετὰ τὸ παράπτωμα ἔπεται και ἡ παιδεία. Δὲν τυχαίνει τοῦ λόγου μας νὰ κρίνωμεν τὴν Μακαριότητά σου, ὅτι αὐτός του εἶται δυνατός και ἄξιός νὰ καταλάβῃς τὸ δίκαιον. Βεβόλαις ὦν, ἐσυγχώρεις και ὑπέγραψας, τώρα Πατριάρχης νὰ ἀθετῇς τὰ ὅσα ὑπέσχεο και ἔγραψες; λογάριάζο, ἂν στέκη καλά. Ἀμὴ, δεσποτά μου, ἄς ἀφῆσωμεν εἰς ἓνα μέρος τὸ δίκαιον και τὸ εὐλογον, ὅπου οἱ πάντες τὸ γνωρίζουν, και μικροὶ και μεγάλοι, πῶς εἶναι συγχωρημένον νὰ ἐπιτελεῖται ἡ οὐσία μουταγωγία, χωρὶς νὰ ἔχη ὁ Θρόνος τῆς κτὴν ζημίαν, τὸ ὅποιον και αὐτὴ τῆς τὸ γνωρίζει. ἀμὴ διὰ νὰ στήσῃ και βεβαιώσῃ τὸ θελημα τῆς τὰ σκοτεινιάζει ὅλα. Καὶ ἄς ὑποθέσωμεν πῶς εἶναι παράλογον, πῶς εἶναι ἐπιζημιόν τῆς, ὅχι πεντακόσια και χίλια γρόσια. ἀμὴ δέκα χιλιάδες γρόσια, τὸ λέγει ὁ λόγος, δὲν ἔχουμεν τόσην χάριν πρὸς τὴν Μακαριότητά σου νὰ περάσῃ εἰς αὐτὸ ἡ προσδοκία μας: Ἀρὰ γε ἤθελεν ἐξαγοράσῃ τὴν παραμικράν ἐκείνην συνδρομήν, ὅπου ἐδόξαμεν πρὸς τοῦ λόγου τῆς και τὴν τόσην σύνδεσιν τῆς φιλίας, ὅπου γνωρίζεις πῶς ἔχουμεν ἐπάνω τῆς ὑπὲρ πάντα ἄλλον; Ἀρὰ γε δὲν ἤθελαμεν ἀποκριθῇ τὴν ἀμοιβὴν τῆς μεγάλης ζημίας ἐκείνης, ὅπου ἤθελε πάθει ὁ Θρόνος τῆς; Καὶ παραπονέσσαι κούλας διατί ζητοῦμεν τὸ δίκαιόν μας, και δι᾽σχυρίζεσαι πῶς τὸ ἐχαρίσαμεν, και θαυμάζω, δεσποτά μου, με τί τρόπον τὸ ὀρίζεις τοῦτο, και τί ἀμοιβὴν μοῦ ἔκαμες και νὰ χαρίσω τὸ τίποτὸς μου. Εἰς αὐτὸ νὰ μοῦ συγχωρήσῃ ἡ Μακαριότης Σου και ἂν εἰς ἓνα πρᾶγμα δίκαιον και νόμιμον, ὡς ἂν αὐτό, δὲν ἐπέρασεν ἡ προσδοκία μας, ἀμὴ ἂν ἐζητούσαμεν τίποτες παράλογον, ἀρὰ γε τί ἤθελαμεν θεατρισθῇ, ἀμὰ ἐπροβόλαμεν ἓνα ζήτημα, ὅπου και οἱ νόμοι τὸ συγχωροῦσι και οἱ ἄνθρωποι τὸ ἐπαινοῦσι. Διὰ τὸ ὅποιον νὰ γνωρίζῃ καλά ἡ Μακαριότης Σου ὅτι τὴν ψυχὴν μου τίθῃ ὑπὲρ τούτου. Ἄν ἤξευρα νὰ ἐχάλας ὁ κόσμος και σήμερον νὰ με θυσιάσουν, τοῦτο τὸ πρᾶγμα τὸ εὐλογον και νόμιμον εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν δὲν τὸ ἀφίνω. Καί, ἂν καλὰ ἐτύχαιεν και ἡμεῖς με ἄλλον τρόπον νὰ φανῶμεν πρὸς τὴν Μακαριότητά σου διὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα, πλὴν ἐπέσαμεν εἰς

τι-αρ fi tăiat nimenea capul, fiindcă stă-teai cu dreptatea.

Dar, acum, de ce așa? Nu se cuvine ar-hiereilor, mai ales și Patriarhilor, ca Fe-ricirea Ta, să desființeze nesilita și de bună voie mărturisire și iscălitură a lor; pentru că, nimicind-o, cad la mare gre-șeală, și după greșeală vine pedeapsa. Nu ni se cuvine însă să judecăm pe Fericirea Ta, căci însuși ești în stare și vrednic a înțelege dreptatea. Fiind al Berrhoei, Te-ai învoit, și ai iscălit, iar acum, ca Patriarh, să strici câte le-ai fâgăduit și le-ai scris; gândește-Te dacă stă bine. Dar, stăpâne al meu, să lăsăm la o parte ce e drept și cuviincios, care toți o știu, și mici și mari, că e iertat a se săvârși dumnezeiasca li-turghie fără să aibă vre-o pagubă Scaunul Tău, care și Însuși o cunoști, dar, pentru ca să stea și să se veșnicească voința Ta, le întreci toate. Și să presupunem că e fără rost, că ai pagubă, nu de cinci sute și o mie de lei, ci de zece mii, cum spune vorba, dar oare n'am avut noi atâta trecere la Fericirea Ta ca să ajungă solia mea? Oare ar fi răsplătit prea micul acel ajutor pe care l-am arătat către Tine, și atâta legătură, de prietenie ce o știi că o aveam asupra-Ți mai presus de orice alta? Ori n'am fi răspuns în schimb pentru acea mare pagubă ce ar fi simțit-o Scaunul Tău? Și Te plângi că ni cătăm dreptul, și susții că l-am dăruit, și mă mir, stăpâne al meu, cu ce chip o spui aceasta și ce mi-ai dat în schimb ca să dau ceva de la mine. Întru aceasta să-mi ierte Fericirea Ta, dacă la un lucru drept și legiuit, ca acesta, n'a răsbătut solia mea, dar, de am fi cerut ceva fără rost, poate că ne-am fi făcut de răs, dar noi am adus înainte o cerere pe care și legile o îngăduie și oamenii o laudă.

Pentru care să știi bine Fericirea Ta că-mi pun sufletul pentru aceasta. Să știu că ar peri lumea și azi ar fi să mă jertfese, acest lucru cuviincios și legiuit nu-l las câtă-i viața. Și, eu toate că s'a întâmplat ca în alt chip să apărem față de Fericirea Ta pentru acest lucru, dar am căzut la judecata și hotărîrea bisericească și si-nodală, și nădăjduim că va binevoi și

τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ συνοδικὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι νὰ στέρξῃ καὶ ἡ Μακαριότης Σου καὶ νὰ ἀφίση εἰς ἄνεσιν τοὺς πτωχοὺς πατέρας νὰ τελειώσωσι τὴν θέαν καὶ ἱεράν μυσταγωγίαν, χωρὶς νὰ ἔχῃ ζημίαν τινὰ ὁ Θρόνος τῆς. Μά, ἂν ἔσως κατὰ τι στερφοδικήσῃ ἡ Μακαριότης Σου καὶ θελήσῃ κατ' οἰκονομίαν τρόπον νὰ τὸ ἀνατρέψῃ τὰς εὐλόγους συνοδικὰς ἀποφάσεις, ἰδοὺ ὁποῦ τὸ γράφω τῆς Μακαριότητός Σου ἀνοικτὰ καὶ φανερά τόρᾳ, εἰς ἓνα πασὰ μαζίλην γίνομαι μουλαζιμης, καὶ τὸ ῥοῦχόν μου δίδω, καὶ φίλον καλῶτατον τὸν κάμνω, ὅσον ὁποῦ θέλει λάβει τὴν ἀξίαν τοῦ πασσαλικιοῦ αὐτοῦ, καὶ τότες θέλω ἀφιερώσει τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν εἰς τὰς χεῖράς του, καὶ κατὰλαβε τὰ ὅσα ἀκολουθοῦσι. Καὶ ἄθωοι ἡμεῖς, ὅτι ἰδοὺ ὁποῦ τῆς δίδω εἰδοῖσιν νὰ τὸ γνωρίζῃ πολὺ καλὰ, ὅτι ἐγὼ αὐτὸ τὸ πράγμα εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν δὲν τὸ ἀφίνω. Ὅριζι εἰς τὸ γράμμα τῆς ὅτι χάτισερίφια καὶ ὀρισμοὶ βασιλικοὶ αὐτόσε δὲν ἰσχύουσιν, ἀμὴ διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς θέλομεν πιᾶσαι ἀπὸ τὴν ρίζαν. ἀπὸ τὸν πασσάν ἐκείνον, ὁ ὁποῖος θαβῶ καὶ χωρὶς χάτισερίφια καὶ ὀρισμοὺς νὰ στερεώσῃ καὶ τὸ εὐλογον τοῦτο ζήτημα, καὶ τὰ ἄσπρα μας νὰ μὴ χυθῶν. Καὶ τὰ παρέχει ἡ Μακαριότης Σου ὡς τὰ λογαρίσῃ. Τούτῃ εἶνε ἡ ἀπόφασις ἀπὸ τόρᾳ καὶ ἐμπρός, καὶ γνωρίζοντάς τὴν, κάμε καθὼς τοῦ φανῇ καὶ περισσότερον δὲν τῆς γράφω. Ὅριζι πῶς ἔχει νὰ ἔλθῃ κατὰ τὰ μέρη ταῦτα. Θεληματάρης εἶναι ἡ Μακαριότης Σου καὶ τινὰς δὲν τὸν ἐμποδίζει. Οἱ χρόνοι τῆς πολλοί.

Αὐγούστου 8, 1651.

(Ibid., pp. 415—9.)

Fericirea Ta, și va îngădui săracilor părinți a săvârși dumnezeiasca și sfânta liturghie, fără să aibă vre-o pagubă Seaulul Tău.

Dar, dacă poate se va pune de priceină Fericirea Ta și va voi în vre un chip să răstoarne dreptele hotărâri sinodale, iată că-Ți scriu Fericirii Tale deschis și fățiș acum, că mă fac mulazim (client) la vre-un Pașă mazil, și-i dau și haina de pe mine, și mi-l fac cel mai bun prieten, așa ca să iea vrednicia aceluia pašalâc, și atunci voi închina această afacere în mâinile lui, și pricepe câte vor urma. Și noi nu vom avea nicio vină, căci iată că-Ți dau știre ca s'o știi foarte bine, că eu lucrul acesta nu-l las odată cu viața. Spui în serioarea Ta că batșerifurile și poruncile împărătești acolo n'au putere, dar de spre aceia și noi o vom lua din rădăcină de la Pașa acela, care sânt sigur că și fără batșerifuri și hotărâri va întări și dreptatea acestui lucru, și nici banii nu ni se vor pierde. Și fă Fericirea Ta cum vei crede de cuviință. Aceasta-mi e hotărârea de acum înainte și, cunoscând-o, fă cum Ți se va părea, și mai mult nu-Ți scriu. Spui că ai de gând să vii în aceste locuri. Ai toată voia Fericirea Ta și nimeni nu Te împiedecă! La mulți ani!

8 August 1651.

XIII

Mărturisire a Patriarhului de Alexandria, Ioanichie, față de înrăuririle lui Vasile-Vodă în chestia Sinaîților.

1651,
după
8 August.

Ἰωαννίκιος, ἐλὲν Θεοῦ Πάπας καὶ Πατριάρχης.

Ἡ Μετριότης ἡμῶν, ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ εὐλκρινεῖ συνειδήσει καὶ ἐν ἁγλαίᾳ ἀπορισμοῦ τοῦ ἀπὸ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος καὶ κατάρκας αἰωνίου, μηδεὶς αὐτὴν διάζοντος, ἀλλ' αὐτοπροαιρέτως τῇ ἀληθείᾳ, ὑπερασπιζόμενος διὰ τὰς ἀνωτέρω ψευδαιπιπλάστους ἀκριτομοθίας, καταστρώνουσι ταύτην τὴν ἠρκόμοτον ἡμετέραν ἐξομολόγησιν εἰς τὸ εὐρίσκεισθαι ἐσθλαῖα ἀπολογία εἰς τοὺς μετέπειτα, ὡς ἐπὶ μαρτυρίᾳ Θεοῦ. Ὅτε ὁ γέρων Παρ-

Ioanichie, cu mila lui Dumnezeu Papă și Patriarh.

Smerenia Noastră, în frica lui Dumnezeu și cu conștiință curată și supt povara nedesfăcutei afurisenii celei de la Domnul Dumnezeu Atotțiitorul și a blăstămului veșnic, fără sila nimănui, ei de bună voia noastră, sprijinit pe cele de mai sus mincinos alcătuite în stăpâniri fără judecată, așternem această mărturisire a noastră cu jurământ pentru a se găsi ca sigură apărare pentru cei de după noi, Dumnezeu

θέμιος, ὁ πάλαι Οἰκουμενικός, ἔδωκε τῇ συνοδικῇ γράμμα τῷ Κακοθεοφάνει Σιναίτῃ, ἡμεῖς ἤμεν ἐν Μολδαβίᾳ, Βερβοίᾳς Μητροπολίτης, καί, ἀπὸ Μολδαβίας ἡμεῖς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπαναστρέφοντες, εἰς χωρίον καὶ κονάκιον τινὰ 'Αετὸν' ὀνομαζόμενον, μὰς ἐπήντησεν ὁ ῥηθεὶς Κακοθεοφάνης, ὅπου ἔπαιρνε τὰ ῥηθὲν συνοδικὴν γράμμα εἰς Μολδαβίαν τῷ Αὐθέντῃ, νὰ τὸ ἰδῇ. Πῶς λοιπὸν ἀνόμως, ψευδῶς καὶ παγκακίως δι᾽σχρίζεται, γράφοντας ἡμᾶς ὡς ἤμεν παρόντες τότε ἐπὶ συνόδου, οὐ καὶ αὐτοῖς (sic) δότωσαν λόγον τῷ ἁδελφῷ καὶ φοδερῷ Κριτῇ; Ἔτι δέ, πῶς ὁ Αὐθέντης μὰς ἠρώτησε περὶ τῆς παρανομίας ταύτης καὶ τοῦ ἀπεκρίθημεν ὅσα ὅητα καὶ γράψαι: μὴ γένοιτο, Κύριε. Μόνον ἔστειλεν ἐν Μολδαβίᾳ τὸν ἄρχοντα Μέγαν Ποστέλνικον, αὐτοῦ Καμηνάρην, τὸν Κυρίτζην Γεώργιον τὸν Καντακουζηνόν¹, καὶ μὰς ἠρώτησε μυστικῶς τῷ τρόπῳ περὶ τῆς ἀθέτου καινοτομίας ταύτης, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Αὐθέντη, καὶ τοῦ ἀπεκρίθησαν ὅλον τὸ ἐνάντιον ὅπου ἡ Ἐκκλησιολογία γράφει, πῶς, μὲ ὅλον ὅπου ὁ κύριος Νικηφόρος νὰ εἶναι ἡμέτερος ἐχθρός, ἄρχοντα, καθὼς τὸ γινώσκει ἡ Ἐκκλησία τῆς, ὅμως δὲν εἶναι θανατὸν πώποτε πάρει νὰ μαρτυροῦμεν πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. πῶς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα εἶναι ἐνάντιον τῶν νόμων, καί, ἂν γενῇ αὐτό, κινδυνεύει κατὰ κράτος νὰ ἀφανισθῇ ὁ ἀποστολικὸς θρόνος ὁ πατριαρχικὸς τῆς Ἀλεξανδρείας² ὅθεν καὶ οὐδεὶς τῶν πάλαι Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας ἔστειρε νὰ τοῖς δώτῃ τοιαύτην ἄδειαν, ἀλλὰ πάντες ἀπορισμοῖς καὶ ἀλλύταις ἀραις καθυπέβαλον τὸν πολυμήχανά ποτε αὐτοῖς δοῦναι τοιαύτην ἄδειαν, καί, ἂν μὰς ἐρωτήσῃ καὶ ὁ Αὐθέντης τὰ αὐτά, τοῦ θέλωμεν ἀποκριθῇ ἀφιλοπροσώπως³. Καί, καθὼς ἤκουσε παρ' ἡμῶν τὴν τοιαύτην ἀπόκρισιν, καὶ ἐπῆγε καὶ τὴν ἀνέφερεν τοῦ Αὐθέντη εὐθὺς ἔστειλε πρὸς ἡμᾶς κἄποιον ἄρχοντα Μεγαλήν Κράλλη, τοῦπίκην Μάρπαν, καὶ μὰς ἠρώτησεν ἂν εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν οὕτως ἀπεκρίθημεν τῷ ἄρχοντι Μεγάλῳ Ποστέλνικῳ, καὶ τοῦ εἴπομεν; „ναί, οὕτως ἔχει ἡ ἀλήθεια“. Καὶ μὰς εἶπεν: „ὁ Ἐκκλησιολογίας σας παρακαλεῖ, εἰ οὕτως ἔχοι τὸ πρᾶγμα καὶ ἡ ἀλήθεια, οὕτε ἡ Πανιερότης Τῆς τιμῆς νὰ εἰπῇς αὐτὰ τὰ λόγια, οὕτε ὁ Αὐθέντης σας θέλει ἐρωτήσῃ πλέον, οὕτε ἡ Πανιερότης σας θέλει ἀποκριθῇ τὰ ἀνωτέρω⁴“.

Καὶ οὕτως ἐσυμπέραναν ἡ ὑπόθεσις, ἐπὶ μάρ-

τὴν μαρτυρίαν. Καὶνὸν Παρτενίε, ὁστὸν Ecumenie, a dat serisoarea sinodică răului de Teofan Sinaitul, noi eram în Moldova, ca Mitropolit de Berrhoia, și, trecând din Moldova la Constantinopol, la un loc și conac anume Aetos, ni-a ieșit înainte zisul rân Teofan, care aducea zisa scrisoare canonică în Moldova Domnului, ca să o vadă. Cum apoi, fără lege, mincinos și cu toată răutatea pretinde, scriind că eram de față atunci la sinod,—pentru care să dea samă celui fără părtinire și grozav judecător? Încă și aceia că Domnul ne-a întrebat despre această călcare de lege și ne-a întrebat în taină, cu privire la aceasta și i-am răspuns câte apoi și serie, ferească Dumnezeu! Însă a trimis în Moldova pe dumnealui Marele Postelnic, [atunci] Căminar, chiriași Gheorghe Cantacuzino, și ne-a întrebat în taină despre acea nelegitimă învoire, ca din partea Domnului, și i-am răspuns cu totul împotriva a ce serie Strălucirea Sa, că, „de și chir Nichifor e dușmanul nostru, jupâne, cum o cunoști Onorabilitatea Ta, dar nu e cu putință decât să mărturisim tot adevărul, că acest lucru e contra legilor, și, de s'ar face aceasta, stă în primejdie mare să se prăpădească Scannul Apostolic și Patriarhicesc al Alexandriei; pentru care și nimeni din vechii Patriarhi ai Alexandriei n'a binevoit să li dea o astfel de voie, ei toți cu afurisenii și nedeslegate blăstămuri au supus pe cel ce ar îndrăzni vre-odată a li da o voie ca aceasta, și, de ne-ar întreba și Domnul despre acestea, i-am răspunde fără considerație de persoană“. Și, după cum a auzit de la noi un astfel de răspuns, s'a și dus și l-a adus Domnului, [care] îndată a trimis la noi pe un Mihail Krallis, cu porecla Barpa, și ne-a întrebat dacă în această afacere așa am răspuns dumisale Marelui Postelnic, și i-am spus: „da, acesta e adevărul“. Și ni-a spus: „Preastrălucitul vă poruncește ca, dacă e astfel lucrul și adevărul, nici Preasfinția Ta să nu spuie cuiva aceste cuvinte, nici Domnul nu Vă va întreba mai mult, nici Preasfinția Ta să răspunzi despre cele de mai sus“.

Și astfel s'a petrecut afacerea, cu mărturia lui Dumnezeu, judecătorul viilor și

¹ Aidos.

² Iordachi Cantacuzino.

τορι Θεῷ, τῷ κριτῇ ζώντων καὶ νεκρῶν. Περὶ δὲ τῆς ἡμετέρας ὑπογραφῆς, ὅπου ψευδῶς τὴν ἐπαράλλαξαν καὶ τὴν ὁμοίασαν πλαστῶς, διὰ τὸ καυχᾶται ὅχι μόνον πῶς εἶναι πλαστή, ἀλλ' ὑποθετόν ἂν ἤθελεν εἶσθαι καὶ ἰδία μας, εἰς τί συντείνει τοῦτο; Καὶ τότε τῇ βίᾳ τοῦ Ἀθέντη καὶ ταῖς ἀπειλαῖς ἐδόθη ἐκείνο τὸ παραλογώτατον γράμμα, καθὰ καὶ τοῦτο τὸ δεύτερον, καὶ οὐχὶ νομίμως καὶ κατὰ δίκαιον τρόπον, καί, ἂν ἠθέλαμεν ὑπογράψαι καὶ ἡμεῖς τότε, ὡς ὑποκείμενοι τῷ τότε Πατριάρχῃ καὶ τῇ ἐκείσε συνόδῳ καὶ ὡς Μητροπολίτης Βερρόιας, νῦν δὲ ἐσμὲν Πατριάρχης καὶ αὐτοδέσποτος καὶ ἀντεξοόσιος καὶ κρῶζουσι καὶ φλοαροῦσιν ἀπειράκις, καὶ οὐδεμίαν παρὰ τοῦτου ἔχουσι τὴν ὠφέλειαν ἢ τὴν ἄφρουν.

Ὁ Ἀλεξανδρείας Ἰωαννίκιος¹.

(*Ibid.*, pp. 525—7.)

XIV.

1655,
18 Decem-
bre.

Ioanichie, Patriarhul ecumenic, către Patriarhul de Alexandria, despre afacerea Sinaîților.

Ἰωαννίκιος, ἐλέφ Θεοῦ Οἰκουμενικῆς Πατριάρχης.

Μακαριώτατε καὶ σοφώτατε Πάπα καὶ Πατριάρχα τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτὰ τῆς Οἰκουμένης, κύριε, κύριε Ἰωαννίκις, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ποθηνύτατε ἀδελφε καὶ συλλειτουργεῖ τῆς ἡμῶν Μιστριότητος, τὴν Σὴν Μακαριότητα εὐχομαι, εὐλογῶ, ἀσπαζόμενος τὴν ἀγίαν αὐτῆς κορυφὴν, παρακαλῶντας τὸν Χριστὸν νὰ τὴν πολυχρονῇ καὶ νὰ τὴν στερεώσῃ εἰς τὸν ἀγιώτατον αὐτῆς Θρόνον ἐν ἁγίᾳ, εὐδαιμονίᾳ καὶ πάσῃ χαρᾷ. Ἰγναιόμεν καὶ ἡμεῖς ἕως τὴν σήμερον διὰ ὧν παναγίων εὐχῶν, πλήν μὲ πολλαῖς τρικυμῖαις καὶ θάσανα ἡμετρα, τὰ ὅποια εἶναι μακρὸν νὰ σὰς τὰ περιγράψω, διὰ νὰ μὴν σὰς δίδω ἕλεος. Τοῦτο μόνον τῆς γράφω πῶς ἀπάνω εἰς τὰ θάσανα καὶ εἰς τοὺς πειρασμοὺς ὅπου μὲ ἐσυνέδησαν, ἦλθαν καὶ οἱ ἀναθεματισμένοι οἱ Σιναῖται, μᾶλλον δὲ ἀσύνετοι, μὲ γράμματὰ τοῦ πολυχρονίου ἡμῶν Ἀθέντη, ἀπειλητικὰ καὶ αὐστηρότατα, πῶς ἢ νὰ τοὺς τελειώσωμεν τὸ παράνομον αὐτῶν ζήτημα, ἢ νὰ μὰς ἐκάμῃ πολλά. Ἡμεῖς δὲ ἀντεγράψαμεν τοῦ ἐκλαμπροτάτου Ἀθέντη πῶς δὲν εἶναι τοῦ νόμου, οὔτε κήρυξις λογῆς τάξις τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας μὰς δεῖται ἐμὰς θέλημα

al morților, Iar, în ce privește iscălitura noastră, pe care mincinos au schimbat-o și au plastografiat-o, ca să se bucure, nu numai că e plăzmută, dar să se bătuiască dacă e chiar a noastră, la ce înteste aceasta? Și, atunci, cu sila Domnului și cu amenințările lui s'a dat acel lucru foarte fără nicio socoteală, cum și acesta al doilea, și nu legiuit și după dreptate, și, dacă am fi și iscălit și noi, ca unii ce eram supuși Patriarhului de atunci și sinodului de acolo și ca Mitropolit de Berrhoia, iar acum sântem Patriarh și fără stăpân și de sine stătător, chiar dacă mai eroneănesc și vorbesc degeaba de mii de ori, tot niciun folos n'au din aceasta, ori ispravă.

Ioanichie al Alexandriei.

Ioanichie, cu mila lui Dumnezeu Patriarh ecumenic.

Prea-fericite și prea-învățate Papă și Patriarh al mării cetăți Alexandria și judecător a toată lumea, doamne, doamne Ioanichie, întru Duhul Sfânt prea-dorite frate și coliturghisitor Al Smereniei Noastre, Fericii Tale mă rog, o binecuvintez, sărutând slântu-Ți creștet, rugând pe Iristos a-Ți da mulți ani și a Te întări pe preasfântul Țău Seaun în sănătate, ferice și toată norocirea Și noi sântem sănătoși până acum prin sfintele-Ți rugăciuni, dar cu multe furtuni și nesfârșite încercări, care ar trebui mult loc să Ți le zugrăvesc, ca să nu-Ți dau osteneală. Numai atâta-Ți scriu că peste încercările și ispitirile ce mi s'au întâmplat, au venit și anatematiciile de Sinaîți și, mai curând nesocotiții, cu scrisorile Domnului nostru, care să trăiască întru mulți ani, amenințătoare și foarte aspre, pentru ca sau să li îndeplinim cererea cea fără de rost, ori vor să ni facă multe. Ci noi am răspuns prea-strălucitului Domn că nu e după lege, nici vre-o așezare a Sfintei Bisericii nu ni dă voie de a hotărî noi ceva cu privire la Seaunul apos-

¹ În altă scrisoare se arată că la 9 April 1652 s'a adus tomosul sinodal, o scrisoare pecetluită de la episcop și una de la Domn și a urmat o brutală intervenție a Turcilor contra Patriarhiei (*ibid.*, pp. 528—9.)

νὰ ὀρίσωμεν ἡμεῖς τὸν Θρόνον τὸν ἀποστολικὸν τῆς Ἀλεξανδρείας, οὔτε ἄλλουνοῦ μόνον ὄρισαν οἱ ἅγιοι Πατέρες καὶ οἱ ἀειμνηστοὶ Βασιλεῖς ὁ καθὼς νὰ βλέπη τὸ ἰδίον τοῦ καὶ τὰ ὄριά του. Ἐκείνος ἀντέγραψεν ἡμῖν περισσότερα τῶν προτέρων, μάλιστα ἔστειλε καὶ μὲ τὴν γραμματικὴν αὐτοῦ διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτῇ, ἣ νὰ τοὺς δώσωμεν γράμμα, ἣ νὰ μᾶς κακοποιήσῃ. Μάλιστα ὁ ἀφορισμένος ὁ ψευδοδιδάσκαλος (Νεκτάριος τις Πολυπόδης Κρής), αὐτὸς ὁ ἀσύνετος, ὁποῦ νὰ ἔχη τὴν καταρίτζα σου, ἐπεριπάτησεν μὲ τοὺς ἰδιόκους μᾶς καὶ τοὺς ἐρῶντις μὲ δῶρα καὶ ὑποσχέσεις, καὶ ἔτῃ ἐκλιναν ὅλοι καὶ ἐδώσαμεν τοὺς ἑνα γράμμα διὰ νὰ καταπραῖνωμεν τὴν γνώμην τοῦ πολυχρονίου ἡμῶν Λυθέντη. Πλὴν ἄς ἔχη τὴν καταρίτζα σου τὸ τζηράκι σου, ὁ γραμματικός, ὁποῦ ἔφαγε τὸν περιδρομον, καὶ αὐτὸς ἦτον ἡ αἰτία καὶ ἡ ἀνάγκαις. Καὶ ἄς τὸ ἡσέβη ὁ Κύριος, μακαριώτατε ἀδελφέ, μὲ τί καρδίαν καὶ μὲ τί δάκρυα τὸ ἔδωσα αὐτὸ τὸ γράμμα, φοβούμενος τοὺς ὄρους καὶ τὰς ἀπειλὰς τῶν Ἀγίων Πατέρων καὶ τὰ θεοπλάσματα τῶν ἀοιδήμων Βασιλέων. Καὶ τί ἔχω νὰ κάμω εἰς τὸν ἀγιώτατον Θρόνον τοῦ Ἀλεξανδρείας ἢ τοῦ Ἱεροσολύμων; Ὁμῶς, ἀδελφέ μου, πῶς ἔχετε νὰ διαβουλήσῃτε καὶ νὰ ἀδημονήσῃτε καθ' ἡμῶν πολλά; Καὶ εἰς τοῦτο πάλιν σὰς λέγω πῶς στανικῶς τὸ ἔδωσα· διατὶ ἀνίσως καὶ θέν ἤθελα τὸ δώσει, μὲ ἐξώριζαν εἰς τὸ Ἑμπρίκη (sic), εἰ καὶ „τὸ μὲν πνεῦμα πράθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής“. Ἡ Μακαριότης σου, ἀδελφέ, ἡμπορεῖ τὸ γράμμα αὐτὸ ποσῶς νὰ μὴν τὸ στέρξῃ, μόνον ἔχει τὰ παλαιὰ γράμματα ὁποῦ σὰς ἔστειλα, καὶ μὲ αὐτὰ ἡμπορεῖς νὰ παιδεύσῃς καὶ τὴν ἐπίσκοπον καὶ τοὺς ἱερομονάχους, οἱ ὁποῖοι νὰ ἔχουν τὸ ἀνάστημα τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἀφορισμοὺς τῶν Ἀγίων Πατέρων καὶ τὸν ἀφορισμὸν σου, ὁποῦ ἐβουλήθησαν, οἱ ἅλλοι, νὰ χαλάσουν τοὺς ὄρους τῶν Ἀγίων Πατέρων. Καθ' ἡμῶν μὴ ἀθύρει. μακαριώτατε ἀδελφέ, ὅτι ἀνίσως καὶ ἤθελα τὸ κάμει αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ἤγουν νὰ δώσω τὸ γράμμα αὐτὸ μὲ τὸ ἰδίον μου θέλημα, ἣ νὰ νοσηθῶ τίποτες ἀπὸ τοὺς καταράτους αὐτοὺς, εἶχατε κάθῃ λογῆς δίκαιον νὰ ἀδημονήσῃς καθ' ἡμῶν καὶ τὰ ἐκ βίας ἐρῶνται. Καὶ συγχώρησόν μας, ἀδελφέ, καὶ ἄς ὀφῶνται οἱ πρωταίτιοι. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου νὰ διαφυλάττῃ τὴν Σὴν Μακαριότητα εἰς τὴν ἀγιώτατόν σου Θρόνον εἰς γῆρας θαυμάσιον. Ἀμήν.

α'χνα' (ε'), ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ 18, ἰνδ. ε'.

(Ibid., pp. 117—9.)

tolicese al Alexandriei sau aiurea; ei numai au hotărît Sfinții Părinți și neuitații Împărați ca fiecare să caute la ale sale și la hotarele sale. Acela ni-a răspuns mai mult decât cei de mai înainte, ba ni-a trimis și cu grămăticul său în această afacere, ca, ori să li dăm serisoarea, ori ni va face rău. Mai ales afurisitul de pseudodascăl (un Nectarie Polypodis, Cretan), acel nesocotit, care să-și aibă puțină osândă, a mers cu ai noștri și i-a stropit cu daruri și făgăduieli, și astfel s'au mișcat toți, și li-am dat o serisoare ca să îndulcim părerea Domnului nostru, care să trăiască întru mulți ani. Dar să-și aibă puțină pedeapsă ciracul tău, grămăticul, care a mâncat blăstăm, și el a fost pricina și nevoia. Și să știe Dumnezeu, prea-fericite frate, cu ce inimă și cu ce lacrimi am dat acea serisoare de hotărâre, temându-ne și de amenințările Sfinților Părinți și de legiuirile fericitorilor Împărați. Și ce să fac eu la prea-fericitul Scaun al Patriarhului Alexandriei sau al Ierusalimului? Ci, frate al meu, cum ai să Te superi și ai să te neliștiștii așa de mult asupra mea? Dar la aceasta iarăși Ți spun că am dat-o fără voie; căci, de n'aș fi vrut s'o dau, m'ar fi exilat la Ibriki (?), și „sufletul gata este gata, dar carnea slabă“. Fericirea Ta, frate, ești slobod ca serisoarea aceasta să n'o ții în samă, ci să păstrezi scrisorile cele vechi, pe care Ți le-am trimis, și cu acelea poți pedepsi și pe episcop și pe ieromonahi, cari să aibă anatema lui Dumnezeu și afuriseniile Sfinților Părinți și afurisenia Ta, căci s'au apucat, nenorociții, să strice orânduilele Sfinților Părinți. Pe noi nu te supăra, prea-fericite frate, căci poate dacă aș vrut să fac lucrul acesta, adevă să dau serisoarea aceasta cu însăși voia mea, ori să mă învoiesc întru ceva cu acei blăstămați, ați fi avut orice drept să vă supărați pe mine; dar cele cu sila se iartă. Și iartă-mă, frate, și să se vadă cei d'întăiu vinovați. Harul Domnului să păzească pe Fericirea Ta pe Scaunul Tău prea-sfânt până la bătrânețea cea mai adâncă. Amin.

1651, în luna lui Decembrie 18 indieția a cincea.

XV.

După
18 Decembrie
1851.

Arhiepiscopul de Sinai, Iosif, către Patriarhul de Alexandria, după ce a căpătat voia sinodală de a liturghisi în metohul de la Cairo, cu îndatoririle ce iea.

Μακαριώτατε καὶ σοφώτατε Πάπα καὶ Πατριάρχᾳ τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ὑπερσεβασμιώτατε, τὴν Σὴν Μακαριότητά σου εὐλαβῶς καὶ αἰδεσίμως προσκυνούμεν, δεόμενοι τοῦ Θεοῦ τοῦ εὐεχτεῖν καὶ μακροημερεύειν τὸ ἐνθεον ὕψος τῆς θεοπροδότητος Σου Μακαριότητος εἰς πολιορκίαν. Ὡς καθὼς μὲ θέλημα καὶ προσταγὴν τῆς Μακαριότητός Του ἐπήγαμεν εἰς τὴν ἱερὰν Οἰκουμένην Σύνοδον περὶ τῆς ζητήσεως τῆς θείας λειτουργίας, ἵνα οἱ ἡμέτεροι ἱερομόναχοι λειτουργῶσιν ἐν τούτῳ ἡμῶν τῷ μετοχίῳ, ἰδοὺ ὁποῦ κοινῇ γνώμῃ τῆς ἱερᾶς συνόδου μᾶς ἐδόθη ἄδεια διὰ σιγγιλιώδους γράμματος, εἰς τὸ ὅποιον καθαρὰ φαίνεται πῶς ἐλάδουμεν τὴν αὐτὴν ἄδειαν, χωρὶς ὁ Θεὸς τῆς Μακαριότητός Σου νὰ ἔχῃ κάμειαν ζημίαν ἄχρις ὁδοῦ. Ὑποσχεθέντες ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς ἐκείνης συνόδου νὰ μὴν ἀρπάξωμεν τοῦ ἀγιοτάτου σου Θεόπου κλῆνον εἰσόδημα, μήτε νὰ λαμβάνωμεν τι τῶν ὅσα ἐξ ἐπιτραχλίου δίδονται, ἐπιβεβαιούντες καὶ τὴν ὑπόσχεσιν μετὰ ὁρκῶν καὶ ὁρκῶν ἀρχιερατικῶν καὶ πατριαρχικῶν, καὶ νὰ φυλάξωμεν ταύτας ἡμῶν τὰς ὑποσχέσεις εἰς τὸ διηνεκές, καὶ, ἂν αὐτὰς ἀθετήσωμεν, ἵνα μὲν ἄκυρος ἡ συνοδικὴ ἄδεια καὶ νὰ κωλύεται ἡ ἐπιχειρήσις αὕτη. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα θέλει εἶρεσις ἡ Μακαριότης τοῦ εἰς τὸ ἴσον ὁποῦ τῆς στέλλομεν. Πρὸς τοῦτοις εἶπε καὶ διὰ ζωσῆς φωνῆς ὁ Παναγιώτατος καὶ πᾶσα ἡ περὶ αὐτὸν σύνοδος ὅτι δι' ἀσφάλειαν κραταιωτέραν τῆς Σῆς Μακαριότητος καὶ τῶν ἐπειτα πατριαρχευσάντων νὰ υπογράφωμεν ὅλοι μας εἰς τὸν κώδικα τῆς Μακαριότητός Σου ἵνα φυλάξωμεν ἀπαρεκδότους καὶ νῶν [καὶ] εἰς τὸ μετέπειτα ταύτας ἡμῶν τὰς ὑποσχέσεις. Ἐξῆλασθον ἔτοιμοι νὰ κάμωμεν καὶ τοῦτο, προστάττοντάς μας ἡ Μακαριότης Σου νὰ ὑπογράψωμεν δηλαδὴ ὡς εἴρηται. Παρακαλοῦμεν τὴν λοιπὴν, ὡς μικροὶ τῆς δούλου, νὰ οὐτωπηθῇ εἰς ταύτας ἡμῶν τὰς ἀλλότους δεσμεύσεις, καὶ νὰ εἰρηνεύσῃ ἡ σὴ ἐπιείκεια πρὸς τοῦ λόγου μας, νὰ μὴν σκανδαλίζεσθαι εἰς πᾶν, ὁποῦ μὴδὲ μίαν ζημίαν ἢ τὴν οἰκτοῦν ἐνόχληται δὲν δίδει, ἀλλὰ μήτε θέλει δώσειν ποτὲ τοῦ Θεόπου τῆς. Δὲν θέλει εἶσθαι πᾶν ἐξω τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ δικαίου, μακαριώτατε δέσποτα, μὲ τὴν ἄκραν τῆς γνώσιν καὶ σύνεσιν νὰ δικαιώσῃ τὰ πράγματα, διὰτὶ, μὰ τὸν ἀλάθητον ὀρθόλογον τοῦ Θεοῦ, θέλεις μᾶς εἶρεσι φερομένους πρὸς τὴν Μακαριότητά Σου μὲ τρόπον ὁποῦ νὰ ἁρέσῃ καὶ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις, καὶ τῆς Μακαριότητός Σου νὰ εἶνε εἰς μεγάλην θεραπείαν, καὶ ὅχι μὲ τρόπον δολιότητος, καθὼς ὑπολαμβάνει ἡ Μακαριότης Του. Ἐστὶν ὑποσχεσθαι, καὶ ἂν μᾶς εἶρη ἄλλως πῶς διατελοῦντας, ἔχει ἰσχὺν καὶ δύναμιν μὲ ἵνα καὶ μόνον λόγον νὰ τὸ ἐμποδίσῃ, ὅπότε δοῦνται ἡ Μακαριότης Σου. Μιμνησθαι λοιπὸν, παρακαλοῦμεν, τὸν τῆς εἰρήνης παροχέα Χριστόν, καὶ ἅς πᾶσι ἀπὸ τοῦ νῶν ἡ εἶρεσι, ὁποῦ μήτε ἡ Μακαριότης Σου νὰ ἔχῃ κλῆνον ἐλάδου, καὶ ἡμεῖς οἱ δούλοι σου νὰ μὴν ὑστερούμεσθαι τοιοῦτου μυστηρίου, διότι θέλεις ἔχειν πλὴν ἐξ ἀνθρώπων τὸν ἔπαινον καὶ ἀθανάτους τοὺς μετῴκους παρὰ Θεοῦ. Δέσποτά μου μακαριώτατε, τὸ γράμμα ὁποῦ ὁ ἐλαμπρότατος Λυθέντης στέλλει μὲ τοὺς πατέρας μας ἀπὸ λάθους, ἐπὶ Θεῷ μάρτυρι, ἐξεδουλώθη, ἀλλὰ πῶς δὲν ἀνεγνώσθη, διότι δὲν μᾶς ἦτον καὶ χρεια, καὶ παρακαλοῦμεν περὶ τοῦτου νὰ μᾶς συγχωρήσῃ. Αἱ δὲ ἄραι καὶ θεοπειθεῖς εἰς τῆς Σῆς Μακαριότητος εἴησαν μεθ' ἡμῶν εἰς φυλακτήριον ἄτυλον.

Δούλος ἐν Χριστῷ καὶ τέκνον τῆς Μακαριότητος Του

ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάσαφ.

(Ibid., pp. 527—5.)

XVI.

București,
1876.

Gherman de Nissa către un dascăl Eugeniu, despre moartea lui Alexie, Țarul Moscovei, care pregătia războiul cu „barbarii“ turci și trimisese un sol și la Domnul muntean și despre negocierile de pace.

Τῷ σεφωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ διδασκάλῳ κυρίῳ Εὐγενίῳ ὁ Γερμανὸς εὖ πράττειν.

Τῷ χρηστομαθεῖν ἡρημένῳ ἱκανὸν καὶ τὸ μέγχι φιλῶν ὀνομάτων ἐπαῖται τὴν φήμην, τοῦτο δὲ τὸ τοῦ λόγου καὶ τὰ ψευδῆ ὡς ἐξ ἀμάξης ἀποδέχονται· ἃ γὰρ καὶ φιλοῦν ἀνθρώποι, τοῦτοι καὶ πρόσκεινται, καὶ ὑπὸ φήλων βίπτωμένων πολλάκις μαντεύονται τὸ φιλούμενον. Ἀπατώμεθα πλὴν τοῖς ἐλπίσι, καὶ μὴδ' οὕτως τοῦ καλόν τι προσδοκᾶν ἀριστήμεθα μάλλον· ὅπη-

νίκα δὲ καὶ τὸ βάρεθρον καθ' ἡμῶν ἀποταχυροῦμενον φῶλον ὁρώμεν, τηνικαῦτα καὶ παῦλαν δυνειροποτοῦμεν τῆς εἰσδρομῆς πάλιν εἰκαίοις περιχλαυνίζομεν ἐκυτοῖς ταῖς νίκαις, εὐπαρκαλόμιστόν τε καὶ ἐλαφρὰν ἀποφέροντες τὸν νοῦν, καὶ ταῖς ἐπ' ἀμφοτέρω ῥωπαῖς κατασπιλοῦμεν τὸ ἡγεμονικόν, καὶ χιλεπὸν ὅσον τὴν πολυπλανῆ καὶ πολύτροπον ἀπακροῦσασθαι ἀπάτην φέρε δὴ πάλιν ἐκτραγῶδῆσωμεν τὰ τῆς ἡμετέρας ἐλπίδος ἀνχίματα. Ὁ μὲν οὖν τῶν ἀρκτῶων σκήπτρων Ἀλέξιος ὁσίως τὴν διοτικὴν δίαυλον κατὰ μῆνα τὸν Ἀνθεστηριῶνα διήνυσσε, μεταχωρήσας εἰς ὁσίων μονάς. Ἦν δέ, φασιν, ἐκείνῳ προὔργον καταστρατηγήσειν τῶν βαρβάρων μετὰ τῶν σαρματικῶν δυνάμεων· ὑπῆρξεν καὶ γὰρ οἱ Σαρμάται τοῖς τοῦ Ἀλεξίου βουλήμασι προτροπῇ τοῦ Ῥώμης, καὶ πᾶσι προσωφίζανειν (sic) τοῖς ὑπὸ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίης σφᾶς αὐτοῖς νενομοθετημένοις, πλὴν τοῦ παπικοῦ ἐνόματος· γνώρισμα τοῦτο καὶ σημείον ἔν γε σφίσιν αὐτοῖς ἔχειν παρκελεύετο, καὶ τοῦτο τοὺς βαρβάρους ἐξεδειμάτου, καὶ πρέσβυν χρησαμένους τὸν ἡγεμόνα τῆς ἐνταῦθα, ἀνείλκυσε πρὸς ἐκείνον ἕτερον ἐνθάδε πρέσβυν· ἐν τούτοις ὄντες, ἀπηγγέλθη καὶ ὁ θάνατος τοῦ Ἀλεξίου, ἀνήγειρε τὰ βαρβαρικά φρονήματα. Καὶ ἅπερ ὑπέσχοντο δηλαδὴ τοῖς Σαρμάταις νεύσασαι πρὸς εἰρήνην ἀπηγγόρευσα· ἦν δὲ εἰς τὴν εἰρήνην ἀσπάσωνται, μένειν ἀνενοχλήτους καὶ παρὰ Σκυθῶν, καὶ προσέτι καὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ δαπανηθέντων ἀκκαταζητήτους διατελεῖν, μονονοῦ τὴν ληφθεῖσαν πόλιν ἔχειν τοὺς βαρβάρους μετὰ καὶ τῆς πέριξ τῶν κομῶν πληθῆος· οἱ δὲ τὴν μὲν πόλιν διωμολόγουν ἐλάσειν ὥς προληφθεῖσαν, ἔξει δὲ τῆς πόλεως οὗ δὲ βῆμα ποδὸς κατένουν (sic) δοῦναι· διατρίβοντες οὖν ἐν τούτοις, ἀνηγγέλθη κατὰ τὸν σκιρῶφοριῶνα καὶ ἡ ἐπάλευσις τῶν σαρματικῶν δυνάμεων ἐγγώτερον, καὶ συνέστειλε μὲν τοὺς βαρβάρους, ὥστε μὴδὲ τὸν Ἰστρον θαρρῆν διαπερᾶν ἔχει καὶ σήμερον φοιτῶνται δ' ἀκούομεν, συχνῶς ἑξ ἑκατέρου μέρους διαπραγματευομένους τὴν εἰρήνην, ὥστε τεκμαιρόμεθα ἡ νέα ἰνδικτιῶν ἴσως διακρινεῖ τὰ πράγματα οὕτω περρωμένα, καὶ ἐπὶ μόνῃ παλεῖοντα τῇ θείᾳ θελήσει. Ἐρῶρώσω. Τοὺς περὶ σὲ ἐν Κυρίῳ ἀσπάζομαι.

ἄχος', Μεταγαιτηνῶνος πέμπτη ἰσταμένου, Μποκορσετίτηεν.

Ὁ Γερμανός.

XVII.

Dionisie, Patriarh de Constantinopol, către Șerban-Vodă Cantacuzino, despre cererea de restituire a Mitropolitulul Teodosie, trimetând pentru cercetare pe Marele Logofăt Ioan Cariofil și pe Anania, Mitropolitul de Maroneia.

1679,
10 Martie.

Διονύσιος, ἐλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

† Ἐκλαμπρότατε, εὐσεβεστάτε καὶ ἐνδοξότατε αὐθέντα καὶ ἡγεμῶν πάσης Οὐγκροβλαχίας, κύριε κύριε Ἰὼν Σερβάνε Καντακουζηνὲ Βοεδόνδα, οἷε κατὰ πνεῦμα ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε τῆς ἡμῶν Μεριότητος, καὶ ἐντιμότητοι ἄρχοντες τοῦ συγκλήτου τῆς αὐτῆς Αὐθεντίας, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἔσως παρὰ Θεοῦ παντοκράτορος καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ παρ' ἡμῶν εὐχή, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Ἐκείνος ὁ δίκαιος κριτής, ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην, καθὼς ἡ Ἰσραὶ Γραφή λέγει, ἐκείνος ὁ φύσει δίκαιος Θεός, ὁ πᾶσαν ἀδικίαν δολοφονοῦν καὶ πᾶσαν ἀνομίαν ἀποστρεφόμενος, διὰ τοῦτο ἔθετο εἰς τοῦτον τὸν πρόσκαιρον αἰῶνα, εἰς μὲν ταῖς πολιτείαις καὶ κοσμικαῖς κυριεύηταις μας ἡγεμόνας, κριτάς, εἰς δὲ τὰ πνευματικὰ πολιτεύματα, πα-

Dionisie, cu mila lui Dumnezeu arhiepiscop al Constantinoplei, Romei celei noi, și Patriarh Ecumenic.

† Prea-luminate, prea-evlavioase și preaslăvite Domn și stăpân a toată Ungrovlahia, Domnia Ta Io Șerban Cantacuzino Voevod, fiu sufletește iubit și preadorit al Smereniei Noastre, și voi, preacinstiți boieri ai Sfatului acestei Domnii, har vouă și pace și milă dela Dumnezeu a toate țiitorul și dela Domnul nostru Isus Hristos, și de la noi rugăciune, laudă și iertare.

Dreptul judecător, cel care inbește dreptatea, cum spune Sfânta Scriptură, Dumnezeu cel din fire drept, cel care răspinge orice nedreptate și înlătură orice nelegiuire, pentru aceea a pus în acest veac vremele în cârmuirile și domniile noastre lumesti Domni, judecători, iar la duhovniceștile cârmuiri Patriarhi, Mitropoliți, proestosi,

τριάρχας, μητροπολίτας, προσεστώτας, κριτάς, διὰ τὴν φυλάσσειν τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἐξουσίαν τὸ δίκαιον, τὴν ἐρευνᾶν τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν [δι]ώκεται τὸ ψεῦδος, καὶ δικαιοσύνην οἱ ἀδικημένοι, καὶ τὴν παιδεύονται οἱ ἁδικούντες, καὶ τὴν ἀγρυπνοῦν οἱ προσεστώτες μετὰ γάλην ἐπιμέλειαν εἰς κατόρθωσιν τοῦ δικαίου καὶ τὴν φυλάττειν τὸ ἅδικον, διὰ τὴν προσέχουν οἱ ἄνθρωποι· ἄλλως γὰρ ποιοῦντες καὶ ἁμελοῦντες καὶ παραβλέποντες ταῖς κρίσεσιν τῶν ἀδικημένων καὶ ταῖς βλατίαις τῶν θλιβομένων, θέλουν δώσει λόγον τῷ ἀγαπόντι τὴν δικαιοσύνην Θεῷ, τῷ φοβερῷ κριτῇ ἐν τῇ φρικτῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, καὶ θέλουν ἀκούσει: „ψεῦ, δοῦλοι πονηροί, διὰ τί δὲν ἐβάλετε τὸ ταλάντον μου εἰς τοὺς τραπεζίτας, ἀλλὰ τὸ ἐκρύψετε;“, ἤγουν διὰ τί δὲν ἐκάλυπτε τὴν κρίσιν μου εἰς τοὺς ἁδίκους καὶ ἁδικουμένους, ἀλλὰ ἐσιωπήσατε, εὐγε εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Ἀλλὰ, καθὼς εἶναι ἀνάγκη εἰς πάντας ἡγεμόνας καὶ κριτάς, τὴν μὴν ἁμελοῦν τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ, (ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ... εἰς πρόσωπα, οὕτε τοῦ πτωχοῦ τὴν λυπηθεῖν εἰς τὴν κρίσιν, ἢ εἶναι ἁδικός, οὕτε τὴν πλούσιον τὴν... τοιοῦτον χρεὸς ἔχομεν... προσεστώτες καὶ ἐξουσιασταί... εἰς..., ὅσον καὶ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά, ἐ... τοῦ ἐν μακαρίᾳ μνήμῃ Παύλου Βοεθῶδα, Μητροπολίτης Οὐγκροβλαχίας Θεοδόσιος ἡδὴ εὐρισκόμενος ἑκπτωτός, καὶ τῆς ἀρχιερωσύνης καὶ τοῦ θρόνου... φορὰν πεπληρωμένην θαυμάσιον, πρὸς τὴν ἡμῶν Μετριοτήτα καὶ πρὸς τὴν ἱεράν τῶν παρευρεθέντων περὶ αὐτὴν ἀρχιερέων σύνοδον, ἀναγγέλλων καὶ ἀναφέρων τὰ κατ' αὐτὸν καὶ γρ... καθηρέθη τῆς τιμῆς καὶ ἀξίας τῆς ἀρχιερωσύνης, ἀδίκως κατεδικάσθη εἰς τὴν τοιαύτην ἀτιμίαν, ἀδίκως ἐστερήθη τοῦ γυναικίου αὐτοῦ θρόνου, εἰς ὃν νομίμως ἐχειροτονήθη, ἀδίκως ἀπ[ε]κράνθη τῆς ἐξουσίας τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ, ληστρικῶς ἐχειροτονήθη ἄλλος ἄντ' αὐτοῦ, δυναστικῶς καὶ τυραννικῶς ὑπὸ τοῦ τότε ἐξουσιάζαντος κατεκρίθη εἰς ὅσα ἐκατηγορήθη, ἄνευ ... τοῦ μακρόρων, καὶ ἐδεδήθη μετὰ μεγάλης παρακλήσεως, προβάλλων καὶ ἀναμνησκῶν τὴν θείαν δικαιοσύνην, μὴ παρῆναι αὐτὸν ἁδικημένον, καταφρονημένον, μηδελὶν αἰτίαν ἔχοντα ἀληθῆ τῆς [κατ' αὐτοῦ] γενομένης παιδείας, καὶ, διὰ τὴν μὴ εἶναι θονατὸν ἐλθεῖν αὐτοῦ σωματικῶς ἐν τῇ Βασιλευσίᾳ καὶ προβαλεῖν τὸ ἅδικον αὐτοῦ, εὐρισκόμενων καὶ τῶν κατηγορῶν αὐτοῦ καὶ τῶν γινωσκόντων τὰ κατ' αὐτοῦ εἰς [τὰ] αὐτόσε, καὶ μὴ θοναμένων παραγένεσθαι πρὸς ἡμᾶς καὶ θεωρηθῆναι συνοδικῶς καὶ ἐξετασθῆναι

judecători, ca să se păzească dreptatea și să se cerceteze dreptul, ca să se caute adevărul și să se gonească minciuna, și să-și capete dreptatea cei nedreptățiți, și să se pedepsească făcătorii de dreptate, și să păzească cei de sus cu grijă mare de îndreptarea dreptății și să înjosească nedreptatea, pentru ca să bage de samă oamenii; căci, altfel făcând și nebăgând de samă și trecând peste judecățile celor nedreptățiți și strigătele celor apăsați, vor da samă Dumnezeului care iubește adevărul, temutului judecător, în ziua grozavă a Judecății și vor auzi — vai! — : „slugi rele, de ce n'ați aruncat talantul mieu la bancheri, ci l-ați asvâns, adică: de ce n'ați făcut judecata mea față de cei nedreptățitori și cei nedreptățiți, ci ați tăcut; mergeți în focul cel veșnic!“ . Dar, precum e de nevoie pentru toți Domnii și judecătorii, să nu lase la o parte judecata lui Dumnezeu, căci judecata lui Dumnezeu [nu e] după fețe, nici a săracului să se întristeze la judecată, dacă e nedrept, nici bogatul [să se bucore], avem această nevoie [atât] cei de sus și cărmuitorii, la [] atât [cele lumești], cât și la cele bisericesti. S'a întâmplat ca, [fiind în Scaun] cel de fericită amintire Radul Voevod, Mitropolitul Ungrovlahiei Teodosie, aflându-se încă scos, și din arhierie și din Scaun [și-a adus nenorocirea] plină de lacrimi către Smerenia Noastră și către sfântul sinod al arhieriei celor ce se află în jurul ei, vestind și aducând înainte cele împotriva lui... [când] a fost caterisit din einstea și vrednicia arhieriei, cu nedreptate a fost osândit la o astfel de necinste, cu nedreptate a fost lipsit de dreptul său Scaun, la care după lege a fost hirotonisit, cu nedreptate a fost îndepărtat din stăpânirea acelei eparhii, hoțeste a fost hirotonisit altul în locul lui, cu putere și tiranie a fost osândit de cel de atunci stăpânitor la ce a fost învinuit..., fără marturi și s'a rugat cu o mare rugăciune, aducând înainte și amintind dreptatea dumnezeiască, să nu trecem cu vederea că e nedreptățit, desprețuit, nefiind nicio pricină dreaptă pentru pedepsirea lui, și, neputând veni cu trupul său la cetatea împărătească și să înfățișeze nedreptatea sa, aflându-se și învinuitorii lui și cei ce cunosc ale lui acolo, și neputând ei fi de față aici la noi și să se urmărească în sinod și să se cerceteze

ναι καὶ ἐρευνῆσθαι τὴν ὑπόθεσιν ταύτην κατὰ τοὺς ἱεροὺς νόμους, ἐδέετο ἐν τῇ αὐτοῦ ἀναφορᾷ μακροθυμῆναι ἡμᾶς καὶ εὐσπλαγχνισθῆναι αὐτοῦ κατατρεχόμενον ὑπὸ τῆς ὀδύνης καὶ τῆς λύπης καὶ πέμψαι τινὰ εὐδόκηονα τῶν θείων νόμων καὶ ἔκπειρον δικαιοσύνης καὶ πολυπραγιῶν τοιοῦτων ὑποθέσεων ἐκκλησιαστικῶς ἐπὶ τὰ κρίναι καὶ τὴν ἀπὸ... ρῖναι τὰ συμβῆντα αὐτῷ τῷ Θεοδοσίῳ, καί, εἰ μὲν εὐρεθῇ ὡς ἀληθῶς αὐτὸς Θεοδόσιος ὑπεβήνους εἰς τὰς κατηγορίας ἐκείνας δι' ἃς καταδικάσθη καὶ καθηρέθη, διὰ μακρόρων ἀξιολόγων, εἶναι καὶ τοῦ λοιποῦ ὁμοίως εἰς τὴν παιδεῖν ταύτην ὡς τοιοῦτος, καὶ τῆς Μητροπόλεως Οὐγκροδλαχίας ἐστειρημένος ὡς καὶ πρῶτον, εἰ δὲ φανεῖται ἄθως καὶ ἀναβήνους, καὶ αἱ κατηγορίαι ψευδεῖς, λυθῆναι τῆς παιδείας καὶ ἀποκατασταθῆναι εἰς τὴν τιμὴν αὐτοῦ καὶ ἄξιαν τοῦ Θρόνου τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ Οὐγκροδλαχίας. "Ὅθεν κοινῶς συνεσκέψαμεν μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς ἱερᾶς τῶν ἀρχιερέων συνόδου τὴν αἵτησιν καὶ δέησιν αὐτοῦ τοῦ Θεοδοσίου, καὶ ἐρευνήσαμεν εἰ συμφέρει ἀπελθεῖν ἐκείσε τινὰ καὶ ἐξετάσαι τὴν πρᾶσιν ταύτην: κατεφάνη εὐλογον πάσῃ τῇ συνόδῳ μὴ παριδεῖν τὰ ὀκρούα τοῦτου εὐρισκομένου τυγχόν ἀδίκως εἰς τὴν τοιαύτην παιδεῖν, καὶ ἐξελέχθη κοινῶς ἀπελθεῖν ἐκείσε ὁ σοφώτατος καὶ λογιώτατος ἐν ἄρχουσιν ὁ Μέγας Λογοθέτης τοῦ οἰκουμένου Θρόνου καὶ διδασκαλὸς τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ὁ κατὰ πνεῦμα υἱὸς ἀγαπητὸς καὶ περιπόητος τῆς ἡμῶν Μαρτυρίας καὶ ἐρευνῆσαι τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ ἐξετάσαι καὶ τὴν αὐτοῦ πολυπειρίαν καὶ μάθησιν, ὡς ἔμπειρος τῶν ἀγίων κανόνων καὶ νόμων, καὶ διαρῖσαι καὶ ἀποφῆναι τὸ δίκαιον, συνεκπεμπόμενος καὶ ὁ ἱερώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας ὑπέρτιμος καὶ ἑξαρχος Ῥοδόνης, κὺρ Ἀνανίας, ὁ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργός. Ταύτου χάριν γράφομεν καὶ ἀποφαινομεν συνοδικῶς, μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα, δι' ἡμετέρας προτροπῆς..., ἔλθουν εἰς τὰ αὐτόσε τοῦ τε σοφώτατου Μεγάλου Λογοθέτου καὶ τοῦ ἱερωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας, ἡ Σὴ Ἐκκλησιάρχης προκαθεζομένη συνόδου κατὰ τόπον, τῶν τε ὑποκειμένων ἐπισκόπων τῇ Μητροπόλει ταύτῃ Οὐγκροδλαχίας καὶ τῆς συγκαλήτου αὐτῆς καὶ ἡγουμένων, καὶ ἱστάμενος ὁ Θεοδόσιος ἀναγγεῖλεται τὰ κατ' αὐτὸν καὶ προβαλλέτω τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ, καὶ ὁ μὲν διακληρωθεὶς σοφώτατος Μέγας Λογοθέτης, προ-

această afacere după legile sfinte, a cerut în anafora sa să fim mărinimoși și să ni fie milă de dânsul cel prigonit de durere și de întristare și să trimetem pe cineva cunoscător al legilor dumnezeiești și încercat în ce privește dreptatea și trebile cele grele de acest fel, ca să judece și... cele întâmplate cu dânsul, Teodosie, și, dacă se va găsi că în adevăr acesta Teodosie e supus acelor învinuiri pentru care a fost judecat și caterisit, cu marturi vrednici, să fie și de acum înainte la această pedeapsă, fiind unul ca acela, și să rămâie lipsit de Mitropolia Ungrovlahiei ca mai înainte, iar, dacă se va arăta nevinovat și fără păcat, și învinuirile mincinoase, să fie scos de sub pedeapsă și să fie din nou așezat în cinstea și în vrednicia Scaunului eparhiei sale, a Ungrovlahiei. Deci am cercetat împreună cu sfântul sinod al arhierilor din jurul nostru cererea și rugămintea lui, a lui Teodosie, și am examinat dacă e de folos să plece de aici cineva și să urmărească această stare de lucruri, și ni s'a părut la tot sinodul bine să nu trecem cu vederea lacrimile acestuia, găsindu-se pe nedrept la o astfel de pedeapsă, și s'a ales în de obște să plece acolo prea-înțeleptul și prea-învățatul între arhonti Marele Logofăt al Scaunului ecumenic și dascăl al Marii Biserici, cel după suflet fiu iubit și prea-dorit al Smereniei Noastre, și să cerceteze această afacere și să examineze încercarea și învățătura lui, ca unul ce e cunoscător al sfintelor canoane și legi, și să hotărască și să aducă la lumină dreptatea, trimetând împreună cu dânsul și pe preasfințitul Mitropolit de Maroneia și exarh al Rodopei, chir Anania, cel întru Duhul Sfânt iubit al nostru frate și coliturghisitor. De aceia scriem și arătăm din sinod, împreună cu cei din jurul nostru preasfințiți, cinstiți arhierii ai noștri, întru Duhul Sfânt frați și coliturghisitori, pentru ca, după al nostru îndemn..., să vie acolo prea-învățatul, Mare Logofăt și preasfințitul Mitropolit al Maroneii, iar Luminația Ta, presidând să aduni un sinod la fața locului, al episcopilor sufragani ai Mitropoliei aceleia a Ungrovlahiei și al Sfatului ei și al egumenilor, și, stând Teodosie, să arăte cele ce-l privesc și să aducă înainte plângerea sa, și acel prea-învățat Mare Logofăt, stând în fruntea sinodului, să cerceteze și să lămurească potrivit cu

καθήμενος τῆς συγκαλήτου ἐρατάτω (sic) καὶ ἐρευνάτω καὶ κατὰ κανόνας διευθετάτω τάτε παρὰ τοῦ Θεοδοσίου λεγόμενα καὶ παρὰ τῶν κατηγόρων αὐτοῦ προβαλλόμενα καὶ ἀντιλεγόμενα, ὁ δὲ σὺν αὐτῷ ἱερώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας, συνδισυθύνων, εἴ που δεήσει ἐκκλησιαστικῇ ἐνέργειᾳ, τοῦτ' ἐστὶν ἐκφώνησις ἀφορισμοῦ δι' ὁμοφορίου καὶ ἐπιτραρχίου, ἐκθελάτω δι' ἡμετέρας ἀδείας... ὁπερηνάτωσαν τὰ εὐρεθὲν δίκαιον, κατὰ τοὺς θείους κανόνας καὶ νόμους, μετὰ ἀκριβοῦς ἐρύνης καὶ ὀρθότητος γνώμης, ὅπερ ἔστι καὶ ἡμῖν δεκτόν· εἰ φανείη μὲν ἀνεύθυνος ὁ Θεοδόσιος, ἔχέτω ... τῆς ἀρχιερωσύνης, καὶ τὴν ἀξίαν καὶ τιμὴν καὶ χάριν αὐτῆς, ὡς καὶ πρὸς τῆς παιδείας, καὶ Θρόνου αὐτοῦ ἀπολαύων καὶ τῆς στάσεως καὶ καθέδρας καὶ τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ· εἰ δὲ εὐρεθείη ὅπ' αἰτίαν ...νος, μενέτω εἰς τὴν προσήκουσαν αὐτῷ, ὡς ταῦτω, παιδεῖαν ἐκκλησιαστικὴν, παρ' οὐδεὶος ἑορθούμενος καὶ παρὰμυθεύμενος περὶ τοῦτου· οὐ γὰρ πρέπων συγκαίνομεν τοῖς ἀκοινοῦντοῖς, ἵνα μὴ ἑαυτοῖς κρίνῃ... Τοῦτοις δεδωκαμὲν ἄδειαν ὅπως ὁ διαληφθεὶς σοφώτατος καὶ λογιώτατος διδάσκαλος καὶ Μέγας Λογοθέτης τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας κύριος Ἰωάννης, εἰ τόχοι καὶ ἄλλη τις ὑπόθεσις ἐκκλησιαστικὴ... καὶ κρίσις, κρίνη καὶ ταύτην μετὰ τοῦ ἱερωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας, κύρ' Ἀνανίου, καὶ εἰς τὴν τοῦ δικαίου τόπον ἀποκαθιστᾶν, τιμώμενος καὶ προκαθ[ι]όμενος παρὰ πάντων, ὡς πατριαρχικὸς ἐξάρχος, καὶ ... καὶ σοφῶς καὶ ἐμπείρως ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστήμασι, καὶ ἐξαιρέτως εἰς τὰς τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν ἐκκλησίας καὶ πίστεως, καὶ προκαθιζόμενος ἐν πάσαις ταῖς συνελεύσεσι καὶ ἀκολουθίαις ... ταῖς ... ζούμενος τὸ παράπαν.

Ὅθεν καὶ εἰς δόλωσιν τῆς δοθείσης τῇ αὐτῶν, ... τῆς ἡμετέρας πατριαρχικῆς καὶ συνοδικῆς ἀδείας, ἐνεχειρίσθη τὸ παρόν, ἐν ἔτει σωτηρίας αἰχμοῦ, ἐν μηνὶ Μαρτίου ἑ', ἰνδ-νος β' τῆς.

(ἔπονται αἱ ὑπογραφαί).

(Originalul în Biblioteca Academiei Române.)

canoanele cele spuse de Teodosie și cele aduse înainte și puse lui împotriva de pârașii lui, iar cel împreună cu dânsul preasfânt Mitropolit al Maroneii, îndreptând și el, dacă ar fi nevoie de acțiune bisericească, adică desfacerea de afurisenie prin omofor și patrahir, să săvârșească aceasta cu a noastră voie ..., să se vădească dreptatea ce se va afla, după dumnezeieștile canoane și legi, cu cercetare de aproape și dreptate, care să poată fi primit și de noi; și, de s'ar dovedi nevinovat Teodosie, să rămâie cu arhieria și cu vrednicia și cinstea și harul ei, ca și înainte de pedeapsă, luându-și tronul și starea și Scaunul și veniturile sale; iar, de se va găsi supt vină..., să rămâie în cea cuvenită lui, întru aceasta, pedeapsă bisericească, nefiind ajutat și mângăiat de nimeni între aceasta, căci nu se cade a fi în tovărășie cu cei scoși dintr'însa, pentru ca nu cumva păcatul să treacă și asupra lor... Li-am dat voie ca acel prea-înțelept și prea-învățat dascăl și Mare Logofăt al Marii Bisericii a lui Hristos, care e în sama noastră, domnul Ioan, dacă s'ar întâmpla și vre-o altă afacere bisericească... și judecată, s'o judece și pe aceia împreună cu preasfințitul Mitropolit al Maroneii, domnul Anania, și s'o așeze în rostul de dreptate, fiind cinstit și așezat în loc de sus de către toți, ca exarh patriarhicesc și... care e învățat și încercat în toate științele, și mai ales în ce privește Biserica credința noastră ortodoxă, și presidând în toate adunările și slujbele... întru toate.

Deci spre vădirea puterii date de către noi, Patriarhul și sinodul, li s'a încredințat cea de față, în anul Mântuirii 1679, în luna lui Martie, indieția a doua.

(urmează iscăliturile.)

XVIII.

Patriarhul Partenie al Alexandriei, venit în „Vlahobogdania“ pentru ajutor, face dascăl pe „Zaharia din Iași, om cinstit și între cei învățați prea-învățat și foarte bun între studioși, care a predat cuvântul lui Dumnezeu drept și învățat în Galata Constantinopolei, supt Patriarhia prea sfîntîtului fost Patriarh ecumenic chir Dionisie, pios și înțelept“.

Iași,
1680,
11 Ianuar.

Κατὰ τὰς ἀρχαίας ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις τοῦ διανέμειν ἐκάστῳ ὑφ' ἑαυτοῦ κατὰ τὴν ἀξίαν τοῦ χαρίσματος, ὅπερ ὁ καθὺς ἔχει νῦν, καὶ ἡ Μετρίότης ἡμῶν, ἔχουσα τοὺς οἵαντας τῆς Ἀλεξανδρέων ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, περινοστοῦσα καὶ περισχομένη κατὰ τὰ θάρεια μέρη τῆς Βλαχομπογδανίας, ζητοῦσα εὐρεῖν, μετὰ Θεόν, τινὰ βοήθειαν καὶ ἐπικουρίαν παρὰ τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν, πρὸς σίστασιν τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ Θρόνου, εὔρεν ἐν Γλασίῳ ἄνδρα τίμιον καὶ ἐν λογίοις λογιώτατον καὶ ἄριστον ἐν σπουδαίοις κύρ Ζαχαρίαν (ὅστις ἐδίδασκε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ὁρθῶς καὶ ἐπισταμένως ἐν τε τῇ Κωνσταντινουπόλει τῷ Γαλατᾷ, ἐπὶ τῇ πατριαρχίᾳ τοῦ παναγιωτάτου πρῶτον Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κύρ Διονυσίου), θεοσεβῆ καὶ σοφόν, τὰ τῆς Ἀνατολικῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ὑφιστάμενα δόγματα καὶ τοῖς τῶν σοφῶν καὶ θεοκηρύκων ἀποστόλων καὶ ἀγίων διδασκάλων τῶν τὴν Ἐκκλησίαν ἱδυνόντων δόγμασι τε καὶ ἔργοις ὑπήκοντα, καθαρὰν ἔχοντα τὴν διάνοιαν καὶ τῇ τοῦ Παναγίου Πνεύματος χάριτι περαιομένην. Ὅθεν καὶ ἡ Μετρίότης ἡμῶν δωρεῖται αὐτῷ τὸ τοῦ διδασκάλου ὑφ' ἑαυτοῦ, τοῦ διδασκῆναι τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐν πάσαις ταῖς ἀγίαις τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαις, ὁρθοδόξως τε καὶ ἀγίως, διελέγχων καὶ ἰχνιλιπῶν πάσας τὰς γεγυῖστας αἱρέσεις τῶν καινοδόξων, ὅσην δυνάμει περιέστημεν αὐτῷ ἐν θεοφιλεῖ καὶ θεαρέστῳ γνώμῃ, κατὰ τὰ συγγράμματα τῶν ἁγίων φωστήρων, Βασιλείου, Γρηγορίου καὶ Χρυσόστομου καὶ πάντων τῶν ἀγίων διδασκάλων, ἐμπολιτευόμενος καὶ σαφῶς πραγματευόμενος τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων· ὁ γὰρ λαὸς τὴν χάρισμα, εἰς τὸ ὠφελῆσαι ἄλλους καὶ μὴ κεχρηῆσθαι ὡς ἑαυτὸν μόνον, ἀλλὰ διανέμειν τὸ τάλαντον καὶ τὸ χάρισμα, ὅπερ ἔλαβεν ἐκ Θεοῦ, ὡς καλὸς καὶ εὐγνώμων δοῦλος· τῷ γὰρ ἔχοντι σπουδὴν δοθήσεται πλεον· ἡ χάρις καὶ περισσευθήσεται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Τοῖς δὲ τῷ παρόντι ἐντευξόμενοις τῆς συστάσεως γράμματι, χάρις, εἰρήνη καὶ ἔλεος παρὰ Θεοῦ, παρὰ δὲ τῆς ἡμῶν Μετρίότητος εὐχὴ, εὐλογία καὶ συγχώρησις. Διὸ καὶ ἐγγειρίζομεν τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ συστατικὸν γράμμα τῷ διαληφθέντι λογιωτάτῳ καὶ ἐν σπουδαίοις ἀρίστῳ κύρ Ζαχαρίᾳ εἰς ἐνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αχπ', ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ ια'.

Ἐγράφη ἐν Γλασίῳ τῆς Μπογδανίας.

(Mazaraclit, l. c., pp. 28—9.)

XIX.

Partenie, Patriarh de Alexandria, recomandă pe Meletie, fost arhiepiscop de Ohrida, care călătorește pentru eleimoină.

București,
mănăstirea
Mihail-Vodă,
1680,
11 Mart.

Τοῖς ἐντευξόμενοις τῷ παρόντι τοῦ τε ἱεροῦ καταλόγου καὶ τῆς κοσμικῆς πολιτείας, ἱερωτάτοις δηλαδὴ μητροπολίταις καὶ ἀρχιεπισκόποις καὶ θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις, ἐκλαμπροτάτοις τε καὶ εὐσεβεστάτοις αὐθένταις, ἡγεμόσι τε καὶ τοπάρχαις, τοῖς μὲν ὡς ἀδελφοῖς καὶ συλλειτουργοῖς τῆς Μετρίότητος ἡμῶν, τοῖς τε ἐν Κυρίῳ υἱοῖς ποθεινοτάτοις, ἅμα τε ἡγουμένοις ὁσιωτάτοις τε καὶ ἀρχιμανδρίταις, παρὰ μὲν Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος ἐπευχόμεθα χάριν καὶ ἔλεος, παρὰ δὲ τῆς ἡμῶν Μετρίότητος εὐχὴν καὶ εὐλογίαν καὶ συγχώρησιν. Ἀποστολικὰ διαταγαὶ παρακαλεῖουσιν ὅτι τοὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ ἡῆτωμένους, ἥνικα ὑπὸ ἀνάγκης ἢ ἄλλης τινὸς χρείας καὶ ἐνδείας περιέρχεσθαι βούλονται, τὰς τῶν χριστιανῶν πόλεις καὶ ἐπαρχίας συνίστασθαι γράμμασι πατριαρχικοῖς δηλοῦσι τὴν τε διαγωγὴν ἐκείνων καὶ τὴν τῆς περιηγήσεως χρεῖαν καὶ τὴν ἱερατικὴν καὶ ἀρχιερατικὴν βαθμόν, καθ' ὃν ἐκείνοι καὶ προσεδάσθησαν καὶ εἰς τὴν τοιαύτην ἀξίαν ἐτάχθησαν, ἵνα μὴ οὗτοι, ἄνευ τῶν τοιούτων συστατικῶν γραμμάτων, τῆς προσηκούσης αὐτοῖς τιμῆς καὶ περιποιήσεως ἀποστεροῖντο καὶ οἱ ἀποδεχόμενοι τούτους μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν τιμὴν, κρίμα λήψουντο. Διὸ δὴ καὶ ὁ μακαριώτατος

καὶ λογιώτατος ἀρχιεπίσκοπος πρῶην Ἀχριδῶν, τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς, κὺρ Μελέτιος, ὁ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς τῆς ἡμῶν Μετριότητος, ὑπὸ ἀνάγκης καὶ στενοχωρίας τῶν ἀνυποφόρων χρεῶν τῆς ῥηθείσης ταύτης ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχριδῶν, συμβάντων ἀπὸ τε τῶν τοῦ καιροῦ ἀνωμαλιῶν, ἀπὸ τε τῆς καταδυναστεύσεως τῶν κρατούντων καὶ ἀπὸ τῶν χρεῶν τῶν πρὸ τούτου χρηματισάντων ἐκείσε ἀρχιεπισκόπων, τῆς τε ἀρχιεπισκοπῆς ταύτης ἀπέστη καὶ τὴν προστασίαν ἐκείνης καὶ διοίκησιν ἐναπέθετο ἄλλῳ, φιλήσυχος ὢν καὶ τὴν εἰρηναίων ζωὴν ἀσπασάμενος. Ἀλλὰ, τῶν κατὰ τὴν παροῦσαν ζωὴν ἀναγκαίων ὑστερούμενος καὶ ἀπορῶν τούτων, δεῖν ἔγνωκε προσδραμεῖν εἰς τὴν ἐλεημοσύνην καὶ βοηθεῖαν καὶ συνδρομὴν ὁμῶν τῶν φιλευσεδῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ὅπως τὰ τῆς ἐνδεείας αὐτοῦ καὶ ἀπορίας διὰ τῆς ὀμειτέρως ἐλεημοσύνης καὶ βοηθείας θεραπεύσῃ· καί, καθ' ὁδὸν ἐντυχὼν τῇ ἡμῶν Μετριότητι, ἐζήτησε τὰ παρόντα συστατικὰ γράμματα πρὸς παράστασιν καὶ φανέρωσιν τοῦ βαθμοῦ, οὗ ἡ Μακαριότης αὐτοῦ ἠξιώθη τῇ τοῦ Παναγίου Πνεύματος χάριτι, καὶ εἰς ἐνδειξὴν τῆς αὐτοῦ χρείας τε καὶ ἐνδεείας. Τούτου χάριν, ὡς εὐλογον καὶ δικαίαν καὶ ταῖς ἀποστολικαῖς παραινέσεσι κεκαυονισμένην οὖσαν τὴν τοιαύτην αἴτησιν, προσηγῶς τε ἀπεδεξάμεθα καὶ ἀδελφικῶς τὰ παρόντα ἐξενηνόχαμεν γράμματα, ὡς καὶ ἀπὸ νέας αὐτοῦ ἡλικίας τὴν διάγωγὴν αὐτοῦ γινώσκοντες. Καὶ γράφοντες ἀποφαινόμεθα ἵνα ὁ διαληφθεὶς αὐτὸς οὗτος μακαριώτατος καὶ λογιώτατος ἀρχιεπίσκοπος πρῶην Ἀχριδῶν κὺρ Μελέτιος, ὁ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργός, ὅπου ἂν τύχῃ περιερχόμενος, τῆς προσηκούσης αὐτῷ τιμῆς καὶ περιποιήσεως ἀπολαύων εἴῃ, παρὰ τε ἀρχιερεῦσι καὶ ἐκκλησιαστικοῖς, παρὰ τε αὐθένταις, ἡγεμόσι τε καὶ τοπάρχαις καὶ παντὸς ἄλλου προσώπου ἀξιωματικοῦ, ἀρχοντικοῦ τε καὶ λοιπῶν χριστιανῶν τιμώμενος, δῆλον ὅτι παρὰ πάντων καὶ διευλαβούμενος καὶ ἀγαπώμενος καὶ περιποιούμενος καὶ τῆς προσηκούσης αὐτῷ τάξεως τε καὶ στάσεως ἀξιούμενος, καὶ ὡς τῆς τοιαύτης ἀξίας, τῆς ἀρχιεπισκοπῆς δῆλον ὅτι Ἀχριδῶν, ἀξιωθείς, καὶ τῆς ἐκείσε ποιμένης ποιμὴν ἀποκατασταθείς, καὶ ἐλεημοσύνην τὴν κατὰ δυνάμιν ἐκάστου καὶ θέλῃσιν καὶ προαίρεσιν ἀπονινάμενος ἐπὶ ἀρωγῇ, περιθάλλῃ τε καὶ διοικήσῃ τῶν πρὸς τὴν χρείαν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀναγκαίων. Ὅθεν καὶ εἰς τὴν περὶ τούτων δῆλωσιν καὶ σύστασιν καὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ ἐνδειξὴν γραφέν τὸ παρὸν ἐνεχειρίσθη παρ' ἡμῶν τῇ αὐτοῦ Μακαριότητι, κατὰ τὸ ἀχρί, ἐν μηνὶ Μαρτίῳ ια', ἐν Βουκουρεστίῳ τῆς Βλαχίας, ἐν τῇ μονῇ τοῦ Μιχαὴλ Βοηδόδα.

(*Ibid.*, pp. 229—31.)

XX.

București,
1680,
11 Mart.

Partenie, Patriarhul Alexandriei, venind în Țara-Românească pe vremea „prea-evlaviosului și prea-strălucitului Domn, domnul Io Șerban Voevod, la București“, numește, pe lângă epitropul popa Partenie, la Slobozia Segarcii epitrop pe „cel întru Duhul Sfânt prea-dorit și iubit fiu al Smereniei Noastre, prea-cinstitul și de prea-bun neam între boieri Marele Postelnic, domnul nostru Constantin Brâncoveanu“.

Ἐπειδὴ παντὸς ὅπως δῆπote κυβερνῶντος θαλαττοποροῦντος ἴδιον τοῦτο πρὸ τῶν ἄλλων, οὐ μόνον πρὸς εὐπλοῖαν διευθετεῖν καὶ καταρτίζειν τὸ πλοῖον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνέμους πόρρωθεν προορᾶν καὶ τεκμαίρεσθαι, οὐ μὴν καὶ τὰς ὀφάλους πέτρας, τὰς ὑπὸ θάλασσαν οὖσας, προειδέναι καὶ ἐπιστημόνως ἀποκλίνειν εἴπερ μέλλει ἀσινῇ καὶ ἀπήμαντον διαφυλάξασθαι τὴν νῆα, καὶ δὴ ἡ Μετριότης ἡμῶν τὴν πηδاليουχίαν τοῦ πνευματικοῦ τούτου πλοίου τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ ἀγίας Ἐκκλησίας, τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας, ἀποστολικῶς καὶ πατρικῶς διέθύνειν λαχούσα, ἐκτός ἐστι διατηρεῖν καὶ περιφυλάττειν ὅσα τυγχάνουσιν εἰς κτήσιν τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ ἀποστολικῷ Θρόνῳ. Ἐνεκα τούτων διακρίβοντες ἡμεῖς ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Οὐγκροδλαχίας, ἐπὶ τῇ ἡγεμονίᾳ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου Αὐθέντου κορίου Ἰωάννου Σεργάνου Βοηδόδα, ἐν τῷ Βουκουρεστίῳ, ἔδοξε τῇ Ἡμετέρᾳ Μετριότητι πρὸς συντήρησιν καὶ φυλακὴν τοῦ ἀφιερωθέντος ἑκαταλῆ τῷ ἀποστολικῷ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου Θρόνῳ τοῦ χωρίου Σιγάρτζας καταστήσας ἐπίτροπον τὸν ἐντιμώτατον καὶ πανευγενέστατον ἐν ἄρχουσι Μέγαν Ποστέλνικον κόριον Κωνσταντῖνον Πραγκοδόνον, τὸν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ποθεινώτατον καὶ ἀγαπητὸν υἱὸν τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τὸν εἶναι καὶ λέγεσθαι ἐπίτροπον ἡμῶν ἐν τῇ Σλομποζίτζ

Σιγάρτζας τοῦ ἡμετέρου χωρίου, τοῦ βοηθεῖν καὶ συντρέχειν ἔργῳ τε καὶ λόγῳ τὸν ἡμέτερον ἐπίτροπον παπὰ κὴρ Παρθένιον, ἔσω τε καὶ ἔξω, ὅπου ἂν ἡ χρεια, καὶ διὰ τὰς ἐξόδους τῶν ἐκείσε κρατούντων ἡμῶν. "Ὡστε εἶναι εἰς μνημόσυνον αἰώνιον τοῦ ἄνωθεν εἰρημένου ἐπιτρόπου ἡμῶν καὶ τῶν μακαρίων γεννητόρων αὐτοῦ. "Ὅθεν καὶ τὴ παρὸν ἐπιτροπικὴν γράμματα ἐγγειρίζομεν τῇ μεγαλοπρεπεστάτῃ αὐτοῦ εὐγενείᾳ. Ἐν ἔτει α'χπ', ἐν μηνὶ Ματίῳ ιε', ἐν Βουκουρεστίῳ.

(*Ibid.*, pp. 231—2.)

XXI.

Întărirea de Patriarhul de Alexandria Partenie a dreptului de ctitor cedat de Elina Cantacuzino, la mănăstirea Cobia, fundație a lui Radu-Vodă Șerban, nepotului ei, Pârveu Cantacuzino.

București,
1680
3 Iunie.

Χρυσόβουλον τοῦ ἄρχοντος Πουρβοῦλου, ἀνεψιοῦ τοῦ Σεργίου Βοηδόδα, διὰ τὴ μοναστήριον τοῦ Κομπία. Ἐγγράφῃ ἐν Βουκουρεστίῳ, εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Μιχαὴλ Βοηδόδα.

Πλείστοι τῶν εὐσεδῶν, θεοφιλῶν τε καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν, ἔχοντες ἔρωτα θεῖον καὶ πόθον καὶ σπουδὴν ὑπερβάλλουσαν περὶ τὰ θεῖα διὰ τῶν ἔργων δεικνύοντες, ἐκ τῶν πολλῶν προτερημάτων αὐτῶν δεξιὰν ἐλέους χορηγεῖν ἀφιέμενοι, αἱ ἀνακαινιστοὺς τε καὶ οἰκοδομὰς ἱερῶν καὶ σεβασμίων μοναστηρίων ἐπιτελοῦντες, εἰς ἃ τὸ ὑπερήμνητον ὄνομα τῆς ὑπερφώτου, μακαρίας τε καὶ παναγίας Τριάδος, τοῦ ἐπὶ πάντων μόνου Θεοῦ, δοξάζεται ἐν ὕμνοις καὶ μεγαλύνεται παρὰ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀσκουμένων σεβασμίων πατέρων, ὑπὲρ εἰρήνης, σωτηρίας τε καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου τὸ θεῖον, ἐξελισσόμενων τυχεῖν τοῦ μακαρισμοῦ τῶν ἀγαπώντων τὴν τῶν θεῶν οἶκον εὐπρέπειαν: „Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου τοῦ καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου“, τοῦ προφητάνκτος Δαυὶδ ἀκηκοάτες λέγοντες.—Ὡς καὶ ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ μνήμῃ, ὁ θαυμαστὸς ἐκείνος καὶ περιβόητος Ἀβθέντης Ἰωάννης Σεργίου Βοηδόδα ὁ Μπασαράμπας πρὸς τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ προτερήμασι καὶ τοῦτο [προσέθηκε]: ἀνήγειρεν ἱερὸν μοναστήριον ἐν τοποθεσίᾳ Κομπία, εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ, μὴ φθάσας τελειῶσαι τὸ ἐπαινετὸν τοῦτο ἐπιχείρημα αὐτοῦ τοῦ θεοῦ γαοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ, μεταστάς τῶν ἐνθένδε, ἐτράπη ἡ οἰκοδομὴ εἰς φθοράν, ὥς δῆλον τοῖς πᾶσι διὰ τοῦτο καὶ ὁ τιμιώτατος καὶ εὐγενέστατος ἄρχων λογοθέτης κὴρ Πουρβούλος, ὥς ἐξ ἐκείνου τοῦ λαμπροῦ καὶ αὐθεντικοῦ καταγόμενος γένους (θυγάτηρ μὲν γάρ ἦν τοῦ ἀειμνήστου ἐκείνου αὐθέντου ἡ λαμπροτάτη κυρία Ἠλίκα, ἥτις, συζευθεῖσα τῷ θαυμαστῷ κυρίῳ Κων-

Hrisovul boierului Pârveu, nepotul lui Șerban Voevod, pentru mănăstirea Cobia. Scris în București, în mănăstirea lui Mihail Voevod.

Cei mai mulți dintre pioșii, de Dumnezeu iubitorii și virtuoșii bărbați, având divină iubire și poftă și arătând sânguință peste măsură cu privire la cele dumnezeiești, prin fapte, din multele lor vrednicii întinzând o mână de milostenie, săvârșind totdeauna înoini și clădiri de sfinte și venerate mănăstiri, în care numele prea-slăvit al prea-luminatei, fericitei și prea sfintei Treimi, cel peste toate singur Dumnezeu, se glorifică în rugăciuni și se prea-mărește de cei ce trăiesc în ele respectați părinți, pentru pacea, mântuirea și buna stare a lumii întregi, meritând să capete binecuvântarea celor ce iubesc cuviința dumnezeieștilor case, ascultând cuvintele proorocului Împărat David: „Doamne, am iubit cuviința Casei Tale și locul cortului slavei Tale“,— pentru care și cel de fericită amintire, minunatul acela și vestit Domn Io Șerban Voevod Basarab, pe lângă celelalte isprăvi ale sale a adans și aceasta: a ridicat sfântă mănăstire în locul ce se chiamă Cobia, întru einstit numele prea-sfinte stăpânei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioare Maria și, neajungând să isprăvească această vrednică de laudă întreprindere a acelei dumnezeiești biserici și a celora din ea, s'a îndreptat clădirea spre risipă, cum e știut tuturor. Pentru aceia și prea-cinstitul și prea-nobilul boier logofătul dumnealui Pârveu, ca unul ce se coboară din acel strălucit și domnesc neam (căci a fost fiică a celui de veșnică amintire Domn prea-strălucita jupâneasă Ilina, măritată

σταντίνω τῷ Καντακουζηνῷ, ἔτεκε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν Πρωτοσπαθάριον κὺρ Δραγι-
τζανόν, οὗτινος πτόρθος χρηματίζει ὁ κὺρ
Πούρδουλος), ἐκ τῶν προφητικῶν λογίων τρω-
θεῖς τῷ ἔρωτι, καὶ τὰ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ
καθ' ἑαυτὸν διανοηθεὶς, καὶ πρὸς τὰ βέλτεστα
ἀποβλέψας, καὶ ζητήσας τὴ ῥήθην μοναστή-
ριον παρὰ τῆς Θεοσεβεστάτης μάμης αὐτοῦ,
τῆς κυρίας Ἑλίγκας, τῆς καθολικῆς κληρο-
νόμου, ἵνα παρ' αὐτῆς πληροστέτην τὴν ἐ-
ξουσίαν ἔχῃ ἀνακαινίσαι τὸ μοναστήριον αὐτό,
διὰ τὸ εἶναι καὶ λήγεσθαι αὐτοδέσποτος κτή-
τωρ, ἔτυχε τῆς ἐφάρσεως. Ἡ γὰρ πάγκαλος ψυχῇ
τε καὶ σώματι, οἷα τις ἑτέρα τῶν σεμνῶν καὶ
τιμίων φιλόπαις, ἐνδοξοτάτη κυρία Ἑλίγκα,
καθ' ἑαυτὴν σκεψαμένη μετὰ τῶν ἰδίων φιλ-
τάτων υἱῶν, τοῦ τε κατὰ πάντα ἀγαθοῦ, εὐσε-
βεστάτου τε καὶ χριστιανικωτάτου Αὐθέντου
καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγκροβλαχίας καὶ τῶν
πέριξ ἐλέφ Θεοῦ νυνὶ χρηματίζοντος καὶ δμω-
νόμου τῷ πάππῳ αὐτοῦ, κυρίου Ἰωάννου Σερ-
βάνου Βοηδόδα, καὶ τοῦ σωφωτάτου πρῶτον
Μέγα Ποσελνίκου κυρίου Κωνσταντίνου, καὶ
τοῦ εὐγενεστάτου Πρωτοσπαθαρίου κυρίου Μι-
χαήλ καὶ τοῦ ἐντιμοτάτου πρῶτον Ἄγα κυ-
ρίου Ματθαίου καὶ τοῦ ἐντιμοτάτου Μεγάλου
Καμκάρση κυρίου Γεωργάκη τῶν Καντακου-
ζηνῶν, κοινῶς βουλευσαμένη, τὴν αἵτησιν εἰς
τέλος ἐξήγαγε καὶ διωρίσατο ῥητῶς ἵνα ὁ εἰ-
ρημένος ἔργονος αὐτῆς ἄρχων Λογοθέτης κὺρ
Πούρδουλος, ἀνεψιὸς δὲ τοῦ ἐκλαμπροτάτου
αὐθέντου πάσης Οὐγκροβλαχίας, κυρίου κυρίου
Ἰωάννου Σερβάνου Βοηδόδα καὶ τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ τῶν Καντακουζηνῶν, ἔχῃ ἄδειαν καὶ
ἐξουσίαν πληροστέτην ἀνακαινίσαι καὶ στε-
ρεῶσαι τὸ ῥηθὲν μοναστήριον τὸ καλούμενον
Κομπία, ὅση δύναμις περιέστηκεν αὐτῷ, εἶναι
καὶ λήγεσθαι κτήτωρ, καὶ ἐπιτηρεῖν πάντα τὰ
τοῦ μοναστηρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
αὐτοῦ, μόνος αὐτός, οἱ δὲ θεοὶ, ἀδελφοὶ τε
καὶ ἐξάδελφοι αὐτοῦ οἱ κατὰ γένος ξένοι ὧσι
τῆς κτητορικῆς κλήσεως, πλὴν τῶν γνησίων
τέκνων αὐτοῦ, κατὰ διαγωγὴν, εἰ εὐμοιρεῖν
πολιτεῦσθαι καὶ αὐτοὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ κτή-
τορες, εἰ δὲ τοῦναντίον, ἢ καὶ ἀμοιρεῖ παίδων,
ἀναμριδῶλως ἢ κτητορικῇ κλήσει εἰς τὸ γένος
ἐπαναστραφῆσεσθαι. Διωρίσθη δὲ καὶ τοῦτο
ἵνα καὶ ἡ ἐντιμότης τοῦ ὁ ἄρχων κὺρ Πούρ-
κουλος, ὁ κτήτωρ, ἐπιμελῶς διατάξῃ τοὺς ἐν
τῷ ἱερῷ καὶ ἁγίῳ μοναστηρίῳ ἀσκουμένους
πατέρας μνημονεύειν ἀκαταπαύστως ἐν ταῖς
θυσίαις, ἱερουργίαις καὶ τελεταῖς αὐτῶν, ἐν
ἑσπέρᾳ καὶ πρωῒ καὶ μεσημέριᾳ καὶ ἐν παντί
καιρῷ τῆς πρὸς Θεὸν ὑμνωδίας, τὸ γένος τῶν

cu prea-mînnatul boier Constantin Can-
tauczino, care a născut pe lângă alții și pe
Marele Spătar dumnealui Drăghiceanu, a
cărui odraslă e dumnealui Părvu), îndem-
nat la iubire de cuvintele Proorocului și
gândind întru sine la ale mântuirii sale,
și căutând către cele mai bune, și el, ce-
rând acea mănăstire de la prea-cucernica
lui mamă, jupâneasa Ilnea, moștenitoare
a toate, pentru ca de la dânsa să aibă
cea mai deplină îngăduință de a înoi acea
mănăstire, ca să fie și să se zică de sine
stătător etitor, a căpătat această voie.
Căci prea-frumoasa în trup și suflet jupă-
neasă Ilnea, fiind iubitoare de copii, ca
altele din celeenerate și cinstite, cere-
tând ea însăși împreună cu propriii ei fii
prea-iubiți, cu cel întru toate bun și prea-
pios și prea-creștin Domn a toată Ungro-
vlahia și cele d'împrejur din mila lui Dum-
nezeu acuma stăpânind și de același nume
cu bunicul, domnul Io Șerban Voevod,
și prea-învățatul fost Postelnic Mare, dum-
nealui Constantin și prea-nobilul Mare
Spătar dumnealui Mihail și prea-cins-
titul fost Agă, dumnealui Matei și prea-
cinstitul Mare Cămăraș dumnealui Ior-
dachi Cantacuzino, sfătuindu-se împreună,
a dus la capăt cererea și a hotărît lim-
pede ca zisul nepot al ei, dumnealui Lo-
gofătul, jupânul Părvu, nepot al prea-stră-
lucitului Domn a toată Ungrovlahia, domnul
domn Io Șerban Voevod, și al fraților lui,
Cantacuzinii, să aibă voie și cea mai de-
plină îngăduință de a înoi și întări zisa
mănăstire ce se chiamă Cobia, cu câtă
putere are el, ca să fie și să se zică a fi
etitor și să se îngrijească de toate ale
mănăstirii în toate zilele vieții sale, numai
el, iar unchii, frații și verii lui după neam
să fie străini de chemarea de etitori,
afară de legiuinții lui fii, unu' după altul,
dacă și fiii lui voiese să se poarte ca
niște etitori, iar, de unde nu, și dacă n'ar
avea copii, fără împotrivire numele de eti-
tori să se întoarcă la neamul lui. S'a hotă-
rit și aceasta ca și cinstitul boier jupânul
Părvu, etitorul, cu grijă să așeze în sfânta
mănăstire pe părinții cari, vor pomeni ne-
conținut în jertfele, liturgiile și săvârșirile
lor, seara și dimineața și la amiază și în
toată vremea rugăciunii către Dumnezeu
neamul Cantacuzinilor și al strămoșilor lor
și al răposatului întru veșnică amintire

Καντακουζηνῶν καὶ τῶν προγόνων αὐτῶν καὶ διακληθέντος ἀοιδείου τῇ αἰωνίᾳ μνήμῃ Σερβάνου Βοηδόδα. Καὶ εἰς ἐσθαίωσιν τούτων ἐδωρήθη καὶ χρυσόδουλλον, τοῦ νῦν εὐσεβεστάτου, ἐκλαμπροτάτου τε καὶ χριστιανικωτάτου Αὐθέντου πάσης Οὐγγροδλαχίας, κυρίου κυρίου Ἰωάννου Σερβάνου Βοηδόδα, στηρίζοντος καὶ ἐπικυροῦντος πάντα. Ὅθεν καί, τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἐβρισκομένης ἐν Βουκουρεστίῳ τῆς Βλαχίας, ὁ ἄρχων κύρ Πούρβουλος ἐζήτησε τὴν παρὴν γράμματα γενέσθαι παρ' ἡμῶν εἰς ἀσφάλειαν, κατὰ τὴν δωρηθὲν αὐτῷ αὐθεντικὴν χρυσόδουλλον. Ὅθεν, γράφοντες, ἐν Ἀγίῳ παρακελεύομεθα Πνεύματι ἵνα ὅσα προῖπῃρχον ἀφιερώματα, κινήτᾳ ἢ ἀκίνητᾳ, τῷ ῥηθέντι μοναστηρίῳ καὶ ὅσα ἀφιερώθησαν ἢ ἀφιερωθῶσιν ἐξ οἰκείας προαιρέσεως, δουλήσεως τε καὶ θελήσεως τοῦ κτήτορος καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ ἔχειν τὸ κύρος καὶ τὴν ισχὺν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Εἰ δὲ ὁφέποτε ὅστις δουληθῇ ἀθετῆσαι τὴν παρὰν, ἢ ὅπως ἀνατρέψαι ἢ μετακινήσαι αὐτό, ὁποῖας τάξεως ἂν εἴη, ἄρχων ἢ ἀρχόμενος ἢ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου, οἰκείος ἢ ξένος, καὶ μεταβάλλῃ τὴν σκοπὴν τὴν πρὸς τὸν ἐντιμώτατον κύρ Πούρβουλον τῆς ἐνδοξοτάτης κυρίας Ἡλένης καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς, καί, φθόνῳ τηρούμενος, ἀποτρέψῃ τὴν δωρεὰν αὐτῇ τὴν τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου τῶν πρὸς τὸν ῥηθέντα κύρ Πούρβουλον. Ὅστις ἂν εἴη, ἔστω τὰ καὶ τὰ.

Ἐν ἔτει γ'χπ', ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ γ', ἐν Βουκουρεστίῳ.

(*Ibid.* pp. 232—4.)

XXII

Partenie, Patriarhul Alexandriei pentru ctitoria din București a lui Șerban-Vodă Cantacuzino (Colroceni).

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, δι' οὗ βασιλεῖς βασιλεύουσιν, ἡγεμόνες ἡγεμονεύουσι καὶ κρατοῦσι γῆς, προοινώσκων τὰ τε ὄντα καὶ τὰ ἐσόμενα, κατανοήσας τὴν θεοφιλῇ καρδίᾳ καὶ τῷ θεοφιλεῖ ἐπαγωνισάμενος ζήλῳ τῆς εὐσεβείας τοῦ ἐνδοξοτάτου, εὐσεβεστάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου Αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροδλαχίας, κυρίου κυρίου Ἰωάννου Βοηδόδα, τοῦ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητοῦ καὶ ποθεινότητος υἱοῦ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, οἷα μόνος ὁ τῶν ὅλων Θεὸς τὰ ἐν τῇ αὐτοῦ καρδίᾳ ἐνθύμια ἐρευνᾶν δύνανται, καὶ εἰδὼς τὰ προτερήματα αὐτοῦ, ὡς ἀπὸ βασιλικῆς βίτης πτόρθου ἐκφυέντος, τῆς θείας αὐτοῦ καὶ πανουργικῆς Προνοίας

Șerban Voevod, și pentru întărirea acestora s'a dăruit și hrisov, al celui de acum preapios, prea-strălucit și prea-creștin Domn a toată Ungrovlahia, domnul domn Io Șerban Voevod, întărind și imputernicind toate. Deci, și Smerenia Noastră aflându-se în Bucureștii Țării-Românești, dumnealui jupânul Pârnu a cerut cea de față scrisoare să se facă de noi pentru siguranță, după hrisovul domnesc ce i s'a dat. Deci, scriind, poruncim întru Duhul Sfânt ca toate afierosirile ce au fost mai înainte, mișcătoare sau nemișcătoare, către zisa mănăstire și către s'au afierosit ori se vor afierosi din buna voință proprie, din voia ctitorului și a moștenitorilor lui să aibă putere și autoritate în tot veacul. Iar, dacă pe urmă cineva ar voi să nimicească aceasta de față, sau en totul s'o răstoarne sau s'o schimbe, de orice rang ar fi, stăpânitor sau stăpânit ori din rândul clerului, de acasă sau străin, și va schimba scopul cel către prea-cinstitul jupân Pârnu al preaslăvitei jupănese Ilinca și a copiilor ei și, mișcat de pizmă, va înlătura această danie a sfintei mănăstiri a lor către zisul jupân Pârnu, oricare ar fi, să fie așa și așa.

În anul 1680, în luna lui Iunie 3, în București.

București.
. 1680,
6 Iunie.

Dumnezeul cel mare și minunat prin care Împărații împărătesc, Domnii domnesc și stăpânesc pământul, prevăzând și cele ce sânt și cele ce vor fi, știind inima de Dumnezeu iubitoare și ajutat de iubitoare de Dumnezeu răvnă a preaslăvitului, preavlaviosului și prea-strălucitului stăpânitor și Domn a toată Ungrovlahia, domnul domn Io—Voevod cel întru Duhul Sfânt iubit și prea-dorit fiu al Smereniei Noastre, cum numai Dumnezeu a toate poate cerceta cele ascunse în inima lui, și știind isprăvile lui, care, născut din rădăcină împărătească, dumnezeiasca lui și de toate făcătoare

¹ Σερμπάνου.

δραβευσαμένης καὶ φιλοτιμησαμένης αὐτόν, φιλόχριστον ὄντα καὶ ὁρθόδοξον, ἡξίωσε τῆς ἡγεμονίας καὶ ἀνήγαγεν εἰς τὸν ὑψηλότατον Θρόνον πάσης τῆς γῆς ταύτης, ἡγεμόνα τε καὶ Αὐθέντην πεποιηκώς, ὡς μέγαν τε ἀληθῶς καὶ ἀξιάγαστον καὶ πάσης εὐφημίας ἐπάξιον, ὥσπερ πιστὸς οἰκέτης ἐκεῖνος, ὁποῖος δὲ ἐν παραβολαῖς τῶν εὐαγγελικῶν ἐκείνων καὶ θεῶν ἀναγγέλλεται κηρυγμάτων, ὑπὸ τοῦ Κυρίου καθιστάμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ οἰκονομῶν τὰ κατὰ Θεόν, καὶ εἰς ἰδέαν τοῖς πιστευθεῖσι καλῶς ἀποχρώμενος, χορηγῶν μὲν ἐλάσσει καὶ διανέμων ἀναλόγως τὴν πρόσφορον, διὰ ταῦτα δὲ ὅλην τὴν τοῦ Δεσπότητος χάριν τε καὶ εὐμένειαν εἰς ἑαυτὸν ἐπισπώμενος, τοιοῦτος τοίνυν ὑπάρχει εὐ μάλᾳ καὶ ἄριστος ὁ εὐσεβέστατος καὶ ἐκλαμπρότατος, φιλανθρώπως Θεοῦ πρυτανεύοντος. Λαχὼν γὰρ τῆς ἡγεμονίας, εὐθὺς ἄπτεται τοῦργον τῇ βίᾳ, τῷ ζήλῳ, τῆς αὐτοῦ πίστεως κινούμενος, καὶ, ἐν πολλῇ γενόμενος σπουδῇ, ἡξιώθη οἰκοδομησθαι ἐκ ἐσθίων ἱερῶν καὶ ἁγίων Μονῶν εἰς δοξολογίαν καὶ ὕμνον τῆς Παντοκράτορος, τριαγίου τε καὶ ἐνικῆς Θεαρχίας, τῆς μακαρίας καὶ τελεταρχικῆς, ζωαρχικῆς τε καὶ Ἁγίας Τριάδος, τῆς Τριουποστάτου Θεότητος, ὅπερ ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας καὶ μνημοσύνου αἰωνίου, καὶ τῶν μακαρίων γεννητόρων αὐτοῦ παρεστήσατο καὶ ἀφιερῶσατο ταύτην ἐπ' ὀνόματι τῆς παναγίας Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (ἐορτὴ παντὸς κόσμου ἐστὶ τῆς Θεομήτορος ἢ μετάστασις), ἐδωρήσατό τε καὶ ἐστολίσσατο ἱεροῖς κειμηλίοις τὴν ἱερὴν καὶ ἅγιον ναόν, κατὰ τὸν θεῖον Δαβὶδ λέγοντα: „Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου“, καὶ ἐν ἀφιερῶματι κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων κτημάτων, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ θεῇ καὶ ἱερᾷ μονῇ ἀσκουμένους πατέρας ἐλέησε, κατὰ τὸ ἱερὸν λόγιον πεποιηκώς: „μακάριοι“, γὰρ φησὶν, „οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται“, καὶ κατὰ τὸ προφητικόν: „ἐλεημοσύνη καὶ πίστις σοι μὴ ἐκλείψωσάν“· Ἰδὼν γὰρ τοῦτο τοῦ σεμνοῦ τῶν χριστιανῶν ἐπαγγέλματος. Σκοπεύμενος τοίνυν καὶ ὁ εὐσεβέστατος κτήτωρ καὶ ἐκλαμπρότατος Αὐθέντης τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν, ταῦτα εὐ ποιεῖν ἐν ᾧ δὲ καὶ ὁ αἰοίδεμος πατήρ αὐτοῦ τοιοῦτων ζηλωτῆς ἐγεγένηε, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς διαδοχῆς ἐκείνης γεγέννηε, τοῖς προτερήμασιν ἐκείνου ἐξακολουθήσας. Διὸ καὶ παρὰ Χριστοῦ τοὺς μισθοὺς κομίζεται καὶ παρὰ τῆς θείας αὐτοῦ Μητρός ἐν τε τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Προτεινόμενος ψυχῇ τε καὶ σώματι

Pronie întărindu-l și ajutându-l, ca pe un iubitor de Hristos și drept credincios, l-a învrednicit de Domnie și l-a ridicat pe prea-înălțatul Scaun al întregii acestei țări, făcându-l stăpânitor și Domn, fiind mare cu adevărat și vrednic de admirare și mai presus de toată lauda, ca acest credincios stăpânitor care s'a scris în și-rul acelor evanghelice și de dumnezeiești chemări, așezat de Domnul în casa lui și gospodărint de cele după Dumnezeu, și pe cei încredințați lui îndestulându-i bine în gândul său, împărțind fiecăruia după dreptate ce i se cuvine și cu acestea câștigându-și tot harul și bunăvoința Stăpânului, astfel e și prea-bunul, prea-avlaviosul și prea-strălucitul, Dumnezeu cu iubire de oameni ajutându-l. Căci, luând Domnia, se apucă îndată, mișcat de puterea, de râvna credinței sale, și, cu multă sârguință, s'a învrednicit a clădi din temelii sfântă mănăstire pentru lauda și rugăciunea Stăpânirii dumnezeiești a toate făcătoarea, în trei fețe ea soarele și una singură, fericita și săvârșitoarea și de viață începătoarea și Sfânta Treime, Dumnezeirea cu trei ipostase, pentru sufleteasca sa mântuire și amintire veșnică, și a fericirilor lui născători; a înfățișat-o și închinat-o întru numele prea-sfintei Adormiri a prea-sfintei stăpânei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea Fecioare Maria (serbătoare a toată lumea e strămutarea Maicii Domnului), a dăruit și a împodobit cu sfinte odore sfânta biserică, urmând dumnezeiescului David, care zice: „Doamne, am iubit po-doaba casei Tale și locul cortului slavei Tale“, și cu afierosirea de lucruri mișcătoare și nemiscătoare, și a miluit pe părinții cari petrec în dumnezeiasca și sfântă mănăstire, făcând după cuvântul sfânt, care zice: „fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui“ și după al Proorocului: „elei-mosinele și credința să nu-ți lipsească“; de oare ce acesta e semnul respectatei chemări a turmei creștinilor. Urmând deci și prea-avlaviosul etitor și prea-strălucitul Domn mântuirea sa, acestea bine le-a făcut; căci, fiind și răposatul lui părinte răvnitor al unora ca acestea, și el a ajuns [așa] din această moștenire, urmând îndeplinirilor aceleia. Pentru care va avea și de la Hristos răsplătirile și de la dumnezeiasca lui Maică în vremea de acum și în cea viitoare. În-

ὑπὲρ τοῦ εὐαγοῦς τούτου καὶ ἁγίου μοναστηρίου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ θεοφιλῶν ἀδελφῶν, ἐλευθέραν ταύτην πεποίηκεν, ἀδικοποιόν τε καὶ ἀδοῦλωτον ἔχεν τὴν αὐτεξουσιότητα καὶ ἐλευθερίαν, αὐτὴ καθαυτὴ μόνῃ κυβεῖν ἄσθαι καὶ ἰθύνεσθαι παρὰ τῶν εὐρισκομένων ἐν αὐτῇ ἁγίων πατέρων εἶναι καὶ λέγεσθαι ἱερὰ καὶ αὐθεντικὴ μονὴ τοῦ εὐσεβεστάτου, ἐνδοξοτάτου τε καὶ ἐκλαμπροτάτου Ἀθρόντου—Βοηδόδα, ἡγεμόνος πάσης Οὐγκροβλαχίας καὶ τῶν πέριξ. Τοῖνυν καὶ ἡ Μετριοτής ἡμῶν, ἐλέω Θεοῦ ἔχουσα τοὺς οἰακας τῆς ἐν Ἀλεξανδρεῖσιν ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, εὐρισκομένη ἐν Βουκουρεστίῳ, τὸ παρὸν σιγλιῶδες πεποίηκε. Καὶ διὰ τοῦτο δεόμεθα, δέξιν καταπυκνούντες καὶ λέγοντες: „Στερώσον, Κύριε, τὸν οἶκον τοῦτον ἐν δσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς κτήτορας αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν ἐν αὐτῷ ἀδελφότητα“.

Ὁψέποτε δέ, εἴ τις ἐκ τῶν συγγενῶν τοῦ ταῦτα ἀφιερώσαντος, τοῦ κτήτορος δηλαδὴ τῆς σεδασιμίας ταύτης μονῆς, ἢ ἐκ τῶν κατὰ καιροὺς ἀθεσισίων, ἢ ἐκ τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἢ ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου ἢ ἐκ τῆς κοσμικῆς πολιτείας, ὁποῖας τάξεις ἂν εἴη, οἷς τρόποις οἶδε, βουληθῇ λαβεῖν ἢ ἀποξενῶσαι τὰ ἐκ τῶν ἀφιερωμάτων, πολὺ ἢ ὀλίγον, ἔχομεν τὰ κατὰ... Ἀλλὰ ταῦτα πάντα μετέτωσαν ἐν ταύτῃ τῇ θείᾳ καὶ ἱερᾷ, σεδασιμίᾳ τε καὶ ἁγίᾳ μονῇ σφᾶ καὶ ἀνελλιπῇ τὰ γὰρ ἀφιερωθέντα ἐν τῷ ναῷ, ἀναπόσπαστα εἰσὶ. Πεποιήκαμεν δὲ καὶ τὸ παρὸν σιγλιῶδες εἰς ἀσφάλειαν, καὶ ἐσφραγίσαμεν αὐτὸ τῇ ἱερᾷ σφραγίδι τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, καὶ τῇ ἡμετέρᾳ χειρὶ ὑπεγράψαμεν ἐν τῷ πανσέπτῳ καὶ ἱερῷ Μοναστηρίῳ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μόρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐπονομαζομένου τοῦ τρισμάκαρος Ἰωάννου Μιχαὴλ Βοηδόδα, ἐν Βουκουρεστίῳ, ἐν ἔτσι σωτηρίῳ ἀγπῇ, ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ ε΄.

(*Ibid.*, pp. 234—7.)

XXIII.

Declarația viitorului Patriarh de Constantinopol Dionisie, prieten al Elinei, văduva lui Constantin Cantacuzino Postelnicul, cu privire la ce înțelege a se face din moșiile ei, mergând ea la Locurile Sfinte.

Διαθήκη.

Τῶν ὅποσων ἐν δισταγμῷ ὄντων καὶ ἀπορίᾳ προκαταλημμένων πραγμάτων ὁ μετ' ἀδείας παραλήψεως λόγος εὐσεβῶς παραλαβάνομενος ἀσφαλῆ καὶ ἐδραίαν παρέχει τὴν

demnat trupește și sufletește către această fericită și sfântă mănăstire și către iubitorii de Dumnezeu frați de acolo, a făcut-o slohodă, ca fără stăpân și nerobită să-și aibă neatârnnarea și libertatea, ea însăși de la sine a se chivernisi și conduce de cei într'însa aflători sfinți părinți și a se zice sfântă și domnească mănăstire a prea-evlaviosului, prea-slăvitului și prea-strălucitului Domn—Voevod, Domn a toată Ungrovlahia și a celor d'împrejur. Deci și Smerenia Noastră, din mila lui Dumnezeu având cărna sfintei Biserici a lui Hristos din Alexandria, aflându-mă în București, am făcut acest hrisov pecetluit. Și de aceea ne rugăm, grămădind rugăciunea și zicând: „întărește, Doamne, casa aceasta în evlavie și dreptate și pe ctitorii ei și toată frăția din ea“.

Mai târziu însă, dacă vre unul dintre rudele cui a afierosit acestea, adevă ale ctitorului acestei respectate mănăstiri, sau din cei după vreme atești, sau din tagma arhierească sau din cea lumească alcătuire, de orice rang ar fi el, cu ce chipuri va ști, ar vrea să ieie sau să înstrăineze cele dintre afierosiri, mult sau puțin, avem cele după... Dar toate acestea să se puie în acea dumnezeiască și sfântă și respectată sfântă mănăstire întregi și fără lipsă; căci cele afierosite în biserică sânt de nedespărțit. Și am făcut și această scrisoare pecetluită pentru siguranță, și am pecetluit-o cu sfânta pecete a sfântului gloriosului apostol și evanghelist Mareu, și cu mâna noastră am iscălit-o în prea-venerata și sfânta mănăstire a celui între sfinți părinte al nostru Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, făcătorul de minuni, ce se zice a de trei ori fericitului Io Mihail Voevod, în București, în anul Mântuirii 1680, în luna lui Iunie în 6.

Diată.

Lucrurilor ce sânt la îndoială și nelămurite cuvântul, cel cu îngăduire al primirii, cuprinzându-le cucernic, li dă o deslegare sigură și temeinică pentru cei

1681,
18 Novem-
bre.

λήσιν τοῖς ἀμφιβάλλουσι· εἰ δὲ καὶ παρ' ἀνδρῶν ἐν ὑπαρχῇ ὄντων καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱεραρχίας τὰ πρῶτα φερόντων ἐπικυρωθεῖη ἅπαν ἐτέρου τοῦ λοιποῦ τὰ τῆς ὑπολήψεως ὑποπτον, καὶ κράτει ὑπονοείας οἴασθον ἐπιδείκνυι τὴν ἀσφάλειαν. Καὶ δὴ καὶ ἡ ἐκλαμπροτάτη καὶ θεοσεβεστάτη μήτηρ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας, κυρίου, κυρίου Ἰωάννου Σερβάνου Καντακουζινοῦ Βασίλῳδα, ἔρωτι τοῦ κρείττονος ἀλοῦσα καὶ τῷ πόθῳ προσετρεχθεῖσα τοῦ πρὸς τοὺς ἀγίους τόπους ἀπελθεῖν καὶ τὰ σύμβολα τῆς τοῦ σωτήρος ἡμῶν ἐπιδημίας προσκυνῆσαι, μετεστείλατο τὴν Ἡμετέραν Μετριότητα εἰς τὸ χωρίον Τομπρέ, ἔμφρων καὶ νουνεχῆς τυγχάνουσα, καὶ, τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ ἀναλογιζομένη καὶ τὸ ὑπερβέβηκός τῆς ἡλικίας δεδεικνύα, ἐξωμολογήσατο τὰ κατὰ τὸν αὐτῆς εἶον πεπραγμένα, ὅσον δύνανται καταβαρῦναι ψυχὴν καὶ θολῶσαι λογισμὸν πρὸς τὰ ἔγω τὴν πετῆσιν ἰθύνοντα, ἡρωτήθη δὲ παρὰ τῆς ἡμῶν Μετριότητος ἢ καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῆς, δηλ. τῶν μοσιῶν καὶ ἄλλων διαμονῇν τινὰ πεποιήται τοῖς τέκνοις αὐτῆς, καὶ ἀπεκρίνατο ἐν φόβῳ Θεοῦ οὕτως: Ἐγὼ μὲν οὐδέποτε, παναγιώτατε, τὴν ἐν χερσὶ φροντίδα τῆς ἀποδημίας μου Θεῷ μόνῳ συλλήπτρι ἀναθέμην, τῆς δὲ πατρικῆς μου καὶ ἀνδρικῆς οὐσίας γῆς, ἂν ποθ' οὕτω μανίας ἐκοίμην ὥς, ἐτι ζωσῆς ἐμοῦ καὶ τὸ ἥλιον τοῖς ὀφθαλμοῖς καθορώσης, ἄλλοις τὴν κυριότητα παράσχειν; Ἀλλὰ τὸ γε νῦν, ἔχων προτομήν τὸν πόθον ἀρσιουμένη τὸν ἐμὸν, ὥς προσθέμην, καὶ τὸ μὲν θελητὸν τῷ Θεῷ ἀπὸ τῆς γῆτινις Ἱερουσαλήμης τὴν ὑπερκόσμιον μεταστήναι, οἷα τῆς ὁσφύος μου κύριοι ἔσονται τῶν πραγμάτων μου καὶ πάσης τῆς πατρικῆς μου καὶ ἀνδρικής, οὗ οἱ κληρονόμοι γνήσιοι ἀπαξάπαντες· εἰ δὲ πάλιν ἐπιτρέψῃ τὸ θεῖον καὶ ταῦτα ζωσῶν με ἀνασώσιν, ἔχω τὰ ἐμὰ καὶ πρότερον· οὐ γὰρ θέμις ὦν τῶν ἐκ προγόνων φέρω (sic) κτημάτων προδότης γενέσθαι καὶ με περιέρχεσθαι ζητεῖν ἄρταν παρὰ τῶν παίδων καὶ πρὸς αὐτὴν δίκην ἐμφλοχωρεῖν ἀλλοτριᾶς θήρας, καθάπερ ἕτεροι ἐν ταῖς ἐμαῖς παρήδουον λυπηρὸν δὲ ἀντίπονον τὸ παρὰ τῶν ξένων ζητεῖν καὶ ἀποτυγχάνουν, ἀπὸ δὲ τῶν οἰκείων ἀποξενωθῆναι λυπηρὸν καὶ ἀφόρητον καθεστῆκε καὶ κακοδαίμονίας ἐσχάτης ἐπέκεινα. Ὅθεν ἔκρινα μὴδὲν τῶν ἐμῶν ἀποκηγεῖσθαι τῆς ἐπικρατείας μου, μὴδὲ ὀλιγοσθημόριον τὸ πρὸς διανομήν ἀπονέμειν μέχρις ἂν τῷ βίῳ παρίειμι, ἀπηνίμῃ, τοῦ τηλεπαθοῦς τούτου σαρκίου ἀπολαχθεῖσα, τινακῶτα καὶ τὴν πατρικὴν καὶ ἀν-

ἰδοιῖ, iar dacă la oamenii cari sânt la putere și cari au întâiele locuri în ierarhia noastră s'ar întări, mai presus de celelalte bănuiala eugetării, și cu puterea bănuiei chîar arată oarecum siguranța. Și deci și prea-strălucita și preacucernica mamă a preacucernicului și preastrălucitului Domn a toată Ungrovlahia, domnul domn Io Șerban Cantacuzino Voevod, prinsă de dorința de mai bine și de pofta de a merge la Locurile Sfinte și de a se închina semnelor coborârii Mântuitorului nostru, a trimis după Smerenia Noastră la satul Dobreni, fiind ea în toată mintea și, socotind lungimea drumului și arătând prisosul vrăstei, a mărturisit cele făcute în viața ei, câte pot împovăra sufletul și tulbura eugetarea și a îndrepta zborul gândului în sus, [și] a fost întrebată de Smerenia Noastră și cu privire la lucrurile ei, dacă, adică, a făcut o împărțire a moșiilor și altora între copiii ei, și a răspuns în frica lui Dumnezeu așa: „Eu, preasfințite, mi-am pus în mine gândul călătoriei mele acesteia numai la Dumnezeu singurul ajutător, iar, în ce privește averea de la părinți și de la bărbat, cum să fi ajuns la așa o nebunie încât, fiind eu încă vie și văzând soarele cu ochii, să dau altora stăpînirea? Dar acum, gândindu-mă mai ales a-mi împlini pofta, cum am spus mai sus, [și] dacă e voia lui Dumnezeu ca de la pămîntescul Ierusalim să schimb viața cu cea de dineolo de lume, fiii cei dreπți, din sânul mîeu, vor fi stăpîni cu toții ai lucrurilor mele și ai întregii moșteniri de la părinți și de la soț, cari moștenitori sânt cunoscuți cu toții: iar, dacă va fi alta voia lui Dumnezeu și mă va păstra vie, voi avea ale mele ca mai înainte; căci nu e drept să fiu trădătoarea averilor din străbuni și să rătăcesc cîntîndu-mi pînea pe la copii și astfel să cere ușile străine, cum alții au stat la ale mele; căci e lucru trist și protivnic a căuta la străini și a fi răspins, iar de la cei de casă fi înstrăinată ar fi un lucru jalnic și de nesuferit și mai presus de toată nenorocirea. De aceea am socotit să nu îndepărtez nimic din ale mele de la stăpînirea mea, nici cea mai mică parte din ce s'ar putea împărți, cît voi fi în viață, până ce, despărțită de această carne departe suferitoare, atunci fiii mei să împartă și

δρικὴν μου οὐσίαν εἰ υἱοὶ μου διανερύσθωσαν καὶ κληρουχέισθωσαν, ὡς βοῶλοντας, ἀνηρμένους τῆς πλεονεξίας, ἀλλ' ἐπίσω ὡς πρὸ πολλοῦ ἐμερισάμην αὐτοῖς. Ταῦτα μὲν ἀπὸ φωνῆς τῆς κυρίας ἀκήκοα καὶ ἐγγράφων ταῦτα τῷ ἐκλαμπροτάτῳ ἡγεμόνι κυρίῳ, κυρίῳ Ἰωάννῃ Σερβάνῳ Καντακουζίνῳ πάσης Οὐγκροβλαχίας, τῷ κατὰ πνεῦμα υἱῷ ἀγαπητῷ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, ἐγχειρίζω, κατὰ τὸ ἔτος τὸ σωτήριον αἰχμᾶ-ον, Νοεμβρίου ιη'.

părinteasca avere și cea de la soț și s'o moștenească, așa cum vor vrea, înlăturând lăcomia, ei așa cum mai de mult li-am împărțit. Acestea le-am auzit din gura stăpânei și le dau în scris prea-luminatului domn, Domnul țării, Io Șerban Cantacuzino a toată Ungrovlahia, iubitul fiu sufletește al Smereniei Noastre, în anul Mântuirii 1681, Noiembrie 18.

XXIV.

Partenie, Patriarhul Alexandriei, către Țarii Ivan și Petru Alexievici, arătând ce datorii a făcut la suirea sa în 7186 (1678), iar după moartea, la 7188 (1680), a predecesorului său, Paisie, a trebuit să se împrumute pentru îngroparea lui, așa că, aflând la solul muscălesc Procopie, fiul lui Bogdan Voznițin, scrisori de la tatăl lor, Țarul Teodor, se îndreaptă către fii pentru un ajutor bănesc: venind către ei, a fost oprit în Moldova, ca să nu pățească de la Turci ce pățise Paisie, dar trimete pe cineva cu trei scrisori: de la el, de la Sf. Sava din Alexandria și de la Sf. Gheorghe din Egipt, rugând a se pune pe privilegiul rusesc pe ceea ce hoții au furat-o pe drum.

Iași,
1683,
Maiu.

Παρθένιος, ἐλέω Θεοῦ, Πάπας καὶ Πατριάρχης κτλ.

Κράτιστοι, γαληνότατοι, χριστιανικώτατοι, θεόστεπτοι, θεοφροόνητοι κτλ., Ἰωάννη Ἀλεξιοδίτῃ καὶ Ἡέτρῃ Ἀλεξιοδίτῃ κτλ.

Διὰ τῶν πατρικῶν καὶ ἁγίων εὐχῶν τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ μνήμῃ ἀοιδήμου μεγάλου ἁγίου Βασιλέως καὶ Αὐτοκράτορος κύρ Ἀλεξίου Μιχαηλοδίτῃ, τοῦ ἀειμνήστου ὁμῶν πατρός, οὗ τινος ταῖς ἐλεημοσύναις καὶ εὐεργεσίαις ἀναρρώσθεις ὁ πρὸ ἡμῶν ἐν πατριάρχεις κύρ Παῖσιος, τῇ δυσχερείᾳ τοῦ χρόνου ἐν τῇ πλεονεξίᾳ τῶν κατ' Αἴγυπτον καταδυναστευόντων ποικίλοις ἁδικήμασι καὶ στενοχωρήμασιν ἀπεργύμνωσαν καὶ τελείως ἀπαρμύθητον ἐποίησαν, χρώμενος τοῖνον μέσον τῇ τοῦ γήρατος ἀδυναμίᾳ καὶ τῇ τοῦ χρέους στενοχωρίᾳ τὸν Θρόνον παρητήσατο, καί, τῇ προσκλήσει τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἅμα τε τῷ ἐλθεῖ καὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, τοὺς αἰῶνας ἡμεῖς ἐδεδέσμεθα καὶ ἐν τῇ τοῦ χρέους ὑπερβολῇ τὸν αὐχένα ἡμῶν ἐπεθήκαμεν, τὴν πατριαρχικὴν προστασίαν ἀναλαβόντες κατὰ τὸ ζῆρπς' ἔτος, Ὀκτωβρίῳ μηνί, κατὰ δὲ τὸ ζῆρπῃ ἔτος μετέστη πρὸς τὰς αἰωνίους σκηνάς ἐκεῖνος ὁ πρὸ ἡμῶν κύρ Παῖσιος, ὅθεν καὶ ἐν τῇ θανῇ τοῦτου πολυτρόπως οἱ δυνάσται ἡμῶν ἐμνηχανίσαντο καὶ ὑπόχρεον τὸν πατριαρχικὸν καθ' ἡμᾶς Θρόνον κατέστησαν· οὐκ ἦν γὰρ ἄλλως ποιῆσαι ἐπὶ τῷ ἐνταφιάσει τὸ πατριαρχικὸν ἐκεῖνο σῶμα ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τῶν πρὸ ἡμῶν ἁγιωτάτων Πατριαρχῶν εἰ μὴ διὰ δόσεως ὅτι πλείστων χρημάτων. Πλεονεκτοῦμενοι τοιγαροῦν παρὰ τῶν καταδυναστευόντων ἡμᾶς, καὶ μὴ ἔχοντες ποῦ προσδραμεῖν πρὸς ἀπολύτρωσιν τῶν τοιούτων χρῶν ἐλθόντες ἀπ' Αἰγύπτου ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ διὰ τινὰς ὑπηρεσίας, καὶ τῷ μεγάλῳ πρέσβει τῆς ἁγίας ὁμῶν βασιλείας ἐντυχόντες, διάκῳ Προκοπίῳ, υἱῷ Μπογδάνου Βοζνιτζίνοῦ, παρ' οὗ καὶ ἐνεχειρίσθημεν ἀσμένως δύο βασιλοπρεπεῖς ἐπιστολάς τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ μνήμῃ ἀοιδήμου μεγάλου ἁγίου Βασιλέως κύρ Θεοδώρου Ἀλεξιοδίτῃ, τοῦ περιποθήτου ἡμῶν ἀδελφοῦ, διασαφηνιζούσας τὴν εἰρήνην καὶ τὴν συγχώρησιν τοῦ μακαρίτου ἐκεῖνου Νίκωνος Πατριάρχου, ἐνεχειρίσαμεν δὲ τῷ αὐτῷ μεγάλῳ πρέσβει τὰς ἀποκρίσεις μετὰ τῶν πατριαρχικῶν εὐχῶν, διὰ τε γραμμάτων καὶ διὰ ζώσης φωνῆς δηλοποιήσαντες τὴν ἡμετέραν πρὸς τὰ αὐτόθι ἐπιδημίαν. Ἀλλ' οὐκ ἠξιώθημεν, πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντες τοῦ ἁγίου Βασιλέως κύρ Θεοδώρου Ἀλεξιοδίτῃ ἐλέω δὲ τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ ἐπὶ τὸν πατρικὸν καὶ προπατορικὸν κράτος τῆς μεγίστης καὶ ἁγίας Βασιλείας ἡ Ὑμετέρα Γαληνότης καταξιώθῃσα ἀνελθεῖν, τανὺν καὶ ἡμεῖς, μὴ ἔχοντες ποῦ προσδραμεῖν, μετὰ Θεόν, πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν εἰρημένων χρῶν, ἔγνωμεν καταφυγεῖν πρὸς τὰ σπλάγγνα τῆς μεγίστης ὁ-

μῶν καὶ ἁγίας Βασιλείας καὶ ἀπολαῦσαι τῆς βασιλικῆς ὁμῶν αὐτοπρῶσώπου θέας, καὶ τοχεῖν τοῦ βασιλικοῦ ὁμῶν ἐλέους· καὶ, ἐρχόμενοι μέχρι Μολδαβίας, βασκανία τοῦ ἐχθροῦ ἡμποδίσθημεν, φοβούμενοι τοὺς πειρασμούς, ὅφ' οὓς ὁ πρὸ ἡμῶν ἐνέπεσε διὰ τὴν ἀκαταστασίαν τῶν κρατούντων ἡμᾶς. Διὸ πρὸς τὴν Ὑμετέραν Γαληνότητα καὶ ἁγίαν Βασιλείαν καὶ εἰς τὴν βασιλικὴν ὁμῶν ἔλεος παρ' ἡμῶν στέλλεται ὁ ... μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ, ὁμοῦ καὶ τρία χρυσόδουλλα: α' τὸ πατριαρχικόν, β' τοῦ ἐν τῇ μεγαλοπόλει Ἀλεξανδρείας, Ἁγίου Σάββα καὶ γ' τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ἅτινα ἐδωρήσατο καὶ ἐλήθην ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ μνήμῃ ἀοιδίμος καὶ ἅγιος Βασίλειος καὶ μέγας Αὐτοκράτωρ Ἀλέξιος Μεγαλοβίτης, ὁ ποθεινότατος ὁμῶν πατήρ. Τῷ παρ' ἡμῶν δὲ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἀποσταλέντι ἐπὶ τῷ ἐνεγκεῖν τὰ βασιλικά ταῦτα χρυσόδουλλα θαλάττιοι λησταὶ ἐνέτυχον καὶ τὴν τοῦ πατριαρχικοῦ χρυσόδουλλου βασιλικὴν σφραγίδα παρέλαβον. Διὸ παρακαλοῦμεν τὸ μέγιστον κράτος τῆς Ὑμετέρας Γαληνότητος ἐπιθεῖναι ἐτέραν βασιλικὴν σφραγίδα τῆς ἀξιαγάστου ὁμῶν αὐτοκρατορίας καὶ τῆς αὐτοπροαιρέτου καὶ ἁγίας ὁμῶν βασιλικῆς ἐλεημοσύνης. Ὁρθοδόξοι, θεόστυχοι καὶ ἐλεημονικώτατοι ἅγιοι Βασιλεῖς, μὴ ἀποτυχεῖν δεόμεθα τὴν τῶν Ἀλεξανδρέων ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν κλ.

Ἐγράφη ἐν τῷ ἡμετέρῳ καταλύματι, ἐν Γιάσι τῆς Μολδαβίας, ἐν ἔτει ἀπὸ Θεογονίας ἀρχῆς, Μαῖω μηνί, Ἰνδ. στ'.

(Mazarachi, l. c. pp. 247—9.)

XXV.

Iasi,
1683,
Maiu.

Partenie, Patriarhul Alexandriei, către Patriarhul Moscovei, Ioachim, făcând observații asupra crucii cu trei degete și cerând ajutor ca să repare partea de spre Apus a bisericii patriarhale.

Παρθένιος κλ.

Τῷ μακαριωτάτῳ, ἁγιωτάτῳ κλ. Πατριάρχῃ τῆς βασιλευούσης μεγίστης πόλεως Μοσχοβίας καὶ πάσης Ῥωσσίας, κυρίῳ Ἰωακείμ κλ.

.... Ἀκηκόαμεν, ἐν Χριστῷ ἀγαπητέ, τοὺς πόνους καὶ μάχους οὓς κοπιᾷς ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, διευθύνων εὐσεβῶς τὴν ἐμπιστευθεῖσάν σοι ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, διδάσκων ὡς ποιμὴν κληρὸς τὰ λογικὰ πρόβατα τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν ἐνότητα τῆς ἁμωμῆτου καὶ ἀληθοῦς πίστεως, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀσυγχύτου Τριάδος. Τὰ τοῦ καταράτου ἐκείνου ἱερέως, ἀδελφε, ἐνωτισάμεθα ὅτι οὐν τοῖς συμφρονούσιν αὐτῷ ἐξέδοτο τοῖς αἰτούσι ὁρθοδόξοις ποιεῖν τὸν σταυρὸν τοῖς κάτωθεν τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρός· ἐλάδομεν δὲ λύπην μεγίστην καὶ ἀδιάπτωτον δόλυν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν· καὶ γὰρ ἐπασχεν ἀνατρέψαι ὅλως καὶ παρσιεῖσαι αἱρέσεις ἀπωλείας ἐν τῷ λαῷ ... Λοιπόν, ἀγαπητέ, κρατεῖτε τὰς ἀποστολικὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου, εἴτε διὰ γραφῆς κλ... Διὸ παρακαλοῦμεν τὴν Σὴν Μακαριότητα, ἀγαπητέ, ἵνα ἐλεήσης καὶ βοηθήσῃ τῇ ἁγιωτάτῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, τῷ καθ' ἡμᾶς ἀποστολικῷ τῆς Ἀλεξανδρείας Θρόνῳ, ὅπως τῶν χρεῶν ἀπαλλαχθῶμεν, μᾶλλον δὲ τὸν εἰς ὄλεθρον τρέχοντα δυτικὸν τοῖχον τοῦ περικλειοῦς καὶ ἁγίου ναοῦ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἁγιωτάτου Θρόνου ἀνοικοδομήσωμεν, ὃν οὐκ ἠδυνήθη ὁ πρὸ ἡμῶν κύρ Παῖτιος ἀνοικοδομήσαι, καὶ, ἐὰν τὸ βασιλικὸν τῆς μεγίστης αὐτοκρατορίας καὶ τῆς Σῆς Μακαριότητος πλοῦσιον ἔλεος οὐ προφθάσῃ, ἡ ἐκκλησία τελείως κρημνίζεται· πρὸς μὲν γὰρ τὴν οἰκοδομήν τοῦ τοίχου ἢ δαπάνη ὀλίγη, ἀλλὰ παρὰ γνώμην τῶν κρατούντων οὐ δυνάμεθα, ἀμὴ διὰ θόσσης πλείστων χρημάτων, ἵνα λάβωμεν ἄδειαν· κατὰ δὲ τὴν κκλήστην αὐτῶν συνήθειαν, δυνάστης παρ' αὐτῶν κατ' ἔτος στέλλεται τὰς οἰκοδομὰς διερευνᾶν καὶ ὡς ὅτι κρημνῶ παραδοῦναι ὑποκρινόμενος, καὶ διὰ χρημάτων οὐκ ὀλίγων ἢ ὑπέγκρισις παρέρχεται, καὶ ταῦτο ἕως οὗ ἔχουσι τὴν ἐξουσίαν. Δεόμεθα τοίνυν κλ.

(Ibid., pp., 249—5.)

XXVI.

Un neisălit către Constantin Stolnicul Cantacuzino, despre călătoria sa, în Decembrie, prin Germania, pe la un oraș pe care l-a străbătut și „prea-învățatul suflet” al acestuia, despre durerea sa pentru moartea „prea-fericitului Domn”, Șerban Cantacuzino), mângâindu-se cu învățăturile religiei și trimetând urări noi Domnii lui Constantin Brâncoveanu.

1689.

† Τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ σοφωτάτῳ κυρίῳ Κ. τῷ Καντακουζηνῷ καὶ Μεγάλῳ Στολνίκῳ.

Ἐτύχομεν ἤδη τοῦ ποθομένου καὶ, ἔν' οὕτως εἶπω, σωτηρίου λιμένος καὶ γερμανικῆς χώρας μόλις δ' ἔμπης (sic) τῇ ὁρᾷ Δεκεμβρίου καὶ, ὅσον μὲν τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ καὶ τὰ παραπλήσια ταύτης συμβέβηκτα ὁποῦ ἐξήκοντα τῶν ἡμερῶν ἄδοιποροῦμεν, καλῶτατα δὲν τὴν λαμπρότητα, ἐπειδὴ ποτε καὶ ἡ σοφωτάτη αὐτῆς ψυχὴ τὴν πόλιν ταύτην διώδυσεν. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν προσηχῇ ἴδια τῆς σπουδῆς, κατὰ τὸν Ἰσοκράτην, ὅστις τῆς παιδείας τὴν ῥίζαν πικρὰν ἔφη, γλυκασίς δὲ τοῦς καρπούς. Ὡ πόνοος ἀγάστονος! Ὡ μυρίων κλαυθυῶν ἡ στέρησις τοῦ μακαρίου τοῦ αὐθέντος! Ἀξία γὰρ τόσον, ὅσον καὶ εἰς τὸν τετρακκληκόν (sic) θρόνον ἀπέραστον ἐπροξένησεν, εἰς τοιοῦτους μᾶλλον ἀνωμάλους χρόνους. Μετὰ δὲ τῶν ἄλλων καὶ ἐγώ, ὡς ἀληθῶς, δάκρυα θερμὰ ἐκατήγγαγον, καὶ θρήνον ἀπαρμύθητον παποιήκαμεν. Ἀλλ' ὑπὲρ τοῦτο μὲ δὲν μανθάνει τὴν σοφωτάτης τῆς ψυχῆς τὸ ποιητικὸν λόγιον: παντ' εὐχαρίστως τὰ Θεοῦ δέχεσθαι χρή. Ἄς παρηγορᾶται λοιπόν, ὅτι οὐκ ἄνθρωπος ἔλαθεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας, καὶ τὸ συμφέρον ἕκαστον εἰδὼς, καὶ μᾶλλον ἡμῖν τῶν πραγμάτων αὐτοῦ κηδόμενος, ὅτι ὕπνος τὸ πρᾶγμα καὶ ὁ θάνατος μετὰστασις, καὶ οὐκ ἀπώλει, ἀποδημία ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐπὶ τὰ βελτίονα καὶ δὴ αἰώνια. Ἠλγήσας μὲν καὶ ἰὼν ἐπὶ τῇ στερήσει τῶν οἰκείων τέκνων, ἀλλὰ τοσοῦτον ὅσον ἦν εἰκός, σκεδάσας τὸ νέφος τῆς ἀθυρίας, εἰπὼν: Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο. Ἀλλὰ δὴ καὶ πάντες οἱ κατὰ Θεὸν ζήσαντες ὀλίγην τῶν κακῶν αἴσθησιν ἐλάμβανον. Ἐχαιρε γὰρ ὁ μακάριος Παῦλος ἐν τοῖς παθήμασιν. Αὐτὰ τοίνυν, σοφώτατε καὶ χριστιανικώτατε ἀνδρῶν, διανοηθείς καὶ πιστεύων ἔτι, ὡς περ Χριστὸς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἔζησεν, οὕτω καὶ τοὺς κοιμηθέντας ἄξι σὺν αὐτῷ ἔνθα τῶν δικαίων οἱ χοροὶ, ἔνθα τῶν ἁγίων ἀγγέλων τὸ στρατόπεδον, ἔνθα στρατάρχης καὶ ἀρχηγὸς ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Αὐτὸς γὰρ προσελήληθε τὴν ὁδὸν ἦν πάντες ἐλθεῖν ἀναγκάσιον ἐστίν. Ὅθεν, ὦ θεῖα καὶ σοφωτάτη κεφαλὴ, γενοῦ πατὴρ παρακλησίως καὶ παραμυθίας, παραμυθῶν αὐτὴν καθ' ἑαυτὸν ὁ δὲ Θεὸς τῶν οἰκτηρῶν καὶ πατὴρ πάσης παρακλησίως παρηγορήσοι τὰς καρδίαις πάντων ὁμῶν τῶν συγγενῶν καὶ κατὰ σάρκα καὶ κατὰ πνεῦμα καὶ διατηροῖ καὶ περιστοιχίσει παντὸς ἐναντίου συναντήματος τὸν ἐκλαμπρότατον καὶ θεόσταστον ἡμῶν αὐθέντην, κύριον, κύριον Ἰω. Κωνσταντίνον Βοσφόδα, στερώνωντάς τον εἰς τὸν ὑψηλότερον αὐτοῦ Θρόνον εἰς ἐτῶν πολλῶν περιόδους, τὴν δὲ ἱσρὰν καὶ σοφωτάτην αὐτῆς κεφαλὴν μετὰ τῶν παμφιλέτων αὐτῆς θλαστῶν διαφυλάττοι διγαίνουσαν καὶ εὐτυχοῦσαν ἐν διὰ παντί· ἀμήν.

XXVII.

Gherasim, Patriarhul Alexandriei, către Petru, „Împăratul și Marele Cneaz” al Rusiei, cu cerere de ajutor prin arhidiaconul care aduce hrisovul lui și alte două acte muscălești cu privire la mănăstirile Sf. Sava și Sf. Gheorghe, cu pomenirea tuturor rudelor lui Petru, sprijin al acestei Biserici¹.

București,
mănăstirea
Mihai-Vodă,
1692,
Ianuar.

Γεράσιμος, ἐλέφ Θεῷ, Πάπας καὶ Πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ Κριτῆς τῆς Οἰκουμένης.

Κράτιστε, γαληνότετε, χριστιανικώτατε, κλ. Βασιλεῦ καὶ Μεγάλῳ Κνέζῃ, Πέτρε Ἀλεξιοβίτςῃ, πάσης Μικρᾶς τε Ἀσικῆς Ῥωσσίας Ἀδιοκράτωρ καὶ πολλῶν ἄλλων αὐθεντειῶν καὶ τοπαρχιῶν, ἀνατολικῶν τε καὶ δυτικῶν καὶ πολλῶν ἐθνῶν καὶ παντὸς βορείου μέρους, πατρικῆ καὶ

¹ Dăm acest document pentru a se vedea deosebita de atitudine, în adevăr și stil, între el și scrisorile adresate Domnilor noștri.

πραπατρικῆ κληρονομίᾳ καὶ κύρις καὶ ἐξουσιαστά, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι οὐκ ἀγαπητὲς καὶ ποθεινότητες τῆς ἡμῶν Μετριότητος, παντός τε τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος καθήχημα, χειραγωγὲ καὶ κηδεμών, θεοτίμητε παρὰ μὲν τῆς τρισυποστάτου καὶ ὁμοουσίου Θεότητος, τῆς ζωαρχικῆς, Πατρὸς, Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ ἑνὸς τῇ φύσει γνωριζομένου καὶ λατρευομένου Θεοῦ τοῦ παντάνακτος, χάριν, ἔλκος, εἰρήνην καὶ σωτηρίαν ἐπὶ τὴν τῆς μεγίστης σου καὶ αὐτοκρατορικῆς Βασιλείας θεοστέπτον κορυφὴν ἐπευχόμεθα, πρὸς δὲ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, τοῦ τὴν καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτην καὶ πατριαρχικὴν καθέδραν τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας ἀποστολικαῖς καὶ πνευματοφόροις ταῖς περιόδοις καθιδρύσαντος, ἀγιασμόν καὶ ἐπίσκοψιν, καὶ παρὰ τῆς ἡμῶν Μετριότητος εὐχὴν, εὐλογίαν καὶ συγχώρησιν αὐτῶν τὸν τῶν ἀγαθῶν δοτῆρα Θεὸν παντοκράτορα διηνεκῶς ἀντιδοκῶμεν. Σοί, τῷ θεοστέπτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ Βασιλεῖ, εὐλογίαν οὐράνιον, ἀκαταμάχητον κράτος, εἰρήνην βασιαν, ἐρρωμενεστάτην ὑγιάν καὶ σωτηριώδη διαμονήν, νίκας τε παντελεῖς καὶ τρόπαια κατὰ θαρβάρων καὶ πολυμίων ἐχθρῶν, ἐν δυνάμει ἁγίῳ χαρίζεσθαι, τοῦ τὴν σὴν εὐσέβειαν προεγνωκότος βασιλείας ἀξιῶσαντος, στέμματι τῷ λαμπροτάτῳ κατακοσμήσαντος, αἰεὶ δ' ἀμάχως συνεργοῦντος καὶ ἀοράτως συντηροῦντος καὶ ἐπὶ πᾶσι σου τοῖς θεοφιλεῖσιν ἀνδραγαθήμασιν ὑφύθην προϊσταμένου μονογενοῦς αὐτοῦ υἱοῦ καὶ λόγου, Κυρίου δ' ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ περὶ σὲ μεγαλοπρεπεστάτῃ τῶν ἐνδοξοτάτων καὶ συνεπτάτων κνέζῃδων συγκαλήτῳ, τῷ τε θεοφροονήτῳ σου παλατίῳ τῷ βασιλικῷ καὶ παντὶ τῷ ὀρθοδόξῳ καὶ φιλοχρήστῳ σου στρατοπέδῳ, εὐπειθὴ τὴν γνώμην ἐπιβραβεύθῃναι καὶ ὁλοφύχον τὴν ὑποταγὴν ἐν σωτηριώδει περαιώσει τῶν ἱερῶν ὁμῶν πάντων καταθυμίῳν.

Οὐδὲν ἀντικρὺ ἀληθείας, οὐδὲν (ὡ εὐσεβείας βασιλατίμῃτε κορυφῇ) ὡς πᾶσι κατὰδῆλον καὶ γὰρ ἀρετῆς τῆς θεοπνεύστου ταῖς ιδέαις, φωτοφανέσιν ιδέαις εἰς τὰ πάντα τῆς οἰκουμένης πέρατα ἀκτινοειδῶς διαλαμπύσης καὶ διὰ τῶν ἰδίων ἐνεργειῶν καταφανῇ τὰ γνωρίσματα ἀποτελούσης, μεγάλων δεκτικὸς ἐγκωμίων τοὺς αὐτοὺς προθύμως ἀγκαλιζαμένους παρίστησιν, ὑπὸ πάντων μὲν φιλοτιμημένους καὶ πῶς τοσοῦτον πνευματικῶς καὶ ζηλοτύπως φανταζομένους, ὥστ' οὐδ' αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ αἰὼν μηδοτιοῦν ἀμνημοσύνης καὶ τῇ τῶν ἐπαινέσιν ἱμεριόμενος σχολιαζόντων διανοίᾳ παραπέμψαι ἰσχύσειν, ἀλλὰ τὰ τοῦ πνευματικοῦ φίλτρου διάπυρον, αὐτοῖς γὰρ τοῖς ἐπαινέταις ἐνδιαθέτως διασφζόμενον, πῇ μὲν ἀνθοπεριπλέκτοις καὶ θεοφόροις τοῖς ἐγκωμίοις εὐφημίας τῆς οὐ τυχύουσης τοὺς ἐναρέτους ἀξιοῦσι, πῇ δέ, μόνῃ τῇ σιωπῇ χρωμένοις, διὰ τὸ πολλοῦ δεόμενον τοῦ ἐγκωμίου, ὑπερβαλλόντως μακαρίζουσι. Καὶ μὴν ἐπὶ πᾶσι τοῖς τούτοις ἡ Μετριότης ἡμῶν, μάλα καλῶς ἀφορώσα πνευματικῶς ἀγαθυνομένη τοιαύτας εἶναι τὰς τῶν εὐσεβῶν κοσμιότητας, τὴν τελειωτὴν Θεὸν καθικετεύει καὶ πῶς ἀκρότατον τῆς ἀρετῆς αὐτοῦς ἐπιδιδόσθαι, τοὺς ἀσκησαμένους διὰ μνήμης ἀξιοῦσθαι τῆς ἀξιεπαίνου. Καὶ τίνα ἡμῖν τὰ καθεξῆς; Ἀφορμὰς τὰς ἀνηκούσας, τῆς εὐκαιρίας ἀνακεκαλυμμένως χαρίζουσης, ἵνα τί σιωπῶμεν; Ἢ τοῦ πανσεβάστου, θεοστέπτου τε καὶ χριστιανικωτάτου, τοῖς οἰκτιρμοῖς ὑπερλάμπαντος, ἐν βασιλεύσειν ἀοιδίμου μεγάλου Κνέζου καὶ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου Μιχαηλοδίτῃ ὑπερτελεστέτῃ τῶν ἀρετῶν κοσμιότης πρὸ ὀφθαλμῶν ἡμετέρων νοερώς κείται, τὰ τ' ἐπιεικῶς καὶ χριστομιμήτως τῷ τρισολόγιῳ ἐκείνῳ συνθέτῳ ἰνδάλματι βασιλοπρεπῇ τὰ τὴν ὀφθάλμιον ὁλολαμπῶς καὶ πλουσίως διαδραμόντα, χειραγωγὸ κοινὸν γενομένου καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς καθόλου στέλου ἀπεριτρεπτοῦ καὶ ὑπασπιστοῦ ἀναδειχθέντος, τὰς τ' ἀναπετασθεῖσας αὐτῇ νοητὰς πύλας τοῦ ἁδου ἀποσοβήσαντος, τρισμακαρίου καὶ θεοστέπτου ἀνδρός, προφανῶς καὶ ἠριδύλως παρόρησιάζεται, ὡς τινων τὸ σεμνολόγημα, διὰ τὸ πολλῆς καὶ ἀπείρου δέεισθαι τῆς εὐφημίας, ἐπὶ τοῦ παρόντος παροπτέον, ἵν' ὅπως, τῇ ἀκινδύνῳ σιγῇ, τὰς ἐρέσεις καὶ τοὺς μακαριομοὺς ἐπ' ἐκείνῳ ἀξήσωμεν. Ἀσπασίῳ δὲ τῷ φρονήματι χρησάμενοι, ἐπὶ σὲ τὸν ἐξ ἀγαθῆς καὶ εὐσεβοῦς βίβλης εὐσεβεστάτον ῥάδαμνον ἐπανακάμψαι καὶ λόγον τὸν εὐχετικὸν τοῦ σεμνολογήματος λυρικῶς ἀναμέλψαι διανοήθημεν οὐ καὶ μόνον τῷ θεοτιμῇτῳ στεφανίτῃ τοὺς ἐγκωμίων τῶν πνευματικῶν στεφάνους, ὕψωμεναις πρὸς εὐλογίαν ταῖς χερσὶ, περιπλέξει ἡράσθημεν, τῷ ἐν βασιλεύσειν ὀρθοδοξοτάτῳ καὶ αὐθέντῃ ταῖς μεγίστοις γαληνοτάτῳ, μεγάλῳ Κνέζῃ, Πέτρῳ Ἀλεξιοδίτῃ, πάσης μὲν μικρᾶς, μεγάλης καὶ λευκῆς Ῥωσίας αὐτοκράτορι, υἱὸν δ' ἐν Χριστῷ κατὰ πάντα περιληψίῳ καὶ περιποθήτῳ τῆς ἡμῶν Μετριότητος. Οὐκ ἀνεκτὸν καὶ γὰρ ἡμῖν ἔδοξε, καιρὸν εὐχρηκόσι, τανῶν τὴν ἀνέκοντα παρασιωπήσαι, ἀλλ' ἐξ ὅλης ἡμῶν τῆς ψυχῆς καὶ καρδίας, διὰ τῶν πατριαρχικῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν (ἀντ' ἐγκωμίων), τὴν θεοφροονήτον τῆς σῆς αὐτοκρατορίας κορυφὴν καταστέφασθαι, τῷ τε πνευματικῷ ἀσπαστῷ νοερώς σε περιπεύξασθαι, τὸν σταυροφόρον σηκπτοῦχον ἄνακτα, τὸν ὑπὲρ τὸν ἄλλον τοιοῦτον τῇ εὐσεβείᾳ διαυγάζοντα καὶ αὐτὸν τῆς οἰκτιρμολήσεως ἐληλαχέτα θαυμὸν τὸν ἀκρότατον, οὐδενὸς μὲν ἤττω τῶν βασιλείᾳ τῇ ὀρθοδόξῳ διαπρεφάντων ἀξιο-

μνήστων κοιράνων ἀναφανέντα, πολλῶν δὲ μάλλον τοῖς ἐπισκεῖσιν οἰκτιρμοῖς τοὺς πολλοὺς ἀνδρειοφρόνως ὑπερέβαντα, οὐ πραγμάτων μὲν τοι τῶν πολιτικῶν νουνεχῶς καὶ μόνον κηδόμενον, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καταλόγου εὐσεβεῖς τῇ προσηκούσῃ καὶ εὐλαβεῖς προφθάνοντα τῇ καθ' ὑπερβολήν, τῶν μὲν ἀρνούμενων τῷ βασιλικωτάτῳ σου ἑλπίει καὶ αὖθις ἐπιμολόμενον, τῶν δὲ μάλα τῇ ἀπορίᾳ καταπεπληγμένων καὶ πρὸς τοῖς ἀφθονοπαρόχοις σου πεποιθότων οἰκτιρμοῖς ἱλαρωτάτῃ τῇ διαθέσει ἀντιλαβέσθαι οὐκ ἀποναινόμενον. Πολλὰ σοι τῶν ἐγκωμίων τὰ ἔπαθλα (ὡς τῆς εὐσεβεστάτης βασιλείας θεότευκτον ἄγαλμα) καὶ τὰ τῶν ἀρετῶν περιφανῆ καλλωπίσματα: ἔχουσι καὶ γὰρ τοῖς πατράσι, τοῖς βασιλικοῖς καὶ χριστομιμήτοις ἐκνηλατοῦντα ἡ θεία χάρις ἀνέδειξεν, ὥσπερ καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀρχῆς καὶ βασιλικῆς ἀλουργίδος κληρονόμον καὶ ἐγκρατῆ ἀπειργάσατο, ἀνθ' ὧν πάντων κομπάζων δέον ἡμᾶς καὶ ἔχον σεμνύνεσθαι ὅτι περ καὶ τῆς θεοσεβοῦς ὀρθοδοξίας τὸ ἄκρον ἡ τῶν τῆς Ἐκκλησίας τροφίμων οἰκείωσις πέφυκεν. Εὐδαίμων ἄρα μεγαλόπολις αὕτη ἡ βασιλεύουσα καὶ πᾶσαι αἱ τοπαρχίαι καὶ περιώνυμοι Ῥωσσίας αἱ εὐσεβέσταται (ὧν τινων ἄρχειν σκήπτρῳ τῷ βασιλικῷ πατρικῶς κεκλήρωσαι καὶ προπατορικῶς) καὶ τῷ ὑπὸ σὲ ὑπῆκον εὐδαίμονος τετύχηκε τῆς κληρονομίας. Ζῆθι τοιγαροῦν, βασιλεῦ γαληνότατε, τὸ παντὸς τοῦ χριστωνόμου πληρώματος εὖχος καὶ καύχημα εἰς πολλὰς τῶν ἐνιαυτῶν περιόδους! Καί, εἴπερ σου τὸ θεόστεπτον κράτος πολλὰς ταῖς ἀφορμαῖς πλεονέκτας τῶν ἐγκωμίων ἡμᾶς γενέσθαι ἐπέτρεψεν, οὐκ ἀπαράδεκτον δόξειέ σου τῇ Γαληνότητι, ἐπειδὴ περ οὐ μόνον πλεονέκτας, ἀλλ' εὐχέας σου τῷ ὄντι καὶ θερμωτάτους παρακλήτορας πρὸς τὴν πανοικτιρμοναθεὶν ἑαυτοῦς ὁμολογεῖν θαρσαλέως ἐμμένοντες, καίπερ ἑλέους καὶ ἀντιλήψεως ἄξιος (Θεοῦ συχωρήσει τοῦ παντοδυνάμου), διὰ τὰς ἀπείρους καθ' ἡμῶν ἐπιδαινούσας περιστάσεις καὶ συμφοράς, ἐγενόμεθα, δι' ἃς, τῆς ἡμῶν Μετριότητος δυσμενῶς ἀθυμοσύνης καὶ τοῦ πολυειδοῦς τοῦτων μώλωπος ἡμᾶς τραυματίζοντος, σταθερότητα τῶν ἀκατασχύντων ἐλπίδων θαρρόδυντες πρὸς τὴν αὐτόκτετόν σου φιλανθρωπίαν καὶ φιλοκτιρμοσύνην τὸν ἡμέτερον ἀρχιδιάκονον, μετὰ τῆς συνοδίας αὐτοῦ, πέμπομεν, πρόσσωπον ἡμέτερον ἐπιφέροντα καὶ διὰ ζώσης φωνῆς τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῇ θεοστέπτῳ σου κορυφῇ, σὺν ἀσπασίαις ταῖς προσηγορίαις, διαγγέλλοντα, ἀνὰ χειράς τ' ἔχοντα τὸ πανσέβαστον τῆς σῆς εὐσεβεστάτης ἀνακτορίας χρυσόδουλλον, σφραγίδι διαχρῶσθαι σου τῇ βασιλικῇ κατασφραλισμένον καὶ χάριν ἑλέους σοι δωρηθὲν καὶ ἐλεηθὲν τῇ καθ' ἡμᾶς ἀποστολικῇ καὶ πτωχοτάτῃ καθέδρᾳ τῇ πατριαρχικῇ τῶν Ἀλεξανδρέων, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῖς πρὸ ἡμῶν αὕτῃ προσεδρεύσαντος ἀοιδίμου Πάπα καὶ Πατριάρχου καὶ κριτοῦ τῆς οἰκουμένης, κυροῦ Παρθενίου, τοῦ τῇ βίωμαλαιότητι τῶν σῶν οἰκτιρμῶν ἀρωγῇ καὶ ἐλεημοσύνης ἐπισκέψει τῇ πλουσιωτάτῃ μικρὰν πῶς ἀναγνώσθηντος καὶ τὰς τῆς Ἐκκλησίας συμφοράς κυβερνήσαντος μεθ' οὗ τινος χρυσόδούλλου σου τοῦ πανενδόξου καὶ ἑτερα δὺς χρυσόδουλλα σεβάσματα πέμπεται: τὰ παρὰ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ μνήμῃ γενομένου τρισημάκκου ἐν βασιλεῦσι χριστιανικωτάτου Ἀλεξίου Μιχαηλοβίτς, Μεγάλου Κνέζης καὶ Αὐτοκράτορος, τοῦ θεοεικέλου πατρός, χάριν ἑλέους καὶ ἐλεηθέντα ταῖς σεβάσμασις μοναῖς τοῦ τε κατ' Ἀλεξάνδρειαν ὁσίου πατρός ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου καὶ τοῦ κατ' Αἴγυπτον μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀειμνήστου κυροῦ Παΐσιου, Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, τοῦ σωματικῶς ταυθοῖ ἀντομιλήσαντος καὶ πολλὰ τὰ ἐλέη τῆς χριστιανικῆς αὐτῆς βασιλείας διαδεξαμένου, ἀμφοτέρων ἐκείνων τῶν μακαριωτάτων πατριαρχῶν θερμωτάτων εὐχετῶν πᾶσιν ἡμῖν διαμεινάντων μέχρις ἀναπνοῆς τῆς τελευταίας. Μέμνησαι τοίνυν καὶ τῆς (ὡς αὐτόκρατορ γαληνότατε) τῶν πατρικῶν καὶ προπατορικῶν σου προτερημάτων, τῶν βασιλικῶν καὶ ἐλεημόνων. Ἀνάστηθι κ' ἡμῖν πλουσιοπαρόχος βοηθήσων δειξὼν σου καὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν ἀπορίαν τὸ ἐπισκεῖς σου καὶ αὐτόκτετον ἔλεος, ἀντιλήψει σου τῇ ἀκαταμάχητῃ καὶ φιλευσπλάγγνῃ τοὺς ἀδυνάτους ἡμᾶς περιχαράκωσον χεῖρα ὄρεξον βοηθείας καὶ θλίψεις ἀνυπῆστοις τὰ μάλιστα κατατρυχομένους ἐνίσχυσον, ἑλπίει σου, τῷ βασιλοπρεπῶς πᾶσι προφθάνοντι ἡμῖν τε τοῖς δεομένοις ἐπίνευσον, ἴλαως γενέσθαι σου ἡ θεοφώτιστος διάνοια (ἀνάξιος τροπαιοφόρος). Σὲ γὰρ καὶ μόνον μετὰ Θεόν, μὴ ἔχοντες ἀλλαχόθι ποῦ προσδραμεῖν, ἐπικαλούμεθα. Ἐφ' οὗ τοῦ σκοποῦ τοῦ θεοφιλοῦς μὴ ἡμαρτημέναι, ἀλλ' ἑλέους σου τοῦ πλουσιωτάτου καὶ βασιλικοῦ ἐπιτεύχεσθαι ἐσμέν πεποιθότες, πρὸς πνευματικὴν πηδαλιουχίαν τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου καὶ πατριαρχικοῦ Θρόνου κατ' ἀρχὰς ἐπαρκουμένου καὶ εὐσεβεῖς καυχωμένου, ἀδυνάτου δὲ διὰ τὴν ἀπορίαν καὶ πτωχείαν τὴν ὑπερβάλλουσαν τότε νῦν ἔχον ἀποκατασταθέντος, τῶν δ' ἡμετέρων ἀναγκῶν καὶ πολυεδῶν περιστάσεων ἄνεσιν καὶ μικρὰν ἀναψυχὴν, δι' ἃς τῆς θεοῦ ἡμῖν ἐμπιστευθείσης τῶν λογικῶν προβάτων ποιμένης ἐκφοιτήσαντες, ἐπὶ τὴν παντελῆ δυσχέρειαν τοῦ καιροῦ καὶ τὴν οὐ λανθάνουσαν τῶν ἐνθάδε χριστιανῶν δυστυχίαν περισσοστῶντες, εἰς Οὐγγρο-ελαχίαν τὰς διατριβάς ἔχομεν. Οὕτως! πῶς γένοιτο (ὡς εὐσεβέστατε καὶ θεόστεπτε βασιλεῦ), καὶ

γὰρ ἡμᾶς ἀκαταπαύστως ἀντιβολοῦντας πλουτήσῃ πρὸς τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων (ἐξ οὗ πᾶν δῶ-
ρημα τέλειον ἄνωθ' ἐστὶ καταβαῖνον) ἀκαταμάχῃ τὴν νίκην, σωτηριώδῃ τὴν διαμονὴν καὶ
τῆς βασιλείας στερέωσιν δωρηθῆναι σοί, τῷ κρατίστῳ καὶ γαληνοτάτῳ αὐθέντῃ, Βασιλεῖ καὶ Με-
γάλῳ Κνέζῃ Ἀλεξίῳ Πετροδίτῃ, εὐχὰς καὶ εὐλογίας τὰς πατριαρχικὰς φιλοτέκνως ἀπονέμον-
τας, καὶ πρὸς τὸ ζῆλος ὑμῶν αὐτῶν τῇ βασιλικῇ καὶ τρισόλδιον ζωὴν πολυχρόνιον ἐπευχομένους
καὶ διαδοχὴν τέκνων τέκνοις, πρὸς καταρτισμὸν τῆς μεγίστης ὑμῶν καὶ χριστιανικῆς Βασιλείας,
ἀλλὰ καὶ τῷ γαληνοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ Βασιλεῖ καὶ Μεγάλῳ Κνέζῃ Ἰωάννῃ Ἀλεξιοδίτῃ, τῇ
τε χριστιανικωτάτῃ Βασιλίᾳ, τῇ εὐσεβεστάτῃ σου μητρί, Ναταλίᾳ Κυριλλέδνῃ, καὶ εὐσεβεστάτῃ
Βασιλίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κνεζίνῃ Μάρθᾳ Ματθαῖέδνῃ σωτηριώδῃ τῶν ἐν Χριστῷ καταθυμῶν τὴν
ἐκπλήρωσιν παρακαλοῦμεν, μεθ' ὧν καὶ ταῖς παρθενικῇ τῷ καταυγάσματι λαμπραδοχοῦσαις Βασι-
λεύσιν, πατραδέλφαις καὶ ἀδελφαῖς τῆς Σῆς Γαληνότητος, Μάρθᾳ, Σοφίᾳ, Αἰκατερίνῃ, Μαρίᾳ, Θεο-
δοσίᾳ καὶ τῇ ὁμογάστορι Ναταλίᾳ, ταῖς Ἀλεξιάδναις. Ἀλλὰ, προσέτι τὸ θεῖον ἐξελθοῦμενοι, μαρ-
τυροῦμεθα ὑπὲρ τῆς ἐν σκηναῖς ἀγίων κατατάξεως καὶ αἰωνίας ἀναπαύσεως τῶν αἰοδιμῶν ἐν
Χριστῷ Βασιλέων, τῶν προπατόρων σου, καὶ μάλιστα τῶν ἀρχικῇ τὴν τάξιν ἐχόντων ἐν Βασι-
λεῦσιν χριστιανικωτάτων μεγάλων αὐθεντῶν καὶ αὐτοκρατόρων Ἀλεξίου καὶ Συμεῶν τῶν Ἀλε-
ξιοδίτων καὶ τῆς φιλοχρίστου Βασιλείας καὶ μητρὸς αὐτῶν τῆς Ἡλιέδνης. Ταῦτα ἡμῖν καὶ
τοῖς περὶ ἡμᾶς πνευματικὰ λειτουργήματα (θεόστεπτε Βασιλεῦ), ἐφ' ᾧ περ πανευλαδῶς ἐπεκτει-
νόμενοι, αἰγιήτους ἱκέτας ἐμαυτοὺς παριστώμεν, σπλαγχνισθῆναι δέ σου τὴν θεόστεπτον Βασι-
λείαν ἐλπίζομεν, διὰ τὸ ἄπειρον τῆς οἰκτιρμοσύνης, καὶ ἡμᾶς τοῦ πλουσιωτάτου σου ἐλεύους με-
τόχους ἀποκαταστήσαι, μεγάλως τε χαροποιῆσαι ταῖς εὐεργεσίαις καὶ τῶν πολυειδῶς ἐπερχομέ-
νων ἡμῖν στενοχωριῶν καὶ ἀδίκων πλεονεξιῶν ἀντιλαμβάνουσιν ἀναδειχθῆσαι, ταῖς ἡμετέραις
θεήσεσιν ἐπικαμπτομένην καὶ προνοίᾳ καταναγκαζομένην τοῦ φιλευσπλάγχχνου κοινῷ κηδεμόνος
Θεοῦ δὲ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Βασιλέως τῶν βασιλευόντων καὶ Κυρίου τῶν
κυριευόντων, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

Ἐγράφη ἐν τῷ ἡμετέρῳ καταλύματι, ἐν τῇ σεβασμίᾳ καὶ αὐθεντικῇ Μονῇ τοῦ Μεγάλου
Βασίλειου, τῇ ἐν τῇ Αὐθεντίᾳ τῆς Οὐγκροβλαχίας, ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου ζς', ἀπὸ δὲ Χρι-
στοῦ α' ς' ς', ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ, ἰνδ. ιε'.

(Mazarachi, l. c. pp. 415—21.)

XXVIII.

1694, Marturie privitoare la vânzarea casei boierului Hrisoscule către soția lui,
6 Decembrie. Mărioara Mavrocordat, cu pomenirea și a fratelui ei, Alexandru Exaporitul.

Διὰ τοῦ παρόντος ἐπιβεβαιωτηρίου γράμ-
ματος γίνεται ὁ λόγος ὅτι, τοῦ ἐντιμωτάτου ἄρ-
χοντος Κυριότης Χρυσόσκουλου υἱοῦ πώλησιν
τελείαν διὰ χοντζετίου τῆς βασιλικῆς κρίσεως
ποιησαμένου τοῦ ἡσπιτίου αὐτοῦ πρὸς τὴν
τιμιωτάτην ἀρχόντισσαν κυράτσαν Μαριώραν
Μαυροκορδάτην, τὴν ἑαυτοῦ σύμβιον, καὶ δι'
ἐνυπογράφου καὶ ἐμπαρτέρου γράμματος ὁ-
μολογησαμένου καὶ ἐπιβεβαιώσαντος ὅτι πᾶσα
ἡ περὶ αὐτὸν φαινόμενη περιουσία, εἴτε κι-
νητή, εἴτε ἀκίνητος, ἐστὶ καὶ λέγεται ἀναμ-
φιβόλως οἰκία τῆς αὐτῆς κυράτσας Μαριώ-
ρας, αὐτὸς δὲ ἡμέτερος ὅλων τῶν τε πραγ-
μάτων καὶ χρημάτων ὁμολογεῖται καὶ πάντῃ
ἀνοικεῖος καὶ μέχρι θανάτου, τῆς δὲ διαλειφ-
θείσης ἀρχοντίσεως κυράτσας Μαριώρας ἀ-
διάστως θελησάσης καὶ ἀποφηνάμενης ὅτι,

Prin cea de față întăritoare scrisoare
se face știut că, prea-cinstitul boier Chi-
riți Hrisoscule fiul făcând o vânzare de-
săvârșită, prin hoget al judecății împărătești,
a casei sale, către prea-cinstita jupăneasă
dumneaei Mărioara Mavrocordat, soția sa, și
făcând-o recunoscută și confirmată printr'un
act isecilit de mărturie, că toată averea ce se
arată, ori mișcătoare, ori nemișcătoare, este
și se spune fără îndoială a înseși acelei ju-
pănese Mărioara, iar el se recunoaște fără
parte în toate acele lucruri și averi și cu totul
fără casă, până la un ban, iar aceea po-
menită jupăneasă Mărioara, fără silă voină
și declarând că, dacă i s'ar întâmpla Cins-
tei Sale a pleca înainte de sfârșitul soțului
ei, Chiriți Hrisoscule, să păstreze acesta

¹⁾ Alte acte privitoare la relațiile cu Rusia sânt din timpul șederii ulterioare, în 1696, Malu-Iulie, acolo; *ibid.*, p. 426: unul, din Malu 1695 (*ibid.*, pp. 417—9), n'are dată de loc.

εἴπερ τύχοι τῇ αὐτῆς Τιμιότητι τῶν τῆς ἐκ-
δημηῆσαι πρὸ τῆς τελευτῆς τοῦ ἰδίου συμ-
βίου Κυρίτζη Χρυσσοκούλου, τοῦ φυλάττεσθαι
τοῦτον εἰρηνικὸν καὶ ἀνεπηρέαστον παρὰ τῶν
ἐσθνεσάτων ἀρχόντων καὶ κληρονόμων αὐ-
τῆς, εἰς χρῆσιν ἰδίαν ἔχοντα τὸ ὁσπίτιον καὶ
ἐν αὐτῷ κατοικοῦντα καὶ μένοντα μέχρις
ἐσχάτης αὐτοῦ ἀναπνοῆς, καὶ κατὰ πάσαν ὁ-
πηρεσίαν ἐξουπηρετούμενόν τε καὶ κυβερνώμε-
νον. Ὁ τιμιώτατος καὶ σοφώτατος ἄρχων Με-
γας Λογοθέτης τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης
Ἐκκλησίας καὶ ἐξοχώτατος Ἑρμηνευτὴς τῆς
κραταιᾶς Βασιλείας, κύριος Ἀλέξανδρος, δ' αὐ-
τάδελφος αὐτῆς, ὡς ἀπὸ προσώπου καὶ τῶν
λοιπῶν ἐσθνεσάτων κληρονόμων, τῇ ἀδελ-
φικῇ θελήσει ἐπικαμφοίς, ὑποσχέθη ταῦτα
πάντα ἀγαθοπροαιρέτως συντηρηθῆναι, καὶ ἐν
τῷ ὁσπίτι τὸν ἴδιον γαμβρὸν Κυρίτζην Χρυ-
σόσκουλον, εἰς ἐνδείξιν καὶ ἀσφάλειαν.

Ἐν ἔτει αχχζδ', ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ ε'.

(Ibid., p. 430.)

XXIX.

Patriarhul Calinic al Constantinopolei către Mitropolitul Teodosie al Terii-Românești, Teodosie, pentru ca să hirotonisească pe Neofit ca Mitropolit de Sebasta.

1696,
Iunie.

Καλλίνικος, ἐλθὼν Θεοῦ ἀρχιεπισκοπὸς Κων-
σταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκου-
μενικὸς Πατριάρχης.

† Ἰσρώτατε Μητροπολίτα Οὐγγροβλαχίας,
ὑπερτίμα καὶ ἑξάρχα πλαγηνῶν, ἐν Ἀγίῳ Πνεύ-
ματι ἀγαπητὲ ἀδελφε καὶ συλλειτουργέ, κύρ
Θεοδόσιε, χάρις εἴησιν τῇ Σῇ Ἰσότητι καὶ
εἰρήνῃ ἀπὸ Θεοῦ.

Διὰ τοῦ παρόντος παρέχομεν ἄδειαν τῇ Ἀρ-
χιερωσύνῃ σου ἵνα, λαδὼν μετὰ σεαυτοῦ συλ-
λειτουργοὺς ἀρχιερεῖς, αὐτόθι, εἰς τὴν ἐπαρ-
χίαν σου, καὶ τὴν ἱεράν ἐκτελέσας μυσταγωγίαν,
χειροτονήσῃς τὸν εὐσεβέστατον ὑποφύριον Νεό-
φυτον εἰς Μητροπολίτην Σιδασταίας κατὰ τὴν
ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ ὑπατόπωσιν, μετὰ
πάσης κανονικῆς περισκέψεως, ψηφισθέντα ἐν
τῇ παρ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ,
δι' ἡμετέρας πατριαρχικῆς προτροπῆς, ὑπὸ τῶν
ἐνδημούντων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱερωτάτων
συναδελφῶν ἡμῶν ἀρχιερέων, καὶ προβάλλειν
αὐτὸν τῷ τῆς ἀρχιερωσύνης βαθμῷ. Ὅθεν εἰς
ἐνδείξιν καὶ ἀσφάλειαν πέμπεται σοι καὶ τὸ
παρὸν τῆς ἐκδόσεως γράμμα.

αχχζε', ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ, ἰνδικτίωνος δ' της.

(Pe dos:) Cartea de hirotonia Sevastias.

(Originalul Bibl. Ac. Rom.)

casă în pace și fără a fi tulburat de
prea-nobilii domni și moștenitori ai ei,
având-o spre întrebuințare și stând și
rămânând în ea, până la ultima-i su-
flare, și supraveghind-o și chivernisind-o.

Prea-cinstitul și prea-înțeleptul domn
Mare Logofăt al Marii Biserici a lui
Hristos și prea-distinsul Tâlmăciu al pu-
ternicii Împărății, domnul Alexandru, fra-
tele ei, și din partea celorlalți prea-no-
bili moștenitori, îndemnat de o voință
frățească, a făgăduit a le păzi pe acestea
toate de voie bună și [a păstra] pe cum-
natul său Chiriți Hrisosculo în casă, spre
arătare și siguranță.

În anul 1694, luna lui Decemvre 6.

Calinic, cu mila lui Dumnezeu arhie-
piscop al Constantinopolei, Romei celei
nouă, și Patriarh ecumenic.

† Preasfințite Mitropolit al Ungrovlă-
hiei, cinstit și exarh al plaiurilor, întru
Duhul Sfânt al nostru iubit frate și colit-
turghisitor, chir Teodosie, har Sfinției
Tale și pace de la Dumnezeu.

Prin scrisoarea de față îți dăm voie Ar-
hieriei Tale ca, luând cu tine arhieriei colit-
turghisitori, acolo, în eparhia ta, și înde-
plinind sfânta taină, să hirotonisești pe
prea-encernicul ales Neofit ca Mitropolit
al Sebastei după rânduiala și tipicul bi-
sericesc, cu toată cercetarea canonică, hotă-
rită în Biserica cea Mare a lui Hristos care
e în sama noastră, prin al nostru îndemn
patriarhicesc, de către prea-sfințiții frați
ai noștri arhieriei cari stau în Constanti-
nopol, și să-l înaintezi în treapta arhie-
riei. Pentru care spre dovadă și sigu-
ranță îți se trimete și cea de față scri-
soare de învoire.

1696, în luna lui Iunie, indicția a patra.

C. 1700

Gherasim, Patriarhul Alexandriei, către Constantin-Vodă Brâncoveanu, despre dorința de a se face tipografie pentru cartea sa „retorică“, ajutând și fostul Patriarh ecumenic Dionisie.

Τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας πρόλογος εἰς τὸ ὅπερ ἐξέθετο ῥητορικὸν βιβλίον.

Γεράσιμος, ἐλέφ Θεοῦ Πάπας καὶ Πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Αἰγύπτου.

Τῷ εὐσεβεστάτῳ τε καὶ ἐκλαμπροτάτῳ Ἀδθέντῃ καὶ Ἡγεμόνι πάσης Οὐγκροδλαχίας, κυρίῳ, κυρίῳ Ἰωάννῃ Μπασαράμπῃ Βοεδόδα, υἱῷ κατὰ πνεῦμα ποθεινοτάτῳ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, χάριν καὶ ἔλεος παρὰ Θεοῦ καὶ παρ' ἡμῶν ἀποστολικὴν εὐλογίαν καὶ εὐχήν.

Ἐπειδὴ οὐχὶ μόνον δι' ἀκοῆς καὶ φήκης, ἀλλὰ καὶ αὐτοφί νὰ ἐγνωρίσῃμεν τὸν ἔνθεον ζῆλον ὁποῦ ἡ εὐσεβεστάτῃ Σου Ἐκλαμπρότης, ὀφηλότατῃ Ἡγεμῶν, ἔχει εἰς τὴν ὑπερφωτὸν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡσὰν ὁποῦ μὲ πολυτελεῖς τρόπους γυρεύεις νὰ τὴν συστήνῃς καὶ αὐτὴν ποτὲ νὰ μὴν χωρίσῃς ἀπὸ τὰ ἀγαπητά σου σακνώματα, διὰ τοῦτο ἐσολογίσθημεν, διὰ τὸ μέγα καὶ θεοχαρίτωτον ἄξιωμα τῆς Πατριαρχείας, ὁποῦ πλουσίῳ ἐλέει ὁ ἐν ἁγίοις δοξολογούμενος Θεὸς μᾶς ἐχάρισεν εἰς τὸν ἁγιώτατον καὶ ἀποστολικὸν τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας Θρόνον, στέφος τίμιον νὰ συμπλέξωμεν τὸ παρὴν ἐκ ψυχῶν σωτηρίων δόξης, βιβλίον ῥητορικόν, καὶ νὰ στεφανώσωμεν τὴν μακαρίαν σου ψυχὴν, εἰς τὸ ὅποιον διὰ κλήμα ἀμάραντον ἐδρίκαμεν τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρόν, ἔχοντα βότρυον πέπειρον τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ διὰ μαρμαρίτας καὶ πολυτίμους λίθους τὰς ἁγίας πληγὰς εἰς τὴν ἀμείαντον καὶ καθαρωτάτην αὐτοῦ σάρκα καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην λαμπρότητα τὰς ἐκχύσεις τῶν παναχράντων αἱμάτων τοῦ ὅλου σώματος. Δέξαι λοιπὸν τὸ ἅγιον στέφος τοῦτο καὶ μὴν ἀμελήσῃς νὰ παραστήνῃς εἰς τὸν ἅπαντα κόσμον τοιούτως ὡραϊσμένος καὶ λαμπροσμένος. Ἡ δὲ παράστασις μειγμένη μὲ καὶ ἄλλο πλῆθος ἀρετῶν, ὁποῦ εἰς ἐδικήν σου κοσμιότητα φέρεις, εἶναι καὶ αὕτη ἡ ὁλοπόθητός σου θέλησις εἰς τὴν τυπογραφίαν τοῦ βιβλίου, διὰ νὰ ἐξαπλωθῇ τὸ ὄφελος ἀντάμα μὲ τὴν φήμην τοῦ εὐσεβεστάτου σου ὀνόματος εἰς τὸ πλῆθος τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν καὶ μάλιστα ὅπου συμπρομνηθευτὴν ἔχεις τὸν παναγιώτατον καὶ λαγιώτατον Οἰκουμενικόν

A prea-fericitului Patriarh al Alexandriei prolog la cartea de retorică ce a făcut-o.

Gherasim, cu mila lui Dumnezeu Papă și Patriarh al mării cetăți Alexandria și a tot Egiptul.

Prea-evlaviosului și prea-strălucitului stăpân și Domn a toată Ungrovlahia, domnul domn Io Basarab Voevod, fiu sufletesc prea-dorit al Smereniei Noastre, har și milă de la Dumnezeu și de la noi apostolicească binecuvântare și rugăciune.

De oare ce nu numai prin auz și faimă, ci și de-a dreptul am cunoscut dumnezeiasca răvnă pe care Strălucirea Ta, prea-înălțate Domn, o ai către prea-luminata credință a Domnului Nostru Isus Hristos, de oare ce de mulți ani cu tot felul de clipuri canți s'o sprijini și să n'o îndepărtezi de la corturile ei iubite, de aceia ne-am gândit, pentru marea și de Dumnezeu prea-dăruita vrednicie a Patriarhiei, pe care din bogata-I milă ni-a dăruit-o Dumnezeu cel întru sfinți slăvit pe prea-sfântul și apostolicul Scaun al Bisericii Alexandrinilor, să împletim această cunună de cinste din călăuzirea mântuitoarelor suflete carte de retorică, și să încununăm fericitu-Ți suflet, la care prin chemare nevestejită am găsit cinstita și de viață făcătoare Cruce, având strugure... pe Domnul nostru Isus Hristos și ca mărgăritare și pietre scumpe sfintele răni în carnea Lui cea neprihănită și prea-curată și drept orice altă strălucire revărsările sângiurilor trupului întreg. Primește deci această sfântă cunună și să nu uiți a Te înfățișa în toată lumea astfel împodobit și strălucit. Iar dovedirea, amestecată și cu altă mulțime de virtuți, pe care o porți în frumuseța Ta, este și chiar cea cu totul dorită aplecare a Ta către tipărirea cărții, ca să iasă din ea folosul, împreună cu faima prea-evlaviosului Tău nume în mulțimea creștinilor ortodocși, și mai ales că ai ea tovarăș de îngrijire pe prea-sfințitul și prea-învățatul Patriarh ecumenic, fostul al Cons-

Πατριάρχην, πρώην Κωνσταντινουπόλεως, κήριον Διονύσιον, τὸν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸν ἡμῶν ἀδελφὸν καὶ συλλειτουργόν. Καὶ γὰρ ἡ Αὐτοῦ Παναγιότης, παρακινουμένη ἀπὸ τὴν μεγάλην καὶ ἄπειρον ἀγάπην τὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὰ ἡγαπημένα τοῦ Χριστοῦ τέκνα διὰ τὸ ἐκείνων ψυχωρελές, ὅλως διόλου τὴν τυπογραφίαν ταύτην ἐπισπεύδει νὰ γένη καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνα μέρους ἡμᾶς μὲν παρώτρυνε νὰ τὸ τσλειώσωμεν, ἀπὸ τὸ ἄλλο τὴν Ἑκλαμπρότητά σου εἰς τὸ νὰ τυπωθῇ μεσιτάβει, τοῦτον τὸν σκοπὸν ἔχων, νὰ δάλλῃ καὶ τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἔργον εἰς ἐκείνα τὸ ταμσιον ὅπου ἐκ νεαρὰς αὐτοῦ ἡλικίας τὰς πνευματικὰς του πράξεις ἐπιδώρουν, διὰ νὰ χαίρεται καὶ τὰς οὐρανικὰς ἀναπαύσεις μὲ τοιοῦτον ἀθάνατον πλουτισμόν. Καί, οἱ δύο λοιπόν, ὡς ἐν Χριστῷ πατέρες τῆς Ἑκλαμπρότητός σου ἐρασιμώτατοι, μὲ τὰ ἀδιέλута τῆς εὐχῆς καὶ εὐλογίας δεσμίματα περικυκλώνοντάς Σς, εἰς τὴν ἀγαθουργίαν ταύτην παρακινούμεν, καὶ οὐχὶ μόνον εἰς ταύτην, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας, ὅπου προχεῖρος θέλουσι μᾶς εἰλθεῖ. Ἐπειδὴ γνωρίζομεν τὸν ἐκ καρδίας πόθον ὅπου ἔχεις εἰς τὸ νὰ τσλειώνης ὅλα τὰ θεῖα θαλῆματα, διὰ τὰ ὅποια θέλεις ἀξιωθῇ νὰ ἀκούσῃς ἀπὸ τοῦ χρυσαυγοῦς στόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ λαμπρῇ ἐκείνῃ ἡμέρᾳ, τὸ „εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὅλγα εἰ πιστός, ἐπὶ πολλῶν σὲ καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου“· ἐκεί σὺ συναγαλλόμενος πᾶσι τοῖς δικαίοις, νὰ δοξάζῃς καὶ νὰ εὐλογῇς τὸ ὑπερόμνητον ὄνομα τῆς τριουποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, Πατρός, Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος, ἀμήν.

(Mazarachi, in Φάρος. XXXI (1931), pp. 443—4.)

XXXI.

Catigumenul Iacov și călugării de la Marea Mănăstire din Meteore recomandă Mitropolitului Țerii-Românești pe un călugăr al lor care vine pentru elemosină.

Sec. al
XVIII-lea?

Δέσποτά μοι πανιερώτατε, Μητροπολίτα τῆς ἀγιοτάτης Μητροπόλεως πάσης Οὐγκροβλαχίας, τῇ Σῇ δουλικῶς ἄπαντες ἐσρομόναχοί τε καὶ μοναχοὶ Πανιερότητι προσκίπτοντες, τὴν δεξιάν ὡς εἰκὸς μετ' αἰδοῦς ἀσπαζόμεθα, τοῦ δὲ ὑπεραγάθου μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ τῆς πανυπεράγνου αὐτοῦ μητρὸς καὶ δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τὴν ὑψηλότητα αὐτοῦ καλῶς ἔχουν αἰεὶ καὶ παντὸς ἀνωτέρων ἀνιάρου συναντήματος διαφυλάττειν αὐτὴν ἐνδελγῶς, τὸ γ' εἰς ἡμᾶς δεόμεθα εἰς κατάρτι-

Stăpâne al mieu prea-sfințite, Mitropolit al preasfintei Mitropolii a toată Ungrovlahia, înaintea Preasfinției Tale căzând ca robî toți ieromonahii și monahii Îți sărutăm dreapta, cum se cuvine, cu respect, și ne rugăm de prea-bunul marele Dumnezeu și mântuitor al nostru și de prea-curata lui maică și stăpână a noastră Născătoarea de Dumnezeu să fie pe Înălțimea Ta în stare bună și mai presus de orice întâmplare neprielnică, desăvârșit, iar, în ce ne privește pe

σίν τε καὶ ἀρωγὴν τοῦ ὑπὸ αὐτοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος. Τοιγαροῦν πρὸς τὴν θεόδοτον αὐτοῦ τὸν ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς κὸρ Σωφρόνιον μετὰ τῆς αὐτοῦ συνοδίας ἐπιστέλλομεν, μεταρσιότητι βοηθείας τῆς παρὰ αὐτοῦ δύναμιν ὅτι πλείστην ἐκ Θεοῦ κακτημένης χρῆζαντες. Διὸ καὶ τὸ συνοίσον τῇ καθ' ἑκάστην ὑπὸ τῶν ἔξω μεγίστως, ἐπηρεαζομένη τῇ τοῦ Μετρώρου μονῇ σεβασμῆς καὶ βασιλικῇ δι' ἔργου τε καὶ λόγου τούτοις ἐπιδείξαιο, ὅπως ἐκ μὲν ἐξ αὐτοῦ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῶν ὅλων θαυμάσιον τὴν ἀντίχαριν, ἐκ δὲ παρ' ἡμῶν, τῶν σὺν δούλων, τὴν διηγετικὴν πρὸς αὐτὸν εὐκρινὴ μνήμην ἔξοις. Ἐρῶσα, πανιερώτατε δέσποτα!

† Ὁ καθηγουμένος τῆς σεβασμῆς καὶ βασιλικῆς μεγάλης μονῆς τοῦ Μετρώρου, ἐν ἱερομονάχοις Ἰάκωβος καὶ ἡ τῶν ἀδελφῶν ἔκυρις ἅπασα.

(După o fotografie comunicată de d. Marcu Beza.)

noi, ne rugăm de întărirea și ajutorul turmei creștine de supt stăpânirea Ta. Deci trimetem către [Preasfinția Ta] dăruită de Dumnezeu pe cel între ieromonahi și duhovnici chir Sofronie cu cei ce-l înțovărășesc, pentru ajutor de la Tine folosindu-ne de puterea cât mai multă de la Dumnezeu. Pentru care arată-li soarta ce folosești zilnic din cele de afară, ajutând respectata și împărăteasca mănăstire a Meteorului cu fapta și vorba, ca să aibi de la același mare Dumnezeu și mântuitor a toți din biețug multă milă, iar de la noi, robii Tăi, necontenita sinceră pomenire către Dânsul. Fii sănătos, preasfințite stăpâne!

† Catigmenul respectatei și împărăteștii Mari Mănăstiri a Meteorului, între ieromonahi Iacov, și toată adunarea fraților.

XXXII.

1705,
13 Fe-
bruar.

Teodosie, Mitropolit al Teriî-Românești, către Hrisant Notara, Mitropolit de Cesarea lui Filip, aflător la Constantinopol, cu complimente, arătând că a trimis două scrisori Mitropolitilor de Adrianopol și Sofia; exercițiu retoric.

† Πανιερώτατε, σοφώτατε καὶ θεοπρόδωκτη Μητροπολίτα τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Καισαρείας τῆς Φιλίππου, κύριε Χρύσανθε, ἡμέτερε ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφε καὶ υἱέ, εἴης ὁγιαίνων, εὐτυχῶν καὶ ὑπερευδαίμωνων κατὰ τὸν διπλοῦν ἀνθρώπων.

Μόλις ἀπὸ τῶν φροντίδων τῆς Πόλεως, ὡς ἀπὸ θυοῦ θαλάσσης, ἡ υἱική αὐτῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπη, ἀναλαβοῦσα ἑαυτήν, ἐμνήσθη τοῦ ἡμῖν ἐπιστεῖλαι, ὅπερ οὐχ ἥσσον τῶν Θησέως ἔργων παρ' ἡμῖν κρίνεται. Ὅθεν ὑπερευχαριστοῦμεν αὐτῇ τῆς καὶ διὰ γράμματος μνήμης, καὶ ὡς μὲν υἱοῦ ὑπὲρ αὐτῆς τῷ Κυρίῳ εὐχόμεθα, ὡς δὲ συναδελφὸν καὶ συλλειτουργὸν προσκαλοῦμεν αὐτὴν πρὸς Θεὸν συναρχέτην ἐπὶ τοῦ εὐτυχεῖν ἀλλήλοις καὶ σωματικῶς καὶ συνομιλῆσαι αὐθις, ὡς εἰκὸς ἀγαπητοῖς ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς. Πρὸ δὲ τοῦ γενέσθαι ἡμῖν καὶ τῇ τῷ ποθοῦμενον, ἐκλιπαροῦμεν αὐτήν, τὰ γε νῦν ἔχον νοσρῶς ἐπαπολαβεῖν ἀλλήλων διὰ γραμμάτων, τὸν μὲν σοφὸν ἐκείνον κωμωδὸν ὡς ἀσύμφορον τῇ φιλίᾳ ἡμῶν καὶ αὐτῆς, καὶ ἄκαιρον ἀποδαλλομένην, τοῦ δὲ κατὰ τὴν Βασιλεύουσαν, ἣν ἡδὴ ἔχει σου ἡ Πανιερότης Γιάζιτζῆ Ὀνινοῦ (sic) λεγομένου, ἀπτομένην, ὅντος αὐτῇ διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτῆς ἀγάπην ἀναγκάσιον. Ἀλλὰ ταῦτα εἴρηται μὲν χαίρειντις μοῦ χάριν, τὰ δὲ βῆθησόμενα εἴησαν ἂν τὸ μανθάνειν ἡμᾶς συνεχέστερον τὴν ἐρετήν ἡμῖν ὁγείαν αὐτῆς, ἥς τὰ πρὸς ἡμᾶς δῶρα ἐλάβομεν πεμφθέντα, ἀνθ' ὧν ὑπερευχαριστοῦμεν τῇ Σῇ Πανιερότητι, ἥς ἡ ἐν Χριστῷ διαδύωσις εἴη πολυετής καὶ πανευδαίμων σὺν εὐκλείᾳ καὶ ῥώμῃ. Ἀμήν. αψέ, Φευρουαρίου ιγ'.

† Teodosie al Ungrovlahici.

Ἐτι ἀπέστειλα τὸ γράμμα τῆς Σῆς Πανιερότητος τοῖς δυοῖν συναδελφοῖς, τῷ Ἀδριανουπόλεως καὶ τῷ Σοφίας, καὶ, ἀναγνώσαντες αὐτῶν, συναπέφηναν τῇ Σῇ Πανιερότητι αὐτὰ ταῦτα: ὁ μὲν τὸ εὐθυμεῖν φημί, ὁ δὲ τὸ νοσεῖν, οἱ καὶ ἀδελφικῶς ἀσπάζονται σου τὴν Πανιερότητα.

XXXIII.

Teodosie, Mitropolitul Țerii-Românești, către Patriarhul de Ierusalim Hrisant, 1707,
despre suirea acestuia în Scaun.

1707,
20 Februar.

† Μακαριώτατε, ἁγιώτατε καὶ σοφώτατε πά-
τερ ἡμῶν καὶ δεσποτα καὶ Πατριάρχα τῆς
ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Πα-
λαιστίνης, κύριε, κύριε Χρῆσανθε.

Τὴν Ὑμετέραν θεόσοφον Μακαριότητα εὐ-
λαβῶς προσκυνῶν, ἀσπάζομαι τὰς ἁγίας καὶ
χαριτοφόρους αὐτῆς χεῖρας, δεόμενος τοῦ
θεοῦ, ὅπως τὴν ἡξίωσεν εἰς τοιαύτην μεγί-
στην τῆς Πατριαρχείας ἁγίαν, νὰ τὴν χαρίζῃ
ὕψιαν μακρόδιον, εἰρηνικὴν κατάστασιν εἰς
τέλη ἀγαθὰ καὶ σωτήρια. "Ὅσῃν λύπην ἔλα-
βον, μακαριώτατε δεσποτα, διὰ τὸν θάνατον
τοῦ ἀοιδίμου πατρὸς ἡμῶν, κὺρ Δοσιθέου (κα-
λῶς γὰρ γινώσκει ἡ Ὑμέτερα Μακαριότης τὴν
πρὸς ἐκείνον μου εὐλάβειαν), τόσῃν καὶ πε-
ρισσότεραν χαρὰν ἔλαβον, ἀκουτιζόμενος τὴν
μετὰ τόσης δόξης τε καὶ παύρησίας ἀναβί-
θασιν ἐπὶ τὸν ἁγιώτατον καὶ σεβάσιμον αὐ-
τῆς θρόνον. "Ὅθεν καὶ παρακαλῶ τὸν Κύριον
ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μὲν ἐν μακαρίᾳ τῇ
λήξει γενόμενον νὰ ἀναπαύσῃ εἰς τὴν Βασι-
λείαν του, τὴν δὲ Σὴν πανσέδαστον Μακαριό-
τητα νὰ ἀξιώσῃ νὰ ποιμάνῃ θεαρέστως τὸ
πνευματικὸν αὐτῆς ποίμνιον ἐν γῆρατι λι-
παρῇ, νὰ ἀξιώσῃ δὲ καὶ ἐμένα νὰ ἀσπασθῶ
καὶ σωματικῶς τὰς ἱεράς αὐτῆς χεῖρας, ὅταν
εὐδοκήσῃ ἡ θέα τοῦ Προνόμου. Παρακαλῶ δὲ
νὰ μὴ μὰς ἀστοχᾷ ἀπὸ τὰς ἁγίας αὐτῆς
[εὐχὰς] καὶ εὐλογίας, αἵτινες εἴησαν μοι φυ-
λακτήριον ἐν ἑνὶ παντί. ἀμήν.

χψζ', Φεβρουαρίου κ'.

Ὁ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τῆς Σὴς Μακαριότη-
τος πρόθυμος

† Teodosie al Ungrovlahiei.

† Prea-fericite, preasfinte și prea-înțelepte
părinte al nostru și stăpân și Patriarh
al sfântului oraș Ierusalimul și a toată
Palestina, doamne, doamne Hrisante.

Închinându-mă evlavios la Fericirea
Voastră cea cu înțelepciune de la Dumnezeu,
sărut mâinile Tale sfinte și izvoritoare de
har, rugându-mă lui Dumnezeu, care te-a ri-
dicat la o astfel de prea mare vrednicie a
Patriarhiei, să-ți dea sănătate întru mulți
ani, stare pașnică spre scopuri bune și mân-
tuitoare. Câtă întristare am simțit, prea-
fericite stăpâne, pentru moartea neuitatului
părinte al nostru chir Dosoftei (căci Feri-
cirea Voastră cunoaște bine evlavia mea
către acela), atâta și mai cu prisos am simțit
bucurie, auzind de ridicarea-ți cu atâta
glorie și siguranță la preasfințitul și ve-
neratul Tău Scaun. Pentru care rog și pe
Domnul nostru Isus Hristos să odihnească
pe cel în fericită stare întru Împărăția
Sa, iar pe prea-respectata Ta Fericire
s'o învrednicească a păstori în chip plă-
cut lui Dumnezeu turma-Ți sufletească
până în senine bătrânețe, și să mă în-
vrednicească și pe mine să sărut și tru-
pește sfintele-Ți mâni, când va binevoi
dumnezeiasca-i Pronie. Și mă rog să nu
ne niți din sfintele-Ți [rugăciuni] și bine-
cuvântări, care să-mi fie apărare în toată
viața. amin.

1707, Fevruar 20.

Cel gata la poruncile Fericirii Tale

† Teodosie al Ungrovlahiei.

XXXIV.

Teodosie, Mitropolitul Țării-Românești, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, [Târgoviște],
despre aceiași alegere a acestuia și despre legăturile lui cu Mitropolitul de Adria-
nopol și episcopul de Râmnic.

1707,
1-iu Martie.

† Τῷ μακαριωτάτῳ, θειοτάτῳ καὶ ἁγιωτάτῳ
δεσπότῃ, πατρὶ ἡμῶν καὶ Πατριάρχῃ τῆς
ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Πα-
λαιστίνης, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τὴν εὐ-
λαβέστατην καὶ ταπεινὴν προσκύνῃσιν.

Ἀγαλὰ καὶ πρὸ ὀλίγου (ἀφοῦ δηλαδὴ ἡ-
κούσαμεν τὸν προβιθασμὸν τῆς Ὑμετέρας Μα-
καριότητος ἐπὶ τὸν ἁγιώτατον καὶ ἀποστολι-

† Prea-fericitului, prea-dumnezeiescului și
preasfântului stăpân, părinte al nostru și
Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul
și a toată Palestina, domnului domn Hri-
sant, cea prea-evlavioasă și smerită în-
chinare.

De și și cu puțin înainte (adecă de când
am auzit de înălțarea Fericirii Tale pe

κὼν αὐτῆς Θρόνον) ἐγράψαμεν καὶ ἐπροσκυνήσαμεν δι' ἡμετέρας ἐπιστολῆς τὴν αὐτῆς θεοδράστου Μακαριότητα, ὅμως καὶ τώρα, λαμβάνοντες σεβασμίαν αὐτῆς γραφὴν, δὲν ἐλαίψαμεν καὶ διὰ τοῦ παρόντος, προσκυνούντες αὐτὴν καὶ εὐχαριστοῦντες ὁποῦ δὲν μᾶς ἀλησμόνη, ἀλλὰ φυλάττει τὴν πάλαι φιλίαν, ὡς μετριόφρων καὶ εὐστοργος ἡμῶν πατήρ. Γράφει ἡ Μακαριότης σας πῶς ἐστερήθη τὸ γένος μας τοιοῦτου μεγάλου φωστήρος, τοῦ μακαρίτου δηλαδὴ πατρὸς ἡμῶν κὼρ Δοσιθεοῦ. Ἡμεῖς, δέσποτά μου, καὶ τὸ προσγράψαμεν, καὶ τὸ κηρύττομεν· ὅμως τί ἠμποροῦμεν νὰ κάμωμεν ὅταν ὁ Θεὸς ἔτζη ἡθέλησεν; παρὰ ἐγὼ μὲν, ὡς ἀμαρτωλὸς, νὰ δέωμαι τῆς θείας εὐσπλαγχνίας, ἐκείνον μὲν νὰ κατατάξῃ ἐν σκηναῖς δικαίων, τῆς δὲ Ἡμετέρας Σεβασμιότητος νὰ χάρισῃ χρόνους πολλοὺς, εἰρηνικοὺς τε καὶ ἀγαθοὺς!

Ἀπὸ τοὺς ἁγίους ἀρχιερεῖς, ὁποῦ ἡ Μακαριότης σας προστάζει νὰ δώσωμεν ἐκ μέρους αὐτῆς τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας, μόνος ὁ πρῶν Ἀδριανουπόλεως εὐρίσκειται ἐδῶ, ὅστις προσκυνεῖ αὐτὴν πανευλαβῶς, οἱ δὲ λοιποὶ εὐρίσκονται εἰς Βουκουρέστιον. Ὅθεν, ἀπερχόμενοι σὺν Θεῷ καὶ ἡμεῖς ἐκεῖ, θέλομεν κάμει κατὰ τὴν προσταγὴν τῆς τοῦ ἁγίου Ρημνίκου ὅπως ἐγράψαμεν ἀπ' ἐδῶ. Οἱ δοῦλοι τῆς Σῆς Πανιερότητος, ἡ συνοδία μας, προσκυνοῦν αὐτὴν γονυπετῶς· αἱ δὲ θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ εἴησάν μοι.

αψ', Μαρτίῳ α'.

Ὁ εἰς τοὺς ὁρίσμοὺς τῆς Σῆς Μακαριότητος πρόθυμος

† *Teodosie al Ungrovlahiei.*

preasfințitul și apostolicul ei Scaun) am scris și am salutat prin scrisoarea noastră pe de Dumnezeu păzita Fericirea a Ta, dar și acum, primind respectata-Ți scrisoare, n'am lipsit și prin cea de față, închinându-ne Ție și mulțămindu-ți că nu ne uști, ci ni păstrezi prietenia de mai nainte, ca părintele nostru cu minte și iubitor. Fericirea Ta scrii că a fost lipsit neamul nostru de un astfel de mare luminător, adevărat fericitul nostru părinte domnul Dosoftei. Ci noi, stăpâne al meu, am scris-o și mai nainte și o și spunem cu glas tare, dar ce putem să facem când Dumnezeu așa a voit?, decât că eu, ca un păcătos ce sânt, să mă rog de bunătatea dumnezeiască să-l așeze pe acela în corturile dreptilor, iar Venerabilității Tale să-i hărăzească ani mulți, pașnici și buni!

Dintre sfinții arhierei căroră Fericirea Ta ni poruncește să li dăm din partea Ta rugăciune și binecuvântări, numai fostul de Adrianopol se află aici, care ți se închină cu evlavie, iar ceilalți se află la București. Deci, plecând cu Dumnezeu și noi acolo, vom face după porunca Ta; Sfântului de Râmnic însă i-am scris de aici. Robii Prea sfinției Tale, cei ce mă înecunjură, Ți se închină în genunchi; iar rugăciunile Tale ascultate de Dumnezeu să fie cu mine.

1707, Martie 1.

Cel gata la poruncele Fericirii Tale.

† *Teodosie al Ungrovlahiei.*

XXXV.

București,
1707,
20 Martie.

Preotul Gheorghe Maiota către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, despre moartea Patriarhului Dosoftei, suirea în Scaun a lui Hrisant, cărțile ce tipărește și starea de sănătate.

Μακαριώτατε καὶ σοφώτατε δέσποτα καὶ Πατριάρχᾳ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, ἡμεῖς δὲ ἐν Χριστῷ πάτερ σεβασμιώτατε, τὴν ἁγίαν τῆς δεξιᾶν εὐλαβῶς ἀσπάζομαι.

Δὲν φανερώνω τῆς Μακαριότητός τῆς πῶς νὰ ἐδέχθην τὴν χαριεστάτην μοι εἰδήσιν τοῦ προβιβασμοῦ τῆς εἰς τὸν ὑπεράτατον Θρόνον τῆς Ἱερουσαλὴμ, διὰ τὴν ἠμπορεῖ μόνη νὰ συμπεράνῃ τοῦτο ἀπὸ τὴν καθαρότητα τῆς προαιρέσεώς μου, ἀπὸ τὴν εἰλικρινότητα τῆς ἀγάπης, ἀπὸ τὴν ἀδολότητα τῆς πρὸς ἀλλήλους

Prea-fericite și prea-înțelepte stăpâne și Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul și al nostru întru Hristos părinte prea-venerat, sărut cu evlavie sfânta-Ți dreaptă.

Nu-ți arăt Fericirii Tale cum am primit prea-plăcuta știre a înaintării Tale la preainaltul Scaun al Ierusalimului, de oare ce poți singur s'o găsești din curăția aplecării mele, din sinceritatea iubirii, din nefățărita iubire dintre noi, care toate m'au făcut să fiu întru toate erainicul cel cu mai mare glas al

μας φίλίας, τὰ ὅποια ὅλα μ' ἐπαράστησαν πάντα κήρυκα μεγαλοφρονότατον τῶν ἐπαίνων της, ἐπαινέτην τῶν ἀξιωματῶν της καὶ ζηλωτὴν ἐξαίρετον τῆς τιμῆς της: λέγω της μόνον τοῦτο, πῶς μου ἐκατασκέδασε τῆς λύπης τὸ νέφος, ὅπου τὴν καρδίαν μου εἶχε περιλάβει διὰ τὴν ἀποδίωσιν τοῦ μακαρίτου κοινοῦ πατρός, τοῦ ἀοιδίου της θεῖου καὶ μου ἐκαταπράυνε τὸν πόνον διὰ τὴν μεγάλην ζημίαν ὅπου μ' ἐπροξένησεν ὁ Θεοκατάρατος κλέπτης ὁ Μάμνος(;) ὦν τὸν μὲν ν' ἀναπαύσῃ ὁ Κύριος εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, τὸν δὲ νὰ κάμῃ μέτοχον τῆς θείας του ἀράς, ὡς κλέπτῃν, ὡς ἀρκετὴν τοῦ δικαίου μου, ὡς προδοτὴν καὶ διάβολον. Κύριος ὁ Θεὸς ν' ἀναζιώσῃ τὴν Μακαριότητά της νὰ γένῃ διάδοχος καὶ τῶν ἀξιαγίστων πράξεων τοιοῦτου κοσμοφύμου ἀνδρός, καθὼς ἔγινε καὶ τοῦ Θρόνου, εἰς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας, στερεώσιν τῆς ὀρθοδοξίας καὶ εἰς αἰσχύνῃν τῆς ἐτεροδοξίας.

Πέμπω τῆς Μακαριότητός της τὰ διβλιάρια τὰ ὅποια ἐστάθησαν καὶ ἡ αἰτία ὅπου εὐθὺς δὲν τὴν ἔγραψα, διατὶ ἀκόμη δὲν ἦσαν ἔτοιμα: ἐπειδὴ καὶ ὁ Θεὸς δὲν ἡξίωσε τὸν κόπον μου τοῦ σωματικοῦ βλεμματός τοῦ ἀοιδίου μακαρίτου, δὲν ἀπελπίζομαι ὅμως πῶς ἡ μακαρία του ψυχῇ θέλει δεχθῇ τὴν καλὴν μου προσίεσιν, πρεσβεύουσα δι' ἐμέ. Διὰ τὴν ὥραν τόσα τὴν πέμπω: ἂν φανοῦν ἀρετὰ, θέλω κατόπιν τὴν πέμψῃ καὶ ἄλλα.

Ἔσονται τὸ κατ' ἐμέ, ὁ Θεὸς τὸ ἡξήσει πῶς εἶναι ἡ καρδία μου ὅμως ὑπομονή, ὑπομονή! Ἐνρίσκουμαι εἰς τὴν Ἀγίαν Αἰκατερίνην! διὰ νὰ εἶμαι σιμὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, μὴν ὑμπερῶντας ν' ἀνέξω τὴν σκάλαν εἰς τὸ σπῆτι τὴν προμήθειαν ὅπως ὅλην, ὡς καὶ πρότερον, τὴν ἔχω ἀπὸ τὴν κόρητι. Δὲν συμφέρει, συμβουλευθεῖς, τώρα νὰ κινήσω, διὰ πολλὰ περιστατικά. Ταῦτα ταπεινῶς τὴν σημειῶνω, παρακαλῶντας τὴν ἄκραν καὶ ἔμπροτον καλοαγαθίαν τῆς Μακαριότητός της νὰ μὲ ἔχῃ εἰς τὴν προτέραν ἀγάπην, διατὶ ἐγὼ δὲν παύω νὰ ὁμολογοῦμαι

Βουκουρέστι, 1707, Μαρτίου 20.

Τῆς Μακαριότητός Σας εὐλαβὴς καὶ εὐπειθέστατος δοῦλος καὶ υἱὸς κατὰ πνεῦμα

Ματῶτας.

laudelor Tale, înălțătorul vrednicieiilor Tale și răvnitorul neobișnuit al cinstei Tale; dar atâta îți spun că m'a acoperit negura tristeței care a aflat-o inima mea pentru încetarea din viață a fericitului părinte al nostru al amândurora, neuitatul Tău unchiu, și m'a făcut să-mi uit de năcazul pentru marea pagubă pe care mi-a cășunat-o cel de Dumnezeu blăstămat hoț de Mamnos (?); din cari pe unul să-l odihnească Domnul în veșnicele lui lăcașuri, iar pe celalt să-l împărtășească de dumnezeiescul său blăstăm, ca pe un hoț și răpitor¹ al dreptului meu, ca pe un trădător și un diavol. Domnul Dumnezeu să învrednicească pe Fericirea Ta a fi moștenitor și al faptelor minunate ale unui astfel de om vestit în toată lumea, precum ai fost și al Scaunului lui, spre gloria Bisericii, întărirea ortodoxiei și rușinea celor de altă credință.

Trimet Fericirii Tale cărțile care au fost și pricina de nu ți-am scris de-a dreptul, pentru că încă nu erau gata; de și Dumnezeu n'a învrednicit osteneala mea de vederea trupei a neuitatului fericit, dar nu desnădăjduiesc că fericitu-î suflet va primi bunul meu gând, care vine ca solie a mea. Deocamdată atâtea-ți trimet; dacă vor părea plăcute, îți voi trimete și altele.

Cât despre mine, Dumnezeu singur știe cum imi este inima; dar răbdare, răbdare! Mă aflu la Sfânta Ecaterina, ca să fiu aproape de biserică, neputând să suiu scara spre casă; dar grija toată, ca și mai nainte, o am de la Curte. Nu folosește, așa mi se dă sfatul, acum să pornesc, pentru multe împrejurări. Acestea cu smerenie Ți le fac știute, rugând bunătatea cea înaltă și din fire a Fericirii Tale să mă aibă în cea de mai nainte iubire, căci eu nu încetez să mă mărturisesc

București, 1707, Martie 20.

Al Fericirii Tate evlavios și foarte supus rob și fiu sufletesc.

Maiotas.

¹ Ἀρκετός, înseamnă însă: indestulător.

1708,
9 Septem-
bre.

Constantin Stolnicul Cantacuzino către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre starea ortodoxiei, mai ales în Serbia, și un calendar de Tyrnau, ce-l trimete.

Μακαριώτατε, θεοπρόβλητε, άγιώτατε και σο-
φώτατέ μοι δέσποτα, τήν 'Υμετέραν Μα-
καριότητα ταπεινοφρόνως προσκυνῶ και
πανευλαβῶς άσπάζομαι τήν παναγίαν αὐ-
της δεξιάν.

Τανὺν πολλὰ κομψὸν εἶμαι, καὶ τοῦτο ὄχι
δι' ἄλλο παρὰ ἐπειδὴ καὶ προλαβόντως με τοῦ
γραμματικοῦ τὸν ἐρχομὸν νὰ ἔγραψα εἰς προσ-
κύνῃσιν τῇ 'Υμετέρᾳ Μακαριότητι, καὶ τώρα
δὲν ἔχω ἄλλο οὔτε νέον και πρόσφατον, οὔτε
πρεσβυτερότερον εἰς σημείωσιν, παρὰ, ἐπειδὴ καὶ
ἀπὸ τὰ γράμματα ὁποῦ καὶ νῦν αὐθις εἶδα
ὁποῦ ἔστειλε τῷ 'Εκλαμπροτάτῳ πλησιάζει τὸ
αὐτῆς κίνημα, δὲν ἔλειψα πάλιν νὰ τήν
προσκυνήσω, παρακαλῶντας τὸ θεῖον νὰ τήν
εὐοδώσῃ, καθὼς αὐτὴ ἀγαπᾷ καὶ ἐρίσται, καὶ
νὰ ἀκούωμεν τὰς θεοφρουρήτους αὐτῆς ὁ-
γείας· ἂν καλὰ καὶ ἂν δὲν ἀποδημούσατε
αὐτόθεν, πάντοτε εὐρικά ἀναγκαίαν καὶ προσή-
κουσαν ὕλην πλατύτερον νὰ γράφω πρὸς αὐ-
τήν, καὶ μάλιστα περὶ ἐκκλησιαστικῆς κατα-
στάσεως τῶν ἀρχιερέων τῆς Σερβίας καὶ ἄλλα
τῆς ὀρθοδοξίας, ἀμὴ τώρα ὁποῦ ἡ 'Υμετέρα
Μακαριότης ἀποδημεί, πρὸς τίνα, καὶ ποῖαν
ἢ πρὸς τὸν Πανάγιον; Αὐποδοῦμαι λοιπὸν, ὡς
καὶ εἶδε εἶπον, διὰ τὸν ἀπομακρυσμὸν αὐτῆς·
ὅμως ἡ θεαρχικὴ Πρόνοια νὰ τήν διαφυλάττῃ
ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ καὶ νὰ διδῇ ὕψιαν εἰς
ἀμφότερα τὰ μέρη, καὶ τὸ μέγρος τοῦ τόπου
δὲν θέλει ἐμποδίσῃ τήν διὰ γραμμάτων ὁμι-
λίαν, ὅτι καὶ ἐγὼ, ὁ αὐτῆς δοῦλος κατὰ τὸ
δυνατὸν μοι, θέλω τὸ ἐνεργῆ. Μόνον παρακαλῶ,
ἂν εἶναι ὀρισμὸς τῆς, νὰ ἔχω εἶδῃσιν ποῦ
καὶ εἰς ποῖον νὰ στέλλω τὰ ταπεινά μου
γράμματα, νὰ ἀποστέλλωνται αὐτῇ ἀσφαλῶς.
Στέλλω τῇ 'Υμετέρᾳ Σεβασμιότητι ἓνα καλαν-
δάριον τυρναβένσιον², τοῦ 'Αστροφίλου λεγόμε-
νον· ἂν καλὰ καὶ νὰ ἐπέραςε τὸ περισσότε-
ρον μέρος τοῦ χρόνου, ἅτι καὶ ἐγὼ βραδέως
τὸ ἔλαβον, τώρα ὅμως, ἐλέποντάς το εὐμορρα-
σταχομένον καὶ πῶς ἔχει μέσα μερικὰ
γνωμικὰ οὐκ ἀγῆδη καὶ εἰς τὸ τέλος μερικὰ
πολιτικὰ παραγγέλματα ὠφέλιμα διὰ τὸ κοι-
νόν, διὰ τὰ ὁποῖα ἐπαρακινήθηκα νὰ τὸ πέμψω
πρὸς αὐτήν, καὶ δεομαι νὰ τὸ δεχθῇ προση-
γῶς, καὶ, ἂν καθ' ὑπόθεσιν φανῇ ἄχρηστον,

Prea-fericite, de Dumnezeu păzite, prea-
sfinte și prea-înțelepte al mieu stăpân,
pe Fericeirea Voastră cu umilință o
salut și cu toată evlavia sărut prea-
sfânta-Ți dreaptă.

Acuma e foarte pe seurt, și aceasta nu
de alta, ci pentru că mai înainte cu veni-
rea grăunaticului am scris pentru înclinare
Fericii Tale, și acum nu am alta nici
nou și proaspăt, nici mai vechiu, să-ți
aduc la cunoștință, numai cât, [de oare
ce] și din scrisorile ce și acum din
nou le-am văzut, pe care le-ai trimis
Prea-Luminatului¹, se apropie plecarea
Ta, n'am lipsit iarăși să Te salut, ru-
gând pe Dumnezeu să-Ți dea bună călă-
torie, precum Ți place și o dorești, și
să auzim de sănătatea Ta păzită de
Dumnezeu; de și, chiar de n'ai fi ple-
cat de acolo, oricum aş fi găsit materie
necesară și potrivită ca să scriu către
Tine, și mai ales pentru starea bisericească
a arhierilor Sârbiei și altele ale ortodoxiei,
dar acum, când Fericeirea Voastră pleacă, [să
scriu] către cine și cum decât către Prea-
sfântul? Mă supăr însă, cum și mai înainte
am spus-o, pentru depărtarea Ta; însă
Dumnezeiasca Pronie să te păzească pe Tine
ca lumina ochiului și să dea sănătate de
amândouă părțile, și depărtarea locului
nu va opri tovărășia prin scrisori, căci și
eu, robul Tău, după a mea puțință, voiui
lucra [la aceasta]. Numai mă rog să fie
porunca Ta să am știre unde și în ce loc
să trimit smeritele mele scrisori, ca să Ți
se expedieze sigur. Ți trimit un calendar
de la Târnava (Tyrnau), zis al Astrofilului,
de și a trecut cea mai mare parte a anului,
căci și eu de puțin timp l-am luat; dar,
acum, văzându-l frumos făcut (?) și că are
în el unele sentințe nu neplăcute și la
sfârșit unele vestiri politice de folosul de
obște, pentru aceea am fost îndemnat să
Ți-l trimit, și te rog să-l primești cu
bunăvoință, și, dacă poate va părea fără
folos, să se amestece și să se afle și el

¹ Constantin-Vodă Brâncoveanu.

² După latinește: *calendarium tyrnaviense*.

ἄς ἀνακατωθῇ καὶ ἄς εὐρίσκειται καὶ αὐτὸ μαζὴ μετὰ τὰ ἄλλα χαρτία. Καὶ ὁ Θεὸς ὁ Ἰ-
γίος νὰ διδῇ ὑγεῖαν καὶ εἰς τὴν Ὑμετέραν
πατρικὴν Εὐμένειαν καὶ εἰς ἐμέ: κάθε χρό-
νον (κατὰ τὴν συνήθειάν μου) ἢ νὰ τῆς στέλνω
ἀπὸ ἓνα ἢ νὰ τῆς τὸ δίδω μετὰ τὸ χέρι μου,
καὶ, ὅταν εἶναι τὸ θέλημά του τὸ ἄξιον, νὰ
μὰς ἀξιώσῃ νὰ ἐλπιώμεθα πάλιν τοῖς αἰσθη-
τοῖς ὀφθαλμοῖς. Οἱ υἱοὶ μου καὶ τὰ ἐγγό-
νιά μου, οἱ ταπεινοὶ αὐτῆς δοῦλοι, ἐδαφικῶς
προσκυνοῦσιν αὐτὴν καὶ πανευλαβῶς ἀσπά-
ζονται τὴν ἀγιωτάτην αὐτῆς δεξιάν. Αἱ πα-
νάγια καὶ θεοποιθεῖς εὐχαὶ τῆς Ὑμετέρας
Μακαριότητος εἴησαν μετ' ἐμοῦ.

αψή', Σεπτεμβρίου θ'.

Τῆς Ὑμετέρας σεφωτάτης Μακαριότητος
εὐλαβέστατος καὶ ταπεινὸς δοῦλος

Κωνσταντῖνος Καντακουζηνός.

cu celelalte hârtii. Și Dumnezeu sfântul
să dea sănătate și Bunăvoinții voastre
părintești și mie: tot timpul (după obi-
ceiul meu) ori să Ți-l trimet cu cineva
ori să Ți-l dau cu mâna mea și, când
va fi voia Lui sfântă, să ne încred-
nicească a Te vedea iarăși cu ochii no-
ștri. Fiii miei și nepoții miei de fii,
smeriții Tăi robi, până la pământ ți se
înclină și cu toată evlavia sărută prea-
sfânta-Ți dreaptă. Preasfintele și de Dum-
nezeu ascultatele rugăciuni ale Fericirii
Tale să fie cu mine!

1708, Septembrie 9.

Al Fericirii Voastre prea-evlavios și
supus rob

Constantin Cantacuzino.

XXXVII.

Constantin-Vodă Brâncoveanu către Clement, Mitropolitul de Ianina, despre
prezența acestuia la nunta unuia din fiii Domnului și despre vecinătatea de acum
înainte a lui.

1709,
12 Martie.

Κωνσταντῖνος Βασσαράδας Βοεβόδ, ἐλὲν Θεοῦ
Αὐθέντης καὶ Ὑγεμῶν πάσης Οὐγκροδλα-
χίας.

Πανιερώτατε καὶ λογιώτατε Μητροπολίτα
ἅγιε Ἰωαννῖνων, κύριε Κλήμη, τὴν προσήκουσαν
προσαγόρευσαι καὶ τοὺς χαιρετισμοὺς σὺν τῇ
ἀσπασμῷ τῆς χειρὸς ἀπονέμωμεν τῇ Ἀρχιε-
ρωσύνῃ Σου, καὶ εἰδῇσιν αὐτῇ δίδομεν ὡς
ἐλάβομεν τὸ τιμὸν τῆς, καὶ ἐγνωρίσαμεν τὴν
ὑγεῖαν τῆς, καὶ μετὰ ἄλλοι τῆς πρότερον μὰς
ἐφάνερον πῶς εἰς τοῦτο ἀπέβλεπε νὰ με-
ταβῇ δηλαδὴ εἰς τὴν Βασιλεύουσαν, καὶ ἐχά-
ρημεν πρὸς τὴν ὑγείαν τῆς καὶ διὰ τὸν γει-
νιασμόν τῆς, ὡς ἂν ὁποῦ βέλαια, καθὼς ὀρίξει,
αὐτόθεν εὐκόλως θέλωμεν ποιεῖσθαι τὴν διὰ
γραμμάτων συνομιλίαν. Προσέτι ἐγνωμεν ὅτι
εἰς τὴν αὐτόθι γερνοῖαν ἀντίτυπον τράπεζαν
τῆς χαρὰς τοῦ υἱοῦ μου δὲν ἔλειψε νὰ συγ-
χαρῇ καὶ νὰ συνευχηθῇ κοινῶς, καὶ ἰδίως
καὶ ἡ Πανιερότης σου καὶ δι' ἡμᾶς καὶ διὰ
τοὺς νεονύμφους, καὶ μὰς ἐκαλοφάνει κατὰ
πολλὰ, καὶ τὸ ἐχάρημεν καὶ αὐτό, καὶ εὐχα-
ριστήσαμεν διὰ τὴν τιμὴν ὁποῦ ἐδείξε εἰς
τοὺς γάμους μετὰ τὴν παρουσίαν τῆς, καὶ ὅσα
δὲ εὐχέθη ὁ Θεὸς νὰ τῆς ἐπακούσῃ καὶ νὰ
τὴν διαφυλάττῃ νὰ τὴν ἔχωμεν εὐχέτην μας
διὰ παντός ἡμεῖς τὴν Πανιερότητά τῆς, τὸ
μὲν καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ ἀξίαν τῆς, τὸ δὲ

Constantin Basarab Voevod, cu mila lui
Dumnezeu Domn și stăpân a toată Un-
grovlahia.

Prea-sfințite și prea-învățate Mitropolit
al Ianinei, doamne Clement, Îți trimetem
cuvenita salutare și heretisire, împreună
cu sărutarea mâinii Arhieriei Tale, și-Ți
dăm știre că am primit cinstita-Ți seri-
soare, și am aflat de sănătatea Ta, și cu
altă scrisoare a Ta de mai înainte ni-ai a-
rătat că aveai de gând acesta: adevă să mergi
la Constantinopol, și ne-am bucurat de să-
nătatea Ta și pentru vecinătatea Ta, de
oare ce de sigur, cum spui, de acolo ușor
vom putea face legătura prin scrisori.
Am mai aflat că la masa de bucurie, ce
s'a făcut aici, a fiului mien, n'ai lipsit să
te bucuri și să te rogi împreună cu mine,
și deosebit și Preasfinția Ta și pentru noi
și pentru noii căsătoriți, și ni-a părut
bine în toate, și ne-am bucurat și de aceasta,
și am mulțumit pentru cinstea ce ai ară-
tat la nuntă cu prezența Ta, și, la câte
Te-ai rugat, asculte-Te Dumnezeu și pă-
zească-Te ca să Te avem rugător al nostru la
toate pe Preasfinția Ta și, pe de o parte,
și pentru virtutea și vrednicia Ta, iar, pe
de alta, și pentru călduroasa solie a celui

καὶ διὰ τὴν ἐνθερμον προεδείαν τοῦ ἐν Χριστῷ πατρὸς κὺρ Χρυσάνθου, μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων! Θέλωμεν τὴν ἔχει τοῦ λοιποῦ διὰ φίλον μας ἀκριβέστατον, καί, ἐπειδὴ ὁ γειτνιασμός της συγχωρεῖ νὰ συνομιλοῦμεν καὶ διὰ γραμμῶν, ὥς λαμβάνη τὸν κόπον καὶ ὥς μᾶς δηλοποιῇ τὰ της υἱείας της, καί, ἂν της τύχη νὰ ἔχη καὶ τὴν χρεῖαν παρ' ἡμῶν ἀπὸ τῶν δυνατῶν, μὲ θάρρος ὥς μᾶς τὸ σημειώσῃ. Αἱ δὲ ἄγιοι αὐτῆς εὐχαὶ καὶ πάλιν μεθ' ἡμῶν. αψθ', Μαρτίου 18.

Τῆς Πανιερότητος υἱὸς κατὰ πνεῦμα...

întu Hristos părinte Hrisant, prea-feritul Patriarh de Ierusalim! Te vom avea de acum înainte ca prietenul nostru cel mai seump, și, de oare ce vecinătatea-Ți îngăduie să avem și corespondență, să ieai osteneala și să-mi arăți starea sănătății Tale, și, de Ți se va întâmpla să ai și vre-o nevoie de la noi, din cele ce se pot, cu curaj să mi-o însemni. Iar sfintele-Ți rugăciuni și mai departe fie cu noi!

1709, Martie 12.

Al Prea sfinției Tale fii sufletește....

XXXVIII.

București,
1709,
17 Novem-
bre.

Predicatorul Ioan Avramie către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, despre plecarea din Veneția prigonirii ortodocșilor, așezarea la mănăstirea Sf. Gheorghe din București, unde n'are cinste și îngrijire, și niște cărți de drept ce trimete.

† Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳ καὶ ἁγιωτάτῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ Πατριάρχῃ της ἁγίας πόλεως Ἱεροσολήμων καὶ πάσης Παλαιστίνης, τὴν ἐδαφίαν δουλικὴν προσκύνῃσιν.

Οὗ τοσοῦτόν μοι ἀθυρίας προὔξενσαν τὰ της ἐνθάδε μακρὰς καὶ χαλεπῆς δδοιπορίας δεινὰ, ὅσον μοι παρεκελεύσατο εὐπροσύνῃς ἡ της Σῆς Μακαριότητος εἰς τὴν Βασιλεύουσαν εὐτυχιστάτη ἐπάνοδοσ· ἥσθην ἀπὸ θαθείας της γνώμης, τὴν ἀγγελίαν ταύτην παρὰ τοῦ κὺρ Μάνου¹ λαβὼν, καὶ τῷ Θεῷ μεγάλα τὰ χαριστήρια ἀνέφερον ὅτι υἱαίνουσιν αὐτὴν ἡμῖν τε τοῖς σοῖς δούλοις καὶ τοῖς ὀρθοδόξοις ἔχαρισατο πᾶσι, πρὸς ὃν δὴ καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας αἶρω καθεκάστην, θεόμενος διατηρεῖν αὐτὴν ἀνωτέραν πάσης ἀντικειμένης θανάμειως, εἰς δόξαν της ἁγίας αὐτοῦ Ἐκκλησίας καὶ εἰς παντός τοῦ λογικοῦ ποιμνίου κραταίωμα.

Προσέδραμον κἀγὼ ἐνταῦθα, μακαριώτατε Πατριάρχα, εἰς τὴν κοινὴν καταφυγὴν τοῦ τάλαιπώρου γένους ἡμῶν, εἰς ὧν τῶν ἀδίκως ἔνετίθην ἐκβληθέντων παρὰ τοῦ κακῶς καὶ ἀνοήτως κατὰ τῶν ὀρθοδόξων μελετήσαντος Μελετίου. Οὗ μικρὰς δὲ ἀφικνούμενος εἶχον τὰς ἐλπίδας, ἡ ὅπῃ τὴν ἱεράν αὐτῆς σκέπην τοῦ εὐδίου της σωτηρίας λιμένος ἐπιτυχεῖν, ταῖς εὐμενέσιν αὐτῆς πατρικαῖς συστάσεσιν εὐρεῖν τινα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ ὀφηλοτάτου ἡμῶν ἡγεμόνος· ἄλλ' οὖν ἀμφοτέρων τούτων δετήμαρτον, καὶ οὕτε ἐν ἀπολαύσει της Σῆς

† Prea-fericitului, prea-înțeleptului și prea-sfântului nostru Domn și Patriarh al sfintei cetăți Ierusalim și a toată Palestinei, închinare supusă până la pământ.

Nu mi-au adus atâta descurajare grozăviile lungii și grelei călătorii aici, cât mi-a pregătit bucurie sosirea prea-fericită a Fericirii Tale la Constantinopol: am simțit din adâncul cugetului această solie, luând-o de la dumnealui Mano, și am mulțumit foarte lui Dumnezeu că ni Te-a dăruit sănătos nouă, robilor Țăii, și drept credincioșilor tuturor, către care și ridic zilnic mâinile rugătoare, cerând să Te păstreze mai presus de orice putere protivnică, spre gloria Bisericii Tale și spre întărirea a toată turma sufletească.

Am venit și eu aici, prea-fericite Patriarh, la adăpostul de obște al neamului nostru nenorocit, ca unul din cei fără dreptate izgoșiți din Veneția din cauza pornirii rele și nebune împotriva ortodocșilor a lui Meletie. Cu nu mică nădejdi sosind, ca sau, supt sfânta Ta ocrotire, să ajung în portul senin al mântuirii, [sau] prin binevoitoarele sprijinuri părintești ale Tale să află ceva har în ochii prea-înălțatului nostru Domn; dar mi-au lipsit amândouă acestea, și, nici n'am găsit pe Fericirea Ta

¹ Mano Apostolo, agentul lui Vodă-Brâncoveanu.

Μακαριότητος γέγονα, οὔτε μὴν ἕως ἄρτι τῆς τοῦ κρατοῦντος δουλίας ἐτήχηκα. "Οθεν, πάντων ἀπολειπόμενος, ἐν ἀλλοδαπῇ διατρίβω, οἰάπερ ναὺς ἐν πελάγει, τῷ τῆς θλίψεως πνεύματι κυμαινόμενος· ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτα ἀθρόως διατελῶ, οὐδὲ ἔκδοτον ἑμαυτὸν τῇ λύπῃ καθίστημι, θαρρῆν γάρ με παρασκευάζει ἡ τῆς Σῆς Μακαριωτάτης ψυχῆς γενναία τε καὶ συμπαθεστάτη διάθεσις, ἥτις καὶ χειμαζομένου μου ἐπιλαβέσθαι θύναται, καὶ οὐ μικρόν, οὐδὲ τὸ τυχόν εἰ ποιήσάι με. Διὸ καὶ ταύτας ἔχων, θεία καὶ ἱερὰ κεφαλῇ, τὰς ἐλπίδας, τὴν ἔμφυτον αὐτῆς καλοκἀγαθίαν εἰς βοήθειαν τανὺν ἐπικαλοῦμαι, καὶ πᾶν ὅτι καλὸν καὶ ὠφέλιμον παρὰ τῆς σῆς πλουσιδωδору χειρὸς ἐκδέχεσθαι οὐ παραιτοῦμαι. Ἀνάγκραπτός μοι πάντοτε ἔσται τῆς εὐεργεσίας ἡ χάρις, ἣν καὶ ἀνακηρύττειν οὐ παύσομαι καὶ τὰς χαριστηρίους ὁμολογίας ἐπιτελεῖν, καὶ πᾶσαν σπουδὴν καὶ θραπείαν μέχρι τελευτῆς ἀπονέμειν τῷ εὐεργέτῃ.

Ὁ σοφολογιώτατος διδάσκαλος ὁ Παπαδόπουλος, δουλικῶς τὴν Ὑπερέραν προσαγορεύων Μακαριότητα, τὼν ἐνταῦθα προσκυνητικῶς ἐπιστέλλει καὶ τινα νομικὰ συγγράμματα, ᾧ τῷ πανοσιωτάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ κυρίῳ Μαλαχίᾳ εἰς διατήρησιν ἐνεχείρησα, καὶ γὰρ παρ' αὐτῷ μένω ἐν τῇ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου σεβασμῇ μονῇ, καὶ, ὅτε δὴ δοῦλος τῆς Σῆς Μακαριότητος, οὐ τῆς τυχοῦτης ἀξιοῦμαι τιμῆς, εὐνοίας τε καὶ περιποιήσεως. Καὶ ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον αἰ δὲ πανάχαι αὐτῆς καὶ θεοπειθεῖς εὐχαὶ εἴησαν μετ' ἐμοῦ ἐν βίῳ παντὶ.

Ἀπὸ Βουκουρεστίου, Δεκεμβρίου 17, α' φθ'.

Τῆς Σῆς Θεοτιμῆτος Μακαριότητος ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος δοῦλος

Ἰωάννης ἱερεὺς ὁ Ἀδράμιος.

la sosire, nici până dăunăzi nu m'am învrednicit să vorbesc cu stăpânul. Deci, părăsit de toți, stau în străinătate, ca un vas pe mare, bătut de vântul năcazului; dar nu de spre aceasta sânt fără curaj, nici nu mă dau tristeții, căci mă pregătește spre rezistență buna și foarte compătimitoarea fire a Fericirii Tale, care poate să mă sprijine și în iarna mea, și nici puțin, nici numai la întâmplare să-mi facă bine. Pentru care, și având, o cap dumnezeiesc și sfânt, aceste speranțe, chem fireasca-Ți bunătate spre ajutor acum și nu renunț să am tot ce e bun și folositor de la mâna Ta bogat dăruitoare. Nescris îmi va fi totdeauna harul binefacerii, pe care nu voiu înceta s'o rostesc și să îndeplinesc recunoașterile mulțumitoare, precum și a da toată sânguința și slujba, până la sfârșit, făcătorului de bine.

Prea-învățatul dascăl Papadopulo, îndreptându-se supus către Fericirea Ta, din cele de aici trimete cu plecăciune și câteva serieri de drept, pe care le-am încredințat prea-cuviosului arhimandrit chir Malahia, căci stau lângă el, în venerata mănăstire a marelui mucenic Gheorghe, și, ca un rob al Fericirii Tale, nu mă învrednicesc de cinstea cuvenită, de bunăvoință și îngrijire. Și acestea deocamdată; iar preasfințitele și de Dumnezeu ascultatele Tale rugăciuni să fie cu mine în toată viața.

Din București, Dechemvre 17, 1709.

Al Fericirii Tale de Dumnezeu cinstite supus și prea-mic rob.

Ioan Avramie preotul.

XXXIX.

Ștefan Cantacuzino către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre legăturile lor amicale și prezența tatălui, Constantin Stoînicul, la Filipești.

1709,
18 Decem-
bro.

† Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἀγιώτατε δέσποτα Πατριάρχα τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, κύριε, κύριε Χρύσανθε, ἡμέτερε πᾶτερ σεβασμιώτατε, τὴν παναγίαν αὐτῆς εὐλαδῶς τε καὶ ταπειναφρόνως ἀσπάσομαι θεξίαν, θεόμενος τῆς ἄνω Προνοίας ὅπως διατηρεῖ καὶ περισκέπτει τὴν Ὑπερέραν Μακαριότητα ἁγίαν, εὐθυμὸν, ὀγιά καὶ μακρόβιον καὶ πάσης ἐπηρείας ἁνώτερον.

Χρέος μου ἦτον, καὶ εἶναι, δέσποτά μου μακαριώτατε, συνεχέσις με τὰς ταπεινάς

† Prea-fericite, prea-înțelepte și prea-sfinte Patriarh al sfântului oraș Ierusalimul, doamne, doamne Hrisant, al nostru tată prea-venerat, sărut cu evlavie și supunere prea-sfânta-Ți dreaptă, rugându-mă de Pronia de sus ca să păzească și străjuiască pe Fericirea Ta fără boli, bucurios, sănătos și întru mulți ani, mai presus de toată încercarea.

Îmi era de nevoie, și-mi este, stăpâne prea-fericite, ea mai des să mă închin

μου καὶ ἐλαχίστους γραφάς νὰ προσκυνήσω τὴν Ὑπερέραν Μακαριότητα, καὶ μάλιστα ἔπρεπε τοῦτο νὰ κάμω εὐθὺς ὁποῦ ἤκουσα τὴν καλὴν σας ἀφίξιν εἰς τὴν Βασιλεῦσαν, ἀλλὰ, διὰ τὴν μὴν δώσω καὶ ἐγὼ πείραξιν τῇ Ὑπερέρᾳ Μακαριότητι, ἐπειδὴ ἤξεύρω ὅτι, εὐθὺς ὁποῦ ἤλθετε, πολλαῖς ἀσχολίαις νὰ μὴν τῆς ἔλειψαν καὶ ἐνόησες μερικῶν, θέλοντες νὰ χαιρετήσουν τὸν καλὸν τῆς ἐρχομὸν, καὶ ἄλλοι δι' ἄλλας αὐτῶν ἀφορμὰς καὶ αἰτίαι, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν δὲν ἐπρόσθεσα καὶ ἐγὼ πείραξιν τῇ Ὑπερέρᾳ σοφωτάτῃ Μακαριότητι· δι' ὃ δέομαι τυχεῖν συγγνώμης παρὰ τῇ Ὑπερέρᾳ Μακαριότητι. Τανὺν δὲ δὲν λείπω ζητεῖν παρὰ τῇ Ὑπερέρᾳ Μακαριότητι τὴν πατρικὴν εὐχὴν καὶ εὐλογίαν, δεόμενος νὰ μὲ φυλάξῃ εἰς τὴν πατρικὴν αὐτῆς στοργήν, ὡς καὶ ἀνέκαθεν, καὶ νὰ μὲ προσταξῇ, ὡς δοῦλόν τῆς πιστόν, νὰ τῆς δουλεύσω προθυμώτατα, εἰς ὅσα μὲ γνωρίζῃ ὅτι δύναιμι.

Ὁ ἐνδοξότατος ἄρχων πατὴρ μου¹ ταπεινοφρόνως καὶ εὐλαβῶς ἀσπάζεται τὴν παναγίαν αὐτῆς δεξιάν, ὅστις, εὐρισκόμενος ἀπὸ πολλὴν ἔξω εἰς τὸ Φιλιππέσι, διὰ τοῦτο δὲν ἔγραψεν καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἡμέσως· διὰ τὸ ὁποῖον παρακαλεῖ τὴν Ὑπερέραν Μακαριότητα νὰ μὴν τὸν μεμψῆθῇ διὰ τὴν ἀργοπορίαν ταύτην, ἐπειδὴ ἡμεῖς ἀπαξάπαντες τοῦ οἴκου μας, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, κάθε στιγμὴν καὶ ὥραν οὐ λείπομεν νὰ παρακαλέσωμεν τὸν ἐπουράνιον Θεὸν διὰ τὴν ἄκραν ὀγιείαν καὶ μακρὰν ζωὴν τῆς Ὑπερέρας Μακαριότητος, οἵτινες καὶ εὐλαβῶς ἀσπάζονται τὴν μακαρίαν αὐτῆς δεξιάν, καὶ εἴμεθα πρόθυμοι εἰς τὰ αὐτῆς ἐντάλματα καὶ προσταγὰς· αἱ πανάγια αὐτῆς εὐχαὶ ἔστωσάν μοι ἀρωγαὶ ἐν εἴῃ παντί.

1709, Δεκεμβρίου 18.

Τῆς Ὑπερέρας σοφωτάτης Μακαριότητος εὐλαβεστάτος καὶ ταπεινότατος δοῦλος

Στέφανος Καντακουζηνός.

cu supusele și prea-micile mele scrisori Fericirii Tale, și mai ales trebuia s'o fac îndată ce am aflat de buna-Ți sosire la Constantinopol, dar, ca să nu dau și eu încercare Fericirii Tale, de oare ce aflu că, îndată ce ai venit, multe osteneli nu ți-au lipsit și plictiseli ale unora cari voiau să heretisească buna-Ți venire, și alții pentru alte pricini și lucruri ale lor, și de aceea n'am mai adaus și eu o încercare prea-înțeleptei Tale Fericiri; pentru care rog să fii iertat de către Fericirea Ta. Acum însă nu lipsese să cer de la Fericirea Voastră părinteasca rugăciune și binecuvântare, rugându-mă să mă păzească întru părinteasca-Ți iubire, ca și înainte, și să-mi poruncească mie, ca robului Țău credincios, să-Ți servesc cu cea mai mare grabă, în câte mă știi că pot.

Prea-gloriosul boier tatăl mien cu umilință și evlavie sărută preasfânta-Ți dreaptă, care, aflându-se de mult afară la Filipești, de aceea n'a scris nici până acum de-a dreptul; pentru care roagă pe Fericirea Voastră să nu-i ție năcaz de această zăbavă, căci noi toți ai casei noastre, mici și mari, în fiecare minut și ceas nu lipsim să rugăm pe Dumnezeu din ceruri pentru cea mai înaltă sănătate și îndelungă viață a Fericirii Voastre, cari și sărutăm cu evlavie fericita-Ți dreaptă, și sântem gata la îndreptările și poruncile Tale; prea-sfintele-Ți rugăciuni fie-mi ajutoare în toată viața.

1709, Dechemvrie 18.

Al prea-înțeleptei Voastre Fericiri prea-evlavios și prea-supus rob

Ștefan Cantacuzino.

XL.

1710,
20 Februar.

Constantin Cantacuzino Stolnicul către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre cauzele zăhovirii scrisului și reaua opinie ce are de Maiota; cu un post-script despre alegerea unui egumen la Muntele Sinai.

† Μακαριώτατε, ἀγιώτατε καὶ σοφωτάτε μοι δεσποτα, τὴν Ὑπερέραν Μακαριότητα ταπεινῶς προσκυνῶ καὶ τὴν ἀγιωτάτην αὐτῆς δεξιάν πανευλαβῶς ἀσπάζομαι.

Ἐγνωρίζω πῶς πρὸ πολλοῦ δὲν ἔγραψα τῇ Ὑπερέρᾳ σοφωτάτῃ Μακαριότητι εἰς προσκύνη-

† Prea-fericite, prea-sfinte și prea-înțelepte stăpân al mieu, mă închin smerit Fericirii Tale și sărut cu toată evlavia preasfânta-Ți dreaptă.

Recunosc că de mult n'am scris Fericirii Voastre prea-înțelepte pentru salutare după

¹ Constantin Stolnicul.

σιν κατὰ τὸ ἐπικαίμενόν μοι χρέος καὶ ἀπό-
κρισιν τῶν προσεγγερισθέντων μοι σεβασμιώ-
τάτων αὐτῆς γραμμμάτων· ὅθεν, ὁμολογώντας
τὸ σφάλμα μου πρῶτον, ζητῶ μετὰ πολλῆς
δεήσεως νὰ μοι δωρηθῇ παρὰ τῆς ὁμότητος
πατρικῆς φιλοστοργίας συμπαινεστέα συγ-
γνώμη, ἐπειδὴ καὶ ἡ θαθεῖα μου σιωπὴ προ-
ῆλθεν ὅχι ἀπὸ ἀμέλειαν ἢ λήθην, μὴ γέ-
νοιτο, ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ μὴν πυριεπόλουν (sic) εἰς
τὴν Κούρτην, ἀλλὰ νὰ ἤμουν μεμακρυσμένος
καὶ διατρίβων εἰς τὸ παλαιόχωρόν μου Φι-
λιππέσσι, καθὼς δὲν τὴν ἐλάνθανεν, γενόμενος
ἀγροίκος καὶ ταραμπάνος¹· διότι, ἂν δὲν μοῦ
χαρισθῇ ἡ συγγνώμη, ὁ κάλαμος βέβαια δὲν
ἀποτολμᾷ νὰ κινηθῇ περαιτέρω, καὶ ἀντιβολῶ
νὰ μὴν ἀποτύχω ταύτης. Τὸν πόθον ὅπου
εἶχα νὰ εὐαγγελισθῶ τὴν ἀγαθὴν ἐπάνοδον
ἐκ τῶν Ἀγίων Τόπων τῆς Ὑμετέρας πατρικῆς
ἐμμενείας καὶ τὴν ἐφρευτάτην μοι καὶ θεο-
φροόρητον αὐτῆς ὁσίαν καὶ ῥώσιν, καὶ τὴν
ὅσον εὐθυμίαν καὶ πνευματικὴν ἀγαλλίασιν
ὅπου ἐκ βάθους καρδίας ἔλαβον ταύτην πλη-
ροφορηθεὶς, ὁ εἰδὼς τὰ πάντα παντῆρος
τοῦ Θεοῦ ὀφθαλμοῦ μόνος γινώσκει, οὐ καὶ
ἔσομαι, εἰς πληρεστέραν τῆς ψυχῆς μου εὐφρο-
σύνην, νὰ μὲ ἡξιώσῃ ἔτι νὰ ἶδω καὶ σωματι-
κοῖς ὀφθαλμοῖς τὴν ὁμότηταν φιλοστοργιστέαν
καὶ πατρικὴν κορυφὴν, καθὼς ἐπιποθῶ καὶ ἐλ-
πίζω. Διότι, τὸ γ' ἐπ' ἐμοί, τί ἄλλο ἤθελε ἦσται
τερπνότερον καὶ λυσιστέστερον τῆς τοιαύτης
ἐντεύξεως καὶ ἡμιλίης; Ἀποσιῶμαι δὲ καὶ
τοῦτο τῇ Θεῇ προνοίᾳ. Ἐγγων καὶ τὰ τοῦ
σοφωτάτου Μαγιάτα νεανισμάτα, εἰς τὰ ὁ-
ποῖα καὶ ἐθαύμασα καὶ δὲν ἐθαύμασα· δὲν
ἐθαύμασα, λογιζόμενος πῶς δὲν εἶναι αὐτὸς
μήτε πρῶτος, μήτε ἔσχατος, καὶ τοιαῦτα ἄ-
χρηστα σκευὴ δὲν ἔλειψαν, οὔτε θέλουν λείψῃ
εἰς ἐτούτο τὸ κλυδώνιον τοῦ εἴου· πάλιν ἐθαύ-
μασα, ἀναπολῶν τὸ σκαῖν καὶ ἀρσιλικτον
τῆς φύσεως καὶ τῆς φάβης προαιρέσεως τὸ
διεφθαρμένον καὶ ἀνάλόγιστον, τῶν τοιούτων
καὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ τέλη αἰσχροὶ καὶ ἐπά-
ματα· καὶ ἡ Θεῖα δικαιοσύνη ἀποδίδει ἐκάστῳ
τὰ ἀνήκοντα ἐν καιροῖς ἰδίους· ἂν καλὰ καὶ
ὁ κακὸς οὐδὲν ἄλλο πλὴν κακός, καὶ ἡ πο-
νηρία ἀνοσιβήτητος διαμένει. Ἐντεῦθεν, κατὰ τὸ
παρόν, δὲν ἠκολούθησε νὰ ἀκουσθῇ νέον τι
ἀξιόλογον, πρὸς δήλωσιν, ὅτι ὁ καιρὸς ἔτι τὸ
ἐκάλει· καὶ, ἂν ἦτο καὶ τί, ὁ Ἐκλαμπρότα-
τος² θέλει τῆς τὸ ἐσημείωσε, πλὴν, ἂν ἀκουσθῇ
ἀπὸ τοῦ νῦν τί τῶν χρησίμων, δὲν θέλω

datoria ce aveam și ca răspuns la scriso-
rilor prea-respectate ale Tale care mi-au
fost date mai înainte; de unde, recunoscând
greșeala mea d'întâiu, cer cu multă rugă-
ciune să mi se dea din partea prieteniei
Voastre părintești cea mai compătimitoare
iertare, căci și adâncă mea tăcere a venit
nu din negligență sau uitare, ferească
Dumnezeu, ci pentru că n'am fost pe
la Curte, ci am fost zăbovit, stând la
vechea-mi moșie Filipești, precum nu
Ți-a scăpat din vedere, devenind țeran și
dărăban; căci, dacă nu mi se dă iertare,
condeiul de sigur că nu cutează a se mișca
mai departe, și mă tem să nu mai dau
de această [iertare]. Ce dorință am avut
să aflu buna întoarcere din Locurile Sfinte
a părinteștii Tale bunăvoinți și prea-pof-
tita mie și de Dumnezeu păzită a Ta să-
nătate și putere, și ce mulțămire și bucurie
sufletească am primit din adâncul inimii
aflând de aceasta, numai ochiul lui Dum-
nezeu care vede toate o știe, de care mă
și rog, spre mai deplină mulțămire a su-
fletului meu, să mă mai învrednicească să
văd și cu ochii trupului capul Vostru foarte
iubit și părintesc, eum poftesc și sper.
Căci, de spre mine, ce alta ar fi fost mai
mângâietor și mai de folos decât o astfel
de întâlnire și societate? Dar și aceasta
o las în sama Proniei dumnezeiești. Am
aflat și copilăriile prea-învătatului Maiota,
cu privire la care și m'am mirat și nu
m'am mirat: nu m'am mirat, socotind
că nu este el nici cel dintâiu, nici cel
din urmă, și astfel de netrebnice vase
n'au lipsit, nici nu vor lipsi în această
furtună a vieții; și, iarăși, m'am mirat pe-
trecând din nou în minte firea lui rustică
și neîmpăcată și ce e stricat și nepotrivit
în dispoziția lui josnică, unele ca acestea
având și începuturi și sfârșituri rușinoase
și blăstămate; și dumnezeiasca dreptate
să-i dea fiecăruia ce i se cuvine în împrе-
jurările lui; de și și cel rău nu e nimic alta
decât rău și răutatea rămâne totdeauna
nesupusă sfatului. De aici, deocamdată, n'a
urmat să se audă ceva nou, vrednic de
spus, căci așa a vrut vremea; iar, de ar fi
și fost ceva, Prea-Luminatul Ți-ar fi spus-o,
ei numai, dacă se va auzi de acum ceva

¹ Soldat, dărăban.

² Brâncoveanu.

λαίψη νὰ τῆς τὸ σημειώσω. Ὁ ἀδελφός μου Χατζῆ-Μιχάλης καὶ οἱ αὐτῆς δοῦλοι, οἱ υἱοὶ μου, καὶ ἅπας ὁ ταπεινός μου οἶκος δουλικῶς προσκυνοῦσι τὴν Ὑμετέραν ἀγιωτάτην Μακαριότητα, καὶ πανευλαβῶς ἀσπάζονται τὴν χαριτόβρυτον αὐτῆς δεξιάν, ὁμοίως καὶ οἱ ὀρφικιάριοι αὐτῆς ἐδαφικῶς τὴν προσκύνουν αὐτῇ ἀπονέμουσιν, οἱ ὅποιοι τώρα μάλιστα ἐπιποθοῦσι τὴν Ὑμετέραν ἀπόλαυσιν, τῆς ὁποίας (ὡς εἶπον) ἀξιοθεύημεν, διὰ νὰ σπρᾶγίσαι καὶ ἄλλους νέους ὀρφικιαλλοὺς καὶ νὰ ἀξιοθωοῦσι καὶ αὐτοὶ τῆς Ὑμετέρας εὐχῆς καὶ εὐλογίας. Καὶ σφόδρα ἐκλιπαρῶ εἰς τὰς πρὸς τὸ θεῖον αὐτῆς ἀγιωτάτας καὶ εὐηκόους ἐντεῖξεις περὶ ἐμοῦ τε καὶ τῶν περὶ ἐμὲ τῶ Θεῷ εὐχεσθαι, εἰς συντήρησιν ἀσφαλῆ τοῦ μετὰ σώματος βίου, ἐπειδὴ καὶ δέησις δικαίου καὶ λειτουργοῦ τῶν θεῶν μυστηρίων ὑπερισχύει. Ἐγὼ δὲ μένω διὰ παντός ὑπήκοος εἰς τὰς Ὑμετέρας πατρικὰς ἐπιταγὰς, μετὰ τοῦ ἀδρανοῦς τῆς ἀδυναμίας μου.

αφ'ε', Φεβρουαρίου. 20.

Τῆς Ὑμετέρας ἀγιωτάτης Μακαριότητος διὰ παντός εὐλαβέστατος καὶ ταπεινὸς δοῦλος

Κωνσταντῖνος Καντακουζηνός.

Μετὰ τὴν ὁραιομένην τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι προσκύνησιν τῆς δίδω εἰδῆσιν ὅτι διὰ τοῦ ἱερομονάχου κὺρ Ἀνακίου ἤλθον γράμματα ἀπὸ τοῦ πατέρος τῆς ἀγιωτάτης μονῆς τοῦ θεοβαδίστου Σιναίου ὅρους, τὰ τε παρατηρητικὴν τοῦ κὺρ Ἰωαννικίου δι' ἅκραν ἀσθένειαν καὶ τὰ ἐκλεκτικὴν τῶν πατέρων μετὰ κοινῆς πάντων γνώμης, δι' οὗ ἐκλέγεται εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν ἐκείνην ὁ πανοσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κὺρ Κοσμάς: ἡ ἐκλογὴ εἶναι νόμιμος καὶ κανονικὴ, καὶ μάλιστα τῶν ἐκατέρωθεν ζητημάτων στερηθέντων δι' οἰκισιοθελῶς ἀποδοχῆς τοῦ κὺρ Κοσμά, ἡ δὲ χειροτονία, ἀνήκουσα εἰς τὴν αὐτῆς Μακαριότητα, ἐπομένως τῇ νομίμῳ ἐκλογῇ θέλει εὐθὺς παρ' αὐτῇ. Τῆς δὲ παρούσης εἰδήσεως ὁ σκοπὸς εἶναι τοῦτος: γράφουσι καὶ πρὸς τοῦ λόγου μου καὶ δέονται διὰ νὰ γένη ἡ χειροτονία ἢ παρ' αὐτῆς, ὅπου εὐρίσκειται, ἢ εἰς τὸ μετόχι τῆς πόλεως παρὰ τοῦ ἐλευσομένου ἀγίου Καισαρείας: πρὶν λοιπὸν νὰ κἀμω τὴν αἴτησιν, θέλω τὴν γνώμην τῆς, διὰ νὰ ἡξεύρω τὸ ἀρεστὸν αὐτῇ, ἂν συναίνεση δὲν εἶναι κἀνένα ἔκτοπον ἀκολούθημα, ὡς φαίνεται μοι. Περὶ δὲ τῆς χειροτονίας, τινές, εἴτε ἀληθεῖς ὑποπτεύονται, εἴτε μὲ λέγουσιν, ὅτι ἡ Μακαριότης σου νὰ δυσαρρεστῇ εἰς τὸ πρόσωπον. Ὅμως, ἂν ἐπέρασε καὶ τις δυσαρρέσκεια, παράξενον δὲν εἶναι, τώρα δὲ, ἀποῦ ἔγινεν ἡ ἐκ-

din cele de folos, nu voin lipsi să ți-o spun. Fratele meu Hagi-Mihali și robii Țăi, fiii miei, și toată casa mea smerită se închină cu supunere Fericirii Voastre preasfinte și cu toată evlavia sărută mâna-Ți izvoritoare de haruri, de asemenea și dregătorii Țăi îndeplinesc închinarea până la pământ, cari acum mai ales poftesc de a Voastră presentă, „de care“, zic ei, „de ne-am învrednici“, ca să întăriți și alți noi dregători și să se învrednicească și ei de a Voastră rugăciune și binecuvântare. Și foarte doresc ca în rugăciunile Voastre preasfinte și bine ascultate către Dumnezeu să Te rogi lui Dumnezeu și pentru mine și pentru cei de lângă mine, spre păstrarea sigură a vieții trupesti, căci și rugăciunea dreptului și liturghisitorului sfințelor taine are o mare putere. Iar eu rămân întru toate supus la poruncile Voastre părintești, cu slăbiciunea neputinții mele.

1710, Februar 20.

Al Fericirii Voastre preasfinte întru toate prea-evlavios și smerit rob:

Constantin Cantacuzino.

Cu euvenita închinare către Fericirea Voastră Ți dau în știre că prin ieromonahul chir Acachie au venit scrisori de la părinții preasfinteii mănăstiri a Sinaiului călcat de Dumnezeu, [despre] retragerea lui chir Ioanichie pentru prea marea-i slăbiciune și alegerea de către părinți cu voia tuturor, din care a ieșit la arhiepiscopia aceea preacuviosul între ieromonahi chir Cosma: alegerea e legală și canonică, și mai ales cererile din ambele părți fiind împăcate prin de bună voie primirea lui chir Cosma, iar hirotonia, care privește pe Fericirea Ța, după alegerea legală va fi făcută de către Ține. Iar scopul înștiințării de față e acesta: îmi seriu și mie și se roagă și de mine ca să fie hirotonia sau la Ține, unde ești, sau în metohul Constantinoplei, la Preasfințitul de Cesareia, care stă să vie, dar, înainte de a face cererea, vreau să-Ți știu părerea, ca să aflu ce-Ți place, dacă admiți că nu e nicio urmare fără rost, cum mi se pare și mie. Iar, în ce privește hirotonia, unii, sau cu adevărat bănuiesc, ori așa mi-o spun mie, că Fericirea Ța nu se îndestulează cu acest om. Însă, dacă a și fost vre-o neplăcere, nu e lucru de mirare, ci acum, când s'a făcut alegerea, și s'a arătat că omul e plăcut și

λογή, καὶ ἐφάνη τὸ πρόσωπον ἀρεστὴν καὶ τοῖς ἐκλέξασι, καὶ τῷ παραιτησαμένῳ, καὶ τοῖς ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἀκολούθως καὶ ἐμοί, ἀφῆναι καὶ ἡ Μακαριότης Σου, εἴ τι ἐμυσολόγησα, καὶ συγκατατίθεται ἀπὸ καρδίας. Καί, ἐπειδὴ καὶ ὁ αὐτὸς ἐκλεχθεὶς ταπεινῶς προσπίπτει, καὶ ἐγὼ ὑπὲρ αὐτοῦ μεσιτεύω, καὶ τὸ εἰρηνικὸν ζητεῖ, οὕτω ἐξ ἀνάγκης καὶ ἡ Μακαριότης αὐτῆς συναινει, καὶ μᾶς χαροποιεῖ μὲ τὴν ὁλοτελή συγκατάθεσιν. Τὸν κὺρ Ἀνάκιον, ὁποῦ φέρνει τὰ γράμματα, τὴν κρατῶ ἐδῶ ἔως οὗ νὰ ἔλθουν τὰ γράμματά της, τὰ ὁποῖα νὰ ἔλθουν τὸ ὀγληγορώτερον, καὶ ἡ Μακαριότης σου, καθὼς γράφει πρὸς ἐμὲ, ὡς γνήσιον αὐτῆς, τὴν γνώμην της, ἐτὶ θέλω τὴν φυλάξει καὶ ὅλως, διὰ νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ ἄλλο τι εἰς διχόνοιαν, ὅπερ οὔτε εἰς τὸν νοῦν μου δὲν ἔρχεται. Ἀγκαλὰ καὶ τινες νὰ ἔχρυσαι καὶ ταύτην τὴν ὑπόνοιαν, ἡ Μακαριότης αὐτῆς, κατὰ τὴν ἐμφυτον αὐτῆς μεγαλόνοιαν, συναινοῦσα, θέλει δώσει ἀφορμὰς εὐλαβείας. Καί, ὅσον διὰ τὸν κὺρ Κοσμᾶ, ἐγγυῶμαι νὰ περάσῃ πολλὰ εἰρηνικά, καὶ πῶς ἔμπορεῖ νὰ κἀμῃ ἄλλῃως: Ἐτὶ τὴν παρακαλῶ, καὶ νὰ ἔχω ἀπόκρισιν της μετὰ συγκαταθέσεως, εἴτι δὲ καὶ περὶ τοῦ τόπου ὅπου μέλλει νὰ χειροτονηθῇ μόνον ἢ ἄργητα νὰ λείπῃ! Καὶ ἂς ἔχω τὰς ἀγίας αὐτῆς εὐχάς!

celor ce l-au ales și celui care s'a retras, și celor din Constantinopol și, la urmă, și mie, lasă și Fericirea Ta, dacă am mijlocit și eu ceva, și învoiește-Te din inimă. Și, de oare ce și cel ales cade smerit cu rugăciune, și cu mijlocese pentru dânsul, și aceasta o cere și pacea, astfel, firește, și Fericirea Ta admite-o și bucură-mă cu deplin consimțământul Ei. Pe chir Acachie, care aduce scrisorile, îl țin aici până vor veni scrisorile Tale, care să vie cât mai iute, și Fericirea Ta, cum îmi va scrie mie părerea Ta, ca unui prieten al Ei, așa voi păzi-o întru toate, ca să nu urmeze altceva, pentru dihonie, cea ce nici în minte nu-mi vine. De și unii au și această bănuială, Fericirea Ta, după a Ta din fire mărinimie, învoindu-Te, va da prilej de evlavie. Și, cât despre chir Cosma, mă pun chează că o va duce foarte pașnic, și cum poate face altfel? Așa, te rog, și să am răspunsul Tău cu învoire, și cu privire la locul unde trebuie să se facă hirotonisirea; numai să nu fie zăbavă! Și să am sfintele-Ți rugăciuni!

XLI.

Nicolae-Vodă Mavrocordat către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, cu salutări și urări.

1710,
10 Mart.

† Μακαριώτατε, ἀγιώτατε καὶ σοφώτατε Πατριάρχᾳ τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, ἐν Χριστῷ πάτερ σεβασμιώτατε, τὴν Ὑπερίαν Μακαριότητά μετ' εὐλαβείας προσαγορεύομεν καὶ τὴν ἱερὰν αὐτῆς θεϊκὴν ἀσπαζόμεθα, θεόμενοι τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ νὰ τὴν διαφυλάττῃ εἰς τὸν ἀγιώτατον πατριαρχικὸν αὐτῆς Θρόνον ἐν ὑγείᾳ διηγεῖται καὶ εὐημερίᾳ ἀδιαπτῶν μετὰ μακροβιότητος. Τὸ ἱερὸν αὐτῆς γράμμα τοῦ εἰς ἀπόκρισιν τοῦ ἡμετέρου προπεμφθέντος γράμματος ἐλάβομεν, ἐξ οὗ μαθόντες τὴν ἐφ' ἐρωτῇ ἀγαθὴν αὐτῆς ὑγείαν, δόξαν ἀναπέμφαμεν τῷ διατηροῦντι αὐτὴν Θεῷ. Ἐδέχθημεν καὶ τὰς ἀγίας καὶ θεοποιεῖς αὐτῆς εὐχάς, καὶ εὐχαριστοῦμεν τῇ Ὑπερίᾳ Μακαριότητι διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς πατρικὴν στοργὴν καὶ ἀγάπην. Ἀλλ', ἐπειδὴ ἐπιέμεθα νὰ ἀπολαμβάνωμεν συνεχῶς τῶν ἱερῶν αὐτῆς εὐχῶν, εἴτι δὲ καὶ μὲ

† Prea-fericite, prea sfinte și prea-învățate Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimului și a toată Palestina, întru Hristos părinte prea-venerat, salutăm pe Fericirea Voastră cu evlavie și sărutăm sfânta-Ți dreaptă, rugându-ne de atot puternicul Dumnezeu să te păzească pe preasfântul Tău Scaun patriarhicesc în sănătate neconținută și bună stare netulburată întru mulți ani. Sfânta-Ți scrisoare, ca răspuns la a mea trimeasă mai înainte, am primit-o, și, aflând din ea prea-dorita bună sănătate a Ta, am mulțămît lui Dumnezeu care Te păzește. Am primit și sfintele Tale și de Dumnezeu primite rugăciuni, și mulțămim Fericirii Voastre pentru părinteasca tragere de inimă și iubire față de noi. Dar, de oare ce doriaș să primim neconținut sfintele Tale rugăciuni, și încă

τὸ νὰ ἐγγίξουν αἱ σεπτὰ ἡμέραι τῶν σωτηρίων παθῶν τοῦ δεσπότη Χριστοῦ καὶ τῆς ἐνδόξου αὐτοῦ ἀναστάσεως, δὲν ἐλείψαμεν καὶ μὲ τὸ παρὸν νὰ ἀποδώσωμεν αὐτῇ τὴν ἀπὸ καρδίας προσφώνησιν, δεόμενοι αὐτοῦ τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ ὅπως ἀξιώσῃ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα νὰ διαπεράσῃ τὰ ἅγια καὶ σεπτὰ αὐτοῦ πάθη μετὰ πνευματικῆς εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως καὶ νὰ ἐορτάσῃ τὴν λαμπροφόρον αὐτοῦ ἔγερσιν μετὰ φαιδρότητος καὶ εὐκληρίας. Ἄς ἔχωμεν δὲ πάντοτε τὴν τιμὴν τῶν ἱερῶν αὐτῆς γραμμάτων καὶ πατρικῶν προσταγμάτων, οἱ δὲ χρόνοι τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἴησαν θεόθεν πάμπολλοι καὶ εὐτυχεῖς. Καὶ αἱ θεοπειθεῖς εὐχαὶ μεθ' ἡμῶν, ἡμεῖς Μαρτίου ι'.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος υἱὸς ἐν Χριστῷ καὶ ὅλος εἰς τοὺς ὁρτισμοὺς.

Ἰω. Νικόλαος Βοσδόδας.

pentru că se apropie veneratele zile ale patimilor mântuitoare ale stăpânului Hristos și ale slăvitei lui Învieri, n'am lipsit și eu aceasta să ne îndreptăm din inimă către Tine, rugându-ne de Mântuitorul Hristos să învrednicească pe Fericirea Voastră a petrece sfintele și veneratele Lui patimi cu mulțămire duhovnicească și bucurie și să serbeze Învierea Lui aducătoare de lumină în voie cu veselie și voie bună. Și să avem totdeauna cinstea sfintelor Tale scrisori și porunci părintești; iar anii Fericirii Tale fie de la Dumnezeu cât mai mulți și fericite! Și fericitele-Ți rugăciuni eu noi.

1710, Martie 10.

Al Fericirii Tale fiu în Hristos și eu totul la porunci.

Io Nicolae Voerod.

XLII.

1710.
30 April.

Mihail Cantacuzino Spătarul către Hrisant. Patriarhul Ierusalimului, despre moartea soției și un dar către Hrisant de la răposatul nepot, Șerban Cantacuzino.

Χριστὸς ἀνέστη!

† Μακαριώτατε, ἀγιώτατε καὶ σοφώτατε μοι δέσποτα, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα οἰκτιτικῶς προσκυνῶ καὶ πανευλαβῶς ἀσπάζομαι τὴν χαριτόβρυτον αὐτῆς δεξιάν, δεόμενος τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος σωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ ὅπως διατηρήσῃ τὴν Ὑμετέραν σοφωτάτην Μακαριότητα ἁνθόν, εὐθυμῶν, μακρόδιον καὶ ἀνωτέραν παντὸς ἐναντίου. ἵνα ἐορτάσῃ τὰς πανσέπτους ταύτας ἡμέρας τῆς ἐγέρσεως τοῦ Κυρίου εὐθόμως μετὰ θαθείας εὐρήνης καὶ εὐπραξίας. Σεβασμιώτατον γράμμα τῆς Ὑμετέρας πατρικῆς εὐμενείας μετὰ τῆς προσηκούσης αἰδοῦς ἀσπασάμενος, ἐδεξάμην καὶ περὶ τῆς θεωρουμένης αὐτῆς ὑγείας ὧδας χαριστηρίους τῷ Κρείττονι ἀνέπεμψα. Εἰς τὸ ὅποιον γράφει μοι πῶς δὲν εἶχε λάβει περὶ ἐμοῦ ἀπάκρισιν εἰς τὸ γράμμα ὁποῦ μὲ ἔστειλεν ἐκ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς τοῦτο ζητῶ παρὰ τῆς Ὑμετέρας προχόρητος συγγνώμης, ὅτι δὲν προσήλθεν ἀπὸ ἀμέλειάν μου, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς συμφορᾶν ὁποῦ μὲ ἐπενέβη διὰ τὴν ἀσθένειαν καὶ τὸν θάνατον τῆς μακαρίτιδος συζύγου μου, καθὼς τῆς τὸ προέγραψα μὲ τὸν ἐρχομὸν τοῦ πανσιωτάτου ἀγίου αὐτῆς ἀρχιμανδρίτου (μετὰ τοῦ ὁποίου ἔστειλα αὐτῇ μερικὰ ἀσπρα ἐλεημοσύνης καὶ τινα ἱερά ἄμυρα τοῦ

Hristos a înviat!

† Prea-fericite, preasfintite și prea-învățate al meu stăpân, pe Fericirea Ta cu supunere o salut și sărut cu toată evlavia dreapta Ta izvoritoare de haruri, rugându-mă de Hristos Mântuitorul nostru cel înviat din morți Hristos ca să ție pe prea-învățata Voastră Fericire fără boli, cu voie bună, întru mulți ani și mai presus de orice protivnic, ca să serbeze prea-veneratele aceste zile ale Învierii Domnului voios cu adâncă pace și bună stare. Prea-venerata serisoare a bunăvoinții Voastre părintești, cu cuvenitul respect sărutând-o, o am primit și pentru de Dumnezeu păzita-Ți sănătate am ridicat cântări de mulțămire Celui Bun. În acea serisoare-mi spui că n'ai primit de la mine răspuns la aceia ce mi-ai trimis-o din sfânta cetate Ierusalimul, și întru aceasta cer de la bunătatea Ta iertare, căci n'a venit din neîngrijirea mea, ci din nenorocirea ce mi s'a cășunat prin boala și moartea fericitei mele soții, cum Ți-am scris mai înainte cu venirea prea-eucernicului Țău sfânt arhimandrit (cu cafe Ți-am trimis câțiva bani de eleimosină și câteva vase sfinte ale fericitului meu nepot Șerban Canta-

μακαρίτου ἀνεψιού μου Σερβάνου Καντακουζηνού), καὶ ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, καλῶς γνωρίσασα τὴν συμφορὰν μου, ὥς πατὴρ φιλόστοργος, συνετῶς καὶ πανσόφως μὲ παρηγορεῖ διὰ τῆς ὁποίας παραμυθίας ἔλαβον πολλὴν παράκλησιν τῆς λύπης, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος δι' ὑμετέρων ἀγιωτάτων εὐχῶν νὰ θώσῃ εἰς τοῦ λόγου μου τελείαν τὴν παρηγορίαν καὶ ἄνυσιν τῆς βαρυθυμίας, διὰ νὰ ἡμπορέσω νὰ περάσω τὸ ὑπόλοιπον τῆς ματαιότητος τοῦ βίου μετὰ ὑπομονῆς καὶ κατερίας, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου ἀποδοχὴν. Πολλὰς καὶ μεγάλας χάριτας ὁμολογῶ τῇ Ὑμετέρᾳ προσκυνητῇ Μακαριότητι δι' ἄλλα τε πολλὰ: διὰ τὴν πατρικὴν φιλοστοργίαν ὅπου ἐξ ἀρχῆς ἔδειξε καὶ δεῖχνει πρὸς ἐμὲ ποικιλοτρόπως, δι' οἰκίαν καλοῦχρησίαν, τὴν ὁποίαν ἀεὶποτε θέομαι νὰ εὐεργετῇ πρὸς ἐμὲ καὶ νὰ μὲ ἀξιοῖ τῶν σωστικῶν καὶ θεοπειθῶν αὐτῆς εὐχῶν. Ἐγὼ δὲ μένω θερμότατος καὶ ἀμετάθετος ὁπηρετής εἰς τὰ σεδασμιώτατα αὐτῆς προσταγμάτα, καὶ ὅλως διόλου αὐτῇ προσηλωμένος. Αἱ πανάγαι καὶ θεοπειθεῖς εὐχαὶ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἴησαν μετ' ἐμοῦ φυλακτικαὶ διὰ βίου! αψι! Ἀπρίλ. λ'.

Ἐλαβὼν καὶ τὸ κοντὶ τὰ ταπούνια, τὸ παρ' αὐτῆς δώρον, καὶ ὑπερσυγχαριστῶ αὐτῇ.

Τῆς Ὑμετέρας σοφωτάτης Μακαριότητος ταπεινὸς καὶ θερμότατος δοῦλος

Μιχαὴλ Καντακουζηνός.

cuzino), și Fericirea Voastră, cunoscând bine nenorocirea mea, ca un părinte iubitor, cumințe și cu toată înțelepciunea mă mângâie; pentru care mângâiere am luat multă îndulcire a supărării, și Dumnezeu Sfântul prin preasfintele-Ți rugăciuni să-mi dea întreaga consolare și ridicare a greutății sufletești, ca să pot petrece rămășița zădărniceii vieții vane cu răbdare și curaj, după a Domnului voie. Multe și mari mulțămiri îți datoresc Fericirii Tale vrednice de închinare pentru toate cele multe: pentru părinteasca iubire ce de la început mi-ai arătat-o și mi-o arăți în tot felul, pentru bunătatea deosebită, pe care te rog totdeauna să mi-o dăruiești mie și să mă învrednicești de rugăciunile-Ți mântuitoare și ascultate de Dumnezeu. Iar eu rămân prea-călduros și neschimbat servitor la prea-veneratele-Ți porunci și cu totul legat de tine. Preasfintele și de Dumnezeu ascultatele rugăciuni ale Fericirii Tale fie-mi păzitoare în toată viața!

1710, April 30.

Am luat și cutia cu săpunuri, dar de la Tine, și-Ți foarte mulțămesc.

Al Fericirii Voastre supus și prea-călduros rob

Mihail Cantacuzino.

XLIII.

Ioan Avramie către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre ocrotirea ce i-a acordat-o Mitropolitul muntean și sarcina, de la Domn, de a predica în Biserica Domnească.

București
1710,
1-iunie

† Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ δεσπότῃ, Πατριάρχῃ τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, τὴν μετ' εὐλαβείας δουλικὴν ἐδαραίαν προσκύνῃσιν.

Τιμῆς οὖν τῆς τυχοῦσης ἀξιώσεως τοῖς προσκυνητοῖς μοι παρὰ τῆς Σῆς Μακαριότητος γράμμασιν, ὁμολογῶ τὸ χρέος ἀθάνατον, καὶ τὴν ὀφειλουμένην εὐλαβῶς ἀπονέμω εὐχαριστίαν, θεόμενος τοῦ παναγίου Θεοῦ νὰ διατηρῇ αὐτὴν μακράδιον, ὑμνίζουσαν καὶ εὐτοχούσαν, πρὸς καταρτισμὸν τῶν πιστῶν καὶ καὶ χημὰ τοῦ εὐσεβοῦς τῶν ὁρθοδόξων πληρώματος.

Ἦ ἐπιγενομένη μοι ἐπικίνδυνος ἀπὸ νερπιδῶς νόσος ἐστάθη αἰτία τῆς ἄχρι τοῦ νῦν

† Prea-fericitului, prea-învățatului și preasfântului nostru domn și stăpân, Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimului și a toată Palestina, închinarea supusă până la pă-mânt, cu toată evlavie.

Învrednicindu-mă de cinstea necuvenită, pentru închinătele mele scrisori, de la Fericirea Ta, recunosc datoria mea nemuritoare, și-ți dau mulțămirea ce se cade cu evlavie, rugându-mă de prea-bunul Dumnezeu să Te ție întru mulți ani sănătos și fericit, pentru îndreptarea celor credincioși și bucuria turmei evlavioase a ortodocșilor.

Primejdioasa boală de rinichi ce a căzut asupra-mi a fost pricina tăcerii mele

ἀκουσίου μου σιωπῆς· ὅθεν ὑπολαμβάνω πῶς ἐν τῷ ἀναμταξὺ τοῦ καιροῦ τούτου νὰ ἔφθασαν ἤδη εἰς τὰ αὐτόθι· ἡ εἰδησις τῶν κατ' ἐμέ, καὶ νὰ ἔγραψαν ἄλλοι καταλειπτῶς τῇ Μακαριότητί Σας, καὶ μάλιστα ὁ οἰκονόμος τῆς τοῦ Μεγαλομάρτυρος¹ σεβασμίας μονῆς, τὰ περὶ τῆς ἐμῆς κυβερνήσεως. Διὰ τοῦτο, ἀφῆλυνοντας ὡς περιττὴν τὴν τούτων ἐπανάληψιν, αὐτὸ μόνον κατὰ τὸ παρὸν ἀναφέρω τῇ συνετάτῃ σας σκέψει πῶς, μὲ τὸ νὰ βλέπω ἀπεγνωσμένην τὴν κατάστασίν μου, καὶ τὰ πράγματά μου χωρὶς τὴν ἀναγκαίαν σύστασιν, δὲν ὑπόφερα νὰ πλέω περισσότερον εἰς τὸ πέλαγος τῶν ματαίων ἐλπίδων· ὅθεν ἀποφάσισα νὰ γυρεύσω μὲ οἷονδῆποτε τρόπον θυνηθῶ κἀνένα λιμένα, διὰ νὰ ἀποφύγω τὴν ζάλην τῶν συμφορῶν, ὅπου δεινῶς μὲ ἐτάραττον. Ὑπεύοντας λοιπόν, τὸν εὐρον ὡς ἐπρόθουν, νεύσει τῆς θείας Προνοίας, ὅπῃ τὴν φιλόανθρωπον σκέπην τοῦ ἐνταῦθα πανιερωτάτου Μητροπολίτου, ὁ ὁποῖος ἐν ἀπορίᾳ ὄντα μὲν φιλοφρόνως μὲ ἐδέχθη, καί, μὲ τὴν πατρικὴν περιποίησιν ὅπου μοῦ ἔκαμε, μοῦ ἔδωκε ἀφορμὴν νὰ μακαρίσω τοὺς διωγμούς μου, ὅπου μοῦ ἔγιναν πρόξενοι τοιαύτης λαμπρᾶς εὐτυχίας. Σιμὰ τῆς Πανιερότητός σου θαρρῶ εἰς τὸν Θεόν πῶς θέλω περάσῃ ἡρεμὸν καὶ ἡσυχον βίον, ἐπειδὴ καὶ νὰ μὴν ἔχω ἄλλην φροντίδα πάρεξ ἐκείνην τῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας καὶ ἀπὸ μέρος τοῦ ὑψηλοτάτου ἡμῶν ἡγεμόνος ἓνα μόνον χρέος: νὰ κηρύττω τὸν εὐαγγελικὸν λόγον εἰς τὴν αὐθεντικὴν ἐκκλησίαν, ὅταν τὸ καλῇ ὁ καιρὸς, καὶ κάθε φοράν ὅπου προστάξῃ ἡ αὐτοῦ Ὑψηλότης. Ὅμως, μ' ὅλην ταύτην τὴν πληροφορίαν ὅπου ἔχω διὰ τὴν καλὴν μου κυβερνήσιν, αἰσθάνομαι καὶ οὐ μὲν τῶν τὴν λύπην, μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχω τὴν πρέπουσαν εὐκαιρίαν νὰ δουλεύσω τῇ Μακαριότητι Σας, καθὼς ἀπαιτεῖ ὁ πάθος μου καὶ τὰ προσκυνητά σας προστάγματα· μ' ὅλα ταῦτα δὲν θέλω λείψῃ, εὐρίσκοντας ἀρμόδιον τὸν καιρόν, νὰ πληρώσω τὸ χρέος μου, οὐχ ὡς θέλω, ἀλλ' ὡς σθένω, ὄντας βέβαιος πῶς ἡ ἀγαθὴ σας προαίρεσις θέλει δεχθῇ μὲ τὴν αὐτὴν εὐγνωμοσύνην τὸ πρόθυμὸν τῆς καρδίας, ὡς ἂν καὶ τὸ ἔργον. Ἀλλὰ τούτων μὲν ἔστι, αἱ δὲ πανάγιοι αὐτῆς καὶ θεοπεθεῖς [εὐχαί] εἴησαν μετ' ἐμοῦ ἐν βίῳ παντί.

Ἀπὸ Βουκουρεστίου, αψί, Ἰουνίου α'.

Τῆς Ὑπερέρας Θεοτιμῆτου Μακαριότητος ταπεινός, ὑπόχρεος καὶ ἐλάχιστος δοῦλος:

Ἰωάννης ἱερεὺς ὁ Ἀδράμιος.

fără voie de până acum; de unde gândesc că între acestea a sosit acolo știrea celor ce mă privesc, și le-au scris alții cu de-amănuntul Fericirii Tale, și mai ales economul mănăstirii venerate a Marelui Martir, cu privire la starea mea. Pentru aceea, lăsând ca de prisos înșirarea acestora, atâta numai deocamdată aduc înaintea cercetării Tale prea-cuminoși că, văzând neîntinată în saună starea mea, și lucrurile mele fără așezarea de nevoie, n'am suferit să mai plutesc pe marea zădarnicelor așteptări; deci mi-am pus în gând să caut în ce chip aş putea găsi un liman, ca să fug de amețeaua nenorocirilor ce grozav m'au tulburat. Cântându-l deci, iată că l-am găsit cum doriau. din voia dumnezeieștii Pronii, supt iubitorul de oameni adăpost al celui de aici preasfințit Mitropolit, care m'a primit pe mine cel la strămutare și, cu părinteasca grijă ce mi-a purtat, mi-a dat prilej să fericesc prigonirile mele, care mi-au fost pricinuitoare ale unei astfel de strălucite fericiri. Cu ajutorul Preasfinției Sale cred în Dumnezeu că voi petrece viață liniștită și pașnică, căci n'am alt gând decât acela al ocrotirii Tale și, de spre partea prea-înălțatului nostru Domn, o singură nevoie: să vestesc cuvântul Evangheliei în Biserica Domnească atunci când e prilej, și de câte ori orânduiește Înălțimea Lui. Dar, cu toată această știre ce o am pentru buna mea chivernisire, simt nu slabă tristeță, de oare ce nu am prilejul euvenit să slujesc Fericirii Tale, precum o cere dorința mea și poruncile Tale vrednice de închinare: dar, cu toate acestea, nu voi lipsi, găsind prilej potrivit, să-mi împlinesc datoria, nu cum vreau, dar cum pot, fiind sigur că buna-ți aplecare va primi cu a ei bunăvoință pornirea inimii ca și fapta. Dar despre acestea destul, iar preasfintele Tale și de Dumnezeu ascultatele rugăcini mi fie cu mine în toată viața!

Din București, 1710, 1-iu Iunie.

Al Fericirii Tale celei de Dumnezeu cinstite supus, îndatorit și cel mai mic rob:

Ioan Avramie preotul.

¹ Sf. Gheorghe.

XLIV.

Anastasia Condoidi către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre buna primire din partea Domnului Moldovei după un drum greu pe Mare, sosirea la Iași, tovarășiile sale și lucrarea ce vrea să înceapă.

Iași,
1711,
13 Iunie.

† Τῷ μακαριωτάτῳ, ἀγιωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ πατρὶ ἡμῶν καὶ Πατριάρχῃ, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τὴν ἕως ἐδώρου προσκύνησιν.

Ἡ χεὶρ Κυρίου ἡ εἰς τὰ ὁδοὺ τὰ τῆς θαλάσσης μᾶς ἔσωσε ἀπὸ τὸν θυτὸν τοῦ Εὐξείνου τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεως, ὁρθρου θαθῶς ὄντος, καὶ μᾶς ἐκατευόδωσεν εἰς τὸ Γιάσι μᾶλλον διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης, ἔπειτα, ἀπὸ εἰκοσι ὀκτώ ἡμερῶν ὁδοῦ, μὲ ἐδέχθη ὁ Πάτριάρχης μὲ ἐκείνην τὴν συμπαθητικὴν ἱλαρότητα ὅπου δέχεται τοὺς αὐτοῦ οἰκιστοὺς ὅταν εἶναι συστημένοι ἀπὸ τὸν Μακαριώτατον. καὶ εὖρον εἰς τὸ πλῆθος τῶν οἰκιστῶν μου ἐκείνην τὴν ἐλεημοσύνην ὅπου ἡμπορεῖ νὰ δώσῃ μία μεγαλόδωρος εὐσεβείας διὰ τὴν ἀγάπην ἐνὸς ἀγιωτάτου Χρυσάνθου. Μοῦ ἐδώρισε μία ζολότα τὴν ἡμέραν, ἔξω ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ἀναγκαῖα πρὸς τροφήν (δατικὴν μεγαλοπρεπείαν) ἀρκετὰ διὰ τέσσαρας ἀνθρώπους. Τόσον δαψιλῆς εὐεργεσία εἶναι ἐδικήν μου ὡφέλειαν ἀποδίδει, ἀμή εἰς τὴν δόξαν τοῦ συστήσαντος διαδίδει. Ἡ ἡμετέρος εὐλογία δὲ ποῦ ὁ τοιοῦτος ὁφειλόμενος Ἀδελφότης προσφέρει εἰς τὴν Μακαριότητά Σας. ἐπειδὴ εἶναι γνωστὴ καὶ εἰς τὴν ἰδίαν σας μετριοφροσύνην, ἀποδίδει ἀπὸ τὸν λόγον μου καθὼς ὁποῖαν κολακίαν ὅθεν τολμῶ νὰ Σας ὑπερυχαριστήσω μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ πνεύματός μου ὡς μόνον μου θερμὸν προστάτην. ἀντιλήπτωρα καὶ εὐεργέτην ἐν καιρῷ θλίψεως. ἐν ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ. ἵνα μὴ ἐπιχαρῶσιν μοι οἱ ἐχθροί μου. Εἶπα ὡς μόνον μου προστάτην. διατὶ ἕως „οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν καὶ ἐξεδιέζοντο, ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ ἐμελέτησαν δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν, ζητοῦντες τὰ κακά μου“. Μόνος ὁ Χρυσάνθος, ὁ χρυσοῦς τὸν νοῦν, τὴν γλῶτταν καὶ καρδίαν, τὸν ὅριον εἰς χρυσοῦν μετέβαλλεν, διὰ τὴν ἄνυσιν τοῦ πτωχοῦ καὶ ξένου Κεντοσιῶτη. μετατρέποντας τὸ φαρμάκι τῶν ἐχθρῶν εἰς ἀμβροσίαν, τὸν φόρον εἰς εἰπαινον, τὴν ἀτιμίαν εἰς δόξαν, τὴν ἐπιβουλὴν εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ τὴν διωγμὸν τῆς ἀδικίας εἰς ἄστυλον ἀσφαλείαν. Οὐ κρύπτω σου τὴν εὐεργεσίαν, κηρύττω σου τὸ ἔλεος ὅλας τὰς σωματικὰς μου αἰσθήσεις καὶ ψυχικὰς δυνάμεις τὰς ἔχω προσηλωμένας εἰς τὸ αὐτεξού-

† Prea-fericitului, preasfințitului și prea-învățatului părinte al nostru și Patriarh, domnul domn Hrisant, închinăciunea cea până la păimânt.

Mâna Domnului cea din adâncurile Mării ne-a scăpat din fundul Euxinului în ziua Înălțării, foarte des de dimineață, și ne-a dus la Iași mai mult pe uscat decât pe Mare, și apoi, după cale de douăzeci și două de zile, m'a primit Prea-Înseninatul cu acea bucurie împărtășitoare cu care privește pe casnicii săi când sânt sprijiniți de Prea-fericitul, și am găsit la mulțimea durerilor lui acea elemosină ce o poate da o prea-erlavioasă dreaptă prea-darnică pentru dragostea unuia ca Preasfântul Hrisant. Mi-a dat un zlot pe zi, afară de toate celelalte de nevoie pentru întreținere (cu o împărătească mărînimie), cât ar ajunge la patru oameni. O așa de înbielșugată binefacere privește către înșăși nevoia mea, dar trece spre gloria celui ce ajută. Nemăsurata evlavie pe care acest prea-înălțat Domn o îndreaptă către Fericirea Ta, de oare ce e cunoscută și cumpânirii Tale, înlătură din cuvintele mele orice bănuială de lășie; pentru care cutez să-Ți preamulțimesc din toată puterea sufletului ca singurului meu călduros ajutor, sprijinitor și binefăcător, în vreme de suferință, în zi rea, ca să nu mi se bucore dușmanii miei. Am spus: singurul meu ajutor, de oare ce „prieteni miei și cei aproape de mine au stat de departe și au silnicit, căutându-mi sufletul, au grăit zădărnicii și au gândit la înșelăciuni toată ziua, căutând răul meu“. Numai Hrisant cel de aur la gând, la graiu și la inimă, a prefăcut șarpele în aurit, pentru ușurarea săracului și străinului Condoidi, prefăcând otrava dușmanilor în ambrosie, batjocura în laudă, necinstea în slavă, cursa în răsplătire și prigonirea nedreptății în adăpostul siguranței. Nu-Ți ascund binefacerea, Îți vestesc milostenia; toate simțirile mele trupești și puterile sufletești le am legate de

σιον τῆς θαλήσεώς σας· ζῶ δὲ οὐκ ἔτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ ὁ Χρῦσανθος· διόριζε λοιπὸν περὶ ἐμοῦ καθὼς θέλεις καὶ δοῦλεσαι, ὅτι ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς μου Θεὸς μου εἰ σὺ ἐπίγεις.

Ἀγκαλὰ καὶ νὰ μὴν ἔτυχε ὁ μυριοχαριτωμένος ἀρχιμανδρίτης ὁ Γαλατᾶς εἰς τὸ μοναστήριον, ὅμως ἔμεινα ἐκεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα τῶν Ἁγίων Πάντων, εὐφράνθημεν λαμπρῶς καὶ ἀποκρέψαμεν τὸ πελῖνον μὲ τοὺς παρευρεθέντας πατέρας εἰς τὴν ὁγείαν τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου. Ἀπὸ τὸ μοναστήριον ἔστειλα τὰ γράμματα εἰς τὸν Αὐθέντην, καὶ μοῦ ἐδιώρισε τὸ κονάκι μὲ τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα. Εἰς τὸν Ἅγιον Σάββαν ἐκάθησα πέντε ἡμέρας μόνον, διατὶ ἔδρεξε, καὶ τὸ νερὸ ἐσοῦρονε ἀπὸ πάνω ὡς ἀπὸ κόσκινου, εἰς τρόπον, ὅπου, βλέποντας τὸ καλλίον μου, μοῦ ἐφαίνετον νὰ βλέπω ἄλλην Μαϊωτίδα λίμνην. Ἐμετοίκησα εἰς ἓνα Ἀγιοσιτικόν, ἀμὴ ὁ μυριοχαριτωμένος Γαλατᾶς δὲν μὲ ἄφρησε νὰ πάρω κἄν τὸν ἀσπασμόν μου, ἀμὴ ἦλθεν σήμερον, καὶ μὲ ῥάδδον σιδηρᾶν ἤθελε νὰ πάρῃ τὰ ῥοῦχα μου εἰς τὸ Μπουρνόσκι. Ἐγὼ καλὰ ἀναπαύομαι, εἰς ἓνα ἡσυχόν καὶ ἡρεμὸν τόπον, ἀμὴ τὸν φοβοῦμαι, διατὶ αὐτὸς εἰς τὸ Γιάσι εἶναι παντοδύναμος. Ὅθεν ἀποφασίσαμεν, κατακαθίζοντας ὁ νέος ἡγοούμενος, νὰ γένω πάλιν Ἀγιοταρίτης. Ὅλοι οἱ ἡγοούμενοί τοῦ Ἁγίου Τάφου, βλέποντας τὰ γράμματα τῆς Μακαριότητός Σας πρὸς τὸν ἅγιον ἀρχιμανδρίτην εἰς σόστασιν ἐδικήν μου, λόγῳ καὶ ἔργῳ μοῦ ἐφανέρωσαν μίαν ὑπερβολικὴν ἀγάπην, ἐξαιρέτως ὁ εὐλογημένος ἀπὸ τὸ Γαλάτση. Τί ἀνταποδώσω σοι περὶ πάντων τούτων οὐκ οἶδα· σὺ δὲ οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε.

Διὰ τὴν μεταγλώττισιν τῶν βιβλίων, μίαν μόνην δυσκολίαν δοκιμάζω· πῶς δὲν ἔχω γραφῆα οὔτε καθ' αὐτό, οὔτε πάρεργον. Ἡ τιμὴ πῶς εἶναι ὑπόδοιοι εἰς τὴν αὐλήν, τόσον τοὺς ὕψωσε, ὅπου δὲν καταδέχονται νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, παρὰ καὶ ἀλαβέροι· τῶρα ποῖος τολμᾷ νὰ τοὺς εἰπῇ νὰ ἔλθουν περὶ εἰς τὸ καλλί μου; Ὅποιος ἐδωρέθη τὴν ζωὴν του. Ὁ ἅγιος ἀρχιμανδρίτης ὅμως ὑπεσχέθη νὰ παρακαλέσῃ τὸν Αὐθέντην νὰ προστάξῃ τινὰ· εἰ δὲ μὴ θέλει, ἀρχινήσω ἐγὼ μὲ τὰ θεογράμματα μου γράμματα, πλὴν νὰ ἡξεύρετε πῶς οὔτε λεξικὸν ἔχω, οὔτε χαρτί, οὔτε πένας, οὔτε καλαμάρι, οὔτε μελάνη, διατὶ ἡ Μπουρδανία εἶναι ἓνας τόπος, ὅπου ἄνθρωπος οὐκ οἰκεῖ, Θεὸς μόνος ἐπισκοπεῖ· ὅμως θέλει εἰσελθῇ κἄνεις Μωϋσῆς, ὅπου νὰ ἔχη πλάκας δεχτικὰς χαρακτῆρων. Διὰ τὸ πρᾶγμα

voia Ta; nu mai trăiesc eu, ci în mine trăiește Hrisant: poruncește deci cu mine cum vrei și-Ți este placul, căci din pân-tecele mamei mele Dumnezeu îmi ești po pământ.

De și n'a venit cel cu multe haruri arhimandrit al Galatei la mănăstire, însă am rămas acolo toată ziua și noaptea Tuturor Sfinților, neam bucurat strălucit și am gustat pelinul cu părinții de acolo într-o sănătatea părintelui nostru și Patriarh. De la mănăstire am trimis scrisorile către Domn, și mi-a hotărît conacul cu celelalte de nevoie. La Sfântul Sava am stat cinci zile numai, căci ploua, și apa curgea de pretutindeni ca dintr'o sită, așa că, văzându-mi chilă, mi se părea că văd altă Baltă Meotidă. M'am mutat la un călugăr de la Sfântul Munte, dar cel cu multe haruri al Galatei nu m'a lăsat să-mi fac măcar salutarea, ci a venit azi, și cu vargă de fier a vrut să due lucrurile mele la Burnovschi. Eu mă odihnesc bine, într'un loc liniștit și pașnic, dar mă tem de dânsul, pentru că la lași e atot puternic. Deci am hotărît, când se va așeza noul egumen, eu să mă fac iar călugăr de la Athos. Toți egumenii Sfântului Mormânt, văzând scrisorile Fericirii Tale către sfântul arhimandrit pentru sprijinirea mea osebită, prin vorbă ea și prin faptă mi-au arătat o peste măsură de mare iubire, mai ales lăudatul de la Galata. Ce să-ți dau în schimb pentru toate aceste, nu știu; iar tu știi, tu cunoști că Te iubesc.

Pentru traducerea cărților, socot că este o singură greutate: aceia că n'am secretar nici de fapt, nici trecător. Cîntea că sunt supuși Curții atîta i-a înălțat că nu binevoiesc să meargă la biserică decât călări; acuma cine să cuteze a li spune să vie pe jos în chilă mea?—ceia ce mi-a îngreuiat viața. Dar sfântul arhimandrit a făgăduit să roage pe Domn a porunci cuiva; iar, dacă nu va vrea, voi începe eu cu scrisorile mele cum a dat Dumnezeu, dar să știți că n'am nici lexicon, nici hârtie, nici condeie, nici călimară, nici cerneală, căci Bogdania e un loc unde om nu locuiește, ci numai Dumnezeu ocrotește; ci se va găsi vre-un Moise care să aibă table primitoare de caractere. Pentru lucrul de care mi-ai scris eu

δοῦ μοῦ ἐπαρραγγεῖλατε μετὰ τὸν ἡγοῦμενον τοῦ Μπουρνόσκι θέλει σὰς τὸ στείλω.

Ἐλθεα τὸν μουσικὸν δαίπνον ὁποῦ ἐκάματε εἰς τὴν ποιότητα τῶν κακλημένων ἃ καὶ νὰ ἤθελα συνευρεθῇ καὶ ἐγὼ, διὰ νὰ προοιμιᾶσω τὰ ἐγκώμιον ἀπὸ τοῦ „Ἵμεῖς καθαροὶ ἐστέ, ἀλλ' οὐχὶ πάντες“!

Σημειώσατέ μοι τὸν κατάλογον τῶν ἐγκωμίων τῶν ἀγίων, διὰ νὰ ἔχω ἐκείνην τὴν γυμνασίαν ὡς ἔργον πάρεργον, καὶ τὰ διβλία ἀρχινῶ τὴν δευτέραν, χωρὶς ἄλλο μόνον νὰ μοῦ στείλῃς μία ὅκα κατὰ διὰ νὰ τὸν χαροῦμεν μετὰ τοὺς ἀγιοταμίτας ἡγουμένους εἰς τὴν μακροημέρευτιν τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Χρυσάνθου, τοῦ ὁποῦν τὸ κράσπεδον ὁλοφύχως ἀπαζόμενος, τοῦ διαμένον

Γιάτι, 1710, Ἰουνίου 13.

ἐγγνώμων ὑπόδουλος,
Ἀναστάσιος ἱερεὺς ὁ Κοντοσιδής¹.

egumenul de la Barnovschi, Ți-l voi trimete.

Am primit ospățul mistic pe care l-ați făcut pentru mulțimea celor cheamați; cum aș fi vrut să fiu și eu acolo, ca să încep lauda de la „Voi sânteți curați, însă nu toți“!

Mi-ați arătat catalogul laudelor sfinților, ca să am acea pregătire ca un lucru de petrecere, și cărțile; încep cu a doua, fără alta; dar să-mi trimeteți o oacă de cafea ca să ne bucurăm de ea cu călugării de la Sfântul Munte pentru zilele multe ale părintelui nostru și Patriarh Hrisant, căruia sărutându-i poala din toată inima, rămân al săn

Iași, 1710, Iunie 13.

recunoscător rob,
Anastasio Condoidi, preotul.

XLV.

Anastasio Condoidi către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre primiriile și întreținerea sa la Curtea Moldovei.

Iași,
1710,
22 Iunie.

† Τῷ μακαριώτατῳ, ἀγιωτάτῳ, πανσόφῳ πατρὶ ἡμῶν καὶ Πατριάρχῃ, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τὴν ἕως ἐδάφους προσκύνησιν. Μὲ μίαν μελαγχολίαν σὰς γράφω τόσον θαθεῖαν, ὁποῦ, καθὼς εἶναι καὶ τὸ ὄνομά της ἀλλότριον τῆς φύσεώς μου. ἔτζη τὸ ἰδίωμα της με ἄλλαξε ἐκ διαμέτρου: ἀπὸ ἐσωτερικῆν αἰτίαν δὲν γνωρίζω τοιοῦτον ἀποτέλεσμα. Ἐκ μέρους τοῦ Λυθέντου εἶμαι πολλὰ εὐχαριστήμενος² ἵσως καὶ τὰ ἦθη τῶν ἀδελφῶν νὰ μοῦ ἔχουν τὴν καρδίαν μαρμαμένην: ὅλοι σεμνοί, ὅλοι τοσοῦτοί, ὅλοι ἀπρότετοι! ὁ τρόπος τῆς εὐπροσηγορίας ἀπὸ ὅλους ξεμακρυσμένος: οὔτε συναναστροφὴν δέχονται, οὔτε κἄν πλαστὴ φιλία ἔχει τόπον ἀνάμεσόν τους, καθὼς εἰς ταῖς αὐλαῖς τῶν ἄλλων βασιλέων. Ἐτζη ἐδωρίσε ὁ Οὐρανός, διατί ἔτζη ἐδεήθη ὁ Μακαριώτατος διὰ νὰ εἶμαι ἀναγκαζόμενος νὰ κάθομαι ἡμέρα καὶ νύκτα εἰς τὸ καλὶ, νὰ συνομιλῶ μετὰ τοὺς φραντζέζους κατὰ τοῦ Πάπα³.

Εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σας, καὶ ἕως εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἰουλίου δι' εὐχῶν σας ἀγίων ἐλπίζω νὰ σὰς στείλω τελειωμένον τὸ ἔνα διβλίον, ἀμὴ αἰσθάνομαι πολλὸν κόπον, ἀ', διατί

† Prea-fericitului, preasfântului, prea-înțeleptului nostru părinte și Patriarh, domnul, domn Hrisant, închinăciunea până la pământ. Cu melancolie Ți-o scriu așa de adâncă, de oare ce, fiind și numele Țău străin de firea mea, tot așa și graiul Țău m'a schimbat de-a dreptul; din vre-o pricină din afară nu recunosc o astfel de săvârșire. De spre partea Domnului, sânt foarte mulțumit: poate că și obiceiurile curtenilor să-mi fi năcăjiit inima: toți solemnî, toți grozavi, toți neapropiați; obiceiul afabilității departe de ei toți; nu primese nici societate, și nici măcar o prietenie plăsmuită n'are loc între ei, ca la Curțile altor Împărați. Așa a hotărât Cerul, fiindcă așa s'a rugat Prea-fericitul ca să fim silit să stau zi și noapte în chilie, să convorbesc cu Francesii contra Papei.

S'a ascultat cererea mea, și până la sfârșitul lui Iulie prin rugăciunile-Ți sfinte nădăjduiesc să-Ți pot trimete isprăvită o carte, dar simt multă oboseală: întâiu,

¹ Pentru acest clerice, învățător al copiilor lui Dimitrie Cantemir, întovărășindu-l în Rusia, unde a ajuns episcop, v. Iorga, *Ist. lit. rom.*, II.

² V. Prefața lui Hrisant la cartea Patriarhului Dosoftei despre Patriarhii Ierusalimului, în care vorbește de raporturile sale cu teologii de la Sorbona, adversari ai pretențiilor Papei.

δὲν ἔχω Λεξικόν, οὕτε Συμφωνίαν· δ', διατί κάνω δύο σχέδια· γ', διατί γράφω ὁ ἴδιος· δ', διατί τὰς περισσοτέρας περιόδους τὰς μετατρέπω διὰ τὸ φύγω τὴν κακοφωνίαν· τὸ δὲ ε' καὶ κυριώτερον, διατί ἡ μεταγλώττισις γίνεται εἰς ἑλληνικὴν φράσιν. Ἐ, δέσποτά μου, νὰ σὰς ἀξιώσῃ ὁ Θεὸς νὰ τὸ ἰδῇτε, καὶ ὅς εἴστανε δέσχαιος πῶς κάθε τοῦ φύλλο εἶναι μία βετζίετα ἐναντίον τῆς μελαγχολίας, διατί εἰς κάθε φύλλο θέλετε εὑρεῖ τόσην ὅλην νὰ γελάσετε, ὁποῦ ἡ καρδιά σας θέλει γένῃ τραντάφυλλο. Ἀλλ' ἡ μόνον εἰς τὴν ἐδικήν μου, ὁποῦ, θιέπωντάς το, ἔγινε κάρδουνο σόουμένο, οὕτε ἄλλην παρηγορίαν εὗρισκω, παρὰ πῶς μεταγλωττίζω ἓνα ποιητήν, τῆς ἀνατολικῆς Ἑκκλησίας ὑπερασπιστὴν θερμότατον· ὅχι μόνον φανερόναι τὴν ἔξω ἀσθένειαν τοῦ πατρός τοῦ ὡς ἄλλος Χάμ, ἀλλ' ἡ με μίαν ἀκριβεστάτην ἀνατομίαν τοῦ δείχνει πηλίνους πόδας τὸ τοιοῦτο τῆς ὑπερηφανίας πρωτότοπον ἄγαλμα, καθὼς ἐκείνο τοῦ Ναβουχοδονόσωρ, καὶ με τὸν ἴδιον λίθον τὸν ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, ὁποῦ ἐσύντριψε ἐκείνο, διαλύει καὶ τοῦτο εἰς τὸ οὐδὲν ἐξ οὗ ἀνηγέρθη.

Ὁ μυριωχαριτωμένος Γαλατᾶς με τοὺς ἰδίους τοῦ χειρὰς μοῦ ἤφερε χαρτὶ κατ' αὐτόκριαν, καλαμάρι, κοντύλια, Παλαιὰν καὶ Νέαν, καὶ τὸν ἔχω ἀκαταπαύστως ἀπὸ τὸ καλλίον μου, διάζωντάς με νὰ γράφω εἰς μίαν ἐβδομάδα ὁποῦ ἡμποροῦσα νὰ γράφω εἰς μίαν ἡμέραν· πολλὰς φορές δὲν με ἀφίνει ἄμωρον ἀπὸ τὸν πελινὸν τοῦ, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο κρασί στέλλει ἐξαρκούντως, με τὴν προσθήκην πῶς ἐτρεῖ εἶναι προσταγὴ τοῦ Μακαριώτατου· κάθε φοράν καὶ ἐγὼ ὑπερευχαριστῶ διὰ ζωῆς φωνῆς τὸν Μακαριώτατον, καθὼς τώρα διὰ γραμμάτων τὸν προσκυνῶ ἕως ἐδάφους, ὁποῦ παρόντα με ἐτίμα καὶ ἀπόντα με ἀγαπᾷ.

Τὴν ὥραν μετῶ με τὸ διάστημα τοῦ αἰῶνος ἕως νὰ ἀξιωθῶ νὰ σὰς προσκυνήσω πάλιν αὐτοπροσώπως· *inquietum est cor meum donec requiescat in te*· ἕως ἡμέσου μιάς βασιλείας, νὰ με ἡξίωσιν ὁ Θεὸς, ζητᾷ ἡ ψυχὴ μου τὴν παρουσίαν σας, καθὼς τὴν σφαῖράν της, καὶ, ὅποταν μοῦ ἔλειπε ἡ τοιαύτη ἐλπὶς, πιστεύσατέ μου πῶς ἕως τώρα εἶχα ἐλάει διὰ δαγγούς τὰ μάτια μου νὰ με πᾶρουν ὅθεν δλέπουν. Γράφετέ μου, παρακαλῶ σας περὶ τοῦτου, δόσιτέ μου κἀνένα ἐνέχειρον παρηγορίας, κἀνένα θάρρος ζωῆς, καὶ θέλει ὑπέρω τὴν θλίψιν μου, μακάρι ἔσαν χρόνον

pentru că n'am Lexicon, nici Concordanțe; al doilea, pentru că fac două schițe; al treilea, pentru că scriu eu însumi; al patrulea, pentru că prefac perioadele mai prisoselnice ca să scap de cacofonie; iar al cincilea și cel mai însemnat, pentru că traducerea se face în stil elenir. Ei, stăpâne al mieu, să te învrednicească Dumnezeu s'o vedeți, și să fiți sigur că fiecare foaie e o rețetă contra melancoliei, căci la fiecare foaie veți găsi atâta material de răs de mi se va face inima un trandafir. Vai numai de mine, că, văzând-o, m'am făcut cărbune stins, și nu aflu altă mângâiere, ci numai aceia că traduc un autor care e cel mai călduros apărător al Bisericii de Răsărit; nu numai că arată slăbiciunea din afară a tatălui său ca un alt Ham, ci cu o tăiere foarte ascuțită vedește picioarele de argilă o astfel de statuie prototip al trufiei, ca a lui Nabuhodonosor, și cu aceeași piatră tăiată fără mână [de om], cu care a spart-o, desface și aceasta în nimicul din care s'a ridicat.

Cel de foarte multă mulțămire al Galatei cu înseși mâinile sale mi-a adus bărtie în lestul, călimară, condeie, Scriptura Veche și cea Nouă, și-l am pe diusul neîncetat de la chilia mea, silindu-mă să scriu într-o săptămână ce puteam să scriu într-o zi; de multe ori nu mă lasă neîmpărtașit de pelinul său, și din alt vin îmi triumfe de ajuns, cu adausul că așa e porunca Prea-Periclitului; în fiecare dată și eu preamăresc cu graiu viu pe Prea-Periclitul, precum și acumina mă înclin lui până la pământ, ca unuia care, fiind de față, mă cinstia și în lipsă mă iubește.

Măsor ceasul cu măsura veacului până să mă învrednicesc iarăși a mă închinație de față; *inquietum est cor meum donec requiescat in te*; până la jumătatea unei împărății, învrednicească-mă Dumnezeu, caută sufletul mieu prezența ta, ca pe însăși sfera sa, și, oricând mi-a lipsit o astfel de speranță, crede-mă că până acum a trebuit să-mi arunc ochii ca niște călăuzi ca să mă poarte de unde să privesc. Scrieți-mi, mă rog Tie, dați-mi vre-un prilej de mângâiere, vre-un curaj de viață, și voi putea îndura tulburarea mea, măcar un an și încă

¹ Concordanțele biblice.

καὶ ἐπέκεινα. Τίποτα δὲν ζητῶ, τίποτα δὲν θέλω ἀπὸ τὴν Μακαριότητά Σας παρὰ τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι σιμά σας εἰς κάθε εἶδος, εἰς κάθε μορφήν, εἰς κάθε τρόπον, ὅπου θελήσετε νὰ μὲ δουλεύητε. Εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ φιλοστόργου μου καὶ πολυοικτίρμονος Αὐθέντοῦ εὖρον τὸ παρ' ἐλπίδα τιμαῖς καὶ περιποίησιν, ὅπου δὲν ἤμουν ἄξιος νὰ ταῖς ἐπιθυμήσω, ὅχι νὰ ταῖς ἀπολαύσω, ἀλλ' ἢ τί θανάτῳ καὶ σοφῷ; Τί ἔχω νὰ κάμω, ἐγὼ πτωχὸς ἱερέης, μὲ ταῖς αὐλαῖς, μὲ τοὺς Αὐθένταις; Τί ἐλπίζω ἕως τέλους; Ἐγνώρισα τὴν τύχην μου, ἐδοκίμασα τὰ χαρίσματά της, φθάνει μία εἶναι ἡ ἐλπίς μου, καὶ παρακαλῶ σας νὰ τὴν θεδαιώσετε μὲ ἓνα παρηγορητικόν, ἢ ἄλλοιως νὰ ὑπάγω εἰς τὴν πατρίδα μου, ἢ νὰ ἵσχυράσω εἰς κἀνένα μοναστήρι.

Ἐγὼ δὲ ἀποκεφάλιστε ὁ Αὐθέντης ἓνα τῆς αὐλῆς του: ἄμα σὺν τῷ λόγιῳ καὶ τῷ ἔργῳ, ὡς γέμματος, χωρὶς νὰ ἡξέσῃ τινὰς τὴν αἰτίαν, οὔτε τὸ ἔγκλημά του, καὶ ὅλο τὸ Γ' αἶμα ἀπὸ τὸν φόδον του ἐμπήκε εἰς ἓνα καρύδι, τόσον περιττότερον, ὅπου δὲν ἠθέλησε νὰ δεχθῇ τὴν μεστειάν οὔτε ἀρχόντων, οὔτε ἀρχιερέων, οὔτε τῆς ἰδίας Δόμνας, καὶ τὴν ἀφορμὴν δὲν τὴν ἡξέσῃ τινὰς καὶ πιστεύστε μου πῶς ὅλοι οἱ οἰκειακοὶ ἔμειναν νεκροὶ εἰς τὴν ὄψιν, ἀλλ' ἐγὼ καὶ εἰς τὴν καρδίαν. Τώρα τί θάρρος, τί ἐλπίδα, τί χάρα ἡμπορῶ νὰ εἶρω ἐγὼ ἀνάμεσα εἰς ταῖς παγίδας, ἐνέδρας καὶ ἐπιβουλὰς τῶν αὐλῶν: Ἀπὸ τὴν χεὶρ ἕως τώρα, ὡς ἂν χριστιανός, δὲν ἡξέσῃ ἂν εἶμαι εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος ὁ Θεὸς οἶδεν.

Ἀνίσως καὶ συνευρεθῆτε κἀμμίαν φοράν μὲ τὸν ἐνδοξότατόν μου καὶ λογιώτατον Αὐθέντη, τὸν μέγα δραγουμάνον. Παρακαλῶ σας νὰ τοῦ εἰπῆτε πῶς τὸν προσκυνῶ ἕως εἰς τὴν γῆν. Θυμοῦμαι τὸ ὄνομά του καὶ ἀναστενάζω, βλέπω τὰς εὐεργετίας του καὶ κλαίω, στοχάζομαι τὸν ἀποχωρισμόν του καὶ δὲν ἔχω παρηγορίαν, μὰ τὸν Ἰῶν τοῦ Θεοῦ. Οὔτε ἄλλο παρακαλῶ, παρὰ νὰ ἀσικωθῇ κἀνένα μεγάλο σφερί, διὰ νὰ κινήσω μὲ ἓνα ἄλογο νὰ ὑπάγω, διὰ νὰ εἶρω εἰς τοὺς πόδας του, ἐν καιρῷ πολέμου, ἐκείνην τὴν εἰρήνην τὴν ὅποیان δὲν ἤύρα εἰς τὸ Φανάρι ἐν καιρῷ εἰρήνης. Ὁ Θεὸς νὰ κρατῇ τοὺς πόδας ἐκείνων τῶν εὐαγγελιζομένων τὴν εἰρήνην, ὅπου μοῦ ἐπροξένησεν τόσην ταράχην!

Τὸν εὐγενέστατον καὶ λογιώτατον ἄρχοντα Δημήτριον Ἰουλιανὸν προσκυνῶ, ὡς ἂν ἓνα ἀπὸ τοὺς ἀκριβοὺς μου εὐεργέτας καὶ θερμοὺς προστάτας, καὶ νὰ τοῦ εἰπῆτε πῶς ἔχασα τὰ

mai departe. Nu caut ceva, nu vreau ceva de la Fericirea Ta decât cinstea de a fi lângă Voi în toată speța, în toată forma, în tot chipul cum voiți să mă întrebuințați. La inima Domnului nostru celui iubitor și mult milos am găsit peste speranță cinstă și îngrijire, de nu eram vrednic să le doresc, nu să le și am, dar ce e aceasta care e și pentru cel de rând și pentru cel înțelept? Ce să fac, eu, sărac de preot, cu Curțile, cu Domnii? Ce aștept până la capăt? Am cunoscut norocul meu, am socotit darurile Tale, bine; o nădejde-mi rămâne, și te rog s'o întărești cu o scrisoare de mângâiere, sau altfel să merg în patria mea, sau să mă odihnesc în vre-o mânăstire.

Ieri a tăiat Domnul pe unul din Curtea sa: odată cu vorba, și fapta, la ceasul de prânz, fără să știe nimeni pricina, nici păcatul lui, și tot Iașul de frica lui a intrat într'o nucă, cu atât mai mult, cu cât n'a voit să primească mijlocirea nici a boierilor, nici a arhierilor, nici a înseși Doamnei lui, și motivul nu-l știe nimeni; și să mă crezi că toți ai casei au rămas morți la vedere, iar eu și la inimă. Acum ce curaj, ce speranță, ce bucurie pot eu găsi cu între cursele, capeanele și lafurile Curților? De ieri până azi, ca un creștin, nu știu dacă sînt în trupul meu, ori afară de dînsul; Dumnezeu știe.

Poate că vă veți găsi cîndva cu preaslăvitul și învățatul meu domn, Marele Dragoman. Te rog să-i spui că mă închin lui până la pînănt. Mă tem de numele lui și gem, văd binefacerile lui și plîng, gădese la depărtarea lui și n'am mângâiere, pe Fiul lui Dumnezeu! Și nu de alta mă rog decât să se urcească vre-o mare oaste, ca să plece și eu cu un cal și să aflu la picioarele lui, în vreme de războiu, acea pace pe care n'am găsit-o în Fanar pe vremea păcii. Dumnezeu să întărească picioarele acelor ce vestesc pacea, care mi-a adus atîta tulburare!

Pe prea-nobilul și prea-învățatul boier Dimitrie Iulianò îl salut, ca pe unul dintre iubiții miei binefăcători și călduroși sprijinitori, și să-i spunei că mi-

γέλοια μου, ταις χαραῖς μου, ταις μετορυσιαῖς μου· ἄλλος ἐξ ἄλλου ἔγινε· διὰ τοὺς πολίτας εἰς τὸ Γιάσι, ἄλλους ἐξ ἄλλων τοὺς ἡδύρα. Πόλις! καὶ μένη Πόλις! ἡ δὲ ἐμὲ περὶ τοῦ μένη, καὶ διὰ τὸν Ἡρακλείας κεκλησμένη! Ἄς ἔπλεσε καὶ τὸν διάβολος καὶ τοῦ τζελεπῆ Κωνσταντίνου τοῦ Χρυσόσκουλου ἄλλη μία, καθὼς τὴν ἔπλεξε καὶ ἐμὲ, διὰ νὰ λάβῃ ἀφορμὴν νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ Γιάσι, νὰ μὲ κάμῃ κοινωνὸν τῆς φυσικῆς τοῦ ἐσωτερικῆς χαρᾶς, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνω πρὸ καιροῦ ἀπὸ τὴν μελαγχολίαν! Ἀμή ἄς κάθεται εἰς τὴν Πόλιν, καὶ φθάσει νὰ χαίρῃ τὴν ὑγίαν τοῦ διὰ νὰ χαίρωμαι· καὶ ἀκριδῶς τὸν χαιρετῶ. Καί, τελευταῖον, ἀπαζόμενος τὸ κράσπεδον τοῦ ἱματίου σας, διαμύνω

Γιάσι, 1710, Ἰουνίου 22.

Τῆς Μακαριότητός Σας

ὁπόδουλος ἕως θανάτου

Ἀναστάσιος Τερζὺς ὁ Κοντασιδής.

am pierdut răsul, bucuriile, hazurile (?) mele; m'am făcut eu totul altul din ce-am fost; de la Constantinopolitani la Iași, pe alții în locul altora i-am găsit! Constantinopole! Sărman Constantinopole, cel prin mine sădit și prin al Heracliei închis! De i-ar da vre-un diavol și lui ceelebi Constantin Hrisoseul una cum m'a lovit și pe mine, ca să aibă de ce veni la Iași, să mă facă tovarăș al bucuriei lui firești din afară, ca să nu mor înainte de vreme de melancolie! Dar să stea la Constantinopol, și ajunge să se bucure de sănătatea sa ca să mă bucur și eu; și eu dragoste îl salut. Și, la urmă, sărutând poala hainelor voastre, rămân

Iași, 1710, Iunie 22.

Al Fericirii Tale

supus până la moarte

Anastase Condoidi, preotul.

XLVI.

Iași,
1710,
13 August.

Anastase Condoidi către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre boala lui, bunătatea Domnului și zăbava scrisului.

† Τῷ μακαριωτάτῳ, ἀγιωτάτῳ καὶ σεφωτάτῳ πατρὶ ἡμῶν καὶ Πατριάρχῃ κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ τὴν ἕως ἐδάφους προσκύνησιν.

Γράφω πρὸς τὴν Μακαριότητά σας στένων καὶ τρέμων, διατὶ γράφω ἐν κλίνῃ ἀσθενῶν κατακείμενος ἀπὸ τὴν σφοδρότητα ἐνὸς τριταίου πυραιτοῦ διὰ ἡμέρας δεκαπέντε, ἡ ἀρρώστια μου ἦτον ἐπικίνδυνος, ἐμετετρέπα εἰς ῥίγος, καὶ μοῦ προξενεῖ κάθε ὅσο ἡμέρας τὰ ἀποτελέσματα τοῦ θανάτου. Δὲν ἄφησα μαθητὴν τοῦ Ἱπποκράτους, οὔτε μαθήτριαν τοῦ Πυραγονηροῦ διαδόλου, τίποτα δὲν ἐκατέρωθον, παρὰ νὰ κατασταθῶ τελείως ἀνωφελὴς καὶ ἀχρηστος. Νὰ εἶναι ἔργον τοῦ ἄερος ἢ τῆς πίκρας, δὲν τὸ ἡξέδρω· τοῦτο μόνον ἡξέδρω, πῶς, ἀνίσως καὶ ἀπεράσω ἕνα μῆνα μὲ τοιαύτην διάθεσιν ὑγείας, ἀπεθανήσκω, μάρτυς τῆς ἐπιβουλῆς καὶ ἀθλητῆς τῆς κατηγορίας. Ἐλπίζω ὅμως εἰς τὴν μακροθυμίαν τοῦ Ὑψίστου νὰ μὴ ἔλθῃ εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δόλου αὐτοῦ, ἐπειδὴ καὶ ὅσο ἡμέρας τώρα δοκιμάζω τὰ ἐλέη του εἰς τὴν χρῆσιν τῆς ὑγείας μου, ἡ ὁποία μοῦ ἡδύνηται ἀπὸ τὴν συμπόνειαν καὶ παρηγορίαν τοῦ γαληνοτάτου μου Αὐθέντου, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν ἀρρώστειάν μου ἐράνη θερμὸς ἀντιλήπτωρ καὶ σήμερον, ὅπου ἐπῆγα νὰ τὴν προσκυνήσω θερμότερος παρακλήτωρ ἔ-

† Prea-fericitului, preasfințitului și prea-înțeleptului părinte al nostru și Patriarh, domnul domn Hrisant, salutarea până la pământ.

Seriu Fericirii Voastre cu apăsare și cu tremur, căci o fac din pat, zăcând bolnav de grozăvia unor friguri terții; timp de cinsprezece zile, boala mea a fost primejdioasă, s'a mutat în frig, și-mi cășunează la fiecare două zile urmări una cu moartea. N'am lăsat niciun ucenic al lui Ipoerat, nicio ucenică a prea-răului diavol, dar n'am izbutit la nimic decât să ajung eu totul fără folos și netrebnic. Și, fie un lucru al aierului ori al amărăciunii, nu știu; știu numai atât că, dacă mai trece poate o lună cu astfel de stare a sănătății, mor, martir al cursei și atlet al părții. Dar nădăjduiesc în măriniția celui Prea-Înalt să nu ajungă la judecată cu robul Lui, căci două zile sânt de când încerc mila Lui spre folosul sănătății mele, care mi s'a îndreptat de pe urma osteneții și mângâierii prea-seninatului meu Domn, care la boala mea s'a arătat călduros ajutor și acuma, când m'am dus să mă închin lui, cel mai călduros mângâietor: a dat îndată

δωσε εὐθὺς νέον πρόσταγμα τοῦ ποστέλνικου νὰ μὴ μοῦ λείπη κἀνένα πρᾶγμα ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα, εἰς τὰς κάμνους νὰ μοῦ δίδουν τὸν λουφέ μου, χωρὶς ἐναντιότητα, σῶον καὶ ἀνελλιπή, καὶ ἄλλα σημεῖα φιλοξένου ἀγάπης, τὰ ὅποια, κατὰ ἀλήθειαν, δὲν ἤλπιζα νὰ γνωρίσω ἀπὸ ἓνα φουσιῶν πατέρα, ὅχι ἀπὸ ἓνα Αὐθέντην, πρὸς τὸν ὁποῖον δὲν ἔχω παρόρησιν, οὕτω δούλευσιν.

Ὁ μυριοχαριτωμένος Γαλατᾶς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀγιοταῖται ἡγοούμενοι δὲν ἐχωρίζονταν ἀπὸ λόγου μου παρὰ μόνον τὴν νύκτα· μοῦ ἤφεραν τὰς ὀρνίθας, τὸ γάλα, πρὶν παρὰ νὰ ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου ἐγίνοντο ἡ ἐπιθυμία μου· αὐτοὺς ἐγνώρισα ἀδελφοὺς, αὐτοὺς πατέρας· ἐπαρκαλέσα νὰ μὲ διαβάσουν καὶ νὰ μὲ θάψουν, ἀμὴ ὁ Θεὸς δὲν ἠθέλησε, διὰ νὰ γένω ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔμπροσθεν ἐκκλησιαστικός, ἐπειδὴ, καὶ κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς Μακαριότητός σας, εἰς ἄλλον καιρὸν δὲν εὐρίσκομαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν παρὰ εἰς τὸ „εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς Σε, Κύριε“. Τέτοιαν πομπὴν μοῦ ἔκαμεν ὁ Γαλατᾶς μὲ ἐκκίνησιν τὴν γραφὴν, ὅπου χειρότερην δὲν τὴν ἤλπιζα: τὴν ἀνέγνωσα ἐπ' ἐκκλησίας, καὶ ἀκόμη δὲν παύει ὅπου δύο ἢ τρεῖς νὰ τὴν ἀναφέρῃ, διὰ νὰ μείνῃ εἰς τὸν κόσμον τέτοια ὑπόληψις ἀναμειβόλος. Εὐχαριστῶ σὲ, δέσποτά μου: τοῦ γράφετε νὰ μοῦ δώσῃ ἓνα ἄλλο γὰρ νὰ παγένω εἰς τὸ Γαλατᾶ· εὐθὺς μοῦ τὸ ἔστειλε, ἀμὴ χωρὶς αὐτὰ καὶ χωρὶς οὐράν, μὲ ἓνα ἀραβᾶσι κολλημένο εἰς τὸ μέτωπον, πῶς τέτοιο ἄλλο γὰρ εἶναι προσταγή νὰ σοῦ στείλω· ἔχομεν λοιπὸν τούτην τὴν ἀντιλογίαν· μέλλει νὰ εὐγούμεν εἰς κρίσιν· δὲν ἤξεύρομεν τὸ ἀποβήσμενον. ἀμὴ εὐχαριστῶ σε, δέσποτά μου.

Τούτην τὴν ὥραν, ὅπου γράφω, ἦλθε καὶ ὁ ἄγιος ἀρχιμανδρίτης μὲ χειραγασμοὺς καὶ εὐλογίαν ἐκ μέρους τῆς Μακαριότητός σας· μοῦ ἐρανέρωσε τὴν ἔρσιν: τῆς Μακαριότητός σας νὰ ἰδῇ μετὰ γλωττισμένο τὸ ἓνα βιβλίον. Δέσποτά μου, τὰς ὁμιλῶ τώρα ἐν ἀληθείᾳ Χριστοῦ πῶς ἔχω περισσοτέραν ἐπιθυμίαν νὰ σὰς δολεῖτω τὸ ταχύτερον παρὰ ὅπου ἔχει ἡ Μακαριότης σας, διὰτὶ καὶ παρὼν καὶ ἀπὼν μὲ ἔχετε τελείως δεδουλωμένον μὲ τὴν δύναμιν τῶν εὐεργεσιῶν σας· ἀμὴ ὁ πτωχὸς ἔχω εἰς τὸ κρεῖδῶν πλέον ἀπὸ ἓνα μὴνα· τί νὰ κάμω; Ἔως εἰς τὰς 15 Ἰουλίου ἔκαμε καθύψαις εἰς τὴν Μπαγδανιά, ὅπου ἐσκούσαν τὰ ἔφα, ἀμὰ ἐγὼ ὁ πτωχὸς ἀπὸ τὴν μετὰ γλωττισιν τοῦ βιβλίου δὲν εὐγῆκα, τόσον ὅπου τὸ ἔδρο ἔσταξε ἀπὸ τὸ χέρι μου εἰς τὸ χαρτί καὶ ἐσύμπινε τὸ μελάνι, καὶ δὲν ἤμπορούσα νὰ γράψω· ὅθεν ἀναγκασμένος ἐπήρα ἄδειαν ἀπὸ

ὁ nouă poruncă postelnicului să nu-mi lipsească nimic din cele de nevoie, la cămări să-mi deie leafa, fără împotrivire, întreagă și fără lipsă, și alte semne de iubire față de străin, care, eu adevărat, nu speram să le cunosc de la un părinte cu trupul, nu de la un Domn, la care n'am curtenire, nici serviciu.

Cel de multe haruri al Galatei și ceilalți egumeni de la Athos nu s'au despărțat de la mine decât numai noaptea; îmi aduceau păsările, laptele, dar până să deschid gura mi se îndeplinia dorința; i-am cunoscut de frați, i-am rugat pe acești părinți să mă lase și să mă îngroape, dar Dumnezeu n'a vrut, ca de acum încă să fiu bisericaș, de oare ce, și după mărturia Fericirii Tale, la alt prilej nu sânt în biserică decât la: „binecuvântând pe cei ce Te binecuvântă, Doamne“. Așa „pompă“ mi-a făcut al Galatei cu aceea scrisoare cum n'am sperat-o mai rea; am cetit-o în biserică, și acuma nu încetează de două și trei ori s'o aducă înainte, ca să rămâie pe lume o astfel de credință neîndoieinică. Îți mulțămesc, stăpâne al meu: i-ai scris să-mi dea un cal să merg la Galata; îndată mi l-a trimis, dar fără urechi și fără coadă, cu un răvaș lipit de frunte, că așa cal e porunca să-ți trimet; de altfel avem această pică; vom merge la judecată: nu știm ce va ieși, dar îți mulțămesc, stăpâne al meu.

În ceasul când îți scriu, a venit și sfântul arhimandrit cu heretisiri și binecuvântare din partea Fericirii Tale; mi-a arătat dorința Fericirii Tale să vezi talmăcită aceea singură carte. Stăpâne al meu, Îți spun în adevărul lui Hristos că am cea mai mare poftă să-ți servesc cât de iute decât ai Fericirea Ta, căci și de față și în lipsă mă aveți cu totul rob prin puterea binefacerilor Voastre; dar eu săracul sânt în pat de mai bine de o lună; ce să fac? Până la 15 Iulie au fost călduri în Moldova de au perit (?) vitele, iar eu săracul din talmăcirea cărții n'am ieșit, așa că trecea sudoarea de pe mâna mea pe hârtie și se amesteca în cerneală, de nu puteam să scriu; deci silit am cerut voie de la Domn și am mers de am stat la Hlinea, și acolo m'am

τὸν Αὐθέντην καὶ ἐπῆγα καὶ ἐκάθησα εἰς τὴν Ἰλύντζα¹, καὶ ἐκεῖ ἀρρώστησα ὀλίγαις θύναμαις νὰ ἀναλάβω, καὶ εὐθὺς μεταχειρίζομαι τὸ ἔργον ὁλοφύχως, διατὶ μὲ ὀλιγότερην προθυμίαν δὲν πρέπει νὰ δουλεύεται ὁ Μακαριώτατος.

Εἶχα νὰ σὰς γράψω πάμπολλα, ἀμὴ δὲν ἤμπορῶ ἐξαλίσθηκα. Ὁθὲν, ἀσπαζόμενος τὰ ἔγγραφα τῶν ποδῶν σας, διαμένω ἕως θανάτου.

Γιάσι, 1710, Αὐγούστου 13.

Ἄν δὲ σὰς φαίνεται ἀρμόδιον νὰ μοῦ γράψετε, δὲ σὰς φαίνεται καὶ δίκαιον νὰ μοῦ στείλατε ὀλίγον καφέ;

Τῆς Ὑμῶν Μακαριότητος
ὁπόδουλος εὐμενέστατος

Ἀναστάσιος Ἱερὺς ὁ Κοντοσιδής.

îndreptat; puține puteri să recapăt, și îndată eu tot sufletul mă apuc de acest lucru, căci eu mai puțină tragere de inimă nu trebuie să fie servit Prea-fericitul.

Aveam să-ți scriu foarte multe, dar nu pot: m'am zăpăcit. Deci, sărutând urmele picioarelor Voastre, rămân până la moarte.

Iasi, 1710, August 13.

Dacă nu-ți pare potrivit să-mi scrii, nu-ți pare drept să-mi trimiți măcar puțină cafea?

Al Fericirii Voastre
rob prea-binevoitor

Anastasiu Condoiuli preotul.

XLVII.

Târgoviște,
1710,
13 Septem-
bre.

Radu Dudescu către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre isprăvirea bisericii Sf. Sava și dorința lui de a se face un schimb cu biserica Stelei.

† Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἀγιώτατε θεοποτα, ἐν Χριστῷ ἡμῶν πάτερ σεβασμιώτατε, τὴν Σὴν Μακαριότητα ταπεινοφρόνως προσκυνοῦντες, τὴν ἀρίαν της δεξιᾶν ἀσπαζόμεθα, τὸν παντάνακτα Θεὸν καθικετεύων τοῦ σκέπειν καὶ περιφρουρεῖν αὐτὴν ἀδιόσειστον καὶ ἀνεπηρέαστον ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῆς Θρόνῳ μεθ' ὑγείας διηγενοῦς, οὗ τῷ ἀπείρῳ ἔλσει καὶ δι' εὐχῶν της θεοπειθῶν καὶ τὸς ὑγειῶς ἔχω ἐς δεῦρο.

Τὸ πρέπον καὶ δίκαιον ἀληθῶς ἦτον συγχάκις νὰ γράψω πρὸς τὴν Μακαριότητά της, καὶ νὰ μὴν παρατρέχω τὸν καιρόν: ἐν μὲν, νὰ ἀποδίδω τὴν χρεωστικὴν προσκύνησιν καὶ εὐλαβητικὴν μου ὑπόχλινον τῇ θεσποτικῇ της εὐμενείᾳ, ἄλλο δὲ, νὰ τὴν δηλοποιῶ περὶ τοῦ στολισμοῦ τοῦ Ἁγίου Σάββα πῶς ἔτρεγεν, ὅπως ἡ τοιαύτη μου σιωπὴ δὲν προῆλθε ἀπ' ἄλλης αἰτίας, παρὰ πρῶτον διὰ νὰ μὴ θαρῶν τὰς θεσπεσίας της ἀκοάς καί, δεῦτερον, ὅτι εἶμουν βέβαιος πῶς τὰ πάντα σημειοῦνται λεπτομερῶς τῇ Μακαριότητί της παρὰ τοῦ ὀφηλοτάτου ἡμῶν Αὐθέντου. Τώρα λοιπὸν ὁποῦ, σὺν Θεῷ, δι' εὐχῶν της ἀγίων ἔλαβε τέλος ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, καὶ εἶναι ἀνελλειπῆς κατὰ πάντα, τόσον εἰς ἱστορίαν της ζωγραφίας, ὅσον εἰς στρώσιμον μὲ πλάκας, τέμπλον καὶ ἄλλας χρειώδεις περιστατικές, δὲν ἔλαβον λοιπὸν τοῦ νῦν νὰ κάμω τὸ χρέος μου καὶ μὲ τὴν εὐλαβητικὴν

† Prea-fericite, prea-înțelepte și prea-sfinte stăpâne, în Hristos al nostru părinte prea-venerat, salutând umil pe Fericirea Ta, sărutăm sfânta-Ți dreaptă, rugând pe Dumnezeu, stăpânul a toate, să Te ocrotească și păzească netulburat și neîncercat pe Scannul Țău prea-sfânt cu neconținută sănătate, prin a cărui milă fără sfârșit și prin rugăciunile Tale de Dumnezeu aseultate sânt sănătos și eu până acum.

Era cunoscut și drept eu adevărat să-Ți scriu des Fericirii Tale și să nu pierd prilejul: pe de o parte ca să dau cunoscută înclinare și evlavioasă mea aplecare stăpâneștii Tale bunăvoinți, iar, pe de alta, să-Ți vestesc cum a mers cu împodobirea Sfântului Sava, dar o astfel de tăcere a mea n'a venit din altă pricină decât, întâiu, ca să nu îngreuez divinele-Ți urechi și, al doilea, pentru că eram sigur că toate Ți se vestesc cu de-amănuntul Fericirii Tale de prea-înălțatul nostru Domn. Însă acum, când, cu Dumnezeu, prin rugăciunile Tale sfinte a luat sfârșit clădirea sfintei biserici, și e fără lipsă în toate, pe cât la zugrăvit, cât și la așternera cu lespezi, catapețasma și alte lucruri de nevoie, n'am lipsit acum să-mi fac datoria și cu evlavioasă mea închinăciune să vădese și să

¹ Hlincea, lângă Iasi.

μου προσκίνησιν νὰ φανερώσω καὶ νὰ εὐχω-
μαι τῷ ἁγίῳ Θεῷ νὰ τὴν πολυετῇ, διὰ νὰ
αὐξάνωσιν εἰς τὰς ἀγαθὰς ἡμέρας τῆς ὅλας τῆς
ἰσρὰ ὑποκείμενα τῷ ἁγίῳ καὶ ζωοπαράχῳ
Τάφῳ. Ὅμοιως ἂς εἶναι εἰς εὐδυσίαν τῆς καὶ
περὶ τῆς ἀναγκαιᾶς ὕλης τῆς διδασκαλίας, ὅτι
καὶ ἐξ ἐκείνης ἰκανῇ ποσότης ἡτοιμάσθη. Καὶ
ὅλον ἐτοιμάζεται, καὶ ἐλπίζομεν εἰς Θεόν, ἐρ-
χομένης τῆς πρώτης ἀνοιξέως, νὰ λάβῃ τέλος
καὶ ἐκείνη κατὰ τὸν πόθον τῆς, μόνον ὑγίαν
νὰ ἔχῃ παρὰ Θεοῦ.

Πρὸς τοῦτοις, μὲ τὸ νὰ ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς
μίαν παρακάλεισιν πρὸς τὴν Μακαριότητά τῆς,
παρακαλῶ νὰ μὲ δώσῃ ὀλίγην ἀκρόασιν ἢ ὁ-
ποία εἶναι αὐτῇ:

Ἐδὼ εἰς Τυργόδοστον, ἀντίκρυν εἰς τὸ μο-
ναστήριον τῆς Στέλλιας, μὲ τὸ νὰ ἐκτίσαμεν
καὶ ἡμεῖς ἓνα ὀπιστάκιον εἰς τόπον ἐδικόν
μας, καθὼς δὲν λανθάνει καὶ τὴν Μακαριότη-
τά της, καὶ πλησίον τῶν παραθυρίων μας
νὰ εὐρίσκειται μία παμπάλαιος καὶ σεσαθρο-
μένη πέτρινη. δι' ἣς ἔχομεν ὄχι ὀλίγον ἐμ-
πόδιον. αὐτὸς δὲ ὁ τόπος τῆς πέτρινης, ὁ
μὲν μισός. ὅστις εἶναι ὡς τρεῖς, τέσσαρες ὁρ-
γωναίς τὸ πολὺ, ἀφισπώθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν
τῆς Στέλλιας παρὰ Σημὰ τὸ ὄνομά της, ὁ δὲ
ἐναπολειφθεὶς εἶναι ἄλσωνος, τώρα, ἐπειδὴ
καὶ αὐτὸς ὁ ὀλίγος τόπος τοῦ μοναστηρίου
εὐρίσκειται ἄρα, ὡς εἴπομεν, ἐμπροσθεν τῶν
παραθυρίων μας, καὶ ὄχι πλησίον τῆς Στέλ-
λιας. ἀλλὰ τὸ πέρα μέρος τοῦ ὁρόμου, καὶ
μὰς δίδει τόσον ἐμπόδιον, καὶ μάλιστα ὅπου
εἶναι ἔρημος καὶ παρ' αὐτοῦ οὐδεὶς ἐξέρχεται
ποριμὸς. παρακαλοῦμεν τὴν δεσποτικὴν τῆς
ἐνμένειαν νὰ συγκατανέσῃ εἰς τὴν μεσιτείαν
μας καὶ νὰ μὰς δώσῃ τὸν ὀλίγον ἐκείνον
τόπον. διὰ νὰ ἡμπορέσωμεν νὰ ἀποφύγωμεν
τὸ πρὸ ἀφελειῶν μας ὅσους, ἀντ' αὐτοῦ δὲ
θέλομεν ἀποδώσῃ καὶ ἡμεῖς ὅτι εὔρει εὐλο-
γον ἢ ἄρα αὐτῆς σύνεσις, καὶ ἀποφασίη,
ἢ τὴν τιμὴν τῆς δηλαδῆ. ἢ ἄλλο τι, ὅπου
νὰ κάμωμεν ἀλλάξαι, καί, οὕτως γινόμενου,
οὐ μόνον ἢ Στέλλια δὲν ζημιούται. ἀλλὰ καὶ
ἡμεῖς ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ θέλομεν ἀπο-
δίδει τὴν ἀνήκουσαν εὐχαριστίαν τῇ πατρικῇ
τῆς καλοκαγαθίᾳ, μένοντες ὑπόχρεοι νὰ φαι-
νώμεθα εὐπειθεῖς εἰς πάσας τὰς δεσποτικὰς
προσταγὰς τῆς. Ἄς ἔχω λοιπόν, παρακαλῶ,
τίμιόν της, διὰ νὰ χαρῶ πρώτον περὶ τῆς πο-
θεινοτάτης μοι ὑγείας της, καὶ νὰ γνωρίσω
καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς ὅπου νὰ κάμῃ εἰς ταύ-
την μου τὴν μεσιτείαν. Καὶ εἶπαν αἱ ἄγιοι
αὐτῆς εὐχαὶ μετ' ἐμοῦ ἐν βίῳ παντί.

αψψ, Σεπτεμβρίου 17.

μὰ ρογ σφάντλου Δμνεzeu σὰ Te πte
mulți ani, ca să crească în bunele Tale
zile toate cele sfinte suprase sfântului și
de viață dătătorului Mormânt. Și să fie
tot așa spre știința Ta și ceia ce pri-
vește materia bibliotecii, căci și din
aceia s'a gătit destul și nădăjdum în
Dumnezeu ca în primăvara viitoare să
ia sfârșit și aceia după dorința Ta,
numai să aibă sănătate de la Dumne-
zeu.

Pe lângă acestea, având și noi o ru-
găciune către Fericirea Ta, Te rog să-mi
dai puțină ascultare; care e aceasta:

Aiei, la Târgoviște, în față cu mă-
năstirea Stelei, cum am clădit și noi
un spitălaș pe locul nostru, precum o știe
și Fericirea Ta, și aproape de fereștile
mele se află o foarte veche și mucedă
pivniță, de la care avem nu puțină îm-
pedecare, iar locul pivniței, jumătate,
care e cât trei, patru stânjeni, cel mult,
a fost afierosit bisericii Stelei de una pe
care o chiamă Sinua, iar ce a rămas
este aiurea; acum, de oare ce și acel
puțin loc al mănăstirii se află odată,
cum am spus, în fața fereștilor mele, și
nu aproape de Stelea, ci dincolo de
drum, și ni căsunează atâta împiedecare,
și mai ales că e puțin și prin el nu e
nicio trecătoare, rugăm bunăvoința Ta
stăpânească să primești mijlocirea mea și
să ni dai acel puțin loc, ca să putem
scăpa de povara ce ni stă înaintea o-
chilor, și în schimb vom da și noi ce
va afla potrivit înalta-Ți pricepere, și
vei spune sau prețul lui, adică, sau alt-
ceva, ca să facem schimb, și, așa fiind,
nu numai că Stelea nu păgubește, dar
și noi în orice vreme și loc vom da
cuvânta mulțămire părinteștii Tale bună-
tăți, rămânând datori să ne arătăm supuși
la toate stăpâneștile-Ți porunci. Să am
însă, mă rog, o cinstită serisoare a Ta,
întâiu ca să mă bucur de prea-dorita-Ți
sănătate, și să aflu și hotărîrea ce vei
face în această a mea mijlocire. Și să
fie sfintele-Ți rugăciuni cu mine în toată
viața!

1710, Septembrie 13.

Τῆς Ὑμετέρας θεοσεβεστάτης Μακαριότητος
εὐλαδέστατος κατὰ πνεῦμα υἱὸς καὶ προθυ-
μότερος δούλος

Ράδουλος Δουδέσκουλος,

Al Ferieirii Tale prea-venerate prea-
evlaviosul intru suflet fin și prea-gata rob
Barul Dudescul.

XLVIII

1710,
23 Septem-
bre.

Constantin - Vodă Brâncoveanu către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului,
despre corespondența lor.

† Μακαριώτατε καὶ σοφώτατε Πατριάρχα
τῆς ἁγίας πόλεως Ἰερουσαλήμ καὶ πάσης
Παλαιστίνης, πάτερ ἐν Χριστῷ ἡμέτερε καὶ
κοινὲ τῶν ἀπανταχοῦ χριστιανῶν εὐεργέτα,
κύριε, κύριε Χρῆσανθε, προσκυνῶ δουλικῶς
τὸ ἐνθεον ὕψος τῆς Σῆς Μακαριότητος, καὶ
ἀσπάζομαι εὐλαδῶς καὶ γονυκλιπῶς τὴν
πανίερον αὐτῆς καὶ σεβάσιμον χεῖρα.

Πρέπει, σοφώτατε πάτερ, πρέπει ἐκείνους
ἵππῳ δοῦλονται νὰ γράφουν εἰς ταιούτους
θεῖους καὶ σοφοὺς ἄνδρας νὰ εὐποροῦσι καὶ
λόγων ἁρμοδίῳ καὶ λέξεων ἀνθρῶν καὶ τερ-
πνῶν, νὰ στεφανώνουν τὰς θείας καὶ ἱερὰς
αὐτῶν κεφαλὰς. Ἄλλ' ἐγὼ, ὁ παραμικρὸς τῆς
Σῆς Μακαριότητος δούλος, ἁμειρῶν τῶν πάν-
των, φαίνεται εἰς τοῦ λόγου μου καλλιωτέρα
ἢ αἰωπὴ τῆς ἐν τῷ γράφειν προπετείας, εἰς
τὸ νὰ μεγαλύνω καὶ νὰ δοξάζω διὰ σιωπῆς
τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα. καθὼς οἱ ἀρχαῖοι
ἐκείνοι τὸν Ἑρμῆν. Ἀλλὰ πάλιν, διὰ νὰ μὴ
φανῶ παντελῶς ἀχάριστος εἰς τὴν πλουσίαν δω-
ρεᾶν ὅπου ἐπέμθη (sic) εἰς τοῦ λόγου μου ἀπὸ
τὴν εὐεργετικὴν σας διάθεσιν. ἔλαβον τὸν νο-
χελὴν μοι κάλαμον καὶ ἐτόλμησα νὰ γράψω
πρὸς αὐτήν, ὑπερευχαριστῶν τῇ Ὑμετέρᾳ πα-
τρικῇ σῇσται ἣν ἔχει πρὸς με τὸν παραμικρὸν
αὐτῆς πνευματικὸν υἱόν. Δέομαι τοίνυν καὶ πα-
ρακαλῶ τὴν Ὑμετέραν χαριστοστόλιστον Μακα-
ριότητα νὰ μὲ ἐνθυμῇ ποτὲ διὰ τινος σε-
βασμίας καὶ ἱερὰς ἐπιστολῆς καὶ νὰ μὲ νου-
θετῇ δι' αὐτῆς, ὡς δεσπότης τὸν δούλον, ὡς
εὐεργέτης τὸν εὐεργετηθέντα καὶ ὡς πατὴρ
φιλάστοργος τέκνον πειθύνιον. Εἰ γάρ ποτε
λάβοι μοι γνωρίσματα τῆς σεβασμίας χειρὸς
σας, τολμήσω καὶ γὰρ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐγ-
χαράττω ἐν ἐπιστολῇ τὴν Ὑμετέραν ἀνάθειαν.
Ταῦτα μὲν κατὰ τὸ παρόν αἱ δὲ ἄλλαι καὶ
θεοπειθεῖς τῆς Σῆς Μακαριότητος εὐχαὶ εἴη-
σάν μοι ἀρωγαὶ ἐν βίῳ παντί.

Ἐξ Οὐγκροβλαχίας, αψί', Σεπτεμβρίου κγ'.

Τῆς Σῆς Μακαριότητος παραμικρὸς δούλος
εἰς τοὺς ὁρισμοὺς

Κωνσταντῖνος Β.

† Prea-fericite și prea-înțelepte Patriarh
al sfintei cetăți Ierusalimului și a toată
Palestina, părinte în Hristos al nostru și
comun binefăcător al creștinilor de pre-
tutindeni, doamne, doamne Hrisante, mă
înebîn supus la divina înălțime a Ferieirii
Tale, și sărut eu evlavie și eu genunchii
plecați prea-sfânta și venerata-Ți mână.

Se cuvine, prea-înțelepte părinte, ca
acei cari vreau să scrie unor astfel de
dumnezeiești și învățați oameni să se fo-
losească și de cuvinte potrivite și de rostiri
înflorite și mângâietoare, ca să înnumere
dumnezeieștile și sfintele lor capete. Dar
eu, cel prea-mie rob al Ferieirii Tale,
neavând acestea toate, pare a fi din
parte-mi mai bună tăcerea decât îndrăz-
neala în a scrie, ca să măresc și să slă-
vesc prin tăcere pe Ferieirea Voastră,
precum cei vechi pe Hermes. Dar, iarăși,
ca să nu par eu totul necumescător la darul
bogat care s'a trimis mie de la aple-
carea Ta binefăcătoare, am luat leneșul
mieu condeiu și am cutezat să scriu către
Ține, mulțămindu-l peste măsură părinteștii
voastre aplecări ce o are față de prea-
micul Tău fiu sufletesc. Mă rog deci de
Ferieirea Ta împodobită cu har să-și aducă
aminte cămlva de mine prin vre-o respec-
tată și sfântă scrisoare și să mă învețe
prin ea, ca stăpânul pe slugă, ca binefă-
cătorul pe cel îndatorit și ea părintele
iubitor pe fiul supus. Căci, dacă vre-odată
voi căpăta semne ale respectatei Tale
mâni, voi îndrăzni și eu și de acum
înainte să însemn în scrisoare neînvățătura
noastră. Acestea deocamdată; iar sfintele și
de Dumnezeu ascultatele rugăcinni ale Ferie-
irii Tale să-mi fie ajutoare în toată viața.

Din Ungrovlahia, 1710, Septembrie 23.

Al Ferieirii Tale prea-mie rob la po-
runcă

Constantin - V.

XLIX.

Antim, Mitropolitul Țării-Românești, către Atanasie, Patriarhul ecumenic, 1710,
despre lupta sa contra lui Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, care pretinde a-și însuși 26 Decem-
de fapt mănăstirile închinat Sfântului Mormânt, înlăturându-se pomenirea la li- vre.
turghie a Mitropolitului țării.

Τῷ παναγιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ καὶ οἰκου-
μενικῷ Πατριάρχῃ, κυρίῳ Ἀθανασίῳ, τῷ ἡ-
μετέρῳ αὐθεντῇ καὶ δεσπότη, πανευλαβῶς
τὴν προσκύνησιν.

Δίδομεν εἰδοῖσιν τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιώτῃ
καὶ ἐδεξάμεθα διὰ τοῦ ἄρχοντος μέγα
τὴν πολλῶν ζητημάτων ἡμῶν ἀπόκρισιν, ἃ-
δεικνὺν ἡμῖν παρέχουσι θέλησι καὶ ἄνευ γράμ-
ματος συνοδικῶ διαικείν πᾶσαν τὴν ὑπόθεσιν
τῶν ζητημάτων ἡμ[ετέρ]ων ἐν τῇ Ὑμετέρᾳ
ἐπαρχίᾳ, ἀποδέλποντες καὶ τοὺς κανόνες τῶν
προγόνων καὶ εἰς τοὺς θεῖους νόμους, καὶ ἡ-
μεν τοῖς πατριαρχικοῖς μνημόμασιν εὐαρεστού-
μενος καὶ ἐπαναπαύομενος· ὁ δὲ μέγας χαρ-
τοφύλαξ γράφει ἡμῖν ἄνευσιν, ἥ Ὑμετέρα Πα-
ναγιότης, μεσολαβήσαντος αὐτοῦ, δοῦναι ἡμῖν
καὶ ἐγγράφως τῶν ζητημάτων ἡμῶν τὴν ἀπό-
κρισιν ἄνευ τοῦ μνημοσύνου τοῦ Ἱεροσολύμων.
διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν τοῦτον λέγων: „ἀπὸ τὸ ἐν
τῇ Ὑμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ πατριαρχικῶν μοναστη-
ρίων ἐστὶ γὰρ μὴν καὶ ἐξ ἑθούς“· γελῶν μὲν τοι
εἴτε παράνομον καὶ παρὰ κανόνων τὸ λέγειν
τινὰ ἔπος ἐπικρατεῖν τῶν Ἱεροσολύμων, μνη-
μονεύσαντες εἰς τὸ „Ἐν πρώτοις μνησθῆτι
καὶ ἐν ἁλλοτρίᾳ παροικίᾳ“, πολὺ δὲ γελῶντε-
ρον αὐθις τὸ λέγειν εὐρίσκεισθαι ἐν τῇ Οὐγ-
ροβλαχίᾳ μοναστήρια ὑποκείμενα τῷ Ἱερο-
σολύμῳ ἢ ἐτέρῳ Πατριάρχῃ, χωρὶς τῶν σταυ-
ροπιγλικῶν μοναστηρίων τῆς Ὑμετέρας Πανα-
γιότητος· οὕτως γὰρ ἦν ποτε. οὕτως ἐδεσάται τινα
ἐξ ἁλλοτρίων παροικιῶν Πατριαρχῶν ὑποκείμενα
ἐν Οὐγροβλαχίᾳ μοναστήρια, ἀλλὰ πάντα ταῦτα
ὑπὸ τὴν Ὑμετέραν τελούσι διοίκησιν. ἐν οἷς
καὶ ὅτε τὴν ἀναίμακτον ἐπιτελούμεν θυσίαν,
ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου μᾶνοι ἡμεῖς καθή-
μεθα, οὐχὶ δὲ καὶ ὁ Ἱεροσολύμων· τότε οὐκ ἔλας
μόνον συνοδοκόντων ἡμῶν χάριν τοῦ Ἀγίου
Πάφου παρὰ τῶν Ὑμετέρων μοναστηρίων τῷ
Ἱεροσολύμῳ δίδομεν. ἄλλοδ καὶ τὸ εἰς αὐτὸν
Οὐγροβλαχίας, τὰ δὲ ἔθως, ἐνθα εἰσι κανόνες
τῶν πατέρων καὶ νόμοι ἐγγράφοι, χώραν οὐκ
ἔχει, διότι ἄγραφον ἔθος μόνον ἐκκλησια-
στικὸν ἐστὶν ἢ ὑπὲρ τῶν ἀγίων ἀνδρῶν ἡμῶν
παραδοθέντες (sic) θεσμός, ὥς φησιν ὁ μέγας
Βασίλειος, καὶ ἄγραφον ἔθος πολιτικὸν ἐστὶν
οἷς ἐγγράφος οὐ καίται νόμος, οἱ δὲ τῶν ἀγίων
συνόδων κανόνες πλέον καὶ αὐτῶν ἰσχύουσι

Preasfințitului și prea-învățatului și Pa-
triarhului a toată lumea, domnului Ata-
nasie, domnului și stăpânului nostru, cu
toată evlavia închinare.

Dăm știre Preasfinției Voastre că am
primit prin boierul Marele... răspunsul la
multele noastre întrebări, care ni dă voie
ca după voință și fără serisoare sinodică
să cărmuim toată afacerea întrebărilor no-
astre în eparhia noastră, ținând samă și de
canoanele strămoșilor și de legile dum-
nezeiești, și sântem mulțumiți și împăcați
cu patriarhiceștile porunci; iar marele
hartofilax ni scrie că Preasfinția Voas-
tră îmi dă voie, prin mijlocirea lui, să ni
facă și inseris răspunsul la aceste între-
bări fără amintirea [Patriarhului] Ierusalim-
ului, pentru că a spune el așa: „din măn-
ăstirile patriarhicești ce se află în eparhia
voastră încă și după obicei“ e ridicul, și
lucru contra legii și a canoanelor a se
spune că în vre-un chip stăpânește al
Ierusalimului, amintindu-i-se de ce se spune:
„mai întâiu adu-ți aminte și în parohie
străină“, iar și mai de răs că se află în
Ungrovlahia mănăstiri supuse [Patriarhului]
Ierusalimului sau altui Patriarh, afară de
mănăstirile stavropighiale ale Preasfinției
Tale; căci n'au fost vre-odată, nici nu vor fi
în Ungrovlahia mănăstiri supuse vre unuia
dintre Patriarhii de aiurea, ci toate acestea
sânt supt a noastră cărmuire, în care, și
când săvârșim jertfa fără sânge, stăm
numai noi pe sfântul Scaun, nu și al Ie-
rusalimului; ci deci dăm numai de voia
noastră milă Sfântului Mormânt de la măn-
ăstirile noastre Patriarhului Ierusalimu-
lui, aiurea și la al Ungrovlahiei, iar obi-
ceiul, acolo unde sânt canoanele Părin-
ților și legi serise, n'are loc, căci obiceiul
neseris e numai lucrul bisericesc sau așe-
zământ dat de oameni sfinți ai noștri,
cum spune marele Vasile, și obiceiul ne-
seris este o normă celor ce nu au o lege, iar
canoanele sfintelor sinoade au mai mare
putere și decât legile, ca unele ce sânt
serise și întărite de vechii Părinți, cu pă-

τῶν νόμων, ὡς παρὰ τῶν μακρὰς πατέρων, γνώμῃ καὶ σπουδῇ καὶ ψήφῳ τῶν τηνικάδῃ διασιλέων συγγραφέντες καὶ ἐπιστηριχθέντες, ὁ δὲ τῆς ἐνώσεως τόμος πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰδε ῥητῶς λέγει: τοῖς ἐν καταφρονήσει τιθεμένοις τοὺς ἱεροὺς καὶ θείους κανόνες τῶν μακαρίων Πατριαρχῶν ἡμῶν, ἀνάθεμα. Πῶς οὖν φρόντι, ὡς πνευματικὸς Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, εἰδὼς πάνυ καλῶς τῶν τοιούτων πατέρων τοὺς ἀναθεματισμούς; Ἀλλὰ πόθεν οἰκεία ποιεῖται τὰ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ μοναστήρια καὶ τὸ ἄθεσμον ἐν αὐτοῖς αὐτοῦ μνημόσυνον γυγναικίῳ πηδήματι, μετὰ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας χρώμενος; Ἡ πῶς οἱ τῶν Οὐγκροβλαχίᾳ κτήτορες δέδωκαν αὐτῷ ὁ οὐ δύναμαι; Διεληθῆτω αὐτοῦ ἡ Μακαριότης τὸν περὶ τῶν μοναστηρίων Ἰουστινιανοῦ νόμον, τὴν διαγορεύοντα: τὰ γινόμενα παρὰ τῶν κητόρων ἐν τοῖς μοναστηρίοις τυπικὰ στέργειν ὀφείλουσι, εἰ μὴ πως τοῖς κανόσιν ἐναντιωμένοις ἔξισαν αὐτοῖς ἀπειρεῖν τοὺς ἐγχωρίους ἐπισκόπους τῶν κανονικῶν δικαίων ἐν τοῖς παρ' αὐτῶν εὐρισκομένων μοναστηρίοις, οὐδὲ καὶ ἀναγεῖροντες ἀρχιερεῖς μοναστήρια ἐπισκέπτειν μετ' ἐπιτιμίου δύνανται τοῖς μετ' αὐτοὺς ἀρχιερεῦσι. μὴδὲ ὅτι οὖν εἰς αὐτὰ διοίκησιν ἔχειν στρέφεται γὰρ ὁ παράλογος ἀφορισμὸς εἰς τὰς ἐκείνων κερφαλὰς. Ὡσαύτως διεληθῆτω καὶ τὸν κανόνα τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει: „εἰ καὶ συνοδεύουν“. Εἰ δὲ ἐξ ἄγνοιας καὶ ἀμαθείας τῶν πρὸ ἡμῶν, ἢ εἴη καὶ δυναστεία ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ ἔθος τι γέγονε καὶ παρὰ κανόνες τῶν ἁγίων πατέρων, ὑπὸ τῶν ληστρικῶν ἐν αὐτῇ ἐπιβάντων διενεργήθη, οἱ τὸ ἀμετάθετον καὶ ἀκατάβλητον ἔχοντες θεῖοι κανόνες καὶ νόμοι τὸ τοιοῦτον ἄθεσμον ἔθος ἐξωθοῦσιν ἤδη τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας, ἔχοντες ἀκριβεστάτην φηλακκὰ αὐτῶν τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ ὅμωα τοῖς τολμηταῖς κατὰ κράτος ἀποδιοπισμοῦντες, ὡς ὁ ὁ κανὼν τῆς εἰς συνοδὸν λέγει: ὁ τινὰ τῶν κατὰ μέρος ἢ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ συμπάντων συντεταγόντες παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων κανόνων παραχχαράττειν ἢ ἀνατρέπειν ἢ ἀθετεῖν τολμῶν ἢ καινοτομῶν, ὁ τοιοῦτος ἔστω ἀνάθεμα καὶ τοῦ χριστιανικοῦ καταλόγου ἀλλότριος. Εἰ δὲ τινες τῶν προγεγεσμένων Ἡγεμόνων, ὄντες παντάπασιν ἄπειροι τῶν ἀναθέματι καθυποβαλλόντων τοῦτων τῶν κανόνων καὶ ἀπαλλοτριούντων τοῦ χριστιανικοῦ καταλόγου τοὺς ἀποξενούντας τῶν ἐγχωρίων ἐπισκόπων τὰ ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτῶν μοναστήρια, εὐλαβεῖς φερόμενοι, δεδώκασι τις τοιαῦτα γράμματα, ὅμωα οὐ ἐκλείουσι τοῦ μνημόσυνο ἐν αὐτοῖς τοὺς ἰδίους ἐπισκόπους

რეა და სარგუიჭა და ვოტუ Ἱmpარაფილ დე ატუნი; იარ თომუ დე უნირე პე ლანგა ალელე და აცესთა ლი სპუნე ლამურიტ ცელ დე დესპრეჩიესე სწინელე და დუმნეზეესწილე ცანოანე ალე სერიეჩილ ნოჭრიტ პატრიარქი: „ანათემა!“.

კუნი ნუ სე თემე, ეა პატრიარქ სუფლესე ალ იერუსალიმუღი, სწინდ პრე ბინე ანათემელე უნორ პარინჯი ეა აცესთა? დარ დე უნდე ფაეე ელ ალე სალე მანასტირელე ეე სე ალფა ინ ეპარქია ნოასტრა და [introduce], ეუ ო ურიაშა სარიტრა, ნეღალა ლი პომენირე, ფოლოსინდ-სე დე ა ცელუ ალ ალექსანდრიე და ალ ანტიოხიე? და ეუმ ი-აუ დატ ლი ეტიტორი მანასტირელ დინ უნგროვლახია ეე ნუ პოტ ეუ? სა ეერეცეზეა სერიეჩია სა ლეგეა ლი იუსტინიან ეუ პრივერე ლა მანასტირე, ეარე პომენესტე ეა ტრებილე რესპექტატე ტიპიურელე ეტიტორელ ლა მანასტირე, ეა ნუ ეუმ-ა ცელორ პრიფინიეი ცანოანელორ სა ლი სე ინტამპლე ა ოპრი პე ეპისკოპი ლეურელ დე ლა დრეტურელ ლორ ცანონიეე ინ მანასტირელ ეე სანტ ლა დანჯი, და ნიეი არქიერეი ეარი რიდიეა მანასტირე ნუ პოტ სა ლე ეარმუიასეა ეუ პედეაფსა ცელ დე აეოლო არქიერეი, ნიეი სა აიბა ლეუნიჭა ინ ელე; ეაეი სე ინთარეე აფურისენია გრესიტა ასუპრა ეაპეტელორ ლორ. ტოტ აშა სა ეერეცეზეა და ეანონულ დინ კონსტანტინოპოლ: „დაეა სტან ინ სინოდ“. იარ, დაეა, დინ ნეეუნოჭინტა და ლიფსა დე ინვარტურა ა ცელორ მაი ინაინტე დე ნოი, სან პრინ სილა და ვიოლენტა ინ ეპარქია ნოასტრა ს'ა ფაეუტ ვრე-ან ობიეეი და კონტრა ცანოანელორ სწინქილორ პარინჯი, დე ლოქი ეარი აუ პარუნს ინ ეა, სწინელე ცანოანე და ლეგი, ეარე სანტ ნესქინბატე და ნერასტურნატე, სეოტ ობიეეილ აცესთა ნეღეიუიტ დინ ეპარქია ნოასტრა, ავანდ ეა პაჯიტოარე ფოარტ ეუ გრიჯა ა ლორ მარეა ბისერიეა ა ლი ირისტოს, და, ოდატა ეუ ინდრანელელე ინლარუნდ სილა (?), პრეკუმ სპუნე ეანონულ ალ დოილეა ალ სინოდულუ ალ ეინეილეა: „ელ დინ აეეი დინტრ'უნ ანუმე ლოე, ეარე საუ დე ობჟტე საუ ინ პარტე, ინტამპლანდუ-სე, არ ინდრანჯი სა ეალეე და სა რასტოარნე საუ სა დესწინტეზეა ცანოანელე დე ლა სწანქი პარინჯი საუ სა ინოიასეა, სა ფიე ანათემა და ინსტრანინატ დე სირულ კრესწინესე“. იარ, დაეა ეინევა დინ დომნი მაი ველქი, ფინდ ნეინეერეაქი ეუ ტოტლ ინ ეე პრივესტე აცესთა ცანოანე სუპუსე ანათემეი და ეარე ინლარუნდ დინ სირულ კრესწინესე პე ეეი ეარე ლიფსესე პე ეპისკოპი ლოკალნიეი დე მანასტირელე ალწოარე სუპტ ა ლორ ეარმურიე, ინდემნაქი დე ევლავიე, აუ დატ ეუივა ასწელ დე სერისორი, დარ ეი ნუ დესტაე დე დატორია პომენირეი ინ ელე ა ეპისკოპილორ ლოკულუ; ეაეი ა მილუი ე ობიეეილ დომნილორ, იარ ა დესბრეა ბისერიეელე ინ ა მილუი ე ეუ ტოტლ ფარა ლეგე; დარ ეეი დე აეუნი, ეა ნიუი

τὴ γὰρ ἐλθεῖν σὺν ἡμέτεροις τοῖς ἡγαιμένοι, τὸ δὲ ἱεροσυλεῖν ἐν τῇ ἐλθεῖν πάντα παράνομον· ἀλλ' οἱ νῦν, ὡς μεμαθηκότες τὴν τῶν θεῶν κανόνων ἀκριβεῖαν καὶ παρ' ἡμῶν αὐτῶν καὶ παρ' ἄλλων σοφῶν τὰ θεῖα ἀνδρῶν καὶ αὐτοῖς ὁμῶς αὐτοῖς ἰδόντες καὶ ἀναγνώσαντες, ἀπειθορᾶν τὴν παρανομωτάτην ταύτην συνήθειαν καὶ εἰ τοιοῦτόν τι πρὸ τοῦ εἰδέναι τοῦς τῶν πατέρων κανόνας ἐθέσπισαν, ἀποβάλλοντο, τοὺς τῶν μακρὰς πατέρων κανόνας μᾶλλον ἐνστερνισάμενοι, ὡς φιλόσοφοι καὶ τὸ μὴ ὑπὸ ἀναθέματι εἶναι καὶ τὰ ἐκ τῶν θεσπίσματα τὸ ἐξ ἀγνοίας γνησιμῆς, διότι λέγουσιν οἱ θεοὶ νόμοι τὰ κακῶς κειθέντα καὶ τοπωθέντα οὔτε νόμοι, οὔτε χρόνοι, οὔτε συνήθεια δοῦναι καὶ πάλιν, τὰ ἐξ ἀρχῆς ἐθεῖα αὐτῶν ἐπιστημολογούντων οὐ ἀκυροῦνται· οἱ δὲ νόμοι τοιοῦτοι ἡμῖν διαδοθένται πῶς τὰ τοῖς θεοῖς κανόνι τῶν μακρῶν πατέρων ἀντιστοίχιστα ἔχωμεν ἐν λόγῳ τωτάτως· τὰ γὰρ ἅπαντα τῇ Θεῷ ἀπειρωθέντα κατὰ γνώμην τοῦ ἐπισκόπου μοναστήρια, ἀλλ' οὐ τῇ Θεῷ ναὸ τοῦ Ἀγίου Τάφου, οὐ δύνανται ἐτέρῳ τινὶ θεώτερον ἀπειρωθέντα· οὐ γὰρ Θεὸς ὁ τοῦ Σωτῆρος Τάφου ναὸς, ἀλλὰ Θεὸς ναὸς καὶ μόνον Θεῷ ἀπειρωμένος, καὶ ὁ καὶ οἱ θεοὶ ναοὶ οἱ λοιποὶ· ποθὲν οὖν ἡ αὐτοῦ Μακαρίτης ἔχει μνημονεύεσθαι ἐν τοῖς μὴ ὑποκειμένοις αὐτῷ μοναστηρίοις; Ἀλλ' οὔτε τμητὴν φρόδος τῇ Ὑμετέρῃ Παναγιότητι ἔχειν τὸν Ἱεροσολύμων τὰ σταυροποιτικὰ μοναστήρια εἰς τὰς ὑποκειμένους τῷ οἰκουμένικῳ Θρόνῳ μητροπόλεις καὶ ταῦτα κατὰ κράτος καὶ τῶν μητροπολιτῶν κατεξουσιάζειν; Οὐ γὰρ ἐνός ἢ δύο ἢ τριῶν μόνον μοναστηρίων, ἀλλὰ πλῆθος τῶν εἰκόνων ἐν τῇ Ὑμετέρῃ ἐπαρχίᾳ τὴν ἐξουσίαν ἀφ' ἑαυτῆς, παρὰ ταῦτα δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἐκκλησιῶν τῶν χωρίων τῶν δοθέντων αὐτῷ παρὰ τῶν ἡγαιμένων χάριν ἐλέους, ἐν αἷσι εἰσὶν ἡμέτεροι ἱερεῖς κοσμητοὶ, τὸ Ὑμέτερον μνημόσυνον τελεῖν ἐκδοχῶν, τὸ ἐκ τῶν μόνων προσέταξε μνημονεύεσθαι καὶ, ἐν συνόψει, μόνον ἡμεῖς ἐπελείψθημεν μὴ μνημονεύοντες τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν πρώτοις; Μνησθήτω Κόρια. Τοῖνον, εἰ μὴ καὶ ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης συνευδοκῇ εἰς ἀναίρεσιν ταύτης τῆς τιμῆς¹, παρὰ κρηστῶν αὐτῇ καὶ τοῦ μνημοσύνου αὐτῆς. Ἦνα ἔχωμεν Ἦνα μόνον Πατριάρχην αὐτόν, ἀλλ' οὐ δύο. Εἰ δὲ τοῦτο μὲν ὡς παράνομον καὶ παρὰ κανόνων ποιῆσαι οὐ δοῦναι, οὐ γὰρ θεοὶ, οὔτε ἡμεῖς δυνάμεθα δοῦναι τὰ Ὑμέτερα δίκαια ἐὰν οὐρανὸν ἄγγελος θεὸς ἡμῖν τοῦτο

ce au învățat strictul cuprins al dumnezeieștilor canoane și prin noi înșine și prin alți învățați văzând cele dumnezeiești ale oamenilor și, cu ochii lor văzând și cetind, au îndepărtat acest obicei cu totul nelegiuit, și, dacă au hotărât ceva de acest fel înainte de a ști canoanele Sfinților Părinți, au aruncat hotărârile luate din neștiință, gândindu-se mai mult la canoanele vechi ale Părinților, ca niște iubitori de Dumnezeu, și ca să nu fie supt anatema și poruncile lor cele făcute din neștiință, căci spun legile dumnezeiești că lucrurile rău alcătuite nu le întărește nici vremea, nici obiceiul și, iarăși, cele dintru început sigure, orice ar veni asupra lor, nu-și pierde puterea; iar legile acestea ni asigură că măsurile protivnice dumnezeieștilor canoane ale Părinților de demult să le avem în curs de așezare; căci mănăstirile afierosite odată lui Dumnezeu după părerea episcopului, și nu dumnezeiești biserici a Sfântului Mormânt, nu pot fi afierosite altui cuiu a doua oară; căci nu e Dumnezeu Biserica Sfântului Mormânt, ci Biserica lui Dumnezeu, și numai a lui Dumnezeu, ca și celelalte Biserici; de unde dar că Fericirea Sa are a se pomeni în mănăstiri care nu-i sânt supuse? Dar nu se teme Prea Sfinția Ta că al Ierusalimului va lua mănăstirile stavropighiale supuse Scaunului ecumenic în Mitropolii și se va folosi de ele și va stăpâni pe Mitropolii? Căci n'a căzut numai una sau două sau trei mănăstiri, ci la mai mult de douăzeci în eparhia noastră li-a răpit stăpânirea; pe lângă aceasta și de la bisericile de sate date lui de Domni ca milostenie, în care sânt preoți noștri mireni, izgonind cu totul pomenirea noastră, a pus pe a sa numai, și, într'un cuvânt, numai noi am rămas nepomenind numele lui la început: „Adu-ți aminte, Doamne“. Deci, dacă Prea-sfinția Ta nu se învoiește cu înlăturarea unei astfel de cinste, să-i cedezi și pomenirea Ta, ca să avem un singur Patriarh, pe el, și nu doi. Iar, dacă nu vrei să faci aceasta, care e lucru nelegiuit și protivnic canoanelor, căci nu e drept, nici nu putem noi să dăm drepturile noastre, și dacă un inger dumnezeiesc din cer ni l-ar porunci, [socotind] mai de temei sfintele canoane

¹ În copie: λόμης.

ἐπιτρέψη, θεβαιότερους τοὺς τῶν μακαρίων πατέρων ἱεροὺς κανόνας καὶ νόμους θεοὺς τῆς τοῦ ἀγγέλου προσταγῆς κατέχοντες, λοιπὸν οὐ δοῦλεσθαι ἢ αὐτοῦ Μακαριότης εἰρηνικῶς τοῦ συνήθους μετέχειν ἐλέους μέχρις τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς δοθέντος καὶ δοθησομένου καὶ τοῦ μνημοσύνου αὐτοῦ, καθὼς διατάξαμεν αὐτῷ συνημνοσυομένου αὐτῷ καὶ τοῦ ὑμετέρου ὀνόματος τοῦ κανονικοῦ, καλῶς ἂν ἔχοι ἡσυχάζουσα· εἰ δὲ μή, καὶ ἀμφοτέροι ἐμπεσεῖται. Ὁ δὲ πανάγαθος Θεὸς δώσῃ αὐτῷ τὴν συγκάτανευσιν μετὰ ὁρθῆς κρίσεως καὶ εὐσεβοῦς λογισμοῦ δωρεάν παρ' ἡμῖν αὐτῶν δίδομεν ἐλεημοσύνην τε καὶ μνημόσυνον, ἡμῖν δὲ τὸ εἰρηνικῶς καὶ ἀταράχως διάγειν δι' εὐχῶν τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, αἱ ὡς πανάγια καὶ θεοπειθεῖς ἡμῖν ἀγωγός.

αψί, Δεκεμβρίου κς'.

Ὁ τῆς Σῆς Παναγιότητος πρόθυμος θεράπων:

† Ὁ Οὐγκροβλαχίας Ἀνθιμος.

ale fericirilor Părinți și legile dumnezeiești decât porunea, deci, oprindu-l, dacă nu vrea Fericirea Sa să se împărtășească pașnic de obișnuita milă de pâină acum, care se dă și se va da și pe urmă, și de pomenirea sa, cum am poruncit să se alipească la ale lui și numele nostru canonic, ar putea să steie frumos în pace; iar, de nu, și amândoi am cădea. Iar Prea-Sfântul Dumnezeu să-i dea învoirea cu dreapta judecată și socoteală evlavioasă...; din partea noastră-i dăm eleimosină și pomenire, și noi să petrecem pașnic și netulburați prin rugăciunile Preasfinției Tale care ni sânt călăuza preasfântă și de Dumnezeu ascultată.

1710, Dechemvre 26.

Al Preasfinției Tale gata la slujbă:

† Al Ungrovlahici Antim.

L.

1711,
15 Ianuar.

Constantin-Vodă Duca (?) către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, cu salutări.

† Μακαριώτατε, θεϊότατε καὶ σοφώτατε Πατριάρχᾳ Ἱεροσολύμων, κύριε, κύριε Χρυσανθε, ἡμέτερε κατὰ πνεῦμα πάτερ σεβασμιώτατε.

Τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ὡς εἰκὸς προσκυνούμεν, ἀσπαζόμενοι τὴν ἀγίαν τῆς δεξιᾶν καὶ δεξιῶν τοῦ ἀγίου Θεοῦ ἵνα τὴν διαφυλάττῃ ὑγίᾳ, εὖθυμον καὶ μακρόδιον ὅστις οἶδεν ὅτι ἡθέλαμεν ἡ γὰρ μὴν ὑπάγῃ παντελῶς ἐν τοιούτοις καιροῖς εἰς Βλαχίαν, προνοοῦντες φιλικῶς τὰ μᾶλλον συμφέροντα ταύτῃ, ὅπερ καὶ τὸ πιττάκιον, ὅπερ εἶχε γράψει ποτὲ τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι ἱκανῶς ἐδήλωσε, ἡ, ἀφικουμένη ἐκεῖ, ἀγαπούσαμεν γὰρ σταθῇ μερικὸν καιρὸν ὥστε ὅπου διαμέσον τῆς συνδρομῆς καὶ συνηγορίας αὐτῆς γὰρ ὡφελθῶμεν καὶ ἡμεῖς παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου καὶ Ἡγεμόνος¹· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τὰ πράγματα ἡκολούθησαν ὅχι ὡς ἔδει, καὶ ἀκούομεν ὅπερ οὐκ ἡλπιζομεν, μεμφόμεθα τῇ τύχῃ ὅτι καὶ εἰς τοῦτο πολέμια ἐφάνη ἡμῖν. Τὴν Σὴν Μακαριότητα παρακαλοῦμεν γὰρ εὖθυμῇ καὶ ἐν οἷς δύναται βοηθῆσαι, γὰρ μὴ παρῶν φυγὰς τεθλιμμένας, ἵνα ὁ Κύριος φυλάξῃ ταύτην ὑπεράνω πάσης ἐπηρείας καὶ

† Prea-fericite, prea-dumnezeiescule și prea-înțelepte Patriarh al Ierusalimului, doamne, doamne Hrisant, al nostru sufletese părinte prea-venerat.

Pe Fericirea Ta o salutăm după cuviință, sărutând sfânta-Ți dreaptă și rugându-ne de sfântul Dumnezeu să Te păzească sănătos, în voie bună și într-un mulți ani; care știi că am voit sau să nu vii de loc în astfel de împrejurări în Țara-Românească, prevăzând prietenește ce-Ți folosește mai mult, ceea ce a dovedit și îndestul serisoarea ce Ți-am scris odată Fericirii Tale, sau, sosind aici, am dorit să stea câțva timp, pentru ca prin întâlnirea și convorbirea cu Tine să ne folosim și noi pe lângă prea-înălțatul stăpân și Domn; dar, de oare ce și lucrurile n'au urmat cum trebuia și auzim ce n'am nădăjduit, ni e năcaz pe soartă că s'a arătat și într-o această dușmană nouă. Pe Fericirea Ta o rugăm să fie mulțămită ca în ea poate să ajute, pentru a nu trece cu vederea sufletele năcăjite, așa ca Domnul să Te păstreze mai presus de orice cursă și de curente

¹ Pare a fi vorba de Brâncoveanu.

τῶν ἐξ εἰμαρμένης βρυμάτων· αἱ δὲ θειόταται
καὶ πανάγαι αὐτῆς εὐχαὶ μεθ' ἡμῶν.

1711, 'Ιαν. 15'.

Εἰς τοὺς ὀρισμούς της δοῦλος καὶ κατὰ
πνεῦμα παῖς.

Ιω. Κωνσταντῖνος Βοεδόδας¹.

Ἡ Φροσύνη μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς εὐλα-
βῶς ἀσπάζονται τὴν δεξιάν της.

fatalității; iar prea-dumnezeieștile și prea-
sfintele-Ți rugăciuni fie cu noi.

1711, Ianuar 15.

La poruncile Tale rob și copil sufle-
tesc.

Io Constantin Voevod.

Eufrosina, cu copiii ei, sărută cu evlavie
dreapta Ta.

LI.

Anastase Condoidi către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre suferin-
țile sale și schimbarea Domnului.

Iași,
1711,
17 Ianuar.

† Τῷ μακρυωτάτῳ, ἀγιωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ
πατρὶ ἡμῶν καὶ Πατριάρχῃ, κυρίῳ, κυρίῳ
Χρυσάνθῳ τὴν ἕως ἐδάφους προσκύνῃσιν.

Ἡ σειρά τῶν θλίψεων μου ἦταν ἕως τὴν
σήμερον τόσον μακρὰ καὶ ἀξιοδάκρυτος, ὅπου
μόλις ἤμπορῶ νὰ τὴν ἐνθυμηθῶ, ὅχι νὰ τὴν
περιγράψω· πέντε μῆνες κατὰ συνέχειαν ἤμουν
κατακείμενος, βεβαρυμένος ἀπὸ ἓνα ἀπλὸν
τετραπτεῖον πυρετόν, ὅπου μὲ ἐκατάστησε νὰ
πνέω τὸν ἀέρα τῆς Μολδαβίας μὲ βιοθανοῦς
ἡδονὴν καὶ νὰ σέρνω τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
μου μὲ ἡμιδαποῦς δόναμιν· ἔγινα ἄγνωστος
καὶ εἰς τὰ ὄμματα τῶν φίλων μου, ὅχι μόνον
εἰς ἐκείνα τῶν ἐχθρῶν μου, οὔτε ἄλλην
συντροφίαν ἔχω παρὰ τὴν θάσανον μιάς χρο-
νικῆς ἀβώσσεως καὶ τὸν φόβον ἐνδὸς περιστα-
μένου θανάτου. Εὐρέθηκα εἰς τὴν ἐπιστάσιν
ἐνδὸς ἱατροῦ, ὅπου ἤξευρε νὰ θεραπεύσῃ καθε
ἄλλο πάθος ἔξω ἀπὸ τὸ ἐδικόν μου, οὔτε
ἀρροισμὸν Ἱπποκράτους ἤξευρε, παρὰ τὴν
κοινὴν παρηγορίαν: „παρηγορία εἰς τὸν ἄρ-
ρώστον ἕως νὰ εὐγῇ ἡ ψυχὴ του“. Μόνη ἡ
μαζήλια μου ἔδωκε ἀναψυχὴν, διὰτὶ μόνη ἡ
Λυθάντια μου ἐπροσένησε τὴν ἀθυμίαν. Τὸ νὰ
στέκη τινὰς ἐν χειμῶνι μακρὰ ἀπὸ τὸν ἥλιον
ἢ ἀπὸ ῥίγος πάσχει, ἢ φύχος δοκιμάζει. Δὲν
ἐλυπήθηκα διὰ τὸν Λυθέντην, διὰτὶ πανταχό-
θεν εἶναι ὑπέρτιμος, ὑπερένδοξος, ὑπέρπλου-
τος, ἀναγκαῖος εἰς μέγα κραταίαν βασιλείαν·
ἐχάρηκα, ναί, διὰ τοὺς ἀπανθρώπους ἀνλι-
κοῦς, διὰτὶ ἔξω ἀπὸ τὸ Γιάσι εἶναι ἄνθρωποι,
ἄμορφοι, ἄδοξοι, ἄμοιροι, χωρὶς ποιότητα,
χωρὶς ποσότητα, χωρὶς ὕπαρξιν, ἡ πρώτη ὕλη
τοῦ Ἀριστοτέλους. Μὲ ἓνα τοῦλτι² μὲ εἶρε ἡ
μαζήλια· καὶ οἱ ἀναστεναγμαὶ μου δὲν ἐπρο-

† Prea-fericitului, preasfințitului și prea-
înțeleptului Părinte al nostru și Patriarh,
domnul, domn Hrisant, închinăciune până
la pământ.

Șirul năcazurilor mele era până acum
așa de lung și vrednic de lacrimi, încât
abia pot să mi-l aduc aminte, nu să-l și
descriu: cinei luni neconținut am fost în
pat, împovărat de îndoite friguri cvarțe,
care m'au adus să răsuflu aierul Mol-
dovei cu plăcere între vieță și moarte
și să târăse zilele vieții mele cu jumătate
de putere; am ajuns necunoscut și în ochii
prietenilor, nu numai în aceia ai dușma-
nilor miei, și n'aveam altă tovrășie decât
încercarea unei boli cronice și frica unei
morți apropiate. M'am găsit în grija u-
nui medic care știa să îngrijească orice
altă suferință afară de a mea și nu știa alt
aforism al lui Ipocrat, decât mângâierea
obișnuită: „mângâierea bolnavului până-i
iese sufletul“. Numai mazilia mi-a dat
răsuflare, pentru că numai Domnia îmi
cășunase descurajarea. Să stea cineva iarna
departe de soare sau să sufere de frig,
sau frigul învață. Nu mi-a părut rău
pentru Domn, căci într-o toată a fost ales,
prea-glorios, prea-bogat, vrednic de o pu-
ternică Împărăție; m'am bucurat, zău, din
causa neomenoșilor curteni, pentru că din-
colo de Iași sânt necinstiți, fără chip,
fără glorie, fără parte, fără calitate, fără
cantitate, fără ființă, materialul prim al
lui Aristotele. Cu un tult m'a găsit ma-
zilia, și plângerile mele n'au ajuns la auzul

¹ Somnătura imitată de copist e aceasta.

² Monedă.

χωροῦσαν εἰς τὴν ἀκοήν τοῦ κῆρ Παΐσιου, διατὶ ἔκλαιε ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος τὰ τρία πούγκια ὁποῦ ἐστερήθη. Ἐλαβε τόπον ἢ ἐλεηνή μου κατὰστασις εἰς τὴν μεγαλόφυχον καρδίαν τοῦ ἐνδοξοτάτου Γεωργίου Βόρνικου, ὁ ὁποῖος μοῦ ἐδιόρισε ὡσάν Χάτμανος τὰ ὅσα ἐλάβενα καὶ ἀπὸ τὴν μεγαλόδωρον δεξιάν τοῦ Νικολάου Βοσδόδα, ἀποβλέπωντας τὴν εὐχαρίστησιν Χρυσάνθου τοῦ μακαριωτάτου, διατὶ ὑπόπτῃς πῶς εἶμαι ἕνας τῶν ὑποδούλων του.

Ἦλθεν ὁ νέος Αὐθέντης, εἰς τὰ σπλάγγα τοῦ ὁποῖου ἐγνώρισα μίαν εὐνοίαν πρὸς τοῦ λόγου μου, ὁποῦ δὲν ἤξευρε νὰ κολακεύῃ μὲ πλαστὰ λόγια, ἀμὴ νὰ ἐβεργετῇ μὲ πλοῦστα δῶρα. Ἐνα ἐγκώμιον τοῦ ἔκαμα εἰς τὴν ὥραν τῆς εισόδου του, καὶ μοῦ ἐχάρισε μίαν εὐμορφη τζόχα δώδεκα πήχαις, καναβάτζο, μεταξωτή, βενέτικη, ἐξήντα γρόσια, καὶ μοῦ ἐβεβαίωσε νὰ λαμβάνω ὅσα ἔπερνα καὶ ἀπὸ τὸν πρῶην Αὐθέντην. Ἐλπίζω ἀπὸ τὴν μεγαλοφυχίαν του ἐκείνην τὴν ἀντίληψιν καὶ δοῦναι, τὴν ὁποίαν δὲν εἶδα ἀπὸ τὸ δοκίμιον τῆς ὀθωμανικῆς πολιτείας. Καὶ ἡ εὐχή σας, νὰ τοῦ δώκῃ μακρὰν στερέωσιν καὶ κατὰστασιν εἰρηνικὴν διὰ τὴν κοινὴν ὠφέλειαν τῆς τοπαρχίας, ἐπειδὴ καὶ τὸν Θεὸν φοβᾶται. τοῦς ναοὺς του σέβεται, καὶ τὸν λαόν του οὐ λυπάται. Ἐξοδὴ τῆς νέας Αὐθεντίας δὲν ἠθέλησε. καὶ τὸ δόσιμον τῶν μελισσῶν καὶ ἀμπελώνων ὁλοκληρώως τὸ ἐσῆκωσε. Οἱ ἄρχοντες, ὁποῦ διὰ φόβου ἐκατακοῦσαν τὰς ἐρήμους, ἀπὸ πολὺ θάρρος ἐμετατόκισαν εἰς τὰ ἴδια, πνέοντας τὸν πατρικὸν τοῦς ἄερα μὲ ὅλους τοῦς τρόπους τῆς χαρᾶς καὶ εὐπροσύνης. Ἐν συντόμῳ, λάμπει εἰς τὴν Μπουδανίαν τὴν σήμερον ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, διατὶ ἀνέτειλε εἰς αὐτὴν νέος ἥλιος δικαιοσύνης.

Σὰς πέμπω μὲ τὸν ἑξαρχὸν ἕνα τέτραδον τοῦ βιβλίου διὰ νὰ τὸ ἰδῇτε· μάλιστα σὰς ἡθελα στείλει ἄλλα ἕξ παρόμοια, ἀμὴ δὲν εἶναι ἀντιγραφμένα, καὶ ὁ καλόγερος βιάζεται, καὶ ἡ ὑπερβολὴ φύχρα ἀντιπολεμεῖ τὴν εὐχαρίστησιν ὁποῦ ἔχω νὰ σὰς τὰ στείλω ὅλα· ἐλπίζω ὅμως εἰς τὴν ἐξ ὕψους βοήθειαν ἕως τὴν λαμπράν νὰ σὰς στείλω ὅλο τὸ βιβλίον· ἀνίσως ἐπιμεληθῇτε καὶ μοῦ στείλετε ἕνα Σκριβέλιον· νὰ ἔχω τὴν κατάραν σας, τὴν ὁποίαν φοβοῦμαι καὶ τρέμω, ἀνίσως καὶ δὲν ἔδωκα ἐνὸς πρᾶγματευτοῦ ὅσα γρόσια διὰ ἕνα Σκριβέλιον καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ μοῦ τὸν δώσῃ· ὅμως περὶ τοῦτου γράφω εἰς ἕνα Ἰγυζούττα ὁποῦ εὐρίσκεται εἰς τὸν Ἰαλατᾶ, ὁνομάζεται πέρ Βερτζό, ὁ ὁποῖος ἀναμφιβόλως

lui chir Paisie, pentru că plângea la rîul Vavilonului cele trei pungi de care a fost lipsit. A luat loc nenorocita mea stare la mîrînimioasa inimă a prea-gloriosului Vornic Gheorghe, care mi-a hotărît ca Hatman cele ce primiam și de la darnicia mînă a lui Nicolae Voevod, gîndindu-se la mulțămirea lui Hrisant celui prea-fericit, de oare ce a gîcit că sînt unul din robii Tăi.

A venit Domnul cel nou, la inima căruia am cunoscut o bunăvoință către ruine care n'a știut să măgulească prin eu envinte plămuite, ci să facă bine cu bogate daruri. I-am făcut o laudă la ceasul venirii lui, și mi-a dăruit un frumos postav de doisprezece coți, canavăț, de mătasă, venețian, de șizeci de lei, și m'a asigurat să iau cât luam și de la Domnul de mai înainte. Sper de la mîrînimia lui acel ajutor pe care nu l-am știut de la socotința guvernării otomane.

Și rugăciunea Ta [să fie aceasta:] să-i dea o mare stabilitate și stare pașnică pentru de obște folosul cărmuirii țării. căci și de Dumnezeu se teme, bisericile lui le venerază, și poporul nu-l supără; n'a voit cheltuieli de Domnie nouă și a seos peste tot darea albinelor și a viilor. Boierii, cari de frică se sălășluiau pria pustiu, de mult curaj s'au întors la ale lor, răsuflând aierul lor părintesc cu toate formele bucuriei și mulțămirii. În seurt, strălucește în Bogdania azi o schimbare a dreptei Celui Prea Înalt, căci a răsărit în ea nou soare de dreptate.

Îți trimet cu exarhul un caiet din carte ca să-l vezi; mai ales voiam să-ți trimet alte șase asemenea, dar nu sînt copiate, și călugărul grăbește, și frigul cel strașnic se împotrivesște mulțămirii ce o am de a-ți trimete toate; ci nădăjduiesc în ajutorul de Sus ca până la strălucita [serbătoare] să-Ți trimet toată cartea: poate să vă gîndiți a-mi trimete și mie un Serivelius; să am blăstămul Tău, mă tem și tremur, de și am dat unni negustor zece lei pe un Seriverius și n'a vrut să mi-l dea; dar pentru aceasta scriu unui Iesuit care se află la Galata, fi zice *père Berceau*, care fără îndoială mi-l va da, care-l va căuta, și, luându-l,

θέλει τὴν δώσει, ὅποιος τοῦτον ζητήσῃ, καί, λαμβάνοντάς τον, στείλατέ μου τον ἐδῶ, καί σᾶς ὁμνῶν ἐν τῇ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι εἰς ὀλίγον διάστημα καιροῦ σᾶς στέλλω καί τὰ δύο μεταγλωττισμένα. Χωρίς Σκριβέλιον δὲν γίνονται, διατὶ τὰ βιβλία ἔχουν σχολαστικὴν μέθοδον, ὅρους φιλοσοφικὰς καὶ θεολογικὰς, ὥστε ὁποῦ ἡ κυριολεξία εἶναι ἀπλῶς ἀναγκαία· εἰς τὸ Γιάσι τέτοιον βιβλίον δὲν εὐρίσκεται, διατὶ εἰς τὸ Γιάσι ἄνθρωπος οὐκ οἶκει, Θεὸς μόνος ἐπισκοπεῖ αὐτὰ τὰ ὀλίγα, ὁποῦ ἐμεταγλωττίσα, μὲ τοῦ λινσριου τὰ πάθη τὰ ἐμεταγλωττίσα. Στείλατέ μοι Λεξικὸν καὶ θέλετε λάβῃ τὰ βιβλία, τοὺς λόγους, τὴν γραφὴν καὶ ὅτι ἄλλο θέλετε μὲ προσάξῃ.

Ὁ καρπὸς ὁποῦ μου ἐστειλάτε ἔχει ἄλλην γεῦσιν ἔξω ἀπὸ ἐκείνην τοῦ καρπῶ· ἤμως ἐγὼ ὑπερευχαριστῶ τὴν Μακαριότητά σας, διατὶ ὡσὰν πατήρ τῶν πρώτων, μὲ τρέφετε εἰς τὴν ἔρημον μὲ τὸ μάννα ὁποῦ εἶχε ὅλαις ταῖς νοστιμάδαῖς χωρὶς ἐκείνην τοῦ καρπῶ, διατὶ ἀκόμη δὲν ἦτον γνωστὸς τῷ κόσμῳ. Καί, ἀσπαζόμενος τὴν ἀρίαν σας δεξιάν, μὲ τὴν ἔως ἐδάφους προσκύνῃ, διαμένω

Τῆς Ὑμῶν Μακαριότητος
ὑπόδουλος ἐλάχιςτος

Ἀναστάσιος Ἱερὸς ὁ Κονταξίδης.

Γιάσι, 1711. Ἰανουαρίου 17.

trimete-mi-l aici, si-Ti jur pe Cel ce trăiește în veac că în scurtă vreme Îți trimet și cele două traduse. Fără Scriverius nu se poate, căci cărțile au o metodă scolastică, termeni filosofiei și teologiei, așa încât proprietatea terminilor e absolut necesară: la Iași o carte ca aceasta nu se află, căci la Iași omul nu locuiește, numai Dumnezeu ocrotește: puținele ce le-am tradus, cu patimile... le-am tradus. Trimete-mi Lexiconul și veți avea cărțile, cuvintele, scrisul și ce alta voiți să mi se aducă.

Cafeaua ce mi-ați trimis are alt gust decât acela al cafelei, dar eu mulțămesc foarte mult Fericirii Tale, pentru că Tu, ca un părinte al luminilor, mă hrănești în pustiu cu o mâncare care avea toate cele plăcute afară de plăcerea cafelei, căci încă nu era cunoscută lumii cafeaua. Și, sărutându-Ți sfânta dreaptă, cu închinarea până la pământ, rămân

Al Fericirii Voastre
prea-mic rob supus

Proctul Anastase Condoidi.

Iași, 1711, Ianuar 17.

LII.

Anastase Condoidi către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre traducere-
rile și predicile sale, despre situația egumenilor de la mănăstirile Sfântului Mormânt.

Iași,
1711,
18 April.

† Τῷ μακαριωτάτῳ, ἁγιωτάτῳ καὶ σωφροτάτῳ πατρὶ ἡμῶν καὶ Πατριάρχῃ, κυρίῳ μοι, κυρίῳ Χρυστάθῳ τὴν ἔως ἐδάφους προσκύνῃ.

Ἀπὸ τὸ προσκυνῶν τῆς Μακαριότητός Σας πρὸς τὸν ἅγιον ἀρχιεμενίτην ἐκατάλαβα τὸν σκοπὸν σας. ὁ ἴδιος ἀνέγνω ταῖς ἀσπασίμους. Προχωρῶ λοιπὸν εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν βιβλίων χωρὶς περιεργίας, κατὰ τὸ πρόσταγμα σας· μόνον ἡ εὐχὴ σας νὰ μὲς φωτίτῃ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, νὰ γνωρίσωμεν τὰ νοήματα καὶ τὴν κυριολεξίαν, ἐπειδὴ καὶ μοῦ ἀρνεῖται τῶν λεξιῶν τὴν βοήθειαν. Ὁλοφύχως κοιτάζω. μάρτυς μου ὁ Κύριος, διὰ νὰ ἀναπληρώσω τὰς ἡμέρας τῆς ἀρίας Ἱεροσολωνίτης, εἰς ταῖς ὁποῖαις εἶχα τῶν διδασκῶν τὴν φροντίδα, διὰ νὰ εὐαρεσθήσω τῷ ἐκκληροδοτῷ ἡμῶν Ἀβθέντῃ ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ ἐφελδορήθη πλουσίως,—ὁ Θεὸς νὰ τὸν

† Prea-fericitului, preasfântului și prea-
învățatului părinte al nostru și Patriarh,
domnul meu, domn Hrisant, închinare
până la pământ.

Din scrisoarea venerată a Fericirii Tale către sfântul arhimandrit am aflat seculul Tău, și eu însumi am citit cele acolo însemnate. Însă înainte de a tălmăcirea cărților fără întrerupere, după porunca Ta; numai rugăciunea Ta să-mi lumineze mintea și inima, ca să cunoaștem ideile și cuvintele potrivite, de oare ce îmi refuză ajutorul lexicoanelor. Din tot sufletul mă grăbesc, mărtur îmi e Domnul, ca să îndeplinesc zilele sfântului Post, în care am avut grija cuvântărilor, ca să fac plăcere prea-strălucitului nostru Domn, de către care am și fost bogat răsplătit, — Dumnezeu să-l întărească pe

στερῶσῃ εἰς τὸν πατρικὸν τοῦ Θρόνον, καθὼς δίκαιος μισθαποδότης, ἐπειδὴ καὶ μὲ γενναῖον τρόπον μοῦ ἐμετάτρεψεν εἰς ἄλλην τὴν εὐφροσύνην καὶ εὐτυχίαν τὴν ζάλην τῆς πάλαι ἄθυμίας. Ἐμεταχειρίσθηκα τὸ ῥήτὸν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου: „τέκνον, ἀφίσσονται σοι αἱ ἀμαρτίαι σου“ μὲ πολλὴν ἐπιτηδεύουσα εἰς τὴν δευτέραν διδασκαλίαν, ὅπου ἐκφώνησα εἰς τὸν Μπουρνόσκι¹, διὰ τὴν συγχωρῆσιν τὸν ἡγοῦμενον, ἀλλ' εἰς μάτην, διὰ τὸ σφάλμα τοῦ ἐζητοῦσεν ἐκδικῆσιν, ἐπειδὴ κατὰ τοὺς νόμους ἦτον crimen laesae maiestatis· ἡ παιδεία ὅμως ὅπου ἔλαβε δὲν ἦτον παιδεία, διὰ τὸ Ἀδθέντης ἔλαβε μεγάλην παρατήρησιν εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Μακαριότητός σας.

Εἰμαι παρακαλεσμένος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἡγουμένους νὰ μεσιτεύσω πρὸς τὴν Μακαριότητά σας νὰ λάβουν γράμματα παρηγορίας καὶ ἀσφαλείας διὰ τὴν στερεώσιν τους εἰς τὰ ἐμπιστευθέντα αὐτοῖς μοναστήρια, διὰ τὴν φαίνεται πῶς ἡ κατὰθεσις τοῦ Ἀγιοσαβδίτου καὶ τοῦ Πουρνόσκη νὰ προέρχεται ὡς ἐξ αἰτίας ἀπὸ τὸν ἀρχιμανδρίτην, ὁ ὁποῖος φοβερίζει καὶ τὸν Τζετατζούας· ὅθεν ὅλοι ἐφόβησαν καὶ ἄρχισαν νὰ μισοῦν τοὺς κόπους τους καὶ τὰ μοναστήρια τοῦ Ἀγίου Τάφου, καὶ μάλιστα νὰ οἰκαιοποιοῦνται τὰ τοῦ Ἀγίου Τάφου, μὲ πολὺ σκάνδαλον τῶν χριστιανῶν καὶ μὲ μεγάλην ζημίαν τῶν ψυχῶν τους. Ἀγαπῶ τὸν ἀρχιμανδρίτην, ἀμὴ ἀσυγκρίτως περισσότερον τὸν Πατριάρχην· amicus Plato, sed magis amica veritas. Ἡ ἐκλογὴ εἰς τὸν παπὰ Ἰουστίνον εἶναι πολλὰ καλὴ, διὰ τὴν εἶναι τοῦ τόπου πολλὰ πρακτικὸς, ἔχει τὴν γλῶσσαν, ἔχει καὶ ἄσπρα καὶ ἡμπορεῖ νὰ κυβερνήσῃ ταῖς χρεῖαις τοῦ μοναστηρίου χωρὶς νὰ χρεωθῇ ὥσάν ὁ πρῶην, ὁ ὁποῖος ἂν εἶχε σταθῇ ἕνα χρόνον ἀκόμη, ἐκ θάβρου ἡφάνιζε ἕνα τέτοιο σπῆτι, ὅπου ἐπαριθμεῖται ἀνάμεινα εἰς τὰ πρῶτα. Ὁ πτωχὸς ὁ Ἀγιοσαβδίτης ἐκάηκε ἡ γλῶσσά του διὰ φῶμι καὶ τὰ χεῖλη του διὰ κρασί· καὶ τώρα, ὅπου τὰ ἔλαβε, φοβᾶται νὰ μὴν τὰ χάσῃ, οὔτε ἄλλο σπουδάζει παρὰ νὰ πληρώσῃ τὰς ὁποσχέςσεις του πρὸς τὴν Μακαριότητά σας. Ἡ Τζετατζούα ἀδξάνει εἰς τὸ κρεῖττον, μὲ ὅλον ὅπου εἶναι ἡ καταφυγὴ τῶν Σβεκῶν, τῶν Πολάκων, τῶν Καζάκων, τῶν ἀβλικῶν καὶ τῶν λοιπῶν χρησίμων τῆς πολιτείας. Ὁ Γαλατᾶς ἐδῶ εἶναι ἡ ἀνακεφαλαιώσις τῆς μεγαλοψυχίας, καὶ τὸ μοναστήριόν του εἶναι οἱ κόλποι τοῦ Ἀβραάμ. Μόνον νὰ βάλαι εἰς τάξιν ταύτην τὴν ἀταξίαν, ἂν

părintescul Scaun, ca pe un drept răsplătit, pentru că și pe mine așa de bine m'a mutat la altă atâta mulțămire și fericire de la năcazul vechii lipse de curaj. Am întrebuințat ce se spune în Sfânta Evanghelie: „fiule, ți se vor ierta greșelile“, cu multă potrivire, în a doua cuvântare pe care am rostit-o la Barnovschi, ca să ierte pe egumen, însă în zădar, pentru că greșeala lui cerea pedeapsă, ca una ce după legi era crimă de les-maiestate; iar pedeapsa ce a luat-o nu e o pedeapsă, căci Domnul a avut mare considerație pentru Fericirea Ta.

Sânt rugat de toți egumenii să mijlocească la Fericirea Ta să capete scrisori de mângâiere și asigurare pentru lipsirea lor de la mănăstirile încredințate lor, căci se pare că situația celui de la Sf. Sava și de la Barnovschi vine de la arhimandrit, care se teme și de cel de la Cetățuia; pentru care toți au înghețat și au început a urî ostenele lor și mănăstirile Sfântului-Mormânt, și mai ales locuirea în ale Sfântului Mormânt, cu multă scandalizare a creștinilor și cu pagubă multă a sufletelor lor. Drag mi-e arhimandritul, dar neasămănat mai mult Patriarhul: *amicus Plato, sed magis amica veritas*. Alegerea popei Iustin e foarte bună, pentru că e foarte cunoscător al locului, știe limba, are și bani și poate chivernisi nevoile mănăstirii fără să imprumute ca acel de naintea lui, care de ar mai fi stat un an încă, din temelii ar fi nimicit o astfel de casă, care se numără între cele d'întâi. Bictului egumen de la Sf. Sava i se arde limba de foame și gâtul de vin; și acuma, când a căpătat ceva, se teme să nu le piardă, și nu se străduiește la altceva decât să plătească făgăduielile lui către Fericirea Ta. Cetățuia prosperează, cu toate că e adăpostul Șvezilor, al Polonilor, al Cazacilor, al curtenilor și al celorlalți de folos cârmuirii. Cel de la Galata aici e resumatul megalomaniei, și mănăstirea lui e sânul lui Avraam. Numai să aduceți în rânduială această desordine, dacă voiți să crească evla-

¹ Biserica din Iași.

θέλσται νὰ ἀδξήσῃ τοῦ κόσμου ἢ εὐλάβεια καὶ τὰ εἰσοδήματα τῶν μοναστηρίων. Ὅσον διὰ λόγου μου, τὰ γνωρίζω ὅλα εἰς μεγάλην τάξιν, διατί, εἰς ὅποιον ὑπάγω, μὲ δέχονται καὶ μὲ φιλοξενοῦν, καὶ ὅτι τοὺς ζητήσω δὲν μὲ τὸ ἀρνοῦνται.

Παρακαλῶ τὴν Μακαριότητά σας νὰ μοῦ στείλετε ἓνα καμυλαύχιον καὶ ἓνα ἐπανωκαμύλαυχον, διατί δὲν ἔχω, οὔτε εὐρίσκω νὰ τὰ ἀγοράσω, καὶ μὴν τζακισθῇ τὸ καράδι ὁποῦ θέλει τὰ φέρει, καθὼς ἐτζακίσθη ἐκείνο ὁποῦ μοῦ ἤφερνε τὸν καφέ. Καί, ἀσπαζόμενος τὴν ἀρίαν σας δεξιάν, δέομαι τὴν χάριν τῆς εὐχῆς σας νὰ εἶναι μετ' ἐμοῦ.

Γιάσι, 1711 Ἀπριλίου 18.

Τῆς Σῆς Μακαριότητος ὑπόδουλος ἐλάχιστος Ἀναστάσιος ἱερεὺς ὁ Κοντοσιδής.

Ἀχαρτερῶ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ σκοποῦ σας ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως. Διὰ τὴν παράνομον δοκιμὴν τοῦ κακοδιονοῦσιου οὐδὲν θαυμαστόν ἔπρεπε ἡ Ἐκκλησία νὰ ἐναντιωθῇ τοῦ παραλόγου Ἀλεξανδρείας, διὰ νὰ μὴ συνέβῃ τὸ δεύτερον *principiis obsta*, ὁ Κάτων. Ἐνὸς ἀτόπου δοθέντος, τὰ ἄλλα συμβαίνει.

via lumii și veniturile mănăstirilor. Cât despre mine, le cunosc toate în bună rânduială, căci, la care merg, mă primesc și-mi acordă ospitalitatea. și ce li cer nu-mi refuză.

Rog pe Fericirea Ta să-mi trimiți o camilafcă și o camilafcă de pe de-asupra, căci n'am, nici nu aflu să cumpăr, și să nu să nu se înecă corabia ce mi le va aduce, ca aceia care mi-a adus cafeaua. Și, sărutând sfânta-Ți dreaptă, rog ca harul rugăciunii Tale să fie cu mine.

Iași, 1711, April 18.

Al Fericirii Tale prea-mie rob:

Preotul Anastase Condoidi.

Aștept să aflu scopul Tău la plecarea din Constantinopol. Din cauza încercării nelegiuite a răului de Dionisie nimic nu e de mirare: trebuie ca Biserica să se împotrivească absurdității [Patriarhului] Alexandriei, ca să nu se întâmple a doua oară *principiis obsta* a lui Caton. Dintr'un lucru fără rost și altele se adaugă.

LIII.

Constantin Stolnicul Cantacuzino către Patriarhul Hrisant, despre greutatea vremilor.

1712,
Mart.

† Μακαριώτατε, ἀγιώτατε καὶ σφώτατέ μοι δέσποτα, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα δουλικῶς προσκυνῶ καὶ πανευλαδῶς ἀσπάζομαι τὴν χαρυτόδρυτον αὐτῆς δεξιάν.

Κατὰ πρῶτον λόγον καὶ προῤῥηχίτατα ἐν-θέρμως καὶ ταπεινοφρόνως δέομαι καὶ ἀντιβολῶ τὸ περὶ ἐμὲ φιλόστοργον τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος νὰ μοὶ χάριση συγγνώμην, παραβλέποντα τὸ ἀκούσιον σφάλμα μου, ὁποῦ σχεδὸν εἰς τρία καὶ τέσσαρα αὐτῆς σεβασμιώτατα αὐτῆς γράμματα δὲν ἔκαμα παρὰ πόδας τὴν ἀπόκρισιν, καὶ τοῦτο δὲν προῤῥηθεν (καθὼς λογίζω δὲν τὴν λανθάνει) ἀπὸ κακίαν μου ἢ ἀπὸ ἀμέλειαν (μὲ ὅλον ὁποῦ τῶν γερόντων νὰ εἶναι ἴδιον τὸ ἀμελεῖν), ἀλλὰ δι' ἄλλας πολλὰς αἰτίας, ἀπὸ ταῖς ὁποῖαις αὐταὶ αἱ δύο εἶναι αἱ κυριώτεραι: ἡ μία, ὅτι δὲν εἶχα γραφῆα καθὼς πρέπει, ἡ δευτέρα ὅτι ἔγινε τζαράνος, διατριβοντας εἰς τὰ ἀπολειφθέντα λείψανα τῶν παλαιῶν μοι χωρίων ὅμως, τανῶν ἐρχόμενος εἰς Βουκουρέστιον, δὲν ἔλειψα νὰ τὴν προσκυνήσω κατὰ τὸ χρέος μου καὶ

† Prea-fericita, preasfințite și prea-învățate stăpâne al meu, mă închin cu supunere Fericirii Voastre și cu toată evlavia sărut dreapta Ta izvoritoare de har.

Întâiu și din capul locului mă rog călduros și smerit ca iubirea față de mine a Fericirii Tale să mă ierte, trecând peste greșeala mea fără voie că la trei sau patru pre-respectate scrisori ale Tale n'am răspuns îndată, și aceasta n'a venit (cum cred că nu-ți scapă) de la răutatea sau neîngrijirea mea (de și bătrânii au păcatul de a neglija), ei din alte multe pricini, din care acestea două sânt mai de căpetenie: una, că n'am avut scriitor cum trebuie, a doua că mă făcusem țăran, petrecând în rămășițele vechilor mele moșii; dar, acum, venind la București, n'am lipsit să mă închin după datoria mea și să fac și oarecare răspuns la cele scrise. Cum pomenești Fericirea

νὰ κάμω καὶ μερικὴν ἀπόκρισιν εἰς τὰ γρα-
φόμενα. Καθὼς ὁρίζει ἡ Ὑπερέρα Μακαριότης
ἐφ' ἀνέρωσιν καὶ διὰ ζωῆς φωνῆς ὁ ἄρχων ἐα-
τάχος τὰ ἀσυμφανῆ καὶ σκοτεινότερα, ὅπου
μόλις ὁ καιρὸς θέλει τὰ φέρεῖ εἰς φῶς καὶ
νὰ τὰ διαλύσῃ· διὰ τὴν, ἂν καὶ ἄλλους προλα-
βόντας χρόνους ἀνεφύησαν δυσκολίας πραγ-
μάτων καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως δυσδιάκριτες,
ὅμως ὅχι καθὼς καὶ τώρα· καὶ τὸ αἷτιον ἀ-
γνοῶ· ἄρα ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων νὰ
προέρχεται τοῦτο, ἢ ἀπὸ τοῦ ὅστων τῆς γνῶ-
μης τῶν ἀνθρώπων. Λοιπὸν ὅς τὰ ἀφ' ἡσυχίας
εἰς τὸν καιρὸν, καὶ αὐτὸς θέλει γίνῃ διδασ-
καλός, ἂν καλὰ καὶ εἰς ἐμὲ τὸ πρόβατον
γῆρας νὰ ἐμάρανε τὸ σφοδρὸν τῆς περισ-
ρῆς περὶ τῶν μελλόντων καὶ ἀποδιδωμένων,
καὶ τὸ πᾶν ἀνέστηκα εἰς τὴν σφωτάτην τοῦ
Θεοῦ πρόνοιαν, τὴν τὰ πάντα ἁρίστως καὶ
δικαιότατα διοικοῦσαν, καὶ μάλιστα ὅτι ἐν τῇ
συνομιλίᾳ τῶν ἀνθρώπων βλέπω διὰ τοῦ στό-
ματος ἄλλα νὰ λέγονται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον,
καὶ μὲ τὰ ἔργα ἄλλα νὰ ἐπιτελοῦνται, καὶ
εἰς τὰ ταυτὰ ἄλλο θὲν λέγω. μόνον ὁ Θεὸς
ὁ ἅγιος νὰ δώσῃ ὁρίαν. Καὶ ἐγὼ, μὲ τὸ νὰ μὴν
εἶχα ἄλλα ξεχωριστὰ καταντήρια καὶ ἱερότα,
ἐπαρκαλέσσα τὸν ἐκλαμπρότατον ἡγεμόνα καὶ
ἔστειλε τῇ Ὑπερέρα Μακαριότητι τὰ προλα-
βόντα, καὶ πάλιν, ὅταν τύχουν καὶ ἄλλα, νὰ τῆς
πέμψῃ, ἂν καλὰ καὶ τὰ ἱερότα καὶ χωρὶς
ἐδικτὴν μου παρακλήσιν ἢ Ἐκλαμπρότης του
τὰ στέλλει· περιμένω καὶ ἐγὼ ταυτὰ, καὶ
ὅταν ἔλθουν, μὲ πρῶτον θέλω τὰ ἀποστείλῃ
καὶ τῇ Ὑπερέρα πατρικῇ εὐμενίᾳ. Δι' ἐτέρου
αὐτῆς γραμματος ἐδέχθηκα καὶ τοὺς φιλι-
κοὺς χαιρετισμοὺς τοῦ καλοῦ καὶ ἀκριβοῦ
μου φίλου Ἀλῆ-Ἐφέντη, καὶ ἐκατάλαβα πῶς
καὶ ἡ λογίτης του ἔχασε τοὺς κανόνας τῆς
ἀστρολογίας του, βλέποντας τὴν κίνησιν τῶν
ἀστέρων συγχισμένην· καὶ, ἐπειδὴ ἡ σύγχυσις
λογιζῶ νὰ τοῦ προσέλθῃ στοχαζόμενος, ὡς
γέρων, καὶ νοσηρὴς, καὶ πολιτικός, τοὺς κάτω
ἐπὶ τῆς γῆς ἀστέρας ὅπου θὲν κινεῖνται κατὰ
τάξιν πολιτικὴν, καὶ διὰ τοῦτο νὰ συγχίτων-
ται καὶ οἱ σχήσοι τῆς ἀστρολογίας του· τὸν
ἀποῖον καὶ ἀκριβῶς καὶ ἐκ φύλης τὸν χαι-
ρετῶ, παρακαλοῦντας τὸν ἅγιον Θεὸν νὰ ἡ-
κούω τὰς καλαῖς του ὑγείας. Τὸ διδασκῶν
ὅπου ἡ Ὑπερέρα Μακαριότης ἔστειλέ μοι εὐθὺς
τὸ ἔδωσα τῷ κύρ Ζώτῳ ὅπου ἐκίνησεν ἐν-
τεῖθεν διὰ τὸν Μπρασοβάν, εἰς τὸ νὰ μετα-
γραφῇ. Καὶ πάλιν παρακαλῶ εἰς ὅτι ἐγνω-
ρίζῃ τὴν ἀδυναμίαν μου ἐκινήσῃ νὰ μὲ προσ-
τάξῃ, καὶ εἶμαι πρόθυμος καὶ ὑπακούω ὡς
ῥέτης. Οἱ υἱοὶ μου καὶ δοῦλοι αὐτῆς, μετὰ

Voastră, a arătat și prin viu graiu
dumnealui vătaful cele ascunse și prea
întunecate, pe care numai vremea le va
aduce la lumină și le va lămurii; căci,
și dacă în alte vremi s'au ivit greu-
tăți ale lucrurilor și înaintea ieșirii
împiedecări, dar nu ca acum; și nu știu
de ce: poate ori din firea lucrurilor
vine aceasta ori din nestatornicirea gân-
dului oamenilor. Dar s'o lăsam deocam-
dată, și vremea va fi învățător, de și
la mine bătrâneța care vine a stins
focul îndeletnicirii cu cele viitoare și
care vor să aibă loc, și totul l-am
lăsat în sanna prea-înțeleptei Pronii a
lui Dumnezeu, care cărmuiește toate cât
mai bine și mai drept, și mai ales că,
în adunarea oamenilor, văd că din gură,
de cele mai multe ori, se spun altele
și alte lucruri se săvârșesc, și la unele
ca acestea alta nu spun, ci numai Dum-
nezeu sfântul să deie sănătate. Și eu,
neavând alte osebite calendare și ra-
porturi, am rugat pe prea-strălucitul Domn,
și el Ți-a trimis Fericirii Tale cele
la îndemână și, iarăși, când se vor
nemeri și altele, Ți le va trimite, de
și rapoartele și fără de indemnul meu
însuși Strălucirea Sa le va trimite; și
eu aștept unele ca acestea și, când vor
veni, eu cel d'întâin prilej voi trimite
și bunătații Tale părintești. Prin altă
scrisoare a Ta am primit și prieteneș-
tile heretirisiri ale bunului și iubitului
mieu prieten Ali-Efendi, și am aflat
cum și el, învățatul, a pierdut canoa-
nele astrologiei sale, văzând tulburată
mișcarea stelelor; și, cum tulburarea cred
că i-a venit gândindu-se, ca un om bă-
trân, și cuminte, și priceput în politică, la
stelele de jos de pe pământ care nu
se mișcă după rânduiala politică, și de
aceia turbură și shismele astrologiei lui;
pe care și eu iubire și din suflet îl he-
retisese, rugând pe Sfântul Dumnezeu să
aud de sănătatea bună a lui. Cărticea
pe care Fericirea Voastră ni-a trimis-o
de-a-dreptul am dat-o dumisale Zotu, când
a plecat de aici prin Brașov, ca să o co-
pie. Și iarăși rog ca la orice ai crede
neputința mea potrivită, să-mi poruncești,
și sănt gata și dator cu slujba. Ții miei
și ai Țăi robi, cu toată smerita mea
casă, se închină cu șerbi și cu toata

πάσης τῆς ταπεινῆς μου οἰκίας, δουλικῶς καὶ πανευλαδῶς προσκυνοῦσι τὴν Ὑπετέραν Μακαριότητα. Ὡσαύτως καὶ οἱ ὀφφικιστάλλιοι αὐτῆς, τὴν ὑμῶν καὶ ἐδαφίῃ προσκύνησιν αὐτῇ ἀπονεύουσι καὶ παρακαλοῦσι τὸν πανάγιον Θεὸν νὰ ἀπολαύσων αὐτῆς τὴν ὑπετέραν πατρικὴν φιλοστοργίαν σωρατικῶς, νὰ τοῖς εὐχρηθῇ καὶ νὰ τοῖς εὐλογήσῃ, καὶ μάλιστα νὰ τοῖς πάρῃ λαγαριασμὸν εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ὀφφικίων, καὶ ὅσοι στρεφόνται ὀφφίλια νὰ τοῖς χειροτονήσῃ. Καὶ ἄμποτες ἡ Θεία πρόνοια νὰ πληρώσῃ ἐτοῦτον τὸν καιρὸν πόθον· οἱ δὲ πανάγια εὐχαὶ αὐτῆς εἴησαν μεθ' ἡμῶν φυλακτικαὶ διὰ τοῦ.

χψιβ', Μαρτίου.

Τῆς Ὑπετέρας σεφωτάτης Μακαριότητος ἐκλαδέεσθαι καὶ ταπεινὸς διὰ παντὸς δοῦλος
Κωνσταντῖνος Καντακουζηνός.

evlavie Fericirii Voastre. De asemenea și dregătorii Tăi Îți fac tot aceeași plecare până la pământ și roagă pe preasfântul Dumnezeu să întâlnească din nou cu timpul iubirea voastră părintească, ca să Te rogi pentru ei și să-i binecuvintezi, și mai ales să li ieai socoteală la cârmuirea dregătoriilor, și cari n'au locuri să-i hirotonești. Și de ar da Dumnezeu Pronie să se împlinească această poftă nouă; iar preasfintele-Ți rugăciuni să fie cu noi apărătoare toată viața.

1712, Mart.

Al prea-învățatei Tale Fericiri robul
prea-evlavios și eu totul smerit

Constantin Cantacuzino.

LIV.

Ștefan Cantacuzino către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre zăbava scrisorilor și calendarele ce i se trimet, precum și despre șederea la Afumați a lui Constantin Stolnicul.

1712,
4 Mart.

Μακαριώτατε, ἀγιώτατε καὶ σεφώτατέ μοι δέσποτα, τὴν Ὑπετέραν Μακαριότητα ἐκτικῶς προσκυνῶ καὶ πανευλαδῶς ἀσπάζομαι τὴν παναγίαν αὐτῆς δεξιάν. δεόμενος Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὅπως διατηροῖ τὸ ἐνθεον αὐτῆς σκήνωμα ἁγίων, εὐθυμῶν, μακρόβιον καὶ παντὸς ἀνικτοῦ καθυπέροτερον. Βραδεῖαν ἁεῖποτε ποιοῦμαι τὴν διὰ γραμμάτων πρὸς αὐτὴν ταπεινὴν μου προσκύνησιν, καὶ τότο ὅχι δι' ἄλλο εἰ μὴ διὰ τὴν στέρησιν τῆς ἀνιούσης ἡλῆς καὶ τὸ πολυάσχηλον τῶν περιουλοιστῶν αὐτῆν ἀναγκάσιον φροντίδων ὅμως ἡ ἀρχὴ τοῦ καλῆμου δὲν θέλει ἐξισχύῃ ποτὲ εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τὰς ψυχικάς μου θανάμεις τοῦ συνεχῶς ἀναπολεῖν τὴν ὑπετέραν πατρικὴν εὐμένειαν καὶ νοερώς καταφιλεῖν τὰς ἀχράντους αὐτῆς χεῖρας. Διὸ καὶ δεομαι ἀναδελφικῶν τὸ ἀναπαυμένον καὶ πρόθυμον τῆς διανοίας μου, νὰ μὲ ἀντιδραστή μὲ τὴν ἀνέκαθεν αὐτῆς πατρικὴν φιλοστοργίαν, τὴν ἐμοὶ τιμαλφεστάτην καὶ περισπούδαστον. Ἐπάνω, εἰς τὸ κίνημα ἀπὸ Τρυγούστου, ὁ ἐνδοξότατος ἄρχων πατὴρ μου ἐδέχθη εὐλαδῶς σεβασμιώτατον αὐτῆς γράμμα, εἰς τὸ ὅποιον ἐκέλευεν, ἂν ἔχῃ, νὰ τῆς ἀποστείλῃ ἓνα ἀπὸ τὰ νέα χαλαντάρια· καί, μὲ τὸ νὰ μὴν εἶχεν, ἠθέλησε νὰ φροντίσῃ νὰ εὖρῃ καὶ νὰ τὸ πέμψῃ· πλὴν, μὲ

Prea-fericite, preasfinte și prea-înțelepte al meu stăpân, salut cu rugăciune pe Fericirea-Voastră și cu toată evlavie sărut preasfânta-ți dreaptă, rugându-mă de Domnul Dumnezeu să Ție ființa Ta divină fără boli, vesel, întru mulți ani și mai presus de orice năcaz. Totdeauna cu zăbavă fac și prin scrisori închinarea mea smerită către Tine, și aceasta nu de altceva decât din lipsa materiei curenite și de mulțimea mare a gândurilor de nevoie care Te împresoară; însă zăbava condeului nu va fi niciodată în stare să împiedece puterile mele sufletești de a-și aminti neconținut părintească Ta bunăvoință și de a săruta cu gândul mâinile Tale sfinte. De aceia și mă rog ca, primind Tu graba gândirii mele, să-mi răspunzi binefăcător cu întru toate părintească iubire, ce-mi e prea scumpă și prea-râvnită. Mai înainte, la plecarea din Târgoviște, prea-slăvitul dumnealui tatăl meu a primit cu evlavie prea-respectata-Ți scrisoare, la care a poruncit ca, dacă este vre unul din noile calendare, să Ți-l trimeată; și, cum n'a mai avut, a vrut să ieie grija de a găsi și de a Ți-l trimete; numai că,

τὸ νὰ τοῦ εἰπῇ ὁ ὑψηλότατος ἡμῶν Αὐθέντης πῶς ἡτοίμασεν νὰ τῆς στείλῃ καὶ καλανδάριον καὶ ἄλλα τοιαῦτα περισργα, ἐλογίαζεν τὸ ἐδικὸν τοῦ περιττόν' ὅστις εὐρισκόμενος κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὸ Ἀφουμάτζιον, δι' ἐμοῦ ἀπονεύει τῇ Ὑπερέα Μακαριότητι τὴν εὐλαβητικὴν προσκύνησιν, καὶ ὑπάρχει ἀσίποτε, μεθ' οὗ καὶ ἡμεῖς πάντες, προθυμύτατοι καὶ ὁποκλινοίς εἰς τὰ πατρικὰ αὐτῆς ἐπιτάγματα. Ἐν ὅσῳ καὶ τανὺν εὐρισκόμεθα διατρίδοντες εἰς Βουκουρέστιον, εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ ἐγνωρίζει τὴν ἐμὴν ἀδράνειαν ἱκανήν, ἀντιβολῶ νὰ μὲ προστάξῃ καὶ νὰ μὲ ἀξίωσιν τῶν ἀγιωτάτων αὐτῆς εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν ὧν καὶ αἱ ἀρωγαὶ εἴησαν μετ' ἐμοῦ διὰ δίου.

αψίβ', Μαρτίου 4.

Τῆς Ὑπερέας σοφωτάτης καὶ ἀγιωτάτης Μακαριότητος ταπεινότητος καὶ ὑπήκοος δοῦλος

Στέφανος Καντακουζηνός.

spuindu-i prea-înălțatul Domn al nostru că s'a gătit să-ți trimeată și un calendar și alte daruri cuvioase, s'a gândit că al său e de prisos; care, aflându-se acum la Afumați, face prin mine închinarea plină de evlavie Fericirii Tale și este totdeauna, și cu el noi toți, prea-gata și supus la părințeștiile-Ți porunci. Cât timp ne aflăm acum petrecând în București, în cele ce vei crede îndestulătoare slăbiciunea noastră, mă rog să-mi poruncești și să mă învrednicești de ale tale preasfinte rugăciuni și binecuvântări; ale căreia și rugăciunile fie cu mine în toată viața.

1712, Martie 4.

Al Fericirii Tale prea-înțelepte și preasfinte prea-smerit și ascultător rob

Ștefan Cantacuzino.

LV.

1712,
13 Mart.

Nicolae-Vodă Mavrocordat către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre ce a făcut pentru egumenul de la Galata.

Μακαριώτατε, ἀγιώτατε καὶ σοφώτατε Πατριάρχα τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, ἐν Χριστῷ πάτερ σεβασμιώτατε, τὴν Ὑπερέαν Μακαριότητα μετ' εὐλαβείας προσαγορεύομεν καὶ τὴν ἱεράν αὐτῆς δεξιὰν ἀσπάζομαι, θεόμενοι τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ νὰ τὴν διαφυλάττῃ εἰς τὸν ἀγιωτάτον πατριαρχικὸν καὶ ἀπостоλικὸν αὐτῆς Θρόνον ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀδιασίστῳ ὕψει καὶ εὐημερίᾳ μετὰ μακροδιότητος. Τὸ ἱερόν τῆς Ὑπερέας Μακαριότητος ἐλάβομεν, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀγαθῆς καὶ ἐφστῆς ὕψους λίαν ἐχάρημεν, ἐδέχθημεν μετ' εὐλαβείας καὶ τὰς ἀγίας αὐτῆς εὐχάς, καὶ εὐχαριστοῦμεν αὐτῇ ἔγνωμεν καὶ τὰ ἐφεξῆς γεγραμμένα. Ἡμεῖς τὴν Ὑπερέαν Σεβασμιότητα καὶ ἐξ ἀρχῆς, καὶ τώρα, καὶ πάντοτε, καὶ τὴν εὐλαβοῦμεθα, καὶ τὴν τιμῶμεν καὶ τὴν γεραίρομεν, καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀπολαύομεν διηνεκῶς τῆς πατρικῆς αὐτῆς ἀγάπης καὶ τῶν ἀγίων τῆς εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν, καὶ μῆτε ἔγινε, καὶ μῆτε θέλει γένει ποτὲ ἐκ μέρους μας ἑλλειψις ἢ παράδοσις τῶν καθηκόντων τῆς υἱικῆς εὐλαβείας, τὸ ὁποῖον τὸ διατρανοῦσιν αὐτὰ τὰ πράγματα, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι τὸ ἐγνώρισεν καὶ ἡ Ὑπετέρα Μακαριότης. Ὁ ἡγούμενος τοῦ Γαλατᾶ, κύριος Παῖσιος, ἔτυχεν παρ' ἡμῶν τοιαύτης ἀποδοχῆς,

Prea-fericite, preasfinte și prea-învățate Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimului și a toată Palestina, întru Hristos părinte prea-respectat, spre Fericirea Voastră cu evlavie ne îndreptăm și-ți sărut sfânta dreaptă, rugându-ne de atotputernicul Dumnezeu să Te păzească pe prea-sfântul patriarhicesc și apostolesc Scaun în pace și nezguduită sănătate și bună stare într-un mulți ani. Serisoarea sfântă a Fericirii Voastre am primit-o, și de buna și dorita-Ți sănătate foarte ne-am bucurat; am primit cu evlavie și sfintele-Ți rugăciuni, și-Ți mulțămim; am aflat și cele pe urmă scrise. Noi și de la început și acum și oricând și avem evlavie față de Venerabilitatea Ta, și o cinștim și o respectăm, și dorim să avem totdeauna părinteasca-Ți iubire și ale Tale sfinte rugăciuni și binecuvântări, și nici n'a fost, nici va fi vreodată din partea noastră lipsă sau călcare a celor cuvenite fieștii evlavii, ceia ce o dovedesc înseși lucrurile, și nu ne îndoiim că o știi și Fericirea Ta. Egumenul de Galata, chiar Paisie, s'a învrednicit de la noi de o astfel de primire cum se cuvine cui aduce respecta-

οἷα προσήκει τῇ ἐπιφέροντι σεβάσμιᾳ αὐτῆς γράμματα, καὶ εἶναι πάλιν ἡγοούμενος εἰς τὸ μοναστήρι τοῦ Γαλατᾶ, καὶ ἔχει καὶ τὴν ἐπισκεψὶν τῶν ἄλλων μοναστηρίων τοῦ σεβασμίου Τάφου τοῦτο ἤθελε γένῃ καὶ πρότερον, ὅμως ἔπρεπε νὰ φανῇ ἡ ἐδική μας ἀνοχή καὶ ὁ βαθμὸς τῆς εὐλαβείας ὅπου ἔχομεν πρὸς τὴν Ὑπερέαν Μακαριότητα, καὶ λοιπὸν ἔλα τὰ παρακληθότα τὰ ἐπαραδώκαμεν τῇ λήθῃ.

Παρακαλοῦμεν νὰ ἔχωμεν πάντοτε τὰ ἱερὰ αὐτῆς γράμματα μετὰ τῆς ἀγγελίας τῆς ἀγαθῆς καὶ πολυποθέτου αὐτῆς ὑγείας· οἱ δὲ χρόνοι τῆς Ὑπερέας Μακαριότητος εἴησαν θεοθεν πάμπολλοι καὶ πανευτυχεῖς, καὶ αἱ ἄγιοι αὐτῆς εὐχαὶ μεθ' ἡμῶν.

αψιδ', Μαρτίου ιγ'.

Τῆς Ὑπερέας Μακαριότητος υἱὸς ἐν Χριστῷ καὶ ὅλως εἰς τοὺς ὁρισμούς.

Io Nicolae Voevod.

tele-Τῖ scrisori și e din nou egumen la mănăstirea Galata, și are și supravegherea celorlalte mănăstiri ale veneratului Mormânt: aceasta s'ar fi întâmplat și mai nainte, dar se cădea să se arăte însăși îngăduința noastră și adâncul evlaviei ce avem către Fericirea Voastră, și, în sfârșit, toate cele întâmplate le-am dat uitării.

Ne rugăm să avem totdeauna sfintele-Τῖ scrisori cu solia bunei și mult doritei Tale sănătăți; iar anii Fericirii Voastre fie de la Dumnezeu foarte mulți și cu totul fericiri, și sfintele-Τῖ rugăciuni cu noi.

1712, Martie 13.

Al Fericirii Voastre fiu întru Hristos și cu totul la porunci.

Io Nicolae Voevod.

LVI.

Ștefan Brancoveanu către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre năcazurile ce a avut și despre cântărețul Ierotei, pe care i-l recomandă.

1712,
19 Mart.

Θεός!

Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἀγιώτατε Πατριάρχᾳ τῆς ἀγίας πόλεως Ἰερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύρις, κύρις Χρυσάνθε, ὑμέτερε πάτερ σεβασμιώτατε, τὴν Ὑπερέαν Μακαριότητα μετὰ πάσης τῆς υἱικῆς αἰδοῦς προσκυνῶ, ἀσπαζόμενος ταπεινῶς τὴν ἱεράν αὐτῆς δεξιάν· Κύριος ὁ Θεὸς διαφυλάττοι αὐτὴν ὑγια, πολυχρόνιον καὶ πανευφραυνομένην διὰ βίου παντός.

Πολὺς καιρὸς εἶναι ἅρ' οὗ δὲν ἔκαμα τὸ υἱικὸν μου χρεὸς πρὸς τὴν Ὑπερέαν Μακαριότητα δι' ἡμετέρων ταπεινῶν. καὶ τοῦτο διὰ νὰ εὐρίσκουμην πάντοτε εἰς τὸν θυτὸν τῆς λύπης καὶ ἀθυμίας διὰ τὰ συμβάντα μοι παρὰ γνώμην καὶ παρὰ προαίρεσιν δεινὰ· τανῦν δέ, ἐπειδὴ καὶ ὁ παρὼν ἡμῶν μουσικὸς, ἀνὴρ σεβάσιμος καὶ ἀρετῇ κεκοσμημένος, ὃς καὶ τοῦ παρόντος ὑπάρχει κοιμιστής, ἄγιος, δηλαδὴ, κὴρ Ἰερόθεος ἀπεφάσισε νὰ μετέλθῃ παρ' ἡμῶν εἰς τὰ αὐτόθι, ἰδοὺ σπεύδω εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ χρέους μου, ἐρπυνῶν πρῶτον μὲν τὴν ἀγαθὴν κατάστασιν τῆς πανευδαίμονος αὐτῆς εὐρωστίας πρὸς ἐμὴν ὑπερμετρον χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν καί, δεύτερον, αἰτῶν τὴν πατρικὴν τῆς συγγνώμην διὰ τὴν τοσαύτην μου μακρὰν σιωπὴν, ἥσπερ ἀποτυχεῖν οὐδαμῶς ἀμφιδάλω, εἰδὼς τὴν ἀκροτάτην πρὸς ἐμὲ πα-

Δumnezeu!

Prea-fericite, prea-înțelepte și preasfințite Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul și a toată Palestina, doamne, doamne Hrisant, al nostru părinte prea-respectat, Fericirii Tale cu toată fiasca sfială mă închin, sărutând smerit sfânta-Τῖ dreaptă: Domnul Dumnezeu să Te păzească sănătos, întru mulți ani și preabucuros în toată viață.

Multă vreme este de când nu mi-am împlinit fiasca datorie către Fericirea Voastră prin ale noastre [scrisori] smerite, și aceasta pentru că ne găsim neconținut în adâncul întristării și al descurajării pentru cele grozave întâmplate mie peste așteptare și voie; acum însă, de oare ce și cel de față cântăreț, om respectabil și împodobit cu virtute, care e și aducătorul scrisorii de față, adevă un om sfânt, chir Ierotei, și-a pus în gând să plece de la noi într'acolo, iată mă grăbesc să împlinesc datoria mea, cercetând întâiu despre buna stare a prea-fericitei Tale sănătăți pentru a mea peste măsură bucurie și mulțămire și, al doilea, cerând părinteasca-Τῖ iertare pentru o așa de lungă a mea tăcere, de care [iertare] nu

τρικὴν τῆς στοργῆς καὶ συμπάθειαν, ἥσπερ ὁλως τς θεοαῤῥίτικῶς τολμῶ συνιστάναι. Καὶ τὸν ἄνω ῥηθέντα ἡμέτερον κύρ Ἰερόθεον, ὄν-
περ ὡς τίμιον, σεβάσμιον, συνετόν, πεπαιδευ-
μένον καὶ ἄξιον τῆς ὑπερασπίσεως τῆς θέο-
μαι νὰ τὸν δεχθῇ εὐμενῶς καὶ φιλοφρόνως,
καὶ νὰ τὸν βοηθήσῃ εἰς ἐκείνα ὅπου ἤθελε
ἐκτετικῶς ἀναρῆρῃ τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι,
ἐπειδὴ καὶ ὅποιαν ἤθελεν εὖρη παρ' αὐτῆς
τὴν δοῦναι καὶ ὑπεράσπισιν, τοιαύτην καὶ
ἐγὼ μεγαλητέραν θέλω ἔχει καὶ ὁμολογῇ τῇ
πατρικῇ τῆς καλοκάγαθῆς, τὴν χάριν λογιά-
ζωντάς τιν ἐμὴν ἀληθῆ καὶ ἐξείριστον. Ἄς
μὴν ἀποτύχῃ οὖν ὁ ῥηθείς, δέομαι. τῆς δεσ-
ποτικῆς τῆς βοηθείας καὶ ὑπερασπίσεως, ἀλλὰ
διὰ τῆς παρούσης μου ταπεινῆς ἐκείας καὶ
δεήσεως ἃς ἀπολαύσῃ ὅποιος οὖν διαρρηγνύ-
σεως καὶ ἀγάπης παρὰ τῆς Ὑμετέρας Μακα-
ριότητος, ἐπειδὴ καὶ, ὡς ἀνωτέρω εἶπον, ἀθα-
νάτους ὁμολογήσω τῇ σῇ πατρικῇ στοργῇ τὰς
χάριτας, μένων διὰ τοῦ παντὸς ὑπόχρεως
εἰς κάθε τῆς προσταγῆς, ὅστις καὶ μένω ὡς
ὑπογράφουμαι· αἱ δὲ ἄγαι αὐτῆς εὐχαὶ μετ' ἐ-
μοῦ εἴησαν ἐν βίῳ παντί.

ἡφ' ἐβ', Μαρτίου 10'.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ταπεινότητος
καὶ εὐπειθεστάτος υἱός, οὗ μὴν ἀλλὰ καὶ προ-
θυμότερος

Στέφανος Μπραγκοδεάνος.

μὰ ἰδοιέσε de loc că voiū avea-o, eunos-
când prea-înalta-Ți părintească iubire și
simpatie către mine, pe care îndrăznese
eu totul să mă sprijin. Și, pentru cel mai sus
pomenit chir Ierotei, pe care te rog să-l
primești binevoitor și prietenește ca pe un
om einstit, vrednic de respect, cumințu,
cultivat și vrednic de sprijin și să-l ajuți
la ceea ce rugător va aduce Fericirii
Voastre, căci ce ajutor și sprijin va găsi
la Tine, tot așa și eu, mai mare, o voi
recunoaște și mărturisii părintești Tale bu-
nătăți, socotind mulțămirea mea dreaptă și
deosebită. Deci să nu fie lipsit, mă rog,
acesta de stăpânescul Tău ajutor și sprijin, ei
prin această rugăminte supusă și cerere să
capete orice ocrotire și iubire de la Fe-
ricirea Voastră, căci, cum am spus mai
sus, mă voiū recunoaște îndatorit eu veșnice
mulțămiri iubirii tale părintești, rămânând
pe toată viața îndatorit la orice poruncă,
precum și rămân așa cum mă iscălește; iar
sfintele-Ți rugăciuni fie cu mine în toată
viața.

1712, Martie 19.

Al Fericirii Voastre prea-smerit și prea-
supus fiu, dar și prea-gata la slujbă

Ștefan Brâncoveanu.

LVII.

1712,
26 April.

Ștefan Cantacuzino către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre corespon-
dența lor, pacea ruso-turcă și dorința de liberare a creștinilor.

Χριστὸς ἀνέστη!

Μακαριώτατε, ἁγιώτατε καὶ σοφώτατέ μοι
δέσποτα, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα δου-
λικῶς προσκυνῶ καὶ πανευλαβῶς ἀσπάζο-
μαι τὴν χαριτόδωρον αὐτῆς δεξιάν.

Σεβασμιώτατον γράμμα τῆς Ὑμετέρας θειο-
τάτης ψυχῆς μετὰ τῆς δεούτης εὐλαβείας ἀ-
σπασάμενος ἐδεξάμην καὶ περὶ τῆς θεωρου-
ρήτου αὐτῆς ὑγείας τς καὶ εὐπραξίας φθόγ-
χαριστηρίους τῷ Κρείττονι ἀνέπαυφα· ἐν ᾧ ἐν
πρώτοις προανεδάλλεται τὸ αἷτιον τῆς ἀνα-
βολῆς τοῦ ἐπιστέλλειν, ὅτι δηλαδὴ προσέρχε-
ται ἀπὸ συνωθισμῶν ἀλλεπαλλήλων μεριμνῶν
τοῦ ἁγιωτάτου Θρόνου πάντοθεν ἀναφυομένων,
τὸ ὅποιον καὶ πᾶσιν ἐστὶ γνωστὸν καὶ
ὁμολογοῦμενον· ὅθεν εἰ καὶ σπανιάκις (ὡς
φησιν) ἀξιοῦμαι τῆς τιμῆς τῶν ἱερῶν αὐτῆς
γραμμῶν, πλὴν ἐκ ψυχῆς ἡδουμαι καὶ τὸ

Hristos a înviat!

Prea-fericite, preasfinte și prea-înțelepte
al mieu stăpân, mă închin eu un rob
Fericirii Voastre și eu toată evlavie
sărut dreapta Ta izvorătoare de har.

Prea-respectata serisoare a sufletului
vostru prea divin, sărutând-o cu căzuta
evlavie, o am primit și am ridicat către Cel
Atotputernic căutări de mulțămire pentru
cea de Dumnezeu păzită sănătate și bună
stare a Ta; în care mai întâiu se arată
pricina zăbăvii în a o trimete, că adevă vine
din îngrămădirea grijilor una peste alta că-
zute din toate părțile asupra preasfințitului
Seau, ceea ce și mie și tuturor ni e
cunoscut și recunoscut; de unde, și dacă
mai rar (cum se spune) mă învrednicese de
cinstea sfintelor Tale serisori, dar din su-

κρίνω τεκμήριον πατρικῆς φιλοστοργίας ἀνα-
χομένης ἀπὸ τὸν ἐν τοῖς ἀναγκαίοις καὶ κατε-
πείγουσιν μοι ἐξαρχοῦντα καιρὸν νὰ διαμένῃ
καὶ μέρος εἰς τὰς πρὸς τὸν δοῦλον αὐτῆς ἐ-
πιστολάς, καθὼς καὶ τανῶν δὲν ἔλαβεν ἡ ἑρ-
μυτος αὐτῆς καλοκἀγαθία νὰ μὲ εὐεργετήσῃ
μὲ ἐγγράφους εὐχὰς καὶ εὐλογίας καὶ πανευ-
φρόσυνον καὶ παγγενεὶ διεξάγωγὴν τῶν ἀγίων
τῆς κυριακῆς ἐγέρσεως ἡμερῶν. Διὸ καὶ ἀντε-
κλιπαρῶ καὶ ἐκτενῶς καθικετεῖω αὐτὸν τὸν
πρωτότοκον τῶν νεκρῶν, τὴν ἀπαρχὴν τῶν
κεκοιμημένων καὶ δημιουργῶν πάντων τῶν γε-
γονότων, τὸν Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν, στηρίξει,
φυλάξει τὸ ἐνθρον σκῆνωμα τῆς χριστομνη-
του σου Μακαριότητος ἁγίου, εὐθυμον καὶ
ἀδιαλώδητον, ἁγίους, ἀκράδαντον εἰς πολυα-
ριθμούς ἐναυσίους κήλους, διὰ καθύχημα τῶν
ὀρθοδόξων, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν αὐτῆς δοῦ-
λων χάριν καὶ πνευματικὴν ἀγαλλίασιν, ἀμήν.

Ἐγὼν δὲ καὶ τὰ ὅσα ἐφεξῆς ἐπισημαιοὶ ἡ
πραότης αὐτῆς εὐμένεια περὶ τῆς γεγενεῖας
εἰρήνης, καὶ ὅτι μετὰ δόξης τῶν ἁγίων, πλὴν
καὶ μετὰ θεῶν ἐλέους εἰς τὸ ὀρθοδόξων σύ-
στημα ὁποῦ ἐκινδύνει· καὶ περὶ τούτων ὅσα
ἡ κριτικότης αὐτῆς ψυχῇ ἀποφαίνεται, ἀλη-
θείας ἔχονται. καὶ οὕτως ἔχει κατὰ τὸ πα-
ρόν ὁποῦ καὶ ἡμῖς πάντες ἐδῶ, τόσον οἱ ἄρ-
χοντες, ὅσον καὶ τὸ ὑφημένον σύστημα τῶν
ἀδελφῶν, ἐλπίζομεν σὺν θεῷ νὰ εὐφροῦμεν ὁ-
λίγην ἀναψυχὴν καὶ ἐλάττωσιν τῶν θαρσέων
ἐκείνων καὶ θεινοτάτων ἀπειτηνιάτων τῆς ἐκ-
στρατείας καὶ ἐτέρων παραπλησιῶν· διὰ δὲ
τὸ ἀπρωτόδικητον τῶν συμβεβηκότων. εἴτε ἐξ
ἀδουλικῆς τυμπέτωσιν. εἴτε ἐξ ἄλλης ἡστियो-
σοῦν αἰτίας. ἑδῶκα δὲν εἶναι ἐξω τῆς τὰ πάντα
παντόφως διοικουμένης ἀκαταλίπτου Προνοίας.
Ὅθεν ἐκείνα τὰ πάντα ἀναστρέφονται καὶ ὁπο-
μονητέον· ἴσως δὲ ἀρμόζει καὶ νὰ εἰποῦμεν
ὥς οὕτω ἐληλύθη ἡ ἔσχα τῆς ἀπολυτρώ-
σεως τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι αἱ ἀμαρτίαι
αὐτῶν πεπληθύνονται σφόδρα· πλὴν ἄμποτες ἡ
ἀπειρος τοῦ Θεοῦ εὐεργετική νὰ ἐπιτρα-
τίσῃ καὶ τὸν ἐσπερινὸν κλαυθμὸν νὰ μετα-
στρέψῃ εἰς πρωϊνὴν ἀγαλλίασιν. Ἀγαποῦσιν
ἡ περιέργειά μου νὰ πληροφορηθῇ καὶ τὰ
κεφάλαια τῆς συμφωνίας ποῖα καὶ πόσα τάχα
νὰ εἶναι, καὶ πόσους χρόνους, καὶ ἔξω ἀπὸ
Ἰζάκ¹ καὶ κάστρη περιέρχονται καὶ ἄλλα
τινὰ, καί, εἰ μὲν ἔστι καὶ κελσίει ἡ ὑμετέρα
φιλοστοργία νὰ εὐεργετηθῇ καὶ τούτων τὴν εὐ-
δοῇ. Καὶ θέλω ἐμολογῇ ἁθανάτους τὰς χά-
ριτας, διαιώνων ἀείποτε ὁποκλινῆς καὶ προ-

flet mă bucur și o socot ca o dovadă a
părinteștii iubiri, care, din cele de nevoie și
îngrăunădite, face să rămâie destulă vreme și
parte pentru scrisorile către robul Tău,
precum și acum n'a lipsit bunătatea Ta
înăsentă să-mi faci binefacerea unor ru-
găciuni și binecuvântări în scris, cu pe-
treccerea împreună cu toată familia a sfin-
telor zile ale Învierii Domnului. Pentru
care și mulțămesc și neconținut mă rog
de cel d'întăiu creator al morților, în-
ceputul celor adormiți și făptuitor al tu-
turor celor săvârșite, Mântuitorul Nostru
Hristos, să întărească, să păzească ființa
divină a Fericirii Tale, ce imită pe Hristos,
în bună sănătate, bucuros și nevătămat în
multe cereuri de ani, pentru gloria orto-
doșilor și bucuria smeriților Tăi robi și
sufleteasca bucurie, amin.

Am emoscut și câte apoi înseamnă
prea-curata-Ți bunăvoință în ce privește
pacea încheiată, și că ea [este] cu
gloria păgânilor, dar și cu milă dum-
nezeiască pentru lumea ortodocșilor, care
era în primejdie; și în această privință
câte le vădește sufletul Tău deprins a
judeca sănt adevărate, și așa e pentru
vremea de acum; care și noi toți aici,
atât boierii, cât și lumea supusă a fra-
ților, nădăjduim în Dumnezeu să aflăm
ceva odihnă și ușurarea acelor grele și
grozave cereri pentru oaste și altele ca
acestea; iar, cât pentru caracterul ne-
așteptat al celor întâmplare, a fost sau
din lipsă de ehibuială, sau din vre-o
altă pricină, dar de sigur nu fără de
neînțeleasa Pronie, care cu toată înțelep-
ciunea conduce toate. Deci acestea toate
trebuie amânate și răbdare; poate că
e bine să și spunem că încă n'a venit
ceasul liberării robilor lui Israil, căci
greșelele lor s'au înmulțit foarte; afară
dacă nemăsurata lui Dumnezeu bunătate
va stăpâni, și plânsul de seară îl va
preface în bucurie de zori. Ar fi dorit
curiositatea mea să afle și capetele tra-
tatului, care și câte pot fi, și pe câți ani,
și dacă afară de Azac și alte cetăți se
cuprind și altele, și, dacă e îngăduit și
poruncește prietenia Ta, să afle din bu-
nătatea ei și cunoștința acestora. Îți voi
reconoaște mulțămiri nemuritoare, rămă-

¹ Azac, Azov.

θυμότερος εἰς τὰ προσκυνητὰ αὐτῆς προστάγματα· αἱ δὲ εὐχαὶ αὐτῆς εἴησαν μετ' ἐμοῦ διὰ θείου.

αψιβ', Ἀπριλίου 26.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοσεβούςτατης καὶ ἀγιωτάτης Μακαριότητος

ταπεινότητος καὶ ὑπήκουος δοῦλος

Στέφανος Καντακουζηνός.

nând totdeauna plecat și prea-gata la adoratele Tale porunci; și rugăciunile Tale fie cu mine în viață.

1712, April 26.

Al fericirii Voastre prea-encetnice și sfinte prea-supus și ascultător rob.

Ștefan Cantacuzino.

LVIII.

1712,
28 April.

Ștefan Brancoveanu către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre primirea lui Ierotel, trimis la dânsul, și apropiata sosire a lui Anastasie din Ianina, învățătorul fraților lui.

† Χριστὸς ἀνέστη!

Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἀγιώτατε Πατριάρχᾳ τῆς ἀγίας πόλεως Ἰερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύριε, κύριε Χρῶσανθε, ἡμέτερε πάτερ σεβασμιώτατε, τὴν ὑμετέραν μακαρίαν κορυφὴν ταπεινῶς προσκυνῶν, υἱ-κῶς ἀσπάζομαι τὴν ἱσρὰν αὐτῆς δεξιάν. Κύριος ὁ Θεός, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, διαφυλάττει αὐτὴν ὅγια καὶ πανευφραυνομένην διὰ θείου παντός, ἀξιῶσοι τε αὐτὴν εἰς ἐτῶν παμπλείστων περιόδους νὰ ἐορτάσῃ τὴν κοσμοσωτήριον αὐτοῦ Ἀνάστασιν μετὰ διηγενοῦς εὐτυχίας καὶ πάσης πανευδαίμονος καταστάσεως.

Τὸ ἀπὸ εἰς τοῦ τρέχοντος τίμιον καὶ μακάριον αὐτῆς μετὰ πλείστης τῆς υἱικῆς εὐλαβείας ἐδέχθην, ὁμοίως καὶ τὰς πατρικὰς αὐτῆς εὐχὰς, καὶ ἐδόξεσα τὰ μέγιστα τὸν παντοκράτορα Κύριον διὰ τὴν πανευδαίμονα εὐβρώστιαν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος.

Ἐγὼν καὶ τὴν πρὸς ἐμὲ ἄκραν αὐτῆς εὐνοίαν καὶ φιλοστοργίαν, δι' ἣν καὶ δὲν πάῃ ἀμστακλήτους ὁμολογῶν αὐτῇ τὰς χαρίτας, δεόμενος τῆς μακαρίας αὐτῆς ψυχῆς εἰς τὴν αὐτὴν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὲ θάλλῃ, ὅτι ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ ὁ αὐτός εἰμι, καὶ μένω πρὸς αὐτὴν ταπεινότητος, δηλαδὴ, αὐτῆς υἱὸς καὶ προθυμότερος εἰς κάθε της προσταγὴν.

Εὐχαριστῶ δὲ πάλιν ὑπερβαλλόντως καὶ διὰ τὴν ἀγαθὴν δεξιῶσιν ὅπου ἐδείξεν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης τῷ αἰδοσιμωτάτῳ ἡμετέρῳ κὺρ Ἱεροθέῳ, ὅνπερ καὶ πάλιν συνιστῶ τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι, δεόμενος κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν της νὰ μὴν τοῦ λείψῃ ἢ ὑπεράσπισίς της, ἀλλὰ διὰ χάριν ἡμετέραν νὰ τὸν ἔχῃ εἰς τὴν ἀγάπην της καὶ νὰ τὸν συνδράμῃ πάντοτε, ὅπως τρέφεται τοῦ ποθομένου, ἐπειδὴ καὶ

† Hristos a înviat!

Prea-fericite, prea-învățate și preasfinte Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul și a toată Palestina, doamne, doamne Hrisant, al nostru părinte prea-respectat, închinându-mă fericitului Tău creștet, sărut fiește sfânta-Ți dreaptă. Domnul Dumnezeu cel înviat din morți, să te păzească sănătos și cu totul bucuros în toată viața și să Te învrednicească întru mulți ani să serbezi mântuitoarea de lume a Lui Înviere cu neconținută fericire și toată stare prea-fericită.

Serisoarea Ta cinstită și fericită de la 12 ale curenteii am primit-o cu cea mai mare fiască evlavie, precum și părinteștile-Ți rugăciuni, și am slăvit foarte pe Domnul a toate țiiitorul pentru prea-fericita sănătate a Fericirii Voastre.

Am cunoscut și înalta-Ți bunăvoință și iubire față de mine, pentru care nu încetez a-ți mărturisi mulțămiri nerevocabile, rugându-mă de fericitu-Ți suflet să mă mângâie și mai departe cu dânsule, căci, cât despre mine, sânt același, și rămân către Tine prea-plecat, adică, al Tău fiu și prea-gătît la orice poruncă a Ta.

Mulțămesc iarăși peste măsură și pentru buna primire ce a arătat Fericirea Voastră prea-veneratului nostru chir Ierotei, pe care din nou Ți-l înfățișez Fericirii Tale, rugând-o ca după fâgăduiala Ta să nu-mi lipsească sprijinirea Ta, ci pentru hatârul nostru să-l aibă în dragostea Ta și să-l ajute în toate, ca să capete ce dorește, căci a și fost al nostru, și mai ales că e

ἐστάθῃ ἡμέτερος, καὶ μάλιστα ὁποῦ εἶναι καὶ καλῶς καὶ ἄξιος καὶ κεκοσμημένος μὲ κάθῃ ἀρετήν.

Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι τοιούτως θέλει φερθῇ πρὸς αὐτὸν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, καί, στοχαζόμενος τὴν ταπεινὴν μου δέησιν, θέλει παρακινήσῃ εἰς κάθε του συνδρομὴν καὶ βοήθειαν, ἡ ὁποία καὶ εἰς περισσότερον θέλει μὲ ὑποχρεώσει πρὸς αὐτήν.

Ἰδοὺ πάλιν τολμῶ νὰ συνιστῶ τῇ πατρικῇ σου στοργῇ καὶ τὸν κοινὸν ἡμῶν τζιράκην, τὸν λογιώτατον κὺρ Ἀναστάσιον, τὸν οὐδέποτε γελῶντα, ὁ ὁποῖος, πολιτευθεὶς ἐνταῦθα ἐντίμως καὶ τεισιώσας τὴν σπουδὴν τῶν ἡμετέρων αὐταδέλφων καθ' ὅσον ἡ προσταγὴ τοῦ ἐκλαμπροτάτου Αὐθέντου καὶ πατρὸς ἐστάθῃ, ἰδοὺ μὲ τὸ θέλημα τῆς Ἐκλαμπρότητός του ἔρχεται πρῶτον αὐτόθι εἰς προσκύνησιν της, μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον θέλει ἀπέλθῃ εἰς Ἰωάννινα, πρὸς τοὺς ἐαυτοῦ γεννήτορας. Τοῦτο, λοιπόν, παρακαλῶ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα, ὅσον θέλει εὐρεθῇ αὐτόθι, νὰ τὸν ἔχῃ ὡς καὶ εἰς τὴν δεσποτικὴν της εὐνοίαν καὶ νὰ τὸν δέχεται φιλοφρόνως, ἐπειδὴ καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐστάθῃ τζιράκης της καὶ δοῦλος ἀμετάθετος εἰς κάθε της δεσποτικὴν προσταγὴν. Ἐλυπήθην κατ' ἀλήθειαν διὰ τὴν ἀποδημίαν του, ἀλλ' ὀλίγον ἐπαρηγορήθην διὰ τὴν ὑπόσχεσιν ὁποῦ μοῦ ἄφησεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλει ἐπανακάμψῃ. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλει κάμει τὸ χρέος του εἰς τὸ νὰ γελᾷ κατὰ τοῦ ἐαυτοῦ σὺνηθες, τὸ ὁποῖον δὲν παρακινεῖ ὀλίγην τὴν θυμηδίαν τῶ καθορῶντι καὶ ἀκοῶντι αὐτόν.

Προσέτι δέομαι νὰ μὲ θάλπῃ εἰς τὴν πατρικὴν της εὐνοίαν καὶ νὰ μὲ τιμῇσιν συνεχῶς μὲ τὰ τίμια αὐτῆς, προστάζουσά μς εἰς τὰ κατὰ δύνανμιν, ὅτι θέλω καὶ θέλει μς εὐρεῖ διὰ παντός ταπεινότητα, εὐπειθέστατον καὶ προθυμότητα αὐτῆς υἱόν· ἵσπερ αἱ ἱσραὶ εὐχαί μετ' ἐμοῦ εἴησαν διὰ βίου παντός.

αψιέ', Ἀπριλίου κη'.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ταπεινότητος, εὐπειθέστατος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐτοιμότητος υἱός

Στέφανος Μπαγκοβάνος.

și bun și vrednic și împodobit cu toate virtuțile.

Nu mă îndoiesc că astfel se va purta cu dânsul Fericirea Voastră, și, gândind la smerita mea cerere, va fi îndemnat la orice sprijin și ajutor, care și mai cu prisos mă va îndatori către Tine.

Iată din nou îndrăznesc să înfățișez părinteștii Tale iubiri și pe ciraclul nostru al amândurora, prea-învățatul chir Anastasie, cel ce niciodată nu râde, care, ținut aici cu cinste și isprăvind învățătura fraților noștri după cât a fost porunca preastrălucitului Domn și tată, iată cu voia Strălucirii Sale merge întâiu acolo să Ți se închine, iar după puțină vreme se va duce la Ianina, la părinții săi. Dar de aceasta rog pe Fericirea Voastră ca, atâta cât se va găsi acolo, să-l aibă în a Sa stăpânească bunăvoință și să-l primească prietenește, căci și de la început a fost ciracl al Tău și neschimbat rob la orice poruncă de stăpân a Ta. Mi-a părut în adevăr rău pentru plecarea lui, dar puțintel m'am mângâiat pentru făgăduiala ce mi-a lăsat că în scurt timp se va întoarce. Nu mă îndoiesc că-și va face datoria în a râde după obiceiul său, ceia ce nu mișcă puțină veselie cui îl vede și aude.

Mă mai rog să mă mângâi cu părinteasca-Ți bunăvoință și să mă cinstești neconținut cu cinstitutele Tale [scrisori], porunciindu-mi la cele ce pot, căci cu siguranță mă va găsi întru toate prea-smerit, prea-supus și prea-gata fiu al Tău; ale cărui sfinte rugăciuni să fie cu mine în toată viața.

1712, Aprilie 28.

Al Fericirii Tale prea-smerit, prea-supus, dar și prea-gata fiu

Ștefan Brâncoveanu.

1712,
6 Iunie.

Constantin Cantacuzino Stolnicul către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre corespondența lor și legăturile cu amicul comun Ali-Efendi, despre o „viață a lui Adam” de la Gheorghe Kastriotul și despre greutățile vremii.

† Μακαριώτατε, ἁγιώτατε καὶ σωφρότατέ μοι δέσποτα, τὴν Ὑμνέραν Μακαριότητα ταπεινοφρόνως προσκυνῶ καὶ πανευλαβῶς ἀσπάζομαι τὴν παναγιωτάτην αὐτῆς δεξιάν.

Σδοχσμιώτατον γράμμα τῆς ὑμνέρας πατρικῆς εὐμενείας κατὰ τὸ θεόν ἀσπασάμενος, ἀσμενέστατα διὰ τῆς εἰς τὰ ὡς ἐπανόδου τοῦ ἄρχοντος Μεγάλου Λογοθέτου ἐδεδέχμην, καὶ κατὰ πρῶτον λόγον, τὸ εὐκατείστατον καὶ ἐρπετώτατον ἐμοὶ πάντων, τὴν θεοπροφήρητον αὐτῆς ὑγείαν καὶ ῥώσιν ἐνωτισθεῖς, εὐχαριστηρίους ἤμνους τῷ Θεῷ ἀνέπεμψα.

Ἐγνων καὶ τὰ ἐξ' ἐξῆς γεγραμμένα καὶ τὰ ὅσα διὰ ζωσῆς ὁ ἄρχων Λογοθέτης εἰρηκέ μοι. Σημαιοὶ ὅτι καὶ ἡ ὑμντέρα ἁγιωτάτη κορυφῇ συνάχθεται καὶ συναλγῇ διὰ τὰ παράλογα τῆς ἐναντίας φορᾶς τῶν καίρικῶν ἀνωμαλιῶν, καὶ θέδρια ἄξια λύπης εἶναι, πλὴν ὥσάν ὁποῦ δὲν εἶναι τῶν ἐξ' ἡμῶν, καὶ μάλιστα ὁποῦ τὰ τοιαῦτα κοντὰ εἰς τοὺς φρονήμους δὲν λογιζονται ἀσυνήθῃ, ἀλλ' ἄρα τῇ συστάσει τοῦ παντός ἐλαθόν καὶ αὐτὰ τὴν γένεσιν, καὶ ἀνακινουμένη καὶ ταῦτα μετὰ τὴν διαδοχὴν τῶν ἀνθρώπων, καὶ διόρθωσιν οὐδέποτε ἔχουσιν ὑπομονῆς ἐστὶ χρεῖα, ἐκάντι καὶ ἀέκοντι θυμῷ, τῆς ἐποίας περισσότερον χρίζουσιν οἱ ἐν ἁίταις ὑπερέχοντες. Λοιπὸν ῥέτωσαν ὡς θέλουσιν, ἡμεῖς δὲ τῇ Προνοίᾳ τὸ πᾶν ἀναθετόν, καὶ τὸ θεῖον νὰ ἀντιδολογῶμεν νὰ δώσῃ δόναμιν, μετ' εὐχαριστίας νὰ ὑποφέρωμεν τὰ ταῦτα.

Ἐπεὶ ὁρίξαι πῶς κατὰ τὸ παρὸν δὲν ἔστον ἄξιόν τι εἰδήσεως νὰ ἐγχαράξῃ, καί, εἰ μὲν εἶναι καὶ τί, ὁ βῆθεῖς ἄρχων ἐκ στόματος δηλοποιήσῃ, καὶ τοῦτο ὁμολογούμενον, διότι εἰς κάθε καίρῳ δὲν συμβαίνουσιν ἀετάνουστα πράγματα, πλὴν καὶ ἐκείνα ὁποῦ συνέδωον καὶ ἡκοῦσθησαν καὶ ἀκούονται.

Τὰ περὶθεν παρὰ τοῦ κοινοῦ φίλου Ἀλῆ-ἐφέντη ἐλαθόν, καὶ ὑπερευχαριστῶ τῇ Ὑμνέρᾳ Μακαριότητι διὰ τὸν κόπον ὁποῦ ἐλαθὲν εἰς τὴν ἀποστολήν, ἐν καὶ ἀκριβῶς χαίρειν πρὸς τὸν ὁποῖον ἰδοὺ ὁποῦ γράφω καὶ ἰδίως ὁ ὁποῖος, μετὰ τὸ νὰ γράφῃ ὅτι, ὅταν τοῦ ἀποκρίνομαι, διὰ μέσου τῆς Ὑμνέρας Μακαριότητος νὰ τοῦ γράφω, ὅθεν κατὰ τὴν αἵτησίν του ἔκαμα, καὶ δέομαι συγγνώμης ὁποῦ τὴν

† Prea-fericite, preasfinte și prea-în-vățate al mieu stăpân, Fericii Tale smerit mă închin și cu toată evlavia sărut prea-sfânta-Ţi dreaptă.

Prea-venerata serisoare a părințeștii Tale bunăvoinți sărutând-o după cuviință, am primit ceea mai mare plăcere vestea despre venirea într'aceoace a dumisale Marchi Logofăt, și, în cea dintâiu privință cea mai de dorit mie din toate, aflând de sănătatea și puterea Ta de Dumnezeu păzite, am trimis înmuri de mulțumire lui Dumnezeu.

Am cunoscut și cele pe rând serise și câte prin vin grain dumnealui Logofătul mi le-a spus. Îmi spune că și creștetul Vostru cel preasfânt se supără și suferă pentru cele fără rost ale înfățișării protivnice ale neorânduicilor vremii, și de sigur sânt vrednice de întristare, decât numai că nu sânt lucruri din cele de sama noastră, și mai ales că unele ca acestea pe lângă cei cuminți nu se socotese neobișnuite, ci, odată cu aleitnirea lumii întregi, și-au avut și ele nașterea și se numără și ele cu urmarea oamenilor, și nu au nicio îndreptare: e nevoie de răbdare, cu voie sau fără voie, de care au mai mare nevoie cei ce se găsesse sus în demnități. De altfel, mergând cum vreau, ei noi trebuie să lăsăm toate în sama Proniei, și să rugăm pe Dumnezeu să ni dea putere de a suferi cu mulțămită unele ca acestea.

Îmi mai spui că astăzi nu era ceva vrednic de a fi știut pe care să mi-l scrii, și, chiar dacă și este ceva, zisul boier o va spune din gură, și aceasta o recunoaștem, de oare ce în orice vreme nu se întâmplă lucruri vrednice de auzit, decât cele care s'au întâmplat și s'au auzit și se aud.

Ce a trimis prietenul nostru comun Ali-Efendi am primit, și mulțumesc foarte Fericii Tale pentru osteneala ce ai luat la trimetere,—pe care-l salut cu iubire; către care iată că scriu și deosebi; care scriindu-mi că, atunci când îi răspund, prin mijlocul Fericii Tale să-i răspund, deci după cererea lui am făcut, și mă rog de iertare că Te încerc cu ce mi-a scris

παιράζω, τί με ἔγραψε, καὶ τί τοῦ ἀποκρίνομαι. Ἄν εἶναι ὁρισμός της, νὰ τὸν ἐρωτήσῃ, καὶ λογιζέω θέλει τῆς τὰ εἰπῇ, καὶ ἄμποτε, ὡς φίλον παλαιόν καὶ πιστόν, ἂν ἐδόνουμιον νὰ τὸν δουλεύσω καὶ περισσότερον, ἢ εἰς τί, χαρά μου ἦτον.

Τὸ πὼς μετὰ χαράς ἐπιποθεῖ καὶ ἐκδέχεται τὰ εὐτελῆ μου γράμματα, πλήν, ὡς λέγει, διὰ νὰ μὴ διδῇ ἐνόχλησιν, δὲν ἀπαίτει, ἐπίσταμαι ἀκριβῶς ὅτι προσέρχεται ἀπὸ τὴν πρότερον αὐτῆς καὶ ἄκραν καλοκάγαθίαν τοῦτο δὲ τὰ αἵτιον συστήλλει καὶ τὴν ἐμὴν προθυμίαν, καὶ δὲν ἐπιστέλλω συνεχέστερον διὰ νὰ μὴ διδῶ ἀκαίρως καὶ ἄνευ ὕλης ἐνόχλησιν. γινώσκοντας τὸ πλήθος τῶν περὶ αὐτὴν φροντίζων ὁμῶς, ὅταν ὁ καιρὸς τὸ καλεῖ, ἀποτολμῶ νὰ κάμω τὸ χρέος μου.

Περὶ δὲ τοῦ Βίου τοῦ Ἀδάμ, ἡποῦ κλεῖσται νὰ γράψω πρὸς τὸν Κατρινιώτην¹, νὰ φροντίσῃ νὰ πεμφθῇ, τοῦτο μετὰ προθυμίας θέλω κάμῃ ὅταν εὐρεθῇ με πρῶτην ἀναζήτησιν, διὰτὶ πρὸ πολλοῦ μηδεὶς οὕτε ἐκείθεν ἤλθε, μήτε ἐντεύθεν ἐκείσε ἀπῆλθεν ὁμῶς. ὡς εἶπον, ὅταν τύχη, θέλω ἐπεμπελθῇ νὰ κάμω τὸ προσταχθέν. Τὰ περὶ τῆς Ἀγίας Πόλεως ἐνωτίσθην, καὶ πολλάκις περὶ τούτου τὸν ἐκλαμπρότατον Ἠγεμόνα ἐνόησα, ἐκείνα ὅπου ἦτον χρέος μου. Καὶ ἄλλο διὰ τέλους δὲν λέγω, εἰ μὴ ὁ ἅγιος καὶ ἐλεήμων Θεὸς νὰ πρὸς καὶ νὰ ἐνδυναμώσῃ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα. διὰ κούρην τῶν Ἀγίων Τόπων καὶ καύχημα τῶν ὀρθοδόξων καὶ ὑμετέρων παρηγορίαν. καὶ νὰ με ἀξιώσῃ ἐν ὅσῳ τὸ ζῆν ἔχω νὰ ἀξιωθῶ καὶ αὐθις τῆς σωματικῆς αὐτῆς ἐντεύξεως καὶ πόθητῆς παρουσίας, καὶ ἄμποτε, χωρὶς ἐραδοτήτος καὶ ἀναβολῆς καιροῦ.

Ὁ ἀδελφός μου Χατζῆ Μιχαήλ καὶ οἱ αὐτῆς ταπεινοὶ δοῦλοι οἱ υἱοὶ μου εὐλαβῶς καὶ δουλικῶς προσκυνοῦσι τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα, ὡσαύτως καὶ οἱ ὀφρτικάλοι αὐτῆς τὴν δουλικὴν προσφέρουσιν, καὶ οἱ νέοι ὑποφύγιοι ἐρωτῶσι μετὰ πόθου τὴν ἀγαθὴν αὐτῆς παρουσίαν, νὰ λάβουν τὴν χειροτονίαν μετὰ τῆς πατρικῆς εὐλογίας ἧς καὶ αἱ πανάγια καὶ θεοπεσιθεῖς εὐχαὶ εἶησαν μετὰ πάντων ἡμῶν φυλάσσεται διὰ βίου.

Ἰουλίον Θη, 1712.

Τῆς Ὑμετέρας σοφωτάτης Μακαριότητος εὐλαβέστατος καὶ ταπεινόςτατος δοῦλος

Κ. Καντακουζηνός.

și cu ce-i răspund. Dacă e voia Ta, să-l întreb și cred că-Ți va spune, și, de aș putea, ca pe un prieten vechiu și credincios, să-l recunosc și mai cu prisos, la orice, m'aș bucura.

Cum că dorești cu bucurie și primești smeritele mele scrisori, dar, cum spui, ca să nu-mi dai supărare, nu le cei, știu bine că aceasta vine de la blândețea Ta și de la înalta bunătate; și aceasta sprijine și graba mea, și nu-ți trimit mai des ca să nu-Ți fac supărare fără rost și fără materie, eumoscând mulțimea grijilor din jurul Țău; dar, când o cere vremea, cutez a-mi face datoria.

Cât despre Viața lui Adam ce-mi poruncești să scriu Kastriotului ca el să se gândească a o trimete, cu grabă o voi face când se va găsi prima ocazie, căci de mult nimeni n'a venit nici de acolo, nici de aici acolo nu s'a dus; dar, cum am spus, când se va întâmpla, mă voi îngriji să fac ce-mi e orânduit. Cele despre Sfânta Cetate le-am aflat, și am îndemnat adesea pentru aceasta pe prea-strălucitul Domn, cele ce erau datoria mea. Și alta pentru sfârșit nu spun decât că sfântul și milostivul Dumnezeu să-Ți deie mulți ani și să imputernicească pe Fericirea Ta, pentru chivernisirea Locurilor Sfinte și gloria ortodoxilor și a noastră mângâiere, și să mă învrednicească în toată viața să capăt și de acum înainte cercetarea Ta trupească și dorita prezență, și cât mai fără zăbava vremii.

Fratele meu Hagi-Mihai și smeriții Țăi robi filii miei cu evlavie și supunere se înclină Fericirii Voastre, precum și dregătorii Țăi Îți aduc supunerea de robi, și noii aleși întreabă cu poftă de buna-ți prezență ca să ea hirotonia cu părinteasca binecuvântare; ale cării preasfinte și de Dumnezeu ascultate rugăciuni să fie spre paza noastră cu noi toți în viață.

Iunie 6, 1712.

Al Fericirii Tale prea-înțelepte preaevlavios și prea-supus rob:

Constantin Cantacuzino.

¹ Gheorghe. V. N. Iorga, *Ist. lit. rom.*, II, *passim*, și *Byzance après Byzance*.

1712,
9 Iunie.

Toma Tzuki, „socrul lui Nicolae-Vodă“, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre botezul de către acesta al beizadelei și despre schimbările de egumeni în Moldova.

Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ σεβασμιώτατέ μοι πάτερ καὶ Πατριάρχᾳ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύριε, κύριε Χρῦσανθε.

Τὴν Ὑμνέστην Μακαριότητα πραγματικῶς καὶ εὐλαβῶς ἀσπάζομαι τὴν ἱεράν τῆς δεξιάν, θεόμνητος τοῦ παναγάρχου Θεοῦ ὅπως διατηρεῖται αὐτὴν ἄνασον, ἄτρωτον, ὑγιᾶ, εὐθυμον καὶ μακρόδιον. Σεβασμιώτατον αὐτῆς γράμμα ἔλαβον, καὶ διὰ τὴν ἀγαθὴν αὐτῆς ὑγίαν λίαν ἐχάρηκα, καὶ τὰ ἐρξαίης γραφόμενα καλῶς ἐκατάλαβα, τὰ ὅποια μεγάλην χαρὰν μὲ ἐπροξένησαν, γνωρίζοντας τὸν σκοπὸν τῆς Ὑμνέστης Μακαριότητος πῶς εἶναι διὰ τὴν ἐλθὲν εἰς τὰ αὐτόθι, καὶ παρακαλῶ τὸν Θεὸν νὰ μὴς τὸ ἀξιώσῃ χωρὶς ἄργητα. ἐπειδὴ τῶρα ἔγινε καὶ συγγένεια μεταξὺ ἡμῶν, μὲ τὸ νὰ ἐνευσεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ὀφηλοτάτου μου Αὐθέντου, καὶ τὴν ἐζήτησεν, ἀπὸ τὴν ἄκραν εὐλάβειαν ὅπου ἔχει πρὸς αὐτήν, καὶ ἐδάπτῃς τὸν παῖδάδην, τὸν ὅποιον αἱ θεοπεσιθεῖς τῆς εὐχαὶ νὰ τὸν κάμουν πολυχρόνιον, καὶ νὰ τὴν ἀξιώσῃ ὁ Θεὸς νὰ τὸν στεφανώσῃ μὲ ὑγίαν καὶ εὐτυχίαν τῶν γονέων. Νὰ μὲ συγχωρέσῃς, θεσποτά μου, διὰ τὴν ἄργητα τῆς ἀποκρισέως μου, ὅτι ὅν εἶναι τὸ πταίσματον ἐδικόν μου, ἐπειδὴ ὁ εὐγενέστατος ἄρχων Μεγας Ποστέλνικος, ὁ ἐπίτροπός σας, ἄργησε νὰ μὲ δεῖξῃ τὸ τευτέρι ὅπου μὲ προστάξετε νὰ ἰδῶ, ἕως ὅπου τοῦ τὸ ἐγύρευσα. Πανοσιώτατος ἅγιος ἀρχιεμανδρίτης, ἐρωτῶντάς τον τί τὸν προστάζεται νὰ μὲ συμβουλευθῇ, μὲ ἀπεκρίθη πῶς τὸν γράφετε ἀποφασιστικῶς νὰ μεταθέσῃ τὸν καθηγούμενον τοῦ Ἁγίου Σάββα εἰς τὸ μοναστήρι τὸ Κάτινον. Ἐγὼ, δεσπάτη μου, πολλάκις σὰς τὸ ἔγραψα καὶ πάλιν σὰς τὸ γράφω, πῶς εἰμαι πρόθυμος εἰς ὅτι ὅπου νὰ μὲ προστάξετε νὰ τὴν δουλεύσω μὲ τὴν ψυχὴν μου καὶ μὲ τὴν ζωὴν μου, καὶ εἰς ὅτι μὲ φανερώσουν οἱ οἰκείοί σας. Διὰ τὸν Μανολὴν πνευματικόν, ἅγιον καθηγούμενον τοῦ Μπουρνότκι, ὅπου γράφετε, ἐχάρηκα τὴν ἐξαρχίαν ὅπου τὸν ἐλεήσατε. Ὁ υἱός μου καὶ δοῦλός τῆς Κωνσταντίνος πανευλαβῶς καὶ προσκυνητικῶς ἀσπάζεται τὴν ἱεράν τῆς δεξιάν καὶ τὴν ὑπερυψηριστῆ διὰ ταῖς νοουθεσίαις ὅπου τὸν γράφετε. Καὶ περὶ τοῦτου τὴν εὐχαριστῶ καὶ ἐγὼ, ὁμοίως καὶ ὁ γαμβρός μου, κυρίτζη Γεωρ-

Prea-fericite, prea-învățate și prea-respectate al meu părinte și Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul și a toată Palestina, doamne, doamne Hrisante.

Fericirii Tale cu plecăciune și evlavie Îți sărut sfânta dreaptă, rugându-mă de prea-bunul Dumnezeu să Te fie fără boli netulburat, sănătos, în voie bună și întru mulți ani. Prea-venerata-Ți serisoare am primit-o, și m'am bucurat foarte de buna-Ți sănătate, și cele pe rând scrise bine le-am aflat, care mi-au cășunat mare bucurie, cunoscând că scopul Fericirii Voastre e să vii într'acoece, și rog pe Dumnezeu să ne învrednicească fără zăbavă, căci acum s'a făcut și înruditie între noi, de vreme ce a poruncit Dumnezeu în inima preainălțatului meu Domn, și Te-a rugat, din înalta evlavie ce are către Tine, și ai botezat pe beizadea, pe care rugăciunile Tale de Dumnezeu ascultate să-l fie întru mulți ani, și să Te învrednicească Dumnezeu să-l și cunună cu sănătatea și fericirea părinților. Să mă ierți, stăpâne al meu, căci nu e greșeala mea pentru zăbava răspunsului meu, de vreme ce prea-nobilul domn Marele Postelnic, episcopul Tău, a zăbovit să-mi arăte testerul ce-mi poruncești să văd până ce i l-am cerut. Prea-cucernicul sfânt arhimandrit, când l-au întrebat ce-mi poruncești să-mi spuie, mi-a răspuns că-i serii cu hotărîre să schimbe pe catigumenul de la Sf. Sava la mănăstirea Cașinului. Eu, stăpâne al mien, Ți-am scris-o de mai multe ori și iarăși Ți-o scriu cum că sânt gata la orice-mi poruncești să Te slujesc cu sufletul meu și cu viața mea și la orice-mi arată easniei Țăi. Pentru chir Manoli duhovnicul, sfântul catigumen de la Barnovschi, despre care-mi serii, m'am bucurat de exarhia cu care l-ai miluit. Fiul meu și robul Tău Constantin cu toată evlavia și închinarea Îți sărută sfânta dreaptă și-Ți mulțămeste pentru sfaturile ce-i serii. Și pentru aceasta Îți mulțămesc și eu, de asemenea și gine-

γάκης, Σὰς προσκυνῶ καὶ ἀσπάζεται τὴν ἁγίαν της δεξιάν. Ταῦτα, αἱ δὲ εὐχαὶ της εἴησαν μετ' ἐμοῦ.

αψιδ', Ἰουνίου 9.

Τῆς Ὑπερέρας Μακαριότητος εὐγνώμων υἱὸς της ἐν Χριστῷ καὶ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς

Θωμᾶς Τζουκῆς,
πενθερὸς τοῦ Νικολάου-Βόδα.

rele meu, Chiriți Iordachî, Ți se închină și sărută sfânta-Ți dreaptă. Acestea, și rugăciunile Tale fie cu mine.

1712, Iunie 9.

Al Fericirii Tale recunoscător fin întru Hristos și la poruncă.

Toma Tzukis,
socrul lui Nicolae-Vodă.

LXI.

Mitropolitul Moldovei, Ghedeon, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre rosturile egumenilor de la mănăstirile Sfântului Mormânt.

1712,
Iulie.

† Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἀγιώτατε Πατριάρχᾳ της ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, τὴν Ὑπερέραν Μακαριότητα ἀδελφικῶς κατασπαζόμενος προσκυνῶ καὶ δέομαι διὰ παντὸς τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἵνα διαφυλάττῃ αὐτὴν εἰς τὸν ἀγιώτατον καὶ ἀποστολικὸν αὐτῆς θρόνον ἀνστον. εὐθυμον, ὑγιᾶ, μακρόδιον, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀδιασείστω ὕσῃ καὶ εὐμερίᾳ μετὰ μακαριότητος.

Τὴν ἱεράν καὶ σεβασμίαν αὐτῆς ἐπιστολὴν προσκυνητικῶς ἀσπασάμενος ἔλαβον, ὑπερεχάρην διὰ τὴν ἀγαθὴν καὶ ἐρπετωτάτην αὐτῆς ἐμοὶ ὕσῃαν ἔργων καὶ τὰ ὅσα μοι γράφει διὰ τοὺς ἡγουμένους, ὅποῦ ἔστειλεν εἰς τὸ Μπουρνόσακ καὶ εἰς τὸν Ἅγιον Σάββαν, διὰ τοὺς ὁποίους εὐχαριστῶ τῇ Ὑπερέρᾳ Μακαριότητι ὅποῦ ἔστειλε τοιοῦτους χρησίμους, ἀξίους καὶ ἀρεστοὺς εἰς ὅλους καὶ διὰ τὴν ἁγρὰν εὐλόγῃται καὶ θερμὴν ἀγάπην ὅπου ἔχω εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον καὶ εἰς τὴν Μακαριότητά Σου θέλουσιν ἔχει καὶ παρ' ἐμοῦ τὴν δυνατὴν βοήθειαν καὶ ὑπεράσπισιν, ὁμοίως καὶ παρὰ τοῦ Θεοτεδέστου ἡμῶν Αὐθέντου, ὃς καὶ πολλὴν εὐνοίαν καὶ ἐπίσκεψιν δεικνύει εἰς τὰ ἱερά αὐτῆς μοναστήρια, καὶ ἡγουμένους, καὶ περὶ τούτου λοιπὸν ὅς μὴν ἔχῃ καμνίαν ἐννοίαν ἢ Σὴ Μακαριότης, ἥς τὰ ἔτη πάμπολλα καὶ πανευτυχῆ, καὶ αἱ Θεοπεσιθεὶς αὐτῆς εὐχαὶ μετ' ἡμῶν.

αψιδ', Ἰουλίου.

Τῆς Ὑπερέρας Μακαριότητος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς

† *Ghedeon Mitropolitul Moldovei.*

† Prea-fericite, prea-înțelepte și preasfinte Patriarh al sfinței cetăți Ierusalimul, Fericirii Voastre, foarte frățește sărutând-o, mă închin și mă rog de atotputernicul Dumnezeu să Te ție pe Scaunul prea-sfânt și apostolic bucuros, sănătos, întru mulți ani, în pace și netulburată sănătate și bună stare cu viață lungă.

Sfânta și respectata-Ți scrisoare, cu închinare sărutând-o, o am luat, și m'am bucurat pentru buna și foarte dorita-Ți sănătate; am aflat și câte-mi scrii pentru egumenii ce i-ai trimis la Barnovschi și la Sf. Sava, pentru cari mulțămesc Fericirii Voastre că a trimis astfel de folositori, vrednici și potriviți la toate; și, pentru înalta evlavie și caldă iubire ce am către Sfântul Mormânt și către Fericirea Ta, vor avea și de la mine cea după putință ajutorare și sprijinire, de asemenea și de la prea-respectatul nostru Domn, care și arată multă bunăvoință și cerețare sfințelor Tale mănăstiri și egumenilor, și, de spre aceasta, de altfel, să n'aibi nicio grijă Fericirea Ta; ai cării ani să fie prea-mulți și în totul fericiri, și rugăciunile Tale de Dumnezeu ascultate cu noi.

1712, Iulie.

Al Fericirii Voastre întru Hristos frate și la poruncă

† *Ghedeon, Mitropolitul Moldovei.*

1712,
1-1u Sep-
tembre.

Antim, Mitropolitul muntean, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre
reluarea corespondenței.

† Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ
Πατριάρχῃ τῆς ἀγίας πόλεως Ἰερουσαλὴμ
καὶ πάσης Παλαιστίνης, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυ-
σάνθῳ, τῷ σεβασμιωτάτῳ ἡμῶν ἐν Χριστῷ
πατρὶ, τὴν εὐλαβητικὴν προσκύνησιν.

Ὁ τιμιώτατος ἄρχον βεστιάρης ὁ Γρηγοράσ-
κος, ὁ κομιστής τῆς παρούσης, ἔστω ἡμῖν λύ-
σις τῆς μακρᾶς σιωπῆς. Δὲν ἐγράψαμεν ἐκ πολ-
λοῦ τῇ θεοτιμῇ αὐτῆς Μακαριότητι οὐκ ἐκ
λήθης ἢ ἐξ ἀμελείας, ἀλλὰ διὰ τὰ μὴ φανῶ-
μεν ὀφρστοί, γράμματα προσομιλοῦντες ἀνω-
φελῶς τῷ μεγάλῳ ἀδιαλείπτως ἔχοντι τὰς
φροντίδας ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀπειρῶν
λαῶν κειδομένων. Πλὴν μᾶς ἤλεγχε καὶ ἐ-
κάστην ἢ πρὸς τὴν πατρικὴν αὐτῆς ἀγάπην εὐ-
λαβητικὴ ἡμῶν ἔφρασις, καὶ οὐκ ἀνεγέκλητον
μᾶς ἐπαράστασις τὴν πολλὴν σιωπὴν. Ὅθεν,
διὰ τὰ μὴν ἀκούωμεν ἐπὶ πλείον τῆς εὐλα-
βείας μας τὰς δικαίας ἐπιπλήξεις, ἀφήσαμεν
εἰς ἓνα μέρος καθὲς λογῆς παρατήρησιν καὶ
ἀνεπαρτήσαμεν ἐπιστεῖλαι.

Εἶναι λοιπὸν ἡ παροῦσα: πρῶτον μὲν διὰ
τὰ προσκυνήσωμεν κατὰ τὸ πρέπον τὴν ὑπέρ-
τιμον αὐτῆς Μακαριότητα. δεῦτερον δὲ διὰ τὰ
τῆς ἐνθυμήσωμεν πῶς, εἰ καὶ μακρὰν ἀπόντες
καὶ πολλὴν (sic) σιωπήσαντες χρόνον, ἀμετά-
τρεπτον ὁμῶς διατηροῦμεν ἢν ἄνωθεν καὶ ἐξ
ἀρχῆς εἶχομεν πρὸς τὴν πατρικὴν τῆς φιλο-
στοργίαν εὐλαβεῖν τε καὶ ἔφρασιν, τὴν ὅποιαν
ἐτοιμῶς ἔχομεν καὶ δι' ἔργων ἐπιδειξαι, ὃν
μᾶς ἀξιώσῃ ποτὲ τῶν προσκυνητῶν τῆς προσ-
ταγμάτων καὶ, ἀγλαὰ οὐχ ἱκανοὶ ἐσμέν τὰ
δουλεύσωμεν κατ' ἀξίαν τὴν μεγίστην αὐτῆς
Μακαριότητα, ὅπως εἴμεσθαι θέλοι: πῶς ἡ
ἐμφυτός τῆς ἀγαθότητος θέλει δεχθῇ πάντοτε
ἐσμενῶς τὰ ὅσα κατὰ δύναμιν εἰς δουλεύειν
τῆς ἐπιτελέσωμεν. Ταῦτα προσκυνητῶς ἐπὶ
τοῦ παρόντος, καὶ, ἀσπαζόμενοι εὐλαδῶς τὴν
μακαρίαν αὐτῆς δεξιάν, δεσμέθα τοῦ ἐν Τριᾷδι
Θεοῦ τὰ περισκέπη καὶ τὰ διατηρῇ τὴν Μα-
καριότητά τῆς ἐρρῶμένην καὶ εὐδαιμονοῦσαν
ἐν δῶι παντὶ ἡμῖν.

αψιβ', Σεπτεμβρίου κ'.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιωτάτης Μακαριότη-
τος πρόθυμος εἰς τοὺς ὁρισμοὺς

† *Al Ungrovlachiei, Antim.*

† Prea-fericitului, prea-învăţatului şi prea-
sfântului Patriarh al sfintei cetăţi Ierusa-
limul şi a toată Palestina, domnului domn
Hrisant, prea-respectatului nostru întru
Hristos părinte, închinare cu evlavie.

Prea-cinstitul dumnealui Vistierul Gri-
goraşeu, aducătorul celei de faţă, să ni fie
desfacerea îndelungatei tăceri. N'am scris
de mult celei de Dumnezeu cinstite Ferie-
ciri a Tale nu din uitare sau din nepurtare
de grijă, dar ca să nu părem a cădea greu,
convorbind prin scrisori fără folos cu cel
care neîncetat are mari griji cu privire la
Biserica şi e ocupat cu nesfârşite popoare.
Dar ne-a mustrat în fiecare zi aplecarea
plină de evlavie a noastră către iubirea
Ta părintească şi ni-a înfăţişat multa tă-
cere ca un lucru de nesuferit. Deci, ca să nu
mai auzim mustrările drepte ale evlaviei
mele, am lăsat de o parte orice fel de consi-
deraţie şi am luat îndrăzneala de a-Ţi scrie.

De altfel, aceasta e: întâiu pentru ea
să ne închinăm după cuviinţă prea-cinstitei
Tale Fericiri; al doilea însă ca să-Ţi
amintim că, de şi stând departe şi tăcând
multă vreme, totuşi păzim neschimbată
cea de sus şi dintru început avută evla-
vie şi aplecare către părintească-Ţi iu-
bire, pe care sântem gata să o arătăm
şi prin fapte, dacă ne va învrednici vre-
odată de respectatele-Ţi porunci; şi, cu
toate că nu putem destoinici a-Ţi servi
după vrednicie prea-marii Tale Ferie-
ciri, dar sântem siguri că înăscuta-Ţi iu-
bire va primi totdeauna cu bunăvoinţă
câte după putere spre slujba Ta le vom
săvârşi. Aceasta cu plecăciune pentru mo-
ment şi, sărutând cu evlavie fericita-Ţi
dreaptă, ne rugăm de Dumnezeu în
Treime să ocrotească şi să păzească pe
Fericirea Ta sănătoasă şi fericită în toată
viaţa; amin.

1712, 20 Septembrie.

Al Fericirii Tale gata la porunci.

† *Al Ungrovlachiei, Antim.*

LXIII.

Constantin Stolnicul Cantacuzino către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, 1712,
despre nevoia Turcului Ibrahim-Celebi, știrile ce primește Domnul, tulburările de Novembre.
la Constantinopol și prognosticurile din calendar.

Θεός.

† Μακαριώτατε καὶ σοφώτατε δέσποτα, τὴν
Ῥυστέρᾳ Μακαριότητι δουλικῶς προσκυνῶ
καὶ τὴν παναγίαν αὐτῆς δεξιάν πανευλαβῶς
ἀσπάζομαι.

Ταῖς ἀπεραχμέναις, μὲ τὸν εἰς τὰ αὐτόθι
ἐρχομένων τοῦ Μεγάλου Ποστέλνικου, ἔγραψα τῇ
Ῥυστέρᾳ Μακαριότητι, ἀποδοὺς αὐτῇ τὴν ὀφει-
λουμένην προσκύνησιν. Τώρα πάλιν μὲ τὴν
ἐπαναστροφὴν τοῦ Ἱμπραήμ-τῆς-εἰς-πῆ δὲν ἄρ-
γητα εἰς τὸ νὰ ἀναπληρώσω τὸ αὐτὸ ἀπαραι-
τητον χρέος τῆς εὐλαβητικῆς, διὰ τοῦ πα-
ρόντος μου, προσκυνήσεως, ἐν ᾧ ὁλοκλινῶ
τῇ αὐτῆς Μακαριότητι καὶ τὰ κατὰ τὸν βῆθος
Ἱμπραήμ-τῆς-εἰς-πῆ, ὅτι, ἂν καλὰ καὶ νὰ ἐπιδῶ
ἐδῶ ὀλίγον καιρόν, ὅπως κατὰ τὸν εἰπόντα: ἐξ
ὄνουρος τὸν λέοντα, ἐπορεύθῃ φρόνιμα. εὐ-
τακτα. ταπεινὰ καὶ καθῶς πρέπει, ἀλλ' ἐπειδὴ
δὲν ἤθελον νὰ ἀπομείνῃ ἐνταῦθα περισσεί-
τον, φοβηθεὶς ἵσως μέπως καὶ χάσῃ τὸ φῶμί-
του ὅπου ἔχει ἀπὸ τὴν Βασιλείαν. ἐζητήθη
ἀπὸ τὸν Ἀδθέντην, καὶ οὕτως ἦ αὐτοῦ Ἐκλαμ-
πρότης δὲν ἤθελον νὰ τὸν ἐμποδίσῃ. Ὅθεν
καὶ ἐγώ, μὲ ὅλον ὅπου κατὰ τὴν προσταγὴν
τῆς Ῥυστέρᾳ Μακαριότητος, ὥσάν ὅπου καὶ
τῆς ἐπρόγραφου, πρόθυμος ἤμην νὰ τὸν συν-
τρέξω εἰς τὸ κατὰ δύναμιν. ἂν καλὰ καὶ νὰ
ἱσχύω ὀλίγον, μ' ὅλον τοῦτο ἡ ὀλίγη του ἄρ-
γοπορία εἰς τὰ ἐνταῦθα δὲν τὸ ἐκάλει νὰ
τὸν δουλεύσω εἰς ἐκείνα ὅπου ἤθελε μὲ εἶλθῃ
ἀπὸ χέρι, πλὴν ἀρκετὸν εἶναι τοῦτο πῶς τὸν
ἐγνώρισα ὡς φρόνιμον καὶ ταπεινὸν καὶ εἰς
τὰ πάντα, ὡς εἰπεῖν. εὐτακτον.

Ἐνταῦθεν οὐδὲν νέον ἔχω νὰ σημειώσω τῇ
Ῥυστέρᾳ Μακαριότητι ἀξιόλογον. ἢ περίεργον.
Τὰ ψευδορροπία ὅπου ἐρχονται διδοὶ ὁ Ἀδθέν-
της καὶ μεταγλωττίζονται, καὶ, ἀφοῦ τὰ μετα-
γλωττίζουν. θέλει τῆς τὰ πέμψῃ ἡ Ἐκλαμ-
πρότης του. Προσεκτικῶς ὅπως τώρα προσμένω
νὰ εἰδῶ ποίαν ἐκβασιν θέλουν λάβῃ αἱ παρά-
δοχοὶ δοκοῦσαι τοῖς πλείοσι μεταβολαὶ καὶ τὰ-
ραχαὶ ὅπου αὐτοῦ ἔγιναν· εἰ δὲ αὐταὶ αἰρή-
θῃσι ταραχαὶ τῆς θείας πάσης καὶ ἀδῆλου
ἐκείνης ἐξήρτηται προνοίας. τί λεκτέον ἢ τί
πρακτέον; Ἐκείνη ὡς δοῦλται οὕτω ὡς τὰ
διεξήγη καὶ εἰς τὴν ἀκροτάτην ἐκείνην τῶν
ὄντως ἀγαθῶν περισπῆν ὡς τὰ διαθήσῃ!

Καταντάρια ἄλλαις χρονιαῖς μὰς ἐπερίσειον
ἕως τοῦ νῦν· ἐφέτος δὲ ἕνα μόνον μὲ ἤλθεν,

Dumnezeu.

† Prea-fericite și prea-înțelepte stăpâne,
Fericirii Voastre cu supunere mă închin
și prea-sfânta-Ți dreaptă cu toată evlavia
o sărut.

Zilele trecute, cu venirea într'acoace
a Marelui Postelnic, am scris Fericirii
Voastre, aducându-I cuvenita închinăci-
une. Acuma iarăși cu întoarcerea lui Ib-
rahim-Celebi n'am zăbovit să împlinesc
această neapărată datorie a evlavioasei
închinări, prin aceasta a mea, în care
Te înștiințez pe Fericirea Ta și despre
cele cu privire la cel de mai sus Ib-
rahim-Celebi, că, de și a fost aici câ-
tăva vreme, dar, cum se zice: după un-
ghie leul, a călătorit cuminte, așezat,
smerit și cum se cade, dar, de oare ce
n'a vrut să mai rămâie aici, temându-
se poate ca să nu-și piardă pâinea ce o
are de la Împărăție, s'a cerut de la
Domn, și astfel Strălucirea Sa n'a vrut
să-l împiedece. Deci și eu, cu toate că,
după porunca Fericirii Voastre, cum Ți-
am scris și mai înainte, eram gata să-l
ajut după putere, de și pot puțin, dar
totuși puțină lui zăbavă aici nu l-a
chemat să-i servească la cele ce mi-ar fi
fost la îndemână, dar e destul aceasta
că l-am cunoscut cuminte și smerit și
la toate, ca să spun așa, cu bună rînduială.

Deci n'am nimic nou de preț să arăt
Fericirii Voastre decât lucruri de curiosi-
tate. Falsele rapoarte ce le vin dă Domnul
și se traduc, și, îndată ce se vor traduce,
Strălucirea Sa Ți le va trimite. Cu pru-
dență însă acuma aștept să văd ce ieșire
vor lua cele ce se par celor mai mulți
peste așteptare schimbări și tulburări ce
au avut loc în acele părți; iar, dacă zisele
tulburări atârnuă de aceea Pronie Dumne-
zeiască întreagă și nesigură, ce să spunem
sau ce să facem? Ea cum vrea așa să le
conducă și să le așeze la aceea prea-înaltă
așteptare a celor de fapt buni!

Calendarul de celelalte po an mi-au pri-
sosit până acum; pe anul acesta mi-a venit

λατινικόν, τὸ ὁποῖον εἶναι τετραβέντος¹, ὅθεν, ὁποῦ ὁ συγγραφεὺς εἶναι Ἰεσουῖτης, τίποτες δὲν προλέγει εἰς τὴν τῆς ἁκοῆς τέρψιν, πλήν, καθὼς εἶναι ἰδοῦ ὁποῦ τὸ στέλλω τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι, καὶ παρακαλῶ αὐτὴν νὰ τὸ δεχθῇ, καί, ἂν οὐδὲν ἄλλο θέλει νοσημευθῇ εἰς αὐτό, κἄν γοῶν ἡ συνοπτικὴ ἱστορία ὁποῦ περιέχεται εἰς αὐτὸ τῶν κρᾶληδων τῆς Οὐγκαρίας καὶ ἄλλα τινὰ περίεργα δὲν τῆς θέλουσι φανῇ ἀτερπῆ.

Οἱ τοῦ ταπεινοῦ μοι οἴκου ἀπαξάπαντες, οἷ τε υἱοὶ μου σὺν γυναίξιν καὶ τέκνοις, ὁμοῦ καὶ οἱ ὁφρτικιάλοι: τῆς, ἐδαφικῶς προσκυνοῦσι τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα καὶ τὴν σεβάσμιαν τῆς δεξιᾶν πανευλαδῶς ἀσπάζονται.

Ταῦτα μὲν τό γε νῦν ἔχον, αἱ δὲ πανάγια: καὶ θεοπεσιθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ εἶησαν ἡμῖν διὰ βίου συντηρητικαί.

αψιδ', Νοεμβρίου.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος.

Εἶπα ἄνωθεν ὅτι μόνον ἓνα καλαντάριον μὲ ἤλθε, καὶ ἀληθῶς οὕτως ἔχει, πλήν τῶρα ὕστερον ἤλθασι καὶ ἄλλα τέσσαρα ἢ καὶ πέντε καλαντάρια ἰταλικά, τὰ ὁποῖα ἐδώθησαν νὰ μεταγλωττισθοῦν τὰ προγνωστικά τους, ἅπερ λογιάζω πῶς, ἀφοῦ μεταγλωττισθοῦν, θέλεις τὰ ἔχει καὶ ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, καί, ἂν καλὰ καὶ νὰ μὴν εἶναι ἀπὸ τὰ τέσιν δόκιμα, ὁμῶς, ἂν συνέδουσι τοῦτον τὸν χρόνον ὅσα προλέγουσι, ἤγουν τὴν παγκόσμιον ταραχὴν καὶ σύγχυσιν καὶ κακίαν, τοῦτο μόνον ἀκολουθεῖ νὰ λέγωμεν, ὅχι ἄλλο, τό: ἀμαρτωλοί, ποῦ φύγομεν, etc., etc. Ἄν τὰ θεῖον καὶ ἡ ἄκρα αὐτοῦ εὐσπαγγλία θέλει μᾶς δώσῃ ζωὴν καὶ ὑγίαν, θέλομεν τὰ εἰδῇ καὶ αὐτὰ τί πέρας θέλουσι λαθῇ, etc. Τὰ αὐτόθι πάλιν, ἂν εἶναι δυνατὸν, etc., etc., ἀγάπουν νὰ ἀκούσω, τί καὶ σὰν τί φάλλουν, etc.

Εὐλαβέστατος καὶ ταπεινός, διὰ παντὸς δοῦλος.

Κ. Καντακουζηνός.

ἴνσῃ numai unul, latinesc, care e de la Târnava, deci, de oare ce autorul e un Iezuit, nu spune nimic care să fie pentru mângâierea auzului, dar, așa cum e, iată că-l trimet Ferieirii Voastre, și o rog să-l primească, și, de nu va avea nicio altă plăcere de la dânsul, măcar istoria sinoptică ce cuprinde în el a crailor Ungariei și alte câteva lucruri de curiozitate nu-ți vor părea fără mulțumire.

Toți ai smeritei mele case, fiii cu nevestele și copiii, de asemenea și dregătorii Țăii, până la pământ salută pe Ferieirea Ta și respectata-ți dreaptă cu toată evlavia o sărută.

Acestea deocamdată, iar rugăciunile-ți preasfinte și de Dumnezeu ascultate să ni fie ocrotitoare în viață.

1712, Noiembrie.

Al Ferieirii Voastre.

Am spus mai sus că mi-a venit un singur calendar, și adevărat așa este, dar acum în urmă au venit și alte patru ori și cinei calendare italienești, din care s'au dat să se traducă prognosticurile, care cred că, îndată ce se vor traduce, le vei avea și Ferieirea Ta, și, cu toate că nu sânt din cele așa de bune, dar, dacă se vor îndeplini în acest an câte le prevestese, adică tulburarea întregii lumi și înecarea și relele, atâta numai urmează să spunem: unde să fugim noi, păcătoșii, etc., etc. Dacă Dumnezeu și înalta-I bunătate ni va da viață și sănătate, vom vedea și acestea ce capăt vor lua, etc. Cele de acolo iarăși, dacă se poate, aș dori să le aud, ce și cum cântă, etc.

Prea-evlavios și smerit întru toate rob.

Constantin Cantacuzino.

LXIV.

1712,
10 Novem-
bre.

Constantin Cantacuzino Stolnicul către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre prietenii lor turci și greci și nemulțămiri politice secrete.

Θεός.

Μακαριώτατε καὶ σωφώτατε δέσποτα, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα δουλικῶς προσκυνῶ καὶ τὴν παναγίαν αὐτῆς δεξιᾶν πανευλαδῶς ἀσπάζομαι.

Dumnezeu.

Prea-fericite și prea-învățate stăpâne, Ferieirii Tale cu supunere mă închin și sărut cu toată evlavia preasfânta-ți dreaptă.

¹ Tyrnaviense, din Tyrnau, Sâmbăta Mare. V. și mai sus.

Ἡ αἰτία δι' ἣν πρὸ πολλοῦ ἤδη οὔτε καρ' ἐ-
μαυτοῦ τὴν ὀφειλομένην διὰ γράμματος πρὸς-
κίνησιν τῇ Σῇ Μακαριότητι ἀπέστειλλον, οὔτε
μὴν τῶν δύο σεβασμίων ἐπιστολῶν τὴν ἀπό-
κρισιν, ἐξ ὧν τὴν μὲν εἰς Φιλίπεστι, τὴν δὲ
εἰς Τυργόδιστον (ἐν ᾧ οὐ πρὸ πολλοῦ ἦλθον)
παρὰ τοῦ λογιωτάτου Ἱμπραχίμ-τζελεσιπῆ μετὰ
τῆς προσηκούσης εὐλαβητικῆς προσκυνήσεως
ἔλαβον, καὶ ἡ αἰτία τοῦτη γινώσκει τὸ ὁ Θεὸς
ὅτι οὔτε ἀπὸ ἀμέλειαν ἦτον, οὔτε ἀπὸ λήθην.
Ἀλλὰ πρῶτον μὲν ἡ εἰς τὸ χωρίον ἐξαγωγὴ,
γινόμενος δηλαδὴ τζαράνος ἀπλὸς καὶ ἀχρεῖος
μοῦτζας (καθὼς ὑπολαμβάνω καὶ νῦν τὸ ἤκου-
σεν), ἵνα ἐπιτύχω τινὲς ἡσυχίας, καὶ ἵνα ἀπο-
φύγω ἐκείναις ὁποῦ καὶ ὁ φίλοςσος (mi Solon!)
λέγει, κἀλλιον εἶναι τινὰ μᾶλλον νὰ τὰ ἐλέπωμεν,
μᾶλλον νὰ τὰ ἀκρώμεν καὶ τῷ σοφῷ ἀρκεῖ.

Δεύτερον δέ, ἵνα μᾶλλον πληχθῇ¹ ὁ δόξω τῇ
Ἱμπετέρᾳ Μακαριότητι, κόπους παρέχων αὐτῇ
ἐν τοσούτῃ οὔσῃ ἀσθενείᾳ, ὡς ἤκουον, καὶ ἐν
ἀσχολίᾳ παντοδαπῶν φροντίδων. Καὶ τὸ δὴ
τρίτον, ὅτι οὐδενίᾳς ἡδύπορον ἀξίας ἀποση-
μειώσεως προσώπῳ σεβασμίῳ τε καὶ νουνεχσί.
Ἦσαν ἀντιδολῶ τὴν αὐτῆς Μακαριότητα, ὡς
ἐδωκεν ἀντιδοῦν, ἵνα μοι τῆς τοσούτης ἔνεκα
ἀποσιωπήσεως συγγνώμην παρῶν.

Οὔτε κατὰ τὸ παρὸν ἔχω τι νέον ἄξιον ση-
μειώσεως. ὅτι, εἰ καὶ τι ἦν, εἴτε ἡκούστο ἐν-
ταῦθα κἄντε ἀπὸ ἱερέων, κἄντε ἀπὸ ἄλλων
μέσων, γινώσκω καλῶς ὅτι οὐ λέληθεν αὐτῇ,
ὡς ὀφθεν σεσημασμένα αὐτῇ παρὰ τοῦ ἐκ-
λαμπροτάτου Αὐθέντου, ὥστε ὁποῦ τὰ γεγο-
νότα ἐν τῇ παρούσῃ τοῦ ὁλοθρόνου εἰς πάντα
διέτετον χρόνον κυκλοφορεῖ. μέχρι τῆς σῆ-
μερον, τί λογῆς πράξις ἔλαβον ἴδωμεν; περι-
μένω ὁμῶς τώρα, ὁποῦ καὶ καμπανιαὶ καὶ
καμπάναις τῶν στρατευμάτων ἐτσελίσωσαν, ὅ-
πως ἴδω τί ἀληθεστέρων ἔκδασιν ἔλαβον τὰ
πράγματα καὶ τίνα τῶν ἀκολούθων τεκμήρια
θέλωμεν εἶχει. περὶ ὧν αὐτόθεν μάλιστα προσ-
μένω προσεκτικώτερον ἀκούσαι. τὸ ἀληθεστέ-
ρον ἤπερ ἄλλοθεν, καὶ τοῦτο μάλιστα καὶ οἰ-
κιστότερον παρὰ τῆς Σῆς Μακαριότητος, ἐπειδὴ
τώρα ὑπολαμβάνω νὰ ἐκόντεςσαν αἱ ὑποθέσεις,
ὅπως λάβωσι μίαν conclusionem (καὶ ἄμπα-
τες τὸ θεῖον καὶ ἡ ἄκρα του φιλανθρωπία νὰ
δώσῃ τὰ παρεληλυθότα κακὰ νὰ ἐδοῶθοῦσιν
εἰς τὴν κρείττον, πρὸς παρακμὴν καὶ ὠφέλειαν
τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ), περὶ ὧν παρακαλῶ
τὴν Ἱμπετέραν Μακαριότητα (εἰ δυνατόν) ἵνα
ἔχω ὅσον εὐλίγη τὴν περὶ τῶν ἀπαράσεων
τούτων γνώσιν. Τὰ κατὰ ἡμᾶς, ἂν ἐρίτῃ ἡ Ἱ-

Πρὶντα pentru care am zăbovit de mult
acum de a-Ți trimete cuvenita închinăciune
prin scrisoare Fericirii Tale și nici răs-
punsul la două respectate scrisori, una la
Filipești, iar alta la Târgoviște (unde nu de
mult am venit), pe care le-am primit cu
prea-învățatul Ibrahim-Celebi cu cuvenita
închinăciune evlavioasă, numai Dumnezeu
o știe această pricină că nu a fost din
neîngrijirea mea, nici din uitare. Ci, în-
tâiu, ieșirea la țară, că adevărat am ajuns
fără curat și mojie prost (cum aflu că ai
și auzit-o), ca să capăt ceva liniște și ca
să fug de acelea despre care filosoful (Solon
al meu!) spune că e mai bune ca omul
nici să primească, nici să audă; și celui
cumințe îi ajunge.

Al doilea însă ea să nu par că o plic-
tise pe Fericirea Voastră, dându-i oste-
neală când e așa de bolnav, cum am auzit,
și cu ocupația grijilor de toate felurile. Și,
al treilea, că nu aveam nicio înștiințare
vrednică de o față venerată și înțeleaptă.
Pentru care mă rog de Fericirea Voastră,
ca de un prieten, ca să mă ierte pentru
atâta tăcere.

Nici acum n'am ceva nou vrednic de
a se însemna, căci, și de a fost, ori s'a
auzit acolo și prin rapoarte, ori din alte
părți știu că nu Ți-a fost ascuns, fiind
de mult însemnate Ție de prea-strălucitul
Domn, așa încât cele întâmplare în cercul
de față al anului bisect, întru toate pier-
zător, ce nu făcui până acum am văzut;
însă aștept, acum când și campaniile și cam-
panele (elopotele) oștirilor s'au isprăvit, să
văd ce sfârșit mai adevărat au luat lucrurile
și ce dovezi ale urmărilor vom avea, pentru
care de acolo mai mult aștept să aud ceva
mai sigur și mai adevărat decât de aiurea,
și aceasta mai ales și mai întâiu de la
Fericirea Ta, de oare ce acum aflu că s'au
apropiat împrejurările ca să iea o încheiere
(și de ar vrea Dumnezeu și înalta-l iubire
de oameni să dea ca relele trecute să se
îndrepte în spre bine, pentru ajutorul și
folosul poporului creștin!), pentru care rog
pe Fericirea Ta (dacă se poate) să am
cât de puțină cunoștință a hotărârilor celor
de acolo. Cele de la noi, dacă dorește
Fericirea Voastră să le cunoască, din mila
lui Dumnezeu și prin fericitele-Ți rugăciuni

¹ În text: καχθῆς.

μετέρα Μακαριότης γινώσκει, Θεοῦ ἐλέει καὶ διὰ τῶν μακαρίων αὐτῆς εὐχῶν ὑγιαίνουσιν καὶ ζῶμεν, τὸ δὲ πῶς, etc., etc., ἀς μὴν λάβῃ κίπτον νὰ ἐρωτῇ, εἰς γὰρ τὰ οὐκ ἐπ' ἡμῖν, οὐδὲν ἄλλο ῥητέον ἢ τό: ὡς τῷ Κυρίῳ ἐδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο, καὶ γενήσεται. Οἱ τοῦ ταπεινοῦ μου οἴκου ἀπεχθάνοντες, οἱ τε υἱοὶ μου, σὺν γυναίξῃ καὶ τέκνοις, τὴν μέχρι ἐδάφους προσκύνουσιν ἀπονέμουςι τῇ Ὑπερέρα Μακαριότητι, τὴν σεβάσιμον καὶ παναγίαν αὐτῆς δεξιάν μετὰ πάσης εὐλαθείας ἀσπαζόμενοι, οἵτινες μεθ' ὧν καὶ ἐγὼ δεόμεθα καὶ ἐκλιπαροῦμεν ἐς ὅλης καρδίας, ὡς εἶδεν ὁ τῶν κρυπτῶν Γνώστης, τὴν ἀδίδιον ἐκείνην καὶ ἄπειρον τοῦ Θεοῦ Πρόνοιαν καὶ κηδεμονίαν ὅπως ἀξιώσῃ ἡμᾶς ἀπαξάπαντας, ἐν τούτῳ ὄντας τῷ σαρκίῳ θεάσασθαι τῆς αὐτῆς Μακαριότητος καὶ ἐτι ἄπαξ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς (οὐ μόνον διὰ τὴν ἔρσιν ἐκείνην, ἀλλὰ ἀκόμῃ καὶ δι' ἄλλας αἰτίας), καὶ γὰρ τοῖς νοητοῖς οὐ διαλείπομεν αὐτὴν ὡς παρούσαν φαντάζεσθαι, καίτοι ἀπόντες τῷ σώματι, καὶ ἵνα καὶ οἱ παλαιότεροι ὀφρικήλιοι τῆς Ὑπερέρας Μακαριότητος λάβωσι τὴν πατρικὴν τῆς εὐλογίας καὶ τὰ ὀφρικήνια ἀνακαινισθῶσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μέχρι τοῦδε ὀφρικήνια μὴ λαβόντες τὴν ἴσιν μεθεξῶσιν χάριν καὶ εὐλογίαν.

Ἐλαβον δὲ καὶ τὴν εὐλογίαν χάριν φιλοτιμηθεῖσάν μοι ὅπ' αὐτῆς ῥοδοῦχαρον. περὶ ἧς πλείστας ὅσας ὁμολογῶ τὰς χάριτας τῇ Ὑπερέρα Μακαριότητι, τὴν ὁποῖαν ῥοδοῦχαρον εἶχε παρατάξῃ τῷ Χατζῆ-Κουζῇ νὰ μετὴν στείλλῃ ὅντινα ταλαίπωρον Χατζῆ-Κουζῇ πολλὰ τὸν ἐλυπήθηκα διὰ τὴν ζημίαν ἀποῦ τὸν ἐσυνέβη ἀπὸ τὴν πυρκαϊάν, ἡξέσθη το ὁ Θεός· τί ποιητέον; παρὰ μόνον ὁ Θεὸς ὁ ἄγιος νὰ παρηγορήσῃ καὶ αὐτόν, τρόποις οἷς οἶδεν. Ὅσα ὀρίζει καὶ μετὰ γράφει ἡ Σὴ Μακαριότης διὰ τὸν Ἰμπραήμ-τσελεπή, καλῶς ἔγνω, καί, ἀγκαλὰ ὀλίγην συναναστροφὴν νὰ εἶχῃ μετὰ λόγου τοῦ ἔως τώρα, ὅμως, καθὼς ἡ Ὑπερέρα Μακαριότης γράφει, φαίνεται πῶς νὰ εἶναι ἄνθρωπος καλὸς καὶ ταπεινός, διὰ τὸν ὁποῖον δὲν μετὰ παρατάξῃ ὡς πάντα ὀπῆκον αὐτῇ καὶ εἰς τοὺς ὁρισμούς τῆς πρόθυμον, ἀλλὰ μετὰ καίτοις τζιριμάνιαις μετὰ παρακινᾷ νὰ τὸν ὑπερασπισθῶ, ἂν καλὰ καὶ ὀλίγην χρείαν θέλει μετὰ ἔχῃ αὐτὸς ἐδῶ, ὅμως, ὅσον τὸ κατὰ δύνανται, δὲν θέλω εὐγῇ ἀπὸ τὴν προσταγὴν τῆς Σὴς Μακαριότητος.

Ὅπως ὁ Ἰμπραήμ-τσελεπὴς προσήρσεις τι νὰς ἔφερῃ μοι παρὰ τοῦ κοινοῦ παλατιοῦ φίλου τοῦ Ἰεροαλλῆ-ἐφέντη ὅθεν καὶ ἐγὼ τὴν παρούσαν γραφὴν ἀπέστειλλα αὐτῷ διὰ ἐκλι-

σάντεμ σάνιτοσι καὶ τράιμ, iar cum, etc., etc., nu Te osteni să întrebi; căci, la cele care nu atârnuă de noi, nu e alta de spus decât: cum i-a plăcut Domnului [Dumnezeu], așa s'a și întâmplat, și se va întâmpla. Cei ai casei mele smerite toți, și fiii miei, cu nevestele și copiii, se închină până la pământ Fericirii Voastre, sărutând cu toată evlavia respectata și preasfânta-Ți dreaptă, cu cari și eu mă rog din toată inima, cum știe Cunoscătorul celor ascunse, de Pronia cea nevăzută și necercetată și grijă a lui Dumnezeu ca să ne învrednicească pe noi toți, căți sântem în aceeași carne, să vedem pe Fericirea Ta măcar încă odată cu ochii aceștia simțiți (nu numai pentru acea aplecare, ci și pentru alte pricinii), căci cu cei ai minții nu lipsim a ni-o închipui ca fiind de față, de și depărtați cu timpul, și pentru ea și dregătorii mai vechi ai Fericirii Voastre să primească pârinteasca binecuvântare a Ta și să li se înoiască dregătoriile lor și cei ce până acum n'au primit slujbe să capete același har și aceeași binecuvântare.

Am primit și rodul-de-zahăr dăruit mie, ca semn de binecuvântare, de către Tine, pentru care-Ți mulțumesc foarte mult Fericirii Tale, pe care rod de zahăr poruncise lui Hagi-Cuzi să mi-l trimeată; pe care nenorocit Hagi-Cuzi l-am compătimit mult pentru paguba ce i s'a întâmplat de foc, Dumnezeu o știe; dar ce e de făcut?, numai cât Dumnezeu sfântul să-l mângâie și pe dânsul, în ce chip știe. Câte le poruncești și mi le scrii Fericirea Ta prin Ibrahim-Celebi, bine le-am cunoscut, și, cu toate că puțină întâlnire am avut cu dânsul până acum, dar, cum scrie Fericirea Voastră, se pare că e un bun și smerit, pentru care nu-mi poruncești nimic ca umnia cu totul supus Ție și gata la poruncile Tale, ci eu ce fel de ceremonii mă îndemni să-l oerotesc, de și va avea aici puțin folos de la mine, dar, cât pot, nu voi ieși din porunca Fericirii Tale.

Acest Ibrahim-Celebi mi-a adus unele cuvinte de la al nostru al amândorora vechiu prieten, bătrânul Ali-Efendi; deci și eu i-am trimis această scrisoare; pentru

παρῶ τὴν αὐτῆς Μακαριότητα μὲ θάρρος (ἢν μὴ ἐπαχθὲς δόξη) νὰ τοῦ δοθῇ· καὶ ἄρ' αὖ γὰρ εἰ προλέγει καὶ πῶς πηγαίνουν τὰ μουνσετζιμ-λίκια τοῦ τώρα, καὶ τί δεικνύουσι τὰ ἄστρα τοῦ.

Ταῦτα μὲν τό γε νῦν, αἱ δὲ θεοπειθεῖς αὐ-τῆς εὐχαὶ εἴησάν μοι διὰ τοῦ σωτηρητικοῦ.

Ἔτσι σωτηρίῳ αἰψὺ, Νοεμβρ. 1'.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ Σοφότητος διὰ παντὸς εὐλαβέστατος καὶ ταπεινότητος δοῦλος

Κωνσταντῖνος Καντακουζηνός.

care rog pe Fericirea Ta cu încredere (dacă nu o să ți pară supărător) să i-o dia, și poate că mai și spune cum îți merg munecimlăcurile acum și ce-Ți arată stelele.

Accestea deocamdată, iar de Dumnezeu ascultatele-Ți rugăciuni fie-mi mântuitoare în toată viața.

În anul Mântuirii 1712, Noiembrie 10.

Al Fericirii și Înțelepciunii Voastre cu totul evlavios și prea-smerit rob

Constantin Cantacuzino.

LXV.

Antim, Mitropolitul muntean, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre vechiul conflict cu el și tipografia ce se face la Constantinopol.

1712,
15 Novem-
bre.

† Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ Πατριάρχῃ τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τῷ σεβασμιωτάτῳ ἡμῶν ἐν Χριστῷ πατρὶ. τὴν εὐλαβητικὴν προσκύνησιν.

Ἦ πάντιμος ἐπιστολὴ τῆς Ὑμετέρας σεβασμιωτάτης Μακαριότητος, ὁποῦ ἀσπασίως τε καὶ εὐλαβῶς ἐδέχθημεν παρὰ τοῦ ἄρχοντος δεσπότη κυρίου Γρηγοράσκου, πολλῆς ἀγαλλιάσεως μᾶς ἔγινε πρόξενος, τί μὲν διὰ τὴν ἀγαθὴν αὐτῆς ὕψειαν. τί δὲ διὰ τὴν πατρικὴν ἀγάπην καὶ φιλοστοργίαν, ὁποῦ δεῖχνει πρὸς τοῦ λόγου μᾶς, ἀποκαθιστῶντας ἡμᾶς πάλιν φιλοφρόνως τε καὶ εὐνοϊκῶς εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς οἰκειότητα· ὅπερ ὡν ἀπάντων εὐχαρίστῳ τῇ γνώμῃ πλείστα ἀπονέμομεν τῇ θεοτιμῇ αὐτῆς Μακαριότητι τὰς εὐχαριστίας, καὶ δεόμεθα ἐξ ὅλης ἡμῶν τῆς ψυχῆς τοῦ ὑπεραγάθου καὶ παντοδυνάμου Θεοῦ νὰ διατηρῇ αὐτὴν εἰς τὸν ὑπεράγιον ἀποστολικὸν αὐτῆς θρόνον ἐν ὕψει πολυχρονίῳ καὶ ἀκροτάτῃ εὐδαιμονίᾳ. Πλὴν μετὰ τῆς χαρᾶς μᾶς ἔφερε καὶ λύπην οὐ μετρίαν. βλέποντες ὅτι μερικὰ τινα παράπονα καὶ παλαιὰς ὑποψίας, ὁποῦ ἡ Μακαριότης Σας λέγει πῶς νὰ ταῖς ἔρριψεν εἰς τὸν βυθὸν τῆς λήθης, πάλιν ἀναπηδοῦσιν ἐκ τοῦ βυθοῦ καὶ ἀνακαινίζουσι τὸ μνημόσυνον μετ' ἡχου· καὶ θαυμάζομεν πῶς οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα, ἡξέροντες ἀσφαλῶς (καθὼς καὶ αὐτὴν δὲν λανθάνει) ὅτι περὶ αὐτῶν ἐδώκαμεν καὶ ἐγγράφως καὶ διὰ ζωσῆς φωνῆς ἀρετὰς τὰς ἀπολογίας εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἐξ ἁρχῆς μᾶς τὰ ἀνέφεραν. Ἀλλ' ἐπειδὴ (ὡς φαίνεται) δὲν ἔμεινεν ἡ Ὑμέτερα Μακαριότης πληροφορημένη, εἶναι χρεῖα νὰ παραστήσω-

† Prea-fericitului, prea-înțeleptului și prea-sfântului Patriarh al sfîntei cetății Ierusalimul și a toată Palestina, domnul, domn Hrisant, prea-respectatului nostru întru Hristos părinte, închinăciune evlavioasă.

Prea-cinstita serisoare a Fericirii Voastre prea-respectate, pe care am primit-o sărutând-o și cu evlavie de la dumnealui Vistierul Grigorașeu, ni-a fost pricină de multă bucurie, pe de o parte pentru buna-Ți sănătate, pe de alta pentru părinteasca iubire și prietenie ce o arăți față de noi, așezându-ne din nou eu dragoste și bunăvoință în vechea Ta intimitate; pentru care toate mulțămesc cu gând recunoscător Fericirii Voastre de Dumnezeu cinstite, și ne rugăm din tot sufletul nostru de prea-bunul și atot puternicul Dumnezeu să Te păzească pe preasfântul apostolicescul Tău Seaun în sănătate de mulți ani și cea mai înaltă fericire. Decât odată cu bucuria mi-a adus și tristeță nu puțină, văzând că unele parapone și vechi bănuieli, despre care Fericirea Voastră spune că le-a aruncat în abisul uitării, iarăși se ridică din abis și înoiesc amintirea cu sunet; și ne mirăm cum stă astfel lucrul, știind sigur (cum nu-Ți scapă nici Ție) că pentru acelea am dat și în scris și prin viu graiu îndestulătoare îndreptări către aceia cari dintru început ni le-au adus. Dar, de oare ce (cum se pare) n'a rămas Fericirea Voastră lămurită, e de nevoie să-I aducem înainte și alte îndreptări pentru

μεν ἔτι δικαιολογήματα εἰς ἐνδειξιν μείζονα καὶ θεοαίωσιν τῆς πολλῆς μας ἀθωότητος, τὰ ὑποῖα Θεοῦ χάριτι δὲν μας λείπουν, μὲ τὸ νὰ ἔχωμεν συνήγορον τὴν ἀλήθειαν. Ἀλλ' ἐπειδὴ μας προστάζει ἡ πατρικὴ τῆς ἀγάπης νὰ μὴ γράψωμεν τίποτε περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως, τὰ σιωποῦμεν ὅλα ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ ὑπακοὴν καὶ εὐλάβειαν καὶ τόσον μόνον παρακαλοῦμεν τὴν φιλόστοργον αὐτῆς ἀγαθοσύνην νὰ μὴν ἔχῃ καθ' ἡμῶν καμμίαν ἀγανάκτησιν περὶ τῶν πρώην γεγενημένων, διότι ἡμεῖς τὴν ζημίαν τοῦ Ἀγίου Τάφου οὔτε τὴν ἠθελήσαμεν, οὔτε τὴν ἐπροξενήσαμεν, οὐδέποτε γὰρ προσεθέμεθα πρὸς τῶν ὑφθαλμῶν ἡμῶν τιοῦτον πᾶγμα παράνομον. Ἐτὶ ἐν καθαρῷ συνειδῶτι θεοαίωνομεν τὴν Ὑπερβαν θεοτιμητον Μακαριότητα, ἥς αἱ θεοπεθεῖς μακάριαι εὐχαὶ εἶησαν ἡμῖν, εὐλαδῶς ἀσπάζομενοις τὴν ἀρίαν αὐτῆς δεξιάν, ἀρωγαὶ διὰ βίου.

αψιδ', Νοεμβρίου 18'.

Τῆς Ὑπερβας σεβασμιωτάτης Μακαριότητος πάντοτε εἰς τοὺς ὅρισμοὺς

† *Al Ungrovlahiei Antim.*

arătarea mai deplină și întărirea multei noastre nevinovății, care slavă Domnului nu ni lipsește, căci avem mărturisitor cu noi adevărul. Dar, de oare ce ni poruncește părinteasca-Ți iubire să nu mai scriem nimic pentru această afacere, să tăcem toate deocândată, pentru ascultare și evlavie; și atâta numai rugăm pe iubitoarea-Ți bunătate să nu aibă împotriva noastră nicio supărare pentru ce s'a întâmplat mai înainte, căci noi n'am vrut, nici n'am cășunat paguba Sfântului Mormânt, căci de loc nu ni-am pus înaintea ochilor un astfel de lucru fără cale. Astfel cu conștiința curată asigurăm pe Fericirea Voastră de Dumnezeu cinstită, ale cărei fericite rugăciuni să ni fie nouă, cari sărutăm cu evlavie sfânta-Ți dreaptă, ajutoare în viață.

1712, Noiembrie 15.

Al Fericirii Voastre prea-respectate cu totul la poruncă

† *Al Ungrovlahiei Antim.*

LXVI.

Târgoviște,
1713,
21 Ianuar.

Antim, Mitropolitul muntean, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre noua tipografie din Constantinopol a acestuia și călătoria din Georgia prin Rusia în Olanda a tipografului său, Mihai Iștvanovici.

Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ Πατριάρχῃ τῆς ἀρίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πόσης Παλαιστίνης, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τῷ σεβασμιωτάτῳ ἡμῶν ἐν Χριστῷ πατρί, τὴν εὐλαβητικὴν προσκύνησιν.

† Καθὼς μας εὐχῆθη ἡ πατρικὴ ἀγάπη τῆς Ὑπερβας σεβασμιωτάτης Μακαριότητος. οὕτω καὶ ἐγένετο, καὶ δι' εὐχῶν τῆς ἀρίων ἐωρτάσαμεν εὐτυχῶς τε καὶ περιγυρῶς τὰς τε πανσέπτους ἡμέρας τῶν δεσποτικῶν γενεθλίων καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ νέου ἔτους, τὸ ὁποῖον νὰ εὐδοκήσῃ ὁ πανάγαθος Θεὸς νὰ εἶναι ἀγαθὸν καὶ εὐτυχὲς μέχρι τέλους καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς ὅλους τοὺς ὀρθοδόξους.

Ἐμᾶθαμεν τὰς συγχύσεις ἡμεῶν νεοστὶ πάλιν προσεῖν τῇ Μακαριότητί σας ἡ ἀσπονδος ἔχθρα τῶν Δουτικῶν, καὶ πολλὰ μας ἐξαρπάγη, βλέποντες πῶς εἰς ταῖς παρόνταις ἀνωμαλίαις ἔτρεξαν καὶ αὐτοὶ οἱ λυσιπῶνες καὶ ἡπατητοὶ νὰ προσθέσουν ἐπὶ τὴν ἄλγος τῶν τραυματίων μας. Πλὴν, Κύριος ἀγαπᾷ κρίσειν καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ· αὐτοὶ δέ, ὡς παράφρονες καὶ φιλοτάραχοι, ἐκ-

Prea-fericitului, prea-învăţatului Patriarh al sfintei cetăţi Ierusalimul şi a toată Palestina, domnul domn Hrisant, prea-respectatului nostru părinte întru Hristos, evlavioasa închinăciune.

† Cum ne-a rugat părinteasca iubire a Fericirii Tale prea-respectate, așa s'a și întâmplat, și prin rugăciunile Tale sfinte anserbătorit cu fericire și bucurie prea-veneratele zile ale Nașterii Domnului și începutul noului an, care să dea prea-bunul Dumnezeu să fie bun și fericit până la capăt și pentru noi și pentru toți dreptcredincioșii.

Am aflat supărările pe care de curând le cășunează Fericirii Tale dușmănia neîmpăcată a Apusenilor, și mult ne-am îngreuiat, văzând cum în cele de față încercături au ieșit oamenii răi și înșelători ca să adauge încă la durerea rănilor noastre. Dar Domnul iubește judecata și nu va părăsi pe cei eucernici ai săi; iar aceia, ca niște nebuni și tulburători, vor fi go-

διωχθήσονται καὶ θέλουν ἐπιστράφη εἰς τὰ ὀπίσω ταπεινόμενοι καὶ κατησχυμένοι.

Κατὰ τὴν παραγγελίαν ὁποῦ ἡ Μακαριότης Σας μᾶς διᾶει εἰς τὴν ὑπέρτατον τῆς ἐπιστολῆς, ἐγράψαμεν τοῦ παπᾶ κὺρ Γεωργίου, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ αὐθεντικὸν σαρᾶριον, νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς ὅποιον τοῦ δώσῃ ἐκ μέρους τῆς τῷ ἐνθάδε ῥαδάσιον εἴκοσι ἀπὸ τὰ διδλία μας, καὶ, ἐπειδὴ ἔτσι τῆς φαίνεται εὐλογον, ὡς μοιρασθῶν εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Ἀγίας Πόλεως διὰ ψυχικὴν μας σωτηρίαν. Εἰ δὲ διὰ τὸν ἐλόκληρον τύπον, ὁποῦ μᾶς σημειώσῃ πῶς ἐτάξαμεν νὰ ἀφαιρώσωμεν εἰς τὴν νέαν τῆς τυπογραφίαν, κατὰ τὸ παρὸν δὲν εἶναι βολετὸν νὰ λάβῃ πέρας ἡ ὑπόσχεσις, μὲ τὸ νὰ εἶναι τελείως διεφθαρμένος ἐκείνος ὁποῦ μᾶς ἔμεινεν· ὅμως, ἂν δώσῃ ὁ Θεὸς ὅσιον εἰς τὸ μέσον καὶ κατεσοδοθῇ ἐνταῦθα ὁ μαθητὴς μας Μιχαήλ, τὰ ἐμπορευθέντα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω· αὐτὸ δὲ ἡμετέρας δαπάνης θέλει κοπιάτῃ διὰ νὰ λάβῃ ἡ Μακαριότης σας τὰ ὅσα τῆς ὑποσέθημεν καὶ εἰς τοῦτο ἂς μὴν ἔχῃ καμίαν ἀμφιβολίαν.

Ὁ πανισώτατος ἄγιος Ἀδριανουπόλεως εὐλαβῶς προσκυνεῖ τὴν σεβάσμιαν τῆς Μακαριότητος, ὁμοίως καὶ ὑπεραμικρὸς τῆς δοῦλος ὁ διδασκαλὸς Ἀβράμιος. μετὰ πάσης εὐλαβείας τε καὶ ταπεινώσεως τὴν ἐδαφίαν αὐτῇ ἀπονέμει προσκύνησιν. Ἡμεῖς δὲ, πάλιν καὶ πολλάκις δεόμενοι τοῦ ἐν Τριάδι ὁμνουμένου Θεοῦ νὰ διατηρῇ τὴν Μακαριότητά τῆς ἐρρωμένην τε καὶ εὐδαιμονοῦσαν, εὐλαβῶς ἀσπαζόμεθα τὴν ἁγίαν αὐτῆς δεξιάν.

Ἀπὸ Τεργολύτου, φηιτ', Ἰαννουαρίου κα'.

Τῆς ἡμετέρας σεδασμιότητος Μακαριότητος

† Ὁ Οὐγκροβλαχίας Ἀνθιμος.

niți și se vor întoarce înapoi smeriți și rușinați.

După vestea ce mi-o dai Fericirea Ta în prea-cinstita-Ți serisoare, am scris popoi chir Gheorghe, care e la domnescul saraiu, să dea cui va aduce din partea Ta răvașul de acolo douăzeci din cărțile noastre, și, de vreme ce încă Ți se pare potrivit, să se împartă la bisericile Sfintei Cetăți pentru sufleteasca noastră mântuire. Iar, pentru tot tiparul, cum îmi spui că am orânduit să dăruim la noua Ta tipografie, deocamdată nu e cu putință să se împlinească făgăduiala, pentru că e cu totul stricat cel ce mi-a rămas, dar, dacă va da Dumnezeu sănătate între acestea și va călători acolo ucenicul nostru Mihail, cele negutate prin buzele mele le voi îndeplini: el însuși cu eltuiala noastră se va grăbi să capete Fericirea Voastră câte I le-am făgăduit; și în această privință să nu aibi nicio îndoială.

Preasfințitul de Adrianopol se închină cu evlavie Ferieirii Tale respectate, și tot așa prea-micul rob al Tău dascălul Ayramie, cu toate evlavia și smerenia Ți se închină până la pământ. Iar noi, iarăși și adesea rugându-ne de cel în Treime slăvit Dumnezeu să păzească pe Fericirea Ta sănătos și fericit, sărutăm cu evlavie sfânta-Ți dreaptă.

Din Târgoviște, 1713, Ianuar 21.

Al Ferieirii Voastre prea-respectate.

† Al Ungrovlahiei Antim.

LXVII.

Elena, fiica lui Dumitrașcu-Vodă Cantacuzino, către Patriarhul Hrisant, cu multă rugăciune ca el să intervie neputând scrie la „unchii“ ei și la Vodă-Brâncoveanu, ca ea, orfana, acum văduva, gonită din metohul constantinopolitan al Ierusalimului, să fie îngăduită. [Constantinopol], 1713, 22 Ianuar.

Μακαριώτατε καὶ σεμνιώτατε, σκέπη καὶ καταφυγή μετὰ Θεὸν τῶν πτωχῶν, αὐθέντα ἡμῶν καὶ δεσποτα, ὡς ἄλλη αἰμοῦρροῦσα τοῦ ἱεροῦ σου κρασπέδου ἄπτομαι καταφιλοῦσα τοὺς ἁγίους τῆς πόδας.

Ὅλαις ἢ πίκραις καὶ δυστυχίαις ἀπὸ μὲ ἤλθαν ἕως τῶρα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς μου μῦθος καὶ τὸ οὐδὲν λογίζονται ἐμπροσθεν εἰς τὴν ἀφόρητον ἐσχάτην μου τούτην συμφορὰν, δεσπότη μου καὶ αὐθέντη μου· ἄρωνος καὶ ἄλλος ἐπὶ Θεῷ μάρτυρι εἶμεν πολλὴν ὥραν ἡ θλίβια, ἀκούουσα παρελπίδα τὸ πικρότατον τοῦτο μαντάτο ὅτι νὰ εὖγω ἀπὸ τὸ σπῆτι τῆς Μακαριότητός Σου. Πῶς νὰ παραστήσω ἡ ταλαίπωρος τὴν ἀπροσδόκητον ταύτην συμφορὰν; Ποῖα ῥήματα νὰ εὐγάλω διὰ νὰ δυσωπήσω τὴν μακαρίαν σου καὶ ἁγίαν ψυχήν; Πόσα δάκρυα νὰ χύσω

διὰ τὰ σύρω εἰς οἶκτον καὶ σπλάγγνος τὴν ἐπισκευαστάτην σου καὶ χριστομίμητον γνώμην; Αὐ-
πήσου με, δεσπότῃ μου, ἐξαιρέτως διὰ τρεῖς αἰτίαις: α', διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ὁποῦ κατα-
δέχεται τὰ ἔχῃ ἀδελφούς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἐλαχίστους ἀνθρώπους, β', διὰ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀσι-
δήμου καὶ μακαρίτου σου Θεοῦ, καὶ γ', τὸ περισσότερον, διὰ τὴν ψυχὴν σου, ὁποῦ διὰ τὴν ὁ-
ποῖαν δὲν προτιμᾷς ὅλον τὸν κόσμον, ὅλος ὁ κόσμος, δεσπότῃ μου μακαριώτατε, σὲ ἔχει ἕνα
κοινὸν κσιμῆλιον καὶ καύχημα, καὶ ξεχωριστὰ ἡμεῖς κἄποια ἀποκεκλεισμένα σπήτια σὲ ἔχομεν
ἕνα στύλον, πατέρα, μητέρα, θεοθόν, προστάτην καὶ ἀντιλήπτορα, ἕνα ἀστέρα πρᾶσινόν ὁποῦ με
τάς λάμψεις του διασκαδάζει κάθε σκότος, κάθε θλίψιν καὶ ἀδυναμίαν ψυχῆς, σὲ ἔχομεν ἕνα
λιμένα καὶ γαληνότατον ὄρμον, εἰς τὴν ὁποῖαν ὅσοι εἴμεσθιν καταποντοῦμενοι ἀπὸ τὰς τρικυ-
μίας τοῦ βίου, προστρέχοντες εὐρίσκομεν σωτηρίαν. Διὰ τοῦτο δέομαι καὶ παρακαλῶ μετὰ πολ-
λῆς ταπεινώσεως καὶ συντετριμμένης καρδίας τὴν φιλόθεον καὶ θεοφόρον σου ψυχὴν, λυπήσου
με τὴν ξένην εὐτυχίαν, ὡ φιλοξενώτατε καὶ πρὸς πάντας φιλοστοργιώτατε, μὴν ἀμυρώσης τὰ
καταρθώματά σου καὶ τοὺς ἀγῶνας σου ὁποῦ πολλὰ τῷ κόπῳ ἐσπειρας μετὰ τὴν ἐδίκην μου
ἀποστροφὴν μὴν ἀποκάμουν ἢ καλοσύνας σου εἰς ἐμένα τὴν ὀρφανήν, τὴν χήρα, ὁποῦ, καθὼς
τὸ γινώσκεις, εἶναι ἀδύνατον, ἂν εὖγω, ἄλλοῦ νὰ καθήσω. Ἰεσῦρις, δεσπότῃ μου, τὰ αἷτια, τὰ
περιστατικά ὁποῦ ἔξω ἀπὸ ἐδῶ ὁποῦ πλησιάζω εἰς τὴν Μακαριότητά σου καὶ εὐρίσκομαι κοντὰ
εἰς τοὺς συγγενεῖς μου, δὲν ἤμπορῶ νὰ κατοικήσω ἄλλοῦ ἀνίσως ὅμως (τὸ ὁποῖον δὲν ἐλπίζω)
καὶ ἀποφασίσαις νὰ εὖγω, ταχύτερον καὶ εὐκολώτερον θέλω κατοικήσαι εἰς τοὺς τόπους τοῦ ἁ-
δοῦ παρὰ εἰς ἄλλο μέρος, καὶ μάλιστα ὁποῦ δὲν ἔχω μήτε καιρὸν νὰ γράψω κἄν εἰς τοὺς
θεοὺς μου, εἰς τὴν Βλαχίαν, καὶ εἰς τὴν Ἀφέντην διὰ τὰ πηγαινῶ τὸ ὀλιγώτερον νὰ κατοικήσω
ἐκεῖ. Τὸ παράπονον τῆς καρδίας μου με ἀναγκάζει νὰ πολυλογῶ καὶ νὰ ἐνοχλῶ μακαρίας καὶ
σοφωτάτας ἀκοάς. Διὰ τοῦτο, προσπίπτουσα εἰς τὰ ἔχνη τῶν ποδῶν σου, κράζω ἐλεεινῶς, ἐλέη-
σόν με, δέσποτά μου, τὴν ἀξίαν ἐλεος δοῦλῃν σου: λυπήσου τὸ παιδί μου, τὴν ψυχὴν μου,
δειξάι σπλάγγνα οἰκτιρμοῦ καὶ φιλανθρωπίας: πληρώσον με τὸ ἔργον ἐκεῖνα ὁποῦ διδάσκωνται
πάντοτε ἀπὸ τὸ ἅγιόν σου στόμα: ἀσῶλος Θεοῦ εἴσαι, καὶ τοῦ Χριστοῦ τόπον ἐπέχσεις, καὶ
σπλάγγνισον με τὴν ταλαίπωρον τὴν μεγάλην του καὶ πολλὴν εὐσπλαγγνίαν μιμούμενος, μὴν
καταφρονήσης τὸ κακορίζικον γένος μας, ὁποῦ εἰς ἄλλον δὲν καυχόμεθα παρὰ εἰς τὴν Μακα-
ριότητά σας: ἐν σοὶ θαυβοῦμεν, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν. μὴν κατασχόνης τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῆς
προσδοκίας ἡμῶν ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς ἁδοῦ τὴν ψυχὴν μου, ὅτι, μάρτυρα θάνω τὸν Θεόν, δὲν
τὸ ὑποφέρω, δεσπότῃ μου. Δὲν με ἀκούει ὁ ἄνθρωπος ὁποῦ με γράφει τὴν γραφὴν νὰ γράψῃ
καταλεπτῶς τὴν τωρινὴν μου κατάστασιν: δύο ἡμέρας ἔχω ὁποῦ τῷ πάθει τῆς ἀθυρίας κατα-
κλίσθαισα κλαίω, θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι καὶ κινδυνεύω νὰ εὖγω ἀπὸ τὰ μυαλλὰ μου καὶ θὰ ἔλθω
εἰς ἀφροσύνην νὰ χαθῶ. Παρηγόρησόν μοι λοιπὸν διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ὅτι, ἀνίσως καὶ
γράφης νὰ εὖγω, εὐθὺς φαρμακίζομαι καὶ χάνομαι ψυχικῶς καὶ σωματικῶς. Οἱ δὲ χρόνοι σου
πολλοί, καὶ αἱ θεοπεσιθεῖς σου εὐχαὶ ἔστωσάν μοι διὰ παντὸς ἀσφαλὲς φυλακτήριον.

αψιγ', Ἰανουαρίου κβ'.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος δοῦλη

Ἐλένη Καντακουζηνῶ.

θυγάτηρ τοῦ μακαρίτου Δημητράσκου-Βόδα.

LXVIII.

1713,
27 Ianuar.

Constantin Cantacuzino Stolnicul către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant.
despre proorociile ce se fac prin calendare.

Θεός.

Μακαριώτατε καὶ σοφώτατε δέσποτα, τὴν Ὑ-
μέτεραν σοφωτάτην Μακαριότητα δουλικῶς
προσκυνῶ καὶ τὴν πανάγιον αὐτῆς θεοειδὴν
ταπεινοφρόνως ἀσπάζομαι.

Τρία πάντιμα καὶ πανσεβάσμια τῆς Ὑμετέ-
ρας Μακαριότητος γράμματα, γεγραμμένα τὸ
μὲν τῇ ιθ' τοῦ παρελθόντος, τὸ δὲ τῇ λ' τοῦ

Cu Dumnezeu.

Prea-fericite și prea-învățate stăpâne, prea-
învățatei Voastre Fericiri cu supunere
mă înclin și preasfânta-ἦi dreaptă cu
smerenie o sărut.

Trei prea-cinstite și prea-respectate scri-
sorî ale Fericirii Tale, scrise una la 19
ale lunii trecute, alta la 30 ale acesteia și

αὐτοῦ καὶ τὸ τρίτον τῇ ε' τοῦ παρόντος, ἔνα μετὰ τὸ ἄλλο χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ μετὰ πάσης ὑποκλινούσας καὶ εὐλαβητικῆς διαθέσεως ἐνεχειρίσθην καὶ, ὅσον μὲν διὰ τὴν ἐφετῇν καὶ ἐμοὶ πεμπόθησαν αὐτῆς ὑγείαν, ὑπερεχάρην, εὐχαριστῶντας τῷ παναγὰθῳ Θεῷ. Ὅσον δὲ διὰ τοὺς πολλοὺς πειρασμοὺς καὶ τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐνοχλήσεις ὅπου καθ' ἐκάστην ἔχει, ἀκούων καὶ γνωρίζοντας, ὁ τῶν καρδιῶν γνώστης Κύριος γινώσκει πόσον λυποῦμαι καὶ θλίβομαι καὶ ἐγὼ ἄλλὰ τί ἔχωμεν νὰ εἰποῦμεν, παρὰ μόνον νὰ πρὸςκαλοῦμεν τὴν ἄπειρον φιλανθρωπίαν καὶ εὐσπλαχνίαν τοῦ Θεοῦ νὰ τῆς διδῇ χάριν ἐνδουμοῦσαν εἰς τὸ νὰ ἡμπορή νὰ διαικῇ γενναίως τε καὶ μεγαλοφύχως τὰ θεῖα καὶ νὰ ἀντιπαλαίῃ τοῦτοις. Ἢ αἰτία δὲ ὅπου δὲν ἀπεκρίθην εἰς τὸ καθὲν καὶ ὀργήγορα οὔτε ἀμέλεια εἶναι, οὔτε ἀμνημοσύνη. ἤξεύρει το ὁ Θεός, ἀλλὰ πῇ μὲν ἡ τοῦ γραφέως στέρησις, πῇ δὲ ἄλλα περιστατικὰ τοῦ καιροῦ, καὶ τὸ δὴ μέγιστον καὶ κυριώτερον, μὲ τὸ νὰ μὴν εἶχα οὐδεμίαν ὕλην ἀξιόλογον ἢ ὑπόθεσιν καταπεύγουσαν ὅθεν καὶ ζητῶ τὴν παρὰ τῆς σῆς συμπαθεστάτης Μακαριότητος συγγνώμην. Ἐγνων δὲ καὶ τὰ σημειούμενά μοι διὰ τῶν παθασμάτων αὐτῆς γραμμάτων καί, διὰ μὲν τὰς ἐκ τῶν βορσῶν μερῶν εἰδήσεις, οὐδὲν θετικὸν καὶ βέβαιον ἔχω ἐγὼ νὰ σημειώσω τῇ Ὑπετέρᾳ Μακαριότητι ἕως τοῦ νῦν, καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς διατρίβοντας εἰς τοὺς μακρυτέρους τόπους, σὰν τί ἄραγε ἀπόφασιν νὰ ἔκαμαν καὶ τί νὰ μελετῶσι διὰ τὰ ἀκόλουθα, μετὰ τὴν εἴδησιν ὅπου δὲν ἀμφιδέλλω νὰ μὴν ἔλαβον ἕως τώρα τοῦ χαλασμοῦ τῶν σπουδῶν ἐπειδὴ καὶ ἡ εἴδησις αὐταῖς ἀπὸ λόγου τοῦς δὲν ἡμποροῦν νὰ ἔρθουσιν, ἂν τινὰς δὲν τὰς ζητήσῃ ἀπὸ νονεχίς καὶ ἀξίους ἀνθρώπους, ἡμεῖς δὲ καὶ πλεον δὲν τὰς ζητοῦμεν μὲ ἔρσειν, etc. Αἰτιῶν οὔτε ἠξεύρομεν τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν ἢ μὴ ἐκ τῶν κοινῶν ψευδοπροφητειῶν, τὰ ὅποια ἐγὼ δὲν ἡμπορῶ νὰ τῆς τὰ γράψω, ἐπειδὴ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰ ἐπόμενα ἀναιροῦσι τὰ ἡγοήμενα. Τώρα ὁμῶς προσεκτικῶς ἀναμύνω ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ἵσως νὰ λάβω καμμίαν εἴδησιν ἀληθεστέρην ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μέρη, καὶ ὅτι νοσηνέστερον καὶ ἀξιοπιστότερον ἦθελα ἔχῃ, ἐξάπαντος, ὅχι μόνον διατὶ μὲ προστάζει, ἀλλὰ μάλιστα διὰ τὸ ἀπαραιτήτον χρέος ὅπου πρὸς αὐτὴν ἔχω, θέλω τὸ σημειώσῃ τῇ Ὑπετέρᾳ Μακαριότητι. Διὰ δὲ τὰ προγνωστικὰ τοῦ ἔτους, λέγω ὅτι οἱ τοῦτων γραφεῖς, ὡς μοι δοκεῖ, λαμβάνουσι τὰς ἀρχὰς καὶ τὸ προγινώσκουσιν, ὅχι ἐκ τῶν ἀστέρων, ἀλλ' ἐκ τῶν

cea de-a treia la 5 ale celei de față, una cu alta fără zăbavă a vremii le-am primit cu toată aplecarea smerită și evlavioasă și, cât despre dorita și mie prea-poftita sănătate a Ta, m'am bucurat foarte, mulțămind prea-bunului Dumnezeu. Cât despre multele încercări și supărări venite una peste alta ce le ai zilnic, auzind și aflând, Domnul, cunoscătorul inimilor, cunoaște cât mă supăr și mă tulbur și eu; dar ce să spunem, ci numai să rugăm nesfârșita iubire de oameni și mărinimie a lui Dumnezeu să-Ți dea harul trebuitor ca să poți birui vitejește și mărinimos cele rele și să te lupți cu acestea. Pricina pentru care n'am răspuns la fiecare și răpede nu e nici neglijarea, nici uitarea, Dumnezeu o știe, ci, de pe o parte, lipsa de scriitor, iar, pe de alta, alte împrejurări ale vremii, și, cea mai mare și mai de căpetenie, pentru că nu avem nicio materie vrednică ori lucrare să mă îndemne; pentru care și cer de la Fericirea Ta cea prea-prietenească iertare. Am aflat și cele însemnate mie prin respectatele-Ți scrisori și, pentru știrile din părțile de Miazănoapte, n'am nimic temeinic și sigur să însemn Fericirii Voastre până acum, și mai ales de la cei ce se află în locurile mai depărtate, ce hotărâre au luat și ce gândesc a face pe urmă, cu știrea care nu mă îndoiesc că ai primit-o până acum, a distrugerii studiilor; de oare ce și știrile acestea nu pot veni de la ei, dacă nu le cere cineva de la oameni cuminți și vrednici, iar noi nu le mai cerem cu stăruință, etc. Dar nici nu știm adevărul lor decât de la rapoarte mincinoase, pe care eu nu pot să Ți le scriu, de oare ce de obicei cele ce urmează contrazic pe cele de mai înainte. Ci acum rămân în așteptare, zi de zi poate să capăt vre-o știre mai adevărată din a-eele părți, și ce voi avea mai nou și mai vrednic de crezare, îndată, nu numai pentru că-mi poruncești, dar mai ales pentru neapărata datorie ce o am față de Tine, le voi face știut Fericirii Voastre. Cât despre prognosticurile anului, spun că autorii aceluia, cum mi se pare, iau începuturile și prezicea, nu de la stele, ci de la părțile pă-

της γῆς θυμαίων: διὰ τοῦτο, καθὼς βλέπουμε
 τὴν τῶν πραγμάτων φορὰν, οὕτω καὶ τὸ προ-
 γινώσκουν γράφουσι: πλὴν πάλιν λέγω ἐκείνο
 ὁποῦ καὶ πρότερον ἔγραφον αὐτῇ: ὅτι, ἂν συνέ-
 θουσι τὰ ὅσα αὐτὰ προλέγουσιν, δὲν ἀπομένει
 νὰ εἰποῦμεν ἄλλο παρὰ τό: ἁμαρτωλοὶ ποῦ
 φύγωμεν; Ὅριζι ἡ Σὴ Μακαριότης ὅτι φαί-
 νεται πῶς ὁ αἰὼν οὗτος νὰ εἶναι τοῦ Πλάτω-
 νος μεγάλη κυκλοφορία: ἀληθὴς εἶναι ὁ λό-
 γος τῆς, ἐπειδὴ καὶ αἱ πανταχοῦ τῆς γῆς
 ἀνωμαλίαι καὶ τὰ κατ' αὐτὴν παράδοξα καὶ
 παράλογα κινήματα μεγάλας δυσκολίας φέ-
 ρουσιν εἰς ὅλην σχεδὸν τὴν οἰκουμένην. Τοῦτο
 μόνον λέγω: ὅτι ἅς τὰ ἀφήσωμεν εἰς τὰ τῆς
 Προνοίας ἄδηλα καὶ εἰς τὰ πάντα γεννηθῆτω
 τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἅς ἐλ-
 πίζομεν ἀγαθὰ. Δύο καλανθάρια μὲ ἔφεραν
 τώρα ὡςτερότερα: ἓνα λέχικον καὶ ἄλλο οὐγ-
 γρικον, τὰ ὁποῖα μεταγλωττίζοντας εἰς λατι-
 νικὴν διάλεκτον, ἰδοὺ ὁποῦ τὰ στέλλω τῇ Σῇ
 Μακαριότητι περιεργείας χάριν: τὸ οὐγγρικον
 ἐμεταγλωττίσθη καὶ ῥωμαῖκα, ὅθεν τῆς τὸ
 στέλνω καὶ αὐτό. καὶ ἅς εἶναι καὶ αὐτῶν τὰ
 κυάμια (sic) προσθήκη εἰς ἐκείνα ὁποῦ πρότε-
 ρον τῆς ἐπεμψεν ὁ Ἐκλαμπρότατος. Πρὸς τοῦ-
 τοις ἔργων καὶ τὰ σημειούμενά μοι διὰ τὸν
 Γέρο Ἀλῆ-ἐφέντη (τὸν ὁποῖον ἀκριβῶς καὶ φι-
 λικῶς χαίρω), ὅστις, καθὼς ὀρίζει καὶ ἡ Σὴ
 Μακαριότης, προλέγει αὐτῶν ἀστάτων τὰ ἄ-
 στατα, καὶ ἐκ τῶν ἀσάρων τὰ ἀσάρῃ. Τὸ δὲ
 πῶς δὲν μὲ ἔγραψε τοῦρκικα, σὲν ἔτζη τοῦ
 ἐφάνη εὐλογον, ἔστω καθὼς τὸν ἄρσας! Ὅτι
 δὲ εἶναι πλεονέκτης καὶ ἀκόρεστος, εἰς αὐτὸν
 τοῦτο δὲν εἶναι τόσον παράδοξον, ὡσὰν ὁποῦ
 εἶναι καὶ πτωχός, ἔπειτα καὶ ὁ κοινὸς λόγος
 τὸ θέλει, ὅτι τοῦτο νὰ εἶναι πάγκοινον εἰς
 ὅλους τοὺς τσαλμαφόρους, ἀμὰ ἔσωσαν καὶ
 οἱ καλπακοφόροι, ὅτι ἂν καὶ δὲν τοὺς ἔαπερ-
 νοῦμεν, ἀλλ' οὕτε τόσον παρακάτω εἰρασθεν
 πλὴν ὕψιστον μόνον νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς καὶ γνῶ-
 σιν, etc. Δὲν ἔδωσα τὴν ἀπόκρισιν τοῦ γράμ-
 ματός του κατὰ τὸ παρὸν τοῦ ἐφέντη δηλαδὴ,
 ἐπειδὴ καὶ δὲν εἶχα καιρὸν, ὅμως θέλω τὸν
 ἀποκριθῇ. Διὰ δὲ τὴν ἐτοιμασίαν τοῦ σεφερτίου
 ὁποῦ μὲ γράψεις, πῶς τὸν ἐπρόσταξεν ὁ ἡγε-
 μὼν νὰ ἐτοιμασθῇ νὰ πάγῃ καὶ αὐτός, ἂν
 καλὰ καί, καθὼς μὲ εἶπαν, ἔγραψε καὶ ἄτός
 τοῦ τῷ ἡγεμόνι, ὅμως καὶ ἐγὼ θέλω τὸν συν-
 τῆχῃ, καὶ θέλω τὸν παρακινήσῃ ὅσον δυναθῶ
 περὶ τοῦτου, κατὰ τὸ χρέος ὁποῦ ἔχω πρὸς
 ἓνα παλαιὸν φίλον, καὶ λαγιάζω ὅτι καὶ ἡ
 Ἐκλαμπρότης του θέλει κάμῃ τὸ ζήτημά του,
 διὰτὶ αὐτὸ καὶ δυνατόν καὶ εὐκόλον εἶναι νὰ
 γένῃ, μόνον νὰ θελήσῃ. Οἱ τοῦ ταπεινοῦ

μάντului: de aceea, cum văd mersul lu-
 crurilor, astfel scriu și prezicerea; dar
 iarăși spun ce Ți-am mai scris Ție: că,
 dacă se împlinesc cele ce prevestesc ei,
 nu rămâne să spunem alta decât: „unde
 să fugim noi, păcătoșii?”. Socoti Feri-
 cirea Ta că se pare acest veac a fi ma-
 relele cere ale lui Platon: e drept cuvântul
 Tău, căci și anomaliele ce se află pre-
 tutindeni pe pământ și cele neașteptate
 și fără rost mișcări aduc mari greutate
 aproape pe tot cuprinsul pământului. A-
 tăta numai spun: că să le lăsăm în
 sama lucrurilor nelămurite ale Proniei
 și în toate să se facă voia lui Dum-
 nezeu, de la care să nădăjduim cele bune.
 Două calendare mi le-au adus acum în
 urmă: unul leșesc și altul ungurese, pe
 care traducându-le în latinește, iată că
 Ți le trimet Fericirii Tale pentru cu-
 riositate: cel ungurese s'a tradus în gre-
 cește, și să-Ți fie cele dintr'însele adaus
 la cele pe care mai nainte Ți le-a
 trimes Prea-strălucitul. Pe lângă acea-
 tea am aflat și cele însemnate mie de
 bătrânul Ali-Efendi (pe care-l salut cu
 iubire și prietenie), care, cum judecă și
 Fericirea Voastră, prezice cele fără basă
 din cele fără basă și cele nesigure din
 cele nesigure. Și că nu mi-a scris tur-
 cește, cum i s'a părut lui că e bine,
 fie cum i-a plăcut! Ci că este lacon
 și nesățios, la el nu e așa de mirare,
 ca unul ce este și sărac, căci și vorba
 obișnuită așa spune: că e lucru de obște
 la purtătorii de calmale, dar au rămas și
 purtătorii de calpace, căci, și dacă nu-i bi-
 ruim, dar nici nu suntem așa de pre jos
 pe lângă dânsii; numai sănătate să dea
 Dumnezeu și minte, etc.! N'am dat răspuns
 la scrisoarea de acum a efendiului, de
 oare ce n'aveam nici prilej, dar îi voi
 răspunde. Iar pentru gătirea seferului (ar-
 matei), de care-mi scrii că a orânduit
 Stăpânul să se gătească și să meargă
 și el, de și, cum mi-au spus, a scris-o
 el însuși Domnului, dar și eu îl voi în-
 tâlni, și-l voi îndemna după putință la
 aceasta, după datoria ce o am către un
 vechiu prieten, și socot că și Prea-Stră-
 lueirea Sa va face după cererea mea,
 pentru că este și cu putință și ușor s'o
 facă, numai să vrea. Ai casei mele toți,
 cu femei și copii, se închină pământ la

μου οἴκου ἀπαξάπαντας, σὺν γυναίξει καὶ τέκνοις, ἐδρακίως προσκυνοῦσι τὴν Ὑπετέραν Μακαριότητα καὶ τὴν παναγίαν αὐτῆς δεξιάν μετὰ πάσης εὐλαθείας ἀσπάζονται, ἐξόχως δὲ οἱ ὁφρειαῖοι τῆς, καὶ ὅλοι ὁμοφώνως παρακαλοῦμεν τὴν πανάγαθον Θεὸν νὰ εὐδοκήσῃ, ὡς πολλάκις τὸ εἶπα καὶ θέλω τὸ λέγει, νὰ ἀνταμωθοῦμεν ἅν ἔτι ἄπαξ σωματικῶς, διὰ νὰ λάβωμεν τὴν εὐλογίαν αἰσθητῶς, καὶ διὰ νὰ δώσῃ καὶ τοῖς μέχοι τοῦδε μὴ λαδοῦσιν ὁφρεια, ὅχι μόνον διὰ γράμματος, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐρετῆς ἡμῶν αὐτῆς παρουσίας καὶ διὰ ζωῆς φωνῆς.

Ἡ Μακαριότης τῆς δὲν λείπει φορτώγουσα ἡμᾶς μὲ διὰφορα· μᾶς ἐστειλε τὸ κυδωνάτον, διὰ τὸ ὅποιον εὐχαριστοῦμεν καὶ ὑπερευχαριστοῦμεν ὅλοι κοινῶς τῇ Σῇ Μακαριότητι· διὰ τὴν τοσούτην πρὸς ἡμᾶς καλοκἀγαθίαν καὶ εὐεργεσίαν. Θαυμάζω κατὰ ἀλήθειαν μὲ τί τρόπον νὰ ἐξαγοράσω καὶ ἐγὼ τὸ τοιοῦτον πολὺ χρέος ὁποῦ πρὸς τὴν Σὴν Μακαριότητα ἔχω, ὡτάν ὁποῦ ἂπ' ἐδῶ δὲν ἠξέσωμαι τί νὰ τῆς τῆς στείλλω ὅμως ἂς μὲ προστάξῃ τὴν παρακαλῶ ἐλεύθερα καὶ δεσποτικά εἰς ὅτι εἶναι ὁρισμὸς τῆς, καὶ μὲ γνωρίζει πῶς θέλω θυνηθῇ νὰ τὴν δοολεύσω, διὰ νὰ ὁπρησῇσω αὐτῇ προθύμως. Ταῦτα μὲν κατὰ τὸ παρόν, αἱ δὲ πανάγαι καὶ θεοπεθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ εἰρηάν μοι διὰ βίου σωτηρητικά.

αψιγ', Ἰανουαρίου κζ'.

Τῆς Ὑπετέρας Μακαριότητος διὰ παντὸς ταπεινὸς καὶ εὐλαδέστατος δοῦλος,

Κωνσταντῖνος Καντακουζηνός.

pământ Fericirii Voastre și sărută eu toată evlavia sfânta-Ți dreaptă, și mai ales dregătorii Țăi, și toți cu un glas rugăm pe prea-bunul Dumnezeu să binevoiască, precum adesea am spus și voiți spune, să ne întâlnim măcar odată trupește, ca să primim de fapt binecuvântarea, și să dai și celor ce nu le-au avut până acum dregătorii, nu numai prin scris, ci și prin dorita nouă prezență și viu graiu.

Fericirea Ta nu lipsește a ni trimete deosebite lucruri: ni-ai trimis chitonagul, pentru care mulțămim și preamulțămim cu toții Fericirii Tale pentru atâta bunătate și dărnicie față de noi. Mă mir în adevăr cum să răsplătesc și eu o astfel de mare datorie ce o am față de Fericirea Voastră, ca unul care de aici nu știu ce să-Ți trimet; dar Te rog să-mi poruncești liber și ca un stăpân la ce-Ți va fi voia, și mă știi cum voi putea că te voi servi, ca să-Ți fiu eu grabă. Acestea deocamdată, iar preasfintele și de Dumnezeu ascultatele Tale rugăciuni să-mi fie în toată viața mântuitoare.

1713, Ianuar 27.

Al Fericirii Voastre întru toate smerit și prea-evlavios rob,

Constantin Cantacuzino.

LXIX.

Un necunoscut către Patriarhul Ierusalim, despre nevoia de a cere în favoarea sa un firman împărătesc. [Ierusalim,]

1713.

30 Ianuar.

Μακαριώτατε, λογιώτατε ἡμῶν αὐθέντα καὶ δεσποτα Πατριάρχῃ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, κύριε, κύριε Χρυσανθε, τὴν Ὑπετέραν αὐτῆς Θεοείκελον Μακαριότητα αὐχενοκλινῶς προσκυνῶ καὶ τὰς ἁγίας αὐτῆς χεῖρας πανευλαδῶς ἀσπάζομαι.

Κυρίῳ τῷ Θεῷ διὰ παντὸς δεόμενος ἵνα στερώνῃ τὴν Ὑπετέραν Μακαριότητα ἐπὶ τὸν ἀγιώτατον, ὑψηλότατον καὶ ἀποστολικὸν αὐτῆς Θρόνον εἰς γῆρας καθύστατον καὶ ἀτάραχον, εἰς ὠφέλειαν καὶ στερέωσιν τῆς εὐσεβείας καὶ παντὸς τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος πνευματικῇ χαρᾷ καὶ ἀγαλλίασιν καὶ ἡμῶν, τῶν εὐτελῶν αὐτῆς δοῦλων, ἀρρώγῃ τε καὶ καύχημ. ἀντιδοῦμεν οὖν τὴν μακαρίαν αὐτῆς ψυχὴν νὰ μᾶς ἔχῃ εἰς τὸ σκέπος τῆς καὶ εἰς τὴν σειράν τῶν ἐπιλέκτων αὐτῆς φίλων. Μὴ ἔχοντας ἄλλον τινὰ φίλον εἰς τὰ αὐτόθι ἐκτὸς τῆς Μακαριότητός Σας, τὴν παρακαλοῦμεν, ὡς πνευματικὸν ἡμῶν πατέρα, τὸ ἄρξῃ αὐτὸ ὁποῦ θέλει τῆς ἐγγχειρίσῃ ὁ αἰδουσιμώτατος αὐτῆς ἀρχιμικροῦτης κύρ Μελχισεδέκ, νὰ ἐνεργήσῃ διὰ μέσων τῶν φίλων τῆς νὰ γένῃ φερμάνι καὶ μπεράτι, καὶ τὰ ὅσα ἤθελαν τρέξῃ θέλωμεν τὰ εὐχαριστήσῃ, καὶ θέλωμεν εἶσθαι πάντοτε ὁπόχρσοι εἰς τὴν μεγάλην τῆς ἀγάπην, καὶ ἔτοιμοι εἰς τὸ πρόσταγμα τῆς, καὶ νὰ ἔχωμεν πάντοτε τὴν τιμίαν τῆς ἐπιστολήν, ἐπειδὴ καὶ νὰ ἔχῃ δύνανμιν διὰ τῶν μακαρίων καὶ θεοπεθῶν αὐτῆς εὐχῶν νὰ μᾶς ζωογονῇ τράπαν τινὰ τὴν ὁποίαν ὕψειαν τὴν ἔχω πάντοτε

μὲ πολλοὺς κόπους, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς διὰ τῶν θεοπειθῶν αὐτῆς εὐχῶν νὰ μὲ κυβερνήσῃ εἰς τὰ πρὸς σωτηρίαν. Τὰ περὶ ἡμῶν εἰ δούληται μαθεῖν, ὅλον εἰς σκάνδαλα καὶ συγχύσεις εἶναι, οὐ μόνον ἐκ τῶν επικρατούντων ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν οἰκείων, καθὼς καὶ ὁ ἅγιος ἀρχιμανδρίτης κὺρ Μεσλχισδεκ καταλεπτῶς θέλει τῆς τᾶ φανερώσει: μόνον ὁ ἀκοίμητος ὀφθαλμὸς τοῦ Θεοῦ διὰ τῶν μακαρίων σας εὐχῶν νὰ τὰ διασκεδάσῃ ἐκ μέσου ἡμῶν, καὶ νὰ ἐνδυναμώσῃ μὲ τὴν ἐξ ὕψους αὐτοῦ βοήθειαν· αἱ δὲ πανάγια καὶ θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ εἴησαν μεθ' ἡμῶν.

αψιγ', Ἰανουαρίου 30.

LXX.

1713,
6 April.

Antim, Mitropolitul muntean, către Patriarhul Ierusalimului, Hrisant, despre tipografia acestuia de la Constantinopol și călătoria din Georgia prin Rusia în Olanda a tipografului Mihail Istvanovici.

Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳ καὶ ἁγιωτάτῳ
Πατριάρχῃ τῆς ἁγίας πόλεως Ἰερουσαλὴμ
καὶ πάσης Παλαιστίνης, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τὴν μετ' εὐλαβείας προσκύνῃσιν.

† Ὁ νῦν σὺν ἀποκατασταθεὶς ἡγούμενος εἰς τὸ σεδάσμιον μοναστήριον τοῦ Καλοῦ¹ μᾶς ἔφερε πάντιμον ἐπιστολὴν τῆς Ὑμετέρας θεοτιμῆτου Μακαριότητος, ἣν μετὰ τῆς προσηκούσης εὐλαβείας ὑποδεξάμενοι καὶ ἀναγνόντες τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ σύστασιν, δὲν ἐλπίσαμεν εὐνοϊκὴν αὐτῷ ἐπιθεῖσθαι τὴν διάθεσιν καὶ τὸ κατὰ δόναμιν ὑπὸσχέσθαι· χρεὸς γὰρ ἔχομεν, διὰ πολλὰς αἰτίας, πάντας τοὺς οἰκείους αὐτῆς ἀγαπᾶν καὶ ὑπερασπίζεσθαι αὐτῶν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ, καθόσον δυνάμεθα· καὶ τοῦτο θέλει τὸ γνωρίσῃ ἐμπράκτως, ὅταν τὸ καλέσῃ ἡ χρεία, ὁ ἄνωθεν αὐτῆς χρηματίσας ἀρχιεπίσκοπος.

Πολλὰ μᾶς ἐφάνη καλὸν διὰ τὸν τυπογράφον, ὁποῦ ἡ Μακαριότης σας μᾶς σημειῶνσι πῶς ἔχει εἰς τὴν Πόλιν, καὶ χαίρομεν ἀκοῶντες αὐτὸν εἶναι καὶ τῷ νοῦ καὶ ταῖς χερσὶ τοιοῦτον γὰρ αὐτὸν ἀπαιτεῖ καὶ ἡ τέχνη καὶ ὁ τόπος· ἂν ᾄσῃ ὁ Θεὸς νὰ ἔλθῃ ἐδῶ, δὲν θέλομεν λείψει δι' ἀγάπην τῆς Μακαριότητός Σας νὰ τοῦ ἐρμηνεύσωμεν ὅτι δὲν ἀπόκησε, πρὸς εὐκολίαν τῆς τέχνης· καί, ἂν καλὰ εἶναι δοκώρῳ, ὅμως βλέποντας ἐν πράξει τὸ ἀληθὲς τῆς μαθήσεως, θέλει ἀφελῇ ἀπὸ τὴν δόκησιν του, καὶ ὁ ἐραδύγλωσσος θέλει γέναι εὐλαλός, ταχύφθογγος εἰς εὐχαριστίαν.

Ὁ μαθητὴς μας ὁ Μιχαὴλ χρόνον ἔχει σήμερον ἄφ' οὗ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς τῶν Ἰβήρων, καὶ, ὡς ἐμάθαμεν, ἀγαλᾶν πᾶν διήκουσεν ὁδὸν ἕως εἰς τὴν Στολίτζαν· ὅμως, Θεοῦ χάριτι καὶ δι' εὐχῶν τῆς ἁγίων, ἐφθασε μὲ ὑγείαν καὶ ἐκείθεν· κρεῖττονος ἐπιθυμία παίδειας, ἀπῆλθεν εἰς Ὀλανδίαν, πλὴν δὲν ἤξευρομεν πόσον θέλει περιμένει εἰς ἐκείνα τὰ μέρη.

Prea-fericitului, prea-învăţatului şi prea-sfântului Patriarh al sfintei cetăţi Ierusalimul şi a toată Palestina, domnul domn Hrisant, închinarea cu evlavie.

† Cel de curând aşezat egumen la respectata mănăstire a Căluului ni-a adus o cinstită scrisoare a Fericirii Tale cinstite de Dumnezeu, pe care cu căzuta evlavie primind-o şi, cetind ce-l priveşte, n'am lipsit să-i arătăm aplicarea binevoitoare şi să-l sprijinim după puteri; căci avem datorie, din multe pricini, să iubim şi să sprijinim pe casnicii Tăi prin cuvânt şi faptă, cât putem; şi aceasta o va cunoaşte prin opere, când va cere nevoia, acelu de mai sus al Tău arhidiacon.

Mi-a părut foarte bine pentru tipograful de care-mi serii Fericirea Ta că-l ai în Constantinopol, şi ne bucurăm auzind că e şi în gând şi în fapt; căci așa o cere şi meşteşugul şi locul; de-ar da Dumnezeu să vie aici, nu vom lipsi pentru iubirea Fericirii Tale să-i tălmăcim ce nu a câştigat, încă pentru uşurinţa meşteşugului, şi, cu toate că e după părerea lui priceput, dar, văzând în fapt adevarul învăţaturii, va mai lăsa din părerea sa, şi cel încet la limbă va deveni vorbăreţ, iute la cuvânt, pentru mulţumită.

Ucenicul nostru Mihail e acum un an de când a ieşit de la Iberia, şi, cum am aflat, a făcut drum foarte încet până la Stoliţă; dar, slavă Domnului şi prin rugăciunile Tale sfinte, a sosit cu sănătate şi de acolo: din dorinţa de mai bună pregătire, a plecat în Olanda, dar nu ştim cât va rămânea în acele părţi.

¹ Stoliţă, Moscova.

Ὁ ἅγιος Ἀνδριανουπόλεως καὶ οἱ λοιποὶ ἐνθάδε σὺνισκόμενοι ἅγιοι ἀρχιερεῖς εὐλαβῶς προσκυνοῦσι τὴν σεβασμιωτάτην Σας Μακαριότητα ὁμοίως καὶ ὁ διδάσκαλος Ἀδράμιος τὴν δουλικὴν ἐδαφιαίαν αὐτῇ ἀπονέμει προσκύνειν. Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ εὐλαβῶς ἀσπαζόμεθα τὴν μακαρίαν αὐτῆς δεξιάν.

αψιγ', Ἀπριλλου ε'.

Τῆς Ὑπετέρας θεοτιμῆτου Μακαριότητος πρόθυμος εἰς τοὺς ὀρεσμούς

† Ὁ Οὐγκροβλαχίας Ἀνθυμος

Preasfințitul de Adrianopol și ceilalți aflători aici sfinți arhieriei cu evlavie se închină Fericirii Tale prea-respectate; de asemenea dascălul Avramie Ți se închină până la pământ. Acestea docamdată, și sărutăm cu evlavie fericita-Ți dreaptă.

1713, April 6.

Al Fericirii Voastre de Dumnezeu cinstite gata la poruncă

† Al Ungrovlahiei Antim.

LXXI.

Nicolae-Vodă Mavrocordat către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre atitudinea ambasadorului Franciei în chestiile Sfântului Mormânt.

1713,
5 Iulie.

Μακαριώτατε, ἀγιώτατε καὶ σοφώτατε Πατριάρχα τῆς ἁγίας πόλεως Ἰερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης. ἐν Χριστῷ πάτερ σεβασμιώτατε, τὴν Ὑπετέραν Μακαριότητα μετ'εὐλαθείας προσαγορεύομεν, καὶ τὴν ἱερὰν αὐτῆς δεξιάν ἀσπαζόμεθα. θεόμενοι τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ νὰ τὴν διαφυλάττῃ εἰς τὸν ἀγιώτατον πατριαρχικὸν καὶ ἀποστολικὸν αὐτῆς Θρόνον ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀδιατάκτῳ ὕψει καὶ εὐμερίᾳ μετὰ μακροδίοτης. Τὸ ἱερώτατον γράμμα τῆς Ὑπετέρας Μακαριότητος ἐλάβομεν, καὶ διὰ τὴν ἀγαθὴν καὶ ἐρατὴν ὕψιν τῆς ὑπερεχάρημεν ἐδέχθημεν εὐλαβῶς καὶ τὰς ἁγίας αὐτῆς εὐχάς, καὶ εὐχαριστοῦμεν αὐτῇ. Ἐγνωμεν καὶ τὰ ἐρατῆς γραφόμενα. Ὅριζεις περὶ τοῦ πρέσβεως τῆς Φραντζῆς ὅτι φαίνεται χρηστὸς τοῖς λόγοις, ἀμὴ τὰ ἔργα δὲν εἶναι σύμφωνα. Ἢ Ὑπετέρα Μακαριότης ἔχει ἄκραν σύνεσιν καὶ περίνοιαν, καὶ θέλει προτιμήσει τὴ συμπεριώτερον. Ἡμεῖς δὲ μένομεν εἴτοιμοι εἰς τοὺς ὀρεσμούς τῆς καὶ πάντας πρόθυμοι νὰ δουλεύσωμεν τῷ Βασιλεῖ Τῷ εἰς τὰ κατὰ δόναμιν. Πρὸς τοῦτοις ὀρίζεις ὅτι τὰ αὐτόθι πῶς ἔτρεξαν καὶ τρέχουσιν, τὰ σημεῖουσιν ἄλλοι καὶ σαρπέτερον καὶ πλατύτερον εὐχαριστοῦμεν δὲ καὶ τῇ Ὑπετέρᾳ Σεβασμιότητι ὅπου, ἂν καὶ συνεσκιωμένοις. Ὅμως σαρπέτερον ὑπαινέχεται τὴν τῶν πραγμάτων κατάστασιν, ὅτι καὶ ἡμεῖς παρομείων συνεικίζομεν καθὼς καὶ ἡ ἄκρα τῆς σύνεσις, καὶ μόνον ὁ πανάγαθος Θεὸς νὰ εὐδοκήσῃ νὰ εἶναι μόνιμα τὰ γεγονότα, καὶ νὰ κατευνάσῃ τὰς ταραχάς, ὅτι νὰ μᾶς πιστεύσῃ ἡ Ὑπετέρα Μακαριότης πῶς πλέον ἀπεκάρημεν, καμία δόναμις δὲν ἔμεινε. Καὶ λοιπὸν παρακαλοῦμεν θερμότερα τὴν Ὑπετέραν Σεβασμιότητα νὰ καθικεστήῃ τῷ Θεῷ

Prea-fericite, preasfinte și prea-înțelepte Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul și a toată Palestina, în Hristos părinte prea-respectate, ne îndreptăm cu evlavie către Fericirea Voastră și sărutăm sfânta-Ți dreaptă, rugându-ne de atot puternicul Dumnezeu să Te păzească pe preasfântul Tău patriarhicesc și apostolesc Seam în pace și netulburată sănătate și mulțămire întru mulți ani. Preasfânta scrisoare a Fericirii Tale am primit-o și ne-am bucurat foarte de buna și dorita sănătate a Ta; am primit cu evlavie și sfintele-Ți rugăciuni, și-Ți mulțămim. Am cunoscut și cele pe rând serise. Spui în ce privește pe solul Franciei, că pare bine în vorbe, dar faptele nu se potrivesc. Fericirea Ta are înaltă pricepere și fineță de spirit, și va alege ce e mai de folos, iar noi rămânem gata la poruncile Tale și cu totul pregătiți să servim Sfântului Mormânt în cele după putere. Mai spui pe lângă acestea că, așa cum au mers și merg lucrurile de acolo, alții le înseamnă și mai sigur și mai pe larg; mulțămim însă și Respectabilității Tale că, fie și mai acoperit, dar mai sigur, ne-a făcut să înțelegem starea lucrurilor, că și noi tot așa gândim ca și înalta-Ți pricepere, și numai prea-bunul Dumnezeu să dea să fie statornice cele întâmplare și să împace tulburările, căci, să mă creadă Fericirea Voastră, că mai mult ne-au obosit, și n'a rămas nicio putere. Și, de altfel, rugăm foarte călduros pe Respectabilitatea Ta să

νὰ μᾶς βοηθήσῃ καὶ νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὸ τὸ νέον ἐπιχειρήμα ὅπου τῶρα ἡδουλήθησαν νὰ κάμουν, τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον εἶναι φθοροποιὸν εἰς τὸν δυστυχῆ τοῦτον τόπον, ἀλλὰ καὶ ἀνωφελές, ἴσως καὶ ἐπιβλαβές, καὶ εἰς τὴν Βασιλείαν. Παρακαλοῦμεν νὰ ἔχωμεν καὶ πάλιν συχνὰ τὸ ἱερὸν γράμμα τῆς εἰς δῆλωσιν τῆς ἀγαθῆς καὶ πολυποθήτου ὑγείας τῆς καὶ τὰς ἱσρὰς αὐτῆς εὐχὰς· οἱ δὲ χρόνοι τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος κτλ.

αψιγ', Ἰουλίτου ε'.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος κτλ.

Io Nicolae Voevoda.

Καὶ αὐθις τὴν ἱσρὰν αὐτῆς δεξιάν μου εὐλαβείας ἀσπάζομεθα.

Ἐλάθομεν καὶ ἕτερον γράμμα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, καὶ, ἐξ αὐτοῦ τὴν ἀγαθὴν τῆς ὑγείας πληροφορηθέντες, ὑπερσγάρημεν. Ἐγνώμεν δὲ καὶ τὴν εἰς Ἀδριανοῦ ἄριζιν τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, καὶ ὅτι πάλιν ἐκινήθησαν οἱ δουτικοὶ τόσον διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ κουμπέ¹, ὅσον καὶ διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν πρωτίων, καὶ ὅτι ἐμηνύθη ἡ Ὑμέτερα Μακαριότης ἀπὸ τὴν βασιλικὴν Πόρταν, καὶ, μὲ τὸ νὰ ἦταν ἡ Βασιλεία εἰς τὸ κίνημα, ἔμεινε νὰ εὐκρινῇ ἡ ὑπόθεσις εἰς Ἀδριανούπολιν. Τοῦτου χάριν ἀπῆλθεν καὶ ἡ Ὑμέτερα Μακαριότης εἰς τὰ αὐτόθι, καὶ ὁρίζει νὰ γράψωμεν τῷ ἡμετέρῳ παμφιλτάτῳ ἀδελφῷ² νὰ μὴ λείπῃ καὶ ἡ συνδρομὴ τῆς Ἐνδοξότητος τοῦ τὸ ὁποῖον μετὰ χαρὰς θέλομεν τὸ κάμει. Γνωρίζει καὶ ἡ Ἐνδοξότης τοῦ πῶς κοινῶς ἔχομεν χρέος νὰ δουλεύωμεν τῷ παναγίῳ καὶ ζωοδόχῳ Τάφῳ, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι μετὰ πάσης προθυμίας θέλει κάμει τὰς δυνατὰς δουλεύσεις.

Ἐδῶ, εἰς ταῖς ἄγκαις διαδίδονται διάφορα. ὅμως, τὸ ἐξέδικαιον, δὲν εἶναι ἀκόμη φανερόν, καὶ ἡξιοῦμεν πῶς ὁ εὐγενέστατος ἡμέτερος ἄρχων καπιτσεχαγιάς, Κορίτζη Δημητράκης Ἰουλιανός, ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἔρχεται συχνὰ εἰς προσκύνησιν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, καὶ ὅτι ἀξιόλογον ἤθελε τόχην, θέλει τὸ κοινοποιήσει τῇ Ὑμέτερᾳ Σεβασμιότητι.

Σεβασμιώτατε πάτερ, ἀγκαλὰ καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῖν πατὴρ Βασσαραβαδόδας φέρεται πρὸς ἡμᾶς μὲ πατρικὴν θερμὴν ἀγάπην καὶ φιλοστοργίαν, ὅμως παρακαλοῦμεν καὶ πάλιν, ὅταν γράφῃ εἰς τὴν Ἐκλαμπρότητα του, νὰ τὸν ἀναθερμάνῃ νὰ φέρεται ὁμοίῳ τῷ τρόπῳ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς πρὸς ἡμᾶς, καὶ νὰ μᾶς περιβάλῃ

roage pe Dumnezeu să ne ajute și să împiedece acel nou atac pe care acum s'au învoit să-l facă, care nu numai că e pierzător pentru acel loc nenorocit, dar și fără folos, poate și păgubitor, și chiar Împărăția. Rugăm să avem și iarăși dese ori sfânta-Ți scrisoare pentru vădirea bunei și mult doritei Tale sănătăți și sfintele-Ți rugăciuni; iar anii Fericirii Tale, și celelalte.

1713, Iulie 5.

Al Fericirii Voastre, și celelalte.

Io Nicolae Voevoda.

Și iarăși sărutăm cu evlavie sfânta-Ți dreaptă.

Am luat și altă scrisoare a Fericirii Tale, și, din ea aflând buna-Ți sănătate, ne-am foarte bucurat. Am aflat și plecarea la Adrianopol a Respectabilității Tale, și că iarăși s'au pornit Apusenii, și pentru clădirea cupolei, cât pentru afacerea dreptului prim și că a fost chemată Fericirea Voastră la Poarta Împărătească, și, cum era Împărăția pe plecare, a rămas să se judece afacerea la Adrianopol. De aceea a plecat și Fericirea Voastră acolo, și poruncește să scriem prea-învățatului nostru frate să nu lipsească ajutorul Ilustrității Sale; ceia ce o vom face cu bucurie. Știe și Ilustritatea Sa cum în de obște avem îndatorirea să servim preasfântului și de viața făcătorului Mormânt, și nu ne îndoiim că va face cu toată graba serviciile ce se pot.

Aici, la locurile de sus se răspândesc multe, dar, ce e sigur, nu este încă vădit, și știu că prea-nobilul nostru boier capuchehaie, chiriți Dimitrachi Iulianò, are cinstea să vie des la închinarea Fericirii Voastre, și orice se va întâmpla vrednic de a fi spus, îl va comunica Respectabilității Voastre.

Prea-venerate părinte, de și iubitul nostru tată Basarab-Vodă se poartă cu noi cu patriarhicească iubire caldă și prietenie, totuși Te rugăm și din nou, când vei scrie Strălucirii Sale, să-l încălzești a se purta în același chip și de acum înainte către noi și să ne înemjure cu părinteasca-i dragoste,

¹ De la Betleem.

² Dragomanul Ioan Mavrocordat.

με τὴν πατρικὴν τοῦ ἀγάπην, ὅτι ἡμεῖς πρὸς τὴν Ἐκκλησιᾶν τοῦ φερόμεθα ὡς γνήσιοι υἱοὶ μετὰ τὴν ἀγάπην καὶ εὐλόγησαν. Καὶ αὖθις αἱ ἅγιαι αἰτήσεις εὐχαὶ μετὰ ἡμῶν.

căci noi față de Strălucirea Sa ne purtăm ca un fiu adevărat cu fiască iubire și evlavie. Și iarăși rugăciunile Tale Sfinte să fie cu noi.

LXXII.

Antim, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre pierderi ale tipografiei sale și niște clopote.

1714,
24 Iulie.

Τῷ μακαριωτάτῳ, σεφωτάτῳ καὶ ἁγιωτάτῳ Πατριάρχῃ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τῷ σεβασμιωτάτῳ ἡμῶν ἐν Χριστῷ πατρὶ, τὴν μετ' εὐλαβείας προσκύνησιν.

† Θεοῦ χάριτι καὶ διὰ τῶν ἁγίων εὐχῶν τῆς Ὑπετέρας Θεοτιμῆτος Μακαριότητος τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἔλαβες τέλος ἡ βιβλος, ἥποῦ ἄρῃσεν ἐδὼν νὰ τυπωθῇ¹ ἐτελειώθη ὁρθότερον ἀπὸ ὅσον ἠλπίζομεν, ὅχι ἐξ ἀμελείας τῶν τυπογράφων. Ἄλλ' ἀπὸ ἐλλείψεως πολλῶν ψηφίων, ἥποῦ πλείω τῶν πεντήκοντα ὀκτάδων ἐμεταχύθησαν ἐκ δευτέρου, μετὰ τὸ νὰ ἐχάθησαν εἰς τὴν σφράγιν ἐξ ἀπροσεξίας τῶν ἀνθρώπων τῆς τὴν πρώτην φοράν, ὅταν ἀπὸ τὸ Τεργόδουστον τὰ ἔφρασαν εἰς τὸ Βουκουρέστιον· ὅσα δὲ ἴσα ἐτυπώθησαν. Ὅλα τὰ ἐπραχθώσμεν τῷ ἁγίῳ Βηθλεὲμ. καὶ εἰς ὀλίγαις ἡμέραις θέλομεν ταῦ δώσῃ σὺν καὶ ἀνελλιπῇ καὶ ὅλον τὸν τύπον νὰ τὸν φυλάττῃ, ἐπειδὴ καὶ ἔχομεν κατὰ νοῦν νὰ μεταθέσωμεν πάλιν τὴν τυπογραφίαν εἰς τὸ Βουκουρέστιον, διὰ περιστοτέραν εὐκολίαν.

Ἐλάθομεν παρὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ ταῖς πεντήκοντα ὀκτάδων τὸ μέταλλον, ἥποῦ ἡ ἀγαθὴ προαίρεσις τῆς Μακαριότητος τῆς εὐνοικῶς μας ἐχάρισε διὰ ταῖς καμπάναις τῆς ἐκκλησίας μας· καὶ νῦν μὲν δι' αὐτὰ τα καὶ διὰ τὸ ἄλλο, ἥποῦ ἐκ προσηγορίας τῆς ὀλίγου ἡγοράσαμεν, πολλὰς τῷ εὐγνώμονι πατρί: ὁμολογοῦμεν τὰς χάριτας. Μετὰ δὲ ταῦτα θέλει γραφθῇ καὶ τὸ σεβασμιον αὐτῆς ὄνομα εἰς τὸ βιβλίον τῆς Προβόσεως, διὰ νὰ ἔχῃ παντοτεινὸν μνημόσυνον. Διὰ τὴν καμπάναν, ἥποῦ ἡ Μακαριότης Σας παραγγέλλει, θέλομεν ἐπιμεληθῇ ἐπιμόνω, διὰ νὰ γένῃ μετὰ πᾶσαν ἐπιτηδεύουσαν ὅμως ἄς εἶναι εἰς εὐδοσίαν τῆς πῶς θέλει ἀργήσῃ νὰ τελειωθῇ, διὰτὶ τὸ καλοκαίρι εἶναι ὀλίγον, καὶ ὁ τεχνίτης μόνος, καὶ δὲν θέλει προφθάσῃ νὰ κάμῃ εὐκαίρως τὴν ἀναγκαίαν

Prea-fericitului, prea-învăţatului şi prea-sfântului Patriarh al sfinteii cetăţi Ierusalimul şi a toată Palestina, domnului domn Hrisant, părintele nostru prea-venerat întru Hristos, închinarea cu evlavie.

† Cu harul lui Dumnezeu şi prin rugăciunile Fericirii Voastre de Dumnezeu cinstite a luat sfârşit, săptămâna trecută, cartea ce ai lăsat-o să se tipărească aici; s'a tipărit mai cu zăbavă de cum speram, dar nu din neîngrijirea tipografilor, ci din lipsa multor litere, căci mai mult de cinzeci de oacă s'au turnat din nou, de vreme ce s'au stricat pe drum din neluarea aminte a oamenilor ei întâiaşi dată, când au dus [tipografia] de la Târgovişte la Bucureşti; dar câte s'au tipărit, toate le-am dat preasfinţitului de Betleem, şi în puţine zile îi vom da întreg şi fără lipsă tiparul tot, să-l păzească, de vreme ce şi avem de gând să mutăm iarăşi tipografia la Bucureşti, pentru mai multă uşurinţă.

Am luat de la Arhieria Ta cele cinzeci de oacă de metal pe care bunul gând al Fericirii Tale cu bunătate ni le-a dăruit pentru clopotele bisericii noastre; şi acum pentru acela şi pentru altul, pe care după porunca Ta de curând l-am cumpărat, mulţămim foarte binevoitorului dăruitor. După aceia se va scrie şi numele Tău venerat în cartea Protesei (?), ca să aibă veşnică amintire. Pentru clopotul pe care Fericirea Ta îl vesteşti, ne vom îngriji cu stăruinţă, ca să fie făcut cu toată priceperea; dar să fie în ştiinţa Ta că va zăbovi isprăvirea lui, pentru că vara e scurtă şi meşterul e singur şi nu va izbuti să facă la vreme pregătirea de nevoie. Şi acestea cu închinăciune acum,

¹ Istoria Patriarhilor de Ierusalim, de Dosoftei.

έτοιμασίαν. Καί ταῦτα μὲν προσκυνητικῶς κατὰ τὸ παρόν, αἱ δὲ μακάριαι καὶ θεοπαιθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ εἴησαν ἡμῖν ἀρωγαὶ διὰ τοῦ.

αψιδ'. Ἰουλίου κδ'.

Τῆς Ὑπερέρας σεβασμιωτάτης Μακαριότητος ὅλως εἰς τοὺς ὁρισμοὺς

† Ὁ Οὐγκροβλαχίας Ἀνθιμος.

iar rugăciunile Tale fericite și de Dumnezeu ascultate să ni fie ajutoare în viață.

1714, Iulie 24.

Al Fericirii Tale prea-venerate cu totul la poruncă

† Al Ungrovlahiei Antim.

LXXIII.

1714,
9 August.

Antim, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre oprirea răspândirii cărții lipărite de Mitrofan Gregoras și despre un dar de metal pentru litere, cu știri despre preotul Avramie.

Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ Πατριάρχῃ τῆς ἀγίας πόλεως Ἰερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κυρίῳ κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τῷ σεβασμιωτάτῳ ἡμῶν ἐν Χριστῷ πατρὶ, τὴν μετ' εὐλαθείας προσκύνησιν.

Ἀπὸ τῆ προσκυνητὴν γράμμα τῆς Ὑπερέρας θεοτιμῆτου Μακαριότητος, ὁποῦ ἀσπασίως τε καὶ εὐλαδῶς ἐδεξάμεθα μαθόντες ὅν ἔχει σκοπὸν περὶ τῶν νεωστὶ τυπωθέντων βιβλίων, νὰ μὴν εὐγγη κατὰ τὸ παρὸν κἀνένα ἀπ' αὐτὰ ἔξω, ἐλυπηθήμεν οὐ μετρίως· διότι, μὴ ἔχοντες περὶ τούτου προλαβοῦσαν εἶδῃσιν, ἐδώκαμεν ἄδειαν τῷ διδασκάλῳ κὺρ Μητροφάνει, ὁποῦ μὲ ταῖς πολλαῖς του παρακάλεσες μᾶς ἐστενοχώρει, νὰ κρατήσῃ, καθὼς ἔγραψε, κδ' βιβλία διὰ τὴν κόπον του· ἀπὸ τὰ ὁποῖα, ἕνα μὲν ἔστειλε τῷ ὑψηλοτάτῳ ἡμῶν Ἡγεμόνι, παρ' οὗ καὶ τὴν ἀμοιβὴν πλουσιόδορον ἐνομίσατο, τὰ δὲ ἄλλα ἔλαβε νὰ τὰ στείλῃ εἰς τὴν πατρίδα του. Ὅθεν τώρα, πῶς νὰ ἀνακαλέσωμεν τὸ γεγεννημένον οὐκ οἶδαμεν, καὶ διὰ τοῦτο, εἰ καὶ παρὰ γνώμην, ἐξετείναμεν τὴν χεῖρα εἰς ἀμνητὸν ἄλλοτριον· παρακαλοῦμεν νὰ ἔχωμεν εὐνοϊκὴν τὴν συγγνώμην παρὰ τῆς πατρικῆς τῆς ἀγάπης. Τὰ ἔξωδα ὁποῦ ἔτρεξαν εἰς τὰ νεοχυθέντα ψηφία καὶ εἰς τοὺς τυπογράφους, οὔτε τὰ ἐσημειώσαμεν, οὔτε εἶναι χρεῖα νὰ τῆς δώσωμεν δι' αὐτὰ περισσοτέραν εἶδῃσιν, ἀλλ' εἴτε πολλὰ εἶναι, εἴτε ὀλίγα, χάριν εὐλαθείας ὅλα τὰ χαρίζομεν τῇ Ὑπερέρᾳ Μακαριότητι, καθὼς καὶ διὰ ζωσῆς φωνῆς ὑποσχέθημεν· οὕτω ἄλλο ζητοῦμεν παρ' αὐτῆς, εἰ μὴ μόνον εὐχὴν καὶ εὐλογίαν.

Εὐχαριστοῦμεν πάλιν καὶ διὰ τὰς ἄλλας πεντήκοντα ἐκάδας τοῦ μετάλλου, ὁποῦ ἡ ἀγαθὴ τῆς προαίρεσος ἔγραψε νὰ μᾶς δώσουν καὶ, ἀγκαλὰ δὲν τὴν ἐλάβομεν, διὰτὶ τὴν εἶχαν ἐξοδιάσῃ, ἡμεῖς ὁμῶς οὕτως ὁμολογοῦμεν τὴν

Prea-fericitului, prea-înțeleptului și prea-sfântului Patriarh al sfinteii cetăți Ierusalimului și a toată Palestina, domnului Hrisant, prea-respectatului nostru părinte, închinare cu evlavie.

Din venerata scrisoare a Fericirii Voastre de Dumnezeu cinstite pe care sărutând-o și cu evlavie am primit-o, aflând ce scop ai cu cărțile de curând tipărite, ca să nu iasă deocamdată niciuna afară, ne-am întristat nu puțin: pentru că, neavând în această privință știre mai de'nainte, am dat voie dascălului chir Mitrofan, care ne-a supărat cu multele lui rugăciuni, să iea, cum a scris, douăzeci și patru de cărți pentru osteneala lui: din care, pe una a trimis-o prea-înălțatului nostru Domn, de la care a luat și un răspuns imbielșugat: iar pe celelalte zicea că le trimete în țara sa. Deci nu știm cum să revenim acuma asupra a ceea ce s'a făcut, și de aceea, cu toate că împotriva gândului nostru, am întins mâna către un lucru străin: ne rugăm să avem iertare binevoitoare de la părinteasca-Ți iubire. Cheltuielile ce s'au făcut la literele din nou turnate și la tipografi, nici nu le-am însemnat, nici nu e nevoie să-Ți dăm pentru dănsale mai multă știre, dar, fie multe, fie puține, din evlavie toate Ți le dăruim Fericirii Tale, cum Ți-am făgăduit și prin viu graiu; așa încât nimic nu cerem de la Tine decât numai rugăciune și binecuvântare.

Mulțămim iarăși și pentru celelalte cincizeci de ocale de metal pe care buna-Ți aplecare a scris că ni le dă, și, cu toate că nu le-am luat, pentru că trebuiau plătite, dar totuși Ți mulțămim astfel,

χάριν, ὡς ἂν νὰ τὸ εἶχαμεν παραλάβῃ, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἀποδίδουμεν εἰς τὸ δῶρον, ἀλλ' εἰς τὴν φιλότιμον γνώμην τοῦ δωρησαμένου. Καὶ ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον, αἱ δὲ μακάριαι καὶ θεοπεσιθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ εἶησαν ἡμῖν ἄρωγαὶ διὰ θεοῦ.

αψιδ', Ἀδγούστου θ'.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιωτάτης Μακαριότητος
ὅπως εἰς τοὺς ὀρισμοὺς

† Ὁ Οὐγκροδλαχίας Ἀνθυμος.

Ὁ διδάσκαλος κὺρ Ἀδράμιος καὶ δοῦλος τῆς Μακαριότητος τῆς μετ' αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας προσκυνητικῶς ἀσπάζεται τὴν μακαρίαν αὐτῆς δεξιάν τοῦ ὁποῖου ἡ εὐλάβεια πρὸς τὴν πατριαρχικὴν αὐτῆς Μεγαλειότητα καὶ ἡμέραν καὶ νύκτα ἀγρυπνεῖ (καθὼς αὐτὸς λέγει) καὶ οὐδέποτε ὕπνῳ κατέχεται· ἀλλὰ τὰ αἰσθητὰ σημεῖα τῆς χειρὸς καὶ ἡ τῆς γλώττης κίνησις ὑπὸ ἄλλης αἰτίας διακωλύθησαν, ἦν, Θεοῦ διδόντος, ἐν καιρῷ ἐτέρῳ δηλώσομεν.

de oare ce aveam să le luăm, ea umii ce nu ne uităm la dar, ci la gândul iubitor al cui le va da. Și aceasta despre atâta, iar fericitele și de Dumnezeu ascultatele Tale rugăciuni să ni fie ajutoare în viață.

1714, August 9.

Al Fericirii Tale prea-venerate cu totul la porunci

† Al Ungrovlahiei Antim.

Dascălul chir Avramie și rob al Fericirii Tale cu sfială și evlavie sărută plecat fericita-Ți dreaptă; a cărui evlavie către patriarhiceasca Ta Mărimă și zi și noapte veghiază (cum zice însuși) și niciodată nu se prinde de somn; dar semnele simțite ale mâinii și mișcarea limbii din altă pricină s'au oprit, pe care, cu voia lui Dumnezeu, cu alt prilej o vom vădi.

LXXIV.

Mitrofan tipografal către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre tipărirea de cărți.

1714,
12 August.

† Τῷ μακαριωτάτῳ καὶ σεβωτάτῳ Πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσολύμων κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, ἡμετέρῳ τε προσκυνητικῶ καὶ ποθεινοτάτῳ αὐθέντῃ καὶ δεσπότῃ, μετὰ τὸν ἐπὶ τῆς ἀγίας καὶ χαριτοδότης δεξιᾶς ἀσπασμὸν, γονυκλιτικῶς τὴν δουλικὴν προσκύνησιν.

† Εὐθὺς ἐκ τῆς δουλιῆς αὐτῆς τὰ τῆς λύπης ἀντίθετα ἐσεκμηράμεθα παρὰ τῆς πατρικῆς σου καὶ παντίμου ἐπιστολῆς δεξασθεῖς, καὶ ἐδεξιόμεθα ἀναχρόντως. καὶ τῷ ἁγίῳ Θεῷ εὐχαριστήσαμεν. τῷ ἐν κρημῷ καὶ χαλινῷ κατὰ τὸν θεῖον Δαβὶδ ἤρξαντι τὰς σιαγόνας τῶν γλωσσοπαλόντων· περιττήθη γὰρ ἡμῖν τοῖς ὡσιότηματά τινα, ὅπ' ἀνάγκην εἶναι τὴν πατρικὴν σου ἀγάπην διαρρημίζοντα· ἀλλ' αὖθις, τῷ Θεῷ δεῖξαι. τῷ τῇ πατρικῇ σου ἐπιστολῇ ἡμᾶς χαροποιήσαντι. ὃς χαροποιήσῃ ἐπὶ πλείον καὶ τῇ πατρικῇ σου παρουσίᾳ. Περὶ δὲ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐσομένης εὐχαριστίας. κατὰ τὸ ἡδὺ τοῦ τρόπου. ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς ἐπιστολῆς ἤσθημεν. Πλὴν ἔστω ἐν εἰδήσει ὅτι ἐν διελίῳ¹ μόνον κατὰ συνήθειαν χρεωστούμενην δέδοται τῷ Ἡγερμόνι διὰ τοῦ Οὐγκροδλαχίας.

† Prea-fericitului și prea-învățatului Patriarh al Ierusalimului, domnul domn Hrisant, al nostru închinat și preadorit domn și stăpân, cu sărutarea sfintei și de har izvorătoarei drepte, în genunchi închinarea de rob.

† Drept după voința Ta, cele protivnice tristeței le-am încercat de la scrisoarea Ta părintească și prea-cinstită și am mulțumit, cetind-o, Sfântului Dumnezeu celui care eu... și eu frâu, după dumnezeiescul David, strânge făclele celor cu durerile limbii: căci ni s'au adus la urechile noastre unele cuvinte că în nevoie e iubirea-Ți părintească vestită (?); însă iarăși, slavă lui Dumnezeu, care ne-a bucurat cu părinteasca-Ți scrisoare, că ne va bucura și mai mult cu părinteasca-Ți prezență. Iar pentru mulțumirea ce va fi spre noi, după plăcerea locului, nu după gândul scrisorii, am simțit. Numai să știi că numai o carte s'a dat după obiceiul Domnului prin al Ungrovlahiei.

¹ Acciași de la nota precedentă.

Εἴκοσι δὲ καὶ ὀκτὼ πόθος πατρίδος διήγειρεν ἡμᾶς κατασχοῖν παρ' ἡμῖν, καὶ, εἰ μὲν ἐστὶ καὶ θέλησις τῆς πατρικῆς σου ἀγάπης ἀποστεῖλαι ταῦτα τοῖς κατὰ τὴν ἡμετέραν πατρίδα σεδασμένοις μοναστηρίοις χάριν, ἅτε πολλὰ συμβάλλοντα τοῖς ἐν αὐτοῖς εὐρισκομένοις πατράσιν, ἀμαθέσι καὶ σχεδὸν ἀγροίοις οὖσι διὰ τὴν πολυχρόνιον τυραννίαν, καλῶς· εἰ δὲ μή, ἀλλὰ τοῖς τὰ λοιπὰ τῶν διδλίων φυλάσσουσι μέχρι τῆς παρουσίας τῆς πατρικῆς σου ἀγάπης, καὶ τοὶ ἐσόμεθα συναρίθμιοι· εἰ δὲ διὰ τῆς Μακαριότητός Σου παρὰ τοῦ Θεοδοσίου λάβωμεν καὶ τὰ ὀρεϊζόμενα, πρὸς τῇ φυλακῇ, ἐπαγρυπνήσομεν τὸν ἐνόντα πολλάκις ὑπὲρ τῆς πατρικῆς σου ἀγάπης, ἥς αἱ μακάριαι θεοπεσιθεῖς τε καὶ πατρικαὶ εὐχαὶ εἴησαν ἡμῖν ἄρωγαι.

αψιδ', Αὐγουστίν 16'.

Ὁ τῆς ἡμετέρας προσκυνητῆς Μακαριότητος πρόθυμος θεράπων, τῶν ἱερομονάχων εὐτελὴς

Μητροφάνης.

Iar douăzeci și două dorul patriei ne-a indemnât să le ținem la noi, și, dacă e și voia părinteștii Tale iubiri, a trimete acestea veneratelor mănăstiri din țara noastră în dar, ca unele ce sânt de mare folos părinților ce se află în ele, cari sânt fără învățătură și foarte sălbateci din pricina tiraniei de mulți ani, bine; iar, de unde nu, vom fi și noi între cei ce vor păstra celelalte cărți până la venirea părinteștii Tale iubiri; iar, dacă prin Fericirea Ta vom lua de la Teodosie și cele cuvenite, pentru pază, vom veghia pe cel d'inăuntru (*sic*) adesea pentru părintească-ți iubire; ale cărui fericite, de Dumnezeu ascultate și părintești rugăciuni să ni fie într'ajutor.

1714, August 12.

Al Fericirii Tale inchinate gata servitor, smeritul între ieromonah.

Metrofan.

LXXV.

Pe la 1714.

Știri (de la Hrisant Notara?) către Nicolae-Vodă Mavrocordat, despre situația din Europa în luptă.

Γαληνότης Αὐθέντα.

Διὰ τὴν ἐν Εὐρώπῃ ἀγάπην, ἐσυναθροίσθησαν ἅπαντες οἱ πρόσδεες στὸ Ἀουτρέκ, διὰ νὰ συνωμλήσουν περὶ ἀγάπης ἀπὸ τὴν Ἑγγλεσίαν εἶναι εἰδῆσις ὅτι νὰ ἔκαμε ἡ Βασιλεῖσα μαζὶ τὸν Μαλμπούργ γυναικίαν, καὶ τινὲς λέγουν ὅτι νὰ ἔκαμε καὶ τὰ τίποτες τοῦ αὐθεντικού, καὶ αὐτὸς σὺν γυναικί ἐστάθη εἰς ἐξορίαν, ὥστε εἶναι σημείον φανερόν ὅτι ἡ Βασίλισσα ποθῇ τὴν ἀγάπην, ἐπειδὴ καὶ ὁ ῥηθεὶς ἀρχιστράτηγος ἦταν ἐναντίος, καὶ, ἂν οἱ Ἑγγεῖς, ὡς φιλοτάραχοι, δὲν κάμουν κημίαν ἐπανάστασιν ἐναντίον τῆς Βασιλείας θέλει ἀκολουθήσῃ ἡ ἀγάπη, καὶ, ὅτι γροικηθῇ ἐδῶ περὶ ταύτης ἡ ἡμετέρα Γαληνότης, θέλῃ ἔχει καθαρὰν εἰδήσιν. Ὡς τόσο παρακαλῶ νὰ μὴν λυφῇ μὲ τὴν εἰδήσιν τῶν συμβαινόντων ἐν τῇ Βασιλευσίᾳ.

Τὸ περιεχόμενον διὰ τὴν Βασιλεύουσιν δέομαι νὰ σταλθῇ ἀσφαλῶς καὶ ταχέως.

Ὁ ἅγιος Αὐγουστίνος λατίνος καὶ ἅγιος Ἀμβρόσιος ἐδῶ δὲν εὐρίσκεται καὶ τὸν ἐπαράγγελμα νὰ τὸν φέρουν ἀπὸ τὸ Ἀμστερδὰμ.

Prea-senine Doamne,

Despre pacea din Europa, s'au adunat toți solii la Utrecht ca să vorbească despre pace; din Anglia e știre că regina a mazilit pe Marlborough generalul, și unii spun că i-a luat și ce avere avea, și el cu femeile s'a trimis în surgun, așa că e semn vădit că regina vrea pacea, căci și acel comandant suprem era protivnic, și, dacă Englesii, ca iubitori de tulburări, nu vor face vre-o răscoală împotriva reginei, va urma pacea, și, dacă se va cerceta acolo pentru aceasta Seninătatea Ta, va avea Seninătatea Ta știre limpede. Între acestea rog să nu mă lipsești de știrea celor ce se întâmplă la Constantinopol.

Plicul închis aici pentru Constantinopol să se trimeată sigur și iute.

Sfântul Augustin latinul și Sfântul Ambrosiu nu se află aici și am vestit să-l aducă de la Amsterdam.

LXXVI.

Mitrofan tipograful către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre o socoteală de tipografie.

1715,
26 August.

† Τὴν Ὑπερέραν προσκυνητὴν Μακαριότητα καὶ πατρικὴν ἀγάπην δουλικῶς προσκυνῶ, ἀσπαζόμενος εὐλαβῶς καὶ γονυκλιτικῶς τὴν πάντιμον καὶ ἀγίαν αὐτῆς δεξιάν.

Ἐδεξάμεθα τῆς Ὑπερέρας Μακαριότητος τὸ ὑπέρτιμον καὶ πατρικὸν γράμμα, καὶ ἤσαμεν Θεῷ τὸν εὐχαριστήριον μᾶλλον ἢ τὴν Ἐρυθρὰν οἱ περσεύσαντες καὶ τὸν διώκτην φυγόντες, μνησθέντες καὶ τοῦ στυγῆ καὶ τεθλιμμένη ἡ δόξῃς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Εὐχαριστοῦμεν δὲ ἀλλὰ καὶ διὰ παντὸς τῇ ὄντως χριστοφιλήτῳ καὶ πατρικῇ αὐτῆς ἀγάπῃ, τῇ κατὰ πάντα ἡμᾶς παραμυθησαμένη καὶ ἐλπίσι θαυλεστάτῳ κατελεγησῇ καὶ ὑποσχέσει κηδεμονεστέρα καὶ πατροποθητοκινῇ τοῖς ὑποστηριξῇ. ἅς καὶ πληρώσιν πάντως ἐλπίζομεν. Ἄλλ' οὖν δώῃ Κύριος ὁ Θεός, ὃς τὸ ὑπ' οὐρανὸν χριστιάνουμον σύστημα ἐν τοῖς νῦν δυστυχεστάτοις χρόνοις ἀπῆμαντον ἐν τῇ πίστει διατηρεῖται ὑπὸ μόνων τῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν τῆς ἀγίας πόλεως Ἱεροσολύμων, τῇ προσκυνητῇ αὐτῆς Μακαριότητι πληρῶσαι πάντα τὰ καταθύμια καὶ διανύσαι ὅσα καὶ ἐοίχεται καὶ ἡμεῖς ὡς σμικρότατα κυνάρια τῆς Ἐκκλησίας ἐς αἰεὶ διατρέψαι τοῖς θεοπνεύστοις αὐτῆς συγγραμμασι καὶ τῆς ζωηρότοις αὐτῆς βήμασιν, ὡς ὁ Κύριος τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητάς, ἀμήν.

Τὰς δὲ μετατυπωθεύσας δύο κόλλας πρῶτον μὲν οὐκ οἶδαμεν ποῦ μέλλουσι μετατυπωθεῖν, ἐν Βουκουρεστίῳ ἤτοι ἐν Τεργόδοστῳ· δεύτερον δὲ ὅποια εἰσὶν αὗται αἱ μετατυπωθεύσασαι κόλλαι παντάπασιν ἀγνοοῦμεν. Οὐδεμίαν γὰρ εἶδῃσιν ἔχομεν τούτων ἵνα τοῦπίταγμα τῆς ὑπερέρας πατρικῆς ἀγάπης προθύμως πληρώσωμεν. Ὅσα δὲ βιβλία ἡμεῖς ἔχομεν ἐνταῦθα εἰσὶν εἴκοσι καὶ δύο· ἐπέμψθησαν δὲ εἰς Βουκουρέστιον ὁκτώ καὶ ἐβδομήκοντα πρὸς τοῖς τετρακοσίοις· εἰ δὲ μὴ εἰδότεων ἡμῶν ὁ τυπογράφος ἐτύπωσεν πλείων ἡμεῖς οἶδαμεν, αὐτὸς μὲν ὁρτοσὶν ἔδῃ δαιμονῶν δεδεμένος ἀλύσσειν, ἡμεῖς δὲ οὐκ ἔχομεν πόθεν εἰδέναι τ' ἀληθές, ἀλλ' ἡ μόνος ὁ Οὐγγροδλαχίας, ἡ γὰρ ἐνταῦθα τυπογραφία ἀπὸ τῶν ποδῶν τὴν ἀρχὴν ποιεῖται.

Περὶ δὲ τῆς ἐν τήνῃ δαπάνης τῶν χαρτίων, ἰδοὺ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν πεντακο-

† Cu supunere mă închin Fericirii Voastre închinat și iubirii părintești, sărutând cu evlavie și în genunchi prea-cinstita și sfânta-Ți dreaptă.

Am primit prea-cinstita și părinteasca scrisoare a Fericirii Voastre, și am cântat lui Dumnezeu mulțămintă mai vârtos decât cei ce treceau pe jos Marea Roșie și fugiau de urmărirea lor, amintindu-ni de calea cea aspră și tulburată, care duce la Împărăția cerurilor.

Ci mulțămim și cu totul Iubirii Tale cu adevărat după Hristos și părintești, care întru toate ne mângâie și ne miluiește cu mila cea mai înbielșugată și ne sprijine cu făgăduielile cele mai pline de îngrijire și îndemnate de părintesc dor, a căroră și îndeplinirea întru toate o nădăjduim. Ci să dea Domnul Dumnezeu, a cărui așezare creștină supt cer se păstrează fără păstor întru credință în aceste vremi prea-nenorocite numai de către prea sfinții Patriarhi ai sfintei cetăți Ierusalimul, să-Ți împlinească închinatelor Tale Fericiri toate cele dorite și să ajungă câte le voiește; și noi, ca prea-micii căfeluși ai Bisericii, să fim hrăniți cu scrisorile Tale cele de Dumnezeu insufflate și cu cuvintele Tale izvoritoare de viață, cum o făcea și Domnul cu sfinții Lui ucenici; amin.

Iar cele două coli retipărite întâiu nu știam unde se vor retipări, la București sau la Târgoviște; al doilea însă nu știm de loc care sânt acele coli de retipărit. Căci n'avem nicio știință despre acestea ca să împlinim cu grabă porunca părinteștii Tale iubiri. Iar cărțile ce le avem aici sânt douăzeci și două; și s'au trimis la București șaptezeci și opt pe lângă cele patru sute; iar, dacă fără știrea noastră tipograful a tipărit mai mult decât știm noi, el e îndrăcit astfel, legat cu lanțuri, iar noi n'avem de unde ști adevărul, ci numai al Ugrovlahiei, căci tipografia de aici începe cu picioarele.

Iar pentru cheltuiala de hârtie a tiparului, iată că pentru numărul celor cinci

σίων διδλίων ἀποδίδομεν τὸν λόγον. Ἐκάστου τῶν πεντακοσίων τούτων διδλίων, ἐν τριάκοντα καὶ ἐννέα πρὸς τῇ ἡμισίᾳ ὀριζομένου κόλλαις, συμποσούνται κόλλαι τυπωθεῖσαι τὸν ἀριθμὸν, 19750, αἱ ποιοῦσι χαρτίων 26, καὶ κόλλας 250· τὰ δὲ περθεύοντα τόπια τῶν χαρτίων, ὥς φησιν ἡ Ὑμετέρα πατρικὴ Ἀγάπη, ἦσαν 20, ἐξ λοιπὸν τόπια χαρτίων καὶ κόλλας 250 προσθεῖς ὁ Οὐγγροβλαχίας, τὸ ἐλλειπὲς ἀναπλήρωσεν· ἀναγκαῖον ὁμῶς διὰ τινος τῶν οἰκιστῶν αὐτῆς ἀριθμεῖσθαι τὰ διδλία ταῦτα, εἴτα καὶ τοῦ πρὸς τὴν ὑψηλότεστον ἡγεμόνα δοθέντος μνησθῆναι. ἐνὸς τῶν πεντακοσίων ὄντος, ὥς ἡμεῖς οἶδαμεν. Πρὸς τὸν δοῦλον τῆς Ὑμετέρας πατρικῆς Ἀγάπης Γεωργάκην, τὸν ἡμέτερον ἐξάδελφον, πρὸ τοῦ δεῖξασθαι τὸ πατρικὸν αὐτῆς γράμμα, ἐγράψαμεν ἔρχεσθαι, εἰ δυνατόν. εἰς προσκύνῃσιν αὐτῆς, καὶ παρακαλοῦμεν καὶ δεόμεθα ἅξιον αὐτὴν τῆς πατρικῆς ὀψεως, ἧς αἱ μακάριαι, θεοπισθεῖς τε καὶ πατρικαὶ εὐχαὶ εἴησαν ἡμῖν διὰ τοῦ ἀρωγαί.

αἴψα, Φεδρουαρίου κς'.

Ὁ τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς Μακαριότητος πρόθυμος θεράπων καὶ δοῦλος τῶν ἱερομονάχων εὐτελής

Μητροφάνης.

Ἀρ' οὗ ἐτυπώσαμεν τὰ φύλλα κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν πεντακοσίων διδλίων, ἐλάδομεν τῆς Μακαριότητος τῆς τιμίου γράμματος διαλαμπάνον ἐξακόσια τὰ διδλία· ἐγὼ. ὁσποτά μου. ἂν καὶ εἰς ἐννέα καὶ πεντήκοντα χρόνους τῆς ζωῆς μου δὲν ἤμουν τόσον σῶος κατὰ τὰς φρένας, ἀλλὰ τοῦτον τὸν ἐξηκοστὸν χρόνον πλήρης γνώσεως τὸν ἔχω, ἀπὸ τὰ πολλὰ καὶ ἄλλεπάλληλα πάθη, ὅπου Θεοῦ συγχωρήσει ἐπενέδωσάν μοι πεντακόσια τρία διδλία ἐτυπώθησαν, τὰ δὲ τρία, σήμερον ἐξηγνήσωμεν. τὰ ἑμαυτὸν, ὣν τὸ ἐν μὲ τὸ νὰ συνέβη ἑλλειπές. δὲν εἶναι, τὸ ἕτερον εἶναι εἰς τὸν οἶκον τοῦ τυπογράφου, ὅπου κατὰ τάχως τὰς ἡμέρας ἀπέθανε, καὶ θέλω ἐπιμεληθῆναι τὸ εὖρω νὰ ἀλλάξω τὰ φύλλα· τὸ δὲ ἄλλο τὸ ἐλαῖς κῆποιος διάκων Νικηφόρος Συρναῖος. ὅπου ἦτον παρὰ τῷ Βλαττίκῃ καὶ. τὰς πεπερασμένους ἡμέρας, διὰ τινὰ αἰτίαν, τὸν ἐστειλεν ὁ Βλαττίκας εὐδιόρθωτον εἰς τὸν τόπον του, λοιπὸν, ἂν τὸ ἐπῆρε μαζὶ του, δὲν ἤξεύρω. Τί νὰ εἶπω, ὅπου ὁ καιρὸς τοῦτος εἶναι τῶν ἐπὶ τὸ χειρὸν προκοπόντων· ἄμποτε ὁ Θεὸς νὰ εὐδοκήσῃ νὰ λάβω εἰς τὴν κυβέρνησίν μου τὴν τυπογραφίαν τῆς πατρικῆς τῆς ἀγάπης· πλὴν τοῦτο ὅπου μετὰ μικρὸν μέλλει νὰ ὀ-

sute de cărți dăm socoteala. La fiecare din cele cinci sute de cărți, în treizeci și nouă pe lângă jumătate orânduie (sic), fac la un loc numărul de coli tipărite 19750, care face douăzeci și șase de hârtii (sic) și 250 de coli; iar topurile de hârtie trimese, cum spune părinteasca Ta iubire, erau douăzeci, și alte șase topuri de hârtie și 250 de coli adăugându-le al Ungrovlahiei, a plătit restul; dar e nevoie ca printr'unul din casnicii Tăi să se numere cărțile, iar pe urmă să se amintească și de ce s'a dat prea-înălțatului Domn, fiind una din cele cinci sute, cum știu noi. Am scris robului Iubirii Voastre părintești, Iordachi, vărul nostru, înainte de a primi părinteasca-Ți serisoare, să vie, dacă se poate, spre închinarea Ta, și rugăm să-l încrednicești de părinteasca-Ți vedere, ale cărui fericite, de Dumnezeu ascultate și părintești rugăciuni să ni fie ajutătoare în viață.

1715, Fevruar 26.

Al Fericirii Voastre închinat cel gata de slujbă și rob, smerit între ieronomahi

Mitrofan.

De când am tipărit foile după numărul celor cinci sute de cărți, am primit cinstita serisoare a Fericirii Tale, socotind ca șase sute cărțile; eu, stăpâne al meu, deși în cei cincizeci și nouă de ani ai vieții mele n'am fost așa de sănătos la minte, dar acest al șazecelea an îl am plin de cunoștință, de multele suferinți venite una peste alta, care cu îngăduința lui Dumnezeu au căzut asupra-mi; cinci sute trei cărți s'au tipărit, iar cele trei, astăzi cercetând, le-am aflat, dintre care una, pentru că s'a întâmplat lipsă, nu se află, alta e în casa tipografului, care în zilele acestea a murit, și voi purta grijă să-l află, ca să schimb foila; iar altul l-a luat un diacon Nichifor din Smirna, care era pe lângă Vlădica și, zilele trecute, pentru vre-o pricină, l-a trimis Vlădica, bine îndreptat, la locul lui, dar, de a luat-o cu sine, nu știu. Ce să spun, de oare ce vremea aceasta e a celor ce cad spre mai rău? de-ar binevoi Dumnezeu să ieau în chivernisirea mea tipografia Iubirii Tale părintește, dar acest lucru, care în scurt timp mă va duce până la moarte, m'a

δοιπορήσῃ ἕως θανάτου, μὲ ἐλάβησθε. Διὰ τοῦτο γράφω πρὸς τὴν ἐξάδελφόν μου Γεωργιάκην νὰ μοὶ πέμψῃ εὐθὺς ἐτοιμασίαν νὰ ἔλθω, ὅτι μόνος δὲν δύναιμαι νὰ ἔλθω, μὴ ἔχοντας ἀνθρώπους, ἐπειδὴ καὶ ἔχω ῥοῦχα πολλὰ, σχεδὸν δύο μεγάλων ἀμαξίων, χρονίσας παρὰ τῷ Ἀδάν· καὶ παρακαλῶ τὴν πατρικὴν τῆς ἀγάπης εὐθὺς νὰ τοῦ δοθῇ τὸ γράμμα: τὸ ἔβαλα δὲ εἰς τὸ γράμμα τῆς πατρικῆς τῆς ἀγάπης διὰ τοὺς χαϊτεοῦτες. Ἄς ἡξήσῃ ἡ πατρικὴ τῆς ἀγάπης τοῦτο ὅτι ἔσως μὲν ἐν ἄλλοις, καὶ νεώτερος ὢν, ἐσημείουσιν ἄλλα, νῦν δὲ τὰ αὐτὰ ὡς ἔχουσιν καὶ αὐθις τὴν δουλικήν.

LXXVII.

Mitrofan tipograful către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre îndreptări tipografice și șederea sa la Sf. Spiridon din București.

1716,
21 Mart.

† Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ Πατριάρχῃ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τῷ ἐν Χριστῷ ποθεινοτάτῳ μοι πατρί, τὴν δουλικὴν προσκύνησιν καὶ τὴν ἐπὶ τῆς χαριτοδραχέουτου δεξιᾶς μετ' αὐτοῦ καὶ γονυκλισίας ἀσπασμόν.

Ὑπερτίμων καὶ πατρικὴν γράμμα οὐδὲ ἐν ἐλάδομεν τῆς πατρικῆς τῆς ἀγάπης, τὴν δὲ περὶ τῆς διορθώσεως τοῦ διδύλου ἐρώτησιν, διὰ τοῦ πανοσιωτάτου καθηγουμένου τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀσμένως καὶ ὑποτακτικῶς ἀπεδεξάμεθα. Μὲ ὅλον ὅπου δὲν ἀρμόζει οὔτε προσερώτησιν, οὔτε εἰδήσιν νὰ δίδωσιν ἡμῖν περὶ ὧν εὐόλεται ἡ πατρικὴ τῆς ἀγάπης νὰ προστάτῃ ἡμῖν, ἀλλ' ἅμα τῇ προσταγῇ τῆς νὰ ἔχωμεν καὶ τὸ περὶ ἐπὶ προστατεύμεθα. Περὶ δὲ τοῦ χρωσφειλέτου ἡμῶν, ὑπερευχαριστοῦμεν τῇ πατρικῇ τῆς ἀγάπης, ὅπου πατρικῶς φροντίζει ἡμῶν, τῶν πτωχῶν· οὐ μικρὸν ὁμῶς λυπούμεθα διὰ τὴν μακρὰν περιήγησιν, ἧς ἡ παρακαλοῦμεν νὰ ἐνδυναμοῖ καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ ἡμᾶς ταῖς θεοπειθέσιν αὐτῆς εὐχαῖς οἰκοῦντας παρὰ τῇ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος βεργιοπλόκῳ ἐκκλησίᾳ, ἐν ἰδίῳ κελλῳ, οὕτω τοῦ καιροῦ καλέσαντος. Αἱ δὲ μακάριαι καὶ θεοπειθεῖς εὐχαὶ τῆς πατρικῆς τῆς ἀγάπης εἶψαν ἡμῖν ἄρωγαί.

ἡψίς, Μαρτίου κα'.

Ὁ τῆς πατρικῆς τῆς ἀγάπης πρόθυμος θεράπων καὶ δοῦλος ταπεινός

Μητροφάνης.

înrîstiat. De aceea scriu vărului meu Iordachi să-mi trimeată îndată pregătirea să vin, căci singur nu pot veni, neavând oameni, de oare ce și am mult bagaj, de vre-o două care mari, împlinind anii miei pe lângă Laban; și rog părinteasca-Ți iubire ca îndată să i se dea scrisoarea: am pus-o în scrisoarea Iubirii Tale părintești prin haidnei. Să știe părinteasca-Ți Iubire aceasta că poate în altele, și fiind mai tânăr, am spus altele, dar acum așa cum sânt lucrurile, și iarăși [trimet] supusa [închinare].

† Prea-fericitului, prea-favățatului și preasfântului Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimului și a toată Palestina, domnului, domn Hrisant, celui întru Hristos preadorit mie părinte, supusa închinare și sărutarea cu respect și plecarea genunchilor a dreptei izvoritoare de har.

N'am primit nicio scrisoare prea-cinstită și părintească a părinteștii Tale iubiri, iar întrebarea cu privire la îndreptarea cărții am primit-o bucuros și supus prin prea-cucernicul catigumen al veneratei mănăstiri a Sfântului Sava. De și nu se cuvine a ni da nouă nicio primă întrebare, nicio știință cu privire la ce voiește părinteasca-Ți iubire să ni poruncească, dar totuși prin porunca Ta să avem și cea despre care ni se poruncește. Iar, în ce privește pe datornicul nostru, mulțămim foarte părinteștii Tale iubiri că se gândește părintește la noi, cei săraci; ei nu puțin ne întristăm pentru îndelungatul drum, pentru care ne rugăm să ne înputernicească și să ne sprijine cu ale Tale rugăciuni ascultate de Dumnezeu pe Noi, cei ce locuim lângă biserica înecummată (?) a Sfântului Spiridon, în chiliia noastră, căci așa o cere vremea. Iar fericitele și de Dumnezeu ascultatele rugăciuni ale părinteștii Tale iubiri să ni fie ajutoare.

1716, Mart 21.

Al părinteștii Tale iubiri gata slujitor și slugă smerită

Mitrofan.

1716.
24 Mart.

Antim, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre pările la care e supus, dorința de a relua corespondența și ființa la București a lui Avramie.

† Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ Πατριάρχῃ τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τῷ σεβασμιωτάτῳ ἐν Χριστῷ πατρὶ, τὴν μετ' εὐλαβείας προσκύνῃσιν.

Μετὰ τὸ νὰ ἦσαν αἱ ἡμέραι πονηραί, διηγουμέναι αἱ ὑποψίαι καὶ τὸ ἐπιστέλλειν οὐκ ἀσφαλές, ἡναγκάσθημεν καὶ μὴ δουλόμενοι νὰ σιωπήσωμεν τοσοῦτον χρόνον μετὰ τῆς Ὑμετέρας θεοτιμῆτος Μακαριότητος, διὰ νὰ μὴν δώσωμεν αἰτίαν τοῖς πονηρομένοις νὰ περιεργάζωνται καὶ νὰ κινῶσι καθ' ἡμῶν δολίως τὴν γλῶτταν· ἀλλ' ἐπειδὴ, Θεοῦ χάριτι, ὁ χρισμὸν παρήλθε, καὶ ὁ ὁσὸς ἀπῆλθε, δὲν εἶναι οὔτε εὐλογον, οὔτε πρέπον νὰ μένῃ ἔτι ἄργῃ ἢ διὰ γραμμάτων ὁμιλία. Καὶ διὰ τοῦτο μετ' εὐλαβείας ἐπιστέλλομεν ὑμῖν τὴν παροῦσαν, διὰ νὰ γένῃ δι' αὐτῆς λύσις τῆς σιωπῆς· δεόμεθα δὲ καὶ παρακαλοῦμεν τὴν σοφωτάτην αὐτῆς Μακαριότητα νὰ μὴ μᾶς νομίζῃ ὡς ἐρημένους τῆς ἐκλεκτῆς μεριδὸς τῶν οἰκείων αὐτῆς καὶ προσφιλεστάτων, ἀλλ' ὡς φιλόστοργος καὶ εὐγνώμων, νὰ μᾶς ἔχῃ εἰς ἐκείνην τὴν εὐνοίαν καὶ καλὴν διὰθεσιν, εἰς τὴν ὁποίαν πρὸ τῆς σιγῆς εὐρισκόμεθα, διὰ νὰ εἶναι ἡ χάρις ἡμῶν κατὰ πάντα πεπληρωμένη.

Ἐδὼ ἀκούομεν πῶς θέλομεν ἀξιώθῃ ἐν τάχει τῆς γλυκείας αὐτῆς ἀπολαύσεως, καὶ παρακαλοῦμεν τὸν ἄγιον Θεὸν νὰ φέρῃ τὴν Μακαριότητά της μετὰ ἀγαθὴν ὑγείαν καὶ πολλὴν ἀγαλλασιν. Ὅμως, ἂν εἰς τὸ ἀναμεταξὺ τοῦ καιροῦ ὁποῦ λείπει ἕως τότε, μᾶς ἀξιώσῃ ἡ πατρικὴ τῆς ἀγάπῃ τῶν τιμίων τῆς προσταγμάτων, ἐπὶ πολὺ θέλει μᾶς ἀξιώσῃ τὴν χάριν τῆς προσδοκωμένης ἀπολαύσεως. Καὶ ταῦτα μὲν πανευλαβῶς εἰς τοσοῦτον αἰὲς δὲ μακάριαι καὶ θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ εἴησαν ἀρωγαὶ ἡμῖν τε καὶ τῷ δούλῳ της Ἀβραμίῳ, ὁποῦ προσκυνητικῶς ἀσπάζεται τὴν ἀγίαν αὐτῆς δεξιάν.

ἡψις, Μαρτίου κδ'.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιωτάτης Μακαριότητος πρόθυμος εἰς τοὺς ὁρισμοὺς

† *Al Ungrovlahiei Antim.*

† Prea-fericitului, prea-învățatului și prea-sfântului Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul, domnului domn Hrisant, prea-respectatului părinte întru Hristos, închinarea cu evlavie.

Fiind zilele rele, neconținute bănuielile, și trimeterea nesigură, am fost siliți și fără voie să tăcem atâta vreme cu Fericirea Voastră de Dumnezeu cinstită, să nu dăm pricină de petrecere celor ce ne urmăresc cu răutatea ca ea să petreacă și ea să-și miște cu înșelăciune limba contra noastră; dar, de oare ce, din harul lui Dumnezeu, a trecut iarna, și a plecat ploaia, nu e nici recomandabil, nici euviincios să mai rămâie cu zăbavă tovărășia prin scrisori. Și pentru aceea vă trimetem cu evlavie cea de față ca să se facă prin ea ruperea tăcerii; și ne rugăm de Fericirea Ta prea-învățată să nu ne socoată lipsiți de aleasa parte a [scrisorilor] Tale prietenoști și prea-iubite, ci, ca un iubitor și binevoitor, să ne aibi în acea bunăvoință și bună aplecare, în care înainte de tăcere ne aflam, ca să fie bucuria noastră întru toate împlinită.

Aici aflăm că ne vom învrednici în scurt de dulcea-Ți primire, și rugăm pe Dumnezeu Sfântul să aducă pe Fericirea Ta cu bună sănătate și multă bucurie. Dar, dacă în vremea ce mai rămâne până atunci, o să ne învrednicească iubirea-Ți părintească de cinstitele-Ți porunci, cu mult ni va crește bucuria întâmpinării așteptate. Și acestea cu toată evlavia deocamdată; iar fericitele și de Dumnezeu ascultatele-Ți rugăciuni să ni fie ajutătoare, nouă și robului Țău Avramie, care cu înclinăciune sărută sfânta-Ți dreaptă.

1716, Mart 24.

Al Fericirii Tale prea-respectate gata la ordine

† *Al Ungrovlahiei Antim.*

LXXIX.

Mitrofan tipograful către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre afaceri de tipografie și cumpărarea unei case.

1716,
23 April.

† Τῷ μακαριωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ Πατριάρχῃ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τῷ ἐν Χριστῷ ποθεινοτάτῳ μοι πατρὶ, τὴν δουλικὴν προσκύνῃσιν καὶ τὴν ἐπὶ τῆς καὶ πόρρωθεν εὐλογητικῶς ἁγιαζούσης με ἁγίας δεξιᾶς μετ' εὐλαθείας καὶ γουναλίσιας ἁσπασμῶν.

Ὑπέρτιμον γράμμα τῆς πατρικῆς τῆς ἀγάπης. Φερόμενον εἰς τὰς κθ' γεγραμμένον. ἔλαβον εἰς τὰς κθ' τοῦ Ἀπριλίου, ἀφ' ἧ καὶ ἀναγνώσει ἁγιασθεῖς, καὶ ὡς αὐτὴν τὴν πατρικὴν τῆς ἀγάπης εὐλαδίως προσσεύνησα.

Τὴν δ' ἐν αὐτῷ τῷ βιβλίῳ ὑπόθεσιν. καὶ προγνοῦς. οὐχ ὑπόκειμαι τῷ Ἀκουσίῳ καὶ γὰρ μὴ λαβὼν γράμμα τῆς Μακαριότητός τῆς. ἔστειλα αὐτῇ περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἧς νῦν μοι γράφει, ἐκ τοῦ πρὸς τὸν καθ' ἑαυτὸν μενον τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα γράμματός τῆς τὴν εἰδήσιν μετὰ τῆς ἐρωτήσεως λαβὼν ἐν ᾧ καὶ ἐδιδραμόμενος περὶ τῆς ἐρωτήσεως τῆς τῷ μὴ μόνον προσταγὴν ἀντ' αὐτῆς εἶναι. Τοῦ δὲ βιβλίου τὸ πρῶτον μέρος, ἐπειδὴ ἡ πατρικὴ τῆς διωρθώσατο Ἀγάπη, λήψομαι καλὴν ἀρχὴν ὑποὶ νὰ προχωρήσω καὶ εἰς τὴν τῶν ἐπιλοιπῶν μερῶν διόρθωσιν, εἰ μὴ ὑπὲρ τὴν δύναμίν μου τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἡ πατρικὴ τῆς Ἀγάπης οἶδεν. ἧς ταῖς εὐχαῖς (οὐ γὰρ ἔχω πλὴν τῆς Μακαριότητός τῆς ἄλλον εὐχέτην) μακροθυμήσας ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ ὁ Θεός. εὐδόκησας καὶ ὑποδέχουσα ἰδίαις δαπάναις οἰκίσκων παρὰ τῷ βραχοπλάτῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ἐνθα καὶ τὴν οἰκησιν ἔχω, τῇ Σῇ χρηματιζόμενος Μακαριότητι. ἧς αἱ πανάγαι καὶ θεοπεθεῖς εὐχαὶ εἴησάν μοι διὰ παντός ἁρωαί.

ἡψίς, Ἀπριλίου κγ'.

Ὁ τῆς πατρικῆς τῆς ἀγάπης πρόθυμος θεράπων καὶ δοῦλος ταπεινός

Μητροφάνης.

Οἶδα χάριν οὐ τὴν τυχοῦσαν τῇ πατρικῇ τῆς εὐνοίᾳ διὰ τὴν ὑπόθεσίν μου· τὸ δὲ μέσον, τὸν τῷ Χριστῷ ἀνέστη ἁσπαζόμενος, εὐχομαι ἀεικονιᾶσθαι. Οἱ γὰρ Σου τῇ Μακαριότητι ὡς ἡμεῖς ἐν καταξιοθέντες μερίσσης τυγχάνουσιν καὶ ἑκάτερον τὸν ἄνθρωπον ἀναπλάσεις.

† Πρεα-fericitului și prea-învățatului patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul și a toată Palestina, domnul, domn Hrisant, cel în Hristos prea-dorit mie părinte, supusa închinare și sărutarea cu evlavie și plecarea de genunchi a sfintei drapete, celei ce și de departe mă sfințește cu binecuvântarea.

Prea-cinstita scrisoare a părinteștii Tale iubiri, scrisă la 29 Fevruar, am primit-o la 22 ale lui April, de către care și prin cetire sfințit, m'am închinat la părinteasca-Ți iubire.

Iar eu privire la afacerea cărții din scrisoare, și aflând-o, nu mă supun lui Aevlie; căci, și fără a primi scrisoarea Fericirii Tale, Ți-am trimis pentru chiar afacerea de care acum îmi scrii, din scrisoarea Ta către proigumenul mănăstirii Sfântului Sava luând știrea odată cu răspunsul; în care m'am și plâns pentru întrebarea Ta, că nu e în locul ei un ordin. Iar partea d'întăiu a cărții, de oare ce a îndreptat-o Iubirea Ta părintească, aș fi luat bun început ca să înaintez și la îndreptarea părților ce mai rămân, dacă n'ar fi peste puterea mea cele cuprinse în carte; dar și aceasta o știe părinteasca-Ți Iubire, la rugăciunile căreia (căci afară de Fericirea Ta n'am alt rugător) indemnându-se asupra mea, păcătosul, Dumnezeu, a binevoit și am clădit cu ale mele cheltuieli o căsuță lângă incununa (2) biserica a Sfântului Spiridon, unde-mi am și locuința, fiind la îndemâna Fericirii Tale, ale cărei rugăciuni preasfinte și de Dumnezeu ascultate să-mi fie întru toate ajutoare.

1716, April 23.

Al părinteștii Tale Iubiri gata la serviciu și rob smerit.

Mitrofan.

Nu am arătat părinteștii Tale bunăvoinți recunoștința cuvenită pentru afacerea mea, iar ce e la mijloc, eu „Hristos a înviat“, sărutând, rog să se adoarmă veșnic (sic). Căci ei învredniciți a servi Fericirii Tale capătă cea mai mare prefacere în orice lucru omenesc.

1716,
29 Septem-
bre.

Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre suirea sa în Scaun și nevoia de sprijin.

† Τῷ μακαριωτάτῳ, σωρωτάτῳ τε καὶ ἀγιο-
τάτῳ πατρὶ καὶ Πατριάρχῃ τῆς ἀγίας πό-
λεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης.
κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τὴν εὐλαβητικὴν
προσκύνῃσιν. σὺν τῷ ἐν Χριστῷ ἀσπασμῷ.

Καί, πρότερον, πολλάκις ἐπροθυμήθημεν νὰ
γράφωμεν καὶ νὰ προσκυνήσωμεν τὴν Ὑπερ-
βαν Μακαριότητα, ὡς ἂν ὁποῦ ἐγνωρίσαμεν τὴν
πατρικὴν αὐτῆς ἀγάπην καὶ εὐνοϊκὴν διάθε-
σιν ὁποῦ ἔχει πρὸς τὴν ἐμὴν Εὐτέλειαν, ἀλλ'
ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐκ τόπου εἰς τόπον μετάδοσις
τῆς Ὑπερβαν Μακαριότητος ἦτον εἰς ἡμᾶς ἀ-
διάγνωστος, διὰ τοῦτο καὶ μὲ μόνην τὴν μνή-
μην εἰς ἀναπόλησιν εὐρισκόμεθα τῶν χαρίτων
τῆς Σῆς Μακαριότητος, καὶ μόνῳ τῷ νῷ τῆς
Ὑπερβαν ἀπελαμδάνομεν θεωρίας. Τώρα ὁμως,
ἐπειδὴ καὶ ἐμάθομεν παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου
Αὐθέντου καὶ κοινοῦ ἡμῶν εὐεργέτου τὴν εὐ-
δημίαν τῆς ἀναγκαζόμεθα. οὐ μόνον διὰ τὴν
προτέραν πρὸς ἡμᾶς καλοκἀγαθίαν, ἀλλὰ καὶ
διότι τὰ χρέος καὶ ἡ νῶν ἡμῶν, Θεοῦ νεύσει,
τῆς καταστάσεως μεταβολὴ ἀπαιτεῖ ἀναγκαίως
νὰ γράψωμεν καὶ νὰ τὴν προσκυνήσωμεν μετὰ
εὐλαβείας, ἀναφέροντες αὐτῇ καὶ δηλοποιούν-
τες τὰ καθ' ἡμᾶς. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ ποτὲ Οὐγ-
κροβλαχίας Ἀνθυμὸς σὺν ἐτήρησεν τὴν ἀρχιε-
ρεῦσι πρέπουσαν τάξιν, ἀλλ' ἐπιχειρήσθη καὶ
ἐν τοῖς πολιτικοῖς συναναμείγνυσθαι πράγμασι
καὶ ἐφάνη ὅτι λογιῆς ἔσως οἱ φίλοι νὰ τῆς
τὸ ἐσημείωσαν εἰς πλάτος, διὰ τοῦτο, ἐκείνου
μὲν καθαιρεθέντος παρὰ τῆς Μεγάλης Ἐκ-
κλησίας, ἐκλογῆς δὲ γενομένης παρὰ προσώ-
που τοῦ ἀναδεξαμένου τὴν προστάσιν τῆς
θεοφυλάκτου ἐπαρχίας Οὐγκροβλαχίας, καὶ
ψήφων κανονικῶν γενομένων, νεύσει καὶ βουλῇ
τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ σωρωτάτου ἡμῶν Αὐθέν-
του καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγκροβλαχίας, προσ-
εβιάσθη ἡ Ὑπερβαν Εὐτέλεια εἰς τοῦτον τὸν
ἀγιώτατον Θρόνον, μὲ ὅλον ὁποῦ ἡμεῖς, γνω-
ρίζοντες τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν καὶ ἀνεπι-
τηδεύτητα, ἀπαναινόμεθα τὸ τοιοῦτον, ὅσον
εἰς ἡμᾶς δυσδύστακτον φορεῖον· ἀλλ' ἐπειδὴ
καὶ δὲν ἦτον δυνατόν εἰς τέλος νὰ ἀντιτείνω-
μεν, ὑπετάγημεν τῷ Κυρίῳ καὶ ὑπεκλίναμεν
τὸν αὐχέναν, ἐλπίζοντες εἰς τὸν παντοδύναμον
καὶ φιλάγαθον Θεὸν καὶ εἰς τὰς πρεσβείας
τῶν ἡμᾶς, νεύσει Θεοῦ, ἐκλεξάντων, καὶ μάλιστα
πάντων εἰς τὰς θεοπροσδέκτους εὐχὰς
τῆς Ὑπερβαν Μακαριότητος, τὴν ὁποίαν πα-

† Prea-fericitului, prea-învăţatului şi prea-
sfântului părinte şi Patriarh al sfintei
cetăţi Ierusalimul şi a toată Palestina,
domnul domn Hrisant, închinarea cu
evlavie, împreună cu sărutarea în Hristos.

Şi, întâiu, adesca ni-am pus în gând
să scriem şi să ne închinăm Fericirii
Tale, pentru că am cunoscut iubirea Ta
părintească şi binevoitoarea aplecare ce
o ai către Smerenia Mea, dar, de oare
ce, fiindcă şi mutarea din loc în loc a
Fericirii Tale ni era necunoscută, de
aceia ne găsim cu singură amintirea ha-
rurilor Fericirii Tale, şi numai cu min-
tea am putut să Vă văd. Însă acum, de
oare ce am aflat de la prea-înălţatul
Domn şi al nostru comun binefăcător
buna-Ţi călătorie, sântem siliţi, nu numai
pentru cea d'întăiu binefacere către noi,
dar şi pentru că nevoia şi cea de acum,
ca voia lui Dumnezeu, schimbare a stării
noastre cere neapărat să scriem şi să te
salutăm cu evlavie, aducându-Ţi înainte şi
văldindu-Ţi cele de la noi. Deci, de oare
ce cel de odinioară al Ungrovlahiei Autim
n'a păzit rânduiala cuvenită arhierilor, ci
s'a apucat ea şi în lucrurile politice să se
amestece şi s'a întâmplat ceea ce poate
cumva prietenii Ţăi să Ţi-o fi vestit pe larg,
de aceia, acela fiind caterisit de către Marea
Biserică şi făcându-se alegere de către cel ce
a primit presidarea de Dumnezeu păzitei
eparhii a Ungrovlahiei, şi votându-se ca-
nonic, cu indemnul şi voia prea-înălţatu-
lui şi prea-învăţatului nostru Domn şi
stăpân a toată Ungrovlahia, s'a ridicat
Smerenia Noastră la acest preasfânt Scaun,
cu toate că noi, cunoscând slăbiciunea
noastră şi nepregătirea, am refuzat o astfel
de sareină de nepurtat de către noi; dar,
de oare ce nu era cu putinţă ea până la
sfârşit să ne împotrivim, ne-am supus
Domnului şi ni-am plecat grumazul, nă-
dăjduind în a tot puternicul şi iubitorul
de bine Dumnezeu şi în rugăciunile celor
cari, cu indemnul lui Dumnezeu, ne-au
ales, şi, mai presus de toate, în rugăciu-
nile primite de Dumnezeu ale Fericirii
Voastre, pe care o rugăm ea, aşa cum

ρακαλοῦμεν, καθὼς τὸ πρότερον, οὕτω καὶ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, ἔτι μᾶλλον, νὰ μᾶς ἔχῃ εἰς τὴν πατρικὴν τῆς διάθεσιν μὲ τὴν διὰ λόγων καὶ ἔργων βοήθειάν τῆς. Δέσποτά μου μακαριώτατε, πολλὰ καλὰ ἡξέστετε τὴν σκοπὸν μου, ὅτι ἦτον διὰ νὰ ὑπάγω εἰς τὴν μετόνοιν μου καὶ ἐκεῖ νὰ πληρώσω τὸ τέλος, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ οὕτως ἡυδόκησεν ὁ Θεός, πρᾶγμα ὁποῦ ποτὲ οὔτε εἰς τὴν διάνοιν μου ἐφαντάσθη, παρακαλῶ νὰ ἔχω τὴν δι' εὐχῶν σας βοήθειαν καὶ τὴν διὰ σεβάσμιων αὐτῆς γραμμῶν παραμυθίαν· ἐπειδὴ καὶ ὁ Θρόνος οὗτος εἶναι πολυφρόντιστος καὶ πλήρης μεριμνῶν, ἀφ' ὧν περικλυζόμενος, θέομαι πολλῶν εὐχῶν καὶ βοηθείας πνευματικῆς. Ταῦτα ἐν ταπεινώσει, καὶ τὴν παρακαλῶ νὰ μὲ προστάξῃ πάντοτε, ὅτι ἔχω προθυμίαν πολλήν εἰς τὸ νὰ δουλέψω τῇ Ἱμετέρᾳ Μακαριότητι εἰς τὰ κατὰ δύναμιν. Αἱ δὲ πανάγιοι καὶ θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ εἴησάν μοι εἰς βοήθειαν.

ἡμῖς, Σεπτεμβρίου 20'.

Τῆς Ἱμετέρας σοφωτάτης Μακαριότητος δούλης τῆς μικρῆς καὶ ὅλως εἰς τοὺς ὀρισμούς τῆς

† Ὁ Οὐγκροδλαχίας Μητροφάνης.

a fost mai înainte, și acum și de acum înainte, ba încă și mai mult, să ne ai în părinteasca-Ți aplecare cu ajutorul Tău prin vorbe și fapte. Stăpâne prea-fericite, prea-bine știi scopul meu că era să merg la metania mea și acolo să împlinesc țelul, dar, de oare ce așa a hotărît Dumnezeu, lucrul care niciodată nu mi l-am închipuit în mintea mea, mă rog să am ajutorul prin rugăciunile Tale și mângâierea respectatelor Tale scrisori; căci și Scaunul acesta e plin de gânduri și de griji, de care fiind înecunjurat, mă rog de multe rugăciuni și de ajutor duhovnicesc. Acestea cu smerenie, și Te rog să-mi poruncești totdeauna, căci am multă grabă de a servi Fericirii Voastre în cele după putință. Iar preasfințitele și de Dumnezeu ascultatele Tale rugăciuni să-mi fie spre ajutor.

1716, Septembrie 29.

Al Fericirii Voastre prea-învățate mică slugă și cu totul la poruncile Tale

† Al Ungrovlahiei Mitrofan.

LXXXI.

Versuri de Iosif, Mitropolitul de Târnova, la mormântul lui Scarlat, fiul După 1716. lui Nicolae-Vodă Mavrocordat și al Casandrei Cantacuzino.

IAMBICON

Ἐνταῦθα κεῖται Σκαρλάτος κοιρονίδης
γέννημα λαμπρὸν ἀγλαῶν γεννητόρων,
τοῦ Νικολάου τῆς Δακίας ἡγέτου
καὶ Μολδαβίας κοιράνου σοφωτάτου.
τοῦ Μαυροκερδάτου τε καὶ Βυζαντίου,
μητρὸς Κασσάνδρας, Καντακουζηνῶν γένους,
τὸ λαμπρὸν ἔρνος τῆς καλῆς βίτουχίας,
ζήσας δ' ἁρίστως τε (καὶ μαθήμασι πρέπων):
διπλὴν δεκάδα τετράδα χρόνων μία
ἐκ γῆς ἀπέπτυε πρὸς μονὰς οὐρανίους.
μέγιστον ἄλγει πατρὶ τῷ παμφιλτάτῳ
καὶ συγγενέσιν ἐκλιπὼν πένθος μέγα.

ΕΤΕΡΟΝ ΗΡΩΙΚΟΝ

Τήνδ' οὖς ὅδε κρύπτει λαμπρὸν φιλίσταρα ἔνδον,
Σκαρλάτον ἡΐθεον φαίδιμον ἐκ προγόνων,
λαμπρὰς προτόσηον βίτης παμφιλτάτου ἔρνος,
λαμπροτάτων τοκετῶν ἐκγόνων ἐγγενέα,
Νικόλεω Βλαχίας τῆς Μολδαβίας τε ἀπάσης,
εἰ ἄρξαντος διὰ κηδοσύνης σοφίης,
τέτρατον ἔδωκε εἰκοστὴν τ' ἔτος ὃς γε βιώσας,

ἐκ γαίης ἔπτη ἄντι γ' ἐς αἰθερίαν,
σφοδρὸν θυμοδακὲς τε λιπὼν κατακάρδιον ἄλγος
πατρὶ φιλοστόργῳ συγγενεῖ τε φίλοις.

ΕΤΕΡΟΝ ΔΙΣΤΙΧΟΝ ΗΡΩΕΛΕΓΕΙΟΝ

Ἐνθάδε Νικόλειω Βλαχίης Αὑθέντου ἄγαυοῦ
κεῖται Σκαρλάτος πρωτότοκος τοκέων.

Ὁ πρὸς Θεὸν ἀμφοτέρων πρέσβυς
ΤΥΡΝΟΒΟΥ ΙΩΣΗΦ.

LXXXII.

1716-26.

Raialele Moldovei se plâng pentru purtările lui Mihai-Vodă¹.

Δουληκὸς προσκυνοῦμεν.

Μὲ τὸ δουλικόν μας ἀρζουχάλη παρακα-
λοῦμεν τὸ ἔλεός Του² νὰ μᾶς βοηθήσῃς ἡς
τὴν ξεγιμνομένην ὁποῦ μᾶς ἔκαμεν ὁ Μηχάλ-
πέις. Ἐμῆς προθυμῆαν ἡς τὰς βασιλικὰς προσ-
ταγὰς ἔχομεν, καθὼς τὸ ἤδατε τόρα ὅτε χρό-
νους, ἐπηδὴ καὶ τὸ τήποτές μας καὶ ἡ ζοή
μας ἦνε τοῦ Βασιλέως μας· αὐτὸς ὅμως μᾶς
ἔφερεν ἡς σε κατὰστασιν ὁποῦ νὰ μὴν ἡμ-
ποροῦμεν νὰ τεληρώσουμεν καμῖαν βασιλικὴν
προσταγὴν. Μᾶς ἤρπαξεν τὰ σιτάρημας, μα-
λάχη μας, χηληράδες κοιλὰ, καὶ δὲν μᾶς ἐπλή-
ροσεν κανέναν παρά· μᾶς ἐπῆρεν σενέτην μὲ
τὸ ζόρη ὅτι μᾶς ἐπλήροσεν, καὶ ἐμῆς, ἡ πτοχή,
κανέναν παρὰν δὲν ἤδαμεν· δὲν μᾶς ἔμηνεν
χάλη νὰ ξανασπήρουμε. Ἐσυμφόνησεν μὲ δῆρο,
τρὶς ἀπὸ τοὺς πογιάρηδές μας καὶ ἡράνησεν
τὴν τόπον καὶ τὴν πτοχὴν βασιλικὴν βαγιάν,
ἤρπαξεν τοὺς ζαχέρηδες μας, χορτάρια μας καὶ
ὅλα μας τὰ γενήματα καὶ τὰ ἔκαμεν πραγ-
μάτια αὐτὸς καὶ ὁ χατήνης ὁ Ποστέλνικὸς του
καὶ ὅλη του ἡ ἀνθρώπη, χωρὶς νὰ μᾶς πλη-
ρώσουν παρὰν τὰ ὅσα ἄσπρα μᾶς ἐπῆρεν αὐ-
τὸς καὶ ἡ ἀνθρώπη του, ἄλλη πέϊδες ἡς σὲ
δέκα χρόνη δὲν τὰ ἔπερναν. Δὲν μᾶς ἔμηνεν
τρόπος νὰ ζήσουμε ἡς τὴν τόπον μας. Ἐκρι-
ψεν τὰ ὅσα ἄσπρα ἐπῆρεν, καὶ δὲν πληρόνη
κἄν τὸ κρέας καὶ τὸ φομὴ ὁποῦ ἔφαγεν καὶ
τὰ ὅσα χρεοστῇ ἡς τὸ παζάρη, ἀπ' οὐ ἐξε-
γίμνοσεν καὶ τὸ παζάρη καὶ τὴν τζάραν· δὲν
θέλη νὰ πληρώσῃ καὶ τὸ χρέος του. Ἀγόρασεν
τὰ παπουσάκια μας πρὸς ὅτε παράδες καὶ τὰ
ἐποβλοῦσεν πρὸς ἑξὶ ἡς τὸ παζάρη ματραπά-
ζης αὐτὸς καὶ τὸ πληθοῦς τὸν ἀνθρώπον ὁποῦ
ἦχεν. Ἐφερνεν ἕνα πλῆθος γαμβρούς, πεδῆά του

Cu supunere ne închinăm.

Cu argihalul nostru supus, rugăm pe Mila
Ta să ne ajuți la despoierea ce ni-a făcut
Mihai-beiul. Noi avem grabă la poruncile
împărătești, cum ași văzut-o acum doi
ani, de oare ce tot ce avem noi și viața
noastră sânt al Împăratului nostru; dar
el ne-a adus la o stare de nu putem
îndeplini vre-o poruncă domnească. El
ni-a răpit grâul nostru, mălaiul nostru,
mii de chile, și nu ni-a plătit nicio
pară; ni-a luat sinete de zor că ni-a
plătit, și noi, săracii, n'am văzut nici-
o pară; nu ni-a mai rămas hal să ră-
suflăm. S'a înțeles cu doi, trei din boie-
rii noștri și a prăpădit țara și săraca
raiaua împărătească; a răpit zaherelele
noastre, fânul nostru și toate produsele
noastre și le-a făcut lucrul său, el și
hainul de Postelnic al lui și toți oa-
menii lui, fără a ni plăti o pară; atâția
bani ni-a luat el și oamenii lui, că alți bei
în zece ani nu au luat atâta. Nu ni-a
rămas chip de trăit în țara noastră. A
ascuns câți bani a luat și nu plătește
nici carnea și pânea ce a mâncat și ce
e dator în târg, pentru care s'a golit
și târgul și țara: nu vrea să-și plătească
datoria. A cumpărat popușoaiile noas-
tre cu câte două parale și le-a vândut
cu șase în târg precupețul lui și grămada
oamenilor ce avea. A adus o ceată de
gineri, de copii ai lui și nepoți, chiur-
cii (blănari) și o grămadă de oameni
ai săi, și li-a dat toate chivernisirile,

¹ Pare mai curând, după scrisoare, Mihai Racoviță în ultima Domnie decât Mihai Suțu (1793-5)

² Pare a fi Nicolae Mavrocordat, Domnul muntean.

καὶ ἀνίψα του, γχιουρτζήδον καὶ πληθος ἀν-
θρώπων του, καὶ τοὺς ἔδωκεν ὅλες τῆς κιβέρ-
νης, καὶ ἐμῆς ἀποθέναμεν ἀπὸ τὴν πίναν,
καὶ ἐκιδάξαμεν ἀπὸ μακριά. Παρακαλοῦμεν τὸ
ἔσός σου νὰ τὸ ἀναφέρῃς εἰς τὴν Πόρταν, καὶ
νὰ μᾶς πληροθοῦν κὰν τὰ ἄσπρα τὸν ζαερῆδον
μας, δὴ μὰ μὴν χαθοῦμεν μὲ τεληόττητα.

Ἡ πουχὴ καὶ πιστὴ
βασιλέας τῆς Μπογδανίας.

și noi muriam de lipsă și căutam de
departe.

Rugăm Mila Ta s'o faci știut la
Poartă, și să ni se plătească banii za-
herelelor noastre, ca să nu ne prăpă-
dim cu totul.

Săracele și credincioasele
raiale ale Bogdaniei.

LXXXIII.

Medicul Dimitrie Gheorgulis Notara către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre prinderea lui Nicolae-Vodă Mavrocordat, venirea fratelui Ioan-Vodă, începutul evacuării de către Germani, drumul lui la Brașov, prada averii lui și găsirea părții ce lipsia dintr-o carte tipărită, el însuși lucrând la o „Filosofie Etică“.

București,
1717,
1-lu Mart.

Μακαριώτατε πάτερ,

Ἡ ἐλσενὴ ἀρπαγὴ τοῦ πρώην ἡμετέρου Ὑ-
ψηλοτάτου¹ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ἐπροξέ-
νησεν εἰς ὅλους καὶ φυγὴν εἰς ἄλλοδαπὰ μέρη·
ὅστις ὀνομάσῃ φρόδον θανάτου, στερῇσιν ὑ-
παρχόντων, χωρισμὸν φίλων, θέλει ὀνομάσῃ
πράγμα χωρητὸν παραμυθίας· διατὶ ὁ πρώτος
ἔχει ἀμείνω τὴν ἐλπίδα ἐν τοῖς ἐλπιζομένοις,
τὰ δὲ ἄλλα καὶ ἐν τῷ παρόντι ἔχουσι τὴν
θεραπεσίαν, ἣ δὲ ὑπελπίσῃα τῆς εἰς τὴν πα-
τρίαν ἐστίαν ἐπανακάμψως ἀνίατον ἔκαμε
τὴν πληγὴν. Ἄλλ' ὁ Θεός, ὁποῦ εἶναι κύριος
τῶν καιρῶν καὶ τῶν κυριευόντων, ἀνετίθεσεν
εἰς τοῦτον τὸν θρόνον τὸν πανταρχόν πολε-
μοῦμενον τὸν ἡμέτερον Αὐθέντην Ἰωάννην²,
δηλαδὴ χάριν, καὶ ἐκαταπράυνε τοὺς ἐχθρούς
του, καὶ εἰρήνευσε τὸν ἀδιάλλακτον ἀντίπαλον.
Ἐγινε λοιπὸν προσταγή, καὶ ἐγήρχαν οἱ Γερ-
μανοὶ ὅλοι ἀπὸ τοῦ Μαρτζινιάνι καὶ ἀπὸ τοῦ
Κομπολοῦγκι, καὶ ὅλοι οἱ Ῥωσσιανοὶ ἀπὸ τὴν
ἡγεμονικὴν γῆν ἕως εἰς Ὀλτον τὸν ποταμόν,
καὶ προσέτι ἔγινε ὑπόσχεσις ὅτι θέλουσιν ἐν-
τάλῃ καὶ πέραν τοῦ Ὀλτου, ἢ εἰς τὰς 15 ἢ
εἰς τὰς 20 τοῦ Μαρτίου, καὶ, ἂν δὲν ἦτο στε-
νοχωρία χειμῶνος, ἤθελον τοὺς ἐντάλῃ καὶ
ἐκτελεῖν τώρα. Ἐκ τούτων ἐπαραινέθησαν οἱ
περισσότεροι ἄρχοντες καὶ ἦλθον εἰς τὴν σκέ-
πιν τοῦ Ὑψηλοτάτου, καὶ μὲ καιρὸν θέλουσιν
ἔλθῃ καὶ οἱ λοιποί.

Πρὸ τῆς καταδρομῆς εἶχα τελειώσῃ τὴν
μετάφρασιν τῆς Ἡθικῆς Φιλοσοφίας, ὅπως
ἐπαράπεσε ἐν τετραδίων, καὶ, ἂν ἐσώθῃ τὸ
πρωτότυπον, θέλω τὸ μεταγλωττίσῃ πάλιν, καὶ
θέλω τὸ στείλῃ καὶ ἐκείνο. Μὲ ἐλέγησεν ὁ Ἰ-

Prea-fericite părinte,

Nenorocita răpire a fostului nostru Prea-
Înălțat pe lângă alte rele a adus la toți
și fuga în alte părți; cine va numi: frica
de moarte, lipsa averilor, despărțirea de
prietenii, va numi un lucru fără mângâiere;
de oare ce primul are mai bine spe-
ranțe în cele sperate, iar celelalte își
au slujba și în vremea de față, iar des-
perarea de a te întoarce înapoi la vatra
părintească a făcut rana necurabilă. Dar
Dumnezeu, care e domn al vremilor și
al stăpânitorilor, a ridicat pe acel Scaun
din toate părțile vrăjmasit pe Dom-
nul nostru Ioan, adică „har“, și a în-
duplecit pe dușmanii lui, și a împăcat pe
vrăjmașul neîmpăcat. Apoi s'a dat po-
runcă, și au ieșit Germanii toți din Măr-
gineni și din Câmpulung, și toți Ras-
cienii (Sârbii) din țara domnească până
la râul Olt, și încă s'a dat făgăduială
că vor ieși și de dincolo de Olt, sau
la 15 sau la 20 ale lui Martie, și, de
n'ar fi fost strâmtoare de iarnă, i-ar
fi scos și de acolo acum. De acestea
s'au mișcat cei mai mulți boieri și au
venit supt adăpostirea Prea-Înălțatului, și
cu vremea vor veni și ceilalți.

Înainte de prigonire era să isprăvesc tăl-
măcirea Filosofiei Etice, dar a căzut un
evatern, și, dacă s'a păstrat prototipul, îl
voi traduce din nou, și-l voi trimite și
pe acela. Mi-a făcut milă Prea-Înălțatul

¹ Domnul Țerii-Românești Nicolae Mavrocordat.

² Ioan era fratele lui Nicolae-Vodă.

φηλότατος ἕως εἰς τὴν Στεφανούπολιν φλουρία
 δεκαπέντε, cui Deus retribuatur pro merito.
 Ὅσα ἄσπρα μοῦ εὐρέθησαν τὰ ἄρπαξαν οἱ
 Ῥάσσιανοί, μάλιστα οἱ Δακοί, καθὼς καὶ πολλὰ
 βουχικά. Εὐχαριστῶ τῇ Θεῷ, ὅπου ἔσωσε τὴν
 κεφαλὴν μου, δι' εὐχῶν ἁγίων τῆς Ὑμετέρας
 Μακαριότητος, ἧς καὶ διὰ σκέπος ἄλλοι μὲ
 ἐλέησαν. Ταῦτα, καί, γονυπετῶς φιλοῦντες καὶ
 οἱ δύο τοὺς ἱεροὺς πόδας, ὑπογραφόμεθα.

Βουκουρεσίον, Μαρτίου πρώτῃ, 1717.

Εἰς τοὺς σεβασμίους ὁριμοὺς τῆς Ὑμετέρας
 Μακαριότητος.

Εὐρηκα καὶ ἐκείνο τὸ τετράδιον ὅπου εἶχε
 παραπέσει, ὅθεν εἶναι σῶον καὶ ἀνελλιπὲς τὸ
 βιβλίον, καὶ τὸ στέλλω μὲ τὸν Μέγαν Βόργι-
 κον Γραικιανόν. Καὶ πάλιν τῆς Ὑμετέρας
 Μακαριότητος

Δημήτριος Γ[εωργούλης] Ν[οταράς,] Ὑ[ατρός].

până la Stephanopolis (Braşov) cu cins-
 prezece galbeni, cui Deus retribuatur pro
 merito. Câți bani am avut, i-au furat Ras-
 cienii, mai ales Dacii (Românii), precum și
 multe rofe. Mulțămesc lui Dumnezeu, care
 mi-a scăpat capul prin rugăciunile sfinte
 ale Fericirii Voastre, pentru a cărui oero-
 tire și alții m'au miluit. Acestea, și, în
 genunchi sărutând, cei doi, sfintele picioare,
 ne iscălim.

București, 1-iu Martie 1717.

La poruncile venerate ale Fericirii
 Voastre.

Am găsit și acel cvatern care era să cadă,
 așa încât e întreagă și fără lipsă cartea, și
 o trimit cu Marele Vornic Greceanu. Și
 iarăși al Fericirii Voastre

Dimitrie Gheorgulis/ N[otaras], m[edic].

LXXXIV.

1718,
 28 Ianuar.

Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre
 năcazurile acestuia, planul de școală și greaua boală a sa.

Θεός.

Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἁγιώτατε πά-
 τερ καὶ Πατριάρχα τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερου-
 σαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κήρις, κήρις
 Χρόσανθε, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα δουλι-
 κῶς προσκυνῶ καὶ ἀσπάζομαι ταπεινοφρόνως
 τὴν ἀντιμὸν αὐτῆς δεξιάν, θεόμενος τοῦ Κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σκέπειν τὴν Ὑμετέ-
 ραν Μακαριότητα ἐν ὁλοκλήρῳ καὶ ἀμετα-
 πτώτῃ ὑγείᾳ, ἀνωτέραν τε πάσης περιπετείας,
 μετὰ τῆς πολυχρονίου διαμονῆς καὶ στρεψώ-
 σεως τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ αὐτῆς
 Θρόνου εὐδαιμόνως καὶ πολυστῶς.

Τὴν ἱερὰν ἐπιστολὴν τῆς Ὑμετέρας Μακα-
 ριότητος ἀπὸ λ' τοῦ παρελθόντος γεγραμμέ-
 νην προσκυνητικῶς ἐδεξάμην, καί, πληροφορη-
 θεὶς τὴν ἐμοὶ ἐρστὴν ὑγείαν τῆς, ὑπερήσθημ,
 ἦν ὁ Κύριος διατηροῖ καὶ τοῖς ἐξῆς ἀμετά-
 πτωτον.

Ἐγνων καὶ τὰ σημειωθέντα, καὶ εὐχαριστῶ
 τῇ Μακαριότητὶ τῆς διὰ τὰς εὐχὰς ὅπου ἐκ-
 φωνεῖ μοι διὰ τὰς παρελθούσας καὶ ἐλευ-
 σομένας ἁγίας ἑορτάς, τὰς ὁποίας παρακαλῶ
 κἀγὼ τὸν παντάνακτα Θεόν, καθὼς τὰς διε-
 πέρασε φέτο ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ἡ
 Μακαριότης τῆς, οὕτω καὶ ἀπὸ χρόνου καὶ
 εἰς ἄλλους πολλοὺς ἐνιαυτοὺς, προηγουμένης
 τῆς ἀγαθῆς αὐτῆς ὑγείας καὶ πολυχρονίου
 στρεψώσεως εἰς τὸν ἁγιώτατον Θρόνον.

Cu Dumnezeu.

Prea-fericite, prea-învățate și preasfinte
 părinte și Patriarh al Sfintei cetăți Ieru-
 salimul și a toată Palestina, doamne,
 doamne Hrisant, Fericirii Voastre cu su-
 punere mă închin și sărut cu umilință
 prea-cinstita-Ți dreaptă, rugându-mă de
 Domnul nostru Isus Hristos să păzească
 pe Fericirea Voastră în deplină și neîn-
 cetată sănătate, mai presus de toată schim-
 barea, cu dăinuirea întru mulți ani și în-
 tărireă prea-sfântului și apostolicescului
 Tău Scaun fericit și întru mulți ani.

Sfânta scrisoare a Fericirii Voastre
 scrisă la 30 ale lunii trecute am primit-o
 cu închinare și, aflând de cea mie dorită
 sănătate a Ta, m'am bucurat foarte, pe
 care Domnul să Te păzească și de acum
 înainte cu neschimbare.

Am aflat și cele însemnate, și mulțămesc
 Fericirii Tale pentru rugăciunile pe care
 mi le rostesti pentru trecutele și viitoarele
 sfinte serbători, care mă rog și eu de a
 toate stăpânul Dumnezeu ca, precum le-ai
 petrecut în acest an în psalmi și cântări
 și Fericirea Ta, astfel și din an în an, și
 în alți mulți ani, fiind în frunte buna-Ți
 sănătate și îndelungata întărire pe prea-
 sfântul Scaun.

Ὁ ἅγιος Νόσσης, ὁμοῦ, μετὰ τῆς λοιπῆς συνόδου μου, εὐλαδῶς ἀποδεξάμενος τὰς ἀγίας αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας, ἀσπάζονται δουλικῶς τὴν παναγίαν αὐτῆς δεξιάν. Καὶ ἡμεῖς εὐχόμεθα τὴν συνοδίαν τῆς Ὑπετέρας Μακαριότητος, ἰδίως δὲ τὸν γραμματικὸν κύρ Ἀλεξανδρῆ.

Sfântul de Nissa¹, împreună cu cealaltă întovărășire a mea, primind cu evlavie sfintele-Ți rugăciuni și binecuvântări, sărută cu supunere preasfânta-Ți dreaptă. Și noi ne rugăm pentru întovărășirea Fericirii Voastre, și mai ales pentru grămăticul chir Alexandri.

LXXXV.

1718,
1-1u April.

Ghedeon, Mitropolitul Moldovei, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre egumenul de la Sfântul Sava și puterea în genere a egumenilor.

Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἡμέτερε Πατριάρχα τῆς ἀγίας πόλεως Ἰερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύριε, κύριε Χρόσανθε, τὴν Ὑπετέραν μερίστην Μακαριότητα εὐλαδῶς ἀσπάζομαι.

† Σεβάσμιον τῆς γράμματος ἔλαβον μετὰ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ ὁσιωτάτου καθηγουμένου τοῦ Ἀγίου Σάββα, κύρ Παϊσίου, καὶ εὐλαδῶς ἐδέχθην τὰς παρμερίστους καὶ παναγίας τῆς εὐχὰς· εἰς τὸ ὅποιον μᾶς γράφει διὰ τὴν κατακάθαρσιν τοῦ νῦν ἡγουμένου καὶ ὅτι νὰ παρασταθεῖμεν νὰ ἔλθῃ ὁ προηγούμενος κύρ Δανιήλ μίαν ὥραν πρωτότερον, καὶ θέλεις ἡξεύρη μακαριώτατέ μοι δεσπότη, πῶς καὶ τὸν νῦν ἀγαπῶ καὶ τὸν πρῶτον συνδρομῶ νὰ ἔλθῃ, τὸ γλυγορώτερον εἰς τὴν Μακαριότητά τῆς, καὶ μᾶς ὑπόσχεται πῶς μετὰ τὸ Πάσχα νὰ κινήσῃ, λέγωντας πῶς εἶναι χειμῶνας, καὶ αὐτὸς εἶναι γηραλέως καὶ ἀδύνατος καὶ δὲν εἶναι ἔτοιμος πλὴν, ὡς καθὼς ἐπροεῖπα τῇ Ὑπετέρᾳ Μακαριότητι, ἀπόπασχα θέλω τὸν εἰπῇ χωρὶς τινος προφάσεως νὰ ἀπέλθῃ κατὰ τὴν προσταγὴν τῆς.

Ἐμεῖς, μακαριώτατέ μοι Πατριάρχα, εἰμεσθεν ὅλως διόλου πνευματικὰ τῆς τέχνης καὶ πρόθυμοι εἰς τὰς προσταγὰς τῆς, ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἐλάβαμεν πρὸ πολλοῦ καὶ ἔτερά τῆς προσκυνητά, καὶ δὲν τῆς ἀπεκρίθημεν, εἰς τὸ ὅποιον παρακαλῶ νὰ ἔχω τὴν συγχώρησιν, διότι τὸ αἷτιον δὲν ἦτον ἀπὸ ἀμέλειάν μου, ἀλλὰ ἀπὸ ταῖς ἀκαταστασίαις τοῦ παρεληλυθότος καὶ τοῦ ἐνεστώτος. Ὅμως, τώρα λαμβάνοντας πατρικὰς τῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας, δὲν ἐλείψαμεν ὅλως νὰ τὴν προσκυνήσωμεν μετὰ πεινὸν μᾶς, γυμνῶντάς τῆς συγχώρησιν. Τοὺς ἐνταῦθα ἡγουμένους, μικροὺς τε καὶ μεγάλους, ὅλους τοὺς ἀγαποῦμεν, ἐξ ἰσοῦ καὶ χαίρομεθα

Prea-fericite, prea-învățate și al nostru Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul și a toată Palestina, doamne, doamne Hrisante, cu evlavie sărut pe prea-marea Voastră Fericire.

† Venerata-Ți scrisoare am luat-o cu venirea prea-eucernicului categhumen al Sfântului Sava, chir Paisie, și cu evlavie am primit prea-marile și prea-sfintele-Ți rugăciuni; în care-mi scrii pentru depunerea egumenului de acum și ca să așteptăm să vie proigumenul chir Daniil cu un ceas mai de vreme, și vei afla, prea-fericite al meu stăpân, cum că și pe cel de acum îl iubesc și pe cel de mai înainte îl ajut să vie cât mai iute la Fericirea Ta, și-mi făgăduiește cum că după Paști se va porni, spunând că este iarnă și el e bătrân și neputincios și nu e gata; dar, cum am mai spus Fericirii Voastre, după Paști îi voi spune ca fără vre-o îndreptățire să plece după porunca Ta.

Noi, prea-fericite al meu Patriarh, sântem cu totul lui tot fiii Tăi sufletești și gata la poruncile Tale, de și am primit de mult și altele ale Taleenerate, și nu Ți-am răspuns, la care rog să am iertare, căci cauza nu era din neglijința mea, ci din neorânduiele anului trecut și ale acestuia. Dar, acum, primind părinteștește-Ți rugăciuni și binecuvântări, n'am lipsit de loc să ne închinăm Ție cu serisoarea noastră smerită, cerând iertare de la Tine. Pe egumenii de aici, mici și mari, pe toți îi iubim, și de asemenea ne bucurăm de înain-

¹ Însuși Mitrofan fusese Mitropolit de Nisa. În Bibl. Ac. Rom. se află, la data de 15 Mart 1667, sinodiceul patriarhal pentru alegerea lui.

τὴν προκατὴν τους, οἱ ὅποιοι ἀληθινὰ ἄξιοι ἀγάπης, διότι εἶναι ἐπιτήδαιοι καὶ φρόνιμοι καὶ ἐπιμελεῖς εἰς τὰ ὁσπήτιά της, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος νὰ τοὺς διαφυλάττῃ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς. Ταῦτα μὲν κατὰ τὸ παρόν, αἱ δὲ πανάγιοι καὶ θεοπισθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ εἴησαν μεθ' ἡμῶν, ἀμήν. Προσέτι τὴν παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἐλεήσητε ὀλίγον μῦρον διὰ τοὺς ἐνταῦθα χριστιανούς, καὶ ἃς ἔχωμεν συγχώρησιν ὁποῦ τὴν ἐνοχλοῦμεν. ἀψιχ', Ἀπριλίου α'.

Ταπεινὸς Μητροπολίτης καὶ πρόθυμος θερμῶν

Γεδεὼν Μολδοβλαχίας¹.

tarea lor, cari cu adevărat sânt vrednici de iubire, fiind de ispravă și cuminți și cu grijă de casele lor, și Dumnezeu sfântul să-i păzească și de acuma. Acestea deocamdată, iar preasfintele și de Dumnezeu ascultatele Tale rugăciuni să fie cu noi, amin. Încă Te rugăm să ni dăruiești puțin mir pentru creștinii de aici, și să fim iertați că te supărăm.

1718, April 1-in.

Smeritul Mitropolit și gata la slujbă.

Ghedeon al Moldovlahiei.

LXXXVI.

Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, despre focul de la Ierusalim și despre lipsa Domnului, așteptând pacea.

1718,
15 April.

Χριστὸς ἀνέστη!

Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἁγιώτατε πάτερ καὶ Πατριάρχα τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κῆριε κύριε Χρῆσανθε, τὴν Ὑμετέραν σοφωτάτην Μακαριότητα δουλικῶς προσκυνῶ καὶ ταπεινῶς ἀσπάζομαι τὴν παναγίαν αὐτῆς δεξιάν, ζεόμενος τοῦ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σκέπειν καὶ διατηρεῖν τὴν ἁγίαν αὐτῆς κορυφὴν ἁγίου, εὐθύμουν. ὕγια καὶ μακρόβιον, τοῖς ἀγαθοῖς πᾶσι περιέρομένην καὶ διηνεκῶς εὐδαιμονοῦσαν, μετὰ καὶ τῆς πολυχρονίου διαμονῆς καὶ στερεώσεως εἰς τὸν ἁγιώτατον καὶ ἀποστολικὸν αὐτῆς Θρόνον εἰς ἔτη ἀμύπολλα καὶ πανευδαίμονα.

Τὸ ἱερὸν γράμμα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος προσκυνήσας ἐδεξάμην, καὶ ᾧδὲς ἀνέπεμψα τῷ Κυρίῳ μου διὰ τὴν ἀγαθὴν καὶ ἐμοὶ ἐφελγὴν ὑγείαν αὐτῆς, ὅστις διατηροῖ αὐτὴν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀμετάπτωτον.

Ἔγνων καὶ τὰ σημειωθέντα, καὶ κατὰ πολλὰ εὐχαριστῶ τῇ πατρικῇ της φιλοστοργίᾳ ὁποῦ εὐχεται μοι διὰ τὰς παρελθούσας ἁγίας ἡμέρας, τὰς ὁποίας παρακαλῶ κἄγώ τὸν ἅγιον Θεόν, καθὼς τὰς διηλθε φέτος ἡ Μακαριότης της ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, οὕτω καὶ ἀπὸ χρόνου, καὶ εἰς ἄλλους πολλοὺς ἐνιαυτοὺς ἐν ὑγίαι καὶ εὐτυχίᾳ. Εἶδον παρακκετῶν καὶ τί διαλέγεται ἡ Θεοσέβεια αὐτῆς περὶ τῆς προσγεγονούσας πυρκαϊᾶς καὶ πάλιν ἐδακρύσαμεν, καὶ ἐκλάψαμεν, ὅτι, καθὼς ὀρίζει καὶ ἡ Μα-

Hristos a înviat!

Prea-fericite, prea-înțelepte și preasfinte părinte și Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul și a toată Palestina, doamne, doamne Hrisant, la Fericirea Ta prea-înțeleaptă cu supunere mă închin și cu umilință sărut preasfânta-Ți dreaptă, rugându-mă de cel din morți înviat Domnul Nostru Isus Hristos să ție și să păzească sfântu-Ți creștet fără boli, bucuros, sănătos și întru mulți ani, cu asupra-Ți revărsarea tuturor bunurilor, și statornic prosperă, cu îndelungata rămânere și în-tărire în preasfințitul și apostolescul Tău Scaun și ani foarte mulți și cu totul fericiți.

Sfânta scrisoare a Fericirii Voastre cu închinăciune am primit-o, și am trimes laude Dumnezeului meu pentru buna și mie dorita sănătate a Ta, care să Te ție și de acum înainte neschimbat.

Am aflat și cele însemnate, și foarte mulțămesc părinteștii Tale iubiri care mi se roagă pentru trecutele serbători, pentru care și eu mă rog de Sfântul Dumnezeu ca, precum le-a petrecut în acest an Fericirea Ta cu psalmi și rugăciuni, așa și din an în an și întru alți mulți ani cu sănătate și fericire. Am văzut pe lângă acestea și ce spune Evlavia Ta cu privire la focul ce a fost, și iarăși am lăcrămat și am plăns că, precum spune și Fericirea Ta,

¹ Poate în românește

καριότης τῆς, θεία ἀγανάκτησις κατατρέχει τὸν τόπον τοῦτον· εἶναι ἄξιον ἀπορίας πῶς ἀσυνῆς φυλαττόμενος ὁ τόπος οὗτος ἀπ' τὰς πολυφύλους καταδρομὰς, ἤδη τελευταῖον, ἐν τῇ συνελύσει τῶν πάντων, ἀνελπίστως πέπονθε τὸ θανασιμώτατον τῶν κακῶν, πυρὶ κατακαυθεὶς σχεδὸν ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ καὶ ψυχᾶς ἐλύπησε καὶ ξένων καὶ ἐντοπίων.

Ἰσως δὲ τὰ μὲν ἀδικοῦντα πολλά, τὸ δὲ ἀδικούμενον οὐδὲ ἐν. Ὑπείκειν οὖν δεῖ τοῖς θεοῖς προστάγμασι καὶ φέρειν εὐγενῶς τὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ τοὺς εὐσεβοῦντας ἐδιδάχθημεν, ὅτι θρίξ, φησὶν ὁ Κύριος, οὐ πεσεῖται ἐκ τῆς κεφαλῆς ὁμῶν ἄνευ θελήματος τοῦ Πατρὸς ὁμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

Πῶς δὲ εἶναι χρεσία ἕκαστος νὰ πῇ τὴν ἰδίαν καλιάν, τοῦτο ἄλλως γενέσθαι ἀδύνατον, πλὴν μὲ τί; δυστυχία μεγάλη καὶ ἀνεῖκαστος εἰς τὸν τόπον, ὅφ' ὧν διασθέντες οἱ ἄνθρωποι, πατέρους τὰς καλύδας αὐτῶν ἐσκέπασαν, καὶ αὐτὰ μὲ δυσκολίαν εὗρισκονταί.

Ὅριζαι ἡ Μακαριότης τῆς ὅτι ἔγραψε τῷ ὑψηλοτάτῳ ἡμῶν Ἀθθέντῃ νὰ προνοήσῃ τὰ πρὸς βοήθειαν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, συνάμα τοῖς τιμιωτάτοις ἄρχουσι, περὶ οὗ προστάζει καὶ ἡμῖν ὅτι νὰ παρακινήσωμεν. Καὶ ἐβδαια τοῦτο ἀπαραίτητον χρέος τὸ ἔχομεν ὅλοι κοινοῶς, νὰ συνεργήσωμεν διὰ τὸν ἅγιον καὶ ζωοδόχον Τάφον· πλὴν ποῖον νὰ παρακινήσωμεν. ἢ ποῖος μᾶς ἀκούει ἡμᾶς; Τώρα ἕκαστος τὴν ἰδίαν δυστυχίαν ἀποδύρεται, καὶ μάλιστα ὁποῦ λείπει καὶ ὁ Ὑψηλότατος ἡμῶν Ἀθθέντης. καὶ τώρα ἐπ' ἑλαττον ἰσχύει πᾶσα παρακίνησης.

Δίδοντας ὅμως ὁ ἅγιος Θεὸς τὴν καλὴν ἐπάνοδον τῆς Ὑψηλότητός του μὲ τὴν ἐλπιζομένην εἰρήνην, ἐβδαια ἐκείνο ὁποῦ δόναμαι δὲν θέλω τὸ ἀμελεῖν ὅτι χρέος μου εἶναι ἐν παντὶ νὰ ἀναπληρώσω τὰς προσταγὰς τῆς Μακαριότητός τῆς κατὰ τὰ δυνατόν; καὶ ἄμποτες ὁ πανάγαθος Θεὸς νὰ μᾶς εὐσπλαγχνισθῇ διὰ τῶν ἁγίων αὐτῆς εὐχῶν, καὶ νὰ μετατρέψῃ τὰ λυπηρὰ εἰς εὐθυμία, καὶ ἐλπίζομεν πάλιν νὰ ἀποδοῦν τὰ πράγματα εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν στάσιν. Παρακαλῶ δὲ καὶ πάλιν νὰ ἀξιωθῶ τῶν παντίμων γραμμάτων καὶ προσταγμάτων τῆς, καὶ οἱ χρόνοι αὐτῆς εἴησαν παρὰ Θεοῦ πάνπολλοι καὶ πανευτοχεῖς.

1718, Ἀπριλίου 15.

Ὁ ἅγιος Νόσσης εὐλαβῶς καὶ δουλικῶς ἀσπάζεται τὴν ἁγίαν αὐτῆς δεξιάν· κλαίει καὶ ἡ Πανοσιότης του τὴν δυστυχίαν του ταλανίζοντας τὴν τύχην του.

μᾶνιᾳ dumnezeiască lovește acel loc; e vrednic de mirare cum acel loc păzit de năvălirile multor neamuri, acum în urmă, când cu adunarea tuturor, a suferit pe neașteptate cel mai ucigător din rele, arzând de foc ca într'o aruncătură de ochi și a întristat sufletele și ale străinilor și ale celor de acolo.

Poate însă ca acele ce nedreptățesc multe sânt, iar cel nedreptățit nimic. Deci trebuie să ne supunem poruncilor dumnezeiești și să suferim nobil cele de la Dumnezeu, cum ne-au învățat credincioșii (?), căci, zice Domnul, un fir de păr nu va cădea din capul vostru fără voia Tatălui vostru care este în ceruri.

Iar că e nevoie ca fiecare să-și ridice căsuța lui, aceasta nu se poate altfel decât, cu ce?, Prea-mare nenorocire și nesuferită în acel loc, de care fiind siliți oamenii, și-au acoperit colibile cu papură, și aceia cu greu se află.

Spuți Fericirea Ta că ai scris prea-înălțatului nostru Domn să se îngrijească de cele pentru ajutorul Sfântului Gheorghe, împreună cu prea-cinstiții boieri, pentru care ni orânduiești și nouă să vă pornim. Și cu adevărat avem această neapărată datorie toți de obște, să lucrăm împreună pentru sfântul și de viață primitorul Mormânt; dar pe cine să-l pornim sau cine să ne asculte pe noi? Acum fiecare-și plânge nenorocirea, și mai ales că lipsește și prea-înălțatul nostru Domn, și acumina puțin câte puțin stăpânește toată tulburarea.

Dându-ni însă Sfântul Dumnezeu buna întoarcere a Înălțimii Sale cu nădăjduita pace, de sigur nu voiui lăsa nefăcut ceia ce pot face; căci datorita mea e ca în toate să împlinesc poruncile Fericirii Tale după puteri; și de ar da prea-bunul Dumnezeu să ne miluiască prin sfintele-Ți rugăciuni și să prefacă lucrurile triste în fericire, și nădăjduim iarăși să se întoarcă lucrurile la cea d'întâiu stare a lor. Ci Te rog iarăși să mă învrednicească de prea-cinstitele-Ți scrisori și porunci, și anii Țăi fie de la Dumnezeu prea-mulți și cu totul fericți.

1718, April 15.

Sfântul de Nissa cu evlavie și supunere sărută mâna-Ți sfântă; plânge și Preacuvioșia Sa nenorocirea care i-a tulburat soarta.

Τῆς Ὑπερέρας Μακαριότητος ταπεινὸς δοῦ-
λος πανταπῶς εἰς τὰς προσταγὰς τῆς
† Ὁ Οὐγγροβλαχίας Μητροφάνης.

Al Fericirii Tale smerit cu totul la po-
runcile Tale.

† Al Ungrovlahiei Mitrofan.

LXXXVII.

Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, despre
retragerea demisiei sale pentru motive pe care nu le poate spune, arătând și
întrecaga sa carieră.

1718,
August.

Θεός!

† Μακαριώτατε, σοφώτατε, καὶ ἀγιώτατε
πάτερ καὶ Πατριάρχᾳ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱε-
ρουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύριε, κύριε
Χρυσάνθε, τὴν Ὑπερέραν Μακαριότητα δου-
λικῶς προσκυνῶ καὶ ταπεινῶς ἀσπάζομαι τὴν
παναγίαν καὶ χαρυτόδоруτον αὐτῆς δεξιάν,
δεξιμένος τοῦ παναγάρχου Θεοῦ τοῦ σκέπειν
καὶ περιεφρουρεῖν τὴν ἁγίαν αὐτῆς κορυφὴν
ἀνοστον, εὐθυμον, ὕγιᾶ καὶ μακροβίον, πᾶσιν
ἀγαθοῖς περιέχουμένην καὶ διηγεσθῶς εὐδαι-
μονοῦσαν μετὰ καὶ τῆς πολυχρονίου διαμονῆς
καὶ στερεώσεως τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ
αὐτῆς Θρόνου, ἐν ἀδιακώπῃ ἐπιτυχίᾳ τῶν
καταθυμιῶν, εἰς ἔτη πάμπολα καὶ πανευτυχῆ.

Ἐν πιττάκιον τῆς Ὑπερέρας Μακαριότητος
προσελθὼν ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς ἅγιος Βηθ-
λεὲμ ὑπέδειξέ μοι, ὅπερ διελθὼν ἐπληροφορή-
θην τὴν ἐντελὴ αὐτῆς ὕγιαν, καὶ εὐχαρίσ-
τησα τῷ σώζοντι αὐτὴν ἁγίῳ Θεῷ. Ἐδέχθην
ἐπομένως καὶ τὴν ἐπωφελεῖ, χρήσιμον καὶ δε-
σποτικὴν συμβουλὴν τῆς, ὅπου δι' εὐλόγων
αἰτίων παραινεῖ καὶ δὴ, κλίνοντος καὶ τοῦ
ὀφελοτάτου ἡμῶν Ἱγερμόνος εἰς τὴν αὐτὴν
γνώμην. διὰ τὸ μὴ εὐρίσκεισθαι κατάλληλον
πρόσωπον, ἅμα τε καὶ νὰ ἐκλείψωσιν οἱ ἐπη-
ρεάζοντες, εὐχαρίστως ἐπέισθην τῇ δεσποτικῇ
αὐτῆς συμβουλῇ, καὶ ἀπεφάσισα νὰ μείνω εἰς
τὸν Θρόνον μου ἕως οὗ ἐσθίεται τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ. Ὅμως, θέσποτά μου, τοῦτο, ὅπου
ἐπαραινέθην νὰ κάμω παραίτησιν, οὐχ ἁπλῶς
καὶ ὡς ἔτυχε τὸ ἐστοχάσθην, ἀλλὰ διὰ τινων
αἰτίων συνοβρούμενος, ἀφ' ὧν διὰ νὰ λείψω κα-
τέφυγα εἰς τοῦτο τὸ μέσον ὡς ἀρμολιώτερον, τῶν
ὁποίων τὸ γε νῦν ἂν θελήσω νὰ κάμω περιγρα-
φὴν, οὐ καιρός· ὅταν ὁμως εὐδοκήσῃ ὁ ἅγιος
Θεός καὶ κατασκευθῇ εἰς τὰ ὧδε, ἤδη θέλει
πληροφορηθῇ ταῦτα πάντα διὰ στόματός μου.

Ἐξέρστο προσέτι ἐν τῷ πιττάκιῳ καὶ ταῦτα
τὰ ῥήματα, ὅτι ἀηλαδὴ φθάνει ὅπου ἀπεξέ-
νωσα τὸν ἑαυτοῦν μου καὶ τὸν ἀναιμόν μου
ἀπὸ τὴν μετάνοιάν μας, καὶ ἔγινεν ὁλέθριον
παράδειγμα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καὶ ἐσθαια ἡ

Cu Dumnezeu!

† Prea-fericite, prea-înțelepte și prea-
sfinte părinte și Patriarh al sfintei cetăți
Ierusalimul și a toată Palestina, doamne,
doamne Hrisant, Fericirii Tale cu supu-
nere mă închin și smerit sărut prea-sfânta
și de har izvorătoarea-Ți dreaptă, rugân-
du-mă de prea-bunul Dumnezeu să păzească
și să apere sfântu-Ți creștet fără boli, bu-
curos, sănătos și cu viață lungă, cu a toate
cele bune revărsări și neconținut fericită,
cu întru mulți ani rămânerea și întărirea
preasfântului și apostoliceescului Scaun, în
neîntreruptă dobândire a celor dorite, întru
ani foarte mulți și în totul fericiti.

Venind iubitul frate Sfântul de Betleem
ni-a arătat un pitac al Fericirii Voastre,
care de-a rândul ni-a făcut știntă desăvâr-
șita-Ți sănătate, și am mulțămît sfântului
Dumnezeu, care Te-a mântuit. Am primit
apoi și sfatul Țău folositor și stăpânesc,
unde prin binecuvântate pricini ne călău-
zești; și deci, aplecând și prea-înălțatul
nostru Domn la acea părere, pentru că nu
se află față potrivită, și ca să mai lipsească
și pânditorii, bucuros m'am supus stăpâ-
nescului Său sfat și m'am hotărît să ră-
mân la Scaunul meu până va fi voia lui
Dumnezeu. Ci, stăpâne al meu, aceasta,
că m'am pornit să fac paretisis, nu u-
șor și cum s'a întâmplat am făcut-o, ei
împins de unele pricini, de care ca să
scap am alergat la acest mijloc ca mai
potrivit, pe care dacă ar fi acum să le
însir, nu e vreme; ci, când totuși va
binevoi Sfântul Dumnezeu și vei veni
într'aceoace, vei afla acestea toate din
gura mea.

Erau în pitac și aceste cuvinte, că
adecă s'a întâmplat de m'am înstrăinat
pe mine și pe nepotul meu de la me-
tania mea, și a fost pierzător exem-
plu și la cei de pe urmă; și de sigur

ὁ πόληψις τῶν πολλῶν ἴσως οὕτω δοξάζει· προβάλλομαι ὁμῶς ἐγὼ κριτὴν ἀδέκαστον τὴν ἀγαθὴν γνώμην καὶ συνείδησιν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, ὁποῦ ἡξέσῃ τὴν τε γνώμην τὴν ἐμὴν καὶ τὰ αἵτια, καὶ ὅς στοχασθῇ ἂν ἐκυνήγησα ἐγὼ νὰ ἀνιχνηλατίσω καὶ νὰ περιπλεχθῶ εἰς τοιοῦτους περιπασμοὺς καὶ νὰ ἀποξυνωθῶ ἀπὸ τὴν μετάνοιάν μου.

Φανερόν εἶναι πῶς διὰ κοινῆς ψήφου τῶν πατέρων ἤλθον ἡγοῦμενος εἰς τὸ Κοτροτζάνι, καὶ, ἂν ἤθελα, δὲν ἀναχωροῦσα, πλὴν διὰ νὰ ὁρμήσω εἰς τὴν μετάνοιάν μου· κατὰ τὸ ἀπαράιτητον χρέος μου παρητήθην καὶ ἐδιδάχθην εἰς τὸ Ἀγιώνυμον Ὅρος νὰ ἡσυχάσω· ἔτυχεν δ' ὅμως καὶ ἐστράφην εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ χρεῖαν, ἐνθα αἱ ὅσαι καὶ οἱ αἱ ἀγωγαὶ ἐμνηχανύθησαν κατ' ἐμοῦ δὲν λανθάνουσι τὴν Μακαριότητά της: μικρὸν γὰρ ἔλειψε νὰ χάσωμεν καὶ τὴν ζωὴν μας. Ἐν τῇ μεταξὺ ἐπαρκελήσαν πολλοὶ νὰ γένω ἐπίσκοπος [Ἱερισσοῦ] καὶ Ἀγίου Ὁρους, διὰ νὰ παύσουν τὰ σκάνδαλα, ὅμως δὲν ἔστρεψεν κατ' οὐδέναν τρόπον. Μετὰ ταῦτα, γράφωντάς με ὁ τῆς εὐσεβοῦς λήξεως Κωνσταντίνος Βασδέδας, παρῆγενόμην καὶ ἄκων εἰς Βλαχίαν καὶ αὐθις· εἶτα μετ' οὐ πολὺ καὶ ἐφιλοτίμησέ μοι ὁ μακαρίτης μετὰ τὸ θεῖον ἀξίωμα τῆς ἀρχιερωσύνης τῆς δὲ ἡγεμονίας ἐκείνου τοῦ μακαρίτου παρῆλθοῦσης καὶ ἐτέρου δεξαμένου τὸν Θρόνον, παρῆγενετο καὶ ἡ Ὑμέτερα Μακαριότης ἀπὸ Μολδαύτας εἰς τὰ ὧδε, καὶ ὅς ἐνθυμηθῇ παρακαλῶ πῶς, ἂν οὐ τὴν ἐπροσκύνησα, δὲν τῆς ἐζήτησα δεσποτικὴν τῆς συμβουλὴν, καὶ ἀπεφάσισα νὰ ἔλθω μαζὶ τῆς καὶ νὰ ὑπάγω εἰς τὸ μοναστήριόν μου; Ἡ δὲ Μακαριότης της μοι ἀπεκρίθη, ὅτι δὲν συμφέρει νὰ ἀναχωρήσω, οὐδὲ εἶναι ἀνάγκη· ἀπόμεινα καὶ τότε ἀπὸ τὴν σκοπὴν μου. Καί, διὰ νὰ μὴν πολυλογῶ λαλῶν πρὸς εἰδότα, τελευταῖον ἐσυνέδη μοι καὶ τοῦτο τὸ φορτίον τοῦ Θρόνου τῆς Οὐγκροδλαχίας, πρᾶγμα ὁποῦ μῆτε τὸ ἐραντάσθην, μῆτε τὸ ἐσυλλογίσθην, μῆτε δῶρα ἔδωσα, μῆτε μέσα ἔβαλα, μῆτε φίλους ἐχρησάμην, ἀλλ' οὕτως ἀνελπίστως ἐπεγένετο: ὥστε ἡ γῆθεν, ἡ οὐρανόθεν, ἡ ἐξ ἀμαρτιῶν μου ἐπηνέχθη, οὐκ οἶδα. Θεὸς μόνον ἐπίσταται· ἐγὼ δὲ μαρτύρομαι τὸ ὄνομά του τὸ πανάγιον ὅτι τὸ τοιοῦτον φιλοτίμημα ἐπὶ καρδίαν μου οὐκ ἀνέβη· εἰ δὲ Θεὸς βουληθεὶς ἐδωρήσατο, οἷς οἶδε κρίμασιν, εὐχαριστῶ τῇ ὀνόματι αὐτοῦ. Μ' ὅλον τοῦτο, εἰ καὶ σώματι εἰμι μαμακρουσμένος τῆς μετανοίας μου, ἀλλ' οὐν νοερώς καὶ αὐτῇ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ παρῶν τυγχάνω, καὶ πλείον πάντων ἐκοπίασα καὶ

socotința celor mulți poate că astfel judecă, dar eu aduc înaintea ca judecător fără părtinire buna părere și conștiință a Fericirii Voastre, care știe gândul meu și pricinile, și să gândești dacă am vânat eu să urmăresc și să mă amestec în astfel de învățeli și să mă înstrăinez de la metania mea.

Eu vădit că prin votul de obște al părinților am venit egumen la Cotroceni, și, de mi-ar fi fost pe voie, nu m'aș fi dus de acolo decât ca să plec la metania mea; după neapărata mea nevoie am paretisit și am mers la Sfântul Munte să mă odihnesc; însă iarăși s'a întâmplat și m'am întors spre Constantinopol pentru nevoie, unde câte și ce fel de lucruri s'au meșteșugit contra mea nu-ți sânt necunoscuta Fericirii Tale; căci puțin a lipsit să ni pierdem și viața. Între acestea s'au pornit mulți să mă fac episcop [de Hierissos] și de Sfântul Munte, ca să înceteze scandalurile, dar nu mi-a plăcut nici într'un chip. După aceea, scriindu-mi cel fericit răposat Constantin Voevod, am venit și fără voie iarăși în Țara-Românească; apoi după nu multă vreme m'a cinstit răposatul cu dumnezeiasca vrednicie a arhieriei; iar, Domnia celui fericit isprăvindu-se și altul primind Scaunul, a venit și Fericirea Voastră din Moldova într'acoece, și Te rog să-ți aduci aminte că oare de când Te-am salutat, n'am cerut stăpânescu-Ți sfat, și m'am hotărât să vin eu Tine și să merg la mănăstirea mea? Iar Fericirea Ta mi-a răspuns că nu e de folos să mă retrag, și nici nu e nevoie; am rămas și atunci de la scopolul meu. Și, ca să nu întind vorba flecărind de lucruri știute, la urmă mi s'a întâmplat și această povară a Scaunului Ungrovlahiei, lucru de care nici n'am visat, nici n'am gândit la el, nici daruri n'am dat, nici mijloace n'am întrebuințat, nici prieteni n'am folosit, ci așa peste așteptare s'a întâmplat: de mi-a căzut asupra, ori din pământ, ori din cer, ori din greșelile mele, nu știu, numai Dumnezeu singur o știe; iar eu mărturisesc numele lui cel preasfânt că o astfel de ambiție în inima mea nu ș'a ridicat; iar, dacă voia lui Dumnezeu mi-a a dăruit-o, nu știu din ce păcate, mulțămesc numelui Lui. Totuși, cu toate că eu cu trupul sânt depărtat de metania mea, dar cu mintea și cu sufletul însuși și cu inima sânt de față,

κοπιᾶζω μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς λόγῳ καὶ ἔργῳ διὰ τὸ μοναστήριόν μου, καὶ ὁ τῶν κρυφίων γνώστης μέγας Θεὸς νὰ μὲ συγχωρήσῃ καὶ νὰ γένῃ ἴλεως, ὅτι οὐ κατὰ προαίρεσιν ἢ θόξαν τινὰ πρόσκαιρον ἔδωσα ἔμψυχόν εἰς τὰς τοιαύτας περιστάσεις. Ὅσον διὰ τὸν ἀνέψιόν μου, ἄθῳρος εἶμαι, ἐπειδὴ θέλω ἔχει μάρτυρα ἀψευδέστατον εἰς τὴν μέλλουσάν ζωὴν τὴν μακαρίαν ψυχὴν τοῦ ἀειδίου γέροντος ἀγιωτάτου Πατριάρχου κυρίου Δοσιθέου, πῶς πολλὰ τὸν ἐπαρκείνον νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν μετάνοιάν του, καὶ τὸν ἔδωσα καὶ ἔξοδα, ὅμως, σὺν δὲν ἠθέλησε τί ἐμῆλλον ποιῆσαι; Περὶ τούτου ἐκείνος ἔχει ἡλικίαν καὶ ἀπολογείσθω· ἐγὼ δὲ δέομαι πάνυ καὶ παρακαλῶ τὴν Ὑπετέραν Ἀγιότητα νὰ μὲ ἔχῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς εὐνοίαν καὶ ἀγάπην, καὶ νὰ μὲ γνωρίσῃ ἰδικόν της παραμικρὸν δοῦλον, ὅτι εἶμαι ὅλως διόλου ἀφιερωμένος εἰς τὰς προσταγὰς της.

Ἦκουσα ὅτι μέλλει νὰ ἔλθῃ εἰς τὰ ῥῶδε μετ' οὐ πολὺ, καὶ ἐχάρην κατὰ πολλὰ παρακαλῶ τοίνυν ἅγιον Θεὸν νὰ τὴν κατευοδώσῃ ὑγιᾶ καὶ ἄγευστον παντὸς ἐναντίου συμπτώματος, καὶ νὰ μὲ ἀξιώσῃ τὴν παναγίαν αὐτῆς δεξιάν νὰ ἀσπασθῶ. Δέομαι δὲ νὰ ἔχω καὶ ἱερὰ γράμματα της εἰς ἀθλήσιν της ἐρετῆς μοι ὕψους της, ἥς αἱ πανάγιοι καὶ θεοκτελεῖς εὐχαὶ εἶχαν μοι διὰ τοῦ.

1718, Αὐγούστου.

Τῆς Ὑπετέρας Μακαριότητος ταπεινὸς δοῦλος καὶ ὅλως εἰς τὰς προσταγὰς

† Ὁ Οὐγκροδλαχίας Μητροφάνης.

și mai mult decât orice m'am ostenit și mă ostenesc până la ultima mea suflare cu vorba și cu fapta pentru mănăstirea mea, și marele Dumnezeu, care știe cele ascunse, să mă ierte și să-mi fie îndurător, căci nu pentru încântare sau glorie trecătoare m'am dat la astfel de împrejurări. Cât despre nepotul meu, n'am nicio vină, căci voi aveam de martur nemineinos în viața viitoare fericițul suflet al răposatului bătrân, preasfântul Patriarh chir Dosoftei, cum că mult l-am îndemnat să plece la metania lui, și i-am dat și cheltuieli, dar, dacă n'a vrut, ce era să fac? În această privință, el e de vârstă și să răspundă; iar eu mă rog mult și simplu pe Sfinția Ta să mă aibă iarăși în cea de mai înainte bunăvoință și dragoste și să mă cunoască al ei prea-mic rob, căci sânt eu totul lui tot închinat la poruncile Tale.

Am auzit că ai de gând să vii într'acoace după nu mult timp, și m'am bucurat mult; rog deci pe Sfântul Dumnezeu să Te aducă sănătos și neatinș de vre-un lucru protivnic, și să mă învrednicească a-Ți săruta preasfânta dreaptă. Cî mă rog să am și sfințele-Ți serisori spre vădirea doritei mie sănătăți a Tale, ale cărui preasfinte și de Dumnezeu ascultate rugăciuni să-mi fie în viață.

1718, August.

Al Fericirii Voastre smerit rob și cu totul la porunci

Al Ungrovlahiei Mitrofan.

LXXXVIII.

Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul de Ierusalim, despre neputința de a se face din Cernica o stavropighie a Alexandriei, cum i se cere.

1718,

7 Octombrie.

† Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἀγιώτατε δέσπota, πάτερ καὶ Πατριάρχᾳ τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύριε, κύριε Χρύσανθε, τὴν Ὑπετέραν Μακαριότητα δουλικῶς μετ' εὐλαθείας προσκυνῶ, καὶ ταπεινοφρόνως ἀσπάζομαι τὴν ἁγίαν αὐτῆς δεξιάν, δεόμενος τοῦ παναγίου Θεοῦ ὅπως διατηρῇ τὴν Ὑπετέραν Ἀγιότητα ἄνοσον, εὐθυμον, ὑγιᾶ καὶ μακρόδιον, ἀγαθοῖς πᾶσι περιβρεομένην καὶ διημεκῶς εὐδαιμονοῦσαν, μετὰ καὶ τῆς πολυχρονίου διαμονῆς καὶ στερεώσεως τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ αὐτῆς Θρόνου, εἰς ἔτη

† Prea-fericite, prea-înțelepte și preasfinte stăpâne, părinte și Patriarh al cetății Ierusalimului și toată Palestina, doamne, doamne Hrisant, Fericirii Voastre supus cu evlavie mă închin, și smerit sărut dreapta-Ți sfântă, rugându-mă de preasfântul Dumnezeu să te Ție pe Sfinția Ta fără boli, bucuros, sănătos și în lungă viață, cu a tuturor celor bune revărsare, în neconținută fericire și cu îndelungata rămânere și întărire în Scaunul Țău preasfânt și apostolicesc, în prea-mulți și cu

πάμπολλα καὶ πανευφρόσυνα, συνάμα τῇ ἐπιτυχίᾳ τῶν καταθυμίων.

Δύο ἱερὰ καὶ σεβάσματα γράμματα τῆς Μακαριότητός της προσκυνητῶς ὑπεξάμην καὶ, ἐξ ἀμφοτέρων πληροφορηθεὶς τὴν ἐφεστῆν μοι αὐτῆς ὑγαίαν, λίαν ἐχάρην καὶ τῷ σώζοντι καὶ διατηροῦντι αὐτὴν ἁγίῳ Θεῷ ὑπερευχαρίστησα, ὃν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς παρακαλῶ νὰ τὴν διαφυλάττῃ ἀμετάπτωτον, Ὑγνῶν καὶ τὰ σημεῖα ὤντων, ὧν τὰ μὲν νῦν εἰς ἀπόκρισιν προγεγραμμένων μου, διὸ οὐδὲ συμφέρει καὶ αὐθις παλλιλογῆν καὶ ἐνοχλεῖν τὰς ἀγίας αὐτῆς ἀκοάς. Ἐν τῷ ἐνὶ ὅμῳ γράμματι περιείχετο μία ὑπόθεσις, ἥτις κατ' αἵτησιν τοῦ μακαριωτάτου Πάπα, τῇ συνοδικῇ ἀποφάσει τοῦ παναρχιεράτου ἡμῶν ἀθρόου καὶ δεσπότη, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἐφάνη εὐλογος ἐνθυσ καὶ τὸ ἐνταῦθα ἱερὸν μονόδριον τοῦ Τζερνίκα ὀνομαζόμενον, ὅπερ καὶ ἐγένετο, ὡς ἤδη ἡκουσται, πατριαρχικὴν σταυροπήγιον τοῦ οἰκουμενικοῦ Θρόνου τῆς Ἀλεξανδρείας ἀγίας Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ προσεδρεύοντος Πάπα κυρίου Σαμουήλ, ἐφιλοτιμήθη τῷ Θρόνῳ τῆς Ἀλεξανδρείας μετὰ πάντων τῶν προσόντων αὐτῷ κτημάτων, ὥστε εἶναι καὶ λέγεσθαι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς σταυροπήγιον τοῦ Ἀλεξανδρείας καὶ μετόχιον τῆς ἐκκλησίας Σλατάριδων περὶ οὗ ἐξεδόθη καὶ σιγελιωδὲς γράμμα ἄραις κατασφραλισμένον, ἐν ᾧ καὶ ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐπέγραψε δι' ἀξιώσεως τοῦ ἁγίου Ἀλεξανδρείας, καὶ ἤδη προτρέπει με νὰ ὑπογράψω καὶ ἐγὼ καὶ νὰ συνεργήσω καὶ νὰ παρακινήσω νὰ γένῃ καὶ χρυσόβουλον ἡγεμονικόν. Καί, ἐξῆς, δεσποτά μου μακαριώτατε, εὐεργεσίᾳ καὶ ἐλέῳ Θεοῦ τὸ θεῖον μεμοῦμεθα ἡμῖς οἱ ἄνθρωποι, ὅτι αὐτὸς ἐλεήμων ἐστὶ καὶ οἰκτιρμων καὶ εὐόλεται πάντας τοιοῦτους εἶναι οἷος ἐστὶ καὶ αὐτός· καὶ χριστομίμητον ἔργον ἐστὶ τὸ νὰ βοηθήσωμεν τοὺς ἀδυνάτους, καὶ μάλιστα τὸν ἀγιώτατον Θρόνον τῆς Ἀλεξανδρείας, ὅπου ἐν τοῖς ἐνεστῶσι καιροῖς σχεδὸν εἰς ἄκραν δυστυχίαν κατήντησεν. Ὅμως, δεσποτά μου, ἡ Μακαριότης σου πολλὰ καλὰ, καὶ εἴπερ τις ἄλλος, ἐπίσταται τὰς συνθηλαίας τῆς τζάρας ταύτης, καὶ ἡξερῇ πάντων τὰς γνώμας καὶ τὰς ἐνθυμήσεις· τὴν βάλλομεν λοιπὸν κριτὴν ἀδελφαστον καὶ ἀλλάθον, ἔχομεν ἡμῖς ἐξουσίαν ἰδίαν νὰ ἐνεργήσωμεν, ὅχι τσοῦτον ἔργον, μετὰδασιν ἀφισρωμάτων ἀφ' ἐτέρου εἰς ἕτερον, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἐλάχιστον. Πῶς θυνάμεθα νὰ ἀφισρώσωμεν τὰ ἀφισρώματα τῆς Μητροπόλεως εἰς ἄλλους Θρόνους; Ὅπου τοῦτο οὐ μόνον τὴν ἐσχάτην κατηγορίαν μᾶς προσερίθει,

totul mulțămiiți ani, împreună cu dobândirea celor dorite.

Doă sfinte și venerate scrisori ale Fericirii Tale cu plecăciune le-am primit și, aflând din ambele dorita mie sănătate a Ta, foarte m'am bucurat și am mulțumit foarte lui Dumnezeu Sfântul care Te ține, pe care și de acum înainte Îl rog a te păzi neschimbat. Am cunoscut și cele însemnate, din care unele ca răspuns la ce am scris eu mai înainte, pentru care nu trebuie ca din nou să flecăresc și să supăr auzul Tău sfânt. Într'una din scrisori însă era cuprins un lucru, care după cererea prea-fericitului Papă [de Alexandria], în răspunsul din Sinod al preasfântului nostru domn și stăpân, Patriarhul Ecumenic, ni s'a părut bine rânduit; pentru care și sfânta mănăstire de aici zisă a Cernicăi, care s'a și făcut, cum s'a auzit, stavropighie patriarhicească a Scaunului ecumenic al Bisericii sfinte a Alexandrinilor și a Papei care stă în acel Scaun, domnul Samuil, a fost dăruită Scaunului Alexandriei cu toate moșiile ce i se cuvin, așa ca să fie și să se zică de acum înainte stavropighie a Alexandriei, și metohul bisericii Zlătarilor; pentru care s'a dat și gramată pecetluită, întărită cu blăstăm, în care și Fericirea Voastră a iscălit în numele Sfântului de Alexandria, și acumina înii cei să iscălesc și eu și să lucrez pentru ea să se facă hrisov domnesc. Și, de sigur, stăpâne al meu prea-fericit, cu binefacerea și mila lui Dumnezeu imităm noi, oamenii, ce e Dumnezeuzeiesc, căci El e milostiv și darnic și vrea ea toți să fie așa cum e și el; și lucru vrednic de Hristos e să ajutăm pe neputincioși, și mai ales preasfântul Scaun al Alexandriei, care în vremurile ce sânt a ajuns aproape la cea mai mare nenorocire. Dar, stăpâne al meu, Fericirea Ta știi foarte bine, și peste orice altul, obiceiurile acestei Țări, și cunoști părerile și gândurile tuturor: Te punem deci judecător nepărtenitor și ne-iubitor, dacă avem noi voie proprie să facem, nu un lucru ca acesta, schimbare de afierosiri de la unul la altul, dar și lucrul cel mai mic. Cum putem afierosi închinările Mitropoliei la alte Scaune? Care aceasta nu numai că ni aduce și cea mai rea învinuire, dar e

ἀλλὰ δὴ εἶναι ὅλως ἀδύνατον νὰ θελήσωμεν ἡμεῖς τώρα, εἰς τὰ ἔσχατα τῆς ζωῆς ἡμῶν καὶ κλινοπετοῦντες, νὰ κάμωμεν ἔργον ὅπερ οὐδεὶς πεποίηκε, καὶ τὸ περισσότερον ὁποῦ εἴμεθα ξένοι, καί, ἂν προαιρεθῶμεν νὰ κάμω-
 μέν τι, δὲν θυνάμεθα, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἔχομεν κάμειαν ἐξουσίαν. Καί, ἐν ὀλίγοις, τί λέγομεν καὶ τί γράφομεν εἰς εἰδότη· δέσποτά μου, ἐδῶ εἶναι Αὐθέντης, ἐδῶ εἶναι ἄρχοντες, καὶ αὐ-
 τοῖς ἐδόθη ἡ ἐξουσία, καί, ἂν θελήσουν, ὅχι μόνον τὸ τοῦ Τζερνίκου νὰ ἀφισώσουν τῷ οἰονδηποτινὶ Θρόνῳ, δύνανται. ἀλλὰ δὴ καὶ πάντα τὰ τῆς Μητροπόλεως· εἰ δὲ ἐγὼ νὰ φανῶ ἀρχὴ καὶ αἰτία τοιούτων ἀσυνήθων ἐθῶν, μὴ γένοιτο. Χριστὲ βασιλεῦ! Ἐπισημειώσω καὶ τοῦτο, εἰ μὲν δηλονότι καὶ ἀπεδείχθη τῷ εἰρημένον μονῳδριον πατριαρχικὴν σταυροπή-
 ριον, ὅπερ τῶς ἡμῖν ἄδελφον, φαῖν οἱ ἐν-
 ταῦθα, ἡμπορεῖ ὁ πατριαρχικὸς Θρόνος νὰ ἀ-
 φισώσῃ τὸ ἐτήσιον φιλάτιμον, οὐ μὴν δὲ καὶ πάντα τὰ προσόντα· ἄλλως γὰρ ἂν τὸ Χορέ-
 ζιον τοῦ μακαρίτου Κωνσταντίνου Βασίλδου, ὡς σταυροπήριον καὶ αὐτὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, κάμειαν φορὰν δύνανται νὰ τὸ ἀφισώ-
 σουν εἰς κἀνένα Θρόνον μετὰ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ ὅπερ ἂν ἔχῃ καιριώτατον λογαριασμόν, ὥς τὸ διακρίνῃ ἡ δεσποτικὴ τῆς κρίσεως. Λοι-
 πὸν θέομαι τῆς δεσποτικῆς τῆς ἀξίας νὰ μὲ συγχωρήσῃ ὅτι δὲν ἀνακατώνομαι εἰς τοιαύ-
 τας πολυπλόκους ὑποθέσεις, ὅτι δὲν ἔχω κά-
 μειαν ἐξουσίαν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἡ Μακαριότης τῆς εἰς τὰ ῥῆς, θέλει συντόχῃ, καὶ νὰ εὐδο-
 κήσῃ ὁ Θεὸς νὰ ἔλθῃ τότε εἰς ἐκδοκίαν· εἰ δὲ παρ' ἐμοῦ, ὡς ἀδυνάτου, δὲν ἐλπίζεται κά-
 μεία εὐχέλεια. Παρακαλῶ δὲ νὰ ἔχω καὶ καθε-
 ξῆς σεβάσμιά τῆς δηλωτικῆς τῆς ἀγαθῆς ὑ-
 γείας τῆς ἡς αἱ πανάγια καὶ θεοπεθεῖς εὐ-
 χαὶ εὐχάν μοι ἄρωγα διὰ εἰου.

1718, Ὀκτωβρίου 7.

Τῆς Ὑπερέρας Μακαριότητος ταπεινὸς δοῦ-
 λος καὶ ὅλως εἰς τοὺς ὅριμους τῆς

† Ὁ Οὐγκροδλαχίος Μητροφάνης.

cu totul cu neputință să vom noi acum, la capătul vieții noastre și zăcând în pat, a face un lucru ce nu l-a făcut ni-
 meni, și, mai ales că sântem străin, și, dacă ne-am apuca a face ceva, nu pu-
 tem, căci n'avem nicio voie. Și, în pu-
 ține cuvinte, ce vorbim și ce scriem e
 către cine știe; stăpâne al meu, aici e
 Domn, aici sânt boieri, și lor li s'a dat
 voia, și, de ar vrea, nu numai Cernica să o
 închine oricărui Scaun pot, dar și toate ale
 Mitropoliei; iar ea eu să fiu începutul și pri-
 cina unor datini ca aceasta de neobișnuite,
 ferească Dumnezeu, Hristoase împărate. Să
 se însemne și aceasta că, adică, dacă s'ar
 primi zisa mănăstire ca stavropighie pa-
 triarhicească, ceia ce până acum nu ni
 e cunoscut, spun cei de aici că poate
 Scaunul patriarhicesc să închine venitul
 anual, dar nu și toate veniturile; căci
 altfel Hurezul fericițului Constantin Voe-
 vod, ca stavropighie și el a Scaunului
 Ecumenic, vre-odată poate fi afierosit la
 la vre-un Scaun cu toate cele dintr'insul;
 care lucru dacă ar avea cea mai mică soco-
 teală, să o judece chibzuința Ta stăpâ-
 necescă. Ci, altfel, mă rog de stăpâneasca-
 Ți vrednicie să mă ierte că nu mă amestec
 la astfel de trebi încercate, căci n'am nici-
 o voie. Iar, când vei veni Fericeirea Ta
 într'aceoace, ne vom întâlni, și să dea
 Dumnezeu să vie atunci la capăt; iar de
 la mine, ca unul ce n'am putere, nu se
 așteaptă vre-un ajutor. Ci mă rog să am
 și de acuma veneratele Tale scrisori, vă-
 dindu-Ți buna sănătate; ale cărui prea-
 sfinte și de Dumnezeu ascultate rugăciuni
 să-mi fie ajutoare în viață.

1718, Octomvrie 7.

Al Fericii Tale smerit rob și eu totul
 la poruncile Tale

† Al Ungrovlahici Mitrofan.

LXXXIX.

Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre
 ediția canoanelor ce pregătește cu greu.

† Τῷ μακαριώτατῳ καὶ σοφωτάτῳ Πατριάρχει
 τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης
 Παλαιστίνης, κυρίῳ, κυρίῳ Χρυσάνθῳ, τῷ
 ἐν Χριστῷ προσκυνητῷ πατρί, τῆς ἡμῶν εὐ-
 χαίης τὴν δουλικὴν προσκύνησιν καὶ τὸν

† Prea-fericițului și prea-înțeleptului Pa-
 triarh al stinței cetăți Ierusalimului și
 a toată Palestina, domnului, domn Hri-
 sant, întru Hristos venerat părinte, în-
 chinarea supusă a Smereniei Noastre și

ἐπὶ τῆς ἁγίας δεξιᾶς ἀσπασμὸν πόθῳ εὐ-
λαβεῖ καὶ γονυκλιτεῖ διανοίᾳ.

Οὗτος ἀκούοντες, οὗτος μανθάνοντες τι τῶν
ἐφ' οἷς χαίρειν εἰώθαμεν περὶ τῆς προσκυνη-
τῆς σου Μακαριότητος ἀγαθῶν ἀκουσμάτων,
καίτοι γε τῇ τοῦ Ἡγεμόνος εἰς τὰ αὐτόσε ἀ-
φίξει τῶν ταχυδρόμων συνεχέστερον ἐκαστέρω-
θεν τὰς ὁδοιπορίας ποιουμένων, Βλαχίας φημί
καὶ Ἀδριανουπόλεως, οὐκ ἂν ἐλπίδος ἦμεν
ἐν εἰδήσει μικρὰ γενέσθαι οἷς, ὥς εἰκός, εὐ-
φρανθῆναι ἔδει, ἀνιώμεθα, διὰ τοῦτο ὥς ἀναι-
ρετικὸν λύπης τὸ τῇ πατρικῇ σου ἡγάπη ἐπι-
στελλαι νομίσαντες. Ἐκ χειρὶ ἀπὸ τῆς μετὰ
χειρας βιβλίου εἶρεν ἐπενοοῦμεν, ἣν ἡ τοῦ
σώματος ἀσθένεια ἡμῖν παρέσχετο εὐδοκία τοῦ
τὰς ἐπ' ἀγαθῶ ἐπιθυμητικὰς αἰτήσεις πλη-
ροῦντος Θεοῦ. Καὶ δὴ διακασί πόθῳ καὶ χειρὶ
ὑποτρυσμούσῃ ἔτι ὑπὸ νόσου γράφοντες, διὰ τῆς
δουλικῆς ἡμῶν ταύτης ἐπιστολῆς κατασπαζό-
μεθα χεῖλεσιν ἀναξίοις τὰ ἔχνη τῆς προσκυ-
νητῆς σου Μακαριότητος, θεόμενοι, οὐ κατ' εὐ-
θεῖαν ἡμῖν, τοῦτο γὰρ τὸ ταπεινὸν ἡμῶν οὐ
χωρεῖ, ἀλλ' οὐκ ἂν εἰδείῃ ὅτι γνωριοῦσιν ἡ-
μῖν τὰ κατ' αὐτήν, ἐπιστέλλειν, ἵνα καὶ φρον-
τίδων ἡμᾶς ἀπαλλάττῃ, καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν
οὐ τῆς τυχοῦσης χαρᾶς ἐμπιπλᾷ, καὶ πρὸς
τὴν τῆς βιβλίου διόρθωσιν εὐκινήτους ἀπερ-
γάσῃται, ὑπὲρ ἧς καὶ εὐχῶν αὐτῆς ἡμῖν πα-
τρικῶν χρεῖα. Οὐδὲν ὅλως ὀγιὰς παρὰ τῶν
[] ἀντιγράφων τῶν διαφόρων γραφῶν,
τηρηθὲν τῇ πρωτασίπῳ φερόμενης, πρὸς τοῖς
ἄλλοις γε μὴν, εἰ καὶ μὴ νῦν, ἐπεὶ κατὰ τὸ
παρ' ἡμῖν βιβλίον τῶν οἰκουμενικῶν καὶ το-
πικῶν συνόδων διορθοῦμεν τὰ τῶν κανόνων
σφάλματα τῷ ἀριθμῷ, ἀλλ' ἐν τῇ τῆς ἐντο-
πώσεως καιρῷ χρῆζομεν πάντων τῶν ἐν τῇ
βιβλῷ κανόνων ἐν ἀνυπόπτῳ βιβλίῳ εἰδέναι
τὸν ἀληθινὸν ἀριθμὸν, ὅπου πέμπτος ἢ τριακο-
στός, καὶ κατ' ἐξῆς οἱ λοιποὶ, ἀριθμός, ἐν τῇ
σειρᾷ καὶ τάξει τῶν παρ' ἡμῖν κανόνων οὐχ
ὁ αὐτὸς ἐστίν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσυνταξία, καὶ ἐν
αὐτοῖς τοῖς συνταττομένοις πᾶσι πολλὴ οὖσα,
πολλάκις λανθάνει ἡμᾶς καὶ ἀναποδίξιν ἐκ-
βιάζει, ἀλλὰ δὴ καὶ τινες ἐπιγραφαὶ τῶν κε-
φαλαίων ἐσφαλμένως ἔχουσι, καὶ ἐν συνόψει
ἔσθ' τὸν βουλούμενον τὴν παγκόσμιον ταύτην
καὶ ἀξιάγαστον βιβλίον, καὶ ἐν' εἴπω τ' ἀληθές,
στύλον τῆς εὐσεβείας διορθῶσαι ἔχειν καὶ τὰ
τοῦ παντὸς κόσμου βιβλία, καὶ οὕτω τῇ διορ-
θῶσαι ἐπιχειρήσῃ. Ὅσον μενοῦν γε τὸ κατ' ἐμὲ,
καὶ τὸν ἐμὸν περὶ τὴν βιβλίον πόθον μετὰ τῆς
εἰς Θεὸν ἐλπίδος ἐλπίζω τὴν τε τάξιν τῆς
βιβλίου ἀρρεστήν, καὶ τὸν πολέμοχθον πίνακα
αὐτῆς ταῖς ἐκάσταις τῶν ὑποθέσεων ἀρμόδιον

σάρutarea cu evlavioasă poftă și aplecare
în genunchi a sfintei drepte.

Nici auzind, nici aflând ceva din cele bune
auziri de care eram deprinși a ne bucura
despre închinata Ta Fericire, de și prin
sosirea într'aceste a curierului Domnului
s'au făcut mai des din ambele părți călă-
toriile, adică din Țara-Românească și din
Andrianopol, dar nu pierdusem nici puțină
nădejdea de a căpăta [scrisorile] de care,
cum se cuvine, trebuia să ne bucurăm, so-
cotind că prin aceasta ca o înlăturare a
tristeții le trimeti din a ta părintească
iubire. Ne-am gândit deci să găsim măn-
gâiere din cartea ce o avem în mână, pe
care în boala trupului ni-a dat-o bunătatea
lui Dumnezeu, care îndeplinește cererile cu
bune dorinți. Și deci cu aprinsă râvnă și
mână care tremură încă de boală scriindu-Ți,
cu această scrisoare a noastră supusă să-
rutăm cu nevednice buze urmele Fericirii
Taleenerate, rugându-ne, nu după graba
noastră, căci Smerenia Noastră n'o îngăduie,
însă n'ar ști că noi cunoaștem ale tale,
să ni trimeti [scrisori], ca să ne ușurezi și
de griji și să ni umpli inimile de o bu-
curie de care nu sântem vrednici, și să ne
faci a lucra cu bună aplecare la îndreptarea
cărții, pentru care avem nevoie și de rugă-
ciunile Tale părintești. Nimic nu e mai să-
nătos decât răspunsurile la deosebite scrisori,
aducând asămănare (?) cu prototipul, nu
pe lângă altele, dacă nu și acum (*sic*),
căci în cartea ce este la noi a sinoadelor
ecumenice și locale îndreptăm numeroase
greșeli ale canoanelor, dar în tipar ne
folosim de toate canoanele din carte, pentru
că în acea carte sigură să se știe adevărul
număr, care: al cincilea sau al treizecilea,
și pe urmă celelalte, număr care în șirul și
rânduiala canoanelor ce avem nu e același.
Dar și lipsa de sintaxă, și în cele așezate
chiar toate fiind mare, adesea ni scapă și
ne silește a o lua de la capăt, ba chiar și
unele rubricile ale capitolelor sânt greșite
și chiar în tabla din această carte a toată
lumea și minunată și, ca să spun adevărul,
stilul evlaviei e de îndreptat, și toate
cărțile a toată lumea, și astfel a se apuca
de corectură. Cât rămâne la mine și
râvna mea pentru carte, cu nădejdea lui
Dumnezeu sper [a da] o așezare bună a
cărții și să se vadă tabla mult muncită
a lui potrivită în toate privințile pentru

ὀφθήσονται τοῖς τῆς πατρικῆς σου ἀγάπης ὀφθαλμοῖς· τὰ μὲν τοι ἀναγκαϊότερα τὰ ἐν τῷ τύπῳ γενησόμενα, ἃ νῦν οὐκ ἔτι ἐγγαράξαι ταῖς σελίσι. Πολλαπλάσιον τὴν ἀρετὴν ἀποφαινεῖται τῆς βίβλου, μᾶλλον δὲ τὴν περὶ τὰ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα τοῦ ποιητοῦ σοφίαν. Διὰ τοῦτο φέρομεν τὰς δυσχερεῖας ὅση δύναμις, αἱ δεινὰ μὲν καὶ ἐπίπονοι, οὐχ ὑπερνικῶσαι δὲ τὴν αὐτῆς βίβλου ἡμῖν προσγινομένην πνευματικὴν ἡδονήν, δι' ἣν καὶ τέλος ἀγαθὴν τῇ βίβλῳ ἐλπίζομεν ἐπιθήσεται, ὑποστηριζόμενοι ταῖς πατρικαῖς εὐχαῖς τῆς θεοφρουρήτου σου Μακαριότητος. Καὶ αὖθις τὴν δουλικήν.

αψιή, Δεκεμβρίου κ'.

Ὁ τῆς Σῆς Μακαριότητος καὶ πατρικῆς ἀγάπης πρόθυμος θεράπων καὶ δούλος ταπεινὸς τῶν ἱερομονάχων εὐτελῆς

Μητροφάνης.

ochii iubirii Tale părintești; iar cele mai de nevoie se vor face în tipar, care acum nu se pot însemna în foi. Apare de multe feluri virtutea cărții, mai ales înțelepciunea cu privire la cele dumnezeiești și omenеști a autorului. Pentru aceea răbdăm cât putem greutățile, care sânt grozave și laborioase, dar nu întrec plăcerea sufletească ce ni vine de la acea carte, pentru care și nădăjduim a pune capăt bun cărții, sprijinindu-ne pe părinteștile rugăciuni ale Fericirii Tale de Dumnezeu păzite. Și iar închinare supusă.

1718, Dechemvre 27.

Al Fericirii și Iubirii Tale părintești serv gata și rob supus, cel între ieromonahi smerit

Mitrofan.

XC.

Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre deschiderea școlii cu Gheorghe de Trapezunt.

1719,
18 Ianuar.

Θεός!

Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἀγιώτατε πάτερ καὶ Πατριάρχα τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύριε, κύριε Χρῦσανθε, τὴν Ὑμετέραν Ἀγιότητα ταπεινῶς προσκυνῶ, καὶ πανευλαδῶς ἀσπάζομαι τὴν ἱεράν καὶ πάντιμον αὐτῆς δεξιάν, δεόμενος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σκέψιν καὶ περιφρουρεῖν τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἄνοσον, εὐθυμον, ὀρεῖα καὶ μακροβίον, πᾶσιν ἀγαθοῖς περιρρέομένην καὶ διηγεκῶς εὐδαιμονοῦσαν, μετὰ καὶ τῆς πολυχρονίου διαμονῆς καὶ στερρώσεως τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ αὐτῆς Θρόνου εἰς ἐτῶν πολλῶν περιόδους.

Τὴν ἱεράν καὶ πάντιμον ἐπιστολήν τῆς Ὑμετέρας Ἀγιότητος προσκυνητικῶς καὶ μετὰ πολλῆς χαρᾶς ὑπεδεξάμην, δι' οὗ (sic) καὶ πληροφορηθεὶς τὴν ἀγαθὴν καὶ ἐμοὶ ἐφετὴν αὐτῆς ὑγείαν, ὑπεργάργην, αἶνον ἀναπέμψας τῷ σώζοντι καὶ διαφυλάττοντι αὐτὴν ἀγίῳ Θεῷ, ὅστις περισέποι αὐτὴν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀμετάπτωτον. Ἐγνων καὶ τὰ ἐν αὐτῇ σημειωθέντα, καὶ ὑπερευχαριστῶ τῇ Ὑμετέρᾳ δεσποτικῇ Εὐμενείᾳ διὰ τὰς εὐχὰς ὅπου ἀποδίδωσί μοι διὰ τὸ νέον ἔτος, τὸ ὅποιον παρακαλῶ νὰ τὸ διέλθῃ ἡ Μακαριότης τῆς, καθὼς καὶ ἄλλα πολλὰ καθεστῆς, ὁγίως μετὰ εἰρηνικῆς ἀποκαταστάσεως. Πῶς δὲ ἔχει καὶ ἡ Μακαριότης τῆς διάφορα περιστάτικά, τὸ πιστεύω, δεσποτά μου,

Cu Dumnezeu!

Prea-fericite, prea-învățate și prea-sfințite părinte și Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul și a toată Palestina, doamne, doamne Hrisant, pe Sfinția Voastră smerit o salut și sărut cu toată evlavia sfânta și prea-cinstita Ta dreaptă, rugându-mă de Domnul Nostru Isus Hristos să apere și să păzească pe Fericirea Voastră fără boli, bucuroasă, sănătoasă și într-un mulți ani, cu a tuturor celor bune revărsare, și neconținut fericită, și cu îndelungă rămânere și întărire în preasfântul și apostolicescul Tău Scaun în curs de mulți ani.

Sfânta și prea-cinstita scrisoare a Sfinției Voastre am primit-o cu pleacăciune și multă bucurie, prin care și aflând de buna și mie dorita sănătate a Ta, m'am foarte bucurat, trimetând laudă Sfântului Dumnezeu care Te mântuie și Te păzește, ca să Te urmărească și de acum fără schimbare. Am citit și cele scrise înlăuntrul, și foarte mulțămese Bunăvoinții Tale de stăpân pentru rugăciunile ce mi le dăruiești pentru noul an, care mă rog să-l petreci Fericirea Ta, ca și alți mulți pe urmă, cu sănătate și în stare pașnică. Cum că ai și Fericirea Ta multe împrejurări, cred, stăpâne al meu, și nici noi nu sântem cru-

οὐδ' ἐσμὲν ἐλεύθεροι τούτων, ἀλλ' ὁμοιοπαθεῖς, καὶ μόνον ὁ ἅγιος Θεὸς διὰ τῶν ἱερῶν αὐτῆς εὐχῶν νὰ κάμῃ ὅσον ἐνδέχεται τὰ πάντα εὐχαιρῇ.

Τὸ σχολεῖον ἄρχῃς, καὶ παραδίδεται μάθημα, γραμματικόν τε καὶ φιλοσοφικόν· ὁ δὲ διδάσκαλος εἶναι ὁ κύριος Γεώργιος Τραπεζοῦντιος, καὶ ἐλπίζεται νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ ἐνδεχομένη ὠφέλεια· θέλει δὲ θαλθῇ εἰς τάξιν καλλιωτέραν διὰ τῆς ἐφετῆς παρουσίας τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, ἣν παρακαλοῦμεν τὸν ἅγιον Θεὸν νὰ μᾶς δειώσῃ νὰ ἀπολαύσωμεν κατὰ τὴν ἐφεσὶν μας καὶ νὰ ἀσπασθῶμεν τὴν θεσποτικὴν αὐτῆς δεξιάν. Νὰ ἔχω δὲ καὶ καθεξῆς, παρακαλῶ, σεβάσμιόν της εἰς δόξα αὐτῆς τῆς πολυποθῆτου μοι ὑγείας της, ἥς αἱ πανάγιοι καὶ θεοποιηθεῖς εὐχαὶ εἴησάν μοι διὰ τοῦ.

χψιβ', Ἰανουαρίου ιη'.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ταπεινὸς δοῦλος καὶ πάντοτε εἰς τοὺς ὅρισμους

† Ὁ Οὐγκροβλαχίας Μητροφάνης.

ταῖς δάνσελε, ci le pătimim de o potrivă, și numai Sfântul Dumnezeu prin sfintele-Ți rugăciuni să facă aceia ce le poate ușura pe toate.

Școala a început, și se predă știința matematică, gramatică și filosofică; iar dascălul este dumnealui Gheorghe din Trapezunt, și speră să urmeze folosul ce se poate; dar se va ridica în stare mai bună prin dorita prezență a Fericirii Voastre, pentru care rugăm pe sfântul Dumnezeu să ne învrednicească a o primi după dorința noastră, și să sărutăm dreapta-Ți de stăpân. Dar mă rog să am și pe urmă [serisoarea]-Ți venerată pentru vădirea mult doritei mie sănătăți a Tale, ale cărei preasfinte și de Dumnezeu ascultate rugăciuni să-mi fie în viață.

1719, Ianuar 18.

Al Fericirii Voastre smerit serv și cu totul la poruncă

† Al Ungrovlahiei Mitrofan.

XCI.

1719,
12 Mart.

Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre numirea ca Domn și gândurile lui Nicolae Mavrocordat.

Θεός!

Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἀγιώτατε Δέσποτα, πάτερ καὶ Πατριάρχα τῆς ἀγίας πόλεως Ἰερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύριε, κύριε Χρῆσανθε, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ταπεινῶς προσκυνῶ καὶ εὐλαβῶς ἀσπάζομαι τὴν ἱεράν αὐτῆς δεξιάν, θεόμενος τοῦ παναγίου Θεοῦ τοῦ σκέπειν καὶ διατηρεῖν τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἁγιοσόν, εὐθυμόν, ὑγιᾶ καὶ μακρόβιον, πάσιν ἀγαθοῖς περιβρεσμένην, καὶ διηγουμένην εὐδαιμονοῦσαν, μετὰ τῆς πολυχρονίου διαμονῆς καὶ στερεώσεως τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀποστολικοῦ αὐτῆς Θρόνου εἰς ἔτη πάμπολλα καὶ πανευδαιμόνῃ.

Δύο τίμια καὶ ἱερά γράμματα τῆς Ὑμετέρας Ἀγιότητος προσκυνητικῶς ὑπεδεδέξαμην, καί, ἐξ ἀμφοτέρων πληροφορηθεὶς τὴν ἐφετὴν μοι αὐτῆς ὑγείαν, ὑπερβαλλόντως ἐχάρην. Ἐγὼν καὶ τὰς ἐφεξῆς ἀγαθὰς ἀγγελίας περὶ τοῦ προδιδασμοῦ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν κυρίου, κυρίου Ἰωάννου Νικολάου Ἀλεξάνδρου Βοσδόδα, εἰς τὸν Θρόνον καὶ αὐτῆς τῆς Οὐγκροβλαχίας ἡ ἀποία αὕτη ἄγγελία ὡς σφάδρα καὶ ἀμυθῆτως μὲ ὑπερηύφρανε, καὶ ἀπὸ θαθέων καρδίας τῷ ἁγίῳ Θεῷ ὑπερδεδέξασα, ὅπου μὲ ἐχαροποίησε

Cu Dumnezeu!

Prea-fericite, prea-înțelepte și preasfinte stăpâne, părinte și Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul și a toată Palestina, doamne, doamne Hrisant, mă închin smerit Fericirii Tale și sărut cu evlavie sfânta-Ți dreaptă, rugând pe prea-bunul Dumnezeu să ție și să apere pe Fericirea Ta fără boală, bueros, sănătos și întru mulți ani, cu a tuturor celor bune revărsare, cu rămânerea mulți ani și întărirea pe sfântul și apostolicescul Țău Scaun în ani prea mulți și cu totul fericiți.

Două cinstite și sfinte scrisori ale Sfinției Tale cu închinare le-am primit, și, din ambele aflând de dorita mie sănătate a Ța, peste măsură m'am bucurat. Am cunoscut și cele de pe urmă bune solii despre înaintarea celui de Hristos iubitor al nostru Domn, domnul Io Nicolae Voevod, și la Scaunul Ungrovlahiei; care această solie foarte și nespus m'a bucurat, și din adâncul inimii am preamărit pe Dumnezeu care m'a bucurat

διὰ τῆς προδιβάσεως τοῦ Ἀδθέντου καὶ εὐεργέτου μου ὅθεν οὐ μόνον εὐχαριστῶ κατὰ πολλὰ τῇ Ὑπερέτῃ Μακαριότητι διὰ τὴν ἀσύγκριτον ταύτην ἀγγελίαν, ἀλλὰ δὴ παρακαλῶ τὸν παντάνακτα Θεὸν νὰ διαφυλάττῃ τὴν Ὑψηλότητά του πάσης ἐπηρείας ὑπερτέραν καὶ νὰ μᾶς ἀξιώσῃ ἐν τάχει νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν Ἐκλαμπρότητά του ὅλοι κοινῶς, συνάμα καὶ τὴν Μακαριότητά της, καὶ νὰ συνορτάσωμεν καὶ νὰ συμπανηγυρίσωμεν τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν.

Πῶς ἐλεύσεται ἡ Ὑψηλότης του μὲ ἀμνηστείαν τῶν παρεληλυθόντων παντελῇ καὶ μὲ εὐνοίαν χριστιανικωτάτην, τοῦτο καὶ πρὸ τοῦ γράμματος τῆς Μακαριότητός της καὶ τῆς Ὑψηλότητός του τὸ ἐπρόσβλεπε, καὶ τὸ ἐκήρυξε, καὶ τοὺς ἐβεβαίωσα, καὶ τοὺς ἐπληροφόρησα πῶς νὰ μὴν δηλώσιν, οὔτε νὰ συλλογισθοῦν τι τῶν μὴ καθηκόντων παρὰ τῆς Ὑψηλότητός του, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ προσδοκῶσιν εὐνοίαν, περιποίησιν, κυβέρνησιν καὶ πᾶν ὅτι χρηστὸν παρὰ τοῦ φιλοχρίστου Νικολάου Βοσδόδα· πολλὰ τοιαῦτα καὶ ἄλλα παρόμοια ἐνουθετήσαμεν καὶ ἐσυμβουλεύσαμεν, πλὴν ἐπίσταται καλῶς ἡ ὑπερέτα σύνεσις ὅτι ὀλιγοκρατία πῶς ἐστὶν ἐνταῦθα, καί, ὅντες οἱ πάντες ἀπροσπάτεστοι καὶ ἄπειροι τῶν ἀρχαίων, ἐκλιπόντων τῶν πείραν ἐσχηκότων, τὴν οἰκίαν γνώμην ἕκαστος ἐπεκέρου, τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ὀλίγων φρονιζόντων. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ τοῦ Θεοῦ ἄπειρος σοφία ἔκλεξε καὶ αὐτὴς τὴν Ὑψηλότητά του, μυστικῶς καὶ χιλιτικῶς ἔστω δοξολογούμενη. Ἐλπίζομεν γὰρ πάντα νὰ ἔλθουν εἰς καλὴν κατέστασιν διὰ τῆς σφωτάτης διοικήσεως τοῦ καλοῦ ἡγεμόνος· καί, ἂν τινες μικρόφυχοι δειλιῶσι διὰ ἀρχαίων φόρον, ἡ μεγαλοφυχία τῆς Ὑψηλότητός του τοὺς πάντας θέλει πληροφροῦν, οὕτως εἶμαι βέβαιος, καὶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ καρδία μου, καὶ ἡ συνελθοῖς μου συμμαρτυρεῖ μοι· οἱ γὰρ εὐσεβεῖς κοσμοῦμενοι ἡγεμόνες τότε μάλιστα πειρῶνται φιλάνθρωποι εἶναι τοῖς ὑπηκόοις, ὅταν, τί παρ' ἐκείνων παθόντες ἀνάξιον ὑπὸ καίρικῆς περιστάσεως, πάλιν αὐτῶν θεόθεν τῆς ἀρχῆς ἐπιλαμβάνονται, ἐπιστάμενοι καλῶς ὅτι ἡ ἐκείνων ἀναξιώτης οὐδὲ τὴν ἰδίαν λυμάνεται ἀδθεντεῖαν, ὅσον αὐτοῖς, ἐρ' οἷς ἐπραξάν, τὴν μεταμέλειαν ἐπιφέρει. Τοῦτοις θαρρῶν, πάντας λέγω καὶ παρακαλῶ πῶς ἔξουσιν τὴν Ὑψηλότητά του εὐέλκτον (sic) ὁ δὲ ἅγιος Θεός, ὁ πάντα ποιῶν καὶ μεταβιβάων πρὸς τὸ συμφέρον, δώῃ σύνοισιν, φρόνησιν, γενναίότητα καὶ μεγαλοφυχίαν τῇ ἐκείνου μεγαλοσίᾳ νὰ κυβερνήσῃ τὴν πολυπαθεστάτην ταύτην τζάραν διὰ τῆς εὐ-

prin înaintarea Domnului și binefăcătorului meu; pentru care nu numai mulțămese foarte Fericirii Tale pentru această neasămănată veste, ci mă rog de a toate stăpânul Dumnezeu să păzească pe Înălțimea Sa mai presus de toate cursele și să ne învrednicească în grabă și să întâmpinăm pe Strălucirea Sa cu toții, împreună cu Fericirea Ta, și să serbătorim purtătoarea de viață înviere.

Cum că vine Înălțimea Sa cu iertarea totală a celor petrecute și cu prea-cresținească bunăvoință, aceasta și înainte de scrisoarea Fericirii Tale și a Înălțimii Sale am spus-o, și am vestit-o, și i-am asigurat nici să se gândească la cele ce nu se cuvin de la Înălțimea Sa, ci mai curând să aștepte bunăvoință, îngrijire, cărmuire de la iubitorul de Hristos Nicolae Voievod; ne-am gândit mult la unele ca acestea și la altele asemenea și ne-am sfătuit, dar știe bine înțelepciunea Ta cum e ohlocrația aici și, fiind toți nestăpâniți și neîncercați în cele vechi, lipsind cei încercați, fiecare și-a întărit gândul său propriu, puțin gândindu-se la folosul comun. Însă, de oare ce nesfârșita înțelepciune a lui Dumnezeu a ales din nou pe Înălțimea Sa, fie de o mie și de zece mii de ori slăvită. Căci nădăjduim ea toate să vie în bună stare prin prea-înțeleapta cărmuire a bunului Domn; și, dacă vre-o câțiva mici la suflet se tem pentru o datorie veche, mărinimia Înălțimii Sale îi va înștiința pe toți, așa sânt sigur, și sufletul meu, și inima mea, și conștiința mea mi-o mărturiseste; căci Domnii cei împodobiți cu evlavie atunci mai ales se grăbesc a face bine supușilor, când, suferind de la dânșii ceva nevrednic după împrejurările vremii, iarăși de la Dumnezeu se întăresc la stăpânirea lor, știind bine că nevrednicia aceloră nu pătează nici propria stăpânire, cât li aduce lor, pentru cele ce le-au făcut, caință. Având aceste siguranțe, spun la toți și îi rog să aibă pe Înălțimea Sa bun primit, iar Sfântul Dumnezeu, care toate le face și le întoarce spre folos, să dea înțelegere, minte, bunătate și mărinimie minții mari a lui ea să cărmuiască această țară mult pățită cu buna voință a su-

νοίας τῶν ὑπηκόων· οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν μετὰ Θεὸν εἰς τὴν Ὑψηλότητά του ὀφρῶσιν· ἀλλ' οὐδὲ ἡμεῖς δὲν λέγομεν νὰ ἔχωμεν γράμμα σας, ἐλπίζοντες νὰ σὰς ἀπολαύσωμεν αὐτοπροσώπως ἐν τάχει.

Ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος· τὰ δὲ ἔτη αὐτῆς εἴησαν πάμπολλα καὶ πανευτυχῆ, καὶ αἱ ἅγιοι αὐτῆς εὐχαὶ μεθ' ἡμῶν.

αψιβ', Μαρτίου εἰς'.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εὐλαδῆς δοῦλος καὶ ὅλως εἰς τοὺς ὀρίσμοὺς

† Ὁ Οὐγκροδλαχίας Μητροφάνης.

pușilor; căci ochii noștri după Dumnezeu caută la Înălțimea Sa; dar nici noi nu spunem că avem scrisoarea Voastră, sperând să Te întâmpinăm de față în curând.

Acestate deocamdată; iar anii Tăi fie prea-mulți și cu totul fericți, și rugăciunile Tale sfinte cu noi.

1719, Mart 12.

Al Fericirii Tale evlavios rob și cu totul la porunci.

† Al Ungrovlahiei Mitrofan.

XCII.

1719,
pe la
12 Mart.

Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre condițiile în care ar fi bine să vie Nicolae-Vodă, fără mulți Greci, ca să nu rămâie ai țării fără slujbe.

Καὶ αὖθις προσκυνῶ τὴν Μακαριότητά της εὐλαδῶς.

† Δέσποτά μου μακαριώτατε, βλέποντας ἐνταῦθα τὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν τῆς τζάρας καὶ τὴν ἐνδειαν τῶν ὑπηκόων καὶ τὰ πολλὰ καὶ διάφορα δυστυχήματα τοῦ πολυπαθοῦς τοῦτου τόπου, μὲ φαίνεται νὰ εἶναι συμφερώτερον καὶ λουσιτεστότερον νὰ ἔλθῃ ὁ Ὑψηλότητος ἡμῶν Αὐθέντης μὲ τοὺς ἀναγκαίους ἀνθρώπους του, καὶ ὅχι μὲ κάθε εἶδους ἀνθρώπους, καὶ μὲ πολλοὺς· οἱ ὅποιοι ἐρχόμενοι ἐδῶ, βέβαια οἱ πάντες θέλουν γυρᾶση κυβέρνησιν, καὶ ἐντεῦθεν οἱ ἄρχοντες θλάχοι καὶ οἱ ἐντόπιοι θέλουν μείνῃ ἄνευ ἀρχοντίας καὶ πόρρω τῆς ἡγεμονικῆς αὐλῆς. Διὰ τὸ ὅποιον τοῦτο, ἂν ὀρίζῃ ἡ Ὑμετέρα Ἀγιότης, ὡς γνώστης τῶν ἐθνῶν τῆς τζάρας ταύτης, καὶ τῆς φανῇ εὖλογον, νὰ τὸ ἀναφέρῃ τῆς Ὑψηλότητός του μὲ τρόπον εὐμορφον καὶ ἀρμόδιον· εἰ δὲ πάλιν καὶ δὲν τῆς φανῇ συμφέρον νὰ ἐρῇσθῇ τοιοῦτος λόγος, σιωπῇ καὶ οὐχὶ ἄλλο. Ἡμεῖς τοῦτο λέγομεν, διὰ τὸ ἐγκάρδιον φιλοτρον ὅπου ἔχομεν πρὸς τὴν Ὑψηλότητά του καὶ διὰ τὴν εὐνοιαν τῶν ὑπηκόων, καὶ ἀφ' ὧν νομὲν ὅλην τὴν διάκρισιν τοῦ παρόντος λόγου εἰς τὴν σύνεσίν της, ἂν συμφέρῃ νὰ τὸ ἀναφέρεται. Εἰ δέ, ἐπακολουθήτω ἡ αἰδεσιμωτάτη σιωπῇ. Καὶ αὖθις ἡ ἁγία αὐτῆς εὐχὴ μεθ' ἡμῶν.

Și iar mă închin Fericirii Tale cu evlavie.

† Stăpâne al meu prea-fericite, văzând aici miserabila stare a Țării și lipsa supușilor și multe și feluritele nenorociri ale acestui loc de multă suferință, îmi pare că e mai de folos să vie Prea-Înălțatul nostru Domn cu oamenii lui necesari, și nu cu orice fel de oameni, și cu mulți; cari venind aici, de sigur toți vor cere dregătorii, și de aici boierii români și localnicii vor rămânea fără slujbe și departe de Curtea domnească. Pentru care, dacă hotărăști Sfinția Ta. ca unul care cunoști obiceiurile țării acesteia, și Ți se pare bine, s'o aduci înaintea Înălțimii Sale cu chip frumos și potrivit; iar, dacă iarăși nu Ți se va părea de folos să se spuie așa un cuvânt, tăcere și nimic alta. Noi o spunem pentru iubirea ce o avem față de Înălțimea Sa și din buna voință față de supuși, și lăsăm toată judecata vorbei de față la chibzuiala Ta, dacă e de folos a o aduce. Iar, de nu, să urmeze cea mai respectuoasă tăcere. Și iarăși sfânta-Ți rugă cu noi.

XCIII.

Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, despre chivernisirea ce ar merita-o psaltul Panaiotachi.

1719,
pe la
12 Mart.

† Δέσποτά μου μακαριώτατε, καὶ αὐθις προσκυνῶ, καὶ τὴν ἁγίαν τῆς δεξιᾶν εὐλαβῶς ἀσπάζομαι.

Ὅλοι ὁποῦ ἦλθον ἐδῶ εἰς Βλαχίαν, κἀνένας δὲν ἀνέμεινεν ἡκυθέρνῃτος, μόνον ὁ πνευματικὸς σου υἱὸς ὁ κὺρ Παναγιώτης γραμματικὸς δὲν ἡμπόρσεε νὰ προκόψῃ καὶ νὰ ἀποκτήσῃ καὶ αὐτὸς ὡς καὶ ἄλλοι βέβαια, ἂν τὸν ἐγνωρίζαμεν κακοξοδιαστήν, θέλαμεν τὸν κατηγορεῖ ὡς ἄξιον κατηγορίας καὶ παντοίας μέμφεως· ἀμὴ ὁ πτωχός, καθὼς τὸν ἐγνώρισα, εἶναι χριστιανὸς καλός, εὐλαβὴς εἰς τὰ θεία, ἐκκλησιαστικὸς τὸν ἔδωκεν φάλην εἰς τὴν ἐκκλησίαν· μὰς εὐφρανεν νῆχῃ τὴν εὐχὴν σας, καὶ ἀπὸ τὰ ψαλτικά του καὶ τὸ διάβασμά του καὶ εἶχε μικρὰν κυθέρνῃσιν τοῦ σπητίου του. Τώρα ἂν ὁ πανάγαθος Θεὸς εὐδοκήσῃ νὰ σὰς ἀπολαύσωμεν, μαζὶ μὲ τὸν Ὑψηλότατόν μας Αὐθέντην ἢ καὶ πρωτότερα παρὰ τῆς αὐτοῦ Ὑψηλότητος, ὅτι τοῦτο συμφέρει· νὰ ὀρίστετε πρωτότερα, διὰ πολλὰς κυθέρνῃσιν, οὐδεὶς λόγος, ὅλα θέλουν ἔλθῃ εἰς καλὴν ἐκδοσιν· εἰ δὲ ἢ ἀμαρτίαις μου καὶ ἢ ἀμαρτίαις του προξενήσουσιν κἀνένα ἐμπόδιον τοῦ ἐρχομοῦ σας, τὸ ὅποιον θεόμειθα τοῦ ἀγίου Θεοῦ νὰ μὴ μὰς ἐγκαταλίπῃ νὰ γένῃ τὸ τοιοῦτο, παρακαλοῦμεν κἀν νὰ τὸν οὐστήσῃτε εἰς τὸν Ὑψηλότατόν μας Αὐθέντην. ὁποῦ νὰ εἴρῃ καὶ αὐτὸς μικρὰν κυθέρνῃσιν τοῦ σπητίου του. Οὕτω θεόμειθα, αἱ δὲ πανάγια αὐτῆς εὐχαὶ εἴχσαν μὲθ' ἡμῶν.

† Stăpâne al mien prea-fericite, și iar mă închin și sărut cu evlavie sfânta-Ți dreapta.

Toți cei ce au venit aici în Țara-Românească niciunul n'a rămas nechivernisit, numai fiul Tău sufletesc chir Panaiotachi grămăticul nu a putut să se pricopsească și să capete și el ea alții. De sigur, dacă l-am fi cunoscut rău cheltuitor, l-am învinui ca vrednic de învinuire și de toată mustrarea; dar săracul, cum l-am cunoscut, e creștin bun, evlavio la cele dumnezeiești, bisericos; l-am pus psalt la biserică; ne-a bucurat să aibă rugăciunea Ta, și pentru cântările sale și pentru cetirea sa; și a avut chivernisire mică a casei sale. Acum, dacă prea-bunul Dumnezeu va binevoi să te întâmpinăm, odată cu Prea-Înălțatul nostru Domn sau și înainte de Înălțimea Lui, căci aceasta e de folos, să vii mai înainte, pentru multe chivernisiri, nu e vorbă că toate vor veni la bun capăt; dar, dacă greșelile mele și greșelile lui vor aduce vre-o piedecă a venirii Tale, ceia ce ne rugăm de sfântul Dumnezeu să nu lase ca să se întâmple aceasta, ne rugăm să-l sprijinești la Prea-Înălțatul nostru Domn, care să afle și el o chivernisire oarecare a casei lui. Așa ne rugăm, iar preasfintele-Ți rugăciuni fie cu noi.

XCIV.

Mitrofan, Mitropolitul muntean, către Patriarhul Ierusalimului Hrisant, despre scrisori primite, bolile lui și greșeli în cartea ce tipărește, adăugând o cerere de cerneală neagră de tipar.

1720,
2 August.

Τὴν Ὑπερέταν σοφωτάτην προσκυνητὴν Μακαριότητα καὶ πατρικὴν ἀγάπην δουλικῶς προσκυνῶ, ἀσπάζομενος σὺν πόθῳ καὶ εὐλαβείᾳ τὴν ἁγίαν αὐτῆς δεξιάν.

† Γράμματα προσκυνητὰ δύο καὶ ὑπέρτιμα: τὸ μὲν ἐν ἀπ' Ἀδριανοῦ, Ἰουλιου εἰκοστῇ, τὸ δὲ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, Ἰουλίου εἰκοστῇ δευτέρᾳ γεγραμμένα τῆς πατρικῆς σου ἀγάπης ἔλαβον, Ἰουλίου εἰκοστῇ ἕκτῃ τὸ πρῶτον

Mă închin cu supunere Fericirii Tale închinăte; prea-învățate, și părintești iubiri, sărutând eu dor și evlavie sfânta-Ți dreaptă.

† Am primit două scrisorienerate și prea-cinstite ale părintești Tale iubiri, serise: una din Adrianopol, 20 Iunie, cealaltă de la Constantinopol, 22 Iulie, pe cea d'întâiu la 26 Iulie și pe a doua la

καὶ Ἀβγοόστου δευτέρῃ τὸ δεύτερον, καὶ, γνοὺς τὴν ἀπὸ τῆς περιόδου ἐπανελευσιν τῆς πατρικῆς σου ἀγάπης εἰς Κωνσταντινούπολιν, δόξαν τῷ διασώσαντι αὐτὴν ὕγιᾶ, ἀγίῳ Θεῷ μετὰ χαρποῦν δακρύων ἀνέπεμψα, εἰδὼς ὅσα τὰ δυσχερῆ τῷ περιοδεύειν ἔπεται.

Διεξιθὼν δὲ τῇ ἀναγνώσει πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς γεγραμμένα καὶ ἡσθεῖς ὑπὲρ πάν ἐπιγίνοι καὶ (τότε ἐπ' ἐμοί) εὐράνιον ποίημα, ἐμνήσθην τοῦ Ἀποστόλου λέγοντος: „ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, καὶ τοῖς ἀνόμοις ἄνομος, ἔννομος δὲ ἐν Χριστῷ“, καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ „γάλα ὅμᾳς ἐπότισα, δι' ἧ καὶ ἡττάται ἡμῖν τὰ νικητήρια“, δίδωσιν ἡ πατρικὴ σου ἀγάπη, τὸ ἡμῶν δευτέρημα ὡς τις φιλόπαις πατὴρ ἀναπληροῦσα. Ἀλλὰ δῶρὲ Κύριος ὁ Θεὸς καὶ αὐθις κατεῖδεν με τοῖς ἀφύλλοις μου ὀφθαλμοῖς τὴν πατρικὴν σου ἀγάπην, τὴν ὡς ὁ Κύριος τοῦ ἐαυτοῦ μαθητὰς εἰς τέλος ἡμᾶς ἀγαπήσασαν καὶ ἀγαπῶσαν· καὶ γὰρ ἡ τῆς πατρικῆς σου ἀγάπης τῷ ὄντι ἀγάπη, δεσμός πῶς τῆς ψυχῆς τῷ σαρκί μου γεγονυῖα, περιέγενετο τῶν θανατηφόρων παθῶν μου, ἐμμάχτυρόν μοι ἐπιφερόντων τῶν θάνατον· εἴη δὲ τούτων τὸ τελευταῖον εἶναι τὸ μπρίνγκ¹ πᾶθος (ὅπερ ἐρητήσῃ (sic) μαθήσεται), ὅφ' οὗ τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πατρικῆς σου ἀγάπης εἴπεν ἡμᾶς κατεχομένους, τὸ δὲ δεύτερον, καὶ ἐπιστεῖλαι αὐτῇ διανέστης διὰ τῶν ἐν ἑκατέροις ἀποσταλῆσιν διενεργῶν εὐλογιῶν τῆς πατρικῆς σου ἀγάπης.

Σφάλματ' αἰνα γέγονεν ἐν τῇ τυπώσει τῆς βιβλίου², ὧν ὅσα τὴν σύνταξιν καὶ τὸ νόημα λυμναίνονται, τὰ πεμφθέντα ἤδη τετράδια ἔχει ἐπιδιορθωθέντα ἐξῆθεν τῶν σελίδων. Περὶ γὰρ τῆς ἐμῆς διορθώσεως οὐχ ὁ ἱερεὺς, ἀλλ' ὁ ἐπὶ τῷ διορθῶν τεταγμένος ἐτόπου. Ἐπαθεν οὖν παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ ἀγίου Βηθλαῆμ ἐπὶ τῷ αὐτῷ συνελθόντων, καὶ ἱκανῶς ἐπετιμήθη παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ ὀφηλοτάτου ἡμῶν Ἡγεμόνος· ἀλλὰ κόπους παρέχων ἡμῖν πάντας γὰρ τὰς τυπωθείσας κόλλας, ἐβδόμημοντα καὶ δύο τὸν ἀριθμόν, ὑποπετυθέντες διεξήλαμεν τῇ ἀναγνώσει, καὶ συναγωγῇ τῶν σφαλμάτων ποιησάμενοι, ἐν τῷ τέλει τῆς βιβλίου τυπωθῆναι διετάξαμεν· δεῖ γὰρ πάντα τὰ τῆς τυπογραφίας δι' ἡμῶν εἰδέναι τὴν πατρικὴν σου ἀγάπην ἐν συνόψει· ἡς αἱ μακάραι, θεοπεθεῖς καὶ πατρικαὶ εὐχαὶ εἴησάν μοι ὕψις περιποιητικαί. Ἀμήν.

αφ' Αὐγοόστου 6'.

2 August, și, cunoscând întoarcerea din călătorie a părinteștii Tale iubiri la Constantinopol, am ridicat către sfântul Dumnezeu care Te-a ținut sănătos laudă cu lacrimi aducătoare de har, știind câte greutăți urmează călătoriei.

Dar, urmând cu citirea toate cele scrise în ele și bucurându-mă pentru tot ce e făptură pământească (și cât despre mine) cerească, mi-am adus aminte de Apostol care spune: „am ajuns la Iudei Iudeu, și la cei fără de lege fără de lege și eu, dar cu lege în Hristos“, și celelalte. Și „lapte nouă am dat, prin care se și înving nouă biruințele“, ni-o dă părinteasca Ta iubire, împlinind lipsa noastră ca un părinte iubitor de copii. Dar să dea Domnul Dumnezeu să mai văd eu însuși ochii miei părinteasca Ta iubire, care ne-a iubit și ne iubeste până la capăt ca Domnul pe ucenicii săi; căci adevărata iubire a iubirii Tale părintești, ajungând oarecum legătură a sufletului în trupul meu, a trecut peste suferințele mele ucigătoare, care-mi aduc înainte moartea; și de-ar fi ultimul din acestea patina brânzei (ceia ce s'ar tălmăci erisipel), de care cea d'întăiu serioasă a iubirii Tale părintești ne-a găsit cuprinși, iar a doua ne-a zăbovit a Ți-o și trimite pentru laudele mari în amândouă din partea părinteștii Tale iubiri.

Câteva greșeli s'au făcut în tipărirea cărții, dintre care, câte strică sintaxa și înțelesul, caietele trimise până acum le au îndreptate în afară de foi. Dar pentru îndreptarea mea n'a lucrat preotul, ci cel pus pentru corectură. A suferit pentru aceasta la noi și cele care au venit de la preasfințitul de Betleem, și destul a fost cinstit de către prea-învățatul și prea-înălțatul nostru Domn, dar ni-a dat nouă osteneală; de oare ce toate colile tipărite, șaptezeci și două la număr, bănuindu-le, le-am străbătut cu citirea, și, făcând adunarea greșelilor, am hotărât să se dea în tipar la capătul cărții: căci pe scurt toate ale tipografiei trebuie să le știe prin noi la un loc părinteasca-Ți iubire; ale cărui fericite, de Dumnezeu ascultate și părintești rugăciuni fie-mi aducătoare de sănătate. Amin.

1720, August 2.

¹ Bricea.

² Περὶ κατηκόντων a lui Nicolae Mavrocordat.

Ὁ τῆς σοφωτάτης Σου Μακαριότητος καὶ πατρικῆς ἀγάπης πρόθυμος θεράπων καὶ δοῦλος ταπεινός

Μητροφάνης.

Τὰ διορισθέντα ληφόμεθα.

Τὸν δαιώτατον κῆρ Δωρόθεον καὶ πᾶσαν τὴν συνοδίαν τῆς πατρικῆς σου ἀγάπης ἀδελφικῶς προσκυνῶ.

Οὔτε αὐτό, οὔτε τὰ δι' ὧν γίνεται ἐρῖσκειται ἐν Βουκουρεστίῳ, καί, εἰ δυνατόν, ἔχοιμεν ὅκαν μίαν τῇ γραφικῶν μέλαν.

Al Fericirii Tale prea-învăţate şi al părinteştii iubiri gata la lucru şi rob smerit

Mitrofan.

Cele hotărîte le vom lua.

Pe prea-veneratul chir Dorotei şi toată tovarăşia părinteştii Tale iubiri frăţeşte îi salut.

Nici aceasta, nici cele prin care se face nu se află la Bucureşti şi, dacă se poate, să avem o oacă de cerneală neagră.

XCV.

Catalogul cărţilor bibliotecii din mănăstirea Văcăreşti.

1723,
Iunie.

Κατάλογος τῶν βιβλίων τῆς σεβασμίας καὶ αὐθεντικῆς μονῆς τῆς Παναγίας Τριάδος τοῦ Βακαρεστίου.

Ἔτει 1723, μηνί Ἰουνίου.

1. Γεωργίου τοῦ Γρευρινοῦ Σύνοψις ἱστοριῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς Βασιλείας Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου, γραικολατιν.
2. Τοῦ Μακαρίου Θεοδορίτου, ἐπισκόπου Κυρίου, ἅπαντα, εἰς πέντε τόμους, γραικολατ.
3. Ἰωάννου τοῦ Ζωναρά Χρονικὴν, γραικολατ.
4. Τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου ἐπιστολῶν βιβλία πέντε, εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῆς Θείας Γραφῆς, γραικολατινικόν.
5. Φίλωνος Ἰουδαίου ἅπαντα, γραικολατιν.
6. Θεοφυλάκτου, ἐπισκόπου Βουλγαρίας, ἐξηγήσεις τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἁγίου Παύλου, γραικολατινικόν.
7. Φωτίου Μυριόβιβλος.
8. Σειρά τῶν Πατριαρχῶν εἰς τὸν Ἰωῶ, γρλ.
9. Πλάτωνος ἅπαντα μεθ' ὁπονημάτων Πρόκλου εἰς τὸν Τιμαίον.
10. Ἰουλιανοῦ αὐτοκράτορος τὰ σωζόμενα καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, πρὸς τὰ τοῦ ἐν ἀθέοις Ἰουλιανοῦ Λόγος, γραικολατ.
11. Θουκυδίδου περὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ Πολέμου, βιβλία ὀκτώ, γραικολατ.
12. Τοῦ Ἀριστοφάνους Κωμῶδαι, μετὰ σχολίων, γραικολατ.
13. Ἀνθολογίας διαφόρων ἐπιγραμμάτων, εἰς ἑπτὰ βιβλία διηρημένης.
14. Λυκόφρονος τοῦ Χαλκιδέως, γραικολατιν.
15. Ἰαμβλίχου Χαλκιδέως, τῆς Κοίτης Συρίας, περὶ μυστηρίων, γραικολατ.
16. Φωτίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Ἐπιστολαί, γραικολατ.

Catalogul cărţilor veneratei şi domneştii mănăstiri a Preasfintei Treimi din Văcăreşti.

Anul 1723, luna lui Iunie.

1. Gheorghe Greurin (?), Prescurtare de istorii de la Facerea Lumii până la Împărăţia lui Isac Anghel, grecolat.
2. Toate operele lui Teodoret, episcop de Kyros, în cinci volume, grecolat.
3. Ioan Zonara, Cronica, grecolat.
4. Sf. Isidor din Pelusiu, Cinci cărţi de epistole la tălmăcirea Sfintei Scripturi, grecolat.
5. Filon Iudeul, Opere complete, grecolat.
6. Teofilact, [arh]iepiscopul Bulgariei, Cercetarea epistoliilor Sfântului Pavel, grecolat.
7. Myriobiblu lui Fotie.
8. Şirul Patriarhilor, sânt la Iov, grecolat.
9. Operele lui Platon, cu Comentariile lui Proclu la Timeu.
10. Împăratul Iulian, cele păstrate, şi ale celui între sfinţi Chiril, arhiepiscopul de Alexandria, către operele celui între atei Iulian Cuvântare, grecolat.
11. Tucidide, Despre războiul peloponesiac, opt cărţi, grecolat.
12. Comediile lui Aristofan, cu sholiile, grecolat.
13. Antologie de deosebite serieri, în şapte cărţi.
14. Lykophron din Chalkis, grecolat.
15. Ale lui Iamblic din Chalkis, în Cellesiria, Despre mistere, grecolat.
16. Scrisorile lui Fotie, Patriarhul Constantinoplei, grecolat.

17. Ζητήματα Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισέως, Φυσικά, Περὶ ψυχῆς, Ἠθικά.
18. Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, τοῦ Μεγάλου Λογοθέτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἐξ ἀπορρήτων τῆς κραταιᾶς Βασιλείας τῶν Ὀθωμανῶν, τὰ Ἰουδαϊκά.
19. Ὀριγένους τῶν εἰς τὰς Θείας Γραφὰς ἐξηγητικῶν τόμ. 2, γραικολατ.
20. Βασιλικῶν τῶν εἰς ἑπτὰ τόμους διηρημένων ὁ πρῶτος, γραικολατ.
21. Τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἅπαντα, μετὰ σχολίων τοῦ Ἁγίου Μαξίμου καὶ τῶν Παχυμέρου παραφράσεων, τόμ. 2, γρλ.
22. Τὰ τοῦ Φιλοστράτου εὐρισκόμενα ἅπαντα, γραικολατ.
23. Ἑτυμολογικὸν τὸ μέγα.
24. Βασιλείου τοῦ μεγάλου ἅπαντα.
25. Προκοπίου Καισαρέως Ἰλουστρίου ἀνέκδοτα.
26. Βαρίνος.
27. Σύμπαντα τῆς Νέας Διαθήκης.
28. Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου Βιβλιοθήκης ἱστορικῆς βιβλία πέντε καὶ δεκά ἐκ τῶν τρισαράκοντα, γραικολατ.
29. Ἰωάννου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρείας τοῦ Φιλοπόνου κατὰ Πατρόκλου περὶ Ἀιδιότητος κόσμου.
30. Ἕλληνες ποιηταὶ παλαιοί, τραγικοί, λυρικοί, κωμικοί, ἐπιγραμματικοί, γρλ.
31. Μέλισσα.
32. Ἀριστοτέλους, Ἠθικῶν Νικομάχου. Πολιτικῶν, Οἰκονομικῶν, μεγάλων Ἠθικῶν καὶ Ἠθικῶν Εὐδημίου.
33. Πλουτάρχου Χαιρωνέως, Τὰ Ἠθικά, τόμος 2-ος, γραικολατ.
34. Σέξτου Ἐμπειρικοῦ ἅπαντα, γραικολατ.
35. Ξενοφώντος ἅπαντα, γραικολατ.
36. Οἱ τῆς ἡρωϊκῆς ποιήσεως παλαιοὶ ποιηταὶ πάντες, γραικολατ.
37. Κλαυδίου Πτολεμαίου Γεωγραφία, βιβλία δεκά, γραικολατ.
38. Λεξικὸν ἑλληνορωμανικόν.
39. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου τὰ ἅπαντα.
40. Κλήμεντος Ἀλεξανδρέως τὰ εὐρισκόμενα, τόμοι δύο, γραικολατ.
41. Εὐκλείδου τὰ σωζόμενα, γραικολατ.
42. Συμφωνία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τόμοι δύο.
43. Ἀριστοτέλους, περιέχον ἀπὸ τοῦ περὶ ζῶων ἱστορίας μέχρις ὁρῶτων.
44. Εὐσεβίου τοῦ Καισαρείου, εὐαγγελικῆς προ-
17. Întrebările lui Alexandru Aphrodisios, Fizicele, Despre suflet, Eticele.
18. Iudaicele lui Alexandru Mavrocordat, Marele Logofăt al Marii Biserici a lui Hristos și a secretis al puternicii Împărăției a Otomanilor.
19. Origen, Exegesele la Sfânta Scriptură, tomul II, grecolat.
20. Volumul întâiu din Vasilicale, împărțite în șapte cărți, grecolat.
21. Operele sfântului Dionisie Areopagitul, cu sholiile Sfântului Maxim și parafrasele lui Pahimer, 2 vol., grecolat.
22. Toate ale lui Filostrat, grecolat.
23. Marele Etimologic.
24. Toate ale lui Vasile cel Mare.
25. Anecdotele lui Procopiu din Cesarcia Illustrios.
26. Varinus¹.
27. Toate ale Noului Testament.
28. Diodor de Sicilia, cinsprezece cărți de Biblioteca istorică, din cele patruzece, grecolat.
29. Ioan gramaticul din Alexandria, Philoponos, contra lui Patroclu, Despre eternitatea lumii.
30. Poezii vechi elini, tragici, lirici, comici, epigramatici, grecolat.
31. „Albina.”
32. Aristotele, Eticele către Nicomah, Politicele, Economicele, Marile Etice și Eticele lui Eudem.
33. Plutarh de Cheroneia, Eticele, tomul II, grecolat.
34. Sextus Empiricus, Operele, grecolat.
35. Operele lui Xenofonte, grecolat.
36. Vechii poeți ai poesiei eroice toți, grecolat.
37. Claudiu Ptolomeu, Geografia, opt cărți, grecolat.
38. Lexikon elino-romanice.
39. Operele lui Efrem Sirul.
40. Cele aflate ale lui Clement de Alexandria, 2 vol., grecolat.
41. Cele păstrate ale lui Euclid, grecolat.
42. Concordanța Vechiului Testament, 2 volume.
43. Aristotele, partea din Zoologie până la acvatice.
44. Eusebiu Pamfilul, Pregătirea evan-

¹ Dicționar.

- παρασκευής διβλία 13, ἐν ᾧ καὶ Εὐαγγελι-
κῆς ἀποδείξεως τοῦ αὐτοῦ, διβλία δέκα.
45. Ὁμήρου Ἰλιάς καὶ Ὀδύσσεια μετὰ σχολίων.
46. Τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρ-
τυρος τὰ σωζόμενα.
47. Εἰς τὸν τοῦ Παύλου Τιμαῖον ὑπομνη-
μάτων Πατρόκλου διβλία 5 καὶ εἰς τὴν τοῦ
αὐτοῦ πολιτικὴν χαλκωπρωτῶνα (sic) ἀπάντων
ἐξηγήσεις.
48. Στράβωνος Γεωγραφικῶν, γραικοлат.
49. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν Νέαν
Διαθήκην, γραικοлат., τόμ. 3 καὶ 4.
- „ Τοῦ αὐτοῦ εἰς διαφόρους περικόπας τῆς
Νέας Διαθήκης, γραικοлат., τόμ. 5 καὶ 6.
- „ Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς Ψαλμοὺς καὶ εἰς
τοὺς προφήτας, γραικοлат., τόμ. 3 καὶ 4.
- „ Τοῦ αὐτοῦ εἰς Νέαν, γραικοлат., τόμ. 6
καὶ 6.
- „ Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Νέαν Διαθήκην, γραι-
κοлат., τόμ. 1 καὶ 2.
- [49^a]. Χρυσάνθου, τοῦ μακαριωτάτου Πατρι-
άρχου τῶν Ἱεροσολύμων, Εἰσαγωγή εἰς
τὰ γεωγραφικὰ καὶ στρατιωτικά.
49. Ἰουλίου Πολυδεύκου, ὀνομαστικόν, γρλ.
50. Θεοφάνους τοῦ Κεραιώου, ἀρχιεπισκόπου
Ταυρομενίου τῆς Σικελίας, ἐκδόσεις εἰς Εὐαγ-
γέλια κυριακά τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, γραικο-
λατιν.
51. Στεφάνου Βουζαντίου Περὶ πόλεων καὶ
δύμων, μετὰ σημειώσεων, γραικοлат.
52. Εἰς Ἀπλῶν Ὁριγένους τὰ σωζόμενα, τό-
μοι 2, γραικοлат.
53. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ τὰ εὑρισκό-
μενα ἅπαντα, τόμοι 2, γραικοлат.
54. Σουΐδα, Λεξικόν.
55. Εὐσταθίου¹ Παρεκβολαί, ἀπὸ τοῦ 1 τῆς
Ὁμήρου Ἰλιάδος μέχρι τοῦ Ω τόμου.
56. Παύλου Αἰγινήτου, ἱατροῦ, διβλία ἐπτά.
57. Ἐκ τῶν Διώνος ἐκλογαὶ Ἰωάννου τοῦ
Ξιφιλίνου, γραικοлат.
58. Πλοτίνου Ἐννεάδος λόγοι, γραικοлат.
59. Οἱ ἱεροὶ καὶ θεῖοι κανόνες κατ' ἐπιτο-
μὴν, γραικοлат.
60. Συνδικτὸν ἢ Πανδέκτης, τόμοι δύο, γραι-
κοлат.
61. Λεξικόν, γραικοлат.
62. Πausανίου Ἑλλάδος Περιήγησις, γρλ.
63. Τοῦ ἁγίου Μαξίμου ἅπαντα, τόμοι δύο,
γραικοлат.
64. Διονυσίου Ἀλικαρνασέως, τὰ εὑρισκόμενα
ἱστορικά τε καὶ ῥητορικά συγγράμματα.
- ghelică, 13 cărți, în care de acelaș
zece cărți de Vădire evanghelică.
45. Homer, Iliada și Odiseia cu sholii.
46. Cele păstrate ale Sfântului Iustin filo-
soful și martirul.
47. Cele cinci cărți de comentarii ale lui
Patroclu la Timeul lui Platon și la Po-
litica aceluiași cercetarea tuturor greu-
tăților.
48. Geograficele lui Strabon, grecolat.
49. Ale lui Ioan Hrisostomul la Noul Tes-
tament, grecolat., tom. III și V.
- „ Al aceluiași la deosebite pericope ale
Noului Testament, grecolat., tom. V și VI.
- „ Ale aceluiași, despre Psalmi și profeti,
grecolat., tom. III și IV.
- „ Ale aceluiași, despre Noul Testament,
grecolat., tom. V și VI.
- „ Ale aceluiași, despre Noul Testament,
grecolat., tom. I și II.
- [49^a]. Hrisant, prea-fericitul Patriarh al
Ierusalimului, Introducere la geografie
și studiul sferei.
49. Iuliu Polydenkes, Onomasticul, grecolat.
50. Teofan Kerameus, arhiepiscopul Tau-
romeniului în Sicilia, Omilii la Evan-
gheliile de Duminecă peste tot anul,
grecolat.
51. Ștefan din Bizanț, Despre orașe și po-
poare, cu note, grecolat.
52. Din Hexaplele lui Origine, în limba
vulgară, 2 tom., grecolat.
53. Toate operele lui Ioan Damascin,
2 tom., grecolat.
54. Lexikonul lui Suidas.
55. Eustatiu, Comentarii, de la cântul 10 al
Iliadei lui Homer până la tomul din urmă.
56. Pavel din Egina, medicul, șapte cărți.
57. Din ale lui Dion Extrase ale lui Ioan
Xifilin, grecolat.
58. Eneadele lui Plotin, grecolat.
59. Sfintele și dumnezeieștile canoane pe
seurt, grecolat.
60. Sinodicul sau Pandectele, două tomuri,
grecolat.
61. Lexikon, grecolat.
62. Pausanias, Itinerariul Greciei, grecolat.
63. Operele complete ale Sf. Maxim, două
tom., grecolat.
64. Dionisie de Halicarnas, cele aflate
serieri, istorice și retorice.

¹ De la Constantinopol.

65. Γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἅπαντα.
66. Τὰ ἁγ. Εὐαγγέλιον, δλαχικὰ καὶ ἐλληνικά.
67. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τόμος α', γραικολατ.
68. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου, ἐπισκόπου Κύπρου, τόμοι 2, γραικολατ.
69. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Εἰρηνέου, ἐπισκόπου Λουγδούνου καὶ μάρτυρος, ἐλέγχου καὶ ἀνατροπῆς τῆς ψευδωνύμου γνώσεως διβλία ε', γραικολατ.
70. Νεαρῶν Ἰουστινιανοῦ βασιλέως, τῶν ἐν τῷ ναφ̄ εὐρίσκομένων, καὶ ὡς εὐρίσκονται, διβλίον, ἐν ᾧ καὶ οἱ τῶν ἁγίων ἀποστόλων κανόνες, γραικολατ.
71. Τὰ πρακτικὰ τῶν ἁγίων συνόδων εἰς τόμους 12, γραικολατ.
72. Σειρά τῶν πατέρων εἰς τοὺς Ψαλμούς, τόμους 3, γραικολατ.
73. Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ συγγραφέως τῆς κλημάκος, γραικολατ., τόμος εἰς.
74. Ἀλκοράνος ἀραβικολατινικός, ἔκδοσις Μακαρίου.
75. Σιμπλικίου Ὑπομνήματα εἰς τὰ τέσσαρα περὶ οὐρανοῦ Ἀριστοτέλους διβλία, μετὰ τοῦ ὑποκειμένου ἐν ᾧ καὶ εἰς τὰ περὶ ψυχῆς γ' διβλία τοῦ αὐτοῦ, ὑπομνήματα Ἀφροδισέως, ὑπομνήματα εἰς τὸ περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητοῦ, Μεγαλήλου τοῦ Ἐφρεσίου σχόλια εἰς τὸ περὶ μνήμης καὶ ἀναμνήσεως, εἰς τὸ περὶ ἐνυπνίου καὶ ἐγρηγόρευσεως, εἰς τὸ περὶ ἐννοίων, εἰς τὸ περὶ τῆς καθ' ὕπνον μαντικῆς, εἰς τὸ περὶ ζώων κινήσεως, εἰς τὸ περὶ μακροβιότητος καὶ βραχυβιότητος, εἰς τὸ περὶ νεότητος καὶ γήραος καὶ ζωῆς καὶ θανάτου, εἰς τὸ περὶ ἀναπνοῆς καὶ εἰς τὸ περὶ ζώων πορείας.
76. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἐπισκόπου Νύσσης, τόμ. 1, γραικολατ.
77. Ἡ Θεία Λειτουργία, ἐλληνοαραβική.
78. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου ἅπαντα, γραικολατ., τόμοι 2.
79. Τοῦ Νικηφόρου Καλλιέστου τοῦ Ξανθοπούδου Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, τόμ. 2, γρλ.
80. Φλαβίου Ἰωσήπου Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας, ἐλληνική.
81. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κορβίλλου Ἱεροσολύμων τὰ σωζόμενα, γραικολατ.
82. Τῶν Βασιλικῶν διβλία ε', εἰς τόμους 4, γραικολατ.
83. Θεμιστίου λδ', γρλ.

65. Operele complete ale lui Grigore Teologul.
66. Sf. Evanghelie, românește și grecește.
67. Volumul întâiu din Operele întru sfinți părintelui nostru Atanasie, arhiepiscopul de Alexandria, grecolat.
68. Ale celui întru sfinți părintelui nostru Epifaniu, episcopul Ciprului, 2 tom. grecol.
69. Ale celui întru sfinți părintelui nostru Irineu, episcopul de Lyon și martirul, resumatul și răspingerea falsei credinți. 5 tom., grecolat.
70. Nuvcelele Împăratului Iustinian, cele ce s'au aflat în biserică, și cum se află, carte în care sânt și canoanele Sfinților Apostoli, grecol.
71. Faptele sfintelor sinoade în douăsprezece volume, grecolat.
72. Șirul Părinților asupra Psalmilor, trei tomuri, grecolat.
73. Ale Sfântului Ioan scriitorul Scării grecolat., un tom.
74. Alcoranul arabo-latin, ediția lui Macarie.
75. Simplicius, Comentariile la cele patru cărți ale lui Aristotele, despre cer, cu textul: în care sânt și comentariile lui Aphrodisios la cele trei cărți despre suflet, comentariile despre simțire și simțit. sholiile lui Mihail din Efes la scrierile despre amintire și memorie, la cele despre somn și trezire, la cele despre concepte, la cele despre tălcuirea viselor, la cele despre animale, la cele despre viața lungă și cea scurtă, la cele despre tinerețe și bătrânețe și viață și moarte, la cele despre răsuflare și despre mersul viețuitoarelor.
76. Ale celui între sfinți părintelui nostru Grigore, episcopul Nysei, tom. I, grecolat.
77. Dumnezeuiasca Liturghie, eleno-arabică.
78. Operele complete ale celui întru sfinți părintelui nostru Atanasie cel Mare, grecolat., 2 tomuri.
79. Istoria Bisericească a lui Nichifor Callist, 2 tom., grecolat.
80. Archeologia iudaică a lui Flaviu Iosif, grecește.
81. Cele păstrate ale celui întru sfinți părintelui nostru Chiril de Ierusalim, grecolat.
82. Șaizeci de cărți ale Vasilicalelor, în patru tomuri, grecolat.
83. Cele 34 de discursuri ale lui Themistios, grecolat.

84. Πινδάρου τὰ σωζόμενα, μετὰ σχολίων γραικολατ.
85. Λιβανίου τὰ ἅπαντα, τόμοι 2, γρλ.
86. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἐπισκόπου Νύσσης, ἅπαντα, τόμοι 3, γραικολατιν.
87. Ἐξηγήσεις διαφόρων πατέρων ὑπὲρ Οἰκου-
μενίου συλλεχθεῖσαι, εἰς τὰς τῶν ἁγίων ἀ-
ποστόλων Πράξεις καὶ εἰς τὰς ἐπτὰ καθο-
λικὰς ἐπιστολάς τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύ-
λου, ἐν ᾗ καὶ τὰ τοῦ Ἀρέθου εἰς τὴν Ἰωάν-
νου Ἀποκάλυψιν.
88. Ἱστορικὴν τοῦ Σγουροπούλου περὶ τῆς
ἐν Φλωρεντίᾳ συνόδου, γρλ.
89. Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη, κατὰ τοὺς 70-ντα, ἐκ-
δοθεῖσα διὰ ἀθηναίας Εὐσταθίου (sic), ἄχρου,
ἀρχιερέως, ἐν Παρισίῳ, 1628· τόμος 6', γρλ.
90. Τῶν Δίωνος τοῦ Κασίου Ῥωμαϊκῶν ἱστο-
ρικῶν, βιβλία 5 καὶ 20, γρλ. 1591.
91. Λόγοι διαφόρων ῥητόρων ἑλλην., 1513.
92. Διαφόρων διδασκάλων ἐρμηνεῖαι περὶ
σχημάτων καὶ ἰδεῶν, λείπει ἀρχὴ καὶ τέ-
λος, ἑλλην.
93. Πλουτάρχου Χαιρωνέως Παράλληλα, ἑλ-
ληνικ.
94. Σειρά τῶν πατέρων εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον
εὐαγγέλιον, γρλ., τόμοι 6'.
95. Σειρά τῶν πατέρων εἰς τὸ κατὰ Μάρκον
εὐαγγέλιον, γρλ.
96. Δίωνος τοῦ Χρυσοστόμου λόγοι π', γραι-
κολατ.
97. Ἡ Καινὴ Διαθήκη εἰς συριακὴν, ἐβραϊκὴν,
ἑλληνικὴν, λατινικὴν, ἰσπανικὴν, γαλλικὴν,
ἀγγλικὴν, θανικὴν καὶ πολωνικὴν διάλεκτον,
τόμοι 6'.
98. Θεοφιλᾶκτου Βουλγαρίας Ἑρμηνεία εἰς τὰ
τέσσαρα Εὐαγγέλια.
99. Ἰωάννου γραμματικοῦ εἰς τὸ Περὶ γεν-
νέσεως καὶ φθορᾶς, ἐν ᾗ καὶ Ἀλεξάνδρου
Ἀφροδισιεύς εἰς τὰ μετεωρολογικά, τοῦ αὐ-
τοῦ, περὶ μίξεως.
100. Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου, Μεθοδίου Πατρῶν
καὶ Ἀνδρέου Κρήτης τὰ εὐρισκόμενα,
γραικολατ.
101. Κέρως Ἀμαλθείας Ἰωάννου τοῦ Στοβαίου,
ἐκλογαὶ ἀπορρηγμάτων καὶ ὑποθηκῶν, γραι-
κολατ.
102. Ἡ Παλαιὰ καὶ Νέα Διαθήκη πολύγλωτ-
τος, ὅμοῦ καὶ Καστωλίου λεξικὸν ἐπταγλώτ-
των, τόμοι 7, τοῦ Βαλτώνου (?).
103. Ψαλτήριον τοῦ προφῆτου Δαβὶδ, πολύ-
γλωττον,

84. Ale lui Pindar cele păstrate, cu sholii,
grecolat.
85. Toate ale lui Libaniu, 2 vol., grecolat.
86. Operele complete ale celui între sfinți
părintelui nostru Grigore, episcopul Nys-
sei, 3 vol., grecolat.
87. Cercetarea deosebiților părinți, adunate
de Oikumenios, la Faptele sfinților apos-
toli și la cele șapte scrisori pentru toată
lumea ale sfântului apostol Pavel, între
care și ale lui Aretas la Apocalipsul
lui Ioan.
88. Istoria lui Sguropulo cu privire la Si-
nodul din Florența, grecolat.
89. Vechiul Testament, după Septanți, edi-
ția în domnia lui..., marele arhiepiscop,
Paris, 1628, tomul II, grecolat.
90. Istoria romană a lui Dio Cassius, 25
de cărți, grecolat., 1551.
91. Cuvântări ale deosebiților retori, gre-
cește, 1513.
92. Ale deosebiților dascăli tălmăciri des-
pre scheme și idei (lipsește începutul și
sfârșitul), grec.
93. Paralelele lui Plutarh de Cheroneia,
grec.
94. Șirul părinților la Evanghelia după
Matei, grecolat., 2 vol.
95. Șirul părinților la Evanghelia după
Mareu, grecolat.
96. Dion Hrisostomul, 80 de cuvântări,
grecolat.
97. Noul Testament în limbile siriană,
ebraică, greacă, latină, spaniolă, fran-
cesă, englesă, daneză și polonă, 2 tom.
98. Teofilact de Bulgaria, Tălmăcire la
cele patru Evanghelii.
99. Ioan gramaticul la cartea Despre naș-
tere și moarte, în care și ale lui Alexandru
Afrodisiu la meteorologice, a lui despre
amestec.
100. Ale lui Amfilohie de Iconiu, Metodie
de Patras și Andrei de Creta cele pă-
strate, grecolat.
101. Cornul Amalteii al lui Ioan Stobeul,
alegeri de apoftegme și de sfaturi, gre-
colat.
102. Vechiul și Noul Testament poliglot,
de asemenea și Lexikonul în șapte limbi
al lui Kastaliu (?), 7 tomuri ale lui
Baltonos (?).
103. Psaltirea profetului David, poliglotă.

104. 'Αριανού Νικομηδέως, 'Αναβάσεως 'Αλεξάνδρου βιβλία 3, ἐν ᾧ καὶ τὰ Ἰνδικά, γραικολατ.
105. 'Αρχιμήδους τοῦ Συρακουσίου τὰ μέχρι νῦν σωζόμενα ἅπαντα, ἐν ᾧ εἰς τὸ λατινικὸν συνδεδεμένον καὶ Εὐτοχίου 'Ασκαλωνίτου ὑπομνήματα εἰς τὴν τῶν 'Αρχιμήδους.
106. Βιβλος κανόνων τῆς καθολικῆς 'Εκκλησίας, γρλ.
107. 'Ησυχίου Ασζικόν, ἐν 'Αγενόα, 1521¹ δέσι. ἄσπρον, μεμбрαν.
108. Δημοσθένους μετὰ σχολίων ἅπαντα, ἐν Βασιλείᾳ, 1532, δέσι. γαλ., χρυσ.
109. 'Ηροδότου Λόγοι ἐννέα, οἵπερ καὶ Μοῦσαι ἐπικαλοῦνται. ἐν Βασιλείᾳ 1541, δέσιμον βλαχικόν.
110. Συνεσίου, ἐπισκόπου Κυρίνης, ἅπαντα τὰ εὐρισκόμενα. μετὰ σχολίων Νικηφόρου καὶ σημειωμάτων Διονυσίου Πεταβίου, ἐν Λουτστιά, 1612¹ δέσι. γαλ.
111. 'Ορθόδοξος ὁμολογία τῆς πίστεως τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τῆς ἀνατολικῆς, 1699¹ δέσι. βλαχ. κοκ.
112. Ἰωάννου Στοβαίου φυσικῶν γραφῶν ἐκλογαί, γρλατ., ἐν 'Αντβερπίχ, 1575¹ δέσις ἄσπρα μεμбрανές.
113. 'Αθηναίου δειπνοσοφιστῶν βιβλία 15¹, ἐν Βασιλείᾳ, 1535¹ δέσις ἄσπρα, βλαχικόν.
114. Ἱστορικὸν διεξοδικὸν τῆς Μολδαβίας τοῦ Μωρώνη Αἰγυθέτου, μῆκος α'-ον. τοῦ πετζί, μαυρίζων.
115. 'Η 'Αρχαιολογία τοῦ γένους τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαβίας ἀπὸ τὸ πρῶτότυπον τοῦ Μωρώνη Κων]στίνου Αἰγυθέτου, δέσι. κοκ., μῆκος β'-ον¹.
116. Ἱστορικὸν τῆς Μολδαβίας ἀπὸ διαφόρων συγγραφέων, ἄρχεται ἀπὸ ἡγεμονίας Δαπίζα-Βόδα ἕως τῆς ἡγεμονίας τοῦ ὀφηλοτάτου Αὐθέντου Ἰωάννου Νικολάου-Βόδα, δέσι. κοκ., μῆκος β'-ον.
117. Ἱστορικὸν τῆς Μολδοβλαχίας ἀπὸ τοῦ πρώτου ἡγεμόνος Δράγος-Βόδα ἕως τῆς δευτέρας ἡγεμονίας 'Ααρὼν-Βόδα, παρὰ τοῦ Βόρνικου Οὐρέκα, μῆκος α'-ον, δέσιμον βλαχ. κοκ.
118. Ἱστορικὸν τῶν ἐν Μολδαβίᾳ καὶ Οὐγκροβλαχίᾳ τοῦ ὀφηλοτάτου Αὐθέντου Ἰωάννου Νικολάου-Βόδα καὶ τῶν μεταξὺ ἡγεμο-
104. Ale lui Arian de Nicomedia, Anabasa lui Alexandru, 3 cărți, în care și Indicele, grecolat.
105. Ale lui Arhimede din Siracusa toate cele păstrate până acum, între care, legate împreună, latinește și Comentariile lui Eutochiu din Ascalon la ale lui Arhimede.
106. Carte de canoane ale Bisericii catolice, grecolat.
107. Lexikon al lui Hesychios, Genova, 1521¹; legătură albă, pergament.
108. Operele complete ale lui Demostene, cu sholii, Basel, 1532; legătură franceză, aurită.
109. Cele nouă Povestiri ale lui Herodot, care se zic și Muse, Basel 1541, legătură românească.
110. Ale lui Sinesiu, episcopul de Cirenă, toate câte se află, cu sholiile lui Nichifor și însemnările lui Dionisie de Padova, Paris, 1612; legătură franceză.
111. Mărturisirea ortodoxă a credinței catolice și apostolice a Răsăritului, 1619; legătură românească roșie.
112. Ale lui Ioan Stobeul, alegere de scrieri fizice, grecolat, Anvers, 1575; legătură albă, pergament.
113. Atenen, cărțile despre Prânzul Sofistilor 15, Basel, 1535; legătură albă, românească.
114. Istorie cu de-amănuntul a Moldovei, a lui Miron Logofătul, mărimea întâiu, piele negricioasă.
115. Archeologia neamului Țerii-Românești și a Moldovei după originalul lui Miron Costin Logofătul, legătură roșie, mărimea a doua.
116. Istoria Moldovei de deosebiți scriitori, începe de la Domnia lui Dabija-Vodă și merge până la Domnia preainălțatului Domn Io Nicolae-Vodă; legătura roșie, mărimea a doua.
117. Istoria Moldovlahiei de la primul Domn Dragoș-Vodă până la a doua Domnie a lui Aron-Vodă, de Vornicul Ureche, mărimea întâiu; legătură românească roșie.
118. Istoria celor în Moldova și Ungrovlahia ale prea-înălțatului Domn Io Nicolae-Vodă și ale celor ce au domnit

¹ Cartea lui Miron despre Descălecăt.

νευσάντων, μήκος 6'-ον, δέσιμον βλαχικὸν κόκκινον.

119. Ἱστορικὸν τῆς Οὐγκροβλαχίας ἀπὸ Ἀλεξάνδρου Ἡλιάσκου Βόδα ἕως ταύτης τῆς ἐν Οὐγκροβλαχίᾳ δευτέρας Αὐθεντίας τοῦ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου Νικολάου-Βόδα, μήκος 6'-ον, δέσις βλαχ. μαῦρο.

120. Ἱστορικὸν τῆς Οὐγκροβλαχίας ἀπὸ πρώτου ἡγεμόνος Ῥάδουλου Νέγρου-Βόδα, μήκος 6'-ον, δέσις βλαχ. μαῦρο.

121. Σύνοψις τῆς ἱστορίας τῶν ἀειμνήστων προγόνων τοῦ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου Ἰωάννου Νικολάου-Βόδα ἀπὸ Ἀλεξάνδρου-Βόδα τοῦ [Ἀγαθοῦ, Αὐθέντου Μολδαβίας]¹.

122. [Σύνοψις] ῥωμαϊκῆς ἱστορίας τοῦ μακαρίτου αὐθέντου Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου τοῦ ἐξ ἀπορρήτων τῆς κραταιᾶς βασιλείας τῶν Ὀθωμανῶν, τόμ. γ', τόποις οὕπω ἐκδίδεται δέσιμον βλαχικὸν κόκκινον.

B. ΜΗΚΟΣ

1. Ἀριστοτέλους ὄργανον.
2. Συμπλίκιον ἐξήγησις εἰς τὸ τοῦ Ἐπικλήτου Ἐγγερίδιον, γραικολατινικόν.
3. Διονυσίου Λογγίνου Περὶ ὕφους καὶ τᾶλλα εὐρισκόμενα, γραικολατινικόν.
4. Ὀριγένους κατὰ Κέλσον, ἐν ᾧ καὶ φιλοκαλία τοῦ αὐτοῦ, γραικολατινικόν.
5. Γερασίου Βλάχου τοῦ Κρητός, Λεξικὸν τετραγλωσσον.
6. Τοῦ αὐτοῦ Ἀρμονία ὁριστικὴ τῶν ὄντων, γραικολατ.
7. Θεμιστίου Εὐφραδέως, γρλ.
8. Ἰωάννου Στοδαίου ἐκλογαὶ ἀπορθευμάτων.
9. Εὐριπίδου τραγωδιῶν τὰ σωζόμενα, γρλ., μετὰ σχολίων.
10. Παλαιὰς καὶ Νέας Διαθήκης ἅπαντα.
11. Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη.
12. Ἐπιστολάριον τὸ μέγα.
13. Ἰωάννου Νικολάου Ἀλεξάνδρου Βοσβόδα, Αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγκροβλαχίας, Περὶ τῶν καθόντων, γραικολ.
14. Λεξικόν, γρλ.
15. Ἑρμοῦ τοῦ τρισεγγίστου.
16. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Μανουήλου τοῦ Μοσχοπούλου περὶ σχεδίων.
17. Ἀπομνημονεύματα τινὰ τῆς ἀνατολικῆς Ἑκκλησιᾶς διάφορα, γρλ., τόμ. β.

la mijloc, mărimea a doua; legătură românească roșie.

119. Istoria Terii-Românești de la Alexandru Iliș-Vodă până la aceasta a doua Domnie în Ungrovlahia a prea-înălțatului Domn Nicolae-Vodă, mărimea a doua; legătură românească neagră.

120. Istoria Ungrovlahiei de la cel dintâiu Domn, Radul Negru-Vodă, mărimea întâiu; legătură românească neagră.

121. Prescurtarea de istorie a vrednicilor de veșnică pomenire străbuni ai prea-înălțatului Domn Io Nicolae-Vodă de la Alexandru-Vodă [cel Bun, Domnul Moldovei].

122. [Prescurtare] de istorie romană a răposatului dumnealui Alexandru Mavrocordat a secretis al puterniciei Împărăției a Otomanilor, 3 tomuri, încă netipărită; legătură românească roșie.

A 2-a MĂRIME.

1. „Organul“ lui Aristotele.
2. Simpliciu, cercetarea Manualui lui Epictet; grecolat.
3. Dionisie Longin, Despre sublim și altele ce se mai află; grecolat.
4. Origene contra lui Celsus, în care se cuprinde și „Filocalia“ aceluiași, grecolat.
5. Gherasim Vlachos Cretanul, Lexikon în patru limbi.
6. A aceluiași Armonia definitivă a ființelor, grecolat.
7. Temistiu Euphrades; grecolat.
8. Ioan Stobeul, alegere de apoftegme.
9. Cele păstrate tragedii ale lui Euripide, grecolat., cu sholii.
10. Toate ale Vechiului și Noului Testament.
11. Vechiul Testament.
12. Marele Epistolariu.
13. „Despre datorii“ a lui Io Nicolae Alexandru Voievod, stăpân și Domn a toată Ungrovlahia, grecolat.
14. Lexikon grecolat.
15. Hermes Trismegistos.
16. Prea-înțeleptul și prea-învățatul Manuel Mosehopulos, „Perischedion“².
17. Unele memorii diferite ale Bisericii răsăritene, grecolat., 3 vol.

¹ Interesantă operă pierdută.

² Despre ortografie, gramatică, etc., ediție a lui Henri Estienne.

18. Τοῦ σοφωτάτου Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου, Πατριάρχου Κων]πόλεως πρὸς τὸν ἐν μοναχοῖς γενναῖον Ἰωσήφ ἐν Θεσσαλονίκῃ, περὶ περιτορισμοῦ.
19. Σωκράτους καὶ ἐτέρων σωκρατικῶν ἐπιστολαί, γρλ.
20. Βασιλείου, ἐπισκόπου Σελευκείας Ἰσαυρίας, εἰς τὰς πράξεις τῆς ἀγίας ἀποστόλου καὶ πρωτομάρτυρος Θέκλης.
21. Ἡ Θεία λειτουργία, βλαχιστί.
22. Σύνοψις εἰς βλαχικὴν διάλεκτον.
23. Ἀνωνύμου, Παράφρασις τῶν Ἀριστοτέλους Ἠθικῶν, Νικομαχείων. γρλ., Ἀνδρονίου τοῦ Ῥοδίου.
24. Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου εἰς τὸ Ἄσμα τῶν ᾠμάτων.
25. Φωτίου. Πατριάρχου Κων]πόλεως, Νομοκάνων.
26. Τοῦ ἐν ἀγίοις Γρηγορίου, ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας καὶ θαυματουργοῦ, τὰ σωζόμενα, γρλ.
27. Βασιλείου Μακεδόνας. Αὐτοκράτορος Ῥωμαίων, κεφάλαια παραινετικά 66, πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Λέοντα τὸν Σοφόν.
28. Τοῦ ἐν ἀγίοις Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου ἐπιστολαί, γρλ.
29. Ἀριωκρατίωνος (?) Λεξικὸν τῶν 10 ῥητόρων, γρλ.
30. Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, λόγοι ἀποδεδεικτοὶ δύο, ἐν ᾧ καὶ Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου τὸ σύνταγμα.
31. Γραμματική, γρλ.
32. Ὁρολόγιον ἐλληνοαράβικόν.
33. Γαβριὴλ τοῦ Φιλαδέλφειας¹ περὶ τῶν μαρίδων καὶ κολύβων.
34. Πέτρης Καισαρίου. ἀδελφοῦ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου, γρλ.
35. Ὀνασάνδρου Στρατηγικὸς, γρλ., 1600.
36. Προκοπίου Γαζαίου σοφιστοῦ εἰς τὰς βίβλους τῶν βασιλέων παραλειπομένων σχολία, γρλ., 1620.
37. Μανέθωνος ἀποτελεσματικῶν βιβλία ἑξ, γρλ., 1698.
38. Ἰωάννου Μεουρσίου γλωσσάριον, γραικοαράβικόν.
39. Εὐσταθίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας καὶ μάρτυρος, εἰς τὴν Ἑξαήμερον, μετὰ σημειώσεων Λέοντος τοῦ Ἀλατίου, γρλ., ἐν ᾧ καὶ Ὀριγένους εἰς τὸν Βασιλείον, τὰ ἀ ὑπὲρ τῆς ἐγγαστριμύθου καὶ κατὰ Ὀριγένους, τοῦ

18. Lucrarea prea-înțeleptului Ghenadie Scholarios, Patriarhul Constantinopolei, către vrednicul între călugări Iosif de Tesalonie, despre „nărgenire“.
19. Scrisori ale lui Socrate și ale altor socratici.
20. A lui Vasile, episcopul de Seleucia Isauriei, despre faptele sfinteii apostole și protomartire Tecla.
21. Sfânta Liturghie, românește.
22. Prescurtare în românește.
23. Anonim, Parafrasa Eticei către Nicomah a lui Aristotele, grecolat., a lui Andronic de Rodos.
24. Eusebiu de Pamfilia la „Cântarea Cântărilor“.
25. Nomocanonul lui Fotie, Patriarhul Constantinopolei.
26. Cele păstrate ale celui între sfinți Grigore, episcop de Neocesareia și făcător de minuni, grecolat.
27. Ale lui Vasile Macedoneanul, Împăratul Romanilor, 66 capitole de sfătuire către fiul său, Leon-cel-Înțelept.
28. Scrisorile celui între sfinți Ignatie purtătorul de Dumnezeu, grecolat.
29. Ariokration (?), Lexiconul celor zeece retori, grecolat.
30. Ale celui întru sfinți părintelui nostru Grigore, arhiepiscopul Tesalonicului, două cuvântări de dovedire, în care și Orânduirea lui Gheorghe Scholarios.
31. Gramatică, grecolat.
32. Orologiu greco-arab.
33. Gavril al Filadelfiei despre... și colive.
- 34... „Pendis“ a lui Chesarie, fratele Sfântului Grigore Teologul, grecolat.
35. Onasandru, Strategicul; grecolat, 1600.
36. Procopiu de Gaza, sofistul, sholii la rămășițele cărților Împăraților, grecolat., 1620.
37. Apotelesmaticile² lui Manethon, șase cărți, grecolat., 1698.
38. Ioan Meursius, Glosariu, greco-arab.
39. Eustatie, arhiepiscopul de Antiohia și mucenicul, despre Hexameron, cu însemnările lui Leon Allatius, grecolat., în care și ale lui Origene către Vasile, cele despre ventriloc și contra lui Ori-

¹ Severos, șeful Bisericii venețiene.

² Gronovius, editorul din 1698, traduce prin: *De viribus et effectis astrorum*

αὐτοῦ ἁγίου Εὐσταθίου Διαγνωστικὸς εἰς τὸ
τῆς ἐγγαστριμύθου θεωρήμα.

40. Ἀριστοτέλους ἅπαντα, τόμοι 5.

41. Ἰωάννου τοῦ Φιλοπόνου περὶ κοσμοποιίας
λόγοι 3, γρλ.

42. Σοφοκλέους τραγωδίαί 3, μετὰ σχολίων.

43. Αἰόντος Βασιλέως τακτικά, γρλ.

44. Ἐκ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν Φιλο-
στόργου ἐπιτομή, ἅπὸ φωνῆς Φωτίου Πα-
τριάρχου, γρλ.

45. Παροιμίαι ἐκ τοῦ Ζηνοβίου Διογενιανοῦ
καὶ Σουῖδα. συλλεχθεῖσαι ἐτι καὶ στρωμά-
των, ἐμμέτρων παροιμιῶν, μετὰ παρασημειώ-
σεων, γλρ., τοῦ Σκότου.

46. Ἀρταμιδώρου Ὀνειροκριτικόν, μετὰ παρα-
σημειώσεων, ἐν ᾧ καὶ Ἀστρομύχου καὶ Νι-
κηφόρου Κων|πόλεως, Ἀλμεδιῶ Σερῖρι δ-
νειροκριτικά, γρλ.. ἐν Λουτερίᾳ, 1603· δέ-
σιμον γαλλικόν.

47. Μάρκου Ἀντωνίου αὐτοκράτορος τῶν Εἰς
ἐκστὸν βιβλία, 12, γραικολ., ἐν Λουνδίνῳ,
1707· δέσιμον γαλ.

48. Ἀθανασίου τοῦ ῥήτορος Ἀριστοτέλης εἰς
ἐκστὸν, περὶ τῆς Ἀθανασίας τῆς φύλης δια-
σφῶν, γρλ.. ἐν Παρισίοις, 1641· δέσιμον
ἄπρον.

49. Αἰσχύλου τραγωδίαί καὶ μετὰ σχολίων,
παρ' Ἑρρίκου Στεφάνου, 1757· δέσιμον πα-
λαιὸν ἄπρον.

50. Οἱ τῆς παλαιᾶς μουσικῆς συγγραφαὶς ἐπτὰ,
γρλ.. Ἀμπελοδάμῳ 1652· δέσιμ., φραντζέζικ.

51. Πραξιτέωνος Ἀλεξανδρέως ἐγγχειρίδιον
περὶ μέτρων ποιήματος· ἐν ᾧ καὶ σχόλια
εἰς τὸ αὐτό, ἐν Τραπεζοῦ, 1726· δέσιμον
ἄπρον, μεμβραν.

Γ'. ΜΗΚΟΣ

1. Στεφανίτης καὶ Ἰχνηλάτης, γρλ.

2. Μιχαήλου τοῦ Ψ'ελλοῦ Περὶ ἐνεργείας δαι-
μόνων διάλογος, γρλ.

3. Ἀῤῥιανοῦ Ἐπίκτητος, γρλ.

4. Δημοκρίτου Φαληρέως, Περὶ ἐρμηνείας, γραι-
κολατ.

5. Ἀριστάρχου Ἱστορία περὶ τῶν ἐδομημένων.

6. Ἡρωδιανοῦ Ἱστοριῶν βιβλία 8, γρλ.

7. Θεοκρίτου τὰ εἰρησκόμενα, μετὰ σχολίων, γρλ.

8. Σαλουστίου ρι[λοσό]φου Περὶ θεῶν καὶ
κόσμου, γρλ.

9. Θυμιστοκλέους ἐπιστολαί, γρλ.

10. Ἡσιόδου Ἀσκραίου τὰ εἰρησκόμενα, γραι-
κολατίν.

11. Αἰσώπου μῦθοι, γρλ.

gene, Diagnosticul aceluiași Sfânt Eustatie
la teorema ventriloului.

40. Operele complete ale lui Aristotele,
cinci volume.

41. Ioan Philoponos, despre Facerea lumii
trei studii, grecolat.

42. Trei tragedii ale lui Sofocle, cu sholii.

43. Tactica Împăratului Leon, grecolat.

44. Prescurtare din Istoria Bisericii a lui
Filostorg, prin glasul lui Fotie Patriar-
hul, grecolat.

45. Proverbe din ale lui Zenobie Dioge-
nianos și Suidas, adunate și cu „stro-
mate“, proverbe în versuri, cu însemnările
lui Scotus, grecolat.

46. Găcirea viselor a lui Artemidor, cu
comentarii, în care sânt și ale lui As-
tromychos și Nichifor al Constantino-
polului, ale lui Ahmed Serif, grecolat.,
Paris, 1603; legătură francesă.

47. Marcu-Antoniu Împăratul, Cele 12
cărți către sine însuși, grecolat., Londra,
1707; legătură francesă.

48. Atanasie retorul: Aristotele către el
însuși, lămurire despre nemurirea sufle-
tului, grecolat., Paris 1641; legătură
albă.

49. Tragediile lui Eshil și cu sholiile, la
Henri Estienne, 1757; legătură veche
albă.

50. Cei șapte scriitori ai vechii muzice,
Amsterdam 1652; legătură francesă.

51. Hephastion de Alexandria, manual
despre metrul poeziei, în care și sholiile
către dânsul, Maestricht, 1726; legătură
albă, pergament.

A 3-a MĂRIME

1. Stephanites și Ichnelates, grecolat.

2. Mihail Psellos, Dialogul despre puterea
demonilor, grecolat.

3. Epictetul lui Arian, grecolat.

4. Dimitrie de Faler, Despre tălmăcire,
grecolat.

5. Aristeu, Istoria despre Septanți.

6. Istoria lui Herodian, 8 cărți, greco
latin.

7. Cele aflate ale lui Teocrit, grecolat.

8. Salustiu filosoful, despre zei și lume,
grecolat.

9. Scrisorile lui Temistocle, grecolat.

10. Ale lui Hesiod de Asera câte s'au
găsit, grecolat.

11. Miturile lui Esop, grecolat.

12. Τοῦ Ἀγίου Βασιλείου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
13. Πολυαίνου στρατηγημάτων, γρλ.
14. Ἀριστοτέλους Ἠθικῶν Νικομαχείων.
15. Τῶν Ἀγίων Πατέρων ὁμιλιῶν καὶ ἐπιστολῶν τόμ. α'.
16. Ἀριστοτέλους καὶ Ἐσφοῶντος Ἠθικά, Πολιτικά καὶ Οἰκονομικά.
17. Σχόλια παλαιῶν εἰς τὸν Εὐριπίδην.
18. Πατρόκλου Στραῖρα. ἐν ᾧ καὶ Κλεομήδους Περί κόσμου. ἔτι τε Ἀράτου Φαινόμενα καὶ Διονυσίου τῆς οἰκουμένης Περιήγησις, γρλ.
19. Λουκιανοῦ Σαμοσατέως ἅπαντα, γραικολ., τόμ. 2.
20. Ἐλιανοῦ ποικίλης ἱστορίας διβλία 14, γραικολατ.
21. Μαξίμου Τυρίου Λόγοι, γρλ.
22. Μεθοδίου ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος Συμπόσιον τῶν δέκα παρθένων καὶ Περί ἡγνοίας, γρλ.
23. Πατρόκλου, ἀρχιεπισκόπου Κων]πόλεως, τὰ σωζόμενα, γρλ.
24. Μυθολογικόν, γρλ.
25. Καλλιγραφία τῆς ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς διαλέκτου, γρλ.
26. Ὀππιανοῦ ἀλειτουργικά, γρλ.
27. Κωνσταντίνου βασιλέως Πορφυρογεννήτου πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ῥωμανόν, γρλ.
28. Ἀθηναγόρου Ἀθηναίου φι[λοσό]φου χριστιανοῦ Περί ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, ἑλλ.
29. Ἀφθονίου σοφιστοῦ Προγομνάσματα. ἐν ᾧ καὶ Ἑρμογένους ῥητορικῇ.
30. Ἀπολλωνίου τοῦ Ῥοδίου Ἀργοναυτικά, μετὰ τῶν παλαιῶν τε καὶ πάντο ὠφελήμων σχολίων.
31. Πεδανίου Διοσκορίδου Ἀναζαρέως. Περί ὕλης ἱερικῆς, γρλ.
32. Θεοφράστου Περί φυτῶν ἱστορία καὶ Περί φυτῶν αἰτιῶν καὶ τινα ἄλλα τοῦ αὐτοῦ.
33. Ἐγκυκλοπαιδεία φιλοσοφική, 4 τόμοι.
34. Ἀριστοτέλους ἅπαντα τὰ σωζόμενα, γρλ., τόμοι 6'.
35. Συμεῶνος τοῦ Μαρίστρου Ἀντισχέως Περί τροφῶν θυνάμενων, κατὰ στοιχείον, γραικολατ.
36. Μοίριδος ἀττικιστοῦ Ἀέσις Ἀττικῶν καὶ Ἑλλήνων κατὰ στοιχείον.
37. Θωμά τοῦ Μαρίστρου Ὀνομάτων ἀττικῶν ἐκλογαὶ κατὰ ἀλφάβητον.
38. Ἀριανῶ Ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου ἱστοριῶν διβλία 3. ἐν ᾧ καὶ τὰ Ἰνδικά, γραικολατ.
39. Ἰπποκράτους Κώου τὰ σωζόμενα, γρλ., τόμ. 2.

12. Ale Sfântului Vasile și ale lui Ioan Hrisostomul.
13. Stratagemele lui Polien.
14. Aristotele, Etica lui Nicomah.
15. Omiliile și epistolele Sfinților Părinți, tom. 1.
16. Aristotele și Xenofont, Eticele, Politicele și Economicele.
17. Sholiile celor vechi la Euripide.
18. Sfera lui Patroclu, în care și Cleomele Despre Lume și Fenomenele lui Arat și Dionisie, Străbaterea Lumii, grecolat.
19. Operele complete ale lui Lucian de Samosata, grecolat, 2 vol.
20. Elian, Deosebire Istoriei, 14 cărți, grecolat.
21. Maxim din Tir, Disertații.
22. Ale lui Metodiul episcopul și martirul Ospățul celor zece fecioare și Despre recunoștință, grecolat.
23. Patroclu, arhiepiscopul Constantinopolei, cele păstrate, grecolat.
24. Mitologicul, grecolat.
25. Caligrafia limbii grecești și latine, grecolat.
26. Opian, Pescuitul, grecolat.
27. Constantin Împăratul Porfirogenetul către fiul său Roman, grecolat.
28. Atenagora Atenianul, filosoful creștin, despre învierea morților, grecește.
29. Aftoniu sofistul, Pregătirea [la retorică], în care și Reticia lui Hermogene.
30. Apoloniu din Rod, Argonauticele, cu vechile și foarte folositele sholii.
31. Pedaniu Dioscoride din Anazarba, Despre materia medicală, grecolat.
32. Teofrast, Istoria despre plante și despre cauzele plantelor și câteva altele tot ale lui.
33. Enciclopedia filosofică, 4 tomuri.
34. Toate cele păstrate ale lui Aristotele, grecolat., 2 tomuri.
35. Simion Magistros din Antiochia, despre alimentele posibile, în ordine alfabetică, grecolat.
36. Ale lui Meursius Aticistul terminii Aticilor și Grecilor, în ordine alfabetică.
37. Toma Magistros, Numele atice, după alfabet.
38. Arian, Trei cărți ale Anabazei lui Alexandru, în care sânt și Indicele, grecolat.
39. Cele păstrate ale lui Hipocrat din Kos, grecolat., tom. 2.

40. Πολυβίου τοῦ Μεγαλοπολίτου Ἱστοριῶν τὰ σωζόμενα, τόμ. 2, γρλ.
41. Ἀπιανοῦ Ἀλεξανδρέως Ἱστορία ῥωμαϊκῆς, τόμ. 2, γρλ.
42. Ἀπολλοδώρου τοῦ Ἀθηναίου Βιβλιοθήκη, ἐν ᾗ καὶ Κόνωνος Διηγήσεις καὶ Πτολεμαίου τοῦ Ἡρακλείου Περι τῆς εἰς πολυμαθεῖαν κοινῆς ἱστορίας λόγοι 7, καὶ Παρθενίου Νικαέως Περι ἐρωτικῶν παθημάτων, καὶ Ἀντωνίου Λιβεράλις Μεταμορφώσεων συναγωγή.
43. Ἡλιοδώρου Αἰθιοπικῶν βιβλία δέκα, γρατ-κολατ.
44. Ἰωάννου τοῦ Ἀντισχέως τοῦ Μαλαλά Χρονικὴ ἱστορία, γρλ.
45. Νεμεσίας φιλοσόφου καὶ ἐπισκόπου Περι φύσεως ἀνθρώπου, γρλ.
46. Κλαυδίου Αἰλιανοῦ Περι ζώων ιδιότητος βιβλία 13, γρλ.
47. Λογγίου σοφιστοῦ, ποιμενικῶν τῶν κατὰ Δάφνην καὶ Χλόην, βιβλ. 4, γρλ.
48. Θεοδώρου τοῦ Γαζι Γραμματικῆς εἰσαγωγή. βιβλ. 4, γρλ.
49. Ἰωάννου Ποσειδίου Περι συντάξεως.
50. Θόρα τῶν γλωσσῶν, γρλ.
51. Ἀλκίφρονος ῥήτορος ἐπιστολαί, γρλ., μετὰ παρασημειώσεων.
52. Ζωσίμου κόμητος καὶ ἀποφισκοσυνηγόρου ἱστορίας νέας βιβλ. 6, γρλ., ἐν Ὁξονίᾳ 1679. δέσιμον γαλ.
53. Παντανίου μετάφρασις εἰς τὴν τοῦ Εὐτροπίου ῥωμαϊκῆν ἱστορίαν, ἐν Γενούᾳ (?), 1698.
54. Ἰσοκράτους ἅπαντα, γρλ., ἐν Βασιλείᾳ, 1558.
55. Τοῦ ἀγίου πατρὸς Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου ἅπαντα, γρλ., ἐν Αἰψίᾳ 1714· δέσιμον γαλλικόν.
56. Ἀριανῶς Περιήλους Εὐξείνου Πόντου, τοῦ αὐτοῦ Περιήλους τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, Αἰῶνος Περιήλους Αἰδύης, Πλοσιτάρχου Περι ποταμῶν καὶ ὁρῶν καὶ ἐπιτομὴ τῶν τοῦ Στράβωνος γεωγραφικῶν, ἐν Βασιλείᾳ, 1533· δέσιμον εὐλαγικόν.
57. Ἱεροκλέους φιλοσόφου εἰς τὰ πυθαγορικὰ ἔπη ὑπόμνημα, τοῦ αὐτοῦ περὶ προνοίας καὶ εὐμαρμένης, τοῦ αὐτοῦ ἀστεία, μετὰ παρασημειώσεων, ἐν Κανταυρίᾳ, 1709· δέσιμον γαλ., γρλ.
58. Ἀχιλλέως Τατίου τῶν κατὰ Κλιτωφόντα καὶ Λευκίππην, γρλ., μετὰ παρασημειώσεων, ἐν Λουγδοῦνῳ τῶν Βατάδων, 1640· δέσιμον γαλ., μῆκος 5'.
59. Λέοντος τοῦ Ἀλατίου Σύμμικτα συγγράμματα, ἑλληνικά καὶ ἄλλα λατινικά, παλαιῶν

40. Cele păstrate din istoria lui Polibiu din Megalopolis, 2 tomuri, grecolat.
41. Apian din Alexandria, Istoria romană, 2 tomuri, grecolat.
42. Biblioteca lui Apolodor Atenianul și Povestirile lui Conon și ale lui Ptolomeu al lui Hephaistion, Despre istoria comună spre multă învățătură șapte discursuri, și ale lui Partenie de Niceia Despre patimile iubirii, și a lui Antoniu Liberalis Adunare de metamorfose.
43. Heliodor, cele zece cărți ale Etiopiceilor, grecolat.
44. Istoria cronică a lui Ioan din Antiochia, Malalas.
45. Nemesia filosoful și episcopul, Despre firea omului; grecolat.
46. Claudiu Elian, Despre firea animalelor, 13 cărți, grecolat.
47. Longos sofistul, pastorală despre Daphnis și Chloe, 4 cărți, grecolat.
48. Teodor Gazl, Introducere în gramatică, patru cărți, grecolat.
49. Ioan Poselliu, Despre sintaxă.
50. Ușa limbilor, grecolat.
51. Alkifron retorul, Epistole, grecolat., cu asemănări.
52. Zosim comitele și defensor fiseului, 6 cărți de istorie nouă, la Oxford, 1679, legătură francesă.
53. Traducerea lui Pausania, la Istoria romană a lui Eutropiu, (Genova (?), 1698.
54. Operele complete ale lui Isocrat, Basel, 1558.
55. Operele complete ale Sfântului Macarie Egipteanul, grecolat., Lipsca, 1714, legătură francesă.
56. Periplul Pontului Euxin de Arian, de același Periplul Mării Roșii; Aion, Periplul Libiei; Plutarh, Despre râuri și munți. și prescurtarea geografiei lui Strabon. Basel, 1533; legătură românească.
57. Ale lui Hierocleu filosoful, Comentarii la cuvintele pitagorice, a aceluiași despre Pronie și Fatalitate, ale aceluiași cele vesele, cu explicații, în Cambridge, 1709, legătură francesă, grecolat.
58. Ale lui Achille Tatios, Iubirile lui Klitophon și ale Leukippe, grecolat., cu însemnări, Leyda, 1640; legătură francesă, mărimea a doua.
59. Miscelaneele lui Leon Allatius, grecești, și unele latinești, ale celor vechi

- τε καὶ νεωτέρων, γρλ., διβ. δύο, ἐν Κολονίᾳ τῆς Ἀγριππίνας, 1653· δέσ. ἄσπρον, μεμβρ.
60. Ἀριστείδου ῥήτορος ἅπαντα, γρλ., παρὰ Παύλου Στεφάνου· δέσιμον ἄσπρον, μεμβραῖνον· 1604.
61. Διογένους Λαερτίου Περί βίων, δογμάτων καὶ ἀποφθεγμάτων τῶν ἐν φιλοσόφων εὐδοκμησάντων, διβλίξ 10 γρλ., παρ' Ἑρρίκου Στεφάνου, 1594· δέσ. παλαιὸν ἄσπρον.
62. Θεοδώρου φιλοσόφου τοῦ Προδρόμου τῶν κατὰ Ῥοδάνθην καὶ Δοσικλέα, γρλ., 1625, ἐν Παρισίοις· δέσ. ἄσπρον παλαιόν.
63. Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί, ἐν Λιψίᾳ, 1709, μετὰ παρασημειώσεων· δέσιμον χρυσοῦν, γραχιολατιν.
64. Εὐσταθίου καθ' Ὑσμηνίαν καὶ Ὑσμηνήν, δράμα, διβλίξ 11, μετὰ παρασημειώσεων, γρλ., ἐν Λουτετίᾳ τῶν Παρισίων, 1618· δέσιμον ἄσπρον.

și mai noi, grecolat., două cărți, Colonia, 1653; legătură albă, pergament.

60. Operele complete ale lui Aristide retorul, grecolat., ediția lui Paul (?) Estienne; legătură albă, pergament; 1604.
61. Diogene Laertiu, Despre vieți, păreri și apoftegme ale filosofilor celor mai vestiți, 10 cărți, edit. Henri Estienne, 1594; legătură veche, albă.
62. Teodor filosoful Prodrumul, despre Rodanta și Dosicleu, grecolat., 1625, Paris; legătură albă, veche.
63. Epistolele lui Libaniu Sofistul, Lipsca, 1709, cu însemnări; legătură aurită, grecolat.
64. Eustatie, despre Ismenia și Ismene, dramă, 11 cărți, cu însemnări, grecolat., Paris, 1618; legătură albă.

XCVI.

1728,
2 Ianuar.

Constantin-Vodă Mavrocordat către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, cu complimente pentru Anul Nou.

Μακαριώτατε, σοφώτατε καὶ ἀγιώτατε Πατριάρχα τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κήρις, κήρις Χρόσανθε, ἐν Χριστῷ μοι πάτερ φιλοστοργώτατε καὶ δέσποτα σεβάσμιώτατε. τὴν Ὑμετέραν θεοπροβόληπτον Μακαριότητα δουλικῶς προσκυνῶ καὶ τὴν σεβασμίαν αὐτῆς δεξιάν ταπεινῶς ἀσπάζομαι.

Τὸ σεβάσιμον καὶ προσκυνητὴν γράμμα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος μεθ' ὅσης πλείστης εὐλαθείας καὶ ὀπουκλίσεως δεξιόμενος καὶ πληροφορηθεὶς τὴν ὑπὲρ τι ἄλλο ἐφειτωτάτην μοι αὐτῆς ὀφείλαν, ἀπὸ θαθέων καρδίας ἐχάρην, δόξαν ἀναπέμψας τῷ σώζοντι καὶ διαφυλάττοντι αὐτὴν ἁγίῳ Θεῷ.

Ἐγνων καὶ τὰ ἐν αὐτῷ σημειούμενα, δι' ὧν ἐπεσώχεται μοι τῷ θούλῳ αὐτῆς θερμῶς τε ἄμα καὶ πατρικῶς, περὶ τοῦ νέου τοῦτου ἔτους, καὶ ἐτέρων ἐφεσθῶν καταθυμίων, οἷον ἔνεκα μὴν ὄντας ἱκανός, κατ' οὐδένα τρόπον, διὰ γρηφίδος νὰ ἀποδώσω τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι τὴν προστήκουσαν καὶ κατ' ἑξίαν εὐχαριστίαν διὰ τοῦ ὑπερβάλλοντος τῆς πρὸς ἐμὲ πατρικῆς ἀγάπης καὶ δεσποτικῆς αὐτῆς εὐνοίας καὶ τῆς ἐμῆς πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἁγίας υἱικῆς εὐλαθείας καὶ ὀπουκλίσεως, δεομαι μόνον ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ περιρροῦν καὶ νὰ διαφυ-

Prea-fericite, prea-învățate și preasfinte Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul și a toată Palestina, doamne, doamne Hrisante, întru Hristos mie părinte preaiubit și stăpân prea-venerat, Fericirii Tale de Dumnezeu ocrotite cu supunere mă închin și sărut respecta-Ți dreaptă.

Respectata și venerata scrisoare a Fericirii Voastre primind-o cu cât mai multă evlavie și înclinare și așlând sănătatea Ta mie peste orice alta prea-dorită, din adâncurile inimii m'am bucurat, înălțând slavă lui Dumnezeu Sfântul care Te mântuie și Te păzește.

Am aflat și cele însemnate înlăuntru, prin care îmi serii mie, robului Țău, călduros și tot odată și părintește, și pentru accest an nou și alte urări ale anului, pentru care nefiind în stare, în niciun chip, să dau prin scris Fericirii Voastre mulțămита ce se cuvine pentru prisosința iubirii Tale părintești către mine și pentru stăpâneasca Ta bunăvoință și potrivit cu înalta mea evlavie făsea și supunere către Fericirea Voastră, mă rog numai din inimă către Domnul nostru Isus Hristos să stăpânească și să păzească pe prea-marea Ta Feri-

λάτρη τὴν Ὑπερέραν μεγίστην Μακαριότητα
γνωστὴν καὶ ὑπερκειμένην παντὸς ἀδουλίου,
καὶ νὰ τὴν ἀξιῶναι νὰ διαπεράσῃ καὶ αὐτὸ τὸ
νέον ἔτος καὶ ἄλλα πλείστα ἐν ἁγρᾷ εὐεξίᾳ,
ἀταράχῃ τε καὶ πολυχρονίῳ διαμονῇ, ἐπὶ τὸν
ἀγιώτατον καὶ ἀποστολικὸν αὐτῆς Θρόνον,
διὰ δὲ τῶν παναγίων καὶ θεοπειθῶν αὐτῆς
εὐχῶν νὰ ἀξιῶσιν καὶ ἐμεῖς, τὸν δόδλον αὐτῆς,
νὰ προσκυνήσω καὶ αὐτοπροσώπως, ἐν τάχει,
τὸ ἐνθεον ὕψος τῆς Ὑπερέρας Μακαριότητος,
κατὰ τὸν πολὺν καὶ ἀνείκαστον πόθον μου,
ἐρίσκόμενος ἀείποτε εἰς τὰ πατρικά καὶ θεο-
ποτικά αὐτῆς προστάγματα μετὰ πάσης προ-
θυμίας καὶ ἐτοιμότητος ἵς αἱ πανάγιοι καὶ
θεοπεθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ εἴησάν μοι ἀρωγαὶ ἐν
βίῳ παντί.

αφῆκ', Ἰανουαρίου 6'.

Τῆς Ὑπερέρας θεοπροφήτου Μακαριότητος
ἐυλαδέστατος δοῦλος καὶ εἰς τοὺς ὀρισμοὺς
ὅλως ἐτοιμώτατος

Κωνσταντῖνος Μαρ.

cire mai presus de tot ceea ce nu-i este pre
voie și să Te învrednicească să petreci și
acest nou an și alții mulți în înaltă bună
stare și păstrare netulburată și întru mulți
ani pe preasfântul și apostolicescul Tău
Scaun, iar prin rugăciunile Tale preasfinte și
de Dumnezeu ascultate să mă învrednicească
și pe mine, robul Tău, a mă închina și
de față, cât mai răpede, dumnezeieștii
înălțimi a Fericirii Voastre, după multa
și neasămănată dorință a mea, aflându-mă
totdeauna la poruncile Tale de părinte și
stăpân cu toată bunăvoința și graba; ale
cării rugăciuni preasfinte și de Dumnezeu
ascultate să fie ajutătoare nouă în toată
viața.

1728, Ianuar 2.

Al Fericirii Voastre de Dumnezeu ocro-
tite prea-εὐλαβίος rob și prea-gata la toate
poruncile.

Constantin Mavrocordat.

XCVII.

Maria, soția lui Toma Cantacuzino Spătarul, către Hrisant, Patriarhul Ieru-
salimului, despre niște daruri, aducerea oaselor „răposatei Spătărese“ și petrecerea
ei de Paști la Nijni-Novgorod, unde guvernatorul e soțul surorii ei.

Nijni-Nov-
gorod,
1729,
14 April.

Μακαριώτατε, λογιώτατε καὶ σοφώτατε ἡμῶν
αὐθέντα καὶ δέσποτα, Πατριάρχα τῆς ἁ-
γίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, Συρίας, Ἀρα-
βίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Κανὰ τῆς Γα-
λιλαίας, καὶ ἁγίας Σιών καὶ πάσης Παλαι-
στίνης, κύριε, κύριε Χρῶσανθε καὶ ἐν Χρισ-
τῷ φιλοστοργιώτατε πάτερ, τὴν Ὑπερέραν
θεοσεβῆ Μακαριότητα δουλικῶς προσκυνῶ
καὶ τὴν πανίερην αὐτῆς δεξιάν ὁλοφύχως
ἀσπάζομαι.

Τὸ αἵτιον τοῦ παρόντος μου εὐτελοῦς γράμ-
ματος εἶναι πρῶτον διὰ νὰ τῆς δώσω τὴν ὑ-
φειλομένην ἐδαφιαίαν προσκύνησιν, ἔπειτα νὰ
τῆς φανερώσω πῶς ἔλαβα τὸ μεγαλοπρεπὲς
καὶ σεβάσιμον γράμμα τῆς Ὑπερέρας Μακα-
ριότητος μετὰ τὸ μέσον τοῦ κυρ Ἰωαννάκη ψάλτη,
καὶ, ἐγνωρίζοντας τὴν καλήν τῆς ὑγείαν καὶ
τὴν ἀγάπην ὅπου ἔδειξε πρὸς τοῦ λόγου μας,
ἐχάρημεν κατὰ πολλὰ, καὶ οὐ μόνον τὸ γράμμα,
ἀλλὰ ἐλάβομεν καὶ τὰ ὅσα μᾶς ἐστειλότε ἐγ-
γράμεις, διὰ τὰ ὅποια ὑπερσυχαιοῦμεν τὴν
Μακαριότητά τῆς, ὅπου ἔλαβεν τοιαύτην ἐ-
νόχλησιν διὰ λόγου μας. Ἄμποτες δ' ἐπουρά-
νιος Θεὸς νὰ τὴν στερεώνῃ εἰς πολλοὺς καὶ
πανευδαίμονας χρόνους! Πρὸς τοῦτοις μᾶς ἐ-

Πρεα-fericite, prea-învățate și prea-înțe-
lepte al nostru domn și stăpân, Patriarh
al Sfintei cetăți Ierusalimul, al Siriei, Ara-
biei, al Cisiordaniei, al Canei Galileii și
al Sfântului Sion și a toată Palestina,
doamne, doamne Hrisante și întru Hris-
tos prea-îubite părinte, Fericirea Voas-
tră cucernică o salut cu supunere și să-
rut și preasfânta-Ți dreaptă din tot
sufletul.

Pricina celei de față scrisori simple a
mele e întâiu să-Ți dau cuvenita închinare
până la pământ, apoi să-Ți vădesc că
am primit serisoarea mărinimoasă și res-
pectată a Fericirii Voastre prin mijlocul
lui Ienachi psaltul, și, cunoscând buna-Ți
sănătate și iubirea ce ai arătat-o către
mine, ne-am bucurat mult, și nu numai
serisoarea am primit-o, ci și câte mi-ai
trimes în scris, pentru care mulțămim
foarte Fericirii Tale că și-a luat atâta
trudă pentru mine. De ar da Dumne-
zeu din cer să Te întărească întru mulți
și cu totul fericți ani! Pe lângă aces-
tea ne-ai înștiințat și pentru zapise, că

φανέρους καὶ διὰ τὰ ζαπίσια πῶς νὰ μὴν τὰ ἐδιδίξεν ἀκόμῃ, καὶ παρακαλοῦμεν, ὅταν ἦθελεν τὰ δεῖξῃ, νὰ ἔχω εἶδῃσιν διὰ τὰ πάντα τὸ τέλος τους, ἕως ὁποῦ καὶ ἐγὼ ζῶ νὰ ξεῦρω διὰ αὐτά. Τὸ δὲ διὰ τὴν ἀνακομιδὴν τῆς μακαρίτισσας Σπαθαρίσας μένω εἰς χρέος νὰ κάμω τὴν εὐχαρίστησιν τῆς Μακαριότητός σας διὰ τὴν τοιαύτην μεγάλην πεῖραξιν ὁποῦ ἔλαβεν, διότι καὶ πολλὰ ἐχάρημεν ὁποῦ εὐρέθη δι' εὐχῶν της, ὡς μὰς ἔγραψε. Ὅμως παρακαλοῦμεν νὰ ἔχωμεν συγχώρησιν. Καὶ ἐπασχάσαμεν εἰς Νίζναν, εἰς τὴν ἀδελφὴν μας ὁποῦ ἡγεμονοῦσε μετὰ τοῦ ὁμοζύγου της τὸν τόπον, τῆς Νίζνας, καί, διὰ αὐτό, καὶ μετὰ ταῦτα φροντίζομεν διὰ τὸ χρέος αὐτό, καὶ διὰ τὰ ὀνόματα ὁποῦ ἐμνημονοῦσατε, τὰ ὁποῖα παρακαλοῦμεν νὰ εἶναι εἰς ἐνθύμησιν τῶν πατέρων εἰς τὸν Ἄγιον Τάφον, καὶ θέλω κάμει τὴν εὐχαρίστησιν.

Ὅμως πάλιν θέομαι καὶ παρακαλῶ νὰ μὲ ἐνθυμᾶστε μὲ τὰ σεβάσματά σας γράμματα συχνάκις, ὅταν ἐγνωρίζετε καιρὸν ἀρμόδιον αἱ δὲ ἄγιοι καὶ πανίεροι εὐχαὶ τῆς Ὑπερέρας Μακαριότητος εἶη (sic) μεθ' ἡμῶν ἐν ὅλῳ παντί.

1729, Ἀπριλίου 14. Ἀπὸ Νίζναν.

Τὰ ἀδελφιά μου καὶ αἱ ἀδελφαὶ μου δι' εὐχῶν τῆς Μακαριότητός σας ὁμῶς ἔχουσιν, καὶ δουλικῶς προσκυνοῦσιν τὴν Μακαριότητά σας, ἀσπαζόμενοι καὶ τὴν πανίερόν της δεξιάν.

Τῆς Ὑπερέρας Μακαριότητος πρόθυμος εἰς τοὺς ὀρισμούς της, ἀσπαζομένη τὴν ἁγ. δεξιάν.

Μαρία Κ.

(Προσθήκη, διὰ χειρὸς τοῦ Χρυσάνθου:) Αὕτη ἐστὶν ἡ ποτὲ σύζυγος πρωτοσπαθαρίου Θωμᾶ τοῦ Καντακουζηνοῦ.

nu le-ai arătat încă, și ne rugăm ea, atunci când le vei arăta, să am știre întru toate de capătul lor, pentru ea fiind încă vie să aflu despre ele. Dar pentru aducerea răposatei Spătărese rămân datorare să-Ți mulțămesc Fericirii Tale pentru o astfel de mare încercare ce ai luat, pentru că și mult ne-am bucurat că s'a găsit prin rugăcinnile Tale, cum ni-ai scris. Ci rugăm să avem iertare. Și am făcut Paștile la Nijna, la sora noastră, care stăpânește cu soțul ei locul Nijnei, și, pentru aceea, și după aceea ne gândim la acea datorie, și pentru numele ce le-ai pomenit, care ne rugăm să fie întru pomenirea părinților la Sfântul Mormânt; și vom arăta mulțămire.

Ci iar mă rog să mă amintești cu scrisorile-Ți respectate adese ori când vei cunoaște prilej potrivit; iar sfintele și preasfintele rugăcinni ale Fericirii Voastre să fie cu noi toată viața.

1729, April 14. De la Nijna.

Frații miei și surorile mele prin rugăcinnile Fericirii Voastre sânt sănătoși și cu supunere se închină Fericirii Voastre, sărutând și preasfânta-Ți dreaptă.

A Fericirii Voastre gata la porunci, sărutându-Ți sfânta dreaptă.

Maria C.

(Adaus, de mână lui Hrisant:) Aceasta e soția de odinioară a Marelui Spătar Toma Cantacuzino.

XCVIII.

1730,
5 Ianuar.

Ioan Mavrocordat către Hrisant, Patriarhul Ierusalimului, cu felicitări de Anul Nou.

Μακαριώτατε, σωφώτατε καὶ ἀγιώτατε Πατριάρχᾳ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύριε, κύριε Χρόσανθε, ἐν Χριστῷ μοι πάτερ σεβασμιώτατε, τὴν Ὑπετέραν σωφωτάτην Μακαριότητα δουλικῶς προσκυνῶ καὶ τὴν σεβασμίαν αὐτῆς δεξιάν ταπεινῶς ἀσπάζομαι.

Τὸ προσκυνητὴν καὶ σεβάσιμον γράμμα τῆς Ὑπετέρας σωφωτάτης Μακαριότητος ὑπείκεις χερσὶν ἐδέχθην, καί, πληροφορηθεὶς τὴν πολυπόθητον καὶ ἀξίεραστόν μοι ὕψειαν αὐτῆς καὶ

Prea-fericite, prea-învățate și preasfinte Patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul și a toată Palestina, doamne, doamne Hrisante, întru Hristos mie părinte preavenerat, Fericirii Voastre prea-învățate cu supunere mă închin și sărut smerit respectata-Ți dreaptă.

Închinata și venerata serisoare a prea-învățatei Voastre Fericiri cu mâni ridicate spre cer am primit-o, și, aflând mult dorita și vrednica de iubire sănătate și bună

ρίωσιν, ὑπερβαλλόντως ἐχάρην καὶ τὸν διαφυλάττοντα αὐτὴν Ἅγιον Θεὸν ἐδόξασα.

Ἐγνων καὶ τὰ ἐν αὐτῷ γραφόμενα, μὲ τὰ ὁποῖα-συγχάριται καὶ ἐπύχεται μοι πατρικῶς ἡ Ὑμετέρα σοφωτάτη Μακαριότης διὰ τὰς παρελθούσας πανσέπτους ἑορτάς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὑπερσυχαιστῶ τῇ Ὑμετέρᾳ πανσόφῳ Μακαριότητι διὰ τὴν πρὸς ἐμέ, τὸν δοῦλον αὐτῆς, πατρικὴν ἀγάπην καὶ θεσποτικὴν εὐνοίαν, οὗ ἕνεκα δέομαι καὶ γὰρ καὶ αὐθις ἐκτενῶς αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ περιφρουρῇ καὶ νὰ διαφυλάττῃ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἀνωτέραν παντὸς ἀνιάρου καὶ νὰ τὴν καταξιώσῃ καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς καλλιπὰς περιόδους νὰ ἑορτάξῃ πάσας τὰς σεβαστίας αὐτοῦ ἑορτάς πανευκλεῶς καὶ νὰ τὰς πανηγυρίξῃ φαιδρῶς μετ' ἀπτώτου ὕψους καὶ πολυετοῦς διαμονῆς καὶ στερεώσεως ἐπὶ τὸν ἀγιώτατον καὶ ἀποστολικὸν αὐτῆς Θρόνον, διὰ νὰ ἀπολαυδῶν καὶ καλεῖται ἁφθονοτέρως καὶ θαυριεστέρως τὰς παναγίας καὶ θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχάς, εὐρισκόμενος διὰ παντὸς εἰς τὰ θεσποτικὰ αὐτῆς ἐπιτάγματα ὑπόχρεως δοῦλος καὶ ἐτοιμότερος ἢς αἱ πανάγιοι εὐχαὶ εὐησάν μοι ἄρωγαι ἐν βίῳ παντί· τὰ δὲ ἔτη τῆς Ὑμετέρας σοφωτάτης Μακαριότητος θεόθεν πάμπόλλα καὶ πανευδαίμονα.

αἰ. Ἰανουαρίου ε'.

Τῆς Ὑμετέρας σοφωτάτης Μακαριότητος οἰός της ἐν Χριστῷ καὶ δοῦλος

Ἰωάννης Μυροκορδάτος.

stare a Ta, peste măsură m'am bucurat și am lăudat pe Sfântul Dumnezeu care Te păzește.

Am cunoscut și cele scrise înlăuntru, prin care mă feliță și-mi dorește Fericirea Voastră prea-învățată pentru trecutele prea-venerate serbători ale Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, și foarte mulțămesc prea-învățatei Voastre Fericiri pentru iubirea-Ți de părinte și stăpânească bunăvoință față de mine, robul Țău, pentru care mă rog și eu și iarăși de Domnul Nostru Isus Hristos să păzească și să apere pe Fericirea Voastră mai presus de orice lucru rău și să Te învrednicească și pe alte multe cercuri de vreme a serba toate veneratele serbători cu toată gloria și să le petreci strălucit în sănătate nestricată și eu de mulți ani păstrare și întărire pe Scaunul Țău apostolicesc, ca să capăt și pe urmă rugăciunile, foarte dese și îmbelșugate, preasfinte și de Dumnezeu ascultate ale Tale, stând întru toate la poruncile Tale stăpânești ca un îndatorit rob și prea-gata; ale cării preasfinte rugăciuni să-mi fie ajutoare în toată viața; iar anii Fericirii Tale prea-învățate să fie de la Dumnezeu prea-mulți și cu totul fericiți.

1730, Ianuar 5.

Al Fericirii Voastre prea-învățate fiu întru Hristos și rob.

Ioan Mavrocordat.

XCIX.

Constantin-Vodă Mavrocordat către Cosma, Patriarhul Alexandriei, despre o lămurire de egumen, călătoria la Alexandria a prelatului și niște lămuriri de la Marele Ecclesiarh Kritias.

1737,
20 Maiu

Μακαριότατε καὶ ἀγιώτατε Πάπα καὶ Πατριάρχα τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτὰ τῆς Οἰκουμένης, κῆρις, κύριε Κοσμά, ἡμέτερε ἐν Χριστῷ πάτερ σεβασμιώτατε, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα εὐλαδῶς προστυνονόντες, τὴν ἱερὰν αὐτῆς δεξιὰν ἀσπαζόμεθα, θεόμενοι τοῦ παναγίου Θεοῦ νὰ περιφρουρῇ καὶ νὰ διαφυλάττῃ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἐν ἁμαρτίᾳ ὕψους καὶ εὐημερίᾳ διηγεκῇ μετὰ μακροβιότητος.

Τὸ ἱερὸν καὶ σεβασμιον γράμμα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος μεθ' ὅσης πλείστης εὐλαδίας ἐλάδομεν καὶ διὰ τὴν ἐφεστῆν αὐτῆς ὑψεῖαν λίαν ἐχάρημεν, ἣν διαφυλάττοι ὁ Κύριος [σταθεράν καὶ] ἀμετάπτωτον.

Prea-fericite și preasfinte Papă și Patriarh al mării cetăți Alexandria și judecător al Lumii, doamne, doamne Cosma, al nostru întru Hristos părinte preavenerat, Fericirii Voastre cu evlavie închinându-ne, sărutăm dreapta-Ți sfântă, rugându-ne de prea-bunul Dumnezeu să apere și să păzească pe Fericirea Voastră în cea mai înaltă sănătate și fericire neconținută întru mulți ani.

Sfânta și venerata scrisoare a Fericirii Voastre am primit-o cu cea mai mare evlavie și ne-am bucurat foarte de dorita nouă sănătate a Ta, pe care s'o păzească Domnul [statornică] și netulburată.

Ἐγνωμεν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ σημειούμενα, καὶ δι' ὅσα μὲν ἦσαν εἰς ἀπόκρισιν ἡμετέρων προγεγραμμένων δὲν περιβαρόνομεν καὶ αὐθις τὰς σεβασμίας αὐτῆς ἀκοάς, εἰ μὴ μόνον εὐχαριστοῦμεν κατὰ πολλὰ τῇ Ὑπετέρᾳ Μακαριότητι διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς πατρικὴν αὐτῆς ἀγάπην, οὐ ἔνεκα καὶ μᾶς γνωρίζῃ διὰ παντὸς ἐτοιμοτάτους εἰς τοὺς πατρικοὺς αὐτῆς ὁρισμούς.

Περὶ δὲ τοῦ ἐνταῦθα ἡγουμενεύοντος εἰς τὸ ἱερὸν μοναστήριον τοῦ ἀγιωτάτου αὐτῆς Θρόνου κύρ Ἰωαννῆμ, ὅτι διὰ πατριαρχικοῦ αὐτῆς γράμματος ἐπιβεβαίωσε τὴν ἡγουμενσίαν του, καλὰ ἔκαμιν ἡ Ὑπετέρα Μακαριότης, ὁ ὅποτος, διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν ἄκραν οὐκίην εὐλάβειαν καὶ ἀγάπην μας, θέλη ἔχῃ ἐκ μέρους μας πᾶσαν ἐπίσκεψιν καὶ περιβαλφιν κατὰ τὴν πατρικὴν αὐτῆς ἀξίωσιν.

Ἐπειδὴ δὲ σημειοὶ ἡ Ὑπετέρα Μακαριότης ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἶναι νὰ ἀπαίρῃ πλὴρον αὐτόθεν, διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸν ἀγιώτατον αὐτῆς Θρόνον, ἄλλο δὲν μένει νὰ εἰποῦμεν παρὰ μόνον παρακαλοῦμεν τὸν οὕτως αἰσίως οἰκονομήσαντα τὰ κατ' αὐτὴν ἅγιον Θεόν, νὰ τὴν διαφυλάττῃ καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν, κατὰ τε γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ἀγωτέραν πάσης ἀντικειμένης περιπετείας καὶ νὰ ἀπολαύσῃ, ὥς πατρικῶς ἐφίεται, τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῇ λογικὸν τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον.

Ἡμεῖς δὲ παρακαλοῦμεν τὴν Ὑπετέραν Μακαριότητα ὅτι νὰ μὴ διαλείπῃ καλεῖσθαι νὰ μᾶς ὑποστηρίξῃ συνεχῶς διὰ τῶν ἱερῶν αὐτῆς εὐχῶν καὶ πατρικῶν εὐλογιῶν, καὶ θέλομεν ὁμολογῇ τὰς εὐχαριστείας τῇ Ὑπετέρᾳ Μακαριότητι, εὐρισκόμενοι εἰς πᾶσαν συμπύπτουσαν χρεῖαν καὶ ὑπόθεσιν αὐτῆς συνεργοὶ ἐτοιμοτάτοι, καθὼς τοῦτο θέλει τὸ πληροφωρηθῇ καὶ ἀπὸ τὸ λογιώτατον Μεγάλον Ἐκκλησιαρχὴν κυρίτζην Κριτίαν γράμμα μας.

Ἄς ἔχωμεν τοίνυν παρακαλοῦμεν καὶ αὐθις ἱερὰ αὐτῆς γράμματα, διὰ νὰ χαίρωμεν ἐπὶ τῇ ἐφετῇ ὁγιείᾳ καὶ ταῖς πατρικαῖς αὐτῆς εὐχαῖς, αἵτινες εἴησαν ἡμῖν ἀρωγαὶ ἐν βίῳ παντί· τὰ δὲ ἔτη τῆς Ὑπετέρας Μακαριότητος θεόθεν πάμπολλά τε καὶ πανσυγχῆ.

αφλς', Μαΐου κ'.

Τῆς Ὑπετέρας Μακαριότητος υἱὸς ἐν Χριστῷ καὶ ὅλως εἰς τοὺς ὁρισμούς

Io Constantin Voevoda.

Am aflat și cele înăuntru însemnate, și pentru câte erau ca răspuns la scrisorile noastre de mai înainte nu mai necăjim în zădar respectatul Tău anz, ci numai mulțămim mult Fericirii Voastre pentru iubirea părintească față de noi, pentru care să ne știți întru toate prea-gata la părinteștile-Ți porunci.

Pentru cel ce aici e egumen la sfânta mănăstire a preasfântului Tău Scaun, chir Ioachim, cum că prin scrisoarea-Ți patriarhicească și-a întărit egumenia, bine a făcut Fericirea Voastră, care, prin înalta evlavie fiască pentru Ține și iubire a noastră, va avea din partea noastră toată ocrotirea și mângâierea după a Ta părintească vrednicie.

De oare ce însă arată Fericirea Voastră că după puține zile e să plece de acolo, ca să meargă la preasfântul Ei Scaun, nu mai rămâne să spunem alta, ci numai rugăm pe Dumnezeu Sfântul, care cu gând sfânt a potrivit așa, să Te păzească și de acum, pe uscat și pe mare, mai presus de toată împrejurarea protivnică și să ajungă, cum dorești părintește, la turma sufletească a lui Hristos Ție încredințată.

Iar noi rugăm pe Fericirea Voastră ca să nu lipsească și de acum înainte să ne sprijine necontenit prin sfintele-l rugăciuni și părintești binecuvântări, și vom recunoaște mulțămiri Fericirii Voastre, aflându-ne la toată nevoia ce ar veni și la orice lucru al Tău ajutători prea-gata, cum vei afla aceasta și prin scrisoarea noastră către prea-învățatul Mare Ecclesiarh Chiriță Kritis.

Deci ne rugăm să avem și de acum înainte sfintele-Ți scrisori, ca să ne bucurăm de dorita-Ți sănătate și de părinteștile-Ți rugăciuni, care să-mi fie ajutoare în toată viața; iar anii Fericirii Voastre fie de la Dumnezeu prea-mulți și cu totul fericți.

1737, Maiu 20.

Al Fericirii Voastre fiu întru Hristos și cu totul la porunci.

Io Constantin Voevoda.

C.

Constantin-Vodă Mavrocordat către Cosma, Patriarhul Alexandriei, despre
mănăstirea Hangu, Mitropolitul Libiei și hrisovul domnesc pentru școala înaltă din
Alexandria. 1743,
11 Iunie.

Μακαριώτατε καὶ ἀγιώτατε Πάπα καὶ Πα-
τριάρχᾳ τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας
καὶ κριτᾷ τῆς Οἰκουμένης, κύριε, κύριε
Κοσμά, ἡμεῖς ἐν Χριστῷ πάτερ σεβασμιώ-
τατε, τὴν Ὑπερέραν Μακαριότητα εὐλαβῶς
προσκυνοῦντες, τὴν ἱερὰν αὐτῆς θεϊκὴν ἀσπα-
ζόμεθα, θεόμενοι τοῦ ἀγίου Θεοῦ τοῦ στέ-
πειν καὶ περιφρουρεῖν αὐτὴν εἰς τὸν ἀγιώ-
τατον ἀποστολικὸν αὐτῆς Θρόνον ἐν ἁκρᾷ
ὕψει καὶ διηνεσί σινημερίᾳ μετὰ μακρο-
βιότητος.

Τὸ ἀπὸ λ' Λογούτου, μετὰ παρέλευσιν το-
σούτων μηνῶν ἱερὸν αὐτῆς γράμμα μετὰ τῆς
ἀνηκούσης οὐκῆς εὐλαβείας ἐλάβομεν: διὰ τὴν
ἀγαθὴν καὶ ἐφετῆν ὕψισαν τῆς λίκης [ἐχάρη-
μεν]· ἔγνωμεν καὶ τὰ ἐφεξῆς γραφόμενα, καὶ
εὐχαριστοῦμεν κατὰ πολλὰ τῇ [Ὑπερέρᾳ] Μα-
καριότητι διὰ τὴν πατρικὴν θερμὴν πρὸς ἡ-
μᾶς ἀγάπην, τὰς θαυμάσιους εὐχὰς αὐτῆς
καὶ εὐλογίας, πληροφροῦντες αὐτὴν [ὅτι] γε-
ρόμεθα καὶ ἡμεῖς μὲ διάπυρον οὐκῆν ἀγάπην
καὶ ἁκρὰν εὐλάβειαν πρὸς τὴν αὐτῆς Μακα-
ριότητα, ὡς πρὸς σεβασμιώτατον ἡμῶν πα-
τέρα, καὶ μόνον παρακαλοῦμεν νὰ θέσται καὶ
εἰς τὸ διη[νεκὸς] ἐκτενέστερον τοῦ ἀγίου Θεοῦ
ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ μένομεν εἰς τοὺς πατρικούς
αὐτῆς ὀρισμούς· ἐτοιμάσασθαι. Πρὸς τὸ ἱερὸν
αὐτῆς μοναστήριον Χάγγου, ὅς εἶναι θεδαία ἡ
Ὑπετέρα Μακαριότης πῶς δεῖχνομεν τὴν θυ-
νατὴν ἐπίσκεψιν καὶ συνδρομὴν, καθὼς πλα-
τύτερον θέλει καταλάβῃ ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτὴν
γράμματος τοῦ πανιερωτάτου ἀγίου Λιθύς, τοῦ
ἐν Χριστῷ σεβασμίῳ ἡμῶν πατρός. Προσέτι
ὅς εἶναι εἰς εὐδοσίαν τῆς [ὅτι] ἐδιωρίσαμεν
δὲ αὐθεντικῶς ἡμῶν χρυσοδόλλου νὰ διδων-
ται κατ' ἑτος διακόσια γρ. εἰς τὸν ἀγιώτατον
Θρόνον τῆς Ἀλεξανδρείας διὰ σύστασιν σχο-
λείου καὶ σπουδῆν μαθημάτων, καθὼς θέλει
καταλάβῃ καὶ περὶ τοῦτου σφετέρου ἀπὸ
τοῦ ἴσου τοῦ αὐθεντικοῦ μας χρυσοδόλλου ὅπου
πέλλει πρὸς αὐτὴν ὁ ἅγιος Λιθύς, πρὸς τοῦ
ὁποῖου τὴν Πανιερότητα ἐδόθησαν καὶ τὰ δια-
κόσια γρόσια τοῦ ἐνεστώτος χρόνου, νὰ τὰ
στεῖλλῃ.

Παρακαλοῦμεν τοίνυν καὶ αὐτοὺς νὰ μᾶς
χαροποιῇ συνεχῶς μὲ τὰ σεδάσματα αὐτῆς
γράμματα ἀηλωτικὰ τῆς ἀγαθῆς καὶ ἐφετῆς
ὕψους τῆς, καὶ μὲ τὰς πατρικάς τῆς προστα-

Πρεα-fericite și preasfinte Papă și Pa-
triarh al mării cetăți Alexandria și
judecător al Lumii, doamne, doamne
Cosma, al nostru întru Hristos părinte
prea-venerat, Fericii Voastre cu evlavie
închinându-ne, sărutăm sfânta-Ți dreap-
tă, rugându-ne de sfântul Dumnezeu să
Te apere și să Te păzească pe prea-
sfântul apostolicesc Scaun al Tău în
cea mai înaltă sănătate și neconținută
fericire în viață lungă.

Sfânta-Ți scrisoare de la 30 August
după trecerea atâtor luni am primit-o cu
căzuta fiască evlavie: pentru buna și do-
rita-Ți sănătate foarte [ne-am bucurat];
am aflat și cele pe urmă scrise, și mul-
țămim foarte Fericii [Voastre] pentru
calda părintească iubire către noi [și] pentru
prea-îmbielșugatele Tale rugăciuni și bine-
cuvântări, înștiințându-Te că ne purtăm
și noi cu aprinsă iubire de fiu și înaltă
evlavie către Fericirea Ta, ca față de un
prea-venerat al nostru părinte, și numai
ne rugăm să Te rogi și de acum cât de
tare la Sfântul Dumnezeu pentru noi, și
rămânem prea-gata la părințești-Ți po-
runci. Cât despre sfânta-Ți mănăstire
Hangu, să fie sigură Fericirea Voastră
că arătăm cât se poate mai multă supra-
veghere și ajutor, precum mai pe larg vei
afla-o din scrisoarea către Tine a preasfân-
tului de Libia, cel întru Hristos respectat
părinte al nostru. Pe lângă aceasta să-Ți
fie spre știință [că] am hotărât prin hri-
sovul nostru domnesc să se dea pe an
două sute de lei la preasfântul Scaun al
Alexandriei pentru ridicarea școlii și studiul
știinților, cum vei afla și despre aceasta
mai sigur din copia domnescului nostru
hrisov, pe care Ți-o trimete sfințitul al
Libiei, către a cărui Preasfinție s'au dat și
cei două sute de lei ai anului de față, ca
să-i trimeată.

Deci ne rugăm și din nou să ne bucure
neconținut cu respectatele-Ți scrisori ară-
tând buna și dorita-Ți sănătate, și cu po-
runcile-Ți părințești; iar anii Tăi fie de

γάς· οἱ δὲ χρόνοι αὐτῆς εἴησαν θεόθεν πολλοὶ
καὶ εὐτυχεῖς, καὶ αἱ ἄγιοι αὐτῆς εὐχαὶ μεθ' ἡμῶν.

αψμγ', 'Ιουνίου ια'.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος υἱὸς ἐν Χριστῷ
καὶ ὅλως εἰς τοὺς ὁρισμοὺς

Io Constantin Voevoda.

la Dumnezeu mulți și fericiți, și sfințele-
Ți rugăciuni cu noi.

1743, Iunie 11.

Al Ferieirii Voastre fiu întru Hristos
și cu totul la porunci.

Io Constantin Voevoda.

CI.

După 1743.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Ioan Mavrocordat, Domnul Moldovei,
despre suirea sa în Scaun.

Ὑψηλότευτε, θεοσεβέστευτε καὶ μεγαλοπρε-
πέστευτε Ἀδθέντα καὶ Ἥγεμῶν πάσης Μολ-
δοβλαχίας, κύρις, κύρις Ἰωάννη Ἰω. Νικολάου
Βοσβόδα, υἱὸς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ καὶ
περιπόθητε τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τὴν Ὑμε-
τέραν θεοπροφήτητον Ὑψηλότητα πατρικῶς εὐ-
χόμενοι καὶ εὐλογοῦντες, ἡδέως προσαγορευό-
μεν καὶ τοῦ ἁγίου Θεοῦ δοῦμεθα ὅπως δια-
φυλάττῃ τὴν Ὑμετέραν θεοπροφήτητον Ὑψη-
λότητα ἀνωτέραν παντὸς ἀναροῦ συναντή-
ματός καὶ πάσης ἀντικειμένης ἐπηρεῖας ὑ-
περτέραν, ἐπιβραβεύοι τε αὐτῇ μακροχρόνιον
τὴν ὕψειαν, ἀδιάσειστον τὴν διαμονὴν καὶ πάντα
τὰ ἐρετὰ καὶ καταθύμια. Ἐπειδὴ καὶ θεῖω
ἐλέει διὰ συνοδικῆς καὶ κανονικῆς διασκέψεως
προεδιβάσθημεν μετὰ τὴν ἀπαρίωσιν τοῦ ἀοι-
δίμου Πατριάρχου καὶ Ὑμετέρου γέροντος κυ-
ρίου Κοσμᾶ εἰς τὸν ἁγιώτατον πατριαρχικὸν
Θρόνον τῆς Ἀλεξανδρείας, ὅθεν ἐλπίσαμεν διὰ
τοῦ παρόντος μας νὰ γράψωμεν τῇ πανσε-
κλάμπρῳ αὐτῆς Ὑψηλότητι, καί, ὡς υἱόν μας
ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸν καὶ περιπόθη-
τον, νὰ τὴν εὐχρηθῶμεν ἐκ ψυχῆς καὶ νὰ τὴν
εὐλογήσωμεν ἐνθερμῶς, ὡς πρὸς Θεὸν αὐτῆς
εὐχέτην διάπυρον νὰ μᾶς ἔχῃ εἰς τὴν αὐ-
θεντικὴν τῆς ἀγάπης, καὶ τὸ εἰς τὰ αὐτόσε
μοναστήριον ἡμῶν νὰ τὸ ἔχῃ εἰς τὸ ἔλπος
καὶ περιποίησίν τῆς, καὶ θέλωμεν παρακαλεῖ
διὰ παντὸς τὸν ἅγιον Θεὸν ὅπερ τῆς πανευ-
δαίμονος αὐτῆς ὕψειας καὶ πανευτυχοῦς στε-
ρεώσεως. Νὰ μᾶς ἀξίω! ὅς παρακαλοῦμεν καὶ
τῶν πανσεκλάμπρων αὐτῆς δηλωτικῶν τῆς ἀ-
γαθῆς τῆς ὕψειας, καὶ ἡμῖν ἐρετῆς ἥς τὰ
ἔτη εἴησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ πανευδαίμο-
νέστατα.

Τῆς Ὑμετέρας θεοσεβεστάτης Ὑψηλότητος
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

Prea-înălțate, prea-evlavioase și prea-
mărite Domn și stăpân a toată Moldo-
vlahia, doamne, doamne Io Ioan Nicolae
Voevod, fiu în Duhul Sfânt iubit și prea-
dorit al Smereniei Noastre, rugându-ne
părintește pentru Înălțimea Voastră de
Dumnezeu păzită și binecuvântând-o, cu
plăcere o salutăm și ne rugăm de Dum-
nezeu Sfântul să păzească pe Înălțimea
Voastră de Dumnezeu păzită mai presus
de orice întâmplare tristă și de toată
cursa protivnică și să-Ți întărească sănă-
tatea întru mulți ani și rămânerea netul-
burată, precum și toate cele dorite și după
voie. De oare ce eu mila lui Dumnezeu
prin cercetare sinodică și canonică am fost
înaintați după încetarea din viață a feri-
citului Patriarh și al nostru bătrân chir
Cosma pe preasfântul Scaun patriarhicesc
al Alexandriei, n'am lipsit prin cea de
față a noastră să seriem Înălțimii Tale
prea-strălucite, și, ca fiu al nostru în Du-
hul Sfânt iubit și dorit să ne rugăm pentru
Tine din suflet și să Te binecuvântăm
călduros, așa încât să ne aibi ca rugător
aprins al Tău către iubirea Ta domnească,
și mănăstirea noastră de acolo să o ții în
mila și îngrijirea Ta, și vom ruga tot-
deauna pe Sfântul Dumnezeu pentru prea-
fericita-Ți sănătate și prea-fericita întărire.
Și ne rugăm să ne învrednicești și de
prea-strălucitele-Ți scrisori vădind buna-Ți
sănătate și nouă dorită; ai cărui ani fie
de la Dumnezeu foarte mulți și cu totul
fericiți.

Al Înălțimii Voastre de Dumnezeu cins-
tătoare rugător la Dumnezeu.

† Al Alexandriei Matei.

CII.

Un Căminar necunoscut către un Mitropolit (supus Scaunului Alexandriei). cu felicitări.

1745,
30 Novem-
bra.

Πανισρώτατε, λογιώτατε καὶ θεοπρόβλητε Μη-
τροπολίτα, ἐν Χριστῷ μοι πάτερ σεβασμιώ-
τατε.

Τὴν Ὑμετέραν Πανισρότητα ταπεινῶς προσ-
κυνῶ, καὶ πανευλαδῶς καὶ πολυποθύτως ἀσ-
πάζομαι τὰς σεβασμίας αὐτῆς χεῖρας, παρὰ
τῆς ἁνωθεν Προνοίας ἐξετούμενος τῇ Ὑμε-
τέρᾳ Πανισρότητι πᾶν ἀγαθὸν καταθύμιον. Τὴν
σεβασμίαν αὐτῆς ἐπιστολὴν μετὰ πλείστης εὐ-
λαδείας καὶ χαρᾶς ἔλαβον, ἐξ ἧς τὴν ἐφ' ἑστέην
μοι ὑγίειαν τῆς πληροφορηθείς, ὑπερῆχάρην,
καὶ τὸν διατρεφόντα αὐτὴν ἄγιον Θεὸν ἀπὸ
καρδίας ἐδόξασα, οὗ τῷ ἐλέει διὰ τῶν ἁγίων
αὐτῆς εὐχῶν καὶ ἐγὼ ὑγιαίνω. Ἐγγὼν καὶ τὰ
εἰς ἐξῆς, δι' ὧν συγγαίρει μοι πατρικῶς καὶ
ἐπεύχεται θερμῶς περὶ τοῦ ὁφειλίου τῆς κα-
μηναρίας, καὶ εὐχαριστῶ καὶ ὑπερευχαριστῶ,
σεβασμιώτατέ μοι πάτερ καὶ δέσποτα, διὰ τὴν
τόσσην ὑπερῶλλουσαν πρὸς με τὸν ταπεινὸν
δεσποτικὴν τῆς εὐνοίας καὶ πατρικῆν ἀγά-
πην· ὁ ἅγιος Θεός, ὁ τῆς δεήσεως τῶν φοβου-
μένων καὶ ἀγαπόντων αὐτὸν εἰσακούων, νὰ ἀ-
ναδείξει τὸν ἀνάξιον τοιοῦτον οἶον ἐπεύχεται
μοι ἡ Ὑμετέρα σεβασμία Μακαριότης, καὶ
νὰ τρεψώνῃ καὶ τὸν ὑψηλότερον καὶ εὐεργε-
τικώτατον μοι Λύθοντην. ἐπιδοκίμασάν αὐτῷ
πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. Πόσον
ἔχάρην τούτου τοῦ ὁφειλίου ἔνεκα ἡ [αὐτῆς]
Πανισρότης, καὶ ὅν ἤθελε σιωπήσῃ τελείως
καὶ δὲν ἤθελε μὲ γράψῃ. τὸ γνωρίζω καὶ τὸ
συμπαιρένω, διατὶ ἐγνώριζα καλῶς καὶ ἐπλη-
ροφόρηθην τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑποῦ ἐγνωρίσθημεν
διάπυρον πρὸς με, τὸν δοῦλον τῆς πατρικῆς
αὐτῆς ἀγάπης καὶ φιλοστοργίας καὶ τὸ στα-
θερὸν αὐτῆς. πολλῶ μᾶλλον ὑποῦ μὲ ἠξίωσες
καὶ ἱεροῦ γράμματός τῆς, μὲ ὅλον ὑποῦ παρα-
σιωπεῖ καὶ δὲν φανεροποιεῖ καὶ τὸ πλείστον
τῆς προξενηθείσης αὐτῇ χαρᾶς καὶ εὐφροσύ-
νης. Μὲ τὸ νὰ γνωρίζω ὁμῶς, καὶ νὰ μὴν
ἀμφιβάλλω, ὅτι γνωρίζει καὶ ἡ Ὑμετέρα Πα-
νισρότης καὶ δὲν ἀμφιβάλλει τὴν πρὸς αὐτὴν
ἰδιόζουσαν κλίσιν καὶ θερμότητην οὐκίην μου
ἀγάπην καὶ εὐλόγειαν καὶ τὸ ἀμετάβλητον
αὐτῆς ἐν ὅσῳ τοῦ ποιήσαντος καὶ [συν]δέ-
σαντος καὶ ἐνώσαντος ἡμᾶς Θεοῦ τῷ συν-
δέσμῳ τῆς κατ' αὐτὸν ἀγάπης τὸ ἔξῃ ἔχω,
δὲν πλατύνω, παρακκλῶ μόνον νὰ μὲ ἐνθυ-
μᾶται ἄμποτε ἐν ταῖς ἱεραῖς αὐτῆς τελε-
ταῖς καὶ κελликаῖς προσευχαῖς, δεομένη ἐκ-

Πreasfințite, prea-învățate și de Dumnezeu
ocrotite Mitropolit, în Hristos mie pă-
rinte prea-venerat.

Πreasfinției Voastre cu smerenie mă
închin, și cu toată evlavie și multă poftă
sărut mâinile-Ți respectate, cerând de la
Pronia de sus Prea-Fericirii Tale tot bi-
nele dorit. Respectata-Ți scrisoare cu cea
mai mare evlavie și bucurie am primit-o,
din care aflând cea dorită mie sănătate
a Ta, peste măsură m'am bucurat, și am
slăvit din inimă pe cel ce Te păzește
Sfântul Dumnezeu, din a cărui milă prin
sfintele-Ți rugăciuni și noi sântem sănătoși.
Am cunoscut și cele ce au urmat, prin
care părintește Te bucuri cu mine și te
rogi călduros pentru dregătoria Căminăriei,
și mulțămesc și foarte mulțămesc, prea-
venerate al meu părinte și stăpân, pentru
atât de prisoselnica bunăvoință de stăpân
și părintească iubire față de mine cel
smerit; Dumnezeu sfântul, cel ce ascultă
de rugăciunea celor ce se tem de dânsul
și-l iubesc, să răsplătească acest lucru de
care sânt nevrednic, dăruit mie prin ru-
găciunile Fericirii Voastreenerate, și să
întărească și pe prea-înălțatul și prea-
binefăcătorul meu Domn, dându-i din
bielșug toate cererile spre mântuire. Cât s'a
bucurat pentru această dregătorie Prea-
sfinția Ta și dacă ar fi trecut cu totul și
nu mi-ar fi scris, o știu și o gâcesc, pentru că
am cunoscut bine și am aflat știuta de mine
de la început către mine, aprinsul Tău
rob, părintească iubire și statornicie a Ta,
cu atât mai mult că m'ai învrednicit de
sfânta-Ți scrisoare, de și treci supt tăcere
și nu vădești bielșugul bucuriei și mulță-
mirii ce mi s'a căsunat. De oare ce cunosc
însă, și un mă îndoiesc, că și Preasfinția
Ta nu pune la îndoială aplecarea deosc-
bită către Tine și prea-călduroasa fiasca
iubire și evlavie și nestrămutarea ei, cât
voiu avea să trăiesc prin voia celui ce
ne leagă și unește cu legătura iubirii
către dânsul Dumnezeu, nu mă mai în-
tind, ci numai rog să mă pomenești în ale
Tale sfinte slujbe, ba și în rugăciunile din
chilie, rugând stăruitor pe Dumnezeu

τανως τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου καὶ εὐτελοῦς, τοῦ μηδὲν ἄλλο ὄντος εἰ μὴ γῆ καὶ σπονδὸς καὶ ὅλως πλημμέλεια, ὅπως γένηται ἴλεως καὶ ἀξιόσχη με τῶν ποθομένων πνευματικῶν.

Τὸν πανιερώτατον ἄγιον Τορνόδου δι' αὐτῆς πανσυλαβῶς προσκυνῶ καὶ τὴν σεβάσμιον τοῦ δεξιᾶν ἀσπάζομαι ὅς μὴ μὲ ὑστερῇ δ' ἔσθ' ὅτε παρακαλῶ καὶ σεβάσμιον γραμμάτων της, ἵνα χαίρω ἐπὶ τῇ ἐφ' ἑστῇ μοι ὑγίειᾳ αὐτῆς καὶ ταῖς θεοπρεσβύταις εὐχαῖς, αἵτινες εἴησάν μοι ἄρωγαὶ ἐν βίῳ παντί· τὰ δὲ ἔτη αὐτῆς θεόθεν πλεῖστα καὶ σωτηριώδη.

αψμε', Νοσηδρίου λ'.

Τῆς Ὑμετέρας Πανισρότητος υἱὸς ἐν Χριστῷ.

pentru mine cel nevrednic și smerit, care nu sânt alta decât pământ și cenușă și întru toate păcat, ca să fie milostiv și să mă învrednicească de cele sufletești dorite.

Pe preasfințitul de Târnova prin Tine îl salut cu toată evlavia și-I sărut venerata dreaptă; să nu mă lipsească, mă rog, de respectatele-I scrisori, ca să mă bucur de dorita-I sănătate și de rugăciunile de Dumnezeu ascultate, care să-mi fie ajutoare în toată viața; iar anii Tăi de la Dumnezeu foarte mulți și mântuitori.

1745, Noiembrie 30.

Al Preasfinției Voastre fiu întru Hristos.

CIII.

1746.
Septembrie.

Alexandru Suțu, Marele Chartophylax, către Matei, Patriarhul Alexandriei, despre suirea acestuia pe Scaunul patriarhal.

Μακαριώτατε καὶ ἀγιώτατε Πάπα καὶ Πατριάρχῃ τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κυριὰ τῆς Οἰκουμένης. κήρις, κήρις Ματθαῖε, ἐν Χριστῷ μοι πάτερ καὶ δεσπότη σεβασμιώτατε.

Τὴν Ὑμετέραν θεαπρόδλητον Μακαριότητα πανσυλαβῶς προσκυνῶ, καὶ τὴν σεβάσμιον αὐτῆς δεξιᾶν ἀσπάζομαι, ἣν διαφυλάττει ὁ Κύριος ἄνοσον, εὐθυμον, ὁρίαν, μακρόδιον καὶ ἀνωτέραν παντὸς ἐναντίου. Σεβάσμιον αὐτῆς γράμμα μετὰ τῆς ὑφεισμενῆς εὐλαθείας ἔλαβον, διὰ τὴν ἀγαθὴν ὑγίαν της τὸν ἅγιον Θεὸν ἐδόξασα. ἔγνων καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πατρικῶς σημειούμενα, δι' οὗ δηλοποιεῖ τὸν θεῖον ἔλεος καὶ φήρῃ συνοδικῇ προεδριάσει τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τὸν ἀγιώτατον ἀποστολικὸν καὶ πατριαρχικὸν τῆς Ἀλεξανδρείας Θρόνον, καὶ ἐχάριεν ὑπερβαλλάντως εἰς τὸν ὁποῖον νὰ τὴν διαφυλάττει ὁ οὕτως οἰκονομίσας τὰ κατ' αὐτὴν Θεὸς ἀνωτέραν πάσης ἐπιχειρίας, καὶ ἀντικειμένης προσβολῆς καὶ περιστάσεως, μετὰ πολυχρονίου διαμονῆς καὶ γαληνιᾶς καταστάσεως, εἰς τίςταιν καὶ καταρτισμὸν τοῦ ἐμπιστευθέντος αὐτῇ χριστιανόμου πληρώματος. Γνωρίζουσα δὲ ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης τὴν ἄκραν εὐλάβειαν ἀπὸ ἀνέκαθεν πρὸς αὐτὴν φέρω, ὡς εἰς σεβάσμιον πνευματικὸν μου πατέρα καὶ δεσπότην, παρακαλῶ ἀμοιβαίως νὰ φέρεται μετὰ πατρικὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπην, καὶ νὰ μὲ εὐχεται, καὶ μακρόθεν, προστάξουσά με εἰς ὅτι μὲ γνωρίσει

Prea-fericite și preasfinte Papă și Patriarh al marii cetăți Alexandria și judecător al Lumii, doamne, doamne Matei, întru Hristos mie părinte și stăpân prea-venerat.

Fericirea Ta de Dumnezeu păzită cu toată evlavia o salut, și sărut venerata-Ți dreaptă, pe care s'o păzească Domnul fără boli, bucuroasă, sănătoasă, cu viață lungă și mai presus de orice lucru protivnic. Venerata-Ți scrisoare am primit-o cu evlavia cuvenită, am laudat pe Sfântul Dumnezeu pentru buna-Ți sănătate, am aflat și cele părintește înlăuntru însemnate, prin care vestești înaintarea cu mila lui Dumnezeu și votul sinodului a Fericirii Voastre la preasfântul Scaun apostolicesc și patriarhicesc al Alexandriei, și m'am bucurat peste măsură; pe care [Scaun] să te păstreze Dumnezeu care astfel a potrivit lucrurile pentru Tine, mai presus de toată uneltirea și pornirea protivnică și împrejurarea, întru rămânerea de ani mulți și senina stare, pentru așezarea și îndreptarea turmei creștine ce-Ți este încredințată. Ci, cunoscând Fericirea Voastră înalta evlavie ce în toate Ți port, ca unui venerat părinte sufletească și stăpân, o rog în schimb să-mi fie cu părintească iubire în Hristos, și să se roage pentru mine, și de departe, porunciindu-mi la ce

ἱκανόν, διὰ σεβασμιῶν της γραμμάτων δηλω-
τικῶν της ἀγαθῆς ὑγιείας της.

Ἡ δοῦλη της σὺζυγός μου Κασσάνδρα, μετὰ
της ἀνηκούσης εὐλαθείας, σὺν τῷ της δεξιᾶς
αὐτῆς ἀσπασμῷ, ταπεινῶς προσκυνεῖ τὴν Ὑπε-
τέραν Μακαριότητα, ἣς τὰ ἔτη εἴησαν θεόθεν
πλείστα μετ' εὐτυχίας, αἱ δὲ ἄγιοι καὶ θεοπει-
θεῖς αὐτῆς εὐχαὶ μεθ' ἡμῶν ἐν βίῳ παντί.
αἴψας, Σεπτεμβρίου.

Τῆς Ὑπετέρας θεοπροβλήτου Μακαριότητος
υἱὸς ἐν Χριστῷ καὶ πρόθυμος δοῦλος

ὁ Μέγας Χερτοφύλαξ
Ἀλέξανδρος Σοῦτζος.

crede că sânt destoinic, prin scrisorile-I
respectate, vădînd buna-I sănătate.

Roaba Ta și soția mea, Casandra, cu
evlavia cuvenită și cu sărutarea drepte Tale,
se închină smerit Fericirii Tale, ai cării ani
fie de la Dumnezeu foarte mulți cu fericire,
iar sfintele și de Dumnezeu ascultatele Tale
rugăciuni fie cu noi în viața toată.

1746, Septemvrie.

Al Fericirii Voastre de Dumnezeu păzite
fiu în Hristos și gata rob

Marele Chartophylax
Alexandru Suțu.

CIV.

Constantin-Vodă Mavrocordat către Matei, Patriarhul Alexandriei, despre
suirea acestuia în Scaun și plecarea într'acolo a Mitropolitul Tripolei.

1746,
Octombrie.

Μακαριώτατε καὶ ἀγιώτατε Πάπα καὶ Πατρι-
άρχα της μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας
καὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου, κύριε, κύριε Ματ-
θαῖε, ἡμέτερε ἐν Χριστῷ πάτερ σεβασμιώ-
τατε, τὴν Ὑπετέραν Μακαριότητα πανευλα-
δῶς προσκυνοῦντες. τὴν ἱεράν αὐτῆς δεξιάν
ἀσπάζομεθα· ὁ τῶν ὅλων Θεὸς περίεποι αὐ-
τὴν ὑγιαίνουσαν καὶ εὐδαιμονοῦσαν μετὰ
μακροβιότητος.

Δύο σεβάσματα πατριακά αὐτῆς: τὸ μὲν κατὰ
τὴν ἰ. τὸ δὲ κατὰ τὴν ιη' τοῦ ἐρέχοντος μετὰ
της προστηκούσης υἱέκῃς εὐλαθείας ἐλάβομεν.
ὁ' ὡν πληροπορηθέντες τὴν ἐρετὴν ἡμῖν ὤ-
γειαν της. ὑπερεχάρημεν ἔγνωμεν καὶ τὰ ἐν
αὐταῖς σπουδαίοντα. καὶ εἰς τὸ μὲν πρῶτον
φανερώνει ἡμῖν τὸν Θεὸν ἐλεῖν προδιδάσκον
αὐτῆς εἰς τὸν ἀγιώτατον πατριαρχικὸν Θρόνον
της Ἀλεξανδρείας. εἰς δὲ τὸ δεύτερον ὁρίζει
νὰ δώσωμεν τὴν ἀδείαν τῷ πανιερωτάτῳ Μη-
τροπολίτῃ ἁγίῳ Τριπόλει· διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὰ
αὐτῶν, ἐπειδὴ καὶ μελετᾷ νὰ κινήτῃ ἐν τάχει.
καὶ τὸν χρειάζεται. Καὶ δὴ, περὶ τοῦ Θεοῦ
συνάρσει καὶ εὐδοκίᾳ προδιδάσκον αὐτῆς εἰς
τὸν ἀγιώτατον ἀποστολικὸν καὶ πατριαρχικὸν
Θρόνον της Ἀλεξανδρείας, ὑπερμέτρως ἐχάρη-
μεν, καὶ τὸν οὕτως τὰ πάντα πανσόφως καὶ
φιλαγάθως εὐδοκῆσαντα παντοδύναμον ἄγιον
Θεὸν ἐκ μέσης ψυχῆς καὶ καρδίας ἐδοξάσα-
μεν, οὕτως καὶ ἐνθέρμως δεόμεθα ὅπως δια-
φυλάττῃ αὐτὴν εἰς τὸν ἀγιώτατον ἀποστολικὸν
καὶ πατριαρχικὸν αὐτῆς Θρόνον ὑγιαίνουσαν.
πανευδαιμονοῦσαν, μακρόβιον, εἰρηνικὴν, ἀνω-
τέραν καὶ κρείττονα πάσης ἐναντίας προσδόλῃς
καὶ μεθ' ὅσων ἐφίεται φίλων τε καὶ καταθυμίων.

Περὶ δὲ της ἐντεῦθεν ἀποστολῆς τοῦ ῥη-
θέντος πανιερωτάτου Μητροπολίτου ἁγίου Τρι-

Prea-fericite și preasfinte Papă și Patriarh
al mării cetăți Alexandria și a tot
Egiptul, doamne, doamne Matei, al
nostru întru Hristos părinte prea-venerat,
închinându-ne Fericirii Voastre cu
toată evlavia, sărutăm sfânta-Ți dreaptă;
Dumnezeul a toate să Te tot ție sănătos
și fericit întru mulți ani.

Două respectate scrisori ale Tale: una
de la 10, iar alta de la 18 ale lunii de
față le-am primit cu cuvenita evlavie fiască,
din care aflând de dorita nouă sănătate
a Ta, ne-am bucurat foarte; am aflat și
cele înăuntru însemnate, și în cea d'întăiu
arată înaintarea Ta cu mila lui Dum-
nezeu la preasfântul patriarhicesc Scaun
al Alexandriei, iar în a doua poruncește
să dăm voie preasfântului Mitropolit al
Tripolei să vie într'acolo, de oare ce și se
gândește a pleca în grabă, și au nevoie
de dânsul. Și deci, pentru înaintarea Ta
cu voia și buna voință a lui Dumnezeu la
preasfântul Scaun apostolicesc și patriar-
hicesc al Alexandriei, peste măsură ne-am
bucurat și am lăudat din adâncul sufletului
și inimii pe atot puternicul Dumnezeu
sfântul care a rânduît toate foarte înțe-
lept și cu iubire de bine, de care ne și ru-
găm fierbinte să Te păzească pe preasfân-
tul, apostolicescul și patriarhicescul Scaun
sănătos, cu totul fericit, întru mulți ani,
în pace, mai presus de toată pornirea
protivnică și cu câți dorește prieteni și
bine văzuți.

Iar pentru trimeterea de aici a zisului
preasfântul Mitropolit al Tripolei, după pa-

πόλῳ, κατὰ τὴν πατριαρχικὴν αὐτῆς ἀξίω-
σιν ἐν ταυτῇ, ἐδόθη καὶ ἡ ἄδεια τῇ Πανιερό-
τητί του, καὶ ἰδοὺ ὁποῦ ἐκίνησες διὰ τὰ αὐ-
τόθι. Ἐνωρίζουσα δὲ ἡ Ὑπερέρα Μακαριότης
ὅτι φερόμεθα πρὸς αὐτὴν μὲ ἐξχωριστὴν οὐ-
κὴν εὐλόγησιν καὶ κλίσιν, ἀντιβολουμένω ὡς
πρὸς πατέρα ἡμῶν φιλοστοργώτατον καὶ πρὸς
Θεὸν εὐχέτην διάπυρον νὰ δέσται ἐκτενῶς τοῦ
ἀγίου Θεοῦ ὁπὲρ ἡμῶν καὶ τῆς τζάρας ταύ-
της, καὶ νὰ μᾶς εὐχεται ἀπὸ καρδίας ἰδίως
τε καὶ διὰ σεβασμίων πατριῶν αὐτῆς, δηλω-
τικῶν καὶ τῆς ἐφ' ἑστέας ἡμῖν ὕψους τῆς ἡς
τὰ ἔτη εἴησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ πανευ-
δαίμονα, αἱ δὲ θεοπειθεῖς εὐχαὶ μεθ' ἡμῶν
ἐν εἴῃ παντί.

αἴμης. Ὁκτωβρίου.

Τῆς Ὑπερέρας Μακαριότητος υἱὸς ἐν Χριστῷ
καὶ ὅλως εἰς τοὺς ὁρισμοὺς

Io Constantin Vocoda.

triarhiceasca Ta socotință întru aceasta
s'a dat și voie Preasfinției Sale, și iată
că s'a pornit într'acolo. Cîi, cunoscând Fe-
cirea Voastră că avem către Dînsa deo-
sebită evlavie și aplecare fiască, răspundem
ca spre un părinte al nostru prea-iubit
și către Dumnezeu aprins rugător să roage
neconținut pe Dumnezeu Sfântul pentru
noi și pentru țara aceasta, și să ni cîi
din inimă anume și prin respectatele pă-
rintești serisori ale Tale, vestind și sănă-
tatea Ta nouă dorită; ai cărui ani fie de
la Dumnezeu foarte mulți și pe deplin
fericiți, iar rugăciunile ascultate de Dum-
nezeu cu noi în toată viața.

1746, Octomvrie.

Al Fericirii Voastre fiu în Hristos și
cu totul la porunci

Io Constantin Vocoda.

CV.

1746,
23 Novem-
bre.

Panaiot Referendariul către Matei, Patriarhul Alexandriei, cu felicitări pentru
ridicarea în Scaun.

Ὁ Κύριος περίποι καὶ διατηροῖ αὐτὴν τὴν
ἐκ τοῦ ἀγιωτάτου πατριαρχικοῦ αὐτῆς Θρό-
νου ὕψειαν ἐπιλημμένην, μακροδιότητα συν-
τηρουμένην ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ καὶ χαρᾷ.

Εἶναι καιρὸς ἅψ' ὅτου ἀνεβιβάσθη ὑπὸ τῆς
θείας Προνοίας εἰς τὴν πατριαρχικὴν περιω-
πὴν τοῦ ἀγιωτάτου Θρόνου τῆς Ἀλεξανδρείας,
ὁποῦ ἐπεθύμουν νὰ προστρέψω τῇ Μακαριότητί
τῆς διὰ δουλικῶν γράμματος τὴν μετὰ συγ-
χαρείας ὑψιλομένην προσκύνησιν, συνεστει-
λόμην ὅμως διὰ τὴν σπουδαιότητα τῆς κατα-
στάσεώς μου εἰς τόδε. τανῦν δέ, ἐκ τοῦ πρὸς
τὴν Μακαριότητά τῆς γράμματος τοῦ πανιερω-
τάτου καὶ θεοσεβεστάτου μου δεσπότη, ἀγίου
Κυζίκου, θαρρύνης, προσκυνῶ διὰ τοῦ παρόντος
δουλικῶς τὴν Ὑπερέραν Μακαριότητα, ἅμα μὲν
δεόμενος τοῦ Κυρίου νὰ τὴν διαφυλάττῃ πᾶσι
εὐαθυτάτου γήρως ἐπὶ τοῦ ἀγιωτάτου Θρόνου
τῆς, κρείττονα πάσης ἐπ' ἡρώας, ἅμα δὲ ἀντι-
βολῶν καὶ τὴν Μακαριότητά τῆς νὰ μὴ μὲ ἐκ-
βάλλῃ ἀπὸ τῆς ἱερᾶς μνήμης καὶ δεσποτικῆς
ἐννοίας τῆς, ἡς αἱ σεβάσμιαι καὶ θεοπει-
θεῖς εὐχαὶ εἴησαν μετ' ἐμοῦ εἰς ἀρωγὴν ἐν
εἴῃ παντί.

αἴμης, Νοεμβρίου κγ'.

Τῆς Ὑπερέρας σεβασμιωτάτης Μακαριότητος
δοῦλος

Περσενδάριος Παναγιωτάκης.

Domnul să Te urmărească și păzească din
preasfântul Tău patriarhicesc Scaun în
sănătate deplină [și] viață lungă impo-
dosită cu toată fericirea și bucuria.

E vreme de când ai fost ridicat de
Dumnezeiesca Pronie la patriarhiceasca
înălțime a preasfântului Scaun al Alexan-
driei, când doria să aduc Fericirii Tale
prin supusă serisoare cuvenita cu bucurie
îclinare, dar am fost oprit de micimea
stării mele atunci, iar acum, încurajat de
serisoarea către Fericirea Ta a preasfân-
tului și de Dumnezeu respectuosului stăpân
al meu, Sfântul al Cizicului, salut prin
cea de față umilit pe Fericirea Ta, ru-
gându-mă tot odată de Domnul să Te
fie până la adânci bătrânețe pe preasfântul
Scaun al Tău, mai presus de toată umiltirea,
în același timp cerând în schimb și Fe-
ricirii Tale să nu mă scoată din sfânta
amintire și stăpâneasca a Ei bunăvoină,
ale cărui respectate și de Dumnezeu as-
cultate rugăciuni să fie cu mine de sprijin
în toată viața.

1746, Noiembrie 23.

Al Fericirii Voastre prea-respectate
rob

Referendariul Panaiotachi.

CVI.

Constantin Căminarul către Matei, Patriarhul Alexandriei, cerând o intervenire pentru un drept al său pe lângă Mitropolitul muntean.

1746,
19 Decem-
bre.

Τὴν Ὑμετέραν σεβασμιωτάτην Μακαριότητα
δουλικῶς προσκυνῶ καὶ τὴν ἱερὰν αὐτῆς
δεξιὰν μετ' ἄκρας εὐλαβείας ἀσπάζομαι.

Ἀγαθὰ καὶ πρὸ ἡμερῶν ἐπροσκήνησα τὴν
Ὑμετέραν Μακαριότητα διὰ ταπεινῶν μου γραμ-
μάτων, καὶ προσμένω τὰς ἱεράς της ἀποκρι-
σεις, ὅμως καὶ τώρα, πλησιάζουσιν τῶν σεβ-
σμιῶν ἑορτῶν τῶν γενεθλίων τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δὲν ἔλειψα καὶ αὐτὸς διὰ
τοῦ παρόντος μου ταπεινοῦ νὰ προσκυνήσω
αὐτήν, παρακαλῶντας τὴν ἐκ τῆς ἁγίας ἀει-
παρθένου ἀσπόμεν τερθέοντα Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν νὰ ἀξιώσῃ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα
νὰ ἑορτάσῃ τὴν τε ἀνέκταστον θείαν αὐτοῦ
Γέννησιν, τὸ Νέον Ἔτος καὶ τὰ ἅγια Θεοφά-
νεια καὶ ἑφέτος καὶ εἰς χρόνους παμπόλλους
μεθ' ὧσις ἄκρας, διηγουσθε τὴν εὐδαιμονίαν
καὶ γαληνίαν καταστάσεως εἰς τὸν ἁγιώτα-
τον πατριάρχικὸν ἀποστολικὸν θρόνον μέχρι
γῆρας θαυμάσιου.

Προλαβόντες ἔγραψα παρακαλεστικῶς τῇ Ὑ-
μετέρᾳ Μακαριότητι διὰ τὴν ὁρφανικὴν δικαίον
ἐποῦ εἶναι εἰς τὸν πανιερώτατον ἄγιον Οὐγ-
ροβλαχίαν. οὗ τὴν Πανιερότητα εὐλαβῶς προ-
σκυνῶ, καὶ πάλιν πολλὰ μὲ εὐχὰς θάρρος τὴν
παρακαλῶ (νὰ μεσιτεύσῃ) καὶ νὰ παρακινήσῃ
τὴν Πανιερότητα του νὰ κάμῃ τὸ δικαίον καὶ
[νὰ] μὲ τὰ ἐξαποστείλῃ, ὅτι ἄλλῳ εἶναι με-
γάλον κρῖμα, καὶ. ἂν δὲν εἴρουν καιρὸν νὰ
τὰ λάβουν τώρα, θέλουν νὰ τὰ ζητοῦν εἰς τὸν
ἄλλον κόσμον, ὃς ἀρῇσω ἐποῦ ἡ Πανιερότης του
ἐγνώρισε καὶ τὴν ἰδικήν μου εὐλικρινεστάτην διὰ-
θεσιν καὶ προθυμίαν. Ἐν ὅσῳ εἶναι ἡ Ὑμετέρα
Μακαριότης αὐτοῦ, ἐλπίζω διὰ τῆς παρακινή-
σεως της νὰ γίνῃ ἡ διόρθωσις, ἡμῇ, ὅταν μεσιτεύ-
σῃ, ποῖον νὰ γράψω: Καὶ διὰ τοῦτο καὶ πάλιν
καὶ πολλάκις παρακαλῶ νὰ μὲ κάμῃ αὐτὴν τὴν
χάριν, καὶ μένω δοῦλος της προθυμότητος.

Παρακαλῶ νὰ μὲ χρησιμοποιῇ καὶ μὲ τὰ ἱε-
ρώτατά της γράμματα, δηλωτικὰ τῆς περιπο-
ύτου μοι ὧσις ... της δούλευσιν, ἂν μὲ γνω-
ρίζῃ ἱκανόν· προσέτι νὰ μὲ σημειώσῃ καὶ πότε
Θεὸς βοηθῶντος μελετᾷ νὰ κινήσῃ διὰ τὴν
Ἀλεξάνδρειαν. Οἱ δὲ χρόνοι αὐτῆς εἴησαν
θεσθέντες πλείστοι καὶ πανευτυχεῖς, καὶ αἱ πανά-
γαι εὐχαὶ αὐτῆς μετ' ἐμοῦ.

ἄψις. Δεκεμβρίου 19.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος υἱὸς ἐν Χριστῷ
καὶ δοῦλος προθυμότητος

Κωνσταντῖνος Καμινάρης.

Fericirea Voastră prea-venerată cu supu-
nere o salut și sărut sfânta-Ți dreaptă
cu înaltă evlavie.

De și și acum câteva zile am salutat pe
Fericirea Voastră prin smeritele mele scri-
sori și aștept sfintele-Ți răspunsuri, dar
și acum, apropiindu-se veneratele serbă-
tori ale Nașterii Domnului Nostru Isus
Hristos, n'am lipsit ca din nou prin cea
de față smerită a mea scrisoare să mă
închin Ție, rugând pe Hristos Dumnezeu
nostru, cel născut fără sămânță din sfânta
pururea Fecioară să învrednicească pe Fe-
ricirea Voastră a serba inefabila dum-
nezeiască a Lui Naștere, Anul Nou, și
sfintele Teofanii și în acest an și în
ani cât de mulți cu înaltă sănătate, sta-
tornică fericire și stare senină pe prea-
sfântul Scaun patriarhicesc și apostolicesc
până la bătrânețele cele mai adânci.

Înainte am scris cu rugăciune Fericirii
Voastre pentru dreptul orfanal care este
la preasfântul al Ungrovlahiei, a cărei
Preasfinție cu evlavie o salut, și iarăși Te
rog mult cu îndrăzneală fiască [să mijlo-
cești] și să îndemni pe Preasfinția Sa să
facă dreptul și [să] mi-l trimeată, căci
altfel e mare păcat, și, dacă n'au și prilej
să-l iea acum, să-l caute în altă lume,
în afară de aceea că Preasfinția Sa a eu-
noscut și aplecarea mea deosebită, prea-sin-
ceră, și graba. Întru cât privește pe Fe-
ricirea Ta, nădăjduiesc că din îndem-
nul Țău se va face îndreptarea, dar,
dacă ar lipsi, cui oare să-i seriu? Și de
aceia și iarăși și adesea rog să-mi faci
acest ajutor, și rămân al Țău rob prea-
gata.

Te rog să mă bucuri și cu preasfințele-
Ți scrisori, vădind prea-dorita mie sănă-
tate și [cerându-mi] serviciul, dacă mă știți
destoinie și încă să-mi arăți și când, cu a-
jutorul lui Dumnezeu, ai de gând să pleci
la Alexandria. Iar anii Țăi fie de la
Dumnezeu cu totul foarte mulți și fericiri,
și preasfințele-Ți rugăciuni cu mine.

1746. Decembrie 19.

Al Fericirii Voastre fiu în Hristos și
rob prea-gata.

Constantin Căminarul.

1747,
11 Ianuar

Constantin Postelnicul către Malei, Patriarhul Alexandriei, despre dobândirea grea a unui firman peste voia Ecumenicului.

Τὴν Ὑμπετέραν σεβάσμιωτάτην Μακαριότητα μεθ' ὅσης πλείστης υἱότητος εὐλαδίας προσκυνῶ, καὶ πανευλαδῶς ἀσπάζομαι τὴν σεβασμίαν αὐτῆς δεξιάν, δεόμενος τοῦ παντοδυνάμου ἁγίου Θεοῦ ὅπως διατηροῖ καὶ διαφυλάττοι τὴν Ὑμπετέραν Μακαριότητα ὀγιαίνουσαν, εὐθυμοῦσαν, εὐδαιμονοῦσαν, μακρόβιον καὶ ἀνωτέραν πάσης ἐπιφρείας.

Τὸ σεβάσιμον αὐτῆς γράμμα πανευλαδῶς ἔλαβον, διὰ τὴν ἐφετῇν καὶ εὐκτασιωτάτην μοι ὕψειαν τῆς ὑπερβαλλόντως ἐχάρην· ἔγνων καὶ τὰ ἐν αὐτῇ σημειούμενά μοι καὶ ὑπερρυχαριστῶ τῇ Μακαριότητι τῆς διὰ τὰς ἐπιδοφίλουςμένας μοι πατρικὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς, καὶ διὰ τὰς ἐπευχομένας μοι παρελθοῦσας θεοποτικὰς ἐφορτάς τῆς κατὰ σάρακα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, περὶ ὧν, ἀγκυλὰ προλαβόντως ἔκαμα τὸ χρέος μου καὶ τὴν ἐσυγχάρην. μὲ ὅλον τοῦτο καὶ πάλιν δὲν ἔλειψα καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντως νὰ τὴν εὐχαριστήσω, ὅπου περὶ τοῦτων μὲ ἐπεύχεται καὶ ἡ Μακαριότης τῆς, δεόμενος τοῦ Κυρίου ἡμῶν νὰ καταξιώσῃ αὐτήν, καθὼς καὶ ἐφέτος· οὕτω καὶ εἰς ἄλλους πολλοὺς χρόνους· νὰ ἐορτάζῃ, σὺν τῇ ἐπιτεύξει τῶν ὧν ἐρίεται καταθυμῶν.

Διὰ τὸ γιόλ-ἐμπρή, ἦται τὸ φριμάνι, διὰ τῶν σεβασμιῶν τῆς εὐχῶν ἔλαβε τέλος, τὸ ὁποῖον ἔγινε κατὰ τὴν ἀρέσκειάν τῆς, καὶ (ὡς λογιόζω) καὶ σγέδην ὅπερ τὴν ἀρέσκειάν τῆς, καὶ ἰδοὺ ὁποῦ τῆς στέλνω· ἔγινε ὅμως μὲ μαγάλλον κόπον, μὲ τὸ νὰ ἴτον χωρὶς ἄρετῃ τοῦ Παναγιωτάτου, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἤθελε μὲ κἀνένα τρόπον νὰ δώτῃ ἄρετῃ ἡ Παναγιότης του, ὡσὺν ὁποῦ εἶναι κακοκαρδιόμενος μὲ τὴν Μακαριότητά τῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἔγιναν καὶ τὰ ἐξοδα περισσότερα, καθὼς κατόπιν θέλω τὴν γράφῃ, καὶ θέλει τὸ ποχαιθῇ καλῶς· ἡ Μακαριότης τῆς, καὶ ὅταν σὺν Θεῷ ἀποφασίσῃ νὰ περάσῃ θέλει· ἑάλλῃ νὰ γεμίσῃ τὰ ὀνόματα τῶν τόπων, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἀφίσταμεν ὀνοματὰ. Παρακαλῶ τὴν Μακαριότητά τῆς, γνωρίζουσά με ὅπως δι' ὅλου υἱὸν κατὰ πνεῦμα αὐτῆς εὐπειθεύτατον, νὰ μὲ ἀΐσῃ καὶ πάλιν τῶν σεβασμιῶν γραμμῶν τῆς, πρὸς πλεονεξία τῆς εὐκτασιωτάτης μοι ὕψειας τῆς, προστάζουσά με καὶ εἰς ὅτι μὲ γνωρίζῃ ἱκανῶς νὰ τὴν δουλεύω, καὶ θέλει μὲ εὐρίσκει προθυμύτατον· ἦς τὰ ἔτη εἴησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ εὐδαιμόνα,

Salut pe Fericirea Voastră prea-venerată cu cea mai mare evlavie fiască, și sărut cu toată evlavia respectata-Ți dreaptă, rugându-mă de atot puternicul Dumnezeu Sfântul să ție și să păzească pe Fericirea Voastră sănătos, bucnos, fericit, întru mulți ani și mai presus de toată umeltirea.

Respectata-Ți serisoare cu toată evlavia am primit-o [și] m'am bucurat peste măsură de sănătatea Ta mie dorită și foarte dorită: am aflat și cele în ea însemnate mie și foarte mulțămesc Fericirii Tale pentru rugăciunile și binecuvântările părintești revărsate asupra mea, și pentru felicitările de serbătorile domnești trecute ale Nașterii după trup a Domnului Nostru Isus Hristos, pentru care, de și mai înainte mi-am făcut datoră și te-am heretisat, totuși și din nou n'am lipsit și acum să Te heretisese, cum pentru acestea îmi dorești și Fericirea Ta, rugându-mă de Domnul Nostru să Te învrednicească, precum în acest an, astfel și în alți mulți ani, să serbezi, cu căpătarea celor ce dorești.

În ce privește *ghiol-chri*, adică firmanul, prin respectatele Tale rugăciuni a ajuns la capăt, care s'a făcut după plăcerea Ta, și (cum socot) și mult chiar peste plăcerea Ta, și iată că Ți-l trimet; dar a fost cu multă osteneală, căci era fără *arz* al Preasfințitului, ca unul care nu voia nici într'un chip să dea *arz* Preasfinția Sa, fiind cu inimă rea față de Fericirea Ta, și de aceea s'au făcut și cheltuielile peste măsură, cum pe urmă Ți voiu serie, și vei cerceta-o bine Fericirea Ta, și, când cu Dumnezeu vei avea de gând să treie, vei face să se adauge numele locurilor, căci și pe dânsle le-am lăsat deschise. Rog pe Fericirea Ta, care mă știe cu totul lui tot fiu Ei prea-supus, să mă învrednicească și iarăși de respectatele scrisori ale Ei, pentru a cunoaște sănătatea-I prea-scurpă mie, poruncindu-mi și la ce mă știe vrednic a-I servi, și mă va găsi foarte gata; ai cării ani fie de la Dumnezeu foarte mulți și fericite,

αἱ δὲ σεβάσμαι αὐτῆς εὐχαὶ ἄρωγαί μοι ἐν
βίῳ παντί.

αψμζ', 'Ιαγουαρίου ια'.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιωτάτης Μακαριότητος
υἱὸς ἐν Χριστῷ, εὐπειθέστατος δοῦλος

Κωνσταντῖνος Ποστέλνικος.

iar respectatele-Ți rugăciuni să-mi fie de
ajutor în toată viața

1747, Ianuar 11.

Al Fericirii Tale prea-respectate fiu
în Hristos [și] rob prea-supus.

Constantin Postelnicul.

CVIII.

Constantin-Vodă Mavrocordat către Matei, Patriarhul Alexandriei, cu felicitări pentru zilele mari ale Bisericii.

1747,
14 Februar.

Μακαριώτατε καὶ ἀγιώτατε Πάπα καὶ Πατρι-
άρχα τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας
καὶ πάσης γῆς τῆς Αἰγύπτου, κύριε, κύριε
Ματθαῖε. ἡμεῖς ἐν Χριστῷ πότερ σεβ-
σμιώτατε, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα πανευ-
λαβῶς προσκυνοῦντες, τὴν ἱεράν αὐτῆς δε-
ξιάν ἀσπαζόμεθα. τοῦ ἀγίου Θεοῦ θεόμενοι
ὅπως διαφυλάττῃ αὐτὴν ὑγιαίνουσαν καὶ εὐη-
μεροῦσαν. μετὰ μακροθυμίας καὶ πάντων
τῶν ἀγαθῶν καὶ αὐτῇ καταθυμῶν μέχρι
γῆρας θαυμάτου καὶ λιπαροῦ.

Ἐπειδὴ δὲ ἐπλησίασαν αἱ πάνσεπται καὶ
σεβάσμαι ἡμέραι τῆς τεσσαρακονθήμερου νησ-
τείας, δὲν ἐλείψαμεν νὰ γράψωμεν καὶ πρὸς
τὴν Μακαριότητά της τὸ παρόν. τὸ μὲν διὰ
νὰ ἀποδώσωμεν αὐτῇ μετ' εὐλαβείας υἱικὴν
ἡμῶν ὀφειλουμένην προσκύνησιν, τὸ δὲ διὰ νὰ
ἐρωτήσωμεν τὰ περὶ [τῆς ποθητῆς:] ὑγείας
της· καὶ ὅτῃ παρακαλοῦμεν τὸν Κύριον ἡμῶν
νὰ ἡξιώσῃ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα νὰ δια-
περάτῃ ὅλον αὐτὸ τὸ ἱερόν τεῖχος θαρσύντως
καὶ θεοφιλῶς ἐν ἁγρᾷ ὑγείᾳ καὶ εὐρηνικῇ
καταστάσει ἐπὶ τὸν ἀγιώτατον ἀποστολικόν,
патριарχικὸν αὐτῆς Θρόνον. μετὰ τὴν συμπλή-
ρωσιν αὐτοῦ καὶ μετὰ τὰς ἐπομένους ἡμέρας τῶν
τριητῶν παθῶν καὶ τοῦ κυριωνύμου Πάσχα
εἰς πολλὰς ἡμερᾶς περιόδους. ὥς ἐπιποθεῖ καὶ
ἐξέλτῃ. Ἐνωρίζουσα δὲ ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης
τὴν πρὸς αὐτὴν ἡμῶν ἐσχωριστὴν υἱικὴν κλι-
σιν καὶ εὐλόγειαν, ὅς μὴ διαλείπῃ νὰ θέσται
τοῦ Ἀγίου ὁπὲρ ἡμῶν. καὶ νὰ μᾶς εὐχεται
ἀπὸ καρδίας, καὶ νὰ μᾶς ἀξιῇ συνεχῶς τῶν
σεβασμίων πατρικῶν αὐτῆς δηλωτικῶν τῆς
ποθητῆς ὑγείας της· ἥς τὰ ἔτη εἴησαν θεό-
θεν πάμπολλα καὶ πανευδαίμονα, αἱ δὲ μα-
κάριαι καὶ θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ, ἄρωγαί ἡ-
μῖν ἐν βίῳ παντί.

αψμζ', Φεβρουαρίου ιδ'.

Τῆς Ὑμετέρας κτλ.

Io Constantin Voevoda.

Prea-fericite și preasfinte Papă și Pa-
triarh al mării cetăți Alexandria și a
toată țara Egiptului, doamne, doamne
Matei, al nostru în Hristos părinte
prea-venerat, închinându-ne cu toată ev-
lavia Fericirii Voastre, sărutăm sfânta-
Ți dreaptă, rugând pe Dumnezeu Sfân-
tul să Te ție sănătos și bucuros întru
mulți ani, cu toate cele bune și Ție
dorite până la bătrânețe adânci și se-
nine.

De oare ce s'au și apropiat prea-respec-
tatele și veneratele zile ale Postului Mare,
n'am lipsit să scriem și către Fericirea Ta
serisoarea de față, pe de o parte ca să-Ți
dăm evlavios curenita închinare fiască, iar,
pe de alta, ca să întrebăm despre nouă do-
rita (?) Ta sănătate; și deci rugăm pe
Domnul Nostru să învrednicească pe Feri-
cirea Voastră a străbate tot acest stadiu
sfânt cu plăcere și iubire de Dumnezeu în
cea mai înaltă sănătate și pașnică stare pe
preasfântul apostolicesc, patriarhicesc al Ei
Scam, cu împlinirea lui și cu următoarele
zile ale înfricoșatelor patimi și ale Paștilor
Domnului în multe curgeri de ani, precum
poftești și dorești. Ci, cunoscând Fericirea
Voastră osebita fiască aplecare și evlavie
a noastră către Dânsa, să nu lipsească a
se ruga de Cel Sfânt pentru noi, și să se
roage din inimă pentru noi, și să ne în-
vrednicească neconținut de respectatele-Ți
serisori părintești, vădindu-Ți dorita sănă-
tate: ai cărui ani fie de la Dumnezeu foarte
mulți și cu totul fericiți, iar fericitele și de
Dumnezeu ascultate Tale rugăciuni, aju-
toare nouă în toată viața.

1747, Fevruar 14.

Al [Fericirii] Voastre, ș. c. I.

Io Constantin Voevoda.

1747,
8 Mart.

Constantin-Vodă Mavrocordat către Matei, Patriarhul Alexandriei, cu urări de serbători.

Μακαριώτατε καὶ ἀγιώτατε Πάπα καὶ Πατριάρχα τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτὰ τῆς Οἰκουμένης, κύριε, κύριε Ματθαῖε, ἡμέτερε ἐν Χριστῷ πάτερ σεβασμιώτατε, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα πανευλαβῶς προσκυνοῦντες, τὴν ἱερὰν αὐτῆς δεξιὰν ἀσπαζόμεθα, ἣν διαφυλάττοι ὁ Κύριος ἐν ἄκρῃ ὑγίειᾳ καὶ σὺν ἡμερίᾳ διηγεῖται μετὰ μακροβιότητος.

Σεβάσμιον γράμμα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος μετὰ τῆς ἀνηκούτης οὐκείας εὐλαβείας ἐλάβομεν, διὰ τὴν ἀγαθὴν ὑγίαν τῆς λῆαν ἐχάρημεν, ἐγνωμεν τὰ τε ἐν αὐτῇ καὶ τῷ σεβασμῷ τῆς πιττακίῃ σημειούμενα, ὅτι ἡ λαδὴ κατευοδόθη μεθ' ὑγείας εἰς Βασιλεῖουσιν, καὶ ἐχάρημεν οὐκ ὀλίγον, ὅντες ἐννοιασμένοι διὰ τε τὴν δριμύτητα τοῦ χειμῶνος, διὰ τὴν κακοπάθειαν τῶν τῆς ὁδοῦ δυσχερειῶν καὶ τὸ φιλάσθενον τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος· χάρις δὲ τῷ ἁγίῳ Θεῷ, ὅπου τὴν διεσφύλαξεν ἀδελφὴ καὶ ἡνωτέραν πάσης περιπετείας καὶ δυσχερείας. Ἐγνωμεν καὶ ὅτι τὴν ἐδεξιώθη ὁ Παναγιώτατος μετὰ τῆς ἀνηκούσης ὑποδοχῆς καὶ περιποιήσεως, καὶ μένουσιν κατὰ τοῦτο χρῶσται τῇ Παναγιότητι τοῦ καὶ ἐτοιμότετοι εἰς τοὺς πατρικοὺς αὐτῆς ὅρισμούς. Εὐχαριστοῦμεν δὲ καὶ δι' ὅσα ἐρεσῆς ἐπέγχεται πατρικῶς ἡ Ὑμέτερα Μακαριότης περὶ τῶν προκειμένων ἁγίων ἡμερῶν τῆς τεσσαρακονθήμερου νηστείας, τὰς ὁποίας νὰ καταξιώσῃ καὶ αὐτὴν ὁ αἷτιος τοῦτων νὰ τὰς διέλθῃ εὐμαρῶς καὶ θεωριλῶς, νὰ προσκυνήσῃ καὶ τὰ φοικτὰ πάθη σὺν τῇ ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ ἐγέρσει ἐν ὑγίειᾳ καὶ εὐρηνικῇ καταστάσει εἰς ἐτῶν πολλῶν περιόδους, ὡς ἐφίεται.

Γνωρίζουσα τοίνυν ἡ Ὑμέτερα Μακαριότης τὴν πρὸς αὐτὴν ἀνέκαθεν ἄκραν εὐλάβειαν ἡμῶν καὶ οὐκίην ἐν Χριστῷ ἀγάπην, ὥς εἰς σεβασμιώτατον πνευματικὸν πατέρα, παρακαλοῦμεν νὰ μὴ διαλείπῃ νὰ εὐχεται καὶ μακρόθεν ὑπὲρ ἡμῶν εἰς τε τὰς ἱερὰς αὐτῆς ἐντεῖσεις καὶ πρὸς Κύριον τελεστάς, καὶ θέλομεν γνωρίσει τὴν χάριν, μένοντες εἰς τοὺς πατρικοὺς αὐτῆς ὅρισμούς ἐτοιμότετοι. Ἄς ἔχομεν δὲ καὶ πάλιν σεβάσμιον αὐτῆς γράμμα, διὰ νὰ χαίρωμεν ἐπὶ τῇ ἐρεστῇ ὑγίειᾳ αὐτῆς· [ἡς] τὰ ἔτη εἴησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ εὐτυχῆ· αἱ

Prea-fericite și preasfințite Papă și Patriarh al mării cetăți Alexandria și judecător al Lumii, doamne domn Matei, al nostru în Hristos părinte prea-respectat, pe Fericirea Ta cu toată evlavie salutând-o, sărutăm sfânta-Ți dreaptă, pe care să Te fie Domnul în cea mai deplină sănătate și neconținută fericire întru mulți ani.

Respectata scrisoare a Fericirii Voastre cu fiasca evlavie cununată am primit-o, pentru buna-Ți sănătate foarte ne-am bucurat, am aflat cele dinăuntru, și însemnate în pitacul Țău respectat, că adevărat ai călătorit cu sănătate la Împărăție, și ne-am bucurat nu puțin, fiind îngrijorați de asprimea iernii, pentru osteneala greutăților din cale și slăbiciunea Fericirii Tale, dar slavă Sfântului Dumnezeu, care Te-a păzit nevătămat și mai presus de toată împrejurarea și greutatea. Am aflat și că te-a primit Preasfântul cu întâmpinarea cununată și ospitalitate, și rămânem pentru aceasta îndatorați Sfintiei Sale și preagata la părintești-Ți porunci. Mulțumim și de câte apoi ni urcăză părintește Fericirea Voastră pentru apropiatele sfinte zile ale Postului Mare, pe care Făptuitorul acestora să Te învrednicească și pe Tine să le petreci bine și cu iubire de Dumnezeu [și] să Te închini și la înfricoșatele patimi cu Învierea Lui din morți în sănătate și pașnică stare în curs de ani mulți, cum dorești.

Cunoscând apoi Fericirea Voastră reciproca înaltă evlavie către Tine a noastră și fiasca iubire în Hristos, ca față de un prea-venerat părinte sufletește, rugăm să nu lipsească a se ruga și de departe pentru noi în sfintele-Ți rugăciuni și slujbe către Domnul, și vom cunoaște harul, rănănând la părintești-Ți porunci prea-găta. Ci să avem și iarăși scrisoarea Ta respectată, ca să ne bucurăm de dorita-Ți sănătate; [ai cării] ani fie de la Dumnezeu preamulți și fericiți; iar sfintele și de Dum-

δὲ ἔχει καὶ Θεοπεποιθεὶς αὐτῆς εὐχαὶ ἁρωγαὶ
διὰ βίου παντός.

αφμζ', Μαρτίου η'.

Τῆς Ὑπετέρας Μακαριότητος υἱὸς ἐν Χρισ-
τῷ καὶ εἰς τοὺς ὁρισμοὺς

Constantin Voevod.

nezeu ascultatele-Ți rugăciuni să ni fie
întru ajutor în toată viața.

1747, Martie 8.

Al Fericirii Voastre fiu în Hristos și la
porunci.

Constantin Voevod.

CX.

Constantin-Vodă Mavrocordat către Matei, Patriarhul Alexandriei, despre
apropierea serbătorilor.

1747,
April.

Μακαριώτατε καὶ ἀγιώτατε Πάπα καὶ Πα-
τριάρχα τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας
καὶ κριτὰ τῆς Οἰκουμένης, κήριε, κήριε
Ματθαῖε, ἡμέτερο ἐν Χριστῷ πάτερ σε-
βασμιώτατε, τὴν Ὑπετέραν Μακαριότητα πα-
νευλαδῶς προσκυνοῦντες, τὴν σεβασμίαν αὐ-
τῆς δεξιάν ἀπαζόμεθα· ἣν διαφυλάττει ὁ
Κύριος ἐν ἄκρῃ ὁγισίᾳ καὶ διηγεσεί εὐη-
μερίᾳ μετὰ μακροβιότητος.

Μετὸ νῦν πλησιάζῃ ἡ λαμπροφόρος ἑορτὴ
καὶ πανήγυρις τῆς ἐκ νεκρῶν ἐγέρσεως, δὲν
ἐλείψαμεν διὰ τοῦ παρόντος ἐρωτῶντες τὰ περὶ
τῆς ἐφετῆς ὁγισίας τῆς, νῦν συγχαρῶμεν αὐτῇ
υἱῶς. παρακαλοῦντες αὐτὸν τὸν Κύριον νῦν
καταξιώσῃ τὴν Ὑπετέραν Μακαριότητα νῦν ἑορ-
τάσῃ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ Ἀνάστασιν καὶ νῦν π-
νηγύρισῃ φαιδρῶς καὶ θεοφιλῶς, μεθ' ὁγισίας
ἀμεταπτώτου, πανευτυχοῦς τε καταστάσεως
καὶ πολυχρονίου διαμονῆς ἐπὶ τὸν ἀγιώτατον
ἀποστολικὸν αὐτῆς Θρόνον, καὶ ἐφετός, καὶ
καθ' ἑξῆς, εἰς πολλὰς ἡλίου κυκλοφορίας. Γνω-
ρίζουσα δὲ ἡ Ὑπετέρα Μακαριότης τὴν πρὸς
αὐτὴν ξεχωριστὴν υἱικὴν ἡμῶν εὐλόγησιν καὶ
ἀγάπην, παρακαλοῦμεν νῦν μὴ διαλείπη ἀπὸ
τοῦ νῦν δεῖται τοῦ ἁγίου Θεοῦ εἰς τὰς ἑρο-
πραξίας καὶ πρὸς Κύριον ἐκτενεῖς αὐτῆς προ-
σευχὰς ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ θέλομεν ὁμολογεῖ τὴν
χάριν, μένοντες εἰς τοὺς πατρικοὺς αὐτῆς ὁ-
ρισμοὺς ἐτοιμότεροι. Ἄς ἔχωμεν τοίνυν καὶ
σεβάσιμον αὐτῆς γράμμα διὰ νῦν χαίρωμεν ἐπὶ
τῇ ἐφετῇ ὁγισίᾳ, καὶ ταῖς πατρικαῖς αὐτῆς
εὐχαῖς, αἵτινες εἴησαν ἡμῖν ἁρωγαί· ἣς καὶ
τὰ ἔτη παρὰ Θεοῦ πολλὰ καὶ εὐτυχίᾳ.

αφμζ', Ἀπριλίου.

Τῆς Ὑπετέρας Μακαριότητος υἱὸς ἐν Χρι-
στῷ καὶ ὅλως εἰς τοὺς ὁρισμοὺς

Constantin Voevod.

Prea-fericite și preasfințite Papă și Pa-
triarh al mării cetăți Alexandria și ju-
decător al Lumii, doamne domn Matei,
al nostru întru Hristos părinte prea-
venerat, Fericirii Voastre cu toată evla-
via închinându-ne, sărutăm respectata-Ți
dreaptă; pe care să te păzească Domnul
în cea mai deplină sănătate și în ne-
conținută mulțămire întru mulți ani.

Cum se apropie aducătoarea de strălu-
cire serbătoare și prăznuire a Învierii din
morți, n'am lipsit prin cea de față în-
trebând de dorita-Ți sănătate, ca să ne
bucurăm cu Tine ca un fiu, rugând pe
Domnul însuși să învrednicească pe Fe-
ricirea Voastră a serba Sfânta-I Înviere
și a o petrece voios și cucernic, cu
sănătate netulburată, stare cutotul fe-
ricită și îndelungată rămânere în apos-
tolicescul Tău Scaun preasfânt, și în a-
cest an, și pe urmă, în multe cercuri ale
soarelui. Iar, cunoscând Fericirea Voastră
osebita noastră evlavie și iubire de fiu către
Tine ne rugăm să nu lipsească a se ruga de
Sfântul Dumnezeu în slujbele Tale și ru-
găciunile înfocate către Domnul pentru noi,
și-Ți vom arăta recunoștință, rămânând
prea-gata la părințeștile-Ți porunci. Să
avem deci și o respectată scrisoare a Ta
ca să ne bucurăm de dorita sănătate și de
părințeștile-Ți rugăciuni, care să ni fie
ajutătoare; ai cărți ani fie de la Dumnezeu
mulți și buni.

1747, April.

Al Fericirii Voastre fiu în Hristos și cu
totul la porunci

Constantin Voevod.

1754,
2 Decem-
bre.

Hatîşerif către Constantin-Vodă Racoviță, pentru suirea pe tron a Sultanului Osman al III-lea.

Χάττι τοῦ Σουλτάνου Ὁσμάν περὶ τῆς εἰς τὸν Θρόνον ἀναβάσεώς του.

Ἐξοχε τῶν Αὐθεντῶν τοῦ γένους τοῦ Μεσσία, Βοεβόδα τῆς Βλαχίας, Μεγαλζαδὲ Κωνσταντίνε Βοεβόδα, τὰ τέλη σου εἶψαν μὲ καλὴν ἐκδασιν! Ἐρχομένου τοῦ παρόντος ὕψηλοῦ βασιλικῶ ὁρισμοῦ, γνωστὸν ἔστω ὅτι ὁ μεγαλῆτερος ἀδελφός σου πρῶτον βασιλεὺς Σουλτάν Μαχμουδ (ὃν ἀναπαύσῃ ἡ χάρις ἐν σκηναῖς τοῦ Παραδείσου) ἐπειδὴ μὲ τὴν θέλησιν τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ ἀπεδήμησεν εἰς τὸ σερᾶι τοῦ Τριανταφυλλῶνος, ὁ τὰ καταθύμια τοῖς ἀνθρώποις ἐραθεῶν Ὑψίστος καὶ μεγάλωνυμος καὶ ἀνείκαστος Θεός, ὁ πρὸ αἰῶνων προορίσας μὲ τὴν ἀτελεύτητον θέαν εὐδοκίαν αὐτοῦ καὶ ἐθύλησιν καὶ εὐδόκησιν εἰς ἐμέ. κατ' ἄξιον τῆς ἐνοῦτης μοῖ ἐμπρόσθου βασιλικῆς λαμπρότητος, μὲ τὸ νὰ ἦτον ἡ τάξις τῆς διαδοχῆς τῆς Βασιλείας μου εἰς τὸ νὰ διαδεχθῶ ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ χαρᾷ τὸ στέμμια τοῦ ἀνωτάτου βασιλικῶ θρόνου τῆς θείας ἐπιτροπῆς, ὅθεν, κοινῇ γνώμῃ καὶ ἐκλογῇ καὶ θελήσει τῶν ὑψηλῶν ἐξουρᾶδων καὶ ὅλων τῶν τιμίων οὐλεμᾶδων, καὶ μὲ τὴν ὑπόκλησιν καὶ ὑποταγὴν ὅλων τῶν μικρῶν τε καὶ μεγάλων, ἀνηγορεύθηκα σὺν Θεῷ κατ' ἄξιον καὶ εὐλογίαν καὶ ἀπεκατεστήθην ἐν ὧραις καλαῖς εἰς τὴν βασιλικὴν καθέδραν τῇ κη' τοῦ παρόντος μηνὸς Σεφὲρ τοῦ ἐνεστώτος χιλιετοῦ ἑκατοστοῦ ἑξηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. αἰεὶς ἡμέρᾳ Παρασκευῇ ἐτυπώθη δὲ μανέδα μου εἰς τὸ ἐνδοξόν μου ὄνομα. Ὅθεν, διὰ τὴν φανερωθῆ καὶ νὰ διαδοθῇ εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν τῆς Βασιλείας μου, ξεχωριστὰ εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἡ εἰδησις αὗτη τῆς μεγίστης δωρεᾶς καὶ τῆς θείας χάριτος καὶ εὐδοκίας, διὰ τοῦτο ἐξεδόθη τὸ παρὼν μου ἐνδοξὸν πρόσταγμα, καὶ σὲ ἐστάλθῃ ἐπὶ ταῦτο μὲ τὸν παρόντα τιμώτατον βασιλικὸν σιλαχῶρη, Μπερχρησαντὲ Μουσταφᾶ-μπεγγην. Λοιπόν, φθάνοντας σὺν Θεῷ τὰ παρὼν, νὰ φανερώσῃς καὶ νὰ κοινολογήσῃς εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ τόπου τούτου τὸ γεγονὸς κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, τζουλοῦσι-χουμαριόν, εἰς τὴν ὕψηλὴν καθέδραν τῆς κοσμοκρατορικῆς Βασιλείας μου, καὶ νὰ ῥιχθοῦν τόπια εἰς τὰ κάττρα καὶ εἰς τοὺς κουλέδαξ, καὶ νὰ κἀμῃς διάφορα σενλίγια καὶ χαραῖς. Ὅς ἔνεκεν ἐξεδόθη ὁ παρὼν ἐνδοξός μου βασιλικὸς ὁρισμός, ὅστις φθάνοντας, νὰ ἐνεργή-

Hat al Sultanului Osman pentru înălțarea sa în Scann.

Fruntaș al Domnilor din neamul lui Mesia, Voevod al Vlahiei, Constantin Voevod, fiul lui Mihai, fie-Ți sfârșitul bun! Venind cea de față înaltă poruncă împărătească, să-Ți fie cunoscut că mai marele frate odinioară Împărat, Sultanul Mahmud (pe care să-l odihnească Domnul în corturile Raiului), de oare ce cu voia Prea-Înaltului Dumnezeu a plecat în grădina Trandafirului, cel Preaînalt, care îndeplinește dorințele oamenilor, cel cu nume mare și fără păreche Dumnezeu, cel care înaintea vremilor a fost aplecat cu bunăvoința divină nesfârșită a lui și voie și aplecare spre mine, după vrednicia strălucirii împărătești ce e în mine înăseută, fiind rânduiala urmării la Împărăție a mea ea să primesc în fericire și mulțămire cununa celui mai înalt împărătesc Scann al divinei îngrijiri, deci, cu părerea și alegerea obștească și cu voia înalților Viziri și a tuturor cinstiților ulamale și supunerea tuturor celor mici și mari, am fost proclamat cu Dumnezeu după vrednicie și binecuvântare și am fost așezat în ceasuri bune pe Scannul împărătesc la 28 ale lunii de față. Sefer, din anul eurgător o mie o sută șai-zeci și opt, și ziua sfântă de Vineri; și s'a bătut moneda mea în gloriosul nume al meu. Deci, ca să se vădească și să se împărtășească în toată stăpânirea Împărăției Mele, în deosebi în acel loc, această știre a marelui dar și a divinului har și bunăvoinți, pentru aceea s'a dat glorioasa mea poruncă aceasta, și Ți s'a trimes pentru aceasta cu acest prea-cinstit împărătesc salahor, Behri-zadê Mustafa-beiu. Deci, ajungând cu Dumnezeu serisoarea de față, să vădești și să faci știut la toți locuitorii țerii aceleia ceea ce s'a întâmplat în felul ce s'a spus, *giulus-humaium*, la înaltul Scann al Împărăției mele stăpână a lumii, și să se desearce tunurile în cetăți și turnuri, și se faci deosebite *şenlăcuri* (festivități) și semne de bucurie. Pentru care s'a dat această glorioasă poruncă împărătească a mea, care ajungând, să îndeplinești în felul

σης κατὰ τὸν εἰμαρμένον (sic) τρόπον μὲ ἄκραν ὑποταγὴν καὶ ὑπόκλισιν τὴν περίληψιν τοῦ ἐκδοθέντος βασιλικοῦ μου ὀρισμοῦ, καὶ νὰ προσέχης ἀπὸ τὰ ἐναντία. Ἐπεὶ νὰ ἡσυχῇς, καὶ εἰς τὸ ἐνδοξόν μου σημεῖον νὰ πιστεύῃς.

Ἐγγράφη εἰς τὰ τέλη (28) τοῦ Σεφέρ, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔτει 1168.

citat cu desăvârșită supunere și aplecare cuprinsul poruncii mele împărătești ce am dat, și să te oprești de la împotrivire. Așa să știi, și să te încrezi în semnul meu glorios.

S'a scris spre sfârșitul (la 28) lui Sefer, în Constantinopol, anul 1168.

CXII.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Constantin-Vodă (Mavrocordat), despre scrisorile primite, o greșeală a fostului episcop de Buzău și socotelile mănăstirilor închinat.

1757,
8 Septem-
bre.

Τῆγλότητε, Θεοσεβέστατε καὶ μεγαλοπρεπέστατε Αὐθέντα καὶ Ἡγεμῶν πάσης Οὐγκροδλαχίας, κήριε, κήριε Ἰωάννη Κωνσταντίνε Βασδέδα, υἱὲ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τὴν Ὑμετέραν Θεοφροόρητον Ὑψηλότητα πατρικῶς εὐχόμενοι καὶ εὐλογοῦντες, ἡδέως καὶ περιχαρῶς προσαγορεύομεν, καὶ τοῦ ἀγίου Θεοῦ δεόμεθα ὅπως διαφυλάττῃ αὐτὴν ἀνωτέραν πάσης ἀντικειμένης θυνάμειως καὶ ὑπερκείμενην παντὸς ἀνιάρου καὶ λυπηροῦ συναντήματος ἐν ἀκροτάτῃ ὑγίειᾳ καὶ πολυχρονίῳ διαμονῇ καὶ πανευδαιμόνῳ στερεώσει εἰς τὸν ἐκλαμπρότατον αὐτῆς Θρόνον, μετ' ἀγαθῆς ἐπιτεύξεως τῶν ὧν ἐρίσται θεῶν καταθυμῶν.

Πανέκλαμπρον γράμμα τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος ἄρμενοι ἐλάβομεν, καὶ, διὰ τὴν ἀγαθὴν καὶ περιπόθητον ἡμῖν αὐτῆς ὑγίειαν μαθόντες, ὑπεράλλόντως ἐχάρημεν. Ἐλάβομεν δὲ καὶ τὰ ἴσα τοῦ πρώην Ποζαίου, δι' ὧν καὶ ἐκαταλάβαμεν καὶ τοῦτου τὴν πλάνην. Διὰ δὲ τῶν ἱερῶν μοναστηρίων ὁποῦ γράφει ἡ Ὑψηλότης τῆς εἰς τὸ νὰ διορίσωμεν νὰ πάrouν λογαριασμόν, ἡμεῖς ἄλλον τινα δὲν ἔχομεν παρὰ τὴν Ὑψηλότητά της, καὶ λοιπὸν ὡς ἴδιος οἰκοκύριος ὅς προστάξῃ νὰ πάrouν τὸν λογαριασμόν τους. Τὴν ἐκλαμπροτάτην καὶ εὐσεβεστάτην κυρίαν Δόμναν, μετὰ τῶν ἐκλάμπρων καὶ φιλότιμων ἡμῶν τέκνων, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι πατρικῶς εὐχόμενοι, εὐλογοῦμεν. Νὰ μᾶς ἀξίῃ δὲ, παρακαλοῦμεν, καὶ τῶν πανεκλάμπρων αὐτῆς ὁηλωτικῶν γραμμάτων τῆς ἀγαθῆς καὶ ἐφετωτάτης ἡμῖν ὑγείας της· ἵς τὰ πανέκλαμπρα ἔτη αὐτῆς εἴησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ πανευδαιμονέστατα.

αὐν', Σεπτεμβρίου η'.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοσεβεστάτης Ὑψηλότητος ἐνθερμος πρὸς Κήριον εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

Prea-înălțate, prea-evlavioase și preamărește Domn și Stăpân al Ungrovlahiei, doamne, doamne Io Constantin Voevod, fiu în Duhul Sfânt iubit și preadorit al Smereniei Noastre, rugându-ne părintește pentru Înălțimea Voastră de Dumnezeu păzită și binecuvântând-o, ne îndreptăm cu plăcere și bucurie, și ne rugăm de Sfântul Dumnezeu să Te fie mai presus de toată puterea protivnică și peste orice lucru supărător și de întristare în cea mai deplină sănătate și rămânere întru mulți ani pe prea-strălucitul Tău Scaun, cu buna dobândire a celor dumnezeiești dorite.

Prea-strălucita scrisoare a Înălțării Voastre am primit-o cu plăcere și, de buna prea-dorita de noi sănătate a Ta aflând, peste m'ăsură ne-am bucurat. Am primit și copiile fostului episcop de Buzău, prin care am aflat rătăcirea acestuia. Iar pentru sfintele mănăstiri despre care scrii Înălțimea Ta ca să orânduim a se face socoteală, noi pe alt cineva n'avem decât pe Înălțimea Ta, și deci ca însuși gospodar orânduiește să-și facă ei socoteala. Pe prea-strălucita și prea-evlavioasa Doamnă, cu străluciții și preaiubiții copii ai voștri, în Sfântul Duh, cu părintească rugăciune îi binecuvântăm. Ci să ne invrednicești, ne rugăm, și de prea-strălucitele-Ți scrisori, vădind buna și nouă prea-dorita-Ți sănătate; ai cării ani fie de la Dumnezeu prea-mulți și cu totul prea-fericiți.

1757, Septembrie 8.

Al Înălțimii Voastre prea-evlavioase călduros rugător către Domnul

† Al Alexandriei Matei.

CXIII.

C. 1757,
Novem-
bre.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Marele Postelnic Alexandru și fiul lui, Constantin, despre logodna acestuia și legătura lui, ca Patriarh, cu mănăstirea Hangului.

Τῷ Μεγάλῳ Ποστέλνικῳ κυρίτῃ 'Αλεξάνδρῳ
καὶ υἱῷ του, Κωνσταντίνῳ.

'Ενδοξέστατε καὶ εὐγενέστατε ἄρχων Μέγα Πο-
στέλνικε κυρίτῃ 'Αλέξανδρε, υἱὸς ἐν 'Αγίῳ
Πνεύματι ἀγαπητὲ τῆς ἡμῶν [Μετριότητος].

Προλαβόντως ἐγράψαμεν τῇ 'Ενδοξότητι τῆς
συγχάιροντες ἅμα διὰ τὴν νέαν Αὑθεντίαν τοῦ
ὕψηλοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου Αὐθέντου (ὃν ὁ
Κύριος πολυετείῃ) καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς Ποστέλ-
νιτίας τῆς 'Ενδοξότητος τῆς. Νῦν δέ, μαθόντες
δι' ἑνὸς τιμίου γράμματος τοῦ ἐνδοξοτάτου
ἀρχοντος πατρὸς τῆς τοῦ σου αἰσίους ἀρχα-
βώνας, καὶ αὐτὸς συγχαιρόμενοι γράφομεν τῇ
Σῇ 'Ενδοξότητι. ἐπευχόμενοι τοῦ ἁγίου Θεοῦ
ἵνα αἱ μὲν εὐχαὶ ὡς αἰτῶνται καὶ ἐν ὥραις κα-
λαῖς καὶ εὐλογημέναις μετὰ τύχης λαμπράς
καὶ εὐφροσύνης, ἀξιωθεῖν δὲ καὶ τῶν τιμίων
στεφάνων, ὡς ἐπιποθεῖ καὶ ἐρίσται. Νὰ ἔχῃ
τὴν εὐχὴν μας ὡς πνευματικὸν ἡμῶν τέκνον
καὶ οἰκτίος καὶ ὡς ἡμέτερος ἐπίτροπος τοῦ
καθ' ἡμᾶς ἱεροῦ μοναστηρίου Χάγκου, νὰ ἐπι-
σκέπῃ τὸν ἡγουμένον μας Ἱεροθέον εἰς πᾶσαν
ἀνάγκην καὶ χρειώδη ὑπόθεσιν αὐτοῦ. ὅπως
εἰς τὰς εὐτυχισμένας ἡμέρας τῆς Εὐγενείας
Τῆς ἡμετέρας δουληθῇ καὶ αὐτὸ τὸ πτωχὸν μονα-
στήριον νὰ ἀναλάβῃ ὀλίγον, καὶ θέλομεν πα-
ρακαλεῖ διὰ παντὸς τὸν ἅγιον Θεὸν ὑπὲρ τῆς
πανευδαίμονος ἡγείας καὶ πανευτυχῶς σπε-
ρεώσεως τοῦ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου καὶ διὰ τὴν
ἡγείαν καὶ εὐζωίαν καὶ πανευτυχίαν κατὰστα-
σιν τῆς 'Ενδοξότητος τῆς, οὗ (sic) τὸ τέλος καὶ
ἡ εὐχὴ καὶ ἡ εὐλογία τῆς ἡμῶν Ταπεινότητος
εἶναι μεθ' ὑμῶν.

Τῆς Ὑμετέρας 'Ενδοξότητος εὐχέτης πρὸς
Θεὸν

† Ὁ 'Αλεξανδρείας Ματθαῖος.

Marele Postelnic Chiriță Alexandru și
fiului său Constantin.

Prea-slăvite și prea-nobile domn Mare Pos-
telnic Chiriță Alexandru, fiu întru Du-
hul Sfânt iubit al [Smereniei] Noastre.

Dăunăzi am scris Slăvirii Tale, bucu-
rându-ne cu dânsa și pentru noua Domnie
a prea-înălțatului și prea-evlaviosului Domn
(pecare Domnul să-l fie întru mulți ani)
și pentru vrednicia Postelniceiei Slăvirii
Tale. Iar acum, aflând priunt' o cinstită seri-
soare a prea-slăvitului domn părintele Tău
fericita Ta logodnă, și, iarăși, bucurându-ne
împreună, scriem Slăvirii Tale, rugând
pe Sfântul Dumnezeu ca rugăciunile să
fie fericite și în ceasuri bune și binecuvân-
tate cu soartă strălucită și mulțumire, și
să Te învrednicești și de cinstitele eumunii,
cum postești și dorești. Să ai rugăciunea
mea ca un fiu sufletește al nostru și casnie
și ca episcop al nostru la sfânta noastră
mănăstire Hangu, ca să ocrotești pe egu-
menul nostru Ierotei la toată nevoia și lu-
erul de folos al lui, pentru ca în fericitele
zile ale Nobletei Tale să poată și acea să-
racă mănăstire să se întemeieze puțin, și ne
vom ruga întru toate de Sfântul Dumnezeu
pentru cu totul fericita sănătate și prea-
norocita întărire a prea-înălțatului Domn
și pentru sănătatea și viața bună și starea
cu totul fericită a Slăvirii Tale: și mila și
rugăciunea și binecuvântarea Smereniei
Noastre să fie cu voi.

Al Slăvirii Voastre rugător către Dum-
nezeu

† Al Alexandriei Matei.

CXIV.

C. 1757,
Novem-
bre.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către egumenul Ierotei al Hangului, despre
ocrotirea din partea Marelui Postelnic Alexandru.

Ἱεροθέῳ τῷ ἡγουμένῳ.

† Ὅσιώτατε ἡμέτερε πρωτοσύγκελλε καὶ ἡ-
γουμένης τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου Χάγκου, κἀρ
Ἱεροθέε, τέκνον ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὸν τῆς
ἡμῶν Μετριότητος.

Egumenului Ierotei.

† Prea-cuvioase al nostru protosinghel și
egumen al sfintei mănăstiri Hangu, chir
Ierotei, fiu în Domnul iubit al Sme-
reniei Noastre.

Δύο σου γράμματα προλαβόντως ἐλάβομεν, τὸ μὲν διὰ τοῦ ἡμετέρου ἀρχιμανδρίτου καὶ Ἰωσήφ, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, ἐξ ὧν ἐχάρημεν τὴν ὑγείαν σου καὶ καλὴν κατάστασιν τοῦ καθ' ἡμᾶς ἱεροῦ μοναστηρίου, ὅπου διὰ διουκῆσεως καὶ ἐπιμελείας σου ὅπου ἀόκνως ἐπιτελεῖς ἔχει.

Ὅτω λοιπὸν νὰ ἐπιμελῇσαι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς αὐτό, νὰ ἔχῃς τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εὐχὴν μας, ἵνα διὰ τῆς ἐπιμελείας σου καὶ καλῆς διοικήσεως δυνήθῃ καὶ αὐτὸ τὸ πτωχὸν νὰ ἀναλάβῃ ὀλίγον, καὶ ἕξεις τοὺς μισθοὺς τῶν πόνων σου ἅξιους παρὰ Θεοῦ, καὶ παρ' ἡμῶν τὰς πατρικὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας πλουσίως.

Ἐλάβομεν δὲ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἀρχιμανδρίτου καὶ τὰ 250 γρόσια ὅπου ἔστειλλεν, ὁμοῦ καὶ μίαν ἱερατικὴν στολήν. δι' ὧν καὶ ἀπὸ φυχῆς σὲ εὐχάρημεν ὅπου, γνωρίζοντας ταῖς χρεῖαις καὶ ἀνάγκαις ἡμῶν ταῖς οὐκ ὀλίγαις, ὁὐν ἐλατῆρες ἀπὸ τοῦ νὰ βοηθήτῃς τὸ κατὰ δύνανται. Ἐγράψαμεν τῷ ἐνδοξοτάτῳ καὶ Μεγάλῳ Ποστέλνικῳ κυρίτῃ Ἀλεξάνδρῳ ἄρχοντι, διὰ νὰ εὐρίσκηται εἰς τὴν ἐπίσκεψίν του λοιπὸν εἰς κάθες ἀνάγκην καὶ χρεῖαν ὅπου ἤθελε σὲ τῶν, νὰ περιστρέχῃς εἰς τὴν βοηθειάν του, μὴν διαλείπτῃς δὲ καὶ συνεχῶς ἀπὸ τὸ νὰ πηγαίνῃς νὰ τὸν ἀνταμώνῃς, καὶ ὅτι ὑπόθετον ἔχεις τῇ Ἐνδοξοτάτῃ του νὰ τὴν ἀνατρέψῃς. δι' οὗ καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θέλεις ἐπιτρέχεις δυνατὴν βοηθειαν καὶ ἐπίσκεψιν εἰς τὰς εὐτυχισμένας ἡμέρας τοῦ ἐνδοξοτάτου Μεγάλου Ποστέλνικου ἄρχοντος κυρίτῃ Ἀλεξάνδρου. Ζήτα (sic) διὰ νὰ ἀποκαταστήσωμεν ἐπίτροπον τὸν ἡγουμένον τοῦ Ἰαλατά, πρὸς ἡμᾶς δὲ ἐξάνῃς εὐλογον καὶ ἀπεκατεστήσαμεν εἰς τὸ ἱερὸν αὐτὸ μοναστήριον τὸν ἐνδοξοτάτον ἄρχοντα Μέγαν Ποστέλνικον κυρίτῃ Ἀλεξάνδρον. Ἢ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος, σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ, εἴη μετὰ τῆς Σῆς Ὀσιότητος.

Εὐχέτης σου

† Ὁ Ἀλεξανδρεὺς Ματθαῖος.

Două scrisori ale Tale dăunăzi le-am primit, una prin al nostru arhimandrit chir Iosif, iar cealaltă după aceea, din care ne-am bucurat de sănătatea și de buna stare a sfintei noastre mănăstiri, pe care le are neconținut depline prin cărmuirea și grija Ta.

Astfel deci să Te îngrijești și de acum înainte la aceasta, ca să ai rugăciunea lui Hristos și rugăciunea mea, pentru ca prin grija și buna Ta cărmuire să poată și aceea săracă mănăstire să se întemeieze puțin, și vei avea răsplătirile vrednice ale ostenelilor Tale de la Dumnezeu, și de la noi părinteștile rugăciuni și binecuvântări bogate.

Am primit de la arhimandritul nostru și cei 250 de lei ce mi-ai trimis, precum și un veșmânt preotesc, pentru care și din suflet îți mulțămim, ca unuia care, cunoscând lipsurile și nevoile noastre cele nu puține, n'ai lipsit să ne ajuți după putere. Am scris prea-slăvitului și Marelui Postelnic dumnealui Chiriță Alexandru, ca să se afle într-o ocerotirea Ta; de altfel, la orice lipsă și nevoie ce ți s'ar cășuna, să alergi la ajutorul lui, și să nu lipsești nică să mergi neconținut să-l întărești și orice afacere ai să i-o aduci înainte Slavirii Sale, prin care și nădăjduiesc că vei căpăta ajutorul și ocerotirea ce se poate în fericitele zile ale prea-slăvitului Mare Postelnic dumnealui Chiriță Alexandru. În loc să așezăm epitrop pe egumenul de Galata, ni s'a părut bine și am așezat la aceea sfântă mănăstire pe prea-slăvitul Mare Postelnic Chiriță Alexandru. Iar harul lui Dumnezeu și ne-sfârșita milă, cu rugăciunea și binecuvântarea de la noi fie cu Cuviosia Ta.

Rugătorul Tău

† Al Alexandriei Matei.

CXV.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Marele Postelnic Constantin, despre numirea lui Scarlat-Vodă Ghica și a Marelui Postelnic Alexandru, despre un dascăl Ștefan, despre noul Patriarh Ecumenic și alți clerici cu daruri. c. 1757.

Ἐνδοξότατε καὶ εὐγενέστατε ἄρχων Μέγα Ποστέλνικε κυρίτῃ Κωνσταντίνε, υἱὲ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τὴν ἡμετέραν Ἐνδοξότητα

Prea-glorioase și prea-nobile dumneata Marele Postelnic Chiriță Constantin, fiule întru Dubul Sfânt iubit și prea-dorit al Smereniei Noastre, Slăvirii Voastre din

πατρικῶς ἐκ φυγῆς εὐχόμενοι, εὐλογοῦμεν, δεόμενοι τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ὅπως διαφυλάττῃ αὐτὴν ἄνοσον, εὐθυμον, ὕγιᾶ, μακρόδιον καὶ ἀνωτέραν πάσης ἐναντίας προσβολῆς, μεθ' ὧν ἐρίσται ἀγαθῶν καταθυμίων.

Τὸ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου τίμιον αὐτῆς γράμμα ἄσμενοι ἐλάβομεν καὶ διὰ τὴν πάντιμον καὶ εὐκταιστάτην ἡμῖν αὐτῆς ὑγίαν ὑπερβαλλόντως ἐχάρημεν. Ἐγνωμεν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ σημειωθέντα ἡμῖν, δι' ἃ καὶ ὑπερυπαριστοῦμεν τῇ Εὐγενείᾳ τῆς, ὅπου δὲν διαλείπει συνεχῶς νὰ μᾶς φανερώνῃ τὴν τε παθειστοτήν ἡμῖν ὑγίαν τῆς, τὴν ὁποῖαν ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ τὴν χαρίζῃ διηνεκῶς εἰς ἕτη πολλὰ καὶ ἀγαθὰ.

Διὰ τὸν προδιδασμένον εἰς Μποθανίαν ὁφηλοτάτου Αὐθέντου Ἰωάννου Σκαρλάτου Ραῖκα Βοσδίδα, ὃν ὁ Κύριος πολυετῇ, καὶ τοῦ εὐγενεστάτου καὶ φιλετάτου υἱοῦ ἀρχοντος Μεγάλου Ποσσελνίκου Τζελεπῇ Ἀλεξάνδρου, ὃν καὶ εὐχόμεθα ἀπὸ φυγῆς καὶ εὐλογοῦμεν, τὰς χαρπυιάς εἰδήσεις ἐπροδῆλωσε ἡμῖν διὰ γραμμάτου τῆς, ὧν καὶ τὰς ἀποκρίσεις ἀντ' αὐτῷ συγχαίρομενοι ἐστειλάμεν. Ἦδῃ δὲ καὶ μόνον τοὺς ἀρραδῶνας τοῦ φιλετάτου τῆς υἱοῦ ἡμῖν ἐσαφῆνισε, δι' οὓς συγχαίρομεν καὶ ἡμεῖς, ἐπευχόμεθα τοῦ ἁγίου Θεοῦ ἵνα αἱ μὲν ἀρχαὶ ὡπὼν αἰῶσι καὶ ἐν ὥραις καλαῖς καὶ εὐλογημέναις, μετὰ τύχης λαμπρᾶς καὶ εὐπροσόνης, ἡζήωσι τὴν δὲ νὰ ἀσπασθῇ καὶ τοὺς τιμίους αὐτῶν στεφάνους, ὁμοίως καὶ τῶν ἐπιλείπων φιλετάτων αὐτῆς τέκνων.

Περὶ τοῦ διδασκάλου Στεφάνου ὅπου ἐρωτᾷ, ἔστω εἰς εἰδήσιν τῆς ὅτι ἔμεινεν εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, εἰς ἕναν ἡγεμόνα κοντά, εὐρισκόμενοι σὺν αὐτῷ καὶ μερικοὶ χριστιανοὶ μὲ χρυστάς ἐλπίδας, ἔχοντας σκοπὸν νὰ ἀποκαταστήσῃ καὶ ἐκκλησίαν· εἰ δὲ καὶ πάλιν ἀκολουθήσῃ καὶ νένα ἐμπόδιον, ἔρχεται ἐνταῦθα πρὸς ἡμᾶς τὸ ἐρχόμενον ἔτος, ὡς μᾶς γράφει.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης μας Ἰωσήφ εὐοδόθη σὺν Θεῷ ἐνταῦθα εἰς τὰ τέλη τοῦ Ἰουνίου· κατὰ τοῦτον τὸν μῆνα ἐγράψαμεν πρὸς τὴν εὐγενεῖαν τῆς, ὅπου καὶ πρὸς τὸν Τριπόλεως, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν Θρόνον· ἡ Ἱερότης ὅμως μᾶς ἔγραψε τὸν παρελθόντα Αὐγούστον ὅτι προσμένει γράμματα νὰ ἔλθῃ, ὡς φαίνεται. Λοιπόν, δὲν ἔχετε λάβει τὰ ἡμέτερα γράμματα ἀκόμη, ἐλπίζομεν ὅμως ἕως τώρα νὰ τὰ ἐλάβετε· διὰ τοῦτο καὶ νὰ τὸν παρακινήσῃ, ἃν εὐρίσκεται αὐτόθι ἀκόμη, νὰ ἔλθῃ πρὸς ἡμᾶς. Ὁ Κωνσταντῖνος Δομίκου ἦλθε, καὶ, διὰ τὰ ὀρφανικά ὅπου εἶχαμεν νὰ λαμβάνωμεν παρὰ τοῦ αὐτα-

νιμᾶ πᾶριστες ρυγându-ne, Te binecuvântăm, ρυγându-ne de atot puternicul Dumnezeu să Te fie fără boală, bucuros, sănătos, într-o viață lungă și mai presus de orice atac dușmănesc, cu toate lucrurile bune ce dorește.

Cinstita-Ți scrisoare de la 12 ale trecutei luni Iunie am primit-o cu bucurie și ne-am bucurat peste măsură pentru preacinstita și preadorita nouă sănătate a Ta. Am aflat și cele însemnate nouă în ea, pentru care și foarte mulțămim Nobletei Tale, care nu lipsești niciodată să nu arăți preadorita nouă sănătate a Ta, pe care Dumnezeu Sfântul s'o hărăzească necurmat într-un an mulți și buni.

Pentru înaintarea în Moldova a preainălțatului Domn Io Searlat Ghica Voievod, pe care Domnul să-l fie într-un mulți ani, și a preanobilului și a preaiubitului fiu, dumnealui Marele Postelnic celebî Alexandru, pentru care ne rugăm din suflet și îl binecuvântăm, ni-ai vădit știrile plăcute prin scrisoarea Ta, pentru care, bucurându-ne și noi. Ți-am trimis răspunsurile în loc. Ni-ai vestit și numai logodna preaiubitului Țău fiu, pentru care bucurându-ne și noi, ne rugăm de Sfântul Dumnezeu pentru ca începuturile să fie ferice și în ceasuri bune și binecuvântate, cu soartă strălucită și bucurie și să te învrednicească a săruta și cinstitele lor cununii, de asemenea și ale celorlalți preaiubiți fii ai Țăi.

Ce întrebi de dascălul Ștefan, află că a rămas în acele părți, lângă un domn, aflându-se cu el și unii creștini cu bune nădejdi, având de scop să refacă și biserica; iar, dacă iarăși va urma vre-o împiedecare, vine aici la noi în anul viitor, cum ni scrii.

Arhimandritul nostru Iosif a călătorit cu Dumnezeu aici la sfârșitul lui Iunie; în luna aceasta am scris către dumnealui, precum și către al Tripolei, ca să vie la Scaun, ei Sfinția Sa ni-a scris în August trecut că așteaptă scrisori să vie, după cum se pare. De altfel, dacă n'ai primit încă scrisorile noastre, totuși nădăjduim că până acum le-ai primit; pentru aceea și să-l îndemni, dacă se află încă acolo, să vie la noi. Constantin al lui Domikos a venit, și, pentru banii orfanilor ce aveam să luăm de la fratele lui, am luat jumă-

δέλφου του, ἐλάθωμεν τὰ ἡμῖς κατὰ τὸν κουρα-
μᾶν ὁποῦ ἔκαμαν καὶ οἱ λοιποὶ χρεωφειλέται.

Ἐμάθαμεν νὰ ἐπιδιδάσθῃ ὁ ἅγιος Φιλίπ-
πουπόλεως, κὼρ Σερραφείμ, μὲ κατὴν γνώμην
καὶ κανονικὰς φήρους εἰς τὸν Οἰκουμηνικὸν
Θρόνον· περὶ οὗ ἐχάρημεν. Ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ
τὸν στερεώσῃ εἰς τὸν ἀγιώτατον αὐτοῦ Θρόνον
μέχρι γήρων θαυτάτου. Ἀς ἔχῃ δὲ τὴν εὐχὴν
τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εὐχὴν μας, ὁποῦ εὐρίσ-
κται πρόθυμος καὶ κοπιᾷ εἰς ὅλας τὰς
ὁποθεσίας ἀάκως καὶ ἐπιμελῶς. Εὐχαριστοῦ-
μεν δὲ εἰς ὅλα καὶ διὰ τὴν δεξιῶσιν ὁποῦ ἔ-
καμε εἰς τὸν σινιὸρ Χριστοδουλάκη, τὸν ὁποῖον
καὶ εὐχόμεθα. Τὴν εὐγενεστάτην ἀρχόντισσάν
της καὶ φίλτατα αὐτῆς τέκνα ἐν Ἀγίῳ Πνεύ-
ματι πατρικῶς εὐχόμενοι, ἀπὸ καρδίας καὶ εὐ-
λογοῦμεν, ἥ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄ-
πειρον ἔλεος καὶ ἡ εὐχὴ. Ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὸ
παρὸν εὐρίσκόμεθα εἰς Δαμιέτιον, τῆς στέλ-
λωμεν χάριν εὐχῆς καὶ εὐλογίας ῥίζῃ 3 με-
ζελε καὶ δύο θαρέλια δοῦρους. τὰ ὅποια θέ-
λει τὰ λάβει κατὰ τὸ παρὸν σημάδι Π. Κ.
ἀπὸ τὸν Βασίλῃ Ῥόδου, παραγραφευτῇ, ὁποῦ
εὐρίσκεται εἰς τὸ Λάζι Χάνι, καὶ νὰ τὸ μετα-
χειρισθῇ ἐν ὕψει κατ.

Τῆς Ὑπερέρας Ἐνδοξότητος ἑνθερμῶς πρὸς
Κύριον εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

tate după curamaia ce au făcut și cei-
lalți datornici.

Am aflat că Sfântul de Filipopol, chir
Serafim, cu voia tuturor și voturi cano-
nice, s'a înălțat pe Scaunul Ecumenic; pentru
care ne-am bucurat. Sfântul Dumnezeu să-l
întărească pe preasfântul lui Scaun până
la adânci bătrânețe. Să aibă deci rugăciunea
lui Hristos și rugăciunea noastră, care se
află gata și se ostenește la toate lucrurile
necurmat și cu grijă. Ci mulțămim pentru
toate și pentru primirea ce i-ai făcut lui si-
nior Hristodulachi, pentru care ne și rugăm.
Pe prea-nobila Ta jupăneasă și prea-iubiții
Țăi copii întru Duhul Sfânt părintește po-
menindu-i în rugăciuni, din inimă și îi bi-
necuvântăm, iar harul lui Dumnezeu și mila
Lui nesfârșită și rugăciunea [cu voi]. De
oare ce ne aflăm acum la Damietta, Îți tri-
metem ca rugăciune și binecuvântare trei
rădăcini de *mezele* și două butoiașe de
burus, pe care le vei lua cu acest semn
P. K. de la Vasile din Rodos, negustorul,
care se află la Hanul Lazilor, și să le
primești sănătos ș. c. l.

Al Slăvirii Tale călduros rugător către
Domnul

† Al Alexandriei Matei.

CXVI.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către jupâneasa Hrisosculina, cu urări.

C. 1757.

Τῇ εὐγενεστάτῃ Χρυσοσκουλλίνῃ.

† Τιμιωτάτῃ καὶ εὐγενεστάτῃ ἀρχόντισσᾳ κυ-
ρίτῃ Χρυσοσκουλλίνᾳ, θυγάτηρ ἐν Κυρίῳ
ἀγαπητῇ καὶ περιπόθητῇ τῆς ἡμῶν Μερσί-
της. χάρις τῇ Εὐγενείᾳ σου, εἰρήνῃ καὶ
ἔλεος εἰς ἀπὸ Θεοῦ.

Δύο σου γράμματα ἐλάθωμεν καὶ ἐχάρη-
μεν τὴν ὕψειαν του, ἐν οἷς καὶ ἐδηλοποιεῖς ἡ-
μῖν διὰ νὰ μὴν τῆς ἀμνημονοῦμεν, ἔντε διὰ
γραμμάτων, καὶ εἰς τὰς πρὸς τὸν Θεὸν ἡμῶν
ἐντεύξεις, ἀπὸ τὰ ὅποια καὶ δὲν ἀπολείπομεν
πάντοτε κατὰ τὸ πατρικὸν ἡμῖν χρέος καὶ νὰ
ἐπιπέμπωμεν αὐτῇ διὰ γραμμάτων πλουσίας
τὰς πατρικὰς ἡμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας, ὅτι
λογίς καὶ κατὰ τὸ παρὸν αὐθις δὲν ἐλείψω-
μεν, καὶ νὰ ἐπευχόμεθα τοῦ ἁγίου Θεοῦ ἵνα
τὴν διαφυλάττῃ ἀνυσόν τε καὶ εὐθυμον, μετὰ
μακροβιότητος, τέλος δὲ καὶ νὰ τὴν ἀξιώσῃ
τῆς οὐρανίου αὐτοῦ μερίδος. Τὴν δὲ εὐγενεστά-
την μητέρα σου μετὰ τῶν φιλετάτων ὁμῶν τε

Prea-nobilei Hrisosculinei.

† Prea-cinstită și prea-nobilă jupăneasă,
dumneata Hrisosculină, fiică întru Dom-
nul iubită și prea-dorită a Smereniei
Noastre, har Nobleței Tale, pace și milă
de la Dumnezeu.

Am primit două scrisori ale Tale și
ne-am bucurat de sănătatea Ta, în care ni
și scrii să nu te uităm, și în scrisori, și în
rugăciunile noastre către Dumnezeu, de
care nu lipsim niciodată după părinteasca
noastră datorie și să-Ți trimetem prin
scrisori bogatele rugăciuni și binecuvân-
tări ale noastre părintești, cum nici acum
iarăși n'am lipsit, și să rugăm pe Sfântul
Dumnezeu să Te ție sănătos și cu voie
bună, mulți ani, și la urmă să Te și în-
vrednicească de partea din cer a Sa. Iar
pe prea-nobila Ta mamă împreună cu
prea-iubiții fii ai voștri și ai noștri întru

καὶ ἡμῶν τέκνων ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι εὐλογοῦ-
μεν· ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔ-
λεος, σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ, εἴη
μετὰ σοῦ.

Τῆς Ὑπετέρας Εὐγενείας ἐνθερμος εὐχέτης
† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

Duhul Sfânt îi binecuvântăm; iar harul
lui Dumnezeu și nefârșita milă, împreună
cu rugăciunea și binecuvântarea de la noi,
fie cu tine.

Al Nobleței Voastre călduros rugător
† Al Alexandriei Matei.

CXVII.

C. 1775.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Alexie primichieriul, capuchehaie a
Terii-Românești, despre dorința de a ști starea Domnului și bunele noutăți de la
Ierusalim.

Τῷ ἀρχοντι πριμικηρίῳ.

Τιμιώτατε καὶ εὐγενέστατε ἀρχων πριμικηρίε
καὶ καπῆ-κεχαγιά τῆς Οὐγγροβλαχίας κι-
ρίτζη Ἀλέξιε, τέκνον ἐν Κυρίῳ ἀγαπητόν.

Προλαβόντως ἐλάβομεν γράμμα σου καὶ ὑπὲρ
τῆς ἀγαθῆς καὶ ἐφετῆς ἡμῖν ὑγιείας τῆς ἐχά-
ρημεν, τὴν ὁποῖαν ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ τῆς τὴν
χαρίτζη, μεθ' ὧν ἐρίσται ἀγαθῶν καταθυμίων
καὶ μετ' ἀγαθῆς διαμονῆς καὶ πολυχρονίου
στερεώσεως τοῦ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου, ὃν ὁ Κή-
ριος πολυεστὶ περὶ τοῦ ὁποῖου καὶ γράφε ἡμῖν
συνεχῶς, δηλοποιῶν τὴν τε ποθηνοτάτην ἡμῖν
ὑγίαν τῆς καὶ περὶ τῆς εὐτυχιστάτης κατα-
στάσεως, ὁμοῦ καὶ τῆς Εὐγενείας σου, μετὰ πά-
σης ἄλλης εἰδήσεως, διὰ νὰ μανθάνωμεν εἰς
ταύτην τὴν μακρὰν γῆν ὅπου εὐρισκόμεθα, νὰ
χαίρωμεν. Εὐχαριστοῦμεν δὲ τῇ Εὐγενείᾳ τῆς
καὶ εἰς τὰς καλὰς καὶ χαροποιὰς εἰδήσεις,
ὅπου διὰ γραμμάτων τῆς ἡμᾶς ἐξαγγελίας ἐ-
χαροποιήσας, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐλευθερίαν
τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ τῶν κακο-
δοξῶν ἃς εἶναι δεδοξαμένον τὸ πανάγιον ὄ-
νομα τοῦ οὕτως εὐδοκίσαντος παναγίου Θεοῦ,
ὅπου τοὺς μὲν εὐσεβεῖς ἐχαροποιήσας, τοὺς δὲ
λατινόφρονας ἐκατήσχυνε. Τὴν εὐγενεστάτην
ἀρχάντιστά σας, μετὰ τῶν φιλότατων ὁμῶν τέκ-
νων ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, πατρικῶς εὐχόμενοι,
εὐλογοῦμεν.

Τῆς Ὑπετέρας Εὐγενείας διάπυρος πρὸς
Θεὸν εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

Dumisale primichierului.

Prea-cinstite și prea-nobile dumneata pri-
michieriule și capuchehaie al Ungrovlă-
lie, Chiriță Alexie, fiule în Domnul iubit.

Dăunăzi am primit scrisoarea Ta și m'am
bucurat de buna și dorita nouă sănătate a
Ta, pe care Sfântul Dumnezeu să ți-o hă-
răzească, împreună cu câte bune lucruri
dorești și cu buna rămânere și îndelungă
întărire a prea-înălțatului Domn, căruia
Domnul să-i deie mulți ani; cu privire la
care serie-ni des, vădindu-ni cea prea-do-
rită nouă sănătate a Ta, și despre prea-
fericeita stare, precum și a Nobleței Tale,
cu toate celelalte știri, ca să aflăm în
acest pământ îndepărtat unde ne aflăm,
spre a ne bucura. Cî mulțămim Nobleței
Tale și pentru bunele și mulțămitoarele
știri pe care prin scrisorile Tale ni le-ai
vestit; ne-au bucurat, și mai ales pentru
eliberarea sfintei cetăți Ierusalimul de cei
cu credință rea: fie slăvit preasfântul nume
al prea-bunului Dumnezeu, căruia l-a plă-
cut să fie astfel, care pe cei eucerniei i-a
bucurat, iar pe prietenii latinilor i-a ru-
șinat. Pentru prea-nobila Ta jupânească, cu
fiii Tăi prea-iubiți nouă în Duhul Sfânt,
părintește rugându-ne, îi binecuvântăm.

Al Nobleței Voastre aprins rugător
către Dumnezeu

† Al Alexandriei Matei.

CXVIII.

1757,
Novem-
bre.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Scarlat-Vodă Ghica, Domnul Moldovei,
despre numirea acestuia, recomandându-i mănăstirea Hangului și cerând a se con-
tinua darul anual.

Τῷ φιλότατῃ, θεοσεβέστατῃ καὶ μεγαλοπρεπέστατῃ
Αὐθέντῃ καὶ ἡγεμῶν πάσης Μολδοβλαχίας,
κύριε, κύριε [Σκαρλάτῃ] Γρηγόριε Γ'λίκα Βοε-
δόδα, υἱὲ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῇ καὶ

Prea-înălțate, prea-evlavioase și prea-mă-
rete Domn și stăpân a toată Moldo-
vlăhia, doamne, doamne [Scarlat] Gri-
gore Ghica Voevod, fiu în Duhul Sfânt

περιπόθητε τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τὴν Ὑμετέραν Θεορροήρητον Ὑψηλότητα πατρικῶς εὐχόμενοι καὶ εὐλογοῦντες, ἀσμένως καὶ πατρικῶς προσαγορεύομεν καὶ τοῦ ἁγίου Θεοῦ δεόμεθα ὅπως διαφυλάττῃ τὴν Ὑμετέραν Θεορροήρητον Ὑψηλότητα ἀνωτέραν παντὸς ἀνιεροῦ συναντήματος καὶ πάσης ἀντικειμένης ἐπιηρείας ὑπερτέραν, ἐπιβραβεύοντα αὐτῇ μακροχρόνιον τὴν ὁγείαν, ἀδιάσειστον τὴν διαμονὴν καὶ πάντα τὰ ἐρετὰ καὶ καταθύμια.

Τὸν θεῖον ἐλέει προοιδοῦσάν τῆς εἰς τὸν ἑκλαμπρον αὐτῆς Θρόνον ἔραθον διὰ γράμματος τοῦ κατὰ πνεῦμα ἡμῶν ἀγαπητοῦ υἱοῦ ἄρχοντος Ποστελνίκου κυρίτζη Κωνσταντίνου, καὶ λίαν ἐχάρημεν, καὶ δόξαν ἐδώσαμεν τῷ τοῦτο εὐδοκίησαντι ὑψίστῳ Θεῷ. Ὅθεν, εὐθὺς μετὰ τῆς χαρποιαῆς ταύτης εἰδήσεως, δι' ἡμετέρου γράμματος κατὰ τὴν ἐβ' τοῦ παρελθόντος Μαΐου ἀποδώσαμεν αὐτῇ τὰς συγχαρτικὰς καὶ ἐν Χριστῷ ἡμῶν διαπύρους εὐχὰς τε καὶ εὐλογίας καὶ, μέχρι τοῦδε προσμένοντες τὰ ἑκλαμπρα αὐτῆς γράμματα, καὶ ἀποτυχόντες, δὲν ἐλπίσαμεν καὶ αὐθις διὰ τοῦ παρόντος μας νὰ γράψωμεν τῇ Πανεκλαμπρότῃ [Σας], καὶ ὡς υἱὸν μας ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸν καὶ περιπόθητον νὰ τὴν εὐχρηθῶμεν ἀπὸ ψυχῆς καὶ νὰ τὴν εὐλογήσωμεν, ἔτι καὶ νὰ τὴν παρακαλέσωμεν ἐνθέρμως, ὡς πρὸς Θεὸν αὐτῆς εὐχέτην διάπυρον, νὰ μᾶς ἔχῃ εἰς τὴν αὐθεντικὴν αὐτῆς ἀγάπην, καὶ τὸ αὐτόσοι ἡμέτερον μοναστήριον τοῦ Χάγγου νὰ τὴν ἔχῃ εἰς τὸ ἔλεος καὶ περιποίησιν τῆς, ὁμοίως καὶ τὸ κατ' ἑτοῦς αὐθεντικὸν ἔλεος τῶν διακονούντων γροσίων παρακαλοῦμεν νὰ τὸ στέλνῃ εἰς τὸν κατ' ἡμᾶς πτωχὸν Θρόνον, διὰ μέσου τοῦ ἄρχοντος Ποστελνίκου κυρίτζη Κωνσταντίνου, καὶ θέλομεν παρακαλεῖ διὰ παντὸς τὸν ἅγιον Θεὸν ὑπὲρ τῆς πανευδαίμονος αὐτῆς ὑγείας καὶ πανευτυχοῦς στερεώσεως. Τὴν ἑκλαμπροτάτην καὶ εὐσεβεστάτην κυρίαν Δόμναν μετὰ τῶν ἑκλάμπρων καὶ φιλεσίων ὁμῶν τέκνων, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι εὐχόμενοι, πατρικῶς εὐλογοῦμεν. Νὰ μᾶς ἀξίτῃ δὲ παρακαλοῦμεν καὶ τῶν πανεκλάμπρων αὐτῆς δηλωτικῶν τῆς ἀγαθῆς τῆς ὑγείας καὶ ἡμῶν ἐρετῆς ἕως τὰ πανεκλαμπρα ἔτη εἴησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ πανευδαίμονέστατα.

αἴν', Νοεμβρίου.

Τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος διάπυρος πρὸς Κύριον ἱκέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρινὸς Ματθαῖος.

iubit și prea-dorit al Smereniei Noastre, rugându-ne pentru Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită și binecuvântând-o, bucuross și părintește ne îndreptăm spre Tine și ne rugăm de Sfântul Dumnezeu să păzească pe Înălțimea Ta de Domnul păzită mai presus de orice întâmplare neplăcută și de toată uneltirea protivnică, dăruindu-Ți sănătate într-un mulți ani, netulburată rămânere și toate cele dorite.

Înaintarea Ta la strălucitul Tău Scaun am aflat-o prin scrisoarea celui după suflet al nostru iubit fiu, dumnealui Postelnicul Chiriță Constantin, și foarte ne-am bucurat, și am slăvit pe Prea-Înaltul Dumnezeu, care aceasta a binevoit-o. Deci, îndată după această știre aducătoare de har, prin scrisoarea noastră de la 19 ale trecutei luni Maiu Ți-am trimis heretisirile și cele în Hristos ale noastre călduroase rugăciuni și binecuvântări și, până acum așteptând strălucitele Tale scrisori, și necăpătându-le, n'am lipsit ca iarăși prin cea de față a noastră să scriem Preastrălucirii Tale, și ca unui fiu al nostru iubit în Duhul Sfânt și dorit să ne rugăm pentru Tine din suflet și să Te binecuvântăm, ba chiar să Te rugăm călduros, ca un rugător aprins al Tău către Dumnezeu, să ne ai într-o Ta iubire domnească și mănăstirea noastră de acolo a Hangului s'o ții în mila și îngrijirea Ta, și ne rugăm și de aceea ca mila domnească din fiecare an a celor două sute de lei s'o trimeți săracului Scaun al nostru, prin Postelnicul Chiriță Constantin, și ne vom ruga totdeauna de Sfântul Dumnezeu pentru preafelicita-Ți sănătate și într-o Toate norocita întărire Preastrălucitei și preacuvioasei doamne Doamna, cu străluciții și prea-iubiți Voștri copii, cu rugăciuni întru Duhul Sfânt, li trimitem părintești binecuvântări. Ci Te rugăm să ne învrednicești de preastrălucitele Tale [scrisori] vădind buna Ta sănătate, dorită nouă; ai cărui prea-străluciți ani fie de la Dumnezeu prea-mulți și cu totul prea-felicți.

1757, Noiembrie.

Al Înălțimii Voastre călduros rugător către Domnul

† Al Alexandrici Matei.

1757,
c. Novem-
bre.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Hatmanul moldovenesc Dumitrașcu, despre numirea lui Scarlat-Vodă Ghica, a lui Dumitrașcu ca Hatman, a fiului Costachi Cămărașul și sprijinul cerut pentru Hangu și pentru darul anual.

Ἐνδοξότατε καὶ εὐγενέστατε ἄρχων Χάτμανε κυριεζῇ Δημητράσκο, οἷς ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῇ καὶ περιπόθητῇ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τὴν Ὑμετέραν Ἐνδοξότητα πατρικῶς ἐκ ψυχῆς εὐχόμενοι καὶ εὐλογοῦμεν, θεόμεινοι τοῦ παντοδυνάμου ἁγίου Θεοῦ ὅπως διαφυλάττῃ αὐτὴν ἄνοσον, εὐθυμον, ὑγια, μακρόδιον καὶ ὑπερκειμένην πάσης ἐναντίας προσβολῆς, μεθ' ὧσων ἐφίεται ἀγαθῶν καταθυμίων.

Μετὰ τὰς πατρικὰς ἡμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας, φανερόνωμεν τῇ Ἐνδοξότητί της ὅτι, μαθόντες τὸν θεῖον ἐλπίσι προδιδασμὸν τῆς εἰς Πορδανίας νέας Αὐθεντίας τοῦ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου, Ἰωάννου Σκαρλάτου Γρηγορίου Γρίκα Βοσθόδα (ὃν ὁ Κύριος πολυστείη), καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς Χατμανίας τῆς Ὑμετέρας Ἐνδοξότητος, καὶ ἀξίωσιν τῆς Καμαρασίας τοῦ εὐγενεστάτου καὶ φιλετάτου της υἱοῦ ἄρχοντος Μεγάλου Καμαράση τ'ελεπῇ Κωνσταντῇ, ὃν καὶ εὐχόμεθα ἀπὸ ψυχῆς καὶ εὐλογοῦμεν, λίαν ἐχάρημεν. Κατὰ δὲ τὴν ιθ' τοῦ παρελθόντος Μαΐου, γράψαντες τῷ τε ὑψηλοτάτῳ Αὐθέντῃ καὶ τῇ Ἐνδοξότητί της, σὺν τῷ φιλετάτῳ αὐτῆς υἱῷ ἄρχοντι Καμαράση καὶ τῇ συζύγῳ αὐτῆς, ἐκλαμπροτάτῃ κυρίᾳ Δομνίτῃ (τὴν εὐχόμεθα καὶ εὐλογοῦμεν), εὐοχχάρημεν ἐν τούτοις καὶ ἐπευχθήθημεν ὅσα δεξιὰ τε καὶ αἰσία αὐτοῖς· καί, μέχρι τοῦδε προσμένοντες τὰ θελωτικά της ἀγαθῆς ὥρων ὑγείας καὶ καλῆς στερεώσεως, ἀπετόχαμεν.

Διὸ καὶ αὐθις ἐὼν ἐλσιψάμεν διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου γράμματος νὰ συγχαρῶμεν αὐτῇ διὰ τοὺς γάμους τῶν νεονύμφων, ἐπευχόμενοι αὐτοῖς παρὰ Θεοῦ πάντα τὰ ἀγαθὰ καὶ καταθύμια: εἴησαν δὲ αἵτιοι καὶ ἐν ὥραις καλαῖς καὶ εὐλογημέναις νὰ ζήσουν, νὰ γηράσουν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ, καὶ νὰ τοὺς ἀξιώσῃ ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ ἰδοῦν τέκνα τέκνων μετὰ τύχης λαμπρᾶς καὶ ἀγαθῆς καταστάσεως, τὴν δὲ Ἐνδοξότητά της νὰ ἀξιώτῃ νὰ χαρῇ καὶ νὰ ἀσπασθῇ καὶ τοὺς γάμους τῶν ἐπιλοιπῶν· τοὺς νεονύμφους μετὰ τῶν λοιπῶν φιλετάτων αὐτῆς τέκνων, πατρικῶς εὐχόμενοι, εὐλογοῦμεν. Ἐτι δὲ παρακαλοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Ἐνδοξότητα διὰ τὸ αὐτίς τε ἡμέτερον μοναστήριον τοῦ Χόγγου, νὰ τὸ ἔχῃ εἰς τὴν περι-

Πρεα-slăvite și prea-nobile dumneata Hatmane, Chiriță Dumitrașcu, fin în Duhul Sfânt iubit și prea-dorit al Smereniei Noastre, rugându-ne părintește din inimă pentru Slăvirea Ta, Te binecuvântăm, rugându-ne de atotputernicul Sfântul Dumnezeu să Te ție fără boli, bucuros, sănătos, întru mulți ani și mai presus de tot atacul vrăjmișese, cu toate cele bune dorite

După părinteștile noastre rugăciuni și binecuvântări, arătăm Slăvirii Tale că, aflând de înaintarea din mila lui Dumnezeu a noii Domnii în Bogdania a preainălțatului Domn Io Scarlat Grigore Ghica Voevod (căruia Domnul să-i deie mulți ani) și învrednicirea cu Hătinănia a Slăvirii Voastre și învrednicirea cu Cămărășia a prea-nobilului și prea-iubitului Tău fin dumnealui Marele Cămăraș celebî Costachi, pentru care ne rugăm din suflet și-l binecuvântăm, ne-am foarte bucurat. Iar, la 19 ale trecutei luni Mai scriind preainălțatului Domn și Slăvirii Tale, împreună cu prea-iubitul Tău fin dumnealui Cămărașul și soția lui, prea-strălucita jupânească Domnița (pentru care ne rugăm și binecuvântăm), ne-am bucurat și noi întru acestea și am dorit toate cele potrivite și fericite pentru voi, și, așteptând până acum (scrisorile) de vădire a bunei Voastre sănătăți și întăriri, nu mi-au venit.

Pentru care și din nou n'am lipsit prin cea de față a noastră serisoare să Te heretisim pentru căsătoria logodnicilor, rugând pentru ei de la Dumnezeu toate cele bune și dorite: ei să fie fericiți și în ceasuri bune și binecuvântate să trăiască, să îmbătrânească în pace și bună înțelegere, și să-i învrednicească Sfântul Dumnezeu să vadă pe copiii copiilor cu soartă strălucită și bună stare, iar pe Slăvirea Ta să Te învrednicească să Te bucuri și să săruți și nunțile celorlalți; pe noi căsătoriti, împreună cu ceilalți preaiubiți copii ai Tăi, părintește rugându-ne, îi binecuvântăm. Încă rugăm pe Slăvirea Voastră pentru mănăstirea noastră de acolo, a

ποιήσιν καὶ ἐπίταψιν τῆς, ὁμοίως καὶ διὰ τὸ κατ' ἔτος αὐθεντικὸν ἔλεος τῶν διακασίων γροσίων, νὰ ἔχη τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εὐχὴν μας, νὰ παρακινήσῃ τὸν ὑψηλότετον Αὐθέντην νὰ τὸ στείλῃ εἰς τοῦτον τὸν καθ' ἡμᾶς πτωχὸν θρόνον, ὑπὲρ οὗ καὶ γράφομεν τῷ Ὑψίῳ του, ὅπως εἰς τὰς εὐτυχισμένας ἡμέρας τῆς Ἐνδοξότῃς τῆς ἡμέλαμεν θυνθῇ καὶ ἡμεῖς νὰ ἀναλάβωμεν μικρὸν ἀπὸ τὰ πολλὰ χρέη ὑπὸ ἀνάμεινον εἰς τὰς οἰκοδομὰς τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν μας, καὶ θέλωμεν παρακαλεῖ διὰ παντὸς τὸν ἅγιον Θεὸν ὑπὲρ τῆς πανευδαίμονος ὁγείας καὶ πανευτυχοῦς σερεώσεως τοῦ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου. Ἀς ἔχωμεν δὲ καὶ γράμματος θελωτικῆς ἀγαθῆς τῆς ὁγείας καὶ ἡμῖν ἐρετῆς ἥς καὶ τὰ ἔτη εἴσῃσαν θεύθεν πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

ἡμῖν.

Τῆς Ὑμετέρης Ἐνδοξότῃς διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Μαθηαῖς.

Hangului, să o ai în îngrijirea și supravegherea Ta, de asemenea pentru mila domnească cu ficcare an a celor două sute de lei, să aibi rugăciunea lui Hristos și rugăciunea mea, să îndemni pe prea-înălțatul Domn a o trimete la acest al nostru sărac Scaun, pentru care și scriem Înălțimii Tale, pentru ca în fericitele zile ale Slăvirii Tale să putem avea și noi a ne întrema puțin din multele datorii ce ni-au venit de la clădirile sfintelor noastre bisericii, și vom ruga întru toate pe Sfântul Dumnezeu pentru prea-fericita sănătate și întru toate norocita întărire a prea-înălțatului Domn. Și să avem și scrisoarea cu vestea bunei Tale sănătăți și nouă dorite; ai cărui ani fie de la Dumnezeu foarte mulți și cu totul fericți.

1757.

Al Slăvirii Voastre călduros rugător către Dumnezeu.

† Al Alexandriei Matei.

CXX.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Marele Postelnic Alexandru, despre aceeași nuntă a fiului și despre ocrotirea Hangului și mila anuală.

1757,
Novem-
vre.

Ἐνδοξότατε καὶ εὐγενέστατε ἄρχων Μέγα Ποσειδωνικὴ κυρίῳ Ἀλεξανδρε, υἱὲ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ τῆς ἡμῖν Μετριότῃς τῆς Ὑμετέρης Ἐνδοξότῃς πατρικῶς ἐκ φυλῆς εὐχόμενοι, εὐλογοῦμεν, θεούμενοι τοῦ παντοδυνάμου καὶ ἁγίου Θεοῦ ὅπως διατηρῇ αὐτὴν ἐν ἁρχῇ ὁγείᾳ καὶ διηγεσθῇ εὐμερῆς μετὰ μακροβιότητος, μεθ' ὧν ἐρίσται ἀγαθῶν καταθρημάτων.

Τὸν εἰς Πογγανίαν θεῖον ἔλεος νέας Αὐθεντίας προοδασμὸν τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου Αὐθέντου Ἰωάννου Σκαρλάτου Γρηγορίου Γκίκα Βασίλδου καὶ ἀξίωσιν τῆς Ποσειδωνίας τῆς Ἐνδοξότῃς Τῆς μαθόντες, προσερχόμενοι κατὰ τὴν ἐς τοῦ παρελθόντος Μαῖου τῇ Ἐνδοξότῃ Τῆς, συγχαιρόντες ἅμα καὶ ἐπυχόμενοι ὅσα θεῖα τε καὶ αἰετα αὐτῆς. Μετὰ δὲ ταῦτα, μαθόντες δι' ἐνὸς γράμματος τοῦ ἐνδοξοτάτου ἄρχοντος πατρὸς τῆς καὶ τοῦς αἰεταὺς ἀνάμεινον τῆς Ἐνδοξότῃς τῆς, καὶ αὐτὴς συγχαιρούμενοι ἐγράψαμεν αὐτῇ, καὶ ἐπυχόμενοι ἵνα αἱ μὲν ἀρχαὶ ὡς αἰετα καὶ ἐν ὡραῖς καλαῖς καὶ εὐλογημέναις μετὰ εὐχῆς λαμπρᾶς εὐδωρόσῃς, ὁξιωθεῖσι δὲ καὶ τῶν τιμῶν σερεάσων, ὡς ἐπιποθεῖ καὶ ἐρίσται. Μέχρι

Πρεα-slăvite și prea-nobile boier Mare Postelnic Chiriță Alexandru, fiu în Dulul Sfânt iubit al Smereniei Noastre, rugându-ne părintește din inimă Slăvirii Tale, Te binecuvântăm, cerând de la atotputernicul și sfântul Dumnezeu să Te fie în înaltă sănătate și neconținută bună stare întru mulți ani, cu toate cele bune dorite.

Aflând de înaintarea ca nou Doam cu mila lui Dumnezeu în Bogdania a prea-înălțatului și a prea-erlaviosului Domn Io Scarlat Grigore Ghica Voevod și de vrednicia Postelniciei a Slăvirii Tale, Îți scrisesem la 16 ale [lunii] trecute Maiu Slăvirii Tale, bucurându-ne cu Tine și vrându-Ți toate cele potrivite și fericite. Iar după aceea, aflând printr'o scrisoare a prea-slăvitului boier părintele Tău și fericita logodnă a Slăvirii Tale, iarăși bucurându-ne împreună Ți-am scris, și ne-am rugat ca începuturile să-Ți fie fericite și în ceasuri bune și binecuvântate cu o revărsare de strălucită soartă și să Te învrednicești și de cinstitele eununii, cum poțezi și dorești.

δὲ τοῦδε προσμένοντες τῶν υἱῶν αὐτῆς καὶ ἀποτυχόντες, δὲν ἐλσιψάμεν καὶ τρίτον νὰ τὴν εὐχρηθῶμεν ἀπὸ φυγῆς καὶ νὰ τὴν εὐλογήσωμεν ὡς πνευματικὸν ἡμῶν τέκνον, παρακαλοῦντες τὴν νὰ ἐπιστρέψῃ ὡς ἡμέτερος ἐπίτροπος τῇ καθ' ἡμᾶς αὐτοῖς ἱερῶν μοναστήριον τοῦ Χάγγου καὶ ἡγούμενόν μας Ἰεροθέον, εἰς πᾶσαν ἀνάγκην καὶ χρειῶδη ὑπόθεσιν τοῦ, πρὸς τοῦτοις δὲ νὰ ἔχη τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εὐχὴν μας, νὰ ἐπιμεληθῇ νὰ λάβῃ τὸ κατ' ἔτος αὐθεντικὸν ἔλεος τῶν διακοσίων γροσίων, νὰ μᾶς τὸ στῇλῃ διὰ χειρὸς τοῦ ἐνδοξοτάτου ἄρχοντος πατρὸς τῆς, διὰ τὸ ὅποιον γράφομεν καὶ τῷ ὑψηλοτάτῳ Αὐθέντῃ ὅπως εἰς τὰς εὐτυχισμένας ἡμέρας τῆς Ἐνδοξότητος τῆς δυνήθωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἀναλάβωμεν μικρὸν ἀπὸ τὰ πολλὰ καὶ βαρύνοντα χρῆμα καὶ ἐνοχὰς ὅπου ἔγιναν εἰς τὰς οἰκοδομὰς τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν μας, καὶ θέλομεν παρακαλεῖ διὰ παντὸς τὸν ἅγιον Θεὸν ὑπὲρ τῆς πανευδαίμονως ὕψις καὶ πανευτυχὸς στερεώσεως τοῦ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου, καὶ διὰ τὴν ὕψιν καὶ εὐμερίαν καὶ πανευτυχίαν κατὰστασιν. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος καὶ ἡ εὐχὴ καὶ εὐλογία τῆς ἡμῶν Μετριότητος εἴη μετὰ τῆς Ἐνδοξότητος τῆς.

αφν', Νοεμβρίου.

Τῆς Ἑμετέρας Ἐνδοξότητος ἑνθερμὸς πρὸς Θεὸν εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρινὸς Ματθαῖος.

Ci, până acum așteptând [scrisorile-] Ți fiești, și nevenind, n'am lăsat ca și a treia oară să ne rugăm pentru Tine din suflet și să Te binecuvântăm ca pe fiul nostru sufletește, rugându-Te să supraveghezi ca episcop al nostru sfânta noastră mănăstire de acolo Hangul și pe egumenul ei Ierotei, la orice nevoie și afacere de ajutor al lui, și, pe lângă acestea să aibi rugăciunea lui Hristos și rugăciunea mea, ca să Te îngrijești să iei mila domnească pe fiecare an a celor două sute de lei, să ni-ți trimeți prin mâna prea-slăvitului boier părintele Țău, pentru care scriem și prea-înălțatului Domn, pentru ca în fericitele zile ale Slăvirii Tale să putem a ne întrema puțin și noi de multele și preagrelele datorii și sarcini ce au venit din clădirea sfintelor noastre biserici, și vom ruga întru toate pe Sfântul Dumnezeu pentru întru toate fericita sănătate și cu totul norocita întărire a prea-înălțatului Domn și pentru sănătatea și mulțămirea și buna stare cu totul fericită. Iar harul lui Dumnezeu și nesfârșita milă și rugăciune și binecuvântarea Smereniei Noastre fie cu Slăvirea Ta.

1757, Noiembrie.

Al Slăvirii Tale călduros rugător la Dumnezeu

† Al Alexandriei Matei.

CXXI.

1757,
Noiembrie.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Iacovachi Rizo, capuchehaiua Moldovei, despre numirea ca Domn moldovean a lui Scarlat Ghica.

Ἐνδοξότατε καὶ εὐγενέστατε ἄρχοντα Μέγα Σπαθάρη καὶ καπὴ-νεχαγιά τῆς ἐκλάμπρου Αὐθεντίας Μολδοβλαχίας, κυρίτῃ Ἰακωβάκη, υἱὲ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι καὶ περιπόθητε τῆς ἡμῶν Μετριότητος. Τὴν Ἑμετέραν Ἐνδοξότητα πατρικῶς εὐχόμενοι, εὐλογοῦμεν, θεούμενοι τοῦ παντοδυνάμου καὶ ἁγίου Θεοῦ ὅπως διατηρῇ αὐτὴν ἐν ἁρᾷ ὕψις καὶ διηγεσθῇ εὐδαιμονίᾳ μετὰ μακροδιότητος καὶ ὅσης ἄλλης ἐπιτυχίας τῶν ὧν ἀγαθῶν καταθυμίῳ ἐρίσται. Τὸν εἰς Πογγανίαν θείῳ ἐλπίει νέας Αὐθεντίας προεβασμὸν τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου Αὐθέντου Ἰωάννου Σκαρλάτου Γούλα Βοεβόδα (ὃν ὁ Κύριος πολυετῇ) εὐηγγελισθέντες, προσγράψαμεν αὐτῇ κατὰ τὴν !θ' τοῦ παρελθόντος Μαῖου, συγχάιροντες ὅμα καὶ ἐπευχόμενοι αὐ-

Prea-slăvite și prea-nobile boier Mare Spătar și capuchehaie al strălucitei Domnii a Moldovlahiei, Chiriță Iacovachi, fiu în Duhul Sfânt și prea-dorit al Smereniei Noastre. Pentru Slăvirea Voastră rugându-ne părintește, Te binecuvântăm, rugându-ne de atot puternicul și Sfântul Dumnezeu să Te ție în deplină sănătate și neconținută fericire întru mulți ani și cu căpătarea a oricărei alteia din cele bune pe care le dorești. Vestindu-ni-se înălțarea la Bogdania a celei cu mila lui Dumnezeu noi Domnii a prea-înălțatului și pre-evlaviosului Domn Io Scarlat Ghica Voevod (pe care Domnul să-l ție întru mulți ani), Ți-am mai scris, la 10 ale trecutei [luni]

τοῖς ὅσα δεξιὰ τε καὶ αἰσία, ὁμοῦ καὶ διὰ τοὺς αἰσίους ἀρρεθῶνας τῶν φιλιότητων τέκνων της, ὑπὲρ ὧν οὐ μετρίως ἐχάρημεν: εἴησαν μὲν αἱ ἀρχαὶ αἰσίοι καὶ ἐν ὥραις καλαῖς καὶ εὐλογημέναις, ἀξίωσις δὲ καὶ τῶν τιμίων αὐτῶν στεφάνων, ὡς ἐπιποθεῖ καὶ ἐρίεται, καὶ τῶν λοιπῶν. Μέχρι μὲν τοῦδε, προσμένοντες οὐκ ἔχον της γράμματα καὶ ἀποτυχόντες, δὲν ἐλεῖψαμεν καὶ αὐθις διὰ τοῦ παρόντος νὰ τὴν εὐχρηθῶμεν ἀπὸ ψυχῆς καὶ νὰ τὴν εὐλογήσωμεν, σὺν τοῦτοις μὲν καὶ νὰ τὴν παρακινήσωμεν νὰ γράφῃ συνηθῶς ἡμῖν πρὸς δόξαν της ἀγαθῆς καὶ ἐπεράστου αὐτῆς ὑγιείας, παρακαλοῦντές τὴν δὲ καὶ ὡς πνευματικὸν ἡμῶν τέκνον νὰ γράφῃ καὶ τῇ ὑψηλοτάτῃ Ἀθηνῆν νὰ ἔχῃ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐκείσε ἱερὸν μοναστήριον τοῦ Χάγγου τὴν αὐθεντικὴν ὑπεράσπαιεν καὶ ἐπισκεψέιν του, ὁμοῦ καὶ ὁ ἡγουμένός μας. Πρὸς τοῦτοις δὲ νὰ ἔχῃ τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εὐχὴν μας νὰ παρακινήσῃ τὴν ὑψηλότητά του καὶ διὰ τὸ καθ' ἑτοῦς αὐθεντικὸν ἔλκος τῶν διακοσίων γροσίων, νὰ τὸ στείλῃ πρὸς τὸν καθ' ἡμᾶς πτωχὸν Ἰερώνον διὰ μέσου τοῦ ἀρχοντος Ποσσελνίκου κυρίτση Κωνσταντίνου δι' ὧν γράφομεν καὶ τῇ Ὑψει του. ὅπως εἰς τὰς εὐτυχισμένας ἡμέρας της ἐκλάμπρου Ἀθηνῆας του δυνηθῶμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἀναλάβωμεν μικρὸν ἀπὸ τὰ πολλὰ καὶ βαρύντατα χρέη καὶ ἐνοχίας, ὅπου ἔγιναν εἰς τὰς οἰκοδομὰς τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν μας, καὶ θέλομεν παρακαλεῖ διὰ παντός τὸν ἅγιον Θεὸν ὑπὲρ της πανευδαίμονος ὑγιείας καὶ πανευτυχούς στερεώσεως της ὑψηλότητός του καὶ διὰ τὴν ὑγείαν καὶ εὐμερίαν καὶ πανευτυχίαν κατὰστασιν της Ἐνδοξότητός της: οὐ ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλκος καὶ ἡ εὐχὴ καὶ ἡ εὐλογία της ἡμῶν Μετριότητος εἴη μετὰ της Ἐνδοξότητός της.

ἡψ' ἡ, Νοεμβρίου.

Τῆς Ὑμετέρας Ἐυγενείας διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρινὸς Ματθαῖος.

Main, bucurându-ne cu Tine și urându-Vă toate cele potrivite și bune, tot odată și pentru fericita logodnă a prea-iubiților Tăi fii, pentru care nu puțin ne-am bucurat: fie-ți începuturile fericite și în ceasuri bune și binecuvântate, și să Te învrednicești și de cinstitele lor cununii, cum poțesti și dorești, și ale celorlalți. Până acum, așteptând fiasca-Ți scrisoare și neprimind-o, n'am lipsit și iarăși prin cea de față să ne rugăm din suflet și să Te binecuvântăm, și cu aceasta și să Te îndemnăm să ni scrii neconținut pentru vădirea bunei și doritei Tale sănătăți, rugându-Te și ca pe un sufletesc al nostru fiu să scrii și prea-înălțatului Domn să aibă sfânta noastră mănăstire de acolo a Hangului ocrotirea și supraveghierea Lui domnească, precum și egumenul nostru. Pe lângă acestea să aibi rugăciunea lui Hristos și rugăciunea noastră să rogi pe Înălțimea Sa și pentru mila domnească din fiecare an a celor două sute de lei, să o trimeată săracului nostru Scaun prin dumnealui Postelnicul Chiriță Constantin, pentru care scriem și Înălțimii Lui, pentru ca în fericitele zile ale strălucitei lui Domnii să putem și noi a ne întrema puțin de multele și prea-grelele datorii și sarcini ce s'au făcut la clădirile sfintelor noastre biserici, și vom ruga totdeauna pe Sfântul Dumnezeu pentru prea-fericita sănătate și cu totul norocita întărire a Înălțimii Sale și pentru sănătatea și fericirea și cu totul mulțămita stare a Slăvirii Tale; și harul și mila și rugăciunea și binecuvântarea Smereniei Noastre să fie cu Slăvirea Ta.

1757, Noiembrie.

Al Nobleței Tale călduros rugător către Dumnezeu

† Al Alexandriei Matei.

CXXII.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Ierotei, egumen de Hangu, despre patronagiul Postelnicului Alexandru și despre lucrări la mănăstire.

1757,
Novem-
bre.

Ὁσιώτατος ἡμέτερος πρωτοσύγκελλος καὶ ἡγούμενος τοῦ καθ' ἡμᾶς ἱεροῦ μοναστηρίου Χάγγου, κύριε Ἱεροῦσς, τέκνον ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὸν καὶ περιπεσθῆτον της ἡμῶν Μετριότητος, χάρις εἴη σοι, ἔλκος καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ, καὶ παρ' ἡμῶν εὐχὴ, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Prea-cuvioase protosinghele și egumen al sfintei noastre mănăstiri Hangul, chir Ierotei, fiu în Domnul iubit și preadorit al Smereniei Noastre, har Ție, milă și pace de la Dumnezeu, și de la noi rugăciune, binecuvântare și iertare

Προλαβόντως, κατὰ τὴν κ' τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου, σὲ ἐγράψαμεν τὰς ἀποκρίσεις τῶν γραμμάτων σου, φανερόντες ὅτι ἐλάβομεν καὶ τὰ σταλθέντα σοι διὰ χειρὸς τοῦ ἡμετέρου ἀρχιμανδρίτου κυρ Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐφάνερωσε καὶ τὴν καλὴν σου διοίκησιν καὶ οἰκονομίαν. ἔχε τὴν εὐχὴν μας! Τώρα πάλιν σοῦ φανερώνομεν ὅτι ἐγράψαμεν πρὸς τὸν Ὑψηλότατον καὶ πρὸς τὸν ἄρχων Χάτμανον κορίτζη Δημητράσκο, ὁμοῦ καὶ πρὸς τὸν ἄρχοντα Ποστέλνικον κορίτζη Ἀλέξανδρον (τὸν ὁποῖον καὶ ἀποκαταστήσαμεν καὶ ἐπίτροπον τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου) νὰ ἐπισκεπτῶνται αὐτόν ὁμοίως καὶ διὰ τὸ κατ' ἔτος αὐθεντικὸν ἔλκος, νὰ τὸ λάβῃ ὁ ἡγεῖς ἄρχων Ποστέλνικος νὰ μᾶς τὸ στείλῃ. Λοιπὸν νὰ φροντίσῃς καὶ ἡ διοίκησις σου περὶ τοῦτου, καὶ εἰς κάθε σου χρεῖαν καὶ ἀναγκαίαν ὑπόθεσιν νὰ πηγαίνῃς πρὸς τὴν Εὐγενεῖαν τοῦ νὰ τὴν ἀναγγείλῃς, καὶ ὡς ἐπίτροπός μας θέλει τὴν διορθώσῃ. Καὶ διὰ τὴν πόμυνίαν ὅπου σὲ ἐπαράγγειλεν ὁ ἡμέτερος ἀρχιμανδρίτης, νὰ τὴν μερεμετίσῃς ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τοῦ μοναστηρίου, καὶ τὰ ἔξοδα νὰ τὰ περάσῃς εἰς τὸ κατὰστιχον. νὰ ἔχῃς τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εὐχὴν μας, νὰ ἐπιμελῇσαι εἰς αὐτὰ ὅπου σοῦ γράφομεν καὶ εἰς κάθε ἄλλην κυδέρνησιν καὶ διοίκησιν τοῦ μοναστηρίου, ὡς ἡμέτερον πιστὸν τέκνον, καὶ ἔξῃς μυριοπλασίους τὰς ἀνταποδόσεις παρὰ τοῦ ἁγίου Θεοῦ, ὃ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλκος καὶ ἡ εὐχὴ καὶ εὐλογία τῆς ἡμῶν Μετριότητος εἶναι μετὰ σοῦ.

Ἀπὸν, Νοεμβρίου.

Τῆς Ὁσιότητος σου εὐχέτης πρὸς Θεὸν

† Ὁ Ἀλέξανδρος Ματθαῖος.

Dăunăzi, la 20 ale lui Septemvire trecut, Ți-am scris răspunsurile la scrisorile Tale, arătând că am primit și cele trimise Ție prin mâna alui nostru arhimandrit chir Iosif, care ni-a arătat și buna-Ți cărmuire și economie: primește rugăciunea noastră. Acuma iarăși Ți arătăm că am scris către Prea-Înălțatul și către dumnealui Hatmanul Chiriță Dimitrașcu, precum și către dumnealui Postelnicul Chiriță Alexandru (pe care l-am pus și epitrop al sfintei mănăstiri), să o supravegheze; de asemenea și pentru mila domnească din fiecare an, ca s'o iea zisul boier Postelnic, să ni-o trimeată. Apoi să te gândești și Cucernicia Ta la aceasta, și la orice nevoie și afacere grea a Ta să mergi la Nobleta Lui să i-o vestești, și ca epitrop al nostru o va îndrepta. Și pentru pivnița ce Ți-a vestit arhimandritul nostru, s'o meremetisești din veniturile mănăstirii și cheltuielile să le treci la catastih, să ai rugăciunea lui Hristos și rugăciunea noastră, să te îndeletnicești la acestea ce Ți le scriem și la orice altă chiverniseală și gospodărire a mănăstirii, ca al nostru credincios fiu, și vei avea mii de răsplătiri de la Sfântul Dumnezeu, al cărui har și nesfârșită milă și rugăciune și binecuvântarea Smereniei Noastre fie cu tine.

1757, Noiembrie.

Al Cucernicieii Tale rugător la Dumnezeu.

† Al Alexandriei Matci.

CXXIII.

1757,
Novem-
bre.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către domnița Smaranda, despre boala fiului ei, beizadea Alexandru, și pentru „nora cocoanei Smărăndiței“, pentru Căminăreasa Ruxanda.

Ἐκλαμπρότατη καὶ εὐσεβεστάτη δόμνα κυρία Σμαράγδα, θυγάτηρ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τὴν Ὑμετέραν εὐσεβεστάτην Ἐκλαμπρότητα πατρικῶς εὐχόμενοι καὶ εὐλογοῦντες, ἡδῶς καὶ περιχαρῶς προσαγορούμεν καὶ τοῦ ἁγίου Θεοῦ δεόμεθα ὅπως διαφυλάττῃ, περίεχη αὐτὴν ἐν ἀροτῇ ὑγείᾳ καὶ διηγεσθῇ εὐημερίᾳ μετ' ἐπιτελεσῶς τῶν ὧν ἐρίεται ἡγαθῶν καταθυμιῶν.

Πανέκλαμπρον γράμμα τῆς Ὑμετέρας Ἐκ-

Prea-strălucită și prea-evlavioasă Doamnă doamnă Smaranda, fiică în Duhul Sfânt a Smereniei Noastre, rugându-ne pūrintește pentru Strălucirea Voastră prea-evlavioasă și binecuvântând-o, ne îndreptăm spre Tine cu plăcere și mulțămire și ne rugăm de sfântul Dumnezeu ca să Te păzească și să Te îngrijească în cea mai deplină sănătate și neînteruptă bună stare, cu dobândirea bunurilor de care dorești. Prea-strălucita scrisoare a Strălucirii

λαμπρότης ἄσμενοι ἐλάδομεν καί, τὴν ἀγαθὴν καὶ ἐφεστὴν ἡμῖν αὐτῆς ὑγίειαν μαθόντες, ὑπερεχάρημεν. Ἐλυπήθημεν ὁμως διὰ τὴν ἀσθενεῖαν ὁποῦ ἠκολούθησε τοῦ ἐκλαμπροτάτου πεῖζαδῆ καὶ φιλετάτου υἱοῦ αὐτῆς, κυρίου Ἀλεξάνδρου (ὃν εὐχόμεθα ἀπὸ ψυχῆς καὶ εὐλογοῦμεν), ὃ ἅγιος Θεὸς τοῦ ὁποίου θεούμεθα καὶ παρακαλοῦμεν νὰ τοῦ χάριση ἁμετάπτωτον τὴν ὑγίειαν καὶ νὰ τὴν ἐλευθερώσῃ ἐκ τῆς περιχοῆς αὐτὸν ἀσθενείας, τὴν δὲ Ἐκλαμπρότητα τῆς νὰ δώσῃ ὑπομονὴν καὶ παρηγορίαν εἰς αὐτὴν τὴν συμπαίνουσαν συμφορὰν. Δὲν ἠμφιβάλλομεν πῶς θέλει τὴν ὁπομένει μετ' εὐχαριστίας, θεοῦ ἡμῶν τὸν ἅγιον Θεόν, ἐξ οὗ καὶ θέλει τῇ τὸν μισθὸν τῆς ὑπομονῆς, κατὰ τὸν λόγον τοῦ δεσποῦ Χριστοῦ. τοῦ λέγοντος: ὁ ὑπομείνας, εἰς τέλος σωθήσεται. Μεγάλῃ γὰρ ἡ δόναμις τῆς ὑπομονῆς, πρόσθετος ὄντα σωτηρίας. Λοιπὸν νὰ ἔχῃ τὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εὐχὴν μας, νὰ μὴν λυπῇται, καὶ νὰ μὴν ἀγανακτῇ, ἐπειδὴ ὅσα λυπηρὰ ἀκολουθοῦν διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, χρέος ἔχομεν νὰ τὰ δεχθῶμεν εὐχαρίστω, ὅτι εἶναι ὠφέλιμα τῆς ψυχῆς μας.

Τὴν εὐγενεστάτην ἀρχόντισσαν νόμφην τῆς κοκκῶνας Συναχιδίτζας, μετὰ τῶν φιλετάτων αὐτῆς τέκνων, πατρικῶς εὐχόμενοι. εὐλογοῦμεν: ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ δίδῃ ὑπομονὴν καὶ παρηγορίαν τῆς Εὐγενείας τῆς. καὶ ἅς ἐλπίσῃ μὲ σταθερὰν πίστιν εἰς τὴν θεῖαν του δόναμιν, καὶ δὲν θέλει τὴν ἀρίστη εἰς τέλος λυπημένην. Τὴν εὐγενεστάτην ἀρχόντισσαν αὐταδέλφην τῆς, καμηνάρεσσαν κοκκῶνα Ροζάνδρα, πατρικῶς, ἀπὸ καρδίας εὐχόμενοι, εὐλογοῦμεν. Ἀς γράψῃ δὲ συνεχῶς ἡμῖν πρὸς δόξαν τῆς ἀγαθῆς τῆς ὑγείας καὶ ἡμῖν ἐφετῆς ἥς τὰ ἔτη εἴησαν θεόθεν πλείστα καὶ πανευδαίμονα, σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ.

ἡμῶν, Νοεμβρίου.

Τῆς ἁγίας εὐγενεστάτης Εὐγενείας ἐν-θερμῶς πρὸς Κόριον εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξάνδρειας Ματθαῖος.

Voastre cu bucurie am luat-o și, aflând de sănătatea Ta bună și nouă dorită, ne-am bucurat peste măsură. Dar ne-am întristat pentru boala ce a urmat a prea-strălucitului beizadea și prea-iubit fiu al Tău, dumnealui Alexandru (pentru care ne rugăm din suflet și-l binecuvântăm), Sfântul Dumnezeu de care ne rugăm să-i dea sănătate ne-schimbată și să-l libereze din boala ce-l încunjură, iar Strălucirii Tale să-Ți dea răbdare și mângâiere la această întâmplare ce Ți s'a căsunat. Nu ne îndoim că o vei suferi cu mulțămintă, slăvind pe Sfântul Dumnezeu, de la care și vei căpăta răsplata răbdării, după cuvântul stăpânului Hristos, care spune: cel ce răbdă, la căpăt se va mântui. Căci mare e puterea răbdării, fiind sol al mântuirii. De altfel, să aibi rugăciunea lui Hristos și a mea, ca să nu Te întristezi și să nu-Ți pierzi răbdarea, căci câte lucruri triste urmează din păcatele noastre, avem datorie de a le primi cu multă bucurie, căci sânt de folos sufletului nostru.

Pentru prea-nobila jupăneasă nora co-coanei Smărănditei, cu prea-iubiții ei fii, rugându-ne părintește, îi binecuvântăm: Sfântul Dumnezeu să dea răbdare și mângâiere Nobleței Sale, și să nădăjduiască ea cu o credință statornică în puterea-I dumnezeiească, și nu o va lăsa la capăt întristată. Binecuvântăm părintește, rugându-ne din inimă, pe prea-nobila jupăneasă, Căminăreasa Ruxanda. Ci să ni scrii neîncetat spre vădirea bunei Tale sănătăți și nouă dorite; ai cărui ani să fie de la Dumnezeu mulți și prea-fericești, cu cea de la noi rugăciune și binecuvântare.

1757, Noiembrie.

Al Nobleței Voastre prea-evlavioase rugător călduros la Domnul.

† Al Alexandriei Matei.

CXXIV.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către capuchehaiaua munteană Manolachi, despre scoaterea episcopului de Buzău, care a fost adus prin sfaturile lui a se re-
trage la Sinai¹.

1757,
20 Novem-
bre.

Τιμωτάτε καὶ εὐγενεστάτε ἀρχὼν καμηνάρη καὶ καπη-νεχαγιά τῆς (ὁ)υγκροβλαχίας, κυριότης Μανωλάκη, υἱὲ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῇ καὶ περιπόθητῇ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, χάρις

Prea-cinstite și prea-nobile Căminar și capuchehaie al Ungrovlahiei, Chiriță Manolachi, fiule în Domnul iubit și preadorit al Smereniei Noastre, har și milă

¹ E vorba de Antim (1753—7).

καὶ ἔλεος εἴη τῇ Εὐγενείᾳ σου καὶ εἰρήνῃ
παρὰ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος καὶ παρ' ἡ-
μῶν δὲ εὐχῇ, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Τὸ γράμμα τοῦ ἐλάβομεν μετὰ τοῦ ὕψη-
λοτάτου Αὐθέντου καὶ ἐχάρημεν τὴν ὑσίαν
σου, ἣν χαρίζοιτό σοι ὁ ἅγιος Θεὸς εἰς ἔτη
πάνπολλα καὶ εὐτυχῇ, μετ' ἀγαθῆς καὶ ἀτα-
ράχου διαμονῆς καὶ στερρώσεως τοῦ ὕψηλο-
τάτου Αὐθέντου (ὃν ὁ Κύριος πολυετῇ) ἐγνω-
μεν καὶ τὰ ἐρ' ἐξῆς ἡμῖν σημειούμενα, τὰ
περὶ τοῦ πρώην Πουζαίου, δηλαδὴ, καθὼς καὶ
ἐκ τῶν ἱσῶν ὁποῦ μᾶς ἔστειλεν ὁ ὕψις-
λατος Αὐθέντης σαφέστερον ἐκαταλάδαμεν ὅτι
ἀδίκως λέγει πῶς ἡδικήθη παρὰ τῆς Ὑψη-
λότητος του. Ἐγράψαμεν οὖν καὶ τῷ Ὑψί του
ὅτι κατὰ τὸ παρὸν εὐρισκόμεθα εἰς Δαμιάθιον
καί, σὺν Θεῷ πηγαινόμενοι εἰς τὸ Μισήρι, θέ-
λομεν τὰ δεῖξαι καὶ τοῦ ἀγίου Συναίου καὶ
τῶν λοιπῶν πατέρων. διὰ νὰ μὴ νομίζουσιν ὅτι
ἀληθῶς ἡδικήθη, ἐπειδὴ καὶ τοιαῦτα προφά-
σεις ἔλαγες καὶ εἰς τὸν Ἀλλῆ-πασᾶ Χεκίμ-
ῆγλου, ὅτι τὸν ἀδίκως πέρνωντας διαστικῶς
τὴν ἐπαρχίαν του. ὁμοῦ καὶ τσοσάρκοντα
πουγγεῖα ἄσπρα. καθὼς καὶ εἰς ἡμᾶς τὰ ὁ-
μοῖα ἐδιηγῆθη. Ἀγκαλὰ καὶ δὲν ἐπιστόθημεν
εἰς τὰ λόγια του, θέλοντες ὁμῶς νὰ βεβαιωθῶ-
μεν σαφέστατα, ἐγράψαμεν τῷ Ὑψί του, τρά-
πον τινὰ μεσιτεύοντες, ἡμεῖς μάλιστα τὸν ἐ-
συμβουλεύσαμεν, τὸν ἐνουθετήσαμεν ἀρκετῶς
καὶ τὸν παρακινήσαμεν, τόσον ἡμεῖς, ὅσον καὶ
οἱ Συναῖται, διὰ νὰ κἀμῃ ὑποταγὴν εἰς τὸν
βασιλικὸν ὀρισμὸν καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ μο-
ναστήριόν του, ἐπειδὴ εἶχε φαντασίαις νὰ δια-
φενδευθῇ ἐνταῦθα καὶ νὰ μὴ ὑπάγῃ. Ὅθεν
μὲ τὴν παρακίνησιν ἡμῶν καὶ ἐπιμέλειαν τῶν
πατέρων ὑπῆγεν εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Σινᾶ,
καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἐκεῖσε ἡσυχάζει. Ἄς ἔχω-
μεν καὶ αὐθις δηλωτικὸν τῆς ἀγαθῆς σου ὁ-
γείας μετὰ πάσης ἄλλης εὐδόξεως ἢ δὲ τοῦ
Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος σὺν τῇ εὐχῇ
καὶ εὐλογίᾳ τῆς ἡμῶν Μετριότῃτος εἴη μετὰ
τῆς Εὐγενείας του.

αφ' ὧν, Νοεμβρίου 2'.

Εὐχέτης πρὸς Θεὸν

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

fie Nobleței Tale și pace de la Domnul
Dumnezeu A toate Țiitorul și de la noi
rugăciune, binecuvântare și iertare.

Am primit scrisoarea Ta cu prea-
înălțatul Domn și ne-am bucurat de
sănătatea Ta, pe care să Ți-o hărăzească
Sfântul Dumnezeu întru prea-mulți și fe-
rieiți ani, cu bună și netulburată rămă-
nere și întărire a prea-înălțatului Domn,
cărnia să-i dea Domnul mulți ani; am
cunoscut și cele însemnate uă pe rând,
adecă acelea despre fostul episcop de Buzău,
precum și din copiile ce mi le-a trimis
prea-înălțatul Domn mai lămurit am în-
țeles că fără dreptate spune că i s'a făcut
nedreptate de Înălțimea Sa. Am scris deci
și Înălțimii Sale că acum ne aflăm la Da-
mieta și, ajungând cu Dumnezeu în Misir
(Egipt), le vom arăta și Preasfântului de
Sinai și celorlalți părinți, ca să nu creadă ei
că în adevăr a fost nedreptățit, căci astfel
de pretexte le-a spus și lui Ali-Paşa He-
chimoglu, că l-a nedreptățit, luându i cu
sila eparhia, și cu aceasta și patruzei de
pungi de bani, precum și către noi ase-
menea a povestit. De și n'am crezut în
vorbele lui, dar, vrând să ne asigurăm
mai deslușit, am scris Înălțimii Sale, nu
oarecum mijlocind, ei mai ales l-am sfătuit
[pe episcop], l-am sfătuit destul spre
cumințenie și l-am sfătuit, atât noi, cât
și Sinaiții, să dea supunere la porunca îm-
părătească și să meargă la mănăstirea
Sa, căci avea fantasii să stăpânească acolo
și să nu meargă. Deci cu îndemnul nostru
și cu grija părinților a mers la mănăstirea
Sinai și acuma stă acolo liniștit. Să avem
și pe urmă vestea bunei Tale sănătăți cu
toate celelale știri; iar harul lui Dumnezeu și
nemăsurata milă fie, împreună cu rugăciunea
și binecuvântarea Smereniei Noastre, cu
Nobleța Ta.

1757, Noiembrie 20.

Rugător către Dumnezeu

† Al Alexandriei Matei.

CXXV.

Un prelat din Alexandria către un Domn moldovean, despre sărăcirea Scaunului patriarhal și nevoia de a se trimite darul anual, de a se scuti mănăstirile și de a se ocroti mănăstirea Hangul.

C. 1757.

Καὶ αὖθις τὴν Ὑμετέραν εὐσεβεστάτην Ὑψηλότητα ἐκ ψυχῆς πατρικῶς εὐχόμενοι ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, εὐλογοῦμεν καὶ ὡς ἥδιστα προσαγορεύομεν.

Παρακαλοῦμεν τὴν Ὑψηλότητά της διὰ τὸ διορισμένον αὐθεντικὸν κατ' ἔτος ἔλεος τοῦ Θρόνου τῶν διακρίσεων γροσίῳ νὰ τὴ στείλῃ εἰς τὴν ἐκλαμπροτάτην μητέρα της, διὰ νὰ τὴ λάβωμεν παρὰ τῆς Ἐκλαμπρότητός της, τὸ ὑποῖον οἱ πρὸ αὐτῆς Αὐθένται μᾶς τὸ ἔστειλαν πάντοτε, χάριν εὐλαθείας καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ Θρόνου, ἐπειδὴ καὶ χρήζει βοηθείας διὰ τὴν ὀλιγώστευσιν τοῦ πομυρίου, καὶ μετὰ Θεὸν ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐλεημοσύνην καὶ τὴν ὀλίγην βοήθειαν τοῦ μοναστηρίου προσιένει ὁ κατὰ καιρὸν Πατριάρχης τοῦ αὐτοῦ δυστυχιστάτου Θρόνου. Πρὸς τοῦτοις τὴν παρακαλοῦμεν περὶ τοῦ αὐτόθι μοναστηρίου Χάγγου τοῦ Θρόνου μας, νὰ τὴ κάμῃ μὲ χρυσόδουλλον αὐθεντικὸν πάντῃ ἀσύδωτον, ἐπειδὴ τὸ συμφέρον τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου εἶναι ὀλιγιστὸν εὐχάζοντας τὰ κατ' ἔτος ἔξοδα καὶ τὴν ἐνδομασίαν τοῦ ἡγουμένου, μὲ τὸν ὀλίγον μισθὸν του, μάλιστα περισσεύει τὸ κατ' ἔτος εἰσόδημα γρόσια τριακόσια. Ἄς στοχασθῇ λοιπὸν ἡ Ὑψηλότης της, μὲ τριακόσια γρόσια, ὅταν εἰς τὸ αὐθεντικὸν δόσιμον κοντὰ δὲν μένει τίποτε, καὶ ὁ Θρόνος δὲν ἀπολαμβάνει τίποτε. Καὶ νὰ ἔχῃ τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εὐχὴν μας, διὰ ἀγάπην ἐκείνου τοῦ ποτε περιδοήτου, τὰ νῦν δὲ δυστυχὸς Θρόνος τῶν Ἀλεξανδρέων, νὰ τὴ κάμῃ ἀσύδωτον, διὰ ὑγίαν, εὐτυχίαν καὶ στερῶσιν καὶ πολυχρόμιον εἰς τὸν ἐκλαμπρον Θρόνον, καὶ διὰ μνημόσυνον τῶν γονέων της, καὶ θέλῃ λάβῃ παρὰ Θεοῦ μυριοπλασίονας τὰς ἀμοιβὰς καὶ τοὺς μισθοὺς ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐπίσκεψιν καὶ διαφένδευσίν της ὁ ἡγοούμενος τοῦ μοναστηρίου.

Din nou rugându-ne părintește din inimă pentru Înălțimea [Ta] prea-evlavioasă în Duhul Sfânt, Te binecuvântăm și Te salutăm cât mai plăcut.

Ne rugăm de Înălțimea Ta pentru orânduita domnească milă din fiecare an a Scaunului [nostru], cele două sute de lei, să o trimeti către prea-strălucita-Ți maică, ea să-i primim de la Strălucirea Ta, pe cari cei înainte de Tine Domni ni-au trimis-o totdeauna, ca dovadă de evlavie și pentru nevoia Scaunului, de oare ce și are nevoie de ajutor pentru împuținarea turmei, și cel de acum Patriarh al acestui prea-nenorocit Scaun așteaptă după Dumnezeu de la Tine mila și puținul ajutor al mănăstirii. Pe lângă acestea Te rugăm pentru mănăstirea de acolo Hangu, a Scaunului nostru, s'o faci cu hrisov domnesc cu totul scutită de dare, căci folosul acelei mănăstiri este mic; și, scoțând cheltuielile anului și îmbrăcămintea egumenului, cu mica lui leafă, abia mai rămâne pe an un venit de trei sute de lei. Gândește Te însă Înălțimea Ta la aceea că, cu trei sute de lei, atunci când la darul domnesc nu mai rămâne aproape nimic, nici Scaunul nu ia nimic. Și să aibă rugăciunea lui Hristos și rugăciunea noastră pentru acela odată vestit, iar acum nenorocit Scaun al Alexandriei: să-I faci scutit [Hangul], pentru sănătatea, fericirea și întărirea întru mulți ani în strălucitul Scaun și pentru amintirea părinților Tăi, și vei primi de la Dumnezeu înmiit răsplătirile și simbriile în acest veac de acum și în cel viitor, și să fie supt ocrotirea și apărarea Ta egumenul mănăstirii.

CXXVI.

Un cleric de supt Patriarhatul Alexandriei către un Domn român, despre veniturile lui, și de la Hangu.

C. 1757.

Καὶ αὖθις, τὴν Ὑμετέραν θεοσεβεστάτην Ὑψηλότητα πατρικῶς ἐκ ψυχῆς εὐχόμενοι, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι εὐλογοῦμεν.

Τὰ πανέκλαμπρα αὐτῆς γράμματα λαβόντες καὶ μαθόντες ἀκριβῶς περὶ τῆς πανεκ-

Și, iarăși, rugându-ne părintește din inimă pentru Înălțimea Voastră prea-evlavioasă, o binecuvântăm în Sfântul Duh.

Primind prea-strălucitele-Ți scrisori și aflând sigur despre prea-strălucita-Ți să-

λάμπρου αὐτῆς ὕψις, λίαν ἐχάρημεν καὶ τὸν διατηροῦντα αὐτὴν Θεὸν ἐδοξάσαμεν. Ὑπερσυχαιστοῦμεν δὲ τῇ Ὑψηλότητι τῆς καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῆς ἀνακαινίσεως τῶν χρυσοδούλλων τοῦ μονοδρίου Χάγγου, διὰ τὴν ὑπόσχεσιν τῆς δώσεως τοῦ αὐθεντικοῦ διωρισμένου ἐλέους καὶ περὶ ἐπισκέψεως καὶ κηδεμονίας τῆς ἡν ἔχει πρὸς τὸ πτωχὸν μας μονόδριον καὶ τῆς κλίσεως καὶ εὐλαδείας ἣν σῶζει πρὸς ἡμᾶς. Ὁ ἅγιος Θεὸς διὰ τῶν πατρικῶν μας εὐχῶν νὰ τὴν στερεώσῃ ἐν ἀκλονίᾳ στερεώσῃ ἐπὶ τὸν ἑκλάμπρον αὐτῆς Θρόνον ἀδιέσσεστον καὶ ἀκλόνητον εἰς πολλοὺς ἐνιαυτοὺς μὲ ἄκραν ὕψισιν, εὐδαιμονίαν ἀμετάπτωτον καὶ μακροβιότητα γαληνιάν καὶ ἐπιτυχίαν τῶν ὧν ἐφίεται τὸ εὐσεβὲς καὶ φιλόχριστον αὐτῆς ὑπέκουν τῆς εὐλογημένης θεωρουμένης αὐτῆς εὐάρας. Ἀπαντας πατρικῶς εὐχόμενοι ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, εὐλογοῦμεν.

nătate, foarte ne-am bucurat și am lăudat pe Dumnezeu, care Te păzește. Foarte mulțămim Înălțimii Tale și pentru săvârșirea și întărirea hrisoavelor mănăstirii Hangul, pentru făgăduiala dării domnești orânduite și pentru ocrotirea și îngrijirea ce o ai față de săraca noastră mănăstire și pentru aplecarea și evlavie ce o păstrezi către noi. Sfântul Dumnezeu pentru părinteștele-Ți rugăciuni să Te întărească în nezguduită statornicie pe strălucitul Tău Scaun netulburat și nezguduit în curs de mulți ani cu înaltă sănătate, fericire nerăsturnată și lungă dăinuire senină, cu căpătarea celor ce dorește evlavioasă și iubitoare de Hristos lume supusă Ție din binecuvântata, de Dumnezeu păzita-Ți Țară. Pe toți, rugându-ne părintește în Sfântul Dub, fi binecuvântăm.

CXXVII.

C. 1758.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către domnița Sultana, despre suirea pe Scaun a lui Scarlat Ghica, dregătoriile și nunțile din familia ei.

Ἐκλαμπροτάτη καὶ εὐσεβεστάτη δομνίτσα. κυρία Σουλτάνα. θυγάτηρ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῇ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τὴν Ὑμετέραν εὐσεβεστάτην Ἐκλαμπρότητα πατρικῶς εὐχόμενοι καὶ εὐλογοῦντες, ἡδῶς καὶ περιχαρῶς προσαγορεύομεν καὶ τοῦ ἁγίου Θεοῦ δεόμεθα ὥπως διαφυλάττῃ καὶ περιέπῃ [αὐτὴν] ἐν ἀκροτάτῃ ὑψίᾳ καὶ διηνεκεῖ εὐημερίᾳ μετ' ἐπιτεβέσεως τῶν ὧν ἐφίεται ἀγαθῶν καταθυρίων.

Μετὰ τὰς πατρικὰς ἡμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας φανερώνομεν τῇ Ἐκλαμπρότητι τῆς ὅτι, τὰς χαροποιὰς εἰδήσεις εὐαγγελισθέντες, διὰ τε τὸν εἰς Μπογδανίαν θεῖον ἐλθεῖν, νέας Αὐθεντίας προεβίβασιν τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου Αὐθέντου Ἰωάννου Σκαρλάτου Γρηγορίου Γκέιχα Βοσβόδα (ὃν ὁ Κύριος πολυετῇ) καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς Χαρυμνίας τοῦ ἐνδοξοτάτου ἄρχοντός τῆς καὶ ἀξίωσιν τῆς καρυασίας τοῦ εὐγενεστάτου καὶ φιλάτου τῆς υἱοῦ, ἄρχοντος Μεγάλου Καρυάση τζελεπῇ Κωνστάντη. οὗ μετρίως ἐχάρημεν, οὐδὲ εὐχόμεθα ἀπὸ ψυχῆς καὶ εὐλογοῦμεν. Κατὰ δὲ τὴν ἐν τοῦ παρελθόντος Μαΐου γράψαντες πρὸς τε τῷ Ὑψηλοτάτῳ Αὐθέντῃ καὶ τῷ ἡμετέρῳ ἄρχοντι σὺν τῷ φιλάτῳ τῆς υἱοῦ καὶ τῇ Ἐκλαμπρότητι τῆς, εὐσυχάρημεν ἐν τοῦτοις καὶ ἐπευχί-

Prea-strălucită și prea-evlavioasă domniță, doamnă Sultana. fiică în Duhul Sfânt iubită a Smereniei Noastre, rugându-ne părintește pentru Strălucirea Voastră pre-evlavioasă și binecuvântând-o, bucuros și cu mulțămire ne îndreptăm către Tine și ne rugăm de Sfântul Dumnezeu să Te păzească și îngrijească în cea mai deplină sănătate și statornică bună stare cu dobândirea celor bune dorite pe care le așteaptă.

După părinteștile noastre rugăciuni și binecuvântări vădăm Strălucirii Tale că, aflând de veștile cele aducătoare de bucurie, pentru înaintarea în noua Domnie din Moldova a prea-înălțatului și prea-evlaviosului Domn Io Scarlat Grigore Ghica Voevod (pe care Domnul să-l fie întru mulți ani) și rangul Hătmăniei a prea-slăvitului Tău domn și vrednicia cămărășiei a prea-nobilului și prea-iubitului Tău fiu, dumnealui Marele Cămăraș celebî-Costachi, nu puțin ne-am bucurat; pentru cari ne rugăm din inimă și-i binecuvântăm. Iar la 19 ale lui Mai trecut, scriind prea-înălțatului Domn și boierului nostru, împreună cu prea-iubitului Tău fiu și cu Strălucirea Ta, ne-am bucurat împreună pentru acastea și li-am dorit câte sânt

θημεν αὐτοῖς ὅσα δεξιὰ τε καὶ αἰσία. Μέχρι μὲν τοῦδε, προσημένοντες ἐξαγγελτικὰ τῆς ἀγαθῆς ἡμῶν ὕψους, καὶ ἀποτυχόντες, δὲν ἐλπίσαμεν καὶ αὐτοῖς δι' ἡμετέρου γράμματος νὰ συγχαρῶμεν αὐτῇ διὰ τοὺς γάμους τῶν νεονύμφων, ἐπευχόμενοι αὐτοῖς παρὰ Θεοῦ πάντα τὰ ἀγαθὰ καὶ καταθύμια: εἶψαν δὲ αἱσίοι καὶ ἐν ὥραις καλαῖς καὶ εὐλογημέναις, νὰ ζήσουν, νὰ γηράσουν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ, καὶ νὰ ἀξιώσῃ αὐτοὺς ὁ πανάγαθος Θεὸς νὰ ἰδοῦν τέκνα τέκνων μετὰ τῆς λαμπρᾶς καὶ ἀγαθῆς καταστάσεως· τὴν δὲ Ἐκκλησιᾶν πρῶτῃ τῆς νὰ ἀξιώσῃ καὶ τῶν ἐπιλοίπων τοὺς γάμους νὰ χαρῇ· τοὺς νεονύμφους μετὰ τῶν λοιπῶν φιλιότητων αὐτῆς τέκνων πατρικῶς εὐχόμενοι, εὐλογοῦμεν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν ταῦτοις· ἄς ἔχωμεν δὲ καὶ γράμμα τῆς πρὸς ἀήλων τῆς ἀγαθῆς τῆς ὕψους καὶ ἡμῖν ἐφ' ἑστέῃς.

Τῆς Ἑμετέρας Θεοσεβοῦς Ἐκκλησιᾶς πρὸς Θεὸν εὐχέτης ἐνθέρμος

† Ὁ Ἀλεξάνδρου Ματθαῖος.

prielnice și fericite. Iar până atunci, așteptând [serisoriile] cu vestea despre buna Ta sănătate, și necăpătându-le, n'am lipsit ea iarăși prin a noastră scrisoare să ne bucurăm cu Tine pentru căsătoriile mirilor, rugând pentru dânșii de la Dumnezeu toate cele bune și dorite: fie deci fericiți și în ceasuri bune și binecuvântate, să trăiască, să îmbătrânească în pace și bună învoire și să-i învrednicească prea-bunul Dumnezeu să vadă pe fiii fiilor cu soartă strălucită și bună stare; iar pe Strălucirea Ta să Te învrednicească să te bucuri și de căsătoriile celorlalți; rugându-ne părintește pentru miri, cu ceilalți ai Tăi copii, îi binecuvântăm. Și acestea întru acestea; ei să avem și scrisoarea Ta pentru vădirea bunei Tale sănătăți și nouă dorite.

Al Strălucirii Voastre evlavioase către Dumnezeu rugător călduros.

† Al Alexandriei Matei.

CXXVIII

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Doamna Ralița a lui Ioan-Vodă Callimachi, despre suirea în Scaun a soțului ei.

Alexandria,
1758,
31 Octom-
vre.

Ἐκκλησιᾶς πρῶτῃ καὶ εὐσεβεστάτῃ δόμνῃ, κυρία Παλίτσα, θυγάτηρ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῇ τῆς ἡμῶν Μιστριότητος, τὴν Ἑμετέραν εὐσεβεστάτην Ἐκκλησιᾶν πατρικῶς ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι εὐχόμενοι καὶ εὐλογοῦντες, ἡρόως καὶ περιχαρῶς προσαγορεύομεν καὶ δεόμεθα ἐκ θαθέων τοῦ Ἐπουρανίου ὅπως διαφυλάττῃ καὶ περισκέπῃ αὐτὴν ἐν ὕψει διηγεῖται, ἀδιάλειπτῳ εὐθυμίᾳ καὶ ἀγαλλιάσει μετὰ μακροδιότητος, καὶ ἀνωτέραν παντὸς ἀνιάρου συναντήματος.

Πόσῃν χαρὰν, εὐθυμίαν καὶ ἀγαλλίασιν μὰς ἐπροξένησεν ἡ πανευφρόσυνος καὶ χαροποιὰ ἀγγελία τοῦ προοιδιασμοῦ τοῦ ἐπὶ τὸν Ἐκκλησιᾶν καὶ ἡγεμονικὸν τῆς Μολδοβλαχίας Θρόνον τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ Θεοσεβέστατου Λοθέντου περιττὸν γράφειν καὶ λέγειν. Τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ ἐν ἣ εὐηγγελισθῆμεν τὰ χαροποιὰ εὐαγγέλια, χαρὰς ἀπείρου ἐπλήσθημεν, καὶ ἀπὸ καρδίας τὸν εὐδοκίσαντα οὕτως ἅγιον Θεὸν μετ' εὐχαριστηρίους ὥδᾳ ἐδοξάσαμεν. Ὅθεν συγχαίροντες αὐτῇ, ἐπευχόμεθα ὁλοφύχως καὶ παρακαλοῦμεν ἐκτενῶς νὰ χαρίσῃ τῇ Ὑψηλότητι Του ὕψειαν ἀδιάπτωτον καὶ εὐφροσύνην αἰώνιον, στηρίζων ἀδιασίστως τὸ θεοσεβὲς αὐτοῦ Ἔθος ἐπὶ τὸν ἡγεμονικώτατον τῆς Μολδοβλα-

Πρεα-στράlucitā și prea-evlavioasă Doamnă, doamnă Ralița, fiică în Duhul Sfânt iubită a Smereniei Noastre, rugându-ne părintește pentru Strălucirea Ta prea-evlavioasă și binecuvântându-o, ne îndreptăm plăcut și cu bucurie către Tine și ne rugăm din adâncuri de Cel din Cerruri să Te păzească și ocrotească în sănătate netulburată, necurmată veselie și bucurie întru mulți ani, și mai presus de toată întâmplarea supărătoare.

Câtă bucurie, veselie și mulțămire ni-a adus prea-bucuroasa și de har aducătoare solie a înaintării pe strălucitul și domnescul Scaun al Moldovlahiei a prea-înălțatului și de Dumnezeu respectuosului Domn e de pri-sos a serie și a vorbi. În clipa aceea când ni s'au vestit știrile aducătoare de bucurie, ne-am umplut de o nemăsurată mulțămire, și din inimă am slăvit cu cântări de mulțămire pe Sfântul Dumnezeu care a binevoit așa. Pentru care, bucurându-ne cu Tine, ne rugăm din tot sufletul și ne cerem necontenit să dea Înălțimii Tale sănătate neschimbată și bucurie veșnică, întărind nezugduit pe evlavioasa Ta Înălțime pe prea-domnes-

χίς Θρόνον γαληνικῇ ἐγκαταστάσει καὶ πολυχρονίῳ διαμονῇ, μὲ ἀκλόνητον καὶ ἀδιάσειστον στερῶσιν μέχρι γήρωος εὐθυτάτου καὶ λιπαροῦ. Καὶ ταῦτα μὲν πατρικῶς πρὸς αὐτὴν, ἥς καὶ τὰ ἑκκαμπρα ἔτη εἴησαν θεόθεν πλείστα καὶ πανευδαίμονα, σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ.

αἰψὴν, Ὁκτωβρίῳ λα', Ἀλεξάνδρῳ.

Τῆς Ὑμετέρας Εὐγενείας ἐνθερμῶς πρὸς Θεὸν εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξάνδρις Ματθαῖος.

cul Scaun al Moldovlahiei în senină stare și îndelungată rămânere, cu nezguduită și netulburată întărire până la bătrânețe prea-adâncă și senină. Și acestea părintește către Tine, ai cărui străluciți ani fie de la Dumnezeu cât mai mulți și cu totul fericiți, cu cea de la noi rugăciune și binecuvântare.

1758, Octomvrie 31, Alexandria.

Al Nobleței Voastre călduros la Dumnezeu rugător

† Al Alexandriei Matei.

CXXIX.

Alexandria,
1759,
6 Maiu.

Matei, fost Patriarh al Alexandriei, către Ierotei, egumenul de Hangu, despre pagubele aduse de înaintașul lui, Atanasie.

Ὅσιώτατε ἡμέτερε πρωτοσύγκελλε καὶ ἡγοῦμενε τοῦ Χάγγου, κὺρ Ἰερόθεε, τέκνον ἐν Κυρίῳ κτλ.

Ἀγαθὰ καὶ ἄλλοτε νὰ ἐγράψαμεν τῇ Ὅσιότητί Σου περὶ τῆς δολιότητος, ἀπάτης [καὶ] ὑπουλότητος ὁποῦ, ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς εἰς τὸ Βουκουρέστιον, καθ' ὃν χρόνον πατριαρχήσαμεν, ὁ πρῶτον ἡγοῦμενος τοῦ Χάγγου Ἀθανάσιος, οὗτος, ὡς δόλιος καὶ ἀπαταιῶν, ἐπιθυμῶντας τὴν φθορὰν καὶ ζημίαν τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου, ἐπρόβαλλε δολίως ὅτι θέλει καὶ ἀγαπᾷ τὴν οὐστασιν καὶ αὔξησιν τούτου, καὶ ἀνίσως ἤθελε πουληθῇ εἰς τοὺς πλησιοχώρους μερικαίς ἄχρησταις καὶ ἀνωφελεῖς μογιάναις καὶ ἀντὶ τούτων νὰ ἀγοράσῃ πρόβατα καὶ νὰ φιάσῃ μύλους, ἤθελεν ἔχει πολὺ συμφέρον τὸ ἱερὸν μοναστήριον, αὐτὰ ταῦτα ψευδοπροφαιζόμενος καὶ ματαιολογῶν, οὐδ' ὅλως τὸν Θεὸν φοβούμενος, καὶ ἡμεῖς, ἔχοντες τὸν διὰ οἰκτίων καὶ νομιζόντες τὸν ἀληθινόν, καὶ ὄχι φθορέα καὶ ἀπαταιῶνα, τοῦ ἐδώσαμεν αὐτὴν τὴν ἄδειαν δι' ἡμετέρας πατριαρχικῆς ἀποδείξεως, νὰ πουλήσῃ αὐταῖς ταῖς πογιάναις καὶ τὸν Στριμπουλόν, ὡς ἄχριστα καὶ ἀνωφελῆ, καὶ νὰ κάμῃ τοιαύτας οἰκονομίας, αὐτὸς δέ, ὡς ἀθεόφοβος καὶ φθονερὸς καὶ φθορὸς, ἔκαμε ὅλον τὸ ἐναντίον, καὶ, κοντὰ ὁποῦ ἐπούλησε τὰ ῥηθέντα, προξενήσας τοσαύτην ζημίαν καὶ φθορὰν εἰς τὸ ἱερὸν μοναστήριον, δὲν ἐφθίασεν οὔτε μύλους, μήτε πρόβατα ἀγοράσει, ἀλλὰ προσέτι καὶ τὰ ἴδια κτήματα τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου, τὰ τόσα ἀγγελόδοδα ὁποῦ εἶχε καὶ μελέσσια ἱκανά, καὶ αὐτὰ τὰ ἐπούλησεν ὅλα, καὶ, μετὰ τὸν τοσοῦτον ἀφανισμόν, ἄφρησε καὶ εἰς χρέος τὸ ἱερὸν μοναστήριον, ὅπερ τὰ ἐξ[α]ύσια γρόσια, τὸ ὁποῖον

Prea-cuvioase al nostru protosinghel și egumen al Hangului, chir Ierotei, copil în Hristos ș. c. l.

De și și altă dată am scris Cuvioșiei Tale despre șiretenia, înșelarea [și] falsitatea pe care [a arătat-o] venind către noi, la București, pe vremea când eram Patriarh, fostul egumen de Hangu, Atanasie aceea, ea un om șiret și înșelător, dorind peirea și paguba sfintei mănăstiri, a adus înainte cu vicleanie că vrea și-i place așezarea și creșterea acesteia, și poate că voia să vândă la vecini niște poieni fără preț și fără folos și în locul lor să cumpere oi și să facă mori, ceea ce ar aduce mare folos sfintei mănăstiri, mințind și flecărind acestea, fără vre-o frică de Dumnezeu, iar noi, socotindu-l ca un casnic și judecându-l om drept, și nu stricător și înșelător, i-am dat voia aceasta cu a noastră patriarhiească mărturie, să vândă acele poieni și Strâmbul, ea fiind fără valoare și fără folos, și să facă acele economisiri, iar el, ca un om fără frica lui Dumnezeu și stricăcios și păgubitor, a făcut cu totul împotriva și, îndată ce a vândut cele spuse, aducând atâta pagubă sfintei mănăstiri, n'a făcut nici mori, nici oi n'a cumpărat, ei încă și înseși posesiunile sfintei mănăstiri, atâtea cirezi ce avea și albine destule, și pe acelea le-a vândut, pe toate, și, după o astfel de pierdere, a lăsat și la datorie sfânta mănăstire, când a luat-o, cu peste șase sute de lei,

ὅταν τὸ ἔλαβε, τὸ ἔλαβε ἐστολισμένον καὶ εὐτυχισμένον ἀπὸ ὅλα, καθὼς εἶναι [] εἰς τοὺς αὐτόθι ἄρχοντας καὶ ἡγουμένους, καὶ, πάλιν, ὅταν τὸ ἄρῃς, τὸ ἄρῃς εἰς τοιοῦτον ἀφανισμὸν καὶ χρέος βαρύτατον, μ' ὅλον ὁποῦ ἄλλο τίποτε ἡμεῖς δὲν ἐλάβομεν παρ' αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας μας, ἀπὸ τὰ 47 ἔως τὰ [], ὁποῦ ἦτον ἡγούμενος, εἰ μὴ μόνον γρόσια 200. Καί, λοιπόν, μὴ ὑποφέροντες τὴν τοιαύτην δολιότητα καὶ ἀπάτην, ἰδοὺ γράφομεν καὶ αὐθις τῇ Ὁσιότητί σου νὰ φροντίσης ἐπιμελῶς νὰ ἀποσπάσης τὸν Στρίμπουλον ἀπὸ τὸν ἀγοραστήν, τὸν ὁποῖον θέλεις τὸν πληρώσης ὅσον ἔδωσεν εἰς τὴν ἀγοράν του, κατὰ τὸ κατὰστοιχόν τοῦ Ἀθανασίου. Ἰδοὺ γράφομεν περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως καὶ τοῦ μεγάλου ἀρχόντος Μεγάλου Σπαθάρη κυρίτζη Γεωργάκη, καὶ ἀρχόντος Παχαρνίκου, υἱοῦ τοῦ ἱταλιάνου¹ κυρίτζη Γεωργάκη, εἰς τοὺς ὁποίους γράφομεν ἱκανά: ὁ μὲν νὰ παρασταθῇ μετὰ καλὴν συνδρομὴν καὶ παρακίνησιν διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ δικαίου, ὃ δὲ νὰ καμθῇ καὶ νὰ καταπεισθῇ ἐν ταῖς πατρικαῖς μας νοουθεσίαις νὰ τὸ δώσῃ ὀπίσω, εἰς μνημόσυνον τοῦ πατρὸς του, καὶ ἐδικόν του, καὶ νὰ μὴν κατακρατῇ πρᾶγμα τοιοῦτον τῷ Θεῷ ἀφιερώμενον. Καὶ ταῦτα μὲν εἰς τσοῦτον, καὶ ὅς ἔχωμεν γράμματα σου δηλωτικὰ ἐν τάξει, ἔνα καὶ τοῦ Θεοῦ ἡ χάρις καὶ τὸ ἀπειρον ἔλεος, σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ, εἴη μετὰ σοῦ.

αψθ', Ματοῦ ε', Ἀλεξάνδρειαν.

Τῇς Ὁσιότητός Σου εὐχέτης πρὸς Θεὸν

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

care mănăstire a luat-o înzestrată și fericită cu toate, cum e [obiceiul] la cei de acolo boieri și egumeni, și, iarăși, când a lăsat-o, a lăsat-o într-o astfel de distrugere și datorie prea-grea, de și noi altceva n'am luat de la el, în timpul Patriarhiei noastre, de la [17]47 până la [], cât a fost egumen, decât numai 200 de lei. Și, la urmă, nesuferind o astfel de viclenie și înșelare, iată scriem și din nou Cuviosiei Tale să Te gândești cu grijă să iei înapoi Strâmbul de la cumpărător, căruia îi vei plăti cât a dat la cumpărare, după catastihul lui Atanasie. Iată scriem pentru această afacere și marelui boier Spătarului celui Mare Chiriță Iordachi și boierului Păharnic, fiul aceluiași Chiriță Iordachi, căroră li scriem destul: unul ca să ajute cu bun ajutor și îndemnare pentru iubirea dreptății, iar celalt să se înduplece și să se încredințeze în sfaturile mele părintești, să le dea îndărăt, pentru amintirea tatălui său, și a sa însăși, și să nu fie un lucru ca acesta închinat lui Dumnezeu. Și aceasta deocamdată, și să avem scrisoarea Ta de mărturie în grabă, pentru ca și harul lui Dumnezeu și nemăsurata milă, cu cea de la noi rugăciune și binecuvântare, să fie cu Tine.

1759, 6 Maiu, Alexandria.

Al Cuviosiei Tale rugător de Dumnezeu

† Al Alexandriei Matei.

CXXX.

Matei, fost Patriarh al Alexandriei, către Spătarul Iordachi, despre moșiile Hanguului și ajutorul domnesc al Scaunului său.

Alexandria,
1759,
13 Maiu

Ἐνδοξότατε καὶ εὐγενέστατε ἄρχων Μέγα Σπαθάρη κυρίτζη Γεωργάκη, υἱὲ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῇ καὶ περιπόθητῇ τῆς ἡμῶν Ματριότητος, τὴν Ὑμετέραν Ἐνδοξότητα πατρικῶς ἐκ ψυχῆς εὐχόμεθα, καὶ εὐλογοῦμεν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ δεόμεθα ἐκτενῶς τοῦ ἁγίου Θεοῦ ὅπως διαφυλάττῃ αὐτὴν ἄκρω ὑγιαίνουσαν καὶ εὐδαιμονοῦσαν μετ' εὐζωίας καὶ πολυχρονίου διαμονῆς.

Ὅσας χάρας καὶ εὐθυρίας ἐνσπλήσθημεν, γνῶντες τὴν καλοκῆχαθον καὶ εὐγενῆ της

Prea-glorioase și de prea bun neam jupâne Mare Spătar Chiriță Iordachi, fiu în Duhul Sfânt iubit și prea-dorit al Smereeniei Noastre, la Slăvirea Voastră părintește din suflet ne rugăm, și Te binecuvântăm în Duhul Sfânt, și ne rugăm cu mâinile întinse de sfântul Dumnezeu să Te fie în înaltă sănătate și fericire cu viață bună și îndelungată rămanere.

De câtă bucurie și mulțămire ne-am umplut, aflând de starea Ta bună și să-

¹ De sigur αὐτοῦ.

προαίρουν καὶ τὴν πρὸς τὸν καθ' ἡμᾶς ἀ-
γιώτατον Θρόνον τῆς ζήλων οὐκ ἔχομεν
λέγειν, δι' [ἤν] εὐφρόνησε καὶ γε ἡμῖν τὴν ἐπαί-
νετήν τῆς διάθεσιν, ἣ πρὸς τὸ ἱερὸν μονα-
στήριον τοῦ Χάγγου καὶ ἡ πρὸς τὸν ἡγου-
μενὸν μας εὐγνωμόνός τῆς προαίρεσις καὶ
ἄριστός τις δεσφένδουσας. Διὸ εὐχαριστοῦμεν
αὐτῇ τὰ μέγιστα τῆς τε πρὸς αὐτὴν μεγίστης
δεσφένδουσας καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἄκρας τῆς υἱ-
κῆς διαθέσεως· ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ τὴν πολυετή,
μὲ γῆρας βαθύτατον καὶ εὐδαιμονίαν ἀμε-
τάπτωτον, ἐν ἀπολαύσει τῶν θείων τῆς αἰτη-
μάτων. Λοιπὸν δὲν θέλει λείψῃ καὶ εἰς τὸ
ἔξης δεσφένδουσα τὴν αὐτὴν ταύτην κηδεμονίαν
καὶ ὀφειλόμεν ἐπιμέλειαν, διὰ νὰ ἐλεῇται καὶ
νὰ βοηθεῖται δι' αὐτῆς, τόσον εἰς τὰς κατε-
πειγούσας αὐτῇ χρεῖας καὶ ἀνάγκας, ὅσον
καὶ εἰς τὸ κατ' ἔτος διὰ χρυσοδοῦλλου αὐ-
θεντικὸν ἔλσος, ὅπου δίδεται εἰς ἡμᾶς ἀπὸ
τοῦς πολυχρονίους Αὐθέντας διὰ κῆποιαν πα-
ράκλησιν εἰς ταῖς θλίψεις μας, περὶ τοῦ ὁ-
ποίου τὴν παρακαλοῦμεν πατρικῶς, ὅταν ἔλθῃ
ὁ διορισμένος καιρὸς, νὰ παρθῇ δι' αὐτῆς καὶ
νὰ δοθῇ εἰς τὸν ἡγουμένον μας, κὺρ Ἀθανά-
σιον, τὸ ὅποιον λαμβάνοντες ἡμεῖς παρ' αὐ-
τοῦ, θέλομεν παρακαλεῖ τὴν ἁγίαν Θεὸν ὑπὲρ
τῆς καθ' ἑκάτερον ἀκροτάτης αὐτῆς ὑγιείας.
Ἔτι δὲ τὴν παρακαλοῦμεν διὰ ἕναν τόπον ὅπου
εἶχε τὸ ῥηθὲν μοναστήριον, Στρίμπουλον ὀνο-
μαζόμενον, καὶ τὸν ἐπούλησεν ὁ πρῶν ἡγου-
μενος Ἀθανάσιος εἰς τὸν Νταλιάνον· παρὰ
γνώμην καὶ θέλησιν μας· ἀγαθὰ καὶ νὰ τῷ
ἐδώσαμεν ἄδειαν δι' ἡμετέρας πατριαρχικῆς
ἀποδείξεως, ὅμως μὲ ἀπάτην ἔλαβεν αὐτὴν
τὴν ἄδειαν· ἔλσας γὰρ ὅτι εἶναι τινὲς πογιά-
νες καὶ αὐτὸς ὁ Στρίμπουλος ἄχρηστα πάντη
καὶ ἀνωφελῆ καὶ οὐδεμίαν ἔχει πρόσσοδον ἐξ
αὐτῶν τὸ ἱερὸν μοναστήριον, καὶ διὰ τοῦτο
(ἔλσας) ὡς πωληθεὺς καὶ ἀντὶ τούτων νὰ
φθιασθεὺς μῦλοι καὶ νὰ ἀγορασθεὺς πρόβατα,
ἀπὸ νὰ ἔχῃ πρόσσοδον ἱκανὴν ἐξ αὐτῶν. Ἐν
τούτοις οὖν προσφασίζομενος καὶ ματαιο-
λογῶν, ἔλαβε ταυτέτην ἄδειαν ἐν ὑπουλότῃτι,
μ' ὅλον τοῦτο, οὔτε μύλους ἐφθίνας, μήτε
πρόβατα ἀγόρασε, ἀλλὰ καὶ ὅσα κινητὰ κτή-
ματα εἶχε τὰ ἱερὸν μοναστήριον, ὅλα τὰ ἐ-
πούλησε, καὶ τὸ ἔκρησε εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς
βαρύτατον χρεὸς. Διὸ, ὡς υἱὸς ἡμῶν ἐν Ἀγίῳ
Πνεύματι ἀγαπητὸς καὶ περιπόθητος, καλο-
θελητὴς τοῦ Θρόνου μας, φύλαξ τοῦ δικαίου
καὶ τῆς ἀληθείας, θέλει ἐπιμεληθῇ νὰ ἀποσ-
πασθῇ αὐτὸ τὸ Στρίμπουλον ἀπὸ τὸν ἀγο-

nătoasă și de răvna dumnezeiască ce o ai către preasfântul nostru Scaun nu putem spune, prin care ni-ai arătat bine și nouă lăudata Ta aplecare, cea către sfânta mănăstire a Hangului, și cea către egumenul nostru bună aplecare și oșe-lentă apărare. Pentru care-Ți mulțămim foarte mult de prea marea-Ți apărare și de înalta-Ți aplecare fiască; Sfântul Dumnezeu să-Ți dea ani mulți, cu bătrâneță prea-adâncă și fericire neîntreruptă, în căpătarea dumnezeieștilor Tale cereri, De altfel nu vei lipsi și de acum înainte să-Ți arăți această grijă și foarte ascuțită supraveghere, ca să fie milostivită și ajutată de Tine, și la nevoile ce ar veni asupra-i, cât și la mila domnească pe an prin hrisov, care ni se dă nouă de Domnii cari să trăiască întru mulți ani pentru o oarecare mângâiere la năcazurile noastre, pentru care Te rugăm părintește ca, atunci când va veni sorocul hotărât, să se iea prin Tine și să se dea egumenului nostru chir Atanasie, care primind-o noi de la el, vom ruga pe sfântul Dumnezeu de prea-înalta-Ți sănătate în ambele privinți. Încă Te rugăm pentru un loc pe care-l avea zisa mănăstire, anume Strâmbul, și l-a vândut fostul egumen Atanasie Deleanului contra părerii și voinții noastre: de și i-am dat voie prin a noastră patriarhicească arătare, dar cu înșelare a luat această voie; căci a spus că sânt niscuiva poiene și acel Strâmbul e cu totul fără folos și n'are niciun venit din ele sfânta mănăstire, și de aceea (zicea) să se vândă, și în locul lui să se facă mori și să se cumpere oi, ca să aibă venit destul de ele. Întru acestea deci, pretextând și vorbind zădarnic, a căpătat o voie ca aceasta cu vicleșug, dar, totuși, nici mori n'a căpătat, nici oi n'a cumpărat iar și câte lucruri mișcătoare a avut sfânta mănăstire, pe toate le-a vândut, și a lăsat-o în ruină și foarte-grea datorie. Pentru care, ca un fiu al nostru în Duhul Sfânt iubit și prea-dorit, binevoitor al Scaunului nostru, apărător a ceea ce e drept și adevărat, Te vei îngriji să se iea acest Strâmbul de la cel ce l-a cumpărat, primindu-și câte-le-a dat pen-

¹ Cantacuzino.

ραστήν, πέρνωντας τὰ ὅσα ἔδωκε διὰ τὴν ἀγοράν του κατὰ τὸ κατὰστικόν τοῦ Ἀθανασίου, καὶ οὕτω νὰ προσηλωθῇ πάλιν εἰς τὸ μοναστήριον, ὅπου ἦτον ἀφιερωμένον, εἰς μνημόσυνον τῶν κτητόρων καὶ παραμικρὰν δοῆθαιαν τοῦ μοναστηρίου. Ἡ δὲ Ἐνδοξότης τῆς διὰ τὴν τοιαύτην συνέργειαν, συνδρομὴν τε καὶ παρακίνησιν θέλει ἔχει ἀδιάλειπτον τὸ μνημόσυνον καὶ ἀπείρους τὰς ἀμοιβὰς παρὰ τοῦ φιλανθρώπου θεσπύτου. Καὶ ταῦτα μὲν πατριῶς πρὸς τὴν Ἐνδοξότητά της, ἣς καὶ τὰ ἔτη εἶψαν θεοθεν πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα, σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ.

αψνθ', Μαίτου ιγ', Ἀλεξανδρεῖα.

Τῆς Ὑμετέρας Ἐνδοξότητος εὐχέτης ἐν Κυρίῳ διάπυρος

† Ὁ Ἀλεξανδρεῖας Ματθαῖος.

tru cumpărarea lui după catastihul lui Atanasie, și astfel să se închine iarăși la mănăstire, unde era închinat, spre pomenirea ctitorilor și un cât de mic ajutor al mănăstirii. Iar Slăvirea-Ta prin astfel de conlucrare, ajutor și îndemn va avea nelipsită pomenire și nesfârșita răsplătire de la stăpânul cel iubitor de oameni. Și acestea părintește către Slăvirea Ta, ai cării ani să fie de la Dumnezeu foarte mulți și cu totul fericite, cu de la noi rugăciune și binecuvântare.

1759, Maiu 13, Alexandria.

Al Slăvirii Voastre rugător aprins întru Domnul

† Al Alexandriei Matei.

CXXXI.

Constantin-Vodă Racoviță către Matei, Patriarhul Alexandriei, despre venirea sa în Scaun la București.

1763,
23 Maiu.

Τῇ Ὑμετέρᾳ σεβασμῇ Μακαριότητι, ἡμέτερος ἐν Χριστῷ πάτερ σεβασμιώτατε, τὴν μετ' εὐλαδίας υἱικὴν προσκύνησιν ἀπονέμοντας, πανευλαδῶς ἀσπαζόμεθα ἣν διαφυλάττοι ὁ ἅγιος Θεὸς ἐν ἁκρᾷ ὑγιείᾳ καὶ εὐημερίᾳ διτηνεῖ μετὰ μακροβιότητος καὶ πάντων τῶν ἐφετῶν αὐτῇ καὶ καταθυμίῳ.

Ἐπειδὴ θεῖον ἐλέει, καὶ δι' εὐχῶν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, κατενοώθημεν ὑγίαις εἰς Βουκουρέστι καὶ ἀπελαύσαμεν τὸν αὐθεντικὸν ἡμῶν Θρόνον, δὲν ἐλαίψαμεν διὰ τοῦ παρόντος μας, κατὰ τὴν πρὸς τὴν Μακαριότητά της υἱικὴν εὐλάβειαν καὶ ἀγάπην μας, νὰ γράβωμεν καὶ νὰ δηλοποιήσωμεν αὐτῇ τοῦτ' αὐτό, ὅντες βέδαιοι ὅτι κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς πατρικὴν ἀγάπην της θέλει μᾶς ἐπευχθῇ εἰς τὰ πρὸς σόστικον καὶ κοδέρνησιν τῆς Χριστιανικωτάτης ταύτης Τζάρας, γνωρίζουσα δὲ τὴν ἁκρὰν εὐλαδητικὴν διάθεσιν καὶ υἱικὴν κλίσιν μὲ τὴν ὁποίαν φερόμεθα πρὸς αὐτήν, τὴν παρακαλοῦμεν νὰ μὴν διαλείπη, μεμνημένη ἡμῶν ἐν ταῖς ἱεραῖς αὐτῆς πρὸς Θεὸν ἐντεύξεσι, νὰ μᾶς χαροποιῇ συνεχῶς μὲ τὴν ἀγαθὴν ἀγγελίαν της ἐφετῆς ἡμῶν ὑγιείας της, ἣς τὰ μὲν ἔτη εἶψαν θεοθεν πλεῖστα καὶ πανευτυχίᾳ, αἱ δὲ θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ μεθ' ἡμῶν.

αψεγ', Μαίτου κγ'.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος υἱὸς κατὰ πνεῦμα καὶ ὅλως πρόθυμος εἰς τοὺς ὁρισμοὺς Ἰωάννης Κωνσταντῖνος Βοεδόδας.

Fericirii Voastreenerate, al nostru întru Hristos părinte prea-venerate, dându-Ți fiasca închinăciune, cu toată evlavia sărutăm; pe care să Te păzească Sfântul Dumnezeu în înaltă sănătate și bună stare statornică întru mulți ani, cu toate cele dorite Ție.

De oare ce prin mila lui Dumnezeu și prin rugăciunile Fericirii Tale am călătorit sănătoși la București și am ocupat domnescul nostru Scaun, n'am lipsit prin această de față a noastră, după cea fiască a noastră evlavie și iubire către Fericirea Ta, să-Ți scriem și să-Ți vădăm aceasta, fiind sigur că după a Ta părintească iubire către noi Te vei ruga pentru noi în ce privește așezarea și cârmuirea acestei Țeri prea-creștine și, cunoscând înalta aplecare evlavioasă și fiasca aplecare ce avem către Ține, Te rugăm să nu lipsești cu pomenirea noastră în sfiutele-Ți rugăciuni către Dumnezeu, să ne bucuri necontentit cu buna veste a celei dorite nouă sănătăți a Tale, ai cării ani să fie de la Dumnezeu prea-mulți și cu totul fericite, iar rugăciunile de Dumnezeu ascultate a le Tale cu noi.

1763, Maiu 23.

Al Fericirii Voastre fin sufletesce și cu totul gata la porunci

Io Constantin Voerod.

1763.
7 Iulie.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Constantin-Vodă Racoviță, despre suirea pe tronul moldovenesc a acestuia.

Υψηλότατε, θεοσεβέστατε καὶ μεγαλοπρεπέστατε Ἀδθέντα καὶ Ἡγεμῶν πάσης Οὐγκροβλαχίας, κύρις, κύρις Ἰωάννη Κωνσταντίνε Μιχαήλ Ῥακοβίτζα Βοσβόδα, υἱὲς ἐν πνεύματι ἀγαπητῇ καὶ περιπόθητῇ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τὴν Ὑμετέραν θεοπροούρητον Ὑψηλότητα πατρικῶς εὐχόμενοι καὶ εὐλογούντες ἡδέως καὶ περιχαρῶς προσαγορεύομεν, τοῦ ἁγίου Θεοῦ δεόμενοι ὥπως διατηρῇ καὶ διαφυλάττῃ αὐτὴν ἄνοσον, εὐθυμον, ὑγιᾶ, μακρόδιον καὶ ἁνωτέραν πάσης ἐπηρείας. Τὸ ἀπὸ καὶ τοῦ παρελθόντος Μαΐου κατὰ τὴν εἰς τοῦ ἤδη τρέχοντος ἔκλαμπρον αὐθεντικὸν αὐτῆς γράμμα ἄσμενοι ἐλάβομεν, διὰ τὴν ἐφετὴν ὑγίαιαν τῆς, καὶ τὴν εἰς τὸν αὐθεντικὸν αὐτῆς Θρόνον κατεσφύδιον οὐ μετρίως ἐχάρημεν. Ἐγνωμεν καὶ τὰ ἐφεξῆς σημειούμενα. Ἐπευχόμεθα διὰ τοῦ παρόντος μας τοῦ οὕτως αἰσιῶς τὰ κατ' αὐτὴν οἰκονομήσαντος ἁγίου Θεοῦ ἵνα ἐπιβραβεύῃ τῷ Ὑψί τῆς πολυχρόνιον τὴν στερέωσιν, ἀδιάσειστον τὴν διαμονὴν μεθ' ὑγείας ἀμεταπτώτου καὶ γαληνιάς καταστάσεως ἐπὶ τὸν ἔκλαμπρον ἡγεμονικὸν καὶ αὐθεντικὸν αὐτῆς Θρόνον, περιφρουρῶν αὐτὴν ὑπερέραν πάσης ἐπηρείας καὶ ἀντικειμένης προσβολῆς καὶ περιστάσεως, εἰς οὐστασιν καὶ καταρτισμὸν τοῦ ὅπ' αὐτῇ ἐμπιστευθέντος χριστιανικωτάτου ὑπηκόου καὶ διεξαγωγῆν τῆς εὐλογημένης αὐθεντικῆς Τζάρας. Τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἴησαν θεόθεν πλείστα καὶ πανευδαίμονέστατα σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ.

αψέγ', Ἰουλίτου ζ'.

Τῆς Ὑμετέρας θεοσεβεστάτης Ὑψηλότητος πρὸς Θεὸν διάπυρος εὐχέτης

† Ὁ Ἀλέξανδρος Μαθθαίος.

Prea-înălțate, prea-evlavioase și preamărește Domn și stăpân a toată Ungrovlahia, doamne, doamne Io Constantin Mihail Racoviță Voevod, fiu sufletesc iubit și prea-dorit al Smereniei Noastre, pentru înălțimea Voastră de Dumnezeu păzită părintește rugându-ne și binecuvântând, ne îndreptăm către Dânsa cu plăcere și bucurie, rugându-ne de sfântul Dumnezeu să Te ție și să Te păzească fără boli, bucurios, sănătos, întru mulți ani și mai presus de toate cursa. Strălucita serisoare a Ta domnească de la 23 ale lunii Maiu trecut am primit-o bucurios la 5 ale lunii de față și ne-am bucurat nu puțin de dorita-Ți sănătate și de călătoria la domnescul Tău Scaun. Am aflat și cele pe rând însemnate. Ne rugăm prin cea de față a noastră de sfântul Dumnezeu care a pus la cale astfel de cu sfîntenie cele ce Te privesc, ca să dea Înălțimii Tale întărire întru mulți ani, nezguduită rămânere cu sănătate netulburată și senină stare pe Scaunul domnesc și stăpânese strălucit al Tău, păzindu-Te mai presus de orice cursă și atac și stare protivnice, pentru așezarea și orânduiala supușilor prea-creștini încredințați supt Ține și pentru cărmuirea binecuvântatei Țeri domnești. Iar anii Tăi cei cu totul străluciți fie de la Dumnezeu foarte mulți și cu totul preferiți cu cea de la noi rugă și binecuvântare.

1763, Iulie 7.

Al Înălțimii Voastre prea-evlavioase către Dumnezeu cald rugător

† Al Alexandriei Matei.

[1763,
Decem-
bre.]

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Doamna Ruxanda și Doamna Ecaterina, cu felicitări de serbători.

Ἐκλαμπροτάτη καὶ εὐσεβεστάτη Δόμνα Ῥωξάνδρα, κυρία Αἰκατερίνα, θυγάτηρ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῇ τῆς ἡμῶν Μετριότητος. Τὴν Ὑμετέραν εὐσεβεστάτην Ἐκλαμπρότητα πατρικῶς εὐχόμενοι καὶ εὐλογούντες, ἡδέως καὶ περιχαρῶς προσαγορεύομεν, δεόμενοι τοῦ

Prea-strălucită și prea-evlavioasă Doamnă Ruxandră, doamnă Ecaterină, fiică în Duhul Sfânt iubită a Smereniei Noastre. Pentru a Voastră prea-evlavioasă Strălucire părintește rugându-ne și binecuvântând-o, cu plăcere și bucurie ne îndreptăm (către dânsa),

ἁγίου Θεοῦ ὅπως περιέπη καὶ διαφυλάττη αὐτὴν ἐν ἀκροτάτῃ ὑγείᾳ καὶ διηνεκῇ εὐφροσύνῃ, μετὰ μακροβιότητος καὶ ἀγαθῆς πολυχρονίου στερεσώσεως καὶ ἀδεικσιέστου διαμονῆς τοῦ ὑψηλοτάτου Ἀδθέντου (ὃν ὁ Κύριος πολυετῇ ἐπὶ τὸν ἐκλάμπραν καὶ ἡγεμονικὸν αὐτοῦ Θρόνον εἰς ἔτη πολυάριθμα). Μὲ τὸ νὰ ἐπληρίσασαν ἤδη αἱ πάνσεπται καὶ κοσμοσωτήριαι ἑορταὶ τῆς τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Θεανθρώπου Ἰησοῦ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου κατὰ σάρκα γεννήσεως καὶ τῶν ἐπομένων, δὲν ἐλείψαμεν, κατὰ τὸ ὅπερ ἔχομεν πρὸς αὐτὴν πατρικὸν χρέος καὶ ἀγάπην πνευματικὴν, ἐρρυνῶντες τὰ περὶ τῆς εὐκαταίας ἡμῶν ὑγείας τῆς καὶ νὰ συγχαρῶμεν αὐτῇ ἅμα καὶ περὶ τούτων, καὶ διὰ παρακαλοῦμεν θερμῶς αὐτὸν τὸν ἐν σπηλαίῳ ἀρράκτως τεχθέντα Θεὸν ἡμῶν ὅπως καταξιώσῃ αὐτὴν ἑορτάσαι φαιδρῶς καὶ πανηγυρίζαι λαμπρῶς καὶ πανευκλεῶς μετὰ τῶν ἐκλάμπρων αὐτῆς τέκνων (τὰ ὅποια, πατρικῶς εὐχόμενοι, εὐλογούμεν) ταύτας τὰς χαρμοσύνας αὐτοῦ ἑορτάς ἐφύτος καὶ ἀπὸ χρόνου καὶ εἰς ὅτι πλείστους ἄλλους ἐλευσσομένους ἐν αὐτοῖς, μετ' ἄλλας ὑγείας καὶ πανευτυχούς καταστάσεως, καθὰ ἐπιπολεῖ, εἴη δὲ αὐτῆς καὶ τὰ νέαν ἔτος πανάσιον καὶ ψυχωσωτήριον, συνεχιπέφρων πάντα τὰ θυμῇ καὶ ἐφύτος. Ταῦτα μὲν εὐχεστικῶς ἂς μᾶς ἀξιοῖ ἐκλάμπρων αὐτῆς γραμμάτων συνεχῶν πρὸς διήλωσιν τῆς εὐκαταίας ἡμῶν ὑγείας τῆς ἣς τὰ ἔτη εἴησαν θεόθεν πλείεστα καὶ πανευδαίμονα, σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ.

† 'Ο Ἀλεξανδρινὸς Ματθαῖος.

rugându-ne de Sfântul Dumnezeu să Te îngrijească și păzească în cea mai înaltă sănătate și neconținută mulțămire, întru mulți ani și în bună întărire pe mulți ani și netulburată rămânere a prea-înălțatului Domn (pe care Domnul să-L înzilească pe strălucitul și domnescul său Scaun în ani mulți la număr). De oare ce s'au apropiat acum preaveneratele și de lume mântuitoarele serbători ale Nașterii trupesti a Domnului și mântuitorului nostru Dumnezeu-Om Isus din pururea fecioară și cele ce urmează, n'am lipsit, după datoră ce o avem față de Tine și iubirea sufletească, a cerceta cele cu privire la dorita nouă sănătate a Ta și să ne bucurăm cu Tine împreună și la acestea, și deci rugăm călduros pe cel născut fără rupere în Peșteră Dumnezeu al nostru să Te învrednicească a serba vesel și a celebra strălucit și cu toată gloria, împreună cu străluciții Tăi copii (pe cari, rugându-ne părintește pentru dânsii, îi binecuvântăm), aceste vesele serbători ale lui în acest an și după acest an și în cât de mulți ani ce vor veni, cu cea mai înaltă sănătate și stare prea-fericită, cum dorești, și să-Ți fie și noul an foarte fericit și mântuitor de suflet, aducându-Ți toate cele plăcute și dorite. Acestea cu rugăciune; și să ne învrednicești de scrisorile Tale strălucite neconținut, pentru vădirea sănătății Tale dorite; ai cărui ani fie de la Dumnezeu foarte mulți și cu totul fericți, cu cea de la noi rugăciune și binecuvântare.

Al Alexandriei Matei.

CXXXIV.

Mattei, Patriarhul Alexandriei, către Postelnicul Toma, despre apropiatele serbători.

[1763,
Decem-
bre.]

Ἐνδοξότατε καὶ εὐγενέστατε ἄρχων Ποστέλνικε κυρίτῃ Θωμᾷ, οὐίς ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸ καὶ περιπόθητὸ τῆς ἡμῶν Μερτιότητος, τὴν Ἐνδοξότατὰ τῆς πατρικῶς εὐχόμενοι καὶ εὐλογοῦντες, ἡδέως, περιχαρῶς προσταγοῦμεν, θεόμενοι τοῦ ἁγίου Θεοῦ ὅπως διαφυλάττη αὐτὴν εἰς ἄκρον εὐδαιμονοῦσαν καὶ ὑγιαίνουσαν μεθ' ὅσων ἐφύεται ἀγαθῶν καταβολῶν.

Ἐπειδὴ θεῖον ἐλπίς ἐπληρίσασαν αἱ πάνσεπτοι καὶ πανσέδατοι ἑορταὶ τῆς ἐκ παρθενικῆς νηρίως ἀρρήτως κατὰ σάρκα προσελύσεως τοῦ Θεανθρώπου Πατρὸς ἡμῶν, δὲν ἐλείψαμεν διὰ

Prea-slăvite și de prea-bun neam, dumneata Postelnice Chiriță Toma, fiu în Dubul Sfânt iubit și prea-dorit al Smereniei Noastre, rugându-ne părintește pentru Slăvirea Ta și binecuvântându-Te, ne îndreptăm cu plăcere și bucurios către Tine, rugându-ne de Sfântul Dumnezeu să Te ție în fericire și sănătate înaltă cu câte lucruri bune le dorești.

De oare ce cu mila lui Dumnezeu s'au apropiat preaveneratele serbători ale răsăririi inefabile după carne a Părintelui nostru Dumnezeu-omului din copilă feciorească,

τοῦ παρόντος ἡμῶν, μετὰ τὴν ἔρουναν τῆς ἀγαθῆς καὶ εὐκταίας ἡμῖν αὐτῆς ὑγείας, [οὐκ ἐκλείψαμεν] ἀπὸ τοῦ νὰ συγχαρῶμεν αὐτῇ καὶ ἐπομένως, κατὰ τὸ πατρικὸν ἡμῶν χρέος, νὰ τὴν ἐψυχῇθωμεν πατρικῶς, καὶ δὴ ἐπικαλοῦμεθα θερμῶς αὐτὸν τὸν ὑπὲρ λόγον ἐκ τῆς ἀειπαρθένου τεχθέντα Θεὸν Λόγον ὅπως καταξιώσῃ αὐτὴν ἑορτάσαι θεοφιλῶς καὶ πανηγυρῆσαι φαιδρῶς καὶ γεγηθότως ταύτας τὰς ἐλευσομένας ἀγίας ἑορτάς τῶν τε σεπτῶν αὐτοῦ ἀγίων Γενεθλίων καὶ θείων Θεοφανείων ἐφέτος τε καὶ ἐφεξῆς εἰς πολλὰς ἡλίου κυκλοφορίας μὲ ἄκραν ὑγείαν καὶ πανευτυχὴ εἰρηνικὴν κατάστασιν, σὺν τῇ πανευδαιμόνῃ καὶ ἀδιασείσῳ στερεώσει τοῦ Ὑψηλοτάτου Αὐθέντου (ὃν Κύριος πολυτοῖ), εἴη δὲ καὶ τὸ εἰσερχόμενον νέον ἔτος τῇ Ἐνδοξότῃ τῆς εὐτυχῆς καὶ παναίσιον μὲ δεξιὰν ἐπίδασιν καὶ ἐπίτευξιν παντοενοσοῶν θυμῆρους καὶ ἀγαπητοῦ αὐτῆς· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐγνωρίζει ἡ Ἐνδοξότης τῆς τὴν ἡν σώζωμεν ἀνέκαθεν πρὸς αὐτὴν ἀπαρμειώτον πατρικὴν θερμὴν ἀγάπην, ἃς μὴ μᾶς ὑστερῇ συνεχῶν αὐτῆς γραμμάτων δηλωτικῶν τῆς ἐφετῆς ἡμῖν ἀγαθῆς ὑγείας τῆς, ἣς τὰ ἔτη εἴησαν θεόθεν πλείστα καὶ εὐδαίμονα σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ.

Τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

n'am lipsit prin cea de față a noastră, cu cercetarea bunei și doritei nouă sănătăți a Tale, încă de acum [n'am lipsit] să ne bucurăm cu Tine și apoi, după nevoia noastră părintească, să ne rugăm pentru tine ca un tată, și deci rugăm călduros pe cel peste cuvânt din pururea Fecioară născut Dumnezeu. Cuvântul ca să Te învrednicească cu iubirea de Dumnezeu a petrece și a serba strălucit și bucurios aceste sfinte serbători, ce stau să vie, ale veneratei sfinte nașteri a Lui și ale dumnezeieștei Teofanii și apoi în multe cercuri ale soarelui cu cea mai înaltă sănătate și cu totul fericită stare pașnică, împreună cu a tot fericita și netulburată întărire a Prea-Înălțatului Domn (căruia Domnul [din Cer] să-I dea ani mulți), și să fie și Anul non viitor fericit și întru toate cu noroc Slăvirii Tale cu potrivita venire și căpătare a a tot ce e dorit și iubit Tie; și, de oare ce și cunoști Slăvirea Ta caldă iubire părintească neasămănată pe care o păstrăm întru toate către Tine, să nu ne lipsești de necontenitele Tale scrisori, vădindu-ni cea dorită nouă bună sănătate a Ta, ai cării ani fie de la Dumnezeu foarte mulți și fericți cu rugăciune și binecuvântare de la noi.

Al Eminenței Voastre aprins rugător către Dumnezeu

† Al Alexandriei Matei.

CXXXV.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Căminarul Panaiodor, despre boala lui, mucarerul Domnului și felicitări.

[1764,
Ianuar.]

Εὐγενέστατε καὶ λογιώτατε ἄρχων Καμηνάρη κυρίτῃ Παναγιώδωρε, οὐκ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τὴν Εὐγενείαν τῆς πατρικῶς καὶ ὀλοφύχως εὐχόμενοι τοῦ ἀγίου Θεοῦ ὅπως διαφυλάττῃ αὐτὴν ἐν ἄκρα ὑγείᾳ, διηνεκεῖ εὐημερίᾳ, εὐτυχίᾳ ἀμεταπτῶτι μετὰ μακροβιότητος, μετὰ τὰς πατρικὰς ἡμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας καὶ τὴν ἔρουναν τῆς ἀγαθῆς αὐτῆς ὑγείας, τῆς φανερώνομεν ὅτι καὶ προλαβόντως τὴν ἐπιστολὴν τῆς ἀπὸ κ' τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου, ἐν ἣ μᾶς συνεχαίρετο διὰ τὰς παρελθούσας ἑορτάς τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ καὶ θείων Θεοφανείων, οὐ μικρῶς ἐχάρημεν, καὶ, βουλόμενοι ἀπαντῆσαι αὐτῇ, ἐνεποδίσθημεν ὑπὸ τῆς συμδάσης ἡμῖν σφοδρᾶς καταρρόης, ἥτις ἦν σφοδροτέρα τῆς πέρυσιν

Prea-nobile și prea-învățate dumneata Chiriță Căminarul Panaiodor, fiu în Duhul Sfânt iubit și prea-dorit al Smereniei Noastre, pentru Nobleța Ta părintește și din tot sufletul rugându-ne de Sfântul Dumnezeu ca să Te fie în sănătate înaltă, neconținută mulțămire, fericire netulburată întru mulți ani, după ale noastre părintești rugăciuni și binecuvântări și cercetarea bunei Tale sănătăți, Îți arătăm că și dăunăzi am primit scrisoarea Ta de la 20 ale trecutului Dechemvre, în care-mi urai pentru trecutele serbători ale Nașterii lui Hristos și dumnezeiasca Teofanie: nu puțin ne-am bucurat, și, dorind să te întâmpinăm, am fost înspiedecat de catarul ce ni-a căzut asupra, care a fost mai tare decât cel care ne-a cercetat dău-

ἡμῖν ἐπισκεψάσης· ἐλθεῖ δὲ θεῖα ἀναλαβόντες τὰ νῦν καὶ ἐκτελεσθέντος τοῦ Ὑψηλοτάτου Αὐθέντου (ὃν ὁ Κύριος πολυετοῖς) μουκαρρίου, δὲν ἐλσίψαμεν γράψαι καὶ συγχαίρειν αὐτῇ πατρικῶς, περὶ τοῦ ὁποῦ ὅσῃν χάραν, εὐθυμίαν καὶ ἀγαλλίασιν ἐλάβομεν, περιττὸν λέγειν καὶ γράφειν. Ὅθεν, συγχαίροντες αὐτῇ, ἐπευχόμεθα ὁλοφύχως, παρακαλοῦντες ἐκτενῶς τὸν ἅγιον Θεὸν νὰ χαρίῃ τῇ Ὑψηλότητι τοῦ σὺν ἀδιαπτῶτι εὐδοκίμονι καὶ ἀκλονήτῳ στερεώσει ἐπὶ τὸν ἐκλαμπρον καὶ ἡγεμονικὸν αὐτῆς Θρόνον μὲ ὕψισαν ἀκροάτην καὶ πολυχρόνιον διαμονήν, τῇ δὲ Εὐγενείᾳ τῆς ὅσα ἐφστὰ καὶ θυμῇ. Τὴν εὐγενεστάτην σύζυγον ἀρχόντισσα, σὺν τῇ φιλάτῳ αὐτῆς τέκνῳ, πατρικῶς εὐχόμενοι, εὐλογοῦμεν. Ἄς ἔχωμεν γράμμα ἀηλωτικὸν τῆς ὕψις τῆς καὶ ἀποκρισὶν τῶν γραμμάτων μας· ἥς καὶ τὰ ἔτη εἴησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ εὐτυχεστάτα, σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐλογίᾳ, κτλ.

† Ὁ Ἀλεξανδρεὺς Ματθαῖος.

năzi; ei, cu mila lui Dumnezeu înzdrăvenindu-ne acum și săvârșindu-se mucarerul prea-înălțatului Domn (căruia Domnul [din cer] să-i dea mulți ani), n'am lipsit să scriem și să ne bucurăm părintește cu Tine, pentru care câtă bucurie, mulțămire și satisfacție am primit, e de prisos a mai spune și scrie. Deci, bucurându-ne împreună cu Tine, ne rugăm din toată inima, rugându-ne cu stăruință către Sfântul Dumnezeu să-I dea Înălțimii Sale netulburată fericire și nezugduită întărire pe strălucitul și domnescul Său Scaun cu sănătate prea-înaltă și rămânere întru mulți ani, iar Nobleței Tale câte dorite și poftite. Pentru prea-nobila soție jupănesa, cu prea-inbitul Tău fiu, părintește rugându-ne, îi binecuvântăm. Să avem serisoare vădindu-Ți sănătatea și cu un răspuns la scrisorile noastre; ai cărui ani fie de la Dumnezeu prea-mulți și foarte fericți, cu cea de la noi binecuvântare ș. c. l.

† Al Alexandriei Matei.

CXXXVI.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Grigore Alexandru Ghica, Domnul Moldovei, despre trimeterea în Moldova a călugărului Hrisant.

1765,
4 August.

† Ὑψηλότατε, εὐσεβέστατε καὶ μεγαλοπρεπέστατε Αὐθέντα καὶ ἡγεμῶν πάσης Μολδοβλαχίας. κύριε, κύριε Ἰωάννη Γρηγόριε Ἀλεξάνδρου Γκίκα Βοεδόδα, τὴν Ὑπετέραν θεοφροῦρητον Ὑψηλότητα πατρικῶς εὐχόμενοι καὶ εὐλογοῦντες, ἡδέως καὶ περιχαρῶς προσαγορεύομεν, δεόμενοι ἐκτενῶς τοῦ ἁγίου Θεοῦ ὅπως σκέπη καὶ διατηροίη αὐτὴν ἀνοσον, ὑγιά, μακρόδιον καὶ ἀνωτέραν παντὸς ἐναντίου, μετὰ πολυχρόνιου καὶ ἀδιασείστου στερεώσεως ἐπὶ τὸν ἐκλαμπρότατον ἡγεμονικὸν Θρόνον. Μὲ τὸ νὰ ἐρχεται εἰς τὰ αὐτόθι εἰς προσκύνησιν τῆς Ὑψηλότητός τῆς ὃ τὸ παρὸν ἐπιφέρων ἡμετέρος δσιώτατος ἡγούμενος τῆς σεβασμίας καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνίᾳ κειμένης, ἐν ἱερομονάχοις κύρ Χρύσανθος, δὲν ἐλσίψαμεν καὶ διὰ τοῦ παρόντος μας νὰ πέμψωμεν αὐτῇ τὴν ἐκ ψυχῆς ἐνθερμον εὐχὴν καὶ εὐλογίαν καὶ νὰ ἐρωτήσωμεν περὶ τῆς ποθεινοτάτης ἡμῖν ὕψις τῆς, ἐπομένως δέ, ὡσάν ὁποῦ γνωρίζομεν τὴν καλοκῆρυτον αὐτῆς καὶ χριστιανικὴν προαίρεσιν καὶ τὴν σώζει πρὸς ἡμᾶς υἱικὴν εὐλάβειαν, νὰ τὴν παρακαλέσωμεν μὲ ἐκείνο τὸ θάρρος

Prea-înălțate, prea-evlavioase și preamărețe Domn și stăpân a toată Moldovlahia, doamne, doamne Io Grigore Alexandru Ghica Voevod, rugându-ne părintește de Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită și binecuvântându-Te, Te salutăm plăcut și cu toată bucuria, rugându-ne neconținut de Sfântul Dumnezeu să Te apere și păzească fără boli, sănătos, întru mulți ani și mai presus de tot protivnicul, cu îndelungată și netulburată întărire pe prea-strălucitul Scaun domnesc. Cum vine într'acolo spre închinarea Înălțimei Tale, aducând scrisoarea de față. al nostru prea-cuvios egumen al respectatei și patriarhiceștii mănăstiri a preasfintei Stăpânei noastre născătoare de Dumnezeu, aflătoare în insula Cefaloniei, cel întru ieromonahi chir Hrisant, n'am lipsit și prin aceasta a noastră să-Ți trimetem cea din suflet călduroasă rugăciune și binecuvântare și să întrebăm despre prea-dorita nouă sănătate a Ta și, pe urmă, de oare ce cunoaștem aplecarea Ta bună și creștinească spre noi și evlavia fiască pe care o păstrezi către noi, să Te

τὸ πατρικὸν περὶ τοῦ βῆθέντος ἡγουμένου, ὅπως, διὰ χατῆρι μας, τὸν δεχθῇ ὡς ἄνδρα ἐὺλαβῆ πρὸς τὰ θεῖα καὶ ἀρετῇ κεκοσμημένον, καὶ νὰ δεῖξῃ καὶ εἰς αὐτὸν τὴν συνειθισμένην καὶ ἔμψυτον αὐτῆς καλοκάγαθίαν καὶ τὸ αὐθεντικὸν αὐτῆς ἔλκος, καὶ θέλομεν τὴν γνωρίξῃ καὶ ὑπὲρ τοῦτου τὴν χάριν ἡμεῖς ὅτι εἴμεθα θερμότεροι εὐχέται τοῦ Ὑψους τῆς περιττὸν εἶναι νὰ τὸ γράψωμεν, ὡσὰν ὁποῦ δὲν ἀμφιβάλλομεν πῶς εἶναι γνωστὸν τῇ Ὑψηλότητί της. Ὅθεν παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς χαροποιῇ συνεχῶς μετὰ τὴν δῆλωσιν τῆς ὑγείας της ἥς τὰ ἔτη εἰχσάν θεόθεν πλεῖστά τε καὶ πανευδαίμονα.

αψῆς, Αὐγοῦστου δ'.

Τῆς Ὑμετέρας εὐσεβεστάτης Ὑψηλότης διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος.

rugăm eu acea părintească încredere pentru egumen, pentru ea, de hatârul nostru, să-l primești ca pe un om evlavios la cele dumnezeiești și împodobite cu virtute, și să arăți și către dânsul bunătatea Ta obișnuită și înăscută și mila Ta domnească, și-Ți vom fi și în aceeași privință recunoscători, iar că sântem foarte călduroși rugători ai Înălțimii Tale e de prisos să o seriem, de oare ce nu ne îndoim că e ștint Înălțimii Tale. Deci Te rugăm să ne tot bucuri cu vădirea sănătății Tale; ai cărui ani fie de la Dumnezeu foarte mulți și cu totul fericiți.

1765, 4 August.

Al Înălțimii Voastre călduros rugător către Dumnezeu.

† Al Alexandriei Matei.

CXXXVII.

1765,
5 Septem-
bre.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Marele Retor constantinopolitan Spandoni, despre trimeterea arhimandritului Meletie în Moldova și în Țara-Românească, unde Scaunul său are Zlătari și Șegarcea.

Τιμιώτατος καὶ λογιώτατος ἡμέτερος ἄρχων Μέγα Πήτωρ, Χ. κύρ Σπανδωνῆ, τέκνον ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὸν καὶ περιπόθητον τῆς ἡμῶν Μστρίότητος, τὴν Λογιότητά Σου πατρικῶς εὐχόμενοι, ἡδέως καὶ περιχαρῶς κατασπαζόμεθα. Κύριος ὁ Θεὸς νὰ Σε διαφυλάττῃ μετ' ἄκρας ὑγείας, εὐμερείας καὶ μακροδιότητος.

Καὶ προλαβόντως ἐγράψαμεν πρὸς τὴν Λογιότητά Σου, μετὰ ὅλον τοῦτο καὶ ἔτι δὲν ἐλείψαμεν ἀπὸ τοῦ νὰ σοὶ γράψωμεν καὶ νὰ ἐρωτήσωμεν τὰ περὶ ἀγαθῆς καὶ ἐρετῆς ἡμῖν ὑγείας σου, πρὸς δὲ τοῦτους νὰ σοὶ φανερώσωμεν ὅτι ὁ πανοσιώτατος καὶ ἡμέτερος ἀρχιμανδρίτης κύρ Μελέτιος, μετὰ τὸ νὰ ἦλθε σὺν Θεῷ ἀγίῳ εἰς Πογδανίαν, τὸν γράφομεν νὰ περάσῃ καὶ εἰς Βλαχίαν, διὰ νὰ ἰδῇ καὶ τὸ αὐτόσε μοναστήριόν μας τῶν Σλατάρων, τὸ ὁποῖον, ἀγαλλὰ καὶ νὰ εἴμεθα πεπληροφορημένοι ὅτι διὰ τῆς καλῆς προστασίας τοῦ τε πανιερωτάτου ἁγίου Οὐγκροβλαχίας καὶ τῆς Λογιότητός σου εὐρίσκεται εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ ὅλον ἐπὶ τὸ κρεῖττον προβαίνει, μετὰ ὅλον τοῦτο τὸν γράφομεν νὰ ἔλθῃ καὶ μάλιστα νὰ ἀνταμωθῇ μετὰ τοῦ συναδελφοῦ ἁγίου Οὐγκροβλαχίας καὶ μετὰ τῆς Λογιότητός σου ὅθεν ἰδοὺ ἔρχεται. Πρὸς τὸν ὁποῖον νὰ ἔχῃς τὴν εὐχὴν μας νὰ δεῖξῃς κάθῃ λογῆς περιπολῆσιν καὶ ἀγάπην, ὡς πρὸς οἱ-

Prea-cinstite și prea-învățate al nostru boier Marele Retor, Hagi chir Spandoni, copil în Domnul iubit și preadorit al Smereniei Noastre, rugându-ne părintește pentru Învățătura Ta, plăcut și cu bucurie Te sărutăm. Domnul Dumnezeu ție-Te cu cea mai înaltă sănătate, și mulțămire într-un mulți ani.

Și dăunăzi am scris către Învățătura Ta, dar și acum n'am lipsit a-Ți serie și a întreba despre buna și nouă dorită sănătate a Ta și pe lângă acestea ca să-Ți vădim că, prea-evlaviosul nostru arhimandrit chir Meletie venind cu Dumnezeu Sfântul în Bogdania, îi seriem să treacă și în Țara-Românească, pentru a vedea și mănăstirea noastră de acolo, a Zlătarilor, care, de și sântem înștiințați că prin buna îngrijire a preasfințitului Sfânt al Ungrovlahiei și a Ta, se află în bună stare și totul merge spre mai bine, totuși îi seriem să vie și mai ales să se întâmpine cu fratele nostru Sfântul al Ungrovlahiei și cu Învățătura Ta; care iată că vine. Căruia, după rugăciunea mea, și să-i arăți îngrijire într-un toate și cu bine, ca spre un casnic al nostru cu totul. Însă seriem către cel nu-

κσιόν μας ὅλως διόλου. Γράφομεν ὁμῶς πρὸς τὸν ῥηθέντα ὅτι νὰ μὴν θραδύνη αὐτόσος, ἀλλὰ μετὰ ὀκτώ ἢ δέκα ἡμέρας τὸ πολὺ νὰ σηκωθῇ νὰ ἔλθῃ εἰς Βασιλεῦσσαν, ἐπειδὴ καὶ τὸν χρειαζόμεθα. Γράφομεν δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸν ἅγιον Οὐγκροβλαχίας, πρὸς τοῦ ὁποῦ τὴν Πανισρότητα κάμνομεν καὶ τεκλίφει εἰς τὸ νὰ προμηθεύσῃ καὶ τὰ ἐξοδα τῆς ὁδοιπορίας του, ἐπειδὴ μᾶς γράφει ὅτι ὕστερεῖται οὕτων· ἔθεν δίδομεν περὶ τούτου εἰδῆσιν καὶ τῇ Λογιότητι σου. Ἦ πρὸς ὑμᾶς κλίσας καὶ ἀγάπη ἡμῶν συνεχῶς μᾶς παρακινεῖ εἰς τὸ νὰ σὰς ἐνοχλῶμεν, καὶ μάλιστα μὲ τὸ νὰ γνωρίζομεν ὅτι οὐδέποτε ἀποτυγχάνομεν τῶν πρὸς ὑμᾶς αἰτημάτων μας. Διὸ καὶ δὲν διαλείπομεν ἀπὸ τοῦ νὰ σὰς ἐπευχόμεθα πατρικῶς, καὶ νὰ γνωρίζομεν χάριτας περὶ τοῦ μοναστηρίου τῆς Σιγάρτζας. Ὡμιλήσαμεν μετὰ τοῦ ὀφηλοτάτου Αἰθιόπου, καὶ, ὡς εἶναι πολὺχρονος ἡ Ὑψηλότης του, μᾶς ἐπληροφόρησε πῶς θέλει νὰ βοηθήσῃ κατὰ πάντα. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτου, ὡς ἔχωμεν δὲ καὶ γράμμα σου δηλωτικὸν τῆς ἀγαθῆς καὶ ἐρετῆς ἡμῶν ὑγείας σου· τὰ δὲ ἔτη σου θεόθεν πολλὰ καὶ εὐτυχῇ, σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ.

1765, Σεπτεμβρίου ε'.

Τῆς Ὑμετέρας Λογιότητος εὐχέτης

† Ὁ Ἀλεξανδρεὺς Ματθαῖος.

mit să nu se zăbovească acolo, ci în opt ori zece zile cel mult să iasă ca să vie la Țarigrad, căci și avem nevoie de el. Și-i scriem pentru el și Sfântului al Ungrovlahiei, către a cărui Preasfinție facem și *teclif* (chip) ca să se îngrijească și de cheltuielile călătoriei lui, căci îmi scrie că are lipsă de ele; pentru care dăm în această privință știre și Învățaturii Tale. Aplecarea și iubirea noastră către Voi ne mișcă neconținut ca să Te tulburăm, și mai ales că știm că niciodată nu vom fi lipsiți de cererile noastre către voi. Pentru care nu lipsim să ne rugăm părintește de voi și să mulțămim pentru mănăstirea Segarcii. Am vorbit cu prea-înălțatul Doam și, trăiască Înălțimea Sa întru mulți ani, ne-a înștiințat că ne va ajuta întru toate. Și acestea în această privință, și să avem și scrisoarea Ta vădind buna și dorita-Ți sănătate; iar anii Țăi fie de la Dumnezeu mulți și fericți, cu cea de la noi rugă și binecuvântare.

1765, 5 Septevre.

Al Înălțimii Tale rugător.

† Al Alexandriei Matei.

CXXXVIII.

Matei, Patriarhul Alexandriei, către Mitropolitul muntean Grigorie, despre trecerea în Țara-Românească a arhimandritului Meletie.

1765,
5 Septembre.

Πανισρότως καὶ Θεοπρόδλως Μητροπολίτα τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Οὐγκροβλαχίας, ὑπέρτιμα καὶ ἑξάρχης Πλαγηνῶν, κόρις Γρηγόρις, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφε καὶ συλλειτουργεῖ τῆς ἡμῶν Μετριοτητός, τὴν Πανισρότητα τῆς ἀδελφικῶς εὐχόμενοι, ἡδιστα κατασπαζόμεθα καὶ προσαγορεύομεν· ἦν διαφυλάττοι ὁ ἅγιος Θεὸς ἐν ἡεροστάτῃ ὑγείᾳ, ἀμεταπτῶτι εὐημερίᾳ καὶ ἐπιτεύξει· παντὸς εὐκτοῦ καὶ σωτηρίαν αἰτήματος.

Τὸ αἵτιον τοῦ παρόντος μας ἀδελφικοῦ τοῦτο μὲν εἶναι νὰ ἐρωτήσωμεν τὰ περὶ τῆς ἀγαθῆς καὶ ἐρετῆς ἡμῶν ὑγείας τῆς, ἐπομένως δὲ νὰ τὴν φανερώσωμεν ὅτι, μὲ τὸ νὰ ἔκαμε χρεῖαν ἀπὸ Πορδανίας νὰ περάσῃ καὶ εἰς Βλαχίαν ὁ πανασώτατος καὶ ἡμέτερος ἀρχιμανδρίτης κὺρ Μελέτιος, ἰδοὺ ἔρχεται εἰς

Preasfinție și de Dumnezeu ocrotitul Mitropolit al preasfintei Mitropolii a Ungrovlahiei, prea-cinstit și exarh al Plainrilor, chir Grigorie, în Duhul Sfânt iubit frate coliturghisitor al Smereniei Noastre, pentru Preasfinția Ta frățește rugându-ne, cu cea mai mare plăcere Te îmbrățișăm și Te salutăm; pe care să Te păzească Sfântul Dumnezeu în cea mai înaltă sănătate, netulburată mulțămire și căpătare a ce dorește, precum și mântuirea cererii.

Pricina scrisorii frățești acesteia e să întrebăm despre sănătatea Ta bună și nouă dorită, apoi să-Ți vădim că, de oare ce a fost nevoie să treacă din Bogdania în Țara-Românească prea-cucernicul și al nostru arhimandrit chir Meletie, iată-l că vine la București. Deci

Βουκουρέστι. Ὅθεν παρακαλοῦμεν ἀδελφικῶς τὴν Πανισρότητα της, καθὼς ὅλως διόλου ἐδικός μας καὶ μέλος γνήσιον τοῦ Θρόνου μας, νὰ τὸν δεχθῇ μὲ πατρικὴν δεξιῶσιν καὶ φιλοφροσύνην, περὶ οὗ γράφομεν καὶ πρὸς τὸν λογιώτατον Χ. κύρ Σπανδωνῆν, καὶ δὲν ἀμφιδόλλομεν ὅτι καὶ ἡ Λογιότης του, καθὰ ἐδικός μας, θέλει τὸν περιποιηθῇ. Ὁ ῥηθεις ὅμως μετ' οὗ πολλὰς ἡμέρας τὸν γράφομεν νὰ κινήσῃ νὰ ἔλθῃ εἰς Βασιλεύουσαν, καὶ παρακαλοῦμεν τὴν ἀδελφικὴν της ἀγάπην μὲ θάρρος ἀδελφικὸν νὰ προμηθεύσῃ τὰ ἐξοδα της ὁδοιπορίας του, ὅπως οἶδεν, ἐπειδὴ καί, καθὼς μᾶς γράφει, ὁσπερεῖται αὐτῶν, καὶ θέλομεν τὴν γνωρίζει χάριν. Συνεχῶς τὴν ἐνοχλοῦμεν, τὸ γνωρίζομεν, τὸ πρὸς αὐτὴν ὅμως πατρικὸν θάρρος μᾶς παρακινεῖ, καὶ μὲ τὸ νὰ γνωρίζομεν πῶς ἔχει πρὸς ἡμᾶς ἀδελφικὴν κλίσιν, καὶ ὅτι οὐδέποτε ἐκπίπτωμεν τῶν ἀδελφικῶν μας αἰτήσεων. Ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἃς ἔχωμεν δὲ καὶ γράμμα της δηλωτικὸν τῆς ἀγαθῆς καὶ ἐφετῆς ἡμῖν ὀφείας της, ἵνα χαίρωμεν ἐπ' αὐτῇ. Τὰ δὲ ἔτη της εἴησαν θεοῦθεν πάμπλεστα καὶ σωτήρια, σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ.

1765, Σεπτεμβρίου ε'.

† Ὁ Ἀλεξανδρίσις Ματθαῖος.

Te rugăm frățește pe Prea-sfinția Ta, ca unul care cu totul lui tot ești al nostru și membru adevărat al Scaunului nostru, să-l primești cu părintească prietenie și dragoste, pentru care scriem și către prea-învățatul Hagi chir Spandoni, și nu ne îndoim că și Învățătura Sa, ca om de casă al mieu, se va îngriji de dânsul. Ci aceia după nu multe zile îi scriem să pornească spre Constantinopol, și rugăm pe frățeasca Ta iubire cu frățească încredere să se îngrijească de cheltuielile călătoriei lui, cum știi, de oare, ce după cum îmi serie, e lipsit de dânsule, și-Ți vom fi recunoscători. Neconținut Te năcăjim, o știm, dar încrederea părintească față de Tine ne îndeamnă, și cunoscând că ai față de noi aplecare frățească și că niciodată nu cădem din cererile Tale frățești. Acestea deci acum, ci să avem și serisoarea Ta vădind buna și nouă dorita sănătate a Ța, ca să ne bucurăm de dânsa. Iar anii Țăi fie de la Dumnezeu foarte mulți și mântuitori, cu a noastră rugăciune.

1765, Septembrie 5.

† Al Alexandriei Matci.

CXXXIX.

C. 1774.

Recomandare a unui nou egumen către „Petrus (sic) Ipsilanti Voevod“ (retorică).

Ἵψηλότης, θεοσεβέστατε, καὶ μεγαλοπρεπέστατε Αὐθέντα καὶ Ἱερωὶν πάσης Οὐγκροδλαχίας, κύριε, κύριε Πέτρος (sic) Ἵψηλάντη Βοσδόδα. Τὴν ὑμετέραν εὐσεβεστάτην θεοφροσύνην Ἵψηλότητα ταπεινῶς προσκυνοῦμεν, ἐπευχόμενοι αὐτῇ εὐζωίαν ἀδιάλειπτον ἐν Χριστῷ Σωτῆρι. μακρότητα διαμονῆς, βαθεῖαν εἰρήνην, ἀμειψόμενον στερέωσιν, ὥγειν τε πανευδαίμονα καὶ ὅσα ἄλλα εὖθυμα καὶ σωτήρια, μετὰ γαληνιάδας καὶ εἰρηνικῆς καταστάσεως ἐπὶ τὸν ἐκκλημπρον καὶ ἡγεμονικώτατον αὐτῆς Θρόνον, πρὸς σύστασιν καὶ καταρτισμὸν τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἐμπιστευθέντος ὑπηκόου καὶ διεξαγωγῆν τῆς αὐθεντικῆς Τξάρας. Ἡ χριστομύητος καὶ συμπαθεστάτη ἀγάπη καὶ αὐθεντικὴ εὐδιάθετος εὐμένεια καὶ στοργή, ὅπου οἰκτιρμένως καὶ συμπαθῶς δεικνύει εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς ἱερὸν μοναστήριον, καὶ αἱ μεγάλαι καὶ πλούσιαι πρὸς ἡμᾶς δωρεαὶ τε αὐτῆς καὶ χάριτες μᾶς ἔκαμαν τολμηροὺς τόσον, ὥστε ὁποῦ συνεχῶς νὰ προστρέχωμεν θάρρει δουλικῇ πρὸς τὸ πανεκκλημπρον καὶ θεοσεβὲς αὐτῆς Ἵψος καὶ μετὰ τὰς ταπεινάς καὶ δουλικὰς ἡμῶν ἱκεσίας νὰ δίδωμεν θάρρος καὶ ἐνόχλησιν εἰς τὰς αὐθεντικὰς αὐτῆς ἀκοάς, εὐέλπιδες ὄντες ὅτι δὲν θέλομεν ἀποτύχῃ καὶ δὴ, πέμποντες κοινῇ δουλῇ καὶ γνώμῃ νέον ἡγούμενον καὶ τέλειον ἐπιστάτην εἰς τὴν αὐτὸς ἱερὸν μονὴν ἡμῶν τὸν παρόντα —, δὲν ἐλπίσαμεν, κατὰ τὸ πρὸς αὐτὴν ἄρκετον καὶ ἀναπόδραστον δουλικὴν ἡμῶν χρέος, ἅμα μὲν νὰ προσφέρωμεν τῇ πανεκκλημπρῷ καὶ θεοφροσύνῃ αὐτῆς Ἵψηλότητι τὰς ἀπὸ καρδίας ἡμῶν εἰλικρινεῖς εὐχαριστίας, ὁμολογοῦντες αὐτῇ τὰς χάριτας καὶ κηρύττοντες τὰ εὐχαριστήρια διὰ τὰς πλουσίας της πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίας. ἅμα δὲ καὶ νὰ τὴν παρακαλέσωμεν θερμότερα εἰς τὸ νὰ δεχθῇ εὐμένει καὶ ἱλαρῶς τὸ προσώπῳ τὸν διαληφθέντα συνἀδελφόν μας, ὡς τέκνον γνήσιον τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν μοναστηρίου, καὶ νὰ ἀξιώσῃ χριστομύητως τῆς αὐθεντικῆς αὐτῆς ἀγάπης καὶ ἀντιλήψεως, συστήνουσα αὐτὸν ἀγαθογνωμόνως, τῆς αὐθεντικῆς αὐτῆς προσταγῆς ἡγούμενον τέλειον καὶ ἐπιστάτην τοῦ αὐτόσε ἱεροῦ μοναστηρίου ἐπὶ τοῦ ἐπιστά-

τείν καὶ διοικεῖν αὐτὸ ἀκλονήτως κατὰ τὴν κοινὴν ἡμῶν ἀπόφασιν καὶ γνώμην, καὶ ἐρσθίζουσα αὐθεντικῶς πάντας τοὺς εὐγενεστάτους καὶ ἀξιωματικούς αὐτῆς ἀρχοντας, ὅπως κοινὴν βοήθειαν καὶ συμπόθειαν ἐπιδείξωσιν αὐτῇ ἐν ἐλπίσει καὶ φιλανθρωπίᾳ· οὐ γὰρ ἔχομεν ἄλλην μετὰ Θεὸν οἱ δυστυχεῖς ἐλπίδα τε καὶ καταφυγὴν εἰ μὴ τὴν εὐγενεστάτην αὐτῆς θαυλεστάτην καὶ χριστομίμητον βοηθεῖαν καὶ συνδρομήν. Ὅσος δὲ μισθὸς καὶ ὅποια ἀνταμοιβὰ ἀπόκεινται τῇ λαμπροτάτῃ καὶ φιλοχρίστῳ αὐτῆς κορυφῇ διὰ τὰς πρὸς ἡμᾶς ἀφθονοπαρόχους εὐεργεσίας τῆς, οἶδεν ἡ σοφωτάτη αὐτῆς σύνεσις· ἡμεῖς δέ, ὥς χρεώσται, οὐ μόνον θέλωμεν κηρύττειν τὰς δωρεάς τῆς ἕως ἂν ἡμῖν τὸ ζῆν καὶ τὸ πνεῖν παρῇ, ἀλλὰ καὶ θέλομεν ἔτι τὴν μνημονεύῃ ἀκαταπαύστως μετὰ τῶν πάλαι ἁοιδίμων κτιτόρων ἡμῶν ἐν πάσαις ταῖς πρὸς Θεὸν ἡμῶν ταπειναῖς ἱκεσίαις.

Ταῦτα μὲν προσκυνητῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἶησαν παρὰ τοῦ ἁγίου Θεοῦ πλείστα καὶ πανευδαίμονα, μετ' εἰρηνικῆς καὶ ἀταράχου διαμονῆς.

Τῆς Ὑπετέρας θεοφροσύνης τοῦ Ὑψηλότητος δοῦλοι ταπειναί.

CXL.

Un boier grec, „frate“ al Domnului, către Alexandru-Vodă Ipsilanti, des- C. 1774.
pre întărirea lui în Domnie.

Τὴν Ὑπετέραν θεοφροσύνην Ὑψηλότητα ταπεινῶς προσκυνῶ, ἀσπάζόμενος τὴν ἑκλαμπρον αὐτῆς δεξιάν. Τοῦ ἁγίου Θεοῦ δοόμενος ὅπως διατηρῇ καὶ διαφυλάττῃ τὴν Ὑπετέραν θεοσεβήτορον Ὑψηλότητα μακροχρονίως ὑγιαίνουσαν καὶ πανεκλάμπρως εὐδαιμονοῦσαν, δὲν λείπω καὶ σῆθις νὰ ἀποδώσω τὰς ταπεινάς μου προσκυνήσεις καὶ νὰ ἐρσυνήσω τὴν εὐκτατοτάτην ἑκλαμπρον ἀγαθὴν ὑγίειαν τῆς. Ἀμα δέ, ἐπειδὴ ἔλαβον τὴν χαροποιεστάτην εἰδήσιν τοῦ ὅτι ἡ ὑψηλὴ Βασιλεία ἐδωρήσατο τῇ θεοφροσύνῃ αὐτῆς Ὑψίς τὴν τῆς Οὐγκροβλαχίας ἑκλαμπρον Αὐθενσίαν, νὰ συγχαρῶ ἐχαρδῶς τῇ Ὑπετέρῃ Ὑψηλότῃ, καθικετεύουσα τὸν τοῦ παντός Κηδεμόνα ἵνα ἀποκαταστήσῃ αὐτὴν αἰσιωτάτην κατὰ πάντα χαριόσουσαν καὶ μέχρι γήρωνς θαυτοῦ παρατινομένην, πρὸς παντοτινὴν δόξαν καὶ καύχημα τοῦ γένους μας. Ἐπειδὴ δέ, ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα, ἡ θεία Πρόνοια καὶ κατὰ φύσιν καὶ κατὰ προαίρεσιν με ἡξίωσε πλεόν νὰ ἐξαρετῇσω ὅλας μου τὰς ἐλπίδας ἀπὸ τὴν ἄκραν φιλανθρωπίαν καὶ εὐσπλαγγίαν τῆς, ἐνθέρμῳ καρδίᾳ παρακαλῶ, κατὰ τὴν πρὸς ἐμὲ ἀρχαίαν ἰδιόζουσαν αὐθεντικὴν αὐτῆς εὐνοίαν καὶ ἀγάπην, γνωρίζουσα τὸν θαυμὸν τῆς παντοκράτορος ἀδυναμίας μου, νὰ ἀναγύρῃ ἐπὶ τῶν χρυσῶν ἡμερῶν τῆς Αὐθεντίας τῆς τὸ πεπτωκὸς πτωχικὸν μου. Δὲν θέλω λείψῃ δέ, κατὰ τὸ ἀδελεχικὸν μου χρέος, νύκτα καὶ ἡμέραν νὰ παρακαλῶ τὸν ἅγιον Θεὸν διὰ τὴν ἀδιάσειστον εἰς τὸν αὐθεντικὸν αὐτῆς Θρόνον στεφάωσιν καὶ ἀμετάπτωτον αὐτῆς εὐδαιμονίαν. Ταῦτα μὲν ταπεινῶς, εἶεν δὲ τὰ πανέκλαμπρα αὐτῆς πάμπληστάτα καὶ εὐδαιμονίας πληρέστατα.

Cu supunere mă închin Înalțimii Voastre de Dumnezeu păzite, sărutând strălucita-Ți dreaptă. Rugându-mă de sfântul Dumnezeu să fie și să păzească pe Înălțimea Ta de Dumnezeu închinată mulți ani sănătos și cu strălucire fericită, nu lipsese și din nou să dau smeritele mele închinări și să cercetez cea prea-dorită strălucită bună sănătate a Ta. Tot odată, de oare ce am primit îmbucurătoarea veste că Înalta Împărăție a dăruit Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite Domnia strălucită a Ungrovlahiei, să mă bucur și eu din inimă ca Înălțimea Ta, rugând pe Cel ce toate le îngrijește să Te facă foarte fericit în toată veselie și mergând până la vrâsta cea mai adâncă, pentru slava și bucuria de pretutindeni a neamului nostru. Dar, de oare ce, prea-Înălțate al nostru Domn, dumnezeiasca Pronie m'a învrednicit și după fire și după alegere să atârî toate speranțele mele de înalta iubire de oameni și bunătatea Ta, rog din caldă inimă, pentru cea față de mine veche osebă bunăvoință domnească și iubire a Ta, cunoscând adâncul desăvârșitei mele neputințe, să ridici în zilele aurite al Domniei Tale căzuta mea sărăcie. Ci nu voi lipsi ca, după frățiasca mea datorie, zi și noapte să rog pe Sfântul Dumnezeu pentru nezguduita întărire în scaunul Tău domnesc și a Ta fericire netulburată. Acestea cu supunere, iar anii Tăi preastrăluciți să fie prea-mulți și prea-plini de fericire.

CXLI.

1774.

Un boier muntean către Alexandru-Vodă Ipsilanti, despre călătoria acestuia.

† Μετά τήν ἐκλαμπρον ἔξοδον τοῦ θεο-
προορήτου Ὑψους της, ἀπαύστως ἐκ θαθείων
καρδίας καὶ ψυχῆς καθικετέων τῶν παντε-
πόπτῃν ἡμῶν Κηδεμόνα ἱνα, ὑπὸ της θείας
αὐτοῦ σκέπης ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ διασώζων
καὶ διαφυλάττων αὐτὴν ἀνεπηρέαστον καὶ
παντὸς ἐναντίου ὑπερκειμένην, χαρποιήσῃ ἡ-
μᾶς μὲ τὴν αἰσιωτάτῃν ἐκλαμπρον εὐώδοσιν
της, εὐηγγελισθῇν ὅτι θεία ἁρρωγὴ καὶ συ-
νάρσει τὴν ¹ τοῦ λήγοντος ὕγιως εὐοδῶθῃ
διὰ καί, κατὰ τὸ δουλικὸν χρέος μου, ὑπερα-
ρίθμους ἀνέπεμψα πρὸς Θεὸν δοξολογίας, ἐ-
ξαυτοόμενος ἵνα καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν, διασώζων
καὶ περιφρουρῶν αὐτὴν ἐν μακροχρονίῳ ζωῇ
καὶ ἀμεταπτώτῃ εὐδαιμονίᾳ, χαροποιήσῃ Ὑ-
μᾶς ὅσον ὁπω μὲ τὴν ἐπιτυχίαν ἀπάντων
τῶν τελεωτέρων ἐκλάμπρων ἀγαθῶν, πρὸς
κρίνον κλέος ὅλου τοῦ γένους καὶ ἰδίαν χα-
ράν καὶ αὐχμημα ἡμῶν, τῶν δούλων της.
Ταῦτα μὲν δουλικῶς. Εἰς δὲ τὰ πανέκλαμ-
πρα αὐτῆς ἔτη, παμπληθῇ καὶ εὐδαιμονίᾳ
πληρέστατα.

† După strălucita ieșire a Înălțimii
Tale de Dumnezeu păzite, neîncetat din
adâncurile inimii și sufletului rugând pe
Îngrijitorul nostru care toate le vede pen-
tru ca, supt dumnezeiasca-I ocrotire pă-
strându-Te și păzindu-Te ca lumina ochiului
netulburat și mai presus de orice protiv-
nic, să ne bucure cu prea-fericita, stră-
lucita-Ți bună călătorie, am aflat că slavă
Domnului și cu ajutorul lui la — ale lunii
trecute ai călătorit bine sănătos; pentru
ceia ce și, după supusa mea datorie, am
trimes către Dumnezeu nesfârșite mulță-
miri, cerând ca și de acuma păstrându-Te
și păzindu-Te în viață îndelungată, să vă
dăruiască în cea mai mare măsură cu
dobândirea tuturor celor mai desăvârșite
strălucitoare bucurii, pentru slava de obște
a tot neamul și pentru osebita bucurie și
mulțămire a noastră, robilor Țăii. Acestea cu
supunere. Și fie anii Țăii cu totul străluciți,
foarte mulți și foarte plini de fericire.

CXLI.

1774-5.

Raport către Alexandru-Vodă Ipsilanti, despre o critică a dăjdilor, cu
zvon de mazilie, ai cărui autori nu se pot afla, adăugând însemnarea milelor făcute
de Domn către locuitori.

† Ἀνέγων δέ, ὑψηλότατε μοι Αὐθέντα, μετὰ
της συνήθους μοι δουλικῆς ὑποκλίσεως καὶ
τὸ πανσέβαστόν μοι αὐθεντικὸν πιττάκιον, ἐν
ᾧ δριζέται ὅτι οἱ προλαχόντως διασπαρθέντες
ἀπευκαταίοι λόγοι δὲν προῆλθον, ὡς ὁ δούλος
της ὑπονοῶ, ἀπὸ τὴν προδοσίαν τοῦ ἀνὰ χεῖ-
ρας δοσίματος καὶ μήτε εἶναι ἀπλῶς ἰδέαι
τοῦ χυδαῖκοῦ λαοῦ, ὡτάν ἑποῦ ἡ προδοσία
αὐτὴ εἶναι συνηθισμένη καὶ μετὰ τὸν γ' ὄν καὶ
ε' ὄν καὶ ζ' ὄν χρόνον της αὐθεντίας, ἀλλὰ εἶ-
ναι γεννήματα τῶν μουσικάλων καὶ χαιρεκά-
κων ἀνθρώπων, οἵτινες φθονοῦντες τὴν ἐπὶ τῶν
λαμπρῶν ἡμερῶν τοῦ θεοπροορήτου Ὑψους
της καλὴν καὶ εἰρηνικὴν ἀποκατάστασιν της
αὐθεντικῆς Τζάρας, πᾶσχουσι μὲ τοιαύτας
ψευδεῖς ἐπινοίας των νὰ ταράττωσι τοὺς λα-
κοῦτόρους καὶ νὰ ἐλαττώωσι τὴν προθυμίαν
καὶ πίστιν τῶν δουλευόντων τῷ θεοπροορήτῳ
Ὑψει της, ἥ, θέλοντες νὰ κακοποιήσωσι τοὺς

† Am cetit, prea-înălțate Domn al
mieu, cu obișnuita mea plecare de rob
și prea-veneratul mie pitac domnese, în
care hotărăști că vorbele nedorite ce au
fost răspândite n'au venit, cum socot,
din darea dajdei de față și nici nu sânt
cu totul închipuiri ale poporului de jos,
de oare ce darea aceasta e obișnuită și
după al treilea și al cincilea și al șap-
telea an al Domniei, ci sânt iscodiri ale
oamenilor urători de bine și bucuroși
de rău, cari, pizmuind buna și pașnica
stare a Țerii domnești în strălucitele
zile ale Înălțimii Tale păzite de Dum-
nezeu, încearcă prin astfel de născociri
ale lor să tulbure pe locuitori și să
scadă graba și credința celor ce slu-
jesc Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu,
sau, voind să facă rău prea-nobililor

¹ Alb in text.

εὐγενεστάτους ἄρχοντας, διασπείρουσι τέτοιους
 χειμερικοὺς λόγους, ὁποῦ, ἤ, ὑποθέττωντας τὸ
 θεοφροῦρητον Ὑψος της τὰ τοιαῦτα νὰ εἶναι
 γεννήματα τῶν εὐγενεστάτων ἀρχόντων, νὰ ὀρ-
 γισθῇ κατὰ τῆς εὐγενείας των, ἤ, ἀφαιρουμέ-
 νου τοῦ φόβου ὁποῦ παρὰ τοῦ θεοφροῦρήτου
 Ὑψους της ἔχει τὸ κοινὸν πλῆθος, ὄντες οἱ
 βασιλεῖς θεεπρυμένοι ἀπὸ πολλοὺς τῶν ἀρ-
 χόντων κατὰ τὰ διάφορα ἀρτς:χάλια ὁποῦ
 ἔδωκαν πρὸς τὸ Ὑψος της, νὰ ἱμφορέσωσι
 νὰ τοὺς ἐκδικηθοῦν χωρὶς νὰ ἔχωσι φόβον
 αὐθεντικῆς παιδείας. Διὰ τοῦτο καὶ προστά-
 ζομαι δραστηρίως ὁποῦ νὰ πασχίσω παντοιο-
 τρόπως, μὲ ἐπιτηδεύτητα καὶ σούχουκέτι, νὰ
 ἀναδείξω καὶ νὰ στηλιτεύσω τοὺς τοιοῦ-
 τούς ὁποῦ νὰ παιδευθῶσι δικαίως, πρὸς σω-
 φρονισμὸν. Θέλει ἱεσύρει λοιπὸν τὸ θεοφροῦ-
 ρητον Ὑψος της ὅτι ὅχι μόνον, εὐθὺς ὁποῦ
 ἔχουσα τὸ τοιοῦτον, κατὰ τὴν δουλικὴν βασι-
 φέν μου καὶ χρέος μου ἀπαραίτητον, παν-
 τοιτρόπως ἐπάτηχισα διὰ νὰ ἀνακαλύψω τὸν
 προταίτιον, μεταχειριζόμενος, ὡς προσταύτω-
 μαι, καὶ τρόπον ἐξαιτάσεως μὲ τὸν ὁποῖον
 ἐαθμηδὸν νὰ εὔρω καὶ νὰ ἀναδείξω αὐτόν,
 ἀλλὰ καὶ, ἀρ' οὐ ἐφανερώσω τοῦτο τῷ ἄρ-
 χοντι Καμινάρη, δὲν ἔπαυσα πάντα λίθον νὰ
 κινήσω διὰ νὰ ἀναφανῇ ὁ τοιοῦτος καὶ νὰ
 παιδευθῇ δικαίως παρὰ τοῦ θεοφροῦρήτου
 Ὑψους της, δὲν ἡμπόρεσα ὁμως, ἐπὶ μάρτυρι
 Θεοῦ, κατ' οὐδένα τρόπον, καὶ νὰ πληροφω-
 ρηθῶ τὴν ἀλήθειαν, ὡτάν ὁποῦ, καθὼς προέ-
 γραψα, ἄλλοι μὲν ἐν τοιοῦτῳ καιρῷ εὐρίσκουσι
 βασιλὲν διὰ νὰ δεῖξωσιν ἐκείνον ὁποῦ τὸ πά-
 θος τοὺς τοὺς κινήσει, ἄλλοι δὲ πάλιν, ἴσως
 μὴ θέλωντες νὰ γίνουν αἵτιοι παιδείας τινός,
 ὑποκρίπτονται τοὺς τοιοῦτους. Καὶ διὰ τοῦτο,
 μὴ θονηθεὶς μέχρι τοῦδε νὰ ἀνακαλύψω τὴν
 ἀλήθειαν, μήτε τὸ μετὰ πίστewς δουλικὸν
 χρέος μου, μήτε τὸ ἀνθρώπινον συνειδός μου
 δὲν μὲ ἄφησαν νὰ τολμήσω ὁποῦ μὲ μόνον
 φίλους καὶ ἀναποδείκτους τινῶν λόγους, ἐνδε-
 θυμένους, ὡς εἶπον, ἢ μὲ πρόληψιν, ἢ πάθος,
 ἢ ὑποψίαν, νὰ ἀποφασίσω τινὰς ὡς ἐνόχους
 καὶ νὰ τοὺς φανερώσω πρὸς τὸ Ὑψος της,
 τὸ ὁποῖον ἐλεῖ καὶ συγχωρεῖ πολλάκις ἀπὸ
 τῆς μακροθυμίαν καὶ εὐσπλαγγνίαν σφάλματα
 τῶν ἀτάκτων. κατὰ δικαιοτάτον ὁμως λόγον
 παιδείας¹ εἰκότως ἐκείνους ὁποῦ ἡ ἀθεοφοβία
 καὶ ἡ ἀσυνειδησία των τοῖς ἐπιτρέπει τὸ νὰ
 συκοφαντῶσι καὶ νὰ θέλωσι νὰ δεῖξωσι πρὸς
 τὸ Ὑψος της τοὺς ἀθώους ὡς ἐνόχους, διὰ
 τὰ ἰδιαιτέρα πάθη, ὁποῦ ἐν αὐτοῖς τρέφουσι.

boieri, răspândesc astfel de himerice cu-
 vinte, sau, bănuind înălțimea Ta pă-
 zită de Dumnezeu că acestea sânt iscodite
 de la prea-nobilii boieri, să Te superi
 împotriva dumnealor, sau, înlăturând
 frica pe care o are mulțimea obișnuită
 de înălțimea Ta păzită de Dumnezeu,
 fiind raialele împovărați de mulți din-
 tre boieri la deosebitele plângeri ce au
 dat către înălțimea Ta, să-și poată răs-
 buna fără frică de pedeapsă domnească.
 De aceia și sânt orânduit, hotărît să
 încerc în tot felul cu îndemănare și răb-
 dare (?) a arăta și a înfiera pe unii
 ca aceia ca să se pedepsească, cu dreptate,
 spre învățătură. Vei afla apoi înălți-
 mea Ta păzită de Dumnezeu cum că,
 nu numai că, îndată ce am aflat una
 ca aceasta, după cea de rob datorie
 neapărată, în tot felul am căutat să des-
 copăr pricinuitorul d'întăiu, folosind, cum
 mi se orânduiește, și mijlocul de cercetare
 cu care temeinic să-l aflu și să-l arăt,
 dar, și, de când am arătat-o boierului
 Căminar, n'am încercat să mișc totul ca
 să se vădească unul ca acesta și să fie
 pedepsit drept de înălțimea Ta păzită de
 Dumnezeu; dar n'am putut, martur mi-e
 Dumnezeu, în niciun chip, să aflu ade-
 vărul, de oare ce, cum am mai scris, în
 astfel de vreme unii află prilej să arăte
 pe acela pe care patima lor fi mișcă, alții
 iarăși, poate nevroind să fie pricină de
 pedeapsă a cuiva, îi ascund pe unii ca
 aceia. Și deci, neputând până acum să
 descopăr adevărul, nici datoria mea de
 rob cu credință, nici conștiința mea de
 om nu m'au lăsat să îndrăznesc ca nu-
 mai cu vorbe ușoare și nelămurite ale
 unora, îmbrăcate, cum am spus, sau cu
 prejudecată, sau cu patimă, sau cu bă-
 nuială, să arăt pe cineva ca vinovați
 și să-i vădese către înălțimea Ta, care
 ai milă și ierți adesea din mărinimie
 și bunătate de inimă greșelile unor neo-
 rânduiți, dar și după cea mai mare drep-
 tate pedepsești firește pe aceia pe cari
 nelrica de Dumnezeu și lipsa de conș-
 tiință fi face să părăscă și să vrea să arăte
 înălțimii Tale pe cei nevinovați ca fiind
 în vină, pentru patimi ale lor, ce hrănesc
 în ei.

¹ Cetește: παιδείαι.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ προδοσία, ὥς προστάζει τὸ Ὑψος της, εἶναι συνηθισμένον πολλάκις καὶ ἐπὶ ἐξοδίου ἔτους, ἐξ ἀπραξίας μου ὑποπετεύθη ἐκ ταύτης τὸ αἶτιον, δὲν ὁπέθεσα ὅμως ποτὲ οἱ τοιοῦτοι λόγοι νὰ διασπείρωνται μεταξὺ τῶν λακουιτόρων, ὥσάν ὁποῦ πληροφοροῦμαι συνεχῶς περὶ της καταστάσεώς των, καὶ ἡ-ξεύρω ὅτι, μὲ τὴν θέαν βοήθειαν καὶ εὐπρόσ-δεκτον εὐχὴν τοῦ Ὑψους της, συντροφευμέ-νην μὲ συνεχεῖς περιθάλψεις καὶ αὐθεντικά ἐλῆη, εἶναι ὅλοι ἐν εἰρηνικῇ καταστάσει, εὐ-χαριστοῦντες καὶ δοξάζοντες τὴν κοινὴν προσ-τάτην, ὁποῦ τοὺς ἡξίωσεν ἐνὸς Αὐθέντου, ὅστις, κατὰ πρῶτον, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦλθεν, ἤνοιξεν εἰς αὐτοὺς πόρταν δικαιοσύνης τε καὶ εὐσπλαγ-χνίας, καὶ ὁ καθείς ἀνωλύτως εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται, εὐχαριστούμενος ὁποῦ ἔλαθε τὸ δι-καιόν του, ἡ ἐγνώρισεν τὸ χρέος του. Ἐπειτα, ἐν καιρῷ ἄλλοτε ἦτον καταδεσβαρυμένοι καὶ ἐπιφορτισμένοι μὲ διαφόρους ἀγκαρίας χαθα-λέδων, τώρα, μὲ τὴν αὐθεντικὴν προστασίαν τοῦ Ὑψους της, εἶναι ἡσυχοὶ καὶ ἐλσούθεροι ἀπὸ αὐτά. Πρὸς τοῦτοις, ἐν τοῖς πολλοῖς γνω-στοῖς καὶ ἀφύκτοις ἐξέδοις τοῦ πρώτου χρό-νου της Αὐθεντίας ὅχι μόνον τοὺς ἐχάρις τὰ ἐν γρόσι αὐτοῦ τοῦ ἀνὰ χεῖρας δοσίματος, καί, διὰ νὰ δώσωσι καὶ τὰ λοιπὰ μὲ ἄνεσιν καὶ εὐκολίαν των, ἐπροτίμησε τὴν ζημίαν της Βιστιαρίας, καὶ ἀπεφάσισε νὰ πληρώσῃ καὶ διάφορα αὐτῶν τῶν ἄσπρων, ὁποῦ νὰ μὴν προφασισθῶσιν οἱ ἱσπράδνικοὶ καί, ζητοῦντες τὴν ἐν τέλει ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ τοῦ δοσίματος, προξενήσωσι βίαν καὶ ἐνάχλησιν εἰς τοὺς λα-κουιτόρους. Ἐκτὸς τούτων, τοὺς ἡλέησε καὶ μὲ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ βιναρίτσου. Τὰ ὁ-ποῖα ὅλα αὐτὰ τῇ ἀληθείᾳ εἶναι ἐλῆη, ὁποῦ, ἀληθινά, ὅχι μόνον ἐν τῷ πρώτῳ χρόνῳ της Αὐθεντίας οὐδὲς τῶν προκατάρχων τοῦ Ὑψους της ἔκαμαν, ἀλλὰ καὶ μετὰ παρέλευσιν χρό-νων δὲν ἐκινήθησαν εἰς τόσον ἔλεος καὶ συμ-πάθειαν πρὸς τοὺς λακουιτόρους. Τὰ ὁποῖα αὐτὰ ἡξέρων καὶ ὁ θαυλός της, δὲν ἤμπο-ροῦσα ποτὲ νὰ ὑποναήσω κακοευχαριστίαν με-ταξὺ τῶν λακουιτόρων καὶ ἐπομένως νὰ στο-χασθῶ ὅτι διὰ τὴν προδοσίαν ἄδεται ἐν αὐ-τοῖς ὁ τοιοῦτος ἀπεικταλὸς λόγος της μαν-ζηλίας, ἀλλὰ, καθὼς προέγραψαν, ὑπεννόησα ὅτι αὐτὴ ἐλήφθη, ὥς τοιοῦτον σημεῖον, παρά-τινων μικρῶν¹ καὶ ἀνοήτων ἀνθρώπων, οἱ ὁ-ποῖοι, μὴν ἱξούροντες καὶ μὴ θυνάμενοι νὰ κρίνωσι τὰ πράγματα, ἀπὸ μικρὴν αἷτιον κι-νοῦνται, συμπεραίνουσι καὶ ἀποφασίζουσι ἐ-

Ἰνσᾶ, de oare ce darea, cum orân-
duiești Înălțimea Ta, e obișnuită adesea
și în al șaptelea an, din lipsa mea de
hotărîre am fost bănuît din această cauză;
nu am lăsat însă ca astfel de vorbe să
se împrăstie între locuitori, ca unul care
aflu neconținut despre starea lor, și știu
că, prin ajutorul lui Dumnezeu și bine
primita rugăciune a Înălțimii Tale, întovă-
rășită cu neconținute mângăieri și mi-
lostenii domnești, sânt toți în pașnică
stare, mulțămind și slăvind pe cel de
obște ocrotitor, care i-a învrednicit de
un Domn care, de la început, din ce
zi a venit, a deschis către ei poarta
dreptății și a milostivirii, și fiecare
neoprit vine și iese, mulțămît că și-a
căpătat dreptatea, sau a cunoscut ne-
voia sa. Pe urmă, pe cînd altă dată
erau îngreuiți și împovărați cu deo-
sebite angarii de havalele, acum, cu
domneasca îngrijire a Înălțimii Tale,
sânt liniștiți și liberi de ele. Pe lângă
acestea, în multele știute și neapărate
cheltuieli ale întîiului an al Domniei,
nu numai că li-ai iertat un leu din
darea obișnuită și, ca să dea și ceilalți
[lei] cu răgaz și ușurință, ai vrut mai
bine paguba Vistieriei și ai hotărît să
plătești și dobînda acelor bani, ca să
nu pretexteze ispravniciei și, căutînd pla-
ta întreagă a acelei dăjdi, să facă silă
și supărare locuitorilor. Afară de aces-
tea, Ți-ai făcut milă de dănsii și cu
scăderea vinăriciului. Care toate aces-
tea cu adevărat sânt mile, care, cu
drept cuvînt, nu numai în primul an
de Domnie nimeni din înaintașii Înăl-
țimii Tale nu le-au făcut, dar și după
trecere de ani nu s'au mișcat spre o
astfel de milă și compătimire către
locuitori. Care acestea știindu-le și ro-
bul Tău, n'am putut vre-odată să bă-
nuiesc o lipsă de recunoștință între lo-
cuitori și deci să gîndesc că pentru tră-
dare cîntă în ei un astfel de cuvînt ne-
norocit al maziliei, ei, precum am scris
mai sus, am bănuît că a fost lăsată, ca
un astfel de semn, din partea unor oa-
meni nebuni și fără minte, cari, neștiind și
neputînd judeca lucrurile, se mișcă de la
ceva de nimic și trag încheierea și ho-

¹ Îndreptat: mai târziu: μωρῶν.

καίνα ὁποῦ πολλάκις κατὰ διάμετρον εἶναι ἐ-
ναντία εἰς τὸν ὁρθὸν λόγον, καὶ πάλιν, μετ' οὗ
πολύ, μεταβάλλουσι τὰς τοιαύτας ἰδέας των,
κατ' ἐκείνο ὁποῦ ἡ ὀλιγόνοιά των τοὺς ὑπα-
γορεύσει, καὶ διὰ τοῦτο, μὲ τὸ νὰ μὴν εἶναι
οὐδόλως ὑποληπτικοὶ οἱ τῶν τοιούτων λόγοι,
δὲν ἐτόλμησα ὁ δοῦλός της νὰ σημειώσω
αὐτὸ ἐν τῷ πρὸς τὸ Ὑψος της δουλικῷ μου,
ἀλλ' ἐν τῷ εἰς τὸν ἄρχων Καμινάρην γράμ-
ματί μου, γράφων τῇ Εὐγενείᾳ του, ὁποῦ ἂν τὸ
στοχασθῇ εὐλογον, νὰ τὸ ἀναφέρῃ πρὸς τὸ
Ὑψος της.

Μὲ ὅλον τοῦτο, ἐπειδὴ καὶ προστάζομαι
παρὰ τοῦ Ὑψους της διὰ νὰ πασχίσω καὶ
εἰς τὸ ἐξῆς νὰ εὗρω καὶ νὰ φανερώσω τὸν
τοιούτον κατὰ τὸ δουλικόν μου χρέος, ὁ-
λakis θυνάμει· θέλω φροντίσει καί, πληρο-
φορούμενος τὴν ἀλήθειαν, θέλω τὴν φανε-
ρώσει· παρευθὺς πρὸς τὸ Ὑψος της. Μὲ τὸ
νὰ εἶναι ὁμως ἱκανὰς ἡμέρας ὁποῦ πλέον οὐ-
δόλως περὶ αὐτῶν ὁμιλοῦσι καί, ὡς κοῦφοι
καὶ εὐμετάβολοι, φαίνεται ὅτι ἐν ὀλίγαις ἡ-
μέραις μετέδωλον εὐθὺς καὶ αὐτοὶ τὰς ἰδέας
των. Ἐν τοσούτῳ δέ, ἐπειδὴ καὶ ὁ δοῦλός της
δὲν ἔπαυσα ἀπὸ τοῦ νὰ λέγω ἐν ἑκάστῳ τὰς
ὅσας δικαίας παιδείας καὶ τιμωρίας θέλουν
δοκιμάσει οἱ τοιοῦτοι, στοχάζομαι ὅτι εἰς τὸ
ἐξῆς δὲν θέλει τολμήσει τινὰς ὅχι νὰ κοινο-
λογῇ, ἀλλ' οὔτε ἐν γωνίᾳ νὰ ἐκφωνῇ τοιαῦτα.
Εἰ μὴ δέ, καὶ θέλω εἶναι, κατὰ τὴν προσκυ-
νητὴν μοὶ πανέλλαμπρον προσταγὴν, προσεκ-
τικώτατος ὁποῦ, ἂν ὀφείποτε γνωρίσω τὸν τοιού-
τον, νὰ τὸν φανερώσω εἰς τὴν δικαίαν κρίσιν
τοῦ Θεοφρουρήτου Ὑψους της.

τάρᾳσῃς acelea care adesea sânt cu totul
din potrivă față de lucrul cel drept, și
iar, după nu puțin, își schimbă astfel de
părerī ale lor, după ceia ce puțină lor
mintē li strecoară, și de aceia, nefiind
de loc de ținut în samă cuvintele unora
ca aceștia, n'am îndrăznit robul Tău să
arăt aceasta în scrisoarea mea supusă către
Înălțimea Ta, ci în scrisoarea mea către
dumnealui Căminarul, scriind dumisale că,
dacă socoate că e bine, s'o arătē Înăl-
țimii Tale.

Cu toate acestea, de oare ce și sânt
orânduit de Înălțimea Ta ca să încerc
și de acum a afla și a vădi un lu-
cru ca acesta după datoria mea supusă,
din toate puterile mă voiugândi și, aflând
adevărul, îl voi arăta drept către Înălțimea
Ta. De oare ce sânt destule zile de când
nu mai vorbesc despre acestea, și, ca niște
oameni ușori și lesne de schimbat, se pare
că în puținē zile și-au schimbat cu totul
și ei părerile. Între acestea însă, de oare
ce și robul Tău n'am încetat să spun fie-
căruia câte pedepse drepte și osândē vor
încerca unii ca aceștia, cred că pe urmă
nu va mai încerca nimeni, nici să vor-
bească în de obște, dar nici în colțuri să
rostească unele ca acestea. De nu însă,
voiu fi, după cea închinată prea-strălu-
cită poruncă a Ta către mine, foarte bă-
gător de samă ca, dacă mai apoi aş
cunoaște pe unul ca acesta, să-l arăt pentru
dreapta judecată a Înălțimii Tale.

CXLIII.

* Note despre sensul unor cuvinte turcești și unele statistice ¹.

1774-82

Ἐτσάσι ζαχαῖρ λέγονται τὸ μέλι, δοῦτυρον
καὶ τὰ τοιαῦτα.

— Χουπουπάτια λέγονται τὸ σιτάρι καὶ
κριθάρι.

— Ριοῦκι, κατὰ τὸν δεφτερχανέν, λέγονται
τὰ 100.000, ἥτοι ἑκατὸν χιλιάδες, ἄσπρα.

— Ριοῦκι, εἰς τοὺς ζαχیرهδες λέγονται οἱ
100.000, ἥτοι τὰ ἑκατὸν χιλιάδες, πολιτικά
κοιλά.

— Ἐν Ἰπραῖλ κοιλεσί κάμνει 10 σταμ-
πόλια καὶ μέγαν μέρτζαν, καὶ ἔρχεται 240
ὀκάδες τὸ Ἰπραῖλ κοιλεσί.

Eṭasi zahair se zic: mierea, untul și
altele ca acestea.

— Hupupaturi se zic grâul și orzul.

— Luc, la tefter-hanê, se zic 100.000,
adecă o sută de mii, de aspri.

— Luc, la zaherele se zic 100.000, adecă
o sută de mii, de chile de Constanti-
nopol.

— O chilă de Brăila face 10 standoale
și o merță, și vine 240 de ocă o chilă de
Brăila.

¹ Bucățile notate astfel sânt din caietul de formulare.

— Τὸ Σταμπὸλ κοίλεισι ἀπὸ τὰς 20 ὀκάδες κάτω δὲν εἶναι.

— Τὸ Σταμπὸλ κοίλεισι εἰς τὸ σιτάρι εἶναι κατὰ τὸ σιτάρι· εἶναι καὶ 20 ὀκάδες, καὶ 21, καὶ 22, καὶ 23.

— Τὸ μηρί τῆς Βλαχίας εἶναι πουργεῖα 619.

Τὰ φερμάνια ὁποῦ ἀπὸ τὸν δεσπερδάρην πρὸς τὸν Αὐθέντην στέλλονται διὰ χαβαλὲ τῶν βηθέντων ἄσπρων τοῦ μηριοῦ λέγονται σπεσπη-ταχρίρια.

— Τεκαῖας, ὅς νὰ εἴπῃ ὡς χαβαλές, διὰ νὰ συκώσῃ ἄσπρα ἀπὸ τὴν Βλαχίαν διὰ νὰ τὰ δώσῃ εἰς Χοτίνι, Πενδέρι καὶ ἄλλα.

— Πλαγιανετῆς λέγεται τοῦ ὀτζακίου ἄνθρωπος, ὁποῦ στέλλεται διὰ νὰ περιλάβῃ τὸ μεδατζίπι, ἤτοι τὸν χαβαλὲν τοῦ Χοτινίου, τοῦ Πενδερίου.

— Σαλιανὲς λέγεται τὸ μεδατζίπι.

— Τὰ μανῆλ-φερμάνια μόνον παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου ἐκδίδονται· καί, ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα χρειάζονται πολλάκις εἰς τοὺς Αὐθέντας, διὰ νὰ στέλλωσι τοὺς καλαράσιδες ἢ ἄλλους μὲ μανῆλια οἱ καποὺ-κιχαγιάδες προνοοῦσι καὶ στέλλουσι μὲ κάθε καλαράσην ἀπὸ ἐν ἢ δύο.

— Τὰ πρὸς τοὺς Αὐθέντας δὲ διδόμενα μανῆλια, εἶναι πάντοτε οὐτζρετλίδικα, ὡς ἂν ὁποῦ γίνονται καὶ ἰνᾶμι τὰ τοιαῦτα.

— Τὰ γιόλ-ἐμριὰ¹ γίνονται καὶ ἀπὸ τὸν Αὐθέντην καὶ ἀπὸ τὸν Ἐπίτροπον. Τὰ τοῦ Αὐθέντου εἶναι μὲ βούλλαν τοῦ Αὐθέντου.

— Ὁ Περζιρκιάν-πασῆς² χρησιμεύει εἰς τὸν Αὐθέντην διὰ νὰ τὸν γλυτώνῃ ἀπὸ μερικά κακὰ, παραδ. χάριν· τὸ μεδατζίπι ὁποῦ ἴμπορεῖ νὰ τὸ κάμῃ τατῆλι (ἄχζιλι) εἰς 20 ἡμέρας· πρὸς τοὺς τοῖς ἂν ἀναφύθῃ κήνενας καυγὰς εἰς τὰ σερχάπια τῶν γαμακιῶν ἤτοι γυνιτζάρων, καὶ ἔλθῃ εἰς Πόλιν κήνένα ἄρῆι-μαχτζάρι κατὰ τοῦ Αὐθέντου, αὐτὸς ἴμπορεῖ εἰς τὸν Παννιτζάρ-ἄγασῃ νὰ τὸ οἰκονομήσῃ τὸ πρᾶγμα πρὸς συμφέρον τοῦ Αὐθέντου.

— Chila de Stambul nu e mai jos de 20 de ocă.

— Chila de Stambul la grâu e după emn e și grâul; sânt și 20 de ocă, și 21, și 22, și 23.

— *Miriul* Terii-Românești e de 619 pungi.

Firmele care se trimet de la tefterdar către Domn pentru havaleaua acelor bani ai miriului se zic *sebep-tahriruri*.

— *Tekazs* e ca și havale, ca să scoată bani din Țara-Românească pentru a se da la Hotin, Bender și aiurea.

— *Plaiianegiu* se zice un om al ogeacului care se trimete ca să iea *mevagipul*, adică havaleana Hotinului, Benderului.

— *Salianès* se zice *mevagipi*.

— *Menzil-firmele* se dau numai de Vizir; și, de oare ce unele ca acestea sânt adesea de nevoie Domnilor, ca să trimeată călărașii sau pe alții cu menziliuri [de poștă], capuchehielele se îngrijese și trimet cu fiecare călăraș unul sau două.

— Menziliurile date către Domni sânt însă cu totul *uzretlice*, ca unele care vin și ele gratis (?).

— *Ghiol-emrià* se fac și de Domn și de Vizir. Ale Domnului sânt cu pecetea lui Vodă.

— *Perzirkhian-bași* folosește Domnului ca să-l scape de la unele rele; de pildă: când poate ca *mevagipul* să-l suspende până la douăzeci de zile, pe lângă acestea dacă e să se isce vre-o ceartă la serhaturile iamacilor sau ienicilor, și vine la Constantinopol o plângere contra Domnului, el poate economisi luerul la Ienicier-Aga pentru folosul Domnului.

CXLIV.

1774-82.

Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domnul Terii-Românești, către capuchehaiaua sa, despre o plângere a Turcilor din Siștov pentru o insulă, despre boala lui și despre legături cu patronii turci.

† Τὴν Εὐγένειάν σας, ἡμέτεροι ἄρχοντες, ἡδέως ἀσπάζομεθα καὶ χαιρετοῦμεν· διαφυλάττοι ὅπως ὁ Κύριος ἐν ὁγίσια καὶ

† Pe nobleța voastră, boieri ai noștri, cu plăcere vă îmbrățișăm și vă salutăm; să vă păzească Domnul în sănătate

¹ Rândutala de drum.

² Șeful negustorilor.

ἐνημερίᾳ διηγεσθε, ὥς ἐφίσεσθε, μετὰ μακροβιότητος.

Ἐλάθομεν καὶ τὰ ἀπὸ ἧς τρέχοντος πιτάκιά σας, καὶ ἐχάρημεν διὰ τὴν ἐρσην ἡμῖν ὑγίειαν σας¹. εἶδομεν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς καὶ ὅτι ἐκάματε ταχιδίμῃ τὸ ἀποκριτικόν μας πρὸς τὴν ἐνδοξώτατον Ῥεῖζ-ἐφένδην μας, κατὰ τὰ ὅσα σὰς ἐπρόσταξεν ἡ Ἐνδοξώτης του νὰ μᾶς γράψετε περὶ τοῦ μαδὲ τῶν χαδαδισίων, καὶ δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θέλομεν φερθῆ μετὰ τὴν αὐτὴν ἐπιμέλειαν εἰς τὸν μαδὲν αὐτόν, ὥς ἀναγκασιότατον.

Εἶδομεν καὶ τὰ περὶ τοῦ σταλέντος μαχ-ζαρίου τῶν Συστοβλιδῶν, διὰ τὸν μαδὲν τοῦ νησιῦ Κερκινέτζου ὀνομαζομένου, καὶ τὰ ὅσα ἀπεκρίθητε² ἐπειδὴ δὲ μετὰ τὸν πρὸς τοῦτου καλαράσην σὰς ἐγράψαμεν διςξοδικῶς περὶ τοῦ μαδὲ τούτου, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἐφανερώσατε αὐθις τὰ δίκαιά μας.

Εἶδομεν καὶ περὶ τοῦ καλαράση Τζάνδου, ἰξέυρατε ὅμως πόσον καλαπαλίκι ἔχομεν, καί, εἰς καιρὸν ὅπου δὲν ἠμποροῦμεν νὰ γιερλασσιρδισωμεν τοὺς παλαιούς, τί νὰ κάμωμεν καὶ αὐτόν; Ἀγκαλὰ καὶ νὰ μὴν εἶναι ἡ ὑπόθεσις ὅπου νὰ τὴν παρατηρήσωμεν, μετὰ ὅλον τοῦτο ἀπορίσκαμεν, διατὶ νὰ μὴν μᾶς ἀποκρίνεσθε πανταλῶς περὶ τοῦ ἄχρείου προυτάρη ὅπου σὰς περιγράφομεν.

Εἶδομεν ὅτι ἐπτογάσθητε, ἐγχεριρίζοντες τῇ περιφρασιτάτῃ ἐφένδῃ μας τὰ τοῦ τῷφλίκιου¹, νὰ προσφέρητε καὶ κἀνένα ἀνάλογον γεδγιέν, καὶ τί ἔχομεν νὰ εἰπῶμεν εἰς τὰ ἀφουκτα; Μάλιστα πρὸς τοιοῦτον ἐφένδῃ μας εἶναι ἱπ-τιχάρι μας.

Ἰδοὺ γράφομεν καὶ πρὸς τὸν Βελιγιουνιάμ²-ἐφένδῃ μας, μετὰ καίμην ἱστιρχαμλιδικόν, διὰ τὴν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς κοδινουατζιόνε τοῦ ἱναγιδίου, ὁμοίως καὶ πρὸς τὸν κιαχαγιάν καὶ τσῆγιστῆν ἐφενδῆγινετς, εἰς τὰ ὁποῖα μεκτοῦπιά μας, δάλλοντες τοὺς πωσουλάδες, θέλατε τοὺς προσφέρει.

Ἐλάθομεν καὶ τὸ τουτούνι, καί, ἀγκαλὰ ἀκόμη, ἀπὸ τὸ ζαῖφλίκι, γκούστον τοῦ τουτου-νίου δὲν ἔχομεν (ἢ αἰδουανόμεθα), δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅμως ὅτι εἶναι πολλὰ καλόν.

Διὰ τὸ μαχζάρι ὅπου προσγράφομεν πρὸς ἡμερῶν, ἔκαμαν ἀναμεταξὺ τῶν ἐν ἴσῳ καὶ μᾶς τὸ ἔφερν, τὸ ὁποῖον, ὄντες ζαφριδες, δὲν εἶχομεν καιρὸν νὰ τὸ θεωρήσωμεν· τῶρα δέ, βλέποντές το, δὲν μᾶς ἐφάνη ἀρεστόν· ὅθεν

ἡ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς κοδινουατζιόνε τοῦ ἱναγιδίου, ὁμοίως καὶ πρὸς τὸν κιαχαγιάν καὶ τσῆγιστῆν ἐφενδῆγινετς, εἰς τὰ ὁποῖα μεκτοῦπιά μας, δάλλοντες τοὺς πωσουλάδες, θέλατε τοὺς προσφέρει.

Am primit și pitacela voastre de la 8 ale lunii trecute, și ne-am bucurat pentru dorita nouă sănătate a voastră; am văzut și cele cuprinse în ele și că ați înfățișat răspunsul nostru către prea-slăvitul Reîsfendi al nostru, la câte v'a poruncit Strălucirea Sa să ni scrieți pentru afacerea știrilor, și nu e îndoială că și de acum înainte ne vom purta cu aceeași îngrijire în această afacere, cum e foarte de nevoie.

Am văzut și cele pentru trimeasa plângere a celor din Sisfov, pentru treaba insulei ce se zice Cherchinețul, și ce ați răspuns; de oare ce însă cu călărașul de năntea acestuia v'au scris pe larg pentru această treabă, nu ne îndoim că ați arătat iarăși drepturile noastre.

Am văzut și cele despre călărașul Tandu, dar știți ce calabalae avem, și, la o vreme când nu putem să așezăm pe cei vechi, ce să facem și cu el? De și nu e o afacere pe care s'o trecem cu vederea, totuși n'am știut ce face, pentru că nu-mi răspundeți desăvârșit pentru ticălosul de butar despre care v'am scris mai înainte.

Am văzut că v'ați gândit, încredințând prea-strălucitului nostru efendi cele ce privesc cîflicul (moșia), ca să aduceți înainte și vre-un dar potrivit; și ce să spunem când e vorba de ce nu se poate înlătura? Mai ales față de un astfel de domn spre lauda noastră.

Iată scriem și către Velighiuniam-efendi al nostru, cu un raport rugător, pentru *continuația* și de acum înainte a favoarei, și de asemenea către chehaiua și tezhigiul, efendiii, la care raporturi ale noastre, puînd dovezile, le veți înfățișa.

Am primit și tutunul, și, cu toate că acum, din cauza bolii, gustul tutunului nu-l avem (ori nu-l simțim), nu ne îndoim totuși că e foarte bun.

Pentru plângerea ce v'am scris acum câteva zile, au făcut între acestea o copie și ni-au adus-o, pe care, fiind bolnav, n'am avut vreme să o cercetăm; iar, acum, văzând-o, nu ni s'a părut potrivită; deci

¹ Pe care voia să-l cumpere ca să nu se amestece Turcul proprietar pe malul românesc.

² Pare a fi un pseudonim.

ἔμεινε διὰ τὰ γένη τασίχι, καὶ κατόπιν μὲ ἄλλον καλαράσην θέλει σταλθῇ.

Ἐγνώμεν καὶ τὰ ὅσα γράφετε διὰ τὸ νιζάμι τῆς Ἰπρεϊλίας, περὶ τῆς ὁποίας μὲ τὸν ἐξῆς καλαράσην θέλομεν σὰς ἀποκριθῇ.

Θέλετε ἡξίεσθαι ὅτι, ἀπὸ τὸν καιρὸν ὁποῦ ἐπροστάχθημεν νὰ κάμωμεν τεσλίμι εἰς τὸν Ὅδαν τὰς δέκα χιλιάδας κοιλά ἄλεσθρι, ἔκτοτε τὸ ἐτοιμάσαμεν.

Ἀγκαλὰ καὶ νὰ μὴν ἦτον καιρὸς ὁρδινάριου καλαράση, καὶ μῆτε τὸ ἀπαιτοῦσαν αἱ ἡμέραι, ἐπειδὴ ὅμως μελετοῦμεν νὰ μεταχειρισθόμεν μερικὰ προφυλακτικὰ ἱατρικὰ, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, δὲν ἡμποροῦμεν νὰ ξεκινήσωμεν καλαράσην διὰ τοῦτο ξεκινοῦμεν τὸν παρόντα. Οἱ δὲ χρόνοι σας πολλοὶ καὶ εὐτυχεῖς.

Τῆς Εὐγενείας σας εὐνοούστατος ὅλως

Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης Βοεβόδας.

a rămas a se face necunoștințare, și apoi cu alt călăraș se va trimete.

Am aflat și câte scrieți pentru rostul Brăilei, pentru care cu călărașul următor vă voi răspunde.

Veți afla că din vremea când am fost orânduit să dăm la Odaie [= a Vizirului] cele zece mii de chile de făină, de atunci le-am gătit.

De și n'a fost vreme de călăraș ordinar, și nici n'o cereau zilele, de oare ce însă avem de gând să întrebuițăm unele doftorii profilactice și, în vremea acelor zile, nu putem porni călăraș; de aceea pornim pe cel de față. Iar anii voștri fie mulți și buni.

Al Nobleței Voastre cu totul preabine voitor.

Alexandru Ipsilanti Voevod.

CXLV.

1774-82.

Alexandru-Vodă Ipsilanti către capuchehaielele sale, despre daruri față de noii demnitari turci, despre ciumă și polițele ce plătește.

Εἶδομεν καὶ τοὺς προβιδοσμοὺς τῶν νέων αὐθέντων μας· ὁ ἄγιος Θεὸς νὰ τοὺς στερώνῃ, καὶ νὰ τοὺς κάμῃ μουζεφράκιδες¹, καὶ νὰ τοὺς ἀναδείξῃ εἰς ὅλους μας αἰσίους. Ἰδοὺ τὰ συγχαρητικὰ μεκτούπιά μας, μὲ καϊμῆδες, καὶ μὲ πουσουλάδες, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν γράφομεν ὀνομαστὶ τὸν χειδ'γιέν², καὶ ἡ Εὐγενεία σας, στοχαζόμενος καλῶς, θέλετε προσφέρει ἐκεῖνο ὁποῦ στοχασθῆτε εὐλογον, μὴν ἀμυριόχλωντες ὅτι φέρεσθε περὶ τὰ τοιαῦτα μὲ μετριότητα καὶ φρόνησιν, ὁποῦ μῆτε κατὰ τὸ ἐλλείπον, μῆτε κατὰ τὸ ὑπερέχον νὰ μὴν προσκρούσητε, ἢ ἐκεῖνοις ἢ ἡμῖν, μὴ εὐρίσκειν-νοῖς εἰς κατὰστασιν τοῦ νὰ ἐξοδεύωμεν ὑπὲρ τὸ δέον καὶ ὑπὲρ τὴν χρεῖαν· μάλιστα αἱ κατὰ πρῶτον χειδ'γιῆδες πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τὴν συνήθειαν, καὶ κατόπι· πάλιν μουκταζάι βάντου χαλὲ γκιονὲ χιζ'μετι πακή· [de-asupra: ὁ ἐστὶ: ὢν χρειαζόμενος τῆς παρ' αὐτῶν βοηθείας· διὰ τοῦτο εἶμι πρόθυμος εἰς τὰς προσταγὰς τοὺς].

Ὁ μὲν ἐκλαμπρότατος κιαχαγιά σας, ἐφένδης μας, ἔχει τὴν ἰδέαν καὶ σιραζέν ὅλων τῶν καθ' ἡμᾶς· τὸν δὲ ἐνδοξότατον Παῖς-ἐφένδην μας, μὲ τὸ νὰ ἐλκεῖ μερικὸν καιρὸν, δὲν ἀμ-

Am văzut și înaintările noilor noștri stăpâni; Dumnezeu Sfântul să-i întărească și să-i facă plăcuți lui, și să-i arăte priincioși către noi toți. Iată scrisorile noastre de felicitare, cu rapoarte, cu înbunări, în care nu scriem anume darul, și, Nobleța Voastră gândindu-vă bine, veți aduce aceia ce veți găsi potrivit, nefiind la îndoială că vă veți purta cu măsură și înțelepciune, așa că să nu greșiți nici cu lipsă, nici cu prisos, nici față de ei și nici față de noi, neaflându-ne în stare de a cheltui peste ce trebuie și peste ce e de nevoie; mai ales darurile de la început se cade a fi după obicei, și pe urmă după nevoie și după împrejurare și după serviciul lor (toată viața sânt la poruncile lor).

Prea-strălucitul vostru chehaiâ, efendi al nostru, are cunoștința și știința (?) tuturor celor ce ne privesc; iar pe prea-slăvitul Reis-efendi al nostru, de oare ce a

¹ De-asupra: ἀγαπημένους τῷ Θεῷ.

² De-asupra: τὸ στελλώμενον πεσχετί.

φιβάλλομεν ὅτι θέλετε τὸν κάμη ἀγκιόχην
ὄλων τῶν καὶ ἡμᾶς ἀναγκαίων, καὶ ὅσων μόνον
πρέπει νὰ ἡσέβρη, ὁμοίως καὶ τῆς λοιπῆς
καταστάσεως: εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι, κατὰ
τὸ παλαιὸν ἐφενδιλίκι, ἔχει ἡ Ἐνδοξότης τοῦ
κάθε λογῆς εὖνοιαν καὶ ναζάρι πρὸς ἡμᾶς.
περὶ δὲ τῶν χαθαδισίων θέλετε τὸν εἰπῆ ὅτι
εἰς τὸ θυνατὸν κουσοῦρι δὲν γίνεται.

Πολλὰ μᾶς λυπεῖ ἡ αὐξήτης τῆς πανόλης
φυλάττεσθε ὅσον τὸ θυνατὸν νὰ μὴν ἄμελεῖτε
τὰ ἀναγκαῖα προφυλακτικά, μὲ κάλπη κου-
βάτι πρὸν τὸν ἄριον Θεόν, ὅστις ἀπὸ τὸ ἄ-
πειρόν τοῦ ἔλεος καὶ δι' εὐχῶν μας θέλει
σᾶς διαφυλάττει.

Ἐπειδὴ καὶ ἡμπορέσαμεν νὰ εὖρωμεν τὰς
παρούσας πόλεις τας σήγουρας καὶ καλὰς, κα-
θὼς μᾶς ἐπληροφόρησαν, ἑκατὸν τριάκοντα
πυργεῖων, ἰδοὺ σᾶς τὰ στέλλομεν διὰ νὰ
φθάσουν ὀγλιγορότερον, ἐς ὧν τὰ μὲν ἑκατὸν
θέλετε τὰ κάμη τετλίμι εἰς τὸν χαζινέ-χου-
μαγιόν, ἐγνοιαζόμενοι καὶ τὸν χαριγέν τους,
τὰ δὲ τριάκοντα θέλετε τὰ λάδη ἀλλὰ χε-
σάπ, διὰ τὰ κατὰστιχὰ σας, ὅπου μᾶς εἵχετε
σεῖλη. τὰ ὅποια τῇ ἀληθείᾳ μῆτις καιρὸν ἔ-
χομεν ἔως τώρα νὰ τὰ στοχασθῶμεν, κατὰ
τὴν δευτέραν δὲ ἰσιτλάχ ἐσκινούμεν καὶ εἰς
νάκηδῃ ὅσα ἡμπορέσαμεν, καθὼς σᾶς προσεγρά-
φομεν, καὶ τότε θέλωμεν σᾶς φανερώσει καὶ
τὸν τρόπον τῆς διανομῆς τῆς ὅλης ποσότητος.

Εἰδομεν καὶ τὰ περὶ τοῦ γνωστοῦ μαχζα-
ρίου διεξοδικῶς σημειούμενα κατὰ προσταγὴν
τοῦ ἐνδοξοτάτου ἐφένδη¹ τὸ ὅποιον ἰδοὺ στέλ-
λομεν μὲ καὶ μὲν μας, καθὼς ἐκ τοῦ περὶ
τούτου γνωστοῦ πιττακίου μας θέλετε κατα-
λάδη. Ἐν τούτῳ πολλὰ φρόνημα ἔκαμες ἡ
Εὐγενεία σου, ἡμέτερος ἄρχων Ποστέλνικε, καὶ
ἀπέφυγες τὴν περὶ τούτου κορρέσπονδότη²αν
μετὰ τοῦ Κωνσταντίν-δόδα³, ἐπειδὴ καὶ δια-
φόρως δὲν εἶχε μουνασπέτι.

Ἐλθέομεν κατὰ τὴν ἰζήν τοῦ τρέχοντος
τὴν λυπηράν καὶ πικροτάτην εἴδησιν τῆς ἀ-
ποδιδώσεως τοῦ περιφανεστάτου σεχζαδὲ³ Σουλ-
τάν Μεχμέτι, ἡ ὅποια πόσον μᾶς ἐλήπησε
κατὰκαρδία καὶ ὑπερβολικά, τὸ τοιοῦτον εἶναι
ἀνέκφραστον καὶ πρόδηλον ὁ ἄριος Θεὸς νὰ
πολυετῇ τὸ Κράτος τοῦ εἰς μακραίωνας καὶ
νὰ τὸν χαροποιῇ καὶ μὲ τὴν ζωὴν τῶν λοιπῶν,
καὶ μὲ γέννησιν ἄλλων σεχζαδῶν καὶ εἴθις
καὶ τὸ τοιοῦτον νὰ εἶναι σφραγὶς καὶ τέλος
παντὸς θαινοῦ εἰς τὸ Κράτος τοῦ, ὁ ὅποιος
[δοᾶς]³ καὶ ἀδικόπος μὲν εἶναι, καθὼς χρέος

lipsit câțva timp, nu ne îndoim că-l veți
informa de toate cele de nevoie despre
noi, și numai de cele ce trebuie să știe,
de asemenea și de cealaltă stare; ei
sântem siguri că, după vechiul său efendi-
lâc, Slăvirea Sa va avea orice fel de bu-
năvoință și îngrijire de noi; iar pentru știri
îi veți spune că nu vor lipsi după putință.

Mult ne întristează creșterea ciumei:
păziți cât se poate să nu părăsiți profi-
lacticele de nevoie, cu curaj în Dumnezeu
Sfântul, care din nesfârșita lui milă și
prin rugăciunile noastre vă va păzi.

De oare ce am putut afla polițiile de
față sigure și bune, cum ne-ați încredințat,
de o sută treizeci de pungi, iată vi le
trimetem ca să ajungă mai răpede, din
care cele o sută le veți da la haznè-
humaium (Tesaurul împărătesc), având
grijă și de zahereana (?) lor, iar la cele
trei sute li veți lua aproximativa socoteală,
cu catastișele voastre, pe care ni le veți
trimete, care în adevăr n'avem nici vreme
până acum să ne gândim la ele, iar Luni,
cu ajutorul lui Dumnezeu, pornim și în
nalt cât am putut, cum v'am mai scris,
și atunci vă vom arăta și felul împărțirii
întregii sume.

Am văzut și cele cu de-amănuntul în-
semnate cu privire la știința plângere
după porunca prea-slăvitului efendi; care
iată că-l trimetem cu al nostru raport,
cum o veți afla din știutul nostru pitae
pentru aceasta. Întru aceasta foarte eu-
minte ai făcut Nobleța Ta, jupâne Pos-
telnic al nostru, de ai scăpat de *cores-
pondența* pentru aceasta cu Constantin-
Vodă, de oare ce și deosebit nu era rost.

Am primit la 17 ale lunii trecute trista
și prea-amara știre a încetării din viață
a ilustrului şah-zadè, Sultan Mehmed,
care cât ne-a întristat din inimă și peste
măsură, aceia nu se poate spune și e vă-
dit; Sfântul Dumnezeu să dea mulți ani
Împărăției Sale și să-l hărăzească și cu
viața celorlalți și cu nașterea altor şah-
zadele; și de ar fi una ca aceasta pecete
și sfârșit a tot răul pentru Împărăția
Sa, care e rugăciune neconținută, cum e
neapărata nevoie, la toți credincioșii su-

¹ Moruzl, Domn al Moldovei, 1777-82.

² Fiu de Şah, Împărat; deci al Sultanului.

³ Pe margine: δοᾶς, rugăciune.

ἀπαραιτήτων, εἰς ὅλους τοὺς πιστοὺς ὑποκειμένους τοῦ Κράτους του, πολλῶ δὲ μάλλον εἶναι ἄφσκευτος καὶ ἀδιάκοπος εἰς ἡμᾶς, ὁποῦ περιθαλπόμεθα καὶ διαβιούμεν μὲ τὰ ἐλθέη καὶ εὐσπλαγγίας τῆς Κραταιότητός του.

Ἐκεῖ, ὁποῦ ἐκαθήμεθα σκεπτόμενοι μὲ ποῖον τρόπον ἔχομεν νὰ οἰκονομήσωμεν τοὺς τόσους καὶ τόσους γνωστοὺς ἀνὰ χεῖρας χαβαλέδες τεχαμμουλκιοῦδάς τους, ἀπὸ τὸ Νιγέπολι μου-τεζελιμῆν, μᾶς ἦλθεν ὁ παρὼν ὑψηλὸς ὀρισμὸς χιταπὲν πρὸς ἡμᾶς, δι' οὗ προσταττόμεθα νὰ δώσωμεν τζεραχόριδες εἰς τὰ τέσσαρα πούργεια δοθέντα τῇ Τιμιότητί του. Ἔστειλε πρὸς ἡμᾶς καὶ μεκτούπι του· τὸ ὁποῖον σὰς τὸ στέλλομεν διὰ νὰ παρατηρήσητε, ὅτι ἐκ τῶν ῥηθέντων τζεραχόριδων, κατὰ τὴν προσταγὴν, νὰ στείλωμεν κατὰ τὸ παρὼν τεζελδὲν χιλίους μὲ τοὺς κεζμάδες των καὶ ἕνα μούτε-μάδην ἀνθρώπων μας, διὰ νὰ κάμῃ κιέσφι τὸν κερσετὲν ὁποῦ θέλομεν στείλῃ.

Αὐόν, διατί νὰ μὴν ἔχετε εἰδήσιν περὶ αὐτοῦ· ὅν τέτοιος μουλτάκιος ὀρισμὸς χωρὶς νὰ γίνεταί τασρίχι ἢ ποσότης τῶν τζεραχόριδων, καὶ τὰ εἶδη τῶν κερσετέδων, καὶ ποσότης αὐτῶν, δὲν ἐκδίδεται οὔτε διὰ τὸ Ἰσ-μαῖλι. Ἡ Τιμιότης του, ἔχοντας εἰς χεῖράς του τέτοιον ὀρισμόν, μᾶς ζητεῖ χιλίους τζεραχόριδες· κόπτουν τὴν μῆνα τριάντα πούργεια, ἐπειδὴ ἀνὰ πέντε γρόσια δίδομεν ἡμεῖς καὶ δεκαπέντε ἢ Τζάρα εἰς τὸν καθ' ἑκάστον τὸν κάθε μῆνα.

Λοιπὸν εἶπατε εἰς τοὺς πολυχρονίους αὐθέντας μας καὶ μάλιστα εἰς τὸν ἐνδοξότατον Δεφτερδάρ-ἐφένδην μας τὰ ἄνω, λέγοντες ὅτι: „ἀλλὰχ ἱτζοὺν, διὰ τέτοια τζουζιγιάτια, διατί δίδουν αἰτίαν νὰ γίνεταί ταχρίπι τὸ κελάρι παδισαχή“¹. Ἐκδίδοντες τοὺς τοιοῦτους ὀρισμοὺς μουλτάκιους χωρὶς νὰ προσδιορίσουν ποσότητα τζεραχόριδων καὶ κερσετέ, καὶ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν, καὶ τέλος εἰς τέτοιον καιρὸν χειμῶνος καὶ μερχαμὲτ ἱτσενλέρ εἰς τοὺς πτωχοὺς ῥαγιάδες καὶ εἰς ἡμᾶς, καὶ φροντίσατε μουλτακὲν νὰ ἀναβληθῇ αὐτὸς ὁ μαδὲς διὰ τὴν πρώτην ἀνοιξιν.

Εἶδομεν καὶ τὴν ἀποδίωσιν τοῦ ὑπερτάτου ἐπιτρόπου Σεγίδι Μεχμέτι-πασᾶ· ἡ μεγαλωτάτη λύπη τῆς τελευτῆς τοῦ περιφανεστάτου σεχζαδὲ δὲν μᾶς ἔδωκε καιρὸν νὰ χαροποιθῶμεν κατὰ τὸ καθήκον διὰ τὸ τεβετζοῦχι τοῦ τομοῦχρι χουμαριοῦν εἰς τὸν πατριεκάπη ὑπέρτατον Ἰτζετ Μεχμέτ-πασᾶν, ὡσᾶν ὁποῦ, κατὰ τὸ γνωστὸν ἔθος καὶ ἔμφυτα προτερή-

ποῦσι αἱ Ἰμπărăției Sale, iar cu mult mai mult neapărat și neconținut pentru noi, cari ne mângăiem și ni petrecem viața cu milele și binefacerile Ἰμπărăției Sale.

Aici, când stăm căutând eu ce chip avem să economisim havalele așa de multe care ni vin asupra pentru Stat, de la mu-tezelimul de Nicopol, ni-a venit cea de față înaltă poruncă scrisă către noi prin care ni se poruncește să dăm salahori pentru cele patru pungi date Cinstei Sale. A trimis la noi și mehtupul său; pe care vi-l trimetem ca să îngrijiți, de oare ce din zișii salahori, după poruncă, să trimetem, după cea de față cerere, o mie cu cazmalele lor și un om de încredere al nostru, ca să controleze cheresteaua ce o vom trimete.

Întăiu, ca să nu aveți știre despre aceasta; al doilea, o astfel de hotărîre, neapărată fără a se hotărî cantitatea salahorilor și felul cherestelelor, și suma lor, nu se dă nici pentru Ismail. Cinstea Lui, având în mână o astfel de poruncă, ni cere o mie de lemnărie: fac pe lună treizeci de pungi, căci dăm noi câte cinci groși și cinsprezece Țara la fiecare pe fiecă lună.

Apoi spuneți stăpânilor noștri, cari să trăiască mulți ani, și mai ales prea-slăvitului Tefterdar-efendi al nostru cele de mai sus, spuînd că: pentru „slava Domnului pentru astfel de lucruri (?) pentru că dau pricină a se face tulburare în magazia Padișahului“. Dănd astfel de porunci neapărate fără a se hotărî suma lemnăriei și a cherestelei, și plata lor și, în sfârșit, la o astfel de vreme de iarnă, o mai mare mila de să-racele raiale și de noi, și gîndiți-vă că neapărat se amână acea afacere pentru întâia primăvară.

Am văzut și încetarea din viață a prea-înălțatului Vizir Seidi-Mehmed-Pașa: prea-marea întristare pentru moartea prea-ilustrului Șah-zadè nu ni-a dat vreme să ne bucurăm după cuviință pentru ridicarea prea-înălțatului Izet-Mehmed-Pașa, de oare ce, după firea cunoscută și înăscutele însușiri și daruri ale Mă-

¹ Adecă țara.

ματα καὶ χασιγέτια τῆς Μεγαλειότητός του, εἶμεθα πληροφορημένοι ὅτι θέλει εἶναι ἐπιωφελέης εἰς ὅλον τὸ ἱπποδουλάχι· ὁ τοιοῦτος προβοδισμός του, καὶ θέλουν ἀπολαμβάνει οἱ πάντες τοὺς καρποὺς τῆς εὐγενείας καὶ φιλοσυλαγχνίας του. Ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ τὸν πολυετῇ καὶ νὰ τὸν στερεώσῃ εἰς τὴν μεγαλότητὴν αὐτῆν ἀξίαν του. Ἐπειδὴ δέ, ὡς γράψετε, διὰ νὰ φθάσῃ ἀπὸ τὸ Ἑρζεροῦμι χρειαζονται ἱκαναὶ ἡμέραι, διὰ τὸ πολὺ τοῦ τόπου, μὲ τὸν μετὰ ταῦτα καλαράσῃν θέλομεν σὰς στείλῃ τοὺς ἀναγκαίους τεπρικναμέδες διὰ τὴν Μεγαλειότητά του.

Εἶδομεν δὲ ὅτι ἐδιωρίσθη καὶ μινκάρης ὁ ὑψηλότερος Καπουδάν-δεργιά Χασάν-πασάς· καί, κατὰ τὸ ἐπεδὲν περὸν κουλοῦχι μας πρὸς τὴν Ὑψηλότητά του, ἰδοὺ στέλλομεν μὲ τοὺς παρόντας τὸν πρὸς αὐτὴν τεπρικναμέν μας· θέλετε δὲ συντόχῃ διὰ ζωσῆς φωνῆς καὶ ἡ Εὐγενεία σας τῇ Ὑψηλότητι του πάντα τὰ καθήκοντα καὶ ἀναγκαῖα.

Ἴδοὺ στέλλομεν ἐξορλημένην μίαν πόλιτζαν τοῦ Κυρίτζη Πετράκη Ἀπίκογλου δέκα χιλιάδων ἐπακοσίων γροσίων δοθέντων τῷ Γιαννάκη Πουλάτζογλου, τὴν ὁποῖαν, ἡμέτεροι ἄρχων Ποστέλνικε Χουρμουζάκη, θέλεις ἐκπέσει τοῦ λογαριασμοῦ σου, ὡς εἰδῆμεν αὐτοῦ, καὶ μένουσιν χρεωστούμενα τῇ Τιμιότητι του εἶτι δέκα χιλιάδες πεντακόσια γρόσια· διὰ τὰ ὁποῖα νὰ μὴν μὰς τραβίξῃ πόλιτζαν, ἐπειδὴ δὲν θυνάμεθα νὰ τὴν ἐξορλήσωμεν, ὡτὰν ὁποῦ καὶ τὴν ἤδη στέλλομένην, δίδοντες χρεωστικὴν μας ὁμολογίαν, τὴν ἐπύραμεν· θέλει τὸν δωθῇ καὶ τὸ στέλλόμενον γράμμα μας, περιέχον τὰ αὐτά.

Τὰ σαράντα ὀκτὼ γιούκια¹ τοῦ ἐτζιάσι ξεχαῖρ, ὁποῦ γράφομεν πῶς ἐσῆκωσαν οἱ καπανλίδες ἀπὸ τὸν τόπον, ἡξούρετε πῶς ἔγινε μὲ δίκαν, εἰς τρόπον ὁποῦ δὲν ἔμεινε εἰς τὸν τόπον ζαχιρές, ὡτὰν καὶ τὰ σερχάτια φέτος ἐφθειραν πολλὴν ζαχιρέν. Στέλλομεν ἔναν καί-μέν μας ὁμοῦ μὲ ἔν σενέδι εἰς χεῖράς σας, περιέχοντα τεστέλλοιμι διακοσίων καραγατζίων, διὰ τὰ κοντάκια τῶν τοπίων, πρὸ μηνὸς ἤδη γεγονότων τετλίμι. Ἐκ τῶν χελίων ὁποῦ εἰ-μασθε προσταγμένοι νὰ δώσωμεν τῷ Ἱπράχλ-ναζιρί, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ ταμάμεν ἐκατέστη-καν εἰς Ἱδραῖλαν, πλὴν, μὲ τὸ νὰ λείπῃ ὁ Ἱδραῖλ-ναζιρί εἰς Ἱσκάτζαν, δὲν ἐπύραμεν τὸ περὶ τούτων σενέτι.

Ἐλάθομεν τὸν σταλέντα ἡμῖν βασιλικὸν ὀριζμόν, ὁμοῦ καὶ τὸν ἐμυρναμέν καὶ τὸ ἰδιόχειρον προσταγὴν (sic) τοῦ ὑπερτάτου Αὐ-

ριεὶ Sale, σάντεμ ἰνῆτινῆτασι εἰς νὰ ῥι fo-lositor la toată Împărăția (?) o astfel de înaintare a lui, și vor culege toți roadele nobleței și bunătății lui de inimă. Dumnezeu Sfântul să-i dea mulți ani și să-l întărească în această prea-mare a lui demnitate. De oare ce însă, cum serieți, ca să ajungă de la Erzerum se cer destule zile, pentru marea depărtare a locului, cu cel d'întăiu călăraș după aceasta vă vom trimite heretisirile de nevoie pentru Măria Sa.

Am văzut însă că s'a orânduit caimacam prea-înălțatul Capudan al Mării Hasan-Paşa, și, după a noastră de mult aplecare către Înălțimea Sa, iată trimetem cu cei de față heretisirea noastră către dânsul; dar veți împărtași prin viu graiu și Nobleța Voastră Înălțimii Sale toate cele cuvenite și de nevoie.

Iată trimetem o poliță plătită a lui Chiriți Petrachi Apicoglu pentru zece mii șapte sute de groși dați lui Ianachi Pulațoglu, pe care, dumneata Postelnice al nostru Hurmuzachi, o vei scoate din socoteala lui, ca unul ce știi aceasta, și rămân cuvenite Cinstei Sale încă zece mii cinci sute de groși, pentru cari să nu ni tragă poliță, căci nu putem s'o plătim, căci și pentru cea trimeasă, dând noi măr-turisire de datorie, am luat-o: i se va da și scrisoarea trimeasă, cuprinzând acestea.

Cei patruzeci și opt de inci de miere, unt și altele ca acestea, care scriem cum că le-au luat capanlâii din țară, aflați că s'a făcut cu sila, așa că n'a mai rămas zaherea în țară, căci și serhaturile în anul acesta au stricat multă zaherea. Trime-tem o scrisoare a noastră împreună cu sinetul în mâinile voastre, cuprinzând pre-darea a două sute de bucați de ulm, pentru paturile puștilor, care acum o lună au fost livrate. Din cele o mie pe care ni se poruncise a le da nazirului de Brăila, care și acestea s'au coborît întregi la Brăila, dar, cum a plecat nazirul de Brăila la Isaccea, n'am luat sinet.

Am primit porunca împărătească tri-measă nouă, precum și rânduiala de sus și porunca de însăși mâna prea-înaltului

¹ 100.000 de ocă.

θέντη μας περὶ τοῦ ἀλευρίου καὶ κριθαρίου
τοῦ ὀδοῦ.

Οἱ δὲ χρόνοι σας πολλοὶ καὶ εὐτυχεῖς.

Τῆς Εὐγενείας σας εὐνοούστατος ὅλος
[Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης¹.]

nostru Stăpân pentru făina și grâul Odăii
[Vizirului].

Fie anii voștri mulți și fericțiți.

Al Nobleței Voastre cu totul prea-
binevoitor.

[Alexandru Ipsilanti.]

CXLVI.

1774-82.

Alexandru-Vodă Ipsilanti către același Postelnic Hurmuzachi, capuchehaie,
despre cererile de la Poartă și o măsură ce i se impune cu privire la moneda
mică.

† Τὴν Εὐγενεῖαν τῆς, ἡμέτερε ἀρχῶν Ποστέλ-
νιτς, ἡδέως ἀσπάζομεθα καὶ χαιρετοῦμεν·
ἦν διαφυλάττοι ὁ ἅγιος Θεὸς ἐν ὑγίαι καὶ
εὐημερίᾳ διηγεκεί μετὰ μακροδιότητος, ὥς
ἐφίσταται.

Τὰ ἀπὸ ἑγὼς τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου
καὶ ἕως τοῦ τρέχοντος Ὀκτωβρίου προσφιλεῖ
αὐτῆς κατὰ τὴν ἐγὼ τοῦ αὐτοῦ ἐλάδομεν, καὶ
διὰ τὴν ἐφετὴν ἡμῖν ἀγαθὴν ὑγίαν τῆς ἐχά-
ρημεν.

Εἶδομεν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς. Ἰδοὺ γρά-
φομεν τῷ φίλῳ μας Χοτζά-Παροῦχι ἕναν φι-
λικὸν καὶ μὲν, κατὰ τὴν τρόπον ὅπου μᾶς ση-
μαιοῖ, καὶ θέλει τὴν ἐγχειρίσει.

Εἶδομεν καὶ τὰ ὅσα εἰς τὰ κατὰ τὴν ἐγὼ
τοῦ τρέχοντος ἐλθόντα πιττάκιᾳ τῆς σημαιοῦ
καὶ πρῶτον ὅτι, συσχερθέντες καὶ συνομιλή-
σαντες μετὰ τοῦ Α[ὐθέντου] περὶ τῆς προγρα-
φείσης προσφορᾶς, εὐρέθη εὐλογον νὰ σταλ-
θῶσι πρῶτον εἰς νάκδη καὶ οὕτω νὰ προ-
φερθῶσι μετὰ τοὺς τρόπους ὅπου γράφει.

Ἐλάδομεν τὴν ὑψηλὴν δρισμὸν περὶ τοῦ
χαβαλέ ἀλευρίου καὶ κριθαρίου, τῶν ὁποίων
τὰ τερτίπια ἐφροντίσαμεν ἀμέσως νὰ γένῃ καὶ
ἀλλὰ χροσὸς τοῦ ἀλευρίου πρὸ τοῦ παγώσαν
τὰ νερά. Πλὴν τῆς φαῖδᾳ ὅπου δὲν ἡμπο-
ροῦμεν μέγχι τοῦδε νὰ μάθωμεν ποῖοι εἶναι
οἱ μεμοῦριδες τῆς παραλαβῆς αὐτῶν, καὶ
οὕτω ἀναγκαστὶς εἶναι ὅπου νὰ ἐκτέλεσις τοῦ
χαβαλέ, ἐπειδὴ πρὸ τοῦ τσελιμίου τοῦλάχισ-
τον ἕνα μῆνα θέλει διαμείνῃ ἡ κορὴσπεν-
δέντζα ἄφρευκτα μετὰ τῶν μεμοῦριδων περὶ
αὐτοῦ. Λοιπὸν τὰ τοιαῦτα πρέπει νὰ τὰ ἐξε-
τάξῃς ἐν καιρῷ ἐτραφέλλε, καὶ νὰ μᾶς εἰ-
δοποιήτε.

Εἶδομεν τὴν προσταγὴν τοῦ ὑπερτάτου Αὐ-
θέντου μας περὶ τῆς καταγραφῆς διὰ καὶ μὲν
μας τῆς ὑποθέσεως τῶν ζουγνοήτικων ἀσ-

† Pe Nobleța Ta, al nostru boier Postel-
nice, cu plăcere o salutăm și o hereti-
sim; pe care să te păzească Sfântul
Dumnezeu în sănătate și bună stare
neconținută mulți ani, cum dorești.

Am primit la 15 ale acesteia iubitele
Tale scrisori de la 13 ale trecutului Sep-
temvrie și de la 2 ale prezentului Octom-
vrie, și ne-am bucurat de dorita nouă să-
nătate a Ta.

Am văzut și cele cuprinse într'însele.
Iată scriem prietenului nostru Hogeia-Pa-
ruhi o scrisoare prietenească în felul cum
îmi însemni, și i-o vei da în mână.

Am văzut și câte-mi însemni în pita-
cele tale venite la 11 ale lunii acesteia; și
mai întâiu că, stând de vorbă cu Efendi
pentru oferta despre care am scris mai
nainte, s'a găsit bine să se trimeată
întâiu în naht și astfel să se ofere cu chi-
purile ce scrii.

Am primit înalta poruncă pentru hava-
leaua de făină și orz, al căror fel ne gâ-
disem nemijlocit să se facă și făina înainte
de a îngheța apele. Dar ce folos că nu
putem până atunci să aflăm cari sânt
slujbașii cari să le iea, și astfel se oprește
destul îndeplinirea havalelei, căci până la
livrare cel puțin o lună va rămânea nea-
părat *corespondența* eu slujbașii pentru
aceasta. Ci astfel de lucruri trebuie să
le cercetați la vreme potrivită, și să ni-o
faceți știut.

Am văzut porunca prea-înălțatului nos-
tru Stăpân pentru înscrierea printr'un
raport al nostru a afacerii banilor mărunți,

¹ Se pomenește și formula scrisorii lui πρὸς ἕνα Ἀδρηνήρδε, necunoscut.

πρων, τὴν ὁποῖαν μὲ εἶαν θέλομεν τὴν κάμῃ καὶ τὴν στείλῃ· πλὴν διατὶ δὲν ἐστοχάσθητε νὰ ἀποκριθῆτε τῇ Μεγαλειότητι τοῦ εἰς τὴν λισάνην προσταγὴν ὁποῦ σὰς ἔδωκε περὶ τοῦ, ὅτι τί νὰ δώσωμεν εἰδῶσιν ἡμεῖς εἰς Ἱππρατ- λαν καὶ εἰς λοιπὰ σερχαδιὰ τῆς περὶ τῶν ῥηθέντων μονέδων, εἰς τὸ σανὴ θελάι τῆς κραταιάς Βασιλείας εἶναι ἐναντίον, καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἀνῆκον εἰς ἡμᾶς τὸ νὰ τὸ κυρώσω- μεν, ὅτι ὁ νικητὴς τῆς βασιλείας εἶναι ζουγ- νοῦρικός.

Καὶ τὰ ἔτη τῆς εἴησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ εὐτυχῇ.

Τῆς Εὐγενείας τῆς εὐνοῦστατος ὅλως

Ἀλεξ. Ὑψηλ. Βοεβοδάς.

pe care eu cea de-a doua [trimetere] o vom face și trimete; dar de ce nu v'ați gândit să răspundeți Măriei Sale la porunca din gură ce v'a dat-o pentru ea să dăm știre la Brăila și la celelalte serhaturi ale lui pentru acele monede, căci rânduiala (?) puternicii Împărății e împotrivă, și nu e potrivit pentru noi să o crăinicim, căci prestigiul Împărăției e [în joc] (?).

Și anii tăi fie de la Dumnezeu foarte mulți și fericiți.

Al Nobleței Tale prea-binevoitor cu totul.

Alexandru Ipsilanti Voevod.

CXLVII.

Alexandru-Vodă Ipsilanti către capucheaiaua sa, despre cererea de lemne pentru paturile de puști, noi zăherele, măsuri vexatorii luate de hărăgeri, abuzuri la Rusciuc, situația locuitorilor din jurul Turnului și alte greutăți. 1774-82.

† Ἐμάθαμεν ὅτι εἰς τὸ Βεδίνι ἔκαμαν κισσρὲν διὰ μερικὰ ταχυμράτια καὶ πῶς μελετοῦν διὰ μαχζαρίον των νὰ ζητήσουν διαλὲν κισρεστὲ ἀπὸ Βλαχίας. Θέλατε ἡμεῖς ὅτι ἐν διαστη- ματι ἐπὶ ἡμῶν χρόνων τοῦ καπου-κισχαλι- κίου μας ποτὲ δὲν ἀφίσημεν νὰ ἐπιδερδίσουν οἱ ῥηθέντες χαδαλὲν κισρεστὲ ἀπὸ Βλαχίας (ὥσάν τὸ Φέτ-χουλισλάμι¹ εἶναι ἕνα πλάγι, καὶ ἔχει τοὺς ἰδίους λόγκους καὶ τὰ εἶδη τὰ ἴδια κισρεστὲν, οἷα ἔχει καὶ ἡ Βλαχία), εἰ μὴ διὰ κοντακλίκια τοπίων καραγάτζια, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπροφθίσκαμεν νὰ τὸ ἀπαντήσω- μεν τότε, καὶ οὕτως εἶχε γίνῃ χαδαλὲς καὶ σὰς τὸ δηλοποιοῦμεν, ὥσάν ὁποῦ ἀκούομεν ὅτι νὰ ἄδεται καὶ περὶ χαδαλὲ κοντακλικίου. Ὅθεν θέλατε τὸ ἀναφέρει τοῖς πολυχρονίοις αὐθένταις μας, ὅτι, εἰ μὲν ἐκτὸς τῶν τσορό- των περαμποδίων καὶ ἄλλων τῶσων εἰδῶν κισρεστὲ ὁποῦ ἔγεναν χαδαλὲς ἀπὸ Βλαχίας, τῶ- σων εἰς Γκιργκιόδον, Ἀδάι-Κεπήρ² καὶ εἰς Ἱσματλί. εἰ μὲν καὶ δρίζουν νὰ διορισθῇ πάλιν ἀπὸ Βλαχίας καὶ εἰς Βεδίνι κισρεστὲς, εἰς καιρὸν ὁποῦ εἶναι πλησιέστερον τὸ Φέτ-χου- λισλάμι, ἔχει καὶ τοὺς ἰδίους λόγκους τῆς Βλαχίας, καὶ οἱ ἐκείσε ῥαγιάδες εἶναι ἐλα- φρομένοι τῇ ἀλλοθείᾳ, τὸ πρᾶγμα γίνεταί ἀ- νοικονόμητον, καὶ ἐδλιγιάι νιάμ ἐφενδilisρι- μιζή, δεπαλδὲν χιρξὲν καὶ σῦρτανετὲν λίλ προ- κινά, θέλατε πὶ ἀνιλι ἀναφέρει τὴν ὑπόθε-

† Am aflat că la Vidin au făcut control pentru unele reparații, și cum că au de gând prin plângerea lor să caute cherestea valē din Țara-Românească. Veți afla că în termen de opt ani și jumătate de capu-chehaialăc al nostru nicio- dată n'am lăsat să scoată aceia havalea de cherestea din Țara-Românească, de oare ce (căci Fet-Hulislamul (*sic*) e un plaiu, și are aceleași lunci și aceleași feluri de cherestea ca și Țara-Românească) decât pentru paturile de puști zise *caragacc*, cea ce nu ajungeam să o în- tâmpinăm atunci, și astfel s'ar fi făcut havalea; și aceasta ți-o împărtaşim, ca unii ce auzim că se cântă și de hava- leaua patului de pușcă. Deci vei aduce-o înainte stăpânilor cari să trăiască întru mulți ani, pentru ca, dacă afară de atâtea *perabovii* și alte feluri de cherestea ce au ajuns havalea din Țara-Românească, atât la Giurgiu, Adai-Chebiri și Ismail, dacă poruncese să ni orânduiască iarăși din Țara-Românească și la Vidin cherestea, atunci când e mai aproape Fet-Hulislamul și are și aceleași lunci ca și Țara-Românească, și raialele de acolo sânt ușurați în adevăr, Inerul ajunge nepo- triv, și la domnii noștri nu li e milă de

¹ Fetislamul.

² Ostrovul Mare.

σιν τοῖς πολυχρονίοις αὐθένταις μας, καὶ κοι-
τάξετε ὅσον τὸ δυνατὸν νὰ τὸ ἐμποδίσητε·
ἀγκυλὰ καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν τελείως ὅτι καί,
καρχαδὲν πῖλα ἱστιδία, οἱ ἴδιοι αὐθένται μας
θέλουν κάμουν μουσακαδὲν, ὄντες πληροφορι-
μένοι περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, ἤξεύ-
ροντες καὶ τοὺς τόσους χαβχλέδες ὁποῦ ἔγιναν.

Τὰ παρόντα ἔτι μεκτοῦπιὰ μας μεμχοῦ-
ρικα θέλετε τὰ ἐγχειρήσει ἐνὶ ἐκάστῳ κατὰ
τὰς ἐπιγραφάς· τὰ δὲ τὸ τοῦ ἐνδοξοτάτου
Δεφτερδάρ-κασεδαρή καὶ μεκτουπισιή καὶ
Ζεμμετ ἐφένδιδων, διδοντάς τα, θέλετε προσ-
φέρει καὶ τὴν προσήκοντα χεντιγιὲν ἐνὶ ἐκά-
στῳ κατὰ τὴν ἱκτιζάν τοῦ καιροῦ. ἂν δὲν ἐ-
δώκατέ τι.

Στέλλομεν καὶ ἕναν καϊμέν μας χαβαδι-
σίων τῷ ἐνδοξῷ. Ἐστὶ-ἐφένδῃ καὶ ἕνα μεκτοῦπι:
μὲ δύο καϊμέδες μας, ὁ εἷς περὶ τοῦ ζαχίρῃ
Πελιγραδίου, ὁ ἕτερος περὶ ζαχίρῃ Ἰπραίλας.

Στέλλομεν καὶ ἕν μεκτοῦπι μὲ καϊμέν μας
τῷ ἐκλαμπροτάτῳ Ἀγά ἱστιδάι ἱαχιδί χαβί²,
ἐν ᾧ περικλύεται καὶ ἕνας πόβσουλας, καὶ
θέλετε ἀγοράσει ἕναν μῆλον καὶ μίαν σιττα-
πόγγουναν ἢ ἕνα καρσάκι. τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ
νὰ συμποσούται ἕνα δύο χιλιάδες γρόσια, καὶ
κάμνωντάς τα σέρχι εἰς τὸν πόβσουλαν, θέ-
λετε τὰ προσφέρει.

Ἐνθυμίζομεν τῇ Εὐγενσίᾳ τῆς ὅτι, ἀφ' οὗ
σὺν Θεῷ λάβουν διόρθωσιν τὰ πράγματα κατὰ
θυμὸν τῶν πολυχρονίων αὐθέντων μας, πρῶ-
τος ποῦδος εἶναι καὶ ὁ τοῦ Βιδυνίου, ὅχι
μόνον ὁ τοῦ διλαχιστίου τοῦ νιζαμίου, ἀλλὰ
καὶ ὁ περὶ τῆς ποσότητος τῆς τιμῆς τοῦ δου-
τόρου καὶ ἄλλων ζαχρέδων, ἐπειδὴ καὶ μὴ
θέλοντες νὰ ἐννοήσουν τὸν πρῶτον ὁρισμὸν
τοῦ νιζάμι τζεδιδίου ὁ ὁποῖος σαραχάτῃν
διαλαμβάνει, καθὼς εἶναι γνωστὸν καὶ εἰς τὴν
Εὐγενσίαν τῆς, ὅτι, ἀφ' οὗ σταλθοῦν οἱ ἀναγ-
καῖοι ζαχρέδες εἰς Πόλιν, νὰ στέλνονται καὶ
εἰς τὸ παζάρι τοῦ Βιδυνίου, καὶ νὰ πωλοῦν-
ται νάρχιτζαρί οὐζρέ· πρετενδέρουν ὅτι ὅλος
ὁ ζαχίρῃς καὶ τῶν πέντε καθιλιζίων εἶναι διο-
ρισμένα εἰς αὐτοὺς, καὶ ὅχι μόνον τοῦτο,
ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν πέρνουν μὲ τὴν τιμὴν ἐποῦ
θέλουν.

Εἶδομεν τὰ ταβουτιχάτια τῶν ὀψηλοτάτων
πατσάδων, καὶ ὅτι ἔγινε προσταγὴ νὰ γίνῃ ὁ
πηγενοερχομὸς αὐτῶν ἀπὸ Ἰσμαήλ γιοκλιδί·
ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ πολυχρονῇ τοὺς αὐθέντας
μας διὰ τὸν μουσακαδὲν ὁποῦ δεκνύουν εἰς
τὸν τόπον.

σάρaci (?), vei aduce afacerea de-a dreptul
stăpânilor cari să trăiască întru mulți ani,
și veți căuta cât se poate s'o opriți; de și
nu ne îndoim la urmă că, văzând acestea,
însși stăpânii noștri vor pune soroc, aflând
despre starea locului și despre atâtea ha-
valele ce au fost ¹.

Și cele de față mehtupuri ale noastre
chitanțe le veți da fiecăruia după adrese;
iar cele ale prea-slăvitului Tefterdar-ehes-
adarî și Mehtupciului și lui Zemmet efendii,
dându-le, veți aduce și cuvenitul dar
fiecăruia după nevoia vremii, dacă nu
li-ați dat nimic.

Trimetem și o serisoare a noastră de
știri prea-slăvitului reis-efendi și un mel-
tup cu două rugăciuni ale noastre, una
pentru zahereaua Belgradului, alta pentru
zahereaua Brăilei.

Trimetem și un mehtup cu cererea
noastră prea-strălucitului Agă, în care se
închide și o busolă, și veți cumpăra
un milos [blană] și o blană de *sittapom*
ori una de *carsac* [hermină], al cărora
preț să se adune până la două mii de
groși, și, făcând teacă la busolă, le veți
oferi.

Amintim Nobleței Tale că, dacă se
vor îndrepta cu voia lui Dumnezeu lu-
crurile după dorința stăpânilor noștri cari
să trăiască întru mulți ani, primul *pud*
e și al Vidinului, nu numai al ni-
zamului aceluși ținut, dar și cel pentru
suma prețului untului și altor zaherele,
căci, și fără voie să se gândească la
întâia poruncă a *nizam-gedidului* [oas-
tea nouă]; care ordin cuprinde, cum e știut
și Nobleței Tale, că, de oare ce se tri-
met zaherelele de nevoie la Constanti-
nopol, să se trimeată și la târgul Vi-
dinului, și să se vândă cu prețul ce s'a
tăiat: ei *pretind* că toată zahereaua
și acelor cinci județe e orânduită la ei,
și nu numai atât, ei o și trec cu prețul
ce vor.

Am văzut poruncile prea-înălțașilor
Pași, și că s'a făcut poruncă să fie ple-
carea lor nu de la Ismail; Sfântul Dum-
nezeu să înzilească pe stăpânii noștri
pentru ușurința ce o arată Terii!

¹ Totuși paturile de pușcă s'au dat v. n-l CXLVI.

² Nume propriu?

Προλαβόντως ἐγράψαμεν τῇ Εὐγενεῖᾳ σας, στέλοντές σας ταχέϊ καὶ μακροῦπι τοῦ ἐνδοξοτάτου Χουσνῆ-Χουσεῖν-ἐφένδῃ πρὸς τὸν ἐνδοξότατον Δεφτερδάρ-μεκτουπτζισῇ Ἀλί-ἐφένδῃ, διὰ νὰ σᾶς δώσῃ χίλια πεντακόσια γρόσια, ὅπου χρεωστῇ τῇ Ἐνδοξότητι του, ἅτινα λαμβάνοντάς τα, νὰ τὰ κάμῃτε μακροῦπι εἰς λογαριασμὸν σας. Ὅθεν, ἐς αὐτῶν, τὰ πεντακόσια θέλτετε δώσῃ τῇ Ἐνδοξότητι του, τὰ δὲ ἕτερα χίλια θέλουν δωθῇ, ἣ θέλουν γίνῃ τακάσι εἰς λογαριασμὸν σας· διδομεν καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα τὰ χίλια πεντακόσια γρόσια ὅπου χρεωστῇ ἡ Ἐνδοξότης του τοῦ Χουσνῆ-Χουσεῖν-ἐφένδῃ.

Εἶδομεν ὅτι εὗρέθη τὸ περὶ ἀλαϊμματος
Βυθωνίου σουρέτι τοῦ χοτζεδίου, εἰς τὸ ὁποῖον
καὶ Ἰσαπέτ ὀλδοῦ, ὥσάν ὅπου ἔμελλε νὰ μᾶς
κοστίσῃ καὶ αὐτό.

Εἰδομεν ὅτι ἐδώθη ὁ ἰδιγιάς, καὶ ἄμποτε,
ὥς σῶγεται, νὰ εὐδοκῇ ὁ ἄγιος Θεὸς νὰ τὸν
δώσωμεν ἐν ὅσῳ εἶναι τὸ ἅγιόν του θέλημα,
γαῖρ' ἰστίλς.

Ἐλάδομεν καὶ τὰ περὰ τ μουντζεπίντζα ὀ-
ψηλὰ φερμένα.

Εἰδομεν ὅτι ἐνδοχόμενον νὰ κάμῃ χρεῖα πάλιν διορισμὸς ζαχάρεδων. Καὶ κατὰ πρῶτον εὐχόμεθα νὰ εὐδοχήσῃ ὁ ἅγιος Θεὸς τὴν διάρθρωσιν τῶν πραγμάτων κατὰ θυμὸν τῶν πολυχρονίων ἡμῶν αὐθέντων, ὁποῦ νὰ μὴ μένῃ χρεῖα· κατὰ δεῦτερον δέ, ἀποροῦμεν ἀπὸ ποῖον μᾶλι ἔχουν νὰ γίνουν αὐτοὶ οἱ διορισμοί, καὶ πόθεν ἔχομεν νὰ τοὺς πληρώσωμεν, εἰς καιρὸν ὁποῦ, καθὼς εἰςέρει, μᾶς περνοῦν τόσα καὶ τόσα. Ὅσον δὲν εἰμὲθα προσεκτικοὶ εἰς τὸ νὰ μὴν σκορπιζῇται ὁ ζαχάρης ἑκτιγιάδην, καθὼς τῇ περιγράφομεν, ἐκάμαμεν καὶ κάμνομεν διάφορα τεδιέργια. Δύσκολον ὅμως τὸ πρᾶγμα, καὶ πρόξενον κίλου κελίων τόσον εἰς ὅλον τὸ ἐτράφι, καὶ φαπανλίδες, καὶ Ἰπραίλαν, καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ πρὸς τούτοις κεδέρι καὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἐντοπίους, ἐμποδίζομένους ἀπὸ τὸ ἀλισθερίσει των.

Προλαβόντως, ἀποκρινόμενοι περὶ τοῦ ὁρισμοῦ ὅπου μᾶς ἐστέilate διὰ τὸν μαδὲν τοῦ τζεζιεδάρη τοῦ Φέτχισλαμίου, σὰς ἐγράφομεν διεξοδικῶς ὅτι οἱ παρόμοιοι ὅρισμοι δὲν μᾶς χρησιμεύουν παντελῶς, καὶ σὰς ἐξηγήσαμεν τὰ χουζνέτια τοῦ ἡισαδλερινδὲ ἔφακλου ὀλδουκλαρινὶ μουπεγὶν μεμχούρ τεζκιρελερὶ ὀλμάκ“ σουρουτιού. Διὸ πάλιν σὰς γράφομεν ὅτι τὸ γὰ διδῶνται τεζκερέδες ἐδῶ εἰς τὰ πλησιόχωρα μέρη, ὥσάν Ἰπραϊλαν, Γκέργκιο-βον, Ῥουστζούκι, καὶ λοιπά, εἶναι ὄχι μόνον δυσκατόρθωτον, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἄδύνα-

Dăunăzi am scris *Nobleței Tale*, trimetându-l *tahvilul* (polița) și scrisoarea preaslăvitului *Husnî-Husein-efendi* către preaslăvitul *Tefterdar-mehtupei Ali-efendi*, ca să vă dea o mie cinci sute de lei, ce-i datorește *Slăvirii Sale*, pe cari luându-i, să-i adăugați la socoteala voastră. Deci, din ei, cinci sute îi veți da *Slăvirii Sale*, iar ceilalți o mie se vor da, sau vor fi un adaus la socoteala noastră; dăm și noi acolo o mie cinci sute de lei ce e dator *Slăvirea Sa* lui *Husnî-Husein-efendi*.

Am văzut că s'a găsit suretul (copia) hogetului pentru grăsiimea Vidinului, la care e și o întâmplare, de oare ce era să ne coste și aceasta.

Am văzut că s'a dat și darul de ar fi, cum te rogi, să binevoiască Sfântul Dumnezeu să-l dăm atâta timp cât e sfânta-I voință, cu bine!

Ain luat și înaltele firmeane potrivite
cu beratul de proprietate.

Am văzut că se poate să fie iar nevoie de orânduială de zaherele. Și, întâiu, ne rugăm să binevoiască Sfântul Dumnezeu a face îndreptarea lucrurilor după gândul stăpânilor noștri cari să trăiască mulți ani, ca să nu mai fie nevoie; al doilea însă, nu știm din ce lucru au să vie acele hotărîri, și de unde avem să le împlinim, într'o vreme când, precum știi, ne trag atâtea și atâtea. Cât deci sântem cu luare aminte să nu cumva să se împrăstie zahereaua de rezervă, cum ți-am scris, am făcut și facem deosebite încercări (?). Dar e greu lucru, și vestesc chile de chile, cât la toate cele din jur, și capanlăii (?), și Brăila, și celelalte; și la acestea și greutatea și la săracii de localnici, împiedecați de la alisverisul lor.

Dăunăzi, răspunzând la porunca pe care ni-ați trimis-o pentru treaba încasatorului Fetislamului, v'am scris pe larg că asemenea porunci nu ni folosesc de loc, și v'am deslușit huzmeturile.... ale *surutului*.

Pentru care din nou vă scriem: ca să se dea mici teșcherele aici, la părțile vecine, precum Brăila, Giurgiul, Ruscucul și celelalte, e nu numai greu de scos la cale, dar și cu totul cu neputință,

τον, ὥσάν ὁποῦ πρέπει νὰ μοιράσωμεν εἰς ὅλην τὴν Τζάραν τετσερέδες, ἐπειδὴ πολλὰ-κις τυχαίως τὸ χωρίον ἀπὸ τὸ ὁποῖον κοινῶς ἕνας πτωχὸς νὰ ἀπαίχῃ ὥρας καὶ πολλάκις ἡμέρας ἀπὸ τὸ χωρίον ὁποῦ εὐρίσκεται ὁ ἱσπράδνικος τοῦ καδικικίου, τὸ ὁποῖον, ἐκτὸς τῶν ἄλλων χουζνετλων, ἀρκεῖ νὰ εἰπώμεν ὅτι, οἱ παρόμοιοι τετσερέδες ὄντες μοιρασμένοι εἰς τόσα χέρια, ἡμποροῦν νὰ σκορπίζονται καὶ εἰς ξένους πηγαίνοντες, καὶ ἐκ τούτου νὰ ἔχουν δίκαιον οἱ χαρατζίδες νὰ παραπονῶνται ἀπὸ τοὺς τετσερέδες μας καὶ ἀκολούθως νὰ λέγουν ὅτι ἀκολουθεῖ κίεσσι εἰς τὸ μάλιμιρ. Τὸ νὰ ἐμποδίζωμεν δὲ τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τὸ νὰ ἔρχονται καὶ νὰ πηγαίνουν εἰς τὰ πλησιόχωρα μέρη, ὅχι μόνον εἶναι πρόξενον διακοπῆς καθὲς ἀλυσθρισίου, ἀλλὰ, καθὼς καὶ ἐννοεῖται καὶ ἡ Εὐγενεία σας, γίνεταί αἰτία παραπόνου εἰς τοὺς σερχατισίδες, οἱ ὁποῖοι πρτεδέρουν τὸν πηγαίνοντα τῶν πτωχῶν διὰ τὰ ἀναγκαῖα τῆς τροφῆς των· διὰ αὐτὰ λοιπὸν τὰ αἷτια δὲν ἐσσηθίσθη ποτὲ τὸ νὰ δίδονται τοιοῦτοι τετσερέδες εἰς τοὺς ῥαγιάδες ὁποῦ πηγαίνουν εἰς τὰ πέριξ σερχάτια. Κατὰ καιρὸν δὲ ἐσσηθίσθη τὸ νὰ δίδονται μόνον εἰς ὀρακτζίδες ὁποῦ πηγαίνουν μαζόμενοι, ἢ εἰς ἄλλους ῥαγιάδες ὁποῦ διὰ κάμμιαν ὑπόθεσιν τύχῃ νὰ πηγαίνουν εἰς μακρυνὰ μέρη.

Καί, ὅσον μὲν διὰ τὸ σουροῦτι, ἡ Εὐγενεία σου ἔχετε δίκαιον, ὥσάν ὁποῦ οὕτως ἐδουσουρδίσθηκαί κατὰ.

Ἡ ὑπόθεσις ὅμως αὐτὴ ἀπαιτεῖ διορθώσιν, καὶ εἶναι φανερόν ὅτι εἶναι ἀπλὴ πρόφασις τῶν τζιζιαδάριδων, πῶς δὲν γνωρίζουν τοὺς ῥαγιάδες ὁλόκληρους, διότι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι τοὺς γνωρίζουν, καὶ πολλοὶ τῶν ἐκείσε ἐγκατοίκων μὲ τὸ νὰ εἶναι ὀλημερινὸι εἰς ὅλα τὰ πέριξ, εὐρίσκονται εἰς καθὲς μέρος καὶ ἄνθρωποι μας διορισμένοι, ἄλλοι μὲν καποῦ-καχαγιάδες τοῦ ἄλατος, καὶ εὐκόλως ἡμποροῦν νὰ πληροφορῶνται τὴν ἀλήθειαν, ὅταν ἀμφιβάλλωσι. Διὸ καὶ εἶναι φανερόν ὅτι τὰ τοιαῦτα προσέχονται μόνον καὶ μόνον ἀπὸ μελανετλίκα καὶ ταυάχι τῶν τζιζιαδάριδων. Νετιτζέ, ἄρχοντας, νὰ ἰεσύρητε ὅτι τὸ πρᾶγμα καταντᾷ εἰς τὸ παντελὲς ἀφόρητον· καὶ εἰς τὸ νὰ ἀναγκάζωμεθα νὰ ἐμποδίζωμεν μὲ τελεσιότητα τὸν πηγαίνοντα τῶν ῥαγιάδων εἰς τὰ πέριξ, τὸ ὁποῖον πόση αἰτία γίνεταί σικαγιδίου ἡμπορεῖτε νὰ τὸ συμπεράνητε, ἐπειδὴ καὶ εἰς ὅλα τὰ πέριξ, καθὼς περὶ αὐτὴν ὁλίγος καιρὸς καὶ δὲν πηγαίνουν ἀπὸ Βλαχίας τὰ ἀναγκαῖα των, εὐθὺς δὲν παύουν ἀπὸ τὸ νὰ μᾶς ἐνοχλοῦν, παρακαλῶντάς μας νὰ μὴν τοὺς ὁστεροῦμεν ἀπὸ τὰ χρειώδη των, μουρααδὲν

de oare ce trebuie să împărțim în toată țara teșcherele, căci adesea din întâmplare satul de unde pleacă un sărac e departe ceasuri și adesea zile de satul unde se află ispravnicul județului, ceea ce, afară de alte huzmeturi, ajunge ca să spunem că, astfel de teșcherele fiind împărțite în atâtea mâni, pot să se imprăstie și la străinii cari vin și se duc, și din aceasta să aibă drept hărăgerii să fie supărați pentru teșcherelele noastre și pe urmă să spuie că urmează abus în paguba Statului. Iar să împiedecăm pe săraci să vie și să meargă la locurile vecine, nu numai produce tăierea oricărei așiveriș, dar și, cum te gândești și Nobleța Ta, ajunge pricină de parapon la cei din serhaturi, cari pretind venirea și ducerea săracilor pentru cele de nevoie hranei lor; deci pentru aceste cauze nu s'a obișnuit vreodată a se da astfel de teșcherele la raialele ce vin la serhaturile d'împrejur. Pe vremuri însă s'a obișnuit să se dea numai la oracei (secerători), unde vin în grup, sau la alte raiale care pentru vre-o pricină se întâmplă de vin la locurile depărtate.

Și, cât despre dar (?), Nobleța Ta ai dreptate, de oare ce, așa s'a făcut obiceiul.

Dar această afacere cere îndreptare, și e vădit că este curat un pretext al încasatorilor că acela nu cunosc pe raialele români, căci, afară de aceia că-i cunosc, și că mulți din locuitorii de acolo, fiindcă sânt din toate părțile de jur împrejur, se află la fiecare parte și oamenii noștri orânduși, alții și capucheliile pentru sare, și ușor pot să afle adevărul, când se află la îndoială. Pentru care e și vădit că unele ca acestea vin numai și numai de la răutatea și lăcomia încasatorilor. La urma urmei, boierilor, să știți că lucrul ajunge a fi cu totul nesuferit; și [nu se poate] să fim siliți a opri cu desăvârșire mersul raialelor în locurile d'împrejur, care câtă pricină ajunge a fi de pâră puteți să presupuneți, căci și în toate locurile vecine, cum trece câțva timp și nu li vin din Țara-Românească cele ce li sânt de nevoie, îndată nu încetează de a ne supăra, rugându-ne să nu-i lipsim de cele necesare ale lor, îndatorându-i, din iu-

εἰς τὴν γειτονικὴν φιλίαν, δι' ἣν καὶ ἡμεῖς τατῆρι τῶν.

Ἐκτὸς δὲ τῶν ἄλλων χαρὰς τῶν ὁποῦ σὰς ἐγράφουμεν, ἔνας τῶρα, πάλιν ἐλθὼν εἰς Ῥουσ-τσοῦκι, δὲν παύη νὰ πιάνη Βλάχους ὁποῦ πηγαίνουν μὲ ζαχίρεδες εἰς Ῥουσ-τσοῦκι, κακὰ τοὺς διδῇ χαρτιὰ, ἄλλους μὲν ἀπὸ αὐτοῦ σφαλῶντας, ἄλλους δὲρνονοντας, μὴ διγναδίζωντας μῆτε λόγον τινός, μῆτε συμβουλὴν τῶν ἐκείσε ἀγάρων ἐπιμεληθῆτε λοιπὸν εἰς τὴν διόρθωσιν τούτου.

Οἱ ῥαγιάδες τῶν χασίων τοῦ Κοῦλε, ὁποῦ, καθὼς ἤξεύρετε, κἀνένα εἶδος χαβαλὲ δὲν δοκιμάζουν, δὲν εἶναι ἀρκετὸν νὰ συντρέξουν εἰς τὸ ὀλίγον ταμῆρι τοῦ Κοῦλε-καλεσῆ, παγισίλς Κοῦλε.

Σὰς στέλλομεν καὶ δύο σενέδια κρίσεως περὶ νακλίου μερικῶν μουχμαδίων ἀπὸ Ἰπ-ραίλας εἰς Σελίστραν, περὶ ὧν ἐγράψαμεν καὶ καὶ μὲν μας, καὶ θέλετε τὰ κάμη μαχσοῦπικα εἰς τὸν λογαριασμόν μας.

bire de vecini, pentru care și noi li facem hatârul.

Însă afară de ceilalți hărăgeri ce am scris, unul acum, venind din nou la Ruscuc, nu încetează a apuca pe Români când vin cu zaherelele la Ruscuc, li dă hârtii rele, pe unii din ei înșelându-i, pe alții bătându-i, nevrând să știe niciun cuvânt al cuiva, nici sfatul agalelor de acolo; ei îngrijiți-vă de îndreptarea acestui lucru.

Raiarele Ținutului Turnului, care, cum știți, niciun fel de havalea nu încearcă, nu e de ajuns să ajute la puțina îndreptare a cetății Turnului, la Turnu chiar.

Vă trimetem și două sinete de judecată pentru mutarea unor călăreți de la Brăila la Silistra, pentru care am scris și raportul nostru, și veți face adaus la socoteala noastră.

CXLVIII.

Alexandru-Vodă Ipsilanti către capuchehaiaua sa, despre greutatea cu clădirea cetății de la Ismail și despre picdicele cu trecerea zaherelei Belgradului pe la Porțile-de-fier.

1774-82.

† Τὴν Εὐγενεῖαν σας, ἡμέτεροι προσφιλέστατοι ἄρχοντες, προσφιλῶς ἀσπαζόμεθα καὶ χαίρομεν· διαφυλάττοι ὑμᾶς ὁ Κύριος ἐν ὑγείᾳ καὶ εὐημερίᾳ διηγεσθε, ὡς ἐφίεσθε.

Μὲ τὸ νὰ ἐζήτησεν ἡ φιλικότης μας Δόμνα νὰ ἐκινήσῃ τὸν παρόντα τζαπόκιν, διὰ χρεῖαν ὁσπιτικὴν, δὲν λείπομεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἐρωτήσωμεν δι' αὐτοῦ τὰ τῆς ἐφετῆς ἡμῖν ἀγαθῆς ὑγείας σας, καί, μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχωμέν τι ἄλλο νὰ σὰς γράψωμεν, τοὺς κατωτέρω μαδῆδες.

Καθὼς σὰς γράφωμεν, καταγινόμεθα εἰς τὸ τερτίπι τῶν χαβαλῶν τοῦ Ἰσραῖλι οἰκοδομητομένου κάστρου· ὅσον δὲ τὰ στοχαζόμεθα, τόσον ἐυθίζόμεθα εἰς ὑπερβολὴν λύπης διὰ τὸ πλῆθος καὶ τὸν ὄγκον· ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ βοηθήσῃ καὶ ἡμᾶς καὶ τὸν τόπον.

Ἐστειλάμεν μαχσοῦστὲν ἄνθρωπόν μας εἰς τὸν τιμωτάτον Γκιρδασαγασήν¹ πρὸς προτροπὴν τοῦ ὅτι νὰ κάμῃ χιμμέτι εἰς τὸ πέρασμα τῶν καραβίων ὁποῦ ἐφορτώθησαν μὲ τὸν μαλουμουλεμκῆδάρ ζαχέρην τοῦ Πελιγρὰδίου ἀπὸ τὰ γερδάπια, καὶ πρὸς τούτοις ἐπροστάξαμεν τὸν ῥηθέντα ἄνθρωπόν μας μα-

† Pe Nobleta Voastră, prea-iubiți boieri ai noștri, cu dragoste vă salutăm și heretisim; să vă păzească Domnul în sănătate și bună stare neconținută, cum doriți.

De oare ce a cerut prea-iubita noastră Doamnă pe cel de față [călăraș] răpede, pentru o nevoie casnică, nu lipsim și noi să întrebăm prin el ce privește dorita nouă bună sănătate a voastră, și, neavând ce alta să vă scriem, [însemnăm] trebile de mai jos.

Cum vă scriem, am ajuns la lucrul havalelelor cetății ce se clădește la Ismail; ei, cu cât ne gândim, cu atâta ne cufundăm în prisosul supărării, pentru mulțime și greutate; Sfântul Dumnezeu să ne ajute și pe noi și Țara!

Am trimes anume om al nostru la preacinstitul aga gherdapurilor pentru a-l îndemna să facă bunătațe la trecerea corăbiilor ce s'au încărcat cu zahereaua împărătească (?) a Belgradului de la gherdapuri, și pe lângă acestea am rânduit pe acel om al nostru ca prin mijloacele sale să si-

¹ Gherdapurile de la Porțile-de-fier.

ραφείῃ σέρλε νὰ θιάσῃ τοὺς ῥεῖσιδες τῶν καραβίων ὁποῦ πέρ-σαὶ ἀκῶν νὰ ἀποκομίσουν τὴν ζαχίρην εἰς Πελιγράδι, ὅθεν σερισίφ ταρφενδάν γινόμενοι ἐχζάρι οἱ ῥεῖσιδες.

Ἐκ τοῦ ἥδη στυλλομένου ὁμῖν σευσδίου κρίσεως τελακτιδὲν ἱτετζάρα καὶ ἀπολογίας τῶν ῥεῖσιδων διὰ τὴν μέχρι τοῦδε παντελῆ ἑλλειψιν τῶν νερῶν θέλετε πληροφορηθῆ καὶ διὰ τὸ κῆρι τοῦ ῥηθέντος σενατίου τῆς κρίσεως. Ἰδοὺ ὁποῦ σὰς στέλλομεν καὶ ἐν ἔσον πουγιουρουλδίου τοῦ ὑψηλοτάτου Πελιγράτ-μουχαφιζῇ πρὸς τὴν τιμιώτατον Φέτι-Χουλισλάμ. Ἐοῖθοδάσην καὶ τοῦ κιαχαγιά τῆς Ὑψηλότητός του περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως.

Λοιπὸν ὅλα αὐτὰ θέλετε τὰ δεῖξῃ τοῖς πολυχρονίοις αὐθένταις μας ὁποῦ νὰ βεβαιωθοῦν ὅτι ἐξ ἡμῶν σερισμοῦ κουσοῦρ εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ ζαχίρῆ δὲν ἔγινε καὶ ὅτι πρὸ καιροῦ ἡ προσταγὴ τῶν ἔγινε τενφίλε, καὶ ἐκ τῶν ῥηθειςῶν περιστάσεων μέχρι τοῦδε δὲν ἐστάθη δυνατόν νὰ ἀποσταλῇ ὁ ζαχίρῆς εἰς τὸ Πελιγράδι.

Ἐλάβομεν τὸ σενέτι τῶν ἐννεακοσίων γροσίων διὰ τὸ πεδέλι ἱτετζάμι τοῦ Τζουγγούρ τζιφ-τικίου.

Ἐλάβομεν καὶ τὸ σενέτι τοῦ τουρνατζιλίκιου τοῦ πεσλῇ-ἀγασῇ μας.

lească pe reisi corăbiilor ca să ducă zahereana la Belgrad cu un ceas mai curând, pentru care după sfânta lege să ajungă mulțămii (?) reisi.

Din sinetul de judecată ce s'a trimes vouă și din îndreptățirea reisilor pentru cea până acum pe de-a 'ntregul lipsă a apelor vă veți lămuri și pentru rostul acelui sinet de judecată. Iată că vă trimetem și o copie a poruncii preainălțatului muhafiz de Belgrad către prea-cînstitul Voevod de Fetislam și al chehafi Înălțimii Sale pentru această afacere.

De altfel, toate acestea le veți arăta stăpânilor noștri cari să trăiască întru mulți ani, ca să se încredințeze că de la noi n'a fost lipsă la trimeterea zaherelei și că mai înainte porunca lor s'a și îndeplinit, și din zisele împrejurări până acum n'a fost cu puțință a se trimete zahereana la Belgrad.

Am primit sinetul celor nouă sute de groși pentru cumpărarea cîsticului Ciunguri.

Am primit și sinetul *turnagilăcului* lui bešli-agasî al nostru.

CXLIX.

1774-82.

Capuchehaielele Terii-Românești către Alexandru-Vodă Ipsilanti, despre biruințele în Egipt ale Capudanului Hasan.

† Τὸν ἀπὸ ἑξῆς τοῦ λήγοντος ὑπέρλαμπρον προσκυνητὸν δρισμὸν τοῦ θεωρουρήτου αὐτῆς Ὑψους μετὰ τῆς ὑφειλουμένης δουλικῆς ἡμῶν ὑποκλίσεως ἐλάβομεν, ἐξ οὗ πληροφροῦμένος τὴν πόσιν ἀπε[ρί]γραφτον χάραν καὶ ἀγαλλήσασιν ἔλαβε τὸ Ὑψος τῆς διὰ τὰς φρικωδεστάτας, μεγίστας νίκας καὶ ἀήττητα τρόπαια ὁποῦ ὁ ὑψηλότατος περιβόητος Καπουδάν-πασᾶς-ἐφένδης μας, δι' ἀρρωγῆς θείας καὶ τῆς [ἐ]σχύσεως, ἔστησεν εἰς τὸ Μετῆρι, κατατροπώσας μὲ πόλεμον ἐπὶ ἐρηρᾶς τινὰς τῶν ἐκείσε πεῖδων, εἰς τράπον ὁποῦ, ἀφ' οὗ ἐθανάτωσεν ἀρκετοὺς ἀπὸ τὸ ἀσκέρι τους, χωρὶς νὰ ἐλαφθῇ, μὲ τὴν παντοδυναμίαν τοῦ ἁγίου Θεοῦ, οὐδεὶς ἀπὸ τὸ ἀσκέρι τῆς Ὑψηλότητός του, ἔστειλε καὶ ἐξ αὐτῶν τέσσαρας κεφαλὰς, μαζί μὲ μερικὰς ἄλλας πουγλουκασίδων, εἰς τὸ πλῆρες εὐδαιμονίας κατόφλιον τῆς κραταιᾶς Βασιλείας, καὶ βεβαιούμεθα ἐκ τούτου ὅτι καὶ οἱ ἐναπολειφθέντες συνομιῶται ἀντιπαρτατώμε-

† Porunca prea-strălucită de la 17 ale lunii trecute a de Dumnezeu păzitei Înălțimii Tale cu cea euvenită supusă plecare a noastră am primit-o, din care aflând câtă indescriptibilă bucurie și mulțămire ai primit Înălțimea Ta pentru prea-înfricoșatele, prea-marile biruinți și neînvinsele trofee pe care prea-înălțatul, faimosul Capudan-Pașa-efendi al nostru, cu ajutorul lui Dumnezeu, cu putere le-a înființat în Misir (Egipt), biruind cu războiul pe uscat pe unii din beii de acolo, așa că, de oare ce a ucis destui din oastea lor, fără să se fi vătămat, cu atotputernicia Sfântului Dumnezeu, nimeni din oastea Înălțimii Sale, a trimes și dintre dânsii patru capete, împreună cu câteva altele ale bulnebașilor, pentru deplina culme a fericirii puternicii Împărății, și ne asigurăm din aceasta că și tovarășii ce

νοι δὲν θέλουν ἀποφύγη τῇ φοβερώτατον ἐκδικητήριον ξίφος τῆς περιβλέπτου αὐτοῦ Ὑψηλότητος, ὥστε, ἐλευθεροῦμενος ἀπὸ τὰς τῶν ῥηθέντων τυραννικὰς χεῖρας ὁ περιώνυμος αὐτὸς Θρόνος, νὰ γένῃ κτῆμα καὶ λάφυρον ἐνὸς τοιούτου εὐσπλαγγνικωτάτου κηδαιμόνου καὶ ἐπομένως οἱ ἐκείσε βασιλῆες, λαμβάνοντες τὴν ἀπὸ τὰ τοσαῦτα δεινὰ ἀφόρητα τελεῖαν ἐλευθερίαν καὶ ἀπὸ τοιούτους ἀκαταπαύστους κινδύνους, ἀπαλλαγὴν τῶν νὰ ἔχωσιν ἀπαξάπαντες, ὀλικὸν ἐμνιγέτι ὑπὸ τῆς σκιάς τῆς ὑπερτάτης αὐτοῦ Ὑψηλότητος, ὡς, μέχρι τελευταίας μας πνοῆς, πιστοὶ σκλάβοι βασιλῆες τῆς προτάτης καὶ ἀκαταμαχίτου Βασιλείας καὶ εὐπειθέστατοι δοῦλοι τοῦ Ὑψους τῆς, ὑπερβαλόντως ἐχάρημεν καὶ ἡμεῖς, ἀναπείποντες ὑπεραρίθμους δοῦδες καὶ ὑπερμέτρους μετὰ θαυμάτων δεήσεις πρὸς τὸν Πανάγαθον, ὅπως, διὰ τὴν ἄκραν εὐσπλαγγνίαν καὶ ἀσύγκριτον αὐτοῦ ἔλεος πρὸς ἅπαντας τοὺς ἄδυνάτους ἡμᾶς σκλάβους τοῦ κραταιοτάτου καὶ εὐσπλαγγνικωτάτου ἡμῶν Ἀνακτος (οὗ τὸ πανσθενὲς ἀνακτορικὸν κράτος εἴη εἰς αἰῶνας ἀκαταμάχιστον) ἐνισχύῃ μέχρις αἰώνων τὰ ἰσχυρότατα ὅπλα τῶν ἀπάντων τῶν ὑψηλοτάτων πασάδων τῆς κραταιᾶς αὐτοῦ Βασιλείας, κατ' ἐξοχὴν δὲ τοῦ περιβοήτου καὶ γενναιοτάτου Καπουδάν-πασιᾶ-ἐφένδῃ μας, ὅνπερ εἶδε νὰ δικαιωνίξῃ ὁ ἅγιος Θεός, καὶ νὰ χαρίξῃ τῷ κραταιοτάτῳ ἡμῶν Ἀνακτι, μὲ τὸ νὰ εἶναι τῷ ὄντι ἡ Ὑψηλότης του αἷτιος ὅπου οἱ πτωχοὶ βασιλῆες πρὸ χρόνων ἀπολαμβάνουσι τελεῖας ἡσυχίας καὶ ἐμνιγέτι, ζώντες μὲ χάρις ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν, διὸ εἴμεθα εὐέλπεις ὅτι ὁ τὰ πάντα ἀμοιούμενος Κύριος θέλει μᾶς τὴν χάρισαι εἰς παμπόλους αἰῶνας μακρόδιον, ὅγιά καὶ παντὸς ἐναντίου ὑπερκαίμενον, ὥστε εἰς τὸν χρυσοῦν αὐτὸν αἰῶνα τῆς ἀκαταμαχίτου Βασιλείας τοῦ κράτους του καὶ ἐπιτροπῆς τοῦ τοιούτου ὑπερτάτου ἐφένδῃ μας, μὲ τὴν προστασίαν καὶ καλλίστην διοίκησιν τοῦ θεοπροουρήτου Ὑψους τῆς σκιάζομενοι καὶ ἡμεῖς, οἱ πιστοὶ βασιλῆες, ὑπὸ τῆς πανσθενοῦς σκέπης τῶν ἀητιῶντων ἀρμάτων τῆς περιωνόμου αὐτοῦ Ὑψηλότητος, νὰ ἡμπαρέσωμεν νὰ ζήσωμεν ἐν τελείᾳ ἀνέσει καὶ ἡσυχίᾳ, διὰ νὰ καθικετεύωμεν τὸν πανάγαθον Κύριον ὅπερ τῆς εἰς αἰῶνας αὐτοῦ μακροβιότητος.

au mai rămas în luptă nu vor scăpa de prea-temuta sabie răsplătitoare a Înălțimii Sale ilustre, așa că, liberându-se din mâinile tiranice ale aceloră vestitul acesta Scaun, să fie cucerire și pradă a unui îngrijitor de cea mai mare milă, și, în urmare, raialele de acolo, liberați cu totul de atâtea grozave sarcini nesuferite și de astfel de neîncetate primejdii, să aibă scăparea lor cu toții, odihna lor deplină supt umbra supremei Lui Înălțimi, așa că, până la ultima noastră suflare credincioși selavi raiale ai preabunei și nebiruitei Împărății și preasupuși robi ai Înălțimii Sale, peste măsură ne-am bucurat și noi, trimețând slăviri fără număr și rugăciuni fără măsură cu lacrimi către cel Prea Bun, pentru ca, prin înalta-I bunătate și milă fără păreche către noi, robii fără putere ai prea-puternicului și prea-îndurătorului nostru Împărat (a cărui putere împărătească a toate stăpânitoare fie în toți vecii nebiruită), să se în-tărească până în veacuri prea-puternicele arme ale tuturor prea-înălțaților Pași ai puternicii lui Împărății, și mai ales ale faimosului și prea-nobilului Capudan-Paşa-efendi al nostru, pe care să-l veșnicească Sfântul Dumnezeu și să-l dăruiască prea-puternicului nostru Împărat, căci e cu adevărat Înălțimea Sa principina că săracele raiale de ani de zile primesc deplină liniște și pace, trăind cu toată libertatea și cu tot răgazul, pentru care nădăjduim că Domnul, care toate le răsplătește, ni-l va dărui în foarte mulți ani de viață lungă sănătos și mai presus de tot vrăjmașul, așa că în veacul acesta de aur al lui și supt epitropia unui astfel de prea-înalt efendi al nostru, cu ocrotirea și buna cărmuire a Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu, odihniți și noi, credincioasele raiele, supt a tot puternica pază a neînvinselor armate ale vestitei Lui Înălțimi, să putem trăi în deplin răgaz și în liniște deplină, ca să rugăm pe prea-bunul Domn de lungă viață în veci a lui.

1774-82.

Raport din Craiova către Alexandru-Vodă Ipsilanti, despre „nedreptățirea săracilor“ de către Barbu Știrbei și Păharnicul Jianu și despre buna faimă a Domnului.

Ἐλαβον καὶ ἄλλον προσκυνητὸν ὁρισμόν, ἐν ᾧ προστάττομαι ὅτι, μὲ τὸ νὰ ἐφθασεν εἰς τὰς πανεκλάμπρους αὐτῆς ἀκοὰς πῶς δῶν τῶν ἀρχόντων τοῦ εἰς τὰ ὧδε αὐθεντικοῦ διθανίου, ὅτε ἄρχων Κλωτζιάρης Πάρπουλος Στιρπέης καὶ Παχάρνικος Ζιάνος, παρατρέχοντες νόμον καὶ δίκαιον, ἀδικοῦσι τοὺς πτωχοὺς εἰς τὰς ἐντυχούσας ὑποθέσεις του, νὰ εἰδοποιήσω τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος αὐτῆς περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος. Ἐμφανιζόμενος λοιπὸν διὰ τοῦ δουλικοῦ μου, τὴν πληροφοροῦ ὅτι, μὲ τὴν ὡς οὐδὲν ἄλλο πολύτιμον ἐκλαμπρόν μοι ζῶν τῆς, ἡ ἀσύγκριτος εἰκὼν τῆς δικαιοσύνης τοῦ θεοφροῦρήτου Ὑψους τῆς τοιοῦτον καλὴν παράδειγμα ἔδωκεν εἰς ὅλους κοινῶς καὶ τόσον μεγάλον φόβον ἐνέσπειρον αἱ τῶν κακοῦργων παιδεῖαι εἰς τὰς καρδίας ἀπάντων, ὥστε, ἂν εἴνε καὶ τινὰς ἢ φύσιν, ἢ συνήθειαν τοιαύτης κακῆς προαιρέσεως, παρήλλαξεν δι' ὅλου καὶ ἐκατήντησε νὰ νομίζῃ ἄξιον παιδεῖας ἀμάρτημα ἂν περάσῃ ἀπλῶς τοιοῦτος κακῆς στοχασμοῦ ἀπὸ τὴν φαντασίαν του, καὶ ἐκ τούτου ἠκολούθησεν ὁποῦ εἶναι δύσκολον τώρα νὰ γνωρίσῃ τινὰς ποῖος ἐκ φύσεως καὶ ποῖος ἐκ τοῦ φόβου ὁ καλὸς καὶ ὁ τίμιος. Διὰ τοῦτο, καὶ ἂν δὲν ἔδωκε καίρῳ ἡ ἀμέσως λάμψασα δικαιοσύνη τῆς εἰς τὸ νὰ γνωρίσω τὸ καθ' αὐτὸ ταπεινέτι τῶν ῥηθέντων ἀρχόντων, γνωρίζω ὅμως ὅτι μέχρι τῆς σήμερον, ὄντες ὑποκλεινέστατοι εἰς ὅλας τὰς αὐθεντικὰς προσταγὰς, ὅλαις δυνάμεισι πάσχουσι διὰ νὰ μὴ δώσωσι μικρὰν αἰτίαν ὁποῦ νὰ παρωρτίσωσιν εἰς οὐδὲν τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος τῆς, πολλῶ δὲ μᾶλλον εἰς ἕνα τοιοῦτον μαδδὲν τῶν κρίσεων, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι ἀπαύστως ἐπαγρυπνοῦν τὸ ὄμμα τῆς Ὑμετέρας θεοφροῦρήτου Ὑψηλότητος, καὶ, ἐβδαια, μὲ τὸ νὰ κυχωῖμαι ὅτι εἶμαι πιστότατος δοῦλός τῆς, ἂν ἐκαταλάμβανα τινὰ φιλάδικον εἰς τὸ διδάνει τῆς, ἤθελα παρευθὺς τὸν φανερώσῃ εἰς τὸ Ὑψος τῆς, διὰ νὰ μὴν μολύνῃται ἐπὶ ἡμερῶν τοῦ Ὑψους τῆς τὸ διδάνει ἀπὸ τοιοῦτον στόμα φιλάδικον. Μὲ ὅλον τοῦτο, κατὰ τὴν αὐθεντικὴν προσταγὴν, τὴν περὶ τούτου πανέκλαμπρον ὁρισμόν τῆς εἰς τὴν Εὐγενεῖαν των.

Ἐθαγγελισθεὶς ὅτι ὁ ὑπέρτατος ἐπίτροπος (ᾧ Κύριος χαρίζοιτο ζῶν καὶ εὐδαιμονίαν

Am primit și altă poruncă vrednică de închinare, în care mi se orânduiește ea, de oare ce au ajuns la urechile-Ți prea-strălucite cum că doi dintre boierii din Divanul domnese de aici, dumnealor Clucerul Barbul Știrbei și Păharnicul Jianu, călcând legea și dreptul, nedreptățesc pe săraci la afacerile ce se întâmplă, să înștiințez pe Înălțimea Ța păzită de Dumnezeu despre adevărul lucrului. Înfățișându-mă deci prin (scrisoarea) mea supusă, Te înștiințez că, pe viața Ta strălucită, care-mi e mai scumpă decât orice alta, neasămănata icoană a dreptății Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu a dat o astfel de frumoasă pildă la toți de obște și atât de mare frică au răspândit pedepsele celor ce fac răul în inimile tuturor, încât, dacă și e cineva care din fire sau din obicei să aibă o astfel de rea aplecare, s'a schimbat cu totul și a ajuns să creadă că greșeală vrednică de pedeapsă dacă ar trece chiar un astfel de gând rău din închipuirea lui, și de aici a urmat că e greu acum a se cunoaște azi cine e bun și cinstit din fire și cine de frică. Pentru aceea, și de n'ar fi dat prilej nemijlocit strălucitoarea Ta dreptate ca să cunosc tabietul fiecăruia din acei boieri, știu însă că până azi, fiind prea-plecați spre toate poruncile domnești, din toate puterile încearcă a nu da nici cea mai mică pricină ca să supere întru nimie pe Înălțimea Ța de Dumnezeu păzită, și eu atât mai mult la o astfel de treabă a judecăților, la care neconținut păzește ochiul Înălțimii Voastre de Dumnezeu păzite, și, de sigur, ca unul ce mă laud că sânt prea-credincios rob al Țău, dacă aș afla pe cineva iubitor de nedreptate în Divanul Țău, îndată l-aș arăta Înălțimii Tale, pentru a nuse molipsi în zilele Înălțimii Tale Divanul de o astfel de gură iubitoare de nedreptate. Cu toate acestea, după porunca Ta domnească, aștept întru aceasta prea-strălucita poruncă a Ța cu privire la dumnealor.

Aflând că prea-înălțatul Vizir (căruia Domnul să-i dăruiască viață și fericire ne-

ἀμετάπτωτον πρὸς τε πραγματικὴν ἔνδειξιν τῆς παρὰ τῆς κραταιᾶς Βασιλείας ἰδιαζούσης καλῆς ὑπολήψεως εἰς τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος τῆς καὶ διὰ χαρὰν καὶ παρηγορίαν ὄλων τῶν ὑποκειμένων πιστῶν δούλων τῆς) κατὰ τὴν ... τοῦ ...¹ περιέθαλψε τὴν Ὑμετέραν θεοσεβαστον Ὑψηλότητα με λαμπρὰ βασιλικά ἐλτιφάτια, κατὰ τὸν χρεωστούμενον δουρικὸν ζήλόν μου, πλήρης ἐγκαρδίου εὐφροσύνης, ἀνέπεμψα πρὸς Θεὸν τοὺς εἰκότας εὐχαριστηρίους ὕμνους, καθικετεύσας Αὐτὸν τὸν τοῦ παντὸς Προστάτην ἵνα κατὰ τὴν θείαν ἀπειρον εὐσπλαγχνίαν τοῦ χαροποιήσῃ ἡμᾶς ὅσον οὐπω τελεώτερον, ὥστε νὰ ἀξιωθῶ καὶ ἀμέσως ἐν τῷ πανεκλάμῳ αὐθεντικῷ αὐτῆς θρόνῳ νὰ συγχαρῶ τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος τῆς, ἀσπαζόμενος τὰ ἔγγραφα τῶν πανεκλάμπτων αὐτῆς ποδῶν. Μὴ ἔχων δὲ ἄλλοτρόπως νὰ δεῖξω πόσον διὰ τοῦ ὑπόχρεως εἰμι διὰ τὴν χρησιμοποίητον ἀμετάβλητον ἰδιόζουσαν εἰς τὸ ὀρφανικὸν πτωχικὸν μας εὐσπλαγχνίαν καὶ ἔλπος, καταφεύγω εἰς τὴν παρὰ τῷ τὰς καρδίας ἐτάσσοντι γνωστῇ ἐγκάρδιον εὐγνωμοσύνην μου καὶ εἰς τὰς νυχθημέρους ὑπὲρ εὐδαίμονίας καὶ εἰς μακράινους ζωῆς τοῦ θεοφροῦρητου Ὑψους τῆς δουλικᾶς δεήσεις μου.

schimbată spre arătarea în fapte pe lângă puternica Împărăție a bunei lui prețuiri deosebite pentru Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită și pentru bucuria și mângâierea tuturor credincioșilor robi supuși Ției), la — ale lunii — a mângâiat pe Înălțimea Ta divin-respectată cu strălucite scrisori împărătești, după căzuta mea supusă răvnă, plin de mulțămire sufletească, am trimis către Dumnezeu cuvenitele rugăciuni de mulțămire, rugându-L pe El, Cărmuitorul a toate, pentru ca după dumnezeiasca-I bunătate fără margini să ne bucure cât mai desăvârșit, așa că să mă învrednicesc și nemijlocit în prea-strălucitul Tău Scaun domnesc să felicit și eu pe Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită, sărutând urmele pașilor prea-strălucitelor Tale picioare. Neavând însă altfel cum să arăt cât sânt de dator toată viața pentru bunătatea și mila Ta, ca a lui Hristos, neschimbată, osebită față de sărăcia mea de orfan, recurg la mulțămirea mea adâncă față de bunătatea cunoscută la Cel care cercetează inimile și la rugăciunile mele supuse, de noapte și de zi, pentru fericirea și lunga viață a Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu.

CLI.

O capuchehaiă a Țerii-Românești către Alexandru-Vodă Ipsilanti, despre întărirea lui în Domnie. 1774-82.

Ὑψηλότης, εὐγενέστατε καὶ εὐεργετικώτατέ μοι Αὐθέντα.

Καθικετεύων τὸν κοινὸν τοῦ παντὸς Προστάτην ἵνα διαφυλάττοι τὴν Ὑμετέραν θεοσεβαστον Ὑψηλότητα ὁρίσας, μακρόδιον, παντὸς ἀνὰ τὸν ὑπερκειμένην καὶ πανεκλάμπρως εὐδαίμονοῦσαν, εὐηγγελισθῇ ὅτι, ὑπερτάτη χάρις καὶ εὐδοκία, ἡ πανσθενῆς κραταιὰ Βασιλεία (ἥς τὸ κράτος ἀκαταμάχητον), ἐγκρίνοντας τὴν Ὑμετέραν μεγαλοπρεπεστάτην Ὑψηλότητα, ἐβραβεύσατο τὴν τῆς Οὐγκροβλαχίας ἑκλαμπρὸν Αὐθεντίαν. Διό, μετ' ἄκρου δουλικοῦ ζήλου καὶ ἐγκαρδίου μου χαρᾶς, ἀποδίδων τὰς ἐφελιόμενας μοι εὐαφικὰς προσκυνήσεις, συγχαίρω τῇ Ὑμετέρᾳ θεοσεβαστῇ Ὑψηλότητι καὶ καθικετεύω αὐτὸν τὸν τὰ πάντα ἀξίως ἀμειβόμενον Κύριον ἡμῶν ἵνα ἀναδείξῃ αὐτὴν πανευδαίμονα, μακροχρόνιον καὶ κατὰ πάντα αἰσίαν, πρὸς χαρὰν, αὐχμη-

Prea-înălțate, prea-nobile și prea binefăcătoarele Domn al meu.

Rugând pe Cărmuitorul de obște a toate ca să păzească pe Înălțimea Voastră închinătoare de Dumnezeu sănătos, întru mulți ani, mai presus de orice lucru protivnic și cu toată strălucirea fericit, am aflat că, prin cel mai înalt har și bună voină, a tot puternica tare Împărăție (a cărei forță e neînvinsă), judecând pe Înălțimea Ta prea-măreață, a întărit-o în Domnia strălucită a Ungrovlahiei. Pentru care, cu înaltă răvnă supusă și din inimă bucurie, dând cuvenitele mele ingenuncheri până la pământ, mă bucur și eu cu Înălțimea Ta închinătoare de Dumnezeu, și mă rog de Domnul nostru, care toate le răsplătește după dregate, să Te arăte cu totul fericit, întru mulți ani și la toate mulțămît, pentru

² Alb in text.

καὶ παντοτινὸν κλέος ἡμῶν, τῶν πιστῶν δοῦ-
λων τοῦ θεοφρουρήτου Ὑφους της. Ἐπειδὴ-
μενος δὲ εἰς τς τὴν γενικὴν εὐσπλαγγίαν καὶ
ἰδιόζουσαν τοῖς ἀδυνάτοις ἀντίληψιν, ἐπειδὴ,
καταφεύγων ἀφοσιοῦμαι εἰς τὸ αὐθεντικὸν αὐ-
τῆς ἔλεος καὶ φρονῶ ὅτι αὐταὶ εἰσὶν αἱ μό-
ναι εὐτυχεῖς ὡραὶ τοῦ δούλου της, καὶ ἐξ
αὐτῶν πλέον ἔχω νὰ ἐλπίσω τὴν διὰ θείου κα-
λὴν μου ἀποκατάστασιν, μετ' ἄκρας δουλικῆς
μου ἐφέσεως περιμένω τὴν αὐθεντικὴν αὐτῆς
προσταγὴν καὶ ἄδειαν εἰς τὸ νὰ ἀξιώθω καὶ
ἀμέσως ἀσπασθῶ τοὺς πανεκλάμπρους αὐτῆς
πόδας.

Ταῦτα μὲν δουλικῶς, εἶθε δὲ ὁ πανάγαθος
Κύριος νὰ χαρίσῃ καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν τῇ Ὑμετέρᾳ
θεοσεβεστάτῃ Ὑψηλότῃ πάνθ' ὅσα τὰ πα-
νέκλαμπρα ἀγαθὰ καὶ ἔτη παμπληθέστατα.

bucuria, mulțămirea și slava de tot felul
a noastră, credincioșii robi ai Înălțimii
Tale de Dumnezeu păzite. Ci, sprijinit pe
cea de obște bunătațe și ajutorul osebit celor
fără putere, ca unul care, alergând ca la un
adăpost, mă înclin la mila Ta domnească
și socot că acestea sânt singurele ceasuri
fericite ale robului Tău, și de la ele mai
mult am să nădăjduiesc buna mea stare
în viață, cu înaltă aplecare supusă aștept
porunca-Ți domnească și voia să mă
învrednicesc și nemijlocit a-Ți săruta prea-
strălucitele picioare.

Acestea cu supunere, iar prea-bunul
Domn să dăruiască și de acum Înălțimii
Tale închinătoare de Dumnezeu toate cele
prea-strălucit bune și ani cât mai mulți.

CLII.

1774-82.

Notă despre secerătorii români în Dobrogea, moșla de la Ciunguri, pe care
Alexandru-Vodă Ipsilanti o iea în arendă de la un Turc, „ca să nu calce Turcii
pământul Țerii-Românești“, și situația Turnului.

Περὶ ὀρακτιζέδων.

Οἱ ὀρακτιζέδες εἶναι Βλάχοι θειοσταί, ὁποῦ
διὰ φερμανίου ἐπὶ τοῦ θέρου προστάτεται ὁ
Αὐθέντης διὰ νὰ τοὺς στείλῃ εἰς τὸ ἐδῶθε
μέρος τοῦ Δουνάβεως, πρὸς τὰ μέρη τῆς
Δόπριτζας, διὰ νὰ θερίσωσι τὰ σιτάρι καὶ
κριθάρι τῶν κατοίκων ἐκείνου τοῦ μέρους,
διὰ νὰ ἡμποροῦν καὶ αὐτοὶ νὰ τραφῶσι καὶ
εἰς τὴν Πόλιν νὰ στείλωσι, ὡσάν ὁποῦ δὲν
εἶναι οἱ κάτοικοι ἐκείνου τοῦ μέρους ἱκανοὶ
νὰ τὰ θερίσωσι· ὅθεν καί, ἂν ὁ Αὐθέντης ἀ-
μελήσῃ, ἡμποροῦν μὲ ἱλάμι νὰ κάρωσιν οἱ
ρήθέντες σικεαγίετι καὶ νὰ φέρωσιν ἱτάσι
πρὸς τὸ Ὑφος του.

Ὁ υἱὸς τοῦ Σερῖφ-Μολλά, ὅστις εἶναι με-
νιές, ἔχει ἐν τζιρτιλίσι Τζουνγάρ-τζιρτιλί
ὀνομάζομενον, εἰς τὰ μέρη τῆς Νικοπόλεως,
καὶ τὸ κάρνει ἱλάμι εἰς τὴν Αὐθέντην, διὰ
ἐννεακάσια γρόσια· καὶ ὁ Αὐθέντης, κάρνων-
τάς το ἱλτιζάμι ἀπὸ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου ἕως
τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, τὸ κρατεῖ, διὰ νὰ μὴν
τὸ πᾶρη κἀνένας Τοῦρκος μουλταζιμης, καὶ
πατρὸν τοῦρκοι τὰ βλάχικα χώματα.

Περὶ τοῦ Κοῦλας.

Τὸ Κοῦλας, εἶναι καστράτι, ἀντίκρυ εἰς τὴν
Νικόπολιν. Ὁ Αὐθέντης στέλνει τόσον εἰς τὴν
Νικόπολιν, ὅσον καὶ εἰς τὸ Κοῦλας, πάντοτε

Despre oracii.

Oracii sânt Români secerători, pe cari
prin firman în timpul verii e orânduit
Domnul să-i trimeată în partea această-
laltă a Dunării, în părțile Dobrogei,
ca să secere grâiele și oarzele locuitorilor
acelei părți, ca să poată și ei să se hră-
nească și să trimeată la Constantinopol,
de oare ce nu sânt locuitorii din acea
parte destui ca să secere; pentru care și,
dacă Domnul nu se îngrijește, pot aceia
cu plângere să facă înștiințare și să aducă
lucrul către Înălțimea Sa.

Fiul lui Șerif-Molà, care e *mechiës*, are
un ciftlic, anume Ciungar-ciftlichi, în
părțile Nicopolului, și-l oferă Domnului
pentru nouă sute de lei; și Domnul, făcând
învoială de arendă de la Sfântul Gheor-
ghe până la Sfântul Gheorghe, îl iea, ca
să nu-l iea vre-un împlinitor de dijmă
ture, și să calce Turcii pământul ro-
mânesc.

Pentru Turnu.

Turnul e o cetate mică, în fața Nico-
polei. Domnul trimete și la Nicopol, cât
și la Turnu, tot felul de zaherele, ca să

ζαχρηστές, διὰ τὰ μὴν εὐχαλίνουσι ἀπὸ αὐτὰ
τὰ μέρη Τούρκων καὶ περιστρέφουσιν τὰ κατελίκαια.
Εἶναι Νικοπολιταίων μωσχαί εἰς τὰ κανάρια
τοῦ Κοῦλας.

nu iasă din acele părți Turci și să în-
cerce județele. Moșiile Nicopolitanilor
sânt în marginea Turnului.

CLIII.

Scrisoare a unor călugări greci, fără arătarea locului, cu cerere de ajutor c. 1776 (?).
cătρε un Domn nenumit.

Τὴν ὑμετέραν θεοσεβεστάτην, μεγαλοπρεπεστάτην καὶ εὐεργετικωτάτην ἡμῖν Ὑψηλότητα δουλικῶς
προσκυνοῦντες, κράτος, διαμονὴν καὶ τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν τὴν ἐπίτευξιν παρὰ Θεοῦ
αὐτῇ ἐξαιτούμεθα.

Ἐπρεπε ἐσθαια, γαληνότατε καὶ εὐεργετικώτατε ἡμῶν Αὐθέντα, τὰ ἔχουμεν μὲν γλῶσ-
σιν χρυσοστομικὴν, εὐλαλον μὲν ὡς τὴν ἀληθινὰ, πολύφωνον δὲ ὡς τὴν χειρὶ δόνα, διὰ τὰ ἡμπο-
ρέσωμεν κατ' ἀξίαν τὰ καλαδῆσωμεν μὲ ἕνα ἐναρμόνιον μέλος τὰς ἀπειλομένης ὑμῖν εὐχαριστίας
εἰς τὰς πολλὰς καὶ ὄντως μεγαλοπρεπεῖς εὐεργεσίας ὁποῦ παρὰ τῆς ἡγεμονικῆς αὐτῆς Μεγα-
λειότητος καὶ ἀπηλαύσαμεν, καὶ καθ' ἐκάστην ἀπολαυδάνομεν, μὰ ἐπειδὴ (ὅν οὖν) καὶ διὰ τὴν
ἀναξιώτητά μας, ἀπὸ τοῦ ἕνα μέρους ὑστερούμεθα τοιοῦτου ἐπιθυμητοῦ καλοῦ, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄλλο
φοβούμενοι πάλιν τὰ μὴν ὑποπέσωμεν εἰς τὴν ποινὴν τῆς ἀχαριστίας καὶ φανῶμεν πρὸς τηλι-
κοῦτον εὐεργέτην ἀγνώμονες, τί ἄλλο μᾶς μένει πᾶρξαι τὰ δανεισθῶμεν τὰς συντόμους ἐκείνας
καὶ εὐχαριστίους φωνὰς τοῦ Δαβὶδ, καὶ θαυμαστικῶς μόνον τὰ ἀνακράζομεν: Τί ἀνταποδώσωμεν
τῷ Κυρίῳ ἡμῶν περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; μὲ ποῖον κάλαμον τὰ περιγυράψομεν, καὶ ὁ-
πωσοῦν γούν, τὸ μέγεθος τῶν πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσιῶν τῆς; μὲ ποῖαν ῥήτορικὴν εὐφράδσειαν τὰ
ἐξαπλώσωμεν ἢ μὲ πόσα ἀρμόδια νοήματα τὰ παραστήσωμεν τὰς πρὸς ἡμᾶς χάριτας; ποῖαν δὲ
καὶ ἀνταπόδωτον ἀξίαν τὰ προστρέφομεν εἰς τὰ τόσα πλούσια ῥεῖθρα τοῦ ἐλέους, ὁποῦ ὡς ἄλλη
πηγὴ πολυχρύμων ἐξεκένωσεν ἡ χρυσοστομικὴ καὶ θεοσεβαστάτη αὐτῆς καρδίᾳ περὶ τὸ ταπεινόν,
περὶ τὸ πτωχικόν, περὶ τὸ ἐξουθενημένον τοῦτο μοναστήριόν μας, τὸ ὁποῖον ἐδοξάσθη, ἐμεγα-
λύνθη καὶ εἶναι ἐκεῖνο ὁποῦ εἶναι ἀπὸ μόνας τὰς ὑψηλὰς καὶ ἡγεμονικὰς τῆς ὑπερασπίσεως;
Ἐπειδὴ ὁμῶς καὶ ἡμεῖς ὡς ἀνάξιοι ἀδυνατοῦμεν, παρακαλοῦμεν θερμῶς τὸν μέγαν προστάτην ἡ-
μῶν ... τὰ μεριτῶν πρὸς τὸν μεγαλίδωρον ἐκείνον καὶ μετθαποδότην Θεὸν ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ
ἡμέτερον ὑστέρημα καὶ ἀντιδραδύσῃ πλουσιοπαρόχως τὰς ἀμοιβὰς τῶν πρὸς ἡμᾶς αὐτῆς χαρίτων
τῇ τε ἡγεμονικῇ αὐτῆς Μεγαλειότητι καὶ τῇ μεγαλοπρεπεστάτῃ συζύγῳ αὐτῆς, κυρίᾳ Δόμνῃ, σὺν
τοῖς χρυσοδόξαστοις καὶ φιλόδοξοις μπετῆαδῆσι. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς αὐτοί, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, ἀλλ' οὖν
διὰ λόγον θέλομεν τὰς διαλαλεῖ στερογγύλῃ στόματι, ὅπου ἂν καὶ εὐρεθῶμεν, ἐν ὅσῳ ἀναπνέωμεν
τὸν ἐπὶ γῆς ἀέρα, γνωρίζοντες ὅτι εἰς τὰ μεγάλα καὶ ὑψηλὰ ὑποκειμένα ἀρκεῖ εἰς ἀνταπόδωσιν
προσπερομένη καὶ μόνῃ ἢ διὰ λόγων εὐχαριστίᾳ διατιθέμεν καὶ ἐκείνη ἢ ὑπερτάτῃ τοῦ Ὑ-
ψίστου μεγαλειότητος, ἀντὶ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἀπειρῶν τῆς ἀγαθῶν, τὰ μὴν ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν ἄλλο
τι εἰ μὴ μόνας τὰς διὰ λόγου εὐχαριστίας: „Τί γάρ μοι ὅπ' (sic), λέγει, ἐν τῷ οὐρανῷ, εἰ μὴ εὐχαρι-
στία, καὶ δόξα; καὶ παρὰ σοῦ, ὦ ἄνθρωπε, τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς, εἰ μὴ δόξαν καὶ εὐχαριστίαν,
καὶ ταῦτα μὲν εἰς σημεῖον ἀμνησῆς, ἀνικάνου καὶ ἀσθενοῦς, ἐγγνώμονος ὁμῶς καὶ εὐχαρίστου ἡμῶν
προσπερέως“. Ἡ δὲ εὐεργετικωτάτη ἡμῖν καὶ περὶδωτος Ὑψηλότης εἴη κρατυνομένη τῷ ὑψηλῷ τοῦ
Παντοδυνάμου βραχίονι, εὐδαιμονοῦσα εἰς τὸν ἅπαντα βίον μετὰ τῆς περὶ αὐτὴν ἐκλαμπροτάτης
Κούρης, καὶ ὑποτάττουσα ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῆς πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.

Τῆς Ὑμετέρας θεοσεβεστάτης καὶ εὐεργετικωτάτης ἡμῖν Ὑψηλότητος δοῦλοι τῶν δούλων
καὶ πρὸς Θεὸν διάπυροι προσέδοται.

1782.

* Niculae-Vodă Garagea, Domn al Țerli-Românești, către un „frate” domnesc (Alexandru Ioan Mavrocordat, Domnul Moldovei) și despre un plan de căsătorie, nereușit, pentru nepotul său.

† Το ἑκλαμπρον ἀδελφικόν της ἄσμενοι ἐ-
λάβομεν· οὐ μετρίως ἐχαροποιήθημεν ἐπὶ τῇ
εὐκταίᾳ της ὕψις. Ἐγνωμεν ἐφεξῆς καὶ τὰ
σημειούμενα περὶ της ὑποθέσεως τοῦ ἡμετέ-
ρου ἄρχοντος, ἀνσφίτου ἡμῶν, ὅστις, μὲ ὅλην
τὴν νεότητά, ἀπῆλαξεν (ὡς ἔχῃ τὴν εὐχὴν
της) τὴν τε Ἐκλαμπρότητα της καὶ ἡμᾶς
τούτου τοῦ κόπου, καὶ ἐκ μέσου ἐποιήσατο
ταύτην τὴν ἀγῶν διαφοράν μεταξὺ ἡμῶν, ὥσάν
ἂν ἐκ πρώτης ἀρχῆς ἀπεκρίθη, ἀπανανό-
μενος τὸ πρᾶγμα τῇ μητρί του. Ὅταν αὐτῇ,
εἰ ἡμέρας πρὶν νὰ γράψῃ ἡμᾶς ἡ Ἐκλαμ-
πρότης της περὶ τούτου, εἶχε γράψῃ τῷ ῥη-
θέντι ἄρχοντι μας, οἷον της, ὅτι ἐτελεῖσας τὸ
πρᾶγμα ἄνευ εἰδήσεώς του, ὁ δὲ, ἐλθὼν καὶ
ἐμφανισθεὶς ἡμῖν, μηδὲν παρ' οὐδενὸς τοιοῦ-
τον εἰδῶσι, μετὰ θαυμάσιον μὲ τῶν ἡμερῶν
καθ' ἣν ἐμέλλομεν νὰ ἐκινήσωμεν καλαρά-
σῃν, ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια μας, παρακαλῶν
καὶ καθικετεύων θερμώτατα νὰ μὴν τὴν δι-
σωμεν εἰς μίαν ὑπόθεσιν ὅπου τὸν γράφει ἡ
μήτηρ του, ὥσάν ὅπως εἶναι ἀδύνατον νὰ συ-
νανέσῃ, καὶ ἐκ τούτου, διὰ τῆς παρακοῆς,
ἡμπορεῖ ἀδίκως νὰ περιπέσῃ εἰς ὀργὴν μας.
Τὸν ἐσηκώσαμεν, πρηγνῇ ὄντα, τὸν ἡρωτῆσαμεν
τὴν ὑπόθεσιν· μᾶς τὴν εἶπεν, ἐμφανίζωντάς
μας ἅμα καὶ τὸ μητρικὸν γράμμα, περιέχον
αὐτολεξεῖς ταῦτα: „Ὅθεν, παιδί μου, καλῆςρον
μέρος διὰ νὰ ζῆς ἐσὺ δὲν εὐρίσκουμεν, καὶ τὸ
ἀπεφάσισα μὲ τὴν εὐχὴν μου καὶ μὲ τὴν εὐ-
χὴν τοῦ Αὐθέντου μας νὰ τὸ τελεῖωσω καὶ
σὲ τὸ φανερώνω, καὶ ἐλπίζω, ὅτι, καθὼς εἰς
ὅλα εὐπειθής, καὶ εἰς τοῦτο“, καὶ εἰς τὸ κα-
νόνι τοῦ αὐτοῦ γράμματος, πάλιν: „ἤξευρε, ἀ-
γαπητέ μοι υἱέ, ὅτι, τὴν ἐρχομένην Κυριακῇν,
ἔσως πρὸ τοῦ νὰ λάβῃς τὸ γράμμα μου, γίνε-
ται ὁ ἀρραβὼν σου, πρὸ τοῦ νὰ κινήσῃ ὁ ὀφη-
λότατός μου Αὐθέντης· καὶ νὰ εἶναι μὲ ὥραις
καλαῖς, καὶ μὲ τὴν εὐχὴν μου“, καὶ πάλιν
εἰς ἕτερον κανόνι: „Κωνσταντῇ μου, τοὺς ἐγέ-
λασας τοὺς ἀδελφούς σου, καὶ τοὺς ἑκαμὲς
μάστι· αὐθαντικὸς ἀρραβὼνας σὲ κάμνω“. Ὁ-
μοίως καὶ ὁ ἀδελφός του, ἄρχοντας της
Καμαράσης, ἐν τῷ αὐτῷ γράμματι, συγχαίρων,
σημειοῖ: „ἀδελφέ, τὴν Κυριακῇν ἔχω νὰ κάμω
τὸν κόσμον ἄνω κάτω, εἰς τὸ ἔσται τοῦ ἀγα-
πητοῦ ἀδελφοῦ καὶ φιλετάτης μου νόμφης Κα-

† Strălucita-Ți [serisoare] frățească am
primît-o bucuroși; nu puțin ne-am bu-
curat de dorita-Ți sănătate. Am aflat
apoi și cele însemnate în afacerea bo-
ierului nostru, nepotul nostru, care, cu
toată tinerețā, a scăpat (nibă rugăciu-
nea Ta!) pe Strălucirea Ta și pe noi
de această trudă, și a scos din mijloc
această neplăcută neînțelegere între noi,
ca unul care chiar de la început a
răspuns, vădind lucrul mamei sale. Când
aceasta, cinsprezece zile înainte de a ni
serie Strălucirea Ta despre aceasta, scri-
sesse aceluia boier al nostru, fiul ei, că a
isprăvit lucrul fără știrea lui, iar el, ve-
nind și înfățișându-ni-se nouă, care nu
știam nimic de la nimeni, cu lacrimi
într'una din zile, când aveam să trimi-
tem călăraș, a căzut la picioarele noastre,
rugându-se și implorând foarte călduros
să nu-l silim la o afacere de care-i
serie mamă-sa, căci e cu neputință a se
învoi, și de aceea poate, nescultând, fără
dreptate să cadă în mânia noastră.
Noi l-am scos, fiind în genuunchi, l-am
întrebat de afacere, și el ni-a spus-o,
vădindu-ni și serisoarea mamei sale, cu-
prinzând chiar acestea: „deci, copile al
mieu, o mai bună parte ca să trăiești
tu nu găsim, și am hotărît cu rugăciunea
mea și cu rugăciunea Domnului nostru
s'o împlinim; și ți-o arăt, și nădăjduiesc
că, precum la toate ai fost supus, și
la aceasta“, și, în marginea aceluiași scri-
sori, iarăși: „află, iubite al mieu fiu, că
în Dumineea viitoare, poate înainte de
a primi serisoarea mea, se face logodna
ta, înainte de a porni prea-înălțatul
nostru Domn; și să fie într'un ceas bun,
și cu binecuvântarea mea“, și, iarăși, la
cealaltă margine: „Costachi al mieu,
tu ai răs de frații tăi, și i-ai făcut ne-
buni, și i-ai biruit; îți fac logodnă dom-
nească“. De asemenea și fratele lui, boie-
rul Tău Cămărașul, în aceeași serisoare,
felicitând, înseamnă: „frate, Duminecă,
am să fac lumea cu susul în jos, întru

τήγος, ἦν τινα καὶ θέλω φιλήσει ἐκ μέρους της, ὥστε τετελειωμένον τὸ πρᾶγμα. Τοῦτο λοιπὸν τὸ τῆς μητρὸς τοῦ γράμματος (τοῦ ὁποίου σώζεται τὸ πρωτότυπον) εἶναι γεγραμμένον κατὰ τὴν ἐκ τοῦ Ἰουλίου τοῦ τρέχοντος πρὸ ἔτους.

Ἀπεκρίθην λοιπὸν τῷ νέῳ ὅτι, ἀγκαλὰ καὶ εἰς συνοικεσίων ὑποθέσεις δὲν ἀγαπῶμεν νὰ ἀνακατεσώμεθα, ἐπειδὴ εἶναι ἄδελγος ἡ ἐκβασίς, καί, ἂν μέλη νὰ τελεσφορήσῃ ἡ ὄχι, μὴ ὅλον τοῦτο τὸ πρᾶγμα μᾶς φαίνεται καλὸν καὶ χαίρειδον, καὶ τὸ μέρος κατὰ πάντα λόγον ἐξαίρετον· ὁ δὲ μεθ' ὅρκου μᾶς ἀπεκρίθη ὅτι κατ' οὐδένᾳ τρόπῳ δὲν τὸ κάμνει καὶ μᾶς παρκαλεῖ, λιλλᾷ οὐτῶν καὶ εἰς τὴν ζωὴν τῶν φιλετάτων μας, νὰ μὴν τὸν διάσωμεν, καὶ ἐρξέης ἀπεκρίθη τῇ μητρὶ τοῦ ὅτι τὸν ἀπεκρίθη.

Μετὰ ταῦτα, περὶ τὰ μέσα Αὐγούστου, ἐλάβομεν καὶ ἀδελφικὸν τῆς ἑλλαμπρον, ἀπὸ τέλους Ἰουλίου γεγραμμένον, τὸ ὁποῖον ἐπειδὴ εἶναι γνωστὸν τῇ Ἑλλαμπρότῃ τῆς τί περὶς, λί ἐτζιλί ἰχζάρ, μόνον ἐνθυμίζομεν τὴν περιλήψιν τοῦ, ὅτι δηλ.: „ἀγκαλὰ ἔπρεπε ὅπῃ αἴης νὰ γράψῃ πρὸς ἡμᾶς περὶ τοῦτου, ὅπου νὰ δώσωμεν τῷ ἡθόντι τὴν ἀδειάν μας, καὶ ἔπειτα νὰ λάβῃ τέλος καὶ ἐκβασὶν ὁ ἀρράβων. πλὴν, διαζόμενος ἀπὸ τὸ στενὸν τῆς εἰς Βασιλεύουσαν βραχείας διαμονῆς τῆς τεκλιφίλῃς πινάεν πιχάτ ἰστιζανίν, ἐξετέλεσε πρῶτον ἡ Ἑλλαμπρότης τῆς τοὺς ἀρράβωνας, καὶ ἔπειτα μᾶς τὸ φανερώσει, καὶ ἐπομένως ὅτι μᾶς στέλλει ἐσφράγιστον καὶ τὸν δακτύλιον τῆς ἀρράβωνας, καὶ μᾶς διορίζει μουπασίρην, καὶ ἐγχειρίζομεν τῷ ἡμετέρῳ, καὶ ἄρχοντι, καὶ ἐκ φαμηλίας ἀνεψιῷ, Μεγάλῳ Ἀρμάση, ὃν καὶ συνίττισι, τέλος πάντων, εἰς τὴν πόναν γράτζίαν μας.

Ἢ πρόθεσις μας ἐνταῦθα δὲν εἶναι νὰ ἐξεπεργασθῶμεν καὶ νὰ βασανίσωμεν τὸ τί ἦν εἶναι τοῦ πράγματος, οὔτε τὴν ποιότητα αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπλῶς ἐκβασίς διηγηματικῇ. Ὅθεν, ἀναλαμβάνοντες τὴν ἀκολουθίαν τῆς διηγῆσεως, ἐπικέχομεν ὅτι, λαβόντες τὸ τοιοῦτον ἀδελφικὸν τῆς, καὶ ἀντιποιοῦμενοι τοῦ τεκλιφίλῃς, ὅπου ὀρίζει ἐν τῷ ἑλλαμπρῳ τῆς, ἀπιστάτως, μετακαλεσάμενοι τὸν νέον, ἐνεχειρίσαμεν αὐτῷ τὸν σταλέντα δακτύλιον, λέγοντες τὸν καὶ τὰ ὅσα μᾶς ὑπεγόρευεν ὁ ὀλίγος μας νοὺς πρὸς προστασίην τῆς ἐκτελέσεως τοῦ πράγματος, τὰ ὅποια ἡμποροῦμεν νὰ ἀποδείξωμεν, τῆς χρείας καλότητος, ἂν δὲν πιστευόμεθα τῇ Ἑλλαμπρότῃ τῆς, ὡσὰν ὅπου, παρόντος καὶ ἄλλου

σἀνἀτητα ἰubitului frate și a prea-iubitei mele mirese Catınca, pe care o voiu și iubi din partea-ta ca un lucru isprăvit“. Ci această scrisoare a mamei lui (al cărui original se păstrează) e scrisă la 15 Iulie din curentul an [17]82.

Ci am răspuns tânărului că, de și în afacerile de căsătorie nu ni place să ne amestecăm, căci nu e sigură ieșirea, și de iese bine ori nu, totuși lucrul acesta ni se pare bun și cu bucurie, și partida întru toate aleasă; iar el cu jurământ ni-a răspuns că n'o face nici într'un chip și ne roagă, pentru Dumnezeu și pentru viața celor prea-iubiți ai noștri, să nu-l silim, și apoi a răspuns mamei sale ceea ce Ți-a răspuns.

După aceea, pe la mijlocul lui August, am primit și strălucita-Ți scrisoare, scrisă la sfârșitul lui Iulie, care, de oare ce e cunoscut Strălucirii Tale ce cuprinde, s'o lăsăm (?); numai amintim cuprinsul ei: „de și se cădea mai întâiu să ni scrii nouă pentru aceasta, ca să-i dăm aceluia voia noastră și apoi să iea sfârșit și ieșire logodna, dar, silit de strămoșii scurtei rămăneri în Constantinopol, din prietenie ai isprăvit întâiu Strălucirea Ta logodna, și apoi ni-o arăți, și pe urmă că ni trimeti pecetluit și inelul de logodnă și ni orânduiești numbașir, și l-am dat alui nostru, și boier și, din familie, nepot, Marele Armaș“, pe care ni-l înfățișezi, la capăt, la *buna grație* a noastră.

Gândul nostru în aceasta nu era să căutăm și să cercetăm ce e lucrul, nici calitatea lui, ci numai expunerea prin povestire. Deci, reluând o urmăre acestei povestiri, adăugim că, luând o astfel de frățescă scrisoare a Ta și, răspunzând îndemnului Tău prietenesc, ce-l poruncești în strălucita-Ți scrisoare, fără zăbavă chemând din nou pe tânăr, i-am dat în mână inelul trimes, spunându-i și câte ni le-a sugerat puțina noastră minte pentru a îndemna la îndeplinirea lucrului, care putem să le și arătăm, dacă nevoia o cere, dacă nu sântem crezuți de Strălucirea Ta, căci, mai fiind de față și altă

προσώπου, ὠμηνήσαμεν αὐτῷ, καὶ ἅμα τῷ ἐνε-
χειρίσαμεν καὶ γράμμα τῆς μητρὸς του, ἐπ' αὐ-
τοῖς δὴ τούτοις γεγραμμένον· ὁ δὲ μᾶς ἀπεκρίθη
ὅτι ἀποκρίνεται τῇ μητρὶ του. Καί, μετὰ ταῦτα,
ὅταν τὸν ἠρωτήσαμεν, καθ' ὃν καιρὸν ἐμέλ-
λομεν νὰ σὺγωμεν εἰς Ἰστινπέλο καὶ ἀπόλου-
σιν τῆς Ἐκλαμπρότητός της, τὸ ἀπεφάσις,
μᾶς ἀπεκρίθη ὅτι δὲν ἤμπορεῖ κατ' οὐδέναν
τρόπον νὰ τὸ κάμῃ, καὶ ἔστειλε καὶ τὸ δα-
κτυλίδι εἰς Βασιλεῦσαν, ἐπειδὴ δὲν εἶναι
διὰ συζύγιαν καὶ ἡ μήτηρ του τὸν ἀδικεῖ εἰς
τοῦτον τὸν μαδδέν, καὶ ὅτι βσζιλῆς δὲν ἤμ-
πορεῖ νὰ γένῃ, ἐπειδὴ, ἀγκαλὰ καὶ ἀπολαμ-
βάνῃ ἀπὸ τὸ ὀφρῖκιόν του ὅσα δὲν ἐφραντά-
ζετο χωρὶς νὰ ἔχῃ κἄνένα ἱστιχάκι, προ-
καταβληθῆσης ἐκδοιεύσεως, μὲ ὅλο τοῦτο
μετ' αὐτὰ μόλις ἀφ' οὗ εὐγάλη τὰ ἐξοδά του,
νὰ ἤμπορέσῃ εἰς δύο χρόνους νὰ ἀποτίσῃ τὰ
χρέη, εἰς τὰ ὅποια τὸν καθυπέβαλεν ἡ μη-
τέρα του μὲ τὰς σχολιάς ἀτραπούς, εἰς τὰς
ὁποίας τὸν ἐχειραγωγῶσας, καὶ ὥσανεῖ τὸν
ἐδίλαξε νὰ ἐκτρέψεται. Καί, ἀγκαλὰ ἀπὸ μέ-
ρους μας τάχα πρὸς αὐτὴν μουςακδέδες πολ-
λοί, καὶ παρὰ πάσαν ἐλπίδαν, μὲ ὅλον τοῦτο,
ἂν δὲν ἀποκτήσῃ ἰδίον του σεμαγέν, καὶ δὲν
ἔδῃ ἐν ἔργῳ ἑαυτὸν ἐφοδιασμένον πρὸς γάμον,
δὲν εἶναι τῶν ἐνδεχομένων νὰ στοχασθῇ τοῦ
νὰ σπητωθῇ καὶ νὰ ἀναλάβῃ φαρμακίαν ἐάρος
ἐπὶ βάσει ὀλίγου τραχώματος καὶ ψιλῶν ἐλ-
πίδων, πολλάκις ἀπατηλῶν.

Μὲ ὅλην τὴν φρόνησιν ὅπου μᾶς ἐφάνη νὰ
ἀναγκάζεται εἰς τοῦ νέου τοὺς λόγους καὶ τὴν
εὐλογόγητα τῆς ἐκθέσεως, ἡμεῖς πάλιν δὲν
ἐλσιψάμεν, χάριν καὶ τοῦ ἄρχοντος Λογοθέτου
Μάνου, διαβαρυμένου ὄντος ὑπὸ τοσοῦτον ἄγχει
φαιηλίας, νὰ τὴν παρακινήσωμεν, — νὰ ζοῦν
τὰ φίλτατά μας—, ἐπαινοῦντες καὶ τοὺς γο-
νεῖς καὶ τὰ ἀτομικὰ πλεονεκτήματα τῆς νεά-
νιδος, ἀγκαλὰ καὶ νὰ μὴν τὴν ἐγνωρίσαμεν,
καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν τὴ τιμιον τοῦ ἄρχοντικοῦ·
νὰ διδάσωμεν ὁμῶς εἰς μυστήριον, θεδαίως δὲν
ἤμποροῦμεν.

Μετὰ ταῦτα, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν μας, δηλ.
ἀπὸ τὴν ἀπόλουσιν της, μᾶς ἐλύπησεν ὁ αὐτός
καὶ τὸ αἶνιγμα τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ ἀδελφοῦ του
ἄρχοντός της Καμαράση (τὸν ὁποῖον ἤξεύρει ἡ
Ἐκλαμπρότης της πῶς δὲν τὸ ἤξεύραμεν, ἐ-
πειδὴ δὲν ἠῦρεν εὐλογον νὰ μᾶς τὸ εἰπῇ) ὅτι
δηλ. ἐστάθη παρὰ τῆς Ἐκλαμπρότητός της
διὰ νὰ τὸν καταπίσῃ μουτλὰν νὰ τὸ κάμῃ,
καὶ ὅτι ἀτός του τζεφρελκαλὲμ ἔδωκε τὴν
ἀποφασιστικὴν ἀπόκρισιν ὅτι δὲν τὸ κάμνει·
καί, ἐπειδὴ ἡ μητέρα του τὸν καταδικάσεν χω-
ρὶς νὰ δώσῃ οὔτε αὐτῷ, οὔτε τῷ Αὐθέντι του

persoană, am vorbit cu dânsul, și tot
odată i-am dat și scrisoarea mamei
lui, scrisă tot pentru acestea; iar el ni-a
răspuns ce răspundea mamei lui. Și, după
acestea, când l-am întrebat pe ce vreme
aveam de gând să ieșim la Istinpelo (?)
pentru întâmpinarea Strălucirii Tale, s'a
hotărît [și] ni-a răspuns că nu poate
în niciun chip s'o facă, și a trimis și
inelul la Constantinopol, căci nu e pen-
tru căsătorie, și mamă-sa îl nedreptă-
țește întru aceasta, și că nu poate fi
batjocurit, căci, de și capătă de la dre-
gătoria lui câte nu-și închipuia, fără să
aibă vre-un drept, ei, ca unul care mai
de'nainte plătise slujba, totuși după a-
ceia abia de-și scoate de acolo cheltuielile,
cum să poată în doi ani să-și plătească
datoriile în care l-a aruncat mamă-sa cu
cărările strămbe, la care l-a condus, și
ca și cum l-ar fi silit să se abată. Și,
cu toate că, din partea noastră, poate
i s'au făcut multe îndatoriri, și peste toată
nădejdea, totuși, dacă n'a câștigat
însuși al său capital și nu se vede de
fapt îndreptat către căsătorie, nu e de
adinis să se gândească a se căs-
nici și a lua povara unei familii pe te-
meiul puținei zestri și a slabelor spe-
ranțe, adesea înșelătoare.

Cu toată înțelepciunea ce ni s'a părut
că reiese din cuvintele tânărului și în-
dreptățirea expunerii, noi iarăși nu am
lipsit, și de hatârul boierului Logofăt
Manu, care e împovărat cu atâta greu-
tate de familie, să-l indemnăm, — așa să
trăiască cele iubite ale noastre—, laudând
și pe părinți și însușirile personale ale
tinerei, de și n'o cunoșteam, și, spînd
limpede, cineea familiei; dar să-l si-
lim la taină, de sigur nu putem.

Pe urmă, după întoarcerea noastră, a-
decă de la întâmpinarea Ta, ne-a su-
părat el și enigma venirii fratelui bo-
ierului Tău Cămărașul (pe care știi Stră-
lucirea Ta că nu l-am știut, căci n'a
găsit cu cale să ni-o spuie), că, ade-
că, a fost trimis de Strălucirea Ta
ca să-l încredințeze neapărat să o facă,
și din însuși condeiul său a dat răs-
punsul cu hotărîre că n'o face și, de
oare ce mamă-sa l-a osândit fără de
voia lui, nici cu a Domnului lui știre,

εἰδῆσιν, καθὼς ἀπ' αἰώνων τοῦτο εἶναι σύ-
νηθες, εὖνομον καὶ καλὴν παρὰ πᾶσι τοῖς εὖ-
νομουμένοις ἔθνεσι, καὶ ὁ φυσικὸς λόγος τὸ
ἀπατεῖ, οὔτε ἀτός του δὲν συγκατατίθεται,
οὔτε συνενεῖ εἰς ἐν ἄτοπον παράλογον πρᾶγμα.

Τώρα δὲ βλέπουμεν, ἐν τῷ ὑστέρῳ τούτῳ
ἐκλάμπρῳ της ὁποῦ μᾶς ἔκαμιν τὴν τιμὴν
καὶ μᾶς ἔγραψεν, ὅτι ἐπανατείνονται κατὰ τὴν
καταπρατικὴν ἢ ἀποπρατικὴν ἡμῶν ἀπόκρισιν
περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως: ἔχει νὰ προσο-
μοιώσῃ καὶ νὰ προσαρμόσῃ τὴν πρὸς ἡμᾶς
ἀδελφικὴν της διάθεσιν, καὶ νὰ ἡξέσθῃ ἐντεῦ-
θεν πῶς νὰ προσφέρῃται ὁ νοῦς μας.

Ἀδελφέ, ὄντας πολλὰ πεπερασμένοι καὶ μέ-
τριος, δὲν ἐννοοῦμεν οὔτε τί ὀρέξει νὰ σημάνη μὲ
τοῦτο, οὔτε ἐκ τίνος αἰτίας προήχθῃ εἰς τοσοῦτον
δυσχερεῖας, εἰς καιρὸν ὁποῦ, ἂν πρέπη ἀπὸ
τοῦς δύο μας ὁ ἕνας νὰ παραπονεθῇ, θαρρῶ
(ῖσως νὰ σφάλλω) ὅτι εἶμαι ἐγὼ αὐτός, ὁ σιω-
πῶν διὰ τὸ ἀσκανδάλιστον καὶ μὲ τὸ νὰ προῦ-
θέμην νὰ ζήσω ἀδελφικῶς καὶ φιλικῶς, καὶ
κατὰ τὸν ριζὴν τῶν Αὐθέντων, χοῦσι μου-
δαρεῖ κάτω μουσαρεῖ ἰλὲ μετὰ της Ἐκ-
λαμπρότητός της, καὶ μὲ γιτονικὴν ἀρμονίαν,
τὴν ὁποῖαν μὲ κάθε λόγον ἔπρεπε καὶ πρέπει
νὰ ἐλπίζω μὲ τὴν Ἐκλαμπρότητά της παρὰ
μὲ κάθε ἄλλον Αὐθέντην. ἔταν θέλῃ καὶ ἡ Ἐκ-
λαμπρότης της νὰ φρονῇ ὡςπερ ἐγὼ εὐλογκρινῶς.

Ἀπλὴν ἔκθεσιν καὶ ἀληθῆ διήγησιν πασῶν
τῶν περιστάσεων τῆς τραγωδίας ταύτης ὑπο-
θέσεως ἐκάμαμεν ἀνωτέρω. Ἄς ἐπικρίνῃ ἡ
Ἐκλαμπρότης της μὲ ἀγγινοῖαν καὶ ἐμπροσ-
της φορασέι τὸ πρᾶγμα, προλήψων ἀφηρη-
μένους, καὶ ἃς κάμῃ τὸ πόρισμα, καὶ δὲν ἀν-
τιτάλλομεν ὅτι, τῷ ὀρθῷ λόγῳ, θέλει εὔρη:
Ἄ ὅτι κατεβλήθη θεμέλιος σὺν ὀρθοῦς εἰς ταύ-
την τὴν ὑπόθεσιν. Καί, ἂν ἤθελεν ἡ δομνίτζα
Σουλτάνα, ἡ διὰ ἰδίᾳ της ἰντερέσα ἡ ἐθελο-
κακούσα πάντοτε εἰς ἡμᾶς, καίτοι πάντοτε
εὐηγογτημένη, ἡ τέλος πάντων ὑπ' ἀνοίας ἐ-
νὸς ἀδελφοῦ τῆς Ἰμπεράτας Ἐκλαμπρότης
(ὄνομα)¹, γόλια αὐθεντεῖοντος, καὶ διακηρύττει
παπίζουσα εἰς ὅλον τὸ Φανάρι: ποῖος τὸν
ψηφῇ τὸν Νικολά-δρόδα², διὰ νὰ κτυπήσῃ γιλιγία
ζουουμίτζα τὸ ἀγιάρι μας κάτω, ἡ Ἐκλαμ-
πρότης ὅμως, ὡς ἀνὴρ, ὡς Αὐθέντης, ὡς πρό-
νομος, ὡς ἀδελφότης καὶ ὁμόνοιος ἐπαγγελ-
λόμενος, διὰ ὅλα αὐτά, καὶ διὰ ἐν καθ' ἕκα-
στον, ποτὲ δὲν ἔπρεπε νὰ θώσῃ ριζὴν³ εἰς ἕνα

cum e datina de veacuri, potrivită și
obișnuită la toate popoarele civilizate,
și însăși firea o cere, el nici nu se
învoiește, nici admite un lucru fără
rost.

Acuma însă vedem, în această din urmă
[scrisoare] a Ta, ce ni-ai făcut cinstea și
ni-ai scris, că Te întinzi cum că după răs-
punsul nostru afirmativ sau negativ pentru
această afacere vei asămăna și potrive
și aplecarea-Ți frățescă spre noi, și [vrei]
să știi de acolo cum se oferă gândul
nostru.

Frate, fiind mult încercat și cumpă-
tat, nu înțelegem nici ce vrei să în-
semni cu aceasta, nici din ce pricină
ai fost adus la această supărare, la o
vreme când, dacă se cuvine ca din noi
doi unul să se supere, cred (poate gre-
șesc) că eu sânt acel care am tăcut pen-
tru a nu fi scandal, și pentru că am voit
mai bine a trăi frățeste și prietenește,
și după *raisonul* Domnilor..., cu Strălu-
cirea Ta, și cu armonie de vecini, pe
care cu fiecă cuvânt se cuvenia și se cu-
vine să o sper cu Strălucirea Ta mai mult
decât cu orice alt Domn, dacă și Strălu-
cirea Ta gândești așa de sincer ca mine.

Am făcut mai sus expunere și povestire
adevărată a tuturor împrejurărilor acestei
ciudate afaceri. Judecă și Strălucirea Ta
cu priceperea și înăscuta-Ți pătrundere lu-
crul, îndepărtând prejudecățile, și să faci
încheierea, și nu ne îndoim, că, la dreptul,
vei afla: întâiu că Te-ai aruncat, temei-
nic, fără dreptate în această afacere. Și,
dacă a vrut domnița Sultana, sau pentru
înseși ale ei interese, sau din rea-voință
totdeauna față de noi, de și totdeauna
i-am făcut bine, sau, în sfârșit, din nebulia
unui frate al Strălucirii Tale [numele],
acuma domnind, să trâmbițeze în tot Fa-
narul: cine-l consideră pe Nicolae-Vodă,
pentru a lovi... trecerea mea și a o
dărâma, Strălucirea Ta însă, ca bărbat, ca
Domn, ca om euminte, ca unul care ai
vestit frăție și bună înțelegere pentru
toate acestea și pentru fiecare în parte
una câte una nu trebuia să dai dreptate

¹ Fiind o culegere de formular, se înscamnă lipsa numelui.

² Caragea.

³ Iar *raison*.

τοιούτων παράλογον καὶ χιλάρι καιδεῖ μεριγέ κίνημα, καὶ ὅχι νὰ συγκατατεθῇ εἰς τὰ ἄτακτα αὐτῆς κινήματα κατὰ τὴν ἱκτιζάν τῆς ἀδελφότητος, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν ἐλέγξῃ, καὶ νὰ τὴν νοθεύσῃ πατρικῶς, καὶ νὰ τὴν ἐμποδίσῃ τέλος πάντων νὰ τὸ κάμῃ, κατὰ τὸν πρόποντα μεταξὺ Αὐθέντων καὶ Αὐθέντων ἀδελφῶν τρόπον. Β' ὅτι καί, τοῦτων οὕτως ὄντων, δὲν ἡκολουθήσαμεν τὰς ἐννοίας ὅπου φέρεται παντὶ ἀνθρώπῳ ἐμπνέει ἡ φιλοτιμία: κρεῖττονως πάθους γινόμενοι, ἐπέσαμεν εἰς τὰ ἔχνη τοῦ φιλοκάλου καὶ τῆς μετριότητος, καί, ἀναλογιζόμενοι, ἅμα μὲ εἰς τὸ ἔργον ὅσιον, ἅμα δέ, ὡς εἴπομεν, καὶ τὸ βάρος τοῦ ἀρχοντικοῦ τοῦ ἀρχοντος Λογοθέτου κυρίτζη Νικολάκη Μάνου, περὶ οὗ, καὶ διὰ τὴν εἰλικρίνειάν του, ἐγνωμονοῦμεν, εἴπομεν πολλά, παραινέσαμεν, ἐπηνέσαμεν, τὸ ἐφ' ἡμῖν ἐκάμαμεν, τῇ φωνῇ τοῦ εὖ ποιεῖν μᾶλλον, ἢ τῇ εἰς τῆς ἀνθρωπίνης φιλοτιμίας ἐπόμενοι.

Ἄς λάβῃ, παρακαλοῦμεν ἀδελφικῶς, τὴν καλωσύνην νὰ βασανίσῃ ἐν ἑαυτῇ τὸ παράλληλον, καὶ ἄς ἐπιφέρῃ τὴν ψῆφον, ἣν οὐ μέλαινεν καθ' ἡμῶν, μὲ βεβαιότητα ἐλπίζομεν, πεπεισμένοι καὶ περὶ τῆς φρονήσεως καὶ περὶ τοῦ φιλοδικαίου τῆς Ὑμετέρας Ἐκλαμπρότητος, ὡσάν ὅπου, ὅταν ἔλθῃ περὶ τιμῆς, εἶναι γνωστὸν τῇ Ἐκλαμπρότητι τῆς ὅτι: α' ὅν ἐγίχθη ἡ ἰδική μας, καὶ ὅτι, καὶ ἰδιωτεύοντες ἔτι, τὴν τιμὴν μας τὴν ὑπερασπιζόμεθα καὶ τὴν διαφενδεύομεν, μὲ τίμημα τοῦ αἵματός μας. τοιαύτας ἐννοίας ἐμπνευσθέντες παιδιόθεν εἰ ὀρισμός τῆς ἄς στοχασθῇ μετ' ἐπιστάσις καὶ τὴν περίληψιν τοῦ αὐτοῦ ἐκλαμπρωτάτου ἀδελφικοῦ τῆς, καὶ τούτων ἤδη, καὶ ἄς περιστραφῇ ἂν εἶναι ἐν αὐτοῖς προτάσεις τινὲς ἀντιθέγουσαι, ἐλπίζομεν λοιπὸν μετὰ βεβαιότητος ὅτι: ἡ σύνασις τῆς θέλει κάμῃ τὴν κρίσιν ὀρθοτάτην. Εἰ δέ καί, παρὰ πᾶσαν ἐλπίδαν, ἤθελεν ἐπιμένῃ ἡ Ἐκλαμπρότης τῆς εἰς τοῦτο, ἐπειδὴ ἡμεῖς, ἐξοδεύσαντες ὅλην τὴν ῥητορικὴν δύναμιν (μὲ ὅλον ὅπου πολλὰ ὀλίγης μετέχομεν) καὶ ὅλην μας τὴν αὐθεντικὴν προτροπὴν, δὲν ἱσχύσαμεν νὰ καταπέσωμεν τὴν ῥηθέντα ἄρχοντα καὶ ἀνεψιὸν μας, καὶ νὰ βιάσωμεν, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν: εἰς τοιαύτην ὅλην δὲν ἡμποροῦμεν, διὰ τὴν ἐκλαμπροτάτην ἀδελφικὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὴν ἀγαθοῦ ἔργου ἐκτέλεσιν συγκαταβαίνομεν εἰς ἓνα ἄλλο τρίτον μέσον πρὸς ἐκκλίαν τοῦ πράγματος καὶ τοῦ αὐθεντικοῦ τῆς ἱραδὲ ἐνέργειαν: αἰδοῦμεν τὴν ἄδειαν τῷ ῥηθέντι ἀνεψιῷ μας νὰ μεταβῇ εἰς ἐκδοῦλεύουσιν τῆς χαϊρλίδικης προθέσεώς τῆς, καὶ ἡμᾶς κοντά, ὅπου δὲν μᾶς κομποφάινεται

la o astfel de pornire fără rost..., și nu să te unești la cele fără rânduială mișcări ale ei contra cerinței frăției, ei s'o și mustrî și s'o sfătuiesti părintește, și s'o împiedeci: în sfârșit, să faci după felul ce se cuvine între Domni și între Domni frați. Al doilea, că, și acestea fiind astfel, n'am urmat gândurile pe care din fire le insuflă oricărui om amorul-propriu: urmând uneii mai bune pasiuni, am căzut la pașii iubirii de bine și ai măsurii, și, gândindu-ne și la lucrul cuvincios, și apoi, cum am spus, și la sarcina de familie a dumisale Logofătului chiriți Nicolachi Manu, pentru care, și pentru sinceritatea lui, mulțămim, am spus mult, am mișcat, am recomandat, am făcut ce puteam, mai mult cu glasul celui ce vrea binele decât cu sila (contra) filotimiei ome-nești.

Iea, te rugăm frățeste, bunătatea să încerci în aceasta paralela și să pui bila nu cea neagră contra noastră, cum nădăjduim, fiind sigur incredințați și despre înțelepciunea și despre iubirea de dreptate a Strălucirii Tale, așa că, atunci când ar veni lucrul la cinste, e știut Strălucirii Tale că: 1-in, s'a atins cinstea mea, căci, și fiind încă un particular, ținem sus și apărăm cinstea noastră, cu prețul sângelui nostru, inspirați încă din copilărie de astfel de griji; sau, dacă hotărîrea Ta e să judeci cu luare aminte și cuprinsul celei d'întăiu scrisori prea-strălucite a Tale și, în acestea, să cercetezi de sânt în ele chestii protivnice. nădăjduim cu siguranță că socotința Ta va face judecata cea mai dreaptă. Iar, dacă, peste toată speranța, ar rămânea Strălucirea Ta întru aceasta, de oare ce noi, cheltuind toată puterea elocvenței (cu toate că o avem prea puțină) și tot domnescul nostru îndemn, n'am putut să convingem pe acei hoier și nepot al nostru, și să facem silă, cum am spus mai sus, la o astfel de materie nu putem, dar, pentru sinceritatea prea-strălucită frățescă și săvârșirea lucrului bun ne învoim și la un alt, al treilea, mijloc pentru ușurința lucrului și punerea în lucrare a iradelei Tale domnești: dau voie acelui nepot al nostru să se mute la slujba veselului Tău gând, și noi alături, căci nu ni pare rău

διὰ τοιούτου τρόπου, κατέδεττε συναιδέσθαι τοῦτο, καὶ τὸ χαίρομεθα, καὶ τὸ ἐπιθυμοῦμεν βεβαίωτατα.

Ἐν τοσούτῳ θέλει ἠξιεῖται ὅτι ὁ νέος, κακῶς πάσχων κατὰ τὴν ὑγίειαν του, δι' ἀδείας μας ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν πρὸ ἡμερῶν, καὶ εὐρίσκεται νοσηλευόμενος ἔξω, καί, μὴ θυνάμενος νὰ ἐξακολουθήσῃ οὐδὲ τὰ τοῦ ὀφρικού του, ἔχων ἔτι νὰ διατρέψῃ καιρόν, καί. ἂν ἀναλάβῃ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Βουκουρέστι, ἂν ὅμως ἡ νόσος ἱσχυρογνωμονοῦσα τὸν διασπῇ εἰς τὴν αὐτὴν ἐπισηφαλὴ κατάστασιν, δὲν ἠξιεῖται τί θέλει διασθῇ νὰ κάμῃ.

Τὴν δὲ φιλίαν, ἀδελφικὴν σύμπνοιαν καὶ γιτονικὴν ἀρμονίαν, ὅτι τὴν ἐπιθυμοῦμεν, τὴν θέλομεν, καὶ τὴν πρὸς τὴν ἐπιθυμοῦμεν, καὶ διὰ τοῦ παρόντος μας ἤδη, ὡς καὶ πρὸ τοῦτου πολλάκις, τὸ κάμνομεν ἐκείνῃ τῇ Ἐκκλησιᾷ τῇς, καὶ ὅτι εἶναι καὶ σωτήριον ἡμῖν, καὶ τοῖς θύοι βασιλικοῖς ταμείοις ἐπωφελέστατον, καὶ μουναστικόν τῷ ἱερεῖ τῶν πολυχρονίων αὐθέντων μας.

Ἀς λάβῃ πρὸς τοῦτοις τὴν καλοσύνην νὰ ἀναλογισθῇ ὅτι ἡμεῖς, ἀγαπῶντες καὶ ἐπιθυμοῦντες, ὡς εἴπωμεν, τὴν φιλίαν καὶ ἀγάπην τῆς Ἐκκλησιᾶς τῆς, δὲν καταχρησάμεθα ὁμῶς ποτὲ τοῦτω, καὶ μέχρι τοῦδε κἀνένα ἐκλήρι δὲν τὴν ἐκάμαμεν, οὔτε ἐτολήσαμεν νὰ παραδιδόνωμεν ἕνα μας ἀδελφὸν εἰλικρινῇ, ὅσον ἐκ τῆς ἰδίας μας καρδίας ἠμποροῦμεν νὰ συμπεράνωμεν.

pentru un chip ca acesta..., căsnicia aceasta legiuită, și ne bucurăm, și foarte sigur că o dorim.

Între acestea vei ști că tânărul, ducând-o rău ca sănătate, cu voia noastră a plecat de aici acum câteva zile, și se află bolnav afară, și, neputând să urmeze nici ale dregătoriei lui, având să mai treacă vreme, dacă se îndreaptă trebuie să se întoarcă la București, dar, dacă boala, întărindu-se, îl ține în această stare șubredă, nu știm ce va fi silit să facă.

Iar că noi dorim, voim și pretindem prietenia, frățeasca unire și vecineasca armonie, și prin această scrisoare a noastră, cum și înainte de aceasta adese ori, chemăm asupra acesteia luarea aminte a Strălucirii Tale, și e și mântuitor pentru noi și foarte folositor pentru cele două Vistierii împărătești, și foarte potrivit pentru slujba stăpânilor noștri, cari să trăiască întru mulți ani.

Pe lângă aceasta, să faci bine să Te gândești că noi, iubind și dorind, cum am spus, prietenia și iubirea Strălucirii Tale, n'am abusat vre-odată de aceasta, și până acum nu Ți-am făcut nici un chip, nici n'am îndrăznit să îngreuiem pe un frate al nostru sincer, întru cât din inima noastră însăși putem să tragem încheiere.

CLV.

* Mihai-Vodă Suțu către Postelnicul Costachi Ierachi, despre numirea sa.

1783.

† Τιμώτατε καὶ εὐγενέστατε ἡμέτεροι ἄρχων πρόφην Μεγάλῃς Ποστέλνικῃ Ἱεράκῃ, ἡμεῖς προσφιλέστατε ἀνεψιέ, τὴν Εὐγενεῖαν τῆς προσφιλοῦς χαιρετοῦμεν.

Εἴη ὑγιαίνουσα ἐν εὐημερίᾳ, ὡς ἐφίεται. Ἐπειδὴ θεῖα συνάρασι παρελάβαμεν τὰς ἡμέρας τῆς ἡγεμονίας τῆς Αὐθεντίας Οὐγκροβλαχίας, δὲν ἐλείψαμεν νὰ γράψωμεν καὶ τῇ Εὐγενεῖᾳ τῆς, δίδοντες αὐτῇ τὴν αὐθεντικὴν ἄδειαν διὰ νὰ ἔλθῃ πρὸς ἡμᾶς. Ταῦτα, καὶ τὰ ἕτη τῆς εἶχαν πολλά καὶ ὑγιεινά.

† Prea-cinstite și prea-nobile boier al nostru fost Mare Postelnic, Ierachi, al nostru prea-iubit nepot, salutăm cu iubire pe Nobleța Ta.

Fii sănătos în bună stare, cum dorești. De oare ce cu voia lui Dumnezeu am luat frânele stăpânirii Domniei Ungrovlahiei, n'am lipsit să scriem și Nobleței Tale, dându-ți domneasca voie să vii la noi. Acestea, și anii Țăi fie mulți și sănătoși.

CLVI.

1783. * Mihai-Vodă Suțu către Postelniceasa Ecaterina Suțu, despre numirea sa ca Domn.

† Τιμιωτάτη καὶ εὐγενεστάτη ἀρχ. Ποστέλνιτζέσσα, Αἰκατερίνη Σούτζη, ἡμετέρα ἀγαπητὴ καὶ περιπόθητη ἀδελφὴ, τὴν Εὐγενεσίαν τῆς ἀδελφικῶς ἀσπαζόμενοι, ἡδέως προσαγορεύομεν διαφυλάττοι αὐτὴν τὸ Θεῖον ἐν ὕψει καὶ εὐτυχίᾳ, μετὰ μακροβιότητος, ὡς ἐφίεται.

Ἐπειδὴ καὶ θεία συνάρσει ἐξετελέσθη αἰσίως καὶ τὸ ῥέσμι τῆς βραδυσίσης ἡμῖν παρὰ τῆς κραταιᾶς Βασιλείας αὐθεντίας τῆς Οὐγκροδλαχίας, δὲν ἐλπίσαμεν, μετὰ τὴν ἐρουγαν τῆς ἐφετῆς ἡμῖν ἀγαθῆς ὕψεως τῆς, διὰ τὰ χαροποιθῆ. Εἴθε δὲ ὁ ἅγιος Θεὸς τὰ εὐδοκήσῃ τὰ εἶναι καὶ αὐτὴ μας ἡ Αὐθεντία ἐν ὥραις ἀγαθαῖς καὶ αἰσiais, καὶ πᾶσι τοῖς περὶ ἡμᾶς πανεύθυμος. Γνωρίζουσα δὲ ἡ Εὐγενεσία τῆς τὴν πρὸν αὐτὴν ἡμῶν διάθεσιν, καὶ ὅτι χαροποιούμεθα λαμβάνοντες γράμμα τῆς, ὅς μὴν διαλείπῃ ἀπὸ τοῦ τὰ μᾶς γράψαι συνεχῶς τὰ περὶ τῆς ἐφετῆς ἡμῖν ἀγαθῆς ὕψεως τῆς ἥς τὰ ἔτη εἴησαν πλεῖστα καὶ ὕψιστά.

Τῆς Εὐγενεσίας τῆς.

[Μιχαὴλ Σούτζος.]

† Prea-cinstită și prea-nobilă dumneata Postelniceaso, Ecaterina Suțu, a noastră iubită și prea-dorită soră, salutând frățeste pe Nobleța Ta, ne îndreptăm cu plăcere spre tine: să te păzească Dumnezeu în sănătate și fericire, întru mulți ani, cum dorești.

De oare ce și cu voia lui Dumnezeu ni s'a săvârșit în chip fericit și întărirea oficială a Domniei Ungrovlahiei, care ni s'a dat de către puternica Împărăție, n'am lipsit, împreună cu cercetarea celei dorite nouă sănătăți a tale, să te bucurăm. Dar da sfântul Dumnezeu să fie și Domnia aceasta a noastră în ceasuri bune și binecuvântate, și tuturor celor de pe lângă noi cu toată buna plăcere. Ci, cunoscând Nobleța Ta aplecarea noastră bună către tine și că ni face bucurie primind scrisoarea ta, să nu lipsești să ni tot scrii cu privire la sănătatea ta nouă dorită; ai cării ani fie cât de mulți și sănătoși.

Al Nobleței Tale

[Mihail Suțu.]

CLVII.

1783. * Mihai-Vodă Suțu către Postelnicul Costachi Ierachi, despre indeplinirea unei porunci.

† Τιμιώτατε καὶ εὐγενέστατε, ἡμέτερε ἄρχων πρῶφην Ποστέλνικε Κωνστάκη Ἱεράκη, εἴης ὕψιστων ἐν εὐημερίᾳ.

Ἐλάβομεν τὸ γράμμα σου καὶ εἶδομεν ὅτι ... ἔχει τὰτην τὴν αὐθεντικὴν μας ἀδειαν, μηδὲλως ἀμφιβάλλον ὅτι διατελείται πάντοτε, εἰς τὴν αὐθεντικὴν μας εὐνοίαν. Ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ οἱ χρόνοι σου εἴησαν παρὰ Θεῶ πολλοὶ καὶ εὐτυχεῖς.

† Prea-cinstite și prea-nobile al nostru boier fost Postelnic Costachi Ierachi, fii sănătos în fericire.

Am primit scrisoarea Ta și am văzut că ai avut o astfel de îngăduință domnească, neavând nicio îndoială că se indeplinește totdeauna, pentru domnescul nostru interes. Acestea decamdată, și anii Tai fie de la Dumnezeu mulți și fericți.

CLVIII.

1783. * Mihai Suțu-Vodă către capuchehaiaua Alexandru Callimachi, despre sentimentele ce-i păstrează².

† Ἐκλαμπρότατε καὶ περίθλεπτε πειζαδὲ, κύριε Ἀλέξανδρε Καλλιμάχη, ἡμέτερε ὡς ἀδελφὲ ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε, τὴν Ἐκλαμπρότητα τῆς ἀδελφικῶς περιπτυσσόμενοι, ἡ-

† Prea-strălucite și ilustre beizadea, domnule Alexandru Callimachi, al nostru ca un frate iubit și mult dorit, îmbrățișând frățeste pe Strălucirea Ta, cu plăcere

¹ De-asupra: εἰς ἀδελφὴν = „către soră”.

² N-rul următor e dat fără întrerupere, dar tot cuprinsul, venit de la un om inferior și sârac arată alt corespondent.

δέως κατασπαζόμεθα, καὶ τιμωτάτοι καὶ εὐγενέστατοι ἡμέτεροι ἄρχοντες καποῦ-κίαχα-γιάδες τῆς ἡμετέρας Αὐθ[εντίας] Οὐγκροβλαχίας, ἡμέτεροι προσφιλέστατοι, τὴν Εὐγενεῖαν σας προσφιλῶς χαιρετοῦμεν καὶ ἀσπαζόμεθα. Ὁ Κύριος Θεὸς νὰ σας διαφυλάττοι ἐν ἁγρῇ ὕψει καὶ ἐπιτυχίᾳ τῶν ὧν ἐφίεσθε ἀγαθῶν.

Τὰ ἀπὸ κ' ἑς Ἰουλίου γεγραμμένα γράμματά σας λαθόντες, ἐπὶ τῇ ἀγαθῇ ὕμῳ ὕψει ὑπεσχάτημεν. Ἐγνωμεν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς σημειούμενα, ὧν ἀπάντων ἤδη τὰς ἀποκρίσεις ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῷ περικλειομένων κοινῶν πιττακίων θέλετε πληροφορηθῇ. Γράφομέν σας δὲ καὶ ἔτι ἄλλο νεώτερον. Οἱ δὲ χρόνοι σας πολλοὶ καὶ εὐτυχεῖς.

Τῆς Ἐκλαμπρότητός της καὶ Εὐγενείας σας
ὅλος ἐννοῦστος
Μιχαήλ Σοῦτζος Βοεδόδας.

Te salutăm, și tot așa pe prea-cinstiții și prea-nobili noștri boieri capuchehaialele Domniei noastre a Ungrovlahiei, ai noștri prea-iubiți; cu dragoste felicităm și îmbrățișăm pe Nobleța Ta. Domnul Dumnezeu să vă păzească în înaltă sănătate și dobândirea tuturor doritelor bucurii.

Primind scrisorile Tale de la 27 Iulie, ne-am bucurat la toate de buna voastră sănătate. Am cunoscut și cele însemnate în ele, ale căror răspunsuri le veți afla de la pitacele obișnuite cuprinse în aceasta. Vă mai scriem și altceva mai nou. Iar anii voștri fie mulți și fericți.

Al Strălncirii Tale și al Nobleței Voastre
cu totul prea bine-voitor
Mihail Suțu Voevod.

CLIX.

* Scrisoare a unui Grec din Constantinopol către Mihai-Vodă Suțu, despre ajutorul de 500 de lei ce i se dă și datoria de recunoștință ce o are față de beizadea (Alexandru Callimachi).

1783-6.

Ἄν ἐπιλήψιμος ἄείποτε ἡ ἀπὸ μέρους τοῦ δοῦλου της σιωπῆς, θεωρουμένη ταῖς κατὰ μᾶλλον καὶ ἥττον ἰδιαζούσαις ἡμᾶς περιστάσεσιν, ἀσὺγγνωστος ὅμως καὶ καταδικαστέα θέβαια, ὅταν ἡ πρὸς τὸ εὖ ποιεῖν αὐτῆς διάθεσις καὶ θία ζητῇ τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ καταναγκάζει τὴν λύσιν τῆς κάθε σιωπῆς πρὸς ἀπότησιν ὀφειλομένων αὐτῇ εὐχαριστήσεων, ἐπηρειζόμενος εἰς μόνον τὸ σαφῆσαι καὶ ἁπλαστον τοῦ ἥθους μου, ὅπερ ἀπὸ τύχης ποτὲ καὶ αὐτῇ ἴσως γνωστόν. Ἐλπίζω ὅτι οὐδὲν τῶν κατωτέρω θέλει ἐκλάβῃ ὡς τετριμμένα πρὸς παράστασιν εὐχαριστήσεων. Ἡ πραγματικῶς ἐνδείξις τῆς πρὸς ἐμὲ αὐθεντικῆς αὐτῆς εὐποιίας, τῶν κατὰ μῆνα ἤδη διορισθέντων μοι 500 γροσίων, πρὸς ἀνακουφισμὸν τοῦ δυσφόρου βάρους τοῦ πτωχικοῦ μου, προσέθηκέ μοι χρέος ἀναγκαιρέτου εὐγνωμοσύνης καὶ ὁμολογίας τῆς καθυποχρεώσεώς μου, ἥτις τὰ νῦν ὑπερσπερίσσει μέν. Οὐδόλως δὲ συμφωνῶ νὰ ἀναφυῇ ἡδη, ἐπειδὴ ὁ κατὰ τὸν ἱκτιζάν τῆς εὐγενοῦς καὶ ἀδιαθέτου ψυχῆς συμπαθητικὸς καὶ φιλόκαλος τρόπος τοῦ ἐκλαμπρωτάτου παῖζαδέ, παμφιλτάτου αὐτῆς, μὲ τὸν ὅποιον ἐκ πρώτης ἀρχῆς καὶ μέχρι τοῦδε δὲν ἔπαυσεν ἀπὸ τὸ νὰ φέρεται ἰδιαιτέρως πρὸς ἐμὲ, πρὸ καιροῦ ἐνέπνευσε τῷ δούλῳ της αἰσθητικὴν τὴν πρὸς τὸ Ὑψος τοῦ ὀποληπτικῆς εὐγνωμοσύνης μου, διότι φανερά ἡ εὐνοική πηγὴ ἐξ ἧς ἀνέβλυσε τὸ πρὸς τὸν δούλόν του εὐδιάθετον τῇ Ἐκλαμπρότητί του, παρεπόμενον τῇ θαφίλῃ αὐτῆς αὐθεντικῇ βουλῇ καὶ ἰραδί. Ἀπ' ἀρχῆς τοίνυν καὶ ἥδη μάλιστα τρανώτερον πεπεισμένος εἰς τὴν περὶ πάντας καὶ περὶ ἐμοῦ ἰδιαζόντως εὐνοϊκὴν διάθεσιν τοῦ Ὑψους τοῦ διαθέσιν, καθομολογῶ ἑμαυτὸν θερμὸν ὑπόχρεον καὶ δοξατὴν διάπειρον ὑπὲρ τῶν κατὰ θυμὸν τῆς αὐτῆς Ὑψηλότητος, ἦντινα εἰς μακροΐωνας ἀλώδητον καὶ ἀνεπηρέαστον διατηροῖ Κύριος. Ἀπειρος καὶ ἀνερμηνεύτος, ὕψηλότης Αὐθέντα, ἡ θεία Πρόνοια ὁμολογῶ ὅτι αὐτῇ προφανέστατα καὶ μὲ δέσσωσε τοσοῦτων καὶ τηλικούτων κινήτων δεινῶν καὶ συμφορῶν, αὐτῇ καὶ μετὰ ταῦτα „ἀλλ' οὐ γὰρ μιμούλιν“, καί, διὰ νὰ εἰπῶ κατ' ἀλγύστερα, διὰ θαύματος μέχρι τοῦδε μὲ ἔκαμαν ἐκδάρη μὲ τρόπους τῇ ἀληθείᾳ καὶ εἰς ἐμὲ ἄγνωστους. Ἡξέσθω ὅτι δὲν λανθάνουσι τὴν αὐτῆς Ὑψηλότητα τὰ ἐπισυμβάντα μοι ἰδιαιτέρως δεινὰ καὶ παικίλα δεινὰ καὶ ἀτυχήματα, ἅτινα ὡς ἀπίθανα ἴσως τοὺς πλείστους νὰ λανθάνουσιν. Ὁ λόγος μου τώρα δὲν εἶναι, ὕψηλότης, περὶ ἐνοχῶν, ὧν τὸ ὑπέρογκον εἶναι χερὲς δεσπότης, ὡς ἀσυγκρίτως ὑπέρτερον τῆς δυνάμεώς μου, περὶ τοῦ πορίζεσθαι τὰ ὧν οὐ καθήκον ἐστὶν εὐδαίμων ἤθελα εἶναι, ἂν ἡμποροῦσα νὰ προσθέσω, χεῖρας καὶ εὐτυχέστερος ἂν μὲ ἐμυνέντε πρὸς ἐνέχειρον, παντοία γύμνωσις, παντελής στέρησις, τελεία ἀμηχανία, βάρος φαρμῆλιας οὐ τὸ τυχάνει ἀπαιτιῶν ἀφρόντως τὰ πρὸς τὸ ζῆν, τὰ πρὸς σύστασιν, τὰ πρὸς ἀνατροπὴν καὶ παιδεσίαν. Ἡ πρὸς τὴν χριστιανικωτάτην της καρδίαν πεποιθησίς μου μὲ παρεθάρυνε νὰ ἐνοχλήσω τὰς ἐκλαμπρότητας

της ἀκοάς μὲ τὴν ἀτελῇ περιγραφῇ τῶν κακῶν μου· τὰ ὅποια ὑπὸ τῆς ἐξ ὕψους δυνάμεως ἐξοικονομήθησαν μέχρι τοῦδε, καὶ ἤδη χρήζονται, τὰ μέγιστα, συμπαθείας, ἡ αὐθεντικῇ αὐτῆς κηδαιμονία συνέβαλε, καθυποβάλλουσα, εἰς τὸ νὰ δέσμαι ἐκτενῶς ὑπὲρ τῶν πανθ' ὅσων αὐτῇ ἐφεστών καὶ ὑπὲρ τῆς ἀμεταπτώτου εὐδαιμονίας τῆς αὐτῆς Ἰψηλότητος.

CLX.

1786,
25 April.

Nicolae Mavrogheni, Domnul muntean, recunoaște o datorie de 67.710 de la giuvaergiul constantinopolitan Manolachi.

Ἰω. Νικόλαος Πέτρος Μαυρογένης, ἐλέω Θεῷ Βοεβόδας, Αὐθεντής καὶ Ἡγεμὼν πάσης Οὐγγροδλαχίας.

Διὰ τῆς παρούσης αὐθεντικῆς ἐνυπογράφου καὶ ἐνσφραγίστου δμολογίας δηλοποιούμεν ὅτι ἐλάβομεν διὰ χρεῖαν τῆς ἡμετέρας Αὐθεντίας παρὰ τοῦ Μανολάκι Τζεδαχερτζή, εἰς εἴκοσι κομμάτια τζεδαχειρικῶν, γρόσια 67.710, ἥτοι ἐξήντα ἑπτὰ χιλιάδας καὶ ἑπτακόσια δέκα, ἅπερ ὁποσχόμεθα ἀποδοῦναι τῇ Τιμητέτῃ του ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς διορίαν μηνῶν ἑξ· δύο καὶ ἐδόθη ἡ παρούσα αὐθεντικῇ.

αψπες, Ἀπριλίου κς'.

Ἰω. Νικόλαος Μαυρογένης.

πς', Ἀπριλίου, ἐδόθησαν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐκ τῶν ὀπισθεν, ἥτοι τρεῖς χιλιάδες καὶ πεντακόσια . . . γρ. 3.500

πς', Νοεμβρίου 3, ἔλαβον διὰ μίαν πόλιτσαν ὁποῦ ἐτράβιξα εἰς ὄνομα Μπασά Πάνου Στέργιου, ἡ ὁποία ἦλθεν ἐξωφλημένη εἰς τὸν ἄρχοντα Ποστελνίκου Σκαναβήν, γρόσι. εἴκοσι χιλιάδες, ἥτοι . . . γρ. 20.000

πς', Δεκεμβρίου 15, ἔλαβον διὰ χειρὸς τοῦ ἄρχοντος Ποστελνίκου Σκαναβῆ γρόσια δύο χιλιάδες διακόσια . . . γρ. 2.200

87, Μαρτίου 9, ἔλαβα διὰ χειρὸς Ποστελνίκου Σκαναβῆ γρόσια ἑπτὰ χιλιάδας δέκα . . . γρ. 7.010

87, Ἰουλίου 19, ἔλαβα μίαν πόλιτσα ὁποῦ ἐτράβιξα ἐξωφλημένην εἰς ὄνομα Πάνου Στέργιου, καὶ ἔγινε ταχέϊ διὰ χειρὸς Ποστελνίκου Σκαναβῆ γρόσι. εἴκοσι χιλιάδες . γρ. 20.000

ἔτι πενήντα δύο χιλιάδες καὶ ἑπτακόσια δέκα . . . γρ. 52.710

1787, Νοεμβρίου, ἔλαβα εἰς πόλιτσαν ἀπὸ χαβάλην Ὀκνῶν, παρὰ τοῦ Δημητράκη Τουρναδίτου γρόσια τέσσαραις χιλιάδαις πεντακόσια, ἥτοι γρ. 4.500

1788, ἔλαβον ἔτι εἰς πόλιτσαν ἀπὸ

Io Nicolae Petru Mavrogheni, cu mila lui Dumnezeu Voevod, Domn și stăpân a toată Ungrovlahia.

Cu cea de față domnească de mână mea și pecetluită recunoaștere arătăm că am luat pentru nevoia Domniei Noastre de la Manolachi giuvaergiul, în douăzeci de bucăți de giuvaericele, lei 67.710, adică șaiszeci și șapte de mii și șapte sute zece, pe cari făgăduim a-i da înapoi Cinstei Sale de azi în termen de șase luni; pentru care s'a dat și [serisoarea] domnească de față.

1786, April 25.

Io Nicolae Mavrogheni.

86, April, s'au dat în acea zi din cele de pe dos, adică trei mii și cinci sute . . . lei 3.500

86, Noiembrie 3, am primit printr'o poliță ce am tras-o pe numele lui Bașa Panu Sterghie, care a venit plătită la dumnealui Postelnicul Scanavi, lei douăzeci de mii, adică . . . lei 20.000

86, Decembrie 15, am luat prin mână boierului Postelnic Scanavi lei două mii două sute . . . lei 2.200

87, Mart 9, am luat prin mână Postelnicului Scanavi lei șapte mii zece . . . lei 7.010

87, Iulie 19, am luat o poliță ce s'a tras plătită pe numele lui Panu Sterghie, și s'a făcut *tahrichi* prin mână Postelnicului Scanavi lei douăzeci de mii, . . . lei 20.000
Și încă cinzeci și două de mii și șapte sute zece . . . 52.710

1787, Noiembrie, am luat la poliță de la havaleaua Ocnelor, de la Dumitrachi Turnavitul, lei patru mii cinci sute, adică . . . 4.500

1788, am luat încă la poliță de la

χαβαλὲν Ὀκνῶν παρὰ τοῦ Δημη-
τράκη Τουρναβίτου, εἰς λογαριασμὸν
τοῦ Ὑψους του, γρόσια τέσσαρες
χιλιάδας πεντακόσια γρ. 4.500
1788, Αὐγούστου καί, ἔλαβον ὁ Τζε-
βαχερτζής Μανολάκης τέσσαραις χι-
λιάδες γρ. 4.000
65.710

havaleaua Oenelor, de la Dumit-
rachi Turnavitul, pentru soco-
teala Înălțimii Sale, lei patru
mii cinci sute 4.500
1788, August 21, a luat giuvaergiul
Manolachi patru mii lei 4.000
65.710

CLXI.

Epigrame către Nicolae-Vodă Mavrogheni.

De la
1786.

Πρὸς τὸν ὑπέρτατον ἡγεμόνα κύριον Νικόλαον ἐπιγραμμα ἡρωολεγειῶν ἐγκωμιαστικόν, ἐν
ᾧ οἱ μετὰ τὴ τετράστιχον ὁκτῶ στίχοι κατὰ βάθος ἐν τοῖς στοιχείοις ἐκάστης λέξεως τοῖς ἐξ ὧν
ἄρχεται τετράκις περιέχεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νικόλαος.

Σώσαις ὑψιμύθων πασιμύροτε ἄρθιτε σῶτερ
Ἐνδι καὶ διέποις θ' ἄστευφεία κράντορα θεῖον
κοίρανον εὐσεβέα στάθμην σοφίῃ ἀξιγνώτω,
ἰδμυσήνῃ θ' ἀπάσῃ θείοις τ' ἐνὶ δόγμασιν ὄντως.
Νιφαλέον Νικόλαον Νηπενθέα Νηοχαρῆα,
Ἰλαρὸν Ἰσχυρόβουλον Ἰδύντατον Ἰμερρόεντα,
Κόσμιον Κλητογενῆ Καλλιστεφέα Κλιτιάδην,
Ὅρχαμον Ὁρθόπολιν Ὁλδιστὴν Ὁλδιόδωρον,
Λαμπραυγῇ Λαμπτήρᾳ Λιγυρὸν Λαμπρόεντα,
Ἄλμειναν, Ἀνθεμύοντα Ἀγακλητὴν Ἀστεροέντα,
Σώφρονα Σεμνότατον Σειρήνος Σεμνολόγημα.
Φρόύρσε δὴ θεράπον θ' Ὑψίθρονε, σὸν Νικόλαον,
Οὐγγροβλάχων μέγ' ἄσιμα, φαάντατον ἔμφρονα φῶτα,
Φαίδωμον ἡγεμόνεσι, σοφώτατον ἔξοχα πάντων,
Πλείονας ἐς λοκάθαντας ἐν εὐθυμῇ καὶ ὕσει.

ΣΤΙΧΟΙ ΚΑΡΚΙΝΙΚΟΙ.

Ὅ πάνυ γὰρ νωμῶν, νόα νῶν ἄπο
ἀμαθίας ἄλεν, ἵν' ἐλάσαι θαμά
νόσον ἀπόρων, νωρῶν, νώροπ' ἄνοσον
ἀρχηγὰ Σωτήρ ἄρα ῥητῶς ἀ κυχρὰ
ἄρδε νόμιμον ἄνα νόμιμον ἔδρα.

CLXII.

Scrisoare a unui nenumit către Nicolae Mavrogheni, despre meritele lui
(retorică), cu lauda insulei de naștere, Paros.

De la
1786.

Τῷ ὑψηλότατῳ, θεοσεβάστῳ καὶ πανευκλεσεστάτῳ Αὐθέντῃ καὶ Ἠγεμόνι πάσης Οὐγγροβλαχίας,
κυρίῳ, κυρίῳ Ἰω. Νικολάῳ Μαυρογένει τὴν δουλικὴν καὶ ἐφειλουμένην πρσκήνησιν.

Βαβαὶ πόσον ἰσχύει ἡ τῆς ἀρετῆς δύναμις! Τοιαῦται σοι, Ὑψηλότατε Αὐθέντα, τῶν ἀρε-
τῶν αἰ ἀμοιβαὶ τῆς πρὸς τὴ θεῖον ἀκραιφροῦς πίστεως, τῆς πρὸς τοὺς ἀγίους διάπυρον φίλτρον
μεγίστης εὐλαθείας, τῆς ἐλσημοσύνης, τῆς φιλαδελφείας, τῆς ταπεινώσεως καὶ τῶν λοιπῶν αἰ σοῦ
περιστρέφουσι τὴν θεῖαν ψυχὴν. Ὅθεν μετ' ἐκπλήξεως ἄξιον δοῆσαι: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ διὰ
τοσούτου χοροῦ τῶν αὐτῆς ἀρετῶν τὴν μεγίστην ταύτην καὶ ἀνυπέρβλητον χαρὰν χαρισάμενος

παντί τῷ χριστεπινόμενῳ αὐτοῦ πληρώματι αὐχεῖν καὶ ἐναμδρύνεσθαι τῇ μεγαλοπρεπεστάτῃ καὶ ὑπερτελεῖ δόξῃ αὐτῆς, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὅτι ὑπερσεκπερισσοῦ ἐδόξασε τὰς κυκλαδονήσους, μᾶλλον δὲ τὴν κρινὴν πατρίδα τὴν νῦν δοξασμένην Πάρον, ἥτις δικαίως ἐγκαυχᾶται, σάλπιγγος τρανώ-
τερον δοῦ· συγχαίρεταί μοι πάσαι αἱ νῆσοι· ἀπέλαβον τὰ τροφεία, δεδόξασμαι, ἐμεγαλύνθην, ὑ-
ψώθην παρὰ πάσας τῇ ὑψηλοτάτῃ ἀναβήσῃ τοῦ ὑψηλοτάτου μου πολιούχου καὶ Αὐθέντου. Ὅθεν
καὶ ἐγώ, ὁ εὐτελής, ἐνθους ὑπὸ τῆς χαρᾶς γενόμενος, προσφωνῶ αὐτῇ ἐπυσχόμενος: Πολυχρόνιον
ποιῆσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ὑψηλότατον καὶ Θεοσεβέστατον Αὐθέντην ἡμῶν καὶ Ἱερόνα πάσης
Ὁὐγκροδλαχίας, κύριον, κύριον Νικόλαον Μαυρογέννη, εἰς χαρὰν πάντων τῶν χριστιανῶν, ἡμετέρων
δὲ δόξαν καὶ ἀγαλλίασιν.

CLXIII.

De la
1786 (?).

* Fragmente de scrisori cu deosebite destinații în legătură cu Domniile românești.

Εὐσέλπις μένει· ὅτι ἐξ ἐκείνου ἀποχρώντως αἰτιολογήσει χρωματίζουσα ἐντέχνως ἡ πολυ-
μάθειά της πᾶσαν εὐθετον ἰδέαν εἰς τὸ ἐφετὸν τέλος, συναποστέλλουσα καὶ τὰ ἴδια αὐτοῦ ἐγ-
γραφα πρὸς οὓς ἂν ἐγκρίνῃ τὴν ἐν τέλει ..., ἐμπράκτου συνειδήσεως, εὐπραγίας καὶ εὐκρινούς
εὐδοκιμήσεώς τε, κατὰ τὴν κοινῶς ἀπαιτούμενην εὐαρέστησιν εἰς ἃ δεῖ, οὐ μόνον συνανέσας
ὥφθην, ἀλλὰ καὶ φιλοτιμίαν ἄκραν τρέφει, καὶ ζωηράν, ὥς εἰπεῖν, ὀρεξίν, καὶ αὐθαίρετον ῥοπὴν
καὶ κλίσιν εἰς τὸ νὰ ἐξαλείψῃ παντελῶς ὅλους κοινῶς τοὺς φαρλοδοιοῦντας καὶ ἀντιθαίνοντας εἰς
πᾶν ῥιτοῦν βασιλικὸν προσκυνητὸν ὀρισμὸν καὶ τῆς ἐξουσίας πρόσταγμα. Φθάνει μόνον νὰ δια-
γνωσθῇ μέλος γνήσιον καὶ ὑγιαῖνον τῆς ἀρχικῆς δλομελείας καὶ κυριότητος, ὃ δὲ καὶ ἀπεκδέ-
χεται διὰ μόνης, μετὰ Θεόν, τῆς δυνατῆς χειραγωγείας καὶ αὐθεντικῆς τοῦ Ὑψους της ἀντι-
λήψεως καὶ σοφῆς ἐπιτηδεύσεως, καθυποσχόμενος εὐσυνειδήτως μετὰ φρενῶν κατ' αὐτοὺς ὀρκο-
μοσιῶν, οὐ μόνον, ὥς εἰπεῖν, πραγματικὴν τὴν ἐκτέλεσιν εἰς εὐκαιρον κατάλυσιν καὶ παντελῶς
ἀφανισμὸν πάντων τῶν ἀντιπραττόντων εἰς τὰ βασιλικά προσκυνητὰ δόγματα καὶ ὀρισμούς, ἀλλὰ
καὶ διὰ τοῦ παντός ἀφιέρωσίν του καὶ ὑπόκλησιν ἀπαρέγκλιτον εἰς τὴν αὐθεντικὴν αὐτῆς δού-
λησιν καὶ γνώμην.

¹ Τὸ πληρέστατον εὐκρινείας καὶ ἀδελφότητος χαροποιόν μοι ἀδελφικόν της, δι' ἣν ἡ-
μην, εἶμαι καὶ ἔσομαι μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς ὑπόχρεως καὶ εὐχάριστος, γνωρίζων τὸν
ἕαθμὸν τῆς εὐεργεσίας της, ἡ ὁποία ἴσως, μὴ οὕσα γνωστὴ τῇ Εὐγενείᾳ της, μετὰ τὸ νὰ μὴν ἡμι-
πορῇ ποτὲ νὰ ὑποθέσῃ τὴν σατισφατίζοντα δπου λαμβάνω ἀπὸ τὴν πληροφορίαν, νὰ ὑποθέτῃ
ὅτι αὐτὰ εἶναι ὑπερβολαὶ καὶ μουκαπελέδες.

² Ὁ δοῦλός της, εὐεργετούμενος παρὰ τοῦ ἀγαθῆς μου, δὲν πρέπει νὰ ἀχαριστῶ, ἀλλ' ὁ-
μολογῶν τὴν χάριν, νὰ κηρύττω ὅτι ἡξιώθην τοῦ μόνου ἐφετοῦ, τὴν ἀπόλαυσιν δηλαδὴ τῆς καθαρᾶς
εὐνοίας ὑποῦ ἐλάτρευα καὶ λατρεύω, τὸ ὁποῖον μετὰ τὸ νὰ ἐδόξασα ζωοκατόρθωτον διὰ τὴν ἀνα-
ξιώτητα τοῦ αὐτοῦ μου, νὰ ἰδῶ ὅτι τὸ ἐκατόρθωτα, ἔτι μᾶλλον ἢ ἐπιτυχία αὕτη εὐεργεσία
ἐκρίθη, καὶ τῷ ὄντι εὐτόχημα.

CLXIV.

De la
1786.

* Felicitare a unui episcop, poate către Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domn al Moldovei, pentru serbătorile Crăciunului și Epifanie, cerând voie să rămâie de serbători în Scaunul său, pentru bucuria creștinilor din eparhia sa, dar e gata a veni la chemare.

Εὐσεβέστατε, ὑψηλότατε καὶ εὐγενέστατέ μοι Αὐθέντα, τὸ θεοφροῦρητον αὐτῆς Ὑψος ἐν Ἀγίῳ
Πνεύματι ταπεινῶς εὐχόμενος, τὴν ὑφειλομένην μοι ἀποδίδω προσκύνησιν.

† Ἐπειδὴ πάλιν ἡ κυκλικὴ τοῦ χρόνου περίοδος ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους καὶ
σεβασμίους δεσποτικὰς ἑορτὰς της διὰ σαρκὸς, λέγω, τοῦ θείου Λόγου ἐπιδημίας, δι' ἧς ὁ ἀό-

¹ Acest paragraf pare a face parte din scrisoarea unui Domn către altul, care se declară încrețit de scrierea acestuia.

² De aici pare un fragment de raport al capuchalelei. E vorba de binefacerea unui agă.

ρατος Θεός ὁρατὸς τοῖς ἀνθρώποις γίνεται, καὶ τῶν φωτονείμων καὶ θείων Ἐπιφανείων, δὲν λείπω κατ' ὄψειν δουλικὴν καὶ ἀπαραίτητον τὴν ἀποδώσω τῷ Θεοφρουρήτῳ αὐτῆς Ὑψι: τὰς ταπεινὰς συγχαρητικὰς μου προσκυνήσεις, ἐπευχόμενος τῷ Θεανθρώπῳ Σωτῆρι ἡμῶν, τῷ τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεδυμένῳ, ἵνα καταξίῃ τὴν εὐμενεστάτην αὐτῆς Μεγαλειότητα ἐορτάζειν φαιδρῶς καὶ πνηγυρίζειν αὐθεντικῶς καὶ χαρμοσύνως τὰς δεσποτικὰς ταύτας τῆτες, εἰς νέωτα καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας ἡλίου κυκλοφορίας, μετ' ἄκρας ὑγιείας, ἀλγήκτου εὐδαιμονίας καὶ ἀκλονήτου στερεώσεως ἐπὶ τοῦ ἐκλάμπρου αὐθεντικοῦ αὐτῆς Θρόνου, προσεπιδορούμενος αὐτῇ καὶ τῇ εἰσερχόμενον ἤδη Νέον Ἔτος πανεὐδαιμον, πανευτυχὲς καὶ παναίσιον.

Εὐμενεστάτῃ μοι Λυφθέντῃ (sic), τῇ φιλευσπλάγγῳ καὶ χριστομιμήτῳ αὐτῆς διαθέσει ἐπιστηριζόμενος, θάρρει δουλικῇ παρακαλῶ τὸ Θεοφροῦρητον αὐτῆς Ὑψος, ἐὰν κριθῇ παρὰ τῇ αὐτῆς Μεγαλειότητι εὐλογον, γινώσκουσα ἀκριβῶς τὰ κατ' ἐμὲ πάντα, νὰ ἔχω τὴν πανέκλαμπρον ἄδειαν νὰ μείνω κατ' αὐτὰς τὰς ἀγίας καὶ δεσποτικὰς ἐορτὰς εἰς τὴν ταπεινὴν μου ἐπισκοπὴν, πρὸς χαρροποίησιν τῶν ἐπαρχιωτῶν μου χριστιανῶν. Οὕτω δέομαι τῆς Ὑμετέρας εὐμενεστάτης Μεγαλειότητος, καί, ὅταν εἶναι ἡ πανέκλαμπρος προσταγὴ καὶ αὐθεντικὸς ὀρισμὸς καὶ προσκυνήτης τοῦ Ὑψους τῆς, ἀμέσως καὶ ἀνυπερθέτως ἐρχομαι εἰς προσκυνήσιν τῆς.

Ἦς τὰ πανέκλαμπρα ἔτη εἴησαν παρὰ Θεοῦ, κ. τ. λ.

CLXV.

* Fragment de scrisoare cu privire la o vagă afacere în legătură cu „Înălțimea Sa“.

De Ia
1786.

Ἐκ τῶν πραγμάτων ἀναγκάζομαι νὰ σὲ γράψω ὅτι τὰ ἀκουσθέντα καὶ φημισθέντα εἶναι ἀλλεπάλληλα· ἡ ὀλίγη σου φροντίς ὅπου μετῆλθες εἰς ὅσα τοῦ χρέους ἐνὸς διορισθέντος ἐφόρου τῶν ἐκεί, τὰ φημιζόμενα ἂν εἶναι ἀληθεύοντα, θέλουν κινήσει τὸ Ὑψος τοῦ εἰς πολλὴν ἀγανάκτησιν, καὶ τότε ἔχεις νὰ λάβῃς τὰ πείχερα τῆς κακῆς σας συμπεριφοράς. Σὺ, διωρισθεὶς πληρεξούσιος διευθετήης, ἐπιμελοῦ νὰ κατευοοῦται κάθε ὑπόθεσις, ἀποφεύγων τὴν νὰ παρεκτρέψεις εἰς ἄτοπα, καὶ νὰ γίνῃς δι' ὅλου ἐκδοτος εἰς τὴν νὰ εὐχαριστῇς τὸ Ὑψος τοῦ, μὲ ὅσα σὲ ὑπαγορεύει τὸ χρέος σου, νὰ καταβάλλῃς τὴν χρεωστικὴν δυνατὴν ἐπιμέλειαν.

Πολὺ τὸ νουφροῦνι τοῦ, πολλὰ ὅμως περισσότερα ἢ πρὸς τὸ Ὑψος τοῦ εἰλικρινῆς προσήλωσις τοῦ ἀνδρός· διψᾷ δὲ τὴν εἰλικρινῇ ἑνωσίν τοῦ, καὶ σταθερότητα, καὶ εἶναι ὅλως ἐκδοτος εἰς τὸ κατὰ δύναμιν ἐπὶ τῇ βεβαιῶς ἀποδιδόμενη παρὰ τοῦ Ὑψους τῆς συνήθως συμπαθίᾳ τοῦ καὶ φιλευσπλαγχνίᾳ.

CLXVI.

* Mulțămire a unei nenumite, văduvă, către Domnul Țerii-Românești, pentru numirea ginerelei său, Grigorașcu, în calitate de Comis, ca ispravnic de Ilfov: i-ar trebui ca să mulțamească „elocvența lui Stentor și condeiul lui Demostene“ (!).

De Ia
1786.

† Τὸ πανέκλαμπρον Ὑψος τῆς Θεοφρουρήτου αὐτῆς Μεγαλειότητος γονυκλιτῶς προσκυνῶ ἐκ θάθους ψυχῆς, ἐξαιτουμένη αὐτῇ παρὰ Θεοῦ ὑγιείαν, εὐτυχίαν καὶ πολυχρόνιον διαμονὴν εἰς τὸν πανέκλαμπρον αὐτῆς Θρόνον καὶ ἀνεπηρέαστον τηρουμένην, ἐξ ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, πρὸς εὐτυχίαν πολλῶν καὶ καύχημα τοῦ ἡμετέρου Γένους.

† Διὰ γράμματός τοῦ ἡμετέρου γαμβροῦ Γρηγοράσκου, τὸν ὁποῖον τὸ Ὑψος τῆς ἐτίμησε μὲ τὴν ὀφφίκιον τῆς Κοιμησίας, δίδωντας αὐτῷ καὶ τὴν ἱσπραβνιτζίαν Ὀλφοδο, ἐδεδαιώθη πρηνετικῶς ἐκείνο ὅπου διὰ λόγου μοὶ ὑπεσχέθη. Τοῦτο πόσῃ χαρὰν μοὶ ἐπροξένησε καὶ πόσας εὐχὰς ἐκ καρδίας ἀποδίδω τῷ Ὑψι τῆς καὶ πόσας χάριτας ὁμολογῶ καὶ θέλω κηρύττω ἐν ὅσῳ οἱ ἐφθαλμοί μου τὸ τοῦ ἡλίου φῶς βλέπουσι· τοῦτο εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸ παραστήσω, οὔτε διὰ προφορικῶ λόγου, οὔτε μὲ τὴν κονδήλι, καί, ἐὰν ἤθελε μὲ δοθῇ ἡ εὐγλωττία τοῦ Στέντορος καὶ ὁ Δημοσθένειος κάλαμος. Συνέπεσαν λοιπὸν δύο μαχόμενα: τὸ μέγεθος τῆς ὑπερβολικῆς εὐεργεσίας ὅπου ἐποίησε πρὸς τὸν γαμβρὸν ἐμοῦ τῆς ταπεινῆς δούλης τοῦ Ὑψους τῆς, καὶ τὸ ἀδύνατον τῆς διὰ λόγου περὶ τὴν εὐχαριστίαν ὑπ' ἐμοῦ πρὸς τὸ πανέκλαμπρον Ὑψος τῆς. Ἀλλὰ διὰ ταῦτα νὰ σιωπήσω; Μὴ γένοιτο! Μὲ τὴν δύναμιν λοιπὸν ὅπου ἔχει ἡ ἀμουσός

μου γλώσσα ἀποδίδω τὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸ πανέκλαμπρον καὶ εὐεργετικώτατόν μοι Ὑψος της. Εὐχαριστῶ λοιπόν, καὶ ὑπερευχαριστῶ, καὶ μυριάκις εὐχαριστῶ, Αὐθέντα μου ὑψηλότητε. Θεός, ὁ πάντα ποιῶν, οἷς οἶδε κρίμασιν, ἐάν διὰ τὰς ἁμαρτίας μου μὲ ὑστέρησες τὸν ἀγαπητὸν σύνευνον, δὲν ὑπέσπες νὰ μὲ ἔχῃ βυθισμένην εἰς τὸ χάος της λύπης διὰ παντός, ἀλλ' εἴχες προορισμένον νὰ μὲ παρηγορήσῃ εἰς καιρὸν διορισμένον διὰ τοῦ πανεκλάμπρου αὐτῆς Ὑψους. Αὐτὸς ὁ Προνοητὴς τῶν πάντων ἐνευσεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ὑψους της νὰ γένῃ πατήρ καὶ προνοητὴς αὐτοῦ τοῦ ἀπορφανισθέντος κατὰ πάντα γαμβροῦ μου. Τίνας λοιπὴν προπούσας ἀποδώσω δόξας τῷ Θεῷ καὶ εὐχαριστίας τῷ Ὑψει της; Ἐξασθενεῖ μου ἡ γλώσσα, ἀδυνατεῖ μου ἡ κάλαμος, ἡ καρδία μου θοᾷ, καὶ ἡ γλῶσσά μου δὲν δύναται νὰ ἐκφράσῃ τὰ δοῶμενα. Ἐγὼ λοιπὸν σιωπῶ, καὶ ὅς ἐννοήσῃ τὸ Ὑψος της πόσας εὐχὰς ἀναπέμπω καὶ θέλω ἐκφωνῶ καθ' ἐκάστην πρὸς στεραίωσιν πολυχρόνιον καὶ ὕψισιν μακρόδιον τοῦ ὑψηλοτάτου μου Αὐθέντου, καὶ θέλω κηρύττω τὰς χάριτας πρὸς τὸ Ὑψος της, οὐ καὶ μένω δοῦλη ὑποκλινεστέρα καὶ πρὸς Θεὸν διάπειρος ἰκέτης.

CLXVII.

De Ia
1786.

* Formulariu de mulțămîta domnească, adresată unui ispravnic după recomandarea Hatmanului, care l-a cercetat.

Αὐθέντου πρὸς ἱσπράδνικον.

† Ἀγκαλὰ καὶ εἴχομεν πληροφορίαν διὰ τὴν εὐταξίαν ὅπου ἐκεῖ φυλάττεται μὲ τὸ καλὸν ζαπτηλίκι της καὶ διὰ τὴν ἀγρυπνίαν ὅπου ὅσον τὸ δυνατόν κάμνει εἰς τὸ νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ κατὰ τοῦτο τὸ παραμικρὸν κουσοῦρι, μὲ ὅλον τοῦτο, ἐπειδὴ ἀπὸ τὸν Χάτμανον, πογιάρην μας, ἥδη ἐκείθεν ἐπιστρέψαντα, εἰδοποιήθημεν ἐκ νέου, τόσον τὸ ἄκραν ἐμνιγέτι ὅπου ὅλοι οἱ ἐκείσε ἔχοντες ἐξ αἰτίας τοῦ ζαπτίου της εἶναι κατὰ πολλὰ εὐχαριστημένοι, ὅσον καὶ τὸ γαίρετι καὶ προθυμίαν ὅπου ἔχει εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶνται ὅλα· αἱ ἐκείσε τυχοῦσαι μογίμικαι ὑποθέσεις μας ἔγιναν αἵτιον τὸ νὰ γραφῇ εἰς αὐτὴν τὸ παρὸν μας, πρὸς ἐνδοξίαν τοῦ ὅτι κατὰ πολλὰ ἐκ τοῦτου εὐηρεστήθημεν καὶ ὑπερβάλλοντως τὸ ἐκάμαμεν χάρι: πὲρ χορδάρ ὁλοσὸν ἀκολούθοῦσα δὲ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὸν αὐτὸν καὶ ἀπαράλλακτον τρόπον, ὅς εἶναι βεβαία ὅτι καὶ ἡμεῖς, γνωρίζοντες τὸ τοιοῦτον καλὸν χιζμέτι της, πάντοτε θέλομεν εἰσθε ἀπὸ αὐτὴν εὐχαριστημένοι.

CLXVIII.

Constan-
tinopol,
1787,
27 Februar.

Raport al capuchehaielelor moldovene către Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domn al Moldovei, despre călătoria lui la Iași, plecarea Doamnei, cheltuielile și pagubele țerii, fuga lui Alexandru-Vodă Mavrocordat Firaris și pările lui, atitudinea vecinului muntean, călătoria unui Turc ce merge la Oceacov, lupte cu Mohammed-Pașa rebelul și prietenii ce are Vodă la Poartă, în frunte cu Ali-Efendi.

Ὑψηλότητε καὶ εὐγενέστατε ἡμῶν Αὐθέντα,

Τὴν Ὑμπετέραν θεοφροόρητον Ὑψηλότητα δουλικῶς προσκυνούμεν, ὁσπαζόμενοι ταπεινῶς τὰ ἔχνη τῶν πανεκλάμπρων αὐτῆς ποδῶν, δεόμενοι ἀδιαλείπτως τοῦ παναγίου ἁγίου Θεοῦ ἵνα σκέπῃ καὶ περιφρουρῇ τὴν Αὐτῆς Ὑψηλότητα ἄνθρωπον, εὖθυμον, μακρόδιον καὶ ὑπερκειμένην παντὸς ἀνταροῦ συναντήματος.

Τὰ ἀπὸ ἐξῆς τοῦ τρέχοντος ἔδιό τε καὶ κοινὰ προσκυνητὰ ἡμῖν πανέκλαμπρα αὐτῆς μεθ' ὧς πλείστης χαρὰς καὶ ὑποκλίσεως ἐλάβομεν, ἐξ ὧν πληροφρονηθέντες τὴν ὑπὲρ τι ἄλλο εὐκατατοτάτην ἡμῖν πανέκλαμπρον ὕψισιν

Prea-înălțate și prea-nobile Domn al nostru.

Înălțimii Voastre de Dumnezeu păzite ne închinăm cu supunere, sărutând cu umilință urmele picioarelor Tale prea-strălucite, rugându-ne neîncetat de prea-bunul Dumnezeu Sfântul să apere și să păzească pe Înălțimea Ta fără boli, buenros, întru mulți ani și mai presus de orice întâmplare supărătoare.

Scrisorile Tale respectate și prea-strălucite de la 16 ale lunii trecute, cele proprii și cele comune, le-am primit cu cât mai mare bucurie și supunere, din care aflând prea-strălucita sănătate, prea-dorită

τοῦ Ὑφους της, τὸν διατηροῦντα αὐτὴν Κύριον ὑπερεδοξάσαμεν. Εἰδομεν καὶ τὰ ἐν αὐταῖς αὐθεντικῶς ἡμῖν προσταττόμενα καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐξ' ἡν τοῦ παρόντος ἐφθασεν εἰς Σιλίστραν, καὶ θαυμάσαμεν μεγάλως τὸ γαῖρετί της, καί, ἀγκαλὰ τοῦ κοπουσίου της ὁ ἱκτιζὼς αὐτὸς νὰ ἦτον καθὼς καὶ τὸ ταχυμήνι τοῦ δοῦλου της, ἀκούσαντες ὅμως τὸ προγεγονὸς τουρβάνι, ὅτι τὴν ἐρασταγέλδισεν εἰς Σεῖμέν-κιορί, τὸ ὅποιον, μὲ τὸ νὰ ἦτον ὑπερβολικόν, ἔκαμε μετ' ἐποῦριδας ὅλους τοὺς γιολτζιζέες νὰ κάμουν κονάκι, εἰς τὰ μέρη ὅπου εὐρέθησαν καὶ νὰ καταδιδοῦν, δὲν ἡλπίσαμεν ποτὲ νὰ ἡμπορέσῃ τὸ Ὑφός της νὰ κάμῃ τόσον γαῖρετι, καὶ μάλιστα ὅπου κατόπιν πάλιν ἐμάθομεν ὅτι τὸ φῦχος καὶ ἡ χιὼν ἦτον ὑπερβολικά, καὶ ἐσοῦρδισαν πολὺ, διὰ τὸ ὅποιον εἰμασθον καὶ πολλὰ ἐγνοιασμένοι. Ἄς εἶναι δὲ δεδοξασμένον τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ διτῶς χαροποιήσαντος ἡμᾶς Κυρίου ἡμῶν, τόσον μὲ τὴν χαροποιάν καὶ χαγιατπαχικὴν μας πληρωρορίαν της ἐκτελοῦς ἐκλάμπρου ὀργισίας τοῦ Ὑφους της, ὅσον καὶ τοῦ ὅτι σὺν Θεῷ ἐφθασεν ὅπως τῇ ἐξ' εἰς Σιλίστραν, διὰ τὸ ὅποιον τὴν ἐπ' ἤνεσαν καὶ οἱ πολυχρόνιοι ἡμῶν αὐθένταις, πεγευδίσαντες τὸ γαῖρετί της. Ὅθεν κάμνωμεν ταχυμήνι οἱ δοῦλοί της (καὶ μάλιστα ὅπου ἐλάδομεν σήμερον καὶ εἶδον παρὰ τῶν ἐλθόντων ἐλάχων καλαράστηδων ὅτι σελαμετλέριλε ἐπέρατε καὶ τὴν Τοῦναν ἀπὸ Σιλίστραν) μετὰ πέντε ἡμέρας νὰ εἰσδοθῇ σὺν Θεῷ εἰς Πιάσι, διὰ τὸ ὅποιον συγχαίρομεθα δουλικῶς τῷ Ὑφεῖ της. — Ὅπως εἴη ἡ πανέκλαμπρος ἄφριξί της παναίσιος καὶ πανευδαίμων καὶ πρόξενος ἡτυχίας πνεύματος, εἰρινικῆς καταστάσεως, χαράς καὶ εὐτυχίας, χαρίζων Ἀὐτῇ ἡ ἐξ' ὅρους θεία Πρόνοια μακροχρόνιον τε ζωὴν καὶ ἀκλόνητον διαμονὴν καὶ στερέωσιν ἐπὶ τὸν πανέκλαμπρον καὶ ἡγεμονικὸν αὐτῆς θρόνον μὲχρι θαυοτάτου γήρους καὶ λυπαροῦ.

Δὲν ἀντιθέλλομεν δὲ, Ἀὐθέντα ἡμῶν ὀφηλότες, ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τοῦ σὺν Θεῷ αἰτίου κατευοδίου της νὰ ἐξεκίνησῃ τὸν Τατάρ-Ἰπραχίμην μὲ τὴν εἶδον αὐτὴν (τὴν ὅποιαν προσμένουν οἱ πολυχρόνιοι ἡμῶν Ἀὐθένται μὲ πολλὴν πρσιμοῦραν) καὶ μὲ τὰ ἀναγκαῖα μουρατάκια ταχριράτιά της, τόσον ἐτραπίλε ὀηλοτικά της φογῆς τοῦ τρισκαταράτου φογάδος¹, τοῦ τρόπου καὶ τῶν μέσων (τὸ ὅποιον αὐτό, ὡς προσγράφομεν τῷ Ὑφεῖ της, ζητεῖται καὶ προσμένεται παρ' Ἀὐτῆς διὰ νὰ γίνῃ ἀπόδειξις εἰς χεῖρας τοῦ Δεδλετίου), ὅσον περὶ

nouă peste orice alta, a Înălțimii Tale, am preaslăvit pe Doamnel care te păzește. Am văzut și cele înăuntru domnește poruncite nouă și că la 16 ale lunii de față ai ajuns la Silistra, și ne-am mirat mult de râvna Ta, și, cu toate că strănsocarea osteneii tale era ca și socotința robului Tău, dar că, auzind furtuna ce s'a întâmplat de Te-a prins la Seimen-Chioiu, care, fiind peste măsură, a fost silit pe toți drumeții să facă și ei conac pe unde s'au aflat și să între supt acoperiș, n'am nădăduit vre-odată ca Înălțimea Ta să poată face o astfel de râvnă, și mai ales că pe urmă am aflat iarăși că frigul și zăpada erau peste măsură, și au ținut mult, pentru care am fost foarte îngrijorați. Fie slăvit însă preasfântul nume al Domnului nostru, care îndoit ne-a făcut bucurie, atât cu bucuria și dorita veste a desăvârșitei strălucite sănătăți a Înălțimii Tale, cât și pentru că ai ajuns cu Dumnezeu sănătos la 16, în Silistra, pentru care Te-au laudat și stăpânii noștri, cari să aibă mulți ani, plăcându-li râvna Ta. De unde chibzuim noi, robii Tăi (și mai ales că am primit azi și știre de la călărașii munteni ce vin că ai trecut cu sănătate și Dunărea pe la Silistra) ca în cinci zile să vii cu Dumnezeu la Iași, pentru care ne bucurăm supus cu Înălțimea Ta, — fie prea-strălucita-Ți sosire foarte cu noroc și cu toată fericirea și pricină de liniște de suflet, de bună stare, de stare pașnică, de bucurie și norocire, hărăzindu-Ți cea din înălțime dumnezeiască Pronie viață îndelungată și netulburată rămânere și întărire pe Scaunul Tău preastrălucit și domnese până la prea-adâncă și senină bătrânețe.

Nu ne îndoim însă, Doamne al nostru prea-înălțate, că, după două zile de la fericita-Ți călătorie cu Dumnezeu, vei fi mișcat pe Tatar-Ibrahim cu această știre (pe care o așteaptă domnii noștri, cei întru mulți ani, cu multă nerăbdare) și cu cele de nevoie rugătoare raporturi ale Tale, tot așa de lămurit vădind fuga celui de trei ori ticălos fugar, felul și mijloacele (care acest lucru, cum am mai scris Înălțimii Tale, se cantă și se așteaptă de

¹ Alexandru Mavrocordat, „fugarul” (Ftlarls), Domn al Moldovei, trecut la Ruși.

καταστάσεως τόπου καὶ λοιπῶν ἄλλων ἀναγκαιῶν ὁποῦ κρίνεται τὸ Ὑψος της. Πρὸς δὲ θέλει ἡξεύρη ὅτι τόσον περὶ τῶν ἐδῶ μαχπούσι-δων, ὅσον καὶ περὶ τοῦ εἰς τὰ αὐτόθι εἰριακομένων ὅλου τοῦ ἐπὶ τῷ φηραρί, καὶ περὶ τῶν πιασθέντων ἀνθρώπων του, κάμματα ἀπίρασιν δὲν θέλει γίνῃ παρὰ τοῦ Δεσπότη ἐν ὅσῳ δὲν ἔλθῃ περιγραφῇ παρὰ τοῦ Ὑψους της. Δὲν εἶναι ἀμυρβολία ὅτι θέλει γράψῃ ἰδιαιτέρως καὶ τῷ ὑπερτάτῳ αὐθέντῃ μας¹, ὡς ἂν ὁποῦ κοντὰ ὁποῦ ἀμέσως τῇ τῷ ἐπρόσταξῃ, καὶ τῇ ἔδωκεν αὐτὸ τὸ βουχλή του, φαίνεται ὅτι τὸ θέλει ἡ Μεγαλειότης του. ὅθεν, ἂν καὶ τὸ ἐπαρτέδωκε κατὰ πρώτην φοράν, πρέπει ἀμέσως νὰ τὸ κάμῃ, καὶ νὰ τὸ ἀκολουθῇ εἰς τὸ ἔξης μὲ κάθε καλαράσην, καὶ κοντὰ εἰς ἄλλας της ὑποθέσεις νὰ περισχούν καὶ κῆποιος παρτικουλαρικός. Καλὸν ἦτον νὰ ἔγραφε τώρα ἀμέσως καὶ περὶ τῶν ὧν περ ἔχει νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ φηραρί, καὶ, ἂν δὲν τὸ ἔκαμε, ἄνευ ἀναβολῆς πρέπει νὰ τὸ κάμῃ, ἐπειδὴ καὶ οἱ δοῦλοι της, ἂν οὐ ἐπαρκαλέσασμεν ὅπως καὶ οἱ καὶ πολλὰ καὶ, καὶ εὐχόμεθα καὶ εἰς τὸν ἴδιον ὑπερτάτον ἐφένδην μας καὶ μᾶς ὑπεσχέθη, καθὼς τὸ προσεδηλώσαμεν τῷ Ὑψει της, τώρα ἀπεσιωπῆθη, καὶ κανένα σερμὲν δὲν βλέπωμεν τῶν παρκαλέσεών μας, μήτε ἐλπίζωμεν, δηλαδὴ κατὰ τὸ τάρι ὁποῦ βλέπωμεν. Ἀγκαλὰ ἀκόμη δὲν εἶναι λόγος μήτε περὶ τῶν χρῆστωνμένων εἰς ζαρπαχὰ καὶ μίρι, μὲ ὅλον τοῦτο δὲν ἤθελε φανῇ τόσον πικρὸν καὶ σκληρόν, ἂν δὲν μᾶς ἔδειξαν καὶ διὰ τὰ γνωστά διακόσια², μὰ εἰς τέτοιον βαθμὸν μᾶς ἐβίασαν ἂν οὐ ἔως τώρα ἐδώκαμεν διαφόρους ἀποκρίσεις καὶ τέλος πάντων κατὰ τῆς ἐξῆς, ὅτι δὲν ἠμποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ δοῦλοι της, ἐντεῦθεν νὰ τελειώσωμεν αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, μόνον ἐγράψαμεν τῷ Ὑψει της, καὶ προσμένομεν ἀπόκρισιν, ὡς ἂν ὁποῦ μήτε χάλι ἔχομεν, μήτε τακάτι πλέον μᾶς ἔμεινε, καὶ πέθεν νὰ τὰ κάμωμεν; Εἰς αὐτὰ τὸ καρτελίκι μας ἦτον τὰ παρὰ τοῦ φηραρί ληφθέντα, ὅς τὰ κάμουν ταχσίλι ἐκεῖνα καὶ ὅς τὰ κρατῆσουν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα· πολλὰ, ὁποῦ πλέον δὲν ἠμπορέσαμεν νὰ ἀποφύγωμεν κῆποιαν δόσιν, καὶ ἐδώκαμεν ὑπόσχασιν αὐρίον νὰ δώσωμεν δεκαπέντε χιλιάδες γρόσια, ἐπειδὴ εἶδομεν ὅτι τὸ πράγμα ἀνοστήσει μ' ὅλον τοῦτο πάτχομεν καὶ αὐτὰ νὰ μὴν τὰ δώσωμεν γὰρ ταχτάδαν, ἀλλὰ, δίδοντες αὐρίον μίαν ποσότητα, νὰ κερδίσωμεν τρεῖς τέσσαρας ἡμέρας τὰ κου-

la Tine, ca să se facă declarație în mâinile Devletului), cât și despre starea locului și celelalte de nevoie ce vei crede Înălțimea Ta. Și să mai afli că, atât cu privire la cei închiși ai lui de aici, cât și pentru ce se află acolo întreaga suită a fugarului, și pentru oamenii lui prinși, nicio hotărâre nu se va face de către Devlet atâta timp cât nu va veni catastif de la Înălțimea Ta. Nu e îndoială că se va serie în deosebi și prea-înălțatului nostru stăpân, de oare ce, îndată ce nemijlocit Ți-a poruncit-o și Ți-a dat ordinul (?) său, pare că o voiește Măria Sa; care, și dacă ai fi trecut-o cu vederea întâiași dată, trebuie neapărat să o faci, și să urmezi apoi cu fiecare călăraș, și aproape la fiecare treabă să se cuprindă și unele particularități. Era bine să se fi scris acum de-a dreptul și despre cele ce ai de luat de la fugar, și, dacă nu s'a făcut, fără zăbavă trebuie să se facă, de oare ce și robii Tăi, de când am fost chemați odată și de două ori și adesea, și am ieșit și la însuși cel mai înalt efendi al nostru și ni-a făgăduit, cum am mai arătat-o Înălțimii Tale, acuma a trecut-o supt tăcere, și niciun folos nu vedem al rugăciunilor noastre, nici nu sperăm, adevă după starea (?) ce o vedem. De și încă nu e vorba nici de cele datorite la monetărie și la *miri* (la Stat), totuși nu ni-ar fi părut aceasta așa de amar și aspru, de nu ne-ar fi silit și pentru cunoscutele două sute, dar până într'atâta ne-a silit, de când până acuma am dat deosebite răspunsuri și la sfârșit lămuriri, că nu putem noi, robii Tăi, să îndeplinim de aici această afacere, ei Ți-am scris Înălțimii Tale, și așteptăm răspunsul, că nici hal nu mai avem, nici putere nu ni-au mai rămas, și de unde să-i facem? La o așa împrejurare a noastră erau cele lăsate de fugar, că să le primească în samă și să le iea, și alte multe ca acestea, de n'am mai putut scăpa de a da un present, și am făgăduit ca mâni să dăm cinsprezece mii de lei, căci văzuserăm că lucrul se strică; totuși răbdăm și acestea ca să

¹ Sultanul.

² De pungi.

σοβρία· ἀγκαλιά, ἂν εἶχομεν καὶ προαίρεσιν νὰ δώσωμεν περισσότερα, καὶ εἰς μίαν ἡμέραν, τῷ ὄντι τρόπον δὲν ἔχομεν, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἄσπρα πολλὰ ἐτραβίχθησαν ἐξ αἰτίας τῶν ἐτοιμασιῶν καὶ τῶν διαφορῶν λακιδιῶν καὶ παγιάτῃ χάτιλι χουνέρδην νὰ εὔρη τινὰς καὶ χίλια γρόσια. Ὅθεν, ὑποβάττων τὸ Ἰψος της τὴν ἀνάγκην μας, καθὼς πλατότερον τὴν περιγράφω καὶ τῷ ἄρχοντί της Χατμάνφ, τὴν παρακαλοῦμεν, νὰ τὴν πολυχρονῇ ὁ ἅγιος Θεός, νὰ μᾶς προφθάσῃ ὅσον ταχέως κἄμμιαν ἐκνήν ποσότῃτα, ὅχι ὅμως εἰς πόλιτζαις, ἐπειδὴ καὶ ταχσίλι δὲν γίνονται, ἀλλὰ εἰς νάκδη, καὶ τὸ καλῆτερον καὶ πλέον σουχουλετλιδων ἦτον, ἂν εἶναι τρόπος φλουρία νὰ ἐστέλλοντο εἰς φλουρία, μὲ νεφέρια, χωρὶς γκιουρουλτί ἀγερλικίου· πόλιτζαν ἐντεῦθεν κατὰ τὸ παρὼν δὲν εὐρίσκομεν νὰ τραβίξωμεν.

Πρὸς δέ, μὲ τὸ νὰ ἐκίνησεν ἡ ἐκλαμπροτάτη ἡμῶν κυρία Δόμνα κατὰ τὴν καὶ τοῦ λήγοντος, ὡς ἐν τοῖς κοινοῖς δηλοποιοῦμεν τῷ Ἰψει της (καὶ ἄμποτες ὁ ἅγιος Θεός νὰ τὴν κατεσοδώσῃ σελαμετλέρις, καὶ νὰ τὴν ἀπολαήσῃ τὸ θεοφροῦρητον Ἰψος της ἐν ἀκροτάτῃ ὑγείᾳ καὶ πάσῃ χαρᾷ, καθὰ κοινῶς ἀφιέρσθαι) καὶ, μὲ ὅλον ὁποῦ ἐγίνεν ἐντεῦθεν παρὰ τῶν δούλων της ἡ δυνατὴ προμῆθεια τοῦ γιῶλ χρυσικίου, διὰ νὰ μὴν τύχῃ ὅμως εἰς τὴν στράταν δοκιμασθῇ ἔλλειψις, ἰχτιγιαδὲν ὡς στείλῃ τὸ Ἰψος της κἄμμιαν ποσότῃτα τῇ Ἐκλαμπρότῃ της.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ φιραρῇ καὶ σήμερον ἔτυχε συνομιλία μετὰ τοῦ ἐκλαμπροτάτου Ἀλῆ-ἑφένδῃ μας καὶ μᾶς εἶπε: „πῶς πηγὴν ταχυρατινὶ πακάρτζ, ἀντζαλ πῆλιν πῆγ χσπισινὶ τουτοῦν γκιονδερμςλ! δεδλετὲ μαχπουσέν“.

Μὲ ὅλον τοῦτο τὸ Ἰψος της ἐν ὅσῳ δὲν λάβῃ τζεβάπι τοῦ Δεδλετίου εἰς τὸ περὶ τοῦτου ἔγγραφόν της, στοχαζόμεθα ὅτι δὲν πρέπει νὰ κἄμῃ χαρκεῖται, ἐπειδὴ καὶ πόττε λέγουν ἓνα καὶ πόττε ἄλλο· οἱ πιασθέντες ὅμως θέβαια θε νὰ ζητηθοῦν μὲ καλὴν φλόαξιν.

Ἰψηλότατέ μοι Αὐθέντα, γνωρίζων καλῶτα τὴν πρὸς τὸν δούλόν της πιλὰ ἱστιγάειν αὐθεντικὴν της εὐνοίαν καὶ αὐτοπαραινῆτον προαίρεσιν, τολμῶ νὰ ἐνοχλήσω τὸ Ἰψος της, καὶ νὰ τὴν ἐνθυμήσω, παρακαλῶντας τὴν θερμῶς καὶ δουλικῶς περὶ τοῦ δούλου της γαμβροῦ μου· ὅθεν, ὅπως τὴν φω-

nu dăm dintr'odată, ei, dând, mâni o cantitate, o să câștigăm în trei, patru zile la eusururi; de și, dacă am fi avut și de gând a da mai mult, și într'o singură zi, de fapt n'avem eum, căci și mulți bani s'au scos pentru pregătiri și felurite adunări, și e o minune să afle cineva și o mie de lei. Deci, supuind Înălțimii Tale nevoia noastră, precum mai pe larg o descriu și boierului Tău Hatmanul, Te rugăm, ție-Te Dumnezeu sfântul, să ni trimeți cât mai iute o destulă cantitate, nu însă în polițe, căci nu ajung la plată, ci în naht, bine, și, ce ar fi mai bine și mai de folos (?), de s'ar putea ca galbenii să se trimeată în galbeni, cu neferi (ostași), fără greutate; poliță de aici deocamdată nu găsim să scoatem.

Pe lângă aceasta, de oare ce a plecat prea-strălucita noastră stăpână Doamna la 21 ale acestei luni, precum o vestim Înălțimii Tale prin raportul comun (și de ar da Dumnezeu să călătorească sănătoasă și s'o afli Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită în cea mai înaltă sănătate și cu toată bucuria, precum în de obște o dorim), și, cu toate că a fost de aici de la robii Tăi grija ce s'a putut a cheltuielilor, ca să nu se întâmple însă a se încerca pe drum vre-o lipsă de ceva, trimete-i Înălțimea Ta vre-o sumă de rezervă Strălucirii Ei.

Pentru suita fugarului și azi a fost adunare cu prea-strălucitul nostru Ali-Efendi al nostru și ni-a spus: „noi azi scrisorile lui de îndreptățire le vedem, numai poate beiful, toate adunându-le, să trimeată la Poartă pe închiși“.

Însă totuși Înălțimea Ta, până nu vei lua răspuns al Devletului la cel pentru aceasta inseris al Tău, credem că nu se cuvine să faci vre-o mișcare, de oare ce odată zic una și altă dată alta; cei prinși însă de sigur se vor cerceta cu bună pază.

Prea-înălțate al meu Domn, cunoscând foarte bine prea marea (?) bunăvoință domnească și aplecarea de la sine către robul Tău, îndrăznesc să tulbur pe Înălțimea Ta, și să-Ți amintesc, rugându-Te călduros și supus pentru robul Tău, ginerele meu; deci, cum Te va lumina Dumnezeu

τίσει ὁ ἅγιος Θεός, καὶ ὅτι λογῆς εἶναι ἢ ἐκλαμπρός προσταγὴ της, παρακαλῶ νὰ μὲ κάμῃ μεσοῦρην. Τὴ μεράμι εἶναι, Αὐθέντα μοι, νὰ ἀποκτήσῃ ἐπὶ τῶν ἐκλάμπρων εὐτυχῶν τοῦ Ὑψους της ἡμερῶν μερικοὺς παράδους ὁποῦ νὰ ἔχῃ νὰ τρώγῃ, καὶ νὰ μὴν περνᾷ πάλιν μὲ ἀνάγκην ἢ δοῦλη της, αὐτὰδέλφη μου, ὥσάν ὁποῦ τὸ δάρος θέλει εἶσθαι πάλιν τοῦ δούλου της.

Τὸν δούλόν της Στερράκην Ζαχαρίαν περιττόν μου φαίνεται νὰ τῇ τὸν ἐνθυμῆσω, ὥσάν ὁποῦ καὶ προτῆτερα, καὶ τώρα, τὴν ἐδούλους μὲ πίστιν καὶ προθυμίαν.

Ἰδοὺ ὁποῦ τῇ περικλίσωμεν καὶ μίαν τζιφραν, περὶ τῆς ὁποίας ἀφ' οὗ λάβωμεν πληροφορίαν ὅτι ἐδέχθησιν ἀσφαλῶς, θέλωμεν ἀρχίσει νὰ τὴν μεταχειρίζομεθα, καὶ θέλει ἐμφαίνῃ τὸ γράμμα εἰς τὰ κοινά, μέσα μὲ ἐπιγραφὴν πρὸς τὸν Φώτιον Μεγάλη, δουλ-λωμένον μὲ δούλλαν ἀνώνομον.

Ἐλάβωμεν καὶ τὰ σιγίλο-βολάντε δύο ἀρξι-χάλιά της πρὸς τε τὸν ἐκλαμπρότατον Ἀλῆ-ἐφένδην μας καὶ ἐνδοξον Πεῖζ-ἐφένδην, ὁμοῦ καὶ τὰς περισ[σ]άνικαις εἰδήσεις ὧν τῶν πέριξ καὶ ἄλλων, τὰ ὁποῖα μεταφράσαντες κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον μὲ δικάτι καὶ προσοχὴν, ἐκάμεν τακτικὴ τοῖς πολυχρόνοις ἡμῶν αὐθένταις.

Εἵπομεν (sic: εἶδομεν) καὶ ὅσα ἄλλα γράψαι καὶ προστάξει τὸ Ὑψος της περὶ χαθαλέδων, δάρος τόπου, καὶ λοιπῶν, τὰ ὁποῖα δὲν παύωμεν τέλος ἀπὸ τὸ νὰ τὰ κηρύττωμεν καθημερινῶς, πλὴν δὲν κάμνουν πολλὴν ἱμπεσιόνε, μὲ τὸ νὰ ἡξέουρον ὅτι ἀκόμῃ τὸ Ὑψος της δὲν ἐφθασεν εἰς τὸ μεμλεκέτι, καὶ νομίζουν ὅτι αὐτὰ εἶναι μαγλατάδες καὶ ὅχι μὲ θεδατότητα καὶ πληροφορίαν. Μὲ ὅλα αὐτά, Αὐθέντα ἡμῶν ὑψηλότατε, ὡς προσφανερώσαμεν τῷ Ὑψει της, τὰ ὅσα ἐκάμαμεν δέφι διὰ τῶν πανεκλάμπρων της εὐχῶν δὲν εἶναι ὀλίγα. Τῶν τζεραχόριδων τὸ φερμάνι ἰδοὺ ὁποῦ στέλλεται τῷ Ὑψει της, οἱ Βλάχοι ὅμως κάμνουν μεγάλο κακό, καί, ὅς στοχασθῇ τὸ Ὑψος της εἰς ποῖον βαθμὸν εἶναι ἢ κακία τους (ὡς θέλει καταλάβῃ ἐκ τοῦ ἴσου τοῦ τακρι-ρίου τοῦ παρὰ τοῦ σπαθάρη Ἀθανασάκη στελ-λομένου) ὁποῦ καλῆτερα θέλουν νὰ δώσουν χίλιαις τζεραχόριδες σώους παρὰ πεντακοσίων καὶ ἐπτακοσίων πεντήκοντα τιμὴν πρὸς 40 ἄσπρων τὴν ἡμέραν, διὰ τὸ ὁποῖον εἰς καιρὸν ὁποῦ ἔπρεπε νὰ μᾶς εὐχαριστήσου, καταφέ-ρονται τώρα, Ἀλλάχ ἰνσάφ ἑρῆ.

Σφάντλ ἡ ὁρεε fel ar fi strălucita Ta po-runcă, Te rog să mi-o faci ştiinţă. Ținta e, Doamne al mieu, să capete în zilele strălucite și fericite ale Înălțimii Tale ceva parale ca să aibă ce mănca, și să nu o ducă iarăși în nevoie roaba Ta, sora mea, de oare ce greutatea ar fi iarăși a robului Țău.

Pe robul Țău Sterachi Zaharia mi se pare de prisos a Ți-l aminti, căci, ea și mai înainte, și acum Ți-a slujit cu credință și grabă.

Iată că-Ți închidem și o cifră, cu privire la care, îndată ce vom primi știre că a sosit sigur, vom începe a o întrebuiința, și va ajunge scrisoarea la cele comune, cu adresa către Fotie Mihali, pecetluită cu pecete fără nume.

Am primit și cele două arzuri ale Tale cu pecete volantă către prea-strălucitul Ali-Efendi al nostru și către slăvitul Reis-efendi, de asemenea și știrile triste ale tuturor celor d'împrejur și ale altora, pe care, tălmăcindu-le după felul potrivit cu băgare de samă și îngrijire, le-am înaintat stăpânilor noștri cari să trăiască într-o mulți ani.

Am văzut și câte altele le scrii și le poruncești Înălțimea Ta cu privire la havalele, la greutatea locului și celelalte, pe care nu încetăm să le strigăm zilnic, dar nu fac *impresie* mare, de oare ce știu că încă n'ai ajuns Înălțimea Ta în provincie, și socot că acestea sânt pretexte, și nu cu siguranță și informație. Cu toate acestea, Doamne al nostru prea-înălțat, cum am mai arătat Înălțimii Tale, câte le-am isprăvit pentru prea-strălucitele-Ți rugăciuni nu sânt puține. Firmanul salahorilor iată că Ți se trimete Înălțimii Tale, dar Muntenii fac mare rău, și, ca să gândești Înălțimea Ta la ce grad e răutatea lor (cum vei afla-o din copia raportului trimis de Spătarul Atanasachi), mai bine vreau să dea mii de salahori întregi, decât cinci sute și șapte sute cinzeci plata pentru 40 de aspri pe zi, pentru care, la o vreme când trebuie să ni mulțumească, ei acumina se deslănțuiesc, Dumnezeu să li dea mintel!

Τὸ περὶ Διακτικέου φερμάνι γίνεται κατὰ τὸν τρόπον ὁποῦ ἐν τοῖς κοινοῖς περιγράφομεν βέβαια, δὲν ἐπρόφθασε δὲ μὲ τοὺς παρόντας, καὶ μὲ ὅν στέλλεται ἄνευ ἀργοπορίας¹ ὁμοίως καὶ τὸ περὶ συκώματος ταγινατίων τοῦ Καουσάν μουχαριτζή¹, ἐξάπαντος καὶ αὐτὸ μαζῇ.

Εἶδομεν καὶ τὸ ἴσον τοῦ ἀπὸ Δοπραλή σλαβέντος ἐκλάμπρου της τοῖς ἄρχουσιν της, καὶ τῷ ὄντι ἐξέρετον καὶ μουνασπικώτατον ὁμοίως καὶ ὅσα γράφει περὶ τοῦ προσκοθέντος ὁρισμοῦ, ὁμοῦ καὶ τὰ περὶ τοῦτου νοήματος, τὰ ὁποῖα ἀναφέροντες λισανὲν τοῖς πολυχρονίοις ἡμῶν αὐθένταις κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον, μὰς ἐπρόσταξαν νὰ τὰ πάρωμεν εἰς κονδίλι· τὰ ὁποῖα καὶ πέρνωντες τα, τὰ ἐκάμαμεν τακτῆμει σήμερον, καὶ ἰδοὺ ὁποῦ περικλείωμεν τὸ ἴσον τῷ Ὑψει της διὰ νὰ τὸ στοχασθῇ, τὸ ὁποῖον πολλὰ ἐπεγνόντισεν ὁ ἐκλαμπρότατος Ἀλή-ἐφέντης καὶ τὴν ἐπήνεσε, κάμνοντάς τιν διαβάς πολλοὺς, καὶ ἄμέσως τὸ ἐστειλε τῷ ἐνδοξοτάτῳ Πέτς-ἐφένδῃ μας. μὴνώντάς τον ὅτι ἄμέσως νὰ γίνῃ ἰτζιάς ἢ ζήτησι· ἢ Ἐνδοξότης του δέ, μὲ τὸ νὰ ἦτον πολλὰ μεσγρόλης, δὲν εἶχε κατὸν μῆτε νὰ τὸ θεωρήσῃ, στοχαζόμενος δὲ ὅτι αὐριον βέβαια πρῶτον στέλλεται εἰς ἄρτζι καὶ ὕστερον ἐκδιδεται ὁ ὁρισμός.

Εἶπομεν καὶ τῷ ἐνδοξοτάτῳ πεγλιτζή-ἐφένδῃ τὰ ὅσα ἀποκρίνεται τὸ Ὑψος της, καὶ πολλὰ τὰ ἐνοστιμύθη, καὶ ἐγέλασεν ἀπὸ καρδίας, λέγωντάς μας ὅτι: „Ἰνσταλλάχ, δὲν εὐχαίνει ψεύτης!“.

Τὰ τοῦ Χάνη ἐφανερώσαμεν, καὶ μάλιστα καὶ σήμερον εἶχομεν συνομιλίαν μετὰ τοῦ ἐκλαμπρότατου Ἀλή-ἐφένδῃ καὶ ἐρωτήσαμεν ὅτι, ἂν περάσῃ ἀπὸ Πιάση, πῶς πρέπει νὰ φερθῇ τὸ Ὑψος της, καὶ μὰς ἀπεκρίθη ἢ Ἐκλαμπρότης του ὅτι δὲν περνᾷ ἀπὸ μέσα ποτέ. μῆτε ἔχει τοιαύτην προσταγήν, μάλιστα καὶ παρακθόντως ἐπροστάχθη ὁ καπουτζήπασης μαχμενδάρης² του διὰ νὰ μὴν τῶχῃ καὶ τὸν περάτουν ἀπὸ μέσα, καὶ αὐριον εἶναι νὰ τοῦ σταλῇ μεσιέδικος βασιλικὸς ὁρισμός περὶ τούτου, καὶ ξεχωριστὸς διὰ νὰ τὸν συκώσῃ χωρὶς τζιρμάνιες πρὸς τε τὸν Χότιν-μουχαριτζή καὶ πρὸς τὸν καπουτζή-πασῇ. Τὰ τῆς καταστάσεως τόπου καὶ Ὑψους της δὲν παύωμεν ἀπὸ τοῦ νὰ τὰ ἀγγατιροῖζωμεν καὶ τῷ φίλῳ καὶ δι' αὐτοῦ μέσα. Μάλιστα, μίαν ἡμέραν πρὸ τοῦ νὰ κινήσῃ ἢ ἐκλαμπρότατη κυρία Δόμνα,

Firmanul pentru Diachichi (?) se face în felul în care și în scrisorile comune l-am descris sigur, dar n'a sosit cu cele de față, și cu a doua se trimete fără zăbavă; de asemenea și cel pentru scoaterea tainaturilor mulhafizului Cășanilor, întru toate și cu aceasta.

Am văzut și copia scrisorii Tale strălucite trimese de la Dobrali boierilor Tăi, și cu adevărat e ales și foarte potrivit; de asemenea și câte serii pentru hotărîrea dată mai înainte și, iarăși, pentru acest înțeles, pe care aducându-le din gură la stăpânii noștri, cari să trăiască întru mulți ani, în chipul potrivit, ni-au orânduit să le luăm în condeiu; care, și luându-le, li-am făcut raport azi, și iată că anexăm copia Înălțimii Tale pentru ea să socoți; care mult s'a bucurat prea-strălucitul Ali-Efendi și Te-a laudat, făcându-Ți multe laude, și îndată l-a trimis prea-strălucitului Reis-efendi al nostru, indemnându-l ca nemișlocit să se facă o cercetare; dar Slăvirea Sa, fiind foarte ocupat, n'a avut vreme nici să-l vadă, socotind însă că mâne de sigur se trimete spre arz (petiție) și apoi se dă porunca.

Am spus și prea-slăvitului begliegi-efendi despre câte răspunde Înălțimea Ta, și foarte i-au plăcut, și a răs din inimă, spunându-mi că: „să dea Dumnezeu să nu iasă [Vodă] mincinos!“.

Ale Hanului le-am lămurit, și mai ales că și astăzi am avut convorbire cu prea-strălucitul Ali-Efendi și am întrebat, dacă trece pe la Iași, cum se cuvine a se conduce Înălțimea Sa, și ni-a răspuns Strălucirea Sa că nu va merge înăuntru, nici nu are o astfel de poruncă, mai ales că înainte a fost orânduit capugibașa mehmendar al lui ca să nu se întâmple a-l duce înăuntru, și mâne e să i se trimeată potrivită poruncă împărătească pentru aceasta, și anume ca să-l scoată fără ceremonii către mulhafizul de Hotin și către capugibașa. Ale stării locului și ale Înălțimii Tale nu încetăm să le dăm în grijă prietenului și prin el înăuntru. Mai ales, eu o zi înainte de a pleca dumneaei,

¹ Comandant militar.

² Conducător.

ὁπῆγάμεν καὶ οἱ δύο θράδῳ εἰς τὸ σπῆτι τοῦ καὶ τῷ εἰπωμεν πολλά, ὁμοίως καὶ διὰ τὴν ἐπιπερομένην εἰαν τῶν ἐπιτροπικῶν διακοσίων¹, ὑποθέτει ὅμως τὰς ἀποκρίσεις τοῦ ὅτι αὐτὸς μὲν εἰς τὰ μέσα κουσούρι δὲν κάμνει καὶ τὰ λέγει, εἰς δὲ τὴν ἀπαίτησιν αὐτὴν εἰσέρπει τὸ σικλέτι καὶ ἀναγκαίων, ὅθεν καί, μὲ ὅλον ὁποῦ καὶ ἡ κατάστασις μας τοῦ εἶναι γνωστή, νὰ πασχίσωμεν ὅμως ὅσον δυνάμεθα νὰ κάμωμεν καὶ μίαν ποσότητα. Ἡ κονριδάντζα ἡ μεγάλη ὁποῦ μᾶς ἔκαμεν ἦτον τὸ νὰ μᾶς ὁμολογήσῃ ἐκεῖνο ὁποῦ διὰ τοῦ προλαδόντος τῇ ἐγράφομεν πῶς δὲν ἤθελε νὰ μᾶς εἰπῇ κατ' οὐδένα τρόπον, καὶ ὑποθέσαμεν τὸν Ἀπίκον, μέγιστῳ ἦτον διὰ τὸν περὶζαδὲν δραγουμάνον. Μᾶς ἔκαμε δὲ πολλὰ διὰ νὰ μὴν τὸ ἐσπομῆσωμεν εἰς τινα, καὶ ὅτι, ἂν δὲν ἦτον τὸ χιτήρι τοῦ Ὑφους της, ἦτον σχεδὸν ἀποφασισμένον μετὰ δύο ἡμέρας νὰ ἐξοσθῇ καὶ νὰ παυδουθῇ. Τὸ περὶ Παλέτου παράπονον μᾶς τὸ εἶπε καὶ ὁ φίλος, καὶ τῷ ἐδώκαμεν τὴν ἀπόκρισιν, κάμνων τρίτον ἀναπολόγητον: αὐτὰ ὅλα εἶναι τοῦ Στρανάκη, ὁ ὁποῖος ἀτζιλτίσθη εἰς τὸν φίλον, καὶ τὸ παράπονόν του εἶναι διὰ τί νὰ μὴν τὸν στείλῃ τὸ Ὑφος της χροδγέν, καὶ πλέον διαρροὰς πάσχει νὰ μᾶς συγχήσῃ, ἃς καταλάβῃ τὸ Ὑφος της βαθμὸν ἀχρηστότητος!

Ὁ γείτονας της² γράφει καὶ ἐλέγχει τοὺς καπουκαχαγιάδες τοῦ διατὶ νὰ μὴν τὸν δώσουν τὴν εἰδήσιν πῶς ἐκίνησε τὸ Ὑφος της, καὶ μᾶς τὸ ἔλεγε σήμερον ὁ Σπαθάριος Βλαστός, καὶ ὅτι βάρκα κουσούρι ἔκαμαν καὶ δὲν εὐγαλαν μαχσοῦση καλαχράτην, μὴ πιττεύοντες ποτὲ ὅτι θέλει ἡμυρέσῃ νὰ διάσῃ τὸ Ὑφος της τόσον τὸν ὁρόμον της. ὅθεν ἐτόιμασαν ἀπολογία, καὶ τί ὠφελεῖ τὸ νὰ τὸ εἰποῦμεν τὸν φίλον, μ' ὅλον τοῦτο, διηγημητικῶ τῷ τρόπῳ; Ὡς προσταττόμεθα, θέλωμεν τῷ εἰπῇ.

Τὰ παρὰ τοῦ Ἀθανασάκη ὅμως γραφόμενα εἶναι τῷ ὄντι νοστιμώτατα: αὐτὸς ἔγραψεν ἀμέσως καὶ μετὰ τὴν φυγὴν τοῦ φεραρῆ (μᾶς τὸ εἶπεν ὁ μεκτουπτζή-ἐφένδης) ὅτι ἄπαξ καὶ δις εἶχε γράψῃ τῷ Ὑφει της νὰ ἔχῃ προσοχὴν πολλήν καὶ νὰ διάσῃ πῖρ σαὰτ ἐθβὲλ τὸν κινημὸν της, ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ φεραρῆ ἦτον νὰ φύγῃ, καὶ διὰ νὰ δώσῃ τὸ Ὑφος της τὰς ἀναγκαίας προσταγὰς διὰ νὰ τὸν ἔχουν ἐννοίαν καὶ πάσχουν μὲ κάθε τρόπον νὰ διαδώσουν ὅτι ἡ αἰτία

πρεα-στῆλνεῖτα Δοamnă, am mers și amândoi seara la casa lui și i-am spus multe, de asemenea și pentru sila celor două sute ale opitropiei, însă se bănniește din răspunsurile lui că el nu face cusur la mijloc și le spune, iar la însăși cererea știe greutatea celor de nevoie, de unde și, cu toate că-i e cunoscută starea noastră, să cercăm însă cât putem să facem măcar o sumă. Încrederea cea mare ce ni-a arătat-o a fost să ni mărturisească aceia ce prin scrisoarea mea de mai nainte Ți-am scris că nu voia să ni spuie în niciun chip, și am bănnit pe Apic, măcar că era prin beizadea dragomanul. Ni-a făcut însă multe ca să nu spunem nimănui și că, de n'ar fi fost hatârul Înălțimii Tale, era cu totul imposibil după două zile să se scoată și să se pedepsească. Supărarea noastră pentru Ralet ni-a spus-o și prietenul, și i-am dat răspunsul, făcându-l de trei ori neiertat: toate acestea sânt de-ale lui Ștefanachi, care s'a plâns prietenului, și supărarea lui este de ce nu-i trimeti Înălțimea Ta darul și îngădui ca multe înecureături să ne supere, ca să vezi Înălțimea Ta până la ce ticăloșie a ajuns!

Vecinul Țău serie și muștră pe capuchehaielele sale pentru că nu i-au dat știre cum a pornit Înălțimea Ta, și ni-a spus-o azi Spătarul Vlastò, și că au făcut greșeală și n'au scos călărașul trebuitor, neîmerezându-se că vei putea sili Înălțimea Ta așa de mult calea Ta; pentru care și-a pregătit îndreptățire, și ce folosește să spunem prietenului, cu toate acestea, cu de-amănnuntul? Cum ni se va orânduî, vom spune.

Însă cele scrise de Atanasachi sânt de fapt foarte nostime: el a scris îndată după fuga Fugarului (cum ni-a spus-o mehtupeî-efendi) că odată și de două ori scrisese Înălțimii Tale să ai mare luare aminte și să Te grăbești cu un ceas mai înainte cu plecarea Ta, căci și hotărârea Fugarului era să fugă, și să dai Înălțimea Ta poruncile de nevoie ca să-i aibă grija; și ei îngăduie cu orice chip să se răspândească părerea că pri-

¹ De pungi.

² Nicolae Mavrogheni.

της φυγής του ήτον τὰ ξυπόσματα καὶ οἱ φοβερισμοὶ τοῦ Ὑψους της ὁποῦ τὸν ἔκαμνε καθημερινῶς· αὐτὰ ὅμως εἶναι διὰ γέλοιο, καὶ ὅχι διὰ νὰ τὰ συνεισθῇ τινὰς καὶ νὰ ἀποκριθῇ ἢ νὰ ἀπολογηθῇ. Τῇ ἀληθείᾳ ἡ ἰδέα τοῦ γυακαλιδισματοῦ τοῦ καλαράσι δὲν εἶναι παίτικες, καὶ πολλὰ καλὴν ήτον ἂν εὐρίσκατο ὁ τρόπος νὰ ἀνοίγην ἡ σπράτα τοῦ Ἰαλατζίου· ἂν ἐπήγυναν καὶ κᾶτι τι ἔξοδα περισσάτερα μανὲ δεγχιλ ἰδί.

Εἶπομεν τῷ Ἀπίκῳ περὶ τοῦ γυαλιδίου τοῦ ῥαχτίου, καθὼς προσταττόμεθα, καὶ ἄρχισε νὰ κάμνη κατὰ τὴν συνήθειάν του χιλίους ὅρκους, ὅτι τὰ ἔκαμα κουσουρσοῦζικα.

Περὶ τῶν τίτλων τῶν φερμανίων, τὰ εἶπομεν τῇ ἀληθείᾳ πολλάκις, καὶ ὅλον μὲ τὸ ὀνοουλοδὴ μὰς σαθροῦζουν· μ' ὅλον τοῦτο τὸ ἐννοιαζόμεθα πάλιν.

Τὸ περὶ λογαριασμοῦ πιτάκι τῶν ἀρχόντων της τοῦ ἑκλαμπροτάτου ἀδελφοῦ της. Αὐθέντου Ἰαλεξάνδρου¹, κατὰ τὴν πανέκλαμπρον προσηχὴν τοῦ Ὑψους της θέλω τὸ πηγαινῇ· μόνος ὁ δαδλος της Λογοθέτης νὰ τὸ δειξῶ (sic) τῇ Ἐκλαμπρότητι του.

Ὡς προσδηλοποιήσαμεν τῷ Ὑψος της, ἐστάλη εἰς τὴν γειτωνίαν της ὁ καρχεζήπασης τοῦ ὑπερτάτου αὐθέντου μας, εἰς μὲν τὸ φανερὸν μὲ ἐν φερμάνι ταξίλίου τοῦ γενομένου καρατζε-χαβὰλῆ εἰς Ὁζοῦ², εἰς δὲ τὸ μυστικότερον (μὰ τέτοιον μυστικὸν καὶ αὐτὸ ὁποῦ ἡ Πέρτα ὅλη τὸ ἐξέρει, καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι!) μὲ τὸν προσημειωθέντα μεμχοόρικον ἐμυρναμὲν της Μαγαλειότητός του, ταξίρι καὶ φοβέραις γιὰ τὰ ζούλμια ὁποῦ ἔμαθε πῶς κάμνει· καὶ τοῦτο ὅμως τυμῇ.

Ὁ τουτουντζής τοῦ Δεφτερδάρ-Ἐφένδῃ μὰς στέλλεται ἤδη, μὲ τὸν πογτζήν τοῦ Χοτινίου καὶ μὲ συστατικὰ τοῦ ἐφένδῃ πρὸς τε τὴν Βλαχίαν καὶ Ὑψος της, διὰ νὰ σεπεπλενδισθῇ· αὐτὸς μὲ τὸ ἴδιον μεμουριέτι ὑπῆγεν ἔτι δύο χόδια, δηλαδὴ πέρισι, καὶ ἐπὶ ἡμερῶν τοῦ ἰσπᾶκι Ἰαλεξάνδρου, καὶ τῷ εἶχον ὁῶσι ἀνὰ τρία πουγγεῖα ὁ καθείς, ὡς μὰς λέγει ὁ ἀρχὼν Ποτελνίκος Ἰωάννης Καρατζᾶς, καὶ ἀπὸ ἑνα πογουζατζίκι 200 ἢ 300 γροσίων· τὸ Ὑψος της ὅμως δὲν εἶναι χρεῖα νὰ πάρῃ παράδειγμα παρ' αὐτῶν, ὡσάν ὁποῦ τότε ἄλλος καιρός, καὶ εἶχεν ὁ καθεὶς ἀπὸ ἑνα καὶ ἐνάμισιο χρόνον της Αὐθεντίας, τὸ Ὑψος

είνα fugii lui au fost spaimele și îngrozirile Înălțimii Tale ce i le făceau zilnic; dar toate acestea sânt de răs, și nu să se certe cineva și să răspundă sau să se apere. Cu adevărat ideia aducerii călărașului nu e fără rost și mai bine ar fi de s'ar găsit chipul de a se deschide drumul Galațului; chiar de s'ar cășuna oareșce cheltuieli mai presus, n'are însemnătate.

Am spus lui Apic pentru auritul rah-tului precum am avut ordin, și a început să facă după obiceiul său mii de jurăminte, că le-a făcut fără lipsă.

Pentru titlurile firmanelor le-am spus cu adevărat adesea, și numai faptul că s'au pierdut ne zăbovia; totuși ne vom îngriji iarăși.

Pitacul pentru socoteala boierilor Tăi al prea-strălucitului Tău frate, Alexandru-Vodă, după prea-strălucita poruncă a Înălțimii Tale îl vom îndruma; numai robul Tău Logofătul să-l arăte Strălucirii Sale.

Cum am vestit mai înainte Înălțimii Tale, s'a trimis în vecinătatea Ta cafegl-bașa al prea-înaltului nostru stăpân, fătîș, cu un firman de adunare pentru havaleaua de chereșteā la Ozū, iar în mai ascuns (dar ce ascuns când toată Poarta o știe, și ei înșii!) cu cel mai de mult însemnat ordin al Maiestății Sale, muștrare și înspăimântare pentru tulburările ce a aflat că face; însă și aceasta cu plată.

Tutungiuul lui Tefterdar-efendi ni se trimete acum, cu bocceaua Hotinului și cu recomandația efendiului către Țara-Românească și către Înălțimea Ta, ca să se lămurască; acesta tot cu acea misiune a mers încă de două ori, adică dăunăzi, și în zilele nenorocirii lui (?) Alexandru, și i-au dat la vre-o trei pungi fiecare, cum ni spune dumnealui Postelnicul Ioan Carageā, și pentru un mezelic 200 sau 300 de lei; dar nu e nevoie ca Înălțimea Ta să iei exemplul de la ei, căci atunci eran altele împrejurările, și fiecare era de la un an și unu și jumătate de Domnie, iar Domnia

¹ Să fie o greșeală? Sau Alexandru Mavrocordat „frate” ca politeză?

² Ozeacov, Vozla, la Nipru.

της ὅτι ἔφθασε τέτοιες ἀγκυρίδες, δὲν ἔχει καιρὸν νὰ ταῖς συκώνη· ὅθεν, τὰ ἡμῖς τῶν ἄλλων ἂν δώσῃ, μᾶς φαίνονται πολικότερα, καὶ ὅπως ὀρίζη τὸ Ὑψος της.

Θέλει ἐξούρη ὅτι ὁ Πιетроζαχαρίας πρὸ δύο ἡμερῶν ἱφλασὲ τζικδὴ, καὶ μᾶς ἐμήνυσαν ἂν ἔχομεν κἀνένα ἱλισίκι μετ' αὐτοῦ, ἣ νὰ λαμβάνωμεν νὰ στείλωμεν τὴν ὁμολογίαν, καὶ ἀπεκρίθημεν τὸ ὅτι δὲν εἴχομεν, μῆτε ἔχομεν, μῆτε ἱξούρωμεν.

Ὁ Μαχμούδ-Πασᾶς πάλιν ἀχρσίψε καὶ ἔκαμε ζάπτι κάμποσους καζάδες· ὅθεν ἐδιόρισθη παρὰ τοῦ Δεβλετίου ὁ ὀφηλότερος Ρούμελι-βαλίσῃ Ἀϊνδηνλοῦ Σεγιδ Μεχμέδ-Πασᾶς ὁμοῦ μὲ ἱκανοὺς ἄλλους ἱκίτουγλου διὰ νὰ πηγαίνουν νὰ τὸν κτιπήσουν καὶ νὰ τὸν ἀφανίσουν.

Καὶ ταῦτα δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἶσαν παρὰ Θεοῦ πλεῖστα, ὀγισίαν καὶ πανευδαιμονίαν τοῦ θεωρρουρήτευ αὐτῆς Ὑψους.

αἴψκ', Φεβρουαρίου κζ'.

Υἱὸς εὐπειθῆς καὶ δοῦλος εὐτελῆς

Κωνσταντῖνος¹. Καμινάρης Ἰ. Ἀλέξανδρος.

Ta, fiindcă ai găsit atâtea angarii, n'ai prilej să-i scoți; de unde, dacă dai jumătate din ce au dat alții, mi se pare foarte potrivit, și cum poruncești Înălțimea Ta.

Vei afla că Pietrozaharia acum două zile a dat faliment, și ni-a spus că, dacă avem vre-o lipsă cu el, sau să luăm să trimitem sinetul, și am răspuns că nu-l avem, nu l-am avut, nici nu știm.

Mahmud-Pașa iarăși s'a ticăloșit și a luat câteva cazale zapt (a ocupat câteva ținuturi), pentru care s'a hotărât de către Devlet prea-înălțatul valli al Rumeliei, Seid-Mehmed-Pașa de Aidin, împreună cu destui Pași cu două tuiuri, ca să meargă să-l bată și să-l nimicească.

Și acestea cu supunere, iar prea-strălucitii Tăi ani fie de la Dumnezeu preamulți, cu sănătate și deplina fericire a Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite.

1787, Februar 27.

Fiu supus, și rob smerit;

Constantin. Căminarul Ioan Alexandru.

CLXIX.

De la
1787.

* Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domn al Moldovei, către capuchehaiaua sa, despre datoriile ce are: Instrucțiil de caracter general: vor fi credincioși, vor trimite știri, se vor îngriji de tot ce i le datoria.

† Προφθάνω ὑμᾶς τὴν χαροποιᾶν ἀγγελίαν, ἥτις ὅτι ἔχει νὰ πληρώσῃ ὑμᾶς χάρις οὐ τῆς τυχοῦσης, οὐ μόνον τὸ τσικμαίρομεθα, ἀλλὰ καὶ πεπεισόμεθα, ἐγγυόμενοι τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τε τῆ ἡθός σας καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς διάθεσίν σας. Ὅθεν ἡ κηθαιμονία καὶ περίθλψίς μας εἶναι πράγματα ἐκ φύσεως ἀχώριστα τῆς διαθέσεώς μας, ὡς ἐγνωρίσατε². ... Γράφω δὲ τοὺς ἐπιτετραμμένους τὸ ὁμοῦρι, καί, εἰ ἐνεστὶ καὶ ἄλλοιπον, ἀναζωσάμενοι τὴν φυσικὴν προθυμίαν σας καὶ τὸν πρὸς ἡμᾶς ζήλόν σας, τὰ δύο ταῦτα θέλουν σᾶς ὑπαγορεύσει τὰ ὅσα παρατρέχονται. Ἀκροθιγῶς μόνον παρενελέρομεν.... Καὶ εὐαγγελιζόμενοι νὰ ἐκδώσητε δι' ἐγκυκλίων γραμμάτων τὴν ἀγγελίαν μὲ τὰ ἀναγκαῖα νοήματα παραστατικὰ τῆς ἥς ἐδοκίμασαν περιθάλψεως ..., ἂν καὶ πόσα περὶ χρηματικῶν δικαίων συμπεραίνομεν νὰ τὸ ὑποθέτητε καί, τὰ περὶ τοῦτου πάλιν ἀνατιθέμενοι εἰς τὸν πρὸς ἡμᾶς ἐξειδικασμὸν σας καὶ εἰς τὴν γνῶσιν τῶν πραγμάτων ὅπου ἔχετε, ἐν συνόψει γράφομεν νὰ γίνῃ προσοχὴ εἰς τὸ νὰ καταβληθῇ ἡ ἐνοῦσα ἐπιμέλεια ἐν γένει εἰς ὅλα τὰ ἀφορόντα πρὸς ὄφελος... Ἐν ταύτῃ τῇ γενικῇ λέξει ἐννεητέον (sic) ὅτι κατὰ μέρος ἐμπεριέχεται ἕκαστον κεφάλαιον χρηματολογίαν. Ἀγκαλὰ καί, κεφαλαιωδῶς, ἀπαιτομένου τοῦ χρόνου σας, εἶναι τὸ νὰ καταβάλῃτε ἰδιαιτέρως πᾶσαν σπουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν εἰς ἐπεξεργασίαν, διαγωγὴν καὶ εὐόδωσιν τῶν ἀνὰ χεῖρας ὑποθέσεων, καὶ ἐλπίζομεν, καθ' ἃ δεῖ, νὰ εἰσθαι κατὰ τοῦτο

¹ Fiul Domnului.

² Gol in text.

αὐτοπαράκλινητοι, μὲν ὅλον τοῦτο ἐκδίδομεν ἐπὶ ταύτῃ τῇ ἄρθρῳ τὰς σποδοτέρως προσταγὰς μας εἰς ὅσα, ὧν εἰσέσι, τελεῖαν κατ' ὄνομα ἰδεῖν μὴ ἔχοντες, δὲν τὰ προσδιορίζομεν. Γνωστὸν ὅτι ἅμα, λαμβάνοντες τὸ παρὸν μας, περισπουδᾶστως καὶ ἐναγωνίως, μὴ φειδόμενοι κόπων, ἔχests νὰ ἐνασχολήσῃς εἰς ὅλα, καί, ἀμέσως καταγινόμενοι, ἄνσω ὀρθότητος νὰ ἐκκινήτε γράμ[ματα].

CLXX.

Constantin Ipsilanti către tatăl său, Alexandru, Domnul Moldovei, despre călătoria spre țară a acestuia, lipsa de politeță a lui Nicolae-Vodă Mavrogheni, știrile ce se caută și paza lor, cu adausul unei scrisori de copil domnesc către Doamnă.

1787,
13 Mart.

Τὴν Ὑμετέραν θεοφροῦρητον Ὑψηλότητα ταπεινῶς προσκυνῶ, ἀσπαζόμενος τὴν πανέκλαμπρον αὐτῆς δεξιάν.

† Καὶ δέομαι τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἵνα διαφυλάττῃ καὶ διατηρῇ τὴν αὐτῆς Ὑψηλότητα ἄνθρωπον, εὖθυμον, ὑγιᾶ, μετὰ πολυχρονίου ζωῆς καὶ ἀκλονήτου διαμονῆς καὶ στερεώσεως ἐπὶ τοῦ πανεκλάμπρου ἡγεμονικοῦ αὐτῆς Θρόνου. Δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐκφράσω, ὕψηλότητά μοι Λυθέντα, τὴν πόσῃν ἄμετρον χαρὰν ἐδοκίμασεν ἡ ψυχὴ μου μαθὼν τὴν σὺν Θεῷ εἰς τὰ ἀντικρυ τοῦ Δουναῖως αἰσίαν διάδοσιν τοῦ Ὑψους της, ἐπειδὴ καὶ εἴμουν κατὰ πολλὰ ἐννοιασμένος ἕως ὅπου τὸ πληροφρονηθῶ ὅθεν καὶ δὲν ἔλειψα νὰ δοξάσω καὶ νὰ εὐχαριστήσω τὸν ἅγιον Θεὸν ὁποῦ μὰς ἐχαροποίησε. Πολλὰ κουριόξα ὅμως ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Μαυρογένη καὶ ἀξία γέλωτος· σὲ πολὺ ἰντιξάρη εἶναι ἐδῶ ὅλοι οἱ αὐθένται μας καὶ σχεδὸν εἰς ἀπορίαν πῶς δὲν ἐφάνη μέχρι τοῦδε κἀνένας ἄνθρωπος· καί, ἐπειδὴ καὶ ὁ καιρὸς εἶναι θελικάτος, καὶ ἀκολούθως ἐπιθυμοῦν νὰ ἔχουν πλέον συχνὰς εἰδήσεις· ἂν εἶναι ὀρισμός της, εἰς τὸ ἐξῆς πλέον συχνὰ ὅς ἐκκινή μενζιλια μὲ διάφορα χαδαῖσια παχιχια (sic). Μὲ τὸν προλαβόντα εἶχα γράψῃ τῇ Ὑψηλότητί της διὰ νὰ μὰς στείλῃ μερικά περιάσια, τόσον καὶ μελίκια, ὅσον καὶ ζαρφλίκια· δὲν λείπω καὶ μὲ τὸν παρόντα νὰ τὸ ἐνθυμίσω τῇ Ὑψηλότητί της, ἐπειδὴ καὶ τὰ στολάτα μας νὰ εἶναι ἀναγκαῖα. Ἔδωσα ἕνα ἐμάνετι τῇ ἐκλαμπροτάτῃ Κυρίᾳ διὰ νὰ ἐγχειρήσῃ τῇ Ὑψηλότητί της. Τὰ κοινὰ ἐνὸς καὶ ἄλλου γράμματα, Λυθέντα μου, πρέπει νὰ τὰ παρατηρῇ μόνος ἡ Ὑψηλότης της καὶ νὰ μὴν τὰ κάμῃ χαδαῖς εἰς τοὺς γραμματικούς της, ἐπειδὴ καὶ διάφοροι διδοὺν γράμματα, καὶ πολλοὶ ἀγνώριστοι, καὶ εἶναι ἐνδεσχόμενον νὰ γράφουν εἴποτες χαρτί, καὶ ἐγὼ, ὁ δοῦλός της, ἀπὸ ἐδῶ δὲν κάμνω κουσοῦρι. Καλαράσῃν ἔξω ἀπὸ αὐτοῦ ὁποῦ ἐκκινούμεν, ἄλλον δὲν

Μὰ ἱεχίν smerit ἱνᾶλτιμῖ Voastre de Dumnezeu păzite, sărutând dreapta-Ți prea-strălucită.

† Și mă rog de atotputernicul Dumnezeu să păzească și să ocrotească pe Înălțimea Ța fără boli, bucurios, sănătos, întru viața îndelungată și nezugndită rămânere și întărire pe prea-strălucitul Țau Șeaun domnesc. Nu pot să rostesc, prea-strălucite Domn al mieu, câtă nemăsurată bucurie a încercat sufletul mieu aflând fericita trecere cu Dumnezeu dincolo de Dunăre a Înălțimii Tale, căci și eram foarte îngrijat până ce am aflat-o; pentru care n'am lipsit să slăvesc pe sfântul Dumnezeu și să-i mulțămesc că ni-a făcut această bucurie. Dar foarte curioasă primirea lui Mavrogheni și vrednică de răs; în mare nedumerire sânt aici toți domnii noștri și aproape în nelămurire cum de nu s'a arătat până acum niciun om; și, de oare ce vremea e delicată, și de acum doresc să aibă mai dese știri; dacă e voia Ța, de acum înainte să pornești mai des menziluri (poște) cu deosebite, havadișuri... Cu [eurierul] de mai înainte am fost scris Înălțimii Tale ca să-mi trimești nîseaiṽ mărunțișuri atât cu hârtie, cât și cu plicuri; nu lipsese nici cu cea de față să ți-o amintesc Înălțimii Tale, căci și ... îmi sânt de nevoie. Am dat un amanet prea-luminatei Doamne ca să Ți-l dea Înălțimii Tale. Scrisorile deschise ale unuia și altuia, Doamne al mieu, trebuie să le cercetezi numai Înălțimea Ța și să nu le faci havaleă grămăticilor Țăi, de oare ce și deosebite persoane dau scrisorile, și mulți sânt necunoscători, și se poate să serie ceva în hârtie, și eu, robul Țău, de aici nu fac niciun cusur. Călăraș afară de acel care-l pornim, n'avem altul. Și anii

ἔχομεν. Καὶ τὰ μὲν ἔτη τῆς Ὑψηλότητός της εἴησαν θεόθεν πλεῖστα, αἱ δὲ πατρικαὶ μοὶ αὐτῆς εὐχαὶ ἄρωγαί μοι διὰ θείου.

αφπ'ψ, Μαρτίου ιγ'.

Τῆς Ὑψηλότητός της εὐπειθῆς υἱὸς καὶ δοῦλος

Κωνσταντῖνος Ὑψηλάντης.

(Mână de copil:)

Τὴν Ὑψηλοτητα της μιτρι μας ἀπο καρδιας ἀσπαζομαί σας, ἐγὼ θεο ελεῖ (sic) ἱμαὶ καλα, ὁμος τὰ φιλτάτα μας μπειζαντες καὶ ἡ δομνιτσα πολλα καλα ινε με το ελεος του θεου καὶ προσμαινομαι καλαρασιν πος εφθασατε με το καλο καὶ με τὴν γγαλιν τηννορα σε ολα με τὴν βοθησιαν του Κυριου μου καὶ της Θεοτοκου της Πορταιτισας καὶ της Ζοοδοχου Πιγισ καὶ του Αγίου Γεοργιου καὶ να ἀπολαυσετε καὶ τὴ Δομνη σε ιγῆα καὶ χαρα.

Înălțimii Tale fie de la Dumnezeu foarte mulți, iar părinteștile-Ți rugăciuni să-mi fie ajutoare în viață.

1787, Mart 13.

Al Înălțimii Tale

supus fiu și rob

Constantin Ipsilanti.

Pe Înălțimea Ta, maica mea, din inimă o sânt, și eu cu mila lui Dumnezeu sânt bine, de asemenea prea-iubitetele noastre beizadele și domnița sânt foarte bine cu mila lui Dumnezeu, și așteptăm călăraș că ați sosit bine și în ceas bun cu toate, cu ajutorul Domnului mieu și al Născătoarei de Dumnezeu Portăreasași al Izvorului de viață făcător și al Sfântului Gheorghe, și să întâlnești și pe Doamna cu sănătate și bucurie.

CLXXI.

1787,
28 Mart.

Raport al beizadelei Constantin Ipsilanti către Alexandru-Vodă, Domnul Moldovei, despre călătoria acestuia la Iași și o chestie de datorii, pentru o tocmire de divan-efendi, pentru evitarea întâlnirii cu Hanul Șahin-Ghirai și fuga lui Alexandru Ioan Mavrocordat, cu un adaus al mamei Domnului.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Ἐλπίζω εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν ὁποῦ γράψω ὁ δοῦλός της τὸ παρὸν δουλικόν μου νὰ ἐφθασεν ἡ Ὑψηλότης της ὀγιῶς εἰς Ἰάσι. Εἶμαι ὅμως ἐννοιασμένος ἕως ὁποῦ νὰ πληροφωρηθῶ τὸ πῶς ἐπέραςε τὴν Τούνα, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἤξεύρω ἀνίσως καὶ ἦτον παγωμένη ἀκόμι. Ἐφώναξα τὸν Πορτάρην Ἀραπόγλου καὶ τὸν εἶπα τὰς ὅσας δυσκολίας ἐτράβιξεν ἡ Ὑψηλότης της εἰς τὸν δρόμον ἐξ αἰτίας τῶν ἀλόγων, καὶ μὲ εἶπεν ὅτι τὰ κиратзідика ἄλογα δὲν εἶναι τρόπος νὰ θαστάξουν εἰς τὸ μενζίλι, καὶ μὲ φαίνεται καὶ ἐμένα, τὸν δοῦλόν της, νὰ μὴν πταίῃ, ἐπειδὴ καὶ, καθὼς ἐμαθον ἀπὸ τοὺς καλαράσιδες, μὲ πολλὴν ταχύτητα ἀκολουθοῦσεν ἡ Ὑψηλότης της τὸν δρόμον, ὅθεν δὲν ἦτον τρόπος νὰ θαστάξουν τὰ ἴδια ἄλογα εἰς τόσον κόπον χωρὶς νὰ ἀποκάμουν.

Ἐννοιάσθηκα κατὰ τὴν προσταγὴν της καὶ ἐσύντυχα πάλιν τὸν πνευματικὸν διὰ νὰ μὰς ἀλιβερίσῃ ταῖς μαλούτικαῖς ὁμολογίαις, λέγωντάς τον ὅτι τὸ νὰ στέκωνται μέσα δὲν τὸ θέλῃ ἡ Ὑψηλότης της διὰ διαφόρους μουλχαξέδες, καὶ τὸν εἰάσα διὰ νὰ κάμῃ ὅτι καὶ, ἂν ἤμπορέσῃ, διὰ νὰ μὰς τὰ ἀλιβερίσῃ. Ὅθεν προσμένω ἀπόκρισιν ἀνίσως ὅμως καὶ δὲν ἤμ-

Pea-înălțate al mieu Domn,

† Nădăjduiesc că, în acest ceas când scriu eu, robul Țău, cea de față supusă a mea, Înălțimea Ta ai sosit cu sănătate la Iași. Dar sânt îngrijorat până ce voi aflat cum ai trecut Dunărea, de oare ce nu știu poate să fie încă înghețată. Am chemat pe Portarul Arapoglu și i-am spus câte greutăți ai trecut Înălțimea Ta pe cale din pricina cailor, și mi-a spus că acei cai de chirie nu e chip să se ție în menzil, și-mi pare și mie, robului Țău, să nu cadă, de oare ce și, precum am aflat de la călărași, cu multă răpeziune ai umblat Înălțimea Ta la drum, așa că nu era chip să ție însuși caii la atâta osteneală fără să isprăvească.

M'am îngrijit după porunca Ta și am întâlnit iar pe duhovnic ca să-mi dea sineturile, spîndu-i că a sta ele înăuntru nu vrea Înălțimea Ta pentru felurite pricină, și l-am silit să facă așa ca, dacă poate, să ni le dea. Deci aștept răspunsul; ci, dacă nu voi putea să o îndrept, n'am alta de făcut de

πορέσω νὰ τὸ κατορθώω, δὲν ἔχω ἄλλο τί νὰ κάμω παρὰ τὸ ἐξοφλητικόν· δὲν ἱεσῶρω ὅμως μὲ ποῖον τρόπον πρέπει νὰ γίνῃ, ἐπειδὴ καὶ ὁ πνευματικὸς μὲ εἶχεν εἰπῇ προλαβόντως πῶς νὰ περιέχῃ τὸ ῥηθὲν ἐξοφλητικόν ὅτι ἐπληρώθησαν τὰ ἄπρρα· ἐγὼ ὅμως τὸ τοιοῦτον παντελῶς δὲν τὸ εὐρίσκω εὐλογον, ἐπειδὴ καὶ ἡ ὁμολογία γράφει πῶς: ἰχσάν ὁλονυμάγισε, καὶ τὰ ἐξῆς· ὅθεν τότε ἰχσάνι δὲν εἶχε γίνῃ καί, ἂν γράψωμεν λοιπὸν εἰς τὸ ἐξοφλητικόν πῶς: „μὲ τὸ νὰ ἐπληρώθησαν ἂν ἤθελε εὐρεθῇ, νὰ εἶναι ἄκυρος ἡ ῥηθείσα ὁμολογία“· ἔπεται νὰ εἶναι ψευδὴς ἡ βῆσις τοῦ ἐξοφλητικοῦ, καὶ ὅ,τι εἶναι ὀρισμὸς τῆς Ὑψηλότητος της. Πρὸς τοῦτοις τὸν εἶπα διὰ νὰ μὲ φέρῃ καὶ τὴν ἀπόκρισιν τοῦ Ὁσμάν-ἁγά εἰς τὸ ἀρζι-χάλι τῆς Ὑψηλότητος της, ἐπειδὴ καὶ τὴν γυρῶσε ἡ Ὑψηλότης της, καὶ μὲ τὸ ὑπεστέθη· δὲν ἱεσῶρω ἂν ἐκείνην ὅπου ἴσως ἤθελε μὲ φέρῃ εἶναι τοῦ ἰδίου ἢ τοῦ τυγχόντος κιατίπι. Τὸ καλεῖσθαι εἶναι ὅμως νὰ τὸν ἀνταμώσωμεν τὸ ὁποῖον θὰ νὰ τὸ ζητήσω ὅταν ἀνταμωθῶ μὲ τὸν κάλφαν.

Περὶ τοῦ Δεδάν-ἐρεντιοῦ ὁποῦ μὰς εἶχε προστάξῃ ἡ Ὑψηλότης της δὲν ἀμελήσαμεν, καί, εἰς καιρὸν ὁποῦ ἐστοχάζουμουν διὰ νὰ εἶρω κἀνένα τρόπον τινά, νὰ ἡμπορέσῃ νὰ χρησιμοποιήσῃ. Ὑμῖνοςεν ὁ Μουσταφάς-ἐρέντης διὰ τοῦ Πετράκη Ἀπίκογλου ὅτι, διατί νὰ γίνῃ ἰστισκάλι, εἰς καιρὸν ὁποῦ ἐκείνος εἶναι ὅλος ἀπεκρίθμενος εἰς τὴν Ὑψηλότητά της· ἀπεκρίθμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι τὸ τερηιάζει νὰ γίνῃ ἰστισκάλι, καὶ ὅτι ἡ Ὑψηλότης της ἐς ἀρχῆς εἶχε καὶ ἔχει ἐξχωριστὴν κλίσιν εἰς ἐκείνον, ὅμως, ἐπειδὴ καὶ αἱ πρεσβεζιόνες τοῦ εἶναι μεγάλας, εἰς τὰ τόσα ἔξοδα ὁποῦ ἔχει ἡ Ὑψηλότης της, τώρα δὲν ἡμπορεῖ νὰ διδῇ οὔτε εἰς αὐτόν, οὔτε εἰς κἀνένα ἄλλον τόσους χοντροὺς λουφέδες· ἡμεῖς, οἱ δοῦλοι της, ἐπειδὴ καὶ ἤλθε τόσας φορὰς καὶ ἀντάμωσεν τὴν Ὑψηλότητά της περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, διὰ νὰ μὴν γίνῃ ἄνοστον τὸ πρᾶγμα καὶ παραπονῇται αὐτὸς πῶς, ἂν οὐ ἀπεφασίσθη, ἔγινεν ἰστισκάλι, εἶπαμεν τὸν Ἀπίκογλου πῶς, ἀνίσως καὶ δὲν στέρεῃ εἰς τὰ τετρακόσια, νὰ ἀνέβῃ ἕως εἰς τὰ πεντακόσια χωρὶς νὰ πρεσβεζή μῆτε χαρτζιράχι, μῆτε ἄλλο τι, ἂν οὐ πᾶν εἰς Γιάσι. Εἰς τὰ ἅποια καὶ ἔστρεψεν· ἐπειδὴ ὅμως καὶ θὰ νὰ ἀφίσῃ ἐδῶ τὴν θαλί-κισα ὁποῦ ἔχει, παρακαλεῖ, ἂν εἶναι τρόπος νὰ δοθῇ τὸν καθέκαστον μῆνα ἓνα παραμικρόν τι εἰς τὸ σπῆτί του. Καὶ αὐτὸς τώρα δὲν ἔρχεται μὲ τὰ καλαπαλίκια, ἀλλὰ, τὴν πρώτην ἀνοιξιν, θὰ νὰ κινήσῃ διὰ θαλάσσης, διὰ νὰ μὴν κάμῃ

εἰς τὴν ἀχίτ; dar nu știu în ce chip trebuie să se facă, de oare ce și duhovnicul îmi spusese mai înainte cum că să cuprindă actul de achitare că s'au plătit banii; dar eu una ca aceasta n'o socot de loc bună, de oare ce și sinetul serie: „cu plata ce va fi, și celelalte“; deci atunci nu ar fi achitare, dacă vam serie apoi pe achitare că: „după ce se vor plăti, dacă se va afla, să fie fără putere zisul sinet“; urmează a fi mincinoasă basa achitării, și ce va fi porunca Înălțimii Tale. Pe lângă acestea i-am spus să-mi aducă și răspunsul lui Osman-Aga la arghalul Înălțimii Tale căci și pe aceia o cere Înălțimea Ta, și mi-a făgăduit-o; nu știu dacă aceia ce mi-o va aduce e a lui ori a întâmplătorului *chiatib* (scriitor). Ce e mai bun însă e să-i răspundem că o voiu cânta când mă voiu întâlni cu calfa.

Despre Divan-efendi ce ni orânduise Înălțimea Ta n'am trecut-o cu vederea și, la vreme când ne vom întâlni, să găsească vre-un chip, care să poată folosi. Mi-a spus Mustafâ-efendi prin Petrachî Apicoglu că de ce să se facă oprire, de vreme ce acela e cu totul închinat Înălțimii Tale; am răspuns și noi că se zăbovește (?) a fi și că Înălțimea Ta de la început a avut și are deosebită aplicare către acesta, dar, de oare ce și *pretențiile* fi sânt mari, la atâtea cheltuieli ce ai Înălțimea Ta, acumina nu poți să-i dai nici lui, nici la vre-un altul lefi așa de grase; noi, robii Tăi de oare ce a venit de atâtea ori și a întâlnit pe Înălțimea Ta pentru această afacere, ca să nu ajungă neplăcut lucrul și să se supere el pentru că îndată ce s'a hotărât să se și facă oprire, i-am spus lui Apicoglu cum că, poate dacă nu-i plac patru sute, să se ridice și la cinci sute, fără a *pretinde* nici *harzirahi* (cheltuială), nici altceva, dacă merge la Iași. La care s'a și învoit; dar, de oare ce va să lase aici odaliscă pe care o are, se roagă, dacă ar fi chip, să i se deie pe lună ceva, prea puțin, pentru casa lui. Și el acum nu vine cu calabăcurile, dar, la cea d'întăiu deschidere, se va porni pe Mare,

πολλά ἔξοδα· τὸ ὅποιον τὸ κάμει πολλά καλά, ἐπειδὴ, καὶ ἂν ἤθελε νὰ πάγῃ τώρα, οὔτε ῥα-
τιβάνι εἶχαμεν, οὔτε κἀνένα ἀμάξι διὰ νὰ τὸν
δώσωμεν.

Πολλὴν δυσκολίαν τραβοῦμεν διὰ τὰ ἀμά-
ξια, ἐπειδὴ καὶ ὅχι τόσα ἄλλα δὴω μοκάνικα
νὰ ἦτον παραπάνω πάλιν δὲν ἐφθάναν, καθὼς
καί, σὺν Θεῷ, θέλει τὸ πληροπορηθῇ καὶ ἡ Ὑ-
ψηλότης της, ἀφ' οὗ φθάσῃ ἡ ἐκλαμπροτάτη
Κυρία εἰς Γιάσι.

Ἡ ἐκλαμπροτάτη Κυρία, φιλοστοργωτάτη
μοι μήτηρ, Θεοῦ εὐδοκοῦντος, τὴν Κυριακὴν
ἡ τὴν Δευτέραν μελετᾷ νὰ κάμῃ χαρσελί.

Περὶ τοῦ Σαχίν-γερὰϊ ἐδηλοποίησα προ-
λαβόντως τῇ Ὑψηλότητι της ὅτι τὸ ἀνέφερα
τῷ ἐκλαμπροτάτῳ Κεχαγιά-πεγί καὶ ὅτι μὲ
ἀπεκρίθη πῶς καλὸν μουλαχαζὲς ἔκαμε τὸ
Ὑψος της, δηλαδὴ τὸ νὰ σαπτίσῃ, εἰς κἀνένα
μέρος ἂν τὸν ἀπαντήσῃ καθ' ὁδόν, καὶ νὰ μὴν
τὸν ἀνταμώσῃ· ὡς τόσον, τώρα εἶναι τὸ μᾶλλον
ἐνδεχόμενον, καθὼς στοχάζεται καὶ ἡ Ὑψη-
λότης της, νὰ εὐρεθῇ εἰς Γιάσι, ὅταν αὐτὸς
θὰ νὰ περάσῃ. Δὲν ἀνέφεραμεν ὅμως τίποτε
πλεόν περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως τοῖς πολυ-
χρόνοις ἡμῶν αὐθένταις· πρῶτον διατὶ δὲν
μᾶς τὸ προστάξῃ ἡ Ὑψηλότης της, καὶ δεύ-
τερον διατὶ ἐστοχάσθημεν, πῶς ἂν τὸ τακτι-
σωμεν, ἡμποροῦσαν νὰ μᾶς προστάξουν νὰ γρά-
ψωμεν τῇ Ὑψηλότητι της νὰ μὴν τὸν ἀντα-
μώσῃ, καὶ αὐτὸς, περνώντας ἀπὸ τὸ Γιάσι καὶ
γυρῶντας, νὰ τὴν ἀνταμώσῃ ἴσως, νὰ εἰσθῇ
ἡ Ὑψηλότης της χωρὶς νὰ θέλῃ νὰ τὸν ἀν-
ταμώσῃ. Ἐχει ὅμως ἡ Ὑψηλότης της καλὴν
σκούζαν εἰς τὸ νὰ ἀποφύγῃ αὐτὸν τὸν ἐνοχ-
λητικὸν γαῖλέ· ἡ σκούζα εἶναι πῶς ἀκίμῃ δὲν
ἔχει τὸ τακίρι της καὶ πῶς ἀθήτῃ ἐνκόγιτο
εἰς τὸ Γιάσι, καὶ πῶς δὲν ἡμπορεῖ μὲ τέτοιον
τρόπον νὰ ἀνταμώσῃ ἔναν Χάνην.

Ἐγιναν καὶ τὰ τοῦ Σελίμ-πασά καὶ Μολλά-
πεγί μεκτούπια καὶ ἐστάλθησαν· καὶ τῷ μὲν
Σελίμ-πασά ἡ ρισόγωνα, τῷ δὲ Μολλά-πεγί
ἕνας μῆλος ἐστάλθη.

Ἀπὸ τὸ ἐμπερικλειόμενον γράμμα τοῦ Σπα-
θάρη, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸ πρῶτον, θέλει καταλάβῃ
ἡ Ὑψηλότης της τὴν ἀχρεϊότητα καὶ τὴν ἄκραν
κακίαν τοῦ συστήματος τῶν Βλαχῶν, ἀγκυλὰ
καὶ χωρὶς τὰ γράμματα τοῦ Σπαθάρη ἐξ ἀρ-
χῆς ἦτον κατὰ πάντα πληροπορημένη, καθὼς
καὶ ὅλοι οἱ φρόνιμοι ποσῶς δὲν ἀμφιβάλλουν·
ὅμως αὐτοὶ οἱ ἀχρεῖοι, κοντὰ ὅπου εἶναι κά-
μιστοι, εἶναι καὶ ἀνῆτοι, ἐπειδὴ καὶ τὰ ὅσα
κάμουν καὶ λέγουν δὲν εἶναι παρὰ ἀλεπάλ-
ληλοι ἀντιφάσεις· ὅθεν καὶ κατὰ τοῦτο εἶναι
ἄξιοι λύτης. Πολὺ κατέρι ὅμως προξενοῦν, ἐ-

κα σὰ ἴνυ φαῖ πολλές cheltuieli; ceia ce
face foarte bine, de oare ce, dacă ar
vrea să vie acumia, n'aveim nici rădvan,
nici vre-o căruță să-i dăm.

Multă greutate tragem pentru căruțe, de
oare ce nici atâtea alte două (sic) mocănești,
să fie pe de-asupra, iarăși nu s'au arătat,
precum și, cu Dumnezeu, vei afla și Înăl-
țimea Ta, îndată ce va sosi prea-luminata
Doamnă la Iași.

Prea-strălucita Doamnă, prea-iubita mea
mamă, cu voia lui Dumnezeu Duminecă
sau Luni are de gând să plece.

Pentru Șahin-Ghirai am arătat dău-
năzi Înălțimii Tale că i-am raportat lui
Chehaia-bein și că mi-a răspuns cum
că bună socoteală ai făcut Înălțimea
Ta, adevă să-l eviți, în orice loc l-ai
afla pe cale, și să nu te întâmpini cu
el; deocamdată acum e mai de recoman-
dat, cum socoți și Înălțimea Ta, să Te
afli la Iași, când el va trece. Dar n'am
raportat ceva mai mult în această afa-
cere stăpânilor noștri cari să trăiască
întru mulți ani: întâiu pentru că nu ni
poruncești Înălțimea Ta și, al doilea,
pentru că ne-am gândit cum că, dacă am
fi întrebat, s'ar fi putut să ni porun-
cească a serie Înălțimii Tale să nu-l
întâlnești și, el plecând din Iași și in-
torcându-se, să Te întâlnească poate, așa
că să fii silit Înălțimea Ta a-l în-
tâmpina. Însă ai Înălțimea Ta bună
scusă în a fugi de supărătorul bucluc:
scusa e că încă n'ai tacâmul Tău și
că stai incognito la Iași și că nu poți
cu acest chip să întâmpini pe un Han.

Au ieșit și rapoartele lui Selim-Pașa
și lui Molâ-beg, și s'au trimis; și lui Se-
lim-Pașa i s'a trimis o blană de răs, iar
lui Molâ-beg un mîlos.

Din aici închisa scrisoare a Spătarului,
cum și din prima, vei afla Înălțimea Ta
ticăloșia și marea răutate a tagmei Mun-
tenilor, de și chiar și fără serisorile Spă-
tarului, de la început erai întru toate in-
format, precum și toți cei cuminți nu se
îndoiesc de loc; dar acei netrebnici, pe
lângă că sânt foarte răi, sânt și fără de
minte, căci și câte le fac și le spun nu
sânt decât contraziceri unele peste altele;
pentru care și întru aceasta sânt vrednici
de întristare. Multă greutate însă căsu-

πειδὴ καὶ, κοντὰ ὁποῦ δὲν κάμουν κἀγὼνα ἰστιρχάμι διὰ τὰ τόσα τερτιπάτια καὶ χαδαλέδαις, ἀλλὰ ἁμέσως τὰ δέχονται. Ἰσως καὶ κρυφίως μᾶς κατηγοροῦν διὰ τὰς καθημερινὰς παρακλήσεις καὶ τακρίδιά μας δηλωτικὰ τῆς ἀδυναμίας τῶν πτωχῶν καὶ περισπαστικίου τοῦ τόπου καὶ τὰ ἐξῆς, ἔξω ἀπὸ τὰ τόσα ἄλλα τουρβόεχάτια καὶ ψευδῇ χαδαίσια, ὁποῦ καθεκίστην δὲν παύουν ἀπὸ τοῦ νὰ διασπείρουν εἰς διάφορα μέρη· καὶ μάλιστα ὁ Στεφανάκης, ὁ ὁποῖος ἀκούω νὰ εἶναι παραπονούμενος διατὶ δὲν τὸν ἔδωκε χστιγὲν ἡ Ὑψηλότης τῆς.

Δὲν ἀμφιβάλλω πῶς, πρὸ τοῦ νὰ φθάσῃ τὸ παρόν μου δουλικόν, νὰ γράψῃ ἡ Ὑψηλότης τῆς ἀκριβῆ περιγραφὴν τόσον τοῦ τρόπου τῆς φυγῆς τοῦ φυγάδος¹, ὅσον καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ μερλεκετίου, μάλιστα ὁποῦ οἱ Βλάχοι λέγουν πῶς ἡ Ὑψηλότης τῆς τὸ ἔξυρε καὶ τὸ ἔκαμεν ἱμᾶζι, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐκεῖ ἄνθρωποι τῆς τὸν ἐρόθησαν· καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ μερλεκετίου ἄλλην ἰσχὴν ἡμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἡ περιγραφὴ τῆς Ὑψηλότητός τῆς ἀπὸ ἐκεῖ. Ὅμως μὲ ὅλα αὐτὰ πολλὰ δύσκολον μὲ φαίνεται τοῦ νὰ γίνουν τακλίλι οἱ χαβαλέδες ὁποῦ ἔγιναν μέχρι τοῦδε· ἐλπίζω ὅμως τοῦ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ ἐξῆς. Τὸ χάλι μας, δηλαδὴ τῶν δοῦλων τῆς, καποῦ-νεχαϊάδων, ἡμπορεῖ νὰ τὸ πληροφορηθῇ ἀπὸ τὸν ἄρχοντα Καμαράτην καταλεπτῶς· ὁ καιρὸς ὅμως πολλὰ δύσκολος, καθὼς καὶ ἡ Ὑψηλότης τῆς τὸ καταλαμπάνει. Ὅθεν καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἰστιρχάμι καλόν, καὶ τὸ γαίρετι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ζητούμενων χαβαλέδων ἀναγκαῖον. Ἀθύοντα μου, πολλὴ τιμάτι χρειάζεται καὶ εἰς τὰ ἐνὸς καὶ ἄλλου γράμματα ὁποῦ στέλλονται, καί, ἂν τὰ ἔδλεπε ἡ Ὑψηλότης τῆς τὸ κάθῃ ἕνα ξεχωριστά, διὰ νὰ ἱεούρη ἐκείνους ὁποῦ κορεσποντέρουν, δὲν μὲ φαίνεται νὰ βλάπτῃ.

† Πάσχομεν νὰ εὐρωμεν καὶ τὸ σαϊδάδι ὁποῦ μᾶς ἐπρόσταξεν ἡ Ὑψηλότης τῆς ἀκόμι ὅμως ἀπόκρισιν δὲν ἔχομεν ἀπὸ τὸν μουπασίρην Χαλῆλ-ἄχά, ὁ ὁποῖος πρὸ ἡμερῶν μᾶς εἶχεν εἰπῇ ἕνα καλὸν εἰς ἕνα μέρος· ὁ ὁποῖος στέλνει καὶ ἕνα καίμεν εἰς τὴν Ὑψηλότητά τῆς μὲ τὸν παρόντα καλαράσην, ἰστιφάρι χαδὶρ ζιμιντά.

Ἡ ἐκλαμπροτάτη μεγάλη Κυρία ἐζήτησε μαχσοῦσι τὸ πιτάκι μου διὰ νὰ γράψῃ εἰς τὴν Ὑψηλότητά τῆς, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἔγραψε κάτω. Ὁ δοῦλός τῆς κουσούρι δὲν κάμνω εἰς τὰ πρέποντα καὶ ἐλπίζω νὰ εἶναι εὐχαριστη-

nează, de oare ce și, cu toate că nu fac vre-o ispravă (?) cu atâtea tertipuri și havalele, dar deocamdată le primesc; poate că și pe ascuns ne învinuiesc pentru zilnicele rugăciuni și taciruri ale noastre arătând neputința săracilor și pentru suferința locului și celelalte, afară de câte alte mișelii (?) și știri mincinoase, care zilnic nu încețază de a le sămăna în deoschite părți; și mai ales Ștefanachi, care aude că e supărat pentru că nu i-ai dat dar înălțimea Ta.

Nu mă îndoiesc că, înainte de a sosi această scrisoare supusă a mea, vei fi scris înălțimea Ta descrierea amănușită atât a felului fugii fugarului, precum și a stării provinciei, mai ales că Munteții spun cum că înălțimea Ta ai știut-o și nu Ți-a păsat, căci și oamenii Țăi de acolo se temeau de dânsul; și pentru starea provinciei altă putere poate avea descrierea înălțimii Tale decât de aici. Dar cu toate acestea foarte greu îmi pare să fie iertate (?) havalelele ce au fost până acum, dar nădăjduiesc să folosească pe urmă. Halul nostru, adică al robilor Țăi, capuchehaielele, poți să-l afli pe larg de la dumnealui Cămărașul; ei vremea e foarte grea, precum și înălțimea Ta o înțelege. Deci și pentru aceia isprava bună și graba în săvârșirea havalelelor cerute sânt de nevoie. Doamne al mîeu, multă luare aminte se cere și în scrisorile unuia și altuia ce se trimet, și, de ai vedea înălțimea Ta una câte una deosebit, ca să afli pe cei ce *corespundează*, nu mi se pare că ar strica.

† Căutăm să găsim și *saivadul* (cortul) ce mi-ai orânduit înălțimea Ta; ci n'avem încă răspuns de la mumbașirul Halil-aga, care cu câteva zile înainte ni spusese unul bun într'un loc; care trimete și o scrisoare către înălțimea Ta cu călărașul de față, pentru prietenie.

Prea-strălucita Doamna mare a cerut pitac *mahsusi* al mîeu ca să-Ți scrie înălțimii Tale, căreia Ți-a și scris în jos. Eu, robul Țău, nu lipsese la cele cuvenite și nădăjduiesc că ești mulțămît de robul Țău.

¹ Alexandru Ioan-Vodă Mavrocordat.

μένος ἀπὸ τὸν δοῦλόν της, καθὼς καὶ ἡμπο-
ρσε νὰ τὸ πληροφορηθῇ ἀπὸ τὴν ἐκλαμπρο-
τάτην Κυρία, φιλοστοργωτάτην μητέρα, ὅταν
σὺν Θεῷ φθάσῃ εἰς Ἰάσι.

Τῆς Ὑψηλότητός της εὐπειθούς υἱὸς καὶ
ταπεινὸς δοῦλος

Κωνσταντῖνος Ὑψηλάντης.

Τὴν Ὑψηλότητα ἀπο καρδίας ἀσπάζομαι σὰς
καὶ παρακαλῶ τὸν γυριὸν μας καὶ τὴν γυ-
ριαν θεοτοκὸν μερὰ νύχτα διὰ τὸ καλὸν κα-
τεδιδόν σὰς.

precum și poți să afli de la prea-strălucita
Doamnă, prea-iubita mamă, când cu Dum-
nezeu va ajunge la Iași.

Al Înălțimii Tale ascultător fiu și su-
pus rob.

Constantin Ipsilanti.

Pe Înălțimea Ta din inimă o salut și
rog pe Domnul meu și pe Doamna nă-
scătoare de Dumnezeu zi și nopte pentru
buna Ta cale.

CLXXII.

Constan-
tinopol,
1787 (?),
2 Maiu.

Mărioara Rizu către Doamna Moldovei, Ecaterina Ipsilanti, pentru fratele
ei, Căminarul, și pentru obiecte de îmbrăcăminte din Constantinopole, cu vestea
căsătoriei fetei „Mavroghenesei” cu „Logofătul”.

Τὸν ὑψηλότητόν μου Αὐθέντα δουλικῶς προσ-
κυνῶ καὶ ἀσπάζομαι τὰ ἔχνη τῶν ἐκλάμ-
πων ποδῶν, καὶ δὲν γράφω εἰς τὸ Ὑψος
τοῦ ἐσχωριστά μὲ τὸ νὰ ἡξέσω τί εἶναι μας.
Τὴν κυρία μου δουλικῶς προσκυνῶ καὶ
φιλῶ τὸ χεράκι της.

Μετὰ τὰς δουλικὰς μου προσκυνήσεις δὲν
λίπω νὰ φανερώσω τὴν κυρά μου ὅτι ἔλαβον
πανέκλαμπρον πιτάκι της, καὶ εἶναι ἀδύνατον
νὰ σὰς περιγράψω τὴν πόσῃ χαρὰν ἐδωκίμα-
σαν βλέποντας ὅτι ἡ κυρά μου, τὸ τέρας μου,
τὸ νοῦρι μου, δὲν ἐξέχασες τὴν δούλην της,
ἀλλὰ σώζει ὅλο τὴν ἰδίαν ἀγάπην, καὶ βλέπον-
τας, κυρά μου, ὅτι δὲν ἐμμεμήθης τῆς ἄλλης
δόμνης καὶ ὅτι, μὲ ὅλον ὁποῦ ὁ Δούναβις ἔ-
θεν τὰ δυνατά του νὰ τὴν κάμῃ νὰ ἐσχάσῃ
τὴν Πόλιν καὶ τὴν ἀγαπημένην της δούλην,
δὲν τὸ ἐκατέρωθεν ὅμως, καὶ ἀπὸ τὴν λυ-
πὴν του κυνδινεύει δὲ νὰ ξηρανθῇ, ἐγὼ ὅμως,
ἀπὸ τὴν χαρὰν μου, βλέποντας ὅτι ὅλον μὲ
ἀγαπᾷ, δὲν ἡξέσω τί γράφω, καὶ, ἂν γράφω
καὶ σερτερπειά, παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρέσης.

Κυρά μου, δὲν ἡμπορῶ νὰ τὴν περιγράψω τὸ
πόσον εἶμαι ὀποχρεομένη διὰ τὴν ἀγάπην ὁ-
ποῦ δείχνει εἰς τὸν δοῦλόν της, Καμηνάρην,
ἀδελφόν μου, καὶ εἰς κάθε γράμμα αὐτὸ μὲ
γράφει, καὶ παρακαλῶ τὴν κυρά μου τὸ να-
ζάρη της ποτὲ νὰ μὴν λείψῃ ἀπὸ τὸν δοῦλόν
της, καὶ, ἂν κάμῃ καὶ κἀνένα σφάλμα, ἀμέσως
ἡ κυρά μου νὰ ἴς φέρῃ εἰς τὴν μνήμην της
ὅτι εἶναι ἀδελφός μου καὶ ἴς μὴν τὸν συνε-
ριστῇ. Τὸ νὰ πηγαινῇ ὅμως ἡ κυρά μου εἰς
τὸν ὁδὸν τοῦ νὰ τὸν ἐυπνᾷ, αὐτὸ δὲν τὸ στέργω,
ἐπειδὴ ἀνέγω (sic) πῶς ὁ ἀδελφός μου ἀχ-
ρήσῃς πολλά.

Salut cu supunere pe prea-înălțatul meu

Domn și sărut urmele strălucitelor pi-
cioare, și nu scriu deosebit Înălțimii
Sale, de oare ce știu ce e al nostru (?).
Către Doamna mea cu supunere mă în-
chin și-I sărut mînuța.

După supusele închinări nu lipsese de
a vesti doamnei mele că am primit prea-
strălucitul Tău pitac, și e cu neputință
să-Ți zugrăvesc ce bucurie am simțit vă-
zând că doamna mea, minunea mea, nu-
rul meu, n'ai uitat pe roaba Ta, ci o
păstrezi cu totul în a Ta iubire, și vă-
zând, Doamna mea, că, n'ai imitat pe
cealaltă Doamnă și, cu toate că Dună-
rea a făcut ce a putut, ca să Te facă
a uita Constantinopolul și iubita-Ți roabă,
dar n'a ajuns la capăt, și din supărarea
ei se poate întâmpla să și sece, ci eu, din
bucuria mea, văzând că tot mă înbești,
nu știu ce să scriu, și, dacă scriu fleacuri (?),
Te rog să mă ierți.

Doamna mea, nu-Ți pot zugrăvi cât
sânt de îndatorită pentru iubirea ce o arăți
către robul Tău, Căminarul, fratele meu,
și în fiecă scrisoare îmi scrii aceasta, și
rog pe doamna mea ca grija Ta să nu
lipsească vre-odată de la robul Tău, și,
dacă ar face și vre-o greșeală, îndată
doamna mea să-și aducă aminte că e fra-
tele meu și să nu se supere pe dânsul.
Că mergi însă doamna mea în odaia lui
ca să-l trezești, aceasta nu-mi place, de
oare ce iese pentru mine că fratele meu e
foarte netrebnic.

δὲν εἶναι ψαθόριτα τῆς καὶ νὰ τὴν δόσετε αὐτὸ τὸ μαῦρο τὸ πρηγντζουκάκι μὲ τὰ πετ-
τια τῆς, ὅπου πιάνει ἀπάνω εἰς τὰ χροσὰ τῆς
τὰ μαλιά· καὶ νὰ μὲ γράψῃ τί θέλει ἀπὸ τὴν
Πόλιν νὰ τὴν στείλῃ αὐτό· μὲ τὰ πεττῖα εἶναι
μόδα καὶ διὰ τοῦτο τὴν τὸ στέλνω, καὶ ἄς
τὴ καταδεχθῇ.

Θέλει ἡξέρει, ἡ κυρά μου, ὅτι ἀραδονιάστικε
τῆς Μαυρογένιας ἡ κόρη μὲ τοῦ Λογοθέτη
τὸν υἱό.

nu e *favorita* Ta, și să-i dați „prinți-
sorul“ cel negru cu betele (?) ei, care
se prind sus de auritu-i obraz; și să-mi
serie ce vrea din Constantinopol, ca
să-o trimet; cu betele e modă, și de aceea
le trimet și să le primească.

Vei afla, doamna mea, că s'a logodit fata
Mavroghenesei cu fiul Logofătului.

CLXXIII.

Belgrad,
1787,
28 Decem-
bre.

Sandu, al doilea Portar, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre vânzarea
de grâu și orz, legăturile cu Turcii de acolo și schimbările petrecute.

Ὑψηλώτατε καὶ θεοσεβέστατέ μοι Αὐθέντα,

Μὲ τὸ ταπεινὸν καὶ ὑποκλινές μου γράμμα
δουλικῶς ἀναφέρω τὸ θεοφροῦρητον αὐτῆς
Ὑψος ὅτι μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ
εὐχῇ τοῦ Ὑψους τῆς, τὰ ἔζη καράδια ὁποῦ
τὰ ἐφώρτωσα ἀπὸ σκέλα Ἰζουμπάνου ἐπέρα-
σαν μὲ σελαμέτι τὰ γεράτια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα:
7 εἶναι ἑκατὴ ἡμέρας ὁποῦ ἦλθαν ἐδῶ, καὶ ἐ-
πούλησα τὸν ζαχεράν εἰς τοὺς δεσημεντζήδες
καὶ εἰς ἄλλους, καὶ τὰ ἄσπρα τὰ ἔκαμα τσε-
λήμη τὸν τιμιώτατον Γενήτζερ-ἐφένδη, τὰ ἄλλα
δὲ τρία εἶναι 5 ἡμέρας ὁποῦ ἦλθαν πάλιν μὲ
σελαμέτι, πλὴν ὧμι ἐδῶ εἰς τὴν σκάλα, ἀλλὰ
παρακάτω, εἰς ἓνα μέρος ὁποῦ εἶναι δύο
ῥοις, καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ πολλὰ ἁέρας δὲν ἡμ-
ποροῦν νὰ συκωθοῦν ἀπὸ τὸν τόπον· ἀφ' οὗ ὅ-
μως παύση ὁ ἁέρας, συκωνωντας καί, πωλῶν-
τας τὸν ζαχεράν, θέλω κάμη τσελήμη τὰ
ἄσπρα ὁμοίως τὸ Γενήτζερ-ἐφέντη, καὶ θέλω
πάρη τὸ σεπέπη-ταχρήρη παρὰ τὸν Ἡσμά-
λα-τάταρη, ἐπειδὴ, χωρὶς νὰ ἀπαγορευθοῦν
τὰ 50 πουργιά, μὲ κἀνένα τρώπον, δὲν θίδει
τὸ σεπέπη-ταχρήρη. Ἐπάσχησα ὅμως, Αὐ-
θέντα μοι ὑψηλώτατε, μὲ κἀθε τρώπον διὰ νὰ
τὸ πάρω, ὅμως δὲν ἐστάθη τρώπος, ἐπειδὴ καί,
ἂν ἡθέλησεν νὰ τὸ δώσῃ ὁ ῥήθεις Τάταρης.
μὰ ὁ ἴδιος ὁ Σαλιαντζής δὲν ἡθέλησεν νὰ
τὸ δώσῃ. Πρεσεντέρη ὅμως, Αὐθέντα μοι, καὶ
τὸ χουσμέτι¹ του ὁ Ἡσμάλας: τὸ παρακάτω
γρῶσια 250 καὶ ἕως 300 ὁκάδες σιτάρι καὶ
300 ὁκάδες κρηθάρη. Ὁ δοῦλός τῆς ὅμως ἀ-
πεκρίθη ὅτι παρὰ τὸ Ὑψος τῆς εἶναι προσ-
ταγμένος τὸ νὰ κάμη τσελήμη τὰ 50 πουργ-
κία, διὰ δὲ τὸ χουσμέτι τοῦτο δὲν ἔχω προσ-
ταγήν· καὶ κατὰ τοῦτο μὲ εἶπαν, τόσον ὁ τι-

Prea-înălțate și prea-cucernice Doamne,

Cu scrisoarea mea smerită și plecată
aduc înaintea Înălțimii Tale păzite de
Dumnezeu că, cu ajutorul lui Dumne-
zeu și rugăciunea Înălțimii Tale, cele
șase corăbii ce le-am dus de la Șelă
Ciobanului au trecut cu bine gherda-
purile, din care șapte, sânt zecce zile
de când au venit aici, și am vândut za-
hereaua la morari și la alții, și banii
i-am dat prea-cinstului Ienicer-Efendi,
iar celelalte trei sânt cinci zile de când
s'au întors iarăși cu bine, dar nu aici
la Șelă, ci jos, într'un punct unde sânt
două ceasuri, și de mult vânt nu pot
să se scoată din loc; dar, cum va în-
ceta vântul, se vor scoate și, vânzând
zahereaua, voi da banii tot lui Ieni-
cer-Efendi și voi lua chitanța de la
Ismail-aga Tatarul, căci, afară numai
dacă se vor restitui cele cinzeci de pungi,
cu niciun chip nu dă chitanța. M'am
străduit însă, stăpâne al mieu prea-înăl-
țate, în orice chip ca să o ieau, dar
n'a fost chip, căci, și dacă ar fi vrut
să o dea zisul Tatar, dar însuși Salia-
negi n'a vrut să o dea. Însă pretinde,
stăpâne al mieu, Ismail-aga pe de-asupra
și huzmetul său: cel supt 250 de lei
și până la 300 de oacă de grâu și 300
de oacă de orz. Dar robul Tău a răs-
puns că sânt orânduît de la Înălțimea
Ta să dau cele 50 de pungi, iar pen-
tru acest huzmet n'am poruncă; și la
aceasta mi-a spus și prea-cinstul Ieni-

¹ Slujba.

μυώτατος Γενήτσερ-άγασής και ὁ τιμιώτατος Γενήτσερ-εφένδης και ὁ ἴδιος ὁ Σαλιανετζής ὅτι χωρίς νά πάρη τὸ χουσιμέτι του ὁ Τάταρος δὲν εἶναι τρώπος νά δώσῃ τὸ συμπέπη-ταχρήρη, καί, μὲ ὅλον ὁποῦ περὶ τοῦτο δὲν ἔχω πανέκλαμπρόν της προσταγὴν, πλὴν ἡ ἀνάγκη σθενά μὲ κάμει νά τὸν δώσω, Αὐθέντα μοι ὀφηλώτατε. Τὸ ὅτι ἀργωπωρήθη ὁ ἐρχομὸς τῶν καραβίων ἕως τώρα, ἀφ' οὗ ὁ δοῦλός της σὺν Θεοῦ βοήθειαν ἔλθω, θέλω φανερώσῃ τὸ Ὑψος της καταλεπτῶς, καὶ ὁποῦ τόσα ἔξοδα ἠκολούθησαν. Ἐπειδὴ ἂν προκαίρῳ ἐπρόφθαναν τὰ καράδια, κατὰ τὸ κητλήκη ὁποῦ ἦτον ἐδῶ, πρὸς 10 γρόσια ἡ ἑκατὸ ὠκάδες τὸ σιτάρι ἤθελεν πουληθῆ, ἡμπορῶ νά εἰπῶ, καὶ πρὸς δέκα ἡμισυ γρόσια, μὰ τὰ καράδια μὲ τὸ σιτάρι ἦλθαν εἰς καιρὸν ὁποῦ ἤρχισαν νά φέρουν ἀπὸ πολλὰ μέρη· μὲ ὅλον τοῦτο ὅλο ἡμποροῦσα νά τὸ πουλήσω πρὸς ἑννέα ἡμισυ γρόσια. Πλὴν ὁ Δεφτερδάρη-εφέντης μὲ ἀντιστάθηκεν πολλὰ ὁποῦ ἐπολέμησεν μὲ πολλοὺς τρώπους νά κόψῃ (τὸ παζάρη) τιμὴν: ἡ ἑκατὸ ὠκάδες, ὅ τὸ πολλὰ 7, καὶ τὸ κριθάρι τὸ ἰέμι πρὸς 7 παράδες, ἦτοι τὸ ἰέμι: ὁποῦ εἶναι 4 ὠκάδες. Καὶ τοῦτο τὸ ἔκαμνεν νερσανεσί, διατι δὲν τὸν ἄκουσα νά ξεφωρτώσω τὸν ζαχερεν εἰς τὰ χαμπάρια: ὁ σκωπός του ἦτο νά κάμῃ ζάπτει ὅλον τὸν ζαχερεν διὰ τὰ 50 πουγκιά: πλὴν ὁ δοῦλός της ἐμεταχείρισα τρώπους ὁποῦ δὲν ἠκολούθησα ὡς ἤθελεν αὐτός, ἀλλὰ τὸν ἐπούλησα ὡς εἶμουν προσταγμένος παρὰ τὸ Ὑψος της καὶ πάλιν δὲν ἐβασγέστησεν, ἀλλὰ ἐπρόβαλεν τὸν ὀφηλώτατον Πασά ἄλλαντάλα, καὶ ἐξέπτεσεν διὰ προσταγῆς τοῦ Ὑψους του μισὸ γρόσι. ἀπὸ τὰ 9 γρόσια ὁποῦ ἔφεινεν ἡ τιμὴ κατὰ ἀπόφασιν ἀπὸ σλαμ-λήκη, καὶ οὕτως ἐπούλησα ἡ ἑκατὸ ὠκάδες ὡχτὼ ἡμισυ γρόσια, τὸ μὲν κριθάρη τὸ ἰέμι: ἑνδεκα παράδες ἀπὸ ταῖς 12 ὁποῦ εἶχαν ἀποφασίσουν ἀπὸ τὸ σλαμλήκη. Ὅθεν δὲν ἠπέρασαν δώδεκα ἡμέρες καὶ ἐσυνώθη ὅλο τὸ σερχάτη διὰ νά τὸν παραλαβήσουν διὰ τὰ πολλὰ κακὰ καμώματά του, καὶ μόλις ἐγλύ-τοσεν εἰς τὸν ὀφηλώτατον Πασά, καὶ ὁ ἴδιος ὁ ὀφηλώτατος ἤθελεν νά τὸν χαλάσῃ ὁμως, μὲ τὸ νά ἐχρεωστοῦσεν εἰς τὸ μηρὶ λογαρια-σμὸν ζαχιρές καὶ χρέος εἰς τοὺς ἐδῶ ἐντο-πίους, τὸν ἔστειλεν εἰς τὸ Νίσση νά εἶναι χήψη ἕως νά ἔλθῃ βασιλικὴν προσταγὴν, καὶ τοῦτο τὸ ἔκαμεν ἡ Ὑψηλότης του διὰ χα-τήρι τοῦ καπη-κεχαγιά του, ὁ ὁποῖος εἶναι καπου-κεχαγιὰς καὶ τοῦ ὀφηλωτάτου Πασά. Ἐδιδῶσαν καὶ τὸν Δελη-Ἀμέδαγα, ὁ ὁποῖος Ἀ-μέδαγας καὶ ῥηθεῖς δεφτερδάρης ἦτον αὐτοί

cer-aga și prea-cinstitul Ienicer-efendi și chiar Salianegî că fără să-și aibă huz-
metul Tatarul nu e chip să dea chi-
tanșă, și, cu toate că în această pri-
vință nu am strălucita Ta poruncă, dar
nevoia mare mă face să-i dau, stăpâne
al meu prea-înălțate. Că s'a zăbovit so-
sirea corăbiilor până acum, când eu,
robul Tău, cu voia lui Dumnezeu voiui
veni, voiui arăta Înălțimii Tale cu de-
amănuntul, și unde au urmat atâtea chel-
tuieli. Căci, dacă mai înainte ar fi so-
sit corăbiile la lipsa ce era aici, suta
de ocă de grâu zece lei, s'ar fi vâ-
ndut, pot spune, și cu zece lei și jumă-
tate, dar corăbiile cu grâul au venit pe
 vremea când începuse a se aduce din
multe părți, și cu toate acestea am pu-
tut să-l vând tot cu nouă și jumătate
lei. Numai cât Tefterdar-Efendi mi-a stat
împotrivă mult, care s'a luptat în multe
chipuri să strice prețul vânzării: cele
o sută de ocă 6, cel mult 7, și iemul
de orz câte 7 parale, adică iemul, care
este 4 ocă. Și aceasta a făcut-o în nă-
caz, pentru că nu l-am ascultat să des-
care zahereaua la hambare; scopul lui
era să oprească toată zahereaua pentru
cele 50 de pungi: dar robul Tău a în-
trebuintat mijloace de nu a urmat cum
vroia el, ci l-am vândut cum eram orân-
duit de Înălțimea Ta, dar tot nu s'a
lăsat, ci a adus înaintea prea-înălțatu-
lui Pașă alandala, și a scăzut din po-
runca Înălțimii Sale o jumătate de leu
din cei 9 lei ce a fost prețul după
hotărârea de la selamlâc, și astfel s'a
vândut suta de ocă opt lei și jumătate,
iar orzul unsprezece parale din cele
douăsprezece care fuseseră hotărâte la
selamlâc. Deci n'au trecut douăsprezece
zile și s'a ridicat tot serhatul ca să-l
facă bucăți pentru multele lui rele, și
abia a scăpat la prea-înălțatul Pașă,
și însuși prea-înălțatul a voit să-l piardă,
dar, cum datoriă Statului socoteala de
zahereă și de datorie la localnicii de
acolo, l-a trimes la Niș ca să fie prins
până va veni poruncă împărătească, și
aceasta a făcut-o Înălțimea Sa de ha-
târul capuchehaielei lui, care e capu-
chelia și al prea-înălțatului Pașă. Au
gonit și pe Deli-Ahmed-aga, care Ah-
med-aga și zisul tefterdar erau cei cari

ὁποῦ βαστοῦσαν τὸ Πελεγράδι. Καὶ πλέον καταλεπτῶς θέλει πληρωφωρῆσαι τὸ Ὑφος της ἀπὸ τὸν παρὸν Χατζῆ-Ἀλή-τζαούσην, ὁ ὁποῖος στέλνεται ἀπὸ ἐδῶ πρὸς τὸ Ὑφος της διὰ ζαχερέν, μὲ ὄλον ὁποῦ, Αὐθέντα μοι ὕψηλῶτατε, τώρα χειμῶνος καιρὸς εἶναι, ἀδύνατον τὸ νὰ δουλεύσουν τὰ καράβια εἰς Δούναβην: μία ἡμῖς ὦρα στράτα ἀπὸ ἐδῶ στέκονται τὰ τρία καράβια ὁποῦ εἶναι ἐξ ἡμέραις καὶ δὲν ἡμποροῦν νὰ ἔλθουν, ἐξ αἰτίας τοῦ ἐναντίου καιροῦ.

Πρὸς τοῦτοις φανερώνω τὸ Ὑφος της ὅτι τὸ ἴεμῃ τὸ κρηθάρη λογαριάζοντας ἐδῶ 4 ὠκάδες, πλὴν, Αὐθέντα μοι, κατὰ τὸ κρηθάρη ὁποῦ νὰ εἶναι: ἐπειδὴ ἐδῶ τὸ κρηθάρη μὲ ὠκά εἰς τὸ καντάρη δὲν πουλᾶται, ἀλλὰ μὲ ἴεμῃ, καί, ἢ τὸ κρηθάρη εἶναι βαρὺ ἢ ἀλαφρὺ, ὅλο τέσσαραις ὠκάδες λογαριάζεται τὸ ἴεμῃ, καὶ τοῦτο τὸ κρηθάρη, μὲ τὸ νὰ εἶναι βαρὺ, ἔρχεται τὸ ἴεμῃ τέσσαραις ὠκάδες καὶ 50 δράμια, ὅθεν τὰ 50 δράμια κατὰ τὸν λογαριασμὸν τοῦ κανταρίου χάνεται τὰ 50 δράμια. Ἐπολέμησα διὰ νὰ πουλήσω τὸ κρηθάρη κατὰ τὸ σιτάρι εἰς καντάρη, μὰ δὲν ἐστάθη τρώπος, μὲ τὸ νὰ μὴν εἶναι τέτοια συνήθεια ἐδῶ. Καί, ἂν οὐ ξεκάμω ὄλον τὸν ζαχερέν καὶ κάμω τσελήμη τὰ 50 πουργιὰ ἐν ἀσφαλείᾳ, θέλω ἔλθαι, ὁμοῦ καὶ μὲ τὸ σμπέπη-ταχρήρη, εἰς τὰς πανεκλάμπρους πόδας τοῦ Ὑφους της. Ἀπὸ τὸ κρηθάρη ἐπεῖρην ἕως τώρα 5.000 ἴεμῃ ὁ ὕψηλῶτατος Πασὰς καὶ ἔχει νὰ πάρῃ ἀκόμη ἕως 6.000 ἴεμῃ, καὶ εἶναι νὰ τὸ πληρώσῃ, λογαριάζοντας ὁστερώτερα καὶ ὅσα ἄσπρα κάμνουν ἔχει, νὰ προστάξῃ τὸν Σαλιανετζῆ νὰ μὲ τὰ βαστάξῃ εἰς λογαριασμὸν. Διὰ ἕτερον ζαχερέν, ὁποῦ ἔρχεται ὁ ἀπεσταλμένος Χατζῆ-τζαούσης, ὅπως ἀποφασίσῃ τὸ Ὑφος της πλὴν, Αὐθέντα μοι, τί νὰ εἰπῇ ὁ δοῦλός της δὲν εἶναι καιρός, ὅτι τὸ σερχάτι τοῦτο δὲν εἶναι ὥσάν τότε ὁποῦ εἴλθα, ἀλλὰ, ἂν οὐ ἐδίωξαν τὸν Δελη-Ἀμέδαγα, τὸ ἐδῶ ταράφι του, ὁποῦ ἔμεινεν, ὅλο σκάνδαλα δίδουν περὶ καυγὰ νὰ γένη, οὕτως καὶ διὰ τὸν Δεφτερδάρη-ἐφέντη καὶ περὶ ἄλλα εἶναι ἀνακατωμένα τὰ πράγματα. Ὁ δοῦλός της, Αὐθέντα μοι, μὲ ἔξῃ, ἐπὶ ταπεινά μου γράμματα καταλεπτῶς ἐφανερώσα τὸ Ὑφος της, τὰ ὁποῖα τὰ ἐστειλα διὰ μέσον τοῦ ἄρχοντος Καϊμακάμη, καὶ τὸ αἴτιον ὁποῦ εἴλθα ἐμπροστὰ ἐδῶ εἰς Πελεγράδι ἐφανερώσα τὸ Ὑφος της, ὁποῦ, ἂν δὲν ἔρχομουν ἐμπροστὰ νὰ προβάλλω τὸν Κεχαγιὰ-

sprijiniau Belgradul. Și mai eu de-a-mănușul vei afla Înălțimea Ta de la cel de față Hagi-Ali-ceauș, care se trimete de aici la Înălțimea Ta pentru zahereă, de și, Doamne prea-înălțate, acum e vreme de iarnă și e cu neputință să ne slujească vasele pe Dunăre: la un ceas și jumătate de aici stau cele trei corăbii care de șase zile și tot nu pot veni, din pricina vremii protivnice.

Pe lângă aceasta vestese Înălțimii Tale că iemul de orz se socoate aici 4 oacă, decât, Doamne al meu, după orzul ce este; căci aici orzul nu se vinde cu oca la cântar, ci cu iemul, și, ori de e orzul greu ori ușor, tot patru oacă se socoate iemul, și, acest orz fiind greu, vine iemul patru oacă și 50 de dramuri, de unde cele 50 de dramuri după socoteala cântărită se pierd, cele cînzeci de dramuri. M'am luptat să vînd orzul ca și grâul cu cântarul, dar n'a fost chip, căci nu e un astfel de obicei aici. Și, cum voi face toată zahereaua și voi lăsa cele 50 de pungi în siguranță, voi veni, și cu chitanța, la prea-strălucitele picioare ale Înălțimii Tale. Diu orz a luat până acum 5.000 de iemuri prea-înălțatul Pașa și are să ieie încă până la 6.000 de iemuri, și-l va plăti, socotind apoi și alți bani ce vor face, ca să poruncească lui Salianegî să mă puie în socoteală. Pentru altă zahereă, pentru care vine trimesul Hagi-ceauș, cum va hotări Înălțimea Ta: dar, Doamne al meu, nu e prilej să spuie ceva robul Tău, căci serhatul¹ acesta nu e ca atunci când am venit, ci, de când au gonit pe Deli-Ahmed-aga, taraful² lui de aici, care a rămas, face numai scandaluri fără să se facă vorbă, așa că și pentru Tefterdar-efendi și pentru altele sînt lucrurile amestecate. Robul Tău, Doamne al meu, cu șase, șapte smerite alemele scrisori pe care le-am trimes prin dumnealui Caimacamul, pe larg am arătat Înălțimii Tale și Ți-am însemnat Înălțimii Tale pricina pentru care am venit aici la Belgrad, care, dacă n'aș fi venit de față ca să arăt lui

¹ Cetate vecină cu țara.

² Partidul.

μπεί την ἀμέλειαν καὶ σκωπὸν τῶν βεζίτζδων ὁποῦ ἤθελαν εἰς δῶα τρεῖς μερικαῖς νὰ ἐξερω-
τώσουν τὸν ζαχερέν, ἐστάλησαν τέσσαραις, πέντε μπουμπασήρηδες μὲ μπουγιουριὰ διὰ
τσελαχώριδες, νὰ δώσουν τὰ χωριά, καὶ νὰ
τοὺς φέρουν τοὺς βεζίτζδες, χωρὶς νὰ θελήσουν,
ὁ αὐτὸς ζαχερές ἐξάπαντος δὲν ἐρχωνταν ἐδῶ·
ὁμοίως καὶ δῶα τζάμια μὲ κριθάρι ὁποῦ ἐρωρ-
τώθη ἀπὸ καδηλίκη Βαύλιστα, οἱ βεζίτζδες ἐξε-
φώρτωσαν τὸ κριθάρι ἐκεῖ, εἰς 'Ρουσάδα, καὶ
ὁ δοῦλός της, εὐθὺς ὁποῦ ἔλαβα εἶδθην, ἔ-
δωσα τὸν Κεχαγιᾶ-μπεί, καὶ εὐθὺς ἔστειλεν
τὸν παρόντα Χατζή-τζαχούσην, καὶ τὰ ἐφώρ-
τωσαν, φέρωντάς τα ἕως ἐδῶ κωντὰ 10 ὥ-
ραις. Τὰ ὁποῖα τζάμια, εὐθὺς ὁποῦ φθάσουν
καὶ πουλήσω καὶ ἐκείνο τὸ κριθάρι, θέλω ἁ-
μέσως κινήσῃ, φέρωντάς ὁμοῦ καὶ τὸ σπεπτη-
ταχρήρη, διὰ τὸ ὁποῖον ἂς μὴν ἀμριβάλλῃ τὸ
Ἵψος της, ὅτι ὁ δοῦλός της, ἐν ἀσφαλείᾳ
θέλω τὸ φέρεῖ.

Διὰ ἀντίκρου χαβαδίσια. Θέλει πληρωφορη-
θεῖ ἀπὸ τὸν παρόντα Χατζή-τζαχούσην. Ταῦτα
μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος μου ταπεινοῦ γράμ-
ματος, τὰ δὲ ἔτη τῆς Ἵψηλότητός σας εἴη-
σαν παρὰ Θεοῦ πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

[17]87, Δεκεμβρίου 28, Πεληγγράδι.

Τῆς Ἵμπεράρας Θεοπροουρήτου Ἵψηλότητος
ἐλάχιστος δοῦλος

Σάνδουλος, εἰς Πορτάρης.

Chehaiabeiu neîngrijirea și scopul rei-
zilor¹, cari voiau în două, trei părți să
descarce zahereaua [și] se trimiseseră pa-
tru, cinci întovărășitori cu porunci pen-
tru salahori, să dea satele, și să-i aducă
la reizi fără voie, acea zahereă de loc
nu venia aici; asemenea și două cea-
muri cu orz, care s'au încărcat din ju-
dețul Vălcii, reizii au descărcat orzul
aici, la Rușava, și robul Tău, îndată ce
a luat știre, a dat-o lui Chehaia-beiu,
și îndată a trimis pe cel de față Hagî-
ceanș și le-a încărcat, ducându-le până
aici aproape zece eeamuri. Care cea-
muri, îndată ce vor veni și voiui vinde și
acel orz, nemijlocit voiui porni, aducând
și chitanța, pentru care să n'ai vre-o
îndoială. Înălțimea Ta, căci robul Tău în
siguranță va duce-o.

Pentru știri de peste apă, vei afla de
la cel de față Hagî-ceanș. Acestea în cea
de față smerită scrisoare a mea, iar anii
Înălțimii Tale fie de la Dumnezeu foarte
mulți și cu totul fericiți.

[17]87, Dechemvrie 28, Belgrad.

Al Înălțimii Voastre de Dumnezeu pă-
zite prea-mic rob

Sandul, al doilea Portar.

CLXXIV.

Sandul, al doilea Portar, către un Căminar, despre zahereaua cerută
la Șchelă.

Τῆν Ἵμπεράραν Εὐγενεῖαν της, ἄρχων Κα-
μηνάρη, ταπεινῶς προσκυνῶ, ἀσπαζόμενος
τὴν τιμὴν της δεξιάν.

† Μὲ τὸ δουλικόν μου φανερώνω τῇ Εὐγε-
νεῖ της ὅτι ἀπὸ τὸ ὑποκλεινές μου γράμμα
ὁποῦ πρὸς τὸν ὑψηλώτατον Αὐθέντην γράφω
θέλει πληρωφορηθεῖ ἡ Εὐγενεῖα της, τὸ ὁ-
ποῖον παρακαλῶ νὰ τὸ προσφέρῃ τὸ Ἵψος
του. Πρὸς τοῦτοις ὁ παρὼν Χατζή-Ἀλη-
τζαχούσης στέλνεται μὲ καίμην ἀπὸ τὸ ὑψη-
λώτατον Πασά πρὸς τὸ Ἵψος του διὰ ζαχε-
ρέν πάλιν, καὶ τὸ αἶτιον τοῦτου τοῦ ζαχερέν
ὁποῦ ζητεῖται εἶναι αὐτό: τὸ Δωδλεῖ ἐστειλ-
λεν 60 καὶ 40 πουργιὰ ὁποῦ μὲ τὰ ὁποῖα
ἄσπρα νὰ ἀγοράσῃ ὁ Δεστερδάρης ζαχερέν
καὶ νὰ τὸν δάνῃ εἰς τὰ βασιλικά χαμπάρια

Nobleței Voastre, jupâne Căminar, mă
încin smerit, sărutând cinstita-Ți
dreaptă.

† Cu scrisoarea mea supusă vestese
Nobleței Tale că din scrisoarea mea ple-
cată ce către prea-înălțatul Domn o scriu,
te vei lămuri Nobleța Ta, pe care te
rog s'o aduci înaintea Înălțimii Sale. Pe
lângă aceasta, cel de față Hagî-Ali-ceanș
îmi trimete cu caîmea de la prea-înăl-
țatul Pașă către Înălțimea Sa pentru
o nouă zahereă, și pricina acestei za-
herele ce se cere e aceasta: Devletul
a trimis 60 ori 40 de pungi pentru ea
din acei bani să cumpere Tefterdarul za-
hereă și s'o poie în hambarele împără-

Belgrad,
1787,
28 Decem-
bre.

¹ De la corăbii.

ὅπου νὰ γένῃ πακσημάδια· καὶ ὁ Δεσπερδά-
ρης τὰ ἔκαμιν σιωπῆν, στωχαζόμενος τότε
ὅπου ὁ ζαχσερὲς ὅπου τὸν ἔφερα ἐγὼ νὰ τὸν
ἀδιάσῃ εἰς τὰ χαμπάρια μὲ τιμὴν τοιαύτην·
αἱ 100 ἀκάδες 6 γρόσια καὶ τὸ ἴσμι τὸ κρη-
θάρη 7 παράδες· καὶ, βλέποντας ὅπου δὲν
ἠμπούρουν νὰ μὲ καταπείσῃ ὅπου νὰ κάμω
τὸν σκοπὸν τοῦ διὰ νὰ τὸν ἀδιάσω, ἔμειναν
τὰ ἄσπρα ὅλο εἰς αὐτόν. Μετὰ ὀλίγες ἡμέ-
ραις δὲ ἀκολουθώντας τὸ δίωγμά τοῦ ἀπὸ ἐδῶ
παρὰ τοὺς ἐντοπίους πσληγγραδληδες ὅπου
ἦτον νὰ τὸν παραλαβήσουν, εὐγῆκεν τὸ πρᾶγμα
εἰς τὴ μειδάνι, ἤγουν ἐκεῖνα τὰ ἀπεσταλμένα
τὰ 40 πουγκιά, καὶ ἀμέσως ὁ ὑψηλῶτατος
Πασσὰς ἔκαμιν διδάνι καὶ ἐφώνασεν τοὺς γερλη-
ἀγάδες καὶ τοὺς εἶπεν οὕτως: „τὸ δωδλέτη
εἶχεν στρίλει 40 πουγκιά διὰ νὰ ἀγορασθῇ
ζαχσερὲς διὰ τὰ χαμπάρια, καὶ ὁ καρπὲς, ἦτοι
ὁ δεσπερδάρης, δὲν τὰ ἐφρανέρωσεν· τώρα ὁ-
μως κυτάεστε ἀπὸ ὅπου ἡξέρεστε καὶ εὔρετε
ζαχσερὲν νὰ ἀγορασθῇ μὲ αὐτὰ τὰ ἄσπρα“.
Οἱ δὲ γερληδες-ἀγάδες ἀπεκρίθησαν ὅτι „ἡ-
μεῖς δὲν ἡξέρωμεν ἀπὸ ποῦ νὰ εὔρωμεν, παρὰ
τὸ Ὑφος τῆς, ὡς ἔχει δύναμιν, καί, μὲ τὸ νὰ
μὴν εὐρίσκεται ἀπὸ τὰ ἐδῶ ἐτράφη, ὁ Βλάχ-
μπέις, ὡς γνωστὸς τοῖς πᾶσιν ὅτι εἶναι Πα-
τησαχῆ-ντώστου καὶ μὲ πῶνον εἰς ὅλους μας
τοὺς μοαμετληδες, ἄς τὸν γράψῃ ἡ Ὑψηλῶ-
της σας παρακαλεστικῶς, ἵσως καὶ βοηθήσῃ
πάλιν αὐτὸ τὸ σερχάτι μὲ μπῆρ-μηκτάρ-ζα-
χερὲν“. Καὶ κατὰ τοῦτο ἐπαρακινήθη τὸ Ὑ-
φος τοῦ νὰ γράψῃ τὸν ὑψηλῶτάτον μας Ἀδ-
θέντην, μὲ τὸν παρόντα, καὶ ὅπως ἀποφα-
σίσῃ τὸ Ὑφος τοῦ, πλὴν τώρα, χεμῶνας και-
ρός, δύσκολα νὰ φερθῇ, ἄρχων Καμηνάρη.
3 καράβια ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπου ἐφώρτωσα εἰς
Σκέλα Τζωμπάνου εἶναι 8 ἡμέρας σήμερον,
ὅπου εἴλθαι ἐδῶ κοντὰ μία ἡμισὺ ὥρα, καὶ
ἐξ αἰτίας τοῦ πολὺς ἀέρας δὲν ἠμποροῦν νὰ
συκωθοῦν νὰ ἔλθουν εἰς σκέλα, πρὶν ἀπὸ Φε-
βρουαρίου 20 ἀρχηγὰ νὰ δουλεύσῃ ὁ Δρόνα-
βις. Ὅθεν, εἰ μὲν καὶ ἀποφασίσῃ τὸ Ὑφος
τοῦ νὰ δώσῃ μερικὸν ζαχσερὲν ἀκόμη, μὲ αὐ-
τὸν τὸν τρόπον πρὸς σὺκολίαν ὁ ζαχσερὲς νὰ
κουδανησθῇ εἰς Πουσαάβα καὶ ἀπὸ ἐδῶ νὰ
διωρήσουν ἀνθρώπους ὅπου νὰ τὸν περιλά-
βουν, καὶ μὲ ἓνα χέρι νὰ πάρῃ ζαχσερὲν καὶ
μὲ τὸ ἄλλο χέρι νὰ μετρήσῃ ἐκεῖ τὰ ἄσπρα,
μὲ τὴν τιμὴν ὅπου ἤθελεν ἀποφασίσῃ ἡ Ὑ-
ψηλῶτητά τοῦ, κἄν γρόσια 7 ταῖς 100 ἀκά-
δες, καὶ τὴ κρηθάρη τὸ ἴσμι πρὸς 9 παράδες
ἢ 10. Ἡ δέ, μὲ νάβλον τῆς Ὑψηλῶτης τοῦ

τεστὶ πεντρί α se face pesmeți; și Tefter-
darul le-a trecut supt tăcere, socotind ca
zahereaua ce am adus-o eu s'o puie la
hambare cu acest preț; suta de ocă 6 lei
și iemul de orz 7 parale; și, văzând
că nu m'a putut încredința să fac după
scopul său, ca să-l ajut (?), au rămas
toți banii la el. Iar, după puține zile,
urmând gonirea lui de aici de către local-
nicii din Belgrad, cari erau să-l facă
bucăți, a ieșit lucrul la maidan, adică
acele 40 de pungi trimese, și îndată prea-
înălțatul Pașă a făcut Divan și s'a îndrep-
tat către ierli-agale¹ și li-a vorbit
acesta: „Devletul trimesese 40 de pungi
ca să se cumpere zahereă pentru ham-
bare, și acel fără rușine, adică Tefter-
darul, nu le-a arătat; acum însă cău-
tați de unde știți și aflați zahereă ca
să se cumpere cu acei bani“. Iar ierli-
agalele au răspuns că „noi nu știm de
unde să găsim, decât de la Înălțimea Ta,
care are putere și, pentru că nu se gă-
sește pe aici prin prejur, Vlah-beiul,
ca unul ce e știut la toți că e prieten
al Padușahului și cu trecere la toți ai
noștri Mohammedanii, să-i serie Înălțimea
Ta cu rugăciune, poate că va ajuta iarăși
serhatul cu o cătine de zaherea de
războiu“. Și întru aceasta s'a pornit
Înălțimea Sa să serie prea-înălțatului nos-
tru Domn cu cea de față, și ca să hotă-
rască Înălțimea Ta; decât că acum, în
vreme de iarnă, e greu să se aducă, ho-
ierule Căminar. Trei corăbii din cele ce
am încărcat la Șchela Ciobanului acum
opt zile au venit aici aproape într'o
jumătate de ceas, și din priceina mul-
tor vânturi nu pot să iasă să vie la
Șchelă, iar de la 20 Februar începe a
sluji Dunărea. Deci, dacă hotărăște Înăl-
țimea Sa, să se deie ceva zahereă, însă.
În acest chip: pentru ușurință zahereaua
să se ducă la Rușava și de aici să orân-
duiască oamenii cari s'o primească și cu
o mână să iea zahereaua și cu cealaltă mână
să măsoare aici banii, cu prețul ce va
hotări Înălțimea Sa, cam grâul cu 7 lei
suta de ocă și orzul cu 9 sau zece parale
iemul. Ori, dacă navlul Înălțimii Sale și
cheltuielile celelalte și încărcatul și des-
cărcarea cer cheltuieli mari, atunci, precum

¹ Agalele de acolo.

καὶ ἔξοδα ἄλλα καὶ φώρτομα καὶ ξεφώρτομα, πηγαίνουν ἔξοδα πολλά, ἣ δέ, ὡς φανερώνω ὅς τὴν περιλάβῃ ἔχει καὶ ἀπὸ ἐδῶ διωρίζον-
τας καράβια καὶ τὴν φέρνσι.

Πρὸς τοῦτοις παρακαλῶ, ἄρχων Καμη-
νάρη, νὰ ἀναφέρῃ τὴν ὑψηλότητα καὶ θεο-
σέβαστόν μας Αὐθέντην ὁποῦ νὰ ἐλεῖθῃ τὸ
πτωχικόν μου καὶ μὲ ἐνοῦ μηνὸς λουφές·
οὕτω παρακαλῶ, ἀφέντη μου.

Ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος μου δουλι-
κοῦ, τὰ δὲ ἐτῆ της εἴησαν παρὰ Θεοῦ πλεῖστα
καὶ εὐτυχῆ.

[17]87, Δεκεμβρίου 28.

Τῆς Ὑμετέρας Εὐγενείας της
ὅλος εἰς τὰς προσταγὰς της ταπεινὸς δοῦλος
Σάνδουλος, ὅς Πορτάρης.

Τὸ γράμμα ὁποῦ γράφω καὶ εἰς τὰ σπῆτι
παρακαλῶ νὰ τὸ στείλῃ μὲ κάθεναν φουσ-
τάσην.

arăt, să-l aducă acolo și de acolo să se
orânduiască vase pentru a-l duce.

Pe lângă acestea te rog pe dumneata, Că-
minarule, să aduci înaintea prea-înălțatului
și de Dumnezeu închinătorului Domn ca să
miluiască sărăcia noastră măcar cu leafa
de o lună; așa te rog, stăpâne al meu.

Acestea deocamdată prin această a mea
supusă scrisoare, iar anii Tăi fie de la
Dumnezeu foarte mulți și fericți.

[17]87, Dechemvre 28.

Al Nobleței Voastre cu totul la porunci
rob supus

Sandul, al doilea Portar.

Scrisoarea ce o scriu și către casă mă
rog să se trimeată cu vre-un fustaș.

CLXXV.

* Instrucțiil ale lui Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domn al Moldovei, către capu-
chchaiaua sa, și despre predecesorul său, fugit în Rusia.

După
1787.

* Ἀς μεταχειρισθῇ δεξιούμενος μὲ τὸν ἔμ-
φυτον ἐκείνον τοῦ ἡθους της χαρεντισμὸν καὶ
ἡδυσέπειαν, ὁποῦ τοὺς πάντας ὀχυροῦται, κατα-
δουλοῦσα θαυμασίως, διὰ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ, ἐκθειά-
ζων τὰ ἀξιάγαστα προτερήματα εἰς τοὺς ἐν-
ταῦθα ἀπειροκάλους.

Ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς ἀφίξώς μας εἰς τὴν
Καπιτάλε ἀρτίως μᾶς ἀνέφερσεν ὁ ... διὰ ζωσῆς
φωνῆς, διὰ τινὰ κληρονομικὰ δίκαια ὅπερ τοῦ
τραδηγθέντος εἰς Ἰουσίαν¹ ἡμεῖς, ἀντιλέγοντες
εἰς τοιαύτην μορφήν ὁποῦ ἔλαβεν ἡ κρίσις,
ἐπικηρυχθεῖσα παρὰ τῶν ἴσως χαριζομένων
ἀρχόντων της, ὁ ἐνοχὸς ἀφ' ἐτέρου μέρους
ἐπιμένει ὅτι δὲν ἐδικάσθη· διὸ ἀξιοῦμεν αὐ-
τήν, ἐπειδὴ ἴσως ἐπιπολαίως ἐθεωρήθη τὸ
πράγμα, καὶ ἐνδεχόμενον νὰ χρητῇ βαυτετέρας
ἐπεξεργασίας, ὁποῦ ἴσως, ἀναθεωρούμενον, διευ-
κρινθῇ μὲ ἀρκετοὺς δικαίους λόγους διὰ νὰ
καθυποβληθῇ.

Să întrebuințezi amabil cu cel înăscut
al Tău caracter și a Ta eleganță și vorbă
plăcută, care pe toți îi întărește, servind
minunat, ca să mergi acolo, ridicând până
la nori progresele vrednice de admirație
către cei de acolo grosolani.

Din vremea sosirii noastre în Capitală,
îndată ni-a adus... prin viu graiu, pentru
unele drepturi de moștenire asupra celui
trecut în Rusia; noi, răspunzând la o astfel
de formă ce a luat judecata, proclamată
de cei poate câștigați prin daruri boieri
ai lui, pârâțul de cealaltă parte stăruie
că nu s'a judecat; pentru care Te învred-
nicim, de oare ce poate superficial s'a
cercetat lucrul, și e cu putință să aibă
nevoie de lucrări mai adânci, care poate,
cercetându-se din nou, s'ar judeca bine cu
destule motive drepte, ca să se supuie [ju-
decății].

¹ Alexandru Ioan Mavrocordat, zls Firaris.

1788.

Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre buna reputație ce are Domnul în ciuda intrigilor fanariote, de care nu se ține samă, nici de pările rusești, având ca sprijin pe Hasân-efendi.

Ἐλαβα καὶ τὸ αὐθεντικὸν τῆς ἰδιόχειρον, καὶ ἶδον τὴν εὐνοίαν καὶ ἀγάπην ὅπου ἔχετε εἰς τὸν σκλάβον σας. Ἐγὼ, Αὐθέντα μου, θυσιάζω τὸν ἑαυτὸν μου διὰ τὸ Ὑψο[ς] σας· μέρα καὶ νύκτα πολέμῳ διὰ νὰ ἐκτελέσω τὰς προσταγὰς, καὶ ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ σας χαρίσῃ ζωὴν καὶ στερρόσιν, καὶ νὰ δουλέω καὶ ἐγὼ μὲ σατακάτι, καὶ ἴμαι θέβαιος, ἐν καιρῷ τὸ πρέποντι, μοσχαφάτ ὅλας.

Αὐθέντα μου, ὁ ὑπέρτατος ἐφέντις μας καὶ ὅλον τὸ Τεβλέτι εἶναι ὑπερθέβαιω ὅτι εἶστε σατίκης καὶ θισιάζετε διὰ τὸ Τεβλέτι· χούσουσα τόρα, ὅπου ἐρίγεν ὁ Ἀλέξανδροβόδας, δὲν ἀκούγο ἄλλο ἀπὸ τὰ στόματα τὸν Τουρκὸν πάρεξ „Μαβρογένι κυπὶ σατίκ γιόκτουρ“· μία πόλις αὐτὸ βοῆζῃ.

Ἐνα σας ταχिरάτι ἔστειλεν ὁ ἐφέντις μας μέσα, εἰς τὸν κρατερότατον ἀνακτα καὶ ἀπάνο εἰς αὐτὸ τὸ ταχिरάτι ἐτράβιξεν χάτι ὁ Κρατερότατος, γράφωντας μυρίας εὐχὰς διὰ τὸν Ὑπέρτατον καὶ εὐχὰς διὰ τὸ Ὑψο σας, καὶ γράφει νὰ μὴν συχίξετε διὰ τὰ χαβατίσια ὅπου ἐβγάδουν διὰ τὸ Ὑψο σας καὶ ἐμποδίζετε εἰς τὸ νὰ τελιόνουν ἡ ὑπόθεσις τοῦ Τεβλετίου, καὶ ἐφώναξεν προῖμερὸν τὸν ἄρχον Δραγομάνον ὁ ἐφέντις μας καὶ τὸν ἐπρόσταξεν διὰ νὰ σας τὰ γράψῃ.

Αὐθέντα μου, ὁ σκλάβος σας, ψέματα, καί, διὰ νὰ δεῖξω μόστρα, δὲν γράφο εἰς τὸ Ὑψο σας, διατὶ Αὐθέντις τί θαναίπῃ, καὶ Τεβλέτι τῇ θαναίπῃ· ἰξόρο πολὺ καλὰ, καὶ ἀπὸ ἔντεκα χρόνῳ ἴμε μέσα εἰς τὸ Τεβλέτι, καὶ εἰ μόστρες δὲν σουρδίζουν πολὺν καιρὸν, μάλιστα ἔχουν καὶ καζά· ὁ σκλάβος σας ἐλαλοῦσα καὶ λαλὸ ἀπὸ στόμα αὐθεντικόν, καὶ Αὐθέντην δὲσάν τὸ Ὑψο σας, καὶ ὅχι σάν τοὺς Φανάρ-πεῖδες· καὶ ὅσα ἔγραφα εἰς τὸ Ὑψο σας, τὰ ἔγραφα ἀπὸ στόμα τῶν αὐθέντων μας· ὁ σκλάβος σας ἴμε ὁ ἐλάχιστος ὅλο τοῦ κόσμου· τόρα εἶναι ἕνας χρόνος ὅπου ἴμε εἰς τὸ χισμέτι σας· ἐλπίζω εἰς τὸν ἅγιον Θεόν, καὶ μὲ τὴν εὐχὴν σας, εἰς καμὴν εἰσόδου νὰ μὴν εὐγήμα φέροσθῃς. Ὁ ἄρχον Δραγομάνος δὲν μὲ ὀγαπᾷ· ἐγὼ τὸ χρέος μου δὲν λίπω καθιμερινὸς διὰ νὰ τὸ κάμω, καὶ ὅτι μὲ πῇ ἡ Εὐγενία του, δὲν ἀποφέγο· ὁμοιὸς ἡ Εὐγενία τῆς δὲν μὲ ὑπο-

Am primit și scrisoarea domnească de mâna Ta, și am văzut bunăvoința și iubirea ce o ai către sclavul Tău. Eu, Doamne al meu, mă jertfesc pe mine pentru Înălțimea Ta; zi și noapte mă lupt să împlinesc poruncile, și Sfântul Dumnezeu să-Ți hărăzească viață și întărire, și să slujesc și eu cu credință, și sănt sigur, la vremea cuvenită, să Te mulțămesc.

Doamne al meu, prea-înaltul efendi al nostru și tot Devletul sânt foarte siguri că ești credincios și Te jertfești pentru Devlet; mai ales acum, când a fugit Alexandru-Vodă, nu aud alta din jurul Turcilor decât: „peste Mavrogheni nu mai e altul credincios“; un oraș întreg o strigă.

Un raport al Tău l-a trimis efendi al nostru înăuntru, la prea-puternicul Împărat, și a tras peste acest raport un hat Prea-Puternicul, scriind mii de rugăciuni către Cel Prea Înalt și rugăciuni pentru Înălțimea Ta, și serie să nu te superi de știrile ce le scot pentru Înălțimea Ta și să Te împiedeci de la îndeplinirea treburilor Devletului, și a spus efendi al nostru acum câteva zile dumisale Dragomanului și l-a însărcinat să Ți le serie.

Doamne al meu, sclavul Tău nu scriu Înălțimii Tale minciuni și ea să-Ți arăt *mostră*¹, că Domnul ce zice, și Devletul ce zice; știu foarte bine, și de unsprezece ani sânt înuntru la Devlet, și *mostrele* nu țin multă vreme, mai ales că au și supărare; sclavul Tău am vorbit și vorbesc din gură domnească, și dela Domn ca Înălțimea Ta, și nu ca beii din Fanar; și câte le-am scris Înălțimii Tale, le-am scris din gura stăpânilor noștri; sclavul Tău sânt cel mai mic din toată lumea; acumina e un an de când sântem supt ocrotirea Ta; nădăjduiesc în Sfântul Dumnezeu, și eu rugăciunea Ta, ca în orice afacere să nu ies minciunos. Dumnealui Dragomanul nu mă iubește; eu datoria mea nu lipsese zilnic să o fac, și ce-mi spune Nobleța Sa, nu mă dau în lături; dar Nobleța Sa nu mă

¹ Ca să mă laud cu ce spun.

φέρει· εἶναι ἐξ ἁμαρτιῶν μου· τώρα ὁμος ἑκατά-
λαβεν τὸν δοῦλον σας, καὶ ἄρχισεν νὰ με
ἀγαπά.

Αὐθέντα μου, εἰ Ὑφουλότη σας μὴν γράψετε
τὰ ὅσα σὰς γράφο διὰ Σπαθάρι Σούτζου,
διατὶ ἔρτε εἰ ὑπόθεσης τοῦ Σπαθάρι εἰς τέ-
τιον βαθμὸν, ἢ ἐγὼ σκοτόνο τὸν Σπαθάρη, ἢ
ἐκείνος σκοτόνι ἐμένα· τὸν ἄρχον Δραγομά-
νον αὐτὰ δὲν τὸν μέλουν.

Αὐθέντα μου, με τὸ νὰ ἐρχεστε ὁ Σπαθάρις
κάθε ἡμέραν εἰς τὸ σπήτι μας, καὶ δὲν ἔχι
τζαρὲ πλέον νὰ καθίσω με τοὺς γονίς μου,
ἀποφάσισα διὰ νὰ ἐβγο νὰ καθίσω χόρια
μου αὐτὸ τὸ καλοκαίρι· ὁ δοῦλος σας δὲν γνο-
ρίζω ἄλλον πατέρα μου καὶ αὐθέντιν μου μόνον
τὸ Ὑφο σας.

Ἐχθές, εἰς τὰς 9 τοῦ τρέχοντος, ἐπάϊσα εἰς
τὸν ἐνδοξότατον Ρεῖζ-ἐφέντι, καὶ με ἐπρόστα-
ξεν νὰ γράφο πρὸς τὸ Ὑφο σας ὅτι σὰς ἀ-
γαπῶ, καὶ εἰς πῆγαν βαθμὸν τραβᾷ τὸ γαῖρέτι
σας εἶναι μάρτυρας ὁ ὑπέρτατος ἐφέντις μας,
καὶ μὴν ἀκούτε τὰ χάλτια τὸν ἐχθρὸν τοῦ
Τεβλετίου, ὁποῦ εὐχάζουν διὰ τὸ Ὑφο σας, καὶ
τὸ Τεβλέτι ἰεσύρι, καὶ εἶναι ἐσέβει εἰ αὐθέντε
μας εἰς πῆγαν βουχπὲς εἶναι τὸ σατακάτι σας.

Ἔδωσα καὶ τὰ 1000 γρόσια τὸ Χαζηνα-
τάραγα, καὶ με ὕπεν ὅτι ῥοτὰ τὸ χατίρι σας,
καὶ ἢ φιλία ὁποῦ ἔχι με τὸ Ὑφο σας εἶναι ξε-
χοριστι καὶ καλότερι ἀπὸ κάθε ἄλλον, καὶ ἀχ-
τζιγγή τεκλίφ γιόκτουρ. καί, λέγοντάς του τὰ
δέοντα, καὶ τοὺς Φαναριότες τοὺς χατνίδες,
ὁποῦ γιρσήουν νὰ σὰς πιράξουν, με ἀπε-
κρίθι ὅτι τὸν Φαναριοτὸν τὰ λακιρδιά πουν-
τάνσογρα τασήρ ἐτμέες, καὶ ὁ ἀφέντις μας ἐ-
κατάλαβε φανερ κιαδουροῦ νὲ τεμέκ.

Ὁ γραμματικὸς μου εἶναι πολὰ σατίκης· καὶ
μὴν πιστέβετε· ὁ δοῦλος σας ὅμως πουντάν-
σογρα γράφο μόνος μου, κατὰ τὴν προστα-
γίν σας.

Εἰς τὰς 6 τρέχοντος ἐστάλθισαν τζηφτὲ
τάταρι εἰς τὸν Καπετάν-πασά, τὸν ἀφέντι μας,
ὁποῦ νὰ ἔλθῃ μία ὅρα ἀρχίτερα, καὶ ἐλπί-
ζομεν νὰ εἶναι εἰς τὸν δρόμον, καὶ ὁ ἅγιος
Θεὸς νὰ μὰς ἀξιόσῃ νὰ προσκυνήσωμεν τὰ ἔχνη
τῶν πανεκλάμπρων αὐτῆς ποδῶν.

Αὐθέντα μου, εἰς τὰς 8 τοῦ τρέχον., ἔγινεν
συνέλευσις μεγάλι εἰς τὸ κονάκι τοῦ Σεχου-
λισλάμη, καὶ ἀνέχθη ἡ ὁμιλία σας, ὅτι ἢ Ῥόση
στέκοντε ἐναντί σας· ἀποκρίθῃ ὁ Χασάν-ἐφέντις
ὅτι: ἀντζακ ποῖλς ἀτέμ λαζήμ. πηζὲ ποῦ ἐσ-
νατά, ὁποῦ, πρίν νὰ πάγι προσταγῇ τοῦ Τεβ-
λετίου, νιάζεστε τὸ ἐτράφι καὶ ἐτιμάζετε ζα-
χρεδες καὶ ἄλλα πολὰ. Αὐτὸ τὸ γαῖρέτι τοῦ
Χασάν-ἐφέντι ὁποῦ ἔκαψε εἰς τὸ μεσφεράτι,

σufere; e din greșelile mele; dar acum a
înțeles pe sclavul Tău, și a început să mă
iubească.

Doamne al meu, înălțimea Ta să nu scrii
câte-Ți seriu prin Spătarul Suțu, pentru
că a venit afacerea cu Spătarul la astfel
de grad că, ori eu omor pe Spătar, ori el
mă omoară pe mine; dumisale Drago-
manului nu-i pasă de acestea.

Doamne al meu, cum vine Spătarul în
fiecare zi în casa mea, și nu e rost să
mai stau cu părinții miei, m'am hotărât
să ies să stau la țară la mine în această
primăvară; robul Tău nu cunoaște alt
tată și domn al meu decât pe înăl-
țimea Ta.

Ieri, la 9 ale lunii curențe, am mers la
prea-slăvitul Reis-Efendi, și mi-a poruncit
să scriu înălțimii Tale că Te iubește, și
la ce grad ajunge răvna Ta martur e
prea-înălțatul efendi al nostru, și nu se
ascultă răutățile dușmanilor Devletului, pe
care le scot pentru înălțimea Ta, și Dev-
letul știe, și sânt siguri stăpânii noștri
de ce grad e credința Ta.

Am dat și cele 1000 de lei lui Haz-
nadar-aga, și mi-a spus că întreabă de
hatârul Tău, și prietenia ce o are cu
înălțimea Ta e deosebită și mai bună decât
oricare alta, și nu mai încape întrebare,
și, spuîndu-i cele de nevoie, și despre
Fanarioții haini cari caută să Te înceree,
mi-a răspuns că vorbele Fanarioților de
acum nuse țin în samă, și efendi al nostru
a aflat ce plătește ghibaurlul din Fanar.

Grămăticul meu e foarte nesigur; și să
nu-i crezi; dar robul Tău de acum a seriu
eu singur, după porunca Ta.

La 6 ale curenței s'a trimes Tatar grab-
nic la Capudan-Pașa, efendi al nostru, ca
să vie cu un ceas mai răpede, și nădăj-
duim să fie pe drum, și Sfântul Dum-
nezeu să ne învrednicească a ne pleca la
urmele prea-luminatelor lui picioare.

Doamne al meu, la 8 ale curenței, a
fost adunare mare la conacul Șeiculislă-
mului, și s'a deschis vorba de Tine, că
Rușii stau împotriva Ta; a răspuns Hasan-
efendi că „așa om ni trebuie în acest ceas“,
ca unul care, înainte de a veni porunca
Devletului, Te îngrijești de cele din prejur
și gătești zaherele și altele multe. Această
răvnă a lui Hasan-efendi pe care a făcut-o

μὲ τὰ δηγῆθῃναι ὁ Τζελεπί-ἐφέντης, Σουλ-
τάν-κεχαγιασίς, καὶ γράψετε εἰς τὸν Χασάν-
ἐφέντι ἓνα μεκτούπη, διατὶ εἶναι χρίαν.

Ὁ πατέρας μου σὰς προσκυνῇ καὶ φιλῇ τὸ
χεράκη σας, καὶ δὲν ἐπρόφθασεν διὰ νὰ σὰς
γράψῃ, καὶ κατόπη κάμνι τὸ χρέος του.

În discuție, mi-a povestit-o Celebi-efendi,
Sultan-chehaiasi, și serie-i lui Hasan-efendi
un răvaș, căci e de nevoie.

Tatăl meu Ți se închină să-Ți sărută
mânușa, și n'a ajuns să-Ți serie, și pe
urmă-și face datoria.

CLXXVII.

1788 (?).

Dragomanul Alexandru către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de
a se răscumpăra de la Turci robii luați la noi, la Hurezi și Mălaia.

Καὶ αὐθις τὰ ἔχνη τῶν πανεκλάμπρων αὐτῆς
ποδῶν δουλικῶς κατασπαζόμεθα.

Υψηλότες Αὐθέντα. Οἱ ἀσκέριδες ἤφεραν
καὶ πολλοὺς σκλάβους ἀπὸ τὰ ἐκείσε χωρία,
γυναῖκας δηλαδὴ, κορίτσια καὶ παιδιὰ (τοὺς
δὲ ἄνδρας φαίνεται τοὺς ἐχάλασαν ἐκεί). Οἱ
δούλοι της δέ, ὑποτιθέμενοι ὅτι αὐτοὶ οἱ σκλα-
βωμένοι, τόσον διὰ τὴν ἡλικίαν των, ὅσον καὶ
διὰ τὴν ἀσθενῆ γυναικαίαν φύσιν, νὰ εἶναι
ἀθῶοι, τολμῶμεν νὰ παρακαλέσωμεν τὸ θεο-
φροῦρητον Ὑψος της, ὡς κοινὸν πατέρα, ἂν
εἶναι τὸ ἔλεός της, νὰ παρηγορηθῇ τὸ ἀσκέρ
μὲ τίποτε ἀπὸ τὸ θαυσιλὲς ἔλεός της, καὶ νὰ
ἐλευθερωθοῦν οἱ σκλάβοι: τόσον αὐτοί, ὅσον
καὶ οἱ εἰς Χωρέζι, ὁποῦ ἐσπλαβώθησαν ὅταν
εἰσδύνησαν ὁ Ὀσμάν-ἀγάς εἰς τὸ χωρίον Μα-
λάτα, πάλιν τοῦ Λότρου, τοὺς ὁποίους ὁ
Ὀσμάν-ἀγάς, πέρνωντάς τους ἀπὸ τοὺς ἐπι-
λοίπους ἀσκέριδες μὲ μιαν ποσότητα ἄσ-
πρων, τοὺς ἔχει εἰς τὸ ζάπτι του. Ταῦτα
δουλικῶς, καὶ ὅτι εἶναι τὸ ἔλεός της.

Τοῦ θεοφροῦρήτου Ὑψους της ἐλάχιστοι
δούλοι

Δρα. Ἀλέξανδρος.

Și iarăși sărutăm cu supunere urmele prea-
străluciților Țăi pași.

Prea-înălțate Doamne. Ostașii au adus
și mulți robi din satele de aici, adică
femei, fete și copii (iar pe bărbați se
pare că i-au ucis acolo). Iar robii Țăi,
socotind că acei robiți, atât pentru
vrâsta lor, cât și pentru slaba fire
femeiască, sânt nevinovați, îndrăznim a
ruga pe Înălțimea Ta de Dumnezeu pă-
zită, ca pe un părinte obștesc, dacă e
milostivirea Ta, să mângâie oastea cu ceva
din bogata-Ți milă, și să se libereze ro-
bii: atât aceia, cât și cei de la Hurezi,
cari s'au robit când a năvălit Osman-
Aga la satul Mălaia, iar la Lotru, pe
cari Osman-Aga, luându-i de la ceilalți
ostași cu o câțime de bani, îi are în
sama sa. Acestea cu supunere, și ce e
mila Ta.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-miei robi.

Dragomanul Alexandru.

CLXXVIII.

1788.

Dintr'un raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cereri
de la Reis-Efendi, despre cunoscători de rusește și leșește și despre cei prinși la
Sinaia.

Ὁ ἐνδοξότατος Ρεῖς-ἐφένδης μας, ὄντας ἔτι
εἰς Πόλιν, μὲ εἶχεν ἐρωτήσῃ ἂν ἤρξα κα-
νένα ὁποῦ νὰ ἤξεύρη τὴν ῥωσικὴν καὶ λέ-
χικην διάλεκτον, ὡς ἂν ὁποῦ μὰς ἦλθον μερικὰ
γράμματα τοῦ εἰς Λεχίαν γκιενεράλα Ποτόcki,
ὁποῦ ἔγραφε πρὸς τὸν ὑψηλότετον Σαχπάζ
Γκιερέϊ Χάνην, καὶ εἰς τὸν Σουλτάν Ἀσλάν
Γκιράζ, τὰ ὁποῖα καὶ μόλις εὐρέθη ἄνθρω-
πος νὰ μὰς τὰ ἐξηγήσῃ ὅθεν ἡ Ἐνδοξότης
του ἔκτατε ἠθέλησε νὰ γράψῃ τῷ θεοφρου-
ρήτῳ Ὑψει της, ἐγὼ ὅμως τὸν ἐμπόδισα, λέ-
γοντας ὅτι γράφω ἐγὼ καὶ ἐλπίζω πὺς εἰσα-

Prea-slăvitul Reis-Efendi al nostru, fiind
încă la Constantinopol, mă întrebase dacă
am găsit pe cineva care să știe limba
rusească și cea leșească, de oare ce ni-au
venit unele scrisori de la generalul Potocki
din Țara Leșească, care seria către prea-
înălțatul Sahpaz-Ghirai Hanul, și către
Sultanul Aslan-Ghirai, care abia s'a și găsit
om în stare a ni le tălmăci; deci Slăvirea
Sa de atunci a vrut să serie Înălțimii
Tale de Dumnezeu păzite; ci eu l-am oprit,
spunând că scriu eu și nădăjduiesc că voi

κοῦομαι, καθὼς καὶ ἔγραψα προλαβόντως μὲ
 δύο καλαράσιδες· ἀρ' οὐ ἐφθάσαμεν δὲ ἐδῶ,
 εἰς Ἀνδριανούπολιν, πάλιν μὲ ἠρώτησεν, λέ-
 γοντας: „γάλιπε σενὶν μακρουπούηλε πῆ; δοσ-
 τουμοῦζ μουχῆμ ἐδιόμειορ“ καί: „πιζῆμ τα-
 ριμιζδάν θαχῆ πῆρ μεκτοῦπ γιαζηλσῆν ποῦ
 μαδδὲ ἰτζοῦν“, καὶ εὐθὺς ἐπρόσταξεν καὶ τῆς
 ἐγράφη τὸ παρὸν μεκτοῦπι, τὸ ὅποιον καὶ ἔ-
 δωσα τῷ ἄρχοντι Ποστελνίκω καὶ τῆς στέλ-
 νεται· δὲν ἔλειψα δὲ παρευθὺς νὰ φανερώσω
 τῷ Ὑψι τῆς, μὴπως καὶ τὸ ἐκλάβῃ ὅτι διὰ
 παρακλήσεώς μου ἐγράφη. Ἐγὼ εἶμαι θέβαιος
 ὅτι διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ εὐμένειαν καὶ αὐθεντι-
 κὴν τῆς ναζῆρη θέλει δώσῃ τὰς ἀναγκασιότας
 προσταγὰς περὶ τοῦτου καὶ χωρὶς τὸ μεκ-
 τοῦπι αὐτό, ὅθεν καὶ τὴν παρακαλῶ διὰ τοῦ
 παρόντος μου νὰ προσταξῇ καὶ αὐθις διὰ νὰ
 εὐρεθῇ κἀνένας τοιοῦτος ὁποῦ νὰ ἤξεύρῃ νὰ
 διαβάξῃ ρούσικα καὶ λέχικα, ὅν εἶναι καὶ
 νέμτζικα· ἔτι μᾶλλον θέλει μὲ ὑποχρεώσῃ καὶ
 θέλει προσθέσῃ καὶ αὐτὴν τὴν σὺργεσίαν
 κοντὰ εἰς τὰς τόσας ἄλλας ὁποῦ εἶδον παρὰ
 τοῦ Ὑψους τῆς.

Οἱ πολλοὶ μεχούζιδες καὶ γλωσσες ὁποῦ μας
 ἔρχονται καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὸ γειτονικὸν μᾶς
 διάζουν νὰ ζητοῦμεν αὐτοὺς πολυγλωσσους·
 καὶ τῇ ἀληθείᾳ, Αὐθέντα μοι, ταῖς δύο τρεῖς
 ἡμέρας μίαν φορὰν φαίνονται ἀπὸ ἑνας ἢ δύο·
 ἤρχισαν πλέον οἱ περισσότεροι νὰ ἀπιστοῦν
 καὶ νὰ σαβιλενδιζοῦν: „ἀλλὰχ ταχῆιν εἰλεγιέ“·
 καὶ τὸ περιττότερον ὁποῦ μοι κατοφαίνονται,
 Αὐθέντα μου, εἶναι ὁποῦ εἰς αὐτὰ δίδουν πίσ-
 σιν (ἃ γὰρ ἐπιθυμεῖ ψυχῇ, ταῦτα καὶ περιέρειν
 (sic) πρὶς) καὶ, εἰς τὰ ὅσα γράφει τὸ Ὑψος τῆς,
 ὄντα τῷ ὄντι τοιαῦτα οἷα τὰ ἱστορεῖ, ἠμποροῦν
 νὰ μὴν δίδουν πίστιν, καὶ τὰ ἀποδίδουν ἢ εἰς
 ἀμέλειαν καὶ εἰς ἀναξιώτητα τὸ νὰ μὴ στέλλῃ
 καὶ τὸ Ὑψος τῆς μετὲν περδὲ γλωσσας καὶ
 καλλέδες· καὶ αὐτὴ τῇ γίνεται μέγας ποζύμας.
 Δὲν λέειω ὅμως καὶ ἐγὼ νὰ φανερώσω τὴν
 πᾶσαν ἀλήθειαν (ὡσάν ὁποῦ τοὺς κἀμὼν ἰσ-
 τιντάκι καὶ λισάνεν καὶ ταχρειέν, ὅτι εἶναι μόνον
 ἐκείνοι· οἱ πέντε, ἔξ, ὁποῦ ἐπιάσθησαν εἰς τὸν
 βενάν τοῦ μοναστηρίου Σινά· ὁποιοτοδήποτε
 εἶναι). Μ' ὅλον τοῦτο τὸ Ὑψος τῆς ἄς ἐ-
 νεργῇ ὅσα τὴν ὑπαγορεύει ἡ θαθεῖα αὐτῆς
 φρόνησις, καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν ἄγιον Θεὸν
 νὰ τῇ ἐλθοῦν ὅλα δεξιά, καὶ νὰ εὖγγη σελα-
 μέτι ἀπὸ (αὐτὸν τὸ) αὐτὸν τὸν κυκῶνα τῶν
 ἀσυμβιβάστων ὑποθέσεων καὶ ἀκαταστασιῶν.
 Ὁ παντοδύναμος Θεὸς μόνον νὰ τὴν ἐνδυνα-
 μώγῃ καὶ νὰ τὴν διαφυλάττῃ ἀπὸ παντὸς
 νοσηροῦ εἰς ἑτῇ κάμπολλα καὶ πανευδαίμονα.

ἦ ἀσcolat, cum am și scris dăunăzi eu
 doi călărași; ei, de când am ajuns aici, la
 Adrianopol, iarăși m'a întrebat, spuiind:
 „după cât se pare, la înasăși scrisoarea ta
 beinul nostru nu dă euvenita serioșitate“
 și: „și din partea noastră să se serie
 o scrisoare pentru această cerere“, și
 îndată a orânduit și ți-a scris cel de față
mehtup (scrisoare), pe care l-am și dat dumi-
 sale Postelnicului și Ți se trimete; ei n'am
 lipsit ea îndată să arăt Înălțimii Tale, nu
 cumva s'o iei că prin rugăciunea mea s'a
 scris. Eu sânt sigur că prin bunăvoința Ta
 către mine și supravegherea Ta domnească
 vei da poruncile de nevoie pentru aceasta
 și fără acest *mehtup*, pentru care Te și
 rog prin aceasta a mea să poruncești și
 din nou să se afle unul ca acela care
 să știe ceti rusește și leșește, fie și nem-
 țeste; încă mai mult mă vei îndatora
 și vei adăugi și această binefacere lângă
 atâtea altele ce le-am văzut de la Înăl-
 țimea Ta.

Multe capete (?) și limbi care ni
 vin în fiecare ceas din vecini ne silesc să
 căutăm pe acei cunoscători de multe limbi;
 și, în adevăr, Doamne al mieu, la două, trei
 zile apare odată de la unul sau doi; an
 început, de altfel, cei mai mulți să nu se
 încreadă și să nu se mai arăte: „Dum-
 nezeu să li dea de capăt“; și, de alminteri,
 ce nu-mi place, Doamne al mieu, e că la
 acestea dau credință (ce dorește sufletul,
 acelea le și iubeste), iar, la câte scrii Înăl-
 țimea Ta, fiind cu adevărat așa cum le po-
 vestești, pot să nu dea credință, și să puie
 sau în sama neîngrijirii sau a nevredniciei
 că nu trimeti și Înălțimea Ta îndată ori
 limbă ori capete; și aceasta ajunge a-Ți fi
 mare învinuire. Ci nu lipsese nici eu să
 arăt tot adevărul (ca unul care li fac
 cercetare și din gură și prin scrisoare,
 căci sânt numai cei cinci, șase, cari
 s'au prins pe muntele mănăstirii Sinaia,
 oricari ar fi). Cu toate acestea Înălți-
 mea Ta fă câte Ți le sfătuiește a-
 dânea-Ți minte, și nădăjduiesc în sfântul
 Dumnezeu să-Ți vie toate cu folos, și să ieși
 bine din acest chichion al afacerilor și neo-
 rânduielilor ce se petrec. Atot puternicul
 Dumnezeu numai să Te înputernicească și
 să Te păzească de toată boala în ani cât
 de mulți și cu totul fericiți.

CLXXIX.

c. 1788.

Capuchehaiaua munteană către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cerându-și leafa pe nouă luni.

Τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα καὶ αὐτοὶ δουλικῶς προσκυνῶ.

† Ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἔγραφα τῷ Ὑψι της, ἐκ-τραγωδῶν καὶ ταλανίζων τὴν ἁθλίαν μου τω-ρινὴν κατὰστασιν καὶ παρακαλῶν νὰ μὲ σταλ-θοῦν οἱ ἐννέα μηνιαῖοι λουφάδες μου, διὰ νὰ ἔχω μὲ τί νὰ θραφῶ καὶ νὰ μὴν ταλαιπω-ροῦμαι δανειζόμενος, καὶ μήτε κἄν αὐθεντι-κοῦ ἀποκριτικοῦ της δὲν ἤξιώθην (διὰ τὸ ὁ-ποῖον καὶ λίαν ἐθαύμασα, ἐπειδὴ καὶ ἴδιον τοῦ Ὑψους της εἶναι τὸ φιλοδίκαιον), μ' ὅλον τοῦτο ἐγώ, διαζόμενος ὑπὸ μεγίστης ἀνάγκης καὶ ἀπορίας τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, πάλιν γράφω καὶ πάλιν παρακαλῶ νὰ μὲ σταλθῇ τὸ δίκαιόν μου καὶ διὰ νὰ πληρώσω ἐξ αὐ-τοῦ τὰ ὄφρυντα ἐξοδα τοῦ αὐθεντικοῦ της καπημισεχαγιαλικίου εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα τῶν ἐννέα μηνῶν, πασιδῆλως ἔχοντος οὐκ ὀλίγα, καὶ νὰ μὲ μείνῃ καὶ ἐμένα μικρόν τι, διὰ μισθὸν τῶν κόπων μου, ὡς σύνηθες μένουν εἰς κάθε μισθωτὸν καὶ ἀπλοῦν ἄνθρωπον. Πα-ρακαλῶ λοιπὸν νὰ μὲ λυπηθῇ, διατὶ ἐπὶ Θεῷ μάρτυρι δὲν ἔχω χάρι, οὔτε τρόπον, οὔτε δύ-ναμιν νὰ ζημιωθῶ, ὡς εἶναι γνωστὸν καὶ τῷ Ὑψι της, καὶ νὰ μὲ ἐλευθερώσῃ της ἐπω-δύνου αὐτῆς ζωῆς ὅπου τραδῶ τώρα, μὲ τὴν ἀποστολὴν τοῦ δικαίου μισθοῦ μου, ὡς Αὐ-θέντης φιλοδίκαιος καὶ φιλόπτωχος, μάλιστα κατὰ τὰ ἑάδε κιαρέμι της καὶ κατὰ τὸν εἰ-πόντα: „ἐλκισίριμου ἴζα ὁοδὸς ἐσφά“.

Înălțimii Tale și iarăși cu supunere mă închin.

† De și Ți-am scris Înălțimii Tale, jăluiind și căinând nenorocita mea stare de acum și rugând să mi se trimeată lefile pe nouă luni, ca să am și eu cu ce să mă hrănesc și să nu mă nenorocesc împrumutând, și nu m'am învrednicit de vre-un domnesc răspuns (pentru care și foarte m'am mirat, căci însușire a Înălțimii Tale e să iubești dreptatea), totuși eu, silit de prea-mare nevoie și lipsă a celor ce tre-buie pentru viață, iarăși seriu și iarăși Te rog să mi se trimeată dreptul meu și să plătesc din ei cheltuielile nelipsite ale domnescului Țău capuchehaielâc în acest timp de nouă luni, care sânt, cum se știe, nu puține, și să-mi rămâie și mic ceva, pentru răsplata ostnelilor mele, cum de obicei rămâne la oricine e plătit și ser-vește bine. De altfel mă rog să nu Te superi, căci ieau pe Dumnezeu de martur că n'am hal, nici chip, nici putere să mi se facă [o astfel de] pagubă, cum e eu-noscut și Înălțimii Tale, și să mă libe-rezi de această viață chinuită pe care o duc azi, cu trimeterea dreptei mele plăși, ca un Domn iubitor de dreptate și de săraci, mai ales după înalta-Ți făgăduială și după cel ce zice: „făgăduiala e lucru sfânt (?)“.

CLXXX.

c. 1788.

Nicolae-Vodă Mavrogheni către capuchehaiaua Țerii-Românești, despre boala lui Divan-Efendi.

Γνωσταί τῇ Εὐγενείᾳ σας αἱ αἰτίαι τῆς πρό τινων μηνῶν ἐντεῦθεν ἀποδημήσεως τοῦ λογιωτάτου Διόαν-ἐφένδησῆ μας καὶ τοῦ πρὸς καιρὸν εἰς τὰ αὐτότε διατριβῆς του. Τῷ ὄντι ἡ Λογιότης του, κατὰ τὸ ὅλγον ἐκείνο διά-στημα, ἀνέλαθεν ὅπως οὖν καὶ μετὰ τὴν ἐνταῦθα ἐπιστροφὴν του, δύο περίπου μηνῶν διήγεν ὁ-γχείστατος· ἐσχάτως δὲ ἐπῆλθε πάλιν αὐτῷ τὸ πρῶτον πάθος τῶν ὑποχονδρίων, καὶ μὲ το-σαύτην ὁρμὴν, ὥστε ἐκ διαλειμμάτων κατανᾶ εἰς παντελῇ φρενοβλαδίαν· ὅταν δὲ ἀπαλλαγῇ τῆς φρενοβλαδίας, περιπίπτει εἰς σκυθρωπό-τητα καὶ παντελῇ ἀπάθειαν. Βλέπων ἡ σο-

Știute sânt dumitale pricinile plecării de aici cu câteva luni în urmă a prea-învățatului Divan-efendisi al nostru și a petrecerii lui câtva timp acolo. Cu adevărat acest om învățat, după aceea mică trecere de timp, s'a îndreptat întru câtva și, după întoarcerea lui aici, vre-o două luni a dus-o foarte sănătos; la urmă însă a venit asu-pră-i din nou patima d'întăiu a ipohondriei, și cu așa furie, încât une ori ajunge la ne-bunie desăvârșită; iar, când se oprește de la nebunie, cade în supărare și în-deplină apatie. Văzând acest om înțelept

θρῶπος, μετεμελήθη, ἀπορῶν μόνος καὶ ἀγνοῶν τὰς αἰτίας ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐκινήθη. Τῇ ἐφεξῆς ἐπέστρεψε πάλιν ἐρωτηθεὶς, λέγει ὅτι οὕτε αὐτὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐξηγήσῃ τὸ χάλι τοῦ αὐτοῦ. Εἶναι δὲ θέβαιον ὅτι εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν ὑποχονδρίων, ἐξ ὧν εἷς τινὰς περιστάσεις γίνονται πάντῃ ἔξω τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ ὁ ἄνθρωπος.

însuși nedându-și samă și neștiind pricinile de care a fost îndemnat. În ziua următoare s'a întors iar; întrebă, spune că nici el nu poate cerceta halul său acesta. Dar este sigur că e o nrmare a ipohondriei, pentru care în unele împrejurări își iese cu totul din sine omul.

CLXXXI.

C. 1788.

Raport al agentului Ioan către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre grija de zaherea a Turcilor.

Ἵψηλότατέ μοι Αὐθέντα.

Ἐπάνω ὁποῦ ἐτοιμάζοντο, συναγμένοι ὄντες εἰς τοῦ καδῆ διὰ νὰ γράψωσιν, ὅτι „νὰ φέρετε τὸν Ἰπραήμ-πασάν εἰς τὸ Βουκουρέστι“, ἐπῆγα καὶ ὁ δοῦλός της μὲ τοὺς μουσδέδες, διὰ τὸ ὁποῖον ἐχάρηκαν πολλά, καὶ σὰς εὐχέθησαν, ἀπὸ τὴν ψυχὴν τους, ὁμοίως καὶ ὅτι ἔχετε εἰς τὴν Κραγιώδαν νὰ διορίσητε τὸν Τζαδιδί-ζαδέν· πολλά μνησθήπικον τὸ λέγουν, καὶ τὸ Ὑψος της ἐτῆζε λέγει ἀπὸ τὸν πανέκλαμπρον Θρόνον σας, „νὰ μὴν εἴητε, ἀλλὰ ἀπὸ αὐτοῦ νὰ στοχάζεσθε τὰ τεκμήρια καὶ νὰ δίδετε τὸ νιζάμι“. Ὁ πορτάρης ἀπὸ τὴν Ὀλτένιτζαν ἔδειξεν μέγαλον χαῖρετι διὰ τὸν ζαχιρέν, καὶ τὸν ἐπαινοῦν, ὅτι καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοὺς πιστοὺς δοῦλους της, καὶ αὐτοὶ ἐδῶ οὕτε ἓνα κοιλὸν μέχρι τοῦδε ἔστειλαν, καὶ οὕτε τοὺς βλέπω κατὰ τὴν προσταγὴν της νὰ στέκωνται καὶ νὰ διαπερῶσι τὸ ἀσκέρι: οὕτε καπετάνος εἶναι εἰς τὴν Δάριαν, οὕτε πσελῆ-ἀγασής· χθὲς μόνος μου εὐχέξα εἰς τὴν Δάριαν καὶ εἰρήνευσεν τὸ ἀσκέρι, ὁποῦ δὲν ἦτον ζαχιρές· ἦτον νὰ σκορπίσωσι καὶ τὰ δῶα χωρεῖα καὶ κατὰ τὸ παρὸν τοὺς εἶπα ὅτι „τὸ ἀναφέρω πρὸς τὸν Αὐθέντην μου καὶ διορίζει καὶ ζαχιρέν καὶ ἀνθρώπους φρονίμους καὶ σὰς κυβερνῶσι“, καὶ ἐτῆζε ἔμειναν ἕως σήμερον, δὲν ἤξεύρω ἕως αὔριον. Παρακαλῶ νὰ παιδεύθῃ ὁ Ὁσμάνης τοῦ Διδάν-ἐφένδης, διὰτὶ αὐθαδιάζουσι καὶ ἄλλοι, καὶ γράψετε πρὸς τὸν ἐδῶ Γεννήτζαρ-ἀγασή καὶ καδῆν, τόσον ἀπὸ τὰ αὐθεντικά σας νεφέρια, ὅσον καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδῶ, καθὼς αὐθαδιάζουσι, νὰ παιδεύωνται· ὁμοίως ἂν ὀρίζετε τὸν Ὁσμάν-παῖρακτάρην, ὁποῦ ἦτον προτέτερον πσελῆ-ἀγασής εἰς τὴν Ὀλτένιτζαν, ὁ ὁποῖος, ἐνθυμούμενος τὸ ἔλεός σας, μὲ ἡλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν κακίαν τοῦ Ὁσμάνι ἀνθρώπου τοῦ Διδάν-ἐφένδης, καὶ, ἂν τὸ εὔρητε εὖλογον, διὰ ζαπίτην της Ὀλτένιτζας.

Ταῦτα, καὶ μὲνω προσκυνητῶς της θεοσεβειᾶς της Ἵψηλότητός της ταπεινότητος δοῦλός της

Ἰωάννης.

Prea-înălțate al mîeu Domn.

Mai sus cînd se pregătiau, fiind adunați la cadîu ca să scrie „să aduceți pe Ibrahim-Pașa la București“, am mers și eu, robul Tău, cu *musdezii*, pentru care s'au bucurat mult, și Te-au rugat, din suflet, poate să orînduiești la Craiova pe Ciadirdî-Zadê; o spun cu multă stăruință (?), și Înălțimea Ta încă spune de pe Scaunul Tău prea-strălucit: „să nu ieșiți, ei de acum să vă gândiți la afaceri (?) și să dați orînduială“. Portarul din Oltenița a arătat mare râvnă pentru zahereă, și ei îl laudă, că e și el dintre credincioșii Tăi robi, și ei aici nicio chilă până acum n'au trimes, și nici nu-i văd că după porunca Ta să stea și să străbată oastea: nici căpitan nu e la Daia, nici beșli-agasi; ieri numai eu am ieșit la Daia și am potolit oastea, căci nu era zahereă; erau să împrăstie și cele două sate; și deocamdată li am spus că „o aduc înaintea Domnului mîeu și el orînduiește și zahereă și oameni cuminți și vă cărmuiesc“, și așa a rămas până azi, nu știu dacă și până mâni. Rog să fie pedepsit Osman al lui Divan-efendi, căci se obrăznicese și alții, și scrie către Ienicer-Agasi de aici și către cadîu, atât de la neferii Tăi domnești, cât și de la cei de aici ca, dacă se obrăznicese, să se pedepsească; de asemenea dacă s'ar orîndui Osman-Bairactar, care era întâiu beșli-agasi la Oltenița, care, amintindu-și de mila Ta, m'a liberat de răutatea lui Osman, omul lui Divan-efendisi, și, dacă-l găsești bun, [să fie] zabet al Olteniței.

Acestea, și cu închinăciune al preaevlavioasei Tale Înălțimi

prea-supus al Tău rob.

Ioan.

CLXXXII.

Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre noile cereri de zahereă și greutățile ce întâmpină țara și despre socotelile cu Turcii, cheltuilele cu drumul și cu caii, numirile de Pași, greutățile cu carăle mocănești și giurgivănești. C. 1788.

No. 15.

Ἐλάβομεν τὰ ἀπὸ καὶ Ἰανουαρίου πανέχλαμπρα αὐθεντικά τοῦ Ὑφους της, ὁλοφύχως δοξάσαντες τὸν ἅγιον Θεὸν ἐπὶ τῇ ἀκριβοστάτῃ εὐκταιοτάτῃ ἡμῖν ἀγαθῇ ὑγίειᾳ τοῦ Ὑφους της εἶδομεν καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν αὐθεντικά ἡμῖν προσταττόμενα.

Τὰ αὐθεντικά σας ταχυγράτια, ἐμφανισθεῖς ὁ δοῦλός της Ποστέλνικος Σκαναβῆς, μετὰ τοῦ δούλου της Παχαρνίκου Ἀλέξη, τὰ ἔκαμα τακτικῇ τῷ ἐκλαμπροτάτῃ Καυχιαρά-μπέγῃ. Εἶπον τῇ Ἐκλαμπρότητι του: „ἐφένδῃ, ὁ πέγης γράφει ὅτι διὰ τὸν ζαχρὲν ὁποῦ προλαβόντως ἐπροστάχθη νὰ στείλῃ εἰς Πελεγράδι, δέκα χιλιάδες κοιλὰ κριθάρι, καὶ δέκα χιλιάδες κοιλὰ σιτάρι, μὲ ὅλον ὁποῦ τότε ἦτον ἀρχαὶ χειμῶνος, ἐδοκίμασε τόσας δυσκολίας καὶ ζαχμέτια εἰς τὴν ἀποστολὴν του, ἐξοδευθεῖς ὅπερ τὰς τέσσαρας χιλιάδες γρόσια μόνον εἰς τὸ πέρασμα τῶν Ἑρδαπιῶν. Τώρα πάλιν διὰ τὸ ἄλσῃ ὁποῦ προστατέτε, ἐκτὸς ὁποῦ δὲν εὐρίσκεται ζαχρὲς εἰς τὸν τόπον, καὶ ἔχει τοὺς χαβαλέδες της Ἰσάκζας, εἰς τοῦ ὁποῦ τὸ τεκμήλι καταγίνεται, καὶ ἄλλους χαβαλέδες ὁποῦ καὶ ἡμέραν ἐκτελεῖ, εἶναι καὶ μέτα τοῦ χειμῶνος, καὶ οὕτως πρὸς τὸν μεσαρὲν, οὕτως νεχρὲν, μὲ τὸ νὰ ἐπάγωσεν ἡ Τοῦνα, εἶναι δυνάτῃ νὰ ἀποκομισθῇ ζαχρὲς εἰς Πελεγράδι, ἀπ' οὗ ὅμως ἐκτελέσῃ τοὺς χαβαλέδες ὁποῦ ἔχει ἀνὰ χεῖρας. καὶ καλωσυνεύσῃ ὁ κειρὸς, ὅταν εὐρίσκεται ζαχρὲς εἰς τὸν τόπον, χωρὶς προσταγὴν καὶ παρακίνησιν θέλει προθυμοποιηθῇ νὰ γετιστερθῇ καὶ εἰς Πελεγράδι ὅσον ἄλσῃ καὶ περισσότερον ζαχρὲν ἡμπορέσῃ νὰ κάμῃ τεδαρίκι“. Μὲ ἀπεκρίθη ἡ Ἐκλαμπρότης του ὅτι: „αὐτὰ ὁποῦ λέγετε εἶναι ὅλα ἐδικοὶ σας μαχλατάδες καὶ προφάσεις ὁ πέγης εἰς ὅτι προσταγὴν τὸν πηγαίνει, περχουδάρ ὁλοῦν, γιὰ δαμέζ, καὶ ὅλα τὰ κάμνει μὲ τὸ γαῖρετι του“. „Εἰς τὰ δυνάτα, ἐφένδῃ, κάμνει γαῖρετι, εἰς τὰ ἀδύνατα τι ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ“.

Διὰ τὸ νιζάμι τοῦ σεπέπι-ταχυρίου, νυκταῖς ἐραδιδάσθηκα ὁ δοῦλός της Ποστέλνικος Σκαναβῆς εἰς τὴν Πόρταν, ἀποδεικνύοντας τὰ δάρη σας, τὰς ἀνάγκας σας, τοὺς τε χαμουλγικουδάζικους χαβαλέδες, τὸ κερμάλι γαῖρετι σας,

No. 15.

Am primit scrisorile prea-strălucite de la 24 Ianuar ale Înălțimii Tale, din tot sufletul slăvind pe sfântul Dumnezeu pentru prea scumpa, mult dorita nouă sănătate a Înălțimii Tale; am văzut și poruncile Tale domnești din ele.

Tahrirurile Tale domnești, înfățișându-se robul Tău Postelnicul Scanavi, cu robul Tău, Paharnicul Alexe, le-am dat prea-strălucitului Chehaia-beg. I-am spus Strălucirii Sale: „efendi, begul serie că pentru zahereaua care dăunăzi i s'a orânduit s'o trimeată la Belgrad, zece mii de chile de orz și zece mii de chile de grâu, cu toate că atunci era începutul iernii, a încercat atâtea greutăți și piedeci în trimeterea lor, cheltuind peste patruzeci de groși numai la trecerea gherdapurilor. Acuma iarăși pentru făina ce poruncești, pe lângă că nu se află zahereă în țară, și are havalelele Isaccei, de ai căror rost se ocupă, și alte havalele, pe care zilnic le isprăvește, e și mijlocul iernii, și nici pe uscat, nici pe apă, de oare ce a înghețat Dunărea, nu e cu putință să se ducă zahereă la Belgrad, dar, ca să îndeplinească zaherelele ce le are în samă, cum se va îndrepta vremea, când se va găsi zahereă în țară, fără poruncă și îndemn se va grăbi să trimeată și la Belgrad câtă făină și altă zahereă va putea să strângă“. Mi-a răspuns Strălucirea Sa că: „acestea ce le spui sânt toate prefaceri și pretexte ale voastre; begul să trăiască mult și să fie fericit, căci orice poruncă îi ajunge, el nu zice nimic și toate le face cu placul lui“. „La cele ce se poate, efendi, face, dar la ce nu se poate, ce să faci?“.

Pentru afacerea *sebept-tahrirului*¹, la căderea nopții, eu, robul Tău Postelnicul Scanavi, am mers la Poartă, arătând greutățile Tale, nevoile Tale, havalelele grozave (?), râvna Ta cea mare și ru-

¹ Proces-verbal „motivat“, după Șăineanu.

καὶ παρακαλῶντας ὅλους τοὺς αὐθέντας, μικροὺς καὶ μεγάλους, νὰ κάμουν τὸ κερέμι τους εἰς τὸ νὰ θεωρηθῇ ὁ μουχασεπές σας τοῦ ἱκὶ γιουῦ καὶ νὰ παρῇ τὸ ἱτζμάλι· ἐπαρρήσιασθην καὶ εἰς τὸ χουζούρι τοῦ ὑπερτάτου ἐφένδη μας, καὶ ἃς εἶναι μυριάκις πολὺ χρόνος ἡ Μεγαλειότης του, ἔκαμε τὸ δάδι κερέμι του καὶ ἀπεφασίσθη νὰ θεωρηθῇ ὁ λογαριασμός, ὡς προσδηλοποιήσαμεν τῇ Ὑψηλότητι σας· τὰ σενέτια τοῦ μιρίου σας εἶναι ὅλα ἔτοιμα θεωρημένα, ἔγειναν ἄβφι καὶ τὰ 29 χιλιάδες γρόσια τοῦ σепіпи-ταχиріου τοῦ Πενδериού, καὶ σὺν Θεῷ ἐλπίζομεν εἰς ὀλίγας ἡμέρας νὰ πάρωμεν τὸ ἱτζμάλι. Σήμερον ἐδόθη τὸ νιζάμι εἰς τὸ περὶ σепіпи-ταχиріου, τὸ ὅποιον ἐδώσαμεν εἰς τὸ μαδένι, καὶ μετρεῖς, τέσσαρας ἡμέρας πέρνομεν καὶ τὸ ἱτζμάλι.

Καθημερινῶς βραδιάζομαι εἰς τὰς τρεῖς, τέσσαρες ὥρας τῆς νύκτος καὶ εἰς τὴν Πόρταν καὶ κατὰ μέρος εἰς τὰ κονάκια τῶν αὐθέντων, παρακαλῶντάς ἐνα ἕκαστον νὰ ἔχουν ἰναγέτι εἰς τὸ αὐθεντικὸν σας ὁμοῦρι, καὶ μουσαδαῖν εἰς τὰ αὐθεντικά σας μεσουλάτια, περὶ τοῦ ὁποίου εἶναι μάρτυς καὶ ὁ ἄρχων τῆς Ποστέλνικος Σταθάκης καὶ ἂν εἶναι ὀρισμός σας ἐρωτήστε τον.

Ὁ μουχασεπές σας δὲ τοῦ ἱκὶ γιουῦ πὶρ σενὲ μ' ὅλον ὁποῦ ὅλα τὰ σενέτια εἶναι ἔτοιμα θεωρημένα, καὶ μετὰ μόνον αὐτὰ περνᾷ ποσότης περισσότερον δομένα ἀπὸ τὸ καθ' αὐτὸ μάλι μῆρι σας, ἐν ὧσιν δὲν ἔλθῃ ἐξοφλημένον καὶ τὸ σепіпи-ταχиріу τοῦ Πελιγραδιοῦ, ὃν πρὸ τοσοῦτου καιροῦ πληρωμένον, δὲν ἡμπορεῖ νὰ σφαλίσῃ καὶ νὰ παρῇ τὸ ἱτζμάλι· ἀφ' οὗ τὸ στείλετε καὶ ἔκείνο σὺν Θεῷ, τότε πλέον δὲν ἔχει κἄμμίαν δυσκολίαν καὶ ἐμπόδιον, καὶ ἀμέσως πέρνομεν τὸ ἱτζμάλι.

Ἐνεχείρισα καὶ τὸ πρὸς τὸν ὑπέρτατον ἐφένδην μας εἰς στόφαν περιεχόμενον ἐξωριστὸν ταχиріати σας, εἰπὼν καὶ τὰ περὶ ἀκαταστασίας Πεκίρ-πασᾶ.

Προδηλοποιήσαμεν τῇ Ὑψηλότητι σας ὅτι ἐσικώθη ἡ δόσις τῶν ταῦνατίων τοῦ Βάρνα-μουχαφίτζῃ μετὰ τελειότητα καὶ δὲν μένει πλέον νὰ τὸν δίδετε εἰς τὸ ἐξῆς.

Περὶ ἀλλούπας, ἐγράψαμεν τῇ Ὑψηλότητι σας μετὰ τὸν προλαβόντα καλαράσῃ τὴν προσταγήν καὶ καρχαδὰς τοῦ ὑψηλοῦ Δεσίλστιου. Ὅθεν καὶ προσμένομεν αὐθεντικὴν σας ἀπόκρισιν καὶ προσταγήν.

Περὶ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν γουναράδων ὁποῦ ἐδώσα τάς δύο σαμουρόγουνες διὰ τὸ ὕψιστον

γάνδου-μᾶ de toți stăpânii, miei și mari, să intervîie pentru a se cerceta socoteala. Ta a doi ani și să se iea descărcarea; m'am înfățișat și la huzurul prea-înălțatului nostru efendi, și să fie de mii de ori întru mulți ani Măria Sa că a făcut intervenția sa și s'a hotărît să se arăte socoteala, precum mai înainte am arătat-o Înălțimii Tale; sinetele de Stat ale Tale sânt gata cercetate; s'au aprobat și cele douăzeci și nouă mii de groși ale *sebec-tahrirului* Benderului, și cu ajutorul lui Dumnezeu nădăjduim ca în puține zile să luăm descărcarea. Azi s'a dat poruncă în ce privește *sebec-tahrirul*, pe care l-am dat la *madeni*¹ și în trei, patru zile luăm și descărcarea.

Zilnic spre seară, la trei, patru ceasuri de noapte merg și la Poartă și pe rând la conacele stăpânilor, rugând pe fiecare să facă *inaiet*² la rostul Tău domnesc și îngăduință (?) la nevoile Tale domnești, pentru care martur e și boierul Tău Postelnicul Statachi și, dacă vrei, întrebă-l.

Dar predarea ta de socoteli pentru gestiunea de doi ani de și toate sineturile sânt gata cercetate și cu ele singure iese o câtime prisolnică dată peste datoria Ta către acestea, întru cât nu vine plătit și *sebec-tahrirul* Belgradului, fiind de atâta vreme împlinit, nu poate să se întărească și să se iea descărcarea; îndată ce-l vei trimite și pe acela cu ajutorul lui Dumnezeu, atunci nu va mai avea nicio greutate și împiedecare, și îndată luăm descărcarea.

Am dat și raportul Tău către prea-înălțatul efendi al nostru cuprins în stofă, spunând și cele despre neastâmpărul lui Bechir-Pașa.

Am arătat mai înainte Înălțimii Sale că s'a scos dajdea tainaturilor muhafizului de Varna cu totul, și nu mai rămâne a-i da de acum înainte.

În ce privește șalupa, am scris Înălțimii Tale cu călărașul de mai înainte porunca și înaltului Devlet. Deci și așteptăm răspunsul Tău domnesc și porunca.

Pentru plata blănarilor, când am dat cele două blăni de samur pentru prea-

¹ De fapt: mine.

² Să aibă considerație ?

Κράτος του, εἰδῇσαι τοῦ ἄρχοντος συμπεθέρου της καὶ τοῦ ἄρχοντος Δραγουμάνου, ἀποκρίνεται τῇ Ὑψηλότητί σας ἡ ἐκλαμπροτάτη Κυρία καὶ ὁ ἄρχων Δραγουμάνος.

Περὶ δὲ τῶν πρὸς ὁδοιπορίαν μας ἀναγκαίων προσδηλοποιήσαμεν τῇ Ὑψηλότητί σας ὅτι ἔγιναν ὅλα ἑτοιμα καὶ ἐτελείωσαν· ἔμεινε δὲ μόνον τὸ τεδαρὶκη τῶν ἀναγκαίων ὁλόγων μας, τῶν ὁποίων ἡ ἀγορά, πῶσον κοστίζει ἐνταῦθα, τὸ ἐφανερώσαμεν, ὅπου ἡ αὐτόθεν πάλιν νὰ κάμετε καὶ τὴν περὶ τούτου προμήθειαν καὶ ἀποστολὴν, ἣ ὅπως ἄλλως εἶναι ὁρισμὸς τοῦ Ὑψους της· νὰ γένῃ ἐν τάχει ἡ φροντίς, μὲ τὸ νὰ ἐπληρίσας καὶ ἡ διορία. Διὰ τὰ πέντε δὲ ἄλογα τοῦ Φαίκη-ἐφένδη, κατίπι τοῦ δοῦλου σας, μὲ τὸ νὰ τὰ ἐζήτησας περὶνι, ἐδώσαμεν τῇ Λογιότητί του διακρίσια πηνήντα γρόσια τὸ πῶδελι τους, κατὰ τὴν αὐθεντικὴν σας προσταγὴν, μὴν ἔχοντες πρόχειρα ἄλογα· οὗτινος καὶ περιελείμεν καὶ εὐχαριστήριον μετὰυτί.

Ἐκ τῶν ἁσπρων τοῦ ζαχίρε ὅπου εἶναι νὰ γιαιτηροδοῦν εἰς τὸν Ἐνδοροῦν χαζίνε, ἐκόμη δὲν ἠμπορέσαμεν νὰ πάρωμεν διὰ νὰ τὰ κάμωμεν τσάλμι.

Τὰ Ἰωάννινα ἐδόθησαν τῷ Δελετεπηνλῇ, Ἀλῇ-πασά.

Τῷ δὲ Κούρτ-πασά Δαματῇ Ἰπραχὴμ-πασά ἡ Αὐλῶνια.

Αὔριον σὺν Θεῷ ξεκινῶμεν, καὶ ὅσα μᾶς ἐπροσάξτε νὰ πέμψωμεν πρὸς τὸ Ὑψος σας· κομπαραδέες τζέργιας καὶ χαλάτια, μὲ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν πογδανικῶν ἀγγλικίων, διορίσαντες ἐπιστάτην τὸν δοῦλόν σας Ἀντωνάκη, υἱὸν τοῦ Χατζῆ-Μιχαλάκη Ῥάλη, καὶ δὲν ἀμυριδαλλομεν ὅτι θέλει ἀξιωθῇ καὶ αὐτὸς ὁ Δερδηνιὴν τῆς αὐθεντικῆς της κυβερνήσεως καὶ ἐλέους. Ἡ αἰτία ὅπου ἐδράδονε μὲχρι τοῦδε ἡ ἀποστολὴ τους εἶναι μὲ τὸ νὰ μὴν εὐρίσκωμεν μῆτε μοκάνικον, μῆτε γηροδάνικον, καὶ μάλιστα τῶρα ἡῦραμε ἀρμόδιαν ὁκαζίνε, καὶ πάλιν αὐτὰ τὰ ἀμάξια ὁποῦ ἐπιάσαμεν εἶναι ἀδριανοπολίτικα.

ἡ ἡψηλτα Putere, cu știrea boierului rudă a Ta și a dumisale Dragomanului, răspunde Înălțimii Tale prea-strălucita Doamnă și dumnealui Dragomanul.

Pentru cele de nevoie călătoriei noastre am arătat mai nainte Înălțimii Tale că au fost toate gata și s'au săvârșit; a rămas numai afacerea cailor de nevoie nouă, a căror cumpărare cât costă aici, am arătat-o, pentru ca sau de acolo să faceți iarăși grija și trimeterea pentru aceasta sau cum altfel e porunca Înălțimii Tale; să se facă în grabă îngrijirea, de oare ce s'a apropiat și termenul. Iar pentru cei cinci cai ai lui Faichl-efendi, chia-titul slugii Tale, de oare ce i-a cerut pe sin (banii), i-am dat dumisale două sute cinzeci de groși pentru ei, după porunca Ta domnească, neavând cai la îndemână; pentru care și închidem și scrisoarea de mulțămită.

Din banii zaherelei cari sânt să se adauge la hazneaua Adrianopolei, încă n'am putut să-i luăm pentru a-i da.

[Pașalâcul de] Ianina s'a dat lui Ali-Pașa de Teleben.

Iar lui Curt-Pașa Damad Ibrahim-Pașa, Avlona.

Ieri cu ajutorul lui Dumnezeu plecăm, și câte ni-ai poruncit să trimetem către Înălțimea Ta: cumbarale (granate), cergi și halaturi, cu întoarcerea argalăcurilor moldovenești, orânduind epistat pe robul Tău Antonachi, fiul lui Hagi-Mihalachi Rali, și nu ne îndoim că se va învrednici și Terzimanul de chivernisirea și mila Ta domnească. Pricina pentru care s'a zăbovit până acum trimeterea lor e că nu aflăm nici [car] mocănesc, nici giurgiuvănesc, și abia acum am găsit o ocașie potrivită, și iarăși carăle acestea ce le-am luat sânt de Adrianopol.

CLXXXIII.

Cristodulo către capuchehaiaua de Câmpulung, Iancu Mavrogheni, Marele-Cămăraș, despre suferințele locuitorilor prădați și uciși, vânzându-li-se tot ce au de către Turcii cari nu-și primesc lefile.

C. 1788.

Προσκυνῶ τὸν πᾶν μου.

† Ἀρχων Καμπαράση αὐθέντη μου, θέλετε ἰεῖσθαι ὅ,τι κἀνένα κατὰτιχον τῶν λουρέδων δὲν ἔχουν οἱ ἱσπράδονικοι· ὅθεν στείλατέ τους

Mă închin stăpânului meu.

† Jupâne Cămărașe, domnul meu, vei afla că ispravnicii n'au niciun ca-tastif al lefilor; deci trimete-li un ca-

ἓνα κατάστιχον διὰ τὰ ἡξέσθουν ὅταν τοὺς ῥωτοῦν, ἀπὸ πότῃ ἔχει τὰ πάρη ὁ κάθε ἀγᾶς μὲ τοὺς μῆνας καὶ μὲ τὰς ἡμέρας ὁ κάθε ἔνας, διὰ τὰ ἰξέσθουν, καὶ πίτῃ τὸν Βιστιάρη τὸν Μεγάλον τὰ κάμη καὶ μιὰ ὀρινδουγιάλα ἀμυξίων ἀπὸ τῷ Ἀρτζεσι διὰ τὰ κουβανοῦν χωρτάρη. ἄς γένει ὀρινδουγιάλα διακοσίων πεντήκοντα ἀμυξίων χωρὶς ἄλλο παρακαλῶ τὰ γένει τοῦτο. Ἐπειδὴ εὐγένουν οἱ Τοῦρκοι μόνοι τοὺς εἰς τὰ χωριά καί, ἀφοῦ ἐσχυμνώνουν τοὺς πτωχοὺς, τοὺς σκοτώνουν. Τόσα κακὰ εἶναι ὅπου δὲν ἵ[μ]πορῶ τὰ σὰς τὰ περιγράψω, τόσον ὅπου τὰ ῥοῦχά τους, τεντζερέδες καὶ τὰ πουκάμισα τῶν πτωχῶν τὰ πουλοῦν κάθε ἡμέραν εἰς τῷ τζαρσί ὡς εἶναι τῷ πίτ-πα-ζαρὶ τῆς Πόλης. Ἄν θέλῃται τὰ ἀκούσῃτε καὶ ἄλλα, διαβάσῃτε καὶ ἓνα πιτάκι τοῦ ἄρχοντος μεγάλου γραμματικοῦ. Ὡς τόσον τὴν ὀρινδουγιάλα παρακαλῶ τὰ ἐκάμετε ἀπὸ ὅποιον κα-δηλική στοχασθῇτε.

Ὁ καπουτζή-πασῆς στέλει τζοκεδάρην διὰ τὰ τὸν ζητήσῃ ἄδειαν τὰ ἔλθῃ εἰς Βουκουρέστι μὲ ἐπαρχάλεος καὶ ἐμένα τὰ γράψω, καὶ ἐγὼ τὸν εἶπα ὅτι γράψω, καὶ ἔγραψα διὰ τοῦτο ἔστειλεν τζοκεδάρην. Καὶ εἰπῆς τὸν Ἀβθέντην ὅμως τὰ μὴν τὸν δώσῃ ἄδειαν, ἐπειδὴ κἀνένας δὲν ἀπομένει ἐδῶ, καὶ ἀκολουθοῦν καὶ χίλια κακὰ.

Δούλος καὶ πρόθυμος:
Χριστόδουλος ὅς Ποστ.

Τῷ ἡμετέρῳ καπου-κιαχαγιασί Κιμπουλουργίου, Κυρίτζη Γιάννη Μαυρογένῃ, τῷ Μεγάλῳ Καμαράση.

tastif ca să știe când fi întreabă, de unde are a lua fiecare agă pe luni și zile fiecare, ca să știe, și spune-i Vistierului celui Mare să facă vre-o orânduială de căruțe din Argeș ca să ducă fânul; să fie rânduiala de două sute cinzeci de căruți; fără alta mă rog a se face aceasta. Căci vin Turcii singuri prin sate și, după ce desbracă pe săraci, îiucid. Sânt atâtea rele de nu pot să ți le descriu, așa că pânzele lor, tingirile și cămășile săracilor le vând zilnic la târg, ca și cum ar fi acolo bazarul de mărunțisuri (?) al Constantinopolei. Dacă vrei să auzi și altele, cetește și un pitac al dumnisale marelui grămătic. Între acestea te rog să faci orânduiala de la ce județ vei crede.

Capugi-bașa trimete ciohodar să-i ceară voie a veni la București; m'a rugat și pe mine să scriu, și eu i-am spus că scriu, și am scris: de aceea a trimis ciohodar. Și spune lui Vodă să nu-i dea voie. că apoi nu mai rămâne nimeni aici, și urmează și mii de rele.

Rob și gata:
Hristodul, al doilea postelnic.

Capuchehaiei noastre a Câmpulungului, dumnisale Iancu Mavrogheni, Marelui Cămarăș.

CLXXXIV.

C. 1788.

Socoteală de leafă pentru oștenii turci din Țara Românească.

Κατάστιχον τῶν λουφέδων ὅπου ἐδώθησαν.

Γρόσια

1.980 εἰς τριακόσια τριάντα νσφέρια, πρὸς γρόσια 6 τὸν μῆνα.

400 εἰς ἀ[ρ]γαλίγια ὀκτὼ ἀγάδων, ἀνὰ γρόσια πεντήκοντα τὸν μῆνα.

1.150 ὁ λουφές τῶν 230 σαρὶ-γχιολούδων, πρὸς γρόσια πέντε τὸν μῆνα.

3.530 ἥτοι γρόσια τρεῖς χιλιάδες πεντακόσια τριάντα ἐδώθησαν εἰς λουφέδες κατὰ τὸ κατάστιχον.

Ὁ Σαρὶ-Ὀμέρ-ἄγᾶς ἔχει τὰ πάρη ἀπὸ Σεπτεμβρίου ᾶ.

Ὁ Σαλί, πολοῦν-πασῆς, ἔχει τὰ πάρη ἀπὸ 18 Αὐγούστου.

Καὶ τὰ φρωντήσῃτε τὰ σταλθοῦν χωρὶς ἄλλο.

Catastiful lefilor ce s'au dat.

Groși

1.980 la trei sute treizeci de neferi, câte 6 groși pe lună.

400 la argalăcurile a opt agale, câte cinzeci de groși pe lună.

1.150 leafa a 230 sari-ghioluzi (de la Sarighiol), câte cinci groși pe lună.

3.530 adecă groși trei mii cinci sute treizeci s'au dat la lefi după catastif.

Sari-Omer-Aga are să iea de la 1-iu Septembrie.

Sali, bulucbașa, are să iea dela 18 August.

Și gândiți-vă să se trimeată fără alta.

CLXXXV.

Raport al capucehaielei muntene, Postelnicul Scanavi, către Nicolae-Vodă C. 1788. Mavrogheni, despre cereri turcești de provisii și ieșirea oștirii.

Εἶδον ὁ δοῦλός σας Ποστέλνικος Σκαναβὴς τὰς αὐθεντικὰς σας ἐπιπλήξεις, διὰ τί, ἡξέυροντες τὸ θεροῦνι μεμλεσετὲ κιλλέτι καὶ σπάνιν τῶν ζαχερέδων, νὰ μὴν ἀποκριθῶ τῇ ἐκλαμπροτάτῃ ἄγῃ, ὅταν μὲ ἐπρόσταξε περὶ τῶν εἰς Ἱπραήλαν εὐρισκομένων καπάν-γρεμλερῆ, νὰ μὴν ἐπιστρέφουν εὐκαιρα εἰς Βασιλευούσαν, ὅτι, μὲ ὅλα αὐτὰ, ἂν' οὐ σὺν Θεῷ μὲ τὸ σὺν νηθεῖς γαῖρέτι σας ἐτσειώσετε καὶ τλειούτε τοὺς τόσους ζαχερέδων χαθαλέδες, δὲν ἀμεριμνεῖτε καὶ διὰ τὴν χρεῖαν τῆς Βασιλευούσης, ἀλλὰ καὶ μέχρι τοῦδε ἀρκετὰ ἐφόρτωσαν, κατὰ τὰ δεξτέρια τῶν αὐτῶν βεῖσιδων, καὶ χάλια ὅσα εὐρίσκονται εἰς Ἱπραήλαν ὅσον εἶναι δυνατὸν καὶ ἡμπορεῖ νὰ περισέβση ζαχιρές, δὲν θέλουν μείνῃ πάντῃ εὐκαιρα καὶ τὸ ἄφισα ἀποσιωπημένον χωρὶς νὰ ἀπολογηθῶ παντάπασιν. Τὰ τοιαῦτα, Ἀθόνετα, καὶ ἄλλα περισσότερα κουσοῦρι δὲν κἀμνομεν, ἀγιατηρδίζοντες τα, δὲν τὰ φανερώνομεν ὁμως καὶ ἐγγράφως, διὰ νὰ μὴν βαρύνωμεν τὰς πανεκλάμπρους σας ἀκοὰς μὲ περιτολογίαν.

Περικλείομεν μερικὰ μεκτοῦπ-κεσελερί, τὰ ὅποια δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ καλὰ, ἐπειδὴ τὰ ἡύραμεν εἰτοιμα γκαπτριδισμένα, μὲ τὸ νὰ μὴν ἐπροφθάσαμε μὲ τὸν παρόντα καλαράσσην νὰ σας στειλωμεν μουτζέσεδον γκαπτριδισμένα, καὶ, κατόπι, πάλιν φκιάνοντες ἀπὸ τὰ καλὰ, πέμπομεν τῇ Ὑψηλότῃ σας.

Ἐδῶθη καὶ τὸ καλαράσση ἐν κουτὶ περιέχον δύο μαρπίτζια τῶν ναργκελέδων καὶ μερικὰ μαγῆρα.

Μὰς ἐδῶθη ὁ περικλειόμενος περὶ Γερμανῶν ὑψηλὸς προσκυνητὸς ὁρισμός· τὸ ἐν αὐτῷ περικλειόμενον μεκτοῦπι, ἀλλῇ δὲν εἶναι ὁμοιον, ἀλλ' ἔχει διαφορὰν τὸ ἐν αὐτοῖς νόημα, καθὼς διαδύζοντάς το ἡ Ὑψηλότης σας, θέλετε πληροφορηθῇ.

Περικλείομεν ὑψηλὸν ἐμριναμὲν τῆς Μεγαλειότητός [του] πρὸς τὸ θεοφροῦρητον Ὑφος σας, πάλιν περὶ Γερμανῶν.

Μετὰ εἴκοσι ἡμέρας σὺν Θεῷ γίνεται ἐπ' αἰαίοις καὶ ἡ ἐξοδος εἰς τὸ Δαδούτ-πασά. Εἰς δὲ τὰς ἐννέα τοῦ Τζεμαζί-ἐλ-Ἀχίρ θέλει γίνῃ τὸ γερκεῖδι ἀπὸ τὸ Δαδούτ-πασά.

Ἐκίνησε χθὲς καὶ ὁ Ποζουκλός, δεζύρ-τζακαδάρη, περὶ τοῦ Πελεγιάδου ζαχιρεσῆ, περὶ οὗ προσδηλοποιήσαμεν τὴν προσταγὴν τοῦ ὁ-

Am văzut eu, robul Tău, Postelnicul Scanavi, muștrările Tale domnești, pentru care, știind starea (?) memlechetului și lipsa zaharelelor, să nu răspund prea-strălucitului Agă, când mi-a poruncit pentru cele aflătoare la Brăila corăbii ale capanului, să nu se întoarcă zădarnic la Țarigrad, căci, totuși, de oare ce cu Dumnezeu în chipul mulțămitor obișnuit ai îndeplinit și îndeplinești atâtea havalēle de zaherele, nu ești fără grijă și în ce privește nevoia Țarigradului, dar și până acum destul s'a încărcat, după catestișele reisilor înșiși, și câte acum se află la Brăila; cât e cu putință și poate prisosi zaherea, nu vor rămânea eu totul în zădar, și am lăsat-o în tăcere fără să mă apăr de loc. La acestea, Doamne, și la multe altele nu rămânem în lipsă, potrivindu-le, dar nu le vădlim în scris, ca să nu împovărăm cu vorbe de prisos prea-strălucitele-Ți urechi.

Închidem unele plicuri cu mehtupuri, care nu sânt din cele bune, căci le-am găsit gata făcute, de oare ce n'am apucat eu acest călăraș să-Ți trimetem din nou făcute și, pe urmă, iarăși primind (?) din cele bune, Îți trimetem Înălțimii Tale.

S'a dat și călărașului o cutie cuprinzând două vârfuri de narghilele și unelte de bucătărie.

Ni s'a dat, aici închisă, porunca înaltă vrednică de închinare pentru Germani; mehtupul ce e închis în ea, sau nu e asemenea, ei are osebite înțelesul din ele cum, străbătându-le Înălțimea Ta, Te vei lămuri.

Închidem o poruncă împărătească a Maiestății Sale către de Dumnezeu păzita-Ți înălțime, iarăși despre Germani.

După douăzeci de zile se face cu ajutorul lui Dumnezeu, dacă merg lucrurile bine, ieșirea la Daud-Pașa. Iar la nouă ale lunii Gemazî-el-Ahir se va face pornirea de la Daud-Pașa.

A pornit ieri și Bozuclù, ciohodarul Vizirului, pentru zaherea de la Belgrad, pentru care am vestit mai înainte orându-

περτάτου ἐφένθη μας, καὶ πάλιν εἶπομεν πρὸς τοὺς πολυχρόνιους αὐθέντας, τὴν δυσκολίαν ὅπου ἔχει ἡ ἀποκόμισις τοῦ χούσουσα, τώρα ὅπου ἐπάγωσαν τὰ νερὰ· καὶ πάλιν μὲ ἐπρόσταξεν ὁ ἐκλαμπρότατος ἀγὰς „ὅτι εἶναι μουχίμικος μαδές, ὁ πέγης ἔχει γαῖρετι, ἄλλον δὲν ἔχομεν, Ἀλλάχ ἐξήκ ἔτρεσιν διὰ τὸ σαδακάτι του· ποῦ πῖρ πουγιούκ χιζμέττηρ Δε-βλετέ; δὲ ἰνσαλλάχ ἰδέρ“.

iala prea-învăţatului efendi al nostru, şi iar am spus stăpânilor, cari să trăiască întru mulţi ani, greutatea ce o are aducerea, mai ales acum, când au îngheţat apele; şi iarăşi a poruncit prea-strălucitul Agă „că e treabă urgentă; begul are grijă, pe altul nu-l avem. Dumnezeu să nu-i dea lipsă pentru credinţa lui; e o mare slujbă pentru Împărăţie, şi să dea Dumnezeu s'o facă“.

CLXXXVI.

C. 1788.

Raport al capuchehaielei muntene către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre iubirea ce-i poartă Domnul, datoriile lui şi ale Doamnei faţă de dânsul, bairam-peşcheşul, reserva lui faţă de Fanarioţi, sentimentele tatălui, nestatornicia lui Bechir-Paşa şi cum e judecat, înţelegerea Fanarioţilor cu Austriecii, legăturile cu dragomanul, cu Căminarul medic şi cu signor Giuliani.

Αὐθέντα μου εὐμενέστατε, εἰς τὰς 2 τοῦ τρέχοντος ἔλαβα τὸ ἰδιόχIRON αὐθεντικόν σας πιτάκι. Καὶ ἰδοὺ ὅπου μὲ γράφετε ὅτι, ἂν ἐκατάλαβα πὺς μαὶ ἀγαπάτε· ὁ δοῦλός σας ἔμαι πληροφορούμενος διὰ τὰ ἄπειρά σας ἐφένδηλίκια καὶ ἰναγέτια ὅπου βλέπω καθεµερινῶς· δὲν ἔμαι ἱκανὸς διὰ νὰ κάμω τὴν ἐρχαρίστειν, καὶ ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ μαὶ ἀξήρῃσι νὰ σὰς δουλεύσω μὲ σατακάτι καὶ μὲ πίστιν· ἐλπίζω ὅμως, Αὐθέντα μου, ὅτι ἔως τώρα νὰ σὰς ἐδούλευσα μὲ σατακάτι καὶ μὲ γαῖρετι εἰς τρόπον ὅπου νὰ θυσιασθῇ διὰ τὸ δοῦρι σας, καὶ ἐμβίκα εἰς πολὰ παρὰ διναμίν μου πράγματα. Τί νὰ κάμω ὅπου ἱ δουλεύσις μου δὲν ἀφίει μὲ τὸ νὰ μὴν μὲ ἀγαποῦν· ὁ Θεὸς νὰ τοὺς συγχωρέσι. Ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ σὰς χαρίζη πολυχρόνιον ζῶν· σῖς ἐφέντη, σὲ ὅλων· δὲ ἰστέρσα πιτοῦν τουρνιά τουσµάν ὅλσουν· ὁ σκλάβος σας, μετὰ Θεόν, ἔχω τὸ Ὑφος σας καὶ Αὐθέντι μου καὶ πατέρα μου.

Μὲ προστάξετε νὰ πληρώσω τὸ χρέος μου· τί περισσότερον ἰναγέτι εἶναι εἰς ἕναν ἄνθρωπον ὅπου νὰ ἱμπορέσι νὰ πληρώσι τὸ χρέος του; Ὁ δοῦλος σας, ἂν μὲ δώσει ἱ κίρια τὰ 28 πουνκία, τὰ κενούρια ἔξοδα ποῦ ἔγιναν, ἱμπορὸ νὰ δόσω μερικὴν χρέος. Στοχασθίτε πόσα ἔξοδα θὲ νὰ κάμω τώρα εἰς τὴν πηγσµόν μου. Δὲν θέλω, Αὐθέντα μου, διὰ νὰ ἔαλο εἰς τὴν τζέπην μου 10 πουνκία διὰ νὰ ἔχω νὰ τρώγω καὶ νὰ θρέφο τόσα ζῶα καὶ νὰ δίνω καὶ μινισία τοὺς ἀνθρώπους μου· ὁ σκλάβος[ς] σας διὰ τὸ δοῦρι σας νὰ χίσω τὸ ἔμα μου εἰς ὅσα χιζμέτια μὲ προστάξετε, τὸ ἔχω ἰφτιχάρι μου· εἰς τὸ σικλέτι τὸν ἄσπρον δὲν ἱμπορὸ νὰ ταγιαντίσω, διατὶ ἔμε γουφκάς, καὶ

Doamne al meu prea-binevoitor, la 2 ale lunii acesteia am primit pitacul Tău domnesc de însăşi mâna Ta. Şi iată că-mi scrii că, dacă am aflat că mă iubeşti; eu, robul Tău, sânt înştiinţat prin nesfârşitele mile domneşti pe care le văd zilnic; nu sânt în stare să mulţămesc, şi sfântul Dumnezeu să mă învrednicească a-Ţi sluji cu credinţă şi dreptate; dar nădăjduiesc, Doamne al meu, că până acuma Ţi-am slujit cu credinţă şi cu aplecare așa că să mă jertfesc pentru norocul Tău, şi m'am apueat de multe lucruri peste puterea mea. Ce să fac, căci slujba mea nu mă lasă ca să nu fie şi de cei cari nu mă iubesc. Dumnezeu să-i ierte! Sfântul Dumnezeu să-Ţi dea viaţă întru mulţi ani: stăpânul meu să trăiască; toată lumea poate să-mi fie duşman; eu, robul Tău, după Dumnezeu, am pe Înălţimea Ta şi Domn şi tată.

Îmi porunceşti să-mi plătesc datoria; ce milă mai mare poate fi la un om decât să-şi poată plăti datoria? Robul Tău, dacă-mi dă Doamna cele douăzeci şi opt de pungi, cheltuieli nouă ce au fost, pot să dau o parte. Gândeşte-Ţe câtă cheltuială o să fac la venirea mea acuma. Nu vreau, Doamne al meu, să pun în socoteala mea zece pungi, ca să am ce mânca şi cu ce hrăni atâtea dobitoace şi să țin şi pe oamenii miei; robul Tău pentru plăcerea Ta sânt gata să-mi vărs sângele; la orice slujbe îmi porunceşti, e o plăcere pentru mine: la grija banilor nu pot să resist, pentru

ἄσπρα δὲν ἔχο. Μὲ πολὺν μικροπρέπιαν πηγένω εἰς τὸ ὄρδῃ, μὴν ὑπορόντας νὰ τὰ συμ-βιβῶ, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἔχο τὰ ἀνανγκά μου, καὶ μένι εἰς τὴν μπροσταγὴν σας καὶ αὐθεντικὴν σας πρόνιαν, διὰ νὰ ἰκονομιθοῦν ὅσα ἀρκοῦν διὰ τὸ γιολετσοῦμαι μου· μὴν ἀμφιβάλετε ὅτι ἔμαι προθυμότερος, καὶ ἰ εὐχί σας νὰ μὲ δοῖθῃσι.

Τὰ ἑκατὸ τρία πουνκία, τὸν λογαριασμόν μου, ὅπου ἐζήτησα ἀπὸ τὰ Ὑφο σας κατὰ τὸ κατὰστιχον ὅπου ἐσφάλισα ὁ δοῦλο σας, ὅς Ἦναριου 20, εἶναι ἐξοφλημένον μὲ τὴν χροστικὴν σας ὁμολογίαν, ὅπου μὲ ἐστίλετε τὸν τριάντα πουνκίων· ἔμειναν νὰ ζητῶ καὶ ἀπὸ τὴν ἐκλαμπροτάτη Κυρία εἰς νάκει, ὅπου λέγι πὼς θε νὰ μὲ τὰ δώσει. Ἄλλα 28 πουνκία. Εἶναι καὶ τὸ περσινὸ τὸ παῖράμ-πεσκέσι τὸ ἴστερον, ὅπου ἔχι νὰ ἐξοφληθῇ εἰς τὸν χρόνον του. Μὲ γράφετε ὅτι, ἂν δὲν κίττιστι ὁ πῶλεμος, ὅτι θε νὰ μὲ στίλετε καὶ τὰ τριάντα πουνκία τῆς ὁμολογίας: τὸ χάλι μου εἶναι μαλούρικον· ὅτι σὰς φοτίσι ὁ ἅγιος Θεὸς κάμστε, ἐδὲλ ἀλλάχ, σόγρρα ἐφέντιμ.

Μὲ προστάζετε νὰ μὴν ἀνακατέθομε εἰς ξένας ἱποθέσεις· νὰ ἔχο τὴν κατάραν τίς ἱπαραγίας Θεοτόκου καὶ χαῖρι καὶ προκοπὴν νὰ μὴν ἴδω ἀνίσως καὶ ἀνακατόκηκα σὲ καμίαν δουλιὰ σαριπτζέταν· καὶ τοῦ πατρός μου δουλιὰ δὲν ἀνακατόνομαι, ἂν πῆτε φαναριότῶν· μίττε κανένα βλέπω, μίττε κανέναν μὲ βλέπει, ἀλλὰ μὲ σκοτόνουν, ἂν ἔβρουν κερὰν· ἐμένα ἀλλάχ κουρταρσίν!

Ὁ δοῦλο σας πατήρ μου σὰς προσκυνῇ καὶ φιλεῖ τὸ χερσὶ σας· χαλκὴν λακιρδηλαρινὰ κουλὰκ ἐέρμαίν καὶ εἶναι χαῖρ χάκι σας· καὶ πάντα σας κάμνει τοδὰ, καὶ εἶναι Χιότις καὶ ὄχι Φαναριότις· καὶ δὲν ἐπρόφθασεν μὲ ταῦτῶν τὴν καλαράσην νὰ σὰς γράψι, καὶ κατόπιν κάμνι τὸ χρέος του.

Τὴν ἀκαταστασίαν τοῦ Πεκίρ-πασὰ τὴν διήγησικα τὸν ἱπέρτατον ἐφένδι μας, καὶ ὅτι δὲν σὰς ἔδοσε τὰ τόπι· καί, ὅταν τῆς τὰ ἔλεγα, ἐκουνούσε τὸ κεφάλι του καὶ μὲ ἔπεν ὅτι „ὁ κατάρ, μουσουρμὰν ἀσκ[s]ρὶ ζάπτ ἱτέμρετι θε φακὴρ φουκαρά ἱντζητὶ τζοῦμλεσινέτα χαπερὶμ ἐάρ“, μὲ ἔπεν καί, τοῦτο ὅτι „πεῖν χατιρινὶ σοράριμ· ἀλλάχ πεχουρτάρ ἐγλεσίν· τὸ σατανάτι τοῦ πεῖ μουσουρμὰντὰ γιόκ“.

Αὐθέντα μου εὐμενέστατε, ἀπὸ τοὺς προσκυνιτοὺς ὀρισμοὺς, καταλαμβάνετε τὸν Νεμ-τὶζὸν ἰ δουλιὰ πὼς τρέχι· καὶ στοχασθίτε καλὰ, διατὶ ἰ Φαναριότε ἔχουν φίλεις μὲ τοὺς Νεμ-τὶζους, καὶ Ἄλλάχ ἱμτὰτ ἐγλεσίν!

καὶ σὰντ φάρᾶ μῖλλοαε, καὶ ν'ἂμ bani. Cu puține ale mele merg la ordie, neputând să le potriveșe, căci n'am cele de nevoie pentru mine, și rămâne la porunca Ta și la domneasca Ta îngrijire a se economisi câte ajung pentru drumul meu; nu Te îndoi că sânt foarte gata, și rugăciunile Tale fie-mi în ajutor!

Cele o sută trei pungi, socoteala mea, ce le-am cerut de la Înălțimea Ta după catastihul ce l-am întărit eu, robul Tău, până la 20 Ianuar, sânt plătite cu sinetul Tău de datorie, ce mi-ai trimis pentru cele treizeci de pungi; a rămas să cer și de la prea-strălucita Doamnă în naht, că spune eum că-mi dă alte douăzeci și opt de pungi. Este și bai ram-peșcheșul de anul trecut cel din urmă, care e de plătit la vremea sa. Îmi scrii că, dacă nu se aprinde războiul, îmi vei trimete și cele treizeci de pungi ale sinetului: halul meu e prost; ce Te va lumina Sfântul Dumnezeu fă-o: înainte Dumnezeu și apoi stăpânul meu.

Îmi poruncești să nu mă amestec în lucruri străine; să am blăstămul prea-sfintei Născătoare de Dumnezeu și noroc și înaintare să nu văd de m'am amestecat la vre-o slujbă serioasă; nici la a tatălui meu slujbă nu mă amestec, dar încă la a unui Fanariot; nici nu văd pe nimeni, nici nu mă vede nimeni, ci m'ar ucide, de ar avea prilej; păzească-mă Dumnezeu!

Robul Tău, tatăl meu, Ți se închină și-Ți sărută mânușita; nu li asculta vorbele, și e om al Tău; și Ție ți se roagă totdeauna, și e Chiot, și nu Fanariot; și n'a apucat cu același călăraș să-Ți scrie, și pe urmă-și face datoria.

Nestatornicia lui Bechir-Pașa am arătat-o prea-înălțatului nostru efendi, și că nu ți-a dat tunurile; și, când i-am spus, și-a clătinat capul și mi-a spus, că „o astfel de oaste musulmană n'a putut s'o cucerească și au răbdad săracii prea-săraci, și despre toate acestea am știre“; și mi-a spus și aceasta: „întreb de sănătatea beului; Dumnezeu să-i dea fericire; o credință ca a lui nu e nici la Musulmani“.

Stăpâne al meu prea-binevoitor, după închinatele porunci, află cum merge treaba Nemților, și gândește-Te bine, pentru că Fanarioții au prietenii cu Nemții, și Dumnezeu să ajute!

Παρακαλῶ δουλικός, τόρα, ὁποῦ ἐξοφλίσκατε τὰ χρεῖ σας, νὰ μὲ στίλετε τοὺς τραπεζοῦς ὁποῦ ἔδωκα διὰ τὰ ἄσπρα ὁποῦ ἐπέρναμεν εἰς τὴν Αὐθυστίαν, ἂν εἶναι ὀρισμὸς σας.

Ὁ ἄρχων δραγομάνος δὲν ἰθὺς εἰσεν νὰ ἰδῇ τὸν λογαριασμὸν μου, καὶ ἃς εἶναι καλὰ· καὶ ἐτζη ἐκάθισα μὲ τὴν κηρία καὶ μὲ τὸν ἄρχων Καμινάρι· ἱατρὸν καὶ τοὺς τὸν ἐπαράδωσα καθὼς καὶ ἄνοθεν σὰς γράφο· εἰς ὅλα τὰ κονδύλια τίς δόσις ἔχο ἀποδοτικὰ σπένεται. Ἀλλάχ τογρουγιά γιαρτιμτζήτιρ.

Ὁ ὑπέρτατος ἐφέντις μας ἐπρόσταξεν διὰ νὰ δοθῇσι τὸ Τζουλιάνες τὰ 800 γρόσια ὁποῦ ἔμειναν ἀπὸ τὰ γιατρικά του, καὶ διὰ ἀγάπην Θεοῦ προστάξτε ὅτι νὰ τὸν δοθῇσι διατὶ θαρὶ πὺς ὁ δούλο σας δὲν θέλω νὰ τίς τὰ δώσω· καὶ ἔχι πολὰ νὰ κάμει μὲ τὸν δούλον σας ὁ σινιὸρ Τζουλιάνες¹.

Mă rog supus ca, acum când Ți-ai plătit datoriile, să-mi trimiteți teșcherelele ce am dat pentru banii ce i-am dat la Domnie, dacă-Ți e porunca.

Dumnealui dragomanul n'a vrut să vadă socoteala mea, și să fie bine; și acum m'am înțeles cu Doamna și cu dumnealui Căminarul medicul și li l-am dat cum și mai sus îți scriu; la toate condeiele datului am sinete doveditoare. Dumnezeu ajută pe cel drept.

Prea-înălțatul efendi al nostru a orându-țit ca să se dea lui Giuliani cei 800 de lei ce au rămas de la datoriile lui, și pentru iubirea lui Dumnezeu orânduiește să i se dea, pentru că de sigur eu, robul Țău, nu pot să i-i dau; și are mult de făcut cu mine, robul Țău, signor Giuliani.

CLXXXVII.

C. 1733.

Raport al capuchehaielelor muntene către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre un hatîșerif pentru oaste și robi fugiți în Oltenia de la Turci.

Καθὰ μὲ ἐπρόσταξε τὸ Ὑψος της, ἐξέταξα διὰ τὸ χᾶτι-σερίφι, καὶ ἐδεχαιώθην ὅτι τὸ νόημά του ἦτον πρὸς καταπολέμεισιν των ἑχθρῶν καὶ εὐχετικὸν εἰς ἐκείνους ὁποῦ φέρονται μὲ ζήλον καὶ γαῖρῆτι, καὶ εἰς τὸ νὰ εἶναι ἠγνωστοί κατὰ τοῦτο ὅλοι, προστάζοντάς τους διὰ νὰ ἀναφέρωνται ὅλοι πρὸς τὸ Κράτος Του ἐγγράφως, ἂν ἔχουν καμμίαν χρσίαν καὶ ἂν εὐρίσκονται μὲ κοινὸν ἰτιφάκι, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἔκαμαν ὅλοι τους κοινὴν ἐνσφράγιστον ἀναφοράν, καὶ τὴν ἐξαπέστειλαν.

Τὸν Πεσιγράδι-σερσικερή, Ἀπτῆ-πασά, τὸν ἔφεραν εἰς τὸ Ὑψος διὰ τὸ ἐκεῖσε σιτίζαμι ἰντιζάμι, καὶ ἐν ταύτῃ νὰ σπεσπλενδοισθῇ τὸ ἐκπαγί του, ὁποῦ σχεδὸν δώω χρόνους ἦτον εἰς τὸν μουχαφαζὰν τοῦ Πεσιγραδιοῦ.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ θεωροῦρητον Ὑψος της ἔκαμεν ἰλτιμάσι μὲ αὐθεντικόν της ταχிரάτι διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ μεβατζιπιού τῶν γιγριμπῆς τζεμαατί καὶ δτουζπὶν πελιγιούν νίσι μεγιανῆ ὀρταλερίν, τῶν εἰς τὰ αὐτόθι μεσμοῦριδων, ἀποκρίνεται ἡ Μεγαλειότης Του πρὸς τὸ Ὑψος σας μὲ ἐμριναμέν, τὸν ὁποῖον τὸν περικλεῖω εἰς τὰ παρόντα μου δουλικὰ μου.

Πρὸ ἡμερῶν, μὲ ἓνα τακρίπι ἐπῆρεν ἓνα φερμάνι ἓνας βιδινλῆς σερδεγγεσotis χιτάπι πρὸς τὸ Ὑψος σας διὰ κάτι σιλάβους ὁποῦ

După cum mi-ai poruncit Înălțimea Ta, am cercetat pentru hatîșerif, și m'am încredințat că înțelesul lui era pentru combaterea dușmanilor și mulțumita pentru cei ce se poartă cu râvnă și aplecare, și să fie uniți întru aceasta toți, rânduindu-li ca să se îndrepte toți către Puterea Sa în scris, dacă au vre-o nevoie și dacă se află cu înțelegere de obște, pentru care au și făcut toți un raport obștesc pecetluit, și l-au trimis.

Pe serascherul de Belgrad, Abdi-Pașa, l-au ridicat în slavă pentru cea de acolo bună rânduială și în aceasta s'a îndreptățit *ecraiaua* (suita) lui, căci aproape doi ani a fost la cărmuirea Belgradului.

De oare ce și Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită ai făcut har cu tahrirul Țău doinnese pentru trimeterea celor douăzeci și cinci și treizeci de mii de ostași, ea parte din oști, în aceste părți de loc, răspunde Măria Sa către Înălțimea Ta cu poruncă împărătească, pe care o cuprind în aceste supuse ale mele.

Acum câteva zile, cu un *tacrip* a luat firman un *serdenghestiu* (voluntar) de la Vidin ordin către Înălțimea Ta pentru niște sclavi

¹ Pentru Scanavi, delegat în lagărul Marelui Vizir, și Giuliani, medicul acestuia, v. Théodore Blancard, *Les Mavroghéni*, I, p. 297.

ἔχασε κατὰ τὰ μέρη τῆς Κραγιώδας, πρὸς τὴν ὁποῖον, μὲ τὸ νὰ μὲ ἐφορτώθῃ ὁ Κιουτζούκ-τεσκαρετζή-ἐφένδης, ἔδωσα ἐν δουλικόν μου.

Ἡ Μεγαλειότης τοῦ ὅμως καὶ προλαβόντως λισανὲν διὰ μερικὸς τέτοιους ὁποῦ ἀνέφεραν πῶς ἔχασαν σκλάβους κατ' ἐκείνα τὰ μέρη, μοὶ εἶπεν ὅτι δὲν ἔχει ριτζά¹ νὰ εἰσακοῦνται αἱ ἀπαιτήσεις τῶν τοιούτων, καὶ δὲν ἐλεῖψα νὰ τὸ ἀναφέρω πρὸς τὸ Ὑψος τῆς.

pe cari i-au pierdut prin părțile Craiovei, pentru care, de oare ce m'a însărcinat Chiucinc-teșcheregi-efendi, am dat o [scri-soare] supusă a mea.

Dar Măria Sa și dăunăzi mi-a vorbit despre unii ca aceia cari au adus cum că au pierdut sclavi în acele părți [și] mi-a spus că nu e motiv să asculte cererile unora ca aceștia, și n'am lipsit să raporteze aceasta Înălțimii Tale.

CLXXXVIII.

Un slujbaş către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre plecarea unui om a lui All-aga și chestia lefilor. C. 1788.

† Ὑψηλότης Αὐθέντα, αὐτοί, καθὼς φανε- ρώνομεν τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑψι τῆς, ἀφ' οὗ εἶδον ὅτι ἐγύμνεσεν ἄπρακτος ὁ ἄνθρωπος τοῦ Ἀλή-ἀγά, ἐλέπομεν ὁποῦ ἄρχισαν νὰ μουρ- μουρίζουν ὅτι πέρνουν αὐτοὶ τὸν οὐλουφέν τους ἀπὸ τοὺς δοῦλους τῆς, μὲ τὸ ζόρι δηλαδὴ καὶ διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν νὰ ἔχομεν πανέκλαμ- πρὸν τῆς προσταγῇν πῶς νὰ ἀκολουθήσωμεν.

† Prea-înălțate Doamne, noi, precum arătăm Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu, după ce am văzut că s'a întors fără ispravă omul lui All-Aga, vedem că au început să murmure că ieau leafa lor de la robii Tăi, cu zor adecă; și de aceia rugăm să avem prea-strălucita-Ți poruncă [pentru a ști] cum să urmăm.

CLXXXIX.

Raport al capuchaielei de la oastea otomană către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greutățile cu dregătorii turci de la oaste, cari pornesc cercetări neîngăduite, despre nevoile unităților turcești supuse Domnului și exercițiile de războiu ce face. C. 1788.

Καὶ αὐθις δουλικῶς προσκυνῶ.

† Δουλικῶς ἀναφέρω τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑψι τῆς διὰ τὸ ἀσκέρι καὶ διὰ τοὺς ἐδῶ εὐ- ρισκομένους ἀγάρδες, μὲ ὅλον ὁποῦ καθεμε- ρούσιον τοὺς ἐθεαίνω ὅτι κατὰ χρέος τοὺς μετρῶ ἀπὸ ἓνα πρὸς ἓνα καὶ ἔχω ἀναμετα- ξύτους τζασίτιδες, αὐτοὶ ὅμως, ἰεζήρωντας καὶ γνωρίζοντας τὰ τοιαῦτα, ὅλον τρόπον τινὰ φυ- λάγονται, καὶ πολλὰ λάθος ἔκαμς ὁ καπὶ- γιολτάσης μας μπατλ-ἀγάς τοῦ Βουκουρεστίου, Ἱμπραήμ-ἀγάς, καθὼς καὶ ὁ ἐμπύπαισης Μπαγ- δατλής, ὁποῦ ἔστειλαν δύο ἀνθρώπους ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ καθηλῆγια, μὲ γράμματα φανερώ- νοντας πρὸς τοὺς ἀγάρδες ὅτι αὐτοὶ οἱ δύο εἶναι σταλμένοι τζασίτιδες¹· πλὴν μὲ αὐτὸ μοὶ φαίνεται ὅτι δὲν ἐκατέρθωσαν τίποτε, ἀλλὰ ἐπροξένησαν παραγμάτεια καὶ σήγχιαν· ἐπειδὴ καὶ ὁ τζασίτης δὲν πρέπει νὰ φανερώνη τὸν ἑαυτὸν του, μὲ ὅλον ὁποῦ οἱ φίλοι μας με- γάλοι ἀγάρδες δὲν ἔχουν καὶ βέγουλαν καὶ τὸν τρόπον ὁποῦ νὰ ἔχουν τὴ ἀσκέρι τους σωστὴν, μὲ τὸ νὰ φεύγουν μερικοί, καὶ ἄλλοι νὰ ἔρ-

Și iarăși cu supunere mă închin.

† Supus aduc înaintea Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu pentru oaste și pentru agalele ce se află acolo, de și zilnic îi asigur că li împart de la unul la altul și am inspectori între dânsii, dar ei, știind și cunoscând unele ca acestea, toată vremea păzesc pe cineva, și mare greșeală a făcut tova- rășul nostru, beșleaga Bucureștilor, Ibra- him-Aga, precum și bîmbașa Bagdadli, că au trimes doi oameni aici și la ju- dețe, cu scrisori arătând agalelor că acești doi sânt trimeși ca inspectori; decăt cu aceasta mi se pare că nu s'au îndreptat de loc, ei au adus de lucru și incurcătură; căci inspectorul nu tre- buie să se arăte, cu toate că prietenii noștri marile agale nu au și regulă și chip ca să-și tie oastea întregă, de oare ce fug unii, și alții vin zilnic, precum e știut și Înălțimii Tale. Bim-

¹ Raison.

χονται κάθε ημέραν, καθὼς εἶναι γνωστὸν πρὸς τὸ Ὑψος της. Ὁ μπήν-μπασής Ὀμέρ-άγας, φαντάζοντας εἰς τὸν νοῦν τοῦ τοῦς τρεῖς μπουλούκ-πασίδες ὁποῦ ἔχει ἐκτός της αὐθεντικῆς προσταγῆς ὁποῦ εἶχε νὰ λάβῃ διὰ 120 νεφέρια, ἔγραψε καὶ τὸν ἔφεραν ἄλλα νεφέρια, τὰ ὁποῖα: τὸν ἄλσμεδάρ Ἀχμέτ-άγαν σαράντα πέντε νεφέρια, καὶ τοῦ Ἑγμένι του 27, καὶ τοῦ ἄλ-λουνοῦ Μουσταφά μπουλούκ-πασῆ 25, ὁποῦ συμποσοῦνται ὅλα νεφέρια 97, καὶ εἶναι τώρα ἕξῃ ἡμέρας ὁποῦ ἦλθαν καὶ ὁ μπήν-μπασής, μὲ δάκρυα θερμῶς παρακαλῶν διὰ νὰ τοὺς γίνεταί κερῆμι ὁποῦ νὰ γένῃ αὐθεντικὴ προσταγὴ νὰ πληρώνωνται καὶ αὐτά, καθὼς εἶχεν ἀναφέρει πρὸς τὸ Ὑψος της ὁ ῥήθεις Ὀμέρ-άγας. Ὁ Ἡμπής-άγας, ὁποῦ εἶναι διορισμένος μὲ 25 νεφέρια καὶ ὄντος παλικάρι καὶ σαδίκης, θερμῶς παρακαλεῖ διὰ νὰ τοῦ γίνῃ καὶ ἐκείνου κερῆμι νὰ τὸν διορίζωνται ἄλλα 20 νεφέρια, ὁποῦ νὰ γίνωνται εἰς τὸ μπαϊράκι του 45 νεφέρια, ὑποσχεσόμενος ὁποῦ νὰ ἀνοίξῃ καὶ ἓνα κάστρον, ἂν τὸν προστάξῃ τὸ Ὑψος της, καί, τῇ ἀληθείᾳ, Αὐθέντα μοι, καὶ ὄντος παλικάρι καὶ εἰς τὴν δοκιμὴν τοῦ πολέμου καὶ μούστραν ὁποῦ κάμνωμεν τὸν βλέπω πλέον ἐλαφρὸν καὶ παλικάρι ἀπὸ ὅλους· πλὴν τὸν Μουσταφά-άγαν καὶ τὸν μπήν-μπασήν, τὸν ἓνα διακόσια καὶ τὸν ἄλλον ἑκατόν, καθὼς βλέπω, δυσκολεύονται νὰ τὰ ἔχουν σωστότατα, ἀλλὰ μήτε, καθὼς ἐδηλοποίησαν τῷ Ὑψει της, τόσον ὀλίγα. Ὁ Γεγέν-άγας, μὲ τὰ ἄλλα διορισμένα μπαϊράκια πρὸς τὸν πίν-πασήν, δὲν ἀπολείπουν ἀπὸ τέσσαρα, πέντε εἰς κάθε μπαϊράκι ἕξι-κλεμέν.

Αὐτὰ κατὰ τὸ παρὸν ἡμπορῶ νὰ φανερώσω πρὸς τὸ θεοφροδύητον Ὑψος της, καὶ σήμερον, αὔριον, γίνοντας καλὴ ἡμέρα, μελετοῦμεν νὰ γίνῃ ἓνα μεγάλον μπινῆσι, μὲ ὅλον τὸ ἀσκέρι, καὶ θέλει ὁ δοῦλός της εὐγάλη καὶ τοὺς ἄρχοντας νὰ γίνῃ καὶ μούστρα πολέμου, ὁποῦ νὰ ἐμβαίνει καὶ ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ βασιλέως εἰς τὴν καρδίαν τοὺς κομάτι, καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλει μετρηθῇ τὸ ἀσκέρι ἀπὸ ἓνα ἓνα κατὰ τὸ δουλικόν μου χρέος, θέλω τὸ κάμῃ ἄρτι πρὸς τὸ θεοφροδύητον Ὑψος της κατὰ πλάτος.

Νότα καὶ ἡμέρα, μὲ ὅλον ὁποῦ, μὲ λογίων τῶν λογίων μεταχειρίσματα πασχίζω ὁ δοῦλός της νὰ μὴ ξεπάζεταί οὔτε ὁ παραμικρός, καὶ μὲ τὴν εὐχὴν τοῦ θεοφροδύητου Ὑψους της εἴμεθα ἔξυπνοι, κορεσπονοῦντάς οὐκ ἀνὰ ἄλλους καπὴ-γιολτάσιδες ἀγάδες ἀμὴν Ἀλλάχ τζιούμλσμιζ! οὐταντίρμαγια, ἀμήν.

başa Omer-aga, închipuindu-și în mintea sa că acei trei bulucbași ce are afară de orânduirea domnească pe care o avea ca să iea pentru 120 de neferi, a scris și i-au adus alți neferi, cari [sânt]: ai lui Alemdar Ahmed-aga patruzece și cinci de neferi, și ai aianului lui 27, și ai altui Mustafâ bulucbașă 25, cari fac împreună cu totul neferi 97, și sânt acum șase zile de când a venit și bimbașa, rugându-se călduros cu lacrimi să li se facă har de a se da poruncă domnească de a se plăti și ei, precum arătase Înălțimii Tale zisul Omer-aga-Ibis-aga, care e orânduit cu 25 de neferi, și de fapt viteaz și vrednic (?), se roagă călduros să i se facă și lui harul de a i se orândui alți 20 de neferi, așa că se fie la bairacul lui 45 de neferi, făgăduind să deschidă și o cetate, dacă-l orânduiești Înălțimea Ta; și cu adevărat, Doamne al mieu, e și de fapt viteaz și, la încercarea războiului și trecerea în revistă ce facem, îl văd mai sprinten și mai viteaz decât toți: afară de Mustafâ-Aga și de bimbașă, unul cu două sute, altul cu o sută, [cari], cum văd, li e greu să-i aibă deplină, dar nici, cum au arătat-o Înălțimii Tale, așa de puțini. Gheghen-aga, cu celelalte bairace (steaguri) orânduite la bimbașa, nu lipsese [decât] vre-o patru, cinci la fiecare bairace.

Acestea deocamdată pot să le arăt Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, și azi, mâine, dacă va fi zi bună, avem de gând să se facă un mare marș, cu toată oastea, și robul Tău va scoate și pe boieri ca să se facă și *mostră* de războiu, ca să între puțin și frica lui Dumnezeu și a Împăratului în inima lor, și, în ziua când se va socoti oastea unul câte unul, după datoria mea supusă voi face *arz* (raport) pe larg către Înălțimea Ta păzită de Dumnezeu.

Noapte și zi, cu tot felul de socoteli încerc mijloace eu, robul Tău, ca să nu se piardă (?) nici cel mai mic, și cu rugăciunea Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu sântem treji, *corespunzând* și cu ceilalți tovarăși agale; să dea Dumnezeu să nu se facă de rușine nimeni dintre ai noștri, amin!

CXC.

Raport al unui ispravnic către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevofa de a se face cercetarea situației birnicilor în Mehedinți și Dolj. c. 1788.

Καὶ αὐθις δουλικῶς προσκυνῶ.

† Δουλικῶς ἀναφέρω τῷ Θεοφροῦρητῷ Ὑψει της ὅτι, εἰς τὸ καθολικὴν Μεσσηνιῶν βλέπωντας πολλὰς ἀδικίας καὶ ἀκαταστασίας, διὰ τὰς ὁποίας τοσάκις γράφοντας πρὸς τοὺς ἄρχοντας ἱσπαρθνικούς, οὐτε ἀποκρισιν ἔλαβον, ἐβιάσθηκα νὰ σταλῶ τὸν δοῦλόν της ἄρχων σατράρην Μπιμπέσκον νὰ κάμῃ εἰς τὰ χωρία ἐκείνου τοῦ καθολικοῦ μίαν λεπτομερῆ ἐξέτασιν διὰ τὰ δοσίματα, διὰ τὰ ἄλογα τοῦ ὀρδοῦ καὶ τῶν μελζηλχανέδων, ἃν ἐπλερώθησαν εἰς τοὺς χωριανούς κατὰ τὴν ἐκλαμπρόν της αὐθεντικὴν προσταγὴν, καὶ διὰ τὸ ὁγιαρὶ τον καὶ διὰ κάθε τι ζουλοῦμι ὅπου ἤθελαν ἔξῃ ἀπὸ τοὺς ζαπτζίδες καὶ ἄλλους. Ὅθεν, καὶ διὰ νὰ μὴ δοκιμάζῃ ὁ ῥηθεις ἐξισταχθῇς κάμμιαν δυσκολίαν, παρακαλῶ τὸ Θεοφροῦρητον Ὑψος της νὰ σταλθῇ μία ἐκλαμπράς της αὐθεντικὴ προσταγὴ πρὸς τὸν ῥηθέντα σατράρην Μπιμπέσκον διὰ νὰ κάμῃ τὴν πρέπουσαν ἐξέτασιν τοῦ καθολικοῦ διὰ ὅλα τὰ ἄνωθεν, νὰ μὴν ἀδικηθοῦν οἱ πτωχοὶ ῥαγιαδες εἰς τὸ γεγιάν Δεσλέτι τοῦ Ὑψους της.

Πρὸς τοῦτοις ἀναφέρω τῷ Ὑψει της ὅτι εἰς τὸ καθολικὴν Δόλζι εἶναι περισσότεροι σοκοτέλνικοι καὶ ποσλουσνικοὶ ἄρχοντικοὶ ἀσίδωτοι, παρὰ χωριανοὶ μὲ δώσιμον, καὶ ἐκ τούτου ἀκολουθεῖ κεδέρι καὶ χαλασμός τῶν χωρίων καὶ τοῦ καθολικοῦ, διὰ τοῦ αὐτοῦ ὑπερίον πρέπει νὰ σταλθῇ ἀπὸ τὴν αὐθεντικὴν Βιστιαρίαν τὸ κατὰστοιχον τῶν ἄρχοντικῶν σοκοτελνίκων καὶ ποσλουσνίκων τοῦ αὐτοῦ καθολικοῦ, ὅπου μόνον ὅσοι διαλαμδάνονται εἰς τὸ κατὰστοιχον τῆς Βιστιαρίας νὰ μείνουν ἀσίδωτοι ποσνοῦστικοι (sic).

Περὶ τούτου παρακαλῶ τὸ Θεοφροῦρητον Ὑψος της νὰ γένῃ μία ἐκλαμπρος σφοδρὰ αὐθεντικὴ προσταγὴ πρὸς τὸν δοῦλόν της ἄρχοντα σερδάρην Πανοτζάν, ὅχι πῶς δίχα ταύτης ἀμελεῖ ὁ ῥηθεις τὸ καθολικὸν του, παρὰ διὰ νὰ λελφῇ κάθε γο[γ]γυσμός καὶ παράπονον, καὶ ὁ καθεις νὰ θαστῇ μόνον ὅσους τῷ πρέπει, καὶ διαλαμδάνονται εἰς τὸ κατὰστοιχον τῆς αὐθεντικῆς Βιστιαρίας. Περὶ τῶν ἀμφοτέρων τούτων μαδεδῶν ἔγραφα ἐσχωριστὰ καὶ τῷ ἐγγενεστῇτῳ ἄρχοντι Μεγάλῳ Βιστιάρη κατὰ τὴν συνήθειαν καὶ παρακαλῶ τὸ Θεοφροῦρητον Ὑψος της νὰ προσταχθῇ διὰ νὰ μοὶ σταλθῶσιν αἱ ἐκλαμπραι τοῦ Ὑψους της προσταγαὶ ὅτι εἶναι πρὸς τὸ κοινὸν ὄφελος: δὲν θέλει μείνῃ ἢ ἐνέργισι των μπόσιτζη.

Σὶ ιαράσι cu supunere mă închin.

† Supus aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că, în județul Mehedinților, văzând multe nedreptăți și neașezări, pentru care, de atâtea ori scriind către boierii ispravniciei, n'am luat nici răspuns, am fost silit a trimete pe robul Tău Sătrarul Bibescu ca să facă în satele aceluî județ o cercetare amănunțită pentru dări, pentru caii ordiei și ai poștelor, dacă s'au plătit sătenilor după strălucita-Ți poruncă domnească, și pentru oierit și pentru orice supărare ce ar fi avut de la zapcii și de la alții. Deci, și ca să nu încerce acel cercetător vre-o greutate, rog pe Înălțimea Ta a se trimete o domnească orânduire către acel Sătrar Bibescu pentru a face cuvenita cercetare a județului la toate cele de mai sus, ca să nu se nedreptățească săracele raiale la înaltul Devlet al Înălțimii Tale.

Pe lângă aceasta aduc înaintea Înălțimii Tale că în județul Dolj sânt prisoselnicii scutelnicii și poslușnici boierești nesupuși la dare, ei numai țerani cu darea, și de aici urmează greutate și peire a satelor și a județului, pentru întemeierea căruia trebuie a se trimete de la domneasca Visterie catastihul scutelnicilor și poslușnicilor domnești ai aceluî județ, pentru ca numai cei ce se ieau în catastihul Visteriei să rămâie poslușnicii scutiți de dare.

Pentru aceia rog pe Înălțimea Ta păzită de Dumnezeu să se facă o strălucită aspră poruncă domnească către robul Tău boierul Serdar Panoceanu(?), nu că fără aceasta nu cată județul sânt, ci ca să lipsească orice plângere și parapon, și fiecare să poarte numai câți i se cad și să se treacă în catastihul domneștii Vistierii. Pentru amândouă aceste *madele* (trebi) am scris osebit și prea-nobilului boier Marele Vistier după obicei, și rog pe Înălțimea Ta păzită de Dumnezeu să poruncească a mi se trimete strălucitele ordine ale Înălțimii Tale, că sânt spre folosul obștii: nu va rămânea punerea lor în lucrare fără de folos.

C. 1788.

Raport al unui boier din Craiova către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște provisiile ale Turcilor, trimeterea dela Târgul-Jiului ca prizonier la Craiova a boierului Otetelișanu și despre ostașii localnici cari pradă.

Καὶ αὐθις δουλικῶς προσκυνῶ.

† Σήμερον ἦλθεν ἀπὸ Μπελιγράδι ὁ ἐπιφέρων τὸ παρὸν δουλικόν μου, Χατζή-Ἀλή-τζαούς-ἀγά, μὲ τὸν ὁποῖον μοι γράφει ὁ Σανδουλάκης Πορτάρης ὅτι ὁ ῥηθείς Χατζή-τζαούσης ἦτον διορισμένος καὶ ἐφόρτωσε τὰ δῶα τζάμια ὅπου ἦτον μὲ κριθάρι τῆς Βούλτζας καὶ εἶχαν ἐξφορτωθῇ εἰς Ῥουσάβαν, τὰ ὁποῖα τῶρα εὕρισκονται κοντὰ εἰς Μπελιγράδι, ὥρων δέκα διάστημα καὶ διὰ τὴν σπεπι-ταχρίρι μοι γράφει ὅτι ἐπάσχιος μὲ κάθε τρόπον νὰ τὴν πάρῃ, μὰ δὲν τὴν ἔδωκεν καὶ ὁ ἴδιος Βαλιαντζής ἕως ὅπου δὲν κάμνει ὅλα τὰ ἄσπρα, τὰ 50 πουργεῖα, τσολήμι, ὁμοίως καὶ τὴν χουζμέτι τοῦ Ἰσμαήλ-ἀγά Τάταρη· ἀφ' οὗ ὅμως πούλησῃ καὶ τὸν ζαχερέν ὅπου εἶναι εἰς τὰ τρία καράβια, θέλει κάμῃ τσολήμι τὰ 50 πουργεῖα καὶ θέλει πάρῃ τὴν σπεπι-ταχρίρι, ἀφ' οὗ φθάσουν καὶ τὰ δῶα τζάμια μὲ τὴν κριθάρην τοῦ καθηληκίου Βούλτζας καὶ Γορζίου. Πρὸς τοῦτοις γράφει ὅτι ἔγινε σουργούνι ὁ Δελή-Ἀχμέτ-ἀγάς, ὅστις ἔχει παρμένον 1100 γροσίων κριθάρι, καὶ ὅτι καλὸν ἔγινε ὅπου ἐδίωξαν τὸν δευτερδάρ-ἐφέντην, ἐπειδὴ πολὺ μποζμάν ἤθελε νὰ τὸν κάμῃ καὶ ὅτι, ἂν αὐτὸς δὲν τὸν ἀντιστέκονταν, ἤθελε νὰ πούλῃσῃ τὸ σιτάρι ἢ ἑκάτὸν ὀκτάδες δέκα γρόσια καὶ τὴν ἰέμι τοῦ κριθαρίου 13 παράδες ἢ κοινότης, μὲ ὅλην τὴν καρδίαν τοὺς, τὸν ἔπερναν, δὲν ἐκοίταζαν. Προσέτι μοι γράφει ὅτι ὁ Χατζή-τζαούς-ἀγάς στέλνεται παρὰ τοῦ ὀφηλοτάτου πασᾶ διὰ ζαχερέν, χωρὶς νὰ στοχασθῇ τὴν δυσκολίαν τοῦ χειμῶνος καὶ τὴν ἑλλειψιν, καὶ τὸ μακρὸν διάστημα, καὶ τὰ Γκερδάπια, καὶ ἄλλα γνωστὰ περὶκουλα· ὁ ῥηθείς Χατζή-τζαούσης μοι ἐρώτησε διὰ τὴν τζιρακλήμι ὅπου ὀποσχέθηκεν αὐτῷ τὸ Ὑψος τῆς, τί ἀπόγινεν, καὶ, ἂν μοι τὴν γράφει, καὶ ἀπεκρίθηκα ὅτι μοι φράζει τὸ Ὑψος τῆς πῶς περὶ αὐτοῦ ἔγραψεν τὸ Ὑψος τῆς εἰς Βασιλεύουσαν καὶ προσμένει ἀπόκρισιν.

Τῆς ἄργητας ὅπου δὲν ἐστάλην μέχρι τοῦδε τὴν σπεπι ταχρίρι εἶναι ἡ αἰτία τὸ ἀγκυαλῆμι τοῦ πορτάρη Σανδουλάκι.

Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐξενικήσαμεν διὰ τὸ Ἀδά-καλεσι παξημάδια περὶ ἑκατὸν πενήντα καντάρια, κατὰ τὴν ἑλαμπερὴν τῆς προσταγῆν ἐπιμελούμεθα καὶ διὰ τὰ λοιπά.

Σὶ iarăși supus mă închin.

† Azi a venit din Belgrad aducătorul acestei supuse [scrisori] a mele, Hagi-Ali-ceauș-aga, cu care îmi scrie Săndulachi Portarul că zisul Hagi-ceauș era orânduit și a încărcat cele două ceamuri care erau cu orzul Vâlcei și erau să se descaree la Rușava, care acum se află lângă Belgrad, la depărtare de zece censuri; și prin *sebeptacrîr* (raport) îmi scrie că a încercat în tot chipul să-l iea, dar nu l-a dat și însuși Valiangi până ce nu dă toți banii, cele cinzeci de pungi, precum și huzmetul (slujba) lui Ismail-aga Tatarul; ei, îndată ce va vinde și zahereaua, care e în cele trei corăbii, va da cele cinzeci de pungi și va lua *sebeptacrîrul*, când vor sosi și cele două ceamuri cu orz ale județelor Vâlcea și Gorj. Pe lângă acestea scrie că s'a surgunit Deli-Ahmed-Aga, care luase orz de 1.100 de lei, și că bine a fost că nu gonit pe tefterdar-efendi, căci era să-i facă multă pagubă și, dacă el nu i s'ar fi înapotrivit, era să vândă grâul sută de ocă zece lei și iemul de orz treisprezece parale; obștea, cu toată inima lor, a luat-o, nu s'a uitat. Încă îmi scrie că Hagi-ceauș aga se trimete de preainălțatul Pașă pentru zaherea, fără a se socoti greutatea iernii, și lipsa, și depărtarea cea mare, și Gherdapurile, și alte *pericole* cunoscute; acel Hagi-ceauș m'a întrebat pentru ciraclăcul ce i-a făgăduit Înălțimea Ta, ce s'a făcut, și să-mi scrii despre aceasta, și am răspuns că-mi scrii Înălțimea Ta cum că pentru aceasta ai scris Înălțimea Ta la Tarigrad și aștepti răspuns.

Pricina că până acum nu s'a trimes *sebeptacrîrul* e slăbiciunea Portarului Săndulachi.

În aceste zile am pornit la Ada-cală pesmeți mai mult de o sută cinzeci de cântare, după strălucita-!i poruncă; ne îngrijim și de celelalte.

Ὁ ἄρχων Στόλνικος Ὅτετελεσάνος, ὁποῦ ἐ-
φέρθη ἀπὸ Τίργου-Ζίγιου ἐνταῦθα, εἰς Κραϊό-
δαν, μὲ αὐθεντικὴν μουμβασίρην, ἔκτοτε ἐξυ-
πάσθηκεν ἡ γυναῖκά του, οὕσα φιλάσθενος καὶ
ἀγνοοῦσα τὴν ὑπόθεσιν, καὶ, ἀρκετὰς ἡμέρας
ἀσθενήσασα, εἶναι ὀλίγος καιρὸς ὁποῦ ἔδωκε
τὸ κοινὸν τῆς χρέος, καὶ ἔμεινεν ὁ ῥηθεὶς
περὶλυπος χῆρος ἀπαρηγόρητος καὶ μὲ κόρην
νόμου ἡλικίας. ὅθεν παρακαλεῖ νὰ ἔχῃ τὴν
αὐθεντικὴν τῆς ἄδειαν, ἀρτῆνοντας τὰ παιδιὰ
του ἐδῶ, εἰς Κραϊόδαν, νὰ ὑπάγῃ εἰς Τίργου-
Ζίγιου, εἰς τὸ σπῆτί του, καὶ, ἡ νὰ ἐσχευω-
νίσῃ ἐκεῖ, νὰ κοιτάξῃ διὰ τὸ σπῆτί του, ἡ νὰ
διατρίψῃ μόνον ὀλίγας ἡμέρας καὶ πάλιν νὰ
ἐπιστρέψῃ ἐνταῦθα εἰς τὰ παιδιὰ του, καὶ ὅ-
πως ἤθελεν εἶσθαι ὁ αὐθεντικὸς τῆς ὁρισμῶς.

Στέλνω πρὸς τὸ Ὑψος τῆς τὸ ἐξάμενον τῶν
πάντε κλεπτῶν ὁποῦ ἐπιδόθηκαν καὶ ἐξετάχ-
θηκαν εἰς τὸ τῆς Κραϊόδας δεπερταχμέντο δε-
κρεμεναλιῶνος. Αὗτοί εἰναι, Αὐθέντα μοι ὕψη-
λότες, ἀπὸ τὰ νεφέρια ὁποῦ ἔγιναν ἀπὸ τὰ
καθ' ἡμέραν μὲ τὴν δυσκολίαν καὶ ζημίαν τοῦ
χωρίου ἐπρωστάχθησαν νὰ ἡσυχάσουν εἰς τὰ
χωρεῖα τοῦς ὧστε νὰ χρειασθοῦν, καὶ αὗτοί
ἐπεσχερήθησαν τὴν κλεψίαν. Οἱ τοιοῦτοι ἐν-
τάπειοι εἰς τοὺς παρελθόντας πολέμους, ἀπεσ-
τίτησαν καὶ ἐχαίνονταν καὶ ἐπῆραν τοὺς ἰ-
δίους τόπους τῶν χωρίων νὰ πατήρῃ Μόσχοδος
ἡ Νέμτζος, ὡς τοῖς πᾶσι δῆλον. Τοῦτ' αὐτὸ
φαίνεται ὅτι ἔχει νὰ ἀκολουθήσῃ πῦρ διὰ
τοῦτο τὸ καλῆτερον ὅλοι νὰ θωροῦν εἰς τὰ
χωρεῖα, νὰ πληρώσουν ὁσίμιον εἰς τὴν αὐθεν-
τικὴν Βεστιάριαν¹, ὅτι τοῦτου ὁ ζυγὸς θέλει
τοὺς χαλιναγωγήτῃ, χωρὶς νὰ ἡμπορέσουν νὰ
κατορθώσουν τὴν προπατορικὴν τοῦς καὶ τῶν
ιδίῳ ἀποστατικὴν συνήθειαν καὶ σκοπόν, γυνὲ
φερμὴν ἐφέντιμιζίντιρ.

Dumnealui Stolnicul Otetelișanu, care
s'a adus de la Târgul-Jiiului aici, la
Craiova, cu mumbașir domnesc, de atunci
s'a îmbolnăvit soția lui, fiind slabă și
necunoscându-și starea, și, după o boală
de câteva zile, e puțin timp de când și-a
dat obșteasca datorie, și a rămas el
întristat vădov nemângâiat și cu fată de
vrâstă: deci se roagă să aibă voia Ta
domnească, lăsându-și copiii aici, la Cra-
iova, să meargă la Târgul-Jiiului, la
casa sa, și ori să ierneze acolo, să cante
de casa-i, ori să petreacă numai puține
zile și iar să se întoarcă aici la co-
pii săi, și cum va fi porunca Ta dom-
nească.

Trimet Înălțimii Tale *examenul* celor
cinci hoți cari s'au prins și s'au cerec-
tat la departamentul de *cremenalion* al
Craiovei. Aceștia sânt dintre neferii
ce s'au făcut de la județe cu atâta
greutate și pagubă a locului; au fost rân-
duiți a se odihni la locurile lor până
ce vom avea nevoie, și ei s'au apucat de
hoție. Astfel de localnici, în războaiele
trecute, s'au răsculat și s'au hainit și
au luat înseși locurile lor fără să sufere
Muscalul sau Neamțul, cum e știut tu-
tutor. Același lucru se pare că va urma
totdeauna; pentru aceea mai bine e ca
toți să se dea la sate, ca să plă-
tească dașdea către Vistieria dom-
nească, pentru că jugul ei îi va înfrâna,
fără a putea ajunge în rostul lor stră-
moșesc și obiceiul lor de răscoală și
scopul lor, și iarăși hotărîrea e a dom-
nului meu.

CXCII.

Raport al aceluiași către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre visita beifului de Fetislam (Cladova), purtările fostului delibașă domnesc și ale boierului Iacomî, unit cu Fanarioji și localnicii fără frică de Dumnezeu. C. 1788.

Καὶ αὐτοῖς δουλικῶς προσκυνῶ.

† Δουλικῶς ἀναφέρω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψει
τῆς ὅτι προλαβόντως ἐπέρασεν ἐντεῦθεν ὁ τι-
μιώτατος καὶ ἐνδοξότατος Φετισλάμπης, τὴν
ὁποῖαν ἐπεριποιήθηκα μὲ κονάκι καλὸν καὶ
μὲ ὅλα τὰ χρειαζούμενα, τὴν ἐφίλευσα καὶ εἰς
τὸ τραπέζι μου. Καὶ εἰς τὸν κινημὸν του τὸν
ἐδύρισα μεχμανδάρην ἕναν μπογιεριάσην, καὶ

Σι, iarăși, cu supunere mă închin.

† Supus aduc înaintea Înălțimii Tale
că dănuăzi a plecat de aici prea-cinstitul
și prea-slăvitul bein de Fetislam, pe care
l-am îngrijit cu conac bun și cu toate cele
de nevoie, l-am poștit și la masa mea.
Și la plecarea lui i-am orânduît mehmendar
un boierinaș, și au mers împreună până

¹ În original: Βεστιάριαν.

διήλθε μαζί ἕως εἰς Σιστόδι, ἐμποδίζοντας τὸν σκοπὸν τοῦ ὁποῦ εἶχε διὰ τὸ Βουκουρέστι.

Ὁ πρῶην δελημπασης τοῦ θεοφρουρήτου Ὑψους της ἔγινε τερπιγές εἰς τὰ πάντα εἰς τὸν ἀρχιστὸν καιρὸν ὁποῦ ἐνταῦθα διατρίβει μὲ ἔξη του νεφέρια, μὲ μπόσινά· κλέσι μὲ θερμὰ δάκρυα καθεμερούσιον καὶ μαρτυρεῖ τὸ σφάλμα τοῦ ὅτι ἐξ ἀπροσεξίας ἐγελάσθησαν ἀπὸ τὸν πονηρὸν καὶ πανοῦργον πρῶην του-φεκτῆ-μπάση χατῆν. Παρακαλεῖ δὲ τανῶν σὺν τῷ δοῦλῳ της νὰ ἐλσηθῇ μὲ ἐν ἑκλαμπρον αὐθεντικὸν τοῦ Ὑψους της γράμμα ἱ-λακίου διὰ νὰ ἐπιστρέψει εἰς Βουκουρέστι ὁποῦ ἔχει τόσα πράγματα τοῦ χαμένα καὶ ἀλυσσώδη, εἰς τὰ ὁποῖα τοῦ ἐπροξενήθη ἀρκετὴ ζημία μὲ τὴν ἐξαφνικὴν καὶ ἀνέλπιστον ὀργὴν τοῦ θεοφρουρήτου Ὑψους της, ὁ Κόριος παλυστοίη ἐς μακροχρόνους.

Ὁ Κόμισος Γιακωμῆς, ὢντας τερπιγές τῶν Φαναριωτῶν, δὲν ἔπαυεν ἀπὸ τὰς ἀταξίας καὶ κακοσυνηθεισμένων τοῦ χερσεκίτι· διὰ πάντα καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ τὸν ἐνουθετοῦσα καὶ τὸν ἐμπόδιζα· αὐτὸς δὲ, ὡς ὁμόγνωμος τῶν ἐντοπίων, δὲν ἐξεμάκρυνεν ἀπὸ τὰς συμβουλὰς τῶν καὶ φιλαρίας, ἀνυπόφορος γενόμενος ὅλον διόλου αὐτῶν· ἐλέπωντάς τον δὲ περιπλανόμενον χωρὶς νὰ ἔχη κῆμυϊαν δουλειάν, ἀφ' οὗ ἐμαζήλσθη ἀπὸ τὴν ἱσπραβνητζιάν τῶν Οὐγγουράνων, τὸν ἐπρόσταξεν νὰ ἐτοιμασθῇ, καὶ αὔριον, θέλων καὶ μὴ θέλων, τὸν ξεκινᾷ διὰ τὸ Βουκουρέστι. Ὅθεν, ἐπειδὴ μόνος τοῦ ἐγνώρισεν τὸ σφάλμα τοῦ, λέγωντας ὅτι τὸν ἐμάχυσαν οἱ ἀθεόφοβοι ἐντόπιοι, παρακαλῶντάς με, τὸν ἐσυγχώρησα ὁ δοῦλός της διὰ τοῦτο παρακαλῶ τὸ θεοφρουρήτου Ὑψος της νὰ μὴ τὸν συναιρισθῇ, ἀλλὰ νὰ τὸν συγχωρήσῃ, ὢντας καθὼς μόνος τοῦ ἐμαρτυρήθη.

la Siștov, împiedecând scopul lui ce avea la București.

Fostul delibașă al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite a ajuns pedeapsă întru toate în scurtă vreme ce petrece aici cu șase neferi ai lui, prin multele nedreptăți; plânge cu calde lacrimi zilnic și-și mărturisește greșeala că din nebagare de samă a fost luat în batjocură de către răul și vicleanul fost tufecibășă hainul. Ci se roagă acum eu mine, robul Tău, să fie miluit cu strălucită scrisoare de mijlocire a Înălțimii Tale ca să meargă la București, unde și-a pierdut atâtea lucruri ale sale și alișverisuri, la care i s'a făcut destulă pagubă cu neașteptata și nenădăjduita mânia a Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, pe care Domnul s'o fie întru mulți ani.

Comisul Iacomî, fiind pedeapsă fanarioților, n'a încetat cu neorânduilele și pornirile sale de rău învăț; întru toate și cu vorba și eu fapta l-am sfătuit și l-am oprit; iar el, ca unul ce e de aceeași părere cu localnicii, nu s'a depărtat de la sfaturile și flecăriile lor, ajungând nesuferit cu totul al lor; ci, văzându-l rălăcînd fără să aibă vre-o slujbă, de când n'a mazilit din isprăvnicia Ungurenilor, i-am orânduit să se gătească, și mâne, vrea ori nu vrea, îl pornesc la București. Deci, de oare ce el însuși și-a cunoscut greșeala, spunând că l-au vrăjit localnicii fără frică de Dumnezeu, rugându-mă, l-am iertat eu, robul Tău; pentru aceea rog pe Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită să nu-l strângi, ci să-l ierți, fiind el precum însuși a mărturisit.

CXCH.

C. 1788.

Un arhieru, probabil Patriarhul de Ierusalim, către un boier trecut în Moldova, despre niște orz ce dorește să i se trimeată de acolo.

Τὴν περιπόθητόν μοι Εὐγενεῖαν της ὁλοφύχως εὐχόμενος, ὑπερήδιστα ἐν Κυρίῳ κατὰσπά-ζομαι.

† Ἐξ ὅτου ἐντεῦθεν ἀνεχώρησεν, οὐδὲ ἐν μέτρῳ τοῦδε οὐκὸν της εἰδομεν, ἐν ᾧ ἡμεῖς καὶ παροῦσαν ἐνταῦθα τὴν ἡγάπουν, καὶ ἀποῦσαν αὐτόθι εἰς Ποδανίαν ἐπόθουν. Ἐγὼ, κατὰ τὴν παράκλησιν καὶ αἰτησίαν της, συνέδραμον καὶ συντρέχω τῇ εὐγενεστάτῃ ἀρχοντίσῃ της, καὶ τοῖς παμφιλτάτοις τέκνοις της εἰς κάθε ἀνάγκην τους, ὅσην μάλιστα ἀποτείνεται εἰς τὴν

Rugându-mă cu tot suttletul pentru Doinia Ta mie prea-dorită, eu cea mai mare plăcere Te sărut în Domnul.

† De când ai plecat de aici, n'am văzut până acum nicio fiască [scrisoare] a Ta, pe când noi și fiind Tu de față Te iubiam, și lipsind în Bogdania Te doriām. Eu, după rugămintea și cererea Ta, am ajutat pe prea-nobila Ta cocoană și-i stau în sprijin, și prea-iubiților Tăi fii, la orice nevoie a lor, mai ales câtă se

κυριαρχίαν μου. Πέρισυ δις εἶχον τῇ γράφῃ, παρακαλῶντάς την νά μοί ἀλιβερδίση ἔως ἐκατὸν κοιλὰ κριθάρη, περὶ οὗ μῆτε γρῆ μοί ἀπεκρίναντο· καὶ ἐκ τούτου ὅδω τινα συμπεραίνω αἷτια: ἡ παραπεσόντα τὰ γράμματα μου δὲν περιήλθον εἰς χεῖρας της, ἦ, καίτοι λαβοῦσα, ἡμέλησε τὴν πρὸς ἐμὲ ἐκδοῦλευσίν της. Μ' ὅλα ταῦτα ἐγώ, ὡς πνευματικός της πατήρ, ἡθέλησα καὶ διὰ τοῦδε μοι τοῦ εὐχετικοῦ ἐμφανιζόμενος: ἄ'ον μὲν, νά ἐπερωτήσω τὰ της πολυεύκτου μοι ὑγείας της· ὅ'ον δὲ νά τὴν παρακαλέσω καὶ αὐτοῖς νά μοί διαπορθυσήσῃ ἔως ἐκατὸν κοιλὰ κριθάρη νέον καὶ καλόν, κατὰ τὸ φράτι ὅμως ὁποῦ ἡ Αὐθεντία δίδει εἰς τὸ καπνί, τὸ ὁποῖον ἄς τὸ ἐνσπρήσῃ διὰ τῶν φίλων της ἀρχόντων ὁποῦ εἰς τὸ Γαλάτ'ι εἰσρίσκονται, γράφουσα ἐντόνως πρὸς τὴν Εὐγενεῖαν τους, ὁποῦ ἀρεῖντως νά κατωρθωθῇ, προσεπισημειοῦσα καὶ τὴν περὶ τούτου ἀγοράν, τὴν ὁποῖαν νά μοί γράφῃ, ἡ νά τὴν κατεδάσω ἀπὸ τὰ ἄσπρα ὁποῦ ἔδωκα τῇ εὐγενεστάτῃ ἀρχοντίσῃ της, ἡ νά ἐγχειρίσω καὶ αὐτὰ τὰ γρόσια πρὸς τὴν Εὐγενεῖαν της. Τὴν παρακαλῶ δὲ νά μὴν ἀρνηθῇ καὶ τώρα, καθὼς καὶ πέρυσι, ἀλλὰ νά μοί τὰ ἀποστείλῃ, ἐπειδὴ χρῆζω μεγάλως διὰ ἀναγκαίαν τροφὴν τῶν ἵππων μου· καὶ θέλω ὑποχρεωθῇ τὰ μέγιστα δι' αὐτὴν τὴν προμήθειάν της. Τὰ δὲ ἔτη της εἶχον θεόθεν ὅτι πλεῖστα καὶ πανευτυχῇ.

Εἶναι τοιγαροῦν γνωστὸν πᾶσιν ὑμῖν τοῖς εὐσεβέσιν ὅσαι ἐπίρραι συνέδησαν πρὸ χρόνων εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον τοῦ Κυρίου μας, καὶ δεινὰ μέγιστα, καὶ, ἀνέλπιστα ἐπελθόντα, κατεθρόνησαν ἡμῶν ἀπαξιαπάντων τὰς ἀκοάς, ἅπερ οὗ τὴν τυχοῦσαν ἐπέφερον ζημίαν, ἵνα μὴ εἴπω: φθοράν ὀλεσίτικον εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον, ὥστε περιέπεσεν εἰς χρεὸς ὑπέρογκον καὶ διςοικονόμητον· πρὸς ἐξοικονόμησιν λοιπὸν τοῦ ὑπερόγκου

(Concept.)

ține de chiriaria mea. Anul trecut, de două ori Ți-am fost scris, rugându-Te să-mi tocmеști până la o sută de chile de orz, pentru care nimic nu mi-ai răspuns, și de aici bănuiesc două pricinі: ori că scrisorile mele, rătăcindu-se, n'au ajuns în mâinile Tale, ori că, de și ai primit [scrisoarea], n'ai ținut samă de slujba Ta către mine. Totuși eu, ca un părinte duhovnicesc al Tău, am voit și prin această [scrisoare] a mea de rugăminte să-ți arăt: întâiu, ca să întreb despre sănătatea Ta mie mult rugată; al doilea, însă să te rog și din nou să-mi treci până la o sută de chile de orz nou și bun, după prețul însă pe care-l dă Domnia la capan, pe care să-l pui în lucrare prin prietenii Tăi boierii ce se află la Galați, scriindu-li dumnealor cu hotărâre ca neapărat să se isprăvească, însemnând și prețul pentru aceasta, pe care să mi-l scrii, pentru ca sau să-l trimet în jos din banii ce i-am dat prea-nobilei Tale cocoane, sau să-Ți dau și acești bani Domniei Tale. Ci Te rog să nu neglijezi și acuma, ca anul trecut, ei să mi-i trimeți, căci am mare nevoie pentru hrana cailor miei; și-Ți voi ră-mânea foarte mulțămitor pentru această a Ta îngrijire. Iar anii Tăi fie de la Dumnezeu cât de mulți și pe deplin fericiți.

E însă știut nouă tuturor celor evlavioși câte atacuri s'au întâmplat pe vremuri la Preasfântul Mormânt al Domnului nostru, și prea-mari grozăvii și, viind pe neprevăzute, ni-au năvălit tuttora urechile, care au adus nu întâmplătoare pagubă, ca să nu zic: peire deplină la Sfântul Mormânt, așa că a căzut la datorie enormă și de neeconomisit; ci spre economisirea enormei....

(Concept.)

CXCIV.

Tufecibașa Husein-Aga către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre mănăstirea pe care o păzește (Cozia). C. 1788.

Υψηλότατς μοι Αὐθέντα.

Μετὰ τὴν προσήκουσαν προσκύνησιν ἀναφέρω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι της ὅτι ἔλαβον ἑκαμ.προν αὐτῆς πουγουρουλι, τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον, διὰ τοῦ ἀρχοντός της πρώην Σπαθάρη καὶ ἔγνων τὰ προσταττόμενά μοι. Μοί εἶπεν καὶ λισανέν τὰς προσταγὰς της, καὶ ἐπληροφόρηθην, καὶ θέλω ἐξακολουθήσῃ τὰς

Prea-înălțate Doamne al meu.

Cu căzuta închinare aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzită că am primit porunca Ta strălucită, întâia și a doua oară, prin dumnealui boierul Tău fostul Spătar și am aflat cele mie orânduite. Mi-a spus și din gură ordinele Tale, și am aflat, și voi urma orânduiriile Tale,

προσταγὰς της, μὲ τὸ μαρφετί τοῦ δούλου της Σπαθάρη. Θέλει ἡξήσει τὸ Ὑψος της ὅτι τὸ μοναστήρι εἶναι μουχκέμικο καὶ δὲν ἔχει κανένα γαρεμικμένον μέρος, ἔχει καὶ πηγὰς μεσὰ αὐτὸ τὸ μοναστήρι, ἔχει δύο πόρταις: ἡ μία εἶναι γιὰ καπισὶ καὶ ἡ ἄλλη ἀραπὰ καπισὶ. Καὶ κατὰ τὴν προσταγὴν της θέλωμεν ἐξακολουθήσῃ. Ἐπῆρα καὶ τὰ τόπια, τὰ ὅποια τὰ ἔδωκα ἀντικρὺ εἰς τὴν πόρταν. Ἄφ' οὗ ἦλθα, κάθουμι μεσὰ εἰς τὸ μοναστήρι, καὶ ἔκτοτε ἔχω τὴν προσοχὴν αὐτοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ. Τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἰς θεόθεν πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

Τῆς Ὑψηλότητός της πρόθυμος εἰς τὰς προσταγὰς της

(τ. σφ.) Τουρκετζίκης Χουσεῖν-ἀγάς.

Τώρα ἔφθασεν καὶ ὁ ὀνζιλ-ἐμινῆς Μεχμέδ-ἀγάς καὶ, συνομιλῶντας μετ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Σπαθάρη, θέλω φανερώσῃ τῷ θεοφρονητῷ Ὑψει της.

Τῷ ὑψηλοτάτῳ καὶ μεγαλοπρεπεστάτῳ Αὐθέντῃ πάσης Οὐγγροβλαχίας.

(Pecete de ceară roșie.)

cu mijlocirea robului Tău Spătarul. Vei afla Înălțimea Ta că mănăstirea e puternică și nu are nicio parte ruinată, este și fântână în acea mănăstire; are două porți: una e poarta pentru cei pe jos, alta e poarta pentru cei cu căruța. Și după a Ta poruncă vom urma. Am luat și tunurile, pe care le-am pus în fața porții. De când am venit, stau în mănăstire și afară am grijă ei și a celor din ea. Iar prea-străluciții Tăi ani fie de la Dumnezeu foarte mulți și deplini fericiți.

Al Înălțimii Tale gata la poruncile Tale.

(Pecete turcească.) *Tufecceci-başa Husein-Aga.*

Acuma a venit și ingil-eminul Mehmed-Aga și, vorbind cu el și Spătarul, îți voi vădi Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite.

Prea-înălțatului și prea-măritului Domn a toată Ungrovlahia.

CXCV.

C. 1788.

Raport al lui Zaim-Muhamed-Aga către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre mișcări ale Turcilor la Dunăre.

Γράφει ὁ Ζαΐμ-Μουχαμμέδ-ἀγά πρὸς τὸ Ὑψος του ὅτι ταῖς παρελθούσαις τὸν ἦλθε προσταγὴ βασιλικὴ νὰ κάμῃ τεθάρκαι μίαν ποσότητα 500 ἀσκαρλίδων καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Ὀρδοῦ-Χουμαριόν· ὁ δὲ ῥηθεὶς ἀγάς ἐράζωσεν ὑπὲρ τοῦς 1000 πολεμάρχους καὶ, κινώντας μαζὴ τοὺς διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Ὀρδοῦ-Χουμαριόν, ἔφθασεν εἰς τὸ Τάρνοβον, εἰς τὸ κανάκι τοῦ Σελίμ-ἀγά· ἐκεῖ δὲ, ἐπάνω εἰς τὸ σοχιπέτι τοὺς, ἔφθασεν ἄλλη προσταγὴ: ὅτι εὐρέθη εὐλογον νὰ ἔλθουν εἰς Βουκουρέστι.

Ὅθεν γράφει πρὸς τὸ Ὑψος του ὅπου νὰ γράψῃ περὶ αὐτοῦ τοῦ μαδὶ εἰς τὸ Ὀρδὶ διὰ νὰ λάβῃ τελεῖαν ἀπόκρισιν.

Serie Zaim-Muhamed-Aga către Înălțimea Sa că zilele trecute i-a venit porunca împărătească să aibă grijă de o cantitate de 500 de ostași și să meargă la Ordia împărătească; iar acel agă a strâns peste 1000 de luptători și, plecând cu ei ca să meargă la Ordia Împărătească, a ajuns la Târnova, la conacul lui Selim-Aga; iar acolo, peste porunca (?) lor, a venit alt ordin: că s'a găsit bine să meargă la București.

Pentru care scriu Înălțimii Tale ca să scrii pentru aceasta o cerere către Ordie ca să aibă răspuns desăvârșit.

CXCVI.

C. 1788.

Capuchehaiaua Țării-Românești către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre afaceri de bani și mișcări militare ale Turcilor.

Εἶδον τὸ σταλὲν σημείωμα διὰ τὴν ἑλλειψὶν ἑκατὸν εἴκοσι δύο γροσίων ἐκ τῶν διὰ τοῦ βατάρου τῶν καλαράσιδων σταλόντων ἐξήγτα προυγγείων. Αὐτό, Αὐθέντα μου, καθὼς

Am văzut însemnarea trimeasă pentru lipsa a o sută douăzeci și două de groși din cele șazece de pungă trimese prin vătahul călărașilor. Aceasta, Doamne al

καὶ προλαβόντως σὰς ἐρανέρωσα, θὲν εἶναι ἑλλειψίς ἀπὸ λάθους· εἰς τὰ παντακόσια γρή-
σια κρατούν δὴ ὁ σεργί-καλρασὶ καὶ θεζνα-
τάρ-πασῆς, τὸ ὅποιον εἶναι σύνηθες καὶ μου-
κανένικον, καί, ἐπειδὴ ἦτον ἐξηντα πουργεῖα,
ἔλαβον αὐτοὶ τὰ ἑκατὸν εἴκοσι, καὶ τίσιν λεί-
πουν. Μ' ὅλον τοῦτο τὰ ἐξήτησα, καὶ λέγουν
ὅτι εἶναι δικαίωμα τῶν.

Προλαβόντως ἐκείνο ὅπου σὰς ἐρανέρωσα
ὅτι αὐτοπαρκαλίνητοι ὑπὲρ τοὺς διακοσίους ἀσ-
κέρειδες, ἐφοδισμένοι μὲ δουλικὰ μου ἐκίνη-
σαν διὰ τὰ αὐτόθι· τὸ περισσότερον ἦτον διὰ
νὰ ἔχω εἰδῶσιν ἂν ἔρχονται τῇ ἀληθείᾳ ἢ (καὶ
θὲν), τὸ ἦσαν θεσιλὲν διὰ νὰ κατξιδίζωνται
ἀπὸ τὸ ὄρθῃ καὶ παρακαλῶ νὰ ἔχω ἀπό-
κρισιν, διὰ νὰ ἡξήσω ὅπου πλεον εἰς ἄλλους
γράμμα μου νὰ μὴν δώσω, καθὼς καὶ δυσ-
κολεύομαι νὰ διδῶ, ἀγνοώντας ἂν ἔρχονται
ἢ ὄχι.

Ὁ πρὸς ὃν ὄρος τοῦ Ὁρδοῦι-Χουραγιούν
ἀμέσως ἐνταῦθεν εἶναι τὸ Νίσι, ἐνθα ἐστάλη
καὶ ὁ Χασάν-ἐφένδης, πατήρ τοῦ καχαγιά-
κιατιπή, διὰ νὰ ἰδῇ τὰ ἐκεῖ, ἃ[α] τίς σήμερον
ἐγύρισεν, καὶ εἶχον συνέλευσιν πάλιν οἱ αὐ-
θένται, καὶ θὲν ἔδωκαν καράρι πᾶσι νὰ κινή-
σωμεν, ἐπειδὴ εἶναι ἑλλειψίς τροφῆς, καί, ἕως
νὰ προφθασθοῦν ζαχιρέδες καὶ νὰ γένῃ τὸ
περὶ τοῦτο τεσσαροῦκι, μὲ φαίνεται ὅτι χρεια-
ζεται καιρός, καὶ διημερεύομεν ἀκόμη εἰς τὴν
Σόφια εἴκοσι ἡμέρας.

Ἐδῶ μὲ τὰ καλέμια καὶ ἀγγηρίκια μένει ὁ
Πεπετ-Χασάν-ἐφένδης, ἔχοντας πάλιν τὸ μαν-
ταῦπί του· ἐδιωρίσθη ὅμως ἐπὶ τῶν ζαχιρέδων,
καὶ ἀπὸ τῶρα ἐξέχωρισε τὰ τζαδρία του,
ἐτραβίχθη κοντὰ εἰς τὴν πόλιν Σόφια καὶ
κατακίνεται, φροντίζοντας ζαχιρέδες καὶ γιου-
ρουτουρδίζοντας ἀπὸ κάθε μέρος τροφὰς διὰ
τὸ Ὁρδοῦι-Χουραγιούν εἰς τὸ Νίσι.

Ὑπερευχαριστῶ μεγάλως, Αὐθέντα μου εὖ-
μενέστατε, διὰ τὴν πρὸς τὸν δούλόν σας για-
σακτῆν μου, κατὰ τὴν δουλικήν μου παρά-
κλησιν, φιλοτιμίαν ὅπου τὸν ἐκάμπετε, ἐλθοῦν-
τές τον καὶ μὲ τσελέγκι καὶ μὲ παχτζίσι,
καὶ μὲ θεσιλὲν καβαδίου καὶ ἄλλου ἐνταῦθα
χιτμαδίου. Ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ σὰς διαφυλάττῃ,
νὰ σὰς ἐνδυναμώνῃ καὶ νὰ σὰς χαρίσῃ νίκας
κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ τρόπαια, ὅπου, εἰς τὴν
σκιάν τῆς ἐξουσίας σας ὄντας, νὰ σεμνολο-
γεῖσθαι καὶ μὲ τὴν λαμπροτάτην τοῦ κλεινοῦ
ὀνόματός σας, καὶ μὲ τὸν πλουτισμὸν τῆς αὐ-
θεντικῆς στοργῆς καὶ εὐμενείας, ὅπου εἶναι
τὸ μόνον τοῦ δούλου σας ἐφεστὼν καὶ κατα-
θύμιον.

mieu, după cum și înainte Ți-am arătat,
nu e lipsă din greașeală: la cei cinci sute
de groși ieă două serghi-calfasi și vezna-
dâr-bașa, ceia ce e obișnuit și neapărat,
și, de oare ce erau șaizeci de pungi, au
luat ei cei o sută douăzeci, și atâția lip-
sese. Totuși i-am cerut, și spun că e
dreptul lor.

Dăunăzi ce Ți-am arătat, că de la sine
peste două sute de ostași, aprovisionați prin
îngrijirile mele supuse, [merg] pentru aceste
locuri, restul era ca să am știință dacă vin
în adevăr sau nu, și dacă e de crezut să fugă
de la ordie; și mă rog să am răspuns, ca să
știu să nu mai dau la alții scrisoarea
mea, precum și mi-e greu să dau, neștiind
dacă vin ori ba.

Ținta Ordiei Împărătești aici e deocam-
dată Nișul, unde s'a trimes și Hasan-efendi,
tatăl lui chehaia-chiatip, ca să vadă cele
de acolo, care azi s'a întors, și au avut
iarăși adunare stăpânii, și n'au dat nicio-
dată hotărîre să pornim, căci e lipsă de
hrană, și, până a sosi zaherele și a se face
gătire pentru aceasta, îmi pare că trebuie
vreme, și petrecem încă la Sofia douăzeci
de zile.

Aici rămâne cu birourile și bagajele
Pepel-Hasan-efendi, având iarăși dregă-
toria sa; însă a fost orânduit asupra za-
herelelor, și de acum și-a scos corturile,
s'a tras lângă orașul Sofia și lucrează,
îngrijindu-se de zaherele și căutând din
toate părțile hrană pentru Ordia împără-
tească la Niș.

Foarte mult mulțămesc, Doamne al
mieu prea-binevoitor, pentru bunăta-
tea ce ai făcut robului Țău, curierul
mieu, miluindu-l și cu decorație și cu
baeșiș și cu nădejde de caftan și de altă
slujbă aici. Domnul Dumnezeu să Te
păzească, să Te întărească și să-Ți hără-
zească biruinți împotriva dușmanilor și
triumfuri, așa că, fiind supt umbra pu-
terii Tale, să mă mândrească și cu prea-
strălucita [faimă] a vestitului Țău nume, și
cu îmbogățirea iubirii și bunăvoinții dom-
nești, care e singurul lucru dorit și poftit
al robului Țău.

CXC VII.

1788,

8 Ianuar.

Sandul Postelnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre boala grea a Cămăraşului.

Κατασπάζομαι δουλικῶς τοὺς πανσκλάβμπους
αὐθεντικούς πόδας τοῦ θεοστηρίκτου Ὑ-
φους της.

† Ὁ ὕψιστος Κύριος περισποί καὶ περι-
φρουροίη τὴν Ὑμετέραν θεοφρουρήτου Ὑψη-
λότητα ἐν ἀκροτάτῃ ὑγείᾳ καὶ διηγεσθε ἀμε-
ταπτώτῃ εὐδαιμονίᾳ μετὰ μακροβιότητος καὶ
ἀκλονήτου πολυχρονίου στερρώσεως ἐπὶ τὸν
πανέκλαμπρον ἡγεμονικὸν αὐτῆς Θρόνον μέχρι
βαθυτάτου γήρως.

Κατὰ τὴν πανέκλαμπρον αὐθεντικὴν Σας
προσταγὴν, ἀφίνοντας τὴν δοῦλὸν σας Καμα-
ράσην ἡμιθανή, ἀφισρώνοντάς τον εἰς τὸ ἔ-
λεος τοῦ ἀγίου Θεοῦ, ἐξ οὗ μόνου ἡ της σω-
τηρίας του ἐλπίς διὰ τῶν πανσκλάβμπων σας
εὐχῶν, διότι ἀπὸ ἱατροῦς μεδάρι δὲν ἔμεινε,
κινῶ ὁ δοῦλός Σας κατ' αὐτάς τὰς ἡμέρας
καὶ ἔρχομαι εἰς προσκύνησιν τῶν αὐθεντικῶν
σας ποδῶν, παραβλέπωντας ἐκὼν ἀέκων κάθως
δυσχέρειαν, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἀξιοθῶ
νὰ κατασπασθῶ ἐκ τοῦ σίνεγκυς τὰ πανέκ-
λαμπρα αὐθεντικά Σας κράσπεδα κατὰ τὸν
ἐγκάρδιον πίθον μου, καὶ ὁ πανάγαθος Θεὸς
διὰ τῶν αὐθεντικῶν Σας εὐχῶν νὰ μὲ ἐνισχύσῃ
ὅπου ὅσον τάχος νὰ ἐλλιμνισθῶ ὑπὸ τὴν
πανέκλαμπρον αὐθεντικὴν σας σκιάν καὶ ἡ-
γεμονικὴν σας περίθαλψιν καὶ κηδεμονίαν ὥς
δοῦλός Σας εὐπειθής, ἀροσιωμένος τε εἰς τὰ
αὐθεντικά Σας νάματα καὶ προθυμότερος εἰς
τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπ' ἐμοὶ πανσκλάβμπων
αὐθεντικῶν προσταγῶν τοῦ θεοστηρίκτου Ὑ-
φους της, οὗ τὰ πανέκλαμπρα ἔτη εἶναι παρὰ
Θεοῦ ὥς πλεῖστα, ὀρεινὰ, πανεύθυμα, πανευ-
φρόσυτα καὶ πανευδαιμονέστατα.

ἡ Ἰανουαρίου, [αψ]πῆ.

Τῆς Ὑμετέρας θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος
εὐτελέστατος δοῦλος

Σάνδουλος Ποστέλνικος.

Sărat supus prea-strălucitele picioare dom-
nești ale Înălțimii Tale de Dumnezeu
păzite.

† Prea-înălțatul Dumnezeu să încun-
jure și să păzească pe Înălțimea Ta de
Dumnezeu păzită în cea mai înaltă sănă-
tate și necontenită, netulburată feriere
întru ani îndelungați și neclintită întărire
dăinuitoare pe prea-strălucitul Tău Seam
domnese până la adâncă bătrânețe.

După prea-strălucita-Ți poruncă dom-
nească, lăsând pe robul Tău Cămărașul
pe jumătate mort, închinându-l la mila
lui Dumnezeu Sfântul, de la care numai
e nădejdea mântuirii lui prin prea-strălu-
cita-Ți rugăciuni, căci de la medicii leac
n'a mai rămas, plec eu, robul Tău, în aceste
zile și vin la înclinarea picioarelor Tale
domnești, desprețuind, cu voie, fără voie,
orice greutate, numai și numai ca să mă în-
vrednicesc a săruta de aproape poalele Tale
domnești strălucite după din inimă pofta mea
și prea-bunul Dumnezeu prin rugăciunile
Tale domnești să mă întâlnească pentru a
putea cât mai iute să mă adăpostesc sub
umbra Ta domnească și ocrotire stăpâni-
toare și grijă ca rob supus al Tău, închinat
poruncilor Tale domnești și prea-gata la
săvârșirea ordinelor domnești către mine
ale prea-strălucitei Înălțimii Tale de Dum-
nezeu păzite, ai cărui prea-străluciți ani
sînt de la Dumnezeu cât mai mulți, sănătoși,
după toată dorința, cu totul mulțămiiți și
prea-fericiți.

8 Ianuar [17]88.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-smerit rob

Sandul Postelnicul.

CXC VIII.

1788,

10 Ianuar.

Nicolae Della Gramatica, Mare Pitar, Gheorghe Jianu, Medelnicer și Dimi-
trie Pitar, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre pregătiri ale Imperlalilor în Ba-
nat, Sirmiu și Ardeal.

Ὑψηλότητε καὶ εὐσπλαγχνικώτατε ἡμῖν
Αὐθέντα!

† Μὲ τὸ δουλικόν μας ταπεινῶς ἀναφέρο-
μεν τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι της ὅτι ἀπὸ τοῦς
ἀποσταλμένους μας διὰ χαθαδῆσια ἐμάθαμεν

Prea-înălțate și prea-îndurătorule Domn
al nostru,

† Cu supusa noastră [scrisoare] umil
aducem înaintea Înălțimii Tale de Dum-
nezeu păzite că de la cei trimiși ai noștri

τὸ πῶς εἰς τὸ Μπανάτι καὶ Σρέμι, ὅπου εἶναι πρὸς τὸ μέρος τῆς Μπόσνας καὶ Μπελιγραδίου, νὰ ἐκπέμψωσαν πολλὰ στρατεύματα καὶ εἰς τὴν Τρανσυλβάνιαν, καθὼς καὶ εἰς τὸ Χάτζεγο, νὰ ἐσύνεχον ὅλους τοὺς μηλητάρους καὶ τοὺς ἐφόρους μὲ κατινούργια φορέματα καὶ ἔδωσαν καὶ εἰς ὅλους τοὺς μηλητάρους σπαθιά καὶ τουφέκια κατινούργια καὶ ἀπὸ πενήντα φουσέκια εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ εὐρίσκονται πρὸς τὰ σύνορα· λέγουσιν ὅτι ἦτον νὰ κάμουν καὶ καμπυμέντο εἰς τὸ χωρίον ὀνομαζόμενον Λιβάδι, ἐξ αἰτίας ὅμως τοῦ χιονίου ἔμειναν. Ὅθεν καὶ δὲν ἐλλείψαμεν μὲ τὸ δουλικὸν μας νὰ τὸ ἀναφέρωμεν τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι τῆς, μὴ διαλλείποντες καὶ εἰς τὸ ἕξης, ὅτι ἄξιον εἰδήσεως μάθωμεν νὰ τὸ ἀναφέρωμεν τῷ θεοδοῦστῳ Ὑψι τῆς.

αἴτησις, Ἰαννουαρίου ἑ.

Τῆς Ὑπερστροφῆς Θεοσηρίτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστοι δοῦλοι:

Νικόλαος Τελεγραμμάτικος πρῶτος Πιτάρης.

Γεώργιος Ζιάνος Μεδ.

Δημήτριος Πιτάρης.

(Pecete cu ceară neagră, pe dos.)

pentru știri am aflat cum că în Banat și în Srem [Sirmiu], care sânt spre partea Bosniei și Belgradului, s'au coborât multe oști și că în Ardeal, cum și la Hașeg, au adunat pe toți *militarii* și i-au îmbrăcat cu haine noi și au dat și la toți *militarii* spade și puști noi și câte cînzeci de cartușe de om, și se află la hotare; spun că erau să facă și *campament* în satul ce se zice Livade, dar din pricina zăpezii a rămas. Pentru care nici n'am lipsit cu supusa noastră [serisoare] s'o aducem la cunoștința Înalțimii Tale de Dumnezeu păzite, nelipsind și de acum înainte, ce vom afla vrednic de știut să aducem înaintea Înalțimii Sale slăvite de Dumnezeu.

1788, Ianuar 10.

Ai Înalțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-micii robi.

Nicolae Della Gramatica.

Gheorghe Jianu, Medelnicer.

Dimătrie Pitar.

CXCIX.

Teodor întâiul Postelnic către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre o numire la Dolj, socotelii de județ, legături cu Vidinul și căpitania de Calafat.

1788,
11 Ianuar.

Ὑψηλότης, εὐμενέστατε καὶ δικαιοτάτῃ μοι
Λυθέντα.

† Πανεκλάμπρους τοῦ Ὑψους τῆς προσταγῆς προσκυνητικῶς ἔλαβον, καὶ ὑπερέστην ὁ δούλος τῆς ὁποῦ, κατὰ τὴν δουλικήν μου παράκλησιν, ἔλῃσας τὸ Ὑψος τῆς τὸν ἄρχοντα Σερδάρην Πάνδζα μὲ τὴν ἱσπραβνητζίαν τοῦ Δολζίου, εἰς τὸν ὅποιον ἐδώθησαν τὰ ἀδθεντικά ἐκλαμπρα τῆς ἱσπραβνητζίας γράμματα, καὶ εἶμαι εὐέλπις ὅτι κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν του θέλει δουλεύσει μὲ κάθε σαδανάτι καὶ ἐπιμέλειαν. Ὁ δὲ ἄρχων Πιτάρης Βλαδογιάνος, κάμνωντας τὰ κατὰστοιχα τῶν λογαριασμῶν τῆς ἀδθεντικῆς Βιστιαρίας, μὲ τὸ ἱστοδὸν θέλει ἔλθῃ διὰ νὰ παραδώσῃ καὶ νὰ σφαλίσῃ τοὺς λογαριασμοὺς του κατὰ τὴν ἐκλαμπρον τοῦ Ὑψους τῆς προσταγῆς. Τὰ ἐκλαμπρα ἀποκριτικὰ τοῦ Ὑψους τῆς πρὸς τὸν καπουκαγαριὰν Βιδινίου εὐθὺς ἐστάλησαν. Διὰ τὸ ἐδῶ ἀσέρι τοῦ Ὑψους τῆς εἰς πλάτος ἀναφέρω διὰ τοῦ δουλικοῦ μου πιτακίου. Διὰ τὸ σπεσι-ταχρίρι τοσάνις ἔγραφα τὸν ὄν Πορτάρην Σανδουλάκην νὰ τὸ στείλῃ, βλέπωντας

Prea-înălțate, prea-bunule și prea-dreptule
Domn al meu.

† Am primit cu închinare porunciile prea-strălucite ale Înalțimii Tale, și m'am bucurat eu, robul Tău, că, după supusa mea rugăciune, Înalțimea Ta a miluit pe dumnealui serdarul Pandza cu isprăvnicia Doljului, la care s'au dat strălucitele-Ți scrisori domnești de isprăvnicie, și am bună nădejde că după făgăduielile lui va sluji cu toată credința și grija. Iar dumnealui Pitarul Vlădoianu, făcând catastișele socotelilor Vistieriei domnești, va veni cu istovul ca să predea și să întărească socotelile lui după porunca strălucită a Înalțimii Tale. Strălucitele răspunsuri ale Înalțimii Tale către capuchehaiaua Vidinului îndată s'au trimes. Pentru oastea de aici a Înalțimii Tale arăt pe larg prin pitacul meu supus. Pentru *sebeș-tahrir* de atâtea ori am scris Portarului al doilea Săndulachi să-l trimeată, văzând că Armașul Grigore, pe care-l rânduiseam ca să

ὅτι ὁ Ἀρμάσης Γρηγόριος, ὃν εἶχα διωρίσῃ διὰ τὰ ἀπεράσῃ τὰ καράβια τὰ Γερδάνια, δὲν τὴ ἔφερεν· ἀφ' οὗ ὅμως ἔμαθα ὅτι ἐσήκωσαν τὸν Τεπερδάρ-ἐφέντην τοῦ Μπελιγράδιου, ἔστειλα μαξοὺς πρακτικὸν μπογιαράσῃν εἰς Μπελιγράδιον, ὅστις εἶναι γνωστὸς καὶ εἰσκιουζάρης, καὶ τὸν ἐξέκρινε μὲ ἐῖαν πρὸς τὸν Σανδουλάκην· τὸν ἔδωσα καὶ γράμματα πρὸς τὸν κεχαγιάσῃν τοῦ ὀφηλοτάτου πασά, ἐπειδὴ καὶ ὁ ὑψηλίστατος Ἀπδὴ-πασάς ἦτον Χαλέπ-βαλσής, καὶ ἔχω τὴν γνωριμίαν μετὰ τοῦ βηθέντος, καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν Θεόν, μὲ τὴν σὺγχὴν τοῦ Ὑφους τῆς εἰς ὀλίγας ἡμέρας νὰ προφθάσῃ τὸ σεπέπι-ταχρίρι ὑπογεγραμμένον, καὶ νὰ σταλθῇ πρὸς τὸ Ὑφος τῆς.

Βλέπωντας τὴν ἀκαταστασίαν τῆς καπετανίας τοῦ Καλαφάτιου, εἶχα γράψῃ τὸν εὐγενέστατον ἄρχοντα Μέγαν Σπαθάρην, πρὶν νὰ ἀκολουθήσουν οἱ καυγάδες, διὰ τὰ γένη ἢ διόρθωσις, καὶ μοὶ ἔγραψεν ἡ Εὐγενεία του ὅτι δὲν ἔμπορεῖ νὰ τὸν μαζήλῃ, ὥστε ὁποῦ ἀκολούθησαν ἐκεῖνα ὁποῦ δὲν ἔπρεπαν, καὶ ἔφυγεν ὁ καπετάνος ἐδῶ εἰς Κραϊόβαν, καὶ τῶρα ἔμεινε τὸ Καλαφάτι μὲ ἕναν ἐσκίλην, καὶ ἀκούσθη ὅτι νὰ ἐπῆγαν χωρικοὶ ἀπὸ Καλαφάτι νὰ δώσουν ἀγωγὴν πρὸς τὸ Ὑφος τῆς διὰ τὸν βηθέντα καπετάνον. Ὅθεν παρακαλῶ τὸ Ὑφος τῆς, μὲ τὸ νὰ εἶναι ὁ καιρὸς δευκατάτος, ὡς γνωστὸν τῷ Ὑφει τῆς, νὰ μοὶ σταλθῇ ἐν ἑκλαμπρῶν αὐθεντικῶν γράμματα ἀναικτῶν ταύτης τῆς καπετανίας, διὰ τὰ διωρισθῇ ἕνας πρακτικὸς καὶ εἰσκιουζάρης παρὰ τοῦ δούλου τῆς, νὰ μὴν ἀκολουθήσουν τοιαῦτα ἀταξίαι. Καὶ ταῦτα μὲν δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα ἔτη τοῦ Ὑφους τῆς εἶψαν θεόθεν πλειστετυχῇ καὶ πανευδαίμονέστατα.

αφπῆψ, Ἰαννουαρίου ια'.

Τῆς Ὑπερέρας Θεοσεβεστάτης καὶ δικαιοτάτης Ὑψηλότητος ἐλάχιστος δούλος

Θεόδωρος α' Ποστέλνικος.

treacă vasele prin gherdapuri, n'a făcut-o; dar, cum am aflat că au scos pe teftedarefendi al Belgradului, am trimis anume un boierinaș priceput la Belgrad, care e cunoscut și harnic, și l-am pornit cu grabă la Săndulachi; i-am dat și scrisoare către chehaia-beiu al prea-înălțatului Pașă, căci și Abdî-Pașa a fost vallu de Halep, și am cunosțință cu dânsul, și nădăjduiesc în Dumnezeu, cu ruga Înălțimii Tale ca în puține zile să vie acel *sebep-tahrir* și să se trimeată Înălțimii Tale.

Văzând neorânduiala căpităniei de Calafat, scrisesem prea-nobilului boier Marele Spătar, înainte de a veni certurile, să se facă îndreptarea, și mi-a răspuns domnului că nu-l poate mazili, de oare ce au urmat cele ce nu se cuveniau, și a fugit căpitanul aici la Craiova, și acum a rămas Calafatul cu un vechil, și s'au auzit că au mers țerani din Calafat să pârască Înălțimii Tale pe acel căpitan. Deci rog pe Înălțimea Ta ca, fiind vremea delicată, cum e știut Înălțimii Tale, să mi se trimeată o strălucită poruncă domnească deschisă a Ta pentru acea căpitănie, ca să se orânduiască un om priceput și harnic de robul Tău, ca să nu urmeze astfel de neorânduiele. Și acestea cu supunere, iar prea-străluciții ani ai Înălțimii Tale fie de la Dumnezeu plini de fericire și cu totul mulțumiți.

1788, Ianuar 11.

Al Înălțimii Tale prea-avlavioase și prea-drepte prea-mic rob

Teodor întâiul Postelnic.

CC.

1788,
12 Ianuar.

Foti Clucerul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre sosirea unui hatihumaium pentru crușarea locurilor de către oaste și despre Pașa care pleacă la Ismail

Ὑψηλότητέ μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὴν ταπεινὴν μου καὶ δουλικὴν προσκύνῃσιν, ἀναφέρω τὸ θεοφροῦρητον Ὑφος τῆς ὅτι κατ' αὐτάς τὰς ἡμέρας ἦλθεν ὁ κοιλερτζής τοῦ κηζλάρ-ἀγασής μὲ Χάτι-χουμαγιοῦν· διαλαμβάνη ὅτι, τόσον ἀπὸ τὸ ἀσκήρη ὁποῦ εἶναι διορισμένον μὲ τοὺς μύρη-μυράνη-

Prea-înălțate Doamne al meu,

† După închinarea mea smerită și supusă, aduc Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu că în chiar aceste zile a venit chilergiul lui câzlar-aga cu hati-humaium, [care] cuprinde, atât de la oastea ce e rânduită cu miri-mirani ca să vie la Ada

δες διὰ τὰ ἔλθουν εἰς Ἀδὰν καὶ εἰς Χήρσον, νὰ μὴν τζαλαπατίσουν τὰ χωρία τοῦ Φέτι-σλαμίου καὶ τῆς Κράϊνας, ὅσον καὶ ἀπὸ Ἀσκέρι ὁποῦ εὐρίσκεται ἐδῶ εἰς Μιδίν, καὶ ἀπὸ τὰ Γιαμάκια¹ νὰ μὴν ἔχουν ἐξουσίαν νὰ τζαλαπατήσουν τὰ χωρία τοῦ Φετισλαμίου καὶ Κράϊνας· ὁ ὁποῖος, ἐρχόμενος ἐδῶ, κάμνωντάς το κυράτι τὸ γάτι-σερίφη, ἐπήγεν εἰς Φέτι-σλάμι, νῦν δὲ ἐπέστρεψεν καί, μὲ τὸ νὰ ἔχει ὑπερίσταν εἰς Ἡσμαῖσι, μὲ ἐφρόναξεν ὁ ὑψηλότετος Πασὰς καὶ μὲ ἐπρόσταξεν εἰς τὸ νὰ τὸν δώσω τὰ μενζήλια τοῦ διὰ τὰ ἀπέλθῃ εἰς Ἡσμαῖσι. Ὅθεν δὲν ἔλειψα διὰ τοῦ δουλικοῦ μου νὰ τὸ ἀναφέρω καὶ πρὸς τὸ Θεοφροῦρητον Ὑψος τῆς. Ταῦτα μὲν δουλικῶς, τὰ δὲ ἔτη τῆς Ὑμετέρας Θεοφροῦρητου Ὑψηλότητος εἴησαν θεόθεν πλείστα καὶ πανευδαίμονα.

[αψ]πῆ, Ἰανουαρίου 16.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοστηρίτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος δοῦλος

Φώτης Κλουτζάρης.

Πραεῖτι ἀναφέρω τὸ Θεοφροῦρητον Ὑψος τῆς ὅτι, ἀπ' οὗ εἶχα τελειώσει τὸ παρὸν δουλικόν μου καὶ ἦτον διὰ τὰ τὸ δουλώσω, μὲ εἶπεν ὁ Τιμιότης τοῦ ὅτι ὁ ὑψηλότετος κηζλάρ-ἀγάς τὸν ἔχει δοσμένον καὶ καίμην διὰ τὰ τὸν φέρῃ πρὸς τὸ Θεοφροῦρητον Ὑψος τῆς.
(Pecete neagră, pe dos.)

[Calé] și la Hârșova, să nu calee în picioare satele Fetislamului și ale Crainei, cât și de la oastea ce se află aici la Vidin și de la iamacii să nu aibă voie a călea satele Fetislamului și Crainei; care, venind aici, îndeplinind (?) hatîșeriful, a mers la Fetislam, iar acum s'a întors, și, având supravegchia la Ismail, mi-au spus prea-înălțatul Pașă și mi-a poruncit să-i dau menzilarile ca să plece la Ismail. Deci n'am lipsit prin supusa mea [scrisoare] să o aduc și înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite. Acestea cu supunere, iar anii Înălțimii Tale fie de Dumnezeu păzite cât mai mulți și deplin fericiți.

[17]88, Ianuar 12.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-mic rob

Fotie Clucerul.

Încă aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că, atunci când era să mântuin cea de față supusă a mea și s'o pecetluiesc, mi-a spus Cînstea Sa că prea-înălțatul căzlar-aga i-a dat și caimea ca s'o ducă Înălțimii tale de Dumnezeu păzite.

CCI.

Teodor, întâiul Postelnic, către un Căminar, despre greutatea lui în calitate de Caimacam.

[Craiova],
1788,
12 Ianuar.

Τὴν Εὐγενεῖαν τῆς, ἀδελφικῶς ἀπαζόμενος, προσκυνῶ.

† Ἀδελφικὸν τῆς πιτάκι περιχαρῶς ἔλαβον καὶ ἐχάρην ἐπὶ τῇ εὐκατοιότητι μοι αὐτῆς ἀγάθης ὑγίαιας· ἔλαβον καὶ τὰ αὐθεντικά ὑγράμματα τῆς ἱσπραβνηζίας τοῦ ἄρχοντος Σερδάρη Πασεία καὶ εὐχαριστῶ τὴν Εὐγενεῖαν τῆς διὰ τὰ τὸν κόπον καὶ ἀγάπην ἣν ἐβδεύεις. Ἐκαμα τὴν πρὸς τὸ Ὑψος τοῦ εὐχαρίστησιν τῆς δουλικῆς μου παρακλήσεως: ὁ Κόριος ὁ Θεὸς πολυετοίη τὸ Ὑψος τοῦ εἰς μακροχρόνιον ἐπὶ τοῦ ἐκλάμπρου καὶ ἡγεμονικοῦ θρόνου.

Εὐχαριστῶ τὴν Εὐγενεῖαν τῆς καὶ περὶ τῶν ἀγάμοδασιλιάτικων, ὅτι θέλει φροντίσει κατὰ

Dumitale, frățește sărutându-te, mă închin.

† Frățesul tău pitac cu bucurie l-am primit și m'am bucurat de buna-ți sănătate mie dorită; am primit și scrisorile domnești ale isprăvniciei dumisale Serdarului Pastia și-ți mulțămesc pentru grija și iubirea ce ai arătat. Am făcut mulțămirea către Înălțimea Sa pentru supusa mea rugăciune: Domnul Dumnezeu să ție mulți ani pe Înălțimea Sa pe Scaunul Ei strălucit și domnesc.

Mulțămesc dumitale și pentru ale Sfântului Vasile, că te vei îngriji de aproape

¹ Recruți ai Ienteorilor.

εἰς τοὺς πολλοὺς χαθαλῆδες ὅπου ἔχει ἡ αὐθεντικὴ Βιστιαρία πληρωμένα κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας.

Εὐχαριστῶ καὶ διὰ τὴν εἰς Βασιλεύουσαν ἀποστολὴν τῶν γραμμάτων, παρακαλῶν νὰ σταλθοῦν καὶ τὰ ἐμπρικλυόμενα.

Ἄς λάβῃ καὶ τὰ παρὰ τοῦ Βιδίν-καπου-κεχαγιά σταλέντα εἰς πλῆκον γράμματα.

Εἶδον τοὺς περὶ τοῦ πολκοβνίκου Ἰωαννί-τσα ὅτι ἐξώσθη[σα]ν εἰς Ὀλτένιτζαν διὰ σοφρονισμὸν καὶ παράδειγμα τῶν κακούργων.

Ἐλαβον καὶ τὰ ἀπὸ Πόλεως σταλέντα μὲ τὴν τσοχαδάρην τοῦ ὑψηλοτάτου Μελέκ-πασά γράμματα μὲ τὸ ἐμπρικλυόμενον αὐθεντικόν. Τὸν πανσυγενέστατον ἄρχοντα Πάνον ταπεινῶς προσκυνῶ: εἶμαι κατὰ πάντα ὑποχρεομέ-νος ἀπὸ τὴν ἄδολον καὶ εἰλικρινὴν εὐνοίαν του ἃς μὴν ἀμφιδάλῃ διὰ τὸ συνηθισμένον χαδαῖτι τῆς Εὐγενείας του, ὅτι θέλω κάμῃ τὸ περπούμενον μουμπασιρλήκι.

Εἶμαι πληροφορημένος εἰς τὴν στεναχωρίαν καὶ συνεχεῖς χαθαλῆδες τῆς αὐθεντικῆς Βιστιαρίας, πλὴν ἃς εἰσέρει ἡ Εὐγενεία σου καὶ τὰ μασαρήφια τῆς Καϊμακαμίας, ὅπου ἀκολουθοῦν μὲ ὅσους πηγαινοέρχονται εἰς αὐτὰ τὰ μέρη, τὰ ὅποια, ὅτι ἄλλοι καϊμακάμοι ὅταν ἐξοδίαζαν ἕνα, ἐφανερώσαν εἰς τὴν αὐθεντικὴν Βιστιαρίαν τρία, καὶ εἰσακούονταν, μάρτυς μου ὁ Κύριος ὅπερ τῶν τσασάρων χιλιάδων γροσίων ἔχω ἐξοδιασμένα εἰς τοιαῦτα μασαρήφια ἂψ' οὐ ἦλθα· μάλιστα μόνον εἰς τοῦτο τὸ δώδεκα ἡμερῶν ἑορτολόγιον ἔχω ἐξοδιασμένα κοντὰ χίλια γρόσια εἰς μπαξήσια καί, εἰς τὴν εἰς τιμὴν τοῦ ὑψηλοτάτου μας Αὐθέντου παράταξιν καὶ ταιριμονίαις ὅπου ἕνα μὲ ἄλ-για, τόπια, τουφέκια καὶ κυροδοσίαις¹ κ. ἄ. διὰ νὰ χαίρωνται οἱ ἐγκάτοικοι ἐκ καρδίας καὶ ψυχῆς καὶ νὰ μὴ νιώσουν τὴν ἀνωμαλίαν, ἀισθανόμενοι τὴν ἄνεσιν καὶ χαρὰν τοὺς ὅπου ἔχουν ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀξιοθαύμαστον διοίκησιν τοῦ Ὑφους του, τὴν ὁποίαν οὕτε εἰς καιρὸν εἰρήνης ἄλλοτε εἶχον, μὲ κάθε συν-τύρησιν τοῦ δικαίου εἰς τὰς ὑποθέσεις των διὰ τῆς ἐπιμελείας τοῦ σαδίκου δούλου τοῦ Ὑφους τῆς, καὶ ταῦτα πασίδηλα καὶ παρὰ τῆς κοινότητος μαρτυρημένα. Πλὴν, ἀδελφε μου, ἱράτι τῆς Καϊμακαμίας τὸ συνηθισμένον ἀπὸ ἄλογα καὶ χρονικά χουζμέτια ἀπὸ τὴν ἐδικὴν μου τύχην ὅλα αὐτὰ ἔλειψαν, καὶ τὰ μασαρήφια διπλά καὶ τριδιπλά, καί, ἂν πούττει κἀνένας τοχμετλής, ὅπου ἦτον συνήθεια νὰ τὸν πάρουν ὥς ἄλλοι καϊμακάμηδες τζερεμέν,

de multe havalale ce le are de plătit Vistieria domnească în aceste zile.

Mulțămesc și pentru trimeterea scriso-riilor la Țarigrad, rugând a se trimete și cele închise în ele.

Primește și scrisorile trimese în plic de capuchehaiana de la Vidin.

Am văzut, despre ai polcovnienlui Ioniță, că s'au surgunit la Oltenița pentru cu-mințirea și învățătura răufăcătorilor.

Am primit și scrisorile din Constanti-nopol trimese cu ciohodarul prea-înălța-tului Melec-Pașa, împrennă cu cea dom-nească închisă în ele. Mă închin supus prea-nobilului boier Panu: sânt întru toate îndatorit de adevărata și curata bună-voință a lui; să nu se îndoiască de obiș-nuitul havyet al dumisale, că voi face curențitul mumbașirlăc.

Am aflat de lipsa și necontenitele ha-valele ale domneștii Vistierii, dar să știi dumneata și cheltuielile Căimăcămiei, care urmează cu cei ce se tot poartă prin aceste locuri, care alți caimacami, când cheltuiau una, arătau la Vistieria domnească trei, și erau ascultați; martur mi-e Domnul că peste patru mii de groși [au fost] cheltuiți la astfel de condeie, de când am venit; mai ales că numai la aceste douăsprezece zile de serbători am cheltuit cam o mie de groși cu bacșișuri și, pentru cinstea prea-înălțatului Domn, pompe și ceremonii ce le-am făcut cu alaiuri, tunuri, puști și luminații, ș. a., ca să se bucură locitorii din inimă și din suflet și să nu se întris-teze (?) de neorânduială, simțind că ușurarea și bucuria ce au vine de la minunata căr-muire a Înălțimii Sale, pe care n'au avut-o astfel nici în vreme de pace, cu orice pă-strare a dreptății în afacerile lor prin în-grijirea conștiinciosului rob al Înălțimii Sale, și toate vădite și mărturisite de obște.

Dar, frate, venitul obișnuit al Căi-măcămiei de la cai și huzmeturile (sluj-bele) anului, mie toate acestea mi-au lipsit, și cheltuielile îndoite și întreite, și, dacă vine vre-un tohmetliu (?), care se obișnuia să-l ieie alți caimacami ca

¹ Κηροδοσίαι?

τώρα ὅλοι συγγενεῖς του καὶ ἀδελφια του γίνονται ἄριφ ὅλάν ἄγνάρ.

Τὸν Ποστέλνικον Ζιγάνον πολλὸ κορεσπον-δέντζια αὐθεντικῇ δὲν χρειαζεται, ἐπειδὴ ὁ φώνει τὸν ἑαυτὸν του, σόνου σονουντάν τὸν διάζει ὁ κατρός νὰ ἀπορίχνηται μοναχός του· γενεῖ ἄριφ ὅλάν ἄγνάρ.

Ἐγώ, ἔχοντας τὴν Εὐγενείαν της διὰ ἀδελφὸν καὶ συμβοηθὸν καὶ φίλον εἰληκρινὴν καὶ γιρατζέσι εἰς ἐμένα, ὁποῦ, μάρτυς μου ὁ Κόριος, αὐτὰ ὅλα σοὶ τὰ γράφω ἀπὸ τὴν καρδίαν μου, καὶ εἶμαι ὁποχρεωμένος ἀπὸ τὴν πολλὴν εὐνοίαν καὶ ἀγάπην ὁποῦ πρὸς ἐμὲ ἔδειξε καὶ δεῖχνη, ἐλπίζω δὲ εἰς τὸν ἅγιον Θεὸν νὰ ἀξιωθῶ νὰ κάμω τὴν ἀνταμοίωσιν καὶ ἔργον καὶ λόγον.

Μπενήμ ἐφένδην ἄρχων Καμινάρη, ὁ υἱὸς τοῦ κιορτζιζοῦμπαση τοῦ Σαχίν-¹Αλή-πασά, ὀνομαζόμενος Δημητρίος, καὶ εἶναι γνωστὸς τῷ θεορρουρίτῳ Ὑψει του, καὶ πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἐλθῇ εἰς ἐμένα, καὶ, ἐπειδὴ εἶναι οἰκειός μου, τὸν ἔκαμα διατάχον μου, καὶ μὲ ἐδοῦλευσε καὶ μὲ δουλεύει μὲ σαδᾶκάτι, καὶ, ἐπειδὴ εἶναι παλαιὸς δοῦλος τοῦ θεορρουρίτου Ὑψους του, παρακαλῶ νὰ πασχίσῃ ἡ Εὐγενεία της καὶ νὰ παρτατῇ ὅπου νὰ τῷ γίνῃ ἔλλαμπρον αὐθεντικὴν γράμμα καὶ νὰ ἐλθῇ μὲ παγιαλῇ¹ δευτέρως Ποστέλνιτζίας καὶ νὰ σταλθῇ τὸ γράμμα μὲ τὸ καθάδι ἐδῶ, καὶ, ἂν φανῇ δύσκολον, ὥς εἶναι γ' ἡ Ποστέλνιτζία καὶ αὐτό, ἀδελφέ, νὰ μὴ φανῇ δύσκολον πρὸς ἀνέναν, ἐπειδὴ καὶ εἶναι συνηθισμένον ὁποῦ καὶ ἄλλοι μεγαλύτεροι ἐλεῖθῃσαν μὲ γράμματα αὐθεντικά, καθὼς καὶ ὁ πατέρας τοῦ ἄρχοντος Κλουτζάρη Στιρμπέη ἔγινεν Μέγας Ποστέλνικος μὲ αὐθεντικὴν γράμμα καὶ ἐστάλθη τὸ καθάδι του ἐδῶ. Αὐτὰ τὰ φανερώνω τῇ Εὐγενείᾳ της νὰ μὴ σοὶ δεῖχουν δυσκολίαν, ὡς ἄλλοτε ὁποῦ, ἀδελφέ, ἐγώ, ἂν δὲν ἀπολάβω τοιαῦτα ὑπερμάσια μου, τῇ ἀληθείᾳ, ἀδελφικά σοὶ τῷ φανερώνω, ὅτι δὲν ἔμπορῶ νὰ ἐξιδροῶ τὸ δουλάπι μου.

Ἰαννουαρίου 16^η.

Εἶμι δὲ τῇς Εὐγενείας της ὡς ἀδελφός καὶ εἰς τοὺς ὀρισμοὺς

Θεόδωρος α' Ποστέλνικος.

Τὴν παρακαλῶ μὲ πρῶτον νὰ μοὶ στέλῃ τὴν σάνιάν μου ὁποῦ τὴν ἔχω αὐτοῦσε εἰς τὴν Πιτάρειαν· εἰ δὲ καὶ δὲν εὗρεθῇ ὀκαζιών, ὥς μοὶ τὴν στέλῃ μὲ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Χατζῆ Τζαούς-ἀγά.

amendă, acum toate rudele lui și frații lui, — cine-i deștept pricepe.

Postelnicul Jianu n'are nevoie de multă *corespondență* domnească, căci se înalță însuși pe sine; la urma urmei îl silește vremea de cade el singur, — iar cine-i deștept pricepe.

Eu, avându-te pe dumneata frate și ajutor și prieten adevărat și... la mine, care, martur mi-e Domnul, toate astea ți le scriu din inimă și sânt îndatorit de multa bunavoință și iubire ce mi-ai arătat și-mi arăți, nădăjduiesc însă în Sfântul Dumnezeu să mă învrednicească a-ți răspunde cu fapte și vorbe.

Dumneata Căminare, fiul lui chiureibașa al lui Șahin-Ali-Pașa, anume Dimitrie, și e cunoscut Înălțimii Sale păzite de Dumnezeu, de mult venise la mine și, fiindu-mi om de casă, mi l-am făcut vătaf, și m'a servit și mă servește cu credință și, fiind vechiu rob al Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu, rog să îngădui dumneata și să ajuți să i se facă strălucită carte domnească și să fie miluit cu pialăcul Postelniciei a doua și să ni fie trimeasă cartea și caftanul aiei, și, dacă ar părea greu, fie Postelnicia a treia; și aceasta, frate, să nu pară greu nimănui, de oare ce e lucru obișnuit, de vreme ce și alții mai mari s'au miluit cu cărți domnești, precum și tatăl dumisale Clucerului Știrbei a ajuns Mare Postelnic cu carte domnească și i s'a trimes caftanul aiei. Acestea ți le arăt dumitale ca să nu-ți pară greutate, ca altă dată; căci, frate, eu, dacă nu capăt astfel de ocrotiți ai mie, adevărat, frățeste ți-o arăt, nu pot să-mi învârt dulapul.

Ianuar 12.

Sânt al dumitale ca frate și la porunci.

Teodor întâiul Postelnic.

Te rog cu cel d'întăiu [curier] să-mi trimieți sania mea care o am acolo la Pitărie; iar, de nu s'ar găsi *ocazie*, trimete-mi-o cu întoarcerea lui Hagi-ceauș-aga.

¹ Boierie în funcțiune.

Τὰ γράμματα νὰ δωθοῦν τῷ ἄρχοντι Μέγα-Βισιτάρι, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ δώσῃ ἡ Εὐγενεία τῆς γρόσια 16, τὰ ἄσπρα τοῦ Μέγα Λογοθέτου διὰ τὰ γράμματα τῆς ἱσπραβητζίας, τὰ ὁποῖα ἄσπρα θέλω τὰ στείλῃ τῇ Εὐγενείᾳ τῆς μετὰ δύο ἡμέρας μετὰ τὰ ἄσπρα τοῦ μουλκίου διὰ τὸν παρελθόντα μῆνα.

Περὶ πάντων ἃ γράφω πρὸς τὸ Ὑψος τοῦ νὰ ἔχω ἀπόκρισιν· καὶ πάλιν ὅλα ἐν καιρῷ νὰ ἀναγνωσθοῦν πρὸ τοῦ Ὑψους τοῦ. Τὰ τῆς Πόλεως ἔμεινε μετ' ἐὼς νὰ σταλθῶσι.

Scrisorile să se dea Marelui Vistier căruia să-i dai dumneata 16 groși, banii Marelui Logofăt, pentru scrisorile ispravniciei, pe cari bani ți-i voi trimite dumneata după două zile cu banii moșiei pentru luna trecută.

Pentru toate cele ce le scriu Înălțimii Sale să am răspuns; și iarăși toate la vreme să se cetească înaintea Înălțimii Sale. Cele pentru Constantinopol au rămas a se trimite cu al doilea.

CCII.

1788,
15 Ianuar.

Ștefan Nazirul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre știrile din Ardeal.

Ὑψηλώτατά μοι Ἀφθέντα.

† Μὲ τὸ ταπεινὸν μοι δουλικὸν ἀναφέρω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψους τῆς, ὅσον ἀπὸ τὰ γειτωνικά μέρη, ἱρὸν, ἰσχυρίᾳ κατὰ τὸ παρὸν. τόσῳ μόνον εἰς τὰ ὀλῶγυρα χοριά τοῦ Σιμπινίου διὰ προσταγῆς τοῦ Κέσσαρος εἶναι διορηζόμενοι ἄνθρωποι ὅπου περπατοῦν εἰς τὰ χοριά καὶ ὅπου εὗρουν θόδια μεγάλα ὅπου νὰ ἡμποροῦν νὰ τραβίξουν εἰς τὴν ἀμάξην, τὰ ὁποῖα θόδια τὰ θέλουν διὰ χρίαν τοῦ στρατεύματος, καὶ τὰ πέρνουν ἐνγράφος, καὶ τὰ ἀφίρουν εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ ἱκοκυρέων, ὅπου τὰ ἔχουν ἕως ὅπου νὰ τοὺς χρειασθοῦν τότεῖς νὰ τὰ πάρουν· καὶ εἰς κάθε δύο ζευγάρια θόδια πέρνουν καὶ ἀπὸ ἑνὸς ἀνθρώπου διὰ νὰ εἶναι καραυῆρης. Εἰ δὲ ἄλλο τί νέον κατὰ τὸ παρὸν δὲν εἶναι· τὰ στρατεύματά τοὺς στέκουν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖ ὅπου ἐδιορῆσθουσαν ἀπὸ ἀπερασμένῳ φθινόπωρο, καὶ καμία κίνησις κατὰ τὸ παρὸν δὲν εἶναι πλὴν ὅλη ἔνα χαζορέδονται. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔλειψα ὅπου νὰ φανερώω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψους τῆς καὶ μένω

1788, Ἰαννουαρίου 15.

Τῆς Ὑπετέρως θεοφρουρήτου Ὑψηλώτητος ἐλάχιστος δούλος

Στέφανος βατάρος καὶ ναζόρης.

(V^o;) Ρωμαῖκό, ἀπὸ τὸν ναζόρην τῶν πλαγιῶν τοῦ Ἀρτζισίου, Καϊνένι.

(Pecete de ceară neagră.)

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Cu supusa mea [scrisoare] aduc înaintea Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu că, în ce privește părțile vecine, e acum pace, liniște; atâta numai că în puține sate ale Sibiului din ordinul Chesarului sânt orânduți oameni cari merg prin sate și, unde află boi mari cari să poată trage la căruță, îi vreau pe acei boi pentru nevoia armatei, și-i ieau în scris, și-i lasă în socoteala proprietarilor, ca să-i aibă până ce vor avea nevoie de dânsii și atunci să-i iea; și la fiecare două părechi de boi ieau și câte un om ca să fie păzitor. Și alt ceva nou deocamdată nu e; oștile lor stau în locul unde s'au orânduit din toamna trecută, și nu e pentru moment nicio mișcare decât numai că se pregătesc. Și pentru aceasta n'am lipsit s'o arăt Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, și rămân

1788, Ianuar 15.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-mic rob

Ștefan vâtaful și nazir.

(V^o;) Grecească, de la nazirul plaiurilor Argeșului, Căineni.

CCIII.

Ștefan Nazirul către un boier, despre cumpărarea de îndată a rachiului de prune în condiții mai bune decât negustorii raiale.

1788,
15 Ianuar.

Καὶ αὐθις ταπεινὸς προσκυνῶ.

Ἐνδοξώτατε, τῆς φανερόνως ὅτι ἐδῶ εἰς τὰ πλάγια μὲ τὸ ἔλεος τοῦ ἁγίου Θεοῦ ἔγιναν θαμάσκινα πολλά, τὰ ὅποια οἱ λακοῦτῶροι τὰ μεταχειρίζονταν καὶ τὰ κάμνουν ῥακῇ· ἀφ' ὅτ' τὸ ῥακῇ ὅπου ἔγινε ἄρχισαν ἀπὸ μέσα ἡ Οὐκ-γροιάνοι νὰ εὐγένουν καὶ νὰ τὸ πέρνουν μὲ τιμὴν νὰ τὸ πηγένουν μέσσα, τὸ ὅποιον ῥακῇ φένηται νὰ εἶναι ἀνεμπόδιον ἀπὸ τὴν προσταγὴν· τόσον ἀφ' ἧς ἡ συντηγίδας Οὐκγροιάνοι τῆς Νεμτζίας προξενούν μεγάλη ζυμὴ τοῦ ἀφθονικοῦ δάμματος, ὅτι ἀφ' ἧς πληρόνουν τρία τὰ ἑκατῶ, εἰ δὲ ὅταν τὸ ἀπεράσῃ ῥαγιάς, πληρώνη δάμμα ἄσπρα εἰκοσι εἰς τὸ μέτρον. Τόσον εἰς πλάτος, παραστένω τῇ Ἐνδοξότητά της ὅτι ἀφ' ὅτ' τὸ ῥακῇ τρέχῃ ἡ τιμὴ τοῦ γρόσι ἔνα τὸ μέτρον· λοιπόν, ὅταν ἕνας μοζίκος σούντιτος φέρῃ μέτρα ἑκατὶ ῥακῇ, πληρώνη δάμμα γρόσια τρία· στοχασθῇται καὶ ὁ ῥαγιάς· εἰς ἑκατῶ μέτρα ῥακῇ πρὸς γρόσια 20 τὸ μέτρον κάμνουν γρόσια 16, παράδες 80. Τὴ ζυμὴ γίνεται εἰς τὸ ἀφθονικὸν δάμμα, τόσον φανερόνως τῇ Ἐνδοξότητά της ὅτι εἰς τὸ δάμμα τὸ νέμτζικον τοὺς εἰσγχορέθῃ τὸ δάμμα εἰς αὐτοὺς τοὺς κάτωθεν μαντέδαις, διὰ τὴν ἔλσιψιν ὅπου ἔχουν ἡ Νεμτζοὶ καὶ διὰ τὸ ἐντερῆσαν τοὺς καὶ πάλιν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ψέρταις τοὺς ῥαγιάδαις φέρνουν ἀπὸ ἕναν σούντιτω, καὶ γίνετα ὁ σούντιτος οἰκοκίρης, καὶ γελοῦν τὸ ἀφθονικὸν δάμμα.

Τὸ ῥακῇ τὸ εἰσγώρεσαι ὁ βασιλέας ὁ Κέσαρος τὸ δάμμα τὸ ἐδικόν του, ὅποιος πηγένη μὲ ῥακῇ μέσσα, δὲν τὸν πέρνουν ἕναν ἄσπρον, μὲ τὸ νὰ ἔχουν ἔλσιψιν ἀπὸ ζαχσρέ, καὶ διὰ βασιλικῆς προσταγῆς ἐμποδίσθησαν ἡ ποδάρναις ὅπου νὰ μὴν κάμνουν ῥακῇ· διὰ τοῦτο τοὺς ἐδῶθη ἡ ἄδεια τῶν Οὐκγροιάνων συντηγίδων νὰ ἔλθουν εἰς τὸν τόπον τῆς Βλαχίας καὶ νὰ ἀγοράσουν ῥακῇ ὅσο θέλουν, καὶ δάμμα νέμτζικον νὰ μὴν δόσουν, διὰ νὰ ἔχουν μπουλοῦκι εἰς τὸν τόπον τοὺς. Παρόμοια εἰσγώρεσαν τὸ δάμμα τὸ νέμτζικον, ὅτι ὅποιος ἡ-θελε εἶναι ἄξιος ἀπὸ τοὺς ἐδικούς τοὺς συντιτούς νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Βλαχίαν καὶ νὰ ἀγοράσῃ ζῶα, ἦτοι: βόδια, ἡ ἀγελάδια, κατζίκια, πρόβατα ἡ ζαχσρέ, καὶ ὅταν σταθοῦν ἄξιοι νὰ ἀπεράσουν τὸ χωτάρη χωρὶς νὰ τοὺς πιάσουν, ὅσα ἀπὸ τὰ τοιάφτα ἐμποδισμένα τοὺς συν-

Ἱι ιαράσι cu supunere mă închin.

Prea-slăvite, îți arăt că aici la plaiuri cu mila Sfântului Dumnezeu s'au făcut prune multe, pe care locuitorii le ieau și le întrebuintează ca să facă rachiu; acel rachiu ce a fost au început de la ei Ungurenii să vie și să-l iea cu preț ca să-l ducă înuntru, care rachiu pare să nu fie oprit din ordin; atât că Ungurenii aceia ai Nemției căsunează mare pagubă vămii domnești, căci ei plătesc trei la sută, iar, când îl trece un raiă, plătește vamă douăzeci de lei la măsură. Cât despre întindere, arăt Slăvirii Tale că acel rachiu ajunge la prețul de un leu măsură; dar, când un mojie de sudit aduce o sută de măsuri de rachiu, plătește vamă trei lei; se gândeste și raiaua: la o sută de măsuri de rachiu câte 20 de lei măsură, fac lei 16, parale 80. Ce pagubă se face la vama domnească, atâta arăt Slăvirii Tale că la vama nemțească li s'a iertat vama la madelele de jos, pentru lipsa ce o au Nemții și pentru interesul lor; și iar mulți dintre mincinoșii raiale aduc vre-un sudit, și se face suditul proprietar, și-și răd de vama domnească.

Rachiului i-a iertat Împăratul Chesarul vama sa: cine vine cu rachiu înăuntru, nu-i ieau niciun ban, căci au lipsă de zahereă, și prin poruncă împărătească s'au oprit povernele să nu mai facă rachiu; de aceea li s'a dat voie Ungurenilor sudiți să vie în locul Terii-Românești și să cumpere rachiu cât vor, și vamă nemțească să nu dea, ca să aibă bucluc în țara lor. Asemenea au iertat vama nemțească, pentru ca oricine ar fi vrednic din sudiții lor să meargă în Țara-Românească și să cumpere vite, a-decă: boi, sau vaci, capre, oi sau zahereă, și, când ar fi vrednici să treacă hotarul fără să-i prindă, cât despre astfel de mărfuli oprite li iartă Chesarul vama, pentru lipsa și interesul lor; la acele ce

χορνᾷ δὲ Κέσσαρος τὸ βάμμα, διὰ τὴν ἔλσιψιν καὶ ἡντερέσσον τοὺς εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἔχῃ χρίαν καὶ ἔλσιψιν τοῦ τόπου τοῦ τοὺς ἐσινχόρεσαι τὸ βάμμα.

Τόσσαν ἐγὼ, ὡς δοῦλος πιστὸς τοῦ ὑψηλωτάτου μας Ἀφθέντου, ἐν φόβῳ Θεοῦ φανερόνῳ ὅλην τὴν ἀλήθειαν, καὶ πάλιν φανερόνῳ τῇ Ἐνδοξώτῃ τῆς διὰ ἁπτὸ τὸ ῥακῇ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς πραγματευτάδαις τοὺς ῥαγιάδαις ἐμίρασαν ἄσπρα εἰς τοὺς λακοῖτόρους ἀπὸ τὴν αὖ ἄνοιξη, μὲ τέστιαν συμφωνίαν ὁποῦ νὰ πληρωθοῦν οἱ λακοῖτόροι ὅταν κάμνουν ῥακῇ καὶ τῶρα εὐγένουν οἱ Οὐκχροϊάνοι σουντήτῃδαις καὶ διδοὺν περῖσσότερα καὶ πέρνουν τὸ ῥακῇ, ἢ ἐντόπιοι πραγματευταὶ μένουν καὶ χωρὶς ῥακῇ καὶ δίχος νὰ ἔχουν τί νὰ πάρουν ἀπὸ τοὺς Βλάχους καὶ παντοτινᾷ ἀκολουθοῦν κρίσαις. Ἐνδοξώταται, παρακαλῶ νὰ τὸ ἀναφέρῃται τὸν ὑψηλότετόν μας Ἀφθέντῃ, διὰ τὸ ὁποῖον μὲ ἁπτὸν τὸν τρόπον ἐφανέρωσα καὶ τῇ Ἐνδοξώτῃ τῆς, ὁποῦ νὰ γένῃ μία διόρθωσις διὰ ἁπτὸ τὸ ῥακῇ: ἢ διὰ προσταγῆς νὰ ἐμποδισθῇ μὲ τελεσότητα ἢ νὰ μὴν ἔχουν τὴν ἄδιαν οἱ σουντήδαις νὰ ἀπεράσουν ῥακῇ καὶ μόνον ἢ ῥαγιάδαις νὰ ἔχουν τὴν ἄδιαν.

Καὶ παρακαλῶ θερμὸς νὰ τὸ ἀναφέρῃται τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑψους του, ὅτι, ἐν ὅσῳ δὲν μοῦ ἔλθῃ προσταγὴ ἀπὸ τὸ Ὑψους του πὸς νὰ ἀκολουθῶ μὲ ἁπτὸν τὸν μαντέ, ἐγὼ ἐμποδίζω τοὺς σουντήδαις ἀπὸ τὸ ῥακῇ. Καί, καθὼς μὲ ἔλθῃ ἢ προσταγὴ, οὗτος θέλω ἀκολουθῆσαι. Παρακαλῶ μὲ πρόττον λιπκάνον.

1788, Ἰαννουαρίου 15.

Ὁ ἁπτὸς ταπεινὸς δοῦλος τῆς

Στέφανος βατάφος.

ar avea nevoie și lipsă locul său, li se iartă vama.

Atâta eu, ca rob credincios al prea-înălțatului nostru Domn în frica lui Dumnezeu arăt tot adevărul, și iar arăt Slăvirii Tale pentru acel rachiu că mulți din negustorii raiale au împărțit bani la locuitori de la cea d'întâiu deschidere, cu aceea învoială ca să plătească locuitorii când vor avea rachiu; și acuma iese Ungureni sudiți și dau mai mult și iau rachiu, iar negustorii localnici rămân și fără rachiu și fără să aibă ce lua de la Români, și pretutindeni urmează judecăți. Prea-slăvite, mă rog să o aduci la prea-înălțatul nostru Domn; pentru care în acest chip am arătat și Slăvirii Tale, ca să fie o îndreptare pentru acel rachiu: sau prin ordin să se oprească totul sau să nu aibă voie sudiții să treacă rachiu și numai raialele să aibă voie.

Și mă rog călduros să o aduci înaintea Înălțimii Sale de Dumnezeu păzite, căci, de nu-mi va veni poruncă de la Înălțimea Sa cum să urmez cu madeaua aceea, eu opresc pe sudiți de la rachiu. Și, cum îmi va veni porunca, așa voi urma. Mă rog cu întâiul lipcan.

1788, Ianuar 15.

Același supus rob al Tău

Ștefan vătăful.

CCIV.

1788,
15 Ianuar.

Ștefan vătăful către un boier, despre stricarea podului de la Olt, pe care nu vor să-l refacă țeranii.

Καὶ αὐθις ταπεινὸς προσκυνῶ.

† Μὲ τὸ δουλοικόν μου τῆς φανερόνῳ ἐδῶ εἰς τὴν σκάλαν καὶ εἰς τὸ χωρίον Καϊνάνῃ εἶναι τὸ νερὸ ὃ Ὀλτος, ὁποῦ τρέχῃ εἰς τὴν μέση: ὅσοι ἔρχονται διὰ τὸ Βουκορέστη ἢ εἰς τὰ 12 καντιλίκια πρέπη νὰ ἀπεράσουν τὸν Ὀλτῃ, καὶ ὅσοι πάλιν ἔρχονται ἀπὸ τὸ Βουκορέστη καὶ θέλουν νὰ πηγαίνουν μέσσα πάλιν ἀπερνῶν τὸν Ὀλτον, καὶ κοντωλογῆς εἰς τὸν Ὀλτον εἶναι ἀπεράζμα μεγάλῳ μὲ τὰ σινηθειμένα μενζήλια, ὁποῦ πηγνοέρχονται εἰς ἁπτὸ τὸ ἀπεράζμα τοῦ Ὀλτου οἱ χωρηανοί

Și iarăși supus mă închin.

† Cu supusa mea [serisoare] îți arăt că aici la șchele și în satul Căineni este apa Oltul, care trece la mijloc: câți vin pe la București sau la cele douăsprezece județe trebuie să treacă Oltul, și câți iarăși vin de la București și vreau să meargă întru iarăși trec Oltul, și în scurt la Olt e trecere mare cu obișnuitele menziluri, care vin și pleacă la aceea trecere a Oltului; țeranii din Căineni îl au în samă, și satul Căi-

ἀπὸ τὸ Καϊνάνη τὰ ἐξουσιάζουν, καὶ τὸ χωρίῳ Καϊνάνη ἦτον ὑποχρεωμένοι νὰ φθιάσουν πόδι καὶ λούντρα, ὡς ἂν ὁποῦ ἀφ' τοῦ τὸ χωρίῳ πέριγ τὸ σήμερον τῶρα ὁμῶς ὁ πόδος ὁποῦ ἦτον ἐπνίγη εἰς τὴν Ὀλτον καὶ ἐσφαλίσθη τὸ ἀπέρασμα τοῦ Ὀλτου. Ἐκράξα τοὺς χοριανοὺς, τοὺς ἔδωσα ζώρη νὰ φθιάσουν ἄλλον πόδων, καὶ μὲ πρόφασαις δὲν θέλουν νὰ κάμουν· καὶ εἶναι ἕνας μῆνας ὁλόκληρος ὁποῦ ἐσφαλίσθη τὸ ἀπέρασμα τοῦ Ὀλτου. Ἐν ὅσῳ ὁποῦ εἶχαν σιγήθειαν τὸ χωρίῳ Καϊνάνη, καὶ ἐπουλοῦσαν ἀφ' τοῦ τὸ σήμερον εἰς ξένους, ἦτοι τὸ ἀπέρασμα τοῦ Ὀλτου, παντατὶν ἤττον ἢ πόδοι διορθωμένοι· εἰ δὲ τῶρα ἀφ' τοῦ σήμερον τὸ βαστὰ τὸ χωρίῳ, διὰ νὰ ὀφελεθῶν καλῶτερον, καὶ ἄφισαν καὶ ἐπνίγειας ὁ πόδος καὶ ἄλλον δὲν θέλουν νὰ κάμουν, καὶ ἐσφαλίσθη καὶ τὸ ἀπέρασμα τοῦ Ὀλτου, ὅς ἀναγκάσει ὁποῦ εἶναι ἐτόλμησα νὰ φανερόνῃ τῇ Ἐνδοξότητά της ὁποῦ νὰ τὸ ἀναφέρεται τῷ θεοφρουρήτῳ Ἰφους της, ὅτι ἡμπορῇ νὰ ἀκολουθίσῃ ἀπὸ τὰ σινηθειμένα μενζήλια, μὲ κερὸν καὶ χωρὶς κερὸν, ὁποῦ πηγενοέρχονται, καὶ δὲν ἔχουν μὲ τί νὰ ἀπεράσουν. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔλσιφα ὁποῦ νὰ τῆς φανερόσῃ ὁποῦ διὰ προσταγῆς νὰ γένῃ διόρθωσις, ὁποῦ νὰ μὴν μὲ εὔρεται ἐμένα ἐτσίαν ἂν παραπονεθῇ κανὶς ὅτι δὲν ἐφάνέρωσα οὕτῳ. Καὶ μένω, προσκυώντες τὴν,

1788, Ἰαννουαρίου 15.

Ὁ ταπεινός της δοῦλος
Στέφανος βατάφης.

Παρόμοιον ἐφάνέρωσα καὶ τὸν ἀφθονικὸν ἄρχοντα σεκρετάριον.

neni e îndatorit să facă podul și luntrile, ca unul ce acel sat trage folosul; dar acum podul ce era s'a înecat în Olt și s'a stricat trecerea Oltului. Am chemat pe țerani, li-am dat zor să facă alt pod, și cu pretexte nu vreau să-l facă; și e o lună întreagă de când s'a stricat trecerea Oltului. Cât timp avea obiceiul satul Căineni și vindea acest folos la străini, adevă trecerea Oltului, totdeauna erau podurile îndreptate; iar, dacă acum acel folos îl poartă satul, ca să folosească mai bine, au și lăsat de s'a înecat podul și altul nu vor să-l facă, și s'a stricat și trecerea Oltului, așa că a fost de nevoie de am cutezat să arăt Slăvirii Tale ca s'o aduci înaintea Înălțimii Sale de Dumnezeu păzite, căci poate urma de la obișnuitele menziluri, cu prilej și fără prilej, să tot vie și plece, și să n'aibă cu ce trece. Și de aceea n'am lipsit să-ți arăt pentru ca prin ordin să se facă îndreptare, ca să nu mă aflu pe mine vinovat de se va supăra cineva că nu s'a arătat aceasta. Și rămân, închinându-mă dumitale,

1788, Ianuar 15.

Robul Tău supus
Ștefan Vătaful.

Una ca aceasta am arătat-o și dumisale secretariului domnesc.

CCV.

Ioan capuchehaiaua către Căminarul Constantin, despre știrile că Alexandru-Vodă Mavrocordat Fugarul vine spre Moldova cu oști rusești și alte știri de la Turci.

1788,
16 Ianuar.

Τῇν Εὐγενήαν της δουληκῶς προσκυών.

† Μὲ τῷ ταπεινῶν καὶ δουληκῶν μου διλοποιῶ τί Εὐγενήα της ὅτι εἰς τὴν ια' τοῦ παρόντως ἔλαβα ἕνα γράμμα καὶ ἕναν καϊμὲν ἀπὸ τῶν Ζήχνηλη Χ.-Χασάν-ἀγά, κιοπροδ-ἐμινῇ τῆς Ἰσαάκζας, καὶ μὲ γράφει εἰς τὸ γράμμα ὅτι αὐτὸν τῶν καϊμὲν νὰ τὸν προφθάσω εἰς τῷ Ἰφους τοῦ μὲ πρότων, καὶ δὲν ἔχα μὲ πολὺν νὰ τῶν στελλω εὐθὺς.

Ἔτι διλοποιῶ τί Εὐγενήα της ὅτι ἐπληρωρίθην παρὰ τοῦ ἐνδοξοτάτου Ἀγὰ κοὺλ-καχασαί της Ἰμπραῖλας μερικὰ χαδαθήσια,

Nobleței dumitale cu supunere mă închin.

† Cu supusa și robita mea [scrisoare] îți arăt dumitale că la 11 ale lunii de față am primit o scrisoare și o caimeă (petiție) de la Hagi-Hasan-aga de Zibne, emin al podului Isacei, și-mi serie în scrisoare ca acea caimeă să o înaintez cât mai iute Înălțimii Tale, și n'am avut cu cine s'o trimet de-a dreptul.

Încă-Ți arăt dumitale că am aflat de la prea-strălucitul aga eul-chehaie al Brăilei unele știri, anume că la 13 ale lunii de

διλαδὴ εἰς τὴν ιγ' τοῦ παρόντος ἦλθεν ἓνας τάταρχος ἀπὸ τῷ μέρος τῆς Μπογδανίας, εἰς τῷ κονάκη τοῦ ἐνδοξοτάτου Ναζήρ-άγᾶ. φέρωντας τὰ αὐτὰ χαβαδίσια πολὰ φωδερὰ, καὶ ὅλη ἡ Ἱμπραϊλήδες ἐσυνχίσθησαν. Καὶ εἰς τὴν ιδ' τοῦ αὐτοῦ ἦλθεν ἓνας ἄνθρωπος τοῦ ὑψηλοτάτου σερασκέρ Ἀλή-πασιά ἀπὸ Ἰσμαίλη διὰ μίαν ὑπόθεσιν, καὶ ἔκαμιν τριζήν καὶ αὐτῶς τὰ ἥδια χαβαδίσια, ὅτι ὁ Τατάρχανης ἐπῆρεν ἡδιστὴν ἀπὸ τῷ μέρος τῆς Μπούλτζης ὅτι εἰς τῷ μέρος τῆς Ἀσχίας ἦλθεν ὁ Ἀλεξάνδρι-Βώδας Μαυροκωρδάτως μὲ τέσσαρες χιλιάδες στράτευμα ῥουσικῶν, ζητώντας νὰ ἔλθῃ εἰς τὰ ἄλλα στρατεύματα τῶν Ῥουσῶν, ὁποῦ εὐρίσκονται εἰς τῷ μέρος τῆς Μπούλτζης, μὲ σκοπῶν ὁποῦ νὰ ἀπεράσουν εἰς Μπογδανίαν, καὶ ὅλη ἡ ἄκρα καὶ Μπογδανία ἐσυνχίσθη, πλὴν, πέρνοντας τὴν ἡδιστὴν ὁ Τατάρχανης, εὐθὺς ἔγραψεν πρὸς τὸν ὑψηλοτάτον σερασκέρ Ἀλή-πασιά, ὁποῦ νὰ σηκωθῇ μὲ ὅλων τῷ στράτευμά του νὰ ὑπάγῃ εἰς Μπογδανίαν διὰ ἡμᾶς, καὶ ὁ ὑψηλότατος σερασκέρ Ἀλή-πασιάς, βλέπωντας τὰ τιῶτα, εὐθὺς ἐπρόσταξεν εἰς ὅλους τὲς ὀρτάδες νὰ ἐπιμασθοῦν, γράφωντας καὶ εἰς τὴν Πόλιν νὰ τοῦ ἔλθῃ ἄδεια, ὁποῦ νὰ σηκωθῇ ἀπὸ Ἰσμαίλη διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τῷ μέρος ἐκείνῳ. Ὅθεν δὲν ἔλειψα νὰ τῷ φανερώσω τὴν Εὐγενία της, καὶ ἡ Εὐγενία της θέλη πληροφόρησιν τῷ Ὑψος τοῦ διὰ τὰ πάντα: ὅτι καὶ εἰς τῷ ἔξῃς, ἤτοι ἤθελεν ἀκολουθήσῃ, θέλω φροντίσῃ, ὡς σκλάβως τοῦ ὑψηλοτάτου μας Αὐθέντου, ὁποῦ νὰ σὰς προφθάσω τὴν ἡδιστὴν.

Ἔτι εἰς τὴν ιε' τοῦ αὐτοῦ ἦλθεν τῷ ἄξι-φερμάνη τοῦ ἐνδοξοτάτου Ἰσμαίλ-πασιά, Ἱμπραϊλ μουχαριζή, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἰσμαίλη, καὶ εἰς τῶν τῶπον του ἔρχεται ἀπῳς Μαχμούτ-πασιάς.

Ὅμως, Αὐθέντι μου ἄρχων Καμηνάρι, ὡς δοῦλος της, παρακαλῶ τὴν Εὐγενία της περὶ τούτου ὁποῦ σὰς ἀναφέρω νὰ μὴν συνχρησθῇται κατ' ἐπάνω μου, ὅτι ἐπὶ Θεοῦ μάρτιρα ἐπιμελῶ καὶ ἀγαπῶ νὰ δουλεύσω μὲ κάθε ἐπιμέλῃ καὶ μὲ κάθε σαδανάτι, ὡς σκλάβως τοῦ Ὑψους τοῦ μὲ διορίαν ὕσων εἶναι ἐκ Θεοῦ, καὶ ἀναφέρω τὴν Εὐγενία της περὶ τοῦ ἁγὰ κοῦλ-κσχαισί, μὲ πωλὴν ἀγάπην καὶ προθυμίαν προσφέρναιτε πρὸς τῷ Ὑψος τοῦ, φροντίζοντας νὰ δουλεύσῃ τῷ Ὑψος τοῦ, καί, ἂν τῷ εὐρί εὐλογων ἡ Εὐγενία της, νὰ γένῃ κεραῖμοι τοῦ ὑψηλοτάτου μας Αὐθέντου, ὁποῦ νὰ τοῦ σταλθῇ τίπωτες ὡς ἓνα χιλιάλη χεδιγαί, καὶ θέλη τῷ ἔχῃ διὰ μεγάλῳ κεραῖμοι καὶ μένῃ εἰς τὴν εὐγενικήν σας προέσσην.

față a venit un Tatar (curier) din partea Moldovei, aducând aceleași știri foarte grozave, și toți Brăilenii s'au tulburat. Și la 14 ale aceleiași a venit un om al prea-înălțatului Serascher Ali-Pașa din Ismail pentru o afacere, și a lămurit și el aceleleași știri, că Hanul Tatarilor a primit știre din partea Bălților că în partea Lehieii a venit Alexandru-Vodă Mavrocordat cu patru mii de oaste rusească, încercând să vie la celelalte oști ale Rușilor, care se află în partea Bălților, cu scop ca să treacă în Moldova, și toată marginea și Moldova s'au tulburat, dar, luând știre Hanul Tatarilor, îndată a scris către prea-înălțatul serascher Ali-Pașa, ca să se ridice cu toată oastea lui să vie în Moldova în ajutor, și prea-înălțatul Serascher Ali-Pașa, văzând unele ca acestea, îndată a orânduit la toate ortalele să se gătească, scriind și la Tarigrad să-i vie învoire ca să iasă din Ismail, spre a merge la locul acela. Deci n'am lipsit să ți-o arăt dumitale, și dumneata vei înștiința de toate pe Înălțimea Sa; ceia ce și pe urmă, de se va întâmpla ceva, mă voiu gândi, ca selav al prea-înălțatului nostru Domn, să-ți dau știre.

Încă la 15 ale aceleiași a venit grabnicul firman al prea-slăvitului Ismail-Pașa, Ibrahim-muhafizul ca să meargă la Ismail, și în locul lui vine unul Mahmud-Pașa.

Dar, dumneata Căminarule, ca rob al tău, te rog pe dumneata de aceasta ce-ți aduc să nu te superi pe mine, căci, martur mi-e Dumnezeu, mă îngrijesc și-mi place a sluji cu toată luarea aminte și cu toată slujba ca selav al Înălțimii Sale, cu sorocul celor ce sânt de la Dumnezeu, și-ți arăt dumitale despre aga culchehaia că are multă dragoste și grabă către Înălțimea Sa, gândindu-se a sluji Înălțimii Sale, și, dacă afli cu cale dumneata, să se facă o grație a prea-înălțatului nostru Domn de a i se trimete ceva ca un cuvenit dar, și o va privi ca un mare har; și rămâne la socotința dumitale nobilă.

Ἔτι περὶ τῶν ἐρχομῶν τοῦ μπάσ-τζαούσι τοῦ ἐνδοξοτάτου Ἱμπριλ-μουχαφιζή Ἰσμαίλ-πασιά, ὁποῦ ἦλθεν εἰς Βουκουρέστη, καὶ ἐπί-στρεψεν ἀνενεργίως, πολὰ ἐσυνχήσθη, πλὴν περὶ τοῦτου τῶν δοῦλων της καὶ τῶν σελαίφι μου Χ. Ἰωάννη μὰς ἐστενωχόρεται ἀπὸ τῶν θημῶν ὁποῦ ἤχαι.

Ταῦτα καὶ ξανά προσκυνῶντας μένο,

[αφ]πη', Ἰαννουαρίου ιε'.

Της Εὐγενήα[ς] σας ταπεινῶς δοῦλος

Ἰωάννης Καπ[ου]κεχα[γιάς].

(V^o) Τῷ εὐγεναιστάτῳ ἄρχοντι Καμινάρι, κυρίῳ μοι κυρίῳ Κωνσταντίνῳ προσκυνητῶς.

(Pecete de coară neagră.)

Încă pentru sosirile lui baș-ceauș al prea-slăvitului muhafiz de Brăila, Ismail-Pașa, care a venit la București și s'a întors fără ispravă, mult s'a tulburat, numai cât pentru aceasta robul Tău și sluga mea Hagi-Ioan au scăzut din cinstea ce aveau.

Acestea și, iar închinându-ne, rămân,

[17]88, Ianuar 16.

Ai Nobletei Tale supus rob

Ioan capuchehaia.

Prea-nobilului domn Căminar, dumnealui, domnul Constantin, cu plecăciune.

CCVI.

Medelnicerul Gheorghe Jianu și Pitarul Dimitrie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște monede nemțești găsite la Novaci.

1788,
16 Ianuar.

Υψηλότατε καὶ εὐσπλαγχνιώτατε ἡμῖν Αὐ-
θέντα!

† Μὲ τὸ δουλικόν μας ταπεινῶς ἀναφέρο-
μεν τῷ θεοφροονήτῳ Ὑψει της ὅτι χθές, κατὰ
τὴν ιε'ην τοῦ παρόντος, διεξοδικῶς ἀναφέρα-
μεν τῷ Ὑψει της διὰ δύο μονέδαις νέμτζι-
καις ὁποῦ εὐρέθησαν εἰς τὸ χωρίον Νοβάτζι
ἀπὸ τὸ πλάγι Νοβάτζοῦ, καὶ ἔχει μέσα, ἡ
μία ἄσπρα δέκα τέσσαρα· αἱ ὁποῖαι, φοβού-
μενοι νὰ μὴ πωραπέσουν, εἶχαν βασταχθῇ ἐδῶ,
τώρα δὲ μὲ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Δημήτρη κα-
φετζή τοῦ θεοφροονήτου Ὑφους της (ὅστις
εἶχεν ἔλθῃ μὲ πανέκλαμπρον αὐτῆς προστα-
γὴν διὰ νὰ τῷ κάμωμεν τσολίμι τὸν πολικό-
νικον Ἰωαννάκην καὶ τὸν διατάρον Στογιάνον
ἀπὸ τὸ πλάγι Βουλκάνου, καὶ τὸν Κωνσταν-
τῖνον Κροουδῖον διατάρον ἀπὸ τὸ πλάγι Νο-
βάτζοῦ διὰ νὰ τοὺς στείλλῃ πρὸς τὸ θεοφροού-
ρητον Ὑφους της) τῷ ἐδώσαμεν ταῖς μονέδαις
ἵποῦ εὐρέθησαν, διὰ νὰ τὰ φέρῃ τῷ θεοφρου-
ρήτῳ Ὑψει της, λέγωντάς μας ὅτι θέλει διὰ
νὰ ὑπάγῃ καὶ εἰς τὸν τόπον ὁποῦ εὐρέθησαν
αἱ μονέδαις διὰ νὰ περιεργασθῇ τὸν τόπον
καὶ τὸ σκάψιμον, ὁποῦ νὰ πληροζορήσῃ πλα-
τητέρως τὸ θεοφροούρητον Ὑφους της αὐτὸν
τὸν μαδέν. Ὅθεν καὶ δὲν ἐλλείψαμεν νὰ τὸ
ἀναφέρωμεν τῷ θεοφροονήτῳ Ὑψει της.

αφπη', Ἰαννουαρίου ιε'.

Της Ὑμετέρης Θεοσεδάστου Ὑψηλότητος
ἐλάχιστοι δοῦλοι

Γεώργιος Ζιάννος μεδ.

Δημήτριος Πιτάρης.

(Pecete neagră pe dos.)

Prea-înălțate și prea-milostive Doamne al
nostru.

† Cu supusa noastră [scrisoare] aducem
înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu
păzite că ieri, la 15 ale lunii de față, pe
larg am arătat Înălțimii Tale pentru două
monede nemțești ce s'au găsit în satul
Novaci din plaiul Novacilor, și cuprinde
fiecare paisprezece bani; care, temându-ne
să nu se piardă, se aduseseră aici, iar
acum cu întoarcerea lui Dimitrie cafegiul
Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite (care
venise cu prea-strălucita-Ți poruncă pentru
a-i da pe polecnicul Ienachi și pe vâ-
taful Stoian din plaiul Vulcanului și pe
Constantin Crudiul vâtaful din plaiul No-
vaciului ca să-i trimeată la de Dumnezeu
păzita-Ți Înălțime) i-am dat monedele ce
s'au aflat, ca să le ducă Înălțimii Tale
de Dumnezeu păzite, spîndu-ni că va
merge și în locul unde s'au aflat monedele
ca să cerceteze locul și groapa, ca să lă-
murească mai pe larg despre această afa-
cere pe Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită.
Pentru care nici n'am lipsit să o aducem
înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu
păzite.

1788, Ianuar 16.

Ai Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-micii robi

Gheorghe Jianu Medelnicer.

Dimitrie Pitar.

CCVII.

Oltenița,
1788,
18 Ianuar.

Bimbașa Salî către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre boierul Pană Filipescu, care i-a fost încredințat.

Ἡψηλότατέ μι Αὐθέντι.

Σήμερα ἔλαβα τὴν ἀπὸ Ἰανουαρίου 17 προσταγὴν σας μὲ τὸν ἄρχοντα καφταντζή τοῦ Ὑψους της, καὶ εὐθὺς, ὃς μὲ προστάζει διὰ τὸν προΐνμπανον Πάνον Φηληπέσκουλον, τὸν ἔκαμα τσολήμη ὁμοῦ μὲ τὸν ὀτάπασι ὁποῦ τὸν ἔφερσεν καὶ τὸν ἐδικόν μου ὀτάμπασι μὲ ὀιο νεφέρι, καὶ παρακαλῶ νὰ δόσητε τὸν ὀτάμπασιν μου μὴν ἀπόδῃξιν ὅτι τὸν ἔκαμεν τσολήμη. Καὶ ὅτι εἶναι ἡ προσταγὴ σας.

[17]88, Ἰανουαρίου 18. Ὀλτένητζα.

Τῆς Ἡψηλότισας

δοῦλος

Πίν-πασῆς Σαλῆς.

(Pe dos: pecete turcească de ceară roșie.)

Prea-înălțate Doamne al meu.

Azi am primit porunca Ta de la 17 Ianuar cu dumnealui caftangiul Înălțimii Tale, și îndată, cum îmi poruncești pentru fostul Ban Filipescu, l-am primit împreună cu odobașa care l-a adus și cu odobașa al meu cu doi neferi, și mă rog să dai obobașei al meu o adeverință că l-a încredințat. Și ce-Ți e porunca.

[17]88, Ianuar 18. Oltenița.

Al Înălțimii Tale

rob

Bimbașa Salî.

CCVIII.

1878
20 Ianuar.

Vasile Postelnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre Pașa-zadè și oștile ce trec.

Ἡψηλότατε καὶ εὐμενέστατε μοι Αὐθέντα.

† Μὲ τὸ δουλικόν μου ταπεινῶς δηλοποιῶ τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑψει της ὅτι, φθάσας μὲ τὴν ἔκλαμπρον εὐχὴν της εἰς Ἀφουμάτζι περὶ τὰς ἑνδεκα ὥρας της ἡμέρας, μὲ πολὺν κόπον καὶ μεσσηκάτι, δὲν ἔλειψα νὰ ἐρουνήσω τὰ περὶ τοῦ ἀσκερίου, καὶ ὅτι ἡῦρα μετέζουσι τόσον τὸν Πασᾶ-ζαδὲ μὲ τὸ ἔκλαμπρον τοῦ καὶ μὲ τὰ νεφέριά του, ὅσον καὶ τὸν καπετάνον τα-ραπάνο Διαμαντήν μὲ τοὺς λοιποὺς δύο που-λούκ-πασάδες μὲ τὰ νεφέριά τους, τοὺς ὁποίους, μὲ τὸ νὰ εἶναι πεζοί, τοὺς ἐδιώρσα αἰρίων τὸ πουργὸ νὰ κινήσουν ἀναμφιδόλλως ἐμπρὸς ἕνα κανάκι, τὸν δὲ Πασαζαδὲ, μὲ τὸ νὰ εἶναι καβάλα, τὸν ἔχω μαζὶ μου· ὁ δὲ πουλούκπασῆς τῶν Ἀλαβανίτων δὲν ἔμπορεῖ νὰ μᾶς ἀκολουθήσῃ, μὲ τὸ νὰ μὲ εἶπεν ὅτι ἔχει νὰ λάβῃ τὸν λουφέν του, καὶ ἔρχεται αἰρίων εἰς προσκόνῃσιν τοῦ Ὑψους της. καὶ, ἂν εἶναι προσταγὴ τοῦ Ὑψους της διὰ νὰ μᾶς ἀκολουθήσῃ, μὲ εἶπε ὅτι ἔμπορεῖ νὰ μᾶς προ-φθάσῃ μὲ τὸ νὰ ἔχῃ παλικάρια ἀξιόλογα, καὶ ὁ ἴδιος εἶναι καὶ [πίτης] καλὸς καὶ παλι-κάρι, καὶ ὅλον τὸ χωρίον εἶναι εὐχαριστημέ-νον ἀπὸ αὐτόν· ὅστις καὶ μὲ εἶπεν ὅτι ἐπέ-ρασεν σήμερον ἀπὸ ἐδῶ ἕως τριάντα, σαράντα ἀνατολίταις σφερλίδες, ἐρχόμενοι ἀπὸ τὸ Πεν-δέρ, καὶ δὲν τοὺς ἄρῃς νὰ ἔμβουν εἰς τὸ

Prea-înălțate și prea-bunule Doamne al meu.

† Cu supusa mea [scrisoare] umil arăt Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că, ajungând cu strălucita-Ți rugă la Afumați pe la ceasurile unsprezece din zi, cu multă trudă și greutate, n'am lipsit a cerceta pentru oastea turcească, și că am găsit de față atât pe Pașa-zadè cu strălucitul tuiu și cu neferii lui, cât și pe căpitanul de darabani Diamandi cu ceilalți doi bulucbași cu neferii lor, cari, fiind pedestri, i-am orânduit ca mâne dimineață să meargă neapărat cu un conac înainte, iar pe Pașa-zadè, fiind el călare, îl țin eu mine; însă bulucbașa Albanesilor uu poate să ne urmeze, spunându-mi că are a-și lua leafa, și vine mâni la închinarea Înălțimii Tale, și, dacă e porunca Înălțimii Tale să ne urmeze, mi-a spus că poate să ne ajungă, căci are voinicii de ispravă, și el însuși este și bun zabet și voinic, și tot satul e mulțumit de dânsul; care mi-a și spus că au trecut azi pe acolo până la treizeci, patruzeci de Anatoliți ostași, venind de la Bender, și nu i-a lăsat să între în satul acela, și i-au spus

χωρίον αὐτό, καὶ τὸν εἶπον οἱ ῥηθέντες ὅτι πηγαίνουν πρὸς τὸ Ὑψος τῆς νᾶ ἔμβουν εἰς δοῦλευσίν τῆς. Τὸ τόπι εἶναι μὲ ἕνα τοπτζήν μόνον, καί, ἂν δὲν εἶναι διὰ νᾶ ἔλθῃ καὶ ἄλλος, θέλω διορίσει ἕνα ἀπὸ τὰ νεφέρια εἰς τὸν τόπον τοῦ δευτέρου τοπτζή.

Ὑστερον ἀφ' οὗ ἔφθασα ἐδῶ ὁ δοῦλος τῆς ἤρχισαν νᾶ ἔρχονται καὶ οἱ συνδιωρισμένοι ἄρχοντες, κατακρυωμένοι καὶ παγομένοι ἀπὸ τὴν μεγάλην κακοκαιρίαν καὶ κρύον, καὶ οἱ ἄνθρωποι τοὺς καὶ τὰ ζῶα τοὺς ἀφανισμένα. Ὅθεν, τόσον διὰ νᾶ ἔλθουν καὶ οἱ ἐπίλοιποι, ὅσον διὰ νᾶ ἔμβωμεν εἰς κατάστασιν τοῦ δρόμου καὶ διὰ νᾶ πιύσῃ καὶ αὐτὸς ὁ σφοδρότατος ἄερας, ὅπου τῇ ἀληθείᾳ τυφλώνει τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ζῶα, τὸ Σάββατον τὸ πουργὸν θέλωμεν κινήσει ἀπὸ ἐδῶ πρὸς τὸν δρόμον τοῦ Πουζαίου πρὸς τοῖτοις διὰ νᾶ ἔλθουν καὶ τὰ ταξοῦλια καὶ ζουργάδες, ὅπου νᾶ μὴν μείνῃ κἀνένα κουσοῦρι κατ[όπιν], μὲ τὸ νᾶ εἶναι ὁ δρόμος δυσκολώτατος.

Τὸ ἔκλαμπρον τοῦ εἶναι στήμενον εἰς τὸ μέρος ὅπου κάθεται ὁ Παταζαδὲς, καί, κάθε πουργὸν, ἀφ' οὗ κίλδισῃ τὸ ναιμάζιν του, τὸ στήναι ἔξω ἀπὸ τὴν πόρταν του, καὶ τὸ ἐράδῃ τὸ πέρνει μέσσα, δάλλωντας εἰς τὸ προσκέραιόν του.

Ἰδοὺ ὅπου περικλεῖω εἰς τὸ παρόν μου δουλικὸν ἐν καταστιγᾷ δηλωτικὸν τῶν ὥσων ἀρχόντων ἦλθαν καὶ τῶν ὥσων ἔμειναν. Καὶ ταῦτα δουλικῶς προσμένοντας τὰς ἐκλάμπρους αὐτῆς προσταγὰς.

αἰπῆ, Ἰαννουαρίου κ'η.

Τῆς Ὑμπερσας Θεοσηρῆκου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος δοῦλος

Βασίλειος Ποστέλνικος.

(Pecete neagră pe dos.)

aceia că merg la Înălțimea Ta ca să între în slujba Ta. Tunul e numai cu un tunar și, dacă nu e să vie și altul, vom orânduî pe unul din neferi în locul tunarului al doilea.

Pe urmă, după ce am sosit eu, robul Tău, au început să vie și cei împreună cu mine orânduîți boieri, încremeniți și înghețați de marea vreme rea și frig, și oamenii lor și vitele prăpădite. Deci, atât ca să vie și ceilalți, cât și ca să ne apucăm de drum și ca să înceteze și acest aier foarte aspru, care cu adevărat orbește pe oameni și vitele, Sâmbătă dimineață vom pleca de aici pe drumul Buzăului; pe lângă aceasta să vie și tobele și surlele, ca să nu rămâie nicio lipsă îndărăt, căci drumul e foarte greu.

Strălucitu-Ți tuiu e așezat în partea unde stă Pașa-zadê, și în fiecare dimineață, de când își face rugăciunea, îl așează afară de poarta lui, iar seara îl ia, așezându-l la căpătâiul său.

Iată că închid în {scrisoarea} de față supusă a mea un mic catastih care arată câți boieri au venit și câți au rămas. Și acestea cu supunere, așteptând strălucitele-Ți porunci.

1788, Ianuar 20.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, prea-mic rob

Vasile Postelnic.

CCIX.

Ioan capuchchaia către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre condițiile în care se pot avea caicele pentru zahereă.

1788,
31 Ianuar.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Μὲ τῷ εὐτελὲς καὶ δουλικῶν μοι ἀναφέρω τῷ Θεόστειπτον Ὑψή της ὅτι εἰς τὰ κγ' τοῦ παρόντος πανέκλαμπρας αὐθεντικᾶς τῆς προσταγᾶς ἔλαβον μὲ τῶν ἐρχομῶν εἰς Ἱμπεράτλια τοῦ ἄρχοντος Παχαρνίκου Κιανή, καὶ κατὰ τὰ πᾶν ἐκλάμπρους τῆς προσταγᾶς θέλω ἀκολουθίση, καί, σὺν δμυλόντας μετὰ τοῦ ἄρχοντος Παχαρνίκου Κιανή, μὲ ἔδοσεν κατὰ στίχον διὰ ὅσον κριθάρι ἐσθναῖεν ἕως τῶρα ἢ Εὐγενεία του ἀπὸ τῷ καδελίκι, καὶ ἐλπί-

Prea-înălțate Doamne al mieu,

† Cu scrisoarea mea smerită și supusă aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu înecunurate că la 23 ale lunii am primit poruncile Tale domnești prea-strălucite cu venirile la Brăila ale dumisale Păharnicului Chiani, și voiu urma după poruncile-Ți prea-strălucite, și, vorbind cu dumnealui Păharnicul Chiani, mi-a dat catastih de cât orz a strâns până acum dumnealui din județ, și nădăjduim ea în puține zile

ζωμεν εις ὀλίγας ἡμείρας νὰ περιλάβω κριθάρι παρὰ τῆς Εὐγενείας του, πλὴν ἀπὸ τὰ ἄλλα καθήλκεια ἕως τότε καμίαν ἡδιστην δὲν ἔχω εἰς τῇ χσρακέτι εὐρίσκωνται.

Ἐσόντιχα καὶ μὲ τὸν ἐνδοξότατον Ναζήρ-ἀγά, ὁποῦ νὰ μαὶ δόσι χσίρα βοῦθλας διὰ τὸν ναύλον τῶν καϊκιῶν, καὶ μὲ κάθε λογῆς τρόπους ἐφροντίσασμαι διὰ νὰ ξηπαίσωμεν ἀπὸ τὴν τιμὴν ὅπου ἦχεν πληρόση ἐπέρσι ὁ ἄρχων Στόλνικος Ἰωννήτας, καὶ δὲν ἐστάθη τζαρές, ἐπειδὴ καὶ πρῶτον τοὺς ἦχαι πληροῖσι πρὸς ἦκοσι τρεῖς παράδες τῷ κοιτῶν, ἔπειτα τοὺς ἐπλήρουν πρὸς ἦκοσι ἐπτά· μάλιστα εὐρίσκουν πρῶφασιν ὅτι ἀκόμα εἶναι χειμῶνας καὶ τὰ καϊκία θέλουν μεραμέτι καὶ ἔχουν ἔξοδα θαριὰ, ἐπειδὴ καὶ ἐφέτος τὰ νερά εἶναι ὀλίγα καὶ τὰ ἀμπάρια τῆς Ἰσάκτζας πεύτουν μακρὰν ἀπὸ τὴν σκάλαν καὶ ἔχουν μεγάλη θησαυρία, καὶ ἐκ τούτου δὲν ἐστάθη τζαρές διὰ νὰ ξηπαίσωμεν ἀπὸ τὴν ἐπερσινὴν τιμὴν, καὶ ἔγιναι ἀπόφασις πρὸς ἦκοσι τρεῖς παράδες τῷ κοιτῶ, καὶ ἔβαλαν ἦκοσι ἡμείρες διορίαν ἕως νὰ παστρευθοῦν τὰ μπούζια ἀπὸ τὴν Δοῦνα, διορθῶντας καὶ αὐτὴ τὰ καϊκία τους, καὶ, ἐρχάμενη ἡ διορία, οὐν Θεὸς εὐθὺς θέλωμεν φορτωσὶ ὅσα καϊκία εὐρίσκωνται ἐδῶ, ὅμως κατὰ τῷ παρὸν ἐτίμασα μαγαζιά ὅπου, ἐρχάμενω τῷ κριθάρι, νὰ τῷ ξεφορτώσω.

Ἐτι ὁ ἐνδοξότατος Ναζήρ-ἀγάς στέλνῃ ἐν ταχυράτι εἰς τὸ Ὑψος τῆς, εἰς εὐχαρίστησιν τοῦ κριθαρίου, καὶ ἔδωκεν εἰς ὅλους τοὺς ἀγάδες τῆς Ἱμπερατίας ὅτι εὐχαριστήθη πολὺ παρὰ τῷ Ὑψος τῆς.

Ἐτι ἀνάφερα ὁ δοῦλος τῆς καὶ τὰς προσταγὰς τῆς περὶ τοὺς βέλγηδες, καὶ τοῦ εἶπεν καὶ ἡ Ἐνδοξότης του τὰ ὅμοια, ἔπειτα ἐσυνάχθησαν ὅλη καὶ ἦλθον εἰς τὸν δοῦλον τῆς, γιρεύοντας ἄδεια ὅπου νὰ ἀπεράσουν εἰς τὸ μέρος τῆς Βλαχίας νὰ ἀχωράσουν ζαχρηαὶ καχρί· ὅθεν ὁ δοῦλος τῆς τοὺς ἀπεκρίθη τὰ προσταχθέντα μοι καὶ μόνῃς τοὺς ἐκατάπεισα· ἥστερον πάλιν ἐσυνάχθησαν καὶ ἐπάγισαν εἰς τὸν ἐνδοξότατον Ναζήρ-ἀγά, καὶ πολλὰ τῶν ἐγγιζάν· ὅθεν, βλέποντας ἡ Ἐνδοξότης του ὁποῦ δὲν εἶναι τζαρές νὰ τοὺς καταπέσι, ἔκραξεν τὸν δοῦλον τῆς καὶ μὲ ἐπρόσταξεν νὰ φανερώσω τῷ Ὑψος τῆς διὰ νὰ προστάξῃ εἰς τὰ καθήλκεια ὅπου νὰ τοὺς δοθῇ ὀλίγων βροχάτι διὰ νὰ ἀχωράσουν καχρί, ἐπειδὴ ἐδῶ εὐρίσκωνται ἕως δεκαπέντε καράβια καὶ δὲν εἶναι τζαρές διὰ νὰ φορτώσουν, καὶ κωπτεῖν μεγάλῳ φεσάτι, μάληστα τὴν ἀνοίην ἐρχοντες καὶ ἄλλα καράβια καὶ ἡμπορῶν νὰ γράψουν εἰς τὸ Δοβλέτι ὅπου νὰ ἔλθῃ

σὰ ieau orz de la dumnealui, dar din alte județe până acum n'am nicio știre în ce mișcare se află.

M'am întâlnit și cu prea-slăvitul Nazir-aga, ca să-mi dea mână de ajutor pentru navlul caicelor, și în tot felul ne-am gândit să scădem din prețul ce avea să plătească anul trecut dumnealui Stolnicul Ioniță și n'a fost chip, de oare ce și înainte li se plătia câte douăzeci și trei parale chila, pe urmă li-au plătit câte douăzeci și șapte; mai ales găsesce cuvânt că încă e iarnă și caicele au nevoie de meremet și au cheltuieli grele, căci și anul acesta apele sânt puține și hambarele Isacei vin departe de șchelă și au mare greutate, și de aceea n'a fost chip să scădem din prețul de anul trecut, și s'a făcut hotărîre câte douăzeci și trei de parale chila, și au pus soroc de douăzeci de zile până se curăță ghețurile de pe Dunăre, dregând și ei caicele lor, și, viind sorocul, cu Dumnezeu îndată vom încerca atâtea caice câte se vor afla aici, dar deocamdată am închiriat magazine pentru ca, viind orzul, să-l descare.

Încă prea-slăvitul Nazir-aga trimete un raport către Înălțimea Ta, ca să mulțumească pentru orz, și a arătat la toate agalele din Brăila că a fost foarte mulțumit de Înălțimea Ta.

Încă am adus înainte eu, robul Tău, și poruncile Tale pentru reizi, și i-a spus și Slăvirea Sa unele ca acestea, apoi s'au adunat toți și au venit la robul Tău, cerând voie de a trece în partea Terii-Românești ca să cumpere zahereă orz; deci robul Tău li-a răspuns cele mie orânduie și abia i-am încredințat; apoi iarăși s'au adunat și au mers la prea-slăvitul Nazir-aga, și mult l-au apăsât; deci, văzând Slăvirea Sa că nu e chip să-i încredințeze, a chemat pe robul Tău și mi-a poruncit să arăt Înălțimii Tale să orânduiască județelor să li se dea puțin răgaz ca să cumpere orz, de oare ce aici se află până la cinsprezece corăbii și nu e chip să le păzească, și stârnește mare tulburare, mai ales că la deschidere vin și alte corăbii și pot serie la Devlet să vie o poruncă la Înălțimea

κἀνένα χιτάπι εἰς τῷ Ὑφός της καὶ εἰς τὴν Ἐνδοξότη του. Ἐτι μὲ ἐπρόσταξεν διὰ νὰ δόσω εἰς μερικὸς βεζήδες τσεκεραί διὰ νὰ ἀπεράσουν εἰς Βλαχία μὲ μαχανὲ φακὴς καὶ φασουλὸν, καὶ, ἂν ἤμπορέσουν ἔλ-ἀλτηντὰν νὰ ἀγωράσουν ὀλήγων κεχρί, ὅπου νὰ μὴν κοπίση κανένα φεσάτη ἕως νὰ λάβω πανέκλαμπρον προσταγὴν της.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα, τῶρα μὲ ἐφρόνα-ξεν ὁ ἐνδοξότατος Ἰσραήλ-πασιὰ Ἰμπρατλ-μουχατζής καὶ μὲ ἔδωσεν ἕναν καῖμὲν πρὸς τῷ Ὑφός της, λέγωντάς μοι καὶ λησανὲν ὅτι εἶναι νὰ κατεῖσι εἰς Ἰσραήλ, ὅμως πρωσμένη νὰ ἔλθῃ ὁ ὑψηλότατος Μαχμούτ-πασιάς ἔδω καὶ ἔπειτα νὰ σηκωθῇ, καὶ δαίεται τῷ Ὑφός της ὅτι νὰ κάμνεται ἕνα κερσίμοι διὰ τὰ μινῆα του, ἐπειδὴ καὶ τῶν ἔχουν ἡ μπακάλη-δες μονασεραί· καὶ μένῃ εἰς τὸ ἑλός της καὶ κερσίμοι της.

Ταῦτα μὲν, τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἴησαν θεόθεν πληστὰ καὶ πανευδαίμωνα.

[αψ]πη, Ἰαννουαρίου λα'.

Τῆς Ὑμετέρας θεοστέπτου Ὑψηλότητος ἐ-λάχιστως δοῦλος

Ἰωάννης Καπουκεχαϊα.

Ta și la Slăvirea Sa. Încă mi-a orînduit să dau la unii reizi teșcherea ca să treacă în Țara-Românească supt cuvânt de linte și fasole și, dacă vor putea supt mână să cumpere puțin orz, ca să nu să stârnească vre-o tulburare până să ieau prea-strălucita-Ți poruncă.

Prea-înălțate Doamne al mieu, acum mi-a spus prea-slăvitul Ismail-Pașa, muhafiz de Brăila, și mi-a dat o *caimeă* către Înălțimea Ta, spuindu-mi și din gură că e să meargă la Ismail, dar așteaptă să vie prea-înălțatul Mahmud-Pașa aice și apoi să plece, și se roagă de Înălțimea Ta să faci grație pentru lefile lor pe lună, căci îi încunjură băcanii; și rămâne la mîla și chere-mul Tău.

Acestea, iar prea-străluciții Tăi ani fie de la Dumnezeu prea-mulți și eu totul fericiți. [17]88, Ianuar 31.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu încununate prea-mic rob

Ioan capuchehaia.

CCX.

Un polcovnic și încă un boier către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre ocu-parea Orșovei de Imperiali și apărarea județului lor.

1788.

31 Ianuar.

† Ὑψηλότατε ἡμῶν Αὐθέντα,

† Μὲ τὸ δουλικόν μας φανερώνωμεν τὸ Ὑφός σας ὅτι κατὰ τὴν κθ' ἡν τοῦ τρέχοντος ἐφανερώσαμεν τῷ Θεοφρονήτῳ Ὑφεί της ὅτι τὸ παρελθὼν Σάββατον, εἰς τὰς τρεῖς ὥ-ρας τῆς ἡμέρας, ἐπάτησαν οἱ Νέμετσοι τὴν Ῥουτάβαν διὰ τὸ ὅποιον ἐκάμμεν ἀκριδὴν ἐξέτασιν, καὶ ἐφανερώσαμεν τὸ Ὑφός της μετὰ ταῦθα κάμνοντες ἐκ δευτέρου ἐξέτασιν, ἐπληροφορήθημεν ὅτι αὕτη ἡ ὑπόθεσις τρέχει οὕτως: ἀπὸ λαζαρέτο, Ζουπάνικον ὀνομαζό-μενον, εὐγγήεν ἕνας ὀφρικιάλος μαζὴ μὲ τὸν ὀρχομάνον, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ Σάντζον ἀν-τίρρυ εἰς τὸ κάστρον τοῦ Ἀδά, καὶ ἔστειλε καὶ ἐφώνασε τὸν κεχαϊά τοῦ Πασά μὲ καμ-πότους ἀγάδες ἐκεῖ, καὶ ἐδιάβασε τὸ φερμάνι ὅπου ἦτον νέμεττικον, καὶ, ἐρχόμενος ὁ ὀφ-ρικιάλος εἰς τὸ Σάντζον, καὶ ἀφ' οὗ τὸ διά-βασε τὸ φερμάνι, ἄρχισεν νὰ κσιπίσῃ ἡ τόμπα, καὶ ἔδωκε ἕνα γράμμα δουλομένων τούρκικον εἰς τὸν κεχαϊά τοῦ ἐκλαμπροτάτου Πασά, διὰ νὰ τὸ στείλῃ τὸν ὑψηλότατον Βιτόν-πασασίν, καὶ ἐπῆρσεν ἕνα σενέτι ἀπὸ τὸ χέρι του πῶς

† Prea-înălțate Doamne al mieu,

† Cu scrisoarea noastră supusă ară-tăm Înălțimii Tale că la 24 ale lu-nii eurent am raportat Înălțimii Tale pázite de Dumnezeu că, Sâmbăta tre-cută, la ceasurile trei din zi, au căl-ecat Nemiții Rușava; pentru care am făcut cercetare de aproape, și am ară-tat Înălțimii Tale; după aceea, făcând din nou cercetare, am aflat că această afacere umblă așa: din lazaret, ce se zice Jupanie, a ieșit un ofițer cu dra-gomanul, și au mers la Șanț, în față cu cetatea Ada, și a trimes și a che-mat chehaiaua Pașei cu câțiva agale acolo, și a cetit firmanul, care era nemțesc, și, venind ofițerul la Șanț, când a cetit firmanul, a început să ba-tă toba, și a dat o scrisoare pecetluită turcească acelei chehaiele a prea-stră-lucitului Pașă, ca s'o trimeată la înăl-țatul Pașă de Vidin, și a luat un sened din mâna lui cum că a primit

ἔλαβη τὸ σενέτι τὸ τούρκικον· ὁ ὁποῖος ὀφ-
φινσάλος διὰ ζωσῆς φωνῆς τοὺς εἶπεν ὅτι
προσταγὴν μετὰ τρεῖς ἡμέρας εἶναι νὰ εὐγούν
ἀπὸ τὸ κάστρον· εἰ δὲ καὶ θέλουν πόλεμον,
εἶναι ἑτοιμοὶ διὰ νὰ πολεμήσουν. Καὶ τότε
ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Δουνάδεως ἐγυροῦντισαν
ἕως ὀκτακόσιοι Νέμετσοι καὶ ἐμῆκαν μέσα
εἰς Ῥουσάδαν. Πρὸς τοῦτοις εὐγῆκεν ἕνας
λόγος ὅτι εἰς Μεσσίαν καὶ εἰς Ζουπάνικον
εἶναι ἑτοιμον στράτευμα τσσαράντα χιλιάδες,
καὶ θὲ νὰ κατεύουν κατ' αὐτὰ τὰ μέρη, καὶ
ἐσχωριστὰ εἶναι ἄλλαις 40 χιλιάδες ἑτοιμοί,
οἱ ὁποῖοι θέλουν κατεῦσι ἀπὸ τὸν Ὀλτον.
Καὶ οὕτω δὲν ἐλείψαμεν ἀπὸ τὸ νὰ φανερώ-
σωμεν τὸ Ὑψος σας· εἰ δὲ ἐδῶ ἄλλον τινὰ
βοηθὸν δὲν ἔχομεν, εἰ μὴ μόνον τὸν Καρα-
Μουσταφὰ π[ί]μ[υ]πασιν, ὁ ὁποῖος νύκτα τε καὶ
ἡμέραν μετὰ τὰ νεφέρια του φυλάττει τὸ κα-
δηληκὶ ὅσον τὸ δυνατόν, μαζὶ μετὰ τοὺς καπετα-
νέους τοῦ καδηληκίου. Πρὸς τοῦτοις δημοποιού-
μεν τὸ Ὑψει της, ἂφ' οὗ μᾶς ἦλθεν ὅτι ἀν προ-
σταγὴν διὰ νὰ κάμῃ ὁ π[ί]μ[υ]πασιν 200 νεφέ-
ρια, εἶχε στείλῃ εἰς τὸ Βιδόνι, εἰς κῆποιον Φετᾶ-
ἄγᾶ, ὁ ὁποῖος εἶχε 40 νεφέρια, διὰ νὰ ἔλθῃ
ἐνθάδε, καὶ ἔχθῃς τὸ δρόμον ἦλθε, καὶ, ἂφ' οὗ
ἔκρουσεν ὅτι οἱ 40 χιλιάδες ἔχουν νὰ κατεύῃ εἰς
αὐτὰ τὰ μέρη, ἐσυνώθη τὴν νύκτα καὶ ἔφυγε,
καὶ ἀνίσως καὶ ἔλθῃ εἰς αὐτὰ τὰ μέρη, νὰ μὴν
τὸν στέρξετε, ὡς ἀν ὁποῦ ἐφάνη ἀπειθής. Ταῦτα
μὲν δουλικῶς, τὰ δὲ ἔτη της Ὑμετέρας Ὑψηλό-
τητος εἴησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

1788, Ἰαννουαρίου 31.

Της Ὑμετέρας θεοφρονητοῦ Ὑψηλότητος
ταπεινοὶ δοῦλοι καὶ πρόθυμοι

... Μαργαρίτης πολκάδνικος.

(ἰνέα ο ἰσκάλιτρά.)

(Pecete neagră pe dos.)

senedul cel turcesc; care ofițer din viu
grain li-a spus că e poruncă a ieși
în trei zile din cetate; iar, dacă vreau
războiul, sânt gata de luptă. Și atunci
din partea Dunării au alergat până la
opt sute de Nemți și au intrat în
Rușava. Pe lângă acestea a ieșit o
vorba că la Meedia și la Jupanie e
gata oaste de patruzeci de mii și vin
spre acele părți, și osebit sânt alte
patruzeci de mii gata, cari se vor co-
borî de la Olt. Și astfel n'am lăsat
să arătăm aceasta Înălțimii Tale; iar
aici nu avem alt ajutor decât pe
Cară-Mustafă bimbaș, care noapte și zi
cu neferii lui păzește județul după
putință, împreună cu căpitaniul județului.
Pe lângă acestea arătăm Înălțimii Tale
că, de când ni-a venit a doua po-
runcă de a face bimbaș 200 de neferi,
trimesese la Vidin, la un Fetă-aga, care
avea 40 de neferi, ca să vie aici, și
ieri seara a venit, și, după ce a aflat că
acele 40 de mii au să vie în acele părți,
s'a ridicat noaptea și a fugit, și, dacă
poate să și vie în acele părți, să
nu-l primiți bine, căci s'a arătat
neascultător. Acestea cu supunere, iar anii
Înălțimii Tale fie de la Dumnezeu prea-
mulți și cu totul fericiți.

1788, Ianuar 31.

Al Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu
supuși robi și gata la slujbă

... Mărgărit polcounicul.

(ἰνέα ο ἰσκάλιτρά.)

CCXI.

1788,
5 Februar.

Alexandra Ipsilanti¹ către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cu trimeterea unei cereri.

† Ὑψηλότατε, εὐσεβέστατε καὶ μεγαλοπρε-
πέστατε Αὐθέντα καὶ Ἡγεμῶν πάσης Οὐγ-
ροβλαχίας.

† Τὴν Ὑμετέραν θεοφρονητοῦ Ὑψηλότητος
δουλικῶς προσκυνῶ καὶ τὴν ἑλαμπρὸν αὐτῆς
δεξιάν ταπεινῶς ἀσπάζομαι, τοῦ τῶν ὅλων ἁ-
γίου Θεοῦ δσόμεθα ὥπως περιφρουροίῃ καὶ
περιέποι τὴν αὐτῆς Ὑψηλότητος ὁγιά, ἄνθρωπον,
εὐθυμον, μακρόβιον καὶ ἀνωτέραν παντὸς ἐ-
ναντίου συναντήματος, μετὰ πάντων τῶν ἐφεσθῶν
αὐτῇ καὶ καταθυμίῳ ἀγαθῶν. Δὲν ἐλείψα καὶ

† Prea-înălțate, prea-evlavioase și prea-
mărețe Domn și Stăpânitor a toată Un-
grovlahia.

† Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
cu supunere mă închin și sărut smerit
strălucita dreaptă a Ta, ne rugăm de
cel sfânt a toate Dumnezeu să Te fie
și îngrijească pe Înălțimea Ta sănătos,
fără boli, bueros, întru mulți ani și mai
presus de toată întâmplarea protivnică,
împreună cu toate cele bune dorite și după

¹ O filex poate a lui Alexandru-Vodă.

ἤδη νὰ ἀποδώσω τῇ Ὑπερέρα Ὑψηλότῃ τὰς ὀφειλουμένας μοι προσκυνήσεις, ἐπομένως δὲ καὶ νὰ ἐρευνήσω τὰ περὶ τῆς εὐκατατοκίας μοι ἐκλάμπρου ἀγαθῆς ὕψους της, ἔτι δὲ ἄλλο ἀναγκαῖον εἶχων ἐκ τοῦ ἐμπεριεχομένου πιττακίου θέλει πληροπορηθῇ ἡ αὐτῆς Ὑψηλότης, καὶ παρακαλῶ θερμῶς, ἐπικάρψασα εἰς οἶκτον, νὰ ἐνεργήσῃ καὶ αὐτὸ κατὰ τὴν χριστομίμητον καλοκαγαθίαν.

Καὶ ταῦτα μὲν δορικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη παρὰ Θεοῦ ὅτι πλεῖστα εἰς καὶ πανευδαιμονέστατα.

αψπῆΨ, Φευρουαρίου ε΄.

Τῆς Ὑπερέρας Θεαφρουρήτου Ὑψηλότῃτος ἐλάχιστος δοῦλος

Ἀλεξάν[δρα] Ὑψηλάντη.

suflet. N'am lipsit și acum a da Înălțimii Tale cuvenitele mie închinăciuni, apoi să și cercetez ce privește foarte dorita mie, strălucită sănătate a Ta, încă și ce de nevoie mai aveam să aflu Înălțimea Ta vei afla din pitacul aici cuprins, și rog călduros, plecată cu lacrimi, să săvârșești și aceasta după bunătatea-Ți ca a lui Hristos.

Și acestea cu supunere, iar prea-strălucii Țăi ani de la Dumnezeu fie cât mai mulți și mai fericiți.

1788, Februar 5.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-mică roabă.

Alexandra Ipsilanti.

CCXII.

Nicolae della Gramatica, fost Serdar, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre paza hotarului și hoți.

1788,
10 Februar.

Ὑψηλότατε καὶ πολυχρόνιε ἡμῶν Αὐθέντα, δορικῶς προσκυνῶ.

† Κατὰ τὸ χρέος μου καὶ κατὰ τὰς ὕψηλās προσταγὰς, δὲν λείπω ἀπὸ τοῦ νὰ φανερώω συχνὰ εἰς τὸ Ὑψος της τὰ πάντα ὅλα πῶς ἀκολουθοῦν ἐδῶ. Εἰς τὰ σόνορα τὰ ἐδικὰ μας δὲν εἶναι καμμία ἐτοιμασία ἀκόμη ὥς τῶρα καμωμένη, παρὰ ἡ στράντζαις, ὅπου ἔγιναν διπλαῖς, μὰ μιλιέται πῶς ἡμέραν τὴν ἡμέραν προσμένουν νὰ καταδοῦν καὶ τῶρα ἄρχισαν τὰ χιόνια ἡμέραν τὴν ἡμέραν νὰ λιώνουν τῶρα ἀπεδῶ καὶ ἐμπρός: τυχαίνει νὰ εἶναι φύλαξις περισσοτέρα, καὶ ἄνθρωποι διὰ φύλαξιν ἐδῶ δὲν μένουν, πηγαίνουν εἰς τὴν Κραϊώδαν ἢ τρεῖς καπατανίαις· ὁ πολκόνικος καὶ οἱ ἄλλαις καπατανίαις τοῦ ἄρχοντος Σπαθάρη ἔχουν νὰ τοὺς στείλουν, ὥς λέγουσιν, οἱ ἄρχοντες ἰσπρατόνικοι. Ἐδῶ δὲν μένουν παρὰ ὀλίγοι, διὰ δοῦλευσιν τῶν ἄσπρων καὶ χρομέτια τῶν ἀρχόντων ἰσπρατόνικων, ὅπου στέλνονται ἔξω, καὶ, ἂν εἶχα ὥς πενήντα ἄνθρώπους ἐδῶ διωρισμένους σὲ λόγου μου, ἦ-θελα ἀκολουθῶ τὴν δοῦλευσιν καὶ φύλαξιν ὅπου ἄρχισα τῶρα, μόνον ἐγὼ πάλιν μὲ τοὺς ἐδικούς μου καὶ ποῦ ἔχω νὰ πρωτοφυλάξω. Καὶ ὅτι εἶναι τὸ ἔλεός της.

[1788.] Φευρουαρίου ι΄.

Νικόλαος Τελαγραμμάτικας
καὶ πρῶτην Σερδάρης.

† Κατὰ τὰς ὕψηλās προσταγὰς ἀκολούθησα ὥς τῶρα [] χρεωζόμενους εἰς ταγίτους καμαρί ποῦ κάθε ἡμέ-

Prea-înălțate și întru mulți ani trăiască Doamne al nostru, cu supunere mă închin.

† După datoria mea și după poruncile Tale înalte, nu lipsese a arăta adesea Înălțimii Tale toate câte s'au urmat aici. La hotarele noastre nu e până acum nicio pregătire făcută, afară de străji, care s'au făcut îndoite, dar au de gând ca din zi în zi să se coboare; și acum au început zăpezile din zi în zi să se topească de aici și înainte: poate să fie pază mai tare, și nu mai rămân oameni aici de pază, merg la Craiova cele trei căpitanii; pe polcovnicul și celelalte căpitanii ale dumisale Spătarului au să-i trimeată, cum spun, dumnealor ispravnicii. Aici nu rămân decât puțini, pentru paza banilor și treburile dumnealor ispravnicilor, cari se trimet afară, și, de aș fi avut ca la cinzeci de oameni aici orânduți la mine, aș fi urmat slujba și paza ce am început acum, dar eu iar eu ai miei și unde am a păzi întâiu. Și ce va fi mila Ta.

[17]88, Februar 10.

Nicolae della Gramatica
și fost Serdar

† După înălțatele-Ți porunci am urmat până acum [] de nevoie la ... cămării cari zilnic [] vin [], eu eu cin-

ραν [] ἰμβρινα [], ἐγὼ μὲ πεινήντα ἀνθρώπους ἐτριγύριζα μέρα νύκτα μὲ μεγάλην προθυμίαν καὶ φύλαξιν. Βλέποντάς με, ὅλοι ἐλάμβανον μεγάλην παρηγορίαν, ὅλοι οἱ καλοὶ ῥαγιάδες, ἐδῶ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν ἡ τσάρα, καὶ οἱ κακοί, ἂν εἶχαν σκοπὸν νὰ κάμουν κλεψικαίς καὶ τὰ συνεισμιμένα των ὡς ἄλλοτε, ἐφοβοῦνταν, διότι ἐδῶ δὲν ἔγιναν ἄλλην φορὰν πολλοὶ κλέπται, ἐπειδὴ καὶ εἶναι τὰ πλέον κοντὰ μέρη τὰ δυνά τῆς Θύγγαρίας, καὶ τοῦ δίνει χέρι τῶρα, ἐρχόμενος ἡ ὑψηλὴ προσταγὴ τῆς, εἰς ταῖς τρεῖς τοῦ παρόντος, διὰ νὰ ὑπάγουν ὅλοι εἰς Κραϊώθαν, οἱ ἄρχοντες ἱσπράθνικοι, λαμβάνοντες τὴν προσταγὴν, εὐθὺς τοὺς ἐδιώρισαν καὶ ὑπάγουν. Ἐσηκώσαμεν ταῖς στράντζαι καὶ φύλαξαι.

zei de oameni am început zi și noapte cu o mare grijă și pază. Văzându-mă, toți s'au mângâiat foarte, toți bunele raiale, aici înuntru și afară țara, și cei răi, dacă au avut scop să facă hoții și cele cu care sânt deprinși ca altă dată, s'au temut, de oare ce aici n'au fost altă dată mulți hoți, căci sânt cea mai mare parte lângă munții Ungariei, și li dă mâna; acuma, venind porunca-Ți înaltă, la trei ale lunii de față, ca să meargă toți la Craiova, dumnealor ispravniciei, luând poruncă, îndată i-au îndatorit și vin. Am scos străjile și pazele.

CCXIII.

1788,
10 Februar.

Mărgărit polcovnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre starea județului și ținerea Turcilor.

† Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Μὲ τὸ δουλικόν μου φανερώνω τὸ Ὑψος σας, ἀγκαλὰ καὶ οἱ δύο μας (ἴδιο) γράφωμεν κάθες ὑπόθεσιν εἰς ἓνα γράμμα δλάχικον, δὲν ἔλειψα ὅμως ὅπου νὰ τὴν γράψαι καὶ ὁ δουλός τῆς κατὰ μέρος, δηλαδὴ ὅτι σχεδὸν ὅλον τὸ καδελῆκι εὐρίσκεται εἰς ἀχαμνὴν κατὰστασιν ὁ δουλός σας ὅμως, καθὼς καὶ ὑπεσχέθην ἔμπροσθεν τοῦ Ὑψους σας ὅτι ἕως οὐ νὰ μὲ κάμουν κομάτια, δὲν παραδίδομεν, καὶ ἄμποτες ἡ εὐχὴ σας νὰ ἐγάλη τὸ πρᾶγμα σαλαμέτι, πρὸς τοῦτοις, Αὐθέντα μοι, τῶρα μὰς ἐπρόφθασεν ἓνα γράμμα ἀπὸ Κραϊώθαν, ὅτι φθάνει ἕως αὐρίου ὁ μπίμπασης· διὰ δὲ τὸν Καρᾶ-Μουσταφᾶ μπίμπασιν, τέσσαρες ἡμέρες καὶ νύκτας μὲ ὅλα του τὰ νεφέρια εἰμεθα στράζα, καὶ μὲ διάφορα παρακαλέματα καὶ μὲ δῶρα ἄσπρων τὸν ἐδαστάξαμεν ἕως τῶρα, διατὶ ἐγύρευαν τὰ νεφέριά του νὰ φύγουν καὶ νὰ τὸν ἀφίσουν, ἐπειδὴ, ἂν ἐφρευεν αὐτός, ἤθελε σπάση ὅλο τὸ τζαρσί¹⁾, καὶ διὰ τοῦτο ἐπάσχησα, καὶ τὸν ἐδάσταξα. Ἔως τῶρα μὲ τὴν εὐχὴν σας εἶναι εἰς τὸν τόπον του ὅλον τὸ καδελῆκι, καὶ τὸ παζάρη. Ταῦτα μὲν δουλικῶς, τὰ δὲ ἔτη τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος εἶχαν θεόθεν πλείστα καὶ πανόλεια.

1788, Φεβρουαρίου ι'.

Τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος

ὁποκλινῆς δουλός

Μαργαρήτης Πολυδόπουλος.

(Pecete neagră pe dos.)

† Prea-înălțate Doamne al meu,

† Cu smerita mea [scrisoare] arăt Înălțimii Tale că, de și noi doi înșine scriem orice afacere într'o scrisoare românească, n'am lipsit totuși să-Ți scriu și eu, robul Țău, eu de-amănnutul, că adecă aproape tot județul se află în stare slabă; dar robul Țău, cum am și făgăduit înaintea Înălțimii Tale, că, până nu ne vor face bucăți, nu ne dăm, și de ar scoate ruga Ta lucrurile la bun capăt, pe lângă acestea, Doamne al meu, acuma ni-a venit o scrisoare din Craiova că sosește până mâni bimbașa; iar, pentru Cara-Mustafă bimbașa, patru zile și nopți cu toți neferii lui stăm strajă, și cu deosebite rugăciuni și cu daruri de bani l-am sprijinit până acum, căci au căutat neferii lui să fugă și să-l lase, de oare ce, de ar fi fugit el, s'ar fi spart tot târgul, și de aceea am răbdat și l-am sprijinit. Până acum cu rugăciunea Ta e la loc tot județul, și târgul. Acestea cu supunere, iar anii Înălțimii Tale fie de la Dumnezeu foarte mulți și pe deplin fericiți.

1788, Februar 10.

Al Înălțimii Voastre supus rob.

Mărgărit polcovnicul.

¹⁾ Târgul-Jiului. V. memoriul meu, în *Mem. Academiei Române*, XXXIII, p. 214 și urm.

CCXIV.

Costachi Păharnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre lupta cu niște desertori veniți de la Mohilău.

1788,
21 Februar.

Υψηλότατέ μοι Αὐθέντα.

† Καθὼς καὶ χθές, διὰ τοῦ δουλικοῦ μου ἐφανέρωσα τῷ Ὑψί της ὅτι τοὺς διακοσίους πεντήκοντα ἐκείνους φεραρίδαις ἀπὸ Μοηλόβι ὁποῦ ἐπάτησαν εἰς τὰ χῶματά μας τοὺς ἐπιστρέψαμεν ὀπίσω, πέρνοντας καὶ τὰ ἄρματα τῶν μερικῶν, τοὺς ὁποίους καὶ τοὺς ἐδώσαμεν δρόμον εἰς τὴν Ἱπραίλαν σήμερον ὅμως, τὴν κα'ην, ἐφάνησαν ἄλλοι, διακόσιοι τὸν ἀριθμὸν, οἷτινες καὶ ἐπέρασαν ἀπὸ Φωξάνι, καί, μὴν ἡμπορώντες οἱ ἐκεῖ πσιολαγὰς νὰ τοὺς ἐπιστρέψουν ὀπίσω, ἐπίασαν τὸν δρόμον τοῦ Ῥημνίκου πέρνοντάς τους κατόπιν καὶ ὁ Φεηζι-ἀγάς, μὲ τὰ νεφέριά του ἀπὸ Φωξάνι, καί, ἐλθόντες ἐμπροσθεν δὴ ἄνθρωποι του, μᾶς ἐδῶσαν τὴν εἶδησιν διὰ νὰ τοὺς καρσιλανδίσωμεν, γινόμενοι ἓνα σώμα μὲ τὸν Φεηζι-ἀγάν.

Ὅθεν, καθαλίσας καὶ ὁ δοῦλός της, στήκαμεν πρὸς ὑπάντησιν αὐτῶν. Οἱ ὁποῖοι, καὶ φοβηθέντες νὰ ἐλθουν ἀπὸ τὸν τσαδέγιολοῦ, ἐπῆραν τὸ ὄρμάνι ἐπάνω πλησίον τοῦ Ῥημνίκου, καί, ἐμβαλόντες μέσα, ἐπίασαν μετερίζια. διὰ νὰ μᾶς κυπρίσουν, ἄν τοὺς ἐναντιωθῶμεν. Οἱ δοῦλοί της, καὶ κοδχαδίζοντες τους, τοὺς ἡύραμεν εἰς τὸ ῥηθὲν ὄρμάνι, καὶ κατὰ πρῶτον πηγαίνοντες ὁ δοῦλός της καὶ Τζεζαγισρλής μόνον μας πλησίον τους, τοὺς ἐσυμβουλεύσαμεν νὰ ἐπιστρέψουν μετὰ σὺγκαλά τους, ἐπειδὴ καί, ἄν δὲν ἐπιστρέψουν, ἔχομεν προσταγὴν νὰ τοὺς κυπρίσωμεν εἰς αὐτὸ δὲ τὸ μεταξὺ, ὁποῦ τοὺς ἐσυμβουλεύσαμεν, ἐκόπτισαν ἓνα σιζιλτι ἀπὸ τοὺς ἄλλους γιοδᾶσιδαῖς τους, οἷτινες ἦτον οἱ περυσότεροι παιζοί, οἱ δ' ἐπίλοιποι καθάλλα, καί, κάμνοντες ἀρχὴν νὰ μᾶς φωνάζουν: τὸ γιουρού, καὶ νὰ ῥίχνουν τουφέκια ἐπάνω μας, πιδόντες μετερίζι τὸ ὄρμάνι μας, καὶ βλέποντες ἡμεῖς ὅτι αὐτοὶ ἔχουν κακοὺς σκοπούς, ἐδαθρανδίσαμεν ὅλοι μας εἰς τὰ ἄρματα, καί, οὕτως, γενόμενου συγκαρτισμοῦ πολέμου μεταξὺ μας, ἐσκοτώθησαν δὴ ἀπὸ αὐτοὺς, τοὺς ὁποίους καὶ εὐθὺς τοὺς ἐφόρτισαν εἰς τὰ ἄλογα καὶ τοὺς ἐτράβιξαν μέσα εἰς τὸ ὄρμάνι, καὶ τέσσαρη ἀπὸ αὐτοὺς ἐλαθώθησαν καιρίως, οἱ δ' ἄλλοι, σκορπιζόμενοι ἔθυσαν καί, ἔθυσαν εἰς τὸ ὄρμάνι μέσα, ἐπίασαν καλλὰ μετερίζια, τόσον ὅπου οἱ δοῦλοί της, μὲ ὅλον τὸ τζεσαρέτι ὁποῦ ἐκάμαμεν εἰς μίαν ὥραν σχεδὸν διάστημα πολέμου, δὲν ἡμπορέσαμεν

Πρεα-ἐνᾶλτατε Δοαμνε αλ μieu.

† Ca și ieri, prin supusa mea [scri-soare] am arătat Înălțimii Tale că am întors înapoi pe acei două sute cinzeci de fugari de la Mohilău cari au călcat pă-mânturile noastre, luând și armele unora din ei, căroră li-am și dat drumul spre Brăila; dar azi, la 21, s'au arătat alții, două sute la număr, cari au și trecut de la Focșani, și, neputând beșlegii de acolo să-i întoarcă îndărăt, au luat calea Râm-nicului; luându-i apoi din urmă și Feizi-aga, cu neferii săi din Focșani, și viind de față doi oameni ai lui, ni-au dat știre să-i întâmpinăm, ca unii ce s'au făcut un trup cu Feizi-aga.

Deci, suindu-se călare și robul Tău, am ieșit înaintea lor. Cari, și temându-se să iasă din drum, au intrat în pă-dure sus lângă Râmnic, și, intrând în ea, au făcut metereze, ca să ne cioc-nească, dacă ne vom împotrivi lor. Robii Tăi, și gonindu-i, i-am găsit în acea pă-dure, și, la început ieșind eu, robul Tău, și Gezaerli singuri noi lângă ei, i-am sfătuit să se întoarcă de bună voie, de vreme ce, dacă nu s'ar întoarce, a-vem poruncă să-i lovim; dar, între a-cestea, când îi sfătuiam, s'a stărnit o gălăgie de la ceilalți tovarăși ai lor, cari erau cei mai mulți pedestri, iar cei-lalți călări, și, începând să ni strige: înapoi și să tragă cu puștile asupra noastră, făcând meterez pădurea noastră, și văzând noi că ei au scopuri rele, am alergat noi toți la arme, și, astfel, fă-cându-se încăierare de războiu între noi, au fost uciși doi dintre ei, pe cari în-dată i-au dus la cai și i-au întors în pădure, și patru din ei s'au rănit din vreme, iar ceilalți, împrăștiindu-se ici și acolo în pădure, au apucat bune me-terezuri, așa încât robii Tăi, cu toată vitejia ce am făcut într'un ceas de dăi-nuire a luptei, n'am putut la căpăt să-i scoatem din meterezele lor, căci și ca ploaia treceau gloanțele peste noi. Însă cu strălucita-ți rugă nu s'a

τελειώς νά τοὺς εὐγάλωμεν ἀπὸ τὰ μετερίζιά τους, ἐπειδὴ καὶ ἐροχιδὸν ἔτρεχαν τὰ κουρσοῦμια ἐπάνω μας. Μὲ τὴν ἑκλαμπρόν της ὅμως εὐχὴν δὲν ἐλαβώδη κἀνένας μας, ἐπειδὴ καὶ εἴχαμεν πιάσῃ τόπον πρόσφορον εἰς τὸ νὰ διαφεντεσθῶμεθα. Βλέποντες δὲ οἱ δοῦλοί της ὅτι δὲν ἤμποροῦμεν νὰ κάμωμεν κάμμειαν δουλειάν, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ ὡς ἀπληπισμένοι γουρουδίσαν ἐπάνω μας, ἐστοχάσθημεν νὰ τραδισθοῦμεν, ἐπειδὴ καὶ ὅλοι ὅλοι εἴμεθα μὲ τὸν Φερχί-ἀγά καὶ μὲ τὰ νεφερίά του καὶ μὲ τὰ ἐδικά μας ἐζήντα τουφέκια, τὰ ὅποια καὶ εἰς ἓνα τοιούτον ὁρμάνι δὲν ἤμποροῦσαν νὰ κάμουν δουλειά.

Οἱ ῥηθέντες λοιπὸν φεραρίδαις ἔπιασαν τὸν δρόμον τοῦ βουνοῦ καὶ κατεβαίνουν εἰς τὸ σὺνον τοῦ Ποζαίου περὶ τοῦ ὁποῦ καὶ ἔδωσα ὁ δοῦλός της εἰδῆσιν τοὺς εἰς Ποζαῖον ζαπίτας διὰ νὰ τοὺς ῥασκελίσουν καὶ αὐτοί, καὶ πέλικιμ τοὺς ἐμποδίσουν. Ἐρωτώντας ὁ δοῦλός της ἔναν ἀπὸ αὐτοὺς ὅταν ἀνταμώθημεν, ἀπὸ ποῦ ἔφυγαν, μὲ ἀπεκρίθη ὅτι ἀπὸ τὸ Μοηλόδι τῆς Πογδανίας, καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτοί, ἀλλὰ καὶ ἄλλον ἀσκέρι κατόπιν τους, οἷτινες καὶ ἔκαμαν ἐκεῖ ζορπαλίκι, καὶ λέγουσιν ὅτι ἐπαρалаδίσαν καὶ τὸν πέρμπασιν τους, καὶ ὁ ῥηθεὶς μίνμπασίς τους λέγουσι ὅτι νὰ ἦτον τοῦ Σελήμ-ἀγά Τιρνεβλί, ὁποῦ ἔχει τὸ Ὑφος της πλησίον της πέρμπασιν, καὶ ἦτον αὐτοὶ οἱ περισσότεροι Τιρνεβλίδες.

Ὅτως λοιπὸν ἠκολούθησεν, ἐφένδιμ, τὸ πρᾶγμα αὐτό. Καὶ προλαβόντως ἐπαρκαλάσσα τῷ Ὑψει της νὰ μοὶ σταλθοῦν ἄνθρωποι, ἐπειδὴ αὐτοὶ (sic) ἦ ἄλλα ἔχει τὴν δεσικατέζαν της, καὶ ὁ δοῦλός της ἔχω μεγάλον πόθον διὰ νὰ χόσω τὸ αἷμά μου χίνι-ἱκτιζαδὲ εἰς τὰς πανεκλάμπρους ἐκδοουλεύσεις τοῦ Ὑφους της, καὶ ἂν εἶχα κοντά μου ἑκατὸ καδάλλα, οὐχὶ μόνον τοιούτους φεραρίδαις ἐπέστρεφα, ἀλλὰ, ἂν ἠκούοντο καὶ τίποτε βολιντίριδαις καὶ ἐχθροὶ εἰς τὰ μέρη τῆς Πογδανίας, ὁποῦ συνορευόμεθα, μὰ τὴν ζωὴν της, ἐφένδιμ, νιγίετι τὸ ἔχω νὰ τοὺς κυπίσω τί νὰ κάμω ὅμως χωρὶς συμβοηθούς, ἐπειδὴ καὶ εἷς, οὐδεὶς, κατὰ τὴν παροιμίαν, καί, ὅταν δὲν φανεῖ ἡ δοῦλεύσις μου τώρα, πότε ἄλλην φορὰν θὰ φανῇ; Ταῦτα δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἴησαν θεόθεν ὅτι πλεῖστα καὶ πανευδαίμονέστατα.

αῖφπηΨ, Φευρουαρίου κα΄η.

Τῆς Ὑμετέρας θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος δοῦλος,

Κωστάκης Παχάρνικος.

ῥᾶνιτ νειουνὺν διν νοι, δε οαρε κε ῖι λυασεμ νν λοε ποτρίβιτ πεντρου ἀπάραρε. Cι, νᾶζᾶνδ ροβίι Τᾶι εᾶ νν πυτεμ φαε νιcio slujbă, cᾶci ῖι εῖ ca νίστε δεσπεράτι σᾶριαν λα νοι, νε-αμ γᾶνδιτ σᾶ νε ρετραγεμ, cᾶci εραμ σινγυρι σινγυρεῖ cu Feizi-aga ῖι cu neferii lui ῖι cu cele șaizeci de puști ale noastre, care într'o pădure ca aceea nu puteau face ispravă.

Cei arătați mai sus fugari au luat însă calea muntelui ῖi se coboară la hotarul Buzăului; pentru care am ῖi dat eu, robul Tău, știre zabetului din Buzău ca să-i întâmpine ῖi εῖ, ῖi poate să-i oprească. Întrebând eu, robul Tău, pe unul din εῖ la întâlnire, de unde au fugit, mî-a răspuns cᾶ din Mohilăul Moklovei, ῖi nu sânt numai εῖ, εῖ ῖi altă oaste turceacă după dᾶnșii, cari au ῖi făcut acolo zorbalăc, ῖi spun cᾶ au rugat ῖi pe bimbașa lor, ῖi acel bimbașa spun cᾶ era al lui Selim-aga de Târnova, care-l are înălțimea Ta aproape pe bimbașa, ῖi erau cei mai mulți Târnoveni.

Astfel a urmat, Doamne, acest lucru. ῖi dᾶunᾶzi am rugat pe Înălțimea Ta a mî se trimete oameni, cᾶci această margine își are *delicateța*, ῖi eu, robul Tău, am mare poftă să-mi vᾶrs sângele la nevoie pentru prea-strălucitele slujbe ale Înălțimii Tale, ῖi, dacᾶ aș fi avut lᾶngă mine o sută de cai, nu numai cᾶ pe fugari ca aceștia i-aș fi întors înapoi, εῖ, de s'ar fi auzit ῖi de ceva volintiri ῖi dușmani în părțile Moldovei, unde sântem vecini, pe viața Ta, Doamne, am poftă să-i bat; dar ce să fac fără ajutori, cᾶci unul e ca niciunul, cum spune zicala, ῖi, de nu se arată slujba mea acum, cᾶnd altă dată să se arᾶte? Acestea cu supunere, iar prea-străluciții Tăi ani fie de la Dumnezeu cᾶt mai mulți ῖi foarte fericți.

1788, Februar 21.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu pᾶzite prea-mic rob,

Costachi Păharnicul.

CCXV.

Chehaiaua Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre prădăciuni turcești și încurcăturile austriece cu regele Prusiei.

Pitești,
1788,
23 Februar.

Ἰψηλότατέ μι Αὐθέντι,

Σήμερα εἰς τὰς ὁκτὼ ὥρες ἔφθασα εἰς Πιτέστη τὸν τιφεικζήμπασι καὶ τὸν σάγ-κόλ-ἀγασοῦ, αὐριον τὸ πουργὸ μὲ τὴν εὐχὴν σας τοὺς ἔσκινδ εἰς Κουμπολόγκη μὲ διακόσιους ἥκοσι ἀτλήδες εἰς τζιαπούλη, ὁμῶς καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Κιηνέλε ὁμῶς θέλω ἔσκηρίσι. Καὶ τὸν ζαχηρὲ τους τὸν στήλαμε ἐχθές, καὶ σήμερα στήλαμε ἥκοσι καὶ ἥκοσι κηλῶ, διὰ νὰ μὴν ἔχουν πρόφασιν· τρία μπαργιάκια πήγαν σήμερα εἰς τὸ Κιηνέλη, καὶ θέλωμε κάμη ὅς καθὼς μᾶς φοτίσι ὁ Θεός. Ὁ Μπαχτατλὶς ἐχθὲς ἦλθε εἰς Πιτέστη μὲ 150 ἀνθρώπους, ἀποῦ ἀφάνησαν τὴν τζάρα, χαλάσαν καὶ γηνέες, ἀλλὰ οὐτε κάμη ἵταχάτι τὴν προσταγὴν σας, καὶ ἔχει σκοπὸν νὰ πηγένη ὁποῦ ἤχστε τῆς προάλεις τὸν προστάξῃ ἥσος καὶ νὰ σὰς τὰ φανέροσεν ὁ ἄρχων Σπαθάρης: τέτιη ἀνθρώπη μᾶς κάμουν χαλάστρα. Ὁ πεσλή-ἀγὰς τῆς Ἰαλομήτζας ἀκόμη δὲν ἔφθασεν: τὸ ἔτιον ἡ ἄργητα, μὲ τὸ νὰ εἶναι ἡ δρόμη χαλασμένη.

[17]88, Φεβρουάριη 23. Πιτέστη.

Τῆς Ἰψηλότι σας δοῦλος

Κετχουτὰς Σαλής.

Καθὼς ἀκούο, ὁ ἐχθρός μας ἔχη ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Προυσίας σηκλεῖ, καὶ μὴν ἔχειται κάμτην ἔνηαν ὅτι δὲν εἶναι κατὰ τὸ παρὸν εἰποτες· τὰ ὅσα ἤκουσα εἰς Βουκουρέσθη ὅλα ψεύματα. Ἦώρα ἔος δὲο ἡμέρες δὲν γράφο ἔος ὁποῦ νὰ κάμο καὶ ἐγὼ μὲ τὴν εὐχὴν σας τίς τέχνες μου ὁποῦ ἡξέσο· ἔλαβα τόρα καὶ τὴν προσταγὴν σας μὲ τὰ χαδαθήσια· ἄμποτες νὰ μᾶς ἁξίσι ὁ Θεὸς καὶ ἐμῆς νὰ σὰς γράφομε ὅμια.

Πρεα-ἱνᾶλῆτε Doamne al meu,

Αὐτὸν ὅτ ceasuri a venit la Pitești tufecibaşa şi sag-col-aga, mâne dimineata cu rugăciunea Ta fi pornesc la Câmpulung cu două sute douăzeci de călări pentru năvălire, tot așa din partea Căinenilor fi vom porni. Şi zahereaua li-am trimes-o ieri, şi azi trimetem două sute douăzeci de chile, ca să nu mai aibă motiv; trei steaguri au plecat azi la Căineni, şi vom veni cum ne va lumina Dumnezeu. Bagdadiul a venit ieri la Pitești cu 150 de oameni, cari au stricat țara, au stricat şi femei, dar nici nu se supun la porunca Ta, şi are de gând să meargă unde-i vei porunci; poate că ți-a arătat-o dumnealui Spūtarul: astfel de oameni ni fac stricăciune. Beşleaga Ialomiței încă n'a venit: pricina e zăbava, căci drumurile sânt stricate.

[17]88, Februar 23. Pitești.

Al Înălțimii Tale rob

Chehaiuua Salî.

După cum aud, duşmanul nostru are din partea Prusiei năcaz, şi să n'aibi nicio grijă, că nu e deocamdată nimic; câte le-am auzit la Bucureşti, toate sânt minciuni. De acum până în două zile nu scriu, până nu voi face şi eu cu rugăciunea Ta meşteşugurile mele ce le ştiu; am luat acum şi porunca Ta cu ştirile; de ni-ar da Dumnezeu ea şi noi să-Ţi scriem unele ca acestea.

CCXVI.

Chehaiuua Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cele ridicate la mănăstirea Argeşului şi încă una, şi despre soldații ce-i trebuie.

Pitești,
1788
28 Februar.

Ἰψηλότατέ μι Αὐθέντι,

Ἐχθὲς ἔλαβα τὴν ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου προσταγὴν σας καὶ ἐκατάλαβα τὰ ὅσα μὲ προστάξῃ διὰ τὰ δύο μαναστήρια, διὰ νὰ στήλο ἀνθρωπον καὶ νὰ σινάξω μὲ τσύτερι ὅτι καὶ ἂν ἔχει. Εὐθεὶς, τὴν ἡδιαν ὄραν, ἔστηλα ἀνθρωπον εἰς τὸ ἕνα μαναστήρι, Κούρτε-

Πρεα-ἱνᾶλῆτε Doamne al mieu,

Ieri am primit porunca Ta de la 25 Februar şi am înţeles câte-mi porunceşti pentru cele două mănăstiri, că să trimet om şi să adun cu tefter câte pot fi. Îndată, în ceasul acela, am trimes omi la o mănăstire, Curtea-de-Argeş, iar cealaltă mă-

ντί-Ἀρτίς, ἣ δὲ τὸ ἄλλο μοναστήρι τὰ ὅσα ἤχεν ὅλα τὰ ἔκαμεν ζάπτι ὁ ἄρχον Σπαθάρης, ἀνεψιὸς τῆς Ἑψηλότι Σας. Καὶ διὰ τζιαπούλη εἰς κάθε μέρος ἔστηλα ἀσκέρι καὶ προσμένο ὅρα τι ὅρα χαμπέρι. Ἐδὸ ἦταν καλὰ νὰ ἔχο πεζὸ ἀσκέρι καὶ πολλοὶ δλῆγγη ἀτλήδες, διατὶ δὲν εἶναι τόπος διὰ ἀτλήδων πολλόν. Δὲν προφθάνομε καὶ κριθάρι, ἀνγκαλὰ εἶναι τόσα ἀρζοχάλια ὁποῦ γράφο τὴν Ἑψηλότι Σας, καὶ δὲν ἔχο καμὶαν προσταγὴν περὶ αὐτοὺς τοὺς ματέδες.

[17]88, Φεβρουαρίου 28. Πητέστη,

Τῆς Ἑψηλότι σας δοῦλος

Κεχαϊὰς Σαλής.

(Pecete turcească de ceară roșie, pe dos.)

năstiri câte le avea toate le-a luat dumnealui Spătarul, nepotul Înălțimii Tale. Și pentru expediția în ambele părți am trimis oaste turcească și aștept ceas de ceas veste. Aici era bine să am ostași turei pedestri și foarte puțini ostași călări, pentru că nu e loc pentru mulți călări. Nu căpătăm și orz, de și sânt atâtea *argihaluri* (plângeri) ce le scriu Înălțimii Tale, și nu am nicio poruncă pentru aceste afaceri.

[17]88, Februar 28. Pitești.

Al Înălțimii tale rob

Chehaia Sali.

CCXVII.

1788,
1-Iu Mart.

Chehaia Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de provisiu și de pedestri, căci călării fug.

Ἑψηλότατέ μη Αὐθέντη,

Τὸ ὅσον στράτευμα ἐστάλη, παρακαλὰ νὰ μὲ στήλῃ τὸ κατὰστηχον, ἀπὸ πότε ἕως πότε εἶναι πληρωμένη καὶ ἀπὸ πόσα, διατὶ τοῦ Σελήμ-ἀγά ἡ ἀνθρωποι λένε ὅτι ἀπὸ δέκα γρόσια τὴν μῆνα. Θέλο κατὰστηχο ὁλονόν, διατὶ τοὺς στέλνο εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ζητοῦν λιουφέν, καὶ δὲν ἤξεύρο πρὸς πόσα νὰ τοὺς δόσο, καὶ ἀπὸ πότε τοῦ μπάς-μπεσλή-ἀγασοῦ ἦλθαν 30, ἐφῆγαν ἡ δέκα, ἔμειναν 20, λιπὸν τοῦ Μπεληνάσιογλου τοῦ μπάς-μπεσλή-ἀγασοῦ καὶ τοῦ Σελήμ-ἀγασὴ σερδέν-γισστήδες εἶναι ἐδὸ καὶ δὲν θέλουν νὰ πηγένουν εἰς τὸν πόλεμον, θέλουν τὴν λιουφέ τους· ἡ σερδέν-γισστήδες θέλουν νὰ γένουν τσεήχ. Ληπόν, ἄσπρα δὲν θέλο, μόνον ἀπὸ πότε εἶναι καὶ πρὸς πόσα νὰ τοὺς δόσο τὰ μηχανικά τους, νὰ μὴν προφασίζοντε, τὴν ὅπου ἔχομε κερὴν νὰ τοὺς στήλο καὶ αὐτοὺς κατόπιν ἡμῶν. Κριθάρι ἀκόμη αὔριον ἔχο καὶ τελίγη. Ληπόν, παρακαλὰ, νὰ μὴν σὰς κακοφανῇ διατὶ φηλονικὸ δίκα μὲ τὴν Ἑψηλότῃ σας κανένα νηζάμη δὲν βλέπο: κριθάρη δὲν ἔχομε ἀτλήδες στέλνυτε, πεζοὺς θέλο, καὶ αὐτὴ ἡ ἀτλήδες, ἐκὴ ὁποῦ πηγένουν, ἀντίκρη εἰς τὸν ἐχθρόν, πεζὴ γήγνουν. Ληπόν, δὲ εἶναι κριθὰ εἰς τόσα ἔξοδα, καὶ αὔριον, καθὼς τελίσει τὴν κριθάρη, ὅλη ἡ ἀτλήδες φεύγουν. Πεζή, Ἑψηλότατέ μη Αὐθέν[τη], πεζὴ καὶ εὐθηνὴ καὶ χρήσιμη! Ἐδὸ κάθε βίαν ἐκάμαμε διὰ κριθάρη, καὶ δὲν εἶναι, οὔτε ἐλπήδα εἶναι. Τὸ στράτευμα πεζό, ὅσον καὶ νὰ στήλετε, χρησιμὴ καὶ ἵταρὲς γίνετε,

Prea-înălțate Doamne al mieu,

Câtă oaste s'a trimis, mă rog să-mi trimiteți catastif, de când și până când e plătită și eu cât, de oare ce oamenii lui Selim-aga spun că de la zece lei pe lună. Vreau catastif întreg, căci îi trimet la războiu, și ei cer leafă, și nu știu câte cât să li dau și de când; au venit 30 de ai lui baș-bešli-aga, au fugit zece, au rămas douăzeci, dar ai lui Belinașoglu baș-bešli-aga și ai lui Selim-aga serdenghesdii sânt aici și nu vreau să mergă la războiu, vreau leafa lor; serdenghesdiii vreau să fie plătiți (?). Dar eu nu vreau bani, numai, de când sânt ei și câte cât să li dau ee li se curvine pe lună, ca să nu scoată înainte, acumă când avem prilej să-i trimet și pe dânșii după ajutor. Orz am încă mâni și se mântuie. De altfel, mă rog să nu Te superi că mă cert pe dreptate eu Înălțimea Ta; nu văd nicio orânduială: orz n'avem; trimiteți călăreți, eu vreau pedestri, și acei călăreți, cum vin aici, trec în față la dușman, se fac pedestri. Dar, de altfel, e păcat de atâtea cheltuieli, și, a doua zi, cum mântuie orzul, toți călăreții fug. Pedestri, prea-înălțate Doamne, pedestri, și iefteni și de folos! Aici ni-am dat toată silința pentru orz, și nu e, nici nu e nădejde. Oaste pedestră, oricâtă ai trimete, e de folos; e și economic, și se face și slujbă,

καὶ δουλιὰ γίνεσθε, καὶ οὔτε ἔμποροῦν νὰ φή-
γουν· καὶ εἶναι καλὰ νὰ μὲ ἀκούτε, διατι
βλέπω ἀπὸ τὰ χαρακίτι κανέναν δὲν ἔχετε νὰ
σᾶς βοηθῇ, καὶ ληποῦμε. 1000 γέμια χρηά-
ζοντε κάθε μέρα τώρα, ἥστερα παρα[πά]νο.
Πεζοῦς, ὑψηλότατέ μη Αὐθέντη, διατι ἐδὸ
εἶναι θοῦνδ καὶ ὅτι εἶναι ἡ προσταγή σας.

[1788], Μαρτίου α'.

Τῆς Ὑψηλότης σας δοῦλος

Κεχαγιάς Σαλής.

Ὁ μπίν-μπάσης Μπαγαταλῆς ἀκόμη κά-
θυστς εἰς Κούρτε-ντέ-Ἀρτζις καὶ δὲν ἔχει
σκοπὴν νὰ σικοθῇ· ἐρῆκε κριθάρη μπόλικο
καὶ φοιμὶ· τόσον ὅπου τὸν διάζο, κανένα χα-
κίτι δὲν κάμνη, καὶ δὲν ἔχει σκοπὴν διὰ τζια-
ποβλή.

(Pecete turcească pe dos.)

și nici nu pot să fugă; și e bine să mă
ascuți, căci văd din ce se petrece că n'ai
cine să te ajute, și-mi pare rău. 1000 de
iemuri¹ se cer pe zi acuma, pe urmă și
mai mult. Pedestri, prea-înălțate Doamne
al meu, pentru că aici e munte și pentru
că e și porunca Ta.

[17]88, Mart 1.

Al Înălțimii Tale rob.

Chehaia Sali.

Bimbașa Bagdadli încă mai stă la Curtea-
de-Argeș și nu are de gând să iasă; a
găsit orz destul și pâne; cât îl silesc,
nu face nicio mișcare, și n'are de gând
să năvălească.

CCXVIII.

Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre biruința lui
de la Câmpulung și furnituri.

1788,
2 Mart.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὴν ταπεινὴν μου δουλικὴν προσ-
κνήνην ἀνατρέπω τὸ θεοβοῦρητον Ὑψος της
ὅτι τὰ ἀπὸ κή'ης τοῦ παρελθόντος καὶ εἰς τὰς
κή'ης δύο ἑκαμπερα αὐθεντικά αὐτῆς γράμ-
ματα προσκυνητῶς ἔλαβον: τὸ μὲν διὰ τὰς χα-
ροποιὰς εἰδήσεις, τὸ δὲ περὶ τὸν ἀλόγων καὶ
ζαχιδέων, καὶ, κατὰ τὴν ἑκαμπερὸν της προσ-
ταγῆν, εὐθὺς ἐπέρασα ἀντίκλη καὶ ἐπήγα εἰς
τὸ χάκι-πάχι τὸν ὑψηλοτάτων πασιάδων, καὶ
εἰδοποίησα τόσον τὴν Ὑψηλότητά τους, ὅσον
καὶ τὸν ἐνδοξώτατον Ἰσνητῆρ-ἀγά καὶ τοὺς
ἐπιλοίπους ἀγάδες τοῦ σερχατίου τεδατουρέν
τὰς χαροποιὰς εἰδήσεις καὶ νικητήρια καὶ τὸν
ἀφανισμὸν ὅπου ἔκαμε τὸ στράτευμα τῆς Ὑ-
ψηλότητός της κατὰ τὸν ἐχθρῶν εἰς τὸ μέρος
τοῦ Κιμπολουγκίου εἰς τὸ Ρούκαλον, ὁμοίως
καὶ διὰ τὰ κεφάλια ὅπου ἔφεραν καὶ ἐστάλ-
θησαν ἀμέσως εἰς Βασιλεύουσαν, διὰ τὰ ὅποια
μεγαλοτάτην χαρὰν ἔκαμαν, λέγοντες: „Ἀλά-
μανέτ μπῆ! ντοστουμούς“, καὶ μὲ ἀπεκρίθησαν
ὅτι „Ἰνσαλάχ ἐγιάμ πιζήμδεη. ἐπειδὴ καὶ σὲ
ὅτι μέρος ἔδωξες κεφάλι: ἐχαλάσθη“.

Προσέτι, κατὰ τὴν πανέκλαμπρὸν της προστα-
γῆν ὅπου εἰς τὸ ἔτερον ἑκαμπερον γράμμα
μὲ προστάζει, εἰδοποίησα εἰς ὅλους καὶ διὰ τὰ
πενήντα ἄλογα τόπ-τῆσέκενικα ὅπου ἔκαμε τε-
περοῦ τὸ Ὑψος της εἰς τὸ σερχάτι τοῦ Βι-
δυνίου, διὰ τὰ ὅποια μεγάλην εὐχαριστίαν ἔ-

Πρεα-înălțate Doamne al meu,

† După smerita mea închinare supusă
aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu
păzite că am primit cu închinare cele
două strălucite scrisori domnești ale Tale
de la 23 ale lunii trecute și de la 28: una
pentru știrile aducătoare de bucurie, alta
pentru cai și zaherele și, după strălucita-
Ți poruncă, îndată am trecut în față și
am mers la *hachi-pachi* al prea-înălța-
ților Pași, și am înștiințat și pe Înălțimea
Lor, cât și pe prea-slăvitul Ienicer-Aga și
celelalte agale ale serhatului, vorbind despre
știrile de bucurie și biruințele și distru-
gerea ce a făcut oastea Înălțimii Tale contra
dușmanilor în partea Câmpulungului, la
Rucăr, și de asemenea și capetele ce au
adus și s'au trimis nemijlocit la Ța-
rigrad, pentru care au făcut cea mai mare
bucurie, zicând: „Slavă Domnului, ni e de
folos begul“, și mi-a răspuns: „să dea
Dumnezeu să ni fie amândorora izbândă,
de oare ce și o parte s'a arătat distrusă“.

Încă, după prea-strălucita-Ți poruncă
pe care în cealaltă strălucită scrisoare
mi-o orânduiești, am făcut cunoscut tu-
turora și pentru cei cinzeci de cai de ar-
tilerie pe care i-ai dăruit Înălțimea Ta ser-
hatului Vidinului, pentru cari mare bucurie

¹ Măsură.

δῆξαν πρὸς τὸ Ὑψος της, τὰ ὅποια τὰ ζητοῦν
 διὰ τὰ τοὺς σταλθοῦν ὀγλίγορα, μὲ τὸ νὰ εἶναι
 ἀναγκαῖα. Περὶ δὲ τοῦ σιταρίου καὶ τοῦ κρι-
 θarioy, κατὰ τὴν πανέκλαμπρον προσταγὴν
 ὁποῦ ἐστάλη πρὸς τὸν ἄρχ. καὶ μακάριον,
 ἄρχησε κατὰ τὸ παρόν, καὶ ἔρχεται νεῖσεστέ
 νεῖσεστέ, καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐλπίζω
 νὰ ἔλθῃ ὅλον, καὶ, τελειόνοντας, θέλω τὸ κάμη
 τσολήμι εἰς τὸ βασιλικὸν ἀμπάρι, καὶ νὰ πάρω
 τὸ σενέτι· διὰ δὲ τὸ ἄλεῦρι, εὐμενέστατέ μοι
 Αὐθέντα, ἀπὸ τὸ ὅσον ἔκαμα τσολήμι καὶ ἐ-
 πήρα τὸ σενέτι, δηλαδὴ πενήντα μία χιλιάδα
 καὶ ἐνικκόςαις ἐξήντα πέντε ὀκάδες, ἔκαμα
 τσολήμι καὶ ὁ δοῦλός της ἀκόμι ἄλλαις τρι-
 ἄντα ἑξή χιλιάδες καὶ τετρακόςαις ὀγδόντα
 ἑπτὰ ὀκάδες, καὶ εἶναι καὶ ἀπάνω, εἰς τὸν
 Τοσοῦν-ἄγά, διὰ τὰ φέρη, κατὰ τὰ ἄσπρα ὁποῦ
 ἔχει παρμένα, τριάντα μία χιλιάδα καὶ τρια-
 κοσίαις εἴκωσι μὴ ὀκάδες ὁποῦ συμποσύν-
 ται ὅλον ἑκατὸν δέκα ἐνέα χιλιάδες, καὶ ἐπ-
 τακοσίαις ἑβδομήντα τρεῖς ὀκάδες· διὰ τὸ ὁ-
 ποῖον ἔσφιξα τὸν Τοσοῦν-ἄγά διὰ τὰ φέρη
 μίαν ὥραν ἀρχήτερα, τὸ ὅσον χρεωστεῖ, καὶ
 μὲ ὑπεσχέθη ὅτι κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας νὰ
 τὸ τελειώσῃ. Προσέτι εἶχα καὶ ὁ δοῦλός της
 μερικὸν πειλοποιημένω, καὶ εἶναι διὰ τὰ ἔλθῃ
 καὶ αὐτῷ, καὶ γίνεται ὅλον ἕως ἑκατὸν πε-
 νήντα χιλιάδας μὲ τὸ ἄνωθεν, καὶ, ὅφ' οὗ τε-
 λειώσῃ καὶ αὐτῷ, ἀμέσως θέλω τὸ φανερώσῃ
 πρὸς τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της. Διὰ ἄλλου
 ἄλεῦρι δὲν εἶναι τρόπος ὁποῦ νὰ γένῃ ἀπὸ
 ἐδῶ, ἐπειδὴ καὶ κατ' οὐδέναν τρόπον δὲν ἀφί-
 νουν διὰ τὰ πάρωμε ἀπὸ τὸν ναχιγὲν τοῦ
 Βιδυνίου. Διὰ δὲ ταῖς σαράντα χιλιάδας ὀκά-
 δες ἄλεῦρι ὁποῦ εἶχα δώσει τὰ ἄσπρα τὸν
 Διστάρχα, καὶ μὲ ἔδοσαν τεσπερές της πε-
 ριλαθῆς αὐτῶν, διὰ τὰ τὸ κάμη τσολήμι εἰς
 τὸ βασιλικὸν ἀμπάρι, ὁ Διστάρχης μὲ αὐτῷ τὸ
 λαύσι, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν τὸ δέχονται κατ' οὐ-
 δέναν τρόπον οἱ ἐναποληθθέν[τες] ἄγᾶδες, τὸν
 ὁποῖον τὸν εἰκόσαν εἰς τὸ κάστρω ὡς χατ-
 νην, καθὼς καὶ προλαβόντως τὸ ἐφανερώνα
 πρὸς τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της, καὶ ἔμινε
 διὰ τὰ μὲ δώσουν τὰ ἄσπρα ἐπίσω καὶ νὰ
 πάρουν τοὺς τεσπερές τους. Διὰ τὸ ἐναπο-
 ληθὲν ἄλεῦρι, δηλαδὴ ταῖς ἑκατὸν πενήντα
 χιλιάδαις ὀκάδαις ἀπὸ ἐδῶ, Αὐθέντα μοι, δὲν
 εἶναι ἐλπίς ὁποῦ νὰ γένῃ, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἀ-
 φήνουν, τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὸ χυμέτι τοῦ
 Ὑψους της διὰ τὰ σταλθῇ, καὶ περὶ τούτου
 δὲν ἔλειψα εἰς τὸ νὰ τὸ φανερώσω πρὸς τὸ
 θεοφροῦρητον Ὑψος της, ἐπειδὴ καὶ τὸ ζητοῦν
 μὲ εἶαν διὰ τὰ γένῃ τσολήμι καὶ αὐτῷ εἰς τὸ
 βασιλικὸν ἀμπάρι.

au arătat către Înălțimea Ta, pe cari
 [cai] cer ei să se trimeată răpede,
 pentru că sânt de nevoie. Iar pentru
 grâu și orz, după prea-strălucita po-
 runcă ce s'a trimes către dumnealui
 Caimacamul, a început acum, și vine
 puțin câte puțin, și în aceste zile nă-
 dăjduiesc să vie tot și, isprăvindu-se, îl
 voi du da la hambarul împărătesc, și să
 ieau sinetul; iar pentru făină, prea-
 bine-voitorul meu Domn, de cât am
 dat și am luat sinetul, adecă cinzeci
 și una de mii și nouă sute șizeci și
 cinci de ocă, am dat eu, robul Tău,
 încă alte treizeci și șase de mii și
 patru sute optzeci și șapte ocă, și sânt
 și sus, la Tosun-Aga, ca să ducă, după
 banii ce luase, treizeci și una de mii și
 trei sute douăzeci și una ocă, care la
 un loc fac o sută nouăsprezece mii și
 șapte sute șaptezeci și trei de ocă; pentru
 care am strâns pe Tosun-Aga ca să le
 ducă un ceas mai degrabă, cât e dator,
 și mi-a făgăduit că în aceste zile chiar
 o va săvârși. Încă am avut și eu, robul
 Tău, ceva făgăduit (?), și e să vie și
 acela, și se face cu totul până la o
 sută cinzeci de mii cu cele de mai sus,
 și, îndată ce se va fi isprăvit și acesta,
 nemijlocit o voi arăta Înălțimii Tale
 de Dumnezeu păzite. Pentru altă făină
 nu e chip să vie de acolo, de oare ce
 în niciun chip nu lasă să luăm din
 Ținutul Vidinului. Iar pentru cele pa-
 truzeci de mii de ocă de făină cedasem
 banii lui Dizdar-Aga și mi-au dat teș-
 cherele pentru primirea lor, ca să-i
 depun la hambarul împărătesc, dizda-
 rul cu aceasta le va lua, pentru că nu-l
 primesc în niciun chip agalele lăsate,
 pe care l-au băgat în cetate ca hain,
 precum și înainte am arătat-o Înălțimii
 Tale de Dumnezeu păzite, și a rămas
 să-mi dea banii înapoi și să-și iea teș-
 cherelele. Pentru făina lăsată, adecă u-
 cele o sută cinzeci de mii de ocă de
 acolo, Doamne al meu, nu e nădejde
 să fie, căci nici nu lasă, ceia ce rămâne
 la voia Înălțimii Tale a se trimete, și
 pentru aceasta n'am lăsat să nu o arăt
 Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, căci
 le iau cu sila ca să se predea și acelea
 la hambarul împărătesc.

Ταῦτα μὲν δουλικῶς, τὰ δὲ ἔτη τῆς Ὑμε-
τέρας θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος εἴησαν θεό-
θεν πλείστα καὶ πανευδαίμονα.

[αφ]πη', Μαρτίου 6'.

Τῆς Ὑμετέρας θεοσητήρητου Ὑψηλότητος,
ἐλάχιστος δοῦλος.

Αcestea cu supunere, iar anii Înălțimii
Tale de Dumnezeu păzite fie de la Dum-
nezeu prea mulți și cu totul fericiți.

[17]88, Mart 2.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite.

Prea-mic rob.

CCXIX.

Cheheiaua Sall către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre o expediție la
Câineni, ajutoare turcești și lipsa de orz.

1788,
2 Mart.

Ὑψηλότατέ μοι Αἰθέντα,

Τὸ ἀσκέρι ὁποῦ ἔστιλα εἰς τὴ Κουινένη διὰ
τζιαπούλι ἤστερα ἀπὸ τὸν πίνπασι Μπαγ-
τατλή, ἡ ὁπήη μὲ ἔστηλαν ἄνθρωπον καὶ μὲ
φανερώνον ὅτι ἀπὸ Κιῦνένη ὁ ἐχθρὸς ἐφυγεν
καὶ τὰ τόπια τοῦ πήρεν, καὶ οὔτε φένετε, οὔτε
ἀκούετε, οὔτε εἰς τὰ σινωρά μας, οὔτε εἰς τὰ
σινωρά του. Ὅθεν, διὰ τὴν μὴν κατξιδίσουν
τὸν ῥαγιά τοῦ λόκου, ὅς καθὼς ἀποκρίθηκαν
καὶ ἡ αἰο προκαλάπη μαζὴ μὲ τοὺς λακουί-
τόρους ἀπὸ Κουινένη, ὅτι τὰ τοὺς κρατίζουν
καὶ τὰ στήλομε ἄλους ἀνθρώπους, καὶ, ἂν ἡ-
θελε φανῇ ἐχθρὸς ἡ εἰς τὰ σινωρά μας ἡ εἰς
τὰ σινωρά τους, τὰ τοὺς κρεμάσο, ἡ ὅτι πεδία,
καὶ, ἂν θέλομε τὰ τοὺς κάμομε, ὅθεν ἔκαμαν
νέτε αὐτῇ, ὁποῦ ἔστειλα ἤστερα ὅλη μαζή, ξε-
χοριστὰ ἀπὸ τὸν Μπαγτατλή, τὰ πηγένουν
ἐχθὲς εἰς τὸ μαναστήρι τῆς Κόζιας, καὶ ὅτι
ὁσοὶ ὁ Θεός· μὲ αὐτὸ τὸ νέτε κήμισαν ἐχθὲς·
ἡ δὲ ὁ Μπαγτατλής κάθετε εἰς τὸ Κούρτε-
ντε· Ἀρτζις χορίς τὰ ἔχει κανέναν σκοπόν. Διὰ
τζιαπούλη καὶ διὰ πόλεμον ἤλθαν καὶ δύο
σερδενγαστή-ἀγάσου ρουφτζουκλίδες.

[17]88, Μαρτίου 6'. Πητέστι.

Τῆς Ὑψηλότι σας

δοῦλος· καιχαριάς
Σαλῆς.

Αὐτῇ ἡ αἰο σερδενγαστή ἀγαλαροῦ ρουφ-
τζουκλίδες, ὁποῦ γράφετε πὸς εἶναι 80, ἡ ὁ-
πή εἶναι 34, αὐτῇ ἡ ἡδὴ τοὺς λέν 45, καὶ
πέρνο διὰ 45 ταῖνια καὶ κριθάρι· ὅμως τὸ
κριθάρι πλέον ἐτελίσουν καὶ δὲν ἡξέσῃρο τί τὰ
κάμομε· τέτιο ντζαμσουζλοῦνι χορίς ζαχρέν,
ὁποῦ γράφο τόσες φορὲς καὶ δὲν μὲ γράφετε
τελὶος διὰ κριθάρι, ἀπορὸ τί εἶναι τὸ ἔτιον·
προφθάστε κριθάρι, διατὶ καὶ ἀπὸ Ἀρτζις καὶ
ἀπὸ Κουμπουλόγκι καὶ ἐδὲ εἰς τὸ Πητέστη
ἀπὸ ἐμένα θέλον ὅλε αὐτῇ κριθάρι, κριθάρι,

Prea-înălțate Doamne al mîeu.

Oastea ce am trimes la Câineni pen-
tru năvălire după bimbașa Bagdadli,
cari mi-au trimes om și-mi arată că
de la Câineni dușmanul a fugit și și-a
luat tunurile, și nici se arată, nici se
aude, nici la hotarele noastre, nici la
hotarele lui. Deci, ca să nu strice ra-
iaua locului precum au răspuns și cei
doi pârcałabi, cu locuitorii din Câineni,
că să-i stăpânească și să trimetem alți
oameni, și, de se va arăta dușman, sau
la hotarele noastre sau la hotarele lor,
să-i spânzure, sau și copiii (?), și, dacă
vrem să li-o facem, de unde au făcut
scop (?) ei, că am trimes apoi pe toți,
afară de Bagdadli, ca să meargă ieri
la mănăstirea Cozia, și ce va da Dum-
nezeu; cu acel scop s'au pornit ieri;
iar Bagdadli stă la Curtea-de-Argeș fără să
aibă vre-un scop. Pentru năvălire și pentru
războiul au venit și doi serdengheșdi-agale
din Ruscine.

[17]88, Mart 2, Pitești.

Al Înălțimii Tale

rob chehaie
Sall.

Acele două agale serdengheșdi din Rus-
ciuc, care scriu că sânt 80, iar ei sânt 34,
ai lor chiar abia 45, și fac tainuri și
orz pentru 45; dar orzul s'a isprăvit
și nu știu ce să facem; atâta neorân-
duială fără zahereă, ce o scriu de
atâtea ori și nu-mi scrieți hotărât de-
spre orz, nu înțeleg ce poate fi pri-
cina, și trimeteți orz, căci și de la Argeș
și de la Câmpulung și aici la Pitești
de la mine vreau ei toți orz, orz, orz.

κριθάρι. Ὑψηλότατέ μι Αὐθέντι, γιουλάφῃ εἶναι, καὶ εὐδρίσκομε, ὅμος δὲν τὸ θέλουν. Καὶ ὅτι εἶναι ἡ προσταγή σας.

(Pecete turcească.)

Prea-înălțate Domn al meu, ovăș este, și aflu, dar nu-l vreau. Și ce va fi porunca Ta.

CCXX.

1788,
3 Mart.

Chehaiaua Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre știrile de la Nemți și lipsa de provizii.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

Ἀπόψε, εἰς τὰς πέντε ὥραις, ἔφθασαν αὐτὰ τὰ τρία νεφέρια ἀπὸ Κούρτε-ντί-Ἀρζις, ἀπὸ τὸν Μπαγτατλή καὶ ἀπὸ τὸν Τζιάφο, καὶ ἀπὸ τὸν μπελούκ-μπα[σῆ] τοῦ Μπελενάσιογλου, τρία νεφέρια, τὰ ὅπια ἤφεραν ἕναν σουρουτζήν, ὁ ὅπιος, μὲ αὐτὰ τὰ γράμματα ἔρχονταν εἰς Κούρτε-ντί-Ἀρζις, τέσσαρες ὄρες μακριά, τὴν ἔπιασαν καὶ τὸν στέλνουν εἰς τὴν Ὑψηλότι σας. Εἰς τὸ Κιϊνένη εἶναι τριακόσι Νέρμτζη καὶ ἡ ἐδική μας δὲν πῆγαν καταπάνου τους· ἦταν νὰ πηγένον καὶ δὲν πῆγαν, καὶ ἀπὸ τὰ γράμματα τὸν Νέρμτζον θέλητε καταλάβῃ κάθῃ μαδέν· εἶναι καὶ γαζέτες, τῆς ὁπλῆς ὅλες τεκμηλέηλεν τῆς βοῦλοσα. Ἐχθὲς ἦλθεν τοῦ Λήπκα-άγασοῦ ἄνθρωπος, ὁ ὅπιος εἶναι εἰς Πητέστη, καὶ μὲ ἔπεν ὅτι ὁ ἐχθρὸς τραδῆχθη-κον καὶ δὲν φένστε, οὔτε τὰ τόπια του φένοντε. Τώρα βλέπο ἄλλες ἡδίστες καί, καθὼς μὲ ἤπον, αὐτὸς ἔτζη καὶ ἐγὼ φανέροσα τὴν Ὑψηλότι σας καὶ βλέπο ὅπου εἶναι καντζικλήκια, καὶ ὁ ἄνθρωπος του εἶναι εἰς Πητέστη ὅπου μὲ ἤπεν τιοῦτις λογῆς. Ὑψηλότατέ μι Αὐθέντι, ἀπὸ τὸν Βλάχον ἡθεδόνεσθε ὅλα καταλεπτὸς, ἐπειδὴ καὶ εἶναι ἀπὸ Κιϊνένη καὶ ἡξέρη ὅλλα· ἐγὼ τώρα ἔμαθα πολὰ καὶ ἐξήπνησα αὐτοὺς ὅπου στέλνομαι εἰς τζιapoύλη· ἄλλα βλέπουν καὶ ὅλα μὲ γράφουν.

[17]88, Μαρτίου γ', τὸ πουρνό, τοὺς ἐσζίνησα.

Τῆς Ὑψηλότι σας δοῦλος: καχαγιάς
Σαλῆς.

Ἐδῶκα στὸ χέρι τὸν Κονσταντῖνο μπελιούκ-μπασι¹ καὶ τὸν καπητάν Θεοδόσι, τοὺς ὁπλίους τοὺς ἔχω εἰς φήλαξιν καλὴν, διὰ νὰ μάθο καταλεπτὸς τὲς ὑποθέσεις, καὶ τότε τοὺς στέλνω, κάμνοντας τακίρι καὶ τὰ πάντα. Ὁ ἡγοῦμενος τοῦ Ἀρτζις εἶναι εἰς τοὺς Νέρμτζους· ἐκὴ βρήκατε, ὅς καθὼς θέλετε πληροφορηθῇ ἀπὸ τὸν Βλάχον. Τὸ κριθάρι σήμερα τελιόνη καὶ ἀσκέρι ἔρχεστε· τί θὰ νὰ κάμουμε ἀπορό· καθὼς μανθάνο ἀπὸ τὰ μενζήλια, εἰς τὴν ὁρόμον σὲ

Prea-înălțate Doamne al meu,

Aseară, la cinci ceasuri, au venit cei trei neferi de la Curtea-de-Arges, de la Bagdadli și de la Ciafo, și de la buluc-bașa lui Belenaș-oglu, trei neferi, cari au adus un surugiū, care, cu acele scrisori venind la Curtea-de-Arges, cale de patru ceasuri, l-au prins și-l trimet la Înălțimea Ta. La Căineni sânt trei sute de Nemți, și ai noștri n'au mers asupra lor: erau să meargă și n'au mers, și din scrisorile Nemților vei afla orice lucrū; sânt și gazete, pe care toate, talmăceite (?), le-am pecetluit. Ieri a venit un om al Agăi lipcanilor, care e la Pitești, și mi-a spus că dușmanul s'a retras și nu se arată, nici nu se văd tunurile lui. Acuma văd alte știri și, cum mi-au spus, așa le arăt eu acum Înălțimii Tale, și văd cum că sânt înșelăciuni, și omul lui e la Pitești, care mi-a spus astfel de vorbe. Prea-înălțate Doamne al meu, de la Român Te vei încredința de toate cu de-amănuntul, căci și e de la Căineni și știe toate; eu acum am aflat multe și am priveghiat pe cei ce-i trimet spre a năvăli: altele le văd și altele mi le scriu.

[17]88, Mart 3, dimineața, i-am pornit.

Al Înălțimii Tale rob: chehaiaua

Sali.

Am pus mâna pe Constantin buluc-bașa și pe căpitan Teodose, pe cari-i am în pază bună, ca să aflu cu de-amănuntul trebile, și atunci îi trimet, făcând raport și despre toate. Eguemenul de Arges e la Nemți; aici se află, cum vei afla de la Român. Orzul acum se isprăvește și oaste vine; ce să facem nu știu; după cum aflu de la menziluri, în niciun loc pe cale n'au văzut orz să vie de la Pitești, și

¹ Șters: πολυδύναμο.

κἀνένα μέρος κριθάρι δὲν ἦδαν νὰ ἔρχεσθε εἰς Πητέστη, καὶ δὲν ἤξεύρο πὸς ἔχο νὰ κάμω. Διὰ τὰ ἄλογα ὁποῦ μὲ προστάζετε μισρικὰ νὰ στέλω καὶ μισρικὰ νὰ κρατήσω, αὐτὰ ὅλα εἶναι 15, καὶ εἶναι τάχα μικρά, τὰ ὅπια τὰ ἔστηλα εἰς τὸν κάμπον, διατὶ εἶναι ἄχρηστα καὶ μικρά καὶ ἀμάθητα.

(Pecete turcească. Pe plic:) Κατόπην ἔρχοντε ἡ τρεῖς μὲ τὰ γράμματα τὸν Νευτζὼν, ὡς καθὼς σὰς κάμω ἡφατὲν καὶ μὲ τὸν Βλάχον.

Παρακαλὸ νὰ ἔχομεν πρότον προσταγὴν καὶ ἡδέαν περὶ τὸν Νευτζὼν τὰ γράμματα, ἀνγκαλὰ καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὴν φόδον τοῦ τὰ κάμουν αὐτὰ τὰ γράμματα, διατὶ ἤκουσαν ὁποῦ ἦλθεν πολλὴ στρατεύμα κληπηλὴρ τί περηνόδια ἔχουν πάλη καὶ τί ψευτεῖς!

nu știu cum să fac. Pentru caii ce-mi orânduiești pe unii să-i trimet și pe alții să-i țin, ei de toți sânt 15, și sânt mânji miei, pe cari i-am trimes la câmp pentru că sânt fără folos și miei și ne-deprinși.

Pe urmă vin cei trei cu scrisorile Nemților, cum îți fac lămurire și cu Românul.

Mă rog să avem întâiu poruncă și știre despre scrisorile Nemților, de și și ei de frica lor ce au, fac scrisorile acelea, pentru că au aflat că a venit multă oaste; cine știe ce cursă au iar, și ce minciuni!

CCXXI.

Chehaiava Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre neregula în plata oștii.

Υψηλότατέ μοι Αὐθέντη,

Θεορίστε μὲ ὅλο προσταγές: τίς λογίς μὲ προστάζει καὶ τίς λογίς σὰς γράφουν; ληπὼν μὲ αὐτὲς τὲς προσταγὲς τί νὰ κάμω; Μὲ προστάζετε ὅτι νὰ μὴν τοῦς ὁδούου οὔτε ἕνα ἄππο, διατὶ πληρόθηκαν ἕναν μῆναν μπηρτάμεν τοῦ Χασάν μπουλοῦν-μπάτι τοῦ Πελενάσoglou διὰ τὸν Καρά-Ἀπί-ἀγά τοῦ Μιχτή-ἐρέντι Ἰνίμπολου τίποτες δὲν μὲ γράφετε πανταλός· στοχασθῆτε καὶ αὐτὸς τί σὰς γράφη. Ληπὼν ἡ δουλιὰ μας εἶναι ὅλον διὰ τὰ μηχανικά καὶ διὰ κριθάρι· αὐτὰ κητάζουμε τώρα μὲ σιακριδίστες καὶ ἐμένα, καὶ δὲν ἤξεύρο τί νὰ κάμω: αὐτὸ εἶναι τὸ νιζάμη τὸν ἀκαρλήδον ὅσα ἄππο τὸν δίδετε, νὰ πέρνετε σενέτι ἀπὸ τοῦ χέρι τοῦ καὶ ἕνα σενέτι ἀπὸ πότε γράφθηκαν ἔως πότε εἶναι ὁ μῆνας τοῦ, καὶ νὰ μὲ τὰ στέλνετε, καὶ ὅνὰ γκιονὲ μὲ τὰ σενέτιά τοῦς νὰ τοῦς ἀποκρίνομε καί, ἂν ἔχουν νὰ πέρουν, τότε τοῦς δίδω χωρὶς νὰ σὰς δανητήσο. Ὅμως τώρα οὔτε ἤξεύρο, οὔτε μὲ γράφεται, οὔτε ἐκίνη ὁποῦ γράφουν δὲν ἤξεύρουν τί τοῦς γίνετε· ἀτζιμήπικα πράγματα βλέπω καὶ ληποῦμε τὸ νηζαμισιλήκη. Ὅμως, ἀποῦ σὰς γράφο τὸ γιολουντά, σὰς κακοφένετε ὅμως τὰ σοστά εἶναι εἰς τὸ πρότον δίσκολα, ὅμως σονοῦ ἐοῦτορ. Μὲ πρότον νὰ ἔχο εἰς ὅλο τὸ ἀκαέρι τέτια τσύτερικα τούρικα, διατὶ τὸ ἀκαέρι ὅλου μὲ τὸν λιουρὲ τοῦς ἔχει νὰ κάμη.

[17]88, Μαρτίου δ'. Πητέστη.

Τῆς Υψηλότης Σας δοῦλος

Κεχαγιάς Σαλής.

Prea-înălțate Domn al meu,

Te uită în două porunci: ce fel îmi poruncești și ce fel îți scriu ei; mai la urmă e ı aceste porunci ce să fac? Îmi poruncești să nu li dau niciun ban, pentru că s'a plătit o lună de bir (?) lui Hasan bulucbașa lui Belenaș-oglu; pentru Carâ-Abdî-aga al lui Mihî (?)-efendi de Ineboli nu-mi scrieți chiar nimic; cercetați și la dânsul ce vă scriu. De altfel slujba noastră e toată pentru lefi pe lună și pentru orz; de aceea mă îngrijesc eu acum; mă zăpăciți și pe mine, și nu știu ce să fac: aceasta e treaba ostașilor; ce bani li dai. să ieai sinet din mâna lor și un sinet de când s'a scris până când e luna lor, și să mi-l trimeteți, și pentru aceea și un cont (?) cu sinetele lor ca să li răspundem, și, dacă au să ieă, atunci li dau fără să împrumute de la Domnia Ta. Dar acum nici nu știu, nici nu-mi scrii, nici cei ce-mi scriu nu știu ce li se întâmplă; văd lucruri ciudate și-mi pare rău pentru neorânduială; dar, de oare ce-Ți scriu pe șir, Te superi; ei suma la început e grea, dar fie bun sfârșitul. La început să am în toată oastea astfel de tefteruri turcești, pentru că oastea toată cu leafa lor are să vie.

[17]88, Mart 4. Pitești.

Al Înălțimii Tale rob.

Chehaiia Sali.

Pitești,
1788,
4 Mart.

CCXXII.

Pitești,
1788,
4 Mart.

Chehaiaua Sall către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre lefile și aprovizionarea oștirii.

Ἰψηλότατέ μοι Αὐθέν[τα],

Ἰδοὺ ὁποῦ στέλνω καὶ τὸ ῥομέϊκο ἀσκέρι τὸ τευτέρι τον, καὶ ζητοῦν τὰ μηνιάτικὰ τον, καὶ διὰ τὸ ἄλλο τὸ ἀσκέρι τευτέρι νὰ μὲ στήλῃς διὰ νὰ ἤξούρω τί κάμω, ἀπὸ πότε ἕως πότε καὶ πρὸς πόσα· ὅμως ἡ ἔλσιψις τοῦ κριθαρίου μὲ σικισφίδισεν πολὴ καὶ παρακαλῶ νὰ προστάξῃς πάλιν, διατὶ ἐγὼ ῥοτό, τὰ μενζήλια ἔρχοντες, καὶ λέν ὅτι εἰς τὸν δρόμον κριθάρι δὲν εἶναι. Ὅθεν ἐγὼ πότε ἔχω κουσοῦρι ὅταν εἶναι ζαχρήδες καὶ γένη κουσοῦρι, πλὴν, ἀφοῦ δὲν ἔχω κριθάρι, τί ἔμπορὴ νὰ κάμω; Αὐτὸ ἔπρεπε εὐθὺς νὰ μὰς προφθάσῃς, διατὶ δὲν εἶναι σὰν ἄλλο· ἡ ἀτλήδες χορίς κριθάρι δὲν στέκοντες, καὶ παρακαλῶ νὰ μὴν σινχῆζῃς, διατὶ ἐγὼ πρέπη νὰ γράφο ἐκὼν ὁποῦ χρειάζῃς καὶ ἐκεῖνα ὁποῦ μὰς δίδι κεδέρι.

[17]88, Μαρτίου δ'. Πητέςτι.

Τῆς Ἰψηλότης Σας δοῦλος

Σαλῆς Κεχαγιας.

Prea-înălțate Domn al meu,

Iată că trimet și tefterul oștii grecești, și ei cer leafa lor pe lună, și pentru altă oaste să-mi trimeti tefter ca să aflu ce fac, de când până când și cât; dar lipsa orzului m'a supărat mult, și rog să hotărâți iarăși, pentru că eu întreb dacă vin poștele, și iată că pe cale orz nu esto. Deci eu am eusur când o zahereu și se face eusur, dar, dacă nu am orz. ce pot să fac? Aceia se cuvenia de-a dreptul să ni orânduiești, căci nu e ca alta; călăreții fără orz nu stau, și mă rog să nu vă supărați, căci eu trebuie să scriu de ce am nevoie, și ce ni stă în cale.

1788, Mart 4. Pitești.

Al Înălțimii Tale rob.

Sali Chihaiu.

CCXXIII.

1789,
8 Mart.

Ahmed-Aga, baș-bulucbașă, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre ostași cari au fugit.

Ἰψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

Μετὰ τὴν δουλικήν μου καὶ ἐδαφιαίαν προσκύνησιν ἀναφέρω τῷ θεοφρουρήτῳ Ἰψει τῆς ὅτι χθὲς μὲ ἔφυγαν μὲ τὴν ἀδειάν μου εἰκοσι πέντε νεφέρια, δίδωντάς τους καὶ τεσκερὲν εἰς τὴ χέρι τους, οἱ ὅποιοι αὐτοί, μὲ τὸ νὰ ἦτον ἀνάξιοι καὶ φάβεσθαι, δὲν ἔμπορεσαν νὰ κρύβουν μὲ ἄλλον τρόπον τὸν φόβον τους, παρὰ, προφασίζόμενοι ἄλλα καὶ ἄλλα, ἐζήτησαν νὰ ἀναχωρήσουν, καὶ δὲν ἠθέλησαν πλὴν νὰ ἀντιπαραταχθοῦν εἰς τὸν ἐχθρόν. Ὅθεν ὡς ἓνα τοιοῦτον ἄχρηστον στρατεύμα, μὲ τὸ νὰ τρώγουν ἐπὶ ματαίῳ τὸ ταῆγι καὶ τὸν λουφὲν τὸν βασιλικόν, μετρῶντας τὸ ἀμάρτημα τους, τοὺς ἔδωσα δρόμον. Ὅθεν δὲν ἔλειψα διὰ τοῦ παρόντος μου, μετὰ τὴν ταπεινήν μου προσκύνησιν, νὰ τὸ φανερώσω τῷ θεοφρουρήτῳ Ἰψει τῆς, καὶ ἐπομένως νὰ τὴν παρακαλέσω ὁποῦ τοὺς τοιοῦτους νὰ μὴν τοὺς δίδῃ πρόσωπον, ὥσθν ὁποῦ γίνεται κακὸν παράδειγμα καὶ εἰς τοὺς λοιπούς, μήτε νὰ τοὺς στείλῃ ἐδῶ, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐδῶ δὲν θέλουν γιγαλῶσθαι, ἀλλὰ ἄς τοὺς στείλῃ τὸ

Prea-înălțate Domn al meu,

Cu supunerea mea de rob și închinarea până la pământ aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că ieri mi-au fugit eu voia mea douăzeci și cinci de neferi, dându-li și teșcherele în mâna lor, cari aceia, nefiind vrednici și fiind fricoși, n'au putut ascunde altfel frica lor, decât, scotând înainte altele și altele, au cerut să se retragă, și n'au mai voit să se împotrivească dușmanului. Deci la o astfel de netrebnică oaste, care mănâncă degeaba tainul și leafa împărătească, chibzuind greșeala lor, li-am dat drumul. Deci n'am lipsit cu aceasta a mea ea, după smerita mea închinăciune, să arăt Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, și apoi să Te rog ca acestora să nu li dai față (*sic*), căci se dă un rău exemplu și la ceilalți, nici să-i trimeti aici, căci și pe urmă aici nu vor fi de folos, ci să-i trimeti Înălțimea Ta în altă parte, unde va fi nevoie de oaste, și atunci vei înțelege ce ipochimene sânt.

Ἦψος της εἰς ἄλλο μέρος, ὅπου ἤθελε εἶναι
χρεῖα στρατεύματος, καὶ τότε θέλει καταλάβῃ
εἰ ὅποιονενα εἶναι. Καὶ ταῦτα ταπεινῶς· τὰ
δὲ πανέκλαμπρα ἔτη τῆς Ὑψηλότητός της
εἰεν θεόθεν ὅτι πλείστα καὶ πανευδαίμονέστατα.

[αψ]πη', Μαρτίου 8.

Τῆς Ὑπετέρας Θεοστυρίτου Ὑψηλότητος
πρόθυμος εἰς τὰς προσταγὰς

Ἀχμέτ-ἄγὰς πᾶς-πουλούνιασης.

(Pecete turcească.)

Și acestea cu supunere; iar anii prea-stră-
luciți ai Înălțimii Tale fie dela Dumnezeu
cât de mulți și prea-fericiți.

[17]88, Martie 8.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
gata la porunci

Ahmed-Aga, baș-bulucbașă.

CCXXIV.

Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște Turci fugari.

1788,
8 Mart.

Ὑψηλότητέ μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὴν ἐδαφιαίαν μου δουλικὴν προσ-
κύνησιν ἀναφέρω διὰ τοῦ παρόντος μου τῷ
θεοφρονητῷ Ὑψει της ὅτι ἀντοὶ ὁποῦ φα-
νερώσει δὲ πᾶς-πουλούνιασης τῇ Ὑψηλότητί
της ἔφυγαν μὲ τὴν ἄδειάν του, διδωντάς τους
καὶ ἔγγραφον εἰς τὸ χέρι του, τοὺς ὁποίους,
ἂν' οὗ τοὺς σοῦλετιρδῆση ἡ Ὑψηλότης της,
θέλει πληροφωρηθεῖ εἰς πλάτος τὴν αἰτίαν
τῆς φυγῆς των. Ὑψηλότητέ μοι Αὐθέντα, τὸ
νὰ σταθεῖν πλέον εἰς τὸν ἰδιόν του ἀγὰ
εἶναι ἀδύνατον, ὡτὰν ὁποῦ ἐκρόωσεν ἡ καρ-
διά τους μὲ τσελιότητη· ὅθεν ἡ Ὑψηλότης
της ἄς προσταξῇ κατὰ τὴν αὐθεντικὴν της
θέλησιν. Ἐπάτριχα ὁ δοῦλός της νὰ τοὺς
καταπέσω ὁποῦ νὰ μὴν κάμουν ἕνα τοιοῦτον
κίνημα. Ὁμῶς δὲν ἐστῆθη τζαρές· εἶναι καὶ
ἄλλοι νὰ φύγουν ἀπὸ αὐτόν, τοὺς ὁποίους
τοὺς κρατῶ ἕως τώρα μὲ παντοίους τρόπους,
ὁμῶς τέλος πάντων θὰ ἀναχωρήσουν καὶ ἐκείνοι.
Ἐἰς τὸ ἔγγραφον ὁποῦ ἔχουν ἀντοὶ εἰς τὸ χέρι
τους ἐπάτριχα καὶ ὁ δοῦλός της τὴν βοήθειάν μου,
μὲ τὸ νὰ μὴν ἡμιπόρεια νὰ κάμω ἄλλοιῶτικα.
Ταῦτα δουλικῶς· τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη
εἰεν θεόθεν ὅτι πλείστα καὶ πανευδαίμονέστατα.

[αψ]πη'. Μαρτίου 8.

Τῆς Ὑπετέρας Θεοστυρίτου Ὑψηλότητος
ταπεινὸς καὶ ἐλάχιτος δοῦλος

Γεώργιος πρῶτος Σπαθάρης.

(In dos: pecete turcească.)

Prea-înălțate Doamne al mieu,

† După închinarea de rob până la pă-
mânt aduc prin cea de față a mea la
cunoștința Înălțimii Tale de Dumnezeu
păzite că aceia despre cari vorbește baș-
bulucbașa Înălțimii Tale au fugit cu voia
lui, dându-li și înseris la mână lor, pe
cari, după ce li va vorbi Înălțimea Ta,
vei afla pe larg pricina fugii lor. Prea-
înălțate Doamne al mieu, să mai stea la
însuși aga lor e cu neputință, căci s'a
răcit inima cu totul; deci Înălțimea Ta
să orânduiești după voia-Ți domnească.
Am încercat eu, robul Țău, să-i înduplec
să nu facă o astfel de mișcare, dar n'a
fost chip; sânt să fugă și alții de la el,
pe cari-i țin până acuma cu felurite mij-
loace, dar la urmă vor pleca și aceia.
Pe scrisoarea ce o au ei la mână lor am
pus eu, robul Țău, și pecetea mea, căci
n'am putut face altfel. Acestea cu supu-
nere; iar anii Țăi fie de la Dumnezeu
cât mai mulți, și foarte fericiți.

[17]88, Mart 8.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
supus și prea-mic rob.

Gheorghe întâiul Spătar.

CCXXV.

Sterie Portarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cele de nevoie la oaste.

1788,
Mart 9.

Ὑψηλότητέ μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὰς δουλικὰς καὶ ἐδαφιαίας μου
προσκυνήσεις ταπεινῶς ἀναφέρω τῷ θεοφρου-
ρήτῳ αὐτῆς Ὑψει ὅτι ὁ Μαστρονικολῆς ἐπι-

Prea-înălțate Doamne al mieu,

† După închinările de rob și până la
pământ ale mele cu smerenie aduc înain-
tea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că

μελεῖται, καὶ δουλεύουν ὅλοι οἱ σταλέντες, καὶ μετὰ δύο τρεῖς ἡμέρας σκαρώνεται πλὴν χρειάζονται τὰ ἐξῆς: νὰ ἔλθῃ ὁ Γιάννης καλαφάτης, ὅπου εἶναι εἰς τὸ κατὰ τὸ Γκιρ-γκιοβὸν καρλαχεύτζι, νὰ σταλθοῦν ἑπτὰ καν-δάρια σίδηρον, τὸ ὅποιον εἰς Βουκουρέστι ἂν δὲν εὗρεθῇ, εἰς τὸ 'Ρουκτζιούκι εἶναι, ὡς ἤκουσα, νὰ ἔλθουν δύο μπουργουτζήδες, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ Γαλάτζι, μαζὺ καὶ τὰ τρυπάνιά των καὶ ἄλλα των χρειώδη. Χρειάζονται ἔτι τέσσαρα κατάρτια, ὧν τὸ ἓν νὰ γυρίξῃ σπιθαμαῖς τέσσαραξιν τρουναῖς, καὶ νὰ εἶναι εἰς τὸ μάκρος πῆχες τριάντα δύο, καὶ τὰ λοιπὰ τρία νὰ εἶναι ἀπὸ τὰ τρία εἰς τὸ κατάρτι, ὅπερ εὐκόλως ἔρχονται τώρα ἀπὸ τὸ Γαλάτζι μετὰ τὰ εἰς 'Ισακτζαν καίτια· διὰ δὲ τὴν ἀρματωσίαν τῆς τῷ 'Υψος τῆς εἰσεέρσει. Ὅμως ἄσπρα νὰ σταλθοῦν, τόσον διὰ τὰ λιανικὰ ἔξοδα, ὅσον καὶ διὰ τὸν λουρὲν τους, διὰ νὰ μὴν ἀργοπορῇ, ὡς ἂν ὁποῦ ὁ Σαλῆ-ἀγάς δὲν ἄφησε μήτε ἄνθρωπον, μήτε ἔξοδα, καὶ τὰ ἔβλα, ὅλα καὶ σανίδια καὶ ἄλλα τὰ ἐφόρτωσα καὶ τὰ ἐπῆγα εἰς τὴν ἄκρην τῆς Τούνας, καὶ τοὺς ἔκαμα ἐκεῖ καὶ καλύδας καὶ δουλεύουν, καὶ νυχθήμερα περαστοῦμαι διὰ νὰ τελειώσῃ τὸ ὀγκιτωρότερον. Ἔτι φανερώνω τῷ 'Υψει τῆς, διὰ τὸν ἀπὸ Ζερνίτζαν Ζαχερέν, ὅτι ἐδέχθην ἕως τώρα σιτᾶρι κοιλὰ 424, ῥῶμι κοιλὰ 448· ἐξ οὗ ἐξελίγησα διὰ Βουκουρέστι σιτᾶρι κοιλὰ 254 καὶ ῥῶμι κοιλὰ 316· τὸν δὲ λοιπὸν τὸν ἔδωκα εἰς τὰ μαγαζιά, καὶ, ὅταν λάβω πανέλλαμπρόν τῆς προσταγῆν διὰ νὰ τὸν ἐκινήσω ὅπου προσταγῶ, θέλω ἀκολουθήσει μετὰ πάσης μου προθυμίας. Ὁ Ζαμπίτης Γκεζάερλης μετὰ ζητεῖ τὸν λουρὲν τοῦ παρελθόντος Φευρουαρίου, καὶ παρακαλῶ τὸ 'Υψος νὰ προστάξῃ νὰ σταλθῇ ὁ λουρὲς τοῦ διὰ 20 πεζοῦς καὶ 10 ἀτλήδες. Ταῦτα δουλικῶς.

αψπη', Μαρτίου θ'.

Τῆς Ὑμετέρας θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος καὶ ὑποκλινέστατος δοῦλος

Στέριος Πορτάρης.

Σήμερον ἤλθε μοι ἀπόκρισις ἀπὸ τὸν Τω-τρωνᾶν-ἐμινησῇ ὅτι δὲν εἶναι ἐλπίς διὰ ἀσ-κέρι νὰ μαζωχθῇ, μόνον ὁ μπεσληγάς λέγει νὰ τοῦ σταλθῇ γράμμα ἀπὸ τὸν Σελήμ-ἀγὰ Τήρνοβλην, καὶ νὰ ὁπάγῃ νὰ μάσῃ ἀσκέρι.

(Pecete neagră în dos.)

Mastronicoli se îngrijește, și slujesc toți cei trimeși, și după două, trei zile se pune la cale; decât au nevoie de cele ce urmează: să vie Iani calafatul, care e la vasele (?) de la Giurgiu, să se trimeată șapte cântare de fier, care, de nu se va afla la București, este la Ruseiuc, cum am auzit, să vie doi *burghiugli*, cari sânt la Galați cu burghiele lor și celelalte de nevoie. Mai sânt de nevoie încă patru catarge, dintre care unul să aibă în jur patru șchioape trunchete și să fie în lungime treizeci și doi de coți, și celelalte trei să fie de la trei la catarg, care ușor ar veni acum de la Galați cu caicele din Isaceea, iar pentru armarea lor Înălțimea Ta știe. Însă banii să se trimeată, și pentru cheltuieli mărunte, cât și pentru leafa lor, ca să nu zăbovească, de oarece Sali-aga n'a lăsat nici om, nici cheltuieli, și lemnele toate și scândurile și altele le-am încărcat și le-am dus în susul Dunării, și li-am făcut acolo și colibi, și slujesc, și zi și noapte mă trudesce să se mântuie cât mai degrabă. Încă vădesc Înălțimii Tale, pentru zahe-reaua de la Zimnicea, că s'au primit până acum grâu chile 424, orz chile 448; de când am plecat din București, grâu chile 254 și ovăs chile 316; iar restul l-am pus în magazie, și, când voi primi porunca Ta prea-strălucită, o să-l por-nesc; unde voi fi pus, voi urma eu toată graba. Zabetul Gezaerli îmi cere leafa trecutei luni Februar, și mă rog de Înălțimea Ta să orânduiești a se trimete leafa lui pentru 20 de pedestri și 10 călăreți.

1788, Mart 9.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-mic și prea-supus rob.

Sterie Portarul.

Azi mi-a venit răspuns de la eminul de Turtucaia că nu e nădejde ca oaste să se adune, numai beșleaga spune să i se trimeată scrisoare de la Selim-aga de Târ-nova, și să meargă să strângă oaste.

CCXXVI.

Sterie Portarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre corăbii, sosirea lui Ismail-Paşa şi nişte desertori.

1788,
15 Mart.

Υψηλότατέ μοι Αὐθέντα.

† Μετὰ τὰς δουλικὰς καὶ ἐδαφιαίας μοι προσκυνήσεις ταπεινῶς φανερώνω τῷ Θεοφρουρῷ αὐτῆς Ὡψι ὅτι τὸ ἀπὸ γ' ἔτος τοῦ τρέχοντος Μαρτίου πανέκλαμπρον αὐτῆς γράμμα προσκυνητικῶς ἔλαβον, ὅπερ εὐλαδῶς ἀναγνοῦς, ἔγνων τὰ ἐν αὐτῷ.

Περὶ τῶν τριῶν καταρτίων δοῦθ' ἔν προέγραψα μὲ σαφεινῶς περιγραφὴν ἰδοὺ ὅπου πάλιν ξαναγράφω: τὰ τρία κατάρτια νὰ εἶναι εἰς τὸ μπόι πρὸς εἴκοσι τέσσαρες πῆγες καὶ νὰ γυρίζη δὴν ἥμισυ πιθαμαίς.

Καὶ εἰς ὅσα προστάζομαι ὁ δοῦλός της ὁσέλω ἀκολουθήσει.

Ἦτι φανερώνω ὅτι ὁ ὑψηλότατος Ἰσμαήλ-πασσάς ἀπόψε ἐκόνευσεν ἐδῶ καὶ πηγαίνει διὰ τὸ Γκιργιοδον, καὶ εἰπέ μοι νὰ γράψω πρὸς τὸ Ὡψος της διὰ τὸν τριμηνιαῖον δλουζέν, νὰ τοῦ σταλθῇ.

Ἦτι τῇ φανερώνω ὅτι ἐχθὲς τὴν νύκτα ἦλθαν δὴν κηξινίνοδες, καὶ τοὺς ἐπιέσαμεν μὲ τὸν μπασλῆγαν, καὶ γυμνώνωντάς τοὺς ἀπὸ τὰ ἄρματα, τοὺς ἐδέσαμεν καὶ τοὺς ἐστειλάμεν εἰς τὸν Γκιργιοδον καπουκεχαγιάν διὰ νὰ τοὺς περάσουν ἀντίκρου εἰς τὸ κάστρον, καὶ ἔχομεν τὴν ἐννοίαν διὰ ὅλα. Ταῦτα δουλικῶς.

αψπηΨ, Μαρτίου 15.

Ἦς Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος δοῦλος

Στέριος Πορτάρης.

Μπουργουτζήδες¹ εὐρίσκονται καὶ εἰς τὸ Ἰμπραήλοδον.

(Pecete neagră pe dos.)

Prea-înălțate Doamne al meu,

† După plecăciunile mele supuse și până la pământ cu smerenie arăt Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că prea-luminata-Ți scrisoare de la 13 ale lunii de față, Mart, am primit-o cu închinare, pe care eu evlavie cetind-o, am cunoscut cele din lăuntru.

Pentru cele trei catarge de care nu ți-am scris mai înainte cu mai sigură descriere iată că iarăși îți descriu: cele trei catarge să fie în boiu de douăzeci și patru de coți și să aibă în jur două șchioape și jumătate.

Și la ce sânt orânduit robul tău voi urmă.

Încă arăt că prea-înălțatul Ismail-Paşa dăunăzi a sosit aici și merge la Giurgiu, și mi-a spus să scriu Înălțimii Tale pentru leafa pe trei luni, să i se trimeată.

Încă-Ți arăt că ieri noaptea au venit doi desertori, și i-am prins cu beșleaga și, desbrăcându-i de arme, i-am legat și i-am trimes la capuchehaiaua de Giurgiu ca să-i treacă în față la cetate, și avem și grijă de toate. Acestea cu supunere.

1788, Mart 15.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-umil rob.

Sterie Portarul.

Burghiugii se află și la Brăila.

¹ Pentru burghio.

CCXXVII.

1788,
15 Mart.

Catastih de otași ce sânt in județele Terii-Românești, cu leafa lor.

Κατάστιχον διὰ ὅσους ζαπιτάνους καὶ νεφέρια εἰρίσκονται εἰς δούλευσιν τῆς Τζαρας, τόσον εἰς τὰ καδιλίκια, ὅσον καὶ ἐδῶ εἰς Βουκουρέστι, καὶ πόσον ὁ λουφές των. αῖψη, Μαρτίου ις'.

Γρόσια	Ῥήμνικο.	Νεφέρια
110 ὁ Ῥάμνα, γιουνλέρ-ἀγάς	} τοῦ καδιλικίου εἰς Φοξάνι	76
450 εἰς 75 νεφέριά του πρὸς 6		
10 ὁ Βεσέλ ὁδ[άπασης] τοῦ Ῥημνίκου		3
120 { 50 ὁ Παῖπουδλου Μεχμέτ-ἀγάς	} εἰς Φοξάνι	8
70 εἰς 7 νεφέρια καθάλα		
320 { 50 τῷ ζαπίτη τοῦ Χασάν-ἀγά ῥαζγραδλή	} Μαξηνένι—Κραγιόδα	28
270 εἰς 27 νεφέρια πρὸς 10		
310 { 50 ὁ Τζεζαέρ Ἰσμαῖλ-ἀγάς	} Ῥήμνικο	138
260 εἰς 26 νεφέρια πρὸς 10, 74 προσθ. ἄλ. 24		
992 { 50 ὁ ἀρναούτ-πουλοῦκπασης Ταχίρ-ἀγάς		
200 εἰς 20 νεφέρια καθάλα		
747 εἰς 90 πεζοὺς πρὸς 8 γρ. 30	} Κίμ.που-λούγγι	
374 { 50 ὁ Ἰσκιεδελή Μεσμέτ-ἀγάς. Ἀπριλίου 18		55
324 εἰς 54 νεφέρια πρὸς 6		
275 { 25 ὁ Μουσταφά-ἀγάς ῥαζγραδλής	} Ἀπριλίου 18	26
250 εἰς 25 νεφέρια καθάλα		
700 { 50 ὁ γιούζ-πάσης τοῦ Ἀλεξάνδρου-Βόδα	} Ἀπριλίου 18	66
650 εἰς 65 νεφέρια καθάλα		
360 { 50 Ματζήν-καζασινδὰ Τζήτζογλους Χουσεῖν	}	32
καρχοὺλ-ἀγασής. Ἀπριλίου 10		
310 εἰς 31 νεφέρια καθάλα		
450 ὁ Μεσμέτ-ἀγάς τζαποὺλ-ἀγασής μὲ 40 νεφέρια δίγως γράμμα		41
205 ὁ δελήκπασης Νικόλαος μὲ 35 νεφέρια πρὸς 5, Μαῖου α', — ἐδῶ		36
105 ὁ Χαλίλ-ἀγάς Βιδινλής μὲ 15 νεφέρια πρὸς 6, Μαρτίου δ'		16
1130 Δόπροτζα Ἀγιάνηογλου Χουσεῖν-ἀγάς μὲ 09 καθάλα καὶ 2 πεζοὺς πρὸς 10, ἀπὸ Μαῖου ις'		102
50 ὁ τζερίχ Ὀσμάνης μὲ 4 καθάλα, Μαῖου 23.		5
415 Δόπροτζα Ἀπτουλάχ-ἀγά μὲ 14 πεζοὺς, 25 καθάλα, Μαῖου ις'		40
488 ὁ ἐλίνπασης Μεχμέτ-ἀγάς Πεχληδάν ῥουστζουκλή μὲ 10 καθάλα, 41 πεζοὺς, Μαῖου 21		52
396 ὁ τετδανλή Ἀπδῆ-ἀγάς ῥουστζουκλής μὲ 15 καθ. 25 πεζ., Μάϊ 21, Βαλένι		41
516 ὁ σφαλανικλή Μεχμέτ-πεχλιδάν μὲ 26 καθ. καὶ 25 πεζ. Μάϊ. Ῥουστζ.		52
1932 τρεῖς ἀγάδες σολιστραίους: Μεσμέτ, Μουσταφάς καὶ Βελή μὲ 3 παῖ- ρακτάρια, 158 καθάλα, 19 πεζοὺς. Μάϊ 23		383

Σλοποζία.

33 ὁ Κούρτ ὁδάμπασης	} Βεζήρ-κισλασῆ	21
120 εἰς 20 νεφέρια πρὸς 6 μὲ 2, ἀπὸ Φεβρουαρ. 0'.		

Πουζαίο.

50 ὁ Ἀχμέτ πάς-γιούζπασης γιουνλέρ-παγασῆ ζα- πίτης. Φεβρουαρίου κθ'.	} τοῦ καδιλικίου Φοξάνι	41
240 εἰς 40 νεφέρια, πρὸς 6		
95 { τοῦ Ὀπρότζα ἀπὸ Βούλτζα, ὁποῦ ἐστάλλθη εἰς Ὀκταν μὲ τὸν θάτ. Γιάννη Χιζτήν 31, ἐξ ὧν ἔμειναν 2	}	10
τοῦ Ἡλία ἀπὸ Βούλτζα 29, ἐξ ὧν ἔμειναν 8, μὲ τὸν Γιουρτζήν		

Catastih de câți zabeți și neferi se află în slujba Terii, atât la județe, cât și aici în București și care li e leafa.

1788, Mart. 15.

Lei	Râmnic.	Neferi
110	Ramma, ghiuler-agă	
450	la cei 75 de neferi ai lui câte 6 } al ținutului Focșani	76
10	Vesël, odabașa Râmnicului	3
120	{ 50 Baiburdlu Mehmed-Aga } la Focșani	8
	{ 70 la 7 neferi cai	
320	{ 50 zabetului lui Hasan-Aga de Razgrad } Măxineni—Craiova .	28
	{ 270 la 27 neferi, câte 10	
310	{ 50 Gezaër-Ismail-Aga	
	{ 260 la 26 neferi câte 10, 74, adaus alți 24	
	{ 50 Albanesul buluc-bașa Tahir-Aga . } Râmnic, Câmpulung .	138
992	{ 200 la 20 de neferi cai	
	{ 747 la 90 de pedestri câte 8 lei 30	
374	{ 50 Ischiudarli Meemet-Aga, April 11 }	55
	{ 324 la 50 de neferi câte 6.	
275	{ 25 Mustafă-Aga de Rasgrad } April 18	26
	{ 250 la 25 neferi, cai	
700	{ 50 iuzbașa lui Alexandru-Vodă } April 18	66
	{ 650 la 65 de neferi, cai	
360	{ 50 în cazaua de Măcin Cietoglu Husein }	32
	{ caraul-aga, April 10	
	{ 310 la 31 de neferi cai	
450	Mehemed-aga câapul-aga cu 40 de neferi fără scrisoare.	41
205	delilbașa Nicolae cu 35 de neferi la 5, Maiu 1, aici.	36
105	Halil-Aga de Vidin cu 15 neferi la 6, Mart 4	16
1130	Lui aianoglu de Dobrogea, Husein-Aga, cu 99 de cai și 2 pe-	
	destri la 10, Maiu 16.	102
	50 Gerahul [hirurg] Osman cu patru cai, Maiu 23.	5
415	Dobrogean-Abdulah-aga, cu 14 pedestri, 25 cai, Maiu 16.	40
488	Elimbașa Mehmet-aga Pehlivan de Ruscuc, cu 10 cai, 41 de pe-	
	destri, Maiu 21.	52
396	Tevanli Abdî-aga de Ruscuc cu 15 cai, 25 pedestri, Maiu 21, Văleni. .	41
516	Sfalanieli-Mehmed-Pehlivan cu 25 cai și 25 pedestri, Maiu, Ruscuc. .	52
1932	Trei agale silistrieni: Mehmed, Mustafă și Velicu, 3 bairactari, 158	
	cai, 19 pedestri, Maiu 23.	383

Slobozia.

33	Curt odabașa.	
120	la 20 de neferi câte 6 cu 2, de la Februar 9. } Vizir-câșla .	21

Buzău.

50	Ahmed baș-iuzbașa ghiulër-bagasi zabet.	
	Februar 29. } al ținutului Focșani	41
240	la 40 neferi, câte 6.	
95	{ Lui Obrocea din Vâlcea, care s'a trimes la Ocnă cu vâtaful	
	{ Iani Hiotul 31, din cari au rămas 2.	10
	{ Lui Ilie din Vâlcea 29, din cari au rămas 8, cu Ghiurgiul.	

Γρόσια

Σακογιάννη.

Νεφέρια

190	δ 'Αχμέτ πουλούκ. ἀρδανίτης με 20 πεζούς, 10 καθάλα	} Αδγούστ. ε'.	62
190	δ Γιουσούφ πουλούκ. ἀρδανίτης με 20 πεζούς και 10 καθάλα		
23	δ Σεϊδῆ παίρακτάρης με ἐν νεφέρι τοῦ καθηλικίου		2
330	{ 50 Πεκῆρ δδάμπασης 280 εἰς 28 νεφέρια καθάλα πρὸς 10 }	Πούκοδον	29
409	{ 50 δ Σατήρ-ἀγᾶς ἀπὸ 6 τοῦ 'Ρετζέπ, δηλ. 'Απριλίου 3 40 εἰς 4 νεφ. καθλ. ρουστζουκλήδες τοῦ Τζελεπή-ἐφέντησης 379 εἰς 46 πεζούς }	Βαλένι	51
471	{ 50 δ Καχέσετζη-ζαδὲ Χασάν-ἀγᾶς ἀπὸ 28 τοῦ Τζέμι-οὐλ- ἀχίρ, δηλαδὴ Μαρτίου 25. 421.30 εἰς 5 καθάλα και 45 πεζούς, 'Ρουστζούκ. }	ἔτι	51
443	{ 50 δ Χ. 'Αλῆ-ἀγᾶς 'Ρουστζούκ., ἀπὸ 10 Τζέμι-οὐλ-ἀχίρ, δηλαδὴ Μαρτίου ε'. 393 εἰς 3 καθάλα και 44 πεζούς, 'Ρουστζούκ. }	ἔτι	48
463	{ 50 δ 'Ιπῆς-ἀγᾶς ὠσαύτως 413.60 εἰς 10 καθάλα και 38 πεζούς, 'Ρουστζούκ. }	ἔτι	49
476	{ 50 δ 'Ιπραχίμ παίρακτάρ ἀπὸ 8 τοῦ Τζέμι-ἀχίρ, δηλ. 5 Μαρτ. 426 εἰς 8 καθάλα και 42 πεζούς, 'Ρουστζούκ. }	ἔτι	51
471	{ δ 'Αποδῆ-ἀγᾶς Μεμεσετζη-ζαδὲ, ὁμοίως 421.30 εἰς 5 καθάλα και 45 πεζούς, 'Ρουστζούκ. }	ἔτι	51
474	{ 50 δ Χασάν-ἀγᾶς ἀπὸ 6 τοῦ Τζέμι-ἀχίρ, δηλ. Μαρτίου γ'. 424.90 εἰς 7 νεφέρια καθάλα και 43 πεζούς, 'Ρουστζούκ. }	ἔτι	51
467	{ 50 δ Καλταλσόγλους 'Ιπραχίμ-πασᾶς, ἀπὸ 6 Τζέμι-ἀχίρ 417.90 εἰς 3 καθάλα και 47 πεζούς, 'Ρουστζούκ. }	ἔτι	51
466	{ 50 δ Χ. 'Αλῆ παίρακτάρ, ὁμοίως 416 εἰς 2 καθάλα και 48 πεζούς }	ἔτι	51
377	δ Καρᾶ-Χουσεῖν-ζαδὲ 'Αποδῆ-ἀγᾶς, ἀπὸ 17 Τζέμι-ἀχίρ, με 8 καθάλα και 30 πεζούς		39
457	δ 'Ομέρ-ἀγᾶς με 11 καθάλα και 36 πεζούς ἀπὸ 18 Τζέμι-ἀχίρ		48
339	δ 'Εμίν-ἀγᾶς με 19 καθάλα και 12 πεζούς, ἀπὸ 18 ὁμοίως		32
	δ Χαλήλ-ἀγᾶς ρουστζουκλής με 13 καθάλα και 39 πεζούς πρὸς 5 και 6, Μαΐου 18		53
	δ Χασάν-ἀγᾶς ρουστζουκλής με 23 καθλ. και 26 πεζούς ὁμοίως, Μαΐου 18		50
	δ Τετοδανλῆ Μουσταφᾶ-πεχλιθάν με 13 καθάλα και 34 πεζούς, 'Ρουστζούκ., Μαΐου 23		48
	δ Κεσέ-Πραντζόγλου 'Ιπῆς-ἀγᾶς ρουστζουκλής, με 15 καθάλα και 31 πεζούς ρουστζουκλήδες, Μαΐου 22		47

Πράχρια.

21	δ πόσναγος Μεμεέτης με ἐν νεφέρι παλαιῶς τοῦ καθηλικίου		2
400	{ 50 δ Κιοῦρδ-'Ιπραχίμ γιουνλάρ-ἀγᾶς γοιανδῆρης ὅλων, Φευρουαρ. δ'. 350 εἰς 35 νεφέρια καθάλα, — 8 ἔτι }	Πλοόστι	36
250	{ 50 δ Χαχίζ-ἀγᾶς γιουρούκ-παῖρακτάρ } ἔτι Φεβ. 15 προσθ. Φευρ. 15		21
230	{ 200 εἰς 20 νεφέρια καθάλα 50 δ Νάπογλου Φετζῆς } ἔτι Φοξάνι, με 22, Φευρουαρ. 15		19
630	{ 50 δ Χουσεῖν-ἀγᾶς ἱπραῖρλής } ἔτι		59
310	{ 580 εἰς 58 νεφέρια καθάλα 50 δ 'Ισούφ παίρακτάρ-μουστερῆν-ἀγᾶς } ἔτι		27
	260 εἰς 26 νεφέρια καθάλα		

Lol		Săcuieni.	Neferi	
190	Ahmed bulucbaşa albanes cu 20 de pedestri şi 10 cai. }	August 5.	62	
190	Iusuf bulucbaşa albanes, cu 20 de pedestri, 10 cai. }			
23	Seidl bairactarul cu un nefer al ţinutului.		2	
330	{ 50 Bechir odabaşa 280 la 28 de neferi cai câte 10 }	Bucov	29	
469	{ 50 Satâr-aga la 6 cai de la Regeb, adecă April 3 40 la 4 neferi cai din Ruscuc ai lui Celebi-efendi 379 la 46 de pedestri }	Văleni	51	
471	{ 50 cahvegi-zadè Hasan-aga de la 28 ale [lunii] Gemazi-ul- achir, adecă Mart 25 421.30 la 5 cai şi 45 de pedestri, Ruscuc. }	încă	51	
443	{ 50 Hagl-Ali-aga de Ruscuc de la 10 Gemazi-ul-achir, adecă Mart 7. 393 la 3 cai şi 44 pedestri, Ruscuc. }	încă . .	48	
463	{ 50 Ibiş-aga, tot aşa. 413.60 la 10 cai şi 38 pedestri, Ruscuc. }	încă	49	
476	{ 50 Ibrahim-bairactar de la 8 ale lui Gemazi-ul-achir, adecă 5 Mart. 426 la 8 cai, 42 de pedestri, Ruscuc. }	încă .	51	
471	{ Abdi-aga Memelegi-zadè, tot aşa 421.30 la 5 cai şi 45 pedestri, Ruscuc. }	încă	51	
474	{ 50 Hasan-aga de la 6 ale lui Gemazi-ul-achir, adecă Mart 3. 424.90 la 7 neferi cai şi 43 pedestri, Ruscuc. }	încă	51	
467	{ 50 Caltaloglu Ibrahim-Paşa, de la 6 Gemazi-ul-achir 417.90 la 3 cai şi 47 pedestri, Ruscuc. }	încă	51	
466	{ 50 Hagi-Ali bairactar, de asemenea. 416 la 2 cai şi 48 de pedestri. }	încă	51	
377	Carà-Husein-zadè Abdi-aga, de la 17 Gemazi-ul-achir cu 8 cai şi 30 de pedestri.		39	
457	Omer-aga cu 11 cai şi 36 pedestri de la 18 Gemazi-ul-achir. . .		48	
339	Emin-aga cu 19 cai şi 12 pedestri, tot de la 18.		32	
	Halil-aga de Ruscuc cu 13 cai şi 39 de pedestri pe lângă 5 şi 6, Maiu 18.		53	
	Hasan-aga de Ruscuc cu 23 cai şi 26 pedestri tot aşa. Maiu 18. .		50	
	Tetovanli Mustafà-pehlivan cu 13 cai şi 34 de pedestri, Ruscuc, Maiu 23		48	
	Chiosè-Brancioglu Ibiş-aga de Ruscuc, cu 15 cai şi 31 de pedestri de Ruscuc, Maiu 22.		47	

Prahova.

23	Bosniacul Mehemed cu un nefer vechiu al judeţului	2
400	{ 50 Chiurd-Ibrahim ghiuler-aga, comandir al tuturor, Februar 4 350 la 35 de neferi cai, 8 încă }	Ploesti 36
250	{ 50 Hafiz-aga iuruc-bairactar 200 la 20 de neferi cai. }	încă din Focşani, 15, adange Februar 15 21
230	{ 50 Napoglu Feizi 180 la 18 neferi cai. }	încă din Focşani, cu 22, Februar 15 19
630	{ 50 Husein-aga din Brăila 580 la 58 neferi cai }	încă 59
310	{ 50 Isuf bairactar mutefarie-aga 260 la 26 neferi cai }	încă 27

Γράσια	Νεφέρια
410 { 50 ὁ συστοδὴ Ἀπτουλάχ-ἀγάς } ἔτι 37 360 εἰς 36 νεφέρια καθάλα	
410 { 50 ὁ Σουλσεῦμάν-ἀγάς } ἔτι 37 360 εἰς 36 νεφέρια καθάλα μὲ 17, Φευρ. ις'.	
570 { 50 ὁ Οὐζοῦν-Μεσμέτης Τροτοκωνλής } ἔτι 53 520 εἰς 52 νεφέρια καθάλα	
230 { 30 ὁ Ὁμέρ παῖρακτάρ, ζαπίτης τῶν τουρκετζιδῶν } ἔτι 21 200 εἰς 20 νεφέρια καθάλα	
250 { 50 ὁ Ἰπραῖλδάν γελέν ἐνισαῖλη Σουλσεῦμάν πολουκ. } ἔτι 21 200 εἰς 20 νεφέρια καθάλα, Ἰαννουαρίου ις'.	
340 { 50 ὁ δουπνιτζαλής Ἀχμέτ-ἀγάς } ἔτι 30 290 εἰς 29 νεφέρια καθάλα	
503 { 50 ὁ Χ. Σαλής πουλούκπασης ῥαζγραδλής } ἔτι 51 230 εἰς 23 νεφέρια καθάλα 223 εἰς 27 πεζοὺς πρὸς 8.30	
191 { 15 ὁ Ἰπραχίμ παῖρακτάρης Πουσανός } ἔτι 20 110 εἰς 11 νεφέρια καθάλα 66 εἰς 8 πεζοὺς	
290 { 50 ὁ Μεσμέτ-ἀγάς Νικοπολίτης πάς-πογλοῦ } ἔτι 25 240 εἰς 24 νεφ. καθάλα, 21 ἔτι, Δεσμ. 31	
400 { 50 ὁ Καρά-Ἀπτής } ἔτι 36 350 εἰς 35 νεφέρια καθάλα	
265 { 15 ὁ Πεκίρ-ἀγάς, Ἰαννουαρίου κς' } ἔτι 26 250 εἰς 25 νεφέρια καθάλα	
406 { 50 ὁ Τήρνοθα καζά Ὁσμάν πουλούκ. } ἔτι Φευρουαρίου κς'. 41 150 εἰς 15 νεφέρια καθάλα 206 εἰς 25 πεζοὺς	
696 { 50 ὁ τηρνοθαλής Χασάν-ἀγάς τοῦ Σελήμ-ἀγά ἀπὸ Βακ. } Μαρτ. γ' ἔτι 72 290 εἰς 29 νεφέρια καθάλα 346 εἰς 42 πεζοὺς .	
469 { 50 ὁ Ἐδῆρ πουλούκπασης } ἀπὸ Μαρτίου γ' ἔτι 51 40 εἰς 4 νεφέρια καθάλα 379 εἰς 46 πεζοὺς	
275 { 50 ὁ Τζεσελέκ Μεσμέτ-παῖρακτάρ } ἀπὸ 25 τοῦ Τζέμ-ἐδέλ, δηλ. } 60 εἰς 6 νεφ. καθ. Ῥάζγραδ. } 20 Φευρ., ἕως 20 Μαρτ. ἔλα- } 27 165 εἰς 20 πεζοὺς } ἔσν, Τζέμ-ἀχίρ	
753 { 79 ὁ Ἀλῆ-ἀγάς } ἔτι Πλοῶσι ὁμοίως 80 130 εἰς 13 καθάλα 544 εἰς 66 πεζοὺς	
* 1001 { 09 ὁ Κιοόρτ-Μουσταφᾶς } ἀπὸ 27 τοῦ Τζέμ-ἐδέλ, ἔτι 100 490 εἰς 49 νεφέρια καθάλα μὲ 4 412 εἰς 50 πεζοὺς μὲ 7 (;) πρόσθ. ἐκσεῖ	
925 { 100 ὁ Κιοόρτος ἀγά-καρνανδασή Σουλσεῦμάν } ὁμοίως ἔτι 101 825 εἰς 100 νεφέρια πεζοὺς μὲ 20 ἐκσεῖ	
699 { 71 ὁ κουλεδελή Κοτζᾶ-Ἀλῆ-πασᾶ } ὁμοίως ἔτι 72 250 εἰς 25 νεφέρια καθάλα, 2 ἐκσεῖ πρόσθ. 378 εἰς 46 πεζοὺς 1 ἐκσεῖ πρόσθ.	
1234 { 100 ὁ Μεχμέτ-ἀγάς μουτραλίκης τοῦ Ὁμέρ-ἀγά πάς-πογλοῦ } ὁμοίως ἔτι 130 400 εἰς 40 νεφέρια καθάλα μὲ 3 πρόσθ. ἐκσεῖ 734 εἰς 89 πεζοὺς μὲ 1 ἐκσεῖ	
472 { 50 ὁ Κρυμής Χουσεῖν-ἀγάς } ἀπὸ 29 τοῦ Τζέμ-ἐδέλ 50 100 εἰς 10 νεφέρια καθάλα 322 εἰς 39 πεζοὺς	

Lei

Neferi

410	{ 50 Abdullah-aga de Siștov } încă	37
	260 la 60 neferi cai	
410	{ 50 Suleiman-aga } încă	37
	360 la 36 neferi cai cu 17, Februar 15	
570	{ 50 Uzûn-Mehemed de Turtucaia } încă	53
	520 la 52 de neferi, cai	
230	{ 30 Omer bairactar, zabet al tufecciilor } încă	21
	200 la 20 neferi cai	
250	{ 50 Ielën-Suleiman bulucbașa de Ienisalë din Brăila } încă . . .	21
	200 la 20 neferi cai, Ianuar 17	
340	{ 50 Ahmed-Aga de Dubnița } încă	30
	290 la 29 de neferi cai	
503	{ 50 Ilagi-Sali bulucbașa de Rasgrad } încă	51
	230 la 23 neferi cai	
	223 la 27 pedestri, câte 8.30	
191	{ 15 Ibrahim bairactarul de Rusciuc } încă	20
	110 la 11 neferi cai	
	06 la 8 pedestri	
290	{ 50 Mehmed-aga de Nicopol, baș-boglû } încă	25
	240 la 24 de neferi cai, 21 încă, Decembre 31	
400	{ 50 Carâ-Abdi } încă	36
	350 la 35 de neferi, cai	
205	{ 15 Bechir-aga, Ianuar 25 } încă	26
	250 la 25 de neferi, cai.	
406	{ 50 Osman bulucbașa din cazaua Târnova } încă din Februar 26	41
	150 la 15 neferi cai	
	206 la 25 de pedestri	
696	{ 50 Hasan-aga de Târnova al lui Selim-aga din Vac. } Mart.	72
	290 la 29 de neferi, cai	
	346 la 42 pedestri	3 încă
469	{ Edir-bulucbașa } de la Mart 3 încă	51
	40 la 4 neferi călări	
	379 la 46 pedestri	
275	{ 50 Gevelëc Mehmet-bairactar } de la 25 ale lui Gemazi-ul-	27
	60 la 6 neferi cai Rasgrad	evel, adică 20 Februar, până la
	105 la 20 de pedestri	20 Mart a luat, Gemazi-ul-achir
753	{ 79 Ali-aga } încă la Ploesti, tot așa	80
	103 la 13 cai	
	544 la 66 pedestri	
1001	{ 99 Chiurt-Mustafa } de la 27 ale lui } 100	
	490 la 49 neferi cai, cu 4	Gemazi-ul-evel încă
	412 la 50 pedestri, cu încă 7 (?) acolo	
925	{ 100 Chiurt-aga Caranda și Suleiman } asemenea încă	101
	825 la 100 pedestri cu 20 acolo	
699	{ 71 Culeveli [din Cule, Turnu] Cogea-Ali-Pașa } asemenea încă	72
	250 la 25 de neferi cai, adaugă acolo 2	
	378 la 46 pedestri, adaugă aici încă unul	
1234	{ 100 Mehmet-aga Mutralic (?) al lui Omer-aga și baș-boglû } ase-	130
	400 la 40 de neferi cai, cu adaus aici 3	menea
	734 la 89 pedestri și 1 acolo	încă
472	{ 50 Hussein-aga de Crâm } de la 29 Gemazi-ul-evel	50
	100 la 10 neferi călări	
	322 la 39 pedestri	

Γρόσια		Νεφέρια
1219	$\left\{ \begin{array}{l} 100 \text{ ὁ δηροκοτζαλῆς μουργαζαδῶν Γιουσούφ-ἀγάς} \\ 360 \text{ εἰς 36 καθάλα} \\ 759 \text{ εἰς 92 πεζοὺς} \end{array} \right\}$	ὁμοίως ἔτι . . . 129
925	$\left\{ \begin{array}{l} 100 \text{ ὁ Κιοῦρδ-ἀγάς καρυνδασῆς Μεσεμέτ} \\ 825 \text{ εἰς 100 νεφέρια πεζοῦς, μὲ 20 ἔκσι} \end{array} \right\}$	ἀπὸ 26 τοῦ Τζέμ-ἐδῶλ ἔτι . . . 101
104	ὁ Χρίστος πουλούκ. ἀπὸ τὰ τοῦ Μεγ. Ποστελνίκου, εἰς Σινᾶ, μὲ νεφ. 11	12
80	τοῦ Δόμπρη καπετ. κοντὰ εἰς τοὺς Ἰσπραβνίκους, 9	10
80	εἰς τὸν Ἰλία καπετ. 8 μὲ τὸν γιουρουτζή	10
(Ἱsters:) 80	τοῦ Νικολάου καπετ., ἀπὸ Ὁκνα, μὲ τὸν Ἀρμ. Γεωργάκη, ἔτι Σινᾶ, 9, πουζκαρία	10
450	$\left\{ \begin{array}{l} 50 \text{ ὁ Χαφιζ-ἀγάς ἀρπά-ἐμινῆ} \\ 400 \text{ εἰς 40 νεφέρια καθάλα 40, Ἀπριλλίου 2} \end{array} \right\}$	Κίμπινα — Φοξάνι . . . 41
(Ἱsters:) 148	εἰς 18 πεζοὺς.	18
417	$\left\{ \begin{array}{l} 50 \text{ ὁ Χασάν-ἀγάς} \\ 70 \text{ εἰς 7 καθάλα} \\ 297 \text{ εἰς 36 πεζοὺς} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ἀπὸ 2 τοῦ Τζέμ-ἀχίρ ἕως 2 τοῦ Ῥετζέπ,} \\ \text{δηλαδή Μαρτίου 20 ἔλαβον} \end{array} \right\}$. . . 44
472	$\left\{ \begin{array}{l} 50 \text{ ὁ Ὁσμάν-ἀγάς-μολά} \\ 100 \text{ εἰς 10 καθάλα} \\ 322 \text{ εἰς 39 πεζοὺς} \end{array} \right\}$	ἔτι Πλοόστι ὁμοίως 50
(Δίγως λουφέ.)	ὁ καρλοῦ[αλῆς] Μεσεμέτ-ἀγάς, 10 καθάλα, 52 πεζοὶ	63
	ὁ τζερμενῆ Μεσεμέτ-ἀγάς, 10 καθάλα, 20 πεζοὶ	31
	ὁ σαμακοβλῆς παίρακτ., 109 καθάλα, 11 πεζοὶ	121
	ὁ Ἰσματλ-ἀγά παζαρτζικλῆς, 64 καθάλα, 30 πεζοὶ	95
	ὁ Χ. Ἀλλῆς παζαρτζικλῆς, 21 καθάλα, 31 πεζοὶ	53
	ὁ Ἰστημανλῆ Ἀλῆ-ἀγάς, 32 καθάλα, 8 πεζοὶ	41
770	$\left\{ \begin{array}{l} 50 \text{ ὁ Χουσεῖν-ἀγάς ῤαζιγραδλῆς, Ἀπριλλίου 2} \\ 720.30 \text{ εἰς 25 καθάλα καὶ 57 πεζοὺς} \end{array} \right\}$	Πλοόστι 83
1101	$\left\{ \begin{array}{l} 50 \text{ ὁ Ἰσματλ-ἀγάς ῤαζιγραδλῆς, Ἀπριλλίου 2} \\ 1051 \text{ εἰς 21 καθάλα καὶ 102 πεζοὺς} \end{array} \right\}$	ἔτι 124
492	$\left\{ \begin{array}{l} 50 \text{ ὁ Ἰπραχίμ-ἀγάς χιρσοδλῆς ἀπὸ Μαρτίου 6 ἕως Ἀπριλλίου 6} \\ 442 \text{ εἰς 31 καθάλα καὶ 16 πεζοὺς} \end{array} \right\}$	ἔτι 48
5855	ὁ Τζαφέρ-ἀγά	622
(Δίγως λουφέ, Μαρτίου 18.)	τοῦ πλεδνελῆ Ὁσμάν-ἀγά 50 καθάλα, 121 πεζοὶ — Πλοόστι	172
	τοῦ κίτζμεσλῆ Ἀλῆ-ἀγά 25 καθάλα, 61 πεζοὶ — ἔτι	87
	τοῦ ζλαδλῆ Μουσταφᾶ-ἀγά 40 καθάλα, 75 πεζοὶ — ἔτι	116
	τοῦ λοδτζαλῆ Μουσταφᾶ-ἀγά 22 καθάλα, 65 πεζοὶ — ἔτι	88
	τοῦ ὀρατζαλῆ Ἀχμέτ-ἀγά 55 καθάλα, 52 πεζοὶ — ἔτι	108
2447	$\left\{ \begin{array}{l} 250 \text{ πάντε ἀγάδες πρὸς 50} \\ 300 \text{ εἰς 30 καθάλα πρὸς 10} \\ 1897 \text{ εἰς 230 πεζοὺς πρὸς 8.30} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τοῦ Ἰπῆς-ἀγά ῤαζιγραδλῆ 5 καὶ} \\ \text{ράκνι, ἐπεῖραν ἕως Μαρτίου 10} \end{array} \right\}$. . . 265
489	ὁ Ἀπτούλ-ἀγάς ῤαζιγραδλῆς μὲ 15 καθάλα καὶ 35 πεζοὺς, Μαρτίου 15	51
8948	Τουρνατζή Χ. Ὁμέρ-ἀγάς μὲ 24 ἀγάδες, πρὸς 50, καὶ 23 παίρακτάρη-δες, πρὸς 10, καὶ 1253 νεφέρια, πρὸς 6, ἀπὸ Μαΐου 5.	1300

Γιὰ λομτζα.

45	ὁ Δαοὺδ δδάμπαςης (Ἱsters: ὁ Τζάφ-Ἰπραχίμης) }	
156	εἰς 26 νεφέρια τοῦ καδηλιζίου	27
10	ὁ Νουρουδῆς }	
24	εἰς 4 νεφέριά του }	Κιράνο 5
10	ὁ πεγλεδάν-Μουσταφᾶς Πούτζουλ-Ναλπάντουλουϊ	1
10	ὁ Ἰσματλῆς, Φακᾶνι	1
240	(Ἱsters din greșeală: τοῦ Βελίκου καπετάν. Αἰκηρέστι-Τζοκανέστι, Ἰλφοδ) εἰς τὸν Ἀπρίλιον, μὲ 20· τέλει Μαΐου ἐδιόχθη καὶ ἐδιορίσθη ὁ Θεσα-λονικαῖος μὲ 15	30

Lei		Neferi	
1219	100 direcionali al murtahazilor Iusuf-aga	} încă asemenea . . .	129
	360 la 36 cai		
	759 la 92 pedestri		
925	109 Chiurd-Aga,arendasii Mehemed	} de la 26 ale lui Ge-	101
	825 la 100 de neferi pedestri, cu 20 acolo		
104	Hrista bulucbaşa de la ale Marelui Postelnic, la Sinaia, cu 11 neferi		12
	80 ai lui Dobre căpitanul pe lângă ispravnici, 9		10
	80 la Ilie căpitanul, 8 cu iurugiul		10
(Şters:)	80 ai lui Nicolae căpitanul de la Oena, cu armaşul Iordachi, tot la Sinaia, 9, puşcăria		10
450	50 Hafiz-aga arpa-eminii	} Câmpina-Focşani . .	41
	400 la 40 de neferi călări, 40, April 2		
(Şters:)	148, la 18 pedestri		
417	50 Hasan-aga	} de la 2 ale lui Gemazi-ul-achir până la 2	44
	70 la 7 cai		
	297 la 36 pedestri		
472	50 Osman-aga-Mollă	} tot încă la Ploeşti	50
	100 la 10 cai		
	322 la 39 pedestri		
(Fără leafă)	Mehemet-aga de Carlova, 10 cai, 52 pedestri		63
	Meemet-aga de Cirmen 10 cai, 20 pedestri, ...		31
	Bairactarul de Samacov, 109 cai, 11 pedestri		121
	Ismail-aga de Bazargie, 64 cai, 30 pedestri		95
	Hagi-Ali de Bazargie, 21 cai, 31 pedestri		53
	Ali-aga de Iştiman, 32 cai, 8 pedestri		41
770	50 Husein-aga de Rasgrad, April 2	} Ploeşti	83
	720, 30 la 25 de cai şi 57 pedestri		
1101	50 Ismail-aga de Rasgrad, April 2	} încă	124
	1051 la 21 cai şi 102 pedestri		
492	50 Ibrahim-aga de Hârşova de la Mart 6 sau April 6	} încă	48
	442 la 31 de cai şi 16 pedestri		
5855	Giafer-aga		622
(Fără leafă. Mart 18.)	Ai lui Osman-aga de Plevna 50 cai, 121 pedestri, Ploeşti . . .		172
	Ai lui Ali-aga de Chizame (sic) 25 cai, 61 pedestri încă . . .		87
	Ai lui Mustafă-aga de Zlada 40 cai, 75 pedestri încă		116
	Ai lui Mustafă-aga de Loveea 22 cai, 65 pedestri încă		88
	Ai lui Ahmed-aga de Vraţa 55 cai, 52 pedestri încă		108
2447	250 cincii agale, câte 50	} ai lui Ibiş-aga de Rasgrad 5 bai-	265
	300 la 30 de cai câte 10		
	1897 la 230 pedestri câte 8.30		
489	Abdul-aga de Rasgrad cu 15 cai şi 35 pedestri, Mart 10 . .		51
8948	Turnagi Hagi Omer-aga cu 24 agale, câte 50, şi 23 bairactari câte 10, şi 1253 neferi câte 6, de la Maiu 6		1300

La l o m i Ț a.

45	Dauid odobaşa (şters: Gıaf-Ibrahim)	}	27
156	la 26 de neferi ai judeţului		
10	Nurudi	} Chirani	5
24	la 4 neferi ai lui		
10	Pehlivan Mustafa, Puţul Nalbantului		1
10	Ismail, Făcăeni		1
240	(şters din greşeală: ai lui Velicu căpitan, Lichireşti-Ciocăneşti, Ilfov), în April, cu 20; la sfârşitul lui Maiu a fost gonit şi s'a orânduit Tesaloniceanul cu 15.		30

Γρόσια		Ἰ λ ρ ο θ ο ν.	Νεφέρια
33	ὁ Ἀλῆς ὁδ. τοῦ Τζοκνεστίου	} τοῦ καθηλ'κίου παλαιοῦ	34
60	εἰς 10 νεφέρια, πρὸς 6		
33	ὁ Τζεζαέρ-Χ. παῖρακτάρ Ὀλτένιτζας		
60	εἰς 10 νεφέρια		
22	ὁ Ρουστέμ. τοῦ Ὀπιλεστίου μὲ 2 πρὸς 6		
22	ὁ Σαράτζ-Ἰπραχίμ τοῦ Πόδου-Πιτάρη ὁμοίως		
22	ὁ Πακάλους τοῦ Κοπατζανίου ὁμοίως	}	12
22	ὁ Ἰπραχίμης τῆς Κριάτζας ὁμοίως		
121	{ 30 ὁ (alb) ἐπιστάτης τοῦ χαζνὲ τῆς Ὀλτένιτζας } { 90.90 εἰς 11 νεφέρια πεζοῦς, πρὸς 8.30 }		20
165	τοῦ Κωνσταντίν. Ἀγραφιώτη, Ὀλτένιτζα εἰς τὸ τέλος Μαρτ., ἐξεπεθύγησαν 10		30
240	τοῦ Σφέτζου, τοῦ Μαργαρίτη Πολυκόδ., ἔτι εἰς τὸν Ἀπρίλιον, ὁ Κώστας Καστοριανὸς μὲ 20, Ἀναστάσης		
Δ ἡ μ π ο θ ι τ ζ α.			
50	ὁ Καρα-Μουσταφᾶς πολυκόδ.-ἀγασῆς, ζαπίτης }	τοῦ καθηλ'κίου	25
240	εἰς 24 νεφέρια καθάλα		
330	{ 50 ὁ Μεσμέτ-ἀγᾶς γιαρπεκηρλῆς } { 280 εἰς 28 νεφέρια καθάλα }		29
1430	{ 50 ὁ Ἀχμέτ-ἀγᾶς, α' πουλούκπασης } { 60 ἔτσοι 2 πουλούκπασίδες } { 450 εἰς 45 νεφέρια καθάλα } { 874 εἰς 106 πεζοῦς }	ἀπὸ Ἰανουαρίου 8	154
82	τοῦ ἄρχοντος Καμηνάρη Ῥωμανοῦ, μὲ λουφέν		10
	ἔτι τῆς Εὐγενείας του, δίχως λουφῆ		150
Πιτέστι	721 ὁ Τικηλάμογλους μὲ 39 καθάλα, 25 πεζοῦς, ἀπὸ Μάρτου γ'. 25 παῖ- ρακτάριδες, 100 αὐτὸς }		66
	789 ὁ Καρα-Μέμης σολιστραλῆς μὲ 31 καθάλα, 43 [πεζοῦς], ὁμοίως . . .		76
	705 ὁ Χασήμ-ἀγᾶς σολιστραλῆς μὲ 25 καθάλα, 40 πεζοῦς ὁμοίως . . .		67
	180 ὁ Χαρίτζ-Μεσμέτ πουλούκ. μὲ 25 πρὸς 6, Μάρτου 8		26
3549	ὁ Τζουρά-Τουρνατζή-Μεσμέτ-ἀγᾶς μὲ 10 ἀγάδες πρὸς 50, ὅσα παῖ- ρακτάριδες πρὸς 10 καὶ 491 νεφέρια πρὸς 6, ἀπὸ Μάρτου ε'. . . .		515
Βαλένι	157 ὁ Σαλή πουλούκ. μὲ 22 νεφέρια πρὸς 6, Ἰουλίου 17. Μαζλαλή . . .		23
Β λ ᾶ σ κ α.			
51	ὁ Μουστάν-ἀγᾶς }	τοῦ καθηλ'κ., ἀπὸ Ἀπρ. 10, νὰ τοὺς δοθοῦν δι' αὐτά. }	38
182	εἰς 30 νεφέρια πρὸς 6 }	ἐπειδὴ, ὅσον ἦ-τον εἰς Κιμπουλόγγι, ἐλογαριθμῶν }	
40	ὁ Σουλεϊμάνης ἀπὸ Καλογερνὲ μὲ 5 νεφέρια, πρὸς 6		6
Τ ε λ ι - ὁ ρ μ ᾶ ν η.			
100	ὁ Ἰσμαῖλ Πελινάτογλους }	τοῦ καθηλ'κίου	62
366	εἰς 61 νεφέριά του, πρὸς 6 }		
235	τοῦ Ῥάδουλου καπετάν. ἀπὸ Βούλεζα, κοντὰ εἰς τὴν ζαπίτην		30
Μ ο υ σ τ ζ ῆ λ ο.			
4020	εἰς 18 ἀγάδες τοῦ Πόζοκλου, ὅπου ἐστάλθησαν Ἀνγούστου 13, μὲ νε- φέρια καθάλα, οὔτινες καὶ διὰ ἀγαλμῖ		670
420	{ 50 ὁ Σαβῖρῆ Ὀμέρ-ἀγᾶς δάκκηλιτζ., Ἰανουαρίου 27 } { 370 εἰς 37 νεφέρια καθάλα 35, Ἀνγούστου 6 }	Κιμπουλόγγι	38
400	{ 50 ὁ Τζέτ-ἀγᾶς Οὐζοῦν-Χουσεϊνῆς, Φεβρουαρ. α'. } { 350 εἰς 35 νεφέρια καθάλα }	ἔτι	36

Lei	I l f o v.	Neferi
33	Ali odabaşa de Ciocăneşti	} cei vechi ai judeţului 34
60	la 10 neferi câte 6	
33	Gezaâr-hağl, bairactar de Olteniţa	
60	la 10 neferi	
22	Rustem din Obileşti cu 2 câte 6	
22	Saraciu-Ibrahim de la Podul-Pitarului tot aşa	
22	Bacă-oglu de Copăcenii tot aşa	
22	Ibrahim de Creţa tot aşa	} 12
121	{ 30 (alb), epistatul haznelei Olteniţei	
	{ 90.90 la 11 neferi pedestri, câte 8.30	
165	Ai lui Constantin de Agraşa, Olteniţa, la sfârşitul lui Mart, s'au scos 10	20
240	Ai lui Sfetcu, ai lui Mărgărit polcovnicul, încă în April, Costa de Castoria cu 20, Anastase	30
D â m b o v i ţ a		
50	Carâ-Mustafâ, polcovnic-aga, zabet	} al judeţului 25
240	la 24 neferi cai	
330	{ 50 Mehmet-aga de Diarbectir	} 29
	{ 280 la 28 de neferi cai	
1434	{ 50 Ahmed-aga, întâiu bulucbaşa	} de la Ianuar 8 154
	{ 60 alţi 2 bulucbaşi	
	{ 450 la 45 de neferi cai	
	{ 874 la 106 pedestri	
	82 Ai dumisale Căminarului Romanò, cu leafă	10
	Tot ai dumisale, fără leafă	150
Piteşti	{ 721 Tichirlâm-oglu cu 39 cai, 25 pedestri, de la Main 3, 25 bai- ractarii, 100 el însuşi	} 66
	789 Carâ-Memi de Silistra cu 31 de cai, 43 [pedestri] tot aşa	
	705 Hasim-aga de Silistra cu 25 cai, 40 de pedestri tot aşa	67
	180 Hafiz-Meemet bulucbaşa cu 25 câte 6, Main 8	26
3549	Giurâ-Turnagî-Meemet-aga cu 10 agale câte 50, zece bairactari câte 10 şi 491 neferi, câte 6, de la Main 6	515
Văleni	157 Salî bulucbaşa cu 22 neferi câte 6, Iulie 18. Mazlali	23
V l a ş e n.		
51	Mustan-aga	} al judeţului, de la April 10, să li se dea prin} 38
180	Cu 30 pedestri câte 6	
40	Suleiman de la Călugăreni, cu 5 neferi, câte 6	
T e l e o r m a n.		
100	Ismail Belinaşoglu	} ai judeţului 62
366	la 61 de neferi ai lui, câte 6	
235	Ai Radului căpitan de la Văleea, pe lângă zabet	30
M u s c e l.		
4020	la 18 agale ai lui Bozoglu, care s'au trimes la August 15, cu neferi cai, cari şi pentru agarlâc	670
420	{ 50 Sari-Omer-aga, dalehiligiu ¹ , Ianuar 27	} Câmpulung 36
	{ 370 la 37 de neferi cai 35, August 6	
400	{ 50 Ged-aga Uzûn-Ilusein, Februar 1	} încă 36
	{ 350 la 35 de neferi cai	

¹ Soldat de avangardă, merit jertfel.

Γρόσια	Νεφέρια
835 { 350 ὁ γιουρκιουνῆς Μουσταφᾶς πίνπασης διὰ 50 νεφέρ., ἀρπαλίει 400 εἰς 40 νεφέρια καθάλα 85 εἰς 10 πεζοὺς πρὸς 7 μὲ 15 γρόσια, χάρις }	ἔτι 51
119 τοῦ Ῥάδουλου καπστάνου ἀπὸ Δόλζη	15
240 τοῦ Λάμπρου πουλοῦκπαση μὲ τὸν πίνπασην	30
165 τοῦ Βελισαρίου μὲ τὸν δ'ον Ποστέλνικον	20
240 τοῦ Διμητρίου ἐδρυνελη	30
240 τοῦ Ἀθανασίου πολκῶν., γιουνλέρ-ἀγασῆ	30
127 τοῦ Βιστιάρη Ῥωσέτου	15
127 τοῦ Ἰωαννίτζα τζερναδοδαλη ἐδιόχθη, — Ἰωάννης Πάγδανος, εἰς τὸν Μάρτιον	15
240 τοῦ Γιοδάννου ρουστζουκλῶ, τοῦ ἄρχοντος Ἄγα	30
127 τοῦ Κωνσταντίνου ἀργυροκαστρίτη, τοῦ πουχουρδαντζή	15
165 τοῦ Γιοδάννου ρουστζουκλῆ τζεσμετζή	20
453 { 50 ὁ πύργοζλου Σουλεϊμάν-ἀγᾶς, ἀπὸ 6 Τζέμ-ἀχίρ ἕως 6 Ῥετζέπ, δηλαδή ἀπὸ Μαρτίου 3 90 εἰς 9 καθάλα τοῦ Τζελεπη-ἐφένδη ρουστζουκλῆ 313 εἰς 38 πεζοὺς }	48
518 ὁ Πραδανδελή Ἰπραχίμ-ἀγᾶς, μὲ 32 καθάλα καὶ 18 πεζοὺς, Μαρτίου ζ'.	51
349 ὁ ἐιδενηλὴ Σαχίν-Ἀχμέτ-τζαούσης μὲ 20 καθάλα, 12 πεζοὺς, Μαρτίου τδ'.	33
538 { 50 ὁ Σεϊντουοντζέ-Ἀχμέτ-ἀγᾶς βασοδατλή ἀπὸ Συλλύστρα τοῦ Ποττ. 488 εἰς 43 καθάλα καὶ 7 πεζοὺς Μαρτ. 13 }	51
596 ὁ κιζανλικλῆ Ἀχμέτ-παῖρακτάρ-ἀγᾶς μὲ 6 καθ., 50 πεζοὺς, Μαρτ. κζ' — ἐδὼ	66
2346 { 300 εἰς ἀγάδες μὲ τὸν συλλυστραλὴ Σουλεϊμάν-ἀγᾶν, ἀπὸ Μαρτ. 29 2046 εἰς 165 νεφέρια καθάλα καὶ 48 πεζοὺς }	219
171,30 εἰς 13 [νεφέρια] καθάλα, 5 πεζοὺς τοῦ κιζανλικλῆ Ἀπτοουλάχ-ἀγᾶ εἰς τὸν ἄνωθεν Ἀχμέτ κιζανλικλῆν, Ἀπριλίου 4	19
(Σters:) 452,60, ὁ Ὄσμάν-ἀγασῆ, Μουττάν-ἀγᾶς, μὲ 32 καθάλ. καὶ 10 πεζοὺς, Φεвр. 12	43
(Πρὸς 6) 450 ὁ Οὐζῶν-Ὀσμάνης γιουσκιουπλῆς μὲ 42 καθάλα, Ἀπριλίου ζ', εἰς τὸν πίνπασην, Μαῖου 13 καὶ 21, — Φοξάνι	43
523 ὁ Μεμῆς-ἀγᾶς συλλυστραλῆς μὲ 44 πεζοὺς καὶ 21 καθάλα, Ἀπριλίου γ'	62
449 ὁ Μεμεῖτ-ἀγᾶς Χ.-Ὀγλῶς παζαρ[τζικ]λῆς μὲ 30 καθάλα καὶ 12 πεζοὺς, Ἀπριλίου ζ'	43
168 ὁ δεληκπασῆ τοῦ Ἀλῆ-πασᾶ, Χατάν-ἀγᾶς, μὲ 24 νεφ. πρὸς 6, Ἰουνίου λ'.	25
280 ὁ τιρνοδαλὴ Ἰσμαήλης-ἀγᾶς τοῦ Κιούρδι-Ἀπτη μὲ 40 νεφέρια, πρὸς 6, Ἰουλίου θ'	41
560 ὁ καῖσερλῆ Ἀχμέτ-ἀγᾶς καὶ Ἰπραχίμ-ἀγᾶς μὲ 80 τουφεκτζίδες, πρὸς 6 εἰς τοὺς δύο, Ἰουλίου ιε'	82
350 ὁ Ὀμέρ-ἀγᾶς παντερ[μα]λῆς μὲ 50, πρὸς 6, Ἰουλίου 30	51

Ἀρτζεσι.

626 { 50 ὁ Μεμεῖτ Λίπαν-ἀγασῆς 420 εἰς 42 νεφέρια καθάλα 156 εἰς 19 πεζοὺς }	Πιτέτσι	62
42 τὰ τοῦ Καρᾶ-Ἀλῆ, ὁποῦ ἐτρελάθη		7
815 { 50 ὁ Ἰσὸφ παῖρακτάρ σερδενγεστῆς, Φεβρουαρίου 10 600 εἰς 60 νεφέρια καθάλα 165 εἰς 20 πεζοὺς }	ἔτι	83
400 { 50 ὁ Μεμεῖτ-ἀγᾶς γιουργιοβλῆς τοῦ Τζαῖηρτζή-ζαδῆ, Φεвр. 20 350 εἰς 35 νεφέρια καθάλα }	ἔτι	36
910 { 50 ὁ πλκῶτζα Ἀχμέτ-ἀγᾶς, Φεβρουαρίου 25 860 εἰς 20 νεφέρια καθάλα καὶ 80 πεζοὺς }	ἔτι	101

fol

Neferi

835	{ 350 Mustafă bimbaşa de Giurgiu pentru 50 de neferi, arpalâc } 400 la 40 de neferi cai 85 la 60 pedestri câte 7 cu 15 groşi, dar	încă	51
119	ai Radului căpitan din Dolj		15
240	ai lui Lambro bulucbaşa cu bimbaşa		30
165	ai lui Velisarie cu al doilea Postelnic		20
240	ai lui Dumitru din Adrianopol		30
240	ai lui Atanasie polcovnic, ghiulër-aga.		30
127	ai Vistierului Roset		15
127	ai lui Ioniţă de Cernavoda, s'a gonit — Ioan Bogdan, în Mart . .		15
240	ai lui Giovan de Ruscuc, al dumisale Aga		30
127	ai lui Constantin de Arghirocastro, buhurdangiul		15
165	ai lui Giovan de Ruscuc, ceşmegiu		20
453	{ 50 Suleiman-aga de Burgas, de la 6 Gemazi-ul-achir până la 6 } Regeb, adecă de la Mart 3 90 la 9 cai ai lui Celebi-efendi de Ruscuc 313 la 38 de pedestri		48
518	Ibrahim-aga de Provadia cu 32 cai şi 18 călări, Mart 7 . . .		51
349	Şahin-Ahmed-ceaş de Vidin cu 20 cai, 12 pedestri, Mart 14 . .		33
538	{ 50 Seidungè-Ahmed-aga de Rasova de la Silistra } ai Postelnicului, 488 la 43 cai şi 7 pedestri } Mart 13		51
596	Ahmet-bairactar-aga de la Chizanlic cu 6 cai, 59 ped., Mart 27, aici		66
2346	{ 300 şase agale cu Suleiman-aga de Silistra, de la Mart 29 } 2046 la 165 neferi călări şi 48 pedestri		219
	171,30 la 13 [neferi] cai, 5 pedestri ai lui Abdulah-aga de Chizanlic, la cel de mai sus Ahmed de Chizanlic, April 4.		19
(Şters:)	452,60, Osman-aga, Mustan-aga, cu 32 cai şi 10 pedestri, Fe- bruar 12		43
(Câte 6.)	450 Uzun-Osman de Usehiub cu 42 cai, April 7, la bimbaşa, Maiu 13 şi 21, — Focşani		43
523	Memiş-aga de Silistra cu 44 pedestri şi 21 călări, April 3 . . .		62
449	Meemet-aga Hagî-oglu de Bazargic cu 30 cai şi 12 pedestri, April 7		43
168	delibaşa lui Ali-Paşa, Hasan-aga, cu 24 neferi, câte 6, Iunie 30 .		25
280	Ismail-aga de Târnova al lui Chiurd-Abdi cu 40 neferi, câte 6, Iunie 30		41
560	Ahmed-aga de Cesareia şi Ibrahim-aga cu 80 de tufecii, câte 6 la cei doi, Iulie 16		82
350	Omer-aga de Panderna cu 50, câte 6, Iulie 30		51

A r g e ş.

626	{ 50 Meemet Lipan-aga } 420 la 42 neferi cai 156 la 19 pedestri	Piteşti	62
42	ai lui Cară-Ali, care a înebunit		7
815	{ 50 Isuf bairactar serdengheşdi, Februar 10 } 600 la 60 neferi călări 165 la 20 pedestri	încă	81
400	{ 50 Mehmet-aga de Giurgiu al lui Ciadârgî-zadè, Februar 20 } 350 la 35 neferi	încă	36
910	{ 50 Plavcea-Ahmet-aga, Februar 25 } 860 la 20 neferi cai şi 80 pedestri	încă	101

Γρόσια		Νεφέρια	
481	{ 50 ὁ ῥαζγραδλῆ Ἐμῆρ-Ἀλῆς, Φευρουαρίου 25 } ἔτι	52	
	{ 431 εἰς 6 νεφέρια καθάλα καὶ 45 πεζοὺς }		
300	{ 50 ὁ Ἰσοῦρ παῖρακτάρης διδηνλῆς } ἔτι — Φοξάνι . .	26	
	{ 250 εἰς 25 νεφ. καθάλα μὲ 4, Φευρουαρ εἰ. }		
345	{ 45 ὁ Τζάρ Ἰπραχίμης τῆς Γιάλομιτζας κερκ. σερδ., } ἔτι—Γιάλ.	51	
	{ Ἰουλίου 14, καὶ 25 νεφέρια προσθήκη }		
	{ 300 εἰς 50 νεφέρια πρὸς 6 }		
550	{ 150 ὁ Σαλήχ-ἄγας, ἔκαμε καὶ ἄλλον πουλούκ. μὲ 20 καθ. Χασάνην }	41	
	{ 400 εἰς 40 νεφ. καθ. μὲ τὰ 25 τοῦ Ὁσμάν-παῖρακτάρη Πελιγρ- } δίου φευγάτος καὶ μὲ τὸν τουφεκτζήπασιν Ἀχμέτ-ἄγαν }		
460	{ 50 ὁ Σελημάν-πέις } ἐστάλθη εἰς Φοξάνη μὲ 30 νεφ., Μαρτίου 24	42	
	{ 410 εἰς 41 νεφερίά του }		
300	{ 50 ὁ Ἀχμέτης, ἀδελφὸς τοῦ Κελές-ἄγα }	26	
	{ 250 εἰς 25 νεφέρια καθάλα }		
120	{ 20 ὁ Μεσμέτ παῖρακτάρης τοῦ Ἰσραδνίκου κοῦρτης }	11	
	{ 100 εἰς 10 νεφέρια μὲ 2, Φευρουαρίου εἰ. }		
1241	{ 50 ὁ Σαλή-ἄγας Πατόογλους }	121	
	{ 1150 εἰς 115 νεφ. καθάλα μὲ 5, Φευρουαρίου α', 17 καὶ 18 }		
	{ 41.30 εἰς 5 πεζοὺς πρὸς 8.30 }		
(Sters:) 2114	{ 100 ὁ πίνπασης Παγδατλοῦς Χ. Ἰπραχίμης }	193	
	{ 1170 εἰς 117 νεφέρια καθάλα }		
	{ 123.90 εἰς 15 πεζοὺς }		
	{ 150 ὁ Ἰεραχίμ, Ῥαζδανλοῦς καὶ 2 ἀτλίδες πουλούκ. }		
	{ 570 εἰς 57 τοῦ Ῥαζδανλῆ μὲ 12 τοῦ ἐκ Ῥούμελης }		
640	{ 50 ὁ Χουσεῖν-ἄγας τουφεκτζήπασης τοῦ Μεμῆς-πασά }	60	
	{ 590 εἰς 59 νεφ., Μαῖου 17 ἐστάλθη εἰς Φοξ. μὲ 60 } (Sters:) Κυμ.- } νεφ. πρὸς 6 } πουλ., Φοξ. }		
(Σερδ. Μάϊ 12.) 730	{ 50 ὁ Μεσμέτ-ἄγας Ἰπραχίμης Ῥεζῆς σάλ-κόλ-ἄγας } (Sters:) Κυμ.- }	69	
	{ 680 εἰς 68 νεφ. καθάλα μὲ 4, Φευρ. α', 8 καὶ εἰ. } πουλ., Φοξ. }		
643	{ 100 ὁ Μεσμέτ παῖρακτάρ. καὶ ὁ Ἀλῆ παῖρακτάρ., Φευρ. εἰ. }	64	
	{ 180 εἰς 18 καθάλα }		
	{ 363 εἰς 44 πεζοὺς }		
774	{ 50 ὁ Χασάν-ἄγας τοῦ Πελινάσογλου, Φευρουαρίου εἰ. }	85	
	{ 220 εἰς 22 καθάλα }		
	{ 504 εἰς 62 πεζοὺς }		
926	{ 125 ὁ Σουλεῖμάν-ἄγας συλλίστραλῆς ἀπὸ Μαῖου 5 μὲ τὸν παῖρακτ. }	86	
	{ 801 εἰς 28 νεφέρια πεζοὺς καὶ 57 καθάλα }		
1160	τοῦ Σαλήχ-αζχαγιάς, 2 πουλ. μὲ 100 νεφέρια καθάλα	101	
90	τοῦ Μεμῆ-πέι, κοντά του 15 νεφέρια πρὸς 6, Μαῖου 8	15	
140	τοῦ Μουσταφά καπετάνου, Φευρουαρίου α' ἦλθεν	10	
839	{ 50 ὁ Καρᾶ-Ἀπῆς Νέμπογλους, Φευρ. 23 } Μαρτίου α' ἔμειναν }	92	
	{ 220 εἰς 22 καθάλα μὲ 8, Φευρ. 25 } 8 καθ., 12 πεζοὺς }		
	{ 569.30 εἰς 60 πεζοὺς μὲ 12, Φευρ. 25 }		
240	τῆς Μεγάλης Ποστελντζίας	30	
135	τοῦ ἄρχοντος Πάχ. Μαυρογένη	16	
127	τοῦ Ἀντώνη πουλούκ. γαλεωντζῆ τοῦ ἄρχοντος Ἀγα	15	
240	τοῦ Ἰπῆρη τοῦ ἄρχοντος Ἀγα	30	
127	τοῦ Νεδελκού τοῦ καπετάνου δαραμπάνου	15	
559	τῆς πριάσας τοῦ ἄρχοντος Σπαθάρη	62	
165	τοῦ Δημητρίου Ἀναπολίτου τοῦ καπετ. δαραμπ.	20	
384	οἱ κατάνοι τῆς Σπαθαρίας	208	
(Ἰλφροδ.) 165	τοῦ Μιχάλη Θεσσαλονικαίου τοῦ Πετάρη, Ἰουλίου α', εἰς Τζοκανέστι μὲ		
	15 νεφέρια μαζί του	20	

Lot		Neferi	
	481 { 50 Emir-Ali de Rasgrad, Februar 25 } 431 la 6 neferi cai și 45 pedestri } încă	52	
	300 { 50 Isuf bairactarul de Vidin } 250 la 25 neferi călări cu 4, Februar 5 } încă, Focșani . . .	26	
	345 { 45 Gias-Ibrahim al Ialomitei către-serdar, Iulie } 14, și 25 neferi pe de-asupra } încă Ialomița . .	51	
	550 { 300 la 25 neferi câte 6 } 150 Salih-aga, a făcut și alt bulucbașă, cu 20 de cai, Hasan } 400 la 40 neferi cai cu cei 25 ai lui Osman-bairactar de } Belgrad fugar și cu tufecibașa Ahmet-aga }	41	
	400 { 50 Soliman-beiu } s'a trimes la Focșani cu 30 neferi, 410 la cei 40 de neferi ai lui } Mart 24	42	
	300 { 50 Ahmet, fratele lui Cheleş-aga } 250 la 25 neferi cai }	26	
	120 { 20 Meemet bairactarul ispravnicului Curții } 100 la 10 neferi cu 2, Februar 15 }	11	
	1241 { 50 Sali-aga Batoglu } 1150 la 115 neferi cai cu 5, Februar 1, 17 și 18 } . .	121	
	41.30 la 5 pedestri câte 8.30 } 100 Bimbașa Bagladli Hagî-Ibraim } 1170 la 117 neferi cai } au fugit, } 123,90 la 15 pedestri } April 3. } (Șters.) 2114 { 150 Ibrahim de Razvan și 2 alți bulucbași } 570 la 57 ai lui Razvanli cu 12 ai lui din Rumelia }	193	
	640 { 50 Husein-aga, tufecci-bașa lui Memis-Pașa } (Șters:) Câmpu- 590 la 59 neferi; la 17 Maiu s'a trimes la Focșani } lung, Focșani } cu 60 neferi câte 6 }	60	
(Șterd. Maiu 12.)	730 { 50 Meemet-aga de Brăila, reiz, sol-col-agă } (Șters:) Câmpu- 680 la 68 neferi cai cu 7, Februar 1, 8 și 10 } lung, Focșani } 100 Mememet bairactar și Ali-bairactar, Februar 5 }	69	
	643 { 180 la 18 cai } 363 la 44 pedestri }	64	
	774 { 50 Hasan-aga al lui Belinașoglu, Februar 15 } 220 la 22 cai }	85	
	926 { 504 la 62 pedestri } 125 Suleiman-aga de Silistra de la 5 Maiu cu bairactarul } 801 la 28 neferi pedestri și 57 cai }	86	
	1160 lui Sali-chehaia, 2 bulucbași cu 100 neferi cai	101	
	90 ai lui Memet-beiu, lângă el 15 neferi câte 6, Maiu 8	15	
	140 ai lui Mustafă căpitan, a venit la 1-iu Februar	10	
	839 { 50 Carâ-Abdi Neboglu, Februar 23 } Mart 1 au rămas 8 } 220 la 22 cai cu 8, Februar 25 } călări, 12 pedestri } 569.30 la 69 pedestri cu 12, Februar 25 }	92	
	240 ai Marii Postelnicii	30	
	135 ai dumisale Păharnicul Mavrogheni	16	
	127 ai lui Antoni buluc-galeongî al dumisale Agăi	15	
	240 lui Ibir al dumisale Agăi	30	
	127 lui Nedeleu al căpitanului de dărăbani	15	
	559 ai breslei dumisale Spătarului	62	
	165 ai lui Dimitrie din Nauplia al căpitanului de dărăbani	20	
	384 catanele Spătăriei	208	
(Ilfov)	165 ai lui Mihali de Tesalonie al Pitarului, Iulie 1 la Ciocănești cu 15 neferi împreună cu dânsul	20	

Γρόσια	Νεφέρια
127 τοῦ Στάθῃ Ἰωαννίτῃ τοῦ καπετ. θαρραπύων	15
202 τοῦ Σήμου τοῦ ἄρχοντος Ἄγα	25
300 { 50 ὁ Ἀρναούτ-Χουσεϊνῆς κηροσούπασης, κατὰ γράμμα τῶν ἱσπραβν. } 250 εἰς 25 νεφέρια καθάλα	26
11023 { 200 δύο γιοῦζ-πασῆδες } 900 εἰς 18 [δ]ελέ-πασῆδες } τοῦ Τζεφρέρ-πέι ῥουστζουκλή, γὰ ἐ 3150 εἰς 315 νεφέρια καθάλα } ρωτηθῇ ὁ Δερβίς-ἀγάς, διὰ τὴν κατ- 6773,30 εἰς 821 πεζοὺς } ρόν, ἐπῆραν 1 μῆνα	1156
{ 100 ὁ Σατόογλους ὁ μέγας εἰς (alb) πουλούκ-πασῆδες } 2500 εἰς 250 νεφέρια καθάλα } ἀπὸ Κόζια 1815 εἰς 220 πεζοὺς } 180 εἰς 18 καθάλα } τοῦ Τζαρδὰ καζασινδὲν Μεσμέτ-ἀγά, ἀπὸ 91 εἰς 11 πεζοὺς } Μαρτίου 23	580
548 { 50 ὁ συλλοστραλῇ Ὀμέρ-ἀγάς Μεμελετζόογλους ἀπὸ Φεβρουαρίου 24 } τοῦ Ποστέλν. 498 εἰς 30 καθάλα καὶ 24 πεζοὺς	55
801 { 50 ὁ συλλοστραλῇ Ἀπτή-ἀγάς ἀπὸ Φεβρουαρίου 25 } 751 εἰς 52 νεφ. καθάλα καὶ 28 πεζοὺς πρὸς 8.30 } ἔτι	81
1262 { ὁ ἀρναούτ-κιοῖλῇ Ὀμέρ-ἀγάς ἀπὸ Συλλόστρα, Μαρτ. 12 } 1212 εἰς 75 καθάλα καὶ 56 πεζοὺς } ἔτι	132
762 { 50 ὁ συλλοστραλῇ Ἰσμαῖλ-ἀγάς, ἀπὸ Μαρτίου 12 } 712 εἰς 44 νεφέρια καθάλα καὶ 33 πεζοὺς } ἔτι	78
791 { 50 ὁ συλλοστραλῇ Σουλῆν-ἀγάς } 741 εἰς 56 νεφ. καθάλα καὶ 22 πεζοὺς } ἔτι	79
591 { 50 ὁ συλλοστραλῇ Ἀχμέτ-ἀγάς } 541 εἰς 36 νεφ. καθάλα καὶ 22 πεζοὺς } ἔτι	59
770 ὁ Σουλῆμάν-ἀγάς Ζαῖμ-ὀγλοῦς ἀμξαληλῇ μὲ 70 νεφέρια καθάλα τοῦ τουρνιτζῇ Μεχμέτ Κιοστέντζα ἀγιάνη, ἀπὸ Ἀπριλίου 25	71
325 ὁ σταροδάλῇ Σουλῆμάν-ἀγάς μὲ 55 νεφ. πρὸς 5, Μαΐου 5	56
325 ὁ Ἀβρουλᾶ-ἀγάς σταροδάλῃς μὲ 55 νεφ. πρὸς 5, Μαΐου 5	56
ὁ σουλουτζακλή Ἀλῆ-ἀγάς μὲ 29 καθάλα καὶ 12 πεζοὺς πρὸς 5 καὶ 6, Μαΐου 8	42
435 ὁ τζεζαετλῇ Μουσταφᾶ-τζαούσης μὲ 75 νεφέρια, πρὸς 5, Ἰουνίου 14	76
120 ὁ Μουσταφᾶ-ἀγάς σελανικλή Πικαλτζῇ-ζαδὲ 20 νεφ. πρὸς 5, Ἰουν. 15	21
180 ὁ γιουρούκ-παῖρακτάρ καθάλα-ἱσπραλῇ Μαχμούτ-ὀγλοῦ μὲ 30 νεφέρια πρὸς 5, Ἰουνίου 15	31
285 ὁ Κιοῦρτης Χ. Ἀχμέτ-ἀγάς μὲ 47 τουρνετζιδες πρὸς 5, Ἰουνίου 21	48
280 ὁ Γάντζ-Μεσμέτ-ἀγάς μὲ 40 δελήδες πρὸς 6, Ἰουλίου 8	41
410 ὁ Χουσεϊν τουρνετζῇ-πάσης ζεῖπὲ μὲ 60 νεφέρια πρὸς 6, Ἰουλίου 15	61

*Ο λ τ α ς.

309 { 39 ὁ Γιακούπ-ἀγάς } 270 εἰς 45 νεφέρια πρὸς 6 } τοῦ καθιλιζίου Σλάτινα	46
---	----

*Ρ ω μ α ν ἄ τ ζ η.

100 ὁ Μεσμέτ-ἀγάς Μπαμπᾶ-Ἰσάφ-ὀγλοῦς πενθερὸς τοῦ πίνπαση } 600 εἰς 100 νεφέρια πρὸς 6, ἀπὸ δὲ Ἀπριλίου 15, ὁ Χαρήζ- } ταῖς καθηλ. ἀγάς μὲ 50 νεφέρια καὶ 50 γρόσια λουφῆ	101
378 τοῦ Πράτζου καὶ Δουμπράδα καπετάνιοι ὅπου ἐπαήσαν εἰς τὰ σπήτια τους, οἵτινες ἐδιορίσθησαν μὲ τὴν καφταντζῇν εἰς τὴν Κραγιόδαν, καὶ ὁ λουφῆς αὐτῶν ἀπ' ἐδῶ	47

Lei		Neferi
127	ai lui Stati de Ianina, căpitanul darabanilor	15
202	ai lui Sinu al dumisale Agăi	25
300	{ 50 Arnăut-Husein chirsubaşa, după serisoarea ispravnicilor } { 250 la 25 neferi călări }	26
11023	{ 200 doi iuzbaşi } { 900 la 18 [d]elibashi } ai lui Giafer-beiu de Ruscine, să se } { 3150 la 315 neferi cai } întrebe Derviş-aga, pe acea vreme, } { 6773,30 la 821 pedestri } au luat pe o lună }	1156
	{ 100 Satooglu cel mare } { la (alb) buluc-başi } de la Cozia } { 2500 la 250 neferi cai } { 1815 la 220 pedestri } { 180 la 18 cai } ai celui de la Ciardă-cază, Mee- { 91 la 11 pedestri } met-Aga, de la Mart 23 }	510
548	{ 50 Omer-aga de Silistra Memelecioglu de la Fe- } { bruar 24 } al Postelnicului	55
801	{ 50 Abdi-aga de Silistra de la Februar 25 } { 751 la 52 de neferi călări şi 28 pedestri călări 8.30 }	încă . . 81
1262	{ Omer-aga de Arnăut-chioiu de la Silistra, Mart 12 } { 1212 la 75 de cai şi 56 pedestri }	încă . . . 123
762	{ 50 Ismail-aga de Silistra, de la 12 Martie } { 712 la 44 de neferi cai şi 33 pedestri }	încă 78
791	{ 50 Sulin-aga de Silistra } { 741 la 56 neferi cai şi 22 pedestri }	încă 79
591	{ 50 Ahmed-aga de Silistra } { 541 la 36 neferi cai şi 22 pedestri }	încă 59
770	Suliman-aga Zaim-oglu de Amza cu 70 neferi cai cai lui tufecci Mehmet, aianul de Chiostenţa, de la Aprilie 27	71
325	Suleiman-aga de Starova cu 55 neferi câte 5, Maiu 6	56
325	Airulă-aga de Starova cu 55 neferi câte 5, Maiu 6	56
	Ali-aga de Sulugiac cu 29 cai şi 12 pedestri câte 5 şi 8, Maiu 8	42
435	Gezaerli Mustafă-ceauş cu 75 neferi, câte 5, Iunie 14	76
120	Mustafă-aga de Salonic Picasgi-zadd, 20 neferi câte 5, Iunie 16	21
180	Iurie-bairactar de Cavae-Hisar Mahmud-aga cu 30 de neferi câte 5, Iunie 17	31
285	Chiurd-Ahmet-aga cu 47 tufecci câte 5, Iunie 21	48
280	Ganei Meemed-aga cu 40 de delii câte 6, Iulie 8	41
410	Husein tufecci-başa, zeipè, cu 60 de neferi câte 6, Iulie 15 . . .	61

O l t.

309	{ 39 Iacub-aga } { 270 la 45 neferi câte 6 }	ai judeţului Slatina 46
-----	---	-----------------------------------

Roman a ş i.

100	Meemet-aga Babă-Isuf-oglu, socrul lui bimbaşa } 600 la 100 neferi câte 6, de la April 15, Hafiz-aga cu } 50 neferi şi 50 lei leafa }	ai judeţului 101
378	ai lui Braieu şi Dumbravă căpitani, cari au mers la casele lor, cari s'au orânduie cu caftangiul la Craiova, şi leafa lor de acolo	47

Γράμμα	Β ο ρ ι τ ζ α.	Νεφέρια
195	τοῦ Μανόλη πολούκ. ἐδρενελή, αὐτὸς ἔφυγεν ἀπὸ Φευρουαρίου τέλει μὲς τὸν κόμησηον	20
165	τοῦ Παναγιώτη Μοραίτη, μὲς τὸν 6' κόμησηον Νικόλαον, ὁμοίως καὶ αὐτὸς ἔφυγεν ἀπὸ τέλει Φεβρουαρίου μαζί	20
165	τοῦ Κήρκου πολκοδνίκου	20
165	τοῦ Αἰζάρ Παπάζογλου τοῦ Μεγάλου Ἀρμάση	20
450	{ 50 ὁ καρλαζλή Σουλεϊμάν-ἀγάς ἀπὸ α' Ρετζέπ, δηλ. Μαρ. 29 } 400 εἰς 40 νεφέρια καθάλα, εἰς τὸν Σατόγλου	Kόζια 41

Κ ρ α γ ι ὅ θ α.

80	ὁ (alb)	{ τοῦ καθηλιζίου	151
300	εἰς 50 νεφέρια πρὸς 6		
1000	εἰς 100 καθάλα πρὸς 10	{ 50 ὁ Γεγν-ἀγάς βιδινλής } { 300 εἰς 30 νεφέρια καθάλα }	31
350			
290	{ 50 ὁ τηρονοδλής Ἰπραχίμ πολούκ. } { 240 εἰς 24 νεφέρια καθάλα }	{ 50 ὁ Ὀμέρ πίνπασης 140 εἴκοσι νεφέρια ἀρπαλίκη } { 60 δύο πολούκ-πασήδες 1000 εἰς 100 νεφέρια καθάλα }	25
1250			
180	{ 30 ὁ Σαδής-ἀγάς } { 150 εἰς 15 νεφέρια καθάλα }	{ 30 ὁ Δσνής-ἀγάς } { 60 εἰς 6 καθάλα }	16
321			
	{ 231 εἰς 28 πεζοὺς }	{ 50 ὁ Ἐμενετζή-ἀγλοὺς Σουλεϊμάν πολούκ. } { 400 εἰς 40 νεφέρια καθάλα }	35
450			
270	{ 50 ὁ Χ. Χασάν-ἀγάς ῥαζιγρادلής } { 220 εἰς 22 νεφέρια καθάλα }	{ 50 ὁ Κελές-Ὀσμάν-ἀγάς δεληλπασης } { 700 εἰς 70 νεφέρια καθάλα } { 50 ὁ Γακοὺπ πολούκ. } { 304 εἰς 18 νεφ. καθάλα καὶ 15 πεζοὺς }	23
1104			
390	{ 50 ὁ Ἰπραχίμ-ἀγάς ἐρζερουμλής, ἀπὸ Φευρουαρίου γ' } { 340 εἰς 34 νεφέρια καθάλα }	{ 50 ὁ Ἰωαννίτζα πολκοδνίκου } τοῦ Πέτρον καὶ Ἰωάννου καπετάν., ὅπου ἐπάτησαν εἰς τὰ σπήτια τοὺς	35
161	τοῦ σερπετζή-πασή		
176	τοῦ Ἰωαννίτζα πολκοδνίκου	τοῦ Πέτρον καὶ Ἰωάννου καπετάν., ὅπου ἐπάτησαν εἰς τὰ σπήτια τοὺς	20
		314 τοῦ Ἰσπραδνίκου τῆς Κόρτεζ Γεώργιος Σαφράνπογλου — Κίμπινα . .	57
(Κόρτεζ.)	18204 ὁ Κιόρτε-Ἀποδής-ἀγάς πίνπασης καὶ ὁ Ὀμέρ-ἀγάς Τοπαράνογλου μὲ		40
Φοξάν.)	699 καθάλα, 1172 πεζοὺς, Ῥετζέπ 2		1871

Γ ὁ ρ ζ η.

50	ὁ Ἀλή παῖρακτάρ	{ τοῦ καθηλιζίου εἰς Τήργουλ-Ζήριουλουῖ	41
240	εἰς 40 νεφ. πρὸς 6		
110	{ 50 ὁ Σουλεϊμάν γιουντέρ-ἀγάς } { 60 εἰς 10 νεφέρια πρὸς 6 }	{ Τιμάννα	11
140	ὁ Σερδ. Δελαχραμμάτικα, ἔφυγεν πρὸς τὰ τέλει Φευρουαρίου		
	Τοῦ Νικολάου καὶ Ἰωάννου καπετ., ὅπου ἐπάτησαν εἰς τὰ σπήτια τοὺς, καὶ ὁπάγουν εἰς Κραγιόδαν		10
			108

Lei	Vâlcea.	Neferi
195	ai lui Manoli bulucbaşa de Adrianopol, el a fugit de la sfârşitul lui Februar cu Comisul	20
165	ai lui Panaiot Moraitul cu al doilea comis Nicolae, şi el a fugit împreună de la sfârşitul lui Februar	20
165	ai lui Chircu polcovnicul	20
165	ai lui Lazăr Papazoglu al Marelui Armaş	20
450	{ 50 Suleiman-aga Caralazli de la 1-iu Regeb, adecă Mart 29) 400 la 40 neferi călări, la Satoglu }	Cozia 41

Craiova.

80 (alb)	{	al judeţului	151
300 la 50 neferi câte 6			
1000 la 100 neferi călări câte 10	{		31
350 { 50 Ieghèn-aga de Vidin 300 la 30 neferi cai }			
290 { 50 Ibrahim bulucbaşa de Târnova 240 la 24 neferi călări }	{		25
1250 { 50 Omer bimbaşa 140 douăzeci de neferi arpalâc 60 doi bulucbaşi }			
1000 la 100 neferi călări	{		16
180 { 30 Sadie-aga 150 la 15 neferi cai }			
321 { 30 Deniz-aga 60 la 6 cai 231 la 28 pedestri }	{		35
450 { 50 Emenegî-oglu Suleiman bulucbaşa 400 la 40 neferi călări }			
270 { 50 Hagi-Hasan-aga de Rasgrad 220 la 22 neferi călări }	{		23
1104 { 50 Cheleş-Osman-aga delibaşa 700 la 70 neferi călări 50 Iacob bulucbaşa }			
304 la 18 neferi călări şi 15 pedestri	{		105
390 { 50 Ibrahim-aga de Erzerum, de la Februar 3 340 la 34 neferi călări }			
161 lui Serbegi-başă			20
176 lui Ioniţă polcovnicul			20
lui Petru şi Ioan căpitanii, cari au mers la casele lor			57
314 ispravnicului Curtii, Gheorghe Safranboglu, — Câmpina			40
Foeşani.) 18204 Chiurd-Abdi-aga bimbaşa şi Omer-aga Toparanoglu cu 699 cai, (Curtea) 1172 pedestri, Regeb 2			1871

Gorj

50 Ab bairactar	{	al judeţului Târgul-Jiuului	41
240 la 40 neferi câte 6			
110 { 50 Suleiman ghiunlër-aga 60 la 10 neferi câte 6 }	{	Tismana	11
140 Serdarul della Grammatica, a fugit spre sfârşitul lui Februar . .			
Lui Nicolae şi Ioan căpitanii, cari au mers la casele lor, ca să se ducă la Craiova			108

Γρόσια	Με χ σ δ ή ν τ ζ η.	Νεφέρια
100	δ Καρά-Μουσταφάς γιουνλέρ-άγας }	201
300	πενήντα νεφέρια άρπαλίκη }	
1200	είς 200 νεφέρια δποῦ δουλεύουν	
τοῦ Βλάδουλου καὶ Δημητράσκου καπετ., δποῦ ἐπάησαν εἰς τὰ σπήτια τους		100
Βουκουρέστι.		
1394	δ πεσλή-άγασής ἦτοι: 164 αὐτός, 45 δ ὀδάμπιασης, 15 δ παῖρακτάρης, 350 εἰς 50 νεφέρια πρὸς 7, 28 εἰς δύο ζαπιτάδες, 220 εἰς 22 νεφέρια καθάλα, 272 εἰς 33 πεζοὺς, 42 ἑτεροι, 3 ζαπιτάδες, 200 ἄλλα, 20 νεφέρια καθάλα, 58 εἰς 7 πεζοὺς — εἰς 4 καθηλίκια	140
85	δ ἐμ.ήρ-'Οσμάνης τουγιουντζήπιασης, ἦτοι: 25 αὐτός, 60 εἰς 6 νεφέρια καθάλ. — Μαρτ. ζ' ἦλθαν ἄλλοι 4 ἀντ' αὐτοὺς καὶ ἐδιόχθησαν τοῦτοι	7
1018	οἱ Ἀρβανίταις δύο πουλοῦν. καλκάνδερελίδες, ἦτοι: 100 δ Ὀσμάνης καὶ δ Σαλής, 530 εἰς 53 νεφέρια καθάλα μὲ 3, 388 εἰς 47 πεζοὺς πρὸς 8.30, [ἀπὸ] Φευρουαρίου θ'. Ὁ Ὀσμάνης μὲ 30 καθάλα, 20 πεζοὺς εἰς Πράχοδαν, δ ἄλλος εἰς Φοξάνην μὲ ὄλους καθάλα	102
246	δ Ἰσμαῖλ-Μάλιου πουλοῦν. Ἀργυροκατρίτης, ἦτοι: 30 αὐτός (sters: μὲ τοὺς καθ. τῆς Κραγιόδας), 150 εἰς 15 καθάλ. μὲ σπαχίδες, 66 εἰς 8 πεζοὺς πρὸς 8.30, Φευρ. α', — εἰς Πράχ.	24
20	δ πουμπαρτζήπιασης Ἀπδουραμάνης	1
10	τοπτζήπιασης ἐμ.ήρης	1
27	δ τζαδηρτζήπιασης	1
879	δ Σελήμ-άγας ἀπὸ Βακκρέσι, ἦτοι: 50 αὐτός, 730 εἰς 73 καθάλα, 18 Φευρουαρίου α', 7 τῆς γ', 4 τῆς ε', 3 τῆς ζ', 41 τῆς ιε', 90 εἰς 12 πεζοὺς, ἀπὸ ιε' Φευρουαρίου. — Πιτέσι. (Sters:) ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν τοῦ Πελίν-ἀγὰ ἐξεχωρίσθησαν καὶ εἰς Πιτέσι 30 καθάλα, εἰς τὸν πουλοῦν. Χουσεήν, καὶ 49 καθάλα καὶ πεζοὺς εἰς τὸν Ποσνιάγ-'Αχμέτι πουλοῦν., Μαρτίου α' τη.	86
(Sters:)	579 δ καρλοῦ. Μεσμέτης σερδενγιστή, Φεβρ. 12, ἦτοι 50 αὐτός, 100 εἰς 10 καθάλ. 429 εἰς 52 πεζοὺς	63
(Sters:)	315 δ Τζερυανή Μεσμέτ-άγας, Φευρ. 12, 50 αὐτός, 100 εἰς 10 καθάλ. καὶ 165 εἰς 20 πεζοὺς	31
1020	δ Σαῖταρη Χ. Ἀλῆ δελέπιασης, ἀπὸ Φευρουαρίου 20, ἦτοι: 50 αὐτός πάζ-άγας ἔγινεν, 870 εἰς 87 καθάλα, μὲ 7, Φευρουαρίου κδ', 7 ἔτι, 5 Μαρτίου 8 — Φοξάνι	107
275	δ Χ. Μέρολου Μεσμέτ-άγας βάζγραδλής, ἀπὸ Φευρ. κδ', ἦτοι: 50 αὐτός, 60 εἰς 6 καθ., 165 εἰς 20 πεζοὺς, ἔλαθεν ἀπὸ τὸν πεσλή-ἀγὰν 275	27
1040	δ Τζεράχ-'Ιπραχίμ τζαπούλ-άγας, Φευρ. 28, ἦτοι: 50 αὐτός, 990 εἰς 83 καθάλα μὲ 30, Μαρτίου ε', (sters), 16 ἔτι Μαρτίου 26, Κραγιόδαν	84
1500	δ Μερή-άγας Σέλογλους γιουργιαζλής, Φευρ. 24, ἦτοι: 70 αὐτός, 960 εἰς 96 καθάλα, 470 εἰς 57 πεζοὺς, 10 ὀφύλ. τῆς 24 Μαρτ., ἔλαθεν 1 μ.ηνὸς ἀπὸ τὸν χαζνέ-ἐμηνή ἕως Μαρτίου 24	154
750	δ δεσλήπιασης Μεσμέτ-Τζεσλήκ-ἀγλοὺς Ἀνατολίτης, τοῦ Χ. Γεγέν-παζά, ἦτοι: 50 αὐτός, ἀπὸ Φευρ. 27, 700 εἰς 70 καθάλα μὲ 25, Μαρτ. 7, τὸν ἔδωσαν δ πεσλή-άγας 150. — Κραγιόδαν	71
250	δ παλπουναρλής Καρά-'Αχμέτ βουστζουαλής, Μαρτ. ζ', ἦτοι: 50 αὐτός, 200 εἰς 20 καθάλα — Κραγιόδαν (sters: Πιτέσι)	21
798	τοῦ Φατεάν ἀσκερή, ἦτοι: 50 δύο πουλοῦν., δ εἰς 30 καὶ ὁ ἕτερος 20, ἔμεινεν 1 μὲ 50 γρόσια, 220 εἰς 22 καθάλα μὲ 6, Μαρτ. 17, — Πράχ.	88
400	δ πεχληβάν καζαμετλή Ἀλῆ-άγας, ἦτοι: 50 αὐτός, 350 εἰς 35 καθάλα. — Κραγιόδα	36

M e h e d i n ț i		
Lei		Neferi
100	Carà-Mustafa ghiunlër-aga	210
300	cinzeci de neferi arpalâc	
1200	la 200 neferi cari slujese	
	Lui Vlad și Dumitrașeu căpitani, cari au mers la casele lor . .	100
București.		
1394	beșliaga, adecă: 164 el însuși, 45 odabașa, 15 bairactarul, 350 la 50 neferi câte 7, 28 la doi zabeți, 220 la 22 neferi cai, 272 la 33 pedestri, 42 alți 3 zabeți, 200 alți 20 neferi călări, 58 la 7 pedestri — la 4 județe	140
85	Emir-Osman tuingibașa, adecă: 25 el însuși, 60 la 6 neferi cai. — Mart 7 au venit alți 4 în locul lor și aceia a fost goniți .	7
1018	Albanesii doi bulucbași de la Caleanderë, adecă: 100 Osman și Sali, 530 la 53 neferi cai cu 3, 388 la 47 pedestri câte 8,30, la Februar 9. — Osman cu 30 cai, 20 pedestri la Prahova, celalt la Focșani cu toți caii	102
246	Ismail Măliu bulucbașa din Arghirokastro, adecă: 30 el însuși (șters: cu caii Craiovei), 150 la 15 cai cu spahii, 66 la 8 pedestri, câte 8,30, Februar 1, la Prahova	24
	20 bumbaragibașa Abdurahman	1
	10 topeibașa emir	1
	27 ciadârgibașa	1
879	Selim-aga de la Văcărești, adecă: 50 el însuși, 730 la 73 cai, 18 Februar 1, 7 la 3, 4 la 5, 3 la 7, 41 la 15, 99 la 12 pedestri, de la 15 Februar, — Pitești. (Șters:) Dela cei de mai sus ai lui Pelin-aga s'au desfăcut și la Pitești 20 de cai, la bulucbașa Huscin și 40 de cai și pedestri la Bosniag-Ahmed bulucbașa, Mat 1	80
(șters)	579 Mehemed de Carlovăț, serdengheșdi, Februar 12, adecă 50 el, 100 la 10 cai, 429 la 52 pedestri	63
(șters)	315 Mehemed-aga de Cirmen, Februar 12, 50 el, 100 la 10 cai, 165 la 20 pedestri	31
1020	Soitarî Hagi-Ali delibașa, de la Februar 20, adecă: 50 el însuși, [când] a ajuns baș-aga, 870 la 87 cai, cu 7, Februar 24, 7 încă, 5 Mart 8. — Focșani	107
275	Hagi-Merolu Meemet-aga de Rasgrad, de la Februar 24, adecă 50 el însuși, 60 la 6 cai, 165 la 20 pedestri, a luat de la beșli-aga 275	27
1040	Gerah-Ibrahim ciapul-aga, Februar 28, adecă: 50 el însuși, 990 la 83 călări cu 30, Mart 5, 16. (Șters:), încă Mart 26, — Craiova. .	84
1500	Memis-aga Secoglu de Giurgiu, Februar 24, adecă: 70 el însuși, 960 la 96 cai, 470 la 57 pedestri, 10 fil. (sic), la 24 Mart, a luat o lună de la haznë-eminî până la Mart 24	154
750	delibașa Meemet Celâc-oglu Anatolitul, al lui Hagi-Gheghen-Pașa, adecă: 50 el însuși, de la Februar 27, 700 la 70 cai en 25, Mart 7, i-a dat beșliaga 150. — Craiova	71
250	Balbunarli Carà-Ahmet din Ruscuc, Mart 7, adecă: 50 el însuși, 200 la 20 cai. — Craiova	21
798	lui Fateân-ascheri, adecă: 50 doi bulucbași, unul 30 și altul 20, a rămas unul cu 50 de lei, 220 la 22 cai cu 6, Mart 17, — Prahova	88
400	Pehlivan Ali-aga de Cazamet, adecă: 50 el însuși, 350 la 35 de cai. — Craiova	36

Γρόσια	Νεφέρια
769 { 79 ὁ Χουσσέν-πασάς } ἀπὸ 4 τοῦ Τζέμ-ἄχιρ ἕως 4 τοῦ Πετζέπ, { 220 εἰς 22 καδάλα } δηλαδὴ 31 Μαρτίου, ἔλαδεν 12 δελήλη- 470 εἰς 57 πεζοὺς } δες, Ἰουλίου (;) εἰς }	80
1250 100 ὁ Σουλχετάρ-ἄγας Τζολάκ-Ὀσμάνης ἀπὸ Μαρτ. 6, 950 εἰς 80 νε- φέρια καδάλα 15, Μαρτίου 30 ¹ , 22 μετὸν Γιαρίμ-ἄγᾶ, Ἀπριλλίου 30	96
270 { 50 Ὀσμάν παῖρακτάρ πελιγραδλής } ἀπὸ Μαρτίου 17. — Πράχοδα 220 εἰς 22 νεφέρια }	23
1110 { 100 ὁ Σαρκσιμέ Σουλεϊμάν-ἄγας } ἀπὸ Μαρτ. 17. — Φοξάνη . . 1010 εἰς 101 νεφέρια καδάλα }	102
650 { 50 ὁ Τεκελῆ Ὀμέρ-ἄγας } ἀπὸ Μαρτ. 20 εἰς τὸν πάς-ἄγαν, { 600 εἰς 60 νεφ. καδάλα, 15 εἰς } τῇ 22 ² ἔμειναν 50, — Φοξάνη }	61
770 50 ὁ Γιουρτζῆ Σουλεϊμάν-ἄγας Τεπετῆλ-ἄγας, ἀπὸ Μαρτ. 22, 720 εἰς 26 νεφέρια καδάλα, 6 Μαρτίου, 30, 20 Μαρτίου, 25, 26 εἰς Ἀπριλ- λίου α', 6 νᾶ ξεπευθοῦν, Ἀπριλλίου 5. — Φοξάνη	73
450 { 50 ὁ Γιουδελὲκ Μεχμέτ-ἄγας } ἀπὸ Μαρτίου 22. — Φοξάνη . . . 400 εἰς 40 νεφέρια καδάλα }	41
384 { 40 ὁ Ὀσμάν-παζαρχῆ Ἀλῆ-ἄγας, } ἀπὸ Μαρτίου 23 344 εἰς 8 νεφ. καδάλα καὶ 32 πεζοὺς }	41
341 { 31 ὁ Σοῦμνογλούς Χουσσέν-ἄγας } ἀπὸ Μαρτίου 23. — Φοξάνη . 310 εἰς 31 νεφέρια καδάλα }	32
2050 100 ὁ τουρνετζήπασης Πακῆ-ἄγας, 1900 εἰς 25 νεφ. καδάλα, ἀπὸ Μαρ- τίου 19, 70 Ἀπριλλίου 2, 25 εἰς Ἀπριλλίου 10, 30 Ἀπριλλίου 21, ἀπὸ Ἀπριλλίου 19 πρὸς 5 γρόσια ἄγας (sic), 14 Ἰουνίου 26, Ἰου- λίου 7, 96 καὶ 5 πουλόκ. πρὸς 30 ² , 40 εἰς Ἀπριλλίου 25	316
310 ὁ Σουλῆστραλης Σουλεϊμάν-ἄγας μετὰ 26 καδάλα ἀπὸ Φεβρουαρίου 28 τοῦ Πορταλίου, 10 Μαΐου α'	27
1635 70 ὁ Τοῦρκος τοπιτζήπασης ἀπὸ 29 Ἑπι-οὐλ-ἄχιρ ὁ Χαφιζ-ἄγας, 20 ὁ παῖρακτάρης, 1545 εἰς 39 νεφέρια πρὸς 15, νεφέρια 5 εἰς Μαρτίου 27, 20 εἰς Ἀπριλλίου 10, 6 Ἀπριλλίου 15, 6 εἰς ὁποῦ ἐπῆραν ἐδῶ. 19 εἰς ἦλθαν Μαΐου 12	105
480 50 ὁ Κερά-Χασάνης καπουτζετῆλ-πολόμπασης, 430 εἰς 43 νεφέριά του πρὸς 10, ἀπὸ Ἀπριλλ. 2, Μαΐου 13—Μαΐου 18 πρὸς 6. — Φοξάνη	44
1624 { 50 ὁ σελιάμ-ἄγασης Κιοῦρτ-Ἰπραχίμης Ἀπριλλίου 8 ¹ , 1374 εἰς 105 { καδάλα καὶ 15 πεζοὺς, 20 εἰς, τῇ 12 Ἀπριλλίου καδάλα, — Φοξάνη }	141
(Ἀρτζεζ.) 500 { 50 ὁ ἱεζοκαδάρης Σαλίχ-ἄγας ἀπὸ Ἀπριλλίου 8 ¹ . } 450 εἰς 41 νεφέρια αὐτοῦ καδάλα [sters: 4 εἰς] Ἀπριλλίου 10 }	64
6055 { 150 ὁ δελήλ-πασῆς τοῦ Πεκῆρ-πασᾶ, πηνπάσσης Ὀσμάν-ἄγας, Ἀπριλλ. 5 ¹ } 825 εἰς 100 νεφ. πρὸς 8.30, εἰς 10 ἄγᾶδες ἀνὰ 10 ἄνθρωποι } 5080 εἰς 508 νεφ. καδάλα πρὸς 10, Cămpulung (românește).	519
5993 { 150 τοῦ Μετζῆμ-Χουσσέν-ἄγᾶ πίνπασης, 550 τοῦ γιοῦζπασης καὶ εἰς 9 ἄ- γάδες ἀπὸ 9 παῖράκια πρὸς 50, 3750 εἰς 375 νεφ. καδάλα, 1542.90 } εἰς 187 πεζοὺς πρὸς 8.30, — Πιτέστη Ἀρτζεζ, ἀπὸ Ἀπριλλ. 9 }	562
170 εἰς 17 ἱεζαγάδες μετὰ τὸν πεσχηρετζῆ τοῦ Πεκῆρ-πασᾶ κοντὰ εἰς τὸν πίνπασην Πιτέστιου	17
257 ὁ Σουμλὸς Χασάν-ἄγας μετὰ 15 καδάλα, 10 πεζοὺς, Ἀπριλλ. 15 ¹ . — Βαλένι	26
(Ἀρτζ.) 450 { 50 ὁ Οὐρφαλῆς Χουσσέν-ἄγας, Ἀπριλλ. 15 ¹ . } 400 εἰς 40 νεφέρια καδάλα }	48
211 τοῦ Παχδατῆλ πίνπασης, 5 πεζοὶ καὶ 17 καδάλα, Ἀπριλλίου	12
390 { 50 ὁ Μεγκαλιὰ καζασινδὲ Ἀπτή-ἄγας, Ἀπριλλ. 15 ¹ . } Φοξάνη . . . 340 εἰς 34 νεφ. καδάλα }	35

¹ Sfers: 6 și două cuvinte ilisibile.² Însemnări puse unele peste altele, indescifrabil.

Lei		Neferi
769	{ 79 Husein-paşa } de la 4 ale lui Gemazi-ul-achir până la 4 ale { 220 la 22 cai } lui Regeb, adică 31 Mart, au luat 12 deli, { 470 la 57 pedestri } Iulie 16 }	80
1050	100 Silihdar-aga Ciolac-Osman de la Mart 6, 950 la 80 de neferi călări, 15 Mart 30, 22 cu Sarim-aga, April 30	96
270	{ 50 Osman-bairactar de Belgrad } de la Mart 18. — Prahova { 220 la 22 neferi }	23
1110	{ 100 Sarchesimè-Suleiman-aga } de la Mart 18. — Focşani . . { 1010 la 101 neferi cai }	102
650	{ 50 Teehell Osman-aga } de la Mart 20 la baş-aga, } { 600 la 60 neferi călări, 15 încă } la 22 au rămas 50.—Focşani }	61
770	50 Ghiurgî Suleiman-aga Teptil-aga, de la Mart 22, 720 la 26 neferi cai, 6 Mart, 30, 20 Mart, 25, 26 încă din April 1, 6 ca să iasă, la April 5. — Focşani	73
450	{ 50 Ghiuvelèc Mehmet-aga } de la Mart 22. — Focşani { 400 la 40 neferi cai }	41
384	{ 40 Osman-bazarlı Ali-aga } de la Mart 23 { 344 la 8 neferi călări şi 32 pedestri }	41
341	{ 31 Husein-aga de Şumla } de la Mart 23. — Focşani { 310 la 31 neferi cai }	32
2050	100 tufecci-başa Bachî-aga, 1900 la 25 neferi cai, de la Mart 19, 70 April 2, 25 încă din April 10, 30 din April 21, de la April 19 câte 5 lei aianii(?), din Iunie 26, Iulie 7, 96 şi 5 buluc-başi câte 30, 40 încă de la April 25.	316
310	Suleiman-aga de Silistra cu 26 cai de la Februar 28 al Postelni- cului, 10 Maiu 1	27
1635	70 Turcul topeibaşa de la 29 Rebi-ul-achir Hafiz-aga, 20 bairac- tarul, 1545 la 39 neferi câte 15, neferi 5 încă la Mart 27, 20 încă April 10, 6 April 14, 6 încă ce i-a luat acolo, 19 încă au venit, Maiu 12	105
480	50 Carâ-Hasan capugilâr-bulucbaşa, 430 la cei 43 de neferi ai lui câte 10, de la 2, Maiu 13, Maiu 18 câte 6. — Focşani	44
1624	{ 50 seliam-aga Chiurt-Ibrahim, April 4, 1374 la 105 cai şi 15 } { pedestri, încă 20, la 12 April cai — Focşani }	141
(Argeş) 500	{ 50 iciciododarul Salih-aga de la April 4 } { 450 la 41 neferi ai lui, 4 cai încă, April 10 }	46
6055	{ 150 delibaşa lui Bechir-Paşa Osman-aga, April 5 } { 825 la 100 neferi câte 8,30, la 10 agale cu 10 oameni } { 5080 la 508 neferi cai, câte 10 }	519
5993	{ 150 ai lui Megie-Husein-aga bimbaşa, 550 ai lui iuzbaşa şi la 9 } { agale de la 9 bairace câte 50, 3750 la 375 neferi călări, 1542,90 } { la 187 pedestri câte 8,30. — Piteşti, Argeş, de la April 9 }	562
170	la 17 icîagale cu peşchirgî al lui Bechir-Paşa pe lângă bimbaşa de Piteşti, — 11	17
257	Hasan-aga de Şumla cu 15 cai, 10 pedestri, April 12, — Văleni	26
(Argeş) 450	{ 50 Husein-aga de Urfa, April 14 } { 400 la 40 neferi călări }	48
211	ai bimbaşei de Bagdad, 5 pedestri şi 17 cai, April	12
390	{ 50 Abdî-aga al cazalei Mangalia, April 15 } Focşani { 340 la 34 neferi călări }	35

Γρόσια		Νεφέρια	
1299	150 εἰς 3 παῖράν-ἀγαλάρ Ἑμέρ-ὄγλου Μουσταφάς, Ἰπίζ- ἀγάς καὶ Ἰπραάμ-ἀγάς τρατοκαλήδες, ἀπὸ Ἀπριλλ. 13.	Φοξάνι	130
	580 εἰς 58 ἀτλήδες		
	569 εἰς 62 πεζοὺς, 7 εἰς τὸν Ἑμέρ-ὄγλου, Ἀπριλλ. 18		
750	50 ὁ Πεκήρ-ἀγάς ἀπὸ τὴν Πογδανσίαν, ἀπὸ Ἀπριλλ. 17, ἡμέρα 6.		71
	700 εἰς 70 νεφέρια καθάλα, Πιτέστι, πρὸς 6		
220	ὁ Ἰσλάμ-ἀγάς 50, καὶ 17 νεφ. πρὸς 10, Πογδ., ὁμοίως Πιτέστι, πρὸς 6		18
350	50 ὁ Μεσμέτ-πέις, υἱὸς τοῦ Σουλχετάρ-ἀγά, Ἀπριλλίου 17.	Φοξάνι	31
	300 εἰς 30 νεφ. καθάλα		
	150 ἦτοι ὁ Τζαπραζλή-Ἀλή-ἀγάς μὲ 10 νεφέρ., Ἀπριλ. 17. — Πιτέστι, πρὸς 6		11
220	50 ὁ Παῖράμ πουλοῦν., Ἀπριλλ. 29	Πιτέστι	35
	170 εἰς 8 νεφ. καθάλα καὶ 26 πεζοὺς πρὸς 5		
(Φοξάνι πρὸς 6.)	600 ὁ Χουσεῖν-ἀγάς Κιολὶ-δεσλήπασης τοῦ Ἀλέξ.-δόδα, θαλιλιτζαγασής, μὲ 55 νεφέρια καθάλα, Ἀπριλλ. 28		56
1533	ὁ Τοπάλ-ὄγλου Ἀλή-ἀγάς κιζιλιτζαλής μὲ 83 καθάλα καὶ 67 πεζοὺς, 3 ἀγάδες πρὸς γρόσια 50, ἀπὸ Ἀπριλλ. 23. — Πιτέστι, πρὸς 6		153
(Πιτέστι.)	1852 ὁ Σιζρί-Ἰσάρ-ὄγλου πίνπασης μὲ 267 πρὸς 6 καὶ 30 πρὸς 5, αὐτὸς 100 γρόσια, Μαῖου 1.		298
(Τιργόδ.)	320 ὁ κομπαρατζήπασης Χ. Χουσεῖντος διδινλής μὲ 45 πρὸς 6, Μαῖου 8		46
(Σακογ.)	105 ὁ Χ. Μεσμέτ ἀραπᾶ-πουργασή μὲ 15 πρὸς 6, Μαῖου 8		16
(Σακογ.)	260 ὁ Μεσμέτ-ἀγάς σταμπολὴς καθάλα-ἰσαρλή μὲ 30 πεζοὺς καὶ 12 καθάλα, Μαῖου 16, πρὸς 5		43
(Μουστζ.)	177 ὁ Ἀχμέτ-ἀγάς κομπούς-παρμάκ μὲ 16 νεφ., Μαῖου 11, 10 καθ., Ἰουν. 1.		18
(Σερδενγες.)	ὁ Ὄσμάν-ἀγάς σολυστραλής μὲ 32 καθάλα, 8 πεζοὺς, ἀπὸ Μαῖου 8, ἔγινεν σερδέν-γεςτί		41
(Μουστζ.)	180 ὁ Χασάν πουλοῦν. ἐσκιδαρλής μὲ 30 νεφ. πρὸς 5, Μαῖου 27		31
(Μουστζ.)	120 ὁ Χουσεῖν πουλοῦν. ἀρβανίτης μὲ 20 νεφ. πρὸς 5, Μαῖου 27		21
(Σακογ.)	210 ὁ Καρᾶ-Μεσμέτ φιλιπεσλή θαλιλιτζ-ἀγασής μὲ 32 πρὸς 5, Ἰουνίου 6.		33
(Σακογ.)	150 ὁ Χ. Κετάν δεσλήπασης τοῦ Σουλχημάν-πασά μὲ 25 νεφ. πρὸς 6, Ἰουν. 6.		21
(Μουστζ.)	240 ὁ Χ. Μπιελής μὲ 40 νεφ. πρὸς 6, ἀπὸ Ἰουνίου 7, Ἀράπης		41
(Σακογ.)	180 ὁ Ἀχμέτ-ἀγάς δεζήρ-κιοπουλοῦ μὲ 26 νεφέρια, Ἰουνίου 3.		36
(Μουστζ.)	50 ὁ Ζεϊνὲτ πουλοῦν. ἀρβανίτης μὲ 7 νεφέρια, Ἰουνίου 8.		8
(Κιμπλ.)	638 ὁ κίρ-σερδάρης Ἰπραχίμ-ἀγάς μὲ 43 καθάλα, 64 πεζοὺς, Μαῖου 28		108
(Φοξάνι.)	356 ὁ Χ. Ἰσοφ-ἀγάς ἐζρουμλής μὲ 15 πρὸς 6, Μαῖου 1, εἰς Σιλίστρα, Ἰουλ. 17, ἐδὼ ἄλλα 36 καὶ ἀρχὴ μηνός		52
(Σακογ.)	180 ὁ Πραχτιδάν Μεσμέτ-ἀγάς μὲ 30 νεφ. πρὸς 5, Ἰουνίου 11.		31
(Sters.)	ὁ Ἰπραχίμ-ἀγάς νέμπογλους μὲ 11 νεφ. πρὸς —, Ἰουνίου 1, τοῦ Σιλικτάρη		12
(Μουστζ.)	662 ὁ Οὐζόν-Ὄσμάν-ἀγάς μὲ νεφέρ. 102 πρὸς 6 γρόσι., Ἰουν. 1, Σεδάλ 7.		103
(Βαλένι.)	245 ὁ Μουρά-ἀγάς πάς-παῖρακτάρ τοῦ Σελήμ-πασά μὲ 35 νεφ. πρὸς 6, Ἰουλ. 8		36
(Κιμπλ.)	210 ὁ Σουλχημάν-ἀγάς ῥαχοδαλής μὲ 30 νεφ. πρὸς 6, Ἰουνίου 29		62
(Κιμπλ.)	210 ὁ Γεζέν-Ὄσμάν-ἀγάς μὲ 30 νεφ. πρὸς 6, Ἰουνίου 29		
(Φοξάνι.)	350 ὁ Ἰσμαήλ-ἀγάς κίρ-σερδάρης μὲ 35 πρὸς —, Ἰουλίου 10, 15 τῇ 17, 8 ἔτι τῇ 11.		36
(Κιμπλ.)	210 ὁ Κιοόρτ-ἀγάς συγγενής τοῦ Ράμμα παῖρακτάρ μὲ 10 νεφέρια πρὸς —, Ἰουλίου 11, 20 ἔτι τῆς 17.		12
(Ἀρτζες.)	120 ὁ Τροσόν-ἀγάς ἀνατολίτης μὲ 15 νεφ., Ἰουλίου 13, πρὸς 6		16
	84 ὁ Χαμτζή-ἀγάς ἀνατολίτης τοῦ Σιλικτάρη μὲ 12 πρὸς 6, Ἰουλίου 14		13
(Ἀρτζες.)	466 ὁ Ἰσοφ γιοόρογλου-νεχαγασής μὲ 66 νεφ. πρὸς 6, Ἰουλίου 17.		67
(Κιμπινα.)	3750 ὁ Σαλής-πίνπασης τῶν Ἀρβανιτῶν μὲ 10 πουλοῦν. πρὸς 50 καὶ 500 νεφέρια πρὸς 6, Ἰουλίου 22		511

Lei		Neferi	
	1299 { 150 la 3 bairac-agale Emër-oglu Musta à, Ibiş-aga şi Ibrahim-aga de Turtucaia, de la April 15 } 580 la 58 călări 569 la 52 pedestri, 7 la Emër-oglu, April 18 } Foeşani	130	
	750 { 50 Bechir-aga din Moldova, de la April 17, ziua a doua } 700 la 70 de neferi cai, Piteşti, câte 6 }	71	
	220 Isclan-aga 50, şi 17 neferi câte 10, Moldova, în Piteşti, câte 6	18	
	350 { 50 Meemet-beiu, fiul lui Silihdar-aga, April 17 } 300 la 30 neferi cai } Foeşani	31	
	150 adecă Ciaprazli-Alt-aga cu 10 neferi, April 17, Piteşti, câte 6	11	
	220 { 50 Bairam bulucbaşa, April 29 } 170 la 8 neferi cai şi 26 pedestri câte 6 } Piteşti	35	
(Foeşani câte 6.)	600 Husein-aga delibaşa de Chiolă al lui Alexandru-Vodă dalehiligî- aga cu 55 neferi cai, April 28	56	
	1533 Topal-oglu Ali-aga Chizilgiali cu 83 cai şi 67 pedestri, 3 agale câte 50 lei, de la April 23, — Piteşti, câte 6	153	
(Piteşti.)	1852 Sivri-Isar-oglu bimbaşa cu 267 câte 6 şi 30 câte 5, el însuşi 100 lei, Maiu 1	298	
(Târgo- vişte.)	320 Cumbaragi-başa Hagi-Husein de Vidin cu 45 câte 6, Maiu 8	46	
(Săcuieni.)	105 Hagi-Meemed de Araba-Burgas cu 15 câte 6, Maiu 8	16	
(Săcuieni.)	260 Meemet-aga de Stambul, Cavac-Isar, cu 30 pedestri şi 22 cai, Maiu 12, câte 5	43	
(Muscel.)	177 Ahmed-aga Ghiuş-Parmac cu 16 neferi, Maiu 11, 10 cai, Iunie 1, 6 tuiungii la el, câte 10 încă	18	
(Serden- gheşdi.)	{ Osman-aga de Silistra cu 32 cai, 8 pedestri, } de la Maiu 8 a ajuns serdengheşdi }	41	
(Muscel.)	180 Hasan bulucbaşa de Sentari cu 30 neferi câte 5, Maiu 27	31	
(Muscel.)	120 Husein bulucbaşa Albanesul cu 20 neferi câte 5, Maiu 27	21	
(Săcuieni.)	210 Cară-Meemet de Filipopol, dalehiligî-aga, cu 32 câte 5, Iunie 2	33	
(Săcuieni.)	150 Hagi-Chenan delibaşa al lui Suleiman-Paşa cu 25 neferi, câte 6, Iunie 2	21	
(Muscel.)	240 Hagi-Bileli cu 40 neferi câte 6, de la Iunie 3, Arap	41	
(Săcuieni.)	180 Ahmet-aga din Vezir-Chiopră cu 26 neferi, Iunie 4	36	
(Muscel.)	50 Zeinet bulucbaşa albanes cu 7 neferi, Iunie 4	8	
(Câmpu- lung.)	{ 638 căre-serdarul Ibrahim-aga cu 43 cai, } 64 pedestri, Maiu 28 }	108	
(Foeşani.)	356 Hagi Isuf-aga de Erzerum cu 15 câte 6, Maiu 1, la Silistra, Iulie 23, acolo alţi 36 şi începutul lunii	52	
(Săcuieni.)	180 Rahtivan Meemet-aga cu 30 neferi câte 5, Iunie 8	31	
	Ibrahim-aga Nieboglu cu 11 neferi câte —, Iunie 20, al Silihdarului	12	
(Muscel.)	662 Uzun-Osman-aga cu neferi 102 câte 6 lei, Iulie 30, Şeval 7	103	
(Văleni.)	245 Musa-aga baş-bairactar al lui Selim-Paşa, cu 35 neferi câte 6, Iulie 8	36	
(Câmpu- lung.)	{ 210 Suleiman-aga de Rahova cu 30 neferi câte 6, Iunie 29 } 210 Gheghen-Osman-aga cu 30 neferi câte 6, Iunie 29 }	62	
(Foeşani.)	350 Ismail-aga căre-serdar, cu 35 câte —, Iulie 10, 15 la 17, 8 încă la 21	36	
(Câmpu- lung.)	{ 210 Chiurt-aga roda lui Ramna bairactar cu 10 } neferi câte —, Iunie 11, 20 încă la 16 }	12	
(Argeş.)	120 Tusun-aga de Amangia cu 15 neferi, Iulie 13, câte 6	16	
	84 Hamî-aga de Anatolia al Silihdarului, cu 12 câte 6, Iulie 14	13	
(Argeş.)	466 Isuf chehaiana lui Ghiuroglu cu 66 neferi câte 6, Iulie 18	67	
(Câmpu- pina.)	{ 3750 Sali, bimbaşa al Albanesilor, cu 10 bulucbaşi } câte 50 şi 500 neferi câte 6, Iulie 22 }	511	

	Γρόσια	Νεφέρια
(Ἀρτζες.)	350 ὁ Μουσταφά-ἄγας παῖπουτλὸς μὲ 50 νεφέρια, Αὐγούστου 2	51
	60 ὁ Μουσταφά-ἄγας σελανικλῆς, ζαπίτης τῶν φηραρήδων, μὲ 15 πρὸς 3	16
	ὁ σαντζακτάρης τοῦ Πεκλήρ-πασά, Σερήρ-Ὀμέρ, ἀπὸ τοῦ Ζιλχίτζε, Αὐγού. κζ'	
	ὁ Ἰσμαήλ-ἄγας βιδυνλῆς μὲ 30 νεφέρια πρὸς 6, Σεπτεμβρίου ιε'.	
	ὁ καφτάν-ἄγασῆς μὲ 40 νεφ. πρὸς 6, Σεπτ. 10, 7 ἔτι τῇ κα'.	47
	ὁ παῖπουτλὸς Μεχμέτ-ἄγας μὲ 20 νεφ. καθάλα, Ὀκτωβρίου 8	
	ποσανλή Ἰσλάρ παῖρακτάρ μὲ 35 χάρτζια καθάλα, Ὀκτ. 12, — Φοξάνι.	

Ἔτι Βουκουρέστι χριστιανοί.

(Φοξάνι.)	240 τοῦ ἄρχοντος Ποστελνίκου Κωστάκη Θεοδωρῆς πολοῦκ. σπαθ., εἰς τὸν Ἀπρίλλ. 15, 20 νεφέρια	30
(Φοξάνι.)	142 τοῦ ἄρχοντος Μεγάλου Κομήσου Γιάννης πολοῦκ. Φοξ.	17
(Siers: Φοξ.)	197 τοῦ Παρασκυσά πολοῦκ. ἔτι τοῦ ἄρχοντος Ποστελνίκου Κωστάκη, ἀπὸ τοῦ Κομήσου σπαθ., 30 λέξι (sic), κάτω, εἰς τὸν τόπον τοῦ Παρασκυσά, ἐδιωρίσθη ὁ Κώστας μὲ 22 νεφ., Ἰουλ. 20, νεφ. 20 Ἰουλίου 20, Πράχ.	80
(Siers:)	135 τοῦ ἄρχ. Παχ. σικριτάρι, Κώστας πολοῦκ., εἰς τὸν Ἄγαν ἐξεπεύθησαν, Πράχ. διὰ Ἀπρίλλ.	
	244 τοῦ Πιτάρι Σερπάνου Πέτρος πολκοδνίκος, εἰς τὸν Ἀπρίλλ. 20	30
	240 τοῦ Διαιμαντῆ πολκοδνίκου, — Πουζαίο	30
	240 τοῦ Γεώργη ἐδρενελῆ τοῦ ἄρχοντος Καμαράση, — Κίμπινα	30
	380 τῆς πριάσλας τοῦ ἄρχοντος Ἄγα Νουσοσταθῆ (sters), Ῥάλιος πολοῦκ.	44
(Φοξάνι.)	1442 οἱ τουφεκτζήδες καὶ δεσλήγδες, εἰς τὸν Ἀπρίλλ. 10	202
(Siers:)	165 τοῦ Γεώργη Σοφιελῆ τοῦ ἄρχ. Ποστ. Κωστάκη, ἐδιόχθη ὁ πολοῦκ. καὶ ἐδόθησαν τὰ νεφ. τῷ Παρασκυσά, ἄνθρωποι, εἰς τὸν Ἀπρίλ. —, μὲ τοὺς ἄνωθεν —, ...	30
	127 τοῦ Γεώργη ἐσκιζοραλῆ, τοῦ Κλουτζ. Γολέσκουλου	15
	393 οἱ αὐτόθι τοπτζήδες	41
	76 οἱ τοῦ ἄρχοντος Σπαθάρη καὶ ἄρχοντος Ἄγα, — Πιτέτσι	8
	180 οἱ 17 γεμετζήδες ἀπὸ τῆς γαλιώνης μὲ τὸν βετζην καὶ καλαφάτην πρὸς 15	17
	15 οἱ Μοκάνοι ἀπὸ τὸν πίνπασην	2
	22 οἱ σουρουτζήδες καὶ δεζηταῖοι ἀπὸ τὰ τόπια εἰς Πιτέτσι	5
	142 τοῦ πολκοδνίκου σουγιουλτζήπασα, — Πιτέτσι	19
	5 ὁ πεκτζῆς τοῦ τζεσμέ	1
	225 ὁ Πέτρος πολκοδνίκος, Μαῦου ε'.	41
	299 ὁ Γιούρκος τουφεκτζήπασα τῆς Παγδαυσίας, Μαῦου ια'. — Φοξάνι	51
	232 ὁ Ἀντώνης πολοῦκπασα μὲ 15 καθάλα πρὸς 6 καὶ 24 πεζοὺς πρὸς 5	40
	101 ὁ Τζαπραζλῆς πολοῦκ. μὲ 26 νεφ. πρὸς 6, Ἰουλίου 18, — Βαλένι (sters)	26
	153 ὁ Πέτρος πολκοδν. μὲ 11 πεζοὺς, 13 καθάλα, Ἰουλίου 25, — Κίμπινα	25
	155 ὁ Ἰπῆρης πολοῦκ. τζαούσης μὲ 25 νεφ., Ἰουλίου 18, — Βαλένι	26
	159 ὁ Παρασκυσά Νικόλαος μὲ 25 νεφ., Ἰουλίου 18, — Βαλένι	26
	155 ὁ Πείρας τοῦ ἄρχοντος Καμαράση μὲ 10, Ἰουλ. α'.	11
	271 ὁ Ζώτος πολοῦκπασα μὲ 24 καθάλα καὶ 20 πεζοὺς, Αὐγούστου ια'.	46

Γρόσια

35 Λικιρέτσι Χουσεῖν-ἄγας τζοχοδάρ.

35 Ζημνίτζα Μουσταφά τζοχοδάρ.

35 Οὐδα Νικόπολ., Ἰσά τζοχοδάρ.

35 Γιούργιοδον, Χ. Μεχμέτ-ἄγας τζοχοδ.

τοῦ ὀφ. Πεκλήρ-πασά.

140 μὲ τὸ γεμεκλήκι πρὸς γρόσια 10 ὁ εἰς τὸν μῆναν: τοὺς ἐδόθη ἀπὸ τὴν Βιστιανίαν ἀπὸ Δεκεμβρίου ιγ' ἕως Ἰανουαρίου ιγ', οἵτινες ἔχουν νὰ φυλάξουν εἰς ταῖς εἰρημέναις σκάλαις νὰ μὴν περάσουν σεφερλήδες ἀπὸ τὴν Τζάραν πρὸς τὸ Χοτίνι καὶ Πανδέρη¹.

¹ Unele cifre sîterse din greșeală.

Let		Neferi
(Argeș.)	350 Mustafâ-aga de Baiburt cu 50 neferi, August 2	51
	60 Mustafâ-aga de Salonic, zabet al firarilor (desertorilor), cu 15 câte 3 Sangiaectarul lui Bechîr-Paşa Şerif-Omer de la 14 Zilhigè, August 17	16
	Ismail-aga de Vidin cu 30 neferi câte 6, Septembrie 16	
	Caftan-aga cu 40 neferi câte 6, Septembrie 10, 7 încă la 21	47
	Mehmet-aga de Baiburt cu 20 neferi cai, Octombrie 8	
	Islar bairactar de Bosna cu 35 cai de harţă, Octombrie 12. — Focşani .	

Încă la Bucureşti creştini.

(Focşani.)	240 ai dumisale Postelnicului Costachi Thodorî bulucbaşa al Spătăriei, la April 15, 20 neferi	30
(Focşani.)	142 al dumisale Marele Comis Iani bulucbaşa	17
	197 al lui Paraschevâ bulucbaşa încă al dumisale Postelnicului Costachi, de la ai Comisului Spătăriei, 30, jos (?); în locul lui Paraschevâ s'a orânduit Costa cu 22 neferi, Iulie 20, Prahova	80
(Şters:)	135 al dumisale Păharnicul secretar, Costa bulucbaşa la Aga, s'au cheltuit (?), Prahova, în April	
	244 al Pitarului Şerban, Petru polcovnicul, la April 20	30
	240 lui Diamandî polcovnicul, — Buzău	30
	240 lui Gheorghe din Adrianopol, al dumisale Cămăraşului, Câmpina	30
	380 ai breslei dumisale Aga Nusostathî Rali bulucbaşa	44
(Focşani.)	1442 tufecii şi delii, la April 14	202
(Şters:)	165 al lui Gheorghe Sofiali, al dumisale Postelnicul Costachi, s'a gonit bulucbaşa şi s'au dat neferii lui Paraschevâ, oamenii, în April cu cei de mai sus, 30	30
	127 lui Gheorghe din Eschi-Zagora al Clucerului Goleseu	15
	393 topcii de acolo	41
	76 ai dumisale Spătarului şi ai dumisale Agăi, Piteşti	8
	180 cei 17 iemecgii de la galion cu reizul şi calafatul câte 15	17
	15 Mocani, de la bimbaşa	2
	22 surugii şi vizitii de la tunuri, la Piteşti	5
	142 polcovnicului suinlgî-başa, Piteşti	19
	5 pecgiul ceşmelei	1
	225 Petru polcovnicul, Maiu 6	41
	299 Iureu tufecel-başa al Moldovei, Maiu 11, Focşani	51
	232 Anton bulucbaşa cu 15 cai câte 6 şi 24 pedestri câte 5	40
	161 Geaprazli bulucbaşa cu 26 neferi câte 6, Iulie 18, Văleni	26
	153 Peten polcovnicul cu 11 pedestri, 13 cai, Iulie 25, Câmpina	25
	155 Ibîr bulucbaşa ceauş cu 25 neferi, Iulie 18, Văleni	26
	169 Paraschevâ Nicolae cu 25, Iulie 18, Văleni	26
	165 Piras al dumisale Cămăraşul cu 10, Iulie 1	11
	271 Zoto bulucbaşa cu 24 cai şi 20 pedestri, August 11	45
		664

35 Lichireşti Husein-aga ciohodar

35 Zimnicea Mustafâ ciohodar

35 Odaia Nicopolei, Isâ ciohodar

35 Giurgiu, Hagî Mehmet-aga ciohodar

} al înălţatului Bechîr-Paşa

140 cu iemeclicul câte 10 lei fiecare pe lună: li s'a dat din Vistierie de la Decembrie 13 până la Ianuar 13, cari au a păzi zisele schele ca să nu treacă ostaşi din Ţară spre Hotin şi Bender.

Σύνολο φ.ς.		Suma.	
Γρόσια	Νεφέρια	Lei	Noteri
2312	251 Γήμανκο	2312	251 Râmnic
153	21 Σλοποζία	153	21 Slobozia
385	51 Πουζαίο	385	51 Buzău
351	31 Σακογιάννη	351	31 Săcuieni
14728	1470 Πράχουδα	14728	1470 Prahova
495	54 Γιάλομιτςα	495	54 Ialomița
800	96 Ίλφοβον	800	96 Ilfov
2137	368 Δήμποδοιτςα	2137	368 Dâmbovița
253	34 Βλάσκα	253	34 Vlașca
701	92 Τελεορμάνι	701	92 Teleorman
3447	345 Μουσιτζέλο	3447	345 Mușcel
14804	1686 Άρτζεσι	14804	1686 Argeș
309	46 Όλτος	309	46 Olt
1078	148 Ρωμανάτζη	1078	148 Romanați
1690	80 Βούλτςα	1690	80 Vâlcea
6636	702 Δόλζη, Κραγιόδα	6636	702 Dolj, Craiova
540	170 Γόρζη	540	170 Gorj
1600	301 Μεχσεδήντζη	1600	301 Mehedinți
51421	5946, εξών οι μὲν 4446 εἶναι Τούρκοι, οἱ δὲ 1460 Χριστιανοί.	51421	5946 din cari 4446 sânt Turci, cei 1460 sânt Creștini.
10368	545 οἱ Τούρκοι	10368	545 Turci
4841	1029 οἱ Χριστ. ῥέπτι	4341	1029 Creștini
66130	7520	66130	7520
4486		4486	
1029		1629	
5515 Τούρκοι		5515 Turci	
	1460		1460
	545		545
	2905 Χριστιανοί.		2905 Creștini.

CCXXVIII.

1788, 27 Mart. Gheorghe întâiu Spătar și Nicolae fost Agă către Nicolae-Vodă Mavrogheni despre fuga unui buluebașă.

Υψηλότατέ μοι Αδθέντα.

† Μετά την ἐδαρταίαν μου δουλικήν προσκνήνητιν ἀναφέρω τῷ θεοπροορήτῳ Ὑψει της δι' ἀπόψε την νύκτα ὁ Ταχίρ-πουλοόμπαςης με δλον του τὸ ταχίρι καὶ με μερικὰ ἄλλα νεφέρια καὶ ἔφυγεν δὲν ἔχω καθαράν εἰδέαν ποίου καὶ ποίων νεφέρια ἔφυγαν καί, πληροφοροόμενος, θέλω φανερώσει τῷ Ὑψει της. Ταῦτα δουλικῶς καὶ ἐν βίᾳ. Τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἰεν θεόθεν ὅτι πλείστα καὶ πανευδαμυνέστατα.

[αφ]πή, Μαρτίου κ'.

Τῆς Ὑμετέρας θεοστηρίκτου Ὑψηλότητος ταπεινὸς καὶ ἐλάχιςτος δοῦλος

Γεώργιος πρῶτος Σπαθάρης,

Νικόλαος πρῶην Ἀγᾶς.

(Pecate neagră în dos.)

Prea-înălțate Doamne al meu,

† După închinarea mea supusă până la pământ aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că noaptea trecută Tahir buluebașa cu tot tacâmul său și cu câțiva alți neferi a fugit: n'am idee împede ai cui și câți neferi au fugit; și, aflând-o, voin înștiința pe Înălțimea Ta. Acestea cu supunere și în grabă. Iar prea străluciții Tăi ani fie de la Dumnezeu cât mai mulți și foarte fericiți.

[17]88, Mart 27.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite și prea-mic rob:

Gheorghe întâiu Spătar,

Nicolae fost Agă.

CCXXIX.

Gheorghe Aga, încă unul și Ioan Medelnicerul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre izgonirea Nemților din mănăstirea Cozia.

1788,
2 April.

Υψηλότατε καὶ εὐμενέστατε ἡμῶν
Αἰθνήτα,

† Δουλικῶς καταφιλοῦμεν τοὺς πανσεκλάμ-
πρους τῆς πόδας, καὶ τῆς φανερώσωμεν ὅτι
ἔχθες διὰ λιπκάνου τῆς ἐφανερώσαμεν τὸν
κινημὸν τῶν τροπαιοφόρων ἀρμάτων τῆς κατὰ
τὸν ἐχθρόν, ὅπου εἶναι εἰς τὴν Κόζιαν σήμε-
ρον ὅς, αὐτὴν τὴν ὥραν, ἤλθεν εἰδησις ὅτι
ἐκυρίευσαν καὶ τὸ μοναστήρι τῆς Κόζιας, ἐ-
πειδὴ καὶ ὁ ἐχθρός, βλέπωντας τόσην δύνα-
μιν νὰ πηγαίνῃ κατ' αὐτοῦ, καὶ ὄντας καὶ
ἀρχίτερον περδοσιμένος, κατὰ τὸ τζάκισμα
ὅπου ἐπῆραν τὴν ἀπερασμένην ἐξδομάδα ἀν-
τίκρη εἰς τὸ μοναστήρι, κατέλιξε τοῦ Ἀρτζε-
σίου, ἀπὸ ὅλα τῆς τὰ τροπαιοφόρα στρατεύ-
ματα, δὲν ἠμπόρεσαν πλέον νὰ ὑποφέρουν,
ἀλλὰ μὲ ὀλίγον πόλεμον εὐθὺς ἐτραδίχθησαν
εἰς τὰ ὀπίσω, ἀφίνοντας τὸ μοναστήρι ἄδειον,
καὶ ἐμῆκην τὰ θριαμβευτικὰ τῆς στρατεύ-
ματα μέσσω, καὶ τὸ ἔκαμαν ζάπτι. Ὅθεν ἡμεῖς,
οἱ δοῦλοι τῆς, καὶ ὅλοι οἱ ἐδῶ εὐρισκόμενοι,
λαδῶντες μεγάλην χαράν, ἐδοξάσαμεν τὸν ἁ-
γίον Θεὸν καὶ μὲ δοξολογίας εἰς τὰς ἐκκλη-
τίας καὶ μὲ τὸ ρίξιμον ὀλων τῶν τουφεκίων
ὅπου εὐρέθησαν ἐδῶ, ἐστειλάμεν γράμματα
εὐθὺς εἰς ὅλον τὸ κατελίκι, ἐγγάλαμεν μεζίλι
καὶ εἰς τὸν ἄρχ. Ποττέλνικον καὶ κακάμην
τῆς Κραϊόδας. Ὅθεν μὲ τζατάλ-μεζίλι φανε-
ρώσωμεν καὶ πρὸς τὸ θεοφρονητὸν Ὑψὸς τῆς
αὐτῆς τὴν χαροποιὰν εἰδησιν καὶ τροπαιο-
φόρον νίκην τῶν θριαμβευτικωτάτων στρατευ-
μάτων τῆς. παρακαλοῦντες τὸν ἅγιον Θεὸν
ἐντὸς ὀλίγου νὰ πανηγυρίσωμεν καὶ τὴν ἁλω-
σιν τοῦ Σινπινίου, τοῦ Πραποβίου καὶ ἄλλων
πολλῶν. Παρακαλοῦμεν δὲ θερμῶς τὴν Ὑψη-
λότητά τῆς νὰ μᾶς ἐλεήσῃ τοὺς δοῦλους τῆς
μὲ ὅτι ἤθελεν τὴν φωτιστὴν ὁ ἅγιος Θεός, διὰ
σημαίου τοῦ σαδνακτικίου μας. Ταῦτα θεο-
λικῶς καὶ ἐν εἰρῇ.

1788, Ἀπριλίου 2.

Τῆς Ὑπερέρας θεοφρονητοῦ Ὑψηλότητος
ἐλάχιττοι δοῦλοι

Γεώργιος Ἀγάς, ...,
Ἰωάννης Μεδ.

Prea-înălțate și prea-binevoitor Domn
al nostru,

† Cu supunere sărutăm prea-strălu-
citele Tale picioare, și-ți vestim că
ieri prin lîpcean Ți-am arătat pleca-
rea oștilor biruitoare ale Tale impo-
triva dușmanului, care e la Cozia; azi,
la același ceas, a venit știrea că au
luat și mănăstirea Cozia, căci și duș-
manul, văzând atîta putere că vine
asupra lui, și fiind și mai înainte spe-
riat, după înfrîngerea ce a suferit-o săp-
tămîna trecută în fața mănăstirii, în
județul Argeșului, de la toate oștile
Tale biruitoare, n'a putut să mai su-
fere, ci după scurt războiu îndată
s'a întors îndărăt, lăsînd mănăstirea
goală, și au intrat înăuntru oștile Tale
biruitoare, și au luat-o în stăpînire.
Deci noi, robii Țăi, și toți cei aflători
aici, simțind o mare bucurie, am lădat
pe Sfîntul Dumnezeu și cu rugăciuni
de slavă în bisericii și cu slobozirea tu-
turor tunurilor ce s'au aflat acolo am
trimes scrisori de-a dreptul la tot ju-
dețul, am trimes veste și la dumnealui
Postelnicul, caimacam al Craiovei. Deci
cu poșta arătăm și Înălțimii Tale această
veste de bucurie și biruință triumfă-
toare a oștilor Tale prea-învingătoare,
rugînd pe Sfîntul Dumnezeu ca în cu-
rînd să serbăm și luarea Sibiiului, a
Brașovului și a altor multe. Ci rugăm
călduros pe Înălțimea Ta să se milosti-
vească de robii Țăi cu ce va avea să Te
lumineze Sfîntul Dumnezeu, ca semn al
credinții noastre. Acestea cu supunere și
în grabă.

1788, April 2.

Ale Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-miei robi

Gheorghe Aga, ...,
Ioan Medelnicerul.

1788,
2 April.

Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște negustori turci și despre starea Coziei, precum și despre lupta ce se așteaptă.

Υψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Δουλικῶς ἀναφέρω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι της ὅτι ἀπὸ μέσα μὰς ἔκαμαν εἰδῶσιν ὅτι ἔχουν νὰ ἔλθουν πραγματευταὶ τοῦρκοι μὲ τὴ πρᾶγμα τους, οἱ ὅποιοι ἤλθαν ἐχθές: εἶναι τέσσαρις ὅλοι, ἐξ ὧν ὁ ἓνας στέλλεται εἰς τὸ θεοφρούρητον Ὑψος της, παρὰ τοῦ ὁποίου θέλει πληροφορηθῇ τὴν κατάστασιν τῶν ἐχθρῶν. Αὐτὸν τὸν πραγματευτήν, ἀφ' οὗ τὸν σεῖστιρδίσῃ τὸ θεοφρούρητον Ὑψος της, νὰ τὸν στείλῃ πάλιν ἐδῶ, ἐπειδὴ καὶ τὸν ζητοῦν οἱ ἀγάδες, ὡς ἀναγκάιον.

Πανέκλαμπρον αὐτῆς δουλικῶς ἔλαβον, ἐν ᾧ μοι ἐντέλλεται νὰ φροντίσω τὰ τοῦ μοναστηρίου πράγματα, διὰ τὸ ὅποιον θέλω καταβάλλῃ κάθε ἐπιμέλειαν κατὰ τὸ δυνατόν. Ἐλαβον καὶ τὰ σταλόντα χιλατλήκια καὶ τζελέγια, καὶ ἐλπίζω μὲ τὴν εὐχὴν της ὁποῦ, γενομένης συμπλοκῆς, νὰ γίνῃ τόσος θρίαμβος ὁποῦ νὰ μὴν ἐξαρκέσων. Τὰ πανέκλαμπρα πουγισυρουλιτῆ, τόσον τὸ πρῶτον, ὅσον καὶ τὸ δεύτερον, τὰ ἔδωκα τὸ πάς-πόγ, τὰ ὅποια τὰ ἐδιάβασεν εἰς ἐπήκοον πάντων, καὶ πολλὰ ἐχάρησαν διὰ τὸν ἐρχομὸν τῶν τρικκοσίων πεζῶν, οἱ ὅποιοι, ἂν δὲν φθάσουν, δὲν κάμνουν αὐτοὶ χερσεκτί ἀπὸ ἐδῶ. Ὁ Μουστάν-ἀγάς κατὰ τὴν προσταγὴν της κινᾷ μὲ τὸ παηράκι του κατ' εὐθείαν εἰς Βουκουρέστι. Καὶ ταῦτα δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἰν θεόθεν ὅ,τι πλεῖστα καὶ πανευδαίμονέστατα.

[αφ]πήψ, Ἀπριλίου ἑ'.
 Τῆς Ὑμετέρας θεοστηρίκτου Ὑψηλότητος

ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος δοῦλος
 Γεώργιος πρῶτος Σπαθάρης.

Τὸν Μουστάν-ἀγά τὸν ἔχω δοσμένα 50 γρόσια ἀλέλ-χεσάπ. Ἦλθε καὶ Ἰντζέ-Ἀχμέτης μὲ τὰ νεφέρια του, καὶ εἶδον τὰ τοῦ σὺλουφέ του ἄσπρα ὅμως δὲν ἔχω, καὶ θὰ νὰ τραβίξω ἐζιγέτι, καὶ παρακαλῶ τὴ ἑλσός της νὰ μὲ προφθασθοῦν διὰ προσταγῆς της.

(În dos:) Ἦλθεν ὁ τουρσεκτζής καὶ ὁ σαρ-ράκτζής.

(Pecete neagră pe dos.)

Prea-înălțate Doamne al mîeu,

† Cu supunere aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că de la noi au făcut știre că au să vie negustori turci cu marfa lor, cari au venit ieri: sânt patru de toți, dintre cari unul se trimeto la Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită, de la care vei afla starea dușmanilor. Pe acel negustor, după ce-l va cerceta Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită, să-l trimeată iarăși aici, căci îl și caută agalele, fiind de nevoie.

Serisoarea Ta prea-strălucită am primit-o, în care-mi poruncești să mă gândesc la lucrurile mănăstirii, pentru care voi avea toată grija după putere. Am primit și castanele și surguciurile, și nădăjduiesc cu rugăciunea Ta ca, făcându-se încăierarea, să fie atâta biruință de să nu mai ajungă. Prea-strălucitele-Ți porunci, atât înainte, cât și a doua oară, le-am dat lui baș-bog¹, care le-a făcut să treacă în anzul tuturor, și mult s'au bucurat pentru venirea celor trei sute de pedestri, cari, dacă nu vin, nu fac aceștia niciun folos de aici. Mustan-aga după porunca Ta pornește cu steagul său îndată la București. Și acestea cu supunere, iar prea-străluciții Țăi ani fie cât mai mulți și foarte fericiți.

[17]88, April 2.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite supus și prea-mic rob.

Gheorghe întâiul Spătar.

Lui Mustan-aga îi dădusem 50 de lei ca întâie plată. A venit și Ingè-Ahmed cu neferii săi, și am văzut ale lefii lui; dar bani n'am și să împrumut e greu, și mă rog de milostivirea Ta să mi se trimeată după porunca Ta.

(În dos :) A venit tufecciul și sarhagiul (curelarul).

¹ Comandantulul.

CCXXXI.

Mihail ... către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greutatea ce întâmpină
cu provisiile. 1788,
2 April.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Προσκυνητικῶς ἐδέχθην τὴν ἀπὸ κθ' τοῦ παρελθόντος περὶ τοῦ κριθαρίου καὶ σιταρίου πανέκλαμπρόν Της προσταγὴν, καὶ δουλικῶς ἔγνων τὰ προσταττόμενα, ὅτι ἕως σικοστῆς ὀγδόης τοῦ ἰδίου μόνον ἑκατὸν τρεῖντα κοιλὰ κριθάρια εἶχε γένῃ τσολίμι εἰς Πιτέστι. Αὐθέντα μοι ὑψηλότατε, γράμμα ἔλαβον παρὰ τῶν ἀρχόντων ἱσπραβνίκων τοῦ καθιλικίου Ἄρτζεσιου ὅτι ἕως κγ' τοῦ παρελθόντος ἔγιναν τσολίμι εἰς Πιτέστι διακόσια ἐννενηντα ἕνα κοιλὰ, καὶ ἐκτὸς τούτων ὁ δοῦλός της ἐξέκίνησα ἄλλα διακόσια ὀγδὼντα κοιλὰ ἀπὸ τὰ Ζιμνιτσα, τὰ μὲν ἑκατὸν διὰ τὸ Κουμπουλοῦγι καὶ τὰ ἄλλα διὰ τὸ Πιτέστι τὰ ἐμμένοντα δὲ ἐστάλησαν εἰς Βουκουρέστι· καὶ ἀκόμι οὐδὲ ἐν ἀμάξι· δὲν ἐγύρισε διὰ τὰ φέρουν ταῖς ἀδεδερίντζαις· τὸ δὲ σιτάρι, Αὐθέντα μοι, πρὸ δύο ἐβδομαδῶν ἔγιναν ταχτήλι ἀπὸ τὸ καθιλικί· ἐπτακόσια κοιλὰ, καὶ ἐστάλησαν εἰς τὰ διωρισμένα μέρη. Πλὴν, Αὐθέντα μοι ὑψηλότατε, οἱ δοῦλοι της στέλλομεν ἀμάξι, καὶ κἀνένα δὲν γυρίζει ὀπίσω, καὶ δὲν ἡξέρομεν ποῦ τὰ μεταχειρίζονται, καὶ εἰς τὸ μέτρημα ὅλου αὐτοῦ τοῦ ἔνω ζαχρεὶ ἐπαρσάθηκα μόνος μου, μετρώντας το μὲ τὴν αὐθεντικὴν μπάνιτζαν, καὶ, χτυπώντας τὴν, διὰ τὰ μὴν εὔγη λυθὸς ὁ ζαχρεὶς ὅμως οἱ ἀρχοντες ζαρετζίδες τοῦ Πιτσατίου τὴ μετροῦν πολλὰ ἄδικα, ὁποῦ εἰς τὰ δέκα κοιλὰ μάλιστα εὑγαίνουν ὀκτώ, καὶ, ἂν δείχνουν λίπαν περιστήν. Αὐθέντα μοι, εἶναι ἀπὸ τὸ ἄδικον μέτρημα, καὶ ὅχι ἀπὸ ἀμέλειαν ἢ ψεῦματα ἐδικὰ μας. ὥσάν ὁποῦ ὁ δοῦλός της δὲν ἡσυχάζω, περιστρώμενος ἡμέραν καὶ νύκτα εἰς τὸ καθιλικί, κἀμνοντας μεγάλο μουμεπασιρέτι τοὺς ζαπτζίδες, στέλλοντες καὶ πάντοτε μουμεπασιρίδες εἰς τοὺς δρόμους, ὁποῦ νὰ διάζουν τὰ ἀμάξι νὰ φθάσουν ὀγλήγορα. Γνωρίζομεν, Αὐθέντα μοι, τὰ περιστατικὰ τοῦ καιροῦ, ὅτι ἔχουν μεγαλοτάτην εἶαν, καὶ κατὰ τοῦτο δὲν ἀποτολμῶμεν νὰ δάλωμεν τὴν ζωὴν μας εἰς κίνδυνον, γράφοντες ψεῦματα, ἀλλὰ φανερώνομεν ἔλην τὴν ἀλήθειαν. Ὅθεν θερμῶς παρκαλοῦμεν τὸ Ὑψος της ὁποῦ νὰ γίνῃ μία διόρθωσις εἰς αὐτά. Ταῦτα δουλικῶς.

αψπηΰ, Ἀπριλίου 6^α.

Τῆς Ὑμετέρης Θεοσηρικτοῦ Ὑψηλότητος εὐπειθέστατος δοῦλος

Μηχαήλ . . .

Πρεα-ἱνάλτατε Δοαμνε,

† Cu închinăciune am primit scrisoarea prea-strălucită de la 29 ale lunii trecute cu privire la orz și grâu, și am aflat cu supunere cele orânduite, că până la douăzeci și opt ale lunii numai o sută treizeci de chile de orz se vor aduce la Pitești. Doamne al meu prea-înălțat, am primit scrisoare de la dumnealor ispravnicii județului Argeș că până la 23 ale lunii trecute au sosit la Pitești două sute nouăzeci și una de chile și afară de acestea robul Tău a pornit alte două sute optzeci de chile de la Zimnicea, o sută pentru Câmpulung și celelalte pentru Pitești; iar cele ce rămân s'au trimes la București; și încă nici un car nu s'a întors ca să aducă adevărurile; iar grâul, Doamne al meu, acum două săptămâni au venit de la județ șapte sute de chile, și s'au trimes la locurile orânduite. Dar, Doamne al meu prea-înălțate, robii Tăi trimetem căruțe, și niciuna nu se întoarce înapoi, și nu știm cum să umblăm cu ele, și la măsurarea întregii acestei zaherele de mai sus am stat eu însumi, măsurând-o cu banița domnească și căutărind-o, ca să nu iasă lipsă zahereaua; dar dumnealor zaheregii Piteștilor o măsoară foarte nedrept, așa că la zece chile abia iese opt, și, dacă arată mai multă lipsă, Doamne al meu, e pentru reaua măsurare, și nu din neîngrijirea sau minciunile noastre, de oare ce eu, robul Tău, nu mă odihnesc, străbătând zi și noapte județul, făcând mare control al zapciilor, trimetând și pretutindenii mumbașiri la drumuri, ca să silească a veni răpede căruțele. Cunoaștem, Doamne al meu, împrejurările vremii, că au mare silă, și întru aceasta nu îndrăznim a pune în primejdie viața noastră, scriind minciuni, ci vădim tot adevărul. Deci călduros rugăm pe Înălțimea Ta să se facă o îndreptare întru aceasta. Acestea cu supunere.

1788, April 2.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-supus rob

Mihail..

1788,
2. April.

Sterie Portarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre socoteli de bani pentru armată și mulțămirea locuitorilor.

Υψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὰς δουλικὰς καὶ ἐδαφιαίας μοι προσκυνήσεις ταπεινῶς φανερώνω τῷ θεοφρονήτῳ αὐτῆς Ὑψι ὅτι ἰδοὺ ὁποῦ στέλνω τὸν λογαριασμὸν τῶν δύο χιλιάδων γροσίων, ὁποῦ μοι προστάλθησαν μετὰ τοῦ κουσουρίου· στέλλω ἐπὶ τῇ Βιστιαρίᾳ ἀπὸ τοῦ δόσιμον τῆς γῆς σάμας, γρόσια δύο χιλιάδες, ὁποῦ ἐτόναξα ἀπὸ τὰς τέσσαρας πλάσας ἕως τώρα, ἅπερ διὰ περισσοτέρων ἀσφάλειαν τὰ στέλλω μὲ τὸν Κωνσταντῖνον νέον πουλούκπασην, διὰ νὰ φιλήσῃ καὶ τὰ ἐκλαμπρα κράσπεδα καὶ ἔγνη τῶν παρεκλάμπρων τῆς ἱματίων καὶ ποδῶν, διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν αὐθεντικὴν δουλειυσιν, νὰ γένῃ τζιράκι τῆς, ὅχι ὡς ἄνθρωπος ἐδικός μου. ἀλλ' ὡς ἄξιος καὶ γενναῖος καρδὸς καὶ ἀνδρείος καὶ πιστός, ὁποῦ εἶναι τὸν δὲ Σφέτκον, ὡς ἄχρηστον, καὶ χιανέτην, καὶ πενητὴν, τὸν ἀπέβαλα· μάλιστα τὰ νεσπριά του ἦτον ὀλιγώτερα τῆς σάμας τῶν 25, καὶ τώρα ὁ νέος τὰ ἔκαμα μετ' αὐτοῦ σωστά εἰκοσι πέντε· περὶ ὧν ὁ λουφές πόθεν ἔχει νὰ δοθῇ νὰ ἔχω πανέκλαμπρόν τῆς προσταγῆς. ἢ ἀπὸ τὴν Βιστιαρίαν διδόνται, ἢ ἀπ' ἐδῶ νὰ τὰ δώσω· καὶ οὕτω θέλω ἀκολουθήσει. Καὶ διὰ τὸ ἀσκέρι τὸ ἐκ Τωτρωκανίου, ὅτ' ἔλθουν, ἂν μὲ χρευσθῶσι. θέλω δώσει ἀπὸ τὰ ἄσπρα ὁποῦ συνάζονται ἀπὸ τὸ καὶ γλῆχι. Ἐπὶ παρακαλῶ τὸ ἔλδος τῆς διὰ τὸν μπροσλήγαν ὁποῦ μὲ ζητεῖ πρὸς 10 γρόσια διὰ τοὺς ἀτλήδες αὐτοῦ καὶ δι' αὐτόν, πρὸς 50 γρόσια τὸν μῆνα ἀπὸ ἑξῆς Φεβρουαρίου, καὶ ἐγὼ χωρὶς τοῦ Ὑψους τῆς τὴν προσταγῆν δὲν διδῶ ὀβολόν, καὶ παρακαλῶ νὰ ἔχω πανέκλαμπρόν τῆς προσταγῆς. Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα, οἱ λακουϊτόροι μέγαλον δουρὶν κάμνουν διὰ τὸ θεοστήρικτον Ὑψος τῆς, ὁποῦ δὲν τοὺς ἐγγίχθη μῆτε τρίχα, καὶ τοὺς ἐδόθη καὶ ἄδεια νὰ ὀργώσουν, μάλιστα καὶ ὀργώσαν καὶ ὀργώνουν, καὶ παρακαλοῦσι τὸν Θεὸν διὰ τὴν πολυχρόνιον στερέωσιν, νυκτὸς καὶ ἡμέρας. Ταῦτα δουλικῶς.

Ἀψπῆ, Ἀπριλλίου 4.

Τῆς θεοφρονήτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος δούλος

Στέριος Πορτάρης.

(Pecete neagră pe dos.)

Prea-înălțate Doamne al mieu,

† După supusele și până la pământ închinăciuni ale mele arăt Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu că iată trimet socoteala celor două mii de lei, ce mi s'au trimis cu cusuul; trimet încă Vistieriei, din darea sămii a treia, două mii de lei, pe cari i-am strâns de la patru plăși până acum, pe care pentru mai mare siguranță le trimet cu Constantin, noul bulucbașă, ca să sărute și strălucite poalele și pașii prea-strălucitelor Tale veșminte și picioare, ca să se afle la domneasca slujbă, să ajungă cîrca al Tău, nu ca om al mieu, ci ca vrednic și nobil și viteaz și de credință, ce este; iar pe Sfeteu, ca netrebnic, și rău, și bețiv, l-am răspins; mai ales că neferii lui erau mai puțin decît suma celor 25, și acum cel nou li-a făcut cu el deplini douăzeci și cinci; pentru cari de mude are a se da leafa să am prea-strălucita-Ți poruncă, sau dacă se dau de la Visterie, sau de aici să le dau; și așa voi urma. Și pentru oastea de la Turtucaia, că vin, dacă vor avea nevoie de sume, voi da din banii ce se adună din județ. Mă mai rog de mila Ta pentru beșleaga care-mi cere zece lei pentru călăreții săi și pentru el de lei cinzeci pe lună de la șase Februar, și eu fără porunca Înălțimii Tale nu dau un ban, și rog să am prea-strălucita-Ți poruncă. Prea-înălțate Doamne, locuitorii fac mare rugăciune pentru Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită, care nu li-ai atins nici un fir de păr, și li s'a dat și voie să are, și au arat și ară, și roagă pe Dumnezeu pentru întărirea Ta întru mulți ani, zi și noapte. Acestea cu supunere.

1788, April 2.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-mie rob

Sterie Portarul.

CCXXXIII.

Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre ce s'a găsit în mănăstirea Cozia și o biruință turcească în Bosnia.

1788,
4 April

Υψηλότατέ μοι Αδθέντα,

† Μετά τήν ἐδαφιαίαν μου προσκίνησιν δουλικῶς ἀναφέρω τῷ Θεοστυρίκτῳ Ὑψει της ὅτι εἰς τὸ προλαβόν πανέκλαμπρον μὲ προστάζει νὰ ἔχω τήν φροντίδα της οἰκονομίας ὅλων τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ τῶν μουκατάδων καὶ ὅλων τῶν εἰσοδημάτων του. Ὑψηλότατέ μοι Αδθέντα, ὅχι μόνον ὁποῦ δὲν ἔχω καιρὸν νὰ τὰ κάμω αὐτά, καὶ μάλιστα ὁποῦ κάμνει χρεῖα νὰ περιέλθω ἄλλα τὰ μόλινα· ἐκτὸς τούτου μήτε εἶχα προλαβούσαν ἰδέαν, ὁποῦ νὰ μὴν σφάλλω, ἢ νὰ γελασθῶ ἂν εἶναι ἡ προσταγή τοῦ Θεοστυρίκτου Ὑψους της νὰ δοθῇ αὐτῇ ἡ φροντίς εἰς τὸν ἄρχοντά της Ἄγα, ὁποῦ εἶναι τόσον καιρὸν ἐδῶ, καὶ μάλιστα ἡ κατοικία του ἦτον εἰς τὸ ἴδιον μοναστήρι, καὶ ἔχει καὶ ὅλους γνωρίμους τοὺς ἐδῶ καὶ εἶναι ἰδὲς τοῖς μὰ ὁ δοῦλός της, ἀφ' ἧς ὥρας ἦλθα. ἡμέρα καὶ νύκτα εἶναι ὅλον μὲ τοὺς ἀνακερίδες, καθὼς τὸ ἐπληροφόρηθι, τὸ Θεοστυρίκτου Ὑψος της. Μετά εἰς τὸ μοναστήρι ὅ,τι εἶναι, δὲν ἔδωκα χέρι, στέκεται ὅλον κλειδωμένον καὶ δαυλωμένον, καὶ ἂν εἶναι ἡ προσταγή της νὰ γίνῃ καταγραφή ὅλου τοῦ πράγματός, τόσον τοῦ μοναστηριακοῦ, ὅσον καὶ τῶν ξένων πραγμάτων, καὶ, ἂν εἶναι ἡ προσταγή της νὰ δοθῶν μερικῶν ἀρχόντων πτωχῶν ὁποῦ εἶναι ἐδῶ καὶ γερῶν, ἐπειδὴ καὶ, ἐλέποντες ὅτι κáθονται Τοῦρκοι μέσα, φοβοῦνται νὰ μὴν χάσουν τὰ ρούχα τους, καὶ ἐναχλοῦν τὸν δοῦλόν της, καὶ, ἂς εἶναι, διὰ τὴν ζωὴν της, νὰ προστάξῃ τὸν ἄρχον Ἄγα, ὁποῦ τὰ γνωρίξει, νὰ τὰ δώσῃ, καὶ πάλιν ὅ,τι εἶναι ἡ πανέκλαμπρος προσταγή της. Τοὺς ἱεραροὺς τοὺς ἐδῶτα ὅσο ἄλογα ἀπὸ τὰ ἐδικά μου, τὸν ἕνα ἔν ἄτι καὶ τὸν ἄλλον ἔν περγίρι, ἐπειδὴ καὶ τοῦ χειργγελέ πρώτον ὁποῦ δὲν τὸν ἔθελαν καὶ, ὅσον, ὁποῦ εἶναι ἀμάρητα ἀπὸ τὸν χειργγελέ ἔδωκα νὰ μάθουν ὅλα τὰ ἄλογα ἐκτὸς τῶν φοράδων τῶν ὁμοίων, καὶ μὲν εἶναι ἔγγραφα, τὰς ὁποίας θέλω τὰς στείλῃ κατὰ τὴν πανέκλαμπρον προσταγὴν.

Ὑψηλότατέ μοι Αδθέντα, τὸ χορτάρι καὶ τὰ ξύλα ὁποῦ ἦτον συναγμένον εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ Τιργουίστου, νὰ γίνῃ πανέκλαμπρος προσταγή εἰς τοὺς ἱσπραβνίκους της Διμοβίτσας νὰ τὰ στείλουν ἐδῶ, ὡσὰν ὁποῦ ἐδῶ εἶναι χρειαζόμενον καὶ τὸ χορτάρι καὶ τὰ ξύλα, καὶ ἐκεί πάντι ἄχρηστα.

Prea-înălțate Doamne al meu,

† După plecarea mea până la pământ aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că în prea-strălucita-Ți serisoare de mai nainte îmi poruncești să am grijă de economia tuturor posesiunilor mănăstirești și a arenzilor și a tuturor veniturilor mănăstirii. Prea-înălțate Doamne al meu, nu numai n'am prilej să fac lucrurile acestea, și mai ales că e nevoie să străbat toate moșiile; dar, pe lângă aceasta, nici n'am avut mai nainte ideie, ca să nu greșesc, ori să se rădă de mine; să fie porunca Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite a se da grija aceasta boierului Tău Aga, care e de atâta timp aici, și mai cu samă că locuința lui era chiar la mănăstire, și are și pe toți cunoscuți ai săi acolo și e lămurit; ci eu, robul Tău, din ceasul când am venit, zi și noapte sânt numai eu ostășii, cum ai fost lămurit Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită. În mănăstire ce este, n'am pus mâna, stă îneciat și pecetluit, și să fie porunca Ta a se face însemnare a tot lucrul, atât a mănăstirii, cât și a lucrurilor străine, și, dacă e porunca Ta să se dea unor boieri săraci cari sânt aici și la văduve, căci și, văzând că stau Turci înnoțtru, se tem să nu-și piardă hainele lor, și supără pe robul Tău, și să poruncești, Te rog mult, dumisale Agăi, care le știe, să le dea, și, iarăși, ce va fi strălucita-Ți poruncă. Medicilor, li-am dat doi cai dintre ai miei, unul un armăsar, celalt un cal de rând, căci și în herghelie întâiu nu l-au vrut și, al doilea, pentru că e neînvățat din herghelie; am pus să învețe toți caii, afară de iepele lor, și sânt îngreunate, pe care le vom trimete după prea-strălucita-Ți poruncă.

Prea-înălțate Doamne, fânul și lemnele ce erau adunate în magazia Târgoviștii, să fie prea-strălucita-Ți poruncă la ispravnicii de Dâmbovița, să le trimeată aici, de oare ce aici e nevoie și de fân și de lemne, iar acolo sânt cu totul fără folos.

Χθές ἦλθεν πανέκλαμπρον μεκτοῦπι, δηλω-
τικὴν τῆς νίκης ὅπου ἔκαμαν τὰ τραπαιοφόρα
στρατεύματα τῶν Ὀθωμανῶν κατὰ τὸ μέρος
τῆς Πόσνας, καὶ τὰ κάστρα ὅπου ἐκυρίευσαν,
καὶ ἔγινεν μεγάλο σενλήκι μὲ τόπια καὶ του-
φέκια καὶ δοῦδες· κομάτι ἐγαῖρετλενδίσθησαν·
μὲ ὅλον τοῦτο προσμένουν τὸ στράτευμα πρῶτον
καὶ ὕστερον νὰ κάμουν τὰ γιουρουγιόυσι τους.

Καὶ ταῦτα δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα
αὐτῆς ἔτη εἰς θεόθεν ὅτι πλείστα καὶ πα-
νευδαιμονέστατα.

[αφ]πηΐφ, Ἀπριλίου δ' ἔτη.

Τῆς Ὑμετίρας Ὑψηλότητος ἐλάχιστος καὶ
ταπεινὸς δοῦλος

Γεώργιος πρῶτος Σπαθάρης.

(Ἰν dos pecete neagră.)

Ieri a venit o prea-strălucită serisoare,
vădind birmința ce au căpătat-o învin-
gătoarele oști ale Otomanilor în părțile
Bosniei și cetățile ce au eucerit, și s'a
făcut mare demonstrație cu tunuri și puști
și rugăciuni; s'au bucurat mult; totuși
așteaptă oștile întâiu și apoi să facă iurușul
(ieșirea) lor.

Și acestea cu supunere, iar prea-lumi-
nații Tăi ani să fie de la Dumnezeu cât
mai mulți și foarte ferieți.

[17]88, April 4.

Ai Înălțimii Tale cel prea-mic și supus
rob

Gheorghe întâiu Spătar.

CCXXXIV.

1788,
4 April.

Tufeccibaşa Husein-Aga și Mohammed-Aga, împreună cu Gheorghe întâiu
Spătar, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre muniții și provizii, cu starea de
lucruri la Cozia.

Ὑψηλότης ἡμῶν Αὐθέντα,

Μετά τὴν προσήκουσαν ἡμῶν προσκύνησιν
ταπεινῶς ἀναφέρωμεν τῷ θεοπρουρήτῳ Ὑψι
τῆς ὅτι ἐλάδομεν τὸ πανέκλαμπρον αὐτῆς,
καὶ εἶδομεν τὰ παρ' ἡμῶν ζητηθέντα στελί-
μενα: ἐν τόπῳ, τόπ-τζεπχανεσή, τουφένγκ-τζεπ-
χανεσή, μὲ τόπτζίδες, καζμάδες καὶ κιουρέκια,
τὰ ὅποια ὅλα αὐτὰ φθάσαντα τὰ περιλαμδά-
νομεν, καὶ κατὰ τὴν προσταγὴν τῆς θέλομεν
ἐξακολουθήσῃ. Εἶδομεν προσέτι ὅτι στέλλει
καὶ ἀριστὸν στράτευμα ἀτλήδες· διὰ τὸ ὅποιον
ἡμεῖς ἔχομεν παρακαλέσῃ τὸ Ὑψος τῆς νὰ
μὰς στείλῃ γιγιάδες, ὡς ἂν ὅπου οἱ ἀτλήδες
μὰς εἶναι ἀριστοί, καὶ ἐκτὸς τούτου ὁ τρόπος
τοῦ πολέμου μὰς εἶναι περισσότερον διὰ γι-
γιάδες, καὶ τὸ κυριότερον ὅπου, καθὼς καὶ
προεφανερώσαμεν, τὸ κριθάρι μὰς εἶναι κίτικον,
ὡς ἂν ὅπου τὴν ἡμέραν χρειάζομεθα ἐπὶ
κοιλὰ τῆς Ἰπραῖλας ἂφ' οὗ φθάσουν καὶ αὐ-
τοὶ οἱ ἀτλήδες, ἀναγκαίως πρέπει νὰ προστε-
θοῦν ἄλλα τρία κοιλὰ τὴν ἡμέραν; λοιπὸν γί-
νονται δέκα κοιλὰ τῆς Ἰπραῖλας τὴν ἡμέραν·
ἐδῶ μάλιστα ἔχομεν δύο ἡμερῶν κριθάρι· προσ-
μένομεν ἀπὸ τὸ Πιτζέσι νὰ μὰς ἔλθουν σή-
μερον, αὐριον πέντε ἀραπάδες. Αὐτὴ ἡ αἰτία
τῆς ἐλλείψεως τοῦ κριθαρίου ἡμπορεῖ νὰ προ-
ξενήσῃ κἀνένα ποζγγουνλοῦκι, καὶ δὲν λείπο-
μεν νὰ τὸ φανερώσωμεν τῷ Ὑψι τῆς, ὅπου
νὰ κάμῃ τὴν διόρθωσιν.

Τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ μονα-
στηρίου κατὰ τὴν προσταγὴν τῆς τὰ ἐκάμα-

Πρεα-înălțate Doamne al nostru,

După cuvenita închinare aducem înă-
întea Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu
că am primit prea-strălucita-Ți [seri-
soare], și am văzut cele de noi cerute
ca trimese: un tun, muniții pentru tun,
muniții pentru puști, cu topcii, cazmale
și lopeți, care toate acestea ce au sosit
le descriem, și după porunca Ta vom
urmă. Am văzut încă și aceea că tri-
meți și destulă oaste de călări; pentru
care noi rugasem pe Înălțimea Ta să
ni trimeți pedestri, de oare ce călăreții
noștri sânt destui, și afară de aceasta
locul luptei noastre e mai potrivit pen-
tru pedestri, și mai ales că, precum
Ți-am mai arătat, orzul nostru e puțin,
de oare ce avem nevoie zilnic de șapte
chile de Brăila; dacă vor veni și acei
călăreți, e de nevoie să se adauge alte
trei chile pe zi; apoi se fac zece chile
de Brăila pe zi; aici abia avem grâu pe
două zile; așteptăm de la Pitești să ni
vie azî, mâine cinci harabale. Acea
pricină a lipsei grâului poate cășuna
vre-o încercătură, și nu lipsim să o ară-
tăm Înălțimii Tale, ca să faci îndrep-
tare.

Cele ce erau de nevoie pentru îndreptarea
mănăstirii după porunca Ta le-am făcut,

μεν τζέμι, καὶ εἰς διόστημα μιᾶς ἐβδομάδος ἐλπίζομεν νὰ εὔρη τὸν τόπον τῆς ἡ προσταγῆς. Καὶ ταῦτα ταπεινῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἐτῆ εἰς θεόθεν ὅτι πλεῖστα καὶ πανευδαίμονέστατα.

αφπῆ'φ, Ἀπριλίου δ'εῖ.

Τῆς Ὑπερέρας Ὑψηλότητος
(Pecete turcescă.) Τουφεκτ'ίπασση Χουσεῖν-ἀγά.
(Pecete turcească.) Σάγ-κόλ-ἀγασῆ¹ νουζούλ-
ἐμινι Μουχαμέδ-ἀγά,
ἐλάχιστος καὶ ταπεινὸς δοῦλος
(Pecete turcească.) Γ'σώργιος πρῶτος Σπαθάρης.
(In dos, pecete de ceară roșie.)

și în vreme de o săptămână nădăjduim să-și aibă loc porunca Ta.

Și acestea cu supunere, iar prea-strălu-
ciții Tăi ani fie de la Dumnezeu cât mai
mulți și foarte fericiți.

1788, April 4.

Ai Înălțimii Tale.

Tufecibaşî Huscîn-aga.

Sag-col-aga, nuzul-emînî Muhammed-aga,

Prea-mie și supus rob

Gheorghe întâiu Spătar.

CCXXXV.

Nicolae fost Agă către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre abusuri turcești
și grija ce are de locuitori.

1788,
6 April.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Δουλικῶς ἀναφέρω τῷ Θεοφρονήτῳ Ὑ-
ψει τῆς ὅτι ἐχθές, εἰς τὰς 5 τοῦ τρέχοντος,
ἐκίνησεν ὁ σύντροφός μου διὰ νὰ περιπατήσῃ
τὸ καθήκον ὑποῦ νὰ τοὺς παρακινήσῃ κατὰ
τὴν προσταγὴν τῆς νὰ κατέδουν εἰς τὰ ὁσπῆτιά
τους καὶ νὰ σπείρουν, καὶ ἐλπίζω μὲ τὴν εὐ-
χὴν τοῦ Ὑψους τῆς ὅτι θέλουν εὐδοκιμήσῃ.
Πρὸς τοῦτοις, ὕψηλότατέ μοι Αὐθέντα, ἡ εὐχὴ
τῆς καὶ τὸ ἔλεός τῆς τοὺς παρηγορεῖ, καὶ
ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος οἱ μερικοὶ ἀσκηρίδες μας,
οἱ ἄτακτοι, τοὺς ἐνοχλοῦν, ὥσάν ὁποῦ τοῦ
Ταχήρη φυγὰ ὁ μισερὸς μᾶς ἀφάνησεν τρία
χωρία, πέροντάς τους ὑπὲρ τὰ πνεύνητα ἄ-
λογα καὶ πολλὰ ἄλλα ζάρουρα ὁποῦ ἔκαμαν,
σκοτώνοντας καὶ ἕνα λακωϊτόρων μας· τώρα
πάλιν, εἰς τῆς 4, ὁποῦ ἔγον ὁ πάς-πουλού-
πατης εἰς τὸ Ροόκαλον, πατρίζοντας ἡμεῖς
ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ἴσως καὶ τοὺς φέρομεν ὁποῦ
νὰ πληρώσουν τὰ χρέας τους, ὡσάν ὁποῦ αὐ-
τοὶ δὲν ἔδωσαν ἔως τώρα μὲ τελειότητα, Δρα-
γοςλάδη καὶ Ροόκαλον, εἰς τὸν ὅμοιον καιρὸν
ὁποῦ εἴχαμεν τοὺς κολακεύσῃ, ἐπίσπεν ὁ Ἀρ-
εανίτης ἕνα ἀπὸ αὐτοὺς καὶ τὸν ἐκρέμασεν.
Αὐθέντα μου, τί φόβον ἔδωκεν αὐτό, ὁμοίως
καὶ τοῦ Ταχήρη, εἰς τοὺς λακωϊτόρους μας!
Καὶ ἡ εὐχὴ τοῦ Ὑψους τῆς νὰ μᾶς βοηθῇ
νὰ ἐκτελοῦμεν τὰς προσταγὰς τῆς, καθὼς καὶ
ἡμεῖς πάσχουμεν ὑπὲρ τῆς δυνάμεώς μας. Ὑ-
ψους, Αὐθέντα μου, ὅτι τὸ ἀσκήρη μας ἐπλή-
θυνεν καὶ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τοὺς προφθά-
σωμεν ἀπὸ τὰ χρειαζόμενά τους, ἐπειδὴ, ὕψη-

Prea-strălucite Doamne al meu,

† Cu supunere aduc înaintea Înălțimii
Tale de Dumnezeu păzite că ieri, la
5 ale lunii curente, s'a pornit tova-
rășul meu ca să străbată județul pen-
tru a-i îndemna după porunca Ta să
se coboare la casele lor și să samene,
și nădăjduiesc cu rugăciunea Înălțimii
Tale că se vor supune. Pe lângă ace-
stea, prea-înălțate Doamne, rugăciunea
Ta și milostivirea Ta îi mângâie, și pe
de altă parte cei câțiva ostași ai noș-
tri, cei neregulați, îi supără, de oare
ce lipsa lui Tahir fugarul ni-a nimi-
cit trei sate, luându-li peste cinczeci de
cai și alte multe jafuri ce au făcut,
ucizând și un locuitor al nostru; acum
iarăși, la 4, când era bașbulucbașa la
Rucăr, încercând noi pe de o parte poate
să-i și aducem a-și plăti datoria lor, ca
unii cari n'au dat până acum pe de-
plin, Dragoslavele și Rucărul, tot a-
tunci, când aveam să-i îmbunăm, a
prins Albanesul pe unul din ei și l-a
spânzurat. Doamne al meu, ce frică a
dat aceasta, și a lui Tahir, locuito-
rilor noștri! Și rugăciunea Înălțimii Tale
să ne ajute a săvârși poruncile Tale,
precum și noi încercăm peste puterea
noastră. Află, Doamne al meu, că oas-
tea noastră s'a lărgit și nu putem să-i
servim la nevoile lor, de oare ce, prea-

¹ Comandant al aripii drepte.

λότατέ μου Αὐθέντα, σὲ φανερώνω τὴν ἀλήθειαν: ὅτι πηνήντα ἀμάξια χορτάρι ἀφούκτως πηγένουν τὴν ἡμέραν, καὶ ἐκατὼν ἀμάξια ξύλα τὴν ἡμέραν, καὶ πηνήντα ἀμάξια τὴν εὐδομάδα ἀφούκτως πηγένουν καὶ ἔρχονται μὲ ζαχρὲ ἀπὸ Πιτέστη, εἰς τὸν ὅμοιον καιρὸν καὶ οἱ ἄρχοντες ἰσπραθνίκοι ἀπὸ Πιτέστη στέλνουν εἰς τὰ χωριά μας, μὲ τὸ νὰ σηνορεύωνται, καὶ πέρνουν ἀμάξια καὶ τὰ δουλεύουν εἰς τὰ μέρη τους, καὶ γίνεται μεγάλος ἐσχιζμός εἰς τοὺς ἐδῶ λακουϊώρους, καὶ παρακαλοῦμεν τῷ Ὑψί της νὰ σταλθῇ πανέκλαμπρος προσταγὴ εἰς τοὺς ἐκεῖ ἄρχοντας ὅπου νὰ μὴν γίνονται τὰ τοιαῦτα, ὡσὰν ὅπου ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκτελώμεν τὰ ἐδῶ, πολλῶ μᾶλλον νὰ μᾶς ἐνοχλοῦν καὶ ἀπ' ἐκεῖ.

Πρὸς τοῦτοις, ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα, παρακαλοῦμεν νὰ γένῃ πανέκλαμπρος προσταγὴ της, εἰς τὸ πάση-μπόγ, ὁμολῶς καὶ εἰς τὸν ντουφεκ-τζήμπαση καὶ σακουλάση, ὅπου νὰ προσέχουν τὸν βαγιὰν καὶ νὰ μὴν ἀφανίζεσται, καί, εἰς ἡμᾶς, νὰ μὴν μᾶς ἐτάξουν εἰς ἐκείνα ὅπου δὲν δυνάμεθα, καὶ ὅτι εἶναι τὸ ἔλεός της. Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα, σὲ φανερώνω καὶ διὰ τὸν πέσγιούς-πασὶ Τακλήτζη, ὅτι μὲ γυροῦσε λουφὲ διὰ τὰ ἐπτὰ νερέρια ὅπου σὲς προσέγραψεν ὁ ἄρχων Σπαθάρης, ὁ ὁποῖος καὶ μοῦ ἐδειξεν τὴν προσταγὴν, καὶ, λέγοντάς τον ὅτι δὲν εἶναι προσταγὴ νὰ σὲ δώσω τῶν ἐπτὰ νερερῶν λουφὲ, ἀπεφάσισε νὰ στείλῃ τὸν ὀντάπασί του εἰς τὸ Ὑψός της, καὶ παρακαλῶ τὸ ἔλεός της νὰ τοῦ δώσῃ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴν μᾶς ἐνοχλοῦν. Καὶ ὅτι εἶναι τὸ ἔλεός της, καὶ οἱ χρόνοι τῆς Ὑψηλότητάς της εἴησαν θεόθεν πλείστοι καὶ εὐτυχεῖς.

1788, Ἀπριλλίου 6.

(autograf:) τῆς ὑψηλοτατοιωστικῆς ταπεινῆς δουλῆς

νικολᾶς προην αγας.

(În dos, pecete.)

înălțate Doamne al meu, Îți spun adevărul: că cinzeci de căruțe de orz neapărat vin pe zi, și o sută de căruțe de lemne pe zi, și cinzeci de căruțe pe săptămână neapărat vin și pleacă, eu zaherea, din Pitești, în același timp și dumnealor ispravnicii de la Pitești trimet în satele noastre, căci sânt vecini, și iau căruțe și le întrebuințează la părțile lor, și se face osebite la locuitori, și ne rugăm Înălțimii Tale a se trimete prea-strălucita poruncă la boierii de aici ca să nu se facă unele ca acestea, căci noi nu putem împlini cele de aici, eu atât mai mult să nu se supere și de acolo.

Pe lângă acestea, rugăm, preainălțate Doamne al meu, să se facă prea-strălucita-Ți orânduială către baș-bog, de asemenea și către tufecibașa și comandantul aripii drepte, ca să cruțe raiaua și să nu se prăpădească, și către noi, să nu ne silească la aceia ce nu putem, și va fi milostivirea Ta. Prea-înălțate Doamne, Îți vădese și pentru bașghinz-bașa Taleligi, că-mi cere leafa celor șapte neferi de cari Ți-a scris înainte dumnealui Spătarul, care mi-a arătat și mie porunca, și, spîndu-i eu că nu e poruncă a se da leafa celor șapte neferi, s'a hotărit să trimeată pe odabașa lui la Înălțimea Ta, și rog milostivirea Ta să-i dai hotărîre de a nu mă supăra. Și ce va fi milostivirea Ta, și anii Înălțimii Tale fie de la Dumnezeu foarte mulți și fericți.

1788, April 6.

Al Înălțimii Tale supus rob.

Nicolae fost Agă.

CCXXXVI.

7 April,
1788.

Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște ostași.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα.

† Δουλικῶς ἀναφέρω τῷ Ὑψί της ὅτι μὲ τὸ νὰ ἔρχεται εἰς τὰ αὐτόθι ὁ ὀδᾶπατης τοῦ Ὁμέρ-ἄγᾶ διὰ νὰ διαγρονολίτῃ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἐπτὰ νερερῶν ὅπου ἐπερίσσευσαν εἰς τὸ παῖράνι του, τὰ ὅποια εἶναι ἐκείνα τοῦ Πεχ-λιζάν-ἄγᾶ, τὰ ὅποια εἶναι καλὰ παλικάρια, ἀπὸ τὰ ὅποια εἶναι καὶ ἓνα μαζὶ μὲ τὸν ὀ-

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Cu supunere aduc înaintea Înălțimii Tale că, mergând într'acolo odobașa lui Omer-aga ca să îndrepte afacerea celor șapte neferi cari prisosiseră la bairacul lui, care sânt aceia ai lui Pehlivan-aga, cari sânt buni voinici, dintre cari e unul și eu odabașa, și rog pe Înălțimea Ta

δάπαση, καὶ παρακαλῶ τὴν Ὑψηλότητά της νὰ τὸ εὐγάλη ἔμπροσθέν της διὰ τὰ ἰδῆ τί καλῆς γιᾶτης εἶναι, καὶ παρακαλῶ τὴν Ὑψηλότητά της νὰ τὰ δεχθῇ εἰς τὸν Ὁμέρ-ἀγά, διὰ τὰ γίνῃ πανέκλαμπρος προσταγή διὰ τὰ προστεθῇ ὁ λουφές των. Καὶ ταῦτα δοουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἶεν θεόθεν ὅτι πλεῖστα καὶ πανευδαμυνέστατα.

[αφ]πῆ, Ἀπριλίου 5'.

Τῆς Ὑπετέρας Θεοστέπτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος καὶ ταπεινὸς δοῦλος

Γεώργιος Πρώτος Σπαθάρης.

să-l scoți în fața Ta ca să vezi ce frumos viteaz este, și rog pe Înălțimea Ta să se primească la Omer-aga pentru a se face prea-strălucită poruncă spre a li se așeza leafa. Și acestea eu supunere, iar prea-strălucirii Tăi ani fie de la Dumnezeu cât de mulți și foarte fericiți.

[17]88, April 7.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu înnumerate prea-mie și smerit rob

Gheorghe întâiul Spătar.

CCXXXVII.

Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre confiscarea averilor unor fugari și săftienele lui Jianu.

8 April,
1788.

Ὑψιλότατε Αὐθέντα.

† Δοουλικῶς ἀναφέρω τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑψιφει της, ὅτι ἀπὸ τὴν λα' τοῦ παρελθόντος πανέκλαμπρον αὐθεντικὴν της γράμμα προσκυνητῶς ἔλαχον, καὶ εἶδα τὰ προσταττόμενα, διὰ τὰ κἀμὼ τὴν καταγραφὴν τῶν φυγάδων καμπαρτσῶν καὶ τῶν λοιπῶν φυγάδων χαίνων, διὰ ὅλα τοὺς τὰ πράγματα, ὅσον κοινητά, τόσαν καὶ ἀκοίνητα. Ὁ δοῦλός της εὐθὺς ἐδιώρισα ἀνθρώπους ἀπὸ τὸ εἶνα μέρος, καὶ ἐγὼ, ἀπὸ τὸ ἄλλο, εἰς τὴν αὐτὴν ἐξέτασιν καταγίνονται. μὲ μεγάλην ἀκριβείαν πρέπει ὅμως νὰ ἔχω μερικὴν διορίαν, διὰ τὰ μὴν γίνῃ κἀνὲνα λάθος εἰς τὴν καταγραφὴν. Ὅθεν, κατὰ τὸ ἀπαράιτετον δοουλικὸν χρέος μου, τῷ φανερώνω εἰς τὸ Ὑψος της, καὶ νὰ ἔχω αὐθεντικὴν της πανέκλαμπρον προσταγὴν, νὰ κἀμὼ καταγραφὴν καὶ διὰ τὰ μούλκια, ἣ ὅσα ἐδρίσκονται τοῦ μοναστηρίου τῆς Κόζιτσας, ἣ ὅχι. Πρὸς τοῦτοις φανερώνωμην τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑψιφει της ὅτι ἐδρέθησαν ἐδῶ τριάντα ἐνέα τένκια ταχάνια ἄσπρα τοῦ χαίνε Ζιάνου, καὶ, εἰς καιρὸν ὅπου τὰ ἐμάθαμεν καὶ ἤθελα νὰ γράψω πρὸς τὸ Ὑψος της, μὲ ἤλθεν γράμμα ἀπὸ τὸν ἄρχον Ποστέλνικον Καῦμακίην τῆς Κραϊώδας διὰ τὰ τὰ στείλλω ἐκεῖ ὅθεν καὶ τὰ ἐστειλά προχθές. Ταῦτα δοουλικῶς.

1788, Ἀπριλλίου 8.

Τῆς Ὑπετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος δοῦλος

Ἰωάννης Μεδ.

(Pecete neagră pe dos.)

† Cu supunere aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că am primit cu închinare prea-strălucita-Ți scrisoare domnească de la 31 ale lunii trecute, și am văzut cele orânduite ca să fac socoteala fugarilor cămărași și celorlalți fugari haini, pentru toate lucrurile lor, atât mișcătoare, cât și nemișcătoare. Robul Tău am orânduit îndată oameni, de o parte, și eu, de alta, pentru acea cercetare mă cobor; dar trebuie cu scumpătate mare să am soroc amănunțit, ca să nu fie vre-o scăpare la socoteli. Deci, după neapărata supusă datorie a mea, arăt aceasta Înălțimii Tale, și să am porunca Ta domnească prea-strălucită ca să fac și socoteala pentru moșii, sau câte se află în mănăstirea Cozia, sau nu. Pe lângă acestea arătăm Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu că s'au aflat aici treizeci și nouă teancuri de săftiene albe ale hainului Jianu, și, în vreme ce am aflat și am voit să-Ți scriu Înălțimii Tale, mi-a venit scrisoare de la dumnealui Postelnicul Cainacumul Craiovei ca să trimet acolo; pentru care le-am și trimes alaltăieri. Aceste eu supunere.

1788, April 8.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite rob

Ioan Medelnicerul.

1788,
11 April.

Gheorghe întâiul Spătar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre banii le-
filor, provisiile și lupte.

Υψηλότητάς μου Αὐθέντα,

† Καὶ αὐτοῖς δουλικῶς ἀναφέρω τῇ θεοστυ-
ρίκτῃ αὐτῆς Ὑψι ὅτι καὶ προλαβόντως ἐ-
φανέρωσα δουλικῶς τῇ θεοστέπτῃ αὐτῆς Ὑ-
ψι ὅτι νὰ γίνῃ πανέκλαμπρος προσταγὴ
νὰ σταλθοῦν ἄσπρα ἀρκετὰ διὰ τοὺς λου-
φῶδες, ἐπειδὴ, καὶ ἐκτὸς ἐκείνων ὁποῦ ἐ-
πῆρα, τόσον ἀπὸ ἐδῶ, ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν
Τιμπούιτισαν, ἄλλα ἄσπρα δὲν μοι ἤλθον·
προχθὲς ἐδανείσθηκα ἀπὸ τὸν τουφεκτζή-
πασην τριακόσια γρόσια καὶ ἔδωσα ἄλλῃ χε-
σάπ· ἐδῶ οἱ ἱσπράνικοι δὲν ἔμποροῦν νὰ
συνάξουν ἄσπρα, ἀπὸ ἀλοῦ δὲν ἔρχονται.
Ὅθεν παρακαλῶ τὸ ἔλεός της νὰ γίνῃ πα-
νέκλαμπρος προσταγὴ ὁποῦ νὰ προφθάσουν
ἄσπρα, διὰ τὴν ζωὴν της, ἐπειδὴ καὶ εἶναι
δυσκολία.

Καὶ προλαβόντως εἶχα ἀναφέρει δουλικῶς
τῇ θεοφρουρήτῃ Ὑψι της ὅτι τὸ χορτάρι
ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ Τιργόβιστον, ὁμοῦ καὶ τὰ
ξύλλα, νὰ γίνῃ πανέκλαμπρος προσταγὴ εἰς
τοὺς δούλους της ἄρχοντας ἱσπράνικους νὰ
μᾶς τὰ στείλουν ἐδῶ, ἐπειδὴ καὶ ἔχομεν με-
γάλην δυσκολίαν, μὲ τὸ νὰ εἶναι πολὺ ἀσκέρι
καὶ μὲ δυσκολίαν προφθάνουν. Ἀπὸ κριθάρι
τραβοῦμεν δισκολίαν πολλήν, καὶ νὰ μᾶς
προφθάσῃ μία ἀρκετὴ ποσότης ὁποῦ νὰ τὸ
κάμωμεν δερ-ἀμπάρι, διὰ νὰ μὴν τραδᾷ τὸ
ἀσκέρι δυσκολίαν· ἔως τώρα μᾶς ἐβοηθοῦσαν
οἱ Οὐγγουράνοι εἰς τὰ ξύλλα καὶ εἰς τὸ χορ-
τάρι, τώρα, ὁποῦ ἤλθεν προσταγὴ νὰ παρθοῦν
τὰ ἀμμάξια τοὺς διὰ τὴν Ὀκνα θὲ νὰ στε-
νοχωρηθοῦμεν, καὶ παρακαλῶ, δουλικῶς νὰ
γίνῃ προσταγὴ νὰ μᾶς ἔλθῃ τὸ χορτάρι καὶ
τὰ ξύλλα τοῦ Τιργόβιστου.

Σήμερον ἤλθεν καὶ ὁ κίζανταλῆς μὲ τὸ
στράτευμά του.

Χθὲς ἤλθεν καὶ ὁ καπουτζιλάρ-πολυούκ-
πασης μὲ τοὺς ἀνθρώπους του.

Αὐθέντα μου ὑψηλότητάς, παρακαλῶ τὸ ἔλεός
της, τὸν Ὁμέρ-ἀγά ἢ νὰ τὸν σηκώσῃ ἀπὸ
ἐδῶ, ἢ νὰ δεχθῇ τὴν προσθήκην τῶν νεφε-
ριῶν του, γράφωντάς τον ὅτι διὰ τὸ χατῆρι
τοῦ δούλου της τὰ ἐδέχθη ὁποῦ νὰ διορθωθῶ
μὲ αὐτὴν τὴν τρόπον μαζὶ του, ἢ θὲ στείλῃ
τὸν δούλόν της εἰς τὴν Ὀκνα, ἐπειδὴ καὶ
ἄρχησεν νὰ λέγῃ ὅτι κάμνω τζασιτζῆμι καὶ
μέσα εἰς τόσον στράτευμα αὐτὴ ἢ λέξις εἶναι
ἀρκετὴ νὰ μὲ χάσῃ. Καὶ ταῦτα δουλικῶς, τὰ

Πρεα-înălțate Doamne al mieu,

† Și iarăși eu supunere aduc înaintea
Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că
și mai nainte am arătat eu supu-
nere Înălțimii Tale de Dumnezeu pă-
zite că trebuie să se facă o prea-
strălucită poruncă de a se trimete bani
destui pentru lefi, de oare ce, și fără
aceia ce i-au luat, atât de aici, cât și
din Dâmbovița, alți bani nu mi-au
mai venit; alaltăieri am împrumutat de
la tufecibașa trei sute de lei și am dat
provisoriu; aici ispravnicii nu pot să adune
bani, iar de aiurea nu vin. Deci rog mila
Ta să se facă poruncă prea-strălucită ca
să vie bani, pe viața Ta, de oare ce și e
greutate.

Și mai nainte adusesem înaintea Înăl-
țimii Tale de Dumnezeu păzite că, [pentru]
fânul ce este la Târgoviște, cum și lemnele,
să se facă o prea-strălucită poruncă la robii
Țăi dumnealor ispravnicii ca să mi le trim-
tească aici, de oare ce și avem mare
greutate, căci e multă oaste, și greu vin.
De orz suferim mare lipsă, și să ni vie
o câtime îndestulătoare ca să o facem de-
posit, ca să nu mai rabde greutate oastea:
până acuma ne-au ajutat Ungurenii la
lemne și la fân, acum, când a venit po-
runcă să li se ieie căruțele pentru Oenă,
vom fi lipsiți, și rog supus să se facă
poruncă pentru a ni veni fânul și lem-
nele Târgoviștii.

Azi a venit Chizanieli cu oastea sa.

Ieri a venit și capugilar-buluebașa cu
oamenii săi.

Doamne al mieu prea-înălțate, rog mila
Ta ca pe Omer-aga sau să-l scoți de aici,
ori să primească adausul neferilor lui,
seriindu-i că pentru hatârul robului Țău s'a
primit să îndrept cu el chipul, împreună cu
dânsul, ori să trimeți pe robul Țău la
Oenă, căci a și început a se spune că fac
hatâr și în atâta oaste acest cuvânt e
destul ca să mă piardă. Și acestea eu supu-
nere, iar anii Țăi prea-străluciți fie de

δὲ πανέκλαμπα αὐτῆς ἔτι εἶεν θεόθεν ὅτι
πλεῖστα καὶ πανευδαιμονέστατα.

[αψ]πη', Ἀπριλίου ια'.

Τῆς Ὑπετέρας Θεοσηρρίκου Ὑψηλότητος
ἐλάχιστος καὶ ταπεινὸς δοῦλος

Γεώργιος Πρώτος Σπαθάρης.

Ἄν εἶναι ἡ προσταγή της νὰ στῆλω ἓνα
γχιουλὲν ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ μᾶς ἐκτόπησαν
οἱ ἐχθροί, οἱ ὁποιοὶ ὅλοι ἐπήγαν ἐπὶ ματαίῳ
μὲ τὴν εὐχὴν της οἱ ἐδικοὶ μας ὅμως ὅσοι
ἐφθασαν ἔκαμαν δουλειά.

(Pecete neagră pe dos.)

la Dumnezeu cât mai mulți și foarte
fericiți.

[17]88, April 11.

Al înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mie și supus rob.

Gheorghe întâiul Spătar.

Dacă e porunca Ta să trimet o ghiulea
din acelea cu care ne-au lovit dușmanii,
cari toți au lovit în vânt cu a Ta rugăciune;
însă ai noștri toți câți au venit au făcut
treabă.

CCXXXIX.

Chehaia Sali către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre caftanul de cacom ce
i-a trimis și atacul ce ar vrea să deie.

1788,
11 April.

Ὑψηλότατέ μι Αὐθέντι,

Σήμερα ἔφεραν τὰ δύο νεφέρια μὲ δύο κα-
ρούτζες, τὸν τζεργανὲν καὶ τὴν κακουρόγοννα
ὁποῦ μὲ στέλνη τὸ Ὑψη της. Ὑπερευχαριστό,
ὅμως ἀκόμη δὲν ἔγαν κερὸς διὰ νὰ μοῦ στῆλῃ
γούνα, διότι δὲν ἔργαν δουλειῆς διὰ κακου-
ρόγοννα. Αὐτὰ πρέπη εἰς τοὺς ξένους νὰ γί-
νουντε. Πισαλα ἀφ' οὗ φθάσι καὶ τὸ στράτευμα
ἀπὸ Νικόπολιν, εὐθὺς, χορὶς ἀναβολῆν κερὸς,
θέλωμε κάμη γιουρνούσι, καθὼς πρέπη, καὶ,
ἤσιαλα, ἀπὸ ὅσα ἐλπίζη περισσότερα δὲ νὰ
γίνονν. Ἐμὲν τὴν εὐχὴν σας θέλομεν.

[17]88, Ἀπριλίου 11.

Τῆς Ὑψηλότι σας δοῦλος

Κεχαγιάς Σαλής.

(Pecete turcească pe dos.)

Prea-înălțate Doamne al mieu,

Azi au adus pe cei doi neferi cu două
căruci, geophaneaua (praful) și caftanul de
cacom ce-mi trimeti Înălțimea Ta. Mulță-
mesc foarte, dar încă nu era vreme să-mi
trimeti caftan, căci nu s'a făcut slujbă ca
pentru un caftan de cacom. Acestea se cu-
vine a se face la străini. Ișala!, dacă ar
veni și oastea de la Nicopol, îndată, fără
zăbavă de vreme, am face iurus cum se
cade, și, ișala!, s'ar face mai mult decât
nădăjduiești. Noi voim rugăciunea Ta.

[17]88, April 11.

Al înălțimii Tale rob.

Chehaia Sali.

CCXL.

Costachi Păharnicul și Teodor către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre
luarea Iașilor de Ruși și certele dintre comandantii turcești.

1788,
11 April.

Ὑψηλότατε ἡμῶν Αὐθέντα,

Δουλικῶς φανερώνομεν τῷ Θεοφρονητῷ Ὑ-
ψει της ὅτι, ἀγκαλὰ καὶ σήμερον νὰ ἐφανε-
ρώσαμεν πλατυτέρως τῷ Ὑψει της διὰ τὴν
εἰσοδὸν ὁποῦ ἔκαμαν οἱ ἐχθροὶ εἰς τὸ Γιάσι
καὶ τὴν κατὰστασιν τοῦ ἐδῶ ἀσκερίου μας
καὶ τῶν ζαπίτων τους, οἱ ὁποιοὶ καὶ, καθὼς ἤ-
κουσαν τὸ τοιοῦτον μουχίτικον χαδαδίσι, εὐθὺς
ἔτρεξαν εἰς τὰ χωρία τὰ πλησιέστερα τοῦ Φο-
ξάνιου, καὶ ἔρπαξαν τῶν πτωχῶν τὰ πράγ-
ματα, τὰ ἄλογα καὶ ὅ,τι ἄλλο ἤθραν, καὶ ἔ-
δοσαν ἓνα φόδον εἰς τοὺς πτωχοὺς λακουϊτό-

Prea-înălțate al nostru Domn,

Cu supunere arătăm Înălțimii Tale
de Dumnezen păzite că, de și și astăzi
am arătat mai pe larg Înălțimii Tale
pentru năvălirea ce au făcut-o duș-
manii la Iași și starea oștirii noastre
turecești de acolo și a zabeților lor, cari
și, îndată ce auziră o astfel de știre
rea, răpede s'au întors la satele cele
mai aproape de Focșani, și au răpit
lucrurile săracilor, caii și orice alta au
găsit, și au dat o frică săracilor lo-

ρους, εἰς τρόπον ὁποῦ ἄφηναν τὰ ὀσπῆτιά τους καὶ ἔφυγαν, καὶ ὁ Θεὸς τὸ ἡξέσθαι πόσα χωρία ἔφυγαν καὶ δὲν ἔφθασε τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τώρα, πρὸς τὴν ἐννιάτην ὥραν, εἴδομεν καὶ ἀπὸ τρεῖς μερικαῖς τοῦ παζαρίου φωτιάν, καὶ ἐτρεξάμεν οἱ δοῦλοι τῆς νᾶ τὴν σόδωμεν, καὶ δὲν ἐστάθη τρόπος, ὦντας ἄνεμος σφοδρὸς, ὡς τόσον, κατακάψας ἐργαστήρια καὶ ὀσπῆτια ἀρκετὰ διαχοπογδάνικα, μάλιστα ἐκκαταπράυνε.

Καὶ προλαβόντος ἐγράψαμεν τῷ Ὑψει τῆς περὶ τῆς ἀκαταστασίας τοῦ ἐδῶ ἀσκηρίου καὶ ὅτι αὐτὴν τὴν ἀκαταστασίαν ἄλλο δὲν τὴν προσέσσεῖ παρὰ οἱ πολλοὶ ἀγάδες καὶ τὰ πολλὰ κερφάλια ὅπου εἶναι διωριζόμενοι ἐδῶ, ἐπειδὴ τώρα ἄρχισαν καὶ κατατρῶγονται μεταξὺ τους ὁ Ποσαν-Ἀχμετ-ἀγάς καὶ ὁ Τζιβελέ-Με-χμετ-ἀγάς, διὰ τὰ πρωτῆς διαφερόμενοι τῶν ὁποίων ἡ διαφωνία καὶ ὁ νεῖς βλέπομεν ὅτι θὰ καταντίσῃ εἰς ἐμφύλιον πόλεμον. Οἱ δοῦλοι τῆς δὲ καὶ ὁ Παῖπουτλη-ἀγάς, ὅσα καὶ ἂν τοὺς εἴπαμεν διὰ νὰ διορθωθοῦν καὶ νὰ ἡσυχάζουν, τζαρὲς δὲν ἐστάθη, καὶ βλέπομεν ἐκ τούτου ὅτι γίνεται κιόεροι εἰς τὴν δουλειάν τοῦ καδελικίου καὶ τῶν πτωχῶν, καὶ ἂν σουρδίσῃ αὐτό. Πῶς ἔχομε νὰ δουλεύσωμεν τῷ Ὑψει τῆς, ἀποροῦμεν καὶ μόνον ὁ ἄγιος Θεὸς καὶ ἡ εὐχὴ τῆς νὰ μᾶς βοηθήσῃ. ἐπειδὴ μὲ τοιαύτην ἀκαταστασίαν καὶ ἡ ζωὴ τῶν δούλων τῆς κινδυνεύει καὶ παρακαλοῦμεν θερμῶς τὸ Ὑψος τῆς νὰ τὰ ἐάλλῃ εἰς μίαν τάξιν, ἐπειδὴ καὶ, ὡς ἀφήτωμεν ὅτι δὲν εἶναι κατὰ τὴν ἀκαταστασίαν, κανένας δοῦλός τῆς δὲν θέλει ἡμπορέσει νὰ τὸ ἐκτελέσῃ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον. Μέχρι τοῦδε κανένα ἄλλο χαδαδίσι δὲν μᾶς ἦλθεν ἀπὸ Γιάσαι, ἐπειδὴ καὶ ἐσφαλίσθησαν οἱ δρόμοι τῆς Πογδανίας. Κατὰ τὸ δυνατὸν ὅμως θέλομεν πασχίσει ὁποῦ νὰ στείλωμεν κανέναν τζαπήτην διὰ νὰ πληροφορηθῇ τὴν ἐκεῖ κατὰστασιν, καὶ θέλομεν φανερώσει τῷ Ὑψει τῆς. Ἐκ τούτου δὲ ὅτι ἡμελοῦθητε μεγάλον ἐμπόδιον τοῦ ταχέλιου τῆς ἀναχειρας σάμας καὶ τῶν ἄσπρων τοῦ ζαχρὲς οὐδαίς λόγος, ἐπειδὴ καὶ μέχρι τοῦδε εἶτι δὲν ἐκάμαμεν ταχίλι οὔτε τὸ ἡμυσι τῶν ἄσπρων ἐσποχάσθη δὲ ὁ δοῦλός τῆς ὁ Παχάρνικος νὰ εἴγω εἰς τὰς πλάσας νὰ πιάσω τοὺς ζαπτζήδες, διὰ νὰ κήμω ταχίλι τὰ ἄσπρα, ἐπειδὴ καὶ εὐρίσκουν ἀπορομήν τώρα ὅλοι, καὶ προσφρίζονται καὶ δι' ἐκεῖνα τὰ χωρία ὁποῦ δὲν ἔφυγαν, πῶς ἔφυγαν, καὶ μᾶς μένουν τόσα ἄσπρα ἔξω εἰς τὸ καδελίκι, καλῶς καὶ ὁ μερικὸς ἀξενήητος ζαχρὲς ἀπὸ μερικὰ χωρία, καὶ παρακαλοῦμεν τὸ θεοφροσύητον Ὑψος τῆς νὰ διορθώτῃ τὸ ἀκατάστατον αὐτό,

ειτορί, ἀσα εἰς αὐτὰς πᾶσαις casele lor și au fugit, și Dumnezeu știe câte sate au fugit; și n'a ajuns aceasta, ei și acum, la al noulea ceas, am văzut și din trei părți ale tîrgului foc, și am alergat noi, robii Tăi, să-l stingem, și n'a fost chip, fiind vînt tare, așa că, arzînd prăvălii și case destule vlaho-moldovenesti, abia s'a potolit.

Și dănuăzi am scris Înalțimii Tale pentru neliniștea oștirii turcești de aici și că aceasta neliniște n'o cășunează alta decât multele agale și multele căpetenii care sînt orînduite aici, căci acum au început de se mînaînceă între ei Boșnag-Ahmed-aga și Givelêc-Mehemed-aga, neînțelegându-se pentru comandă; a căror osebite și rivalitate vedem că vor să ajungă la un războin lăuntric. Iar robii Tăi și Baiburdli-aga, oricîte li-am spus ca să se în drepte și să se liniștească, n'a fost chip, și vedem din aceasta că se face piedecă la slujba județului și a săracilor și, dacă ține aceasta, nu știm cum să slujim Înalțimii Tale; și numai Sfîntul Dumnezeu și ruga Ta să ne ajute, de oare ce cu o astfel de neliniște se primejduiește și viața robilor Tăi; și rugăm călduros pe Înalțimea Ta să le puie într'o rînduială, căci, lăsînd la o parte accia că nu e vreme de neliniști, niciun rob al Tău nu va putea să cărmuiască aici în acest chip. Pînă acum nicio altă știre nu mi-a venit din Iași, căci s'au și închis drumurile Moldovei. Dar după puțință vom încerca să trimetem vre un curier ca să aște starea de acolo, și vom arăta-o Înalțimii Tale. Ci că din aceasta a urmat mare împiedecare a străngerii dării sumei în curs și a banilor zaherelei nici vorbă, de oare ce și pînă acum încă n'am strîns nici jumătate din bani; m'am gîndit eu, robul Tău Păharnicul, să ies în plăși, să ieau zapeii, ca să fac strîngerea banilor, căci și află îndreptățire acum toți, și scot înainte și pentru acele sate care n'au fugit, cum că ar fi fugit, și ni rămîîn afară atîția bani la județ, precum și partea de zahereă neridicată din unele sate, și rugăm pe Înalțimea Ta de Dumnezeu păzită să îndrepte această stare

ἐπειδὴ καὶ τζαρὲς δὲν εἶναι νὰ διορθωθῇ
αὐτὸ τὸ κακόν, μὲ τὸ νὰ ἄρχισαν οἱ ἐδῶ καὶ
κάμουνον τζαποῦλι τὸν κόσμον. Καὶ ταῦτα
δουλικῶς.

[αψ]πῆ, Ἀπριλίου 11.

Τῆς Ὑπερέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος,
ἐλάχιστοι δοῦλοι

Κωστάκης Παχάρνικος,
Θεόδωρος Μέγας Σλουγ(ι).

neasezată, de oare ce nu e niciun chip
să se îndrepte acest rău, căci au început
cei de aici și pradă lumea. Și acestea eu
smerenie.

[17]88, April 11.

Ai Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-miei robi.

Costachi Păharnicul
Teodor Marele Sluger (?).

CCXLI.

Șătrarul Anastase Kalavrias către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște
fugari Turci.

1788,
April 12.

Ἠψηλότατέ μι Ἀφθέντα μι, ταπινὸς
προσκυνῶ.

Μετὰ τὴν δουληκὴν μου προσκλίνουσιν φανερόν
ἐς τὸ Θεοφροῦρητο Ἰφὸς τῆς ὄτῃ, μανθάνοντας
ὅτῃ ἤλθαν φηγάδες πενίντα Τοῦρμι ἐς Κάσσορα,
ἔστηλα ἐρθῆς τὸν πολ[ου]γγπάσι Κωσταντῇ Ἀ-
γραφεῖν μὲ τὰ νεφέρια, καὶ ἐπάγεσεν καὶ ὁ
πασάγας, τοὺς δούλους τοῦ ἐπίρου ὁ πασάγας
ὁ Ποτοποδοπιτάρη καὶ τοὺς ἐφερσεν ἐς Κάσσορη,
καὶ τοὺς ἐπέρασεν ἐρθῆς, καὶ ἔμαθον ὅτου
τοὺς ἐπίρου καὶ ἄσπρα, καὶ τοὺς ἐπίρου καὶ
ἔξε ἄλογα, καὶ ἂν ἴνε τὸ ἔλκος τῆς νὰ στήλο
τὸν πασάγα καὶ τὸν πολουγγπάση νὰ τὸν
πάσουν νὰ τὸν φέρουν ἐς τὸ Ἰφὸς τῆς, καὶ,
φθῆς γράφοντας, μὲς ἔλθεν χαμπάρη ὅτῃ ἔλθαν
φηγάδες τριακάσι ἐς χορία Πανσόφη, καὶ ἐρθῆς
κινίταμι καὶ πιγένο, καὶ γὼ μαζῇ διὰ νὰ τοὺς
γυρίσωμε, καὶ ὅς πάντα ἐς τὸ ἔλκος τὸ
Ἰφὸς τις.

[17]88, Ἀπριλίου 12.

Τῆς Ἠψηλότῃτα τῆς ταπινὸς δοῦλος
Σατράρ Ἀναστάσις Καλαερίας.
(Pecete neagră pe dos.)

Prea-înălțate Doamne al meu, smerit mă
îchin.

Cu supusa mea închinăciune arăt Înăl-
țimii Tale de Dumnezeu păzite că, a-
flând că au venit cinzeci de fugari turci
la Casora (!), am trimis îndată pe bu-
lucbașa Constantin Agrafiotul cu ne-
feri, și a venit și beșleaga, pe cari i-a
luat beșliul de la Podul Pitarului și i-a
dus la Casora, și i-a trecut îndată, și
am aflat că li-a luat și banii și li-a luat
și șase cai, și să fie mila Ta să trimet
pe beșleaga și pe bulucbașa să-l prindă
și să-l aducă la Înălțimea Ta, și, ieri
scriind, ni-a venit habar că au venit trei
sute de fugari la satul Pansofi (Bașcov?),
și ieri am pornit, și merg și eu cu ei ca
să-i căutăm, și sânt eu totul la mila Înăl-
țimii Tale.

[17]88, April 12.

Al Înălțimii Tale supus rob.
Șătrarul Anastase Kalavrias.

CCXLII.

Nicoli Calafatul și Șătrarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia
de a se trimete calafai la corăbii și despre fugari Turci.

1788,
15 April.

Ἠψηλότατε ἱμὸν Ἀφθέντῃ ταπινὸς
προσκηγῶ.

Μετὰ τὴν δουληκὴ μὴ προσκλίνουσιν φαναι-
ρόν σὸ Θεοφροῦρητο Ἰφὸς τῆς ὄτῃ ἐγὼ ὁ
Νικόλης κάλφας ἔχο μὲ ὄλο καὶ τρῆς φορὲς
ὑποῦ γράφο ἐς τὸ Ἰφὸς ὅτῃ νὰ σταλθοῦν κα-
λαφάτες καὶ περὶ τοῦτο δὲν ἐστάλθησαν, καὶ
περηναλὸ τὸ ἔλκος Τῆς νὰ σταλθοῦν μίαν ὄρα

Prea-Înălțate al nostru Domn, cu supunere
mă îchin.

După supusa mea închinăciune arăt că
eu, Nicoli Calfa, am scris de două, trei
ori Înălțimii Tale să se trimeată ca-
lafai, și pentru aceasta nu s'au trimis,
și rog mila Ta să se trimeată cu un
ceas mai de vreme ca să se ungă cu

ὁμπρός διὰ τὰ καλαφατιστὴ τὰ τὴν ῥήξουμε
 ἐς τὸ γιαλὸν, ἐπιδὶ καὶ τὰ νερὰ στρέβουν καὶ
 ἥστερον ἱμπορῇ τὰ μὰς δόσι ζαχμέτι, καὶ, ἂν
 τίχη καὶ ἔρουν πρόφασιν ὅτι καλαφάτες δὲν
 ἴνε, καὶ ἥς τὸ Γ' αὐτῇ ἴνε καὶ ἐς τὸ Προηλάθο
 καλαφάτες, περὶσι, καὶ ἂν ἴνε ὀρηζμός τοῦ
 Ἰφους τῆς χριάζετε, ἴνε ἀναγγέα τὰ γένι καὶ
 μία θάρκα τῆς σιαλούπας ὀκτόπιχο, καὶ κοσ-
 τάρη καὶ ἀφτὶ ἕως εἰς ὀχθόντα γρόσια, καὶ ἐ-
 στίλαμε ἐς τὸ θουνὸ καὶ ἐκόψαμε τὰ κισάκια
 καὶ τὰ φαλάγγια, καὶ ἴνε ἔτιμα, καὶ τὰ προσ-
 ταξὴ τὸ Ἰφους τῆς τὰ ἔλθουν, καὶ μένο ἐς τὸ
 ἔλτος τῆς.

[17]88, Ἀπριλίου 15.

Τῆς Ἰφηλόττης τῆς ταπινῶς δούλως

Νικόλης καλαφάτης.

Καὶ γό, ὁ ταπινὸς σκλάβος Σατράρ. ταπινὸς
 προσκινό. Σὰς ἔγραψα τὲς προάλες ὅτι ἔλθον
 πενὶντα φιδάδες καὶ τοὺς ἀπέρασεν ἕνας πεσ-
 λῆς, καὶ τοὺς ἐπύρεν καὶ παράδες καὶ ἔξε ἄ-
 λογα, καὶ ἔστηλα τὸν πολουγγπάσι καὶ πεσλ-
 αγά, καὶ ἦτον περασμέν. ἴστερον ἔλθον ἄλους
 τρακόσιη, καὶ ἐπάγισα καὶ ἀτός μου, καὶ δὲν
 ἔλαβα ἀπόκρισιν. Σήμερον πάλε ἐς τὸ Ἀλμέν
 ἔλθον ἄλλη φιδάδες.

(Pecete neagră pe dos.)

păcură și să o tragem în apă, căci și
 apele scad și apoi poate să ni facă greu-
 tate, și de s'ar întâmpla să aște cuvânt
 că [aici] calafați nu se află, și la (la-
 lați sânt, și la Brăila calafați de anul
 trecut, și dacă e porunca Înălțimii Tale;
 se cere, e nevoie să fie și o barcă a sa-
 lupei de opt coți, și costă și ea până la
 optzeci de lei, și am trimis la munte
 și am tăiat și sprijinele și scândurile de
 alunecat, și sânt gata, și să orânduiești
 Înălțimea Ta să vie, și eu rămân la
 mila Ta.

[17]88, April 15.

Al Înălțimii Tale supus rob.

Nicolis Calafatul.

Și eu, robul supus Sătrarul, cu supunere
 mă închin. Ți-am scris dăunăzi (?) că au
 venit cînzeci de fugari și i-a trecut un
 beșlin, și li-a luat și paralele și șase cai,
 și am trimis pe bulucbașa și beșleagă, și
 erau trecuți, apoi au venit alți trei sute,
 și am mers și eu însumi, și n'am avut răs-
 puns. Azi iar la Ulmeni au venit alți
 fugari.

CCXLIII.

1788,
23 April

Hristodul, al doilea Postelnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greu-
 tățile cu ostașii turci.

Ἰφηλότατε καὶ εὐσπλαχνικότατέ μοι

Αὐθέντα,

† Μετὰ θερμῶν θαυρίων ἀναφέρω τῷ Ἰ-
 φει τῆς ὅτι εἶδον τὴν ἐκλαμπρὴν πρωσταγὴν
 τοῦ Ἰφους τῆς καὶ τῷ πόσον μὲ γκετζιρδισαν
 διὰ χιγινάντην εἰς τῷ Ἰφει τῆς καλίστατα τῷ
 ἐκατάλαβα. Κατὰ τὴν πρωσταγὴν τοῦ Ἰφους
 τῆς εὐθὺς ἐζήτησα τὰ συκοθῶ τὰ ἔλθω εἰς
 Βουκουρέστι, ὁ Ἰσάκ-ἐφένδης ὅμως μὲ εἶπεν
 ὅτι ἡ πρωσταγὴ τοῦ Ἰφους τῆς εἶναι διὰ
 τὰ ἔλθωμεν μαζί εἰς Βουκουρέστι, ὅθεν ἔμεινα
 κατὰ τὸν λόγον τοῦ ἐφένδη. Ἰφηλότατέ μοι
 Αὐθέντα, ἐγὼ τὸ τὰ ἔλθω εἰς Βουκουρέστι
 εἰς τέτοιους καιροὺς εἶναι μεγάλο κερέμι εἰς
 ἔμεινα, ἐπὶ δὲ εὐρίσκομαι ἡπὸ τὰς πτέρυγας
 τοῦ Ἰφους τῆς, καὶ ὥχει μεταξὶ τῶσιν ἀσ-
 κερδίων καὶ εἶμαι μονάχος, καὶ τὰ γηρεῖον
 τὰ μὲ παραλαδίσουν: κάθε 15 ἡμέρας ἐγὼ
 αὐτὰ ἔλλα τὰ τρεῖς, μόνον καὶ μόνον διὰ τὰ
 φανῶ εὐάρεστος τῷ Ἰφει τῆς, ὥχει γιὰ

Prea-înălțate și prea-milostive Doamne
 al meu,

† Cu calde lacrimi aduc înaintea Înăl-
 țimii Tale că am văzut porunca strălucită
 a Înălțimii Tale și că atâta m'au părât
 ea nerecunoscător către Înălțimea Ta am
 aflat-o foarte bine. După porunca Înăl-
 țimii Tale îndată am căutat să ies ca să
 vin la București, dar Isac-efendi mi-a
 spus că porunca Înălțimii Tale este să
 venim împreună la București, așa că am
 rămas după vorba efendiului. Prea-înăl-
 țate Doamne al meu, să vin eu la Bucu-
 rești pe astfel de vreme e mare har pen-
 tru mine, ca unul ce mă aflu supt aripile
 Înălțimii Tale și nu în mijlocul atâtor
 ostași turci și sânt singur, și ei să caute
 a mă face bucăți: la fiecare cînspre-
 zecé zile eu sufăr toate acestea, numai
 și numai ca să mă arăt plăcut Înăl-

κατξαντιζω, καὶ τὰ ὅσα κακὰ κατξαντιζω καὶ ἐξιγίετια θέλεται πληρωφωρηθῇ ἐμχόμενος ὁ σκλάβος σας μετὰ τοῦ Ἰσάκ-ἐφένδης· ὅμως θέλει φανῇ καὶ πῶσον κέρδος ἔγειναι τῇ αὐθεντικῇ Βιστιαρία ἀπὸ ζαχερῆδαις, μάλιστα ἀπὸ τῶν κριθάροι δποῦ τῶν ἑδάλα τῶρα εἰς τὰξιν, καὶ δίδονται μίαν ἡμέραν τεκμηρίλι τὰ χάρτζια τους καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν μισὰ τὰ γέμια τους, δποῦ ἡ μισὴ ἡμέρα κάμνει 18 κοιλὰ τῆς Ἰπρατίας. Πρὸς τοῦτοις φανερώνω τῷ Ὑφει της ὅτι καὶ μὲ τὰ θερμῶν θακρίων παρακαλῶ τῷ Ὑφει της νὰ ἐξετάσῃ, ἀκριβῶς καὶ αὐθεντικῶς, τὸν ἀνθρωπον ὁποῦ εἶπεν ὅτι εἰς τῷ Κιμπουλούνγκι εἶναι μόνον 400 ἄσκηρίδαις, εἰς καιρῶν δποῦ εἰς τῷ Κιμπουλούνγκι εἶναι ὅπερ τὰς τρεῖς χιλιάδαις ἄσκηρίδαις, καθὼς τοὺς εἶδεν καὶ ὁ Ἰσάκ-ἐφένδης μόνος του· πῶς γίνεσται. Αὐθέντα μοι, νὰ κάμω τέτια χιγιανετλίκια μὲ ἄσκηριῶν μαδῆδαις εἰς καιρῶν ὁποῦ ἐγὼ εἰξέρω καλῶτατα πόσον δελικάτος μαδῆς εἶναι καὶ πόσον μεγάλον χιγιανετλίκι τὸ νὰ εἶναι τῷ πογάζι χορσεῖς ἄσκηρι, μόνον 400 ἢ καὶ 1000 ἄσκηρίδαις. Πῶς γίνεσται νὰ μὴν εἰδοποιήσω τῷ Ὑφει της εὐθύς! Αὐτὰ τὰ ψεῖματα ὅποιος σὰς τὰ εἶπεν, μόνον καὶ μόνον τὰ εἶπεν διὰ νὰ κάμει περρουσανλίκι εἰς τῷ ἄσκηρι καὶ νὰ μὲ καζά-δγρὰ-δίση ἐμένα τὸν δυσαιχλὶ δοῦλον της. Καὶ ταῦτα μὲν δουλικῶς φανερώνω τῷ Ὑφει της.

Ἀπριλίου κγ'.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότης ἐλάχιςτος δοῦλος

Χριστόδουλος ὁ Ποστέλνικος.

Παρακαλῶ, Αὐθέντα μοι, νὰ στείλεται σερ-δεγκεττίδαις γιαγιάδαις, κάμποσα παῖράκια.

ἱμῖν Tale, nu pentru vre-un câștig, și câte rele le întâmpin și le sufăr vei afla când va veni robul Tău cu Isac-efendi; dar se va vădi și ce folos a ieșit pentru Vistieria domnească de la zaherele, mai ales de la orz, pe care l-am pus astăzi la rânduială, și se dau într'o zi desăvârșit porțiile lor și în altă zi pe jumătate ienurile¹, așa că jumătate de zi face optsprezece chile de Brăila. Pe lângă acestea arăt Înălțimii Tale ceva și cu lacrimi calde rog pe Înălțimea Ta să caute, cu luare aminte și domnește, pe omul care a spus că la Câmpulung sânt numai 400 de ostași turci, pe când la Câmpulung sânt peste trei mii de ostași turci, cum i-a văzut și singur Isac-efendi; cum se face, Doamne al meu, să fac eu atâta greutate cu lucrurile ostașilor turci pe o vreme când eu știu prea bine cât de delicată afacere e și ce mare încercătură este să fie la un pas fără oaste, numai 400 sau și 1000 de ostași turci. Cum să nu fac știut Înălțimii Tale de-a dreptul! Acele minciuni cine Ți le-a spus, le-a spus numai și numai pentru a face miserie în caste și să mă scoată vinovat pe mine, nenorocitul rob al Tău. Și acestea cu supunere le arăt Înălțimii Tale.

April 23.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-mie rob.

Hristodul al doilea Postelnic.

Mă rog, Doamne al meu, să se trimeată serdengheșdii pedestri, câteva steaguri.

CCXLIV.

Gheorghe I... către Nicolac-Vodă Mavrogheni, despre socotelile Ocnelor Mari date omului lui Dimitrachi Turnavitul.

1788,
24 April.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Τὸ ἀπὸ ἰδ'ης τοῦ λήγοντος πανέκλαμπρον γράμμα τοῦ Ὑφους της προσκυνητῶς ἑλᾶδον εἶδον ὅς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ προσταττόμενα περὶ τῶν ἑδάσε Μεγάλων Ὁκνῶν, ὅτι, ἐπειδὴ στέλλεται ἀπὸ μέρους τοῦ κὺρ Δημητράκι Τουρναδίτου ὁ Μαρίνος, ἀνθρωπὸς του, νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν δόσαν καὶ λήψιν τοῦ μαδῆ τῆς Ὁκνας, καὶ νὰ βαστάξῃ καθαρὸν λογαριασμὸν, καὶ προσταζομαι ὁ δοῦλός της

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Prea-strălucita-Ți scrisoare de la 14 ale lunii trecute cu plecăciune am primit-o; am văzut și cele orânduite în ea despre Ocnele Mari de aici, ca, trimetându-se din partea lui Dimitrachi Turnavitul Marin, omul lui, să privegheze la darea și lipsa afacerii Ocnei și să fie catastif curat, și sânt însărcinat, eu, robul Tău, să-i predau so-

¹ Măsură.

γὰ παραδώσω εἰς αὐτὸν τὸν λογαριασμὸν τοῦ
 ὅσου καιροῦ ἐστάθην εἰς τὴν ἐπιστάσιαν ταύ-
 την. Ὅθεν φανερῶν τῷ θεοφρουρήτῳ Ὅψει
 της ὅτι, κατὰ τὴν πανέκλαμπρον προσταγὴν
 ἀκολουθῶν, παρέδωκα εἰς τὸν ῥηθέντα ὅλον
 τὸν λογαριασμὸν, καθὼς καὶ ὁ ἴδιος φανε-
 ρώνει. Ὁ δοῦλος της εἶμαι εἰς Ῥιμνικόν, ἐ-
 νασχολούμενος εἰς τὰ τῆς ἰσπραβνιτζίας.
 Ταῦτα δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα ἔτη τοῦ
 θεοφρουρήτου Ὅψους της εἶησαν θεόθεν ὅτι
 πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

αφπηΨ, Ἀπριλλίου κδ'η.

Τοῦ θεοφρουρήτου Ὅψους της ἐλάχιστος
 δοῦλος

Γεώργιος Ἰ...ρης.

coteala trimisului cât am fost în a-
 ceastă supraveghere. Deci arăt Înălțimii
 Tale de Dumnezeu păzite că, urmând
 după prea-strălucita poruncă, că i-am
 predat aceleia toată suma, precum o
 mărturisește și însuși. Eu, robul Tău,
 sânt la Râmnic, prins cu ale isprăvniciei.
 Acestea cu supunere, iar anii Înălțimii
 Tale de Dumnezeu păzite fie de la Dum-
 nezeu cât mai mulți și pe deplin feri-
 ciți.

1788, April 24.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
 prea-mic rob.

Gheorghe I...rul.

CCXLV.

Pitești,
 1718,
 29 April.

Ioan Armașul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greutatea cu Turcii.

Ἐψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Μὲ τὰς ἐδαφίας μου ὑποκλίσεις δουλι-
 κὸς φανερῶν τῷ θεοφρουρήτῳ Ὅψει της,
 διὰ τὸν ἐδῶ νουζούλ-ἐμηνί Μεχμέτ-ἀγά, ὅτι
 πέρνει λουφὲν διὰ 35 νεφέρια καὶ ἔναν τοῦ
 κεχαϊά του, καὶ διὰ τοῦ λόγου του πέρνει γρό-
 σια 200 τὸν μῆναν, τὰ ὅποια νεφέρια τὰ 25
 πέρνουν πρὸς 10 γρόσια τὸν μῆναν, τὰ δὲ
 δεκά πρὸς ὀκτώ, καὶ ὁ κεχαϊάς του 25, ὅπου
 συμποσοῦνται γρόσια 557. ἕως τὴν σήμερον
 12 νεφέρια ἐβαστούσεν, τώρα δὲ ἀπὸ τοὺς ἀ-
 γάδες ἐπῆρσεν ἄλλους ἐπτὰ, ἀπὸ τοὺς ὁποίους,
 ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντη, οὔτε ἀσπροῦ διάφο-
 ρον δὲν γνωρίζωμεν· ἐξ ὧν, ἀπὸ τὴν ζημίαν,
 αὐτόν, Αὐθέντη μου, τὸν ζητοῦμεν ἀνθρώπους,
 ὅταν ἐστέλνωμε τὸν ζαχερὲν εἰς Κοῦρτι-δέ-
 Ἀρτζεσι, νὰ εὐρίσκονται μαζὺ μὲ τὰ ἀμάξια,
 νὰ μὴν πετράζεται ὁ ζαχερὲς ἀπὸ τοὺς φυ-
 γάδες, καὶ δὲν θέλει νὰ μᾶς δώσῃ. Εἰς τὸ
 κασάπιον τὸν λέγω νὰ στείλλῃ ἀνθρώπους, τό-
 σον καὶ εἰς τὰ φωμάδικα, ὅταν διδῇ τὸ ταῖνι,
 νὰ μὴν ἀρπάζουν καὶ ἀδικοῦν τοὺς εὐρίσκο-
 μένους εἰς αὐθεντικὴν δούλευσιν, καὶ οὔτε ἐκεῖ
 θέλει νὰ στείλλῃ, καὶ μὴν ἠμποροῦντες νὰ
 ὑποφέρουν τόσον οἱ κασάπιδες, ὅσον καὶ οἱ
 φωμάδες, διωριζόμεν τοῦ Σαλή-ἀγά, τοῦ ἑ-
 κίλη Ἀλή-ἀγά, τοὺς ἀνθρώπους, καὶ αὐτοὶ εὐ-
 ρίσκονται καθ' ὥραν εἰς ἐκάθε ὑπηρεσίαν μας.

Εἰς τὸ μαγαζὶ ὅπου διδεται τὸ κριθάρι, τὸ
 ταῖνι τῶν ἀσκερλίδων, καὶ ἐκεῖ μὲ κἀγέναν
 τρόπον δὲν ἐθέλησεν νὰ βάλῃ ἀνθρώπους του
 νὰ μὴν χιρπαλαδίζουσιν τοῦ ζαρετζί, καὶ πέρ-
 νουν καθὼς θέλουν. Βλέπωντας ὁ δοῦλος της

Πρεα-ἐνᾶλταε Doamne al mieu,

† Cu plecăciunile mele până la pământ
 arăt supus Înălțimii Tale păzite de Dum-
 nezeu, prin cel de aici nuzul-eminî Meh-
 met-aga, că ieia leafă pentru 35 de ostași
 turci și unul al chehalei lui, și pentru
 el însuși ieia 200 de groși pe lună, din
 cari ostași turci 25 ieau câte 10 groși
 pe lună, iar alții zece la opt, și cheha-
 iaua lui 25, care se adună la un loc
 groși 557; până azi 12 neferi s'au ținut,
 iar acum de la agale a luat alți șapte,
 de la cari, prea-înălțate Doamne al mieu,
 nu cunoaștem nicio deosebire de un ban:
 de la cari, din pagubă, îi cerem, Doamne
 al mieu, oameni, când am trimes za-
 hereana la Curtea-de Argeș, ca să se alle
 cu căruțe, ca să nu se atace zahereana
 de fugari, și nu vrea să ni-i dea. Îi spun
 să trimeată oameni la căsăpie, cât și la
 pitărie, când dă tainul, ca să nu prade
 și să nu nedreptățească pe cei ce se
 află în slujba domnească, și nici acolo
 nu vrea să trimeată, și, neputând să sufere
 atât casapii, cât și pitarii, am orându-
 it pe oamenii lui Sali-aga, vechilul lui Ali-
 aga, și aceștia se află în acest ceas la
 orice slujbă a noastră.

La magazia unde se dă orzul, tainul
 ostașilor turci, și acolo cu nicio chip n'a
 vrut să puie oamenii lui ca să nu șter-
 pelească pe zaheregiu, și ieau cum vor.
 Văzând robul Tău astfel de nedreptăți,

τὰ παρόντα ἐρεγκάτια, ἐδιώρισα καὶ εἰς τὸ μα-
γαζὶ δύο ἀνθρώπους τοῦ Ἀλῆ-ἄγα καὶ δύο
τοῦ δοῦλου της μὲ πληρωμὴν, ἐξ ὧν, ἀπὸ τὰ
νεφέρια τὰ ἀδιαφόρητα ὅπου ἔασα, τὸν ἐδώ-
σαμεν καὶ ἕναν Βλάχον γραμματικόν, ὃ ὁποῖος
γράφει τοὺς τεσκερέδες, καὶ αὐτὸς μόνον ὑ-
πογράφεται, καὶ τὸν ὁποῖον γραμματικὸν τὸν
πληρώνη ὃ δοῦλός της πρὸς 12 γρόσια τὸν
μῆναν, ἐξ ὧν, ἀπὸ τὸ φαγὴ του, καὶ ἄλλον
Βλάχον τὸν ἐδώσαμεν θελήτως καὶ ἀθελήτως
διὰ σαῖτοι, καὶ αὐτὸς πέντε γρόσια τὸν μῆναν
τὸν δίδει ὃ δοῦλός της.

Προσέτι ὅσοι φυγάδες ἔρχονται καὶ ὅσοι
ἄλλοι ἀδιαφόρητοι στρατιῶται περνοῦν, τὰ
ὅσα ταῖνια τὸν ζητοῦν, τοὺς δίδει, χωρὶς
νὰ κάμῃ κάμειαν ἐξέτασιν, καὶ δὲν ἔλ-
λειψα νὰ τὸ φανερώσω τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑ-
ψει της. Θερμῶς δέομαι εἰς τὰ φιλελεήμονα
σπλάγχνα τοῦ Ὑψους της νὰ μὴν τὸ μάθῃ
ὅτι φανερώσει ὃ δοῦλός της τῷ Ὑψει της,
καὶ προστάξει τοὺς ἐστιάδες τὰ νεφερίά του
καὶ μὲ ὁστερήσουν ἀπὸ τὴν ζωὴν. Ταῦτα μὲν
δουλικῶς, τὰ δὲ ἔτη τῆς Ὑψηλότητός της
εἴτην θεόθεν πλείστα καὶ πανευδαίμονα.

[17]88, Ἀπριλίου 29. Πιτέστι.

Τῆς Ὑψηλότητός της ἐλάχιστος δοῦλος
Ἰωάννης Ἀρμάσις.

(Peceto neagră pe dos.)

am orânduit și la magazie doi oameni
ai lui Ali-aga și doi ai robului Tău cu
plată, dintre cari, din ostașii turei fără
folos ce ține, am dat și un Român gră-
mătic, care serie teșcherelele, și el numai
se iscălește, și pe care grămătic îl plă-
tește robul Tău cu 12 groși pe lună,
din cari, de la hrana lui (*sic*), și alt
Român l-am dat cu voie și fără voie
ca vizitiu, și aceleia-i dă cinci groși
pe lună robul Tău.

Pe lângă aceasta câți fugari vin și
câți alți ostași fără folos merg, câte
tainuri îi cer, li dă, fără a face nicio cer-
cetare, și n'am lăsat să n'o arăt. Înăl-
țimii Tale păzite de Dumnezeu. Mă rog
călduros de milostivele măruntaie ale Înăl-
țimii Tale să nu se afle ce spune robul
Tău Înălțimii Tale, căci va pune pe tică-
loșii lui de neferi să mă lipsească din
viață. Acestea cu supunere, iar anii Înăl-
țimii Tale fie de la Dumnezeu foarte
mulți și pe deplin fericiți.

[17]88, April 29. Pitești.

Al Înălțimii Tale prea-mie rob

Ioan Armașul.

CCXLVI.

Fotie „*Chi*” către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre podul ce e a se face
peste Dunăre.

1788,
29 April.

Ὑψηλότητάς μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὴν ταπεινὴν μου καὶ δουλικὴν
προσκύνησιν ἀναφέρω τὸ Θεοφρονητὸν Ὑψος
της ὅτι ἐπροχθὲς ἦλθαν εἰς Βιδίνι ἀπὸ τὸ
Ὁρόδῦ-χουμαγιὸν ὃ ἐνδοξότατος καπουτζή-
μπασης Ταῆρ-ἄγας καὶ ὃ ἐνδοξότατος καπου-
τζήμπασης Χουσεῖν-ἄγας τιρναβαλής, οἱ ὁποῖοι
εἶναι διορισμένοι ἀπὸ τὸ κραταῖον Δοβλέτι
διὰ νὰ φηγάσουν τὸ κιουπρί ἀπάνου εἰς τὴν
Τούνα. Τὸν δὲ προσκυνητὸν ὁρισμὸν μὲ ἀπε-
κρίθησαν ὅτι ἀπὸ Νικαπόλην τὸν ἔστειλαν
πρὸς τὸ Θεοφρονητὸν Ὑψος της, διὰ νὰ διω-
ρισθῶν τὰ χρειώδη τοῦ κιουπροῦ, δηλαδὴ κε-
ρεττές καὶ ἄλλα, καὶ, μὲ τὸ νὰ εἶναι ἔλ-ἀτζελέ
διὰ νὰ πάρῃ τέλος τὸ κιουπρί ἕως σαράντα
ἡμέρες, ἐπειδὴ καὶ τὸ κραταῖον Δοβλέτι εἰς
τοὺς προσκυνητοὺς ὁρισμοὺς οὔτως προστάξῃ καὶ
ἰδοῦ, εὐμενέστατάς μοι Αὐθέντα, ὅπου στέλνουν
ἢ Ἐνδοξότης των τὸν παρόντα Σεῖτ-Ἀλεμτάρ-

Πρεα-înălțate Doamne al mieu,

* † După închinarea mea supusă și de
rob aduc înaintea Înălțimii Tale de Dum-
nezeu păzite că alaltăieri a venit la Vi-
din de la ordia împărătească prea-slăvitul
capugibașă Talir-aga și prea-slăvitul ca-
pugibașă Husein-aga de Târnova, cari
sânt orânduiți de puternicul Devlet ca să
facă podul sus pe Dunăre. Iar porunca
vrednică de închinare mi-au răspuns că
de la Nicopol au trimis-o către Înălțimea
Ta de Dumnezeu păzită, ca să se orân-
duiască lucrurile de nevoie podului, che-
resteană adecă și altele, și, pentru că e
neapărat să iea capăt podul până în pa-
truzeci de zile, de oare ce și puternicul
Devlet în poruncile vrednice de închi-
nare așa poruncește, iată, prea-indu-
rătorule Doamne, că trimete Slăvirea

ἀγὰ, μὲ τοὺς τεπρήκ-ναμέδες, ὁμοῦ καὶ μὲ τὸ κατὰστιχον τοῦ ζητουμένου κερσετὲ πρὸς τὸ θεοφροῦρητον Ὑψη της, ἐπειδὴ καὶ ἔχουν νὰ φθηασθοῦν τοῦ κιομπριοῦ τὰ τουμπάζια, ὁμοῦ καὶ τὰ ἐν ἀποληυθέν[τα] χρειώδη αὐτοῦ, εἰς Βιδίνι, καὶ μετέπειτα ὅπου προστάζη τὸ κραταὶὸν Δοβλέτι ἐκεῖ ἔχουν νὰ τὸν κουρτίσουν, καὶ περὶ τούτου καὶ ὁ ταπεινὸς της δοῦλος δὲν ἔλειψα εἰς τὸ νὰ τὸ φανερώσω πρὸς τὸ θεοφροῦρητον Ὑψη της. Ταῦτα μὲν δουλικῶς, τὰ δὲ ἔτη της Ὑμετέρας θεοφροῦρήτου Ὑψηλότητος εἶησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

[αφ]πη', Ἀπριλίου κθ'.

Τῆς Ὑμετέρας θεοφροῦρήτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος δοῦλος

Φώτης Κ.η.

Lor pe acest Seid-Alemdar-aga, cu înștiințări și cu catastihul cherestelei cerute către Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită, de oare ce au a se face și picioarele podului, și cele ce mai sânt de nevoie ale lui, la Vidin, și după aceea poruncește puternicul Devlet că acolo să-l așeze, și pentru aceasta robul Tău supus n'au lipsit să o arăt Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite. Acestea cu supunere, iar anii Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite fie de la Dumnezeu foarte mulți și pe deplin fericți.

[17]88, April 29.

Al Înălțimii Voastre de Dumnezeu păzite prea-mic rob.

Fotie Chi.

CCXLVII.

1788,
22 Maiu.

Gheorghe Postelnicul și Dimitrie Pitarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre ivirea unor cete de hoți.

Ὑψηλότης ἡμῶν Αὐθέντα,

† Μὲ τὸ παρόν μας δουλικὸν φανερώνομεν τῷ θεοφροῦρητῷ Ὑψει της ὅτι οἱ κλέπται ἀπὸ τὸ Γκόρτζι, καθὼς καὶ ἄλλοτε ἐφανερώσαμεν τῷ Ὑψει της, ὅτι ἐκτάνθησαν καὶ εἰς τὸ καθλίμι μας, ὅπου συνορθεύεται μὲ τὸ Γκόρτζι, καὶ ἐξ αἰτίας αὐτῆς ἡ μισὴ πλάσα τοῦ Ὀλτέτζου καὶ τὸ μισὸ πλάγι τοῦ Χουρτζίου ἐσοκρόπισε, καὶ μένουν ὅλαις ἡ προσταγαῖς εἰς ἐκείνο τὸ μέρος ἀνενέργηταις. Τώρα ἐλάβομεν εἶδησιν ὅτι, ἀπ' οὗ ἐκτάνθησαν καὶ ἕως κοντά εἰς τὴν Κραγιώθαν, ὅπου ἔκαμαν πολλὰ κακά, σκοτώνοντες καὶ πολλοὺς μογοιαρινάσιδες, πάλιν νὰ ἐγύρισαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ καθλίμι-κίου μας, καὶ, ἀγκαλα ἡμεῖς ἔχομεν σταλμένην καλὴν πότεραν κατ' αὐτῶν, ἐγράψαμεν ὅμως δύο φοραὶς καὶ τῷ ἄρχοντι Καϊμακάμη νὰ στείλλῃ καὶ ἡ Εὐγενεία του ἀπ' ἐκεῖνο τὸ μέρος πάλιν καλὴν πότεραν, ὅπου ἐκεῖνοι ἀπ' ἐκεῖ καὶ οἱ ἐδικοί μας ἀπὸ τοῦτο τὸ μέρος πάλιν νὰ τοὺς ἐβάλουν εἰς τὴν μέστην καὶ νὰ τοὺς σκορπίσουν, καὶ ἔτσι νὰ φέρουν καὶ τὰ χωρία εἰς ἰσάστ' καμμίαν ἐνέργειαν ὅμως ἀπὸ μέρος τῆς Κραγιώθας δὲν βλέπομεν, καὶ, ἂν δὲν γίνῃ αὐτὸς ὁ τρόπος ὅπου νὰ σταλθῇ καὶ ἀπὸ τὴν Κραγιώθαν πότερα (ὥσάν ὅπου οἱ κλέπται ἐμάθομεν ὅτι εἶναι ὑπὲρ τοὺς πεντακοσίους μὲ κῆποιον Τροκάνον), ἀλλέως δὲν καταδαμάζονται, καὶ, ἂν κτυπηθοῦν μὲ μόνην τὴν πότεράν μας, καὶ ὑπερισχύσουν (ὃ μὴ

Prea-înălțate Doamne al nostru,

† Cu cea de față supusă arătăm Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că hoții din Gorj, cum și altă dată am arătat Înălțimii Tale, s'au arătat și în județul nostru, care se mărgenește cu Gorjul, și din această pricină jumătate de plasă a Oltețului și jumătate de plaiu al Hurezului s'au împrăștiat, și rămân toate poruncile în acea parte fără urmare. Acuma am luat știre că, de oare ce s'au arătat și până lângă Craiova, unde au făcut multe rele, ucidând și mulți boierinași, iarăși s'au întors în partea județului nostru și, cu toate că am trimis o poteră bună contra lor, dar am scris de două ori și dumisale Caimacamului să trimeată și dumnealui din acea parte iar o poteră bună, așa că ei de acolo și ai miei din această parte să-i prindă la mijloc și să-i împrăstie, și încă să aducă și satele la supunere; dar nicio acțiune din partea Craiova nu vedem, și, dacă nu se face acest chip de a se trimete și din Craiova poteră (de oare ce am aflat că tâlharii sânt peste cinci sute și cu mulți Trocan), altfel nu se potolese, și, dacă s'ar ciocni numai cu potera noastră și biruie (ferească Dumnezeu!) hoții, în-

γένοιτο) οἱ κλέπται, ἡ ὑψηλὴ φρόνησις Της ἡμπορεῖ νὰ στοχασθῇ πόσον πρόσωπον πέρ-
νουν οἱ κλέπται, καὶ πόσον χαλασμοὶν προξέ-
νουν καὶ εἰς τὸ καθελεῖν μας. Ὅθεν παρακα-
λοῦμεν τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της νὰ προσ-
ταχθῇ ὁ ἄρχων Καὶμακάμης νὰ βοηθήσῃ τοὺς
ἐδικούς μας ἀπ' ἐκείνου τὸ μέρος, ὅπου ἐγρά-
ψαμεν ἡμεῖς τὴν Εὐγενεῖαν του, φανερώοντες
του καὶ τὰ τερτήπιά μας καὶ πὼς νὰ κτυ-
πήσουν τοὺς κλέπτας. Ὅτι, καθὼς φανερώνο-
μεν, ἂν δὲν χαλασθοῦν αὐτοὶ οἱ κλέπται, φο-
βοῦμεθα ὅτι μεγάλον κεδέρι ἔχουν νὰ μᾶς
προξενήσουν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν αὐθεντικῶν
προσταγῶν. Ταῦτα δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκ-
λαμπρά ἐστὶ τοῦ θεοφροῦρητου Ὑψους της
εἴησαν θεόθεν ὅτι πλεῖστα καὶ πανάλδια.

αψπηΨ, Μαῖου 24.

Τοῦ θεοφροῦρητου Ὑψους της ἐλάχιστοι
δούλοι

Γεώργιος Ποστέλνικος
Δημήτριος Πιτάρης.

alta-Τι minte poate să judece ce obraz
vor lua hoții, și câtă pagubă fac și în
județul nostru. Deci rugăm pe Înălțimea
Ta păzită de Dumnezeu să se orându-
iască dumnealui Caimacamul să ajute pe
ai noștri din acea parte, cum i-am scris
noi dumisale, arătându-i și planurile
noastre și cum să lovească hoții. Că,
dacă, precum arătăm, nu se prăpădesc
hoții aceia, ne temem să nu ni aducă o
mare împiedecare întru îndeplinirea dom-
neștilor porunci. Acestea cu supunere, iar
prea-străluciții ani ai Înălțimii Tale de
Dumnezeu păzite fie de la Dumnezeu cât
de mulți și cu totul fericii.

1788, Maiu 22.

Ai Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mici robi.

Gheorghe Postelnicul
Dimitrie Pitarul.

CCXLVIII.

Gheorghe Postelnicul și Dimitrie Pitarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni,
despre lefile Turcilor.

1788,
22 Maiu.

Ἐψηλότατε ἡμῶν Αὐθέντα,

† Μὲ τὸ παρόν μας δουλικὸν φανερώνομεν
τῷ θεοφροῦρητῷ Ὑψει της ὅτι ὁ Ἀλή-ἀγάς
Σατιόγλους μπίνμπαςης ἦλθε καὶ μᾶς ἐπαρα-
πονέθη ὅτι εἶχεν ἄνθρωπον σταλμένον πρὸς
τὸ Ὑψος της διὰ τοὺς οὐλουφές, καὶ ἦλθεν
διωγμένος καὶ χωρὶς ἀπάνκρισιν, καὶ ὅτι οἱ
μπουλόκ-μπασίδες του καὶ τὰ νεφέρια ἤξευ-
ραν ὅτι ἐκείνος ἦτον σταλμένος διὰ τοὺς οὐ-
λουφές, καὶ τώρα βλέπομεν καὶ ἐρχονται
εἰς τοὺς δούλους Της. ζητοῦντες τὸν οὐλουφέν·
ἡμεῖς καὶ περὶ τοῦτου καὶμμίαν προσταγὴν δὲν
ἔχομεν. Ὅθεν παρακαλοῦμεν νὰ ἔχομεν πα-
νέκλαμπρόν της προσταγὴν, τί ἀπρίκρινον νὰ
τοὺς δώσωμεν. Ταῦτα δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκ-
λαμπρά ἐστὶ τοῦ θεοφροῦρητου Ὑψους της
εἴησαν θεόθεν ὅτι πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

αψπηΨ, Μαῖου 24.

Τοῦ θεοφροῦρητου Ὑψους της ἐλάχιστοι
δούλοι

Γεώργιος Ποστέλνικος
Δημήτριος Πιτάρης.

Prea-Înălțate Doamne al nostru,

† Cu cea de față a noastră supusă
arătăm Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
că Ali-aga Satioglu bimbașa a venit și
ni s'a plâns că avea om trimes la Înăl-
țimea Ta pentru lefi, și a venit gonit și
fără răspuns, și că bulucbașii lui și neferii
au aflat că acela era trimes pentru lefi,
și acum vedem că vin la robii Țăi, cerând
leafa, iar noi și pentru aceasta n'avem
nicio orânduială. Deci rugăm să avem
prea-strălucita-Ți poruncă pentru a ști ce
răspuns să li dăm. Acestea cu supunere,
iar prea-străluciții ani ai Înălțimii Tale
de Dumnezeu păzite fie de la Dumnezeu
cât mai mulți și cu totul fericii.

1788, Maiu 22.

Ai Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mici robi

Gheorghe Postelnicul
Dimitrie Pitarul.

1788,
25 Maiu.

Teodor Comisul și Ioan polcovnicul către Nicolac-Vodă Mavrogheni, despre pătrunderea voluntirilor la Râmnic și la Topliceni și atitudinea Turcilor.

Υψηλότης καὶ εὐμενέστατος ἡμῶν Αὐθέντα,
† Φανερώνομεν τῷ Θεοφρουρήτῳ αὐτῆς Ὑψι ὅτι εἰς Ῥίμνικον ἤλθον βολεντίρηδες μὲ Νέμτζους ἐχθροὺς ἕως 50 καὶ ἐπῆγαν κατ' εὐθείαν εἰς τὸ μοναστήρι καὶ ἐπῆραν τὸν ἡγούμενον καὶ τὸν Σατράρην Νικολέσκουλον καὶ τοὺς ἑστέιλαν εἰς Φωξάνι. Εἶναι καὶ εἰς τὸ Τοπλιτζένι βολεντίρηδες μὲ Νέμτζους ἐχθροὺς ἕως 400 καὶ ἀπέχει ἕνα κάρτο τὸ Τοπλιτζένι ἀπὸ τῷ Ῥίμνικον. Ἐρχόμενος καὶ ὁ Μεχεμμέτ-βέης ἀπὸ Ἰπράϊλαν, ὁμοίως καὶ οἱ λοιποὶ ἀγάδες ὁποῦ ἀπὸ Φωξάνι εἶχον ὑπάγη, ἐπίασαν καὶ ἕναν γεραδινάρεν ἀπὸ τὸ Ῥίμνικον καὶ τὸν ἔφεραν ἐδῶ, ὁ ὁποῖος ἦτον παρὼν ὅταν ἐπῆραν τὸν ἡγούμενον ἀπὸ Ῥίμνικον καὶ τὸν ῤηθέντα Σατράρην. Ἐσυντήχαμεν τοὺς ἐνταῦθα ἀγάδες, μεγάλους καὶ μικροὺς, διὰ τὰ πηγαίνωμεν πρὸς τὸ Ῥίμνικον, καὶ ἀποκρίνονται ὅτι δὲν εἶναι τὸ ἀσκέρι μας ἀρκετὸν καὶ ἄλλα συμπράγματα, καὶ τὸ τελευταῖον μὰς εἶπαν νὰ συλλογισθοῦν ἕως αὔριον. Υψηλότης ἡμῶν Αὐθέντα, ἄς τοὺς γράψῃ τὸ Ὑψος τῆς διὰ τὰ πηγαίνουσαν δειχῶς ἄλλο, ἄς σταλθοῦν καὶ ἀρκετὰ σαλκίμια καὶ μερικὰ τσελέγκια διὰ νὰ μὴν προφασίζονται ὅτι δὲν ἔχουν.

Διὰ τὸν ἀπὸ Ἰπράϊλαν ζαχίρέν, οἱ δοῦλοι Τῆς, καὶ χωρὶς νὰ λάβωμεν τὴν ἐξαμπερον προσταγὴν, εἶναι πέντε ἡμέραις ὁποῦ ἐστειλάμεν τὸν Γκιούρον τουφεκτζίπασην διὰ τὴν ἀπειθειαν τῶν λακοῦτόρων, νὰ κἀμῃ κἀθε τρόπον καί, κέρνωντας ἀμάξια, νὰ τὰ στείλουν εἰς Ἰπράϊλαν διὰ τὸν ζαχίρέν ἐδιορίζαμεν καὶ τρεῖς ἀνθρώπους ἐδικούς μας: τί ὅμως θέλουν κἀμῃ, οἱ δοῦλοι Τῆς δὲν εἰςέρωμεν, καὶ ἂν ἡμπορέ[σῃ] νὰ μὰς ἔλθῃ ὁ ζαχίρες τῆς Ἰπράϊλας ἐξ αἰτίας τῶν ἐχθρῶν! Ὅθεν, ἂν φανῇ εὖλογον παρὰ τοῦ Ὑψους τῆς, νὰ σταλθῇ διὰ προσταγῆς μερικὰ κολὰ ἁλεῦρι ἐδῶ εἰς Πουζαίον, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἔχουν οἱ ἄρχοντες ἱσπράθνηκοι ἐδῶ περισσότερον ἀπὸ 38, μὲ ὅλον ὁποῦ καταγίνονται εἰς τὸν μαδὲν αὐτόν, πλὴν καὶ ἐδῶ οἱ περισσότεροι κατασκορπίσθησαν. Οἱ ἐνταῦθα ἀγάδες ὅτι γερεκέτι θέλουν κἀμῃ αὔριον, θέλομεν φανερώσει τῷ Ὑψι τῆς. Εἰς Φωξάνι ἐμάρθαμεν ὅτι ἐπῆγαν καὶ ἐκεί ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς Νέμτζους, τὸν ἀριθμὸν ὅμως δὲν εἰςέρωμεν, καὶ ἐστειλάμεν ἀνθρωπὸν ὁ ὁποῖος δὲν ἦλθεν ἕως τώρα, καὶ, ἐρχόμενος, θέλομεν φανερώσει τῷ Ὑψι τῆς.

Prea-înălțate și prea-bunule Domn
al nostru,

† Arătăm Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că la Râmnic au venit voluntiri cu Nemți dușmani până la 50 și au mers răpede la mănăstire și au luat pe egumen și pe Sătrarul Nicolescul și i-au trimes la Focșani. Sânt și la Topliceni voluntiri cu Nemți dușmani până la 400, și e departe un sfert Toplicenii de Râmnic. Viind și Mehemet-reis de la Brăila, și celelalte agale care erau să vie de la Focșani, au prius și pe un grădinar de la Râmnic și l-au adus aici, care era de față când au luat pe egumen din Râmnic și pe zisul Sătrar. Am întâlnit pe agalele de acolo, mari și mici, ca să mergem la Râmnic, și ei răspund că oastea noastră nu e de ajuns și alte îndreptățiri, și la urmă ni-au spus să se gândească până mâni. Prea-înălțate Doamne al nostru, serie-li Înălțimea Ta să meargă fără alta, să se trimeată și destule salcâmuri (*sic*) și unele celenghiuri ca să nu aducă înainte că n'au.

Pentru zahereaua de la Brăila, robii Tăi, și fără să luăm porunca-Ți strălucită, acum cinci zile am trimes pe Ghiur tufecibașa pentru neascultarea locuitorilor, ca să facă orice chip și, luând căruțe, să le trimeată la Brăila pentru zahereu; am orânduit și trei oameni ai noștri; dar ce vor face, noi, robii Tăi, nu știm, și de ar putea să ni vie zahereaua Brăilei din pricina dușmanilor! Deci, dacă ar părea potrivit din partea Înălțimii Tale, să se trimeată din ordin câteva chile de făină aici, la Buzău, căci nici n'au dumnealor ispravniciei aici mai mult de 38, cu tot ce se trudesc la slujba lor, decât că și aici cei mai mulți s'au împrăștiat. Agalele de aici ce mișcare vor face mâni, vom arăta-o Înălțimii Tale. La Focșani am aflat că au venit și acolo dintre dușmanii Nemți, dar numărul nu-l știm, și am trimes om, care n'a venit până acum, și, venind, vom arăta Înălțimii Tale.

Ὁ τιμιώτατος Τουρνατζή-ἀγᾶς, θέλοντες νὰ πλωρώσωμεν δῖωι ἀγάδων λουφρέδες, τοῦ Ἰνέ-πολου Φεϊζή-ἀγᾶ καὶ τοῦ γιουροῦκ-παῖρακ-τάρη Χαφιζή-Ἰνέντζ-ἀγᾶ, χωρὶς ταχιδίλι δὲν μᾶς ἔδωκεν ἄσπρα, λέγοντας ὅτι „εἰς τὸ ἐξῆς ἔχει ἡ Τιμιότης τοῦ νᾶ πληρώνη λουφρέδες“, καὶ διὰ 800 γρόσια τοῦ λουφρέ τοὺς μᾶς ἐπλη-ρεν ταχιδίλι. Ταῦτα δουλικῶς καὶ ἐσμέν
 ἡψπηΐ, Μαῖου καΐ.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστοι δοῦλοι

Θεόδωρος Κεσλτου Κόμις,
 Γιάννης Πολυκόβνικος.

(Pecete neagră pe dos.)

Prea-cinstitul Turnagi-aga, vrând să plătim noi lefile a donă agale, a lui Feizi-aga de Ineboli și a lui iurne-baractar Hafizi-Ghenciu-aga fără mandat, nu ni-a dat bani, spuind că „de acum înainte Cinstea Ta ai să plătești lefile“, și pentru 800 de lei ale lefilor lor mi-a luat mandat. Acestea cu supunere și sântem

1788, Maiu 25.

Ai Înălțimii Voastre de Dumnezeu păzite prea-mici robi

Teodor Chesltu Comisul,
Iani polcovnicul.

CCL.

Gheorghe Aga și Dimitrie Pitarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre untul ce a adunat din Dolj, podul de la Fetislam și împrăștia satului Călimăneștl.

1788,
 26 Maiu.

Ὑψηλότατε ἡμῶν Αὐθέντα,

† Μὲ τὸ παρόν μας δουλικὸν φανερώνομεν τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑψεῖ της ὅτι, κατὰ τὰς παρελθούσας ἡμέρας, λαμβάνοντες οἱ σελέφιδές μας μίαν προσταγὴν τοῦ ἄρχοντος Καῖμακᾶμη νὰ τσιτσουίσουν εἰς τὸ καδηλίκι ἐξακόσια καν-τάρια βοῦτυρον διὰ τὴν χρεῖαν τοῦ Βιδουλου, ἦτοι τὴν ὀρινδουιάλαν τῆς ἀνοίξεως, δὲν εἶχον κάμη τὴν ἐνέργειαν, προσμένοντες ἀπὸ τὸ Ὑψος της ἀπόκρισιν εἰς τὴν εἰδοποιήσιν ὅπου εἶχον κάμη περὶ τούτου, καί, μὴν ἐλθούσης κάμηλας ἀποκρίσεως, κατόπιν δὲ ἤλθς καὶ εἰς ἡμᾶς παρομοία προσταγὴ τοῦ ἄρχοντος Καῖμακᾶμη καὶ μὲ μουνασίρην διὰ τὸ αὐτὸ βοῦτυρον, καί, βλέποντες οἱ δοῦλοι της τὴν ἀνάγκην ὅπου μᾶς γράφει ὁ ἄρχων Καῖμακᾶμης (ἄγκαλα ἡ σοῦμα ὑπέρογκος), ἐκάμαμεν τσιτσά εἰς τὸ καδηλίκι, ὀψίζοντας νὰ βοηθήσουν εἰς αὐτὸ τὸ βοῦτυρον καὶ ἱερεῖς, καὶ μοναστήρια, καὶ μαζιλίδες, καὶ πρεσλάτιδες, καὶ σκουτέλνικοι, καὶ ποσλούτνικοι, καθὼς μᾶς ἔγραψεν ὁ ἄρχων Καῖμακᾶμης, καὶ χωρὶς ἀναβολὴν ἐξεκινήσαμεν καὶ μίαν ποσότητα ὅθεν δὲν ἐλλείψαμεν νὰ φανερώσωμεν τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑψεῖ της. Ἦτε φανερώνομεν ὅτι ὁ ἄρχων Καῖμακᾶμης τόσον τοὺς σελέφιδές μας, ὅσον καὶ [εἰς] ἡμᾶς ἔγραψεν ὅτι ἀπὸ ὅλα τὰ πρόβατα τῶν λακουιτόρων νὰ παρθῇ ἀπὸ τὰ δέκα ἓνα, καί, συναζόμενα ὅλα, νὰ τὰ στείλλωμεν εἰς τὴν Κραγιώδαν καὶ δὴ κατὰ τὴν προσταγὴν τῆς Εὐγενείας τοῦ ἐγράψαμεν εἰς τοὺς ὑπακούοντες καί, μαζιόνοντας οἱ δοῦλοι της, ὅμως δὲν τὰ στέλλομεν εἰς Κραγιώδαν, ἕως δὲν τὸ φανερώσωμεν τῷ Ὑψεῖ της, καὶ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἔλθῃ περὶ τούτου πανέκλαμπρος προσταγὴ.

Prea-înălțate al nostru Domn,

† Cu aceasta a mea supusă arătăm Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că, în zilele trecute, luând selefii noștri o poruncă a dumisale Caimacamului să cisluiască în județ șase sute de cântare de unt pentru nevoia Vidinului, adecă orânduiala deschiderii, n'au făcut lucrarea, așteptând de la Înălțimea Ta răspuns la înștiințarea ce făcuseră despre aceasta, și, neviind vre-un răspuns, pe urmă însă a venit și la noi o poruncă asemenea a dumisale Caimacamului și cu bumbașir pentru acest unt, și, văzând robii Tăi nevoia de care ni scrie dumnealui Caimacamul (de și suma era covârșitoare), am făcut cislă la județ, mergând să ajute la acel unt și preoții, și mănăstirile, și mazilii, și breslașii, și scutelnicii, și poslușnicii, cum ni-a scris dumnealui Caimacamul, și fără zăbavă am și pornit o parte; deci n'am lipsit a o arăta Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite. Încă-Ți arătăm că dumnealui Caimacamul și la selefii săi, cât și nouă ni-a scris că din toate oile locuitorilor să se iea de la zece una, și, strângându-le toate, să le trimitem la Craiova; și deci după porunca dumisale am scris la zapeii și, adunându-le robii Tăi, nu le trimitem însă la Craiova, până n'o arătăm Înălțimii Tale, și rugăm să ni vie pentru aceasta prea-strălucită poruncă.

Ἐτι φανερώνομεν τῷ [᾽Υψει] τῆς ὅτι πάλιν ὁ ἄρχων Καϊμακάμης μᾶς ἔγραψε προχθὲς ὅτι ἦλθεν βασιλικὸς προσκυνητὸς ὀρίσινδης νὰ γένῃ γεφύρι εἰς τὸ Φατισλάμη, καὶ ὅτι νὰ στείλωμεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τὸ καθελίκι ἐκατὸν σαλχώριδες, καὶ δὴ κατὰ τὴν προσταγὴν τῆς Εὐγενείας τοῦ ἐκάμαμεν ὀρινδοιᾶλα, καὶ δὲν ἐλλείψαμεν νὰ τὸ φανερώσωμεν τῷ ᾽Υψει τῆς. Ἐτι φανερώνομεν τῷ ᾽Υψει τῆς περὶ τοῦ χωρίου Καλιμανέστι, ὅπου εἶναι κοντὰ εἰς Κόζιαν μοναστήρι, καὶ ἦτον σκορπισμένον ἔνθεν καθεῖθεν, καὶ εἰς τὰ παδούρια καὶ θουνά, οὓσης ἐπάνω τους, καὶ ὡς τριακίσια γρόστα ῥαμασίτζαις ἀπὸ χαράτζι, καὶ ἀπὸ τὴν τρίτην σάμαν ὅλα τὰ ἄσπρα κατ' αὐτάς δὲ τὰς ἡμέρας φανερωθέντος εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ Στογιάνου Ἀρμάσου κλέπτη καὶ μετ' ἄλλους κλέπτας τοῦ, ὁ δοῦλός τῆς Πιτάρης ἐστειλα τὸν πουλούκασην Στάμον μετὰ τὰ νεφεριά του καὶ τὸν Τζάφαν Ἰπραχίμ-ἄγαν, παραγγέλωντάς τους νὰ κυνηγήσουν τοὺς κλέπτας, καὶ ἀπὸ τοὺς χωριανούς τοῦ Καλιμανεστίου ὅσους εὗρουν νὰ τοὺς πιᾶσουν καὶ νὰ τοὺς φέρουν ἐδῶ. Καί, πηγαίνοντες οἱ μὲν κλέπται, εἶχον τραβιχθῇ μετὰ ἀπὸ δὲ τοὺς χωριανούς πιάνοντας ἀπάνω ἀπὸ τὴν Κόζιαν ὡς δεκαεπτὰ ἀνθρώπους καὶ μερικὰ ζῶα τους, τοὺς ἔφεραν ἐδῶ, καὶ μερικοὺς μὲν τοὺς ἐσφαλίσαμεν καὶ τοὺς ἔχομεν, τοὺς δὲ ἄλλους, ἅψ' οὐ μᾶς ἔδωσαν ὁμολογίαν ὅτι θέλουν ἔλθῃ νὰ κατακαθίσῃ εἰς τὸ χωρίον καὶ πληρώσουν τὸ δόσιμον καὶ ταῖς ῥαμασίτζαις, τοὺς ἀφίσταμεν, δίδοντές τους καὶ ὅλα τὰ ζῶα, καὶ ἔτζι ἐπάησαν, καὶ ἕως τώρα ἐμαζόχθησαν καμμία εἰκοσάρια.

Στέλλομεν τῷ ᾽Υψει τῆς τὸ παρὸν κατὰ-στιχον διὰ τὰ χωρία ὅπου ὅλα ἦτον σκορπισμένα ἐξ αἰτίας τῶν κλεπτῶν, μετὰ νὰ εἶναι σὺνορον τοῦ Ἰκορζίου, καὶ δὲν ἔχουν πληρωμένα μήτε τὰ ἄσπρα τοῦ χαρατζίου, μήτε τῆς γ'ης σάμας καὶ ἄλλαις ῥαμασίτζαις ἀπὸ τοὺς λαχιδέδες, ἀπὸ τὰ ὅποια τώρα, ἅψ' οὐ ἐστειλάμεν ὑπὲρ τοὺς ἐκατὸν ἀνθρώπους πότεραι κατὰ τῶν κλεπτῶν, ὡς ἐφανερώσαμεν τῷ ᾽Υψει τῆς, μερικὰ ἀπ' αὐτὰ ἔφεραν εἰς εὐπερίθειαν, φέροντάς τα εἰς τὸν τόπον τους. Ἐλπίζομεν μετὰ τὴν εὐχὴν τοῦ ᾽Υψους τῆς νὰ φέρωμεν καὶ τοὺς ἄλλους· ἕνας χωριανὸς ἀπ' αὐτὰ τὰ χωρία ἐσκατώθη ὑπὸ τῆς πότεραις, μετὰ τὸ νὰ ἐφάνῃ μετὰ ἀνταρσίαν. Ταῦτα δουλικῶς, καὶ μένομεν [αἰ]πῆψ, Μαίον κς'.

Τοῦ Θεοφρουρήτου ᾽Υψους τῆς ἐλάχιστοι

Γεώργιος Ἀγας,
Δημήτριος Πιτάρης.

Încă arătăm Înalțimii Tale că iar dumnealui Caimacamul ni-a scris alaltăieri că a venit poruncă împărătească vrednică de închinare a se face pod la Fetislam, și să trimetem și noi din județ o sută de salahori, și deci după porunca dumisale am făcut orânduială și n'am lipsit s'o arătăm Înalțimii Tale. Încă arătăm Înalțimii Tale pentru satul Călimănești, care e lângă mănăstirea Cozia, și era risipit ici și colo, și în păduri și la munți, fiind asupra lor și la trei sute de groși rămășițe de la haraci, și de la sama a treia toți banii; zilele acestea însă, arătându-se în acea parte Stoian Armașul hoț și cu alți hoți ai săi, robul Tău Pitarul am trimis pe bulucbașa Stamo cu neferii lui și pe Giasan Ibrahim-aga, vestindu-l să vâneze pe hoți și pe locuitorii Călimăneștilor câți îi vor găsi, să-i prindă și să-i aducă aici. Și, venind hoții, s'au luat la mijloc; și de către țerani prinzându-se sus de la Cozia ca la șaptesprezece oameni și câteva vite ale lor, i-au adus aici, și pe unii i-am închis și-i avem, iar pe alții, de oare ce ni-au dat învoială că vor merge să se așeze în sat și vor plăti darea și rămășițele, i-am lăsat, dându-li și toate vitele, și așa s'au dus, și până acuma s'au strâns și ceva icosari.

Trimetem Înalțimii Tale acest catastif pentru satele care toate erau risipite din pricina hoților, fiind în hotar cu Ghorjul, și n'au fost plătit nici banii haraciului, nici ai samei a treia și alte rămășițe de zaherele, din care acum, de oare ce am trimis pe cei o sută de oameni poteră contra hoților, cum am arătat Înalțimii Tale, pe unii din ei i-au adus la supunere, ducându-i la locurile lor. Nădăjduim cu rugăciunea Înalțimii Tale să aducem și pe ceilalți: un țeran din acele sate a fost ucis de poteră, arătându-se răsculat. Acestea cu supunere, și rămânem

[17]88, Maiu 26.

Ai Înalțimii Tale de Dumnezeu păzite cei prea-miei

Gheorghe Aga,
Dimitrie Pitarul.

CCLI.

Gheorghe Cond[uratu], Păharnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre un informator secret al lui Vodă care să fie cercetat de Comis, căci nu știe decât românește.

1788,
26 Maiu.

Υψηλότατε, ἐκλαμπρότατε καὶ εὐμενέστατε
μοι Αὐθέντα.

† Μὲ τὸ δουλικόν μοι ταπεινῶς ἀναφέρω
τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑφει τῆς ὅτι, ἐπιστρεφόμε-
νος καὶ ὁ β'ος ἀποσταλμένος ἀπὸ τὴν μυστι-
κὴν του ὁδηπορίαν, κατὰ τὰς πανεκλάμπρους
ἐντολάς, εὐθὺς σήμερον ἀρ' οὐ ἔφθασεν, τὴν
ἐξεκίνησα διὰ νὰ διεγῆση τῇ Ὑμετέρᾳ θεο-
φρουρήτῳ καὶ θεοσεβαστάτῃ Ὑψηλότῃτι μὲ-
νός του, διὰ ζωσῆς φωνῆς, — ὅστις καὶ ὀνομά-
ζεται Μάνε, — ὅτι εἶδεν καὶ ἤκουσεν τὴν ὀ-
ποίον ἀμέσως στέλνων μὲ γράμμα μοι πρὸς
τὸν ἄρχον Μέγα Σπαθάρην, ὡς καὶ τὸν προ-
λαβόντα, διὰ νὰ τὸν παρῆρσιάζῃ εἰς τοὺς πα-
νεκλάμπρους πόδας, καί, μὲ τὸ νὰ μὴν ὀμιλῇ
ἄλλην διάλεκτον εἰ μὴ τὴν ἐντοπίαν, τὸ Ὑ-
φες τῆς ἁς προστάξῃ τὸν ἄρχον Μέγα Κό-
μισον νὰ ἀκούσῃ αὐτὸν καὶ νὰ τῆς ἐξηγήσῃ
τὰ λεγόμενα του.

Καὶ μένω ἐν σέβῳ καὶ ἐν προσηκούσῃ τα-
πεινώσει.

[ῥφ]πῆ'φ, Μαῖου 26.

Τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότῃτος δοῦλος ταπει-
νός καὶ ἐλαχίστος

Γεώργιος Κονδ. Παχ.

(Pecete neagră pe dos.)

Prea-înălțate, prea-strălucite și prea-bine-
voitorule Domn al meu.

† Cu supusa mea (scrisoare) supus
aduc înaintea Înălțimii Tale de Dum-
nezeu păzită că, întorcându-se și al
doilea trimes din tainica-i călătorie, du-
pă poruncile prea-strălucite, îndată, în
ziua când a sosit, l-am pornit ca să
arăte Înălțimii Tale de Dumnezeu pă-
zite și prea-cvlavioase el însuși, prin
vin grain, — care se și numește Manea
—, ce-a văzut și auzit; pe care îndată
trimețându-l cu scrisoarea către dum-
nealui Marele Spătar, ca și pe cel de
mai înainte, ca să-l înfățișeze la picioa-
rele-Ți prea-strălucite, și ca unul care nu
vorbește altă limbă decât cea locală, Înăl-
țimea Ta poruncește dumisale Marelui Co-
mis să asculte și să-ți înșire ce va spune.

Și rămân cu respect, și în cuvenită sme-
renie.

[17]88, Maiu 26.

Al Înălțimii Tale rob supus și prea-mic
Gheorghe Cond., Păharnic.

CCLII.

Nicolae Ibrictarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de a fi
ajutat ca să treacă de la Văleni la Vamă.

1788,
29 Maiu.

Υψηλώτατε μοι Αὐθέντα,

† Δουλικῶς φανερόν τοῦ Ὑφης τῆς ὅτι
ὁ Τζεφέρ-ἀγὰς ὁ μπήνμπας τῆς ὅτι πῶς τὸν
μῆναις ἀπὸ Βαλένι ὁ Χατζῆ-Ὀμέρ-ἀγὰς σα-
ρακέρης διὰ νὰ σηκοθοῦν τὴν πύτη νὰ πά-
γουν ἀπάνω εἰς Βάμα τὸ ὅποιον πωλλὰ τῷ
ἐχάρηκε ὁ μπήνμπας, ἐπειδὴ διὰ αὐτὴν τὴν
αἰτίαν ἦλθε ἐδῶ ὅμως περικαλῇ ὁποῦ νὰ τοῦ
σταλθῇ ἀκόμη μερικὸν ἡμῶν. ἐπειδὴ ἐμῆ-
ναις εἰς Βαλένι διὰ νὰ τοῦ σταλθῇ, καὶ τὸ
ἐμῆναισαν ὅτι τῷ ἀσέρῃ ὁποῦ ἔχωμεν ἐδῶ
εἰς Βαλένι μόλης σώνει διὰ λόγους, μῶνον νὰ
μηνύσεται τὸν Αὐθέντι „ὁποῦ νὰ σὰς σταλθῇ
ἡμῶν ἀπ' τοῦ Βουκορέστη, διατὶ ἀπὸ ἐδῶ δὲν
πέλνω“. Διὰ τοῦτω ἀπαρκαλλοῦμαι, Αὐθέντα
μου, ὁποῦ νὰ μὰς σταλθῇ ἀμέσως μερικὸν ἡμ-

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Cu supunere arăt Înălțimii Tale că
lui Gefèr-aga bimbașa i-a dat de știre de
la Văleni Hagl-Omer-aga serascherul să
secoată pihota să meargă sus la Vamă;
de care mult s'a bucurat bimbașa, căci
pentru această pricină a venit aici; dar
cere să i se trimeată încă puțin ajutor,
căci a dat știre la Văleni să i se tri-
meată, și i-au făcut cunoscut că oastea
ce avem acolo la Văleni, abia ajunge
pentru noi, dar să scrie Domnului, „ca
să-ți trimeată ajutor de la București, căci
de aici nu trimet“. De aceea rog,
Doamne al meu, să ni se trimeată ne-
mijlocit ceva ajutor, ca să mergem și

δάδη, ὁποῦ νὰ πάμε καὶ ἐμεῖς ἀπάνω εἰς Βάμα, νὰ μὴν ἐδρουμπηστοῦμεν, καὶ ἐλπήζο, Αἰθοντά μου, μὲ τὴν εὐχὴν τῆς Ὑψηλοτητῶς τῆς ὅτι θέλομε φανί πιστεῖ δοῦλει, καὶ νὰ μὰς σταλθῇ, Αἰθοντά μου, καὶ ζαχσραῖς, ἐπειδὴ καν-τέση διὰ νὰ σωθῇ. Καὶ ἐπάγησαι ὁ δοῦλος τῆς εἰς Βαλένσι, καὶ ἀνδάμοσαι τὸν ἄρχ. Κλου-τζιάρη σερασκέρη, καὶ μὲ ἦπε ὅτι πῶς ὁ ζαχσραῖς τῆς Κάμπινας θέλη ἔρθῃ ἀπὸ Βουκορέστη. Διὰ τοῦτο δὲν ἔληφα νὰ φανερώσου τῷ Ὑφος τῆς, καὶ ὅτι εἶναι τὸ ἑλσός τῆς.

1788, Μαῖου 29.

Τῆς Ὑμετέρας θεωφρουρήτου Ὑφος τῆς καταπάντα δοῦλος

Νικόλαος Ὑμπερικτάρης.

noi sus la Vamă, ca să nu lipsim (?), și nădăjduiesc, Doamne al meu, cu rugăciunea Înălțimii Tale că ne vom arăta credincioși robi, și să ni trimeți, Doamne al meu, și zaherea, de oare ce se apropie de sfârșit. Și am mers eu, robul Tău, la Văleni, și am întâlnit pe dumnealui Clucerul serascher, și mi-a spus cum că zaherea Cămpinei va veni de la București. Pentru aceea n'am lipsit să arăt Înălțimii Tale, și ce va fi mila Ta.

1788, Maiu 29.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite intru toate rob

Nicolae Ibrictarul.

CCLIII.

1788¹,
prin Malu.

Nicolae-Vodă Mavrogheni către capuchehaiaua munteană, despre răsplata ce merită Osman-Pașa și despre ostașii lui cari luptă pe la Focșani, și victoria de la Șanț.

Ἐγράψαμεν καὶ χθὲς τῇ Εὐγενείᾳ σου, δημοποιήσαντες καὶ διὰ ταχυριατοῦ μας τὴν εἰς τὸ Σάντζο τῶν ἐχθρῶν, πλησίον τοῦ Πρασσοβοῦ, γενομένην νίκην τῶν στρατευμάτων μας. Σήμερον, ἐλθόντα τὰ ἀσκήρια τῶν ἀνδραγαθημάτων, ἐκάμαμεν ἀρκστὸν σονλίκι μὲ τὰ συνήθως διδόμενα αὐτοῖς παρ' ἡμῶν αὐτῶν ἰδιοχείρως παχτίζισα καὶ γυῖρδηροδίζόμενα χιλιάτια. Ἦτον παρὼν ἐν τούτοις ἅπασι καὶ ὁ ἐνδοξότατος καπουτζή-πασῆς Μεχμέτ-Ἀλη-άγας, ὁ ἐλθὼν ἐνταῦθα μὲ βασιλικά μεμουριγέτια· ἐκάμαμεν τσελίμι τῇ Ἐνδοξότητί του ἡδὴ ἐπιστρέφοντι εἴκοσι τρεῖς αἰχμαλώτους, ἐξ ὧν ὁ εἰς εἶναι τοπτζή-πασῆς τους, κεράλια ἐξήντα ὀκτὼ ἐχθρικά, δύο γυναῖκας συλληφθείσας εἰς τὴν μάχην νεμτζόικας, δύο παγιράκια τῶν μεγαλητέρων ἐχθρικῶν βεγγιμέντων, δύο εἴτι μικρά καὶ ἓνα ταβοῦλι: μέσσα εἰς ὅλους τοὺς σιλλάβους φέρεται καὶ ὁ θαβουλτζής ὁ ἴδιος. Ἦγινα μέγας ἀφανισμὸς εἰς τοὺς ἐχθροὺς· καὶ εἰς αὐτὴν τὴν μάχην ἐξωλοθρεῦθησαν, καὶ μετ' αἰσχύνην κακὴν κακῶς καταδιώχθησαν οἱ ἐχθροί.

Ὁ ἐνταῦθα ἐκλαμπρότατος ἀγά-πασᾶς Ὁσμάν-πασᾶς ἐξ ἀρχῆς ἐφέρθη χωρὶς κουσουρι καὶ χάλια ἕως τῶρα ἀπαραλλάκτως φέρεται εἶναι καὶ σαδίκης, καὶ ἰσπιτιρετζής, καὶ τῷ ὄντι οὐσκιοιζάρης, φακίρης ὕμω, καὶ δὲν ἐξαρκεῖ νὰ δουλεύσῃ ὡς ἀγά-πασᾶς τὸ κραταιὸν Δίμι Δεβλέτι· ἂν οἱ πολυχρόνιοι αὐθέν-

Ți-am scris și ieri duminică, arătându-ți și prin tahrirul nostru biruința oștilor noastre la Șanț, lângă Brașov. Azi, venind oștirile turcești ale isprăvilor, am făcut destul *şenlâc* (luminație) cu cele de obicei date lor de noi cu însăși a noastră mână bacșisuri și veșminte. Era de față la toate acestea și prea-strălucitul capugi-bașă Mehmet-Ali-aga, care a venit aici cu slujbe împărțitești; i-am dat Strălucirii Sale care se întoarce acum douăzeci și trei de robi, dintre cari unul e topel-bașă (căpitan de artilerie) al lor, șaizeci și opt de capete dușmane, două femei nemțoaice prinse în luptă, două bairace (steaguri) ale celor mai mari regimente dușmane, încă două mici și o tobă: între toți robii se aduce și însuși toboșarul. A fost mare prăpăd la dușmani; și în acea luptă s'au prăpădit cu totul, și cu o rea rușine rău au fost goniți dușmani.

Cel de aici prea-strălucit Agâ-Pașa Osman-Pașa de la început s'a purtat furiș cușur și de fapt până acum neschimbat se poartă; e și credincios și om de treabă și cu adevărat de ispravă, de asemenea și sărac, și nu ajunge să slujească în calitate de Agâ-Pașa puternicul Devlet; dacă stăpânii, cari

¹ E vorba de luptele din Malu ale lui Mavrogheni pe la Bacău.

ται ἔκαμαν τὸ κερῆμι ἵνα γέτι τοὺς νὰ τὸν ἀ-
λιβερεθῇσουν καὶ νάνα μασσοῦπι, διὰ νὰ καρποῦ-
ται τὸ ἱράτι τοῦ, μεγάλον καλὸν ἤθελον κάμη.
Ἀνάφερέ το τῇ Μεγαλειότητί τοὺς, καὶ νὰ ἔ-
χωμεν μὲ αὐὸν πληροφορίαν σου· τὰ τοιαῦτα
εἰς τοὺς τοιοῦτους ἐν τοιοῦτοις καιροῖς διδύ-
μενα, ἀφ' οὗ εἶναι μουστακάκι, ἐμποιοῦν καὶ
γαγίρετι καὶ προθυμίαν καὶ ταμικότερον σα-
δακάτι, κοιτάζεται καὶ δουλειά.

Προσεγράψαμεν τῇ Εὐγενείᾳ σου ὡς ἐν συν-
τόμῳ τὸ πόσον μᾶς κατακόστισεν αἱ δύο συμ-
πλοκαὶ τῶν στρατευμάτων μας κατὰ τῶν εἰς
Κομάνες καὶ Γροζεști ἐχθρῶν. Ἰδοὺ καὶ τὰ
κατάστιχα τῶν ἐκείθεν, ὅπου μᾶς ἔστειλεν ὁ
εἰς Φωζάνι ἐσαλῆς μας· διάβασέ τα καὶ κα-
ταλαμβάνεις τὰ ἐν αὐτοῖς ταχαμουλγκιουδά-
ζικα ζητήματά τοὺς· τὰ ὅποια ὅλα, ἀφ' οὗ
ζαδαστίλεν τὰ ἐπληρώσαμεν, πολλὰ περισσό-
τερα κατεξοδεύθημεν, διὰ νὰ τοὺς ἐμπιόσω-
μεν καὶ πάλιν γαγίρετι καὶ πῖρ πιρλερινὲ
φιλοθυμίαν εἰς τὴν τσελεῖαν καταπολέμησιν τῶν
Δίνι Δεδλὲτ δουσμανλσρί.

să trăiască întru mulți ani, ar fi făcut înalta
lor milă ca să-i dea vre-un *mansûp* (mijloc
de trai), ca să-și capete întreținerea, mare
bine ar fi făcut. Adu aceasta Măriei Lor, și
să avem cu cea d'întâiu [scrisoare] vestea de
la Tine; astfel de lucruri date către unii ca
aceștia în astfel de vremi, de oare ce sânt
drepte, aduc și răvnă și grabă și o credință
mai deplină în sarcini, provoacă și slujbă.

Ți-am scris mai înainte dumitale pe
seurt cât ne-au costat cele două încăierări
ale oștirilor noastre împotriva dușmanilor
la Comănești și Grozești. Iată și catasti-
șele celor de acolo, pe care ni le-a trimis
vechilul nostru de la Focșani; cetește-le și
vei afla cererile lor...; care toate, de oare
ce eu prisos le-am îndeplinit, mult mai
mult am cheltuit, ca să li facem și iarăși
îndemn și ambiție între ei pentru cea de
săvârșit biruire a dușmanilor Înaltului
Devlet.

CCLIV.

Raport al comandantului muntean către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre
lupta dată Austrieșilor în Ținutul Bacăului.

1788,
prin Malu.

Υψηλότατέ μοι Αἰθέντα,

† Μετὰ τὴν ἐδαφείαν μου δουλικὴν προσ-
κύνησιν δουλικῶς ἀναφέρω τῷ Θεοφρουρητῷ
αὐτῆς Ὑψεῖ ὅτι τὸ Σάββατον τὸ θράδου, εἰς τὴν
μίαν ὥραν τῆς νυκτός, εὐγῆκεν τὸ παιζὸν στρά-
τευμα καὶ εἰς τὰς ὀκτὼ εὐγῆκεν ὅλη ἡ κα-
βάλα μαζῇ μὲ τοὺς ἀγάδες, καὶ ἐκστράτuo-
σαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Μετὰ τὴν θέαν λει-
τουργίαν εὐγῆκεν καὶ ὁ δοῦλός της μὲ τοὺς
ἐδικούς μου καί, φθάτας ἐκεῖ, ἤρξα τὸν πό-
λεμον ἀνοικτόν, ὁ ὅποιος ἐδάσταξεν ἕως εἰς
τὰς δέκα ὥρας τῆς ἡμέρας· εἴχομεν καὶ τὸ
μεγάλο τὸ τόπι μαζῇ καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ μικρὰ τὸ
μεγαλότερον. Εἰς ἡμᾶς δὲν ἔγινε φοβρά, ἐκτός
ἐνὸς ὅπου ἔγινε σέττης, ἀπὸ τὸ παῖράκι τοῦ
πάς-πουλσύκ-πασῆ, καὶ ὅσα ἐχαραλανδίσθη-
σαν· ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς ὅμως ἔπεσαν πολλοί,
οἱ ὅποιοι ἐφαίνοντο ὅμως, μὲ τὸ νὰ ἴτον εἰς
τὴν καγιά ἐπάνω, δὲν ἐστάθη τρόπος νὰ παρ-
θεῖν τὰ κεφάλια τοῦς· τόπια ἔχουν τρία· τὸ
στράτευμά τοὺς τὸ ἔκαμα ταχμῆνι ἕως 250
παιζοὶ καὶ καβδάλα, ὅπου θέτω νὰ ἴτον καὶ εἰς
τὰ μετρίζια κρυμμένοι ἄλλοι τόσοι· οἱ ἐχθροί,
Αἰθέντα μου, πολλὰ ἀδύνατοι, ὅμως ἡ θέσις
τοῦ τόπου τοὺς κάμνει δυνατούς.

Prea-înălțate al meu Domn,

† După supusa mea închinăciune de
rob până la pământ aduc Înălțimii Tale
de Dumnezeu păzite că, Sâmbătă seara, la
un ceas de noapte, a ieșit oastea pedestră
și la opt a ieșit toată călărima împreună
cu agalele, și s'au bătut cu dușmanii.
După dumnezeiasca liturghie a ieșit și
robul Țiu cu ai miei și, venind acolo,
am găsit războiul deschis, care a ținut
până la zece ceasuri din zi; am avut și
tunul cel mare cu noi și unul din cele
miei mai de samă. La noi n'a fost pier-
dere, afară de unul care a ajuns sfânt¹,
din steagul lui baș-buluc-bașa, și doi au
fost răniți; însă dintre dușmani au căzut
mulți, cari s'au vădit; ei, pentru că erau
pe stâncă sus, n'a fost chip a li se lua
capetele; au trei tunuri; oastea lor am
socotit-o până la 250 pe jos și călări;
bănuiesc că erau și la metereze ascunși
tot atâția; dușmanii, Doamne al meu,
sânt foarte fără putere, dar așezarea lo-
cuii îi face puternici.

¹ Căzut pentru lege.

1788,
29 Maiu.

Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre mișcările
Turcilor și lefale lor.

Υψηλότατε καὶ εὐμενέστατέ μοι Αὐθέντα,

Τώρα, ἀφ' οὗ ἐδοῦλλωσα τὸν πλοῦτον, με
ἐξήτησαν εἰς τὸ Πασά-καπησή, καί, εὐγαίνων-
τας εἰς τὸν Πασάν, ἤδρα καὶ τὸν Τοπαράν-
όγλου ἀπὸ Κραγιώδαν, ἔναν πουλούκ-πασήν
καὶ τὸν πουλούκ-πασήν τοῦ Ἀπτι-ἀγά ἀπὸ
Πουκουρέστι, εἰς τὸ χουζούρι τῆς Υψηλότη-
τός του, ἵσως συντυχάνοντας περὶ τοῦ λουφέ
τους τί.

Ὅθεν μ' ἐπρόσταξεν ἡ Υψηλότης του νὰ
γράψω καὶ τῷ Ὑψει της, καὶ εἰς Κραγιώδαν,
ὅτι ἡ Υψηλότης του τοὺς ἐσυμφώνησε πρὸς
δέκα γρόσια τὸν ἀτλί, καὶ ὀκτῶ καὶ ρούπι
τὸν πεζόν, λουφὲν τὸν μῆνα, καί, ἂν θελήσουν
ταῖνι, τότε νὰ πάρουν λουφὲν πρὸς ἑπτὰ γρό-
σια ὁ ἀτλὶς καὶ ἕξη ὁ πεζός.

Καί, ἂν τὸν παρελθόντα μῆνα τοὺς ἐδόθη
καὶ ταῖνι, ἐπειδὴ ἐδόθη αὐτοῖς σωστός ὁ λου-
φές, αὐτὸν τὸν μῆνα νὰ τοὺς δοθῇ λουφές,
μόνον πρὸς ἕξη τὸν ἀτλί καὶ πέντε τὸν πε-
ζόν, καὶ τὸν ἐρχόμενον νὰ τοὺς δοθῇ πρὸς
ἑπτὰ γρόσια καὶ ἕξη κατὰ τὴν συμφωνίαν,
ἔγραψε τοιοῦτον πουγιουρουλτί, καὶ τὸν ἔναν
καὶ τὸν ἄλλον ἐπρόσταξε καὶ ἐμένα νὰ γράψω
τῷ Ὑψει της καὶ εἰς Κραγιώδαν, ὁμοίως καὶ
ἔγραψα.

Παρόντος μου ἐξεκίνησε καὶ τὸν Δελι-
πασή καὶ με δύο πουλούκ-πασήδες εἰς τὰ μέρη
Τουρνόδου, νὰ ἀποκαταλίτῃ τὸν Δαγλι-όγλου
Ἀχμέτην, ὁποῦ ἔφυγεν ἀπὸ Βλαχίαν με στρα-
τευμα. Κατὰ τὸ φερμάνι ὁποῦ ἦλθεν εἰς τὸ
Ὑφος του, ἐξήτασε καὶ διὰ τὸν γαμῆρὸν τοῦ
Μουσταφά-ἀγά Ἰσμαῖλι καὶ ἔμαθε ὅτι δὲν ἔ-
φυγεν εἰς αὐτὰ τὰ μέρη, ἀλλὰ νὰ ὁπάγῃ εἰς
τὸν Χάνην. Ἐπρόσταξε νὰ πιάσῃ τοὺς φεράρι-
δες ἀσκερλήδες τοῦ Ἀχμέτι, νὰ κώψουν με-
ρικῶν ταῖς μύταις καὶ τὰ αὐτία, καὶ τοὺς ἄλ-
λους νὰ τοὺς φέρουν ἐδῶ. νὰ διορίτῃ ὁ Πασάς
πίμπασης καὶ νὰ τοὺς πέμψῃ εἰς τὸ Ὑφος
της, καί, ἐπειδὴ μ' ἐπρόσταξε νὰ φανερώσω
περὶ τούτων τῷ Ὑψει της, κατὰ τὴν προστά-
γην, δηλοποιῶ. Τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη
θεόθεν εἶναι πάμπολα καὶ πανευδαίμονα.

[αφ]πῇ, Μαΐου 29.

Τῆς Ὑπετέρης Θεοφρουρήτου Υψηλότητος.

Εὐτελέστατος δοῦλος

Πρεα-ἱnalitate și prea-bunule mie Domn,

Acum, de când am pecetluit plicul, m'an
chemat la Paşa-Capusi, și, ieșind la Paşa,
am găsit și pe Toparan-oglu de la Craiova,
un buluc-başa și pe buluc-başa lui Abdi-
aga din București, la huzurul Înălțimii
Sale, poate adunați cumva pentru leafa
lor.

Deci mi-a poruncit Înălțimea Sa să
seriu Înălțimii Tale, și la Craiova, că
Înalțimea Ta i-a tocmnit cu zece groși, cu
calul, și opt și un sfert cel pe jos, ca
leafă pe lună, și, de vor voi tain, atunci
să ia leafă șapte groși călărețul și șase
pedestrul.

Și, dacă luna trecută li s'a dat și tain, de
oare ce li s'a dat leafa deplin, în această
lună să li se dea leafă, numai cu șase călă-
rețul și cinci pedestrul, și luna viitoare să li
se dea câte șapte lei și șase; după învoială,
s'a scris un astfel de ordin, și unul și
altul; mi-a poruncit și mie să scriu Înăl-
țimii Tale și la Craiova, cum am și
scris.

În această lună a pornit și pe Delibaşa
și cu doi bulucbași în părțile Târnovei,
ca să taie pe Dagli-oglu Ahmet, care e
fugit din Țara-Românească cu oastea.
După firmanul ce Ți-a venit Înălțimii
Tale, am cercetat și pentru ginerele lui
Mustafă-aga de Ismail și am aflat că n'a
fugit în acele părți, ci că merge la Hanul.
A poruncit a se prinde ostașii fugari ai
lui Ahmet, ca să li se taie unora urechile
și nasurile, și pe ceilalți să-i aducă aici,
ca să rânduiască Paşa bimbaşa și să-i
trimeată Înălțimii Tale, și, de oare ce
mi-a poruncit să arăt despre acestea Înă-
țimii Tale, după poruncă, arăt. Iar prea-
strălucirii Țăi ani fie de la Dumnezeu
foarte mulți și pe deplin fericiți.

[17]88, Maiu 29.

Al Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu
prea-mie rob.

(iseălitură neînțeleasă.)

CCLVI.

Nicolae-Vodă Mavrogheni către capuchehaiaua Terii-Românești, despre ostașii ce se trimet în Moldova, numirea lui Manole-Vodă Giani, legăturile cu acesta, venirea unui Pașă la Vidin, scrisorile de la Constantinopol ale Doamnei și totafa sa lipsă de bani. 1788,
după Maia.

Ἐπεραπολαγείται ἡ Εὐγενεία της, καὶ μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὅλα ὅσα γράφομεν δι' αὐθεντικῶν πιτακίων μας, γινόμενα τερζομέ, δίδονται καὶ ταχρίρεν, ἀναφέρονται καὶ λισάνεν τοῖς πολυχρονίοις ἡμῶν αὐθέντες καί, κατὰ τὸ ἐγγυροῦν εἰς τὰ προσταττόμενά μας, κουσοῦρι δὲν γίνεται, καὶ τὸ ἐπεγινεώσαμεν ὥσάν ὁποῦ θέλομεν νὰ εἶναι περὶ πάντων ἀγκιᾶχιδες οἱ αὐθένται, καὶ μάλιστα ὁποῦ εἰς ὅλα τὰ ταχρίράτιά μας κάμωμεν χαθαλὲν κάθε διεξοδικήν μας ὑπόθεσιν εἰς τὰ πρὸς τὴν Εὐγενείαν του πιτάκιά μας, ἐκτὸς τῶν ὅσων ἰδιαίτερώς γράφομεν καὶ ἡμεῖς ἐντεῦθεν.

Ἰδομεν τὰς ἀποκρίσεις ὁποῦ ἔκαμεν ὁ ἐκλαμπράτατος ἀγᾶς καὶ ὁ ἰδοτος ὑπέρτατος ἐφένδης μας εἰς τὰ περὶ τῆς ἐνταῦθα ἀποστολῆς τῶν εἰς Πογδανίαν ταῖν ἐσομένων ἀσκιέρων, καὶ τὰ περὶ τοῦ Μανόλβοδα, ὅτι σταλήσεται αὐτὸν εἰς ἡμᾶς, καί, ὁδηγούμενος εἰς ὅλα τὰ πρακτεῖα ὅνα κίρεκ ἀλίη, νὰ κάμῃ χαρκεῖτι πρὸς Πογδανίαν, μετὰ τὸ νὰ ἀπεκατεστήθῃ Αὐθέντης· ἐπειδὴ ὁ ὑπέρτατος ἐφένδης μας ἐνθυμάται νὰ ἐκάμωμεν παράκλησιν ποτὲ διὰ περιβαλψίν του, ἡμεῖς ὁμως ὅτι, εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, διὰ τὸν γνήσιον ἀδελφόν μας ἀχί, μὴ ἔχοντες ἐμριγές της, δὲν προβάλλομεν τὸ προσεγγάψαμεν, τὸ ἔβρι, παρὰ τοῖς πολυχρονίοις αὐθένταις μας, καὶ ἐκείνο ὁποῦ ἔκαμεν, ἀφ' οὗ τὸ ἔκαμαν πολλὰ γιολουνδά.

Ἀντὶ τῶν πρώην βεκιᾶπ-σαδοῦσπαση καὶ βεκιᾶπ-μακτουπτζή ποιοὶ ἀπεκατέστησαν εἰς Βασιλέουσιν δὲν μᾶς γράφεις.

Ὁ σκοπὸς καὶ τὸ καράρι τοῦ πολυχρονίου αὐθέντου, εἰς τὸ νὰ ἀκολουθήσουν τὴν εἰς Βιδὸν, πολλὰ γιολουνδά, καὶ πρόσφορον μᾶς φαίνεται διὰ τὰς τόσας αἰτίας ὁποῦ σὰς προσεγγάψαμεν καὶ προλαβόντως καὶ προσεχεστέρως, καὶ ὁ ἄγιος Θεὸς νὰ διευθύνῃ τοὺς σοὺς ἀγαθοὺς σκοποὺς καὶ νὰ κατευθύνῃ τὴν ὁδοπορίαν του μετὰ τέλος ἀγαθὸν καὶ μετὰ τρόπαια κατὰ τῶν ἐναντίων.

Τὰ πρὸς τὸν ὑψηλότατον Ἰπραχίμ-πασᾶν ἐδόθησαν, ἐφανερώσαμεν, καὶ ποῖος διωρίσθη καποῦ-κισχαμᾶς της Ἰψηλότηςός του περὶ

Te aperi mult dumneata, și ne înștiințezi că toate câte scriem prin pitacele noastre domnești, traduse, se dau și în scris și se aduc și verbal stăpânilor noștri, cari să trăiască întru mulți ani, și, în ce privește cele poruncite mie, nu se face lipsă, și ni-a plăcut ea unii ce voim să fie întru toate mulțumiți (?) stăpânii, și mai ales că la toate rapoartele noastre facem havalea¹ orice afacere de cheltuială în pitacele noastre către dumneata, afară de câte în deosebi scriem și noi de aici.

Am văzut răspunsurile ce a făcut prealuminaatul agă și însuși prea-înălțatul nostru efendi la cele pentru trimeterea aici a ostașilor tureci ce vor fi orânduți în Moldova cu tain și cele despre Manole-Vodă², că se va trimete întâiu la noi și, condus la toate cele de făcut în socoteală, să meargă în Moldova, ca unul ce a fost așezat Down; de oare ce prea-înălțatul nostru efendi se gândește să facem o rugămintă cândva pentru mângâierea lui, ei noi i-am scris că, la astfel de împrejurări, pentru fratele nostru drept, neavând și poruncă, nu putem să o scoatem înainte; aceasta am scris-o, porunca, la stăpânii noștri, cari să trăiască întru mulți ani, și ceea ce a făcut, de vreme ce a făcut, e foarte în rânduială.

Nu ni serii cine s'au numit la Constantinopol în locul fostului Rechiab-ceauș-bași și Rechiab-melitupciu.

Scopul și gândul stăpânului, care să trăiască întru mulți ani, ea să-l urmeze la Vidin, e foarte în rânduială, și nouă ni se pare de folos pentru atâtea pricini pe care ți le-am scris și mai înainte și mai stăruitor, și Sfântul Dumnezeu să îndrepte buncele Tale scopuri și să călăuzească drumurile lui cu capăt bun și cu izbândă împotriva protivnicilor.

Cele ce s'au dat către prea-înălțatul Ibrahim-Pașa am arătat, și cine s'a orânduie capuchehaie al Înălțimii Sale; iar

¹ Punem în socoteală.

² Giani, numit în Moldova (Maia—Oct.), apoi prins de Ruși.

της ὑποθέσεως τοῦ μαλικανέ του, κατὰ τὸ δυνατόν σύνδραμε.

Ἐλάδομεν καὶ τὰ ἀπὸ Βασιλευούσης γράμματα τῆς ἐκλαμπροτάτης, παμφιλτάτης μας Δόμνης· ἔανε τὸν ἡμέτερον γραμματικόν, ὅταν στέλλομεν σοι αὐτόθι γράμματά μας, νὰ κάμνη περιλήψιν τῶν φουτουχατίων τῶν ἐνταῦθα καὶ κάθε ἄλλου ἀξιολόγου ἀπὸ τὰ ἐδῶ, καί, βουλόνοντάς τα εἰς γράμμα τῆς Εὐγενείας σου, νὰ τὸ ἐγχειρίῃς τῷ Τατάρῃ, ὅπου στείλλει παρὰ τοῦ ὑπερτάτου ἐφένδῃ μας, ὅστις νὰ προσταχθῇ παρὰ τῆς Μεγαλειότητός του διὰ νὰ τὰ ἐγχειρίῃ ἀσφαλῶς εἰς Βασιλεύουσαν.

Ἀλλαχτὰν πουλοῦσιν αὐτὸς ὁ Κιοῦρτη-πασ Δαμάτι· μὲ τὴν ἀργοπορίαν του μεγάλον κεδέρι μᾶς ἐπροξένησε· ἀναμφιδόλως ἠθέλαμεν τὸν βοηθήσῃ, ἂν εὐχαινε καθὼς τὸν περιγράφει ἡ Εὐγενεία σου, καὶ πάλιν εἰπὲ καὶ παρακίνησε νὰ προφθάσῃ μίαν ὥραν προτῆτερα.

Προσμένομεν ὥρα τῇ ὥρᾳ τοὺς Ἀλβανίτας κατὰ τὸ δάδῃ κεδέρι τοῦ ὑπερτάτου ἐφένδῃ μας, καὶ ἄμποτε νὰ φθάσουν!

Τὰς τριάντα χιλιάδες γροσίων ὅπου σὰς ἔδωκεν νὰ μᾶς στείλῃς δὲν ἐξακοῦν μῆτε εἰς ἐνὸς πογαζῇ μασαρίφι· ἀναγκαίως πρέπει νὰ μᾶς στέλλωνται ἀδιακόπως κιουλιστλίδικοι χαζνέδες· ἄλλῶς εἶναι ἀδύνατον νὰ οἰκονομηθῇ τὸ πρᾶγμα, τὸ ὅτι ὁβολοῦ ταξίλι δὲν ἔχομεν ἀπὸ τὴν τσάραν· πρὸ τόσου καιροῦ ἤδη σὰς τὸ ἐγράψαμεν· ἐδῶ νὰ θανεισθῶμεν πλέον δὲν εὐρίσκομεν, καὶ λοιπὸν πῶς νὰ τὸ οἰκονομήσωμεν δὲν ἠξέσβρωμεν καὶ μὴ εἶναι ὅλως ὁ τρόπος.

Ἰδοὺ καὶ αὖθις κατὰστιχα ταῖνατίου καὶ σενέτια· ἐπιστήρατε καὶ εἰς αὐτὰ τὶ ἐξοδα κάμνομεν χωρὶς νὰ ὤφελοῦμεν ἐπιμελήσου δὲ διὰ νὰ γίνουν μαχοζούπι.

pentru afacerea cheltuielii (?) sale, după putință a ajutat.

Am primit și scrisoarea de la Constantinopol a prea-luminatei, prea-iubitei noastre Doamne; pune pe grămăticul nostru, când îți trimetem acolo scrisorile noastre, să facă însemnarea de știrile (?) de acolo și a orice lucru vrednic de a fi știut de acolo și, pecetluindu-le în scrisoarea dumată, s'o dea Tatarului, care se trimete de prea-înălțatul nostru efendi, care să fie orânduit de Măria Sa ca să le dea cu siguranță la Constantinopol.

Să-l iea dracul pe Chiurt-Paşa Damad: eu zăbava lui mare pagubă ni-a pricinuit; de sigur că am fi vrut să-l ajutăm, dacă ar fi venit cum arăți dumneata, și iarăși spune-i și îndeamnă-l să vie cu un ceas mai înainte.

Așteptăm din ceas în ceas pe Arvaniți după înalta făgăduință a prea-înălțatului nostru efendi, și de-ar veni!

Cele treizeci de mii de lei ce ți-a dat să ni-i trimieți nu ajung nici la cheltuială de o gură; neapărat trebuie să ni se trimeată îndată multe hasnale; altfel e cu neputință a se economisi lucrul, căci n'avem niciun ban de strâns de la țară; de atâta vreme încă ți-am scris-o: aici să împrumutăm nu mai găsim, și, mai la urmă, nu știm cum s'o economisim; și să nu fie cu totul [pierdut] lucrul.

Iată și iarăși catastifuri de tainat și sinete; știi și la acestea ce cheltuieli facem, fără să fim datori: aibi grijă însă a se trece în altă socoteală.

CCLVII.

1788,
8 Iunie.

Bimbaşa Ismail-aga Belinaşoglu către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre oaste și provisii.

Υψηλότητέ μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὸ ταπεινόν μου ταπεινῶς ἀναφέρω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψει τῆς πῶς τῆς ἀνέφερον ταπεινῶς διὰ τὴν ἀνάγκην ὅπου ἔχει ἡ Κραγιόβα διὰ κριθάρι καὶ σιτάρι, διὰ τὸ ὅποιον δὲν ἔλα[βα] ἀπὸ τὸ θεοφροδρητον Ὑψος τῆς κάμμιαν εἰδήσιν. Τώρα πάλιν ἐκατέστην εἰς Ἰσπλάζι ὁ ἄρχων Ἀρμάσης, δοῦλος τῆς, μεμεντάρης, καὶ μὲ γράφει πάλιν διὰ τὴν ἔλπει-

Prea-înălțate Doamne al meu,

† După supusa mea (înechinare) smerit aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că Ți-am arătat umilit nevoia ce are Craiova de orz și grâu, pentru care n'am primit de la Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită nicio știre. Acum iarăși s'a coborât la Izlaz dumnealui Armașul, robul Țău, ca mehmendar, și-mi serie iarăși

φιν τοῦ ζαερέ. Τώρα, Ὑψηλότετε μοι, εὐρίσκομαι μέσον φθοράς καὶ ἀφθαρσίας· ἀπὸ τὸ θεορροήρητον Ὑψος της κἀμύϊαν προσταγὴν δὲν ἔχω, αὐτοὶ μοῦ γυρεῖθουν ζαερέ, ἅπρη δὲν ἔχω, χρεοστῶ· πλὴν ἐγὼ καταγίνομαι ὅλον εἰς τὸ νὰ κἀμω ζαερέ τὸ κατὰ δύνανμιν· καὶ ὁ ἄγιος Θεὸς καὶ ἡ ὑψηλὴ Της εὐχὴ νὰ προφθάσῃ γενούργιος ζαχερές· καί, τὸ πρῶτον ὁποῦ εὔγη ὁ ζαερέ, ὅσον ζαερέ εὐδοκήσῃ ὁ ἄγιος Θεὸς νὰ κἀμῃ τὸ τζεφτελῆκι τοῦ ταπεινοῦ της μπήμπασῃ, εὐθὺς νὰ τὸν προφθάσῃ. Δέομαι ἐκτικῶς τῷ θεορροήρητῳ Ὑψει της, ὁποῦ νὰ προτιέξῃ τί εἶναι ἡ προσταγὴ της διὰ νὰ μείνῃ καὶ ὁ ταπεινός της εἰς ἡσυχίαν. Πρὸς τοῦτοις ἀπὸ τὴν πόλητζαν ὁποῦ ἐστάλθη εἰς τοὺς καμαρασάους τῆς Ζήμνι-τζας εἰς ὄνομα τοῦ δούλου της γ' Ποστ. δὲν ἐπῆραμην κἀνέναν παρὰ, μὲ τὸ νὰ ἦλθεν προσταγὴ τοῦ Ὑψους της διὰ νὰ τὰ λάβῃ ὁ Καμαράσης Παρασκευάς, καὶ τὰ ἔλαθεν. Καὶ ἔτσι εἶναι τὸ ἅπειρον ἔσος της. Τὸ ἀτζέρι, τὰ σαράντα παϊράκια, ἐφθασαν σήμερον εἰς Νικόπολιν. καὶ ἔτσι πρὸς εἰδῆσιν της Ὑψηλότητός της.

1788, Ἰουνίου 8.

Τῆς Ὑπερέρας Ὑψηλότητος ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος·

Μπήμπαςης Ἰσμαήλ-ἀγάς
Μπεληνάσoglου.

(Pecete turcească de cerneală a lui Ismail-aga.)

(Pe dos: pecete ruptă de coară roșie.)

pentru lipsa zaherelei. Acum, Prea-înălțate al mieu, mă aflu între peire și mântuire; de la Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită n'am nicio poruncă, ei îmi cer zaherea, bani n'am, împrumut; ci eu mă străduiesc numai să fac zahereă după putință; și Sfântul Dumnezeu și ruga Ta înaltă să capete nouă zahereă; și, cum va ieși zaherea, câtă zahereă va binevoi Sfântul Dumnezeu să facă în ciftlicul smeritului Tău bimbașă, îndată să-l capete. Mă rog mult de Înălțimea Ta păzită de Dumnezeu să orânduiești ce-Ți e porunca pentru ca și robul Tău smerit să rămâie în liniște. Pe lângă acestea din polița ce s'a trimes la cămărașii Zimnicii pe numele robului Tău al treilea Postelnic n'am luat nicio pară, căci a venit porunca Înălțimii Tale să-i iea cămărașul Paraschevă, și i-a luat. Și ce va fi mila nemăsurată a Ta. Oastea turcească, cele patruzece de steaguri, au sosit ieri la Nicopol, și fie spre știința Înălțimii Tale.

1788, Iunie 8.

Al Înălțimii Tale supus și prea-mic.

Bimbașa Ismail-aga
Belinașoglu.

CCLVIII.

Ioan vâtaful, ispravnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre convorbirea lui cu Selim-Pașa.

1788,
9 Iunie.

Ὑψηλότετε καὶ εὐμενέτατέ μοι
Αὐθέντα.

† Τώρα, κραζωντάς με ὁ ὑψηλότετος Σελίμ-πατῆς, μ' εἶπες αὐτὰ τὰ ὁδο ἔγγραφα, λέγοντάς μοι νὰ τὰ πέμψω τῷ Ὑψει της καὶ νὰ τῆς γράψω ὅτι ὕστερα, ἀπὸ τὰ προχθεσινὰ γράμματα, ἐστάλθησαν τῇ Ὑψηλότητὶ της αὐτὰ ἀπὸ Κραγιώδαν, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ γνώμη τῶν κατὰ τοῦ Τοπαράνογλου ἐγύρισε, καὶ μοι εἶπεν νὰ τῆς φανερώσω ὅτι καθὼς εὔρει εὐλογον τὸ Ὑψος της, ἔτσι νὰ γένῃ.

Διὰ τὸν ἐλ-τουγλουλὸν Ἀλή-πατῆ, μοι εἶπεν νὰ γράψω τῷ Ὑψει της ὅτι εἶναι ἐξαίρετος, καλὸς καὶ εὐλαβὴς ἄνθρωπος, καὶ ἔχει πόθον νὰ πολεμήσῃ· ἔτσι μοι εἶπαν νὰ τὸν γνωρίσῃ τὸ Ὑψος της.

Prea-înălțate și prea-blândule Domn
al mieu,

† Acum, chemându-mă prea-înălțatul Selim-Pașa, mi-a dat aceste două scrisori, spuiindu-mi să le trimet Înălțimii Tale și pe urmă, din scrisorile de alaltăieri, s'au trimes Înălțimii Tale cele din Craiova, în care părerea celor contra lui Toparano-glu s'a întors, și mi-a spus să-Ți arăt că, precum vei găsi cu cale Înălțimea Ta, așa să fie.

Pentru Ali-Pașa cu trei tuiuri, mi-a spus să-Ți scriu Înălțimii Tale că e om ales, bun și sincer, și are poftă să facă războiu; mi-a mai spus să-l cunoască Înălțimea Ta.

Ζαχερὲν ἀλιδέρδῃσα τὸν Ἀρμάσῃν Γεωργάκῃν εἴκοσι χιλιάδας ὑκάδας ἀλσῦρι, καὶ τὸ ἐπεμψε εἰς Κραγιώδαν· ἤβραμεν καὶ ἄλλο νὰ ἀγοράσῃ. Καὶ ἃς εἶναι γνωστὸν τῷ Ὑφείτης, τὰ δὲ ἐκλαμπρα αὐτῆς ἔτῃ θεόθεν εἶναι ὅτι πλεῖστα, πανευδαίμονα καὶ εὐφρόσυνα.

αφπῆψ, Ἰουνίου θ'.

Τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος εὐτελέστατος δοῦλος

Ἰωάννης βατάφης
β. ἴσ.

Zahereà am adunat, cu Armașul Iordachi, douăzeci de mii de oacă de fână, și le-a trimis la Craiova; am găsit și alta de cumpărat. Și să fie știut Înălțimii Tale, iar strălucirii Tăi ani fie de la Dumnezeu cât mai mulți, prea-fericiți și mulțămiiți 1788, Iunie 9.

Al Înălțimii Tale prea-smerit rob

Ioan vâtaful (?),
ispravnic.

CCLIX.

1788,
9 Iunie.

Ioan vâtaful, ispravnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre convorbirea cu Pașa Ali.

Ὑψηλότης καὶ εὐμενέστατέ μοι Αὐθέντα,

† Τὸ ἀπὸ ε'ης τοῦ παρόντος ἐκλαμπρον αὐθεντικὸν αὐτῆς γράμμα προσκυνητῶς ἔλαβον, καὶ α'ὸν περὶ τοῦ Ζαχερὲς κριθαρίου, εἶδον τὰ ὅσα μοὶ προστάζει. Ὅθεν καὶ ἀναφέρωντας τῷ ὑψηλωτάτῳ Πασά, μ' ἔδωκε καὶ τὸ παρὸν ταχίδι διὰ πάντες χιλιάδες καὶ πεντακῆσια σταμπόλ-κοιλοὶ κριθάρι, ὅτι ἐπερίλαβεν ἀπὸ τὸν Ἰπραῖλ-Ναζίρι, καὶ μεκτοῦπι ἴδιον πρὸς τὸν ναζίρην διὰ νὰ κάμῃ τσελίμι εἰς τὸν Ἰπραῖλας καπηχεχαγιάν τοῦ Ὑφους της, εὐθὺς ὁποῦ λάβῃ τὸ γράμμα, καὶ ἐν τοσοῦτῳ μ' ἐπρόσταξε νὰ βαστάξῃ ὁ Παρασκευᾶς τὸ κριθάρι, ἕως νὰ γένῃ τσελίμι τὸ τῆς Ἰπραῖλας, καὶ ἔπειτα νὰ τὸ περιλάβῃ ὁ πασάς.

Διὰ τὸν Ἀπτε-ἀγά, ἐχάρη πολὺ ὁποῦ τὸν ἐπεμψε εἰς Φοξάνι, καὶ τὸν ἔκαμε μεγαλήτερον τῶν ἄλλων, καὶ διὰ τὰ μενσοῦπια αὐτῶν τῶν δῶρα, εἶπε νὰ μείνουν, ἐν ὅσῳ δουλεύσουν τὴν Ὑψηλότητά της, καὶ ἃς τῆς δουλεύσουν ὅσον θελήσῃ.

Διὰ τὰ ξύλα τῆς φωτιᾶς εὐχαρίστησε τῇ Ὑψηλότητί της.

Διὰ τὸν Σατόγλου ἐχάρη ὁποῦ ἐγλήτωσεν τὸ Ὑφος μοὶ εἶπεν, ὅμως ἂν ἡ Ὑψηλότης τοῦ τὸν ἔδωκε πέραν τοῦ Δουνάδεως εἰς τὸ χέρι, ἤθελε τὴν γλυτώσῃ ἄλλως.

Διὰ τὸ παροῦτι, γκιουλέδες, καθὼς τὰ ἐζήτης τὸ Ὑφος της, εὐθὺς ὅλα τὰ ἔκαμα τσελίμι, τὸν Καδρί-παίρακτάρην, κρουσοῦματα ὅμως δὲν ἦτον ἐδῶ διὰ τοῦτο ἐπεμψα καὶ τὸ ταχίδι ὀπίσω διὰ νὰ ἀλλάξῃ καὶ νὰ τὸ κάμῃ μόνον διὰ παροῦτι καὶ γκιουλέδες, διὰ δὲ τὰ κρουσοῦματα ἐπεμψε σουρέτ φερμάνι καὶ που-γιουρουλτί διὰ νὰ τὸ περιλάβῃ ἀπὸ Σόλιστραν τὸ Ὑφος της.

Πρεα-înălțate și prea-bunul meu Domn,

† Serisoarea-Ți strălucită de la 6 ale lunii de față am primit-o cu închinare, și întâiu pentru zahereaua orzului, am văzut ce-mi poruncești. Deci și aducând-o înaintea prea-înălțatului Pașă, mi-a dat și *tahvilul* de față pentru cinci mii și cinci sute de chile de Stambul orz, că le-a luat de la nazirul de Brăila, și serisoarea lui însuși către nazir ca să le dea capuchehaielei din Brăila a Înălțimii Tale, îndată ce va primi serisoarea, și în acest timp mi-a poruncit să iea Parasehevâ orzul, până ce va primi pe cel din Brăila, și apoi să-l iea Pașa.

Pentru Abdî-aga, s'a bucurat mult că l-a trimis la Focșani și l-a făcut mai mare decât alții, și, pentru mansupurile celor doi, a spus să rămâie, intru cât slujese pe Înălțimea Ta, și să Te slujească atâta cât vrei.

Pentru lemnele de foc a mulțămit Înălțimii Tale.

Pentru Satoglu s'a bucurat că l-a scăpat Înălțimea Ta: mi-a spus însă că, dacă Înălțimea Ta l-ar fi trecut peste Dunăre în urmă (?), l-ar fi mântuit altfel.

Pentru praf, ghiulele, cum ai cerut Înălțimea Ta, îndată le-am dat toate lui Cadri bairactarul, dar gloanțe nu erau aici; de aceea am trimis și înscrisul înapoi ca să-l schimbe și să-l facă numai pentru praf și ghiulele, iar pentru gloanțe a trimis suret-firman și buiurldiu ca să-l iea de la Silistra Înălțimea Ta.

Αἰρίον κινῶ ἀπ' ἐδῶ καὶ ὁ ἐκλαμπρότατος Ἀλή-πασάς διὰ Βουκουρεστί.

Ὁ Χ. Ἰσμαῖλ-εφέντης παρακαλεῖ καὶ αὐ-
θις τὴν Ὑψηλότητά της, διὰ νὰ γένῃ ταξίλι
τὸ χρέος τοῦ ἀπὸ τὸν γαμβρὸν τοῦ Πελίν-
τζαουσού· πολλὰ παρακαλεῖ. Καὶ ταῦτα δου-
λικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη θεόθεν
εἶναι πάμπολλα, πανευτυχῆ καὶ πανευδαίμονα.
αἴψῃ, Ἰουνίου 6¹.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος
εὐτελέστατος δοῦλος

Ἰωάννης βατ. 6. Ἰσ.

Mâne pleacă de aici și strălucitul Ali-
Paşa la Bucureşti.

Hagi-Ismail-efendi roagă iarăși pe Înăl-
țimea Ta să se iea datoria lui de la gi-
nerele lui Pelin-ceauș; mult se roagă. Și
acestea cu supunere, iar prea-străluciții
Tăi ani fie de la Dumnezeu cât de mulți,
deplin fericiți și cu totul norociți.

1788, Iunie 9.

Al Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu
prea-supus rob.

Ioan vâtaful, 2 ispravnic.

CCLX.

Ioan vâtaful, ispravnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre biruința de
la Vama Buzăului și ce a spus el despre isprăvile Domnului precum și adunarea
de provisiile.

788,
9 Iunie.

Ὑψηλότης καὶ εὐμενέστατέ μοι Αὐθέντα,

† Τὴν ἀπὸ δ'ης τοῦ τρέχοντος πανέκλαμ-
προν χροποῖν τοῦ Ὑψους της ἀγγελίαν,
προσκυνητικῶς ἔλαβον διὰ τοῦ Καθρὶ παῖρακ-
τάρη ἐχθὲς τῇ ἡ' ἐχροποιήθην πολὺ ὁ εὐ-
τελής δοῦλός της διὰ τὴν νίκην ὅπου ἔκαμαν
τὰ αὐθεντικά της στρατεύματα εἰς Βάμρα τοῦ
Πουζαίου· ἄμποτε ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ βοηθήσῃ
αὐτὰ διὰ νὰ φέρουν κατὰ τὸν ἐχθρὸν τρι-
παια καὶ εἰς τὰ ἐνδοτέρω. Ἐχροποιήθην ὅμως
ἄλλο τόσον ὁ δοῦλός της διὰ τὸν πρόσφορον
καιρόν, καθ' ὃν ἔλαβον τὸ εὐαγγελίζον αὐτὸ
τὸ αὐτῆς αὐθεντικὴν γράμμαν διατί ἐχθὲς, τῇ
ἡ', ἐφθάζεν ἐδῶ καὶ ὁ ἱεὶ-τουριουλόος Ἀλή-
πασάς καὶ ἐπειδὴ εἰς τὸ Ἰφτάρ ἐχθὲς ἦτον
νὰ ὑπάγῃ ἡ Ἐκλαμπρότης του, εἰς τὸν ὕψη-
λότατον Σελίμ-πασά, ὁ δοῦλός της ἐπῆγα
προτίτερα ἀπὸ τὸ ἀκσάμ-ναμαζὶ εἰς τὸν ὕψη-
λότατον Πασά, καὶ τὸν εἶπα τὰς νίκας καὶ
τὰ φουτουχάτια, καὶ ὑπερεχάρη δοάδες ἰδερὲν
τῷ Ὑψει της. Τὸν εἶπα ὅμως ὅτι ἔχω νὰ
ἔλθω ὅταν ἔλθῃ καὶ ὁ Ἀλή-πασάς μέσσω, καὶ
τὸν παρεκάλεσα νὰ φέρῃ καὶ τὸν ὀρδοῦ-
γάτη. Καὶ ἐν συντόμῳ ἔγιναν αὐτὰ ὅλα. Ὅθεν,
διαβάζοντας παρήρηκα τὸ ἐκλαμπρον αὐτῆς,
τὸ ἐξήγησα λέξιν πρὸς λέξιν, καὶ, προσθέτον-
τας καὶ ὅσα ἄλλα μ' ἐφάνησαν εὐλογα, ἄρ-
χισα τοὺς ἁγιοπρεπεῖς ἐπαίνους της, ὅτι: „ἰστὲ
ὁ ἐλάχ-πέγρης γεδὶ κραλὰ τζεθάπ θερδὶ σίμδι
γέδες“, διατί αὐτὸ ἔχει νὰ εἰπῇ Ἰμπέρτιον,
καὶ χωρὶς ἄλλο ἡμδατί, τὸν ἐχθρόν, ὅπου ἐ-
προχώρουν καὶ εἰς τὰ ἀπάνω μέρη, ὡς πασί-
δῆλον, καὶ εἰς τὰ κάτω εἰς Πογδανίαν, εἰς

Πρεα-înălțate și prea-bunule Domn
al meu,

† Πρεα-στράλucita aducătoare de bucu-
rie veste a Înălțimii Tale de la 4 ale lunii
eurente am primit-o cu închinare prin Cadri
bairactarul ieri la 8; s'a bucurat mult
smeritul Tău rob pentru biruința ce au
câștigat oștile Tale domnești la Vama Bu-
zăului; de ar ajuta sfântul Dumnezen
să ducă trofeele împotriva dușmanilor și
mai în adânc! Dar s'a bucurat tot atâta
robul Tău pentru vremea potrivită în care
am primit scrisoarea Ta domnească ves-
tind aceasta, și, de oare ce ieri, la 8, sosise
aici și Ali-Paşa cu două tuiuri și, de oare
ce, de Iftar¹, ieri, era să meargă Strălu-
cirea Sa la prea-înălțatul Selim-Paşa,
robul Tău a mers înainte de rugăciunea
de seară la prea-înălțatul Paşă, și i-am
spus biruințele și isprăvile, și s'a bucurat
peste măsură, rugându-se pentru Înălțimea
Ta. Însă i-am spus că voi veni când va
veni la mijloc Ali-Paşa, și l-am rugat să
aducă și pe aga ordiei. Și în scurt s'au
făcut acestea toate. Deci, străbătând liber
strălucita-Ți (scrisoare), am cetit-o cuvânt
de cuvânt și, adăugând ce și câte altele mi
s'au părut potrivite, am început euvenitele
Tale laude, că: „uite că Vlah-begul a răspins
șapte crai până acum, pentru că aceasta în-
seamnă Imperiul, și, fără vre-un ajutor, [a
bătut] pe dușman, a înaintat și în părțile
de sus, cum e știut tuturor, și în cele de

¹ Prânzul de Ramazan.

τὴν Βλαχίαν δὲν τὸν ἄρῃσεν ὁ πέγῃς, σίμῃ ἐφίντιμ. πουντὰν σογγρά νοπέτ σιζίν-δέρ, καί, ἰνσαλάχ, πάλιν, μὲ τὰ τετπίρια καί μὲ τὸ χιμῆτι καί τζεσαρέτι τοῦ πέγῃ, μεσμοῦλδουρ τὴν Ἑρδελίαν νὰ κάμωτε ζάπτι, τόσην χαράν καί κοράτσιο ἔλαδαν, ὅπου δὲν εἴςευραν πότε νὰ ἡπεράσουν ἀντίκρου. Ὡς τόσον, μὲ τὸ νὰ ἐ-συνέδη λάθος, καί ὁ μιχμαντάρης του, λαμβάνωντας διὰ τοῦ καπικεχαγιά ἀπὸ τὸν ὕψη-λότατον πασάν ἰδεῖν ὅτι αὐτὸς ὁ πασὰς ἔχει νὰ ἡπεράσῃ ἀπὸ Σιστόδι, ἀπ' οὗ εἴχεν ἔλθει ἐδῶ, καί ἀπ' ἐδῶ ἐπῆγεν ἐκεῖ, νὰ φυλάξῃ εἰς Ζιμνίτζα, λοιπὸν ὁ πασὰς ἀπ' ἐδῶ, ὅπου ἔχει χροσίαν ἀπὸ 80 βοδάμαξα, δὲν εἴχε μὲ τί νὰ συκωθῇ, ὅθεν εὐθὺς ὁ δοῦλός της ἔκαμα τζε-σαρέτι καί ἔκαμα δύο θολνιτζιάις ἐδικαῖς μου, μὲ προσταγὴν τῆς-ἐλδὲν μίαν εἰς τὸν καπε-τάνον Οὐδας καί ζαπτζήν τῆς πλάσας καί πέντε πουρκαλαπέους ἀπὸ καδηλίκι Ὀλτου, εἰς τὰ πέριξ χωρία, νὰ μοῖ προφθάσουν πε-νῆντα βοδάμαξα ἕως σήμερον τὸ κεντὶ ἐδῶ ἀντίκρου, καί ἄλλην εἰς τὸν καπετάνον Πιά-τρας καί ζαπτζήν νὰ κάμουν καί ἀπὸ τὰ πέ-ριξ Τελορμανίου ἄλλα σαράντα ἀμάξια, καί ἔστειλα τὸν καπικεχαγιάν εἰς Πιάτραν, διὰ νὰ μοῖ προφθάσῃ καί τὰ ἀμάξια καί νὰ κάμῃ καί ἓνα κονάκι αὐτὸς ἐκεῖ, μὲ γράμμα μου, ὁρνεδοιγιάλας διὰ τὰ δυνατά, καί προσμένω νὰ φθάσουν τὰ ἀμάξια σήμερα, καί νὰ ἡπε-ράσω καί τὸν πασάν καί τὸ ἄσκέρι ἀντίκρου. Αὐτὸ ἐπενόησα, καί ἔκαμα χαιρεκῆτι, καί, ὅ-ποτε νὰ εἰσκακουθῶ, ἔστειλα ἀπὸ ἐχθὲς τὸ πουρνὸ νὰ προφθάσῃ καί ὁ μιχμαντάρης ἐδῶ, ἄγκιλα καί ἄς τοὺς εὐγάλω σήμερον ἀπ' ἐδῶ, ὁ μιχμαντάρης καί εἰς τὴν στρατὸν τοὺς εὐ-ρίσει, διατὶ ἀπὸ Πιάτραν πηγαίνουν εἰς Ζιμ-νίτζα. Πολὸ ἐδοξάσθη τὸ ὕψος της διὰ τὸ σατακάτι, κόπους, γενναιότητα καί τὰ ἐξῆς.

Σήμερον ἐφθάσεν ἐδῶ καί ὁ Ἀρμάτης Γεωρ-γάκης, μιχμαντάρης τοῦ ἄσπερίου τῆς Κρα-γιόδας, ὅστις ἤλθεν εἰς ἐμένα, ἀμὲν δεσπέρη, νὰ τὸν βοηθήσω, διατὶ δὲν τὸν ἔμεινεν ζαχερές ἐκεῖ παρὰ διὰ τέσσαρας ἡμέρας, ἐπειδὴ μῆτε ἀπὸ Γκιργκιοδον δὲν τὸν ἤλθε ζαχερές, μῆτε ἀπὸ Ζιμνίτζα, καί ἔμεινεν ἐκστατικὸς ἔλαδεν ἀπὸ τὸν Παρασκευᾶν 50 κοιλὰ, μὰ τί ἐκατά-λαδεν; Καταγίνομαι λοιπὸν νὰ τὸν ἀλιβερεθίσω ὁ δοῦλός της μερικὸν ζαχερέ ἀπὸ τὸν πασάν, καί νὰ εἰδῶ τὸ δράδι τί ἔχω νὰ κάμω. ἔχει ἐδῶ αὐτὸς ὡς χίλια γρόσια, παρακαλεῖ ὅμως νὰ τὸν προφθάσῃ ζαχερέν, καί, ἂν εὖρη εὐ-λογον, ἄς γράψῃ τὸ ὕψος της τὸν ὕψηλότα-τον πασάν νὰ τὸν δώσῃ ἀπὸ τὸν ζαχερέν ὅπου ἔχει νὰ πέμψῃ εἰς Βιδήνι καί Φιλουρδία, καί

jos spre Moldova, nu l-a lăsat în Țara-Românească begul; de acum, doamne, e rândul d-voastră, și, de ar da Dumnezeu, cu mijloacele și norocul și *curajul* begului, se poate să luați Ardealul, atâta bucurie și curaj au luat, că n'au știut când să-i iasă în față". Deocamdată, de oare ce s'a întâmplat uitare, și mehmendarul lui, luând de la prea-înălțatul Pașă ideia că el, Pașa, o să treacă de la Sîstov, de unde era să vie aici, și de aici a mers acolo, să păzească la Zimnicea, dar Pașa de aici, care are nevoie de 80 de care cu boi, nu avea cu ce să iasă, deci îndată robul Tău m'am îndemnat și am făcut două volnicii de-ale mele, cu o poruncă deocamdată una la căpitanul de Uda și la zapeiul plășii și la cinci pârcălabi din județul Oltului, la satele de prin prejur, ca să-mi trimeată cinzeci de care cu boi până mâni la amiazi aici în față, și alta la căpitanul de Piatra și la zapeiu ca să vie și de la cele din jurul Teleormanului alte patruzeci de care, și am trimis pe capu-chehaie la Piatra, ca să-mi aducă și căruțele și să facă și un conac el însuși acolo, cu scrisoarea mea, orânduiești pentru cele cu putință, și aștept să vie carele azi, și să trec și pe Pașă și oastea turcească în față. La aceasta m'am gândit, și am pus în mișcare și, de aș fi ascultat, am trimis de ieri dimineață ca să vie și mehmendarul aici, poate să-i scot azi de aici, și mehmendarul îi va afla și pe stradă, căci de la Piatra merg spre Zimnicea. Mult a fost lăudată înălțimea Ta pentru credință, osteneți, vitejie și celelalte.

Azi a sosit aici și Armașul Iordachi, mehmendar al oștii turcești a Craiovei, care a venit la mine, cu aman, să-l ajut, pentru că nu i-a rămas zahereă acolo decât pe patru zile, căci nici de la Giurgiu nu i-a venit zahereă, nici de la Zimnicea, și a rămas uimit; a luat de la Parachevâ 50 de chile, dar ce a luat? Ci caut să-i află eu, robul Tău, ceva zahereă de la Pașă și să văd deseară ce să fac; el are aici la o mie de groși, dar se roagă să i se dea zahereă, și, dacă affi potrivit, să scrii înălțimea Ta prea-înălțatului Pașă să-i dea din zahereaua care e să o trimeată la Vidin și la Florentin și-l affă înălțimea Ta acolo, din județele

τὸν προφθάνει τὸ Ὑψος της ἐκεῖ, ἀπὸ της Κραγιώδας τὰ κατηλίαια. Σὰν εἵγη τὸ νέον σιτάρι, θέλω ὁμιλήσαι καὶ ὁ δοῦλός της καὶ νὰ εἶδῶ τί ἀπάντησιν λαμβάνω. Ἄς γένῃ χιμῆτι, ἐφέντιμ, διὰ νὰ μὴν εὔρη πρόφασιν τὸ στράτευμα. Τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη θεόθεν εἶεν πάμπολλα καὶ πανευδαίμονα.

αψπῆ, Ἰουλιου Θ'.

Τῆς Ὑπετέρας θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος εὐτελέστατος δοῦλος

Ἰωάννης.

Craiovei. Și, când va ieși noul grâu, voi vorbi și robul Tău, și să văd ce răspuns ieau. Să se facă, Doamne, cu plăcere, ca să nu aște prilej de plângere oastea. Iar prea-străluciții Tăi ani fie de la Dumnezeu foarte mulți și cu totul fericiți.

1788, Iunie 9.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-umil rob.

Ioan.

CCLXI.

Păharnicul Hurmuzachi către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre sosirea la Dunăre a lui Manole-Vodă.

Nicopol,
1788,
11 Iunie.

Ὑψηλότητέ μοι Αὐθέντα,

† Δὲν ἔλειψα διὰ τοῦ παρόντος μου δουλικοῦ νὰ εἰδοποιήσω τῷ Ὑψει της ὅτι ἐχθὲς ἦλθεν Τάταρος τοῦ ὑψηλοτάτου συναδελφου της, Μανουήλ-Βοσνόνδα μὲ γράμματα πρὸς τὸν ὑψηλότατον Σελήμ-πασάν, σήμερον δὲ αὖθις ἦλθεν ἔνας ἱεζ-τζοχαδάρης του, ὁμοίως μὲ γράμματα. Ὁ ὁποῖος συνάδελφός της εἶχε σκοπὸν νὰ ἀπεράσῃ ἀπὸ Συστόβι διὰ νὰ ἔλθῃ πρὸς τὸ Ὑψος της· ὁ ὑψηλότατος ὅμως Σελήμ-πασάς ἔγραψε πρὸς αὐτὸν νὰ ἀπεράσῃ ἐντεῦθεν, ἀπὸ Νικάπολιν. Ὅθεν δὲν ἔλειψα κατὰ τὸ δουλικόν μου χρέος νὰ δώσω τὴν εἰδησιν τῷ Ὑψει της. Ταῦτα μὲν δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα ἔτη τοῦ Ὑψους της εἴησαν θεόθεν ὅτι πλείστα, ὅγιενά τε καὶ πανευδαίμον-νέστατα.

αψπῆψ, Ἰουλιου ια' η, Νικάπολιν.

Τῆς Ὑπετέρας θεοφρουρήτου Ὑψους της ἐλάχιτος δοῦλος

X[ou]p[ou]ζάκης Παχάρνικος.

Prea-înălțate Doamne al meu,

† N'am lipsit prin aceasta supusă a mea să înștiințez pe Înălțimea Ta că ieri a venit un Tatar al prea-înălțatului confrate al Tău, Manuîl Voevod, cu scrisoare către prea-înălțatul Selim-Pașa, azi iar a venit un ici-ciohodar al lui, tot cu scrisori. Care confrate al Tău avea de gând să treacă de la Siștov, să vie către Înălțimea Ta; dar prea-înălțatul Selim-Pașa i-a scris să treacă de aici, de la Nicopol. Deci n'am lipsit după datoria mea de rob să dau de știre Înălțimii Tale. Acestea cu supunere, iar anii Înălțimii Tale fie de la Dumnezeu cât de mulți, sănătoși și foarte fericiți.

1788, Iunie 11, Nicopol.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-mic rob.

H[u]r[m]uzachi Păharnicul.

CCLXII.

Bimbașa Ismail-aga Belinașoglu către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre o comandă de șele, cu un postscript al lui Hurmuzachi despre venirea lui Manole-Vodă.

1788,
12 Iunie.

Ὑψηλότητέ μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὸ ταπεινὸν μοι ταπεινῶς ἀναφέρω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψει της ὅτι, μὲ τὸ νὰ ἐπρόσταξεν τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της, στέλλοντας καὶ τζοχαντάρην εἰς τὸν βοσβόνδα τοῦ Σιστοβίου καὶ καθή, διὰ νὰ προφθάσουν διακρίσει ἡ τριακόσια σαμάρια πρὸς τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της, εἰρισκόμενος ὁ δοῦλός της, γ' Ποστέλνι-

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Cu smerita mea (scrisoare) umil aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că, de oare ce a orânduit Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită, trimetând și ciohodar către voevoda din Siștov și către eadiu, ca să aducă două sute și trei sute șele la Înălțimea Ta păzită de Dumnezeu,

κος, εἰς Σιστώδι διὰ κριθάρι τοῦ ἀσκαρίου
ὁποῦ ἐπέρασεν διὰ τὰ αὐτῶθι, καί, βλέπωντας
τὸν τζοχανδάρην ὁποῦ κάθεται δίχως νὰ τοῦ
κάμουν κἄμμίαν δουλιάν, εὐθὺς ἐπῆγεν ὁ δοῦ-
λός της γ' Ποστέλνικος εἰς τὸν Μουσταφά-
ἀγά Μπεσλ' ὄγλου καὶ ἔκραξεν τέσσερης σαμαρ-
τζίδαις ὁποῦ εὐρίσκονται εἰς Σιστώδι, καὶ τοὺς
ἔδωσεν πέη, καὶ εἰς κἄμμίαν δεκαργιὰ ἡμέρας
προφθάνουν κἄμμίαν ὀγδοηνταριά σαμάρι, καὶ
τὰ στέλλομεν ὁμοίως ἔστειλεν καὶ εἰς Τοῦρνοδον,
ὅσα εὐρουν καὶ ἐκεῖ νὰ τὰ πάρουν, καὶ θέλει
τελειωθῇ ἡ ὑψηλὴ προσταγὴ της· καὶ ὁ ἴδιος
τζοχανδάρης θέλει τῆς ἀναφέρει ἐκ στομάτος
τὴν ἐπιμελίαν ὁποῦ ἔκαμιν ὁ βοσβόνδας καὶ
ὁ καθὼς εἰς τὴν ὑψηλὴν προσταγὴν της.

1788, Ἰουνίου 12.

Τῆς Ὑπεστέρας Ὑψηλότητος

ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος

Μπέμπαςης Ἰσμαήλ-ἀγάς

Μπεληνάσογλου.

(Pecete turcească cu cerneală.)

Τώρα ἦλθεν ἕνας Τάταρης καὶ εἶπεν πῶς
ἦλθεν ὁ ὑψηλότατος Μανὸλ Βοσβόνδας εἰς
Νικόπολιν· καὶ ἰδοὺ ὁποῦ ταπεινὸς τὸ ἀνα-
φέρομεν τῷ θεωροϋρήτῳ Ὑψι της, εἰ μὲν
καὶ ἔλθῃ ἀπὸ τὰ μέρη τὰ ἐδικὰ μας, μὲ τί
τρόπον νὰ προσφερθῶ, καὶ ὁ δοῦλός της
γ' Ποστέλνικος. Καὶ ἤτις εἶναι ἡ ὑψηλὴ προ-
σταγὴ της.

(Pe dos, pecete de ceară roșie.)

aflându-se robul Tău, al treilea Postelnic,
la Siștov pentru orzul oștirii care a tre-
cut pe aici și văzând pe cîohodar că stă
fără a-i face vre-o slujbă, îndată a mers
robul Tău al treilea Postelnic la Mustafă-
aga Beșlioglu și a cerut patru samargii
(șelari) cari se află la Siștov, și li-a dat
arvună, și în vre-o zece zile vin vre-o
optzeci de șele, și le trimetem; tot așa
trimetem și la Târnova, căte se află și
acolo să le iea, și se va împlini înalta-Ți
poruncă; și însuși cîohodarul Îți va spune
dîn gură ce grijă au avut voevoda și
cadinul pentru înalta-Ți poruncă.

1788, Iunie 12.

Al Înălțîmii Tale

supus și prea-mîc

Bimbașa Ismail-aga

Belinașoglu.

Acum a venit un Tatar și a spus că a
venit prea-înălțatul Manole Voevod la
Nicolopol; și iată că smerit o aducem înain-
tea Înălțîmii Tale de Dumnezeu păzite
pentru ea, și dacă ar veni din părțile
noastre, cu ce echipă să ne purtăm, și robul
Tău, al treilea Postelnic. Și care e înalta
poruncă a Ta.

CCLXIII.

1788,
17 Iunie.

Vlad Medelnicerul către Marele Clucer Constantin Baratov, despre nevoia
de orz.

Τὴν Εὐγενεῖαν της, ἄρχον Κλοτζάρι, ταπεινὸς
προσκυνῶ,

† Φανερόνω τῇ Εὐγενεῖαν αὐτῆς ὅτι κριθάρι
δὲν ἔχομεν· αὐρίον ἂν μᾶς φθάξῃ, εἰ δὲ με-
θαύριον, δεῖμεθέ· καὶ δὲν ἡξήσω τί θέλει κά-
μεν. Καὶ πρέπη νὰ γράψῃ ἡ Εὐγενεῖα της
εἰς τὸν ὑψηλότατον Αἰθέντη καὶ τὸν ἄρχοντα
Βιστιάρην ὅτι ἐδῶ πιγένη τὴν ἡμέραν ὁπὲρ
τὰ 60 κηλὰ, ξεχωριστὰ ὁ μανθὲς ὁποῦ γίνεται
της Γαλουμίτζας κριθάρι ὁποῦ ἐστάλθη αὐτοῦ
114 κηλὰ καὶ εἰς τὴν Κήμπινα 50 κηλὰ.
Βλέπω ὅτι γράφει ἡ Εὐγενεῖα της τὸν ἄρχον
ἡσπράδνικον διὰ νὰ σταλθῇ αὐτοῦ κριθάρι,
καὶ ἐγὼ στέκομαι παρομένος ὅτι δὲν θέλει μᾶς
ἔλθῃ κριθάρι καὶ δὲν ἡξήσω τί θέλει κάμω,
ὅτι ἡ ἀγάδες ὄλου ἐτοίγας γιμεύουν εἰς τὸ

Dumitale boierule Clucer cu smerenie mă
înechin.

† Arăt dumitale că orz n'avem: mâini
să ni sosească, iar, dacă poimâne, nu se
poate; și nu știu ce vom face. Și trebuie să
scrii dumneata către prea-înălțatul Domn
și dumnealui Vistierul că aici trebuiesc
zilnic peste 60 de chile, afară de afaecrea
ce se face cu orzul Ialomitei care s'a
trimesc; aici 114 chile și la Câmpina 50
de chile. Văd că scrii dumneata dumisale
ispravnicului ca să se trimeată aici orz,
și eu stau înghețat că nu ni va veni
orzul și nu știu ce voi face, de oare ce
agalele cantă toată pricina la pâne, că e
neagră, și o duc rău; ieri și azi s'au ri-

φωμῇ, ὅτι εἶναι ἐσμέρικον, καὶ τραδῶ τὰ θύματα· ἐχθὲς καὶ σήμερον σιλόθικαν ζουρλόμην κα-
ταπάνο μας, γιρέδουν φωμῇ χάσιον σάν τοῦ
Βουκουρεστίου, ἐαρέθικαν καὶ γιρέδουν ὅλου
ἐτοίας. Ἐξάνά ἐγραψα τῇ Εὐγενείᾳ τῆς ὁποῦ
νὰ γένῃ τζαρές, καθὼς ἐκάμαται εἰς τὴν Κήμ-
πινα, νὰ ξεπευθοῦν τὰ ταῖνια τὸν ἀγάδων ὁποῦ
δὲν ἔχουν ἀνθρώπους, ὅτι γίνεται μεγάλη φθορά
εἰς τὸν ζαχαρέν, ὅτι τὸ τρήτω μέρως τὸν ἀ-
φίνουν μανδῆ· δέκα μπαϊράκια δηλαδὴ ἀγά-
δες ἀσκήρη δὲν ἔχουν μὲ τελειότητα καὶ σιλό-
νουν τὸ φωμῇ καὶ τὸ πωλοῦν εἰς τὰ παζά-
ρια ἐδῶ καὶ εἰς τὰ τριγυρινὰ διὰ περισότερον
κέρδος τοὺς, καὶ, ἂν δὲν γένῃ τζαρές νὰ ξε-
πευθοῦν, θέλει ἔλθῃ κερὸς νὰ μὴν ἔχομεν νὰ
τοὺς προφθάξωμεν· οὗτος κάμνουν καὶ τὸ κρι-
θάρη. Καὶ μένω.

[17]88, Ἰουνίου 17.

Τῆς Εὐγενείας τῆς ταπεινῆς καὶ δοῦλος
Βλά[δος] Μεδελ.

Μπέι μου, μὴν μὲ ξεχνάς, στίλς με ραβ.
διὰ τὰ 100 γρόσια καὶ βαδάση διὰ τὰ πρό-
δατα ὁποῦ ἐστία, καὶ τὸν τζομπάνον νὰ τοῦ
δοθῇ ὁρόμον νὰ ἔλθῃ, ὅτι δὲν ἔχει ποῖος νὰ
φιλάξῃ τὰ πρόδατα.

(V^o.) Τῷ εὐγενεστάτῳ ἀρχοντὶ πρώτῳ Με-
γάλῳ Κλοτζάρι κυρίῳ Κωνσταντίνῳ Μπερατόδ,
προσκυνητικῶς.

(Pecete ruptă.)

dicat cu tulburare asupra mea, cer pâne
albă ca a Bucureștilor, s'au supărat și
caută tot priedini. Încă odată ți-am scris
dumitale să se facă un chip, cum ați fă-
cut la Cămpina, ca să se reducă tainurile
agalelor cari n'au oameni, căci se face
mare pagubă la zahereă, de vreme ce
a treia parte lasă lucrul; adevă zece
steaguri ale agalelor n'au oaste deplină
și scot pânea și o vând prin târguri aici
și prin prejur pentru mai marele câștig
al lor, și, dacă nu se află chip să fie re-
duse, o să vie vremea să nu avem cu
ce să-i slujim; așa fac și cu orzul. Și
rămân

[17]88, Iunie 17.

Al dumitale supus și rob

Vlad Medelnicerul

Stăpâne al mieu, nu mă uita, trime-
te-mi răvaș pentru cei 110 de groși și
răvaș pentru oile ce am trimis și cioba-
nului să i se dea drumul să vie, căci
n'are cine păzi oile.

(V^o.) Prea-nobilului dumisale fostul Mare
Clucer, dumnealui Constantin Baratov, cu
supunere.

CCLXIV.

Gheorghe Armașul și Alexe Armașul către Clucerul Constantin Baratov,
despre lipsa de orz pentru tainuri.

1788,
17 Iunie.

Τῇ Εὐγενείᾳ τῆς ταπεινῆς προσκυνούμεν.

† Τὸ γράμμα τῆς ἐλάθωμεν, καὶ διὰ τὰ
τριῶν πενήντα κοιλὰ κρηθάρη ὁποῦ μᾶς
ἦλθαν, ἐκ τῶν ὁποίων 114 κοιλὰ σᾶς ἐστάλ-
θησαν αὐτοῦ, εἰς Βαλένη, καὶ 50 κοιλὰ ἐστάλ-
θησαν εἰς Κίμπινα, καὶ τὰ 186 κοιλὰ ἐξε-
φορτώθησαν ἐδῶ εἰς Πλοέστι· ὅθεν μᾶς γράφει
ἡ Εὐγενεία τῆς νὰ τῆς προφθάξωμεν καὶ ἄλλο
κρηθάρη τὸ ὀγλυγοώτερον. Μὲ τὴ νὰ δίδεται
ἀπὸ τόσα κοιλὰ τὴν ἡμέραν, καὶ ἡμᾶς μᾶς
ἐρανέρωσεν ὁ μισθ. Λούπας ὅτι ἀπὸ 70
κοιλὰ δίδει τὴν ἡμέραν ταῖνᾳ, ὁποῦ, κατὰ
τὴν σοῦμαν ὁποῦ ἔχομεν, μάλιστα φθάνει δύο
ἡμερὸν ταῖνῃ, ἃς στοχασθῇ ληπὴν ἡ Εὐγε-
νεῖα τῆς ὅτι τὸ σελέστη ὁποῦ ἔχεται αὐτοῦ
διὰ τὸ κρηθάρη τὸ ἔχομεν καὶ οἱμοῖς ἐδῶ, καὶ

Dumitale cu smerenie ne închinăm.

† Scrisoarea ta am luat-o și [am a-
flat] pentru cele trei sute cincizeci de
chile de orz care ni-au venit, din
care 114 chile ți s'au trimis aici, la
Văleni, și 50 de chile s'au trimis la
Cămpina, și cele 186 de chile s'au des-
cărcat aici la Ploesti; pentru care-mi
scrii dumneata să-ți procurăm și alt orz
cât mai iute. Dându-se atâtea chile pe
zi, și nouă ni-au spus Medelnicerul
Lupa că din 70 de chile dă zilnic tai-
nul, care, după suma ce avem, abia ține
două zile tainul, gândește-te însă dumneata
că greutatea ce aveți acolo pentru orz o
avem și noi aici, și ce să fac cu frigul

τί νά κάμῃ ὁ κρίγιος τὸν παγωμένον, ἀποροῦ-
μεν καὶ οἱμοῖς τί νά κάμωμεν, καὶ μένωμεν
[17]88, Ἰουνίου 17.

Τῆς Εὐγενείας τῆς ταπηνοῖ δοῦλοι

Γεώργιος Ἀρμάσης,

Ἀλέξι Ἀρμάσης.

Διὰ τὸ κρηθάρει ὁποῦ σιντόχαμεν ὅτι εἰ-
ρίσκαται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, εἰσίντοχα μὲ τὸν σίν-
τροφόν μου ἄρχον Ἀρμάσης Ἀλέξιος: μὲ ὅπο-
σ[γῆ]θαι ὅτι θέλη περιπατήσῃ καὶ ὅτι προσό-
της εὔρει σὰς φανερώνῃ.

(V^o;) Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχωντι πρώην Με-
γάλη Κλουτζιάρι, κυρίῳ, κυρίῳ Κωνσταντίνῳ
Μπαρικόβ, προσκυνητῶς.

(Pecete peste hârtie.)

și înghețul! nu știm nici noi ce face, și
rămânem

[17]88, Iunie 17.

ai dumitale supuși robi

Gheorghe Armașul,

Alexe Armașul.

Pentru orzul care am vorbit că se
află aici și acolo, am vorbit [și] cu tova-
rășul meu dumnealui Armașul Alexe: mi-a
făgăduit că va cerceta și ce câtimi va afla
și-o va arăta.

(V^o;) Prea-nobilului boier fost Mare
Clucer, dumnealui domnul Constantin Ba-
rator, cu supunere.

CCLXV.

1788,
19 Iunie.

Nichita Ibrictarul către Nicolac-Vodă Mavrogheni, despre o ciocnire cu
Turci prădalnici.

Υψηλότης ἡμῶν Αὐθέντα,

† Δουλικῶς φανερόνῳ τοῦ θεοφρουρήτου
Υφους τῆς, ὅτι ἐδιόρησεν ὁ ἄρχον Κουλου-
τζήσης σαρσασέρης καὶ ὁ Χαζή-Ὁμέρ-ἀγᾶς
σαρσασέρης τὸν Μεῖμετ πουλούκπαςη διὰ
κῆρ-σερδάρη μαζή μὲ τὸν Γεόργι πολκόνι-
κον διὰ νά πάγουν νά κατσοῦσιν τὸν ῥαγιά
ἀπὸ πᾶν μὲ τὸ αὐθεντικόν τῆς γράμματος· οἱ
ὅποιοι εὐγῆκαν ἔξω διὰ νά γυρίσουν τὰ χω-
ρηά, ὁποῦ νά μὴν ἀφῆσουν τοὺς ἀσκερλῆδες
διὰ νά πιράξουν τὸν ῥαγιά, καὶ, πηγινάμενοι
εἰς ἓνα χωρίον ὀνόματι Τζήντα, καὶ εὐρήκαν
ἐκεῖ μερικὰ νεφέρια, τὰ ὅποια νεφέρια ἔκαμαν
τὰ ἀνιάτα: ἐπάτισαν εἰς τοῦ ἄρχον Καμαράση
τὸ σπήτι τοῦ Ἀποστολάκη, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ
Δημητράκη Τουρνάβιτη, καὶ τοῦ ἐτζάκισαν ἓνα
σαντοῦκι, μὴν μπάτισκα καὶ ἓνα ῥαντισάνη.
λοιπόν, πηγινάμενος ὁ Μεῖμετ πουλούκπαςης
διὰ νά τοὺς συντήξει, ἄρχισαν εὐθὺς κατα-
πάνο τοὺς νά τοὺς κτυποῦν· βλέποντας καὶ ὁ
Μεῖμετ πουλούκπαςης, καὶ ἄρχισαν καὶ αὐτου-
νοῦ τὰ νεφερία του νά τοὺς κτυποῦν· ὁ ὅποιος
Μεῖμετ πουλούκπαςης ἦττον μὲ δεκ(ρ)ατρήα
νεφέρια, ἐπειδὴ τὰ ἄλλα νεφέρια ἦττον ἀπὸ
τὰς ἄλλας μερεῖες, καὶ, κτηπόντας ἓνας ὅπερ
τοῦ ἄλλου, ἐλαβόθησαν ἀπὸ τοῦ Μεῖμετ που-
λούκπαςη τρία νεφέρια καὶ ἓνα ἀπὸ τοῦ
μπήμπαςη καὶ τὸ ἓνα νεφέρι τοῦ κῆρ-σερ-
δάρει ἐσκοτώθησαν ὁμοῦ, καὶ τὸ ἄλλο του
ἐλαβόθηκα, καὶ ἀπὸ ἐκείνους ἐσκοτώθησαν, καὶ
ἐπιασαν καὶ πέντε νεφέρια καὶ τοὺς ἔχουν
σφαλισμένους.

Prea-înălțate Doamne al nostru,

† Cu supunere arăt Înălțimii Tale
păzite de Dumnezeu că a orânduit dum-
nealui Clucerul serascher și Hagî-Omer
aga serascherul pe Meimet bulucbașa
drept căre-serdar împreună cu Gheorghe
polcovnicul ca să meargă să coboare
raiaua de sus cu serisoarea Ta dom-
nească; și cari au mers afară ca să
cerceteze satele, ca să nu lase pe os-
tașii turci să încerce raiaua, și, mer-
gând la un sat anume Țintea, și au
găsit acolo câțiva neferi, cari neferi au
făcut cele rele: au mers la casa dum-
nealui Cămărașului Apostolachi, fratele
lui Dimitrachi Turnavitul, și i-au luat
o ladă, o *batișcă* (*sic*) și o natișancă
(?); apoi, mergând Meimet bulucbașa ca
să-i întâmpine, au început îndată asupra
lor să-i lovească; văzând și Meimet
bulucbașa, au început și neferii lui să-i
lovească: și acel Meimet bulucbașa era
cu treisprezece neferi, căci ceilalți neferi
erau din alte părți, și, lovindu-se unii
pe alții, s'au rănit de Meimet bulucbașa
trei neferi și unul de la bimbașa și un
nefer al lui căre-serdar încă s'au ucis, și
calul lui s'a luat, și de la dâșșii s'au
ucis, și au prins și cinci neferi și-i țin
închiși.

Καὶ ἐγράφαμεν καὶ εἰς τὸ Βαλέναι, εἰς τοὺς
σερασκέρηδες, τὸ πῶς ἀκολούθησε. Διὰ τοῦτο
δὲν ἔληψα νὰ φανερώσω τοῦ Ὑψου τῆς καὶ
ὅτι εἶναι ἡ πανέκλαυπρος προσταγή της.

1788, Ἰουνίου 19.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψου τῆς
ὁ κατὰ πάντα δοῦλος

Νικητάς Πιπρικτάρης.

Și am scris și la Văleni, la serascheri,
cum a urmat. Pentru aceea n'am lipsit să
o arăt înălțimii Tale, și ce va fi prea-
strălucita-Ți poruncă.

1788, Iunie 19.

Al înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
întru toate rob.

Nichita Ibrictarul.

CCLXVI.

Gheorghe polcovnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre coborârea
satelor din munte, sălbătăciile Turcilor de la Ploești și Văleni, cari s'au luat la
luptă și cu dânsul.

1788,
19 Iunie.

Ὑψηλότης ἡμῶν Αὐθέντα,

† Δουλικῶς φανερόν τοι Θεοφρουρήτου
Ὑψος τῆς ὅτι ὁ ἄρχων Κλουτζιάρης σαρ-
σκήρης καὶ ὁ Χατζή-Ὀμερ-ἄγας σαρσκήρης
ἀπὸ Βαλέναι μὲ διόρησαν μὲ τὸν Μεχμέτ
πουλούπασι κάρ-σερδάρη διὰ νὰ πηγένο νὰ
κατεσάτομεν τὰ χοριά ὅπου εἶναι φευγάτη.
Ἄμὰ τῇ ὄψεσιν, Αὐθέντα μου, σὺν τοῖς κα-
τεβάζοις, καὶ τοῖς πηιάνον ἡ Τοῦρκη, καὶ τοὺς
ἐγχεμνῶνον, καὶ ἐνδροπιάζον καὶ τῆς γυνέκεις
τούς καὶ τὰ κορυήτεια τούς ἡ Τοῦρκη ὅπου
φεύγουν ἀπὸ Πλοέστη καὶ ἀπὸ Βαλέναι καὶ
περπατοῦν ἀπὸ χωριὸν σὲ χωριὸν καὶ κάρνον
τὰ ἀνίατα. Ὑψηλότης ἡμῶν Αὐθέντα, ἐχτὲς
ἐπείταν καμὴν τριανταριά Τοῦρκη εἰς ἓνα
χωριὸν ὀνομαζώμενο Τζήντια, καὶ ἀνέδεικνεν εἰς
τὸ σπήτι τοῦ Καμαράση τοῦ Ἀποστολάκη
Τουρναδέστη, καὶ ἴδραν ἓνα σηνοδοῦκη, καὶ τὸ
ἐτσάκησαν, καὶ πήραν ὅτι εἶταν μέσα, καὶ μίαν
πούτη καὶ τὴν κομάτισαν ἐκείνησαν καὶ
ἐκατέστησαν εἰς τὰ ἀμπέλια, καὶ ὅσης πήμ-
ναιτες καὶ ἂν ὄρηκαν σφ[α]λισμένους, ταῖς
ἐτσάκησαν, καὶ πείραν ὅτι καὶ ἂν εὐρήκαν
τὸν Βλαχόν, καὶ ἐπεισαν ἓνα κορυήτση καὶ
τὸ ἐνδροπίασαν ὅλοι, καὶ τῶραν κηνηγέσθη νὰ
ἀποθάνη τὸ κορυήτση. Ὑψηλότης μὴ Αὐθέντα,
περὶ ὧν καὶ ἡμῶν ἀπὸ τὸ χωριὸν, ἔτρεξαν ἡ
Βλάχη κλέοντας ὑπὸς μας καὶ λέγοντας „ἀπὸ
τὰ ἐχτὲς κἀθόντες καμὴν τριανταριά Τοῦρκη
ἐδῶ εἰς τὰ ἀμπέλια, καὶ μᾶς ἀράνισαν“. Πη-
γόνοντας καὶ ἐμῶν διὰ νὰ κητᾶτομε τῇ ἄν-
θρωποι εἶναι, καὶ, ὅτι πήγαμεν κοντά τους,
πρήχοι νὰ τοὺς ῥατῆτομε, ἐστήκατον τὰ του-
πέκιά τους καὶ ἀρχήνισαν διὰ νὰ μᾶς χοη-
ποῦν, καὶ ἐχθηπήσαν πάντες ἄνθρωποι καὶ ἓνα
ἄλλογον, ἡ δὲ ὁ ἓνας ἄνθρωπος ἀπόθανε, ἡ μὲν
ἡ τέσσαρες ζοῦν: ἡ τρῆς τοῦ Μεχμέτ που-
λούπασι καὶ ἓνας δηγὸς μου καὶ ἓνας τοῦ

Prea înălțate Doamne al nostru,

† Cu supunere arăt de Dumnezeu pă-
zitei Tale înălțimi că dumnealui Clu-
cerul serascher și Hagî-Omer-Aga se-
rascherul de la Văleni m'au orânduit
cu Mehmet bulucbașa căre-serdar ca să
merg să coborâm satele ce erau fugare.
Dar ce folos, Doamne al meu, că-i
coborâm, și-i prind Turcii, și-i desbracă,
și necinstesc și femeile lor și copilele
lor Turcii ce fug de la Ploești și
de la Văleni și rătăcesc din sat în
sat și fac rele? Prea-înălțate Doamne
al nostru, ieri au mers cam treizeci
de Turci la un sat anume Țintea, și
s'au dus la casa Cămărașului Apos-
tolachi Turnavitul, și au găsit o ladă,
și au luat-o, și au luat ce era în ea,
și o bute și au sfărâmat-o; au plecat
și s'au coborât la vîi și câte pivniți
au găsit lăcătuite, le-au stricat, și au luat
ce au găsit de-ale Românilor, și au
prins și o copilă și au necinstit-o
toți, și acum se stă să moară copila.
Prea-înălțate Doamne al meu, mer-
gând și noi din sat, au venit Ro-
mânii plângând înaintea noastră și
spuind „că de ieri stau vre-o treizeci
de Turci aici în vîi și ne-au pră-
pădit“. Mergând și noi ca să cău-
tăm ce oameni sînt, și, cînd am venit
lîngă ei, înainte de a-i întreba, au
scos puștile lor și au început a ne
lovi, și s'au rănit cinci oameni și
un cal, și un om a murit, cei patru
trăiesc: cei trei ai lui Mehmet buluc-
bașa și unul al meu și unul al lui
bimbașa, căci ni dăduse zece neferi

μπήνπασι, ἐπηδείτης μᾶς ἔχη δώση δέκα νε-
φέρικ μαζή μας ὁ ἄρχον μπήνπασις, καὶ ἐ-
πάσαμεν πέντε ὀνομάτη Τοῦρκη ζουντανεῖ,
καὶ τοὺς πείραμε τὰ ἄρματα τοὺς, καὶ τοὺς
ἐφέραμεν εἰς τοῦ μπήνπασι καὶ τοὺς ἐσφαλί-
σαμεν. Ἐπειδὴ εἶταν ἀπὸ Βαλένι, ἐστήλαμε
γράμμα εἰς τὸ Χατζή-Ἰμέρ-ἀγά, καὶ μᾶς
ἔστηλε γράμμα ὅτι δῆχος νὰ ἔχουν δηκόν
του τσεκρὲ δὲν εἶναι ἀσκέρη δηκὸ του, καὶ
ὅποιον καὶ ἂν πιάσουν, ὅτι θέλουν ἄς τὸν κά-
μουν. Ὑψηλότατέ μη Αὐθέντα, παρακαλοῦμε
τὸ Ὑψος της ὅτι νὰ μᾶς σταλθῇ καμία προ-
σταγή αὐτουνοὺς τοὺς φευγάτους ὅπου περ-
πατοῦν μπηλοῦκια-μπηλοῦκια ἀπὸ ἤκοσι καὶ
ἀπὸ τριάντα καὶ ξηγημῶνουν τὰ χοριά, καὶ
παρακαλοῦμε τὸ Ὑψος της διὰ ἐκείνους ὅπου
ἐναντιόνοντε νὰ ἔχομε τὴν ἄδιαν διὰ νὰ τοὺς
χθημποῦμεν καὶ ἡμῆς. Καὶ ὅτι εἶναι ἡ προ-
ταγὴ της.

1788, Ἰουνίου 19.

Τῆς Ὑμετέρας θεοφρουρήτου Ὑψος της ἐ-
λάχιστος δοῦλος

Γεώργιος Πολκόδνικος.

eu noi dumnealui bimbaşa şi am prins
cinci cu numele Turci, vii, şi li-am luat
armele, şi i-am dus la bimbaşa şi i-a
îochis. De oare ce erau de la Văleni,
am trimis scrisoare la Hagi-Omer-aga,
şi ni-a trimis scrisoare că fără să aibă
teşcherea de la el nu sânt ostaşi ai lui,
şi pe care-l prind, să facă orice vreau
cu el. Prea-înălţate Doamne, rugăm pe
Înălţimea Ta să ni se trimeată vre-o
poruncă privitor la acei fugari cari stră-
bat buluc-buluc către douăzeci şi treizeci şi
despoaie satele, şi rugăm pe Înălţimea
Ta ca pe aceia ce se împotrivesc să
avem voie a-i lovi şi noi. Şi ce o po-
runca Ta.

1788, Iunie 19.

Al Înălţimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mie rob

Gheorghe Polcovnicul.

CCLXVII.

1788,
26 Iunie.

Nichita Ibrictarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre prădăciunile
Turcilor sosiţi şi nevoia de zahereă.

Ὑψολότατέ μοι Αὐθέντα,

† Δουλικῶς ἀναφέρω τῷ Ὑψος της ὅτι,
ἐρχόμενος ἐδὼ ὁ Παυγουδιζωολός, τὴν πρώτην
βραδίᾳ ὅπου ἐφθασαι ἐδῶ μὲ τὸ ἀσκέρη του,
ἔκαμαν τὰ ἀνιάτα· μὲ ζητοῦν ἰέμη τέσσερες
ὀκάδες ῥήζη, βούτερω καὶ μέλη, διὼ ὁπῶς δὲν
εἶναι προσταγῆς παρὰ τοῦ Ὑψος της νὰ τοὺς
διδοῦν ταῖν αὐτὰ ὅπου ζητοῦν, καί, ἀνίσως
δὲν τοὺς δόσουν αὐτά, δὲν θέλουν σταθῇ εἰς
Κήμπηνα. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ τὸ Ὑψος της
νὰ ληπθῇ τὸν δοῦλο της, ὅπου νὰ τοὺς στή-
λεται ζαχερὲν ἀρκετόν, διατί, ἀνίσως καὶ δὲν
ἐρθῇ ζαερές, ἡμε χαμένος, ἐπειδὴ δὲν εἶναι
μήται εἰς Πλοέσσι ζαερές, διὰ νὰ σταλθῇ καὶ
ἐδῶ, καὶ οὕτω κἂν δύο ἡμερὸν ζαερὲν δὲν ἔ-
χομεν ἐδῶ εἰς Κήμπηνα, καθὼς θέλει σᾶς τὸ
φανερῶσαι καὶ ἐκ στόματός ὁ δοῦλος της,
ποστελνίτζελος μεῖμανδάρης, καὶ νὰ μὲ σταλθῇ
ὁ ζαερὲς ἥσση ἐδῶ εἰς Κήμπηνα, ἐπιδεῖ ἀ-
ληχοτήζεται εἰς Πλοέσσι καὶ δὲν μὲ τὸν στέ-
λουν, ἐπειδὴ ἔχουν σκοπὸ ὅλλοι ἢ ἀσχερλίδες
ὅπου εἶναι Πλοέσση διὰ νὰ ἔλθουν ἀπ' ἐδῶ, νὰ
κάμουν λουρούση. Διὰ τοῦτο, ὕψολότατέ μου
Αὐθέντα, νὰ σταλθῇ ἁμέσως ὁ ζαερὲς, διὰ

Prea înălţate Doamne al meu,

† Cu supunere aduc Înălţimii Tale că,
venind aici Pavgudizo-oglu, îndată ce
a sosit aici eu oastea sa, au făcut lucruri
rele: îmi cer patru poveri de ocale
orez, unt şi miere, pentru care nu e poruncă
de la Înălţimea Ta să li dăm tain acelea
ce le cer, şi, dacă nu li se dau cumva
acestea, nu vreau să steie la Cămpina. De
aceia rog pe Înălţimea Ta să-ţi fie milă
de robul Tău, ca să li se trimeată zahereă
destulă, de oare ce, dacă, poate, nu e zahereă,
sânt pierdut, căci nu e nici la Ploesti za-
hereă ca să se trimeată şi aici, şi nici pe
două zile n'avem zahereă aici, la Cămpina,
cun îţi va spune şi din gură robul Tău,
postelnicelul mehmiendar, şi să mi se
trimeată zahereaua de-a dreptul la Cămpina,
căci se opreşte la Ploesti şi nu mi-o tri-
mete, căci au de scop toţi ostaşii turci
cari sânt la Ploesti să vie de aici să
facă iuruş. De aceia, prea-Înălţate Doamne
al meu, să se trimeată nemijlocit zahe-
reaua, ca să nu aibă vre-o lipsă robul Tău.

νὰ μὴν κάμῃ οἱ δὲ δοῦλος τῆς κανόνα κουσοῦρη.
Διὰ τοῦτο δὲν ἔλειψα νὰ φανερώσω τὸ Ὑψος τῆς,
καὶ ὅτι εἶναι πανέκλαμπρος προσταγὴν τῆς.

1788, Ἰουνίου 26.

Τῆς Ὑπετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψος τῆς
ὁ καταπάντα δοῦλος τῆς

Νικήτας Ἱππρηκτάρης.

Pentru aceasta n'am lipsit s'o arăt Înălțimii Tale, și ce va fi prea strălucita-Ți poruncă.

1788, Iunie 26.

Al Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu
întru toate rob

Nichita Ibrictarul.

CCLXVIII.

Nichita Ibrictarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de a se trimite provizii Turcilor veniți la Câmpina.

1788,
27 Iunie.

Ὑψηλώτατε ἡμῶν Αὐθέντα,

† Δουλικῶς φανερώνω τὸ Θεοφρουρεῖτο Ὑψει τῆς ὅτι ἕως τὴν σήμερον τὰ ἀσκέρει μας τὸ ἐτζηβερδῆσαιμεν πολλὰ καλὰ, ἐρχόμενος ὅμως ὁ Μπαγκουτούς-ὀγλούς, μᾶς κάμνει πάλιν σκαλέτι διὰ ζαχαίρες, μᾶς γυρᾶει πρὸς τέσσαρες ὁκάδες καὶ ἑκατὼ δράμια τὸ κρηθάρι μὲ τὸ ζῆσι, ψωμὶ ἄσπρω καὶ πρόδατα παχὰ, δούτηρον καὶ ῥήζει, τὰ ὅποια δὲν εἶναι διορισμένα παρὰ τοῦ Ὑψους τῆς. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ, ὀψηλάτα[τέ] μοι Αὐθέντα, ὅπου νὰ ἐντοπλαχυστεῖ τὸν δοῦλον τῆς καὶ νὰ τοῦς σταλθῇ ζαχαίρες ἀρκετῶς ἐδῶ εἰς Κήμπινα, εἰσα ὅπου νὰ ἡμπορέσει ὁ δοῦλος τῆς νὰ ἐτζηβερδῆσαι τὸ ἀσκέρι, διὰ νὰ μὴν γένει κανόνα κουσοῦρη καὶ πέσει ὁ δοῦλος τῆς εἰς ὀργήν, ἐπειδὴ λέγει ὁ Μπαγκουτούς-ὀγλούς ὅτι, ἐὰν ἀνίσως καὶ δὲν τοῦ δῇδεται ἔτζι τὸ γεμεκλείκη του, δὲν κάθεται μὴν ὄρα, ἐπειδὴ λέγει ὅτι „ἐμεῖς ἔνα μ.παρὰ δὲν μ.πέρνομεν, μόνον διὰ ἕνα γεμεκλείκη“, λοιπὸν τὸ ζητοῦμεν καθὼς ἀνωτέρω φανερώνομεν. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ, Αὐθέντα [μου], ἀμέσως νὰ μὲ σταλθῇ ζαχαίρες εἰσα εἰς Κήμπινα. ὁμοῦ καὶ πρόδατα, ἐπειδὴ τὰ πρόδατά μας ἐτελείωσαν καὶ ἀγελᾶς δὲν θέλουν νὰ σφάζουν. Διὰ τοῦτο δὲν ἔλειψα νὰ φανερώσω τὸ Θεοφρουρήτω Ὑψει τῆς, καὶ ὅτι εἶναι ἡ πανέκλαμπρος προσταγὴ τῆς.

1788, Ἰουνίου 27.

Τῆς Ὑπετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψος τῆς ὁ
κατὰ πάντα δοῦλος

Νικήτας Ἱππρηκτάρης.

Prea-înălțate Doamne al nostru,

† Cu supunere arăt de Dumnezeu păzitei Tale Înălțimi că până azi oastea noastră turcească a învățit multe lucruri bune, dar, venind Bangudüz-oglu, ni face mare năcaz pentru zahereă, ni cere câte patru ocă și o sută de dramuri orzul cu cântar, pâine albă și oi grase, unt și orez, care nu sânt orânduie de Înălțimea Ta. Pentru aceea rog, prea-înălțate Doamne, să te milostivești de robul Țău și să ni trimieți zahereă destulă aici la Câmpina de-a dreptul, ca să poată mulțămi robul Țău oastea, ca să nu se facă vre-o lipsă și să cadă robul Țău la urgie, căci spune Bangudüz-oglu că, dacă poate nu i se dă cuiva astfel hrana lui, nu stă niciun ceas, de oare ce zice că „noi nu luăm nicio para, numai pentru o hrană“; deci o cerem cum arătăm mai sus. Pentru aceea rog, Doamne al meu, ca nemijlocit să mi se trimeată zahereă de-a dreptul la Câmpina, precum și oi, căci oile noastre s'au isprăvit și ei nu vreau să taie vaci. Pentru aceasta n'am lipsit a o arăta Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, și ce va fi porunca Ta strălucită.

1788, Iunie 27.

Al Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu
întru toate rob.

Nichita Ibrictarul.

CCLXIX.

Nichita Ibrictarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre banii pentru provizii.

1788,
28 Iunie.

Ὑψηλώτατε ἡμῶν Αὐθέντα,

† Δουλικῶς φανερώνω τοῦ Θεοφρουρήτου Ὑψους τῆς ὅτι ἔλαβον τὰ σταλθέντα γρόσια 2.000 διὰ νὰ ἀγοράζω τὸν ὅσον ζαχαίρες πε-

Prea-înălțate Doamne al nostru,

† Cu supunere arăt Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că am primit cei 2.000 de groși trimieși ca să cumpăr câtă zahereă

ρισύσι παρὰ τοὺς ἀσκερλήδεις μας, τὸ ὁποῖον θέλω ἀκολουθήσει ὡς καθὼς προστάζομαι παρὰ τοῦ Ὑψους της· τὸ ὁποῖον, Ἀδθέντα μου, ἔγιναι πολλὰ καλὰ ἐπειδήτης, καὶ ἐσκορπήζοντες ὁ ζαχαίρες, πουλόντες τον εἰς τὰ χωρεία, καὶ ἡμεῖς ἐτραβοῦσαμεν μέγαν σεκλέτι.

1788, Ἰουνίου 28.

Τῆς Ὑπετέρης Θεοφρουρήτου Ὑψους της ὁ κατὰ πάντα δοῦλος

Νικήτας Ἱμπεριετάρης.

prisosește de la ostașii noștri turci, ceea ce voiu urma cum mi se poruncește de Înălțimea Ta; lucru care, Doamne al meu, a fost foarte potrivit, și se împrăștiase zahereaua, vânzând-o la sate, și noi trăgeam mare năcaz.

1788, Iunie 28.

Al Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu întru toate rob

Nichita Ibrictarul.

CCLXX.

1788,
28 Iunie.

Iordachi Armașul și Alexe Armașul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre sosirea prietenului domnesc Ali-Pașa la Plocești, nevoile cu Turcii și bivoli lui Dinu Cantacuzino cel fugit în „Nemția“.

Ὑψηλότατε ἡμῶν Ἀδθέντα.

† Δουλικῶς ἀναφείρομε τὸ Ὑψει της ὅτι σήμερον εὐθασεν ἐδῶ εἰς Πλοέστι δ' ἐνδοξότατος φύλω σας Ἀλί-πασάς, ὁμοῦ καὶ μετὰ τὴν ὁρδοῦ-ἀγασι καὶ μετὰ ὅλα τὰ μπαϊράκια, καὶ κατὰ τὴν ἀσκήρι ὁποῦ εἴλθεν τζαρές δὲν ἐστάθη νὰ τοὺς προφθάσουμε κόσες καὶ ἀμάξηα, μετὰ ὅλων ὁποῦ εἰ δοῦλη σας, ἀπὸ τὴν πολὴν μας χαράν, ἐλῆποντες ὁποῦ μᾶς εἴλθεν ἀσκήρι ντίντζικο καὶ παστρηκό, ἐβάλαμεν κάθε μας ἐπιμέλειαν καὶ τζάχτι διὰ νὰ τοὺς τὰ προφθάσουμε· δὲν ἡμπορέσαμε ὅμως, μετὰ τὴν νὰ μὴν ἔμειναν εἰς τὰ χορῆα τοῦ καδιλῆκίου μας μήτε ἀμάξηα, μήτε κόσες, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἐπὶ πᾶσαν προτῆτερα καὶ ἄλλοι ὁποῦ εἶτον ἐδῶ καὶ εἰς Κίμπινα. Καὶ παρακαλοῦμαι τὸ Ὑψει της τὸ δηληγworότερον νὰ μᾶς προφθάσεται καμία 200 κόσες καὶ 200 ἀμάξηα ἀπὸ ἄλλο καδιλῆκει, διὰ νὰ ἡμπορέσουμε νὰ κάμουμε ἰνταρέν, χωρὴς νὰ ἀκολουθήσει κανένα κουσοῦρι, ἐπειδὴ, ὡς ἄνοθεν δουλοπηρεοῦμεν τὸ Ὑψει της ὅτι ἀπὸ αὐτὸ τὸ καδιλῆκει δὲν εἶναι τζαρές τὸ νὰ τὰ προφθάσουμε. Ὁμῆος παρακαλοῦμαι νὰ μᾶς σταλθοῦν καὶ ἄλλα 1.500 ἡ καὶ περησότερα, ἀπὸ τὰ ὅπῃa ἔχομε νὰ δόσουμε τὰ 360 τὴν Σελήμ-ἀγά, μετὰ τὴν νὰ ἐπαρρατῆθαι ἐπροχθὲς μόνος του, ὅταν δὲν εἴχαμε κριθάρι, καὶ ἀγόρασε 60 κολά πρὸς 6 γρόσια ἀπὸ τοὺς ἀγάδες μπαϊρακτάρηδες καὶ σακάδες, ὅπου καὶ ἂν ἡμπορέσει, καὶ δὲν ἄφουσε νὰ διαγλιτιστι καὶ τὸ ἀσκήρι, τὰ δὲ 400 γρόσια ἔχομε νὰ τὰ δόσουμε τὴν Χατζι-Τορνιτζί, μετὰ τὴν νὰ ἐδανιστήκαμε παρὰ τῆς Τιμιότης του καὶ ἀπογεμίσαμε τὸν ἐχθεσινὸν μαντέν, ἐπιδεῖ τὰ 1.500 γρόσια ὁποῦ μᾶς ἐστάλθησαν

Prea-înălțate Doamne al nostru,

† Cu supunere aduc înaintea Înălțimii Tale că azi a sosit aici în Plocești prea-strălucitul Tău prieten Ali-Pașa, împreună și cu aga Ordici și cu toate steagurile, și la oastea turcească ce a venit, n'a fost chip să li găsim cocii și căruțe, cu toate că robii Tăii, de multă bucurie, văzând că ni-a venit oaste turcească tânără și curată, ni-am cheluit toată grija și osteueala ca să li le găsim; dar n'am putut, căci n'au rămas în satele județului nostru nici căruțe, nici cocii, de oare ce le-au și luat mai înainte și alții ce-au fost aici și la Câmpina. Și rog pe Înălțimea Ta să ni capeti cât mai iute 200 de cocii și 200 de căruți din alt județ, ca să putem face rânduiala, fără a urma vre-un eusur, căci, cum o arătăm mai sus Înălțimii Tale, din acest județ nu e chip să le căpătăm. De asemenea mă rog să ni se trimeată și alte 1.500 sau și mai multe, din care avem a da cele 360 lui Selim-aga, de oare ce s'a înfățișat numai el, când n'aveam orz, și a cumpărat 60 de chile câte 6 lei de la agalele bairactari și sacale, unde a putut, și n'a lăsat să se împrăstie și oastea turcească, iar cei 400 de lei avem a-i da lui Hagî-Turnagi, ca unul care i-a împrumutat de la Ciustea Sa și am îndeplinit afacerea de ieri, de oare ce și cei 1.500 de lei ce ni s'au trimis n'an ajuns, fiindcă face afacerea 1.900 de lei,

δὲν εἴθασαν, μὲ τὸ νὰ κόψῃ ὁ μαντὲς 1.900 γρόσια, τὰ δὲ ἀναποληρέν[τα] νὰ τὰ ἔχουμαι εἰς τὸ χέρι, σερμεγέν, ἐπιδοί καὶ τὰ μπαῖράκια ὁποῦ εἴλθαν σήμερον κάμνουν καὶ αὐτὰ μαντὲν καὶ τὰ ζητοῦν πεσῖνι, καί, ἂν ἐβρεθῇ εὐλογων παρὰ τὸ Ὑψη της, καλῶ ἦτον νὰ σταλθῇ ἕνας ἀνθρωπὸς[ς] σας μὲ ἄσπρα, ὁποῦ νὰ ἔχει νὰ πληρόνι αὐτὸς τὸν μαντὲν ὁποῦ γίνεσται, καὶ ἔτσι ἡμπορὴ νὰ μὴν ἡποπτεύεσται καὶ τὸ Ὑψη της πρὸς τοὺς δοῦλου σας, καὶ νὰ ἡμποροῦμε νὰ κινάσουμε καὶ ταῖς ὁλαῖς ταῖς δουληαῖς ἐν εὐκολίᾳ, λήποντας αὐτὸς ὁ γαῖλὲς τοῦ μαντὲ ἀπὸ πάνου μας.

Πρὸς τοῦτοις θέλει ὁξέρῃ τὸ Ὑψη της ὅτι ἐδῶ, εἰς τὸ καδελῆκει μας, εἰς χωρὴν Κοκορέστι, ἐβρύσκονται 30 βουδάλια, μικρὰ καὶ μεγάλα, τὰ ὁποῖα εἶναι τοῦ Δήνουλου Κατακουζινῶ ὁποῦ ἔφυγεν εἰς Νεμεζήην, καὶ αὐτὰ τὰ βουδάλια εἶναι ἀφηνεμένα εἰς τὸ ῥηθὲν χορῆω παρὰ τοῦ Μουσταφᾶ καπετάνου Κριτικοῦ, καὶ, μανθάνοντάς το εἰς δοῖλη σας, δὲν ἐλφάμε τὸ νὰ σᾶς τὸ φανερόσουμε, ζητόντας πανέλλαμπρόν σας προσταγὴν τῇ νὰ κάμουμε: νὰ τὰ στῆλουμαι εἰς Βουκουρέστι ἢ νὰ τὰ ἀφύσουμε ἐκεῖ· ὅθεν στοχαζόμεθα ὅτι καλῶ ἦτον τὸ νὰ τὰ στῆλουμαι, διὰ τῇ ἐδῶ ἡμποροῦναι νὰ χαθοῦν, καὶ ὅτι εἶναι ἡ προσταγὴ σας.

1788, Ἰουνίου 28.

Τῆς Ὑμεταίρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος ἐλάχῃσσι: δοῦλοι

Γεωργάκις Ἀρμάσης,
Ἀλέξης Ἀρμάσης.

iar ce a rămas să le am la mână, de rezervă, dat fiind că și steagurile ce au venit acum fac și ele o afacere, și cer peșin, și, dacă s'ar găsi potrivit de Înălțimea Ta, ar fi bine să se trimeată un om al Tău cu banii, care să aibă a plăti însuși treaba ce se face, și astfel poate să nu bănuiască Înălțimea Ta pe robul Tău, și să putem îngriji și celelalte slujbe ale Tale cu înlesnire, lăsând de asupra noastră această grijă a afacerii.

Pe lângă acestea vei afla Înălțimea Ta că aici, în județul nostru, în satul Cocorăști, se află 30 de bivoli, miei și mari, cari sânt ai Dinului Cantacuzino care a fugit în Nemeția, și acei bivoli sânt lăsați în zisul sat de Mustafă căpitanul din Creta, și, aflând aceasta robii Tăi, n'am lipsit să Ți-o înfățișăm, cerând prea-luminata-Ți poruncă despre ce să facem: să-i trimetem la București ori să-i lăsăm acolo; pentru care mă gândesc că ar fi bine să-i trimetem, căci aici poate să se piardă, și ce va fi porunca Ta.

1788, Iunie 28.

Ai Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-miei robi

Iordachi Armașul,
Alexe Armașul.

CCLXXI.

Ștefan, al treilea postelnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre felul cum se procură zahereaua de el și de alții, cari-l părăsc.

1788,
6 Iulie.

Ὑψηλώτατέ μοι Αὐθέντα.

† Μετὰ τὴν δουλεικὴν καὶ ἐδαφικίαν προσκύνῃσιν, ταπεινῶς ἀναφέρω τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑψει της ὅτι ἔλαβον ὑψηλὴν προσταγὴν της διὰ τὸ ντερῆ, καὶ θέλει ἀκολουθήσω κατὰ τὴν ὑψηλὴν προσταγὴν της πρὸς τοῦτοις, διὰ τὰ σμαρία, κάθε ἡμέραν γίνονται: ἐφῆς ἔστειλλον εἴκοσι, καὶ ἕως τὸ Σάββατον στέλλω ἄλλα εἴκοσι, ἐπειδὴ καὶ μόνον εἰς τὸ Σιστωῖ γίνονται καὶ τὰ ἀπὸ Τοῦρναβον δὲν ἔρχονται. Καὶ ἀνέσπερον ταπεινῶς τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑψει της διὰ νὰ προσταξῇ πόσα ἔχουν νὰ γίνουν. Ἐςπερον, ὑψηλώτατέ μοι, προσταξέει διὰ τὸ σιτρί: ὁποῦ ἔστειλλαμεν εἰς Κραγιόβαν, πῶς εἶναι τζουροῦτικον, καὶ οὔτε ζημῶνεται, οὔτε τρώγεται· ἡμεῖς τὸν ὅσον ζασρέ ἐφονείσαμεν,

Prea-înălțate Doamne al meu,

† După supusa și până la pământ închinare, cu smerenie aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că am primit înalta-Ți poruncă pentru piele, și va urma după înalta-Ți poruncă; pe lângă acestea, pentru șele, zilnic se fac; ieri s'an trimes douăzeci, și până Sâmbătă trimet alte douăzeci, căci numai la Sîstov se fac; și cele de la Târnova nu vin. Și am adus smerit înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, ca să orânduiești câte au a se face. De altfel, prea-înălțate al meu, orânduiește pentru grâul ce l-am trimes la Craiova, că e stricat, și nici nu se strică; nici nu se mănâncă; noi câtă za-

είναι ὁλος καλός, καὶ ἐδὼ εἰς Σιστώβι εἶναι ἀγάδες καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ὁποῦ ἐφονίσαμεν εἶναι γνωστὸν, καὶ ἄς προσταῇ τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της, καὶ ἄς ἐξετάσῃ ἀνίσως καὶ ἐπήραμεν τολσίως ἀχαμνὸν ζασρῆ· εἰδὲ, ὕψηλῶτατέ μοι, διὰ τὸν ζασρῆ τὸν ἀχαμνὸν ὁποῦ προσταῇ τὸ Ὑψος της, ἐρχόμενος ὁ Ἱμπρατήμ-πασᾶς εἰς Κραγιόβαν, ἐκατέδῃ ὁ Ἀρμάσης Ἑσκή-Σταμπολῆς κάτω εἰς Ἰσλάζι, καὶ ἐπῆγεν εἰς Νικόπολιν, καὶ ὅσος τζουρούτικος ζασρῆς εὗρισκοντο εἰς Νικόπολιν, ὅλον τὸν ἐπῆγεν, ὁμοίως ἐπῆγεν καὶ ὅσον χιουλᾶφι ἡῶρεν εἰς τόπον κριθαρίου· περῶντας δὲ ἐγὼ ἀπὸ ἐκεῖ, ἦτον καὶ ἓνας Ἀλέκος, καὶ αὐτὸς ἀρμενογύρισμα καὶ ἀγόραζεν ἄλσῦρι τσασάρων χρονῶν, ὁποῦ ἐπῆγεν τὸ σιτάρι ὁ νικοκήρης εἰς Βιντήνη καὶ δὲν τὴ ἐποῦλησεν, καὶ τὸ ἔκαμιν ἄλσῦρι, καὶ τὸ ἔδωσεν αὐτὸν τὸν Ἀλέκο. Ἐγὼ, ὅντας ἐκεῖ, εἶπον: δὲν φοβοῦνται τὸν Θεὸν νὰ φονήζουσιν τέτοιους ἀχαμνοὺς ζασρέδες; ἐγὼ θέλει τὸ ἀναφέρω πρὸ τὸν ὕψηλῶτατον Αὐθέντη. Καί, πηγαινάμενος ὁ Ἀλέκος εἰς Νικόπολιν, εἶπεν τόσα καὶ τόσα διὰ τὸν δοῦλον της, ὁμοίως ὁ Ἀρμάσης εἰς Κραγιόβαν, μάλιστα μοῦ τὸ ἔγραψαν καὶ ἀπὸ Νικόπολιν, καὶ ἰδοὺ της περικλείω καὶ τὸν ἴδιον ντεσκερῆ. Ἐγὼ πάλιν μὲ ὅλον τοῦτο δὲν ἠθέλησα νὰ τὸ ἀναφέρω πρὸς τὴ θεοφροῦρητον Ὑψος της, διὰ νὰ μὴν πέσω εἰς τὸ γνωμικὸν ὁποῦ λέγει: „προδωσίαν μὲν φιλῶ, προδῶτην δὲ οὐ φιλῶ“, πλὴν τώρα, ὁποῦ προσταῇ τὸ Ὑψος της πῶς ἐφονίσαμεν σάπιον ζασρῆ, τώρα της τὸ ἀναφέρω ταπεινῶς. Ὁ δοῦλος της δουλεύει τὸν Ἀφθέντη του καθαρά, χωρὶς κἀνέναν δόλον, καὶ νόκτα καὶ ἡμέραν πορπατῶ διὰ νὰ τελειώω τὰς ὕψηλὰς προσταγὰς τοῦ Ἀφθέντου μου. Ὁ δοῦλος της δὲν στέλλει ἄλογον τοῦ Σελίμ-πασᾶ, ὡσὰν τὸν Ἑσκή-Σταμπολὶ Ἀρμάση, ἢ, ὡσὰν τὸν Ἀλέκο, νὰ πηγαίνῃ εἰς Νικόπολιν νὰ λέγῃ ὡσὰν δὲν τοῦ δίδουν χέρι· ὁ δοῦλος της οὔτε κανέναν θέλει νὰ ἱεσύρη, οὔτε κανενὸς κἀμνεῖ μινέτι, μόνον εἶναι ὁλος δι’ ὅλου δεδωμένος νὰ ἐπιτελῇ τὰς ὕψηλὰς προσταγὰς της, ὡσὰν ὁποῦ εἶναι πιστὸς δοῦλος της παλαιῶθεν, καὶ ἔχι τραϊτούρος ὡσὰν τὰ ἀρμενογυρήματα· καὶ ἄς ἐξετάσῃ τὸ Ὑψος της τὸ τί λογῆς δουλεύω. Σήμερον ἐλάβομεν νέας χαροποὺς ἀγγελίας, καὶ θέλει ἀπεράσω τώρα εἰς Σιστώβι διὰ νὰ τὰς κυρήξω. Καὶ ἦτοι εἶναι τὸ ἄπειρον ἑλῶός της.

1788, Ἰουλίου 6.

Τῆς Ὑμπετέρας Ὑψηλότητος

ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος δοῦλος

Στέφανος γ’ Ποστέλνικος.

herea am cumpărat, e toată bună, și aici la Siștov sânt agale, și de aici, de unde au cumpărat e știut, și să poruncească Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită, și să cerceteze, poate că am luat zaherea ne-trebnică; iar, prea-înălțate al mieu, pentru zaherea cea ne-trebnică pe care o orânduiești Înălțimea Ta, viind Ibrahim-Pașa la Craiova, s’a coborât Armașul Eschi-Stamboli la Islaz, și a mers la Nicopol, și câtă zaherea stricată s’a găsit la Nicopol, toată a luat-o, de asemenea a luat și cât ovăș a găsit în loc de orz; iar, eu plecând de acolo, era și un Alecu, și el fost Armean, și a cumpărat făină de patru ani, pe care a adus-o ea grâu proprietarul la Vidin și n’a vândut-o, și a făcut-o făină, și a vândut-o acelu Alecu. Eu, fiind acolo, am spus: nu se tem de Dumnezeu cumpărând astfel de ne-trebnice zaherele? eu o voi aduce înaintea prea-înălțatului Doam. Și, mergând Alecu la Nicopol, a spus atâtea și atâtea pentru robul Tău, de asemenea Armașul la Craiova, mai ales mi-au seris aceasta și de la Nicopol, și iată îți închid aici și însăși teșcherea. Eu iarăși eu toate acestea n’am vrut s’o aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, ca să nu ead în zicala care spune: „îmi place trădarea, dar nu-mi place trădătorul“, ci acum, când îmi orânduiești Înălțimea Ta cum că am cumpărat zaherea stricată, acumă Ți-o aduc înaintea cu smerenie. Robul Tău își slujește Domnul curat, fără vre-o înșelăciune, și noapte și zi tot umblu ca să îndeplinească înaltele porunci ale Domnului mieu. Robul Tău nu trimete calul lui Selim-Pașa, ca Armașul Eschi-Stamboli, sau, ca Alecu, să merg la Nicopol să spun că nu-i dă mâna; robul Tău nu vrea să știe de nimeni și nu se teme de nimeni, ci e numai eu totul lui tot dat să îndeplinească înaltele Tale porunci, ca unul ce este credincios rob al Tău de de mult, și nu trădător ca renegații Armeni; și să cauți Înălțimea Ta cum slujese eu. Azi am primit noi vesti îmbucurătoare, și voi trece azi la Siștov ca să le vestesc. Și va fi nemăsurată-Ți milă.

1788, Iulie 6.

Al Înălțimii Tale

supus și prea-mic rob

Ștefan al treilea Postelnic.

(Pe o foiță osebită, scrisoare de necărturar.)

Προσκυνό.

Ἀρχων Ποστέλνιτζε, ἤξευρε ὅτι σὲ κατα-
τρέχει ὁ Ἀλέκος Ζαχρετζις ἀρμενογίρισμα
διὰ τῶν Ζαχερετὶ τοῦ σιτάρι ὁποῦ στίλσται στὶν
Κραγιόδα, καὶ δλιμερινός, ὅμως μὲ τὸν πύμ-
ασιν, προσκυνό. Δοδλος της

Γ'νοστός.

Mă închin.

Dumneata Postelnice, află că mă pri-
gonește Alecu zahregiul, renegatul armean,
pentru zahereana de grân ce trimiteți la
Craiova, și toată zina, împreună și cu
biumbașa, mă închin. Robul Țău.

Cel știut.

CCLXXII.

Ismail-aga Belinașoglu, bimbașa, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, pentru
pretinsa zahereă stricăta.

1788,
6 Iulie.

Ἐψηλώτατέ μοι Αἰθέντα,

† Μετὰ τὸ ταπεινὸν μοι, ταπεινῶς ἀνα-
φέρω τῷ Θεοφροδύτῳ Ὑψι της ὅτι προστά-
ζει τὸ Ὑψος της διὰ νὰ σταίλλω γενικὸν
λογαριασμόν. Ἐγὼ τὸν ἔστειλλον τὸν λο-
γαριασμόν, πλὴν διὰ τοὺς ντεσχερέδες ἐγὼ
ἐδῶς ἔστειλλον εἰς Κραγιόδαν διὰ νὰ μοῦ
σταλθοῦν οἱ ντεσχερέδες, ἐπειδὴ καὶ ὁ Ἀρ-
μιάσης, ὅσος Ζαχερετὶ ἐδικὸς μας, ὑπάγει ἐκεῖ, δὲν
θέλει νὰ τὸν μετρήτη, μόνον ἀμέτρητον τὸν
ᾄξει εἰς τὸ μαγαζί. Ἐγὼ δὲν ἰσχύρω τὸ τί
νὰ εἰπῶ μὲ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὸς φαν-
τάζεται πῶς δὲν ὀρίζεται ἀπὸ κανέναν, καὶ
κάμνει τέτοια πράγματα διὰ δὲ τὸν Ζαχερετὶ
τὸ σιτάρι ὁποῦ προστάζει τὸ Ὑψος της πῶς
ἐφρονήσαμεν σάπιον, ἐδῶ στέκεται τὸ ὀτρύνει
τοῦ, καί, ὥσάν εἶναι σάπιον, ἄς προστάξῃ τὸ
Ὑψος της νὰ σταλθῇ ἐδῶ, εἰς Ζημνήτζαν, καὶ
ἐγὼ τὸν δίδω τὸν σακπή του. Πλὴν, ὀψηλώ-
τατέ μοι, τοὺς σάπιους Ζαχερέδες ὁποῦ ἐπήρην
αὐτούς, γυρεύει νὰ τῆς φορτώσῃ πρὸς τοὺς
δούλους της. Δὲν τὸ κάμνω καθόλι νὰ δου-
λεύω τὸν Ἀφθέντη μου ὅσα μὲ ἔναν Ἀρμένι
καὶ ἄς ἐξετάσῃ τὸ χουσιέτι τὸ ἐδικόν μου
καὶ ἐκείνων. Καὶ ἄς γράψῃ τὸ Θεοφροδύτῳ
Ὑψος της διὰ τὸ σιτάρι, νὰ μοῦ τὸ σταίλλουν
ἐδῶ, ὥσάν εἶναι ἀχαμνόν. Καὶ ἄς προστάξῃ
νὰ μοῦ σταλθοῦν τὰ ἄσπρα τοῦ κριθαρίου,
διὰ νὰ ξενοιάσω τοὺς ἀνθρώπους ἐπειδὴ καὶ
ἐντρέπομαι πλέον τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ἔτσι
εἶναι τὸ ἄπειρον ἑλός της.

1788, Ἰουλίον 6.

Τῆς Ὑπετέρης Ἐψηλώτης

ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος

Ἰσμαήλ-ἀγάς μπήμπασης

Μπεληνάσογλου.

(Pecete turcească cu cerneală.)

(Pe dos: pecete de ceară roșie.)

Prea-Înălțate Doamne al meu,

† După smerita mea [scrisoare], cu
umilință aduc înaintea Înălțimii Tale că
orânduiești Înălțimea Ta să trimeț o so-
coteală de obște. Eu am trimis socoteala,
dar, în ce privește teșcherelele, eu de-a
dreptul am trimis la Craiova să mi se
expedieze teșcherelele, căci și Armașul
câtă zahereă este a mea [și] merge
acolo, nu o va măsura, ci nemăsu-
rată o va pune în magazie. Eu nu știu
ce să spun cu acest om. El umblă cu în-
chipuirea că nu e poruncit de nimeni, și
face astfel de lucruri; iar, pentru zahereă,
grâul ce poruncești Înălțimea Ta că l-am
cumpărat stricat, acolo stă însușirea lui
și, dacă e stricat, poruncește Înălțimea
Ta să se trimeată aici, la Zimnicea, și
cu îl dau proprietarului lui. Dar, prea-
înălțate al meu, zaherelele stricate pe
care le-a luat el, cearcă să le puie în
spinarea robilor Țăi. Nu primese să slu-
jese pe Domnul meu în rând cu un Ar-
mean; și să se cerceteze slujba mea
însăși și a acelora. Și serie Înălțimea Ta
de Dumnezeu păzită pentru grâu, să mi-l
trimeată aici, căci nu e stricat. Și porun-
cește să mi se trimeată banii orzului, ca
să ușureze pe oameni, de oare ce prea
mi-e rușine de oameni. Și ce va fi nemă-
surata Ți milă.

1788, Iulie 6.

Al Înălțimii Tale
supus și prea-mic
Ismail-aga bimbașa
Belinașoglu.

1788,
6 Iulie.

Nichita Ibrictarul către Clucerul Constantin Baratov, despre plecarea șefilor turci la războiu.

Τὴν Εὐγενσίαν τῆς ἀδελφικῶς προσκυνῶ.

Μὲ τὸ ἀδελφικόν μου σὰς φανερώνω ὅτι τῶσα εἰς τέσσερες ὥρες τῆς ἡμέρας ἐκείνησιν ἀπὸ ἐδῶ μπιήμπασης Τζαφέρ-ἀγάς καὶ Μπανγουδοῦζωγλους, σκαιδὸν καὶ ὅλη ἡ ἀσκερλίδες, καὶ ὁ μπιήμπασης Τζιαφέρ-ἀγάς μὲ πεντακόσους νομάτους, ὁ Μπανγουδοῦζωγλους διακόσους σαράντα, ὁ Σουλιμάν-ἀγάς ἑστηλε τρηάντα ὠχτῶ, ὁ Μπεκίρ-ἀγάς μὲ ἑπτὰ νομάτους, καὶ Ὁμέρ-ἀγάς μὲ δόδεκα ἀνθρώπους, καὶ ἐπάησαν ἀπάνω, λέγοντας ὅτι τὸ Σαβάτω, μὲ τὴν εὐχὴν τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀυθέντου μας καὶ μὲ τὴν εὐχὴν σας θὰ νὰ χτιπηθοῦν, καὶ νὰ τοὺς βοηθήσει ὁ Θεός. Τὸν Σουλιμάν-ἀγάς καὶ τὸν ἀδελφὸν τοῦ μπιήμπαση τοὺς ἔρισαν μὲ δύο νεφέρια τοῦ Σουλιμάν-ἀγάς καὶ μὲ διακόσους νομάτους ἄρβανίτες τοῦ μπιήμπασι· διὰ τὸ ταῆναι ὅμως δὲν μποροῦν νὰ ἔξρουν πρόφασιν, διὰ τὸ τοὺς ἔδωσα φοιμή, κριθάρι καὶ μπαξιμάδια ἀρκετῶ, καὶ αὐριοῖν θέλω κινήσῃ ἀπ' ἐδῶ ζαχερέν κατῶπι τοὺς ἐκείνησιν καὶ ὁ πολκὸδνικος ὁ Γεόργης μὲ ἡκοσηπένται νομάτους, καὶ ὁ πολκὸδνικος Πέτρος πάλιν μὲ ἡκοση πένται, καὶ πάλαις εἰς τὰ τόπια. Νὰ μὲ φανερόσεται ἡ Εὐγενσία σας ἀπ' αὐτοῦ. Μένοντες δὲ

[17]88, Ἰουλίου 6.

Τῆς Εὐγενσίας τῆς ὡς ἀδελφῶς καὶ δοῦλος
Νικήτας Ἡμπαρηκτάρης.

Ἐλαβε καὶ ὁ μπιήμπασης Τζαφέρ-ἀγάς τὸ γράμμα τῆς καὶ ἐκατάλαβε τὸ τι τὸν γράφεται· λιπὸν ἤσῃα 'στὸ Σάντζο πιγένει· Καὶ τοὺς ἔδωσα καὶ ἐκατὸν πενήντα σαλαχόριδες, διὰ νὰ ἀνίξουν τὸν δρόμον καθῶς μὲ γράφεται.

(V^o) Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι Μεγάλῳ
Κλουτζιάρη Μπαράτωδ, προσκυνετός.

Dumitale frătește mă închin.

Cu frățeasca mea [serisoare]-ți arăt că pe la patru ceasuri din zi a plecat de aici bimbașa Giafer-aga și Bangudüz-oglu, și mai toți ostașii turei, și bimbașa Giafer-aga cu cinci sute de inși, Bangudüz-oglu cu două sute patruzece, Suliman-aga a trimis treizeciși opt, Bechir-aga cu șapte inși, și Omer-aga cu doisprezece oameni, și au mers în sus, spunând că Sâmbătă, eu ruga lui Dumnezeu și a Domnului nostru și eu rugăciunea ta, să dea luptă, și să-i ajute Dumnezeu. Pe Suliman-aga și pe fratele lui bimbașa i-au lăsat cu doi neferi ai lui Suliman-aga și cu două sute de inși arvaniți ai bimbașei; dar pentru tain nu pot găsi cuvânt, căci li-am dat pâine, orz și pesmeți destui, și mâne voiu porni de aici zahereâ după ei; a pornit și Poleovnieul Gheorghe cu douăzeci și cinci de inși, și Poleovnieul Petru iarăși cu douăzeci și cinci, și ghiulele la tunuri. Să-mi arăți dumneata de acolo. Ci, rămânând

1788, Iulie 6.

Al dumitale ca frate și rob

Nichita Ibrictarul.

A luat și bimbașa Giafer-aga serisoarea Ta și a aflat și ce-i serii; dar merge drept la Șanț. Și li-am dat și o sută cinceci de salahori, ca să deschidă drumul, cum îmi serii.

Prea-nobilului domu Marelui Clucer Baratov, eu închinăciune.

[1788],
7 Iulie.

Nichita Ibrictarul și Alexe Armașul către Clucerul Constantin Baratov, despre cele d'întău lupte la Vamă ale oștii cu „Nemții”.

Δουλικῶς προσκυνῶ.

Αὐθέντι μου ἄρχον Κλουτζιάρη, ἤξευραι ὅτι τὴν δρόμων ἀνήξα τόρα, ἡ ὅρα εἰς τῆς πέντε, καὶ ἐφανερόθηκεν καὶ ὁ ἐχθρὸς κοντὰ εἰς τὸ Βάμμα, καὶ ἐκείνησιν τόρα μερικῶ ἀσκέμῃ,

Cu supunere mă închin.

Dumneata arhon Clucere, află că am deschis calea acum, la ceasurile cinci, și s'a înfățișat și dușmanul lângă Vamă, și s'a mișcat acum o parte din oaste, precum

μαζή καὶ ὁ Χ. Ὁμέρογλου, καὶ δὲν ἔλειψα
κατὰ τὴν προσταγὴν σας νὰ σὰς φανερώσω,
καὶ ὡς τὸ βράδην, ἂν κτηνηθοῦν, θέλω σὰς
φανερώσω. Καὶ ὁ ἄρχον Κοπαρὶ ἂν ἀγαπᾷ ἄς
ἔλθῃ, ἐπειδὴ καὶ τόρα ἔβαλαν τῆς δουλιᾶς
εἰς στάξι, καὶ ἐλπίζω νὰ πᾶι καλὰ ἡ δου-
λιά. Μόνων ἡ Εὐγενείαν τῆς παρακαλῶ ζαῖρε
νὰ τιμάσῃται, καὶ νὰ τὸν ξεκινήσεται νὰ εἶναι
ἔτιμωρ, καὶ διὰ ἐδῶ παρακαλῶ μὴν σηνχῆ-
ζεσται τίποτα, ὅτι ὡς καθὼς ἡμπορέσωμαι ἡ-
μοῖς τὰ ἡκουωμοῦμαι, ζαῖραις μόνων νὰ εἶναι,
νὰ μὴν μᾶς λήψῃ. Καὶ μένω

Ἰουλίου 7.

Τῆς Εὐγενείας τῆς ταπεινῶς δοῦλος

Νικήτας Ἱμυρηκτάρης.

Ἀλεξίς Ἀρμάσης.

Τόρα, τελιώνοντας τόρα βαδίζι, ἀρχήνησαν
εἰς τὴ Τζένκι, καὶ ἀκούονται καὶ τὰ τόπια, καὶ
τὴ τέλος πάρη θέλω σὰς φανερώσῃ τὸ βράδην.

și Hagî-Omer-oglu, și n'am lipsit după a
Ta poruncă să ți-o arăt, și către seară,
de se vor ciocni, ți-o vom arăta. Și
dumnealui Cuparul dacă vrea să vie,
căci și acum și-au pus slujbele în rân-
duială, și nădăjduieste să meargă bine
slujba. Numai pe dumneata te rog să se
gătească zahereă și s'o porniți să fie gata,
și de aici mă rog să nu se tulbure ceva,
căci cum voiū putea voiū economisi, nu-
mai zahereă să fie, să nu ni lipsească. Și
rămân

Iulie 7.

Al dumitale smerit rob

Nichita Ibrictarul,

Alexe Armașul.

Acuma, isprăvind răvașul, au început la
Cenechiu, și se and și tunurile, și ce capăt
va lua îți voiū arăta deseară.

CCLXXV.

Ștefan, al treilea Postelnic, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre șelele
ce a făcut pentru oasle.

1788,
8 Iulie.

Ἵψηλώτατέ μοι Ἀδθέντα,

† Μετὰ τὴν δουλικήν μοι καὶ ἐδαφιαίαν
προσκύνησιν, ταπεινῶς ἀναφέρω τῷ θεοφρου-
ρήτῳ Ἵψει τῆς ὅτι ἕως σήμερον ἔγινον θώ-
δεκα σαμάρια, καὶ ἰδοὺ ὅπου τὰ στέλλω, μὲ
τὸ νὰ βλέπω πῶς εἶναι χρεῖα μεγάλη ἐπα-
ράγγειλον ὅπου ἀδικεῖσιν νὰ γίνονται σα-
μάρια, καὶ προσμένω ὑψηλὴν προσταγὴν τῆς
τοῦ πόσα θὲ νὰ γίνουν, καὶ ἐρχομένη ἡ ὑψηλὴ
προσταγὴ τῆς, ἔχω νὰ κινήσω πρὸς τὸ Ἰσ-
τλάζι, νὰ εὐχάλω ὅλο τὸ νταγῆ, νὰ τὸ ἐγε-
ρήσω, νὰ τὸ παστρεῶσω καὶ ἐτῆ νὰ τὸ χαρ-
κάρω εἰς τὰ κατὰ, στέλλωντάς το ἡ εἰς Ἱμ-
πρηκτάρη ἡ εἰς Βέντην ἡ εἰς ἄλλον μέρος
ὅπου ἴθαιεν μὲ φωτῆσαι ὁ Θεὸς καὶ ἡ ὑψηλὴ
εὐχὴ τῆς, καὶ ἀνίσως καὶ εὐρὼ ἀνθρώπων
πιστὸν, τὸ στέλλω, εἰ δὲ πηγαίνει ὁ δοῦλος
τῆς. Πρὸς τοῦτοις διὰ τὴν μουσίαν τῆς Ζήμ-
νητῆς εἶναι μουστρεῖς διὰ νὰ τὴν ἀγοράσῃ,
ὁ ὅποιος ὀνομάζεται Ἰωάννης Ξανθόπουλος,
καὶ ἀνίσως καὶ εἶναι ὑψηλὴ προσταγὴ τῆς, ἄς
προστέξῃ τί νὰ τοῦ γυρῶσω καθ' ἕκαστον
χρόνον. Ἐτερον, ὑψηλώτατέ μοι, ἄς προστέξῃ
τὸ Ἵψος τῆς διὰ νὰ μοῦ σταλθοῦν ἄσπρα,
ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ ἄσπρα δὲν ἔχω εἰς χεῖρας
μου: ἐγὼ θανελίζομαι καὶ κάμνω ἐξοδα ἀπὸ
τὸν Μουσταφά-ἀγά Μπέσλ-ὄγλου, ὁμοίως καὶ

Prea-înălțate Doamne al mieu,

† După supusa și până la pământ
înclinare a mea, aduc smerit înaintea
Înălțimii Tale că până azi s'au făcut
douăsprezece șele, și iată că le tri-
met, văzând cum că e nevoie mare;
înștiințase ca neapărat să se facă șe-
lele, și aștept înalta-Ți poruncă pentru
câte să se facă și, viind înalta-Ți po-
runcă, mă voiū porni la Islaz, să scot
tot stocul (?) și să-l ridic, să-l curăț
și astfel să-l îmbare pe caice, trime-
tându-l sau la Brăila sau la Vidin
sau în altă parte, unde m'ar lumina
Dumnezeu și înalta-Ți poruncă, și poate
găsesc om credincios, dacă nu vin eu,
robul Țău. Pe lângă acestea pentru
moșia Zimnicii este mușteriu ca să o
cumpere, care se chiamă Ioan Xan-
topol, și poate că e și poruncă înaltă
a Ta ca să orânduiești ce să-i cer pe
an. Alta, prea-înălțate al mieu, orându-
iește Înălțimea Ta să mi se trimeată
bani, căci nici eu n'am bani la mână
mea: eu împrumut și ieau bani de la
Mustafă-aga Beșli-oglu; asemenea și pen-
tru șele: de la acela ieau și le plătesc.

διὰ τὰ σαμάρια: ἀπὸ ἐκείνων πέρνω καὶ τὰ πληρώνω. Καὶ ἦτοι εἶναι τὸ ἄπειρον καὶ ὁ-
πέρλαμπρον ἔσος της.

1788, Ἰουλίου 8.

Τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος ταπεινὸς καὶ
ἐλάχιστος δοῦλος

Στέφανος γ' Ποστέλνικος.

Și ce e nesfârșita și prea-strălucita milă
a Ta.

1788, Iulie 8.

Al Înălțimii Tale supus și prea-mic
rob

Ștefan al treilea Postelnic.

CCLXXVI.

1788,
8 Iulie.

Ismail-aga Belinașoglu, bîmbașă, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre
sosirea la Siștov a lui Selim-Pașa.

Ὑψηλότητάς μοι Αὐθέντα,

† Μστά τὸ ταπεινόν μου ταπεινῶς ἀνα-
φέρω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι της ὅτι σήμερον
τὸ πουρνό, πρὶν ξυμερώσῃ, ἦλθεν ὁ Σελίμ-
πασᾶς ὀψηλότατος εἰς Σιστώδι τεπτηλι, εἰς
τὴν ὁποίαν, μανθάνωντάς το, εὐθὺς ἐπάχισα εἰς
προσκύνησίν του· ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς Σιστώδι
διὰ τὴν ζασρέ, καὶ ὅσα κατὰ ἦτον, τὰ ἐφόρ-
τωσαν ἀλεῦρι, σιτάρι, κριθάρι, παξυμάδι καὶ
τὰ στέλλει πρὸς τὸ Βίντηνη, εἰς τὸ Ὅρντῃ, καὶ
ἔχει νὰ ἐγλεντήσῃ πέντε, ἕξ ἡμέρες εἰς Σισ-
τώδι διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ζασρέ. Ἐγώ, ὄντας
πάντοτε συνειθισμένος εἰς τὸ νὰ κοιτάζω τὸ
χοουμέτι τοῦ θεοφρουρήτου Ὑψους της, πα-
ρακινούμενος καὶ ἀπὸ τὴν δοῦλον της, γ' Ποσ-
τέλνικον, τοῦ ἀνέφερον διὰ τὸ χρέος ὁποῦ ἔ-
χουν πρὸς τοὺς παλαιούς καμαρασάτους οἱ
Συστοβιανοί. Καὶ μὲ εἶπεν ὁ πολυχρόνιος Σελίμ-
πασᾶς νὰ ἀναφέρω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι
της, νὰ τοῦ ἔλθῃ ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸ Ὑψος
της, καὶ εὐθὺς θέλει ξεμπερδεύσῃ αὐτὰ τὰ
ἄσπρα. Ἐπεὶ εἶναι ὁ ταπεινός της μπήμπασης,
καὶ κάθε ἡμέραν κοιτάζῃ τὸ διάφορον τοῦ
θεοφρουρήτου Ὑψους της. Πρὸς τοῦτοις τοῦ
εἶπον καὶ τὰς νέας ἀνδραγαθίας της, καὶ ἔ-
καμην πολὺ ντοῦὰ διὰ τὸ Ὑψος της, λέγων-
τας: „ὁ Θεὸς νὰ μᾶς στερεώσῃ τὸν μπήμας
διὰ νὰ κατὰτροπῶνῃ τοὺς ἐχθρούς μας“, ἄμ-
ποτες ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ στερεώσῃ καὶ νὰ ὁ-
φώνῃ τὸ θεοφρουρήτον Ὑψος της πρὸς καύ-
χημα καὶ σκέπος τῶν δοῦλων της, ὁλεθρον
δὲ καὶ ἀφανισμόν τῶν ἐχθρῶν της. Ἦτοι δὲ
εἶναι τὸ ἄπειρον ἔσος της.

1788, Ἰουλίου 8.

Τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος ταπεινὸς καὶ
ἐλάχιστος

Ἰσμαήλ-ἄγας μπήμπασης
Μπεληνάσογλους.

(Pecete turcească cu cerneală.)

(Pe dos: pecete turcească de ceară roșie.)

Prea-înălțate Doamne al mien,

† Cu supusa mea [scrisoare] umilit aduc
înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu pă-
zite că azi dimineață, până să se facă de
ziua, a venit Selim-Pașa, prea-înălțatul,
tipii la Siștov, la care, aflând aceasta,
îndată am mers pentru închinarea lui;
care a venit la Siștov pentru zahereă, și
câte caice erau, le-a încărcat cu făină,
grâu, orz, pesmeți și le trimete la Vidin,
la Ordie, și va petrece cinci, șase zile la
Siștov pentru treaba zaherelei. Eu, fiind
totdeauna deprins să caut slujba Înălțimii
Tale de Dumnezeu păzite, îndemnat și de
robul Tău, al treilea Postelnic, i-am adus
înainte după datoria ce aveau către vechii
cămărași locuitorii din Siștov. Și mi-a spus
Selim-Pașa, care să trăiască întru mulți
ani, să aduc înaintea Înălțimii Tale de
Dumnezeu păzite că să-i vie o scrisoare
de la Înălțimea Ta, și îndată va descureca
acei bani. Astfel e supusul Tău bîmbașă,
și toată ziua caută interesul Înălțimii Tale
de Dumnezeu păzite. Pe lângă acestea
i-am spus și noile Tale vitejii, și a făcut
mare rugăciune pentru Înălțimea Ta, zicând:
„Dumnezeu să ni întărească pe beii nostri
ca să calce supt picioare pe dușmanii noștri;
de-ar da Dumnezeu sfântul să-l întărească
și să înalțe pe Înălțimea Ta de Dumnezeu
păzite spre slava și ocrotirea robilor Tăi
și peirea și nimicirea dușmanilor Tăi“.
Și ce e nesfârșita-Ți milă.

1788, Iulie 8.

Al Înălțimii Tale supus și prea-mic

*Ismail-aga bîmbașă
Belinașoglu.*

CCLXXVII.

Ismail-aga, himbaşa, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre oprirea vânzării zaherelei la serhaturi.

1788,

19 Iulie,

Υψηλότητέ μοι Αδθέντα,

† Μετά τὸ ταπεινὸν μοι, ταπεινῶς ἀναφέρω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψει της, κατὰ τὴν ὑψηλὴν προσταγὴν της, γυρίζοντας εἰς τὰς ἀκριὰς τοῦ κανδηλικίου, διὰ νὰ μὴν πουληθῇ ζασρέζ, ἔδωλον καὶ νεφέρια νὰ φυλάττουν ἐπ' ἀρχισα καὶ εἰς τὸ Πετροשאни, ὅπου εἶναι κοντὰ εἰς τὸ σήγορον τοῦ Γκιουργιόδου δύο ὥρας, καί, ἐξετάζοντας, μὲ εἶπον οἱ τοῦ χωρίου ἄνθρωποι πῶς ἔνας Τοδρκος ἀπὸ τὸ Γκιουργιόδον, ὄνοματι Μεημέτ-ἀγὰς Μποστάνογλου, διὰ μέσου ἐνὸς Βλάχου, Ἰωανήτσα Λογοβήτη, ἀγόρασεν ὁσμήτουρα ἀπὸ δύο μουσείας: ἡ μία Γαουζάν καὶ ἡ ἄλλη Πετροשאни τὴν μίαν τὴν ἀγόρασεν ἀπὸ τὴν Παλαντζάκα, τὴν δὲ ἄλλην ἀπὸ τὴν Μαρίαν Τερέζια, συμβαίνοντος ποτὲ Ζαφουράκη Στόλνικου. Λοιπὸν, κατὰ τὴν ὑψηλὴν προσταγὴν της, εἶπον διὰ νὰ φέρουν εἰς τὸ χωρίον τὴν δέσμα, καὶ ὅχι νὰ τὴν ὑπάγουν εἰς Γκιουργιόδον, καὶ εἶπον εἰς τὰ ἐκείστας νεφέρια ὅπου, ὅταν ἔλθῃ εἰς της Βλαχίας τὰ μέρη τὸ Γιοβανήτσα, νὰ τὸν πιάσουν καὶ νὰ τὸν στῇλω εἰς τὸ Ὑψος της.

Αὕτῃ ἡ μουσεία τοῦ Πετροשאни εἶναι εἰς τὸ κανδηλικί τοῦ Τέλ-Ρομανίου, ἡ δὲ ἄλλη Γαουζάν καὶ τὸ Παραπάνι, ἄλλη μουσεία, εἶναι εἰς τὸ κανδηλικί της Βλάχας, πλὴν εἶναι τήγορον εἰς τὸ κανδηλικί τοῦ Τέλ-Ρομανίου, καὶ ὅς προστάξῃ τὸ Ὑψος της κανέναν της δοῦλον εἰς τὸ νὰ κάμῃ τὸ δέσμα ζάρτη. Ἐγώ, ὡς πιστός της, δὲν λείπω εἰς τὸ νὰ τὸ φανερώσω τῷ Ὑψει της, καὶ ἔτσι εἶναι ἡ ὑψηλὴ προσταγὴ της. Ἐτερον, ὑψηλότητέ μοι, κατὰ τὴν ὑψηλὴν προσταγὴν της, δὲν ἀφίνω οὔτε πτόρι, οὔτε κριθάρι νὰ δοθῇ, οὔτε μία πᾶνιτσα, ἢ εἰς Γκιουργιόδον ἢ εἰς Νικόπολιν ἢ εἰς Κοῦλε ἀπὸ τὸ κανδηλικί τοῦ Τέλ-Ρομανίου, καὶ περὶ τοῦτου ὅς μείνῃ τὸ Ὑψος της ἡσυχον. Πρὸς τοῦτοις, ὑψηλότητέ μοι, ἀναφέρω τῷ Ὑψει της ὅτι ἀπὸ τὸ Πλουέστι φραρῆδες, κάμμιαν ἐξακουσαριά, ἐπῆγαν εἰς τὸν τόπον τοῦ Γκιουργιόδου, εἰς ἓνα χωρίον ὀνομαζόμενον Μάλ, καὶ ἐκεῖ εἶναι μπογάζι. τὸ ὅποιον ἐξηράνθη, καὶ εἶναι εἰς τὴν Πάλτα μποστάνια τῶν Ρουατζουαλίδων καὶ Γκιουργιοβλήδων, ἐπάνω εἰς τὸν τόπον τοῦ Γκιουργιόδου, καὶ ἔρχονται πέντε, ἕξ τομπάζια ἐκεῖ διὰ νὰ φορτώσουν καοῖνια καὶ καρπούζια: τὰ ἐπίσταν καὶ ἐπέρασαν μὲ αὐτά. Οἱ Βλάχοι

Πρεα-ἱνάλῃate Doamne al meu,

† După smerita mea [scrisoare] cu supunere aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că, mergând, după porunca Ta înaltă, prin plainurile județului, ca să nu se vândă zaherea, am pus și neferi să păzească; am mers și la Petroșani, care e la hotarul Giurgiului cale de două ceasuri și, cercetând, mi-au spus oamenii satului că un Turc din Giurgiu, anume Meemetaga Bostanoglu, prin mijlocirea unui Român, Ioniță Logofătul, a cumpărat venituri de la două moșii: una Găozani și alta Petroșani; una a cumpărat-o de la Bălăceanca, cealaltă de la Maria-Teresa. soția răposatului Zamfirachi Stolnicul. Însă, după înalta-Ți poruncă, am spus să ducă în sat dijma, și să n'o care la Giurgiu, și am spus neferilor că, atunci când va veni în părțile Țerii-Românești Ioniță, să-l prindă, și să-l trimeată la Înălțimea Ta.

Acea moșie a Petroșanilor e în județul Teleorman, iar cealaltă, Găozani și Parapanul, altă moșie, sânt în județul Vlașca, dar e hotar la județul Teleormanului, și să orânduiești Înălțimea Ta vre-un rob ca să ieie dijma. Eu, ca un credincios al Țău, nu lipsese să arăt Înălțimii Tale, și ce e înalta poruncă a Ta. Alta, prea-înălțate al meu, după înalta-Ți poruncă, nu las, nici grâu, nici orz să se dea, nicio baniță, sau la Giurgiu sau la Nicopol sau la Cule (Turnu) din județul Teleormanului, și despre aceasta să rămâi Înălțimea Ta liniștit. Pe lângă acestea, prea-înălțate al meu, aduc înaintea Înălțimii Tale că de la Ploiești, fugari, cam vre-o șase sute, au mers la locul Giurgiului, la un sat anume Malu, și acolo e bogaz, care a secat, și sânt la Baltă bostani ai Ruseiuciiilor și ai Giurgiuvenilor, de-asupra locului Giurgiului și vin cinci, șase bărci acolo ca să încarce pepenii galbeni și pepenii verzi: i-au luat și au plecat cu ei. Românii din Petroșani mi-au spus că nu lipsese

ἀπὸ τὸ Πέτρουσάν μὲ εἶπον πῶς δὲν λείπουν
ἀπὸ τὰ μπιστάνι τὰ τομπάζια, ἐπειδὴ καὶ τὰ
ἔχουν οἱ σακπῆδες ἐκσι. Καὶ ὁ Κούρτ-άγας
ἀπὸ τὸ 'Ραζγράτ ἔμαθον πῶς ἀπέρασεν ἀπὸ
τὴν Πέτρων καὶ ἐπῆγον διὰ τὸν Κουλέ, Λοι-
πάν, ὡς πιστός της, τὰ ἀναφέρω ἅπαντα πρὸς
τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της, καὶ ἦτοι εἶναι
τὸ ἄπειρον ἔλεός της.

1788, Ἰουλίου 19.

Τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος

ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος

Μπῆμπασης Ἰσμαήλ-άγας

Μπεληνάσογλου.

(Pecete turcească cu cerneală.)

de la bostani băreile, căci fi și au stă-
rânii acolo. Și Curt-aga de la Razgrad
am aflat cum că a trecut de la Piatra
și a mers prin Cule (Turnu). De altfel,
ca un credincios al Tău, le aduc ina-
inte pe toate către Înălțimea Ta de
Dumnezeu păzită, și ce e nesfârșita milă
a Ta.

1788, Iulie 19.

Al Înălțimii Tale

supus și prea-mie

Bimbaşa Ismail-Aga

Belinasoglu.

CCXXVIII.

1788,
19 Iulie.

Ismail-aga Belinasoglu, bimbaşă, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre
sosirea unul grup de ostaşi din Giurgiu, cari cer să se bată.

Ὑψολώτατέ μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὸ ταπεινὸν μοι, ταπεινὸς ἀνα-
φέρω τῷ θεοφροῦρητῷ Ὑψει της πῶς, ἀπερ-
νῶντας ἀπὸ Πέτρα ἕως ὀρτάς, τριακόσιοι γι-
νιτζαρέοι ἀπὸ τοὺς τριάντα ἕνα, ἤλθεν καὶ μὲ
ἀντάμωσεν ὁ οὐστάς Οὐσεήν-άγας, λέγωντάς
μου πῶς τῆς ἔκαμην σουργούνηδες εἰς Γκιουρ-
γιόδον ὁ πολοχρόνιος ἐφέντης μας Βεζήρης,
καὶ μὲ εἶπεν εἰς τὸ νὰ γράψω τῷ Ὑψει της
πῶς ἔχει μπαϊράκι αὐτὸς σερντεκσεστή-άγασή
καὶ εἶναι τὸ μπαηράκι ἀνοιχτό, καὶ, ἀνίσως
καὶ εἶναι ἡ ὑψηλὴ προσταγή της. ἄς προσταῇ
διὰ νὰ γράψω εἰς Γκιουργιόδον, νὰ ἔλθῃ αὐτὸ
τὸ ἀσκέρι πρὸς τὸ Ὑψος της, ἐπειδὴ καὶ
εἶναι παστρικά ἀσκέρι καὶ ὁ οὐστάς ἄνθρωπος
ζαμπήτης μὲ γνῶσιν, καὶ λέγουν πῶς „ἡμεῖς
θέλομεν νὰ ὑπάγομεν εἰς τὸ σεφέρι· τί νὰ
κάμωμεν εἰς Γκιουργιόδον;“.

Τὸ ἀσκέρι εἶναι, ὑψηλώτατέ μοι, πολλὰ κα-
λόν· πείθονται εἰς τὸ ζαμπήτι τους. Καὶ χωριστὰ
ἀπὸ αὐτὸ τὸ μπαηράκι εἶναι ἀκόμη ἑτσοὶ τρια-
κόσιοι μὲ τὸν ὀρτά, εἰς τὸ ὑποῖον, ἀνίσως καὶ
εἶναι ὑψηλὴ προσταγή της, θέλει πάρῃ ὅλον τὸν
ὀρτά, εἰ δὲ θέλει μόνον, ἄς προσταῇ διὰ τὸ
σερντεκσεστή μπαϊράκ-οὐστά Οὐσεήν-άγας. Καὶ
ἦτοι εἶναι ἡ ὑψηλὴ προσταγή της.

1788, Ἰουλίου 19.

Τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος

ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος

Μπῆμπασης Ἰσμαήλ-άγας

Μπεληνάσογλου.

(Pecete turcească cu cerneală.)

Prea-înălțate Doamne al mieu,

După supusa mea [serisoare], smerit
aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu
păzite cum că, plecând de la Piatra o
ortă, trei sute de ieniceri din cei treizeci
și unul (sic), a venit și m'a întâmpinat
șeful, Husein-aga, spuindu-mi că i-a sur-
gunit la Giurgiu stăpânul nostru Vizirul,
care să trăiască întru mulți ani, și mi-a
zis să scriu Înălțimii Tale că are steag
acel agă al *serdengheşdiilor*, și e steagul
deschis, și, dacă e înalta poruncă a Ta. să
orânduiești să scriu la Giurgiu, ca să vie
acea oaste turcească la Înălțimea Ta, căci
e oaste proaspătă și șeful om zabet cu
cunoștință, și spun că „noi vrem să
mergem la războiu; ce să facem la
Giurgiu?“.

Oastea e, prea-înălțate al mieu, foarte
frumoasă; ascultă de zabetul lor. Și afară
de acest steag sânt încă alți trei sute cu
ortaua, cu care, dacă e și înalta-Ți poruncă,
vei lua toată ortaua, și, numai dacă vrei,
poruncește prin căpetenia steagului *ser-
dengheşdiilor*, Husein-Aga. Și ce va fi și
înalta-Ți poruncă.

1788, Iulie 19.

Al Înălțimii Tale

smerit și prea-mie

Bimbaşa Ismail-aga

Belinasoglu.

CCLXXIX.

Turnagi-Ismail-aga către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre sosirea unul capugibașă pentru paza lui și alte mișcări militare.

1788,
28 Iulie.

Υψηλότης, εὐμενέστατε καὶ δικαιοτάς ἡμῶν
Αὐθέντα,

Με τὸ δουλικόν μου φανερόνω τῷ θεωρρο-
ρήτῳ Ὑψει της ὅτι χθές, Πέμπτη, ὁ ἐνδοξό-
τατος καπουτζήμπασης (ὁ ὁποῖος ἔρχεται εἰς
τὰ αὐτῶν), μαζὴ καὶ μεῖς ἔσαν τουρνατζήν με
χιλίους τριακοσίους στρατιώτας, καθὼς ὁ ἐν-
δοξότατος καπουτζήμπασης με εἶπεν, καὶ ἔρ-
χονται εἰς τὴν ὑπερσείαν της Ὑψηλότητός
της τοὺς ὁποίους τοὺς ἐδεχθῆκαμεν ἐδῶ, δι-
δοντάς του τὰ ταῖνια τοὺς ὁ ἰσπράδνικος,
καὶ αὐρίον, Σάββατον, κοινοῦν διὰ τὸ Πιτέστη,
κατὰ τὴν προσταγὴν της, μαζὴ καὶ με τοὺς
μαχημαδάρηδες ὁποῦ ἐδιωρήσεται τὸ Ὑφος
της. Συνήστανται οἱ ἄνωθεν στρατιῶται ἀπὸ
ὁὗο ἐρτάδες: ἀπὸ τοὺς 14 καὶ ἀπὸ τοὺς δώ-
δεκα. Καὶ δὲν ἔλλειψα ἀπὸ τὸ νὰ τὸ φανε-
ρώσω τῷ Ὑψει της.

Πρὸς τοῦτης φανερόνω τῷ Ὑψει της ὅτι
τούτην τὴν ὥραν ἐφθασεν ἕνας τάταρης με
φερμάνη τοῦ ὑπερτίτου Δεδλέτ-Ἐφένδη μας,
τὸ ὁποῖον γράφει πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον
Ἱμπραήμ-πασιὰ καὶ εἰς ἐμέ, τὸν δούλόν της,
ὅτι μὰς στέλνει χιλίους ντάλ-κιλήτ-ζηδες, καὶ
σήμερον, Παρασκευὴν, ἀπερνοῦν εἰς Καλαφάτι
ὄνεν δὲν λείπω με τὸ δουλικόν μου νὰ τὸ
φανερώσω τῷ Ὑψει της. Ταῦτα, τὰ δὲ ἔτη
της Ὑψηλότητός της εἴησαν ὅτι πλείστα καὶ
πανευδαιμονέστατα.

ἁψηήν. Ἰουλίου κη'η.

Τῆς Ὑμετέρας θεωρρορητήτου Ὑψηλότητος
ταπεινὸς δούλος

Τουρνατζῆς Ἰσμαήλαγας.

(Pecete turcească cu cerneală.)

(Υῖ.) Τῷ ὑψηλοτάτῳ, εὐγενεστάτῳ καὶ δι-
καιοτάτῳ ἡμῶν Αὐθέντι κω, κω, κω Νι-
κολάφ Πέτρου Μαυρογένῃ Βοσδόντζ καὶ Ἡ-
γεμῶν πάσης Οὐγγροβλαχίας. Προσκυνητῶς.
(Pecete de ceară roșie.)

Πρεα-ἱnal̃tate, prea-bunule și prea-drept
al nostru Domn,

Cu [serisoarea] mea supusă arăt ἱnal̃-
țimii Tale de Dumnezeu păzite că ieri,
Joi, prea-slăvitul capugibașă (care vine
intr'acoace), împreună și cu un turna-
giu cu o mie trei sute de ostași, pre-
cum mi-a spus prea-slăvitul capugibașă,
vin în spre paza ἱnal̃țimii Tale; pe cari
i-am primit aici, dându-li tainurile lor
ispravnicul, și mâni, Sâmbătă, pleacă la
Pitești, după porunca Ta, împreună și
cu mehmendarii ce i-ai orânduit ἱnal̃-
țimea Ta. Fac parte acești ostași din
două ortale: de la șaisprezece și de la
doisprezece. Și n'am lipsit să o arăt
ἱnal̃țimii Tale.

Pe lângă aceasta arăt ἱnal̃țimii Tale
că în acest ceas a venit un Tatar cu
firman al prea-ἱnal̃țatului Devlet-Efendi
al nostru, care serie prea-strălucitului
Ibraim-Pașa și mie, robul Tău, că-mi
trimete o mie de *dalchiligi*, și azi, Vineri,
pleacă la Calafat; pentru care nu lipsese
s'o arăt prin supusa mea [serisoare]
ἱnal̃țimii Tale. Acestea, iar anii ἱnal̃-
țimii Tale fie cât mai mulți și cu totul
fericiți.

1788, Iulie 28.

Al ἱnal̃țimii Tale de Dumnezeu păzite
smerit rob

Turnagiul Ismail-aga.

Πρεα-ἱnal̃țatului, prea-nobilului și prea-
dreptului nostru Domn, domnului domn Ni-
colae Petru Mavrogheni Voevod și Domn
a toată Ungrovlahia.

Cu închinăciune.

CCLXXX.

Ismail-aga Belinașoglu, bimbașă, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre
sosirea și trimeterea unor Turci.

1788,
29 Iulie,

Υψηλότης μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὸ ταπεινὸν μου ταπεινῶς ἀνα-
γέσω τῷ θεωρρορήτῳ Ὑψει της ὅτι με τὸ

Πρεα-ἱnal̃tate Doamne al mieu,

† Cu smerita mea [serisoare] cu supu-
nere aduc înaintea ἱnal̃țimii Tale de Dum-

νὰ ἦλθεν ἐδῶ τοῦ ντελήμπαση ὁ ὀντάμπασης Μουσταφᾶς, διὰ τὸ ἀσκέρι ὁποῦ εἶναι διὰ νὰ ἔλθῃ ἀπὸ Σέλβα, ἔστειλλον ἄνθρωπον μαζοὺς ἐδικόν μου διὰ νὰ ἰδῇ ποῦ σῶρίσκειται, καὶ ἐρχόμενον τὸ ἀσκέρι θέλει προσπαθήσῃ τὸ κατὰ δύνανμιν διὰ νὰ ἔλθῃ μία ὥρα ἀρχήτσηρον. Πρὸς τοῦτοις διακόσιοι ἐξήντα δύο Ἀρβανῆτες ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Κήνπηνα, προφασίζόμενοι πῶς δὲν πέρνουν λουφέδες. Μανθάνωντάς το ὁ ἐκλαμπρώτατος Πασᾶς ἀπὸ Γκιουργιόβον, ἔστειλεν τοῦ τζιρακίου τοῦ Ὑφους της, τοῦ υἱοῦ μου Ταφούς-ἄγά τὸν μπαίρακ-τάρην, καὶ τῆς ἐγόρισεν, καὶ ἐγόρευαν νὰ ὑπάγουν εἰς Κραγιόβαν πλὴν τῆς ἐγόρισα καὶ τοὺς ἔστειλλον εἰς Πιτέστι. Καὶ ἄς προσταξῇ διὰ νὰ τοὺς δίδεται τὰν ταγὰ καὶ λουφές διατὶ εἶναι στράτευμα παστρικὸν καὶ ἀναγκαῖον. Πρὸς τοῦτοις, διὰ ὕψηλῃς καὶ πανεκλάμπρου προσταγῆς της νὰ προσταξῇ καὶ ἔγαν της δοῦλον διὰ νὰ τῆς ὀδηγῇ, διατὶ χωρὶς αὐτὰ δὲν στέκονται. Καὶ ἤτοι εἶναι ἡ ὕψηλὴ προσταγὴ της.

1788, Ἰουλίου 29.

Τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος

Μπῆμπασης Ἰσμαήλ-ἄγας
Μπελινάσογλους.

(Pecete turcească cu cerneală.)

(Pe dos: pecete turcească de ceară roșie.)

nezeu păzite că, viind aici al deli-bașii odobașa, Mustafă, pentru oastea turcească ce este să vie din Sliven, am trimis om anume al mieu ca să vadă unde se află și, sosind oastea, va căuta după putere să vie un ceas mai curând. Pe lângă acestea două sute șazecei și doi de Arvaniți au fugit din Câmpina, aducând înaintea că nu primesc lefii. Aflând aceasta prea-strălucitul Pașă din Giurgiu, a trimis pe bairactarul ciracului Înălțimii Tale, a fiului mieu Tafuz-aga, și i-a întors înapoi, și s'au întors să meargă la Craiova; dar i-au întors și i-au trimis la Pitești. Și orânduiește să li se dea tain și lefi, căci e oaste tânără și de nevoie. Pe lângă acestea, prin înalta și prea-strălucita-Ți poruncă orânduiește și un rob al Tău ca să-i conducă, căci fără aceasta nu stau. Și ce va fi înalta-Ți poruncă.

1788, Iulie 29.

Al Înălțimii Tale

supus și prea-mic.
Bimbașa Ismail-aga
Belinazoglu.

CCLXXXI.

1788, 16 August. Adeverința mai multor boieri către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre afacerea de moșie a unui Robescu.

Ὑψηλότητέ μοι Αὐθέντα.

† Διὰ τοῦ ταπεινοῦ μοι δουλικῶς ἀναφέρομεν τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι της ὅτι κατὰ τὴν 18' τοῦ τρέχοντος ἐλθὼν ὁ Κωνσταντῖνος τζοκαδάρης μὲ πανέκλαμπρον αὐθεντικόν της γράμμα ἀνοικτὸν διὰ νὰ σηκώσῃ ἀπὸ τὸν Ἀσανάκην ποστελνιτζέλον Ῥοπέσκον τὰ ἄλογα κῆποιον Θωμᾶ Ξωγίου, ὅστις ἔφυγεν εἰς τοὺς ἐχθρούς, κατὰ τὴν ἀγωγὴν ὁποῦ ἔδωκε τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι της ὁ Πέτρος Ποστελνικὸς ἀπὸ Βουζαίου, δι' ὃ θέλει ἡξιώσει τὸ θεοφρουρήτῳ Ὑψος της ὅτι, τυχὼν καὶ ὁ δοῦλός της Κωνσταντῖνος Κλατζάρης εἰς Πιμνικὸν ὁμοῦ μὲ τοὺς ἄρχοντας ἰσραβνίκους τοῦ καδεληγίου, ἐξετάξαμεν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, φέροντας παρρησία καὶ τὸν ῥηθέντα Ποστελνικὸν (μ' ὅλον ὁποῦ ὁ ἐνάγων Πέτρος Ποστελνικὸς δὲν ἐφάνη καθ' ὅλον ἐδῶ νὰ παρ-

Prea-Înălțate Doamne al mieu.

† Prin supusa mea [scrisoare] cu smerenie aduc înaintea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, că, la 14 ale lunii curente, viind Constantin ciohodarul cu prea-strălucita-Ți scrisoare domnească deschisă ea să scoată de la Asanachi postelnicele Robescu caii unui anume Toma Xoniu, care a fugit la dușmani, după raportul ce l-a dat Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu Petru Postelnicul din Buzău, pentru care vei afla Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită că, întâmplându-se și robul Tău Constantin Clucerul la Râmnic împreună cu dumnealor ispravnicii județului, am cercetat afacerea aceasta, aducând de față și pe acel Postelnic (de și pârașul

ρησιασθῇ), τὸν ἐρωτήσαμεν μὲ ποῖον λόγον βαστά τὰ ῥηθέντα ἄλογα τοῦ φηραρί, καὶ μᾶς ἀπεκρίθη ὅτι, ἀκόμη ἀπὸ τὸν περασμένο χειμῶνα ἐρχόμενος ὁ ῥηθεὶς Θωμᾶς, μὲ εἰκοσιεὶς ἄλογα, ἠθέλησεν νὰ τὰ πωλήσῃ, μὲ τὸ νὰ ἐχρεωστοῦσε καὶ ποιεῖ Δημητράκη Πεπεκλή γρόσια 290 δι' ὁμολογίας, καὶ, πιάνωντάς τον νὰ τὸν πληρώσῃ τὸ χρέος, καὶ, μὴν ἔχοντας ἄλλον τρόπον, ἐπόλησεν τὰ ἄλογα τῷ ῥηθέντι ποστελνιτζέλω πρὸς γρόσια 23 τὸ καθ' ἓν ἓνα μὲ τὸ ἄλλο, πέρνωντας ὅλα τὰ ἄσπρα ἐπὶ χεῖρας· οἱ δοῦλοι τῆς ὁμοῦ, μὴ δίδοντες πίστιν εἰς τὰ λεγόμενα τοῦ ῥηθέντος Ποστελνιτζέλου, τὸν ἐζητήσαμεν μάρτυρας ἐκείνους ὅπου ἔτυχαν εἰς τὴν ἀγῶρὰν τῶν ἀλόγων, καὶ μᾶς ἔφερσεν τρεῖς ἀξιόπιστους μάρτυρας, ἀνθρώπους τοῦ καθηληκίου τούτου, τὸν Στογιάνον καπετάνον, τὸν Ἀσανάκη Κηριτζόγι καὶ τὸν Μανολάκη Κόπτζα, καὶ ἐμαρτύρησαν ἐν πρόσῳ δὲ Θεοῦ τὴν ἀλήθειαν: ὅτι ὁ Ἀσανάκης Ποστελνιτζέλος ἀληθινὰ ἀγώρασεν αὐτὰ τὰ ἄλογα μὲ τὴν ῥηθεῖσαν τιμὴν, εἰς τοῦ ὁποῦ τὴν ὁπόθεν ἠῶραμεν εὐλογον (ὡς πρᾶγμα ὁποῦ τὸ ἀγώρασεν μὲ ἄσπρα ἐπὶ χεῖρας καὶ μὲ συμφωνίαν ἐπ' ἀνδρῶν μαρτύρων) νὰ μὴν μείνῃ ζημιωμένος. Ὅθεν ἡ ὑπόθεσις αὕτη οὕτως ἔχοντας, δὲν ἐλείψαμεν δουλικῶς νὰ τὴν φανερώσωμεν τῷ Ὑψι τῆς, ἡ δὲ τσεῖα ἀπόφασις μένει νὰ γίνῃ παρὰ τῆς Ὑπετέρας Θεοσσηρήτου Ὑψηλότητος, ἣς καὶ τὰ πανέκλαμπρα ἔτη εἶχαν θεόθεν πανευδαιμονέστατα καὶ πανευφρόσυτα.

χψπη', Αὐγοῦστου ιε'.
 Ἀπὸ καθηληκί Φωξάνιου.
 Τῆς Ὑπετέρας Θεοσσηρήτου Ὑψηλότητος
 ἐλάχιστοι δοῦλοι:

Γεάνης Πολκρόνικος,
 Ἀλέξανδρος Δεδουλέσκουλος Πιτάρης
 Κλω Κω
 Κωστάκης Κημ. Κλοτζ .
 (Pecete neagră pe dos.)

Petru Postelnicul nu s'a arătat de loc pe acolo, ca să fie de față), l-am întrebat în ce chip ține acei cai ai fugarului, și ni-a răspuns că, încă din iarna trecută viind acel Toma, cu douăzeci și șase de cai, a voit să-i vândă, de oare ce datoriu unui Dimitrachi din Bebec 290 de lei cu sinet, și, strângându-l să plătească datoria, și neavând alt chip, a vândut caili celui postelnicel cu 23 de lei, unul cu altul, luând toți banii în mână; robii Tăi însă, nedând credință celor spuse de acel postelnicel, i-au cerut marturi pe acei cari s'au întâmplat la cumpărarea cailor, și ni-au adus trei marturi vrednici de credință, oameni ai județului acela: pe Stoian căpitanul, pe Asanachi Chirițoiu și pe Manolachi Copcea, și au mărturisit în frica lui Dumnezeu adevărul: că Asanachi postelnicelul în adevăr a cumpărat acei cai cu zisul preț, în a cărui afacere am găsit bine (ca lucru ce l-a cumpărat cu bani în mână și cu înțelegere de oamenii marturi), să nu rămâie păgubit. Deci, treaba aceasta așa fiind, n'am lipsit cu supunere s'o arătăm Înălțimii Tale, iar cea desăvârșită hotărîre rămâne a se face de Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită, căreia și prea-strălucirii ani să-I fie de la Dumnezeu cu totul fericiți, cu toată mulțămirea.

1788, August 16.
 De la județul Focșani.
 Ai Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
 prea-miei robii.

Iani Polcovnicul.
 Alexandru Dedulescul Pitar
 Clo Chi
 Costachi Chim. Clucer.

CCLXXXII.

Mihail Armașul către Marele Grămătic Nicolachi, despre nevoia de cherestea. 1788, 10 Septembrie

Τὴν Εὐχυσίαν τῆς ἀδελφικῶς προσκυνῶ.
 Ὑ Μὲ τὸ ἀδελφικὸν μου δὲν ἐλείψα νὰ ἐρευνήσω τὰ τῆς ἐρστοτάτης μοι αὐτῆς ἀγαθῆς ὑγείας καὶ ἐπειτα νὰ τῇ φανερώσω ὅτι ἐρχόμενος ἐδῶ, εἰς Κραγιῶδα, καὶ ἐρουνώντας, ἤρθα εἰς τὰ κατὰστιχα τοῦ Ἰωαννίτζα Μαρδατζή ὅτι ἀπὸ τὴν ὀργανοϋργιάαν τοῦ παλαιοῦ κερσετῆ

Mă închin frățește dumitale.
 † Cu frățeasca mea [scrisoare] n'am lipsit să cercetez despre prea-dorita mie sănătate a Ta și apoi să-ți arăt că, viind aici la Craiova și cercetând, am aflat în catastișele lui Ioniță Mardagiul că de la orânduiala vechii cherestele foarte puțin a

πολλὰ ὀλίγος ἔμεινεν ἄκοπος· εἶδα καὶ τὴν τζήσλαν τοῦ καινούριου κερσετέ ὅπως ἔγεινεν καὶ ἔκαμαν ἀρχὴν καὶ νὰ κόψουν, διδωντάς τοὺς καὶ ἐγὼ ὅχι ὀλίγον ζῶρι ὅπου νὰ κάμουν ταηγέτι διὰ νὰ κούβαισθῇ τὸ ταχύτερον τόσον καὶ διὰ σαλαχώριδες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐξεκινήθησαν ἀρκετοί, καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν πανάγαθον Θεὸν νὰ μὴν μείνῃ κανένα ἐμπόδιον· πλὴν διὰ τὸ πλεόν συγουρότερον παρκαλῶ τὴν Εὐγενεῖαν τῆς νὰ κάμῃ τὸν τζαρὲν διὰ νὰ σταλθῇ τῶν ἐδώσε ἀρχόντων τῆς Κραγιώδας ἑλλαμπρον γράμμα ὅπου νὰ ἐγνοιασθοῦν μὲ πλεόν προθυμίαν, διὰ νὰ μὴν γίνῃ ἄργητα εἰς τὰ ἀνέκοντα τῆς ξεκινήσεως τοῦ αὐτοῦ κερσετέ, παλαιοῦ τε καὶ νέου. Πρὸς τοῦτοις, διὰ τὸ Καλαφάτι, μὲ τὸ νὰ μὲ ἔδωσαν ὁ Ἰωαννίτσας Μαρδατζῆς σωστήν εἰδέναι καὶ δὲν ἦττον χρεῖα νὰ πηγαίνω ἐκεῖσε, ἔμεινα καὶ ἐκίνησαμεν μετὰ τοῦ Ἰσπραβνίκου διὰ τὸ Φετισλάμι, περνώντας ἀπὸ τὸ θουνὸν ὅπου κόπτεται ὁ κερσετές, διὰ νὰ δώσωμεν καὶ ἐκεῖ ἀμφοτέροι ζῶρι διὰ νὰ μὴν ἀργήσουν. Ἐδέχθη καὶ ἐξήγα λαφτουργοὺς ἀπὸ αὐτοῦ ἀπὸ Βουκουρέστι, καὶ τοὺς ἐξεκίνησα. Τὰ δὲ ἔτη τῆς εἴσαν θεόθεν πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

1788, Σεπτεμβρίου 10.

Τῆς Εὐγενείας τῆς ὡς ἀδελφὸς καὶ δοῦλος
Μηχαήλ Ἀρμάσης.

(V^ο;) Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι Μεγάλῳ Γραμματικῷ, κυρίῳ μοι κυρίῳ Νικολάκη, τῷ ὡς ἀδελφῷ μοι λίαν περιποθήτῳ. Προσκυνητῶς.
(Pecete neagră pe dos.)

rămas neheltnit; am văzut și eisla noii cherestele cum s'a făcut și au început și s'o taie, dându-li și eu nu puțin zor ca să facă un chip de a se aduce cât mai iute și cu salahori, din cari s'au și pornit destui, și nădăjduiesc în preabunul Dumnezeu să nu rămâie nicio împiedecare; dar pentru mai mare siguranță te rog pe dumneata să faci un chip de a se trimete o strălucită serioare a boierilor în Craiova ca să se cunoască, și eu și mai mare grabă, spre a nu fi zăbavă la cele de nevoie pentru pornirea acelei cherestele, vechi și noi. Dar. pe lângă acestea, pentru Calafat, de oare ce ni-a dat Ioniță Mardagiul socoteală deplină și nu era nevoie să merg acolo, am rămas și am pornit cu ispravnicul spre Fetislam, luând de la munte unde cherestea se taie, ca să dăm și acolo amândoi zor spre a nu zăbovi. S'au primit și șaizeeci de muncitori de acolo din București, și i-am pornit. Iar anii dumitale fie cât de mulți și pe deplin fericiți.

1788, 10 Septembrie.

Al dumitale ca frate și slugă

Mihail Armașul.

(V^ο;) Prea-nobilului boier dumisale Marlei Grănatie, dumnealui domnului Nicolachi, ca frate mic mult dorit. Cu plecăciune.

CCLXXXIII.

1788,
16 Septem-
bre.

Alexandru Dulescu Pitar către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre tainurile pentru Turci.

Υψηλότητάς μοι Αὐθέντα,

† Δουλικῶς φανερόνω τῷ Ὑφει τῆς ὅτι ἐν ἀποκριτικῶν προσκυνητῶς ἔλαβον, προστάζοντάς με ὅτι νὰ δίδω ταῖνάτι τοῦ τιμιεστάτου Χάζι-Καδέρ-ἀγά Δεζελέογλου: κρέας ὁκάδες 120, ψωμιὰ 600 καὶ κριθάρη γέμια 600, διὰ τὰ ὅποια ὑπερευχαριστᾷ τὴν Ὑψηλότητά τῆς, λέγοντας ὅτι: „Ἀλλάχ Πατησα[χη]μεις μπαγιαλασίν“, καὶ καλὴν στερέωσιν τοῦ Ὑφους τῆς. Παρακαλεῖ ὅμως τὴν Ὑψηλότητά τῆς νὰ κάμῃ τὸ κερμέη τῆς, διὰ κρέας καὶ ψωμὶ, νὰ δίδωνται ἑκατὸν πενήντα ὁκάδες κρέας καὶ ὀκτακόσια ψωμιὰ, ἐπειδὴ, κατὰ τὴν προσταγὴν τῆς, δὲν ἀρκοῦν ὁ δοῦλος τῆς ὅμως

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Cu supunere arăt Înălțimii Tale că am primit cu închinare un răspuns. poruncindu-mi să dau tainat prea-cinstului Hagi-Cadèr-aga Develeoglu: carne oacă 120, pâni 600 și 600 de *icmuri* de orz, pentru care mulțămeste Înălțimii Tale, spuiind: „Alah să-i răsplătească foarte“, și [dorind] buna întărire a Înălțimii Tale. Ci se roagă Înălțimii Tale să-i faci plăcul, pentru carne și pâne, a se da o sută cinzeeci de oacă de carne și opt sute de pâni, căci, după porunca Ta, nu ajung; iar eu, robul

ἀκολουθῶ μέχρι τοῦδε κατὰ τὴν προσταγὴν
της. Προστάζομαι παρὰ τὸ Ὑψος της ὅτι νὰ
δίδω φωμιὰ, κρέας καὶ κριθάρι ἀπὸ τὸ ἐδῶ
μαγαζί. Ὑψηλότετάς μοι Αὐθέντα, φωμί καὶ
κριθάρι εὑρίσκονται ἐδῶ, τὸ κρέας ὅμως ἐδῶ
δὲν εἶναι, καὶ παρακαλῶ τῷ Ὑψει της νὰ
μοῦ γένῃ προσταγὴ ἀπὸ τοῦ ἔχω νὰ δώσω
κρέας, ἐπειδὴ ὁ δοῦλος της, μὴν ἔχοντας ἀπὸ
τοῦ νὰ δώσω, ἔκαμα τζίσλα εἰς σὲ τρεῖς πλά-
σες, καὶ μοῦ ἦλθαν πενήντα πρόβατα, καὶ πα-
ρακαλῶ δουλικῶς, εἰ μὲν καὶ εἶναι, διὰ νὰ μὲ
σταλθοῦν διὰ προσταγῆς της ἀπὸ αὐτῶθεν
πρόβατα, ἤδη, καλῶς, ὁποῦ νὰ μὴν πηράζων-
ται ἐδῶ αἱ πλάσες· εἰ δὲ μὴ, νὰ ἔχω πανέκ-
λαμπρόν της προσταγὴν κατὰ τὴν τζίσλαν
τοῦ ἔκαμα νὰ μοῦ ἔλθουν πρόβατα.

Ἔτι φανερώνω τῷ Ὑψει της διὰ τοὺς πε-
ρασιτικούς ἀσκερλοῖδες, πάλιν ἀπὸ τὸ μαγαζί
νὰ δίδονται ταῖνάτι, ἢ νὰ ἔχῃ ὁ δοῦλος της
ἔσχωριστὸν κανάκη, νὰ ἔχῃ ὁ δοῦλος της καὶ
οἱ αὐτὸ προσταγὴν. Φανερώνω ἔτι τῷ Ὑψει
της διὰ τοὺς ἀσκερλοῖδες ὁποῦ ἐντεῦθεν ἀ-
περνοῦσι καὶ φέρνουν γράμμα παρὰ τὸ Ὑψος
της ὅτι νὰ τοὺς δῇδωμεν τόσα ταῖνάτια, καὶ
δὲν γράφει καταλεπτῶς: τόσον κρέας, τόσα
φωμιὰ καὶ τόσον κριθάρι, ἀλλὰ μόνον μὲ ἕναν
λόγον, δηλαδὴ, ἂν εἶναι ἑκατὸν ὀνόματα, νὰ
τοὺς δίδωμεν ἑκατὸν ταῖνάτια· ἂν καλὰ ὁ
δοῦλος της ἤξεύρει πόσα νὰ τοὺς δώσῃ, ὅμως
αὐτοὶ ζητοῦν τὸ παραπάνω, μὲ τὸ νὰ μὴν
εἶναι ἀποφασισμένον. Ὅθεν καὶ οἱ αὐτὸ παρα-
καλῶ καταλεπτῶς: τόσας ὀκάδες κρέας, τόσα
φωμιὰ καὶ τόσον κριθάρι. Ἰδοὺ ὁποῦ τετέλλω
ὁ δοῦλος της καὶ φύλον διὰ τὰ γενήματα τῶν
φυράρηδων λακουγιτέρων καὶ τοῦ Σατράρη
Γεωργάκη.

Ταῦτα δουλικῶς, καὶ ὅτι εἶναι ἡ προσταγὴ της.
αἴπη. Σεπτεμβρίου 15'.

Της Ὑπερέρας Ὑψηλότητος ἐλάχιστος δοῦλος
Ἀλέξανδρος Δεδουλέκουλος, Πιτάρης.

Ὑψηλότετάς μοι Αὐθέντα, ἂν εἶναι ὁρισμός
της, νὰ γράψῃς τοῦ τιμοτάτου Δεδελέογλου,
ὅταν ζητοῦν οἱ ἀσκερλοῖδες ταῖνάτη παρα-
πάνω, νὰ τοὺς ἐμπ[οδ]ίξῃ, νὰ φέρνουν μόνον
τὰ διατεταγμένα.

(Pecete neagră pe dos.)

Tău, urmez până acum după porunca
Ta. Mi se poruncește de Înălțimea Ta
să dau pâne, carne și orz de la magazia
de aici. Prea-înălțate Doamne, pâne și
orz se află aici, dar carne nu e, și mă
rog de Înălțimea Ta să mi se facă o
arătare de unde am să dau carnea, căci
robul Tău, neavând de unde să dau,
am făcut cislă la trei plăși, și mi-au
venit cinzei de oi, și mă rog supus.
dacă sânt, să mi se trimeată din po-
runca Ta de acolo oi, bine, ca să nu
se încerce aici plășile; iar, de nu, să am
prea-strălucita-Ți poruncă ca după cislă
ce am făcut să-mi vie oi.

Încă arăt Înălțimii Tale pentru os-
tașii turci cei noi, iarăși din magazie
să se dea tainul, sau să am eu, robul
Tău, un conac osebit; să am eu, robul
Tău, și pentru aceasta poruncă. Încă
arăt Înălțimii Tale pentru ostașii turci
cari vin de acolo și aduc carte de la
Înălțimea Ta ca să li dăm atâtea
tainaturi, și nu serie cu de-amănun-
tul: atâta carne, atâtea pâni și atâta
orz, ci numai cu un cuvânt, adică, fiind
o sută de nume, să li dăm o sută de
tainuri; de și robul Tău știe, câte să
li dau, însă ei cer pe de-asupra, nefiind
hotărât. Deci și pentru aceia mă
rog cu de-amănuntul atâtea oacă de
carne, atâtea pâni și atâta orz. Iată
că triumete robul Tău și filă pentru nea-
murile locuitorilor fugari și ale Șătra-
rului Iordachi.

Acestea cu supunere, și ce e porunca Ta.
1788, Septembrie 16.

Al Înălțimii Tale prea-mic rob.

Alexandru DedulescuI, Pitar.

Prea-înălțate Doamne al mieu, dacă e
porunca Ta, să scrii prea-cinstului De-
veleoglu, când cer ostașii turei tain pe
de-asupra, să-i împiedece, să iea numai
cele orânduite.

1788,
23 Septem-
bre.

Alexandru Stolnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre prădăciunile ce se fac la Nicopol de când cu vestea mutării Pașei, rugându-se a fi lăsat să se întoarcă la Craiova.

Υψηλότατε Αὐθέντα,

† Δουλικῶς φανερώνω τῷ Ὑψει της ὅτι κατὰ τὴν δουλικὴν ἱκεσίαν ὁποῦ ἀμέσως ἔκαμα εἰς τὸ θεοφροῦρητον αὐτῆς Ὑψος, μοι ἐδόθη ἡ αὐθεντικὴ της ἄδεια καὶ ἐμετοίκησα εἰς Νικαπόλιν μὲ ὅλον μου τὸ σπῆτι, ὁποῦ, καὶ ζῶν εἰρηνικῶς καὶ ἡσυχῶς, δὲν ἔπαυσα μέχρι τοῦδε ἀπὸ τοῦ νὰ παρακαλῶ τὸν ἅγιον Θεὸν διὰ τὴν πανέκλαμπρον ζωὴν καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ Ὑψους της. Πλὴν τῶρα, ὕψηλότατε Αὐθέντα, ἐχάσαμεν ἐκείνην τὴν εἰρηνικὴν ζωὴν, ἐπειδὴ καί, εὐθὺς ὁποῦ διερρημίσθη ὁ κινημὸς τοῦ ὕψηλότατου Σελήμ-πασᾶ διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ μέρος ὁποῦ ἐπροστάχθη, ἄρχισαν μερικοὶ ἐδικοῖς εἰδὲς νὰ ἀτακτοῦν, καί, ἀφ' οὗ ἐπάτησαν νόκτα τὸ κονάκι τοῦ ἄρχοντός της πρώην Μεγάλου Λογοθέτου Κωστάκη Γκέκα, ἦλθαν καὶ εἰς τὸ κονάκι τοῦ δούλου της δύο φοραίς, καί, εὐρίσκοντάς με ἀγρυπνοῦντα, δὲν ἤμπορεσαν νὰ ἐκτελέσουν τὸν σκοπὸν τους. Ὅθεν, ὕψηλότατε Αὐθέντα, ἂν τῶρα, ὁποῦ ἀκόμι εὐρίσκεται ὁ ὕψηλότατος Πασᾶς ἐδῶ, αὐθαδιάζουν καὶ πατοῦν τὰ ὁσπῆτια τῶν δούλων της, πολλῶ μᾶλλον μετὰ τὸν κινημὸν τῆς Ὑψηλότητός του τὴν δὲν θέλουν μᾶς κάμει; Αὐτὰ λοιπὸν προβλέπωντάς τα καὶ οἱ λοιποὶ εὐγενέστατοι ἄρχοντες καὶ δοῦλοι τοῦ Ὑψους της, ἐτόλμησαν ἱκετικῶς νὰ ζητήσουν τὴν αὐθεντικὴν της ἄδειαν διὰ νὰ μετοικήσουν εἰς τὸ Ἀρβανιτοχώρι ὁ δούλος της δέ, μὴ ἔχοντας τὴν τρόπον της μετοικεσίας, διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων, ὡς ἀπλητισμένος, προστρέχω εἰς τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ Ὑψους της, παρακαλῶν θερμῶς νὰ λυπηθῇ ἕναν ξένον πτωχὸν καὶ δυστυχῆ, καὶ νὰ με προφθάσῃ τὸ ἔλεός της, δίδωντάς μοι πάλιν τὴν αὐθεντικὴν της ἄδειαν τῆς ἐπιστροφῆς μου εἰς Κραγιόβαν, ἐπειδὴ ἐδῶ κοντά, ὁποῦ δὲν ἤμπορῶ νὰ κατοικήσω, φοβούμενος τὰς ἀταξίας, οὔτε ἔχω τὸν τρόπον τοῦ ζῆν, ὄντας ὀστερημένος οὐ μόνον τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων, ὡς εἶπον, ἀλλὰ σχεδὸν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, καὶ δι' αὐτὸ τὸ ἔλεος ὁποῦ ἤθελε κάμει τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της εἰς ἐμένα, δίδωντάς μοι τὴν ἄδειαν τῆς εἰς Κραγιόβαν ἐπιστροφῆς, τόσον ἐγώ, ὁ δούλος της, ὅσον καὶ περὶ ἐμέ, θέλομεν μείνει ἡμερονύκτιοι δοατζίδες πρὸς τὸν ἀπει-

Πρεα-ἱνᾶλτάτε Doamne,

† Cu supunere arăt Înălțimii Tale că după supusa rugăciune ce am făcut nemijlocit Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, mi s'a dat învoirea Ta domnească și m'am strămutat la Nicopol cu toată casa mea, în care, și trăind pașnic și liniștit, n'am înecutat până acum să rog pe Sfântul Dumnezeu pentru prea-strălucita viață și fericire a Înălțimii Tale. Dar acum, prea-înălțate Doamne, am pierdut acea viață pașnică, de oare ce, îndată ce s'a vestit mișcarea prea-înălțatului Selim-Pașa ca să meargă la partea unde a fost orânduit, au început unii nerușinați să se tulbure, și, de când au căleat noaptea conacul dumsale fostului Tău Mare Logofăt Costachi Ghica, au venit și la conacul robului Tău de două ori și, aflându-mă treaz, nu și-au putut ajunge scopul. Deci, prea-înălțate Doamne, dacă acuma, când se află încă prea-înălțatul Pașa aici, cutează și caleă locuințele robilor Tăi, cu mult mai mult după plecarea Înălțimii Tale ce nu vor voi să facă? Ci, prevăzând acestea și ceilalți prea-nobili boieri și robi ai Înălțimii Tale, au îndrăznit rugător să ceară voia Ta domnească pentru a se strămuta la Arvanitochori; iar robul Tău, neavând chip de strămutare, din lipsa cheltuielilor de nevoie, ca un desnădăjduit, vin către nesfârșita milă a Înălțimii Tale, rugând călduros să compătimești pe un străin sărac și nenorocit, și să-mi întinzi mila Ta, dându-mi iarăși domnească Ta voie a întoarcerii mele la Craiova, de oare ce aici aproape, unde nu pot locui, de frica neorânduinelor, nici n'am chip de trai, fiind lipsit nu numai de cheltuielile de nevoie, cum am spus, dar aproape de însăși pâinea zilnică, și de aceea mila ce vei face-o Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită cu mine, dându-mi voia întoarcerii la Craiova, atât eu, robul Tău, cât și cei de pe lângă mine, vom rămănea zi și noapte rugători către Sfântul Dumnezeu care răsplătește nesfârșit, pentru strălucita viață și întărire a Înălțimii

πίρως ἀνταμείβοντα ἄξιον Θεόν, διὰ τὴν ἐκ-
λαμπρὸν ζωὴν καὶ στερῶσιν τοῦ Ὑφους της,
καί, ἀΐροντες χεῖρας ἱκέτιδας, θέλομεν παρα-
καλεῖ ἐκτενέστερον τὴν Θεῖαν αὐτοῦ Μεγαλειό-
τητα ἵνα ἐνισχύσῃ καὶ τοῦ λοιποῦ τὰ νικη-
φόρα ὅπλα τοῦ Ὑφους της, καί, δι' αὐτῶν
ὀριαμβεύων, παραχωρήσῃ εἰς τὰ ἐνδότερα μέρη
τῶν ἐχθρῶν, πρὸς στηλίτευσιν καὶ ἐξολοθρευ-
μὸν αὐτῶν, πρὸς ἔπαινον καὶ καύχημα τοῦ
Ὑφους της καὶ πρὸς κοινὴν χαρὰν καὶ ἀ-
γαλλίαν πάντων τῶν πιστῶν ὑπηκόων καὶ δοῦ-
λων της. Τὰ δὲ ἐκλαμπρα ἔτη τοῦ Ὑφους της
εἴησαν θεόθεν πλεῖστα, ὕψινα καὶ πανόλβια.

αἰπηή, Σεπτεμβρίου κη'.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος
ἐλάχιστος δοῦλος

Ἀλέξανδρος Στόλνικος.

Tale și, ridicând mâni rugătoare, vom
ruga mai stăruitor Măria Sa dumnezeiască
pentru ca să întărească și de acum înainte
biruitoarele arme ale Înălțimii Tale, și,
prin acelea triumfând, să înaintezi în păr-
țile mai dinăuntru ale dușmanilor, pentru
rușinarea și nimicirea lor, pentru lauda și
slava Înălțimii Tale și pentru cea de
obște bucurie și veselie a tuturor credin-
ciosilor supuși și robi ai Tăi. Iar anii
străluciți ai Înălțimii Tale fie de la Dum-
nezeu foarte mulți, sănătoși și cu totul
ferieți.

1788, Septembrie 23.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mie rob

Alexandru Stolnicul.

CCLXXXV.

Constantin Baratov Spătarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre răsplata ce
i s'ar cuveni lui Dinu Vernescu, pus de Domn pe lângă Turcii de la Vălenii-de-Munte.

Vălenii-
de-Munte,
1788,
28 Septem-
bre.

Ὑψηλότητέ μοι Αὐθέντα,

† Δουλικῶς φανερώνω τῷ Θεοφρουρητῇ αὐ-
τῆς Ὑψι, ὅτι, ἂν οὐ δουλικῶς ἔγραψα τὸ
Ὑψος της διὰ τὸν Ποστέλνικον Ντίνοβλον
Βερνέσκουλον καὶ τὸν ἐδιόρισεν ἐδῶ, εἰς Βα-
λένι, εἰς δούλους τοῦ ὀρδιοῦ, ἐστάθη ἀδια-
κόπως δουλεύοντάς με καθε πύτην καὶ σαθα-
κάτι εἰς ὅλαις ταῖς ὑπηρεσίαις τοῦ ὀρδιοῦ
ὄντας ὅμως τῆς ἡλικίας ἄνθρωπος, ἔχοντας
καὶ παιδιὰ, παρακαλεῖ δουλικῶς τὸ Ὑψος
της διὰ τὴν τιμὴν με κανένα πατριλίκη. Διὰ
τὸν ὅποιον δουλικῶς παρακαλῶ τὸ Ὑψος της,
ἂν εὐρεθῇ εὐλογον, νὰ τὴν τιμῇ με τὸ πα-
τριλίκη της ὡς Βασιλείας, καί, ἔξω ὁποῦ
θέλει εἶναι ἱκέτης πρὸς τὸν Ὑψιστον Θεόν
νύντωρ τε καὶ ἡμέραν διὰ τὴν πολυχρόνιον
ζωὴν καὶ ἐπιθρόνισιν τοῦ Ὑφους της ἐπὶ
τῇ ἡγεμονικῇ Θρόνον τῆς Ὑψηλότητος της,
ὅλην ἔχει καὶ μέγα μιστόν, καὶ διὰ τὴν ἰδοῦν
καὶ ἄλλοι ὅτι ὅσοι δουλεύουν τὸ Ὑψος της
με πύτην καὶ σαθακάτι ἀπολαμβάνουσι χά-
ριν καὶ ἔσος παρὰ τὸ Ὑψος της. Καὶ ταῦτα
δουλικῶς, τὰ δὲ ἔτη της πανεκλάμπρου Ὑψη-
λότητος εἴησαν θεόθεν πάνπλειστα καὶ πα-
νωδαίμυνα.

αἰπηή, Σεπτεμβρίου κη'.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος
ἐλάχιστος δοῦλος

Κω. Μπαρὰτ. Σπαθάρης.

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Cu supunere arăt Înălțimii Tale de
Dumnezeu păzite că, de când am scris cu
supunere Înălțimii Tale pentru Postelnicul
Dinu Vernescu și l-a orânduit aici, la
Văleni, pentru slujba ordiei, a stat ne-
curmat slujind cu toată credința și grija
la toate privigherile ordiei; dar, fiind om
în vârstă, având și copii, roagă supus pe
Înălțimea Ta să se cinstească și el cu
vre-un *paialăc*¹. Pentru care rog supus pe
Înălțimea Ta, dacă se va găsi cu cale, să-l
cinstească deci cu *paialăcul* Vistieriei a
doua și, afară de aceia că va fi rugător
către Prea-Înaltul Dumnezeu zi și noapte
pentru viața îndelungată și întărirea Înăl-
țimii Tale pe domnescul Scaun al Înăl-
țimii Tale, vei avea și mare răsplată și
prin aceia că vor vedea și alții că toți
aceia cari slujesc Înălțimii Tale cu cinste
și râvnă capătă mulțămire și milă de la
Înălțimea Ta. Și acestea cu supunere, iar
anii prea-strălucitei Tale Înălțimii fie de
la Dumnezeu cât de mulți și cu totul fe-
rieți.

1788, Septembrie 28.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mie rob

Constantin Barat[ov] Spătar.

¹ Boforie activă.

CCLXXXVI.

1788,
Septembre.

Socoteala sumelor restituite sătenilor din Râmnicul-Sărat.

Σλάμ-Ριμνικο.

Ὁ ζαχιρὲς τῶν φυγάδων, ὁποῦ διὰ προστα-
γῆς ἐμαζώχθησαν, καὶ πάλιν διὰ προσταγῆς
ἐδόθησαν εἰς τοὺς ἐρχομένους εἰς τὴν τόπαν,
καθὼς φαίνονται. [17]88, Σεπτεμβρίου.

σιτάρι κριθάρι
κοίλ. πάντιζ. κοίλ. πάντιζ.

87	—	18	—	Τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τρία χωριά: Κοδρέστι- νόϊ, Κοδρέστι-βέκι καὶ Γραδιστένιδους ἀπὸ Κο- δρέστι.
62	3	—	—	Τοὺς ἀνθρώπους μενζη- λιζίδες ἀπὸ Γράδια.
13	6	14	—	Τοὺς Παλέστιδες.
239	—	472	—	Μπάμπα-Βισάνιλορ.
—	—	80	—	Τοὺς Πραϊλέστιδες.
10	—	—	—	Τοὺς Βατζένιδες.
411	9	584	—	Ἐδόθησαν εἰς τοὺς ἀν- θρώπους.

Τὸ φερμένο εἰς μαγαζὶ
Ῥιμνίκου.

63	5	27	—	Ἀπὸ τοὺς φυγάδας ὁ- ποῦ δὲν ἦρθαν, ὡς κα- θὼς φανερώνουν οἱ τεσ- κερέδες τῶν μαγαζινέ- ριδων.
12	1	17	—	Ἀπὸ τὸν Σατράρη καὶ Τζανέτου, φηληρήλη ἀ- πὸ τὰ μούλκια.
13	4	—	—	Ἦτοι ἀπὸ αὐτὴν παλαιὸ ὁποῦ εὐρέθη εἰς τὸ Ῥιμ- νικον, ὡς καθὼς φανε- ρῶναι ἢ τεσκερέδες τῶν μαγαζιέριδων.

89 2 44 — Ἦτοι: τὸ σιτάρι ὁποῦ
ἐλήφθη (sic) ὅλο, καὶ ἓνα ἔγινε ἀλεύρι, ὡς
καθὼς φανερώνουν οἱ τεσκερέδες.

Ἀλέξανδρος Π.θ.

Ὁ τεσκερέδες ἐστάλησαν.

Râmnicul-Sărat.

Zahereaua fugarilor, care din poruncă
s'a adunat, și iarăși din poruncă s'a dat la
cei ce se vor întoarce acasă, precum se
arată; [17]88, Septembre.

grâu orz
chile banițe chile banițe.

87	—	18	—	Oamenii din trei sate: Codreștii Noi, Codreș- tii Vechi și Grădiș- tenii din Codrești.
62	3	—	—	Oamenii de la men- zil de la Grădiște.
13	6	14	—	Băleștii.
239	—	472	—	Baba-Vișanilor.
—	—	80	—	Brăileștii.
10	—	—	—	Văcenii.
411	9	584	—	S'au dat la oameni.

Ce s'a dus la magazia
Râmnicului.

63	5	27	—	De la fugarii cari n'au venit, precum o arată teșcherelele magazie- rilor.
12	1	17	—	De la Sătrar și de la Gianet, lefurile (?) de la moșii.
13	4	—	—	Adecă de la cel ve- chin ce s'a aflat la Râmnic, precum o a- rătă teșcherelele ma- gazierilor.

89 2 44 — Adeacă grâul care s'a
luat tot, și unul s'a
făcut făină, precum arată teșcherelele
Alexandru Pitarul.

6 teșcherele s'au trimes.

CCLXXXVII.

1788,
21 Octom-
bre.

Constantin Baratov Serdarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre petrecerea
sa în munți cu Turcii, întărirea Focșanilor, nevoia de a se da orz oștirii și cereri turcești.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Τὸ ἀπὸ τοῦ τρέχοντος πανέκλαμ. πρὸν
προστακτικὸν τοῦ Ὑψους της κατὰ τὴν κ' τοῦ
ἰδίου δουλικῶς ἔλαβον, καὶ εἶδον τὰ ὅσα ἐν

Prea-înălțate Doamne al mieu,

† Prea-strălucita poruncă, de la 19 ale
acestei luni, a Înălțimii Tale am primit-o
la 21 ale aceleiași cu supunere, și am

αὐτῷ προστάζομαι, ὅτι τὸ Φωξάνι τὸ ἐνδυναμύνεται καὶ ὅχι τὸ μπουσαδίτζεται, διὰ τὸ ὅποιον ἄμποτες ὁ παντοδύναμος Θεὸς νὰ ἐνδυναμόσῃ καὶ νὰ ἐπιθρᾶβέσῃ τὸ Ὑψος της ἐπὶ τῷ [ν] ἡγεμονικὸν θρόνον διὰ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ τερεώσῃ καὶ νὰ διαφυλάξῃ τὴν ἐπιθράτιαν αὐτῆς ἁδλαβον, καὶ ἐμ.εῖς ἐδῶ ἡμεῖθα πάντα ἐξίπνη, πτέλνοντας καρπούλια εἰς τοὺς δρόμους καὶ μονοπάτια ὁποῦ κάμουν χρεῖαν διορίζοντας καὶ τὸν Ἀγγελον Ἀθηνέον ναζίρη καὶ εἰς τὰ τρία πλάγουρα, δηλ.: εἰς τὸ πλάγη Πράχουας, Ταλιάζινω καὶ Μπουζέω, καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς θατάχους διδοντάς τον καὶ τοὺς ἐκατὸν ποτεράσιδες, ὅλους ἀρματομένους εἰς τὸ χέρι του, συμβουλεύοντάς τον τί λογῆς νὰ ἀκολουθήσῃ ἐπείσαν καὶ δύο πιθαμὲς χιόνη ἐπάνω εἰς τὰ βουνὰ καὶ ἐλλίστισαν οἱ δρόμοι. Σήμερον ἐμαζόχρισαν ὅλοι οἱ ἀγάδες καὶ οἱ παύρακτάρηδες εἰς τὸν μπίνπαση Ὀσμάν-ἀγά, κάμνοντας ἀρκετὸ σιζηλτί διὰ κριθάρη, λέγοντας ὅτι εἰς τὰ ἄττα ἔχουσιν ταῖς ἐλπίδες των: ἐὰν τοὺς λήθουν τὸ γέμι των, ἀφείκτως διατακορπίζονται, καὶ οὕτως ἐσυμβουλεύθησαν ὅλι, γράφοντας ἀρζουχάλη πρὸς τὸ Ὑψος της, ζητώντας ἀπόκρισιν. Ὑψηλότετέ μοι Αὐθέντα, δύο χιλιάδες γέμια δίδεται τὴν ἡμέραν ὁποῦ κάμουν 31 Ἰπρατλ-κοιλεσὶ τὸ ἐν ὀλίγον, μὰς χρειάζεται διὰ νὰ ἔχωμεν ἐδῶ 1500 κοιλὰ κριθάρι, διότι, καθὼς μιὰ βραδύα τοὺς λείθουν τὸ γέμι τους, εὐθὺς ζητοῦν ἀφορμὴν νὰ διατακορπιστοῦν. Πρὸς τοῦτοις σήμερον ὁῶ προσταγὰς τοῦ Ὑψους της, τὸ ἐν δλαχιστῇ καὶ τὸ ἐν βωμαιστῇ, δουλικῶς ἔλαβον: τὸ μὲν δλαχιστῇ ἀπὸ ιγ', τὸ δὲ βωμαιστῇ ἀπὸ ιε', καὶ εἶδον ὅτι μὲ ἐνιδίξῃ τὸ Ὑψος της, προστάζοντάς μοι διὰ τί νὰ πάρω κριθάρη ἀπὸ τοὺς ἄνχοντας τοὺς ἀγοραστὰς ἀπὸ τὸ καδδιλικη Σακοριανίου χορίς πανέκλαμπρον προσταγῇ τοῦ Ὑψους της. Ὑψηλότετέ μοι Αὐθέντα, πατρικὰ γερὰ δουλικῶς φανερώνω τὸ Ὑψι της ὅτι εἰρίσκομαι μέσα εἰς τὰ βουνὰ μὲ ἀσκήρη ἄτακτον, καθὼς εἶναι γνωστὸν τὸ Ὑψι της, καὶ δὲν μὲ κόφει νὰ χάσω τὴν ζωὴν μου μόθω. καὶ εὐρίσκομαι ἀναμσταξῇ εἰς τὸ στράτευμα, γνωρίζοντας ἢ οὕτως ἢ ἄλλως ὅλω εἰμαι χαμένως ἄνθρωπος, μόνον μὲ κκχοφένεται ὅτι εἰς αἰτίας τοῦ ζαχερέ νὰ διασκορπισθῇ τὸ στράτευμα. Ὑστερον ἀπὸ τόσους κόπους ὁποῦ ἐτράβιξα εἰς ἔξη μῆνας, εἰς καιρὸν ἀνάγγης μὲ φόβον Θεοῦ φανερώνω τὸ Ὑψος της ὅτι καὶ τὸ εἶδιον μάλῃ τὸ Ὑψος της, δηλαδὴ ζαχερέν, νὰ εἶρω, τὸ πέρνω, καὶ δίδω τὸ στράτευμα διὰ νὰ μὴν διασκορπισθοῦν φοβοῦμαι ὅς, ὄνταν κάμω, χιγαλλί. Ἄμποτες ὁ Πανά-

văzut câte în ea mi se hotărâse, că Focșanii se întăresc și nu se părăsesc, pentru care a tot puternicul Dumnezeu să imputernicească și să întărească pe Înălțimea Ta pe Scaunul Tău domnesc ca să poți stabili și păzi stăpânirea Ta nevătămată, și noi aici sântem cu totul treji, trimetând carauale la drumuri și poteci unde e nevoie, orânduind și pe Anghel Atenianul nazir și la cele trei plaiuri, adică: la plaiul Prahovei, Teleajinului și Buzăului, și peste vătafi dându-i și cei o sută de poterași, toți armați, în mâna lui, sfătuindu-l ce chip să urmeze; au căzut și două palme de zăpadă sus pe munți și drumurile s'au închis. Azi s'au strâns toate agalele și bafractarii la bimbașa Osman-aga, făcând destul zgomot pentru orz, zicând că în cai au nădejdiile lor: dacă li lipsește hrana lor, neapărat se împrăstie, și astfel s'au sfătuit cu toții, scriind plângere către Înălțimea Ta, cerând răspuns. Prea-înălțate Doamne, două mii de porții se dau pe zi, care fac 31 de chile de Brăila; pe puțin ni trebuie să avem aici 1.500 de chile de orz, de oare ce, cum li lipsește o seară porția lor, îndată caută prilej să se împrăstie. Pe lângă acestea azi am primit supus două porunci ale Înălțimii Tale, una românește și alta grecește: cea românească de la 13, iar cea grecească de la 17, și am văzut că mă muștră Înălțimea Ta, poruncindu-mi de ce să ieu orz de la boierii cumpărători din județul Secuienilor fără prea-strălucita poruncă a Înălțimii Tale. Prea-înălțate Doamne al meu, cu supunere îți spun curat și serios Înălțimii că mă găsesse în munți cu oastea turcească neașezată, cum e știut Înălțimii Tale, și nu-mi pasă să-mi pierd viața odată, și mă găsesc amestecat cu oastea, știind că așa sau altfel tot sânt un om pierdut, dar îmi pare rău ca din pricina zaherelei să se împrăstie oastea. Apoi, din atâtea osteneli ce am răbdat în șase luni, la vreme de ananghie în frica lui Dumnezeu arăt Înălțimii Tale că și însăși averea Înălțimii Tale, adică zaherea, dacă o aflu, o ieu și dau oștirii, ca să nu se împrăstie; dar mă tem, unde mă duc, de strămbătate. De ar da Cel

γαθος να διορθώση τοὺς καιροὺς, να στρεψώση καὶ να ἐπιδραβεύσῃ τὸ Ὑψος της ἐπὶ τὸ ἡγεμονικὴν Θρόνον, καὶ θέλῃ ἔχουν ὅλα τὰ πράγματα τὴν διορθοῦν, καὶ θέλῃ φανῇ καὶ ἡ δοῦλευσις τοῦ καθ' ἐνὸς εἰς τὸ ἐξῆς. Εἶμαι βέβαιως, ὑψηλότες μοι Αὐθέντα, ὅτι ἔχω πολλοὺς φίλους, οἱ ὅποιοι ζουλεύουν οἱ κακορίζικη καὶ ποθοῦν διὰ τὴν ἀπολαύσουν ἐκείνα ὅπου δὲν εὐρίσκει ὁ Θεὸς εὐλογον να τοὺς χάριση κατακυλοῦν, καὶ αὐτοὶ, μὲ ταῖς ψευταῖς καὶ νεφσανέτι πολυμόντας, ἴσος καὶ ἀποκτίσσουν τίποτες, καὶ δὲν στοχάζονται ὅτι ὅλα τὰ πράγματα μὲ πρόνια Θεοῦ καὶ νεύσεις Αὐθέντου ἀποκτόνται, καὶ ὅχι μὲ ψευταῖς.

Καὶ ἄλλοτε δουλικῶς ἐφηνέρωσα τὸ Ὑψος της ὅτι τὸ καθδδικτικὴ Πράχοδας Ἰσπραδνίκους δὲν ἔχει: ὁ ἄρχων Ἀρμάσης Γεωργάκης Ζαφίρογλους ἐπάγγισεν μὲ τὸν Ἀγά-Πασά εἰς Γεοργόδον, ὁ Νικίτας ὁ Ἀρμάσης εἰς Βουκουρέστι, ὁ Σερδάρης Καπλέσκουλος φεύγοντας ἀπὸ Πλοῦσσι: ἐμεινεν μόνον ἡ τατίζιζας, ὁ μαχαζήρης ὅπου δέχεται τὸ χορτάρι καὶ τὰ ἔϋλα, καὶ τὸ τί γράφῃ θέλῃ πληροφορηθῇ τὸ Ὑψος της ἀπὸ τὸ εἶδιον γράμμα του. Ὑψηλότες μοι Αὐθέντα, τὸν Ὀσμάν-ἄγᾶ μπίνμπαση τὸν ἐλέπω πολλὰ παρπονόμενον, καθὼς θέλῃ ἐπληροφορηθῇ τὸ Ὑψος της ἀπὸ τὸν ἴδιον μουχορδάρη-ἄγασί, ὅπου μόλις μετὰ βίας τὸν ἐκάμαμεν καὶ ἐδέχθη τὸ μπινμπασιλίκη, πλὴν εἶναι τώρα μερικαῖς ἡμέραις ἀφ' οὗ τὸν ἐλέπω ὅλω μὲ κρυπτήτα δουλεύῃ, καὶ μάλιστα εἶναι ἕνα δύο ἡμέρες ἀφ' οὗ μὲ ἐξίτισεν μίαν γούναν, λέγοντάς μοι: „ὅλοι ἐφόρεσαν γούνες καὶ μπερέτες παρὰ τὸ Ὑψος της, μόνον αὐτὸς δὲν ἄξιώθη“. Ἄν εὐλογαφάνῃ τὸ Ὑψος της να τοῦ σταλθῇ κάρια ζηνιχόγουνα, ἕως ἐκατὸν πενήντα γροσίον, καὶ μίαν μπερέτα. Καὶ ταῦτα δουλικῶς, τὰ δὲ ἔτη τῆς πανεκλάμπρου Ὑψηλότητος εἴησαν θεόθεν πάνπλειστα καὶ πανευδαίμονα.

ἄψπῃ, Ὁκτωβρίου κα'.

Τῆς Ὑμετέρας θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος δοῦλος

Κωνστ. Μπαρμ. Σταθάρης.

Πρεα-bun să îndrepte împrejurările, să întărească și să înputernicească pe Înălțimea Ta pe Scaunul domnesc, și toate lucrurile-și vor avea îndreptarea, și se va arăta și slujba fiecăruia pe urmă. Sânt sigur, prea-înălțate Doamne al mîeu, că am mulți prieteni, cari invidiază nenorociei și poftesc să capete aceia ce nu află Dumnezeu binecuvîntat să li dea spre răsburare, și ei, cu minciunile și ambițiile lor luptându-se, poate că vor căpăta ceva, și nu gîndesc ei că toate lucrurile se capătă cu pronia lui Dumnezeu și hotărările Domnului, și nu cu minciinoșii.

Și altă dată cu supunere am arătat Înălțimii Tale că județul Prahova nu are ispravnici: dumnealui Armașul Iordachi Zamfiroglu a mers cu Aga-Pașa la Giurgiu, Nichita Armașul la București, Serdarul Căplescul fugise de la Ploiești; au rămas numai cei cu tainul, magazionerul care primește fânul și lemnele, și ce scrie el. vei afla Înălțimea Ta din însăși serisoarea lui. Prea-înălțate Doamne, pe Osman-aga bimbașa îl văd foarte paraponisit, cum vei afla Înălțimea Ta de la însuși muhurdar-aga, care abia cu sila l-am făcut de a primit bimbașalăcul, dar sânt acum câteva zile de cînd îl văd slujind cu re-ceală, și mai ales sânt o zi, două de cînd mi-a cerut o blană, spunându-mi „toți au purtat blăni și berete de la Înălțimea Sa, numai eu nu m'am învrednicit“. Dacă binevoiești Înălțimea Ta să i se trimeată vre-o blană, de *zînih*, până la o sută cinczeci de lei, și o beretă. Și acestea cu supunere, iar anii prea-strălucitei Tale Înălțimii fie de la Dumnezeu prea-mulți și cu totul fericți.

1788, Octombrie 20.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-mic rob

Constantin Barat/ov/ Spătar.

CCLXXXVIII.

1788,
6 Novem-
bre.

Miriță (?) și Alecu Serdarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre boala lui Hagi-Ali-Pașa,

Ὑψηλότες ἡμῶν Αὐθέντα,

† Μὲ τὸ δουλικόν μου φαιερώνω τῷ Ὑψει της ὅτι, ἔστωντας Ζαίρης ὁ ἐκλαμπρότατος Χατζι-Ἀλί-Πασάς, μὲ ἔδωσεν τὸ παρὸν με-

Πρεα-Înălțate Doamne al nostru,

† Cu supusa mea [serisoare] arăt Înălțimii Tale că, fiind bolnav prea-strălucitul Hagi-Ali-Pașa, mi-a dat meh-

τούπι, διὰ τὰ τὸ στίλω τῷ Ὑψει της, τὸ δ-
ποιον εἶδος τοῦ τὸ ἔστιλα, καὶ ἐξόχως σὰς
φανερῶν καὶ ἐγὼ ὁ δοῦλος της ὅτι, μὲ τὸ νὰ
εἶναι ὁ ἐκλαμπρότατος Πασὰς ζαΐρης, παρα-
κλή τῷ Ὑψει της διὰ τὰ τοῦ σταλθῆ ἑνας
ἡτρὸς μὲ ἡτρικὰ, διὰ τὰ καταχθῆ. Ταῦτα
δουλικῶς.

[17]88, Νοεμβρίου 6.

Τῆς Ὑπερέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος
ἐλάχιστο[ς] δοῦλος

Μηρητζα(;) καὶ Ἀλέκος Σερδάρης.

tupul de față, ca să-l trimet Înălțimii
Tale, care iată că l-am trimis, și deo-
sebit Îți arăt și eu, robul Tău, că, fiind
prea-strălucitul Pașă bolnav, roagă pe
Înălțimea Ta să i se trimeată un doftor
cu medicamente, ca să se caute. Acestea
cu supunere.

[17]88, Novembre 6.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mie rob

Mirișă (?) și Alecu Serdarul.

CCI.XXXIX.

Foti Clucerul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cereri de provisii
din partea Turcilor.

1788,
8 Novem-
bre.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Μετὰ τὴν ταπεινὴν μου καὶ δουλικὴν
προσκύνησιν ἀναφέρω τῷ Θεοφρουρῆτο Ὑψει
της ὅτι οὔμουμεν τὸ σερχάτι ἔκαμην πάλην
σελιαμλῆνι, καὶ ἐφώναζαν τὸν εὐτελῆ της
δοῦλον, ὁμοῦ καὶ τὸν διορισθέντα ἄνθρωπον
παρὰ τῶν πραγματευστῶν γαιτζήν, καὶ μὰς εἶ-
παν ὅτι κατὰ τὸ ἐκπάλες ζητεῖ τὸ σερχάτη τὴν
διορησθεῖσαν ποσώτητα τοῦ βοῦτυρου καὶ ἄ-
λλημάτων καὶ μέλητος. Ὁ εὐτελής της δοῦλος
τοὺς ἀπεκρίθη ὅτι ὀρθολογικῶς βλέπουν
τὴν κατάστασιν τῆς αὐθεντικῆς της Τζάρας
καὶ ὅτι οὐκ ὀλίγα στρατεύματα εἶναι, καὶ πολ-
λάκις, κατὰ καιροὺς, ὁποῦ μὲ ἐφώναζεν τόσον
ὁ ὑψηλότατος Μουχαφίς-παιιὰ-ἐφέντης, ὁ-
μοίος καὶ ὁ χατακνῆς περὶ αὐτῆς της ὑπο-
θέσεως ἔγραψα πρὸς τὸν Τουρνατῆ-ἀγά, καὶ
μακάμην τῆς Κραγιόδας, καὶ ὅτι μὲ ἀπεκρίθη
μόλης καὶ μετὰ βίας κάμνει ἰνταρὲ τὸ στρα-
τευμα ὁποῦ εἶναι εἰς Κραγιόδα, ἐξ ἐτίας τῶν
ματραπάζηδων, μὲ τὸ νὰ ἐμάζοζαν τὸ βοῦτυ-
ρον. Ὁ εὐτελής της δοῦλος, εὐρίσκοντας βεση-
λὲν ὅτι τὰ ἐδῶ γαιμάκια τοῦ Ιηθηνίου περιστ-
χονται εἰς τὴν αὐθεντικὴν Τζάραν καὶ μαζό-
νουν τὸν ζαχερὲν διὰ πραγματευστάς τους, εἰς
τὸ ὅποιον εὐθὺς ἐδιόρησαν κουλτζαουσιάδες
εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσουν τὸ τοιοῦτον τοὺς χαρα-
κίτι, προσέτι προβάλλοντές με ὅτι ἰσχύρουν εἰς
τὸν παρόντα καιρὸν ὅτι τόσον τὸ βοῦτυρον
καὶ ἄλληματα καὶ μέλη εἶναι εἰς τιμὴν, καὶ διὰ
ἐτοῦτο οὔμουμεν ἀπόφασιν ἔκαμην νὰ ἀνεδά-
σουν τὴν τιμὴν: τὸ μὲν βοῦτυρον πρὸς δέκα
πέντε παράδες τὴν ὀκά, τὸ δὲ ἄλληματα καὶ

Prea-înălțate Doamne al meu,

† După închinăciunea mea supusă și
de rob aduc înaintea Înălțimii Tale
de Dumnezeu păzite că tot serhatul a
făcut iarăși selamlâc, și au chemat
pe numitul Tău rob, de asemenea și
pe omul orânduit de către negustori
iacgiu¹, și ni-au spus că de obicei cere
serhatul cătimea orânduită de unt și de
grăsime și de miere. Umilul Tău rob
li-a răspuns că privesc cu ochii starea
Țerii domnești și că sânt oști nu puține,
și adesea, pe vremuri, când mi-a spus
atât prea-înălțatul Muhafiz-Pașa-Efendi,
de asemeni și vactangiul pentru această
afacere, am scris către Turnagi-aga,
Caimacanul Craiovei, și mi-a răspuns că
abia și cu sila pleacă oastea care e
la Craiova, din cauza precupeților, pen-
tru că au adunat untul. Supusul Tău
rob, aflând veste că iamacurile de aici
ale Vidinului pornesc spre Țara dom-
nească, și adună zahereă prin negus-
torii lor, la care de-a dreptul s'au orân-
duit eul-ceași ca să împiedece o astfel
de mișcare a lor, adăugând și aceia că
știu în vremea de față că și untul și
grăsimea și mierea sânt la preț, și de
aceia cu toții s'au hotărât să ridice
prețul: untul la cinsprezece parale ocaua,
iar grăsimea și mierea câte zece pa-
rale, și au rugat pe prea-înălțatul Mu-
hafiz-Pașa ca să serie Înălțimii Tale

¹ La unt.

μέλη πρὸς δέκα παῖδες, καὶ ἐπαπαλάσαν
τὸν ὑψηλότερον Μουχαφής-Πασιὰ εἰς τὴν
γράφην πρὸς τὸ θεοφροδότητον Ὑψος της
περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως. Ἦ Ὑψηλότερος
τοῦ ἔγραφον πρὸς τὸν ἄρχοντα Καϊμακάμη
τῆς Κραγιόδας καὶ ἐδιόρησεν ἐν σακαλή-
ἀγά του ὁ ταπεινός της δοῦλος ἐπάσχησεν
νὰ πάρῃ τὸ μεκτούπι ὁποῦ νὰ μὴν σταλθῇ
ἄνθρωπος τῆς Ὑψηλότητος του εἰς
Κραγιόδαν, καὶ ἐστάθῃ ἀδύνατον.

Προσέτι ζητοῦν κατὰ τὸ ἐκπάλει εἰς
τὴν νὰ ἔρχεται καὶ ὁ ἐξνάζη ζαχερὲς ἀπὸ
τὴν αὐθεντικὴν της Τζάραν εἰς τὸ
Χασάν-Πασή-Κουλουγού, δηλαδὴ
σιτάρι, ἀλεῦρι καὶ κριθάρι, καὶ
νὰ πουλεῖται βραϊζή-οὐζρέ· ὁ
ἐντελής της δοῦλος τοὺς ἀπεκρήθη
περὶ τοῦτου ὅτι εἶναι γνωστὸν,
ὅποσος ζαχερὲς ἔγινεν, ἡστηράς
διὰ βασιλικοῦ προσκυνητοῦ ὁρισμοῦ,
καὶ τὸ πόσον στράτσυμα θρέφεται
ἀπὸ τὴν αὐθεντικὴν της Τζάραν,
καὶ τὸ πόσον ματραπαζλήκη
ἐκαμν οἱ Βιδυνλήδες· αὐτοὶ δὲ
ἐπιμένουν καὶ τὸ ζητοῦν ὅτι
ὀλοδοκτίζας νὰ ἔρχεται, ὑποσχόμενοι
ὅτι θέλουν κάμνῃ τέφρῃ τοὺς
ματραπάζήδες τοῦ Βιδυνίου,
καὶ ἐπὶ τοῦτου ἐδιόρισαν δύο
κούλ-τζαουσαρή περὶ αὐτῆς
τῆς ὑποθέσεως: ὁποῦ ἂν
τύχη καὶ πιασθῇ τις, νὰ
πεδεύεται. Ὅθεν, κατὰ τὸ
ἀπαράττητον καὶ δουλικόν μοι
χρέος, δὲν ἔλαψα νὰ τὸ
φανερῶσω πρὸς τὸ θεοφροδότητον
Ὑψος της, ὁποῦ, καθὼς
ἤθελεν προστάξῃ, νὰ ἔχῃ
νὰ τοὺς ἀποκριθῇ ὁ ἐντελής
της δοῦλος. Καὶ ταῦτα
μὲν δουλικῶς, τὰ δὲ ἔτι
τῆς Ὑμετέρας θεοστηρίκτου
Ὑψηλότητος εἶχσαν θεόθεν
πλήστα καὶ πανευδαίμονα.

αἴψῃ, Νοεμβρίου ἡ'.

Τῆς Ὑμετέρας θεοφροδότητου
Ὑψηλότητος ἐλάχιτος δοῦλος

Φώτης Κλουτζάρης.

(Pecete de ceară neagră, pe dos.)

de Dumnezeu păzite pentru această
afacere. Înălțimea Sa a scris
dumisale Caimacamului Craiovei
și a orânduit un sacali-agă al
lui; supusul Tău rob a încercat
să iea mehtup ea să nu se trimeată
om al Înălțimii Tale la Craiova,
și a fost cu neputință.

Încă încearcă după obicei
să vie și zahereana eznazi din
domneasca Ta Țară la Hasan-Pași-
Culugū, adică grâu, făină și orz,
și să se vândă cu preț maximal;
supusul Tău rob li-a răspuns la
aceasta că e știut cum că, oricâtă
zahereă a fost, tot după poruncă
împărătească venerată, și câtă
oaste se hrănește din domneasca
Ta Țară, și cât matrapazlăc au
făcut cei din Vidin; ei însă stăruie
și o cer să vie neapărat, făgăduind
că vor izgoni pe matrapazii
Vidinului, și pentru aceasta au
rânduit doi cul-ceauși pentru
această afacere: unde s'ar întâmpla
și s'ar prinde cineva, să fie
pedepsit. Deci, după neapărata
și supusa Ta nevoie, n'am lipsit
s'o vădese către Înălțimea Ta
de Dumnezeu păzită, pentru ca,
așa cum vei porunci, să aibă
a li răspunde smeritul Tău rob.
Și acestea cu supunere, iar anii
Înălțimii Tale de Dumnezeu
păzite fie de la Dumnezeu foarte
mulți și cu totul fericți.

1788, Noiembrie 8.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu
păzite prea-mic rob

Foti Ciucrul.

CCXC.

1788,
20 Noiembrie.

Costachi Postelnicul către Nicolae-Vodă
Mavrogheni, despre plățile Turcilor
și starea de lucruri la Valenii-de-Munte
și la Urziceni.

† Ὑψηλότητέ μοι Αὐθέντα,

† Μὲ τὸ παρόν μου δουλικὸν
φανερῶνω τῷ θεοφροδότητῳ Ὑψει
της ὅτι, καθὼς καὶ χθὲς σὰς
ἐδοξολογήσα, ὁ Ἀάτ-Ἀχμέδαγας
ἦλθε εἰς τὰ ὦδε, εἰς Πουζέον, μὲ
τὰ νεφέριά του, περὶ τῶν
ὁποίων καὶ μὲ ἐπροστάξετε
νὰ φερθῶ κατὰ τὸ νοῦν μου
ὅποῦ ἔδωκε ὁ Μεχμέδαγας
Παϊπουρλής, δηλ.: διὰ ὅσα
εἶχε κάμει ὄντας

Prea-Înălțate Doamne al mien,

† Cu cea de față supusă a
mă arăt Înălțimii Tale de
Dumnezeu păzite că, precum
și ieri Ți-am vădit, Laz-Ahmed-
aga a venit într'acolo, la Buzău,
cu neferii lui, față de cari
mi-ai și poruncit să mă
port după regula ce a dat-o
Mehmet-aga de Baiburd, adică:
pentru câte a făcut

του εἰς Κήμπινα μουκαθελὲ μετὸν ῥηθέντα ἀγὰ· ὁ ῥηθείς δὲ Μεχμέδαγας, μετὸν νὰ μὴν εὐρέσθῃ ἐδῶ, καὶ εἴχῃ κινήσῃ εἰς Βουκουρέστι, ἐρώτησα τὸν ῥηθέντα Ἀἰζ-Ἀχμέδαγα, καὶ μοι εἶπε ὅτι εἴχῃ συμφωνίαν μετὸν Παῖπουρτλῇ διὰ 420 χάρτζια καὶ 100 γρόσια διὰ τὸ ἀγαλίαν του· τὰ ὅποια, καὶ μετὸν νὰ ἐδουλεύσῃ ἦσαν διὰ ἕναν μῆναν, τὰ ζητεῖ, ἐπειδὴ καὶ ἐτῆζ ἐπροστάξτε νὰ ἔλθῃ νὰ τὰ πάρῃ ἀπ' ἐδῶ, ἀπὸ τὸν δοῦλον της. Ἐγὼ, ὁ δοῦλος της, καὶ δὲν ἔχω ἀνὰ χεῖρας καθόλου ἄσπρα λουφέδων, ὡσὰν ὅπου ἐπλήρωσα τὸ μνησίον τόσων ἀσπερλίδων τριῶν ὀρδίων: Γιαλομίστης, Πουζέου καὶ Φωζανίου, καὶ χρεωστῶ κιάλας ἀπὸ ἐκείνων, ὡσὰν ὅπου ἔκοφα καὶ τόσων χάρτζια, καθὼς δὲν σὰς λαμβάνῃ, καὶ ἐπληρώθησαν μέχρι τῆς ἡμέρας ὅπου ἐκόπικαν τὰ χάρτζια τους. Προσμένω λοιπὸν ἄσπρα νὰ μοι σταλοῦν, ἀρ' οὐ κοιταχθῶν τὰ δευτέρια τῶν λουφέδων, τὰ ὅποια καὶ τὰ ἐστειλλὰ πρὸ ἡμερῶν διὰ χειρὸς τοῦ ὄου Ποστελνίκου Δημητράκη, δοῦλου της, διὰ νὰ τὰ ἐμφανίσῃ τῷ Ὑψί της, ὅπου νὰ προστάξῃ νὰ θεωρηθῶν. Ὁ ζαχερές τοῦ κριτοκρίτου τοῦ ἐδῶ ὀρδιοῦ τοῦ Πουζέου τελειώνει, καὶ ἀμῆ· ὁρσνδουγιάλαν δὲν ἔχομεν πλέον κριτοκρίτου ἐδῶ, καὶ νὰ γίνῃ προσταγὴ της εἰς κἀνέναν μεσεμόρηγ, δοῦλον της, νὰ στείλλῃ κριτάρ· καθὼς καὶ ἄλσοι μοι λέγουσιν οἱ ἱσπράβνικοι τοῦ Πουζέου ὅτι ἔχουν μόνον 60 κοιλὰ εἰς τὸ μαχαζὶ, καὶ χρειάζεται καὶ διὰ ἐκείνο προμήθια. Ἦλθε τώρα καὶ ἕνας τζοχαδάρης τοῦ Ὑψους της μετὸν ὕψηλὸν φερμάνι καὶ πουργουρουλδῇ της πρὸς τοὺς ἀσπερλίδες, καὶ ἐδικαδόσθῃ εἰς ὑπήκοον πάντων, δηλ.: διὰ νὰ εἶναι ὑπήκοοι εἰς τὰς προσταγὰς σας, καὶ εἰς ὅποιον μέρος τοὺς διορίσετε, νὰ πηγαίνουν, καὶ ἀσπερλίθησαν: „τὸ αἶμαν δὲ ταχέν“, καὶ αὐριοι κινᾷ ὁ τζοχαδάρης διὰ τὸ Φωζάνι. Τὰ ἀσκέρια ὅπου εὐχαίνοιν ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι νὰ προσταξέτε, ἐξέντημ· νὰ τοὺς δίδωνται κουλαοῦζίδες καθ' ὅδον, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἔρχονται ἀπὸ τὴν εὐθεῖαν ὁδόν, ἀλλὰ σαρπύζουσι εἰς τὰ χωρία καὶ ἐνοχλοῦν τοὺς πτωχοὺς, καὶ δὲν κάμνουν ἕνα κονάκι, ἀλλὰ πάντα καὶ ἔζη εἰς ἕνα χωρίον. Πρὸς τοῦτοις, διὰ τὸ ἀσκέρι ὅπου στέλνεται εἰς ἕνα καὶ ἄλλο μέρος, νὰ μοι φανερώσετε καὶ τῷ δοῦλῳ της, ὅπου νὰ τοὺς περνῶ καὶ εἰς τὸ κατάστηχόν μου, ἐπειδὴ καὶ μετὰ αὐτὸν τὸν τράπον ἀκολουθεῖ κονφουζιόνα εἰς τὴν δουλείαν τῶν ταχινάτιων καὶ οὐλουφέδων της. Ὁ Γιαουρτζῆς Σπαθάρης ἀπὸ Βαλένι μοι γράφει ἀπὸ ἐκείνο τὸ μέρος ὅτι εἶναι ἡσυχία μετὰ τὴν εὐχὴν της, καὶ ἐσφάλισαν οἱ ὁδοί μοι τῶν

fiind la Câmpina toameală cu zisul agă; iar zisul Mehmed-aga, ne mai aflându-se aici, și având să plece la București, am întrebat pe zisul Laz-Ahmed-aga, și mi-a spus că avea înțelegere cu Baiburtli pentru 420 de părfi și 100 de lei pentru argalăcul lor; pe cari, și pentru că au servit o lună, îi cere, de oare ce și așa i-ai poruncit să vie să le iea de aici, de la robul Tău. Eu, robul Tău, nici n'am de loc în mână banii lefilor, pentru că am plătit leafa pe lună atâtor ostași turci de la trei ordii: Ialomița, Buzăul și Focșanii, și am nevoie chiar de acelea, căci am și tăiat atâtea cheltuieli, cum nu ți-e ascuns, și s'au plătit până în ziua când s'au tăiat cheltuielile lor. Dar aștept bani să mi se trimeată, de când privesc tefterele lefilor, cari i-am și trimes acum câteva zile prin al doilea Postelnic Dimitrachi, robul Tău, ca să le înfățișeze Înălțimii Tale, ca să orânduiești a se cerceta. Zahereaua orzului ordiei de aici de la Buzău se isprăvește, și n'avem vre-o orânduială pentru orz aici, și să se facă o poruncă a Ta către orice dregător, rob al Tău, ca să trimeată orz; preeum și pentru făină îmi spun ispravnicii Buzăului că au numai 60 de chile în magazie, și trebuie și pentru aceasta prevedere. A venit acum și un ciohodar al Înălțimii Tale cu înalt firman și buiurldiu al Tău către ostașii turci, și s'a cetit în auzul tuturor, adecă: să fie supuși la poruncile Tale și în ori ce parte îi vei orându, să meargă, și au răspuns: „vom asculta“, și mâne pleacă spre Focșani ciohodarul. Oștile turcești care iese din București poruncește, Doamne, să li se dea călăuze pe cale, căci nu vin pe calea dreaptă, ci o ieau pe de lături în sate și supără pe săraci, și nu fac un singur conac, ci cinci și șase într'un sat. Pe lângă acestea, pentru oastea turcească ce se trimete într'un loc și în altul, arată-mi și mie, robului Tău, ca să-i trec și în catastihul mieu, căci și cu acest chip urmează *confusie* la slujba tainaturilor și lefilor ei. Ghiurgi Spătarul de la Văleni îmi scrie din acea parte că e liniște cu rugăciunea Ta, și s'au închis căile dușmanilor de zăpezi, numai din spre zaherea

ἐχθρῶν ἀπὸ τὸ χιῶνι, πλὴν ἀπὸ ζαχिरὲν τρα-
δοῦν τὰ ἀσκήρια τῶν ἐκεῖ μερῶν ἐζιγίετι.
Ταῦτα δουλικῶς, καὶ εἰμι

αψπηΰ, Νοσηρίου κ'η.

Τῆς Τραπεζῆς θεοφρουρήτου Ὑψηλότῃτος
ἐλάχιστος δοῦλος

Κωστάκης Ποστέλνικος Κ. Φ.

Ἀρχησαν καὶ ζητοῦν καὶ ἀπὸ τὸ Οὐρζη-
τζένι οἱ ἐκεῖ ἀγάδες τοὺς οὐλουφέςδες των, καὶ
μὲ ζητοῦν καὶ εἰς ἐκείνο τὸ μέρος, καὶ παρα-
καλῶ τὸ Ὑψος τῆς νὰ μὲ προφρασθοῦν ἄσπρα,
ἐπειδὴ καὶ τὰ ζητοῦν ἀνυπερθέτως, καὶ ἐπέρα-
σεν καὶ (:) ὁ μὴνας τους· καλὸν ἦσαν τὰ ἄσπρα
καὶ τῆς Γκαλομίτζας νὰ τὰ διορίσας εἰς τὸν
δοῦλον τῆς, διὰ νὰ κάμωμεν ἰδαρὲν καὶ τοὺς
ἐκεῖ οὐλουφέςδες, καὶ ὅπως εἶναι ὀρισμός τῆς.

Ὁ γκιονουλέρ-ἀγασῆς Χασάναγας, μὲ τὸ νὰ
ἔχῃ νὰ θεωρήσῃ κῆποιας ὑποθέσεις τοῦ εἰς
Βουκουρέστι, ἐζήτησε τὴν ἄδειαν διὰ νὰ ἔλθῃ
ἔως ἐκεῖ καὶ πάλιν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ὦδε,
καὶ τοῦ ἐδόθη παρὰ τοῦ ἀγᾶ· ὅθεν καὶ διὰ
νὰ τὸ εἰσεύρῃ τὸ Ὑψος τῆς δὲν ἔλειψα νὰ τὸ
φανερῶσω.

(Pecete de ceară neagră, pe dos.)

trag oștile acelor părți lipsă. Acestea cu
supunere, și sânt

1788, Novembre 20.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mie rob

Costachi Postelnicul C. F.

Au început și caută și de la Urziceni
agalele de acolo lefile lor, și mă cer și în
acel loc, și rog pe Înălțimea Ta să mi se
trimeată bani, căci fi și cer fără zăbavă, și
a trecut și (?) luna lor: bine ar fi fost ca și
banii Ialomiții să-i orânduiești la robul
Tău, ca să luăm și lefile de acolo, și cum
e pornea Ta.

Ghionulër-aga Hasan-aga, având să cer-
cezeze unele locuri ale sale la Bucu-
rești, a cerut voie să vie până aici și
iar să se întoarcă acolo, și i s'a dat de
la aga; pentru care și ca s'o știe Înăl-
țimea Ta n'am lipsit s'o arăt.

CCXCI.

1788,
3 Decem-
bre.

Ismail-Aga Turnagi către un boier, despre îndatoriri ce i-a făcut acesta.

Τὴν Εὐγενεῖαν σας φιλικῶς ἀσπάζομαι.

† Μετὰ τὴν φιλικήν μου ἔρουναν τῆς ἀγα-
θῆς ὕψεις τῆς, τῇ θηλοποιῶ ὅτι, βλέποντας
τὰ πλείστα καὶ ἀνυπόφορα χρευστέια, εἰς πλά-
τος τὰ φανερώνω τοῦ ὕψηλοτάτου μας Αὐθέν-
του, καὶ ἡ Ὑψηλότης του θέλει ἄς τὰ πισ-
τεύσει· ἐγὼ τὸ χρέος μου τὸ ἔκχυν. Παρα-
καλῶ δὲ τὴν Εὐγενεῖαν τῆς ὅπου σὺν καιρῷ
προσθήκοντι νὰ τὰ ἐμφανίσῃ τῷ θεοφρουρῇ
Ὑψει τῆς, ἔχοντας καὶ τὴν ἀπόκρισιν. Εἰμαι
εἰς μεγάλην λύπην, ἐπειδὴ καὶ βλέπω ὅτι τῶρα
εἶναι ἀρκεταῖς ἡμέραις ὅτι εὐγενικῶν τῆς
γράμματα δὲν ἔλαβον, καὶ ἀπορῶν τι ἐστὶ τὸ
αἷτιον· ἂν εἶναι διὰ τὸν πολυκόσμητον Σάββα,
ἔχει καὶ δίκαιον, ὅμως πάλιν τὸ σφάλμα μου
δὲν εἶναι, ἀλλὰ τὸν ἐδικόν σας ἄκρον φίλον
ἄρχοντα Σπαθάρη Τσάνογλου, ὅλος ἐξ ὅλου,
διὰ νὰ κάμῃ ἔναν ἀνηψιόν του, ὅπου εἰς τάσον
μὲ ἐκατάστησεν ὅπου νὰ μὲ γελάσῃ καὶ νὰ
γράψω χωρὶς νὰ ἔχῃ κἀνένα καπατέτι. Τὴν
πρὸς ἐμὲ δοῦλαυσιν καὶ κόπους σας εἶναι
πολλοί, τοὺς ὁποίους δὲν ἠμπορῶ νὰ τοὺς ἀ-
ποπληρώσω, πλὴν τὸ κατὰ δύναμιν μου ἰδοῦ

Pe dumneata cu prietenie te sărut.

† După cercetarea prietenească a bunei
tale sănătăți, îți arăt că, văzând foarte
multele și nesuferitele mișcări, pe larg
le arăt prea-înălțatului nostru Domn,
și Înălțimea Sa va face cum va vrea;
eu datoria mea mi-am făcut-o. Ci te
rog pe dumneata ca la vreme potrivită să
le arăți Înălțimii Sale de Dumnezeu pă-
zite, având și răspunsul. Sânt în mare
întristare, de oare ce văd că acum sânt
multe zile și n'am primit nobila-Ți scri-
soare, și nu pricep ce e pricina: dacă
e pentru polcovnicul Sava, are și drep-
tate, dar iar nu e greșeala mea, ci a
însuși marele tău prieten dumnealui Spă-
tarul Geanoglu, eu totul lui tot, ca să facă
pe un nepot al său, așa că m'a adus acolo
de să rădă și de mine și să scriu fără să
aibă vre-o vină. Slujba pentru mine și
ostenelile tale sânt multe, pe care nu le
pot răsplăti, decât că, după puterea mea,
iată-ți trimet patruzei de galbeni zeria

ὁποῦ τῇ στέλνω φλουρία ζέρια σαράντα, τζέπ-
χαρτζηλιῖ, καὶ παρακαλῶ νὰ τὰ δεχθῇ καὶ νὰ
τὰ ἔχῃ διὰ τετρακόσια, ἔχωντάς με καὶ εἰς
τὸ ἐξῆς ὑποχρεωμένον. Ταῦτα μὲν, τὰ δὲ ἔτη
της εἴησαν πλείστα καὶ πανευδαίμονα.

[17]88, Δεκεμβρίου 3.

Τῆς Εὐγενείας της φίλος

Τουρνατζή Ἰσμαήλ-ἄγας.

(Pecete turcească de cernelă.)

cheltuieli de buzunar, și te rog să-î primești
și să-î socoți ca patru sute, avându-mă pe
mine și de acum ca îndatorit. Acestea,
iar anii tăi fie foarte mulți și pe deplin
fericiți.

[17]88, Decembre 3.

Al dumitale prieten.

Turnagi Ismail-Aga.

CCXCII.

Ioan Buzescu Păharnicul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greu-
tățile la zahereă ale Doljului, neajutat de Romanați.

Ἵψηλότητα, εὐμενέστατε καὶ δικαιοτάτε Αὐ-
θέντα,

† Μετὰ τὰς ἐδαφιαίας μου καὶ εὐτελεῖς
προσκυνήσεις, καὶ αὐθις δηλοποιῶ τῷ Θεοφρου-
ρήτῳ Ὑψι της, καθάτι προαλαβόντως ἐφανε-
ρωσα τῷ Ὑψι της, ὅτι αἱ ἀρχοντες ἰσπράτ-
τικοὶ τοῦ Ῥωμανατζίου, κατὰ τὴν ἀμέλειαν
ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς τὸ ταχέλι τοῦ ζαί-
χερῶν. ὁποῦ ἔχουν τόσην ῥαμασίτζα ἀπὸ
μὲν κριθάρι: δύο χιλιάδες καὶ τόσα κιλλά,
ἀπὸ χωρτάρι: ὑπὲρ ταῖς τρεῖς χιλιάδες ἀμά-
ξια. τὰ ὅποια δὲν ἐπιμελιθῆσαν, ἕως ἤρτων
καλὸς καιρὸς, νὰ τὰ ἐξαποστείλωσι εἰς Κραϊώ-
ναν, ἀλλὰ μόνον ἐγὼ ὁ καίμενος μόνον μετὰ
Δόλζι ἔθρεψα τόσον ἀσκέρι, καί, οὕτως μετα-
χειρίζομενος καταπολέμισα εἰς τὸ νὰ ἀπο-
πληρώσω τὰ ζήτήματα τῶν ἀσκερλίδων, καί,
μὴν ἱμφορῶντας πλέον οἱ λακουιτόροι τοῦ
Δολζίου νὰ φέρωσι τὴν ὀλίγην ῥαμασίτζα ὁποῦ
χρεωτοῦν, τὸ ὅποion ἀκολούθησεν ἐξ αἰτίας
τῆς πτώσεως τοῦ βαρυτάτου χειμῶνος, ὅχι
χειμῶνος, ἀλλὰ ὀργή Θεοῦ, καὶ μὴν μένωντας
τακτικὴν πλέον εἰς αὐτὸ τὸ Δόλζι, τὸ ὅποion
ἀτόνισεν ἀπὸ τοὺς βαρυτάτους καὶ ἐπαλλίλους
μπαλάδες. μὴν ἔχωντας ἄλλο τί νὰ κάμωμεν.
ἐταῖσμεν τοὺς ἀσκερλίδες ἀπὸ τοὺς ἔτοιμους
ζαίχερῶδες ὁποῦ εἴχαμεν, ὥστε ὁποῦ ἐτσελιώ-
σαν. καί, βλέποντας ὁ δοῦλος της οὕτως, διὰ
νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ καὶ σύγχησις (ἡ ὅποια
ἀκολουθεῖ καὶ ἔπεται ἐξ αἰτίας τῶν ἰσπρατ-
τικῶν τοῦ Ῥωμανατζίου), ἐσυναώθηκα μόνον μου
μετὰ τῶν κιαμέτι διὰ νὰ ἔλθω εἰς Μπραγκο-
βάνι νὰ φορτώσω τὸ περισινὸν χωρτάρι καὶ νὰ
τὸ ἐξαποστείλω εἰς Κραϊώναν, καὶ οὕτως
χωρὶς δρόμον ἵλθω ἕως εἰς Μπραγκοβάνι, κα-
κῶς ἔχωντας, καὶ εὐθὺς ἐφόρτοσα ἀρκεταῖς
σάνιες καὶ τὰς ἔστειλλα, καὶ πάλιν χωρὶς ἀ-
ναβολὴν καιροῦ θέλω ξεκοινοῖν καὶ ἄλλα.

Prea-înălțate, prea-bunule și prea-drepte
Doamne,

† După plecăciunile mele până la
pământ și smerite, iarăși arăt Înălțimii
Tale de Dumnezeu păzite, precum dău-
năzi am arătat Înălțimii Tale, că bo-
ierii ispravniciei ai Romanațului, după
lipsa de grijă ce o întrebuițează la
încasarea zaherelelor, care au atâta ră-
mășiță din orz: donă mii și atâtea
chile, din fân: peste trei mii de căruțe,
care nu s'au îngrijit, până era vremea
bună, să se trimeată la Craiova, ci
numai eu nenorocitul cu Doljul singur
am hrănit atâta oaste turcească, și,
astfel tratat, m'am războit să plătesc
cererile ascherliilor, și, ne mai putând
locuitorii Doljului să poarte puțină ră-
mășiță ce o datoresc, care a urmat din
preiua căderii iernii foarte grele, nu iar-
nă, ci urgie dumnezeiască, și nemai ră-
mânând putere în acest Dolj, care a
slăbit de prea-grelele și necontenitele
belele, neavând alt ce să facem, am
hrănit ostașii turci din zaherelele gătite
ce aveam, până le-am isprăvit, și,
văzând robul Tău așa, ca să nu urmeze
și tulburare (care urmează și vine din
preiua ispravnicilor Romanațului), am
ieșit eu singur pe o astfel de grozăvie
ca să merg la Brâncoveni să încerc
fânul de anul trecut și să-l trimet la
Craiova, și așa fără drum am venit
până la Brâncoveni, cu greutate, și îndată
am încercat destule sânni și le-am trimes,
și iarăși fără zăbavă de vreme voiui mai
porni și altele.

Brâneo-
veni,
1788,

20 Decem-
bre.

Ἵψηλότατέ μοι Αὐθέντα, ἁμαρτία εἶναι εἰς ἐμὲ τὸν ταλαίπορον, ἀφ' οὗ ἀδιαλείπτως καταβάλλω εἰς Κραϊώδαν τόσους κόπους, τώρα νὰ διορισθῶ πάλιν ἐγὼ εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσω καὶ τοὺς ἀγκυρέδες τοῦ Ῥωμανατζίου, καὶ οἱ ἄρχοντες ἰσπράδνικοι νὰ χουζουρσέσουν χωρὶς νὰ ἰεσύρουν ὅτι ἔχωμεν στρατεύματα εἰς Κραϊώδαν, ἀλλὰ ὅλοι οἱ ἀσκερλίδες νὰ ἀποβλέπουν εἰς ἐμὲ τὸν ταλαίπορον νὰ τοὺς ἀπαντήσω ὅλα τους τὰ ζητήματα καὶ νὰ τοὺς δυσοπίσω. Ἐγὼ κατὰ τὸ ἀπαρέττητόν μου χρέως φανερόνω τῷ Ἵψι της, καὶ ὅπως εἶναι ἡ πανέκλαμπρός της προσταγή. Ταῦτα δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα ἔτη τοῦ Ἵψους της εἶχαν θεόθεν πλεῖστα δευμωνέστατα (sic).

αἴψη, Δεκεμβρίου κ'. Μπραγκοβάνι.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ἵψηλότητος ἐλάχιτος δοῦλος

Ἰωάννης Μπουζέσκος Παχάρνικος.

Πρεα-ἱνᾶλῆτε Δοαμνε αὐ μῖεου, γεσεαλᾶ e la mine săracul, de când neconținut cheltuieste la Craiova atâtea osteneți, acum să fiu orânduit tot eu să săvârșesc și angaralele Romanatului, și boierii ispravniciei să huzurească fără a ști că avem oști la Craiova, ei toți ostașii turci să cate la mine săracul pentru a li îndeplini toate cererile și a-i liniști. Eu după neapărata mea datorie arăt Înalțimii Tale, și cum va fi prea-strălucita-Ți poruncă. Acestea cu supunere, iar anii prea-străluciți ai Înalțimii Tale fie de la Dumnezeu foarte mulți și pe deplin fericiți.

1788, Decembrie 20. Brâncoveni.

Αὐ ἱνᾶλῆμῖι Ταιε δε Δουμνεζευ πᾶζιτε rob

Ioan Buzescu Păharnicul.

CCXCIII.

1788,
29 Decem-
bre.

Ecaterina, botezată de Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia ei de ajutor.

Ἵψηλότατε, εὐσεβέστατε καὶ ἐκλαμπρότατε Αὐθέντα καὶ Ἡγεμὼν μεγαλοπρεπέστατε πάσης Οὐγγροδλαχίας, κύριε, κύριε Ἰωάννη Νικόλας Πέτρου Μαυρογένη Βοϊδῶδα, τὰ ἔχνη τῶν πανεκλάμπρων ποδῶν τοῦ Ἵψους αὐτῆς δουλικῶς κατασπάζομαι.

† Δεομένη ἀδιαλείπτως τοῦ ἁγίου Θεοῦ ὅπως περιφρουρή καὶ περισκέπη τὸ Ἵψος αὐτῆς ἐν ἀκροτάτῃ ὀρίεῃ καὶ πολυχρονίῃ διαμονῇ καὶ πανευδαίμονι στερῶσει ἐπὶ τοῦ πανεκλάμπρου ἡγεμονικοῦ αὐτῆς Θρόνου μέχρι γήρως θαυμάτου καὶ λιπαροῦ, καὶ παρακαλῶ, γλυκίτατε καὶ σπλαχνικώτατέ μοι Αὐθέντα, ὡς καθὼς παρακαλῶ καθεκάστην ἡμέραν τὸν ἅγιον Θεὸν καὶ τὸν Ἅγιον Νικόλαον καὶ κάθε ἡμέραν πορπατῶ καὶ ἄντο τῆς ἐκκλησίαις (sic) διὰ σκέπη τῆς Σῆς Ἵψηλότητος καὶ τοὺς παρακαλῶ μὲ δάκρυα καὶ ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας διὰ νὰ σὲ φυλάττουν ἀπὸ παντὸς κακοῦ. Τώρα λοιπόν, Αὐθέντα μου καὶ πατέρα μου, σὲ προσκυνῶ καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μὴν μὲ ληψίσης καὶ ἐμένα τὴν ὀρφανήν, ὡς καθὼς ὁποῦ ἡεσύρει ὅπως δὲν ἔχω ἀλαχόθε καρίαν ἐλπίδα ἢ παρηγορία ἢ παρά μόνον εἰς τὸ ἔλκος τῆς Σῆς Ἵψηλότητος κρέμουε. Ὡς καθὼς καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀναρτήθητη ἐκκηθέρνησες ὁποῦ δὲν ἴμπορῶ νὰ τῆς περιγράψω, ἔτζη ἐλπίζω καὶ ἐγὼ νὰ μὲ κυβερνήσεις καὶ νὰ μὴν μὲ ληψίσεις τώρα εἰς τὸ κερὸ τῆς Ἵψηλότητος της, νὰ μὴν ὀστερηθῶ ἀπὸ τὸ ἔλκος σου, διὰ νὰ μὴν ἔχεις τὸ κρήμα μου, ἐπιδὴ καὶ τὸ πέλαγος τῆς γνώσεως γνωρίζετε τὴν ἀνάγκη μας καὶ χορεῖς νὰ σου γράψω, ἐπιδὴ καὶ ἄλλοι, νὰ κυβερνήσεις καὶ ἐμένα νὰ μὲ ἀρήσης παραπονέμένη, δὲν τὸ στέργω. Μὲ πάλιν παρακαλῶ, καὶ προσμένο μὲ ἀνοικτάς τὰς ἀγκάλας νὰ δῆξεις καὶ εἰς ἐμένα, γλυκίτατέ μοι Αὐθέντα, τὸ σπλάγχθος σου καὶ νὰ μὲ ληπηθεῖς.

Τῆς Ὑμετέρας μεγαλοπρεπεστάτης καὶ εὐσπλαχνικωτάτης Ἵψηλότητος εὐτσεστάτη καὶ ἐλαχίστη δούλη, Αἰκατερίνα βαπτιστική σας, γράφω καὶ προσκυνῶ.

1788, Δεκεμβρίου 29.

(V^o.) Τῷ Ἵψηλοτάτῳ, εὐσεβεστάτῳ καὶ εὐσπλαχνικωτάτῳ Αὐθόντῃ καὶ Ἡγεμόνι μεγαλοπρεπεστάτῳ πάσης Οὐγγροδλαχίας, κυρίῳ, κυρίῳ Ἰωάννη Νικολάῳ Πέτρου Μαυρογένῃ Βοϊδῶδῃ, δουλικῶς προσκυνῶ.

(Pecete de ceară roșie.)

CCXCIV.

Raport de capuchehaie probabil către un boler, despre ce a avut cu Pașa dela Vidin, privitor la purtările muhafizului de Adâ-calê, la un Turc prădat, la un cal de dat.

1788-9.
Ianuar.
(v. nr.
CXCI).

Ἔτι εἰδοποιῶ τὴν εὐεργετικωτάτην μοι αὐτῆς Πανευγενεῖαν ὅτι τὸν ἀρχᾶ τοῦ Θεοφρουρήτου Ὑφους τοῦ πρὸς τὸν ὑψηλότετον Τσε-καλεδὴν-Πασᾶ, περὶ τοῦ ἐνδοξοτάτου Δερβίς-πριγί Ἀδᾶ-μουχαφιζῆ καὶ περὶ τῶν ἐν τῷ Ἀδᾶ ἐνδιατριβόντων τριῶν κακῶργων, περὶ τῶν ὁποίων τόσον ἡ αὐτῆς Πανευγενεία, ὅσον καὶ ὁ ἄρχων Καϊμμεκᾶμης, μοι ἔγραψεν εἰς πλάτος, εἰσέτι δὲν τὸν ἐνεχείρισα τῇ Ὑψηλότῃ του, ἐξ αἰτίας ὅτι, ἀφ' ὅτου ἔλαβον τὸν πολέικον τῆς Εὐγενείας τῆς, ἐμπεριέχοντα τοῦτον τὸν ἀρχᾶ, ἀσίποτε εἶδον τὸν ὑψηλότετον Πασᾶν ὀργισμένον καὶ θυμωμένον, καὶ ἔκρινε ὁ δοῦλός της ὅτι ἐν ταύτῃ διαθέσει τῆς Ὑψηλότῃς του ἂν τὸν ἐγχείρισω, ὅχι μόνον οὐδὲν ἄξιον κατορθωθῆσεται, ἀλλ' ἔσως καὶ ἔτι μᾶλλον ἐρεθισθῇ ἡ Ὑψηλότης του καὶ ἐμποίησῃ καμμίαν ἔντριγγα μετὰ τοῦ ἐνδοξοτάτου Δερβίς-πριγί καὶ τοῦ Θεοφρουρήτου Ὑφους του, καί, διὰ τοῦτον τὸν στοχασμὸν συσσελλόμενος, δὲν τὸν ἐνεχείρισα, περιμένων ἄρμοδιωτέρην εὐκαιρίαν· ἐν τοσοῦτῃ δὲ συνέβη καὶ τὸ κάῳ τοῦτο τοῦ δοῦλου τῆς, καὶ δὲν ἔλειψα νὰ εἰδοποιήσω τὴν εὐεργετικωτάτην μοι αὐτῆς Πανευγενείαν.

(Pe altă foaie:)

Ἀποκρίνομαι ὁ δοῦλός της ἐν ταύτῃ καὶ εἰς τὸ εὐγενὲς αὐτῆς πιττάκι περὶ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Λόφτζα-ἄγριανῆ, καταπατηθέντος πρὸ δύο περὶπου μηνῶν, ὑπὸ τῶν κλεπτῶν καθ' ὁδόν, εἰς τὴν πόσταν τοῦ Παδαβανίου, ἐν ᾧ ἤρχeto ἀπὸ Νικοπόλεως εἰς τὸ Βιδόνι. Περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης στοχάζομαι νὰ εἰδοποιήσῃ καὶ ὁ εὐγενέστατος ἄρχων Καϊμμεκᾶμης. Αὐτὸς ὁ Τοῦρκος, ἀφ' οὗ τότε μετὰ τὴν καταπάτησιν ἐφύλασεν εἰς τὸ Καλαφάτι, διηγήθη τῷ δούλῳ τῆς, ἐν ᾧ ἦσαν καὶ ἄλλαι τινὲς παρόντες καὶ ἤκουον, ὅτι κοντὰ εἰς τὴν ἀνωτέρω ὀνομασθεῖσαν πόσταν τὸν καταπάτησαν κλέπται, καὶ τοῦ διήρπασαν τὰ πιστόλιά του καὶ τὸ πουγγὶ μὲ τὸ χαρτζιλίκι του. Κατόπι, διαβὰς ἀντικρυ εἰς τὸ Βιδόνι, ὁποῖαν διηγήσιν θέλει ἔκαμε δὲν εἰσεύρω εἶδον δὲ ὅτι μετ' ὀλίγον ἐκράχθη ἐνώπιον τοῦ ὑψηλοτάτου Πασᾶ, ὅπου παρῆν καὶ ὁ καχαγιάς του, καὶ μοι ἐπρόβαλλον ἀμφοτέρω ὅτι ὁ ἀνωτέρω Τοῦρκος εἶχε μαζὶ του καὶ εἴκοσι πέντε πουγ-

Încă înștiințez pe Nobleța Ta foarte binefăcătoare față de mine că arzul Înălțimii Sale de Dumnezeu păzite către prea-înălțatul Gelaledin-Pașa, cu privire la prea-strălucitul Derviş-beg, muhafiz de Adâ, și pentru cei trei făcători de rele cari petrec în Adâ, cu privire la cari atât Nobleța Ta, cât și dumnealui Caimacamul, mi-a scris pe larg, încă nu l-am dat Înălțimii Sale, din pricină că, de când am luat plicul dumitale, cuprinzând acel arz, l-am tot văzut pe prea-înălțatul Pașă mâniat și supărat, și am crezut, eu, robul Tău, că, dacă i-l dau în această aplecare a Înălțimii Sale, nu numai că nimic vrednic nu se va îndrepta, dar poate și încă mai mult se va aprinde Înălțimea Sa și va face vre-o *intrîgă* între prea-strălucitul Derviş-beiu și Înălțimea Sa de Dumnezeu păzită și, pentru acest gând temându-mă, nu i l-am dat, așteptând o împrejurare mai potrivită; între acestea s'a întâmplat și *casul* acela al robului Tău, și n'am lipsit să-l fac cunoscut Nobleței Tale foarte binefăcătoare.

Răspund eu, robul Tău, în aceeași [scri-soare] și la nobilul Tău pitac cu privire la omul aianului de Loveea, călcat, acum vre-o două luni, de hoți pe cale, la poșta Radovanului, când venia de la Nicopol la Vidin. Pentru această afacere mă gândesc că a înștiințat și prea-nobilul dumnealui Caimacamul. Acest Turc, după ce în urma acestei călcări a ajuns la Calafat, a povestit robului tău, fiind și alți câțiva de față și auzind, că lângă poșta mai sus arătată l-au călcat hoții, și i-au furat pistoalele și punga cu ceva parale. Apoi, mergând în față la Vidin, ce povestire va face nu știu; ei am văzut că după puțin timp s'a plâns înaintea prea-înălțatului Pașă, unde era și chehaiana lui, și mi-au adus înainte ambii că Turcul de mai sus avea cu el și douăzeci și cinci de pungi, pe care i le-au luat hoții;

γεία, τὰ ὅποια τοῦ τὰ ἐπῆραν οἱ κλέπται· ὁ δοῦλός της ἀπεκρίθη ὅτι ὁ Τοῦρκος, ἐν ᾧ πρὸ ἐλίου διηγήθη ἐν Καλαφατίῳ τὴν καταπάτησίν του, καὶ ἦσαν καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι παρόντες καὶ ἤκουον, δὲν ἀνέφερε ποσῶς ὅτι εἶχε καὶ ἄσπρα μαζῇ του, ἀλλ' εἶπεν ὅτι μόνον τὰ πιστόλιά του ἐπῆραν οἱ κλέπται καὶ τὸ ἐλίου χαρτζιλίκι ὁποῦ εἶχε· ἡ Ὑψηλότης του καὶ ὁ κεχαγιάς ἐπέμεινον ὅτι εἶχε μαζῇ καὶ τὴν ῥηθείσαν ποσότητα τῶν εἰκοσι πέντε πουγγείων γροσίων. Ὁ δοῦλός της ἀνθυπέδαλον ὅτι, ἂν εἶχε τὰ γρόσια αὐτά, ἐπόμεινον ἦτον νὰ εἶχε μαζῇ καὶ γράμμα περὶ τῶν γροσίων τούτων, διαλαμβάνον παρὰ τίνος τὰ γρόσια καὶ πρὸς ποῖον στέλλονται, καὶ διὰ ποῖαν ὑπόθεσιν, καὶ εἰς ποῖαν μονέδα· ἐπειδὴ δὲ τοιοῦτο γράμμα δὲν εἶχεν, ἄρα οὔτε τὰ γρόσια, ὥστε τὴ περὶ τῶν εἰκοσι πέντε πουγγείων γροσίων εἶναι πλάσμα· τότε ἡ Ὑψηλότης του, γενόμενος ἰλζάμι ἀπὸ αὐτῶν τὸν λόγον τοῦ δοῦλου της, ἐσιώπησε. Παρήλθε δὲ πολὺς καιρὸς κατόπι, κοντὰ σαράντα ἡμέρας, καὶ δὲν εἶπε τῷ δούλῳ της πλέον μηδὲν περὶ τῶν γροσίων τούτων· μὲ μερικὰς δὲ ἡμέρας, πρὶν τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ἱμπαχώρη του, καὶ πρὶν τῶν συγχύσεών του, μυστικῶς τῷ τρόπῳ εἶπεν μίαν ἡμέραν τῷ δούλῳ της ἡ Ὑψηλότης του ὅτι ἐπληροφορήθη πῶς ὁ Τοῦρκος ἐκείνος τῷ ὄντι εἶχε τὰ εἰκοσιπέντε πουγγεία, διότι γράφει ὁ Λόφτζα-ἀγχανῇ τῷ κεχαγιᾷ τῆς Ὑψηλότητός του νὰ ἀναφέρῃ τῇ Ὑψηλότητί του μὲ τρόπον ὅτι τῷ ἔστειλλε τὰ εἰκοσιπέντε ἐκείνα πουγγεία δι' ἐκείνου τοῦ Τοῦρκου πεσκέσι, καὶ τοῦτο νὰ τὸ φυλάξῃ μυστικόν. Τὴν τελευταίαν δὲ ἡμέραν, τῇ 13^ῃ τοῦ τρέχοντος, ὅτι ἤμην ἐνώπιον τῆς Ὑψηλότητός του, ἐπειδὴ εἶχεν ἀκοῖση καὶ ἡ Ὑψηλότης του ὅτι ἐπίσθησαν οἱ κλέπται, μετὰξὺ τῶν ἄλλων ὁποῦ μοὶ ὤμιλησε, μοὶ εἶπε καὶ τοῦτο ὅτι ἔμαθε πῶς ἐπίσθησαν οἱ κλέπται οὔτινες ἐπάτησαν τὸν ἄνθρωπον τοῦ Λόφτζα-ἀγχανῇ, καὶ μὲ ἡρώτησεν, ἐκείνοι τάχα νὰ εἶναι οἱ ἴδιοι; Καὶ ἀπεκρίθη τῇ Ὑψηλότητί του: „ναί, ἐκείνοι οἱ ἴδιοι“, καὶ μάλιστα πρὸ ἐλίου ἐφθασαν τρεῖς Τοῦρκοι ἀπὸ Κραγιώδαν, ἔτσι ὁ πρόγονος τοῦ Λάτζ-Ἀχμέδ-ἀγᾶ καὶ ἄλλοι δὴ τὸν τουρτζιδεσ ἀπὸ Βιδύνη, καὶ διηγήθησαν ἐν τῷ Καλαφατίῳ ὅτι, ἐν Κραγιώδαν ὄντες, παρερρέθησαν ἐκεῖ ἐπὶ διβανίου ἐν ᾧ ἐγένετο ἡ ἐξέτασις τῶν κλεπτῶν, καὶ αὐτοὶ ἐμαρτύρισαν πῶς ἐπάτησαν τὸν Τοῦρκον, νομίζοντες νὰ εὔρουν ἄσπρα ἐπάνω του, καὶ εἶχαν σκοπὸν μόνον νὰ τοῦ πάρουν τὰ ἄσπρα καὶ νὰ τὸν ἀφῇσουν, καὶ, ἐπειδὴ ἀμέσως ὁποῦ ἐναρμολύθησαν ἐμπροσθέν

ροβὺ Τᾶν αὐτὸν ἀπάντησε ὅτι Τυρεν, ποστίνδ cu puțin înainte la Calafat călcarea lui, și erau și alți oameni de față și auziau, n'a pretins cât de puțin că avea și bani cu el, ci a spus că numai pistoalele i le-au luat hoții și ceva paralâe ce avea; Înălțimea Sa și chebaiana stăruiau că avea cu el și aceea sumă de douăzeci și cinci de pungi de bani. Robul tău a întâmpinat că, dacă ar fi avut acei bani, urma să aibă cu el și serisoare pentru acei bani, arătând de la cine banii și la cine se trimet, și pentru ce afacere și în ce monedă; iar, neavând acea serisoare, poate nici banii, așa că vorba despre cele douăzeci și cinci de pungi de bani e o plăsmuire; atunci Înălțimea Sa, rușinat de acest cuvânt al robului Tău, a tăcut. Apoi a trecut multă vreme, la vre-o patruzeci de zile, și n'a mai spus robului Tău nimic despre acești bani; dar, după câteva zile, înainte de întoarcerea imbrohorului său, și înaintea năcazului său, în chip tainic a spus într-o zi robului tău Înălțimea Sa că a aflat cum că Tyren acela de fapt avea cele douăzeci și cinci de pungi, pentru că serie aianului de Lovcea chebaielei Înălțimii Sale să aducă înaintea Înălțimii Sale cu chip că i-a trimis cele douăzeci și cinci de pungi prin acel Tyre ca peșcheș, și aceasta s'o fie în taină. Iar, ultima zi, la 13 ale curente, și când eram înaintea Înălțimii Sale, de oare ce auzise și Înălțimea Sa că se prinseseră hoții, între altele ce mi-a spus, a fost și aceea că a aflat cum că s'au prins hoții cari au călcat pe omul aianului de Lovcea, și m'a întrebat dacă poate sânt aceiași. Și am răspuns Înălțimii Sale: „da, chiar aceia“, și mai ales că puțin timp înainte au venit trei Tyrei de la Craiova, adică fiul lui Laz-Ahmed-aga și alți doi negustori de sare de la Vidin, și povestiau la Calafat că, fiind în Craiova, s'au aflat acolo la Divanul în care s'a făcut cercetarea hoșilor, și ei au mărturisit că au călcat pe Tyre, crezând să afle bani la el, și aveau numai scopul să-i iea banii și să-l lase, și, de oare ce, îndată ce s'au înfățișat înaintea lui, el s'a împotrivit asupra lor și, cu două pistoale față de unul (!), au sărit și ei asupra lui și, după

του, αὐτὸς ἐδαθράδισε κατ' ἐπ' αὐτῶν των καὶ μὲ τὰ δόω πιστόλια διὰ μιάς, ἔρριψαν καὶ αὐτοὶ ἐπάνου του καί, ἄφ' οὗ τὸν ἐπλήγωσαν καὶ τὸν ἐπίασαν, καὶ ἐξήγασαν, καὶ δὲν ἦδραν γρόσια ἐπάνου του, τοῦ ἐπῆραν μόνον τὰ πιστόλια, διὰ πείσμα μόνον διότι ἐδαθράδισε μὲ αὐτά, καὶ τὸν ἄφησαν. Αὐτὴν τὴν διήγησιν ἴσως ἐσφαλὼν διότι τὴν εἶπον τῇ Ὑψηλότῃ του, ἐπειδὴ παρευθὺς ἤλλαξεν ὅφιν καὶ ἔδειξεν ὅτι σφρόδρα διεταρτάχθη ἐνδομύχως. Ἰσως διότι εἶχε φθάσῃ νὰ εἰπῇ τῷ δοῦλῳ της τὴ μυστικὴν του. Καὶ δὲν ἔλειψα νὰ εἰδοποιήσω τῇ Πανευγενεῖᾳ της.

(Pe altă foaie:)

Ἄφ' οὗ ἐπαρβουσιάζοιτο ἐνώπιον τοῦ ὕψηλοτάτου Πασᾶ ὁ ἱμπροχώρης τῆς Ὑψηλότης του, φέρων ὀπίσω τὸ πρὸς τὴν διδάν-ἐφενδοῦ τῷ Ὑφους του σταλὲν ἄτι, ἔκραξεν ἡ Ὑψηλότης του τὸν δοῦλόν της καὶ μοὶ εἶπεν ὅτι: „ὁ ἀχμᾶκης ὁ ἱμπροχώρης μου ἔφερε τὸ ἄτι τὸ πρὸς τὴν διδάν-ἐφενδοῦ ὀπίσω, τὸ ὅποιον ποτὲ δὲν καταδύχομαι νὰ τὸ ξαναχάθω πάλιν ὀπίσω, οὔτε εἶναι ὡσμυλ-λίκε τὸ τοιοῦτον· ὅθεν ἐπαρέτο ἄντικρυ“. Οὕτω καὶ ὁ δοῦλός της τὸ ἐπῆρα. Καὶ δὲν ἔλειψα νὰ εἰδοποιήσω δουλικῶς καὶ περὶ τούτου τὴν εὐεργετικωτάτην μοι Εὐγενεῖαν της.

(Pe altă foaie:)

Τὴν μὲν ἀλήθειαν δι' ἣν ἀνεχώρησα ὁ δοῦλός της ἀπὸ Καλαφάτι εἰδωποιῶ ἐν ἐτέρῳ μοι δουλικῶ πιτακίῳ πρὸς τὴν εὐεργετικωτάτην μοι αὐτῆς Πανευγενεῖαν. Ἐκείθεν δ' ἀναχωρήσας, ἐν ᾧ ἐπεσφύριζον τῷ καπετάνι τοῦ Καλαφάτιου, Στανίκα, διὰ νὰ φροντίσῃ τὰς ἐκεῖ ὑποθέσεις καὶ τὰς προσταγὰς τοῦ ὕψηλοτάτου Πασᾶ διὰ νὰ μὴν γίνῃ κανένα κουσοῦρι, καὶ διέταξα καὶ τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα, τὸν ἐδίδαξα καὶ τοῦτο ὅτι, ἂν γίνῃ ἀπὸ μέρους τοῦ ὕψηλοτάτου Πασᾶ ἐρώτησις περὶ τοῦ δοῦλου της, νὰ εἰπῇ ὅτι, ἐπιστρέφων ἀπὸ τὸ σαρᾶί της Ὑψηλότης της καὶ παραγυρόμενος ἕως εἰς τὴν μέσσην τοῦ Δουνάδου, μὲ κατέλαβε μία φοβερὰ ἀνδράλλα, καὶ, φθάσας εἰς τὸ Καλαφάτι, μοὶ ἤλθε σιωτοδηγίαις, ὥστε κόντευσα νὰ λυποθυμήσω, καὶ, φοβηθεὶς νὰ μὴν μὲ πᾶσῃ δαμπλᾶς, ἔτρεξα εἰς Κραγιώβαν διὰ νὰ βοηθῶ τὴν ὕψισάν μου μὲ ἱατρικά. Καὶ δὲν ἔλειψα νὰ εἰδοποιήσω δουλικῶς καὶ τοῦτο τῇ αὐτῆς Πανευγενεῖᾳ.

ce l-au bătut și l-au prins, și l-au cercetat și n'au aflat banii asupra lui, i-au luat doar pistoalele, numai de năcaz că s'a împotrivit cu ele, și l-au lăsat. Această povestire poate am greșit spunind-o Înalțimii Sale, pentru că îndată și-a schimbat privirea și a arătat că foarte s'a tulburat înăuntru. Poate pentru că apucase a spune robului tău taina lui. Și n'am lăsat să n'o fac știut Nobleței Tale.

De când a înfățișat înaintea prea înălțatului Pașă, imbrohorul Înalțimii Sale, aducând înapoi calul trimis către divan-efendi al Înalțimii Sale, Înalțimea Sa a chemat pe robul tău și mi-a spus că „prostul de imbrohor al meu a adus calul către divan-efendi îndărăt, pe care nu-l primese să-l ieau îndărăt, și nici nu e obiceiul otoman unul ca acesta; așa că luați-l dincolo“. Așa și robul tău l-am luat. Și n'am lipsit să fac cunoscut cu supunere și pentru aceasta Nobleței Tale foarte binefăcătoare.

Iar adevărul pentru care a plecat robul tău de la Calafat îl arăt în alt supus pitac al meu către Nobleța Ta foarte binefăcătoare. Ci, plecând de acolo, însărcinând pe căpitanul Calafatului, Stănică, să se ocupe de lucrurile de acolo și de poruncile prea-înălțatului Pașă pentru a nu se face vre-un cusur, și am orânduit și celelalte de nevoie, l-am învățat și aceia ca, dacă ar veni din partea prea-înălțatului Pașă întrebare despre robul tău, să spuie că, plecând de la palatul Înalțimii Sale și ajungând până la mijlocul Dunării, m'a prins un grozav tremur și, ajungând la Calafat, mi-a venit amețeală, de mai că era să mă pierd și, temându-mă să nu mă lovească damblana, m'am dus la Craiova ca să-mi ajut sănătatea cu doftorii. Și n'am lipsit să fac cunoscut cu supunere și aceasta Nobleței Tale.

1788-9.

Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre plata făcută de un Turc, despre boierii de la Nicopol, trimesi în exil, și despre mulțămirea Chioților cu noul lor șef bisericesc.

Δηλοποιῶ τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι σας ὅτι ὁ Τζελλίκογλους ἐστάθη εἰς τὴν παρόλαν του καὶ ἐστειλεν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις πρὸς τὸν φίλτατον ἀνεψιὸν σας Λογοθέτην, μὲ μαχσοῦσιχον ἀνθρωπὸν του, τὰ ἐβδομήντα πέντε πουγγεῖα, τὰ μὲν εἴκοσι εἰς φλωρία βενέτικα πρὸς πέντε γρόσια καὶ δεκαπέντε παράδες, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς ἀσημένια, τὰ ὅποια καὶ τὰ παρέλαβον σῶα, καὶ ἐνεχρίρισα τῷ ἀνεψιῷ, κατὰ τὴν αὐθεντικὴν παραγγελίαν, τὰ περὶ τούτων φερμάνια διὰ τὰ στείλῃ τῇ Ἐνδοξότητί της.

Καί, μὲ τὰ νὰ μὲ συχοπροστάξετε ὅτι, εὐθὺς ὁποῦ παρθούν τὰ ἄσπρα, ἢ διὰ πολιτῶν, ἢ εἰς νάκτι μὲ χαζνέν, νὰ τὰ προφθάσω πρὸς τὸ Ὑψος σας, ἐφρόντισα εὐθὺς καὶ ἐξέτασα περὶ πολιτῶν καὶ ἔως ἀπόψε ἡῶρα μόνον ταῖς περικλειομέναις τέσσαραις πόλιτζαις, ἐπτὰ χιλιάδων ἐννεακοσίων εἴκοσι γροσίων, τῶν ὁποίων τὰ ἄσπρα θέλετε τὰ παραλάβῃ κατὰ τὴν περικλειόμενον κατὰστοιχόν. Μὲ δεῦτερον καλαράσην θέλω ἐξαποστελῇ πρὸς τὸ Ὑψος σας καὶ ὅσας ἄλλας σίγουρας πόλιτζαις ἡμπορέσω νὰ εἵρω. Τὰ δὲ εἴκοσι πουγγεῖα βενέτικων φλουρίων, μὲ τέσσαρας, πέντε ἡμέρας εἶναι νὰ ξεκινήσῃ ὁ καποῦ-νεχαγιὰς τοῦ ὑπερτάτου ἐφέντη μὲ σίγουρην ὀκκαζιόνε πρὸς τὴν Μεγαλειότητά του εἰς τὸ βασιλικὸν Ὅρδῃ, καὶ θέλω τὰ στείλῃ μὲ αὐτὴν τὴν ὀκκαζιόνε εἰς ἐσχωριστὸν πουγγὶ ἐπιγεγραμμένου πρὸς τὸ θεοφρουρητὸν Ὑψος σας· ὑπεσχέθη ὁ καποῦ-νεχαγιὰς νὰ τὰ στείλῃ μὲ κάθε ἀσφάλειαν.

Ἐτοίμασα καὶ τὰ καπὸτα πίνιον (sic) καὶ γούναις ὁποῦ ἐπροστάξετε, καί, μὲ αὐτὴν τὴν ἰδίαν ὀκκαζιόνε, θέλω τὰ στείλῃ πρὸς τὸ Ὑψος σας, γράφουσα καὶ τῷ αὐθεντικῷ σας καποῦ-νεχαγιᾷ εἰς τὸ Ὅρδῃ νὰ τὰ περιλάβῃ καὶ νὰ τὰ στείλῃ ἀσφαλῶς πρὸς τὸ Ὑψος σας.

Πρὸ τοῦ ἐρχομοῦ τῶν καλαράσιδων διεψημίσθη εἰς τὸ Φανάρι ὅτι ἐξωρίσθησαν εἰς Ῥόδον οἱ εἰς Νικόπολιν ἐντόπιοι ἄρχοντες, ἀλλά, ἐλθόντων τῶν αὐθεντικῶν σας καλαράσιδων, εἶδον τὸ περὶ αὐτῶν ζήτημα γραφόμενόν μοι: ὅτι δηληδῆ ἔλαβον τὰ ἐπίχειρα των, παθόντες ἄξιαν ὡν ἔδρασαν, χωρὶς νὰ μὲ προστάξετε τίποτε πλατυτέπως θν εἶναι χρεῖα κἄμμιας φροντίδος διὰ τὸ πόθεν καὶ ποῦ νὰ ὑπάγουν· ἡκουσθῇ ὅτι ἐφθασαν εἰς Καλλιπόλιν· δὲν ἰσούρω ἂν ἀληθεύῃ.

Ἰπὶ fac știut Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că s'a ținut de cuvânt Cilic-oglu și a trimes zilele acestea către prea-iubitul Tău nepot Logofătul, cu un om al său anume, cele șaptezeci și cinci de pungi, cele douăzeci în galbeni de Venetia câte cinci groși și cinsprezece parale, iar celelalte în argint, care le-am și luat întregi, și le-am dat nepotului după înștiințarea domnească, iar firmanele pentru acestea să le trimeată Slăvirii Sale.

Și, de oare ce îmi pomenești ca, îndată ce se vor lua banii, ori prin polițe, ori în naht cu hazneana, să-i aduc Înălțimii Tale, m'am gândit îndată și am cercetat pentru poliți; și până mai ieri am găsit numai cele patru poliți aici închise, de șapte mii nouă sute douăzeci de groși, ai căror bani îi vei lua după catastiful aici cuprins. Cu al doilea călăraș voiu trimete Înălțimii Tale și câte alte poliți sigure voiu putea să aflu. Iar, cele douăzeci de pungi de galbeni de Venetia, după patru, cinci zile stă să plece capuchehaiaua prea-înaltului efendi cu *ocasie* sigură către Măria Sa, la Ordia Împărătească, și voiu trimete cu acea *ocasie* în pungă osebită adresată către Înălțimea Ta; a făgăduit capuchehaiaua să o trimeată cu toată siguranța.

Am gătit și capotul... și blăniile ce mi-ai poruncit, și, cu aceeași *ocasie*, le voiu trimete Înălțimii Tale, seriind și capuchehaielei Tale domnești la Ordie să le iea și să le trimeată sigur Înălțimii Tale.

Înainte de venirea călărașilor s'a zvonit în Fanar că s'au surgunit la Rodos boierii localnici de la Nicopole, dar, venind călărașii Tăi domnești, am văzut cererea cu privire la ei scrisă mie: că, adecă, și-au primit plata, pățind ce li se cuvine pentru ce au făcut, fără să-mi fi poruncit ceva mai pe larg dacă e nevoie de vre-o îngrijire pentru aceia de unde și unde să meargă; s'a auzit că au ajuns la Galipole; nu știu dacă e adevărat.

Ὁ παναγιώτατος δεσπότης ἔγραψε πρὸς τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος σας προλαβόντως εὐχε-
τακόν του καὶ δὲν ἠξιώθη αὐθεντικῆς σας ἀ-
ποκρίσεως, καὶ ἂν εἶναι ὁρισμὸς σας νὰ ἀπο-
κριθῆτε τῇ Παναγιότητί του, ἐπίσης τὸ ἔχει διὰ
ἐσχωριστὴν χαρὰν καὶ παρηγορίαν. Κάμποσα
σέζαλα (sic) εἶχεν ἡ Παναγιότης του αὐταῖς
ταῖς ἡμέραις. Ἀπέθανεν ὁ μακαρίτης Χίου,
ἐχειροτόνησαν Χίου τὸν ἀρχιδιάκονον, τὸν υἱὸν
τῆς Κοζώνενας, χωρὶς νὰ δανασιλιστοῦν καὶ
οἱ Χιοί, οἱ ὅποιοι τὸ ἐξέλαβον μέγα ἀφρόντι-
τους, μὲ τὰ νὰ εἶχαν σκοπὸν νὰ ἀποκαταστή-
σουν ἄλλον, Χίου, ὁποῦ τοὺς ἐδίδε χέρι. Ἐν
τοσοῦτῳ, ἀφ' οὗ σωρηδὸν κατεβοοῦσαν εἰς τὰ
τοκάνια μὲ τὰ δὲν τὸν θέμεναι, κατέφυγον
καὶ εἰς τὸν Σουλτάν-κεχαγιασῇ, πρῶτον ζαρπ-
χανέν-ἐμίνην¹, ἐνδοξότατον Μεχμέτην-ἐφέντην,
προσκληρόμενος ἀπὸ τὴν Παναγιότητά του.
Μόλις μὲ διάφορα μέσα ἐδυσωπήθη καὶ ἡ Ἐν-
δοξάτης του, πληροφορηθεὶς ὅτι δὲν εἶναι μι-
νασίπης ὁ παρὰ τῶν Χίων προβαλλόμενος, διὸ
καὶ δὲν τὸ στέργει ὁ Κετῆσχανές² μὲ βίαν ἐθαζ-
γέσσεται καὶ οἱ Χιοί ἀπὸ τὴν παράλογον ἐπι-
μονήν τους.

Preasfințitul Stăpân a scris către Înăl-
țimea Ta de Dumnezeu păzită mai înainte
o rugămintă a sa și nu s'a învrednicit
de domnescul Tău răspuns, și, dacă po-
tești să răspunzi Preasfinției Sale, poate
să-i fie spre deosebită bucurie și mân-
gâiere. Oarecare năcaz a avut Preasfinția
Sa în zilele acestea. A murit răposatul
de la Chios, au hirotonisit la Chios pe
arhidiacon, fiul Cozonesei, fără să se în-
trebe și cei din Chios, cari au socotit-o
ca un mare *afront* al lor, căci aveau de
scop să așeze pe un altul, din Chios,
care li-ar fi dat mână. Întru aceasta,
după ce au strigat în gloată pe ulițe că
nu-l primesc, au alergat și la chehaiua
Sultanului, fostul zarphané-emin, prea-
slăvitul Mehmet-efendi, plângându-se de
Preasfinția Sa. Abia cu deosebite mij-
loace s'a îndemnat și Slăvirea Sa, aflând
că nu e potrivit cel propus de Chioți, de
oare ce nu place la Checîs-hanê; cu greu
s'au îndepărtat și Chioții de la stăruința
lor cea fără rost.

CCXCVI.

Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre isprăvile de războiu ale acestuia, ce a vorbit cu Turcii despre nevoile lui și surgunirea boierilor Brâncoveanu și Fălcoianu, precum și harta ce a trimis. C. 1788-9.

Ἀνῆγγισλα τῷ ὑπερτάτῳ ἐφένδῃ μας καὶ
τὸ τακίρι ὁποῦ ἔδωκεν ἀντάθε περὶ τοῦ χαῖνι
ἐκείνου οἱ βολεντήριδες, καὶ τὸ συμπέρασμα
ὁποῦ οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ἐκάματε ἐνταῦθα ὅμως
τὰ τακίρια ὁποῦ ἔδωκεν τοῦ ἐνὸς μὲ τοῦ
ἄλλου ἦτον διαφορετικά.

Περὶ τοῦ πογδάνου ἄρχοντος ὁποῦ γράψατε,
ἐδὼ τοιοῦτοι ἄνθρωποι δὲν ἐφάνηκαν ὡς τό-
σον κατὰ τὴν αὐθεντικὴν σας προσταγὴν ἐ-
διηγῆσθαι καὶ περὶ τούτων τῇ Μεγαλειότητί του
οὐζούν-οὐζαδὶγὲς τὰ ὅσα εἰδοποιεῖτε, καὶ τί τε-
ριάζει νὰ τοὺς ἀφίτουν ὦρα ζωντανούς, καθὼς
τοὺς ἐβάλουν εἰς τὸ χέρι¹ ἐτῆ μὲ εἶπαν ὁ ὑ-
πέρτατος ἐφέντης μας καὶ ὅτι ἐκάματε πολλὰ
γιολινδὰ, ὁποῦ ἔδωκατε τὴν εἰδησιν, καὶ ἐγρά-
ψατε περὶ αὐτῶν καὶ εἰς Ἰσμαήλι.

Ἰδοὺ καὶ ἐν δεζήρ-μεχτουποῦ, βουλλωμέ-
νον, πρὸς δὲ καὶ ἐν φερμάνι, τὸ ὁποῖον ἀνα-
γινώσκοντες το, θέλετε καταλάβῃ τὸ μυσ-
χοῦμι του.

Am vestit prea-înălțatului efendi al
nostru și tacirul ce au dat acolo pen-
tru hainul acela volintirii, și încheierea
ce ați făcut nu fără scop; acolo însă
tacirurile ce au dat, unul cu altul erau
deosebite.

Pentru Domnul Moldovei ce scrîi, aici
astfel de oameni nu s'au arătat; totuși
după porunca Ta domnească s'a arătat și
Măriei Sale și pentru acestea pe larg câte
le faci știute, și ce gândești (?) să-i lași
acuma vii, precum li dă mâna (?); încă
mi-a spus prea-înălțatul nostru efendi și
că ai făcut multe pe calea cea bună,
despre care i-ai dat știre, și ai scris
pentru acestea și la Ismail.

Iată și un mehtup al Vizirului, pecet-
luit, și încă și un firman, pe care cetindu-l,
ii vei afla înțelesul.

¹ Emniul monetăriei.

Εἶπον τὸ ὑπερτάτῃ ἐφέντῃ μας ὅτι ἐστειλάτε προσέτι τὸν Πραγκοβάνον καὶ Φαλκογιάνον μὲ τὰ χαρέμιά των εἰς Νικόπολιν, καὶ ὥρισεν ὅτι πολλὰ καλὰ τὸ ἐκάμετε¹.

Τώρα ἤμουν εἰς τὸν ὑπερτάτον ἐφένδῃν μας, ἐπενθυμίζων καὶ αὖθις τῇ Μεγαλειότητί του τὸ γάλι ἐχθάλι σας, καὶ δὲν εἶναι νὰ τὸ παραδῶτε καὶ νὰ ἀναβάλλουν τὸν καιρὸν, καὶ μὲ ἐχαροποιήσας, ἃς εἶναι μυριάκις πολὺ χρόνος, ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας σὰς στέλλει πάλιν ἐξήντα πούγγισα κατὰ τὸ παρόν, καὶ ὕστερον στέλλονται καὶ ἄλλα καὶ στρατεύματα, καθὼς φθάσουν, ὁποῦ προσμένουν ὥρᾳ τῇ ὥρᾳ, θέλει τὰ ξεκινήσει πρὸς τὸ Ἰψος σας ἀμέσως, καὶ ὁ ἄγιος Θεὸς νὰ τὸν χαρίῃ ὕψισαν καὶ ζωὴν καὶ σὺνσειν εἰς τὸ νὰ διανοήσῃ τοὺς οἰκτας τῆς ἀπαράντου ἐξουσίας καὶ προνοίας του κατὰ θυμὸν καὶ ἐφρσιν. Τί νὰ σὰς κάμῃ ὁμως καὶ ἡ Μεγαλειότης του καὶ ὅλοι οἱ πολυχρόνιοι αὐθένται! Προθυμοποιοῦνται μεγάλως, πλὴν καὶ ἡ κατὰστασις τῶν πραγμάτων δὲν σὰς λανθάνει: εἶναι θέδαια μαλοῦγκες τὸ Ἰψος σας. Καὶ ἡ θεία Πρόνοια, ἡ ἐξ ὕψους συμπαχία καὶ δυνάμις, νὰ τὰ διανοήσῃ ὅλα πρὸς τὸ συμφέρον καὶ δέον!

Ἐλαβον καὶ τὴν σταλσίσαν χάριταν, ὁποῖα μετεφράσθη εἰς τὸ τούρκικον, καὶ κατὰ τὴν αὐθεντικὴν σας προσταγὴν τὴν ἐνεσχίρισα τῷ ὑπερτάτῃ ἐφένδῃ μας. Τὴν ἐπεριεργάσθη ἡ Μεγαλειότης του καὶ σὰς εὐχέθη, καὶ ἐπὶ τούτῳ, ἐννοῶν πόσον ἐπαγρυπνεῖτε κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ἔχοντες ὡς ἐπ' ὄψιν ὅλον τὸν ὀρίζοντα τῆς αὐθεντικῆς σας τζάρας καὶ προνοοῦντες σθεῖναι παντὶ τὴν ἐκάστου μέρους ἀναγκαίαν ὀχύρωσιν, γνωρίζοντας ποῦ πρέπει φύλαξις, καὶ ὅθεν καταπολεμοῦνται οἱ ἐχθροί, καὶ ὅτι ἐστὶ ἀνήσυχος, τρυφεροί κατ' αὐτῶν τὰ δέοντα.

Δὲν λανθάνει, Αὐθέντα μου εὐμενέστατε, τὴν Μεγαλειότητά του εἶναι πληροφορημένος καὶ γνωρίζει τὴν ὅσῃν ἀνάγκην ἔχετε καὶ ἀπὸ στρατευμάτων καὶ ἀπὸ ἄσπρα, μ' ὅλον τοῦτο αὖθις αὐτολεξεῖ δὲν εἰσὶ νὰ ἀγνατεροῦσιν τῇ Μεγαλειότητί του, κρατῶντας εἰς τὸ χέρι μου τὸ αὐθεντικόν σας πιττάκι καὶ ἀπὸ περιόδον εἰς περίοδον μεταγλωττίζοντας τὰ ὅσα γράφετε, καὶ τὰ ἤκουσεν ὅλα μὲ προσοχὴν καὶ στεναγμοὺς διὰ τὴν ἣν ἔχετε στενοχωρίαν καὶ διὰ τὴν ἀδράνειαν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ νὰ σὰς γεισιτιροῦσιν ἀμέσως βοήθειαν κατὰ τὴν χρείαν, καὶ ἡ ἀπόκρισίς του ἦτον νὰ σὰς γράψω νὰ μὴν κάμνετε κασαβέτι, καὶ ἰσαλλάξ ἐντὸς ἐλίγου θέλει τὰς προεφθάσει στρατεύματα ἱκανὰ καὶ ἀποχρῶσαν δυνάμιν εἰς καταπολέμησιν τῶν ἐχθρῶν κατὰ τὴν ἐφραίν σας.

Am spus prea-înălțatului nostru efendi că ai trimis încă pe Brâncoveanu și Fălcoianu cu haremurile lor la Nicopol, și a hotărât că ai făcut-o foarte bine.

Acuma eram la prea-înălțatul nostru efendi, arătând din nou Măriei Sale starea Ta, și nu e să o treacă cu vederea și să zăbovească prilejul, și mi-a dăruit, fie de o mie de ori întru mulți ani, că după două zile îți trimete iar șaizeci de pungi deocamdată, și apoi se vor trimete și altele; și oștile, îndată ce vor sosi, căci le așteaptă din ceas în ceas, le va porni îndată către Înălțimea Ta, și Dumnezeu Sfântul să-i dea sănătate și viață și pricepere ca să ducă frânele puterii Sale nesfârșite și prevederii, fără margini după plac și voie. Dar ce să-ți faci și Măria Sa și toți stăpânii, cari să trăiască întru mulți ani! Se îngrijese foarte, dar și starea lucrurilor nu-Ți scapă: e de sigur știută (?) Înălțimii Tale. Și domneasca Pronie, ajutorul și puterea de Sus, să îndrepte toate spre ce e de folos și trebuință!

Am primit și harta trimeasă, care s'a tălmăcit în turcește, și după domneasca-Ți poruncă am dat-o prea-înălțatului nostru efendi. A cercetat-o Măria Sa și Ți-a mulțumit și pentru aceia, văzând cât veghezi contra dușmanilor, având ca supt ochi toată zarea domneștii Tale țeri și prevăzând cu toată puterea întărirea de nevoie a fiecării părți, știind unde trebuie pază, și de unde atacă dușmanii, și că ești fără odihnă, îndeplinind contra lor cele de nevoie.

Nu-Ți scapă, doamne al mieu prea-bun, că Măria Sa află și știe ce nevoie ai și de oști și de bani, de și din nou prin viu graiu n'am lipsit să o lămuresc Măriei Sale, fiind în mână pitacul Tău domnesc și din loc în loc tălmăcind câte serii, și ei au ascultat toate cu luare aminte și cu suspine pentru strâmtoarea ce ai și slăbiciunea în a-Ți veni îndată ajutor după nevoie, și răspunsul i-a fost să-Ți scriu să nu ai grijă, și cu ajutorul lui Dumnezeu în seurt îți vor veni oști destule și putere îndestulătoare ca să combați pe dușmani după voia Ta.

¹ V. n-1 precedent.

Περὶ ἄσπρων ἐσόντοχα καὶ μετὰ τοῦ ἐκ-
λάμπρου ἄγᾶ, δεικνύων καὶ τῇ Ἐκλαμπρό-
τητί του τὰ σταλὲν περιᾶξι καὶ κουῖρουκλοῦ-
τεφεῖρι, καὶ λέγων ὅτι ἐν τοιοῦτοις ὄντως
πάλιν διὰ νὰ μὴν γείνην κουςοῦρι, ἐκ τοῦ ὁ-
στεργήματος ἐδῶκατε καὶ διὰ τὰ γκερδάπια τοῦ
Φετισλαμίου τέσσαρας χιλιάδας γρόσια, καὶ
νὰ καταλάβουν τὴν προθυμίαν καὶ γαληρέτι-
σας, καὶ, ὅτι ἂν εἴχετε, ὅςιν ἡθέλατε γράφῃ
τὰ ὅσα γράφετε· πλέον ὅμως περὶ τακατὶ
κάλιμαθι· ἐπειδὴ τῶρα, τῶσους μὴνας, χωρὶς
παντελῶς νὰ ἔχῃ ὁβολὸν ἱράτι, πληρώνει οὐ-
λουρέδες ἄδροῦς, θρέφει στρατεύματα πολυά-
ριθμα, ὅλα οὐλουφελίδικα καὶ ἀφέντως, διὰ
νὰ ἡμπορέσῃ νὰ κοιτάξῃ δουλεία ὁ πένης,
πρέπει νὰ τὸν ἐξαποστείλῃτε καὶ ἄσπρα κισυ-
λιγετλίδικα, ὥσάν ὁποῦ ἄλλως νὰ σκενομηθῇ
τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀδύνατον, καὶ τὰ σταλόντα
ὡς πρὸς τὴν κατὰστασιν τῶν πραγμάτων οὕτε
ἐφάνησαν.

Καὶ μετ' ἐπετρίβη ὅτι κατ' αὐτάς τὰς ἡ-
μέρας πάλιν θέλουν σὰς στείλῃ καὶ ἄσπρα.

Ἐν φρόδι Θεοῦ, βλέποντας τὰ ὅσα γρά-
φετε, καὶ τὴν ἀνεδολὴν ὁποῦ γίνεται, εἰς και-
ρὸν ὁποῦ ἔπρεπε νὰ ἐκτελῶνται ἡμέσως τόσον,
στενοχωροῦμαι, ὁποῦ καὶ τὸν ἥπνον μου τὸν
ἔχαια καὶ ὁ ἄγιος Θεὸς νὰ σὰς ἐνδυναμώσῃ!

Pentru bani m'am întâlnit și eu stră-
lucitul Agă, arătând și Strălucirii Sale
trimesul tefter definitiv (?), și spuind
că în acestea, de fapt, ea să nu fie
cursur, din lipsă ai dat și pentru gher-
dapurile Fetislamului patru mii de
groși, și să aile aplecarea și silința
Ta, și că, dacă ai avea, n'ai serie
câte le serii; totuși beifului nu i-a
mai rămas putere; de oare ce acum,
de atâtea luni, fără să aibă de loc
un ban venit, plătește lefi destule, hră-
nește oști numeroase, toate cu leafă;
și neapărat, ca să-și poată face slujba
beiful, trebuie să-i trimeți și bani din
bielșug, căci altfel a economisi lucrul
nu e cu putință, și cele trimise nici nu
s'au arătat [destule] pentru starea lu-
crurilor.

Și mi-a făgăduit că în aceste zile iarăși
îți vor trimete și bani.

În frica lui Dumnezeu, privind câte serii,
și zăbava ce se face, în vreme ce trebuie
să se îndeplinească neapărat atâta, mă
supăr, așa că mi-am pierdut și somnul;
și Sfântul Dumnezeu să-Ți dea putere!

CCXCVII.

Nicolae-Vodă Mavrogheni către capuchihaietele Terii-Românești, despre 1789.
cele treizeci de pungi trimese, care nu ajung pentru datorii și cheltuielile oștilor
împărătești, căroră și până la Viena li dorește biruință.

Ἐλάδομεν παρὰ τοῦ Ἀπουραχμάν-ἄγᾶ τὰ
σταλλέντα ἡμῖν τριάντα πουγγεῖα τῶν ἄσπρων,
καὶ ἀπορήταμεν ἀφ' οὗ. μετὰ πῖρα πῖρ οὐστουνῆ
σφοδρὰς ἰστυσάλικας προεταγὰς. ζῆτεῖτε τόση
μία ποσότης ζαχίρῆ νὰ γιετιστριδοῖσθον μοῦτ-
λακ ἀφέντως εἰς τὸ Ὀρδοῦ-Χουμαγιὸν.
'Αφ' οὗ ἡ Εὐγενεῖα σου μᾶς γράφετε ὅτι πα-
ραγὰ πακμασλάρ καὶ νὰ σὲ φανερώσωμεν τὴν
ποσότητα τῶν ἄσπρων ὁποῦ μᾶς κοστίζει,
καὶ ὕστερα ἀπὸ αὐτά, ἀφ' οὗ ἡμεῖς πλέον ἀ-
ποκάμαμεν, δίδοντες καὶ κατεξοδεύοντες τόσα
καὶ τόσα ἄσπρα ἔξοδα. ὡς εἶναι γνωστὸν τοῖς
πᾶσι. μόλις τῶρα νὰ μᾶς στέλουν τριάντα
πουγγεῖα ἄσπρα, εἰ πρῶτον νὰ κάμωμεν μετ'
αὐτὰ ἡμεῖς;

Βλέπομεν πρὸς τοῦτοις καὶ ἄλλοι; νὰ
μᾶς γράφετε οὐζοῦν οὐζαδὶς νὰ κάμωμεν
συγκατάδοσιν ὡς τάχα, μετὰ τὸ νὰ εἶναι προ-
σταγῇ, καὶ κατὰ τοῦτο νὰ δοῦντες ἡμεῖς
ἀπὸ τὸ νὰ πέρνωμεν καὶ ἀπὸ ῥαγιάδες μᾶς

Am primit de la Abdurahman-aga cele
treizeci de pungi de bani trimese nouă, și
am rămas nelămurit, de oare ce, cu necon-
tenite porunci strașnice, aspre, cereți ca
atâta cătime singură de zahereă să se afle
nelipsit la Ordia împărătească. Fiindcă
dumneata ni scrii că nu se au în vedere
banii și să-Ți arătăm cătimea banilor ce ne
costă și, pe urmă, după ce noi cădem de
osteneală, dând și cheltuind atâtea și
atâtea ieșiri de bani fără număr, cum
e cunoscut tuturor, abia acum să ni se tri-
meată treizeci de pungi de bani; ce să fa-
cem noi întâi cu ele?

Pe lângă aceasta, ne mai uităm și
la alta: că ni scrii de mult că să fa-
cem invoială cât de iute, căci e po-
runcă, și după aceasta să renunțăm a
lua și de la raialele noastre dajdea le-

τὸ κανονικὸν δόσιμον, καί, ὥς φαίνεται, μὲ γράμματα νομίζεται καὶ μὲ λόγια ὅτι θρέφονται τὰ τόσα πλήθη τῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια καὶ τοὺς λουφέδες τοὺς ζιαδσεῖλεν θέλουν καὶ τοὺς καθημερινούς γκιῦδριμέδες τοὺς καὶ τὰ παξίσιά τοὺς καὶ τόσα ἄλλα ἀναγκαῖα τοὺς, ἄνευ τῶν ὁποίων μῆτε νὰ σταθοῦν εἶναι δυνατόν, μῆτε νὰ πολεμήσουν κατὰ τῶν ἐχθρῶν, μῆτε ἀμμύταν δουλειάν νὰ κυττάξουν. Αὐτὰ ὅλα νὰ τὰ ἐκτελέσωμεν ἡμεῖς· ὅταν δὲν βοηθοῦμεθα ἀπὸ τοὺς ῥαγιάδες, πρέπει νὰ ἔχωμεν χαζινάδες βασιλικούς, καὶ πάλιν καὶ ἐκεῖνοι ἕως εἰς ἓνα καιρὸν θενὰ τελειώσουν· ἂς μᾶς βοηθοῦν τέλος πάντων οἱ πολυχρόνιοι Αὐθένται ὅπως οὖν, μῆτε αὐτὸ ὅμως δὲν τὸ κάμνουν, μάλιστα μᾶς στέλλουν τριάντα πουργεῖα καὶ μᾶς ζητοῦν τριακοσίων πουργεῖων ζαχινέδων· ἀγὰν περὶνὲ λοιπὸν ἡμεῖς μόνον μᾶς νὰ προφθάσωμεν; Μόνον ἔ ἅγιος Θεὸς νὰ μᾶς ἐνδυναμώη!

Προλαβόντως ἐζητοῦσες νὰ μᾶς κάμης νὰ μάχωμεν καὶ νὰ ἐλάωμεν μὲ περισσοτέραν τιμὴν εἰς τὸν λογαριασμὸν τὸν ζαχινὲν ὁποῦ, ἀγοράζοντες, πέμπομεν εἰς τὸ Ὁρδοῦϊ-Χουμαγιούν, ὥς τάχα μὲ τοῦτο θέλει μᾶς σταλθῇ κισυλιστλίδικος χαζινές, τώρα ἔξαφνα μᾶς στέλλονται τριάντα πουργεῖα. Ὅλα λοιπὸν τὰ τῆς Εὐγενσίας σου ὅσα μᾶς γράφεις ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι εἶναι ψευδῆ.

Τὴ παρὰ τοῦ ἐκλαμπροτάτου ἀγὰ ἀποκριτικὸν ἐλάβομεν, καὶ διὰ τὴν κηρέταν ὁποῦ ζητεῖ μ' ὅλον ὁποῦ εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ εὑρεθῇ ἄλλη τοιαύτη, φροντίζομεν ὅσον τὸ δυνατόν, καί, ἂν μὲν εὑρεθῇ, θέλομεν στείλῃ κατόπιν.

Ἐλάβομεν καὶ τὰ τέσσαρα μενζήλ-φερμανλαρὶ καὶ τὰ ἐμπεριεχόμενα λοιπὰ μεκτούπια, καὶ φερμάνια, καὶ ἔγνωμεν τὰ γραφόμενα.

ὑπερχάρημεν διὰ τὸ μέχρι Ααζαρέτου χερκετέτ τοῦ Ὁρδοῦϊ-Χουμαγιούν: ἄμποτε ὁ παντοδύναμος ἅγιος Θεὸς νὰ τὸ καταξιώσῃ καὶ μέχρι Βιέννης, ἵνα σιλλῇ, μὲ τελείαν κατατρόπως τῶν ἐχθρῶν τοῦ κραταιοῦ Δεβλετίου ὅπως εἴη ἀκαταμάχητον!

gală, și, după cât se pare, cu scrisori și cu vorbe se socoate că se hrănese atâtea mulțimi de oști, care și lefile lor pe de-asupra și înbrăcămintea lor zilnică și bacșișurile lor și câte altele de nevoie, fără care nu pot nici și să stea, nici să se lupte cu dușmanii, nici să facă vre-o slujbă. Toate acestea să le săvârșim noi; atunci când nu sântem ajutați de la raiale, trebuie să avem hazinele împărătești, și iarăși și acelea până la o vreme și tot se isprăvesc; să ne ajute câtva, la capătul tuturor, stăpânii cari să trăiască întru mulți ani, dar nici aceasta n'o fac, ei ne trimet treizeci de pungi și ni cer zaherele de trei sute de pungi; ei la care din toată noi singuri să ajungem? Numai Sfântul Dumnezeu să ni dea putere!

Dăunăzi ni-ai cerut să ne faci să luptăm și să aruncăm cu mai mulți bani la socoteala zaherelei pe care, cumpărând-o, o trimetem la Ordia împărătească, ea și cum cu aceasta ni s'ar trimete o hază de bani (?), iar acum de-odată se trimet treizeci de pungi. Deci toate ale dumitale pe care ni le serii din aceasta se arată a fi mincinoase.

Am primit răspunsul de la prea-luminatul agă, și pentru carăta ce o cere; de și e din cele cu neputință să se afle încă una ca aceea, căutăm cât se poate, și, de nu se va găsi, vom trimete pe urmă.

Am primit și cele patru firmane de menzil și celelalte mehtupuri închise cu ele, și firmane, și am aflat cele scrise.

Ne-am bucurat de înaintarea până la Lazaret a Ordiei împărătești; de ar învrednici-o atot puternicul Sfântul Dumnezeu și până la Viena, isală¹, cu deplină biruire a dușmanilor puternicului Devlet să fie neînvinsă!

CCXCVIII.

1789.

Fragment de scrisoare a lui Nicolae-Vodă Mavrogheni către unul din capuchehaiele Țerii-Românești, despre provizii și niște socoteli de bani pentru oastea turcească.

Ααδόντες τὰ ἀπὸ κγ' τοῦ τρέχοντος πιτάκια σου, εἶδομεν τὰ ἐν αὐτοῖς ἡμῶν σημειούμενα ἀποκριτικῶς. Ὅθεν δὲν ἐλείψαμεν, ἔσκι-

Primind pitacele Tale de la 23 ale lunii trecute, am văzut cele într'insele însemnate nouă ca răspuns. Deci n'am lipsit,

¹ „Să dea Dumnezeu.”

νοῦντες καὶ ἤδη καλαράσῃν μας διὰ τὰ αὐτόθι, νὰ σοὶ γράψωμεν καὶ τοὺς λογαριασμοὺς σιταρίου καὶ κρηθαρίου ὁποῦ, ὡς μᾶς γράφεις, ἔχεις αὐτοῦ, καὶ τὰ σενέτια τοῦ αὐθεντικοῦ ὁμouroῦ μας ὅλα, ὡσὰν ὁποῦ δὲν ἀπέχει τὸ Βιδύνη πολὺ διάστημα, ξεμπερδεύοντες καὶ πέρνωντάς τα ὅλα ταχυλλαν, ὅσον τάχος νὰ συκωθῇς καὶ νὰ ἔλθῃς εἰς τὸ Βουκουρέστι μίαν ὥραν τὸ ὀγληγορώτερον, καθὼς καὶ προσγράψαμεν δις καὶ τρεῖς περὶ τοῦτου τῇ Εὐγενείᾳ σου.

Περὶ τῶν ἐπτακοσίων πενήντα γροσίων ὁποῦ, κατὰ προσταγὴν τοῦ ἐνδοξοτάτου Χαζνετάρ-ἁγά, ἐκρατήθησαν ἀπὸ τὴν σταλέντα χαζνέν, ἐγράψαμεν τῇ εἰς Κραγιόβαν Τουρναατζή-Ισματλ-ἁγά, καὶ νὰ ἰδοῦμεν τι ἔχει καὶ ἐκεῖνος νὰ ἀποκριθῇ.

trimetând și acum călărașul nostru într'acolo, să-ți scriem și socotelile grâului și orzului, eare, cum îmi scrii, le ai acolo, și sineturile *umaurului*¹ împărătesc al nostru toate, de oare ce nu e departe Vidinul; socotindu-le și făcându-le toate împreună, cât mai iute să ieși și să vii la București cu un ceas mai curând, cum și mai nainte de două și de trei ori ți-am scris despre aceasta dumitale.

Pentru cele șapte sute cinzeci de lei care, după porunca prea-slăvitului Haznadar-aga, s'au luat de la hazneaua trimasă, am scris celui de la Craiova Turnagi-Ismail-aga, și să vedem ce are și acela să răspundă.

CCXCIX.

Un dregător către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cererile lui Topci-bașa pentru tunuri și provisiile de la Râmnicul-Sărat.

1789.

Παρακαλῶ τὸ Ὑψος της νὰ προστάξῃ νὰ σταλθοῦν εἰς τὸν ἐδῶ Τοπτζή-Πασῆν μας σαράντα πήχαις ἀπὸ κανάβι καὶ ἓνα βαρέλι παροῦτι καὶ κάμπουσας τεστέδες ῥάμματα καὶ καμπόστα βελόνια μεγάλα διὰ νὰ κάμουν καρτούσια τῶν τοπίων, καὶ νὰ μᾶς προφθασθοῦν μίαν ὥραν προτίτερη, ἐπειδὴ καὶ μᾶς χρειάζονται. Πρὸς τοῦτοις εἶδον ὅτι ἐπροστάξετε εἰς Ῥήμνικον νὰ δεχθοῦν τὰ ἀπὸ Πουζαίου ξύλα καὶ χορτάρι, καὶ ἐδῶ τὸ μαχαζὶ μας μένει ἄδειον ἀπὸ ξύλα καὶ ἀπὸ χορτάρι, εἰς καιρὸν ὁποῦ μέλλει τοῦδε οὔτε ἓνα ἀμάξι ξύλα δὲν ἔχομεν εἰς τὸ μαχαζὶ. καί, ἐξ ἐναντίας, εἰς τὸ Ῥήμνικον ἔμεινε ἀπὸ τὴν περσινὴν ὀρενδουγιάλαν πολλότατον χορτάρι καὶ ξύλα, σχεδὸν ὅλη ἡ περσινὴ ὀρενδουγιάλα. Ὅθεν καλὸν ἦτον νὰ προστάξετε νὰ μᾶς ἔλθουν ἐδῶ τὰ ξύλα καὶ τὸ χορτάρι, ἐπειδὴ καὶ, ὅταν χειμωνιάσῃ καὶ γίνουν ἡ λάσπαις, τραβοῦν οἱ πτωχοὶ μεγάλην δυσκολίαν καὶ ἐξιγίετι εἰς τὸ νὰ τὰ ἀποκαμίσουν ἐδῶ. Πρὸς τοῦτοις ἂν εἶναι ὀρισμός της ἂς ἐγχειρίσῃ εἰς κἀνένα δοῦλόν της τὰ πράγματα τῶν τριῶν τουρκατζίδων ὁποῦ ἐστάλθησαν πρὸς τὸ Ὑψος της, καὶ νὰ προστάξῃ νὰ σταλθοῦν ἐδῶ, ἐπειδὴ καὶ γίνονται κερφιτδες, ὅτι, ὁπόταν τοὺς ζητήσετε, νὰ σᾶς τοὺς δώσουν, καθὼς σᾶς γράφουν καὶ οἱ δύο ἀγάδες γράμμα, καὶ νὰ ἔχω τὴν περὶ τοῦτου αὐθεντικὴν της ἀπόκρισιν.

Rog pe Înălțimea Ta să orânduiești a se trimete la Topci-Bași al nostru de aici patruzeci de coși de cânepă și un butoiu de praf și câteva testele de ață și câteva ace mari pentru a face cartușele tunurilor, și să ni ajungă cu un ceas mai răpede, căci ni sânt și nouă de nevoie. Pe lângă acestea am văzut că ai orânduit la Râmnic să se primească lemnele și fânul de la Buzău, și aici magazia noastră rămâne goală de lemne și de fân, în vreme ce până acum nicio căruță de lemne n'avem la magazie, și, din potrivă, la Râmnic a rămas de la orânduiala de anul trecut foarte mult fân și lemne, aproape toată orânduiala de anul trecut. Pentru care era bine să orânduiești să ni vină aici lemnele și fânul, de oare ce și, când va veni iarna și se vor face noroaie, vor trage săracii mare greutate și năcaz ca să le aducă aici. Pe lângă acestea să fie poruncă a Ta să se dea la vre-un rob al Tău lucrurile celor trei tufecii cari s'au trimes la Înălțimea Ta, și să poruncești a se trimete aici, de oare ce sânt și cheazăși, așa că, atunci când îi veți cerceta, să Ți-i dea, precum Ți scriu scrisoare și cele două agale, și să am răspunsul Tău domnesc despre aceasta.

¹ Afacere.

1789.

Părți dintr'un raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre o tocmire de Turci cu leafă, despre lupte turcești la munte, afaceri de bani și de furnituri, boala unui Turc influent, care-și cere medic de la Domn.

1. Ἀπόψε ἦλθεν ὁ ὑπέρτατος Ἐφένδης μας, πρὸς τὰς ἑνδεκά ὥρας, καὶ αὐριον, σὺν Θεῷ, ὅτι καράρι ἤθελε δοθῇ εἰς τὰ ὅσα ἀνέφερα ὁ δοῦλός σας, θέλω κάμῃ λεπτομερεῖς πληροφορίας διὰ δουλικοῦ μου πρὸς τὴν Ὑψηλότητά της μὲ ἕον λιπκάνον.

Εἶδον τὰ ὅσα προστάζομαι εἰς ἀπόκρισιν περὶ τοῦ Μαχμούδ-πέη Σκενδερειλῆ· πλὴν αὐτὸς πεσὶν: ἐκ μέρους τοῦ Ὑφους τὰ ἄσπρα δὲν ἐζήτησε, παρὰ μὲρὶ παραφινδᾶν νὰ τὸν δοθῇ διὰ χιλίους ἀνθρώπους τὸ συνειθισμένον μὲρὶ ὁποῦ ἐδόθη καὶ εἰς ἄλλους πεντασίδες, μὲ τὸ ἱστιμάση τῆς Ὑψηλότητός σας, καὶ τότε καὶ αὐτὸς νὰ στείλῃ νὰ φέρι τὸ ἄσπερ· ἂν ὅμως καὶ ἐκ μέρους τῆς Ὑψηλότητός της κάμειτε ἰσχυρὰ νὰ τὸν ἔχετε, καθὼς καὶ ἄλλους ἀσπερίδες ὀλουφελίδες, προστάξετέ με νὰ τὸν ἀποκριθῶ μὲ σαρφές τζεβάπι.

2. Τὰ διὰ λιπκάνων ἀπὸ ε' καὶ ζ' Μαρτίου πανέκλαμπρα αὐθεντικά της προσκυνητῶς ἑλαθόν, καὶ εἶδον τὰ ὅσα προστάζομαι εἰς ἀπόκρισιν τῆς Μεγαλειότητός του· καί, μὴν ὄντας ἐδῶ ὁ ἴδιος, ἀνέφερα πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Κεχαγιά-πέην τὰ ὅσα ἐπροσταζόμενον, καὶ μάλιστα ἡ περὶ τοῦ ὑψηλοτάτου Ἀπτῆ-πασᾶ, διὰ τὰ ὁποῖα μὲ ἀπεκρίθη, ὅτι μετὰ τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἐφένδῃ μας θέλει δοθῇ καράρι.

Ἐκαμα τερτζομεὲ καὶ τὸ ἀπὸ Σιπίνι τοῦ πολκωθνίκου γράμμα, προσθεττωντας καὶ τὰ ὅσα ἦτον εἰς τὸ τοῦ ε' Βεστιάρη πρὸς τὸ Ὑφος σας, δηλαδὴ τὴν εἰδήσιν ὁποῦ τὸν ἔστειλεν αὐτὸς λισάνειν διὰ τὴν ἐφόρμησιν τῶν ἐχθρῶν εἰς τὸ Ῥίμνικον τῆς Βούλτζας, καὶ τὰ ὅσα αὐτὸς ἀναφέρει πρὸς τὸ Ὑφος της διὰ τὴν χρείαν τῶν πεζικῶν στρατευμάτων, τὸν ὁποῖον τερτζομεῖν τὴν ἑκαμα τακτίμ, δίδοντας καὶ τὸ γράμμα τὸ τούρκικον τῶν ἐκείσε σαρκεδέδων τους, ὁποῦ καὶ εἰς αὐτὸ ἐπεριλαμβάνετο καὶ ἡ χρεία τῶν στρατευμάτων ὁποῦ ἔχουν καὶ ὁ πόλεμος ὁποῦ ἑκαμαν μετὰ τῶν βολεντήριδων καὶ ἡ νίκη ὁποῦ θεία δυνάμει ἑκαμαν κατ' αὐτῶν, γινόμενοι ἐγκρατεῖς ἀπὸ γλώσσας καὶ κεφάλια. Περί τούτου καὶ διὰ τὸ τζαποῦλι τῶν ἀπὸ Κιμπουλοῦγγι ἐχλησλάμικων ἀσπερίων καὶ κατοίκων, κατὰ τὸ πρὸς τὸ Ὑφος της τοῦ τε πίνπαση καὶ ἑῶ Πασα-τελνίκου, δοῦλων της, καὶ διὰ ταῖς γλώσσαις

1. Dăunăzi a venit prea-înălțatul efendi al nostru, pe la unsprezece ceasuri, și mâne, cu Dumnezeu, ce hotărîre se va da la cîte am adus înainte eu, robul Tău, voi face pe larg înștiințare prin raportul meu supus către Înălțimea Ta cu al doilea lipcan.

Am văzut cîte mi se poruncește ca răspuns cu privire la Mahmud-beiu Schenderiell; numai cît el n'a cerut pe în banii de la Înălțimea Ta, ci numai ca datorie către Stat să i se dea pentru o mie de oameni datoria obișnuită, care s'a dat și altor bimbași, cu hatârul Înălțimii Tale, și atunci și el să trimeată ca să aducă oastea; dacă însă și din partea Înălțimii Tale faceți poruncă pentru a-l avea, ca și pe alți ostași turci cu leafă, poruncește-mi să-i dau răspuns sigur.

2. Am primit cu supunere prea-luminatele domnești porunci ale Tale prin lipcani de la 6 și 7 Mart. și am văzut cîte mi se orânduiesc la răspunsul Măriei Tale; și, nefiind aici acela, am adus înaintea prea-luminatului Chehaia-beiu cîte mi s'au poruncit, și mai ales ce privește pe prea-înălțatul Abdi-Pașa, pentru care mi-a răspuns că la venirea lui efendi al nostru se va da hotărîrea.

Am tălmăcit și scrisoarea de la Sibiu a polcovnicului, orânduind și cîte erau în scrisoarea Vistierului al doilea către Înălțimea Ta, adică știrea ce Ți-a trimis-o el din gură pentru pornirea dușmanilor la Râmnicul-Vălcii, și cîte le aduce el către Înălțimea Ta pentru nevoia armatei pedestre, care tălmăcirea am dat-o, adăugând și scrisoarea turcească a celor de aici oameni (?) ai lor, care și în aceasta se cuprîndea și nevoia de oaste ce au și războiul ce au făcut cu voluntarii și biruința care cu puterea lui Dumnezeu au câștigat-o împotriva lor, luând limbi și capete. Pentru aceasta și pentru năvala ostașilor musulmani și a locuitorilor de la Câmpulung, după raportul bimbașei și Postelnicului al doilea, slugile Tale, către Înălțimea Ta, și pentru limbile ce le-a luat bimbașa al Tău din Craiova,

ὁποῦ ἔπιασεν ὁ εἰς Κραγιόβαν πίνπασής της, Καρὰ-Μουσταφᾶς, ἅφ' οὗ ἔδωσα καὶ λισάνεν τακρίρη πρὸς τὴν Ἑλλαμπρότητά του, διὰ προσταγῆς του ἔδωσα καὶ ταχοίρεν.

Καθὼς προανέφερα τῷ Ὑφει της, ἐπειδὴ καὶ εὐγάζουν ἑκατὸν πέντε χιλιάδες γροσίων, πῶς ἔχουν σταλμένα εἰς τὸ Ὑφος της διὰ τὴν τιμὴν τοῦ εἰς ζαχερέ, μὲ τὸ νὰ μένη ὀλίγη ἢ ποσότης τῆς ἀποπληρωμῆς, τὴν ἔκαμαν μαχσοῦπι εἰς τὸ μίρι ὁποῦ μέλλει νὰ δώσει τὸ Ὑφος της μετὰ τὴν ἀγάπην.

Τὰ τζιγενέκιουμουρλερί κατὰ τὸ Κουίρου-κλου κατὰστιχον, ὁποῦ προλαβόντως μὲ φερμάνι ἔκαμαν χαδάλῃ νὰ δοθοῦν ἀπὸ Βλαχίαν εἰς τὰ ὀτζάκια τῶν τζεπετσιδων καὶ ἀραπατσιδων, τὰ ζητοῦν μίαν ὥραν ἀρχίτερα.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ χαζνετάρ-βεκιλῆς τοῦ ὑπερτάτου ἐφένδη μας εἶναι ἄρρωστος ἀπὸ τὸ ποδάρι του, μὲ ἐπρόσταξεν ὁ ἑλλαμπρότατος Κεχαγιά-πέης νὰ ἀναφέρω πρὸς τὸ Ὑφος σας ὁποῦ νὰ σταλθῇ ἀπὸ Βουκουρεστίου ἕνας προκομμένος ἱατρὸς διὰ πανεκλάμπρου προσταγῆς σας, διὰ νὰ τὸν κοιτάξῃ, καὶ τὸν ζητοῦν μίαν ὥραν ἀρχίτερα.

Carà-Mustafă, după ce am dat și știre verbală către Luminăția Sa, după porunca Ta am făcut și raport.

Precum am adus mai înainte Înălțimii Tale, de oare ce iese o sută cinci mii de lei, cum s'au trimis Înălțimii Tale pentru plata Ta la zahereă, fiindcă rămâne puțină suma plătirii, am făcut-o să treacă la datoria noastră către Stat ce are s'o dea Înălțimea Ta după pace.

Cărbunii țigănești după catastiful lui Cuiruclò, pe care dăunăzi i-au pus prin firman în samă să se dea din Țara-Românească la ogeacurile gebegiilor și harabagiilor, le cer ei cu un ceas mai curând.

Cum și hazzadar-vechilul prea-înălțatului nostru efendi e bolnav de picior, mi-a poruncit prea-luminatul Chehaia-beiu să arăt Înălțimii Tale ca să se trimeată de la București un inedic priceput cu prealuminata poruncă a Ta, ca să-l caute, și-l cer cu un ceas mai curând.

CCCCI.

Parte dintr'un raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre aceleași lucruri și despre dorința Domnului de a conduce oștile turcești în Moldova, mulțămirea Turcilor cu el, greutățile Pașei din Moldova în ce privește aprovizionarea, nehotărîrea Pașei Abdi dacă să meargă în Țara-Românească¹.

1789.

Πρὸ ἡμερῶν ἐξέκλινεσα δὴ καλαχράσιδες, ἀποκρινόμενος διὰ δουλικῶν μου εἰς τὰ ὅσα ἐπροστάζουμουν· οἱ ὁποῖοι καὶ δὲν ἠμπούρεσαν νὰ ἀπεράσουν νὰ ἔλθουν ἀπὸ τὴν πληθὺν τῶν νερῶν, καθὼς ἐπληροφόρηθην ἀπὸ τοῦ ἐνὸς τὸ τακρίρι, ὁποῦ, ἐπιστρέφοντας, μοι εἶπεν, τὸν ἁποῖον ἐσκεινώντάς τον ἦδη, δὲν ἔλειψα νὰ παρουσιασθῶ καὶ αὐτὸς διὰ δουλικῶν μου, ἀναφέροντας, καθὼς καὶ προλαβόντως, ὅτι τόσον τὰ περὶ τοῦ Ἀπτή-πασᾶ καὶ περὶ τῆς χρείας τῶν στρατευμάτων καὶ διὰ τὸ ἀπὸ Κιμπουλούγγι τζαπούλι, καὶ διὰ τὸν πόλεμον ὁποῦ ἔκαμαν εἰς Πίμνικον μετὰ τῶν βολεντιρίδων, τοὺς ὁποῖους κακῶς κακῶς τοὺς ἀπεδίωξαν, πέρνοντας καφάλια καὶ γλώσσαις, ἅφ' οὗ μὲ ἔγγραφον τακρίρι μου τὰ ἔκαμα ἱραδὲ πρὸς τοὺς πολυχρονίους αὐθέντας, εἶπον καὶ λισάνεν τῇ Μεγαλειότητί του, καθὰ ἐπροστάζουμουν, τὰ περὶ ἀποστολῆς στρατευμάτων, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸς μὲ ἀπεκρίθη ὅτι, καθὼς ἔλθουν στρατεύματα, σὰς στέλλει.

Acum câteva zile am pornit doi călărași, răspunzând prin supusele mele scrisori la câte am fost orânduit; cari, și dacă n'au putut trece să vie de mulțimea apelor, după cum am aflat din raportul unuia, care, întorcându-se, mi-a spus, pe care pornindu-l acum, n'am lipsit să o înfățișez din nou prin smeritele mele [scrisori], aducând înainte, ca și mai nainte, că, în ce privește atât pe Abdi-Pașa și nevoia oștilor și năvala din Câmpulung, cât și războiul ce au făcut la Râmnic cu volintirii cei răi, pe cari rău i-au gonit, luând capete și limbi, de oare ce eu în scris raport al meu le-am împărtășit stăpânilor cari să trăiască întru mulți ani, Ți-am făcut știut și din gură Măriei Tale, cum am primit poruncă, lucrurile despre trimeterea oștilor, la care și iarăși mi-a răspuns că, îndată ce vin oștile, Ți le trimet.

¹ V. Blancard, o. c., I, pp. 433-4.

Εἶπον καὶ περὶ τὸν Ἀπτῆ-πασᾶν, ὅτι, ἂν θέλουν νὰ τὸν κάμουν σουρουτζῆ, ὅπου νὰ γιουρουτουρδήσῃ, τόσον τὰ εἰς Γαλάτζι στρατεύματα, ὅσον καὶ τὰ εἰς Φωξάνι καὶ Μαξινένι, κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ νὰ τὸν κάμουν ἱκανέτη καὶ βοηθῆσαν μὲ ἀποστολὴν στρατευμάτων καὶ μὲ δόσιν ἀσπρῶν ἱκανήν, διορίζοντάς τον κατ' εὐθείαν ἀπὸ ἐδῶ, νὰ τὸν στείλουν μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη, ὅπου νὰ ἡμπορέσῃ καὶ ἡ Ὑψηλότης του νὰ ἐφορμήσῃ κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ νὰ ἐπιφορτισθῇ μὲ τὸ κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος ἰστιχιάμι, διὰ νὰ ἡμπορέσῃ καὶ τὸ θεωροῦρητον Ὑψος σας νὰ ἐνδυναμώσῃ τὰ λοιπὰ πογάζια, καὶ νὰ καταγίνεται εἰς τὴν καταπολέμειν τῶν ἐχθρῶν, ὅπου, κατὰ τὸ παρόν, μάλιστα κατὰ τὸ ἀπὸ Σιπίνι γράμμα, εἶναι εἰς ἐτοιμασίαν καὶ χρεκέτια οἱ ἐχθροὶ ἐμφανίζοντα καὶ τὸ γράμμα τοῦ Σερσάκερη ἀπὸ Ἰσμαήλι, εἶπον κατὰ τὴν πανέκλαμπρόν της προσταγὴν διὰ νὰ τὸν προστάξουν καὶ ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μέρος νὰ γιουρουτουρδίσῃ τὰ στρατεύματα ἐναντίον εἰς τοὺς ἐχθρούς. Ἡ Μεγαλειότης του ὁμως μὲ ἀπεκρίθη ὅτι, ἔως νὰ φθάσῃ ἐκεῖ ὁ νέος Χάνης, τὸ κατὰ τὸ Γιάσι χουτζούμη ἀνεβάλλθη, μάλιστα καὶ διὰ τὴν κακοκαιρίαν. Διὰ δὲ τὸν Ἀπτῆ-πασᾶ ἀκόμη κάμειαν ἀπόφασιν δὲν ἔκαμε.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ θεωροῦρητον Ὑψος της, κατὰ τὸν ἄκρον πόθον ὅπου ἔχει διὰ τὸ ἄχζι ἰντικάμη μὲ χιλιάζια καὶ παχίσια καὶ μὲ ὄλλα, ἐκτὸς τῶν λουτζέδων καὶ ταϊνατιῶν, παροξύνει τὰ κατὰ τὴν Πογδανίαν αὐθεντικά της στρατεύματα εἰς τὸ γιουρουτουρδίσμα κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ διὰ περισσότερον γαῖρετλένδισμα προστάζει τὸν δοῦλόν της νὰ ἀναφέρω ἀπὸ μέρους τοῦ Ὑψους της νὰ γίνῃ φερμάνι χιτάπι εἰς τὰ ὀνόματα ὅπου ἐμπειρίχοντο εἰς τὸ τερδέρη μεδουγγιονέδικον ἰλιφατιῶν καὶ προστακτικὸν ἅμα εἰ τὸ νὰ ἐφορμήσουν κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καί, μὲ κοινὸν ἰδιφάμι, νὰ προσπαθήσουν διὰ τὸ ἰστιχλάσι τῆς Πογδανίας, ἔδωκα, καθὰ ἐπροστάζουμον, ἔγγραφον τακίρι, καὶ ἔγινε προσταγὴ νὰ γίνουν τὰ φερμάνια, μάλιστα καὶ ἕνας ἐμεινὰ μὲς ἀποκρίσεων τῆς Μεγαλειότητός του εἰς τὰ ὅσα περὶ τῆς χρείας τῶν στρατευμάτων ἀνέφερα, ὡσὰν ὅπου εἶπον εἰς τὴν Μεγαλειότητά του ὅτι μέχρι τοῦδε σαράντα φοραίς ἀπεκρίθην εἰς τὸ Ὑψος του ὅτι ἔκαμε ἐάδη νὰ σὰς στείλῃ στρατεύματα, καί, ἔως τώρα, μὲ τὸ νὰ μὴν ἐπῆγαν στρατεύματα, τὰ ὅσα σὰς γράφω, θέλετε τὰ νομίσει καθὼς τὰ ἀπερασμένα.

I-am spus și despre Abdi-Paşa că, dacă vreau să-l facă surugiu (*sic*: comandant), ea să adune oștile, atât de la Galați, cât și de la Focșani și Măxineni, contra dușmanilor, și să-i facă sprijinire și ajutor cu trimetere de oști și eu dare de bani destui, orânduindu-l eu îndemnare de aici, să-l trimeată în acest chip în acele locuri, spre a putea și Înălțimea Ta să pleci asupra protivnicilor și să Te însărețezi în acea parte cu tranșea, ca să poți și Înălțimea Ta păzită de Dumnezeu să întărești celelalte trecători, și să cauți a bate pe dușmani, căci acum, mai ales după serisoarea din Sibiu, sânt în pregătire și bună stare dușmanii; arătând și serisoarea Serascherului din Ismail, am spus după prea-luminata-Ți poruncă să-i dea ordin ca și din acea parte să pornească oștile împotriva dușmanilor. Dar Măria Sa mi-a răspuns că, până va sosi acolo noul Han, atacul împotriva Iașului s'a contramandat, mai ales și pentru vremea rea. Iar pentru Abdi-Paşa n'a dat încă nicio hotărîre.

De oare ce și Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită, după marea dorință ce ai pentru aprinsa răsplătire cu caftane și baeșisuri și cu altele, afară de lefuri și tainaturi, îndemni oștirile-Ți împărătești din Moldova spre grăbirea împotriva dușmanilor și poruncești robului Țău spre mai multă râvnă, ca să cer din partea Înălțimii Tale a se face firman scris pentru numele ce se cuprindeau în tester cu toate lămuririle și ordin ca să pornească împotriva dușmanilor și, conluerând, să se silească pentru liniștirea Moldovei, am dat, cum mi se poruncise, raport în scris, și a ieșit poruncă să se facă firmele, mai ales și un ordin împărătesc de răspunsuri al Măriei Sale pentru câte am arătat de nevoie oștilor, de oare ce I-am spus Măriei Sale că până acum de patruzeci de ori am răspuns Înălțimii Tale că s'a pus termin a Ți se trimete oști și, până acum, neviind oști, câte Ți le scriu, le vei socoti ca și cele trecute.

CCCII.

Scrisoare de capuchehaie, despre purtarea lui Serascher-Paşa şi numirea scriitorului într'o dregătorie. 1789.

Εἶδωμεν καὶ τὰ περὶ τοῦ Σερασκιέρ-πασά, εἰς μεθὰ πεπληροπορημένοι, ἐπειδὴ ὁ καθ' εἰς φιλεῖ θυρυμᾶζων τὴν ἀλήθειαν καὶ μήτε ἡμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ καὶ νὰ κρύβῃ ἐκείνα ὅπου παρὰ πάντων ὁμολογεῖται καὶ παρὰ πάντων κηρύσσεται. Ὁ προλαβὼν τρόπος μὲ τὴν ὁποῖον ἐφέρθη μὲ ἡμᾶς δὲν ἦτον ἄλλο παρὰ ταυμάχι καὶ ἀισχυρόδεια· τὰ ἐγράφαμεν ἡμεῖς ἀπαράλλακτως τότε τῆς Εὐγενείας του.

Εἶδωμεν καὶ τὸν εἰς Τσερνέτς τέλος πάντων διορισμὸν τῆς Ὑψηλότητός του.

Εἶδωμεν καὶ τὰ περὶ Πανίας τῆς Εὐγενείας σου· εἴςουρς ὅτι ἡ Εὐγενεία σου εἶσαι ἐπιγεροδέστερος τοῦ ἀνεψιοῦ μας μὲ ὅλον τὸ λογοθετάτον του· δὲν σὲ λανθάνει ὅτι τὰ ἐκκλησιαστικὰ ὄφρεια πάντοτε εἶναι ἀνεπίδεκτα χαλάρῃ περιούτοις τῶν τοῖς οὐσι τοῦ σελέφρωνων. Μάθωμεν λοιπὸν καὶ αὐτὸ εἶναι ἐκκλησιαστικόν. πάντοτε εἶναι ἐπιβόρπες καὶ μουχαχιάρικον· τὸ τῆς Εὐγενείας σου ὅμως, κἄν εἴτε γέννηται πάλιν Πάνος, καὶ μάλιστα ἐπ' ἐλπίσιν εἰς τὸ νὰ θῆκωθῃς ἐγκαιρῶς καὶ μελετῶνων ἐκτεχνίων καὶ ὀφρικών, χωρὶς ποτὲ νὰ ἔχῃς τινὰ τὸν ἀντίζηλον. Ὅθεν πρόπει νὰ τὸ ἐνσπερνῇς τὸ ὀφρικὸν τοῦτο, καὶ νὰ τὸ δοξάζῃς καὶ θεοσιώτερον καὶ καλλίτερον· καὶ χέμεν εἴη σοὶ καὶ καλοῖς ζήμιον.

Am văzut și cele pentru Serascher-Paşa, sântem lămurîți, căci fiecăruia-i place să adune adevărurile și nu poate tăgădui și ascunde ceia ce de toți se recunoaște și de toți se vestește. Felul de mai nainte cu care s'a purtat cu noi nu era alta decât lăcomie și câștig rușinos; am scris noi atunci întocmai dumitale.

Am văzut și hotărîrea ultimă la Cerneți a Înălțimii Sale.

Am văzut și cele despre Bănîa dumitale; află că dumneata ești mai cu folos decât nepotul nostru, cu toată logofeția lui; nu-ți scapă din vedere că dregătoriile bisericești în genere sânt neîngăduitoare față de acelea ale înaintașilor lor (?). Dacă însă și aceasta e bisericesc, e cu povârniș și neșigur; iar al dumitale, chiar dacă nu se face din nou Ban, și mai ales în nădejde de a te învrednici cu vremea și de mai mari cinstiri și dregătorii, fără să ai vre-odată pe cineva împotrivă. Pentru care se cere să primești cu mulțumire acea dregătorie și s'o slăvești ca și mai sigură și mai bună, și deocamdată fie-ți și în ceas bun.

CCCIII.

Capuchehaiaua Terii-Românești către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre mulțămirea Pașei Selim din Moldova cu isprăvile Domnului în această țară contra dușmanilor și despre provizii și furnituri, precum și despre greutățile Pașei prieten. 1789.

Μὲ τὸν δ' ἂν καλαράτην ἔλαβον τὸ ἀπὸ λ' Ἰουλίου προσκυνητὸν ἔγγραφον τοῦ Ὑφους τῆς, καὶ ἐπῆγα εἰς τὸν ὀφηλότετον Πασάν, καὶ, λέξιν πρὸς λέξιν, κοιτάζων τὸ αὐθεντικὸν πιττάκι τῆς, ἔκαμα τὴν ἐξήγησιν εἰς τὸν ὀφηλότετον Πασάν, ὅλην, καί, ὅρ' οὐ ἐτελείωσα. μοὶ εἶπεν: „καὶ δὲν εἶναι ἐτζῃ; Ὁ ὀφηλὸς Χάνης ἔως τώρα κῶνένα κίνημα δὲν εἴχε κᾶρει, μάλιστα καί, ὅρ' οὐ ἔφυγαν οἱ ἐχθροί, ἀπερασαν καὶ τόσαις ἡμέραις ἔως νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἰνάσι· ἂν διδεται ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἔφυγαν ἀπὸ φόδον (διὰτὶ ἡ φυγὴ ἀπὸ τινὰ φόδον ἔχει νὰ γένῃ), δὲν τοὺς ἐφοδέρεις ἄλλος παρὰ ὁ φίλος μας Μαυρογέννης, ἐπειδὴ ἄλλος δὲν ἐτζαπαλάδῃσεν εἰς Πογδανίαν παρὰ μόνος του,

Cu al doilea călăraș am primit respectata scrisoare de la 30 Iunie a Înălțimii Tale, și am mers la prea-înălțatul Pașă și, cuvânt de cuvânt, cercetând pitacul Tău domnesc, am făcut expunerea prea-înălțatului Pașă, întregă, și, când am isprăvit, mi-a spus: „și nu mai este? Înălțatul Han până acuma nu făcuse nicio mișcare, mai ales că, de când fugiseră dușmanii, trecuseră și atâtea zile, până să ajungă la Iași; dar, dacă ar fi ca dușmanii să fi fugit de frică (de oare ce fuga trebuie să vie de la frica de cineva), nu i-a speriat altecineva decât prietenul nostru Mavrogheni, căci nimeni altul n'a

καὶ δὲν ἔπαυσε κυτυπώντας τους, πότε Βασ-
λοῦγι, πότε Ἀτζοῦδι, πότε Φωξάνι, ὅθεν σή-
μερον ἐθέρισε μερικούς, αὐριον μερικούς, ὡς
τόσον ἐθέριξε, καὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι εἶναι, ὀλι-
γόστευσαν γκιτικέζας, ἐφοβήθησαν, ἔφυγαν: δά-
λαχά ποδ ποϊλέ-δὴρ! Γράψε ὅμως καὶ ἐσὺ“,
μοὶ εἶπεν, „τὸν πέγυν ὅτι μὲ τοὺς κόπους του
καὶ μὲ τὴν ἔντονον καὶ ἀκριβὴν ἐπιμέλειάν
του, ἤμπορῶ καὶ ἐγὼ νὰ ἔχω μέρος, μὲ τὸ
πάχτι μου καὶ ἀγοῶρι μου, εἰς αὐτὴν τὴν
φυγὴν, διὰ τί ἔτυχε νὰ γείνη ἀφ’ οὗ ἐδιο-
ρίσθην μεσηοῦρης διὰ τὸ Γιάσι καὶ πὰς-πο-
γοῦ τῆς Βλαχίας, οἱ δὲ ἄλλοι δὲν ἔχουν μέ-
ριτο κἀνένα“. Καὶ νὰ εἶναι πεπληροφορημένη
ὅτι καὶ αὐτοῦ τοῦ πιττακίου τοῦ αὐθεντικοῦ
τὸ μαζμοῦνι ὅλον τὸ ἔγραψε, ἀπὸ μέρους του,
εἰς τὸ ὑψηλὸν Δεδλέτι, ἐν εἶδει ῥεφλεξιόνες
ἀπάνω εἰς τὴν φυγὴν, παραστήνων αἰτίαν:
τὴν ἐπιμέλειαν καὶ σαθακάτι τοῦ Ὑφους τῆς
καὶ τὸ ἐφρόντισα, κατὰ τὸ χρέος μου, καὶ τὸ
εἶδα.

Ἐπρόσφερα καὶ τὸ τεστέρι τοῦ ἀπὸ πα-
ρελθόντος ἔτους ζαχερέν σταλέντος εἰς Σολ-
λίστραν.

Διὰ τῆς Κραγιώδας τὸν ζαχερέν ἔγραψα
τὸν Ἀρμάσην Γεωργάκην ἐχθές, κατὰ τὴν
προσταγὴν τῆς, νὰ μοὶ γράψῃ πόσον κρι-
θάρη ἢ ἀλεύρι θέλει, καὶ νὰ μοὶ στείλλῃ τὰ
ἄσπρα καὶ νὰ τὸν προφθάσω τὸν ἀληθέρδησα
πρῶτα 30.000 δικάδες ἀλεύρι καὶ διακόσια
Ἱπραῖλ-κοίλοσι κριθάρι, καὶ ἔμειναν ἀκόμη
ὀλίγον κουσοῦρι ἄσπρων νὰ μοὶ πέμψῃ ἀπὸ
αὐτά. Ἔστειλλε πάλιν ἄνθρωπόν του ἐδῶ, καὶ
τὸν ἀληθέρδησα ἄλλα 120 σακία χάσικον ἀ-
λεύρι, χωρὶς ἄσπρα, μὲ δημολογίαν μόνον τὸν
ἔγραψα ἐχθές νὰ μοὶ στείλλῃ καὶ αὐτὰ τὰ
ἄσπρα καὶ ἄλλα διὰ τὸ ὅτι εἶδος ζαχερέν
τὸν χρειάζεται.

Περὶ τοῦ ἀπὸ Σολλίστρας ζαχερέ, μοὶ εἶ-
πεν ὁ Πασὰς ὅτι τὸν ἔγραψαν ἀπ’ ἐκεῖ πῶς
δὲν εἶναι ἄλλα κριθάρι· λοιπὸν μοὶ εἶπεν: „ἄς
πάρῃ πρῶτα ὁ φίλος μας τὰς δέκα χιλιάδας
κοιλὰ ὅπου ἔγραψα, καὶ, ἂν περισσεύῃ ἀκόμη,
νὰ ἱεθέρω, καὶ τὸ δίδω ὅλον ἂν θελήσῃ ὅμως
ἄλλο εἶδος ἀπ’ ἐκεῖ, νὰ ἱεθέρω“.

Αὐριον φορτώνονται καὶ αἱ πέντε χιλιάδες
σταμπολία κριθάρη διὰ τὴν Ἱπραίλαν, τὸ κου-
σοῦρι ὅπου ἔμειναν νὰ πέμψῃ ὁ Παρασκευὰς
ἀπὸ τὸ θανικόν, τὰς ἑνδεκα χιλιάδας.

Σήμερον ἔλαβον καὶ τὸ ἀπὸ γ’ τοῦ παρόν-
τος προσκυνητὸν γράμμα τοῦ θεοφρουρήτου
Ὑφους τῆς, καὶ τὸν καϊμέν ὁμοῦ, καὶ ἐπῆγα
εἰς τὸν ὑψηλότατον πασάν, καὶ ἐπρόσφερα τὰ
τζαδῆρια, καὶ μὲ πολλὴν εὐγένειαν καὶ ἀπό-

atacat Moldova decât numai el, și n’a
încetat să-i bată, când la Vaslui, când la
Agind, când la Focșani, de unde azi a se-
cerat cățiva, mână cățiva, atâția i-a sece-
rat, și ei, oameni sănți, că tot s’au impu-
ținat, s’au speriat, nu fugit: slavă Dom-
nului așa e! Serie însă și tu“, mi-a spus el,
„beiiului că prin ostenele lui și eu neconte-
nita și strănsa lui grijă, pot și eu să am
o parte, eu soarta mea și eu norocul
mieu, la această fugă, pentru că s’a în-
tâmplat a fi de când am fost orânduit
a fi comandant la Iași și baș-bog (co-
mandant suprem) în Țara-Românească,
iar ceilalți n’au niciun merit“. Și să fii
înștiințat că el a scris întreg cuprinsul
pitacului domnesc, din partea lui, către
Înaltul Devlet, sub forma de *reflexiuni*
cu privire la fugă, înfățișând pricina: grija
și bunul gând al Înălțimii Tale; și m’am
îngrijit, după datoria mea, și l-am văzut.

Am înfățișat și socoteala zaherelei tri-
mese anul trecut la Silistra.

Pentru zahereaia Craiovei am scris ieri
Armașului Iordachi după porunca Ta, să-mi
serie cât orz și făină vrea, și să-mi tri-
meată banii și să-i dau înainte: i-am
mijlocit întâiu 30.000 de oacă de făină și
două sute de ehile de Brăila grâu, și a
rămas încă un mic eusur de bani să mi-i
trimeată pentru dănele. A trimis iarăși
omul lui aici, și i-am mijlocit alți 120
de saci de făină curată, fără bani, numai
cu sinet; i-am scris ieri să-mi trimeată
și acei bani și alții pentru ce fel de za-
herea îi trebuie.

Pentru zahereaia de la Silistra, mi-a
spus Pașa că i-am scris de acolo cum că nu
mai e alt grâu; ei el mi-a spus: „să iea
întâiu prietenul nostru cele zece mii de
ehile ce am scris, și, dacă ar mai prisosi,
să știu, și dau tot; iar, dacă ar vrea alt
fel de aici, să știu“.

Mâne se încarcă și cele cinci mii de
standoale de orz pentru Brăila, rămășița
ce rămăsese să trimeată Parascheva din
împrumut, cele unsprezece mii.

Azi am primit și respectata scrisoare a
Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite de la
3 ale lunii de față, și tot odată și eni-
meaua, și am mers la prea-înălțatul Pașă,
și am înfățișat corturile, și eu multă no-

δειξιν, ὡσάν νά ἐντραπή, τὰ ἐδέχθη, καί εὐχαρίστησε τήν Ὑψηλότητά της, λέγων: „ὡσάν νά τὸ ἔξευρα ὅτι ἔχει νά κάμῃ ὁ πέγης ἐτζή ἐγὼ τεκλιψαίζηκα τὰ ἐζήτησα, ὅχι ὅμως χάριν· ἂφ' οὐ ὅμως τὸ ἡῶρεν ἐτζή εὐλογον, εὐχαριστῶ“.

Διὰ δὲ τὸν εἰς τὰ αὐτόθι ἐρχομὸν του, ἂφ' οὐ τὸν ἀπόδειξα, „πόσον εἶναι ἀναγκαῖος“, μοι ἀπεκρίθη, „τζανιμὰ μινέτι, καί πόσον τὸ τσιρίζω, ἔχοντας μάλιστα ἐφῆσιν νά γκιουρ-τσιῶ με τὸν πέγην. Εἶδες ὅμως καὶ ἡξέρεις τὰ κατ' ἐμέ, καί γράψε τα τῷ πέγῃ, τὴν κάθε ἡμέραν“. Λοιπὸν, νά ἰξέρῃ τὸ Ὑψος της ὅτι τὸν ἐρχονται τρία, τέσσαρα φερμάνια: τὸν ἐζήτησαν πρῶτα με τερτέρι ἑκατὸν χιλιάδες ὀκάδες ψωμι καὶ ἑπτὰ χιλιάδες σταμπόλια κριθάρη τὴν ἡμέραν, καί ξεχωριστὰ παξιμάδι τοῦμμαν, καὶ αὐτὰ γράφουν ὅλα ἀπὸ Ἑσένα τὰ ζητούμεν: ἀκαταπαύστως νά τὰ προφθά-της εἰς Βιδόνιον καὶ Φιλουρδίνι, καί, ἐκτὸς τῶν φερμανίων, ἔγραψα καὶ τὸν βιτζάληδων: τὴν ἡμέραν δύο, τρεῖς Τατάροι δὲν παύουν, φανερώνωντές του ὅτι ἀλλοῦθεν δὲν ἔχει νά ὑπάγῃ ἐκεῖ ζαχίρες παρὰ ἂφ' ἐδῶ. Ὁ Πασάς, ἔχων ἐξ ἀρχῆς αὐτὸ τὸ μεσμουριγέτι, εἶχε πέμψει τοὺς ἀνθρώπους του τοὺς πλέον ἀξιούς, καπουτζιλέρ-καχαγιασί, μιραχόρι καὶ τοιοῦτους, παντοῦ μουπασίριδες, διὰ ζαχερέν τὸν ἡλθε μετὰ ταῦτα προσταγὴ νά ὑπάγῃ εἰς Ἰασι· ἔκαμς χρεῖα νά συνάξῃ τοὺς ἀνθρώ-πους του, τοὺς ἔφεραν ὀπίσω, καὶ ἔγραψε εἰς τὸ Ὁρδῆ νά τὸν πέμψουν τζαδῆρια καὶ στρα-τεῦμα καὶ νά κινήσῃ, ἀντὶς ἐκείνων, λοιπὸν, τὸν ἐρχονται φερμάνια: ζαχερέ καὶ πάλιν ζα-χερέν, καὶ 1.800 ἀμάξια νά πέμψῃ εἰς Ὁρδῆ· κάθεται μόνος εἰς τὴν σκέλαν ἀπὸ τὸ πουργὸ ἕως τὸ βράδυ καὶ φορτώνει τὰ καῖκια, καὶ τὰ ἐδῶ ἐπῆγαν ὅλα διὰ πηγαιμὸν, καὶ τζα-δῆρια καὶ στρατεῦμα, σουκιοῦτι!

Ὅθεν εἶναι τῶρα ἔξ, ἡῆπτα ἡμέραις ὁποῦ ἔγραψεν εἰς τὸ Ὁρδῆ, τί νά κάμῃ ἀπὸ τὰ δύο: νά κινήσῃ εἰς Βλαχίαν, ἢ νά φροντίσῃ τὰ περὶ ζαχερέ; Τί προστάξει τὸ Δεδλέτι; Καί προσμένει αὐτὴν τὴν ἀπόκρισιν ἀνησυχῶς, καί, τζανλαρινὰ μινέτι, νά τὸν ἔλθῃ ἀπόκρισις διὰ νά ἔλθῃ εἰς Βλαχίαν! Ἄν ὅμως τὸ Ὑψος της εὑρίσκει εὐλογον διὰ τὰ εἰς Φωξάνη στρα-τεῦματα, ὁποῦ ἦλθαν εἰς νεφσανιγέτι, καὶ προσέρχεται ἀπὸ τὸ νά μὴν ἔχουν ἐκεῖ κερ-αλὴν ἕως νά, ἔλθῃ καὶ ἡ τελεία ἀπόκρισις καὶ ἀπόφασις ἀπὸ τὸ Δεδλέτι περὶ τοῦ εἰς τὰ αὐτόθι ἐρχομοῦ της Ὑψηλότητός του, ὁποῦ νά διορισθῇ ἕνας ἱκλ-τουγιοῦλοῦ τῶν αὐτόθι καὶ νά σταλθῇ εἰς Φωξάνη: παρακαλεῖ νά

bleῖα ἡ dovadă de mulțămire, de să mă umple de confuzie, le-a primit, și a mulțămît Înălțimii Tale, spuiind: „știam că o să facă begul așa; eu le-am cerut ca între prieteni, dar nu fără plată, însă, de vreme ce a găsit el bine așa, mulțămesc“.

Iar, pentru venirea sa aici, cum i-am arătat-o, „cât e de nevoie“, mi-a răspuns, „slavă Domnului, și cât o dorește, având mai ales aplecare să mă întâlnească cu beiful. Însă știi și cunoști lucrurile mele, și serie-le beifului, în fiecare zi“. De altfel, să știi Înălțimea Ta că-i vin trei, patru fermene: i-au cerut întâiu cu tefter o sută de mii de oacă de pâine și șapte mii de standoale de orz pe zi, și deosebit o sumă de posmag, și scriu ca toate acestea de la Tine să le cerem: fără zăbavă să le trimiți la Vidin și la Florentin și, afară de firmene, scrisori și de la regeale: în fiecare zi doi, trei Tataři nu încetează, arătându-i că de aiurea nu poate veni aici zahereă decât de aici. Pașa, având de la început această sarcină, trimisese pe oamenii săi cei mai vrednici, capugilăr-chehaiă, imbrihor și alții ca aceștia, ca mumbasiri pentru zahereă; după aceea i-a venit poruncă să meargă la Iași; a avut nevoie să-și strângă oamenii, i-a adus înapoi, și a scris la Ordie (la oastea cea mare) să-i trimeată corturi și oaste și să plece, iar, în loc de acestea, fi vin firmene: zahereă și iarăși zahereă, și să trimeată 1.800 de cară la Ordie; stă el singur la schelă de dimineată până seara târziu și încarcă el caicele, și cele de aici au plecat toate; pentru sosire, și corturi și oaste, pace!

Pentru care, acum șase, șapte zile a scris la Ordie, ce să facă din două: să plece spre Țara-Românească, ori să se îngrijească de zahereă? Ce orânduiește Devletul? Și așteaptă acel răspuns cu neli niște, și, halal de el, să-i vie răspuns să meargă în Țară-Românească! Dacă însă Înălțimea Ta găsești că e bine pentru oștile de la Focșani, care au ajuns la rea stare, și aceasta vine din faptul că nu au aici o căpetenie, până să vie răspunsul desăvârșit și hotărîrea de la Devlet pentru venirea acolo a Înălțimii Sale, să se orânduiască un Pașă cu două tuiuri, dintre cei de acolo, și să se trimeată la Focșani, se

ἔχη ἀπόκρισιν τῆς ἡ Ὑψηλότης του, καὶ νὰ πέμψῃ πουγιουρουλτί, καὶ εἰς τὸν Πασᾶν, καὶ πρὸς τοὺς ἐν Φωξανίῳ πινπασήδες. Ἄν ὅμως τὸν ἔλθῃ ἀπόκρισις διὰ νὰ ἔλθῃ αὐτοῦ, εἰς δύο ἡμέρας κινᾶ χωρὶς κἀμμίαν ἀμφιβολλίαν.

Τὰ κατὰ τὸν Πασᾶ ἔτζη τρέχουν: ἀνάγκη εἶναι νὰ ἔλθῃ εἰς Βλαχίαν καὶ διορισμένος εἶναι, καὶ φερμάνια τὸν ἦλθαν περὶ τούτου ἀρχετὰ πρὸ τῆς ἀλώσεως Ἰασιού.

Ἀνάγκη εἶναι, καὶ πολλὰ μεγαλητέρα, Ἀθ-θέντη μου, νὰ προφθάσῃ ζαχερέν εἰς τὸ Ὀρδῆ, ὅπου γράφουν ὅτι ἀπ' ἐδῶ μόνον προσμένεται καὶ ἐλπίζεται („ἐδῶ“ λέγων, τὴν Βουλγαρίαν ἐννοῶ τὴν μιστὴν, μέχρι Σουλίστρας καὶ Ἰπραί-λας), ὅπου εἶναι ὁ Πασᾶς μεσεούρης. Ποίαν λοιπὸν ἀπὸ τὰς δύο ἀνάγκας ἔχει νὰ προ-κρίνῃ τὸ ὑψηλὸν Δεβλέτι; Μετὰ δύο, τρεῖς ἡ-μέρας λαμβάνει ὁ Πασᾶς τὴν ἀπόκρισιν, καὶ εὐθὺς θέλω τῆς πέμψῃ ὁ δοῦλός της πληρο-φορίαν, καὶ διὰ τοῦτο ἐκράτησα καὶ ἕναν κα-λαράσην ἐδῶ.

Τὸ κατὰ τὸν ὑψηλότατον Σελίμ-πασᾶ ἔτζη τρέχουσι, καθ' ὅσον ἡμπώρεσα νὰ γνωρίσω, καί, ὡς χρέος μου, πληροφοροῦ τὴν Ὑψηλό-τητά της¹.

Ἡ Ὑψηλότης του, ἀκόμη καπουτζήπασης εὐρισκόμενος, εἶχε τὸ μεσεμουριγέτι τοῦ τσδα-ρικίου τοῦ ζαχερέ τούτων τῶν μερῶν, καί, πι-χάσεπουλ ἡμιάν, ἔκαμνε ἰχτιμάμι ἐδόθη ἐν τοσοῦτοις πρὸς καιρὸν τὸ μεσεμουριγέτι αὐτὸ εἰς τὸν Χασάν-ἐφένδῃ. καί, τέλος, προσκαλοῦ-μενος ἡ Ἐνδοξότης του εἰς τὸ Ὀρδῆ-Ἐδρενέ, ἐδόθη πάλιν ὡς ἐξ ὑπαρχῆς αὐτῇ ἡ φροντίς εἰς τὸν Πασᾶν, καὶ πάλιν ἀκολούθησε τὰ τοῦ χρέους του, ἕως προσκλήθη εἰς τὸ ὑψηλὸν Δεβλέτι διὰ τὸν ῥουμπὲν τῶν τουγιῶν. Ἰξέραι τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της εἰς τὰς μεταβολ-λὰς γίνεται στάσις ὅποσων τῶν οὐμούριων λοιπὸν ἔγιναν διάφοραι στάσεις. Ἐπέστρεψεν ἐν τοσοῦτῳ ὁ Πασᾶς μὲ προσταγὰς νὰ φρον-τίσῃ δικαίως περὶ τοῦ ζαχερέ, καί, γτεῖκ δερ-μιάν ἰδερέν, ἄρχισε μὲ μεγάλην φόρτζαν νὰ κυτάτζῃ αὐτὸ τὸ οὐμούρι ἐπεμψε παντοῦ τοὺς πλέον μουτεπερήδες ἀνθρώπους του ἐπὶ τούτου, καὶ δὲν ἔπαυε εἰς τὸ νὰ κινήσῃ τὸ πᾶν πρὸς ἐκθάσιν τοῦ πόθου. Ἐξοδόθη ὁρισμὸς ὅπου μὲ τὸ πᾶς-παγουλουκί τῆς Βλαχίας νὰ ἀ-πέλθῃ εἰς Παγζανίαν. Ἐφράντισε ὅθεν νὰ ἐκ-τελέσῃ καὶ ἐκείνον χωρὶς νὰ παύσῃ ἀπὸ τὴν ἐκθάσιν τούτου, ἐπειδὴ ἔτζη ἐπροστάζετο, καὶ ἐπροσάλασε τοὺς πρώτους μπουπασήρηδες διὰ

ροαγὰ σὰ αἰβὰ ῥᾶσπνσλ Τᾶν Ἰνᾶλτῖμεα Σα, σὶ σὰ se trimeată buiurldiu, σὶ Πασει, σὶ bimbașilor de la Focșani. Dacă însă-i vine ῥᾶσπνσ pentru a veni acolo, în două zile se pornește fără îndoială.

Cele de spre Pașă așa merg: e de nevoie să vie în Țara-Românească, e și orânduit [la aceasta], și i-au venit pentru aceasta și destule firmane înainte de luarea Iașului.

E nevoie, și eu mult mai mare. Doamne al meu, să vie zahereâ la Ordie, căci seriu că numai de aici se așteaptă și se nădăjduiește („aici“ spuind, înțeleg: Bul-garia-de-mijloc, până la Silistra și Brăila), unde e însărcinat Pașa. Deci care din cele două nevoi o va alege Înaltul Devlet? După două, trei zile primește Pașa ῥᾶσπνσ, și îndată robul Τᾶν va trimete știre, și de aceia am oprit și un călᾶραș aici.

Cele cu privire la prea-înălțatul Selim-Pașa așa merg, după cât am putut să aflū, și, cum e datorია mea, o vestese Înᾶλτῖμῖ Tale.

Înᾶλτῖμεα Σα, încă aflându-se atunci capugi-bașă, a avut sarcina de a îngriji de zahereana acestor părți și, slavă Dom-nului (?), a făcut ispravă; s'a dat între acestea deocamdată sarcina aceasta lui Hasan-efendi și, la urmă, chemată fiind Slăvirea Sa la Ordie la Adrianopol, s'a dat iarăși ca dintru început grija aceasta Pașei, și iarăși au urmat ale îndatoririi lui, până s'a chemat la înaltul Devlet pentru treapta tuiurilor. Știi Înᾶλτῖμεα Ta păzită de Dumnezeu la ce schimbări e supusă starea, oricum, a trebilor; deci au fost deosebite stări. S'a întors între acestea Pașa cu porunci să se îngrijească luător aminte de zahereâ, și, ca să fie de ajutor, a început cu *forță* mare să caute această treabă: a trimes pretutindeni pe cei mai de ispravă oameni ai săi lui pentru aceasta, și n'a încetat să miște totul pentru în-deplinirea dorinții. S'a dat poruncă pen-tru ca prin comanda din Țara-Româ-nească să meargă în Moldova. S'a gân-dit de unde să îndeplinească și aceasta fără a se opri de la îndeplinirea celeilalte [porunci], de oare ce așa s'a orânduit, și

¹ De aici, scrisoarea fiind aceeași, extrem de îngrijită, în deosebire de celelalte, s'ar putea să fie din alt raport.

νά τοὺς πάρη μαζί. "Επεμψε ὁμως μικροτέρους διὰ νὰ μὴν παύσῃ καὶ ἡ ὑπορταντίσιμα χρεια τοῦ ζαχερέ, μὲ ὅλα φορτωμένους. Λοιπὸν σήμερον ἔνα φερμάνι περὶ πάς-πογλουκίου Βλαχίας καὶ περὶ Ἰασίου, αἷριον ἄλλο φερμάνι, περὶ ζαχερέδων καὶ ἀμαξίων καὶ ἄλλων τοῦτου τοῦ μεσεμουριγετίου. ὅθεν φροντίς νὰ ἐκτελέσῃ ὅλα, ἡ δύναμις δὲ μεσεμουραμένη, καθὼς καὶ τὰ μεσεμουριγέτια ἐζήτησε διὰ τὸ ἄλλο μεσεμουριγέτι τζαδῆρια, στρατεύματα, καὶ, ἀντὶς ἀποστολῆς ἐκείνων, φερμάνια διὰ ζαχερέν ἀκατάπαυστα, καὶ μὲ τερτέρι τόσαις ὑκάδες ἀλεῦρι τὴν ἡμέραν, τόσον κριθάρη, τόσον παξιμάδι ἀπὸ λόγου σου θέλομεν, μὴν προσμένοντες ἄλλοῦθεν σπηρί. Λοιπὸν καταγίνεσαι μόνος, ἀπὸ τὸ πουργὸ ἕως τὸ βράδυ, στέκεται εἰς τὸν Δοῦναδὸν εἰς τὴν σκέλαν, φορτώνει ἀπ' ἐδῶ καῖνια καὶ ξεκινᾷ. δέχεται τὰ ἀπὸ ἄλλα μέρη καὶ σκέλαις, τὰ ξεκινᾷ, καὶ ἐδῶ ἔξω ἀπὸ μικραῖς λούντραις δὲν ἔμειναν. Τέλος, βλέπων ὅτι δὲν ἰεῦρει εἰς τί ἔχει νὰ καταγίνεσαι τέλος πάντων, ἔγραψε μὲ δικάτι εἰς τὸ Δουλόγι, νὰ ἰεῦρῃ, ζητῶν ποῖον ὀρισμὸν νὰ κοιτάξῃ ἐντονότερον: τὸν τοῦ πάς-πογλουκίου Βλαχίας, καὶ νὰ ὑπάγῃ, ἡ τὸν τοῦ πάς-πογλουκίου Δουνάδεως, καὶ νὰ στέλνῃ ζαχερέν κατὰ τὸ δυνάτον. καὶ αὐτὸ τὸ ζήτημα τὸ ἔκαμε ὕστερα ἀπὸ τὰ εὐαγγέλια τῆς ἀλώσεως τοῦ Ἰασίου. Ὅθεν τώρα προσμένει ἀνησυχῶς τὴν ἀπόκρισιν καὶ τσελεῖν ἀπόφασιν. καὶ ἄμποτε κατὰ τὸν πόθον του νὰ ἐλθῇ προσταγὴ διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς Βλαχίαν, καὶ νὰ μὲ πιστεύσῃ ὅτι ἀμέσως, εἰς ὅσο ἡμέρας, κινᾷ, καὶ εὐκολότερον ἐκείνο τὸ μεσεμουριέτι καὶ διατὶ ἔχει πόθον νὰ τὴν ἀναμώσῃ μεγάλην, καὶ τέλος ἐδῶ ὅπουσὸν ἐς ἰδίον βιοτέλει καὶ ἐξοδούει.

"Ὅτι ἀπόκρισιν δὲ λάβει, εὐθὺς ὁ δουλόγος τῆς τὴν ξεκινᾷ μὲ τὸν ἕνα καλαράσιν ὅπου ἐπὶ τοῦτου ἐκράτησα ἐδῶ.

Εἰς αὐτὸ τὸ μεταξύ, ὅτι ὀρίζει νὰ τὸν γράψῃ, ἡ εὐλόγως νὰ τὸν δανιστίσῃ, ἐλπίζω ὁ δουλόγος τῆς νὰ εὐδοκίμησῃ ἐπιδοξιάτατα εἰς τὸν σκοπὸν τῆς, ὡς πιστὸς τῆς Ὑψηλότητάς τῆς, καθὼς πλέον ἐλπίζω νὰ τὸ εὐδοκίμασε, καὶ πολυτρόπως νὰ τὸ ἐπληροπορήθῃ.

'Ὁ ὑψηλότατος πασᾶς μ' ἐφόρτωσε τὸν δουλόγος τῆς νὰ τὸν ἀλιεσπρίσω μερικὰ ψουρίσματα διὰ χρειαῖν του, ἕως διακόσια γρόσια καὶ ἔτι πρὸς¹. Ὅθεν ὁ δουλόγος τῆς, μὴ ἔχων

a chemat pe cei d'întâiu mumbaşiri ca să-i iea la mijloc. A trimis şi mai mici ca să nu înceteze şi *importantisima* nevoie a zaherelei, fiind însărcinat cu toate. Dar azi un firman pentru comanda Terii-Româneşti şi pentru Iaşi, mâni alt firman, pentru zaherele şi căruţi şi altele ale acestei îndatoriri; de unde grija de a săvârşi toate, iar puterea împărţită, ea şi însărcinările; a cerut pentru cealaltă însărcinare corturi, oştiri, şi, în loc de trimeterea aceloră, firmele pentru zaherea necontenite, şi cu tefter atâtea oacă de făină pe zi, atâta orz, atâta posmag vrem de la el, neaşteptând de aiurea ajutor (?). Dar munceşte singur, de dimineaţă până seara târziu, stă la Dunăre la schelă, încarcă de acolo caice şi le porneşte; primeşte şi pe cele din alte părţi şi sechele, le porneşte, şi aici afară de luntri mici n'au mai rămas. În sfârşit, văzând că nu ştie la ce capăt va ajunge la urma urmelor, a scris cu stăruinţă la Devlet, ca să afle, cerând [a i se spune] care poruncă să o caute mai ales: aceea a comandei Terii-Româneşti, şi să meargă [acolo], sau a comandei Dunării, şi să trimeată zaherea după putere; şi această cerere a făcut-o după vestea bună a luării Iaşului. Deci acum aşteaptă cu nelinişte răspunsul şi hotărârea din urmă, şi de ar putea să-i vie după dorinţa lui porunca de a intra în Ţara-Românească, şi să mă crezi că îndată, în două zile, se porneşte, şi e mai uşoară această sarcină şi pentru că are poftă mare să Te întâlnească, şi în sfârşit aici oricum trăieşte şi chełtuieşte din ale sale.

Şi, cum va primi răspuns, îndată robul Țău îl pornesc cu un călăraş pe care pentru aceasta l-am oprit aici.

Iar pentru cele de până atunci, pentru că hotărăşti să-i serii, sau în chip potrivit să-l sfătuişti, robul Țău nădăjduiesc să găsească mijlocul cel mai potrivit pentru scopul Țău, ca un credincios al Înălţimii Tale, precum mai mult nădăjduiesc să-Ți fi plăcut, şi în multe feluri să o fi aflat.

Prea-înălţatul Paşă m'a însărcinat pe mine, robul Țău, să mijlocesc unele cumpărături pentru treaba lui, până la două sute de lei şi mai mult încă. Deci robul

¹ Pe altă foaie, cu acelaşi scrisoare.

ἄλλον τρόπον εὐκολότερον, ἔγραψα τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι Βεσιτιάρῃ νὰ μοῖ τὰ ἀγοράση, καὶ νὰ μὲ κίμῃ πόλιτσαν, νὰ τὰ δώσω ἐδῶ, εἰς τὴν Καμαράσην Παρασκευᾶν καὶ ὅπου ἄλλοῦ χρειασθοῦν. Μὲ τὸ νὰ εἶναι ὅμως χρεῖα διὰ νὰ γείνουν αὐτὰ μὲ τὴν ἑκλαμπρον αὐτῆς ἄδειαν καὶ προσταγὴν, παρακαλῶ δουλικῶς τὴν Ὑψηλότητά της νὰ προσταχθῇ ὁ ἄρχοντάς της Μέγας Βεσιτιάρης περὶ τοῦτου νὰ φροντίσῃ, καὶ, μάλιστα, ἂν τυχὸν δὲν εὐρεθοῦν ἐξω εὐκόλα, νὰ ἔχῃ καὶ τὴν συνδρομὴν τοῦ ἄρχοντός της Μεγάλου Καμαράση καὶ ὅπως εἶναι ὁ ἑκλαμπρος ὁρισμὸς της.

Ὑψηλότης καὶ εὐμενέστατε Ἀβθέντα,

† Εἰς τρεῖς λιπνάνους σταλέντας ἐδῶ ἔχω νὰ κάμω τὰς δουλικὰς μοῦ ἀποκρισεις εἰς τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της. Μὲ τὸν αὐτὸν τοῦτον, ἐπειδὴ καὶ ἦτον μόνον πρὸς τὸν ὑψηλότετον πασὰ ἔγγραφα διὰ τὰς κατὰ τὴν Ὀκταν νίκας καὶ φουτουχάτια (:), τὰ ἐπρόσφερα ὁ δοῦλός της, καὶ μὲ πολλὴν χαρὰν τὰ ἐδέχθη ἡ Ὑψηλότης του, καὶ, κίμνοντας ἀρκετοὺς δοάδας καὶ ἐγκώμια τῷ Ὑψει της, „δὲν μὰς ἔμειναν“, εἶπεν, „κάμμια δουλειὰ πλέον εἰς Πογδανίαν“ ἢ ἀξιώτης καὶ γενναιότης τοῦ φίλου μας πέγη μὰς ἐλευθέρωσεν ἀπὸ ἐκεῖ“. Ὅθεν καὶ ἐπρόσταξε νὰ γένει ἡ ἀπόκρισις εἰς τὸ Ὑψος της, καὶ εὐχαλεν καὶ τάταρην εἰς τὸ Ὑψηλὸν Δεδέτι μὲ αὐτὴν τὴν χροποϊὰν ἀγγελίαν.

Τᾶν, neavând alt chip mai ușor, am scris prea-nobilului domn Vistierul să mi le cumpere, și să-mi facă poliță, ca să le dau aici, la Cămărașul Paraseheva și oriunde alta ar fi de nevoie. De oare ce e însă de nevoie a se face acestea eu luminata Ta voie și poruncă, mă rog supus Înălțimii Tale să se orânduiască boierul Marele Vistier a se îngriji de aceasta, și, mai ales, dacă poate nu s'ar afla acolo ușor, să mai aibă ajutorul boierului Tău Marele Cămăraș; și cum va fi luminata-Ți poruncă.

Prea-înălțate și prea-luminate Domn,

† Ia trei (serisori) trimese aici eu lipcani am a face supusele mele răspunsuri către de Dumnezeu păzita Ta Înălțime. Cu cea d'întăiu din ele, de oare ce și erau numai către prea-înălțatul Pașa pentru cele de la Ocna biruinți și isprăvi (?), le-am înfățișat robul Tău, și eu multă bucurie le-a primit Înălțimea Sa, și, făcând multe mulțămiri și laude Înălțimii Tale, „nu ni-a rămas“, spunea el, „niciu slujbă în Moldova; vrednicia și virtutea prieteniei beifului m'a liberat de acolo“. Pentru care a și poruncit a se face răspuns către Înălțimea Ta, și a trimese și Tatar la Înaltul Devlet cu această veste îmbucurătoare.

CCCIV.

1789.

Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre isprăvile acestuia în Moldova, despre lipsa de ajutor de la Pașa de Vidin și de la Serascher.

Τῇ 15-ῃ τοῦ ἡδὴ λήγοντος, ἐσκινήσας τὸν Ἀπτή Τάταρην, καὶ πάλιν τῇ 16-ῃ διὰ τοῦ Σελίμ-ἀγά Σαῖμη ἐρανέρωσα δουλικῶς ὅτι εἶχον. Ἦδὴ λαδὼν τὰ ἀπὸ 15-ῆς διὰ τοῦ καπουτζιλάρ-καχγκιασί καὶ τὰ ἀπὸ 15-ῆς τοῦ αὐτοῦ διὰ τοῦ Ἀλῆ-ἀγά γισακτζῆ ἐπὶ τε τῇ πληροφορίᾳ της ὑπὲρ τι ἄλλο εὐκταιστάτης μοι ἐκλάμπρου ὑγιείας σας καὶ διὰ τὰ σταλέντα κεφάλια καὶ αἰχμαλώτους βολεντίριδες, μεγάλως ἐδόξασα τὸν ἄγιον Θεόν.

Εἶδον καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς πύθεντικὰς σας προσταγὰς, καὶ, ἐκινῶντας σήμερον τὴν παρόντα καλαράσιν, ἀποκρινόμενος δηλοποιῶ ὅτι τὰ κεφάλια καὶ τοὺς αἰχμαλώτους βολεντίριδες μὲ τὸν γισακτζῆν καὶ νεφέρι τοῦ τουφεκτζῆ-πασῆ, ἀμέσως τοὺς ἐπαρρήσιασα εἰς

La 17 ale lunii trecute, pornind pe Abdî Tatarul, și iarăși la 19 prin Selim-aga Saimi am arătat cu supunere ce aveam. Apoi, primind scrisoarea de la 12 prin capugilăr-chehaiasi și cea de la 16 ale aceleiași luni prin Ali-aga iasacgiul, pentru aflarea strălucitei Tale sănătăți, preadorită mie peste orice alta, și pentru capetele trimese și volintirii prinși, mult am slăvit pe sfântul Dumnezeu.

Am văzut și poruncile Tale domnești din ele și, pornind azi pe călărașul de față, răspunzând îndată Îți fac știut că am înfățișat capetele și volintirii prinși cu iasacgiul și neferul lui tufeci-bașa prea-înălțatului nostru efendi, spunându-i și

τὸν ὑπέρτατον ἐφένδην μας, λέγωντας καὶ ὅσα περὶ αὐτῶν γράψατε, καὶ ὅτι ἐλήφθησαν κατὰ τὴν Πογδανίαν ὑπὸ τῶν ἐκείσε αὐθεντικῶν σας στρατευμάτων πλησίον τοῦ Γιασίου, καὶ τόσον ἡ Μεγαλειότης του, ὅσον καὶ οἱ πολυχρόνιοι αὐθένται, πληροφοροῦμενοι τὴν προχώρησιν τῶν ἀσκερίων σας, καὶ βλέποντας τοὺς διηνεκίς φόνους καὶ ζωγρίας τῶν ἐχθρῶν, ἤσθησαν καὶ ἐπὶ τοῖς τοῖς ὑπερβαλλόντως, ἐπευχόμενοι ἀπὸ καρδίας τῇ θεοφρουρήτῃ Ὑψί σας μὲ δοάδες εἰς τὰ νὰ ἀναφανῆτε ὅσον οὐπῶ, ἀποδιώκοντας ἐκείθεν τοὺς ἐχθροὺς, ἐγκρατεῖς καὶ ὅλης τῆς Πογδανίας, καὶ ἡ ἄμαχος δύναμις καὶ ἐνίσχυσις τοῦ Ὑψίστου βωννύουσα τὰ αὐθεντικά σας ὅπλα μὲ ἐμπνευσιν τόλμης καὶ καρτερίας, νὰ σὰς ἀναδαικνῇ πάντοτε, Αὐθέντα μου εὐμνεστάτε, νικητὰς καὶ τροπαιοῦχος, ὅπου, καθὼς μέχρι τοῦδε, νὰ χαροποιῆτε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τοὺς πολυχρόνιους αὐθέντας μὲ διηνεκίς ἀνδραγαθίας καὶ κατατροπώσεις τῶν ἐχθρῶν τοῦ ὑψηλοῦ Δεδλετίου, κατὰ τὴν ἐφεσὶν Σας.

Ἀνέφρον τῇ ὑπερτάτῃ ἐφένδην μας καὶ τὰ ὅσα ἰδιοχέρως εἰδοποιεῖτε τῇ δοῦλῃ σας περὶ τοῦ Βιδυν-πασαση, καὶ ὥριος νὰ γράψατε περὶ τούτου κατ' εὐθείαν εἰς τοὺς αὐθέντας ὅπου νὰ γένῃ προσταγή, καὶ νὰ σταλῇ εἰς τὴν Ὑψηλότητά του, διὰ νὰ ἀκολουθῇ κατὰ τὴν βέετας, χωρὶς νὰ κάμνῃ χερσεκεῖ κατὰ τῶν ἐχθρῶν μόνος του, ἀλλ' εἰς ὅσα τὸν γράψατε νὰ ἀκολουθῇ ἀπαράλκτως. Μ' ὅλον τοῦτο καὶ σήμερον τὸν γράφουν ἐπ' αὐτῷ, ἐλέγχωντές τον μεγάλως τὸ διὰ τὴν ἀντίστασιν ὅπου ἔκαμε περὶ ἐνὸς ἀπὸ Κραγιόδας ἄρχοντός σας, ὅπου ἤθελῆστε νὰ σηκώστε ἐκείθεν, καὶ τάχα αὐτὸς ἔκαμεν ἀντίστασιν, ἔχοντας ἀνθρώπους του εἰς Κραγιόδαν.

Εἶπον τῇ Μεγαλειότητί του καὶ περὶ Σερκατέρ-πασα ὅτι μέχρι τοῦδε, μ' ὅλον ὅπου τὸν ἐγράψατε διὰ νὰ σταλῇ καὶ ἡ Ὑψηλότης του στρατεύμα εἰς Πογδανίαν, ὅπου, ἐνωθέντες μὲ τὰ αὐθεντικά σας ἐκείσε ἀσκήρια, κυνηγοῦν ὅλοι οὗτοι τοὺς ἐχθροὺς καὶ νὰ τοὺς ἀποδιώξουν, δὲν ἐπράνῃ ἀκόμη κἀμμία του βοήθεια, καὶ ἀπεκρίθη: „ἂ ὀγλοῦμ ὅτι εἶναι μόνος ὁ πέγρις εἰς τὰ μέρη ἐκείνα, οὔτε ἀμφοδάλω τὸ ἡξήρω πολλὰ καλὰ. καὶ ἀλλὰ χαῖρετ βερτῆν“.

καὶ εἰς ὅσα τὸν γράψατε, καὶ ὅτι ἐλήφθησαν κατὰ τὴν Πογδανίαν ὑπὸ τῶν ἐκείσε αὐθεντικῶν σας στρατευμάτων πλησίον τοῦ Γιασίου, καὶ τόσον ἡ Μεγαλειότης του, ὅσον καὶ οἱ πολυχρόνιοι αὐθένται, πληροφοροῦμενοι τὴν προχώρησιν τῶν ἀσκερίων σας, καὶ βλέποντας τοὺς διηνεκίς φόνους καὶ ζωγρίας τῶν ἐχθρῶν, ἤσθησαν καὶ ἐπὶ τοῖς τοῖς ὑπερβαλλόντως, ἐπευχόμενοι ἀπὸ καρδίας τῇ θεοφρουρήτῃ Ὑψί σας μὲ δοάδες εἰς τὰ νὰ ἀναφανῆτε ὅσον οὐπῶ, ἀποδιώκοντας ἐκείθεν τοὺς ἐχθροὺς, ἐγκρατεῖς καὶ ὅλης τῆς Πογδανίας, καὶ ἡ ἄμαχος δύναμις καὶ ἐνίσχυσις τοῦ Ὑψίστου βωννύουσα τὰ αὐθεντικά σας ὅπλα μὲ ἐμπνευσιν τόλμης καὶ καρτερίας, νὰ σὰς ἀναδαικνῇ πάντοτε, Αὐθέντα μου εὐμνεστάτε, νικητὰς καὶ τροπαιοῦχος, ὅπου, καθὼς μέχρι τοῦδε, νὰ χαροποιῆτε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τοὺς πολυχρόνιους αὐθέντας μὲ διηνεκίς ἀνδραγαθίας καὶ κατατροπώσεις τῶν ἐχθρῶν τοῦ ὑψηλοῦ Δεδλετίου, κατὰ τὴν ἐφεσὶν Σας.

Am adus prea-înălțatului nostru efendi și câte de mână Ta le faci știute robului Tău despre Pașa de Vidin, și a orânduit să scrii pentru aceasta în voie la stăpâni ca să se dea poruncă, și să se trimeată Înălțimii Sale, ca să urmeze după voia Ta, fără să facă mișcare contra dușmanilor el singur, ci la câte-î scrii să urmeze neapărat. Totuși și azi ei îi scriu pentru aceasta, muștrându-l tare pentru împotrivirea ce a făcut cu privire la un boier al Tău de la Craiova, care ai vrut să se scoată de aici, și parecă s'a împotrivit, având oamenii lui în Craiova.

I-am spus Mărici Sale și pentru Serascher-Pașa că până acum, de și i-ai scris să trimeată și Înălțimea Sa oaste în Moldova, pentru ca, unindu-se cu ostașii Tăi domnești de acolo, să lovească toți de o potrivă pe dușmani și să-i gonească, nu s'a arătat încă vre un ajutor al lui, și a răspuns „ah, copile, nu mă îndoiesc că e numai begul în acele părți; o știu foarte bine, și Dumnezeu să dea putere“.

1789.

Capuchehaiaua Terii-Românești, Postelnicul Scanavi, către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre întrebările cu privire la știri ale lui Chehaia-beiu, banii dați la Vidin, mulțămiri turcești, cereri de zahereă, daruri la Turci cari-l străgăniau, despre dragoman, nepotul Domnului, datoria lui Mihai-Vodă Suțu, despre nepuțința lor de a-l servi mai bine în afaceri bănești, gățirea unei șalupe la Galați și Oltenița și diferite datorii la Turci.

No. 10. Λαβόντες τὰ ἀπὸ καὶ Δεκεμβρίου αὐθεντικά σας ταχρηράτια ἐμφανισθεῖς ὁ δοῦλός της Ποστ. Σκαναβής, τὰ ἐνεχείρισα τῷ ἐκλαμπροτάτῳ Καίχαγιά-περῇ. Ἀναγινώσκωντός τα ἡ Ἐκλαμπρότης του, μὲ ἠρώτησε: „σιζὲ χαβαδὶς γιάζματι πέρι;“. „Χάϊρ ἐφένδην“. Καὶ πάλιν, ἐκ δευτέρου, μὲ ἐξαναρώτησε: „δὲν σὰς γράφει ὁ πέγης καὶνένα χαβαδίσι εἰς τὰ ρουμὶ ταχρηράτια του;“. „Ἐφένδην, δὲν μὰς γράφει χαβαδίσια ὁ πέγης ἔξω ὅτι χαβαδίσια γράφει εἰς τοὺς καὶμέδες του ὁποῦ στέλλει πρὸς τὸ Ὑψηλὸν Δεβλέτι“.

Ἐδεῖξα τῇ Ἐκλαμπρότητί του καὶ τὸ σενέτι τοῦ Χατζή-Ἀχμέτ-ἁγά, Βιδὺν Σαλιακς-τζισή, διὰ τὰ ἐννέα χιλιάδας γρόσια ὁποῦ τὸν ἐκάμετε τεσλίμι ἡ Ὑψηλότης του ἐκ τῶν 30.400 γροσιῶν ὁποῦ σὰν ἐδωρίσθησαν νὰ δώσετε ἐκ τοῦ μεγάλου σεπέπι-ταχρηρίου τοῦ Πενδερειοῦ τοῦ ἐκί-γούζ, διὰ μεβατζίπι Βιδυνίου. Σὰς εὐχρίθη ἡ Ἐκλαμπρότης του, εἰπών: „περχουδάρ ὁλοσὺν ὁ πέγης διὰ τὸ γαῖρέτι του“.

Ἐνεχείρισα καὶ τὰ εὐχαριστήρια μεκτουπια τοῦ ὕψηλωτάτου Πεκίρ-πασά ἱρλάκ πὰς-πωγοῦ καὶ τοῦ τιμωτάτου Ὁρδοῦ-ἁγασή, τὰ ὁποῖα τὰ ἔστειλεν ἡ Ἐκλαμπρότης του τῷ ἐνδοξωτάτῳ Μεκτουπτζή-ἐφένδην, ὁποῦ, μαζὶ μὲ τὰ αὐθεντικά σας ταχρηράτια, νὰ τὰ ἐμφανίσῃ καὶ αὐτὰ τῷ ὑπερτάτῳ ἐφένδην μας.

Μὰς ἐδόθη ὁ περὶ ζαχίρῃς ὕψηλὸς προσκυνητὸς ὀρισμός, τὸν ὁποῖον ἰδοῦ περικλείομεν διαβάζοντές του, ἡ Ὑψηλότης σας θέλετε καταλάβῃ τὴν ἐννοίαν του, ὅτι δηλ., στέλλοντες ἡ Ὑψηλότης σας ἐνταῦθα ἀτίμ ἀτίμ σενέτια τεσλιματιῶν, νὰ λογαριάζωνται καὶ νὰ μὰς δίδωνται ἀπὸ τὸ μὴρὶ τὰ ἄσπρα μὴρὶ φέγ οὔζρέ, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ μερχοῦμι τοῦ πρὸς τὸ Ὑψος του προσταλέντος ὕψηλοῦ ἐμεινὰμὲ τοῦ ὑπερτάτου ἐφένδην μας νὰ κάμωμεν τεσλιμη εἰς τὸν ἐνδεροῦν χαζινεσῇ μαχσοῦπι εἰς τὸν τζεϊζέν¹ πεσίγι, διὰ νὰ μὴν μείνῃ ἡ ὑπόθεσις ἀνενέργητος. Βλέποντες ὅτι ἡ Ὑψηλότης σας μὲχρι τοῦδε δὲν μὰς ἔστειλετε ἄλλα σενέτια καπζινέ-μουσίρ, ἀρχίσαμεν νὰ γιουρουτουρδίσωμεν τὰ παρσυρεθέντα σενέδια, μ' ὅλον

No. 10. Luând scrisorile domnești de la 23 Decembre prin înfățișarea robului Tăn Postelnicul Scanavi, le-am dat prealuminatului Chehaia-beg. Cetindu-le, Luminăția Sa m'a întrebat: „știri nu-ți trimete beiul?“. „Nu, efendi“. Și iar, a doua oară, m'a întrebat: „nu-ți serie beiul vre-o știre la scrisorile tale grecești?“. „Efendi, nu-mi dă știri beiul afară de știrile cele scrise în raporturile sale ce le trimete Înalțului Devlet.“

I-am arătat Luminăției Sale și senedul lui Hagi-Ahmed-aga Saliaghegiși de Vidin, pentru cele nouă mii de lei ce i-ai dat Înalțimea Ta din cei 30.400 de lei ce s-au orânduit să dai după marele sebeb-fahrir, două sute de [pungi] la Bender, pentru nevoia (?) Vidinului. Ți-a mulțumit Luminăția Sa, spunind: „să trăiască beiul pentru silința sa“.

Am dat și mehtupurile de mulțămire ale prea-înălțatului Bechir-Pașa Iflac-baș-bog și cu ale einstitului Ordū-agası, pe care le-ai trimis Luminăția Ta prea-slăvitului Mehtupeî-efendi, care, cu taceriurile Tale domnești, să le arăte și pe acelea prea-înaltului nostru efendi.

Ni s'a dat hotărîrea înaltă vrednică de închinăciuni pentru zahereă, pe care iată că o închidem aici; cetind-o, Înalțimea Ta vei afla rostul ei, că, adecă, trimetând Înalțimea Ta aici puțin câte puțin sineturi de zaherele, să se puie în socoteală și să ni se dea de la mirie (Stat) banii datoriei de la Stat, pe cari, după cuprinsul înaltei porunci împărătești a prea-înălțatului nostru efendi trimese către Înalțimea Ta, să-i dăm la socoteala haznalei, la geaigea, pe șin, că să nu rămâie afacerea fără ispravă. Văzând că Înalțimea Ta până acum nu mi-ai trimis alte sinete *capzind-musli*, am început să înfățișăm sinetele aflate, cu toate că sânt pentru o sumă mică,

¹ Dar către Poartă.

ὁποῦ εἶναι ὀλίγη ποσότητος, καί, ἐπειδὴ εἶναι ἀναγκαῖοι ὁ Μεκτουπζή-ἐφένδης καὶ ὁ Κεσε-δάρ τοῦ ἐνδοξατάτου Τερτερδάρ-ἐφένδης, Σερφ-ἐφένδης, μὲ τὸ νὰ εἶναι ἡ δουλειὰ τοῦ καλε-μιού¹ εἰς χεῖρας τους, κάμνοντας μουζακερὲν μετὰ τοῦ εὐγενεστάτου ἄρχοντος δραγομάνου, παμπριλτάτου σας ἀνεψιού, τοὺς ἐδώσαμεν ἀνὰ διακόσια πενήντα γρόσια τὸν καθ' ἓνα χάριν, καὶ ἔγιναν μουτεγίπιδες, ὥταν ὁποῦ μέχρι τοῦδε, μὲ τὸ νὰ μὴν ἐρωτήθη τὸ χατήρι τους, μὰς ἐπροξενούσαν δυσκολίας εἰς τὰς ὑποθέσεις μας καὶ ἀργοπορίας εἰς τὸ νὰ γίνωνται ὀγλή-γορα τὰ ἀναγκαῖα φερμένα.

Προεδηλοποιήσαμεν τῇ Ὑψηλότῃ σας τὴν τρόπον καὶ τὸ τέλος ὁποῦ ἔλαβεν ὁ περὶ ἄσ-πρων μαδὲς τοῦ σελέρι σας, Αὐθέντου Μη-χάλη-Βόδα, διὰ τοῦ ταξιάρχου τῶν ἀπείρων πάσχομεν καὶ ὅσον τὸ δυνατόν ἀγωνιζόμεθα ὁποῦ νὰ γίνῃ πέρ-ἄν-ἐβόδα, καὶ νὰ ἐξορ-ληθοῦν.

Γκιουρutiζοντας μετὰ τοῦ ἐνδοξατάτου Τερ-τερδάρ-ἐφένδης μὲ τὰ πενέδια τοῦ ζαχίρε πέρ ταχρίπιλε, μὲ ἐδακοῦνδισε διὰ τὴν κουδι-μαγὲν του, λέγωντάς μς: „ἀκόμη δὲν ἦλθε τὸ ταπρήκ-μεκτοῦπι τοῦ πέγη-ματαριμής δάρ“ καὶ παρακαλῶ νὰ κάμετε καὶ κατὰ τοῦτο πρόνοιαν, διὰ τὴν εἶναι ἄρκετος ἡ δόσις τοῦ κουδουμγὲ τῆς Ἐνδοξατότης του, καὶ περὶν ἄρχιτε νὰ τὸν ζητή.

Εἶδομεν νὰ ἀπορήτε ἡ Ὑψηλότης σας πῶς οἱ δοῦλοι σας, γράφοντας, παρακινούμεν διὰ τὴν ἐξόρλησιν τῶν ἐννενηντα τέσων χιλιάδων γροσίων, ὁποῦ σὰς ἔγιναν χαδὰς ἐκ τοῦ σε-πέπι-ταχρίριου τοῦ Πενδεριού, τοῦ ἱκὶ γούζ διὰ μεδαιτῆς: Ὁζοὺς καὶ Βιδוניού, εἰς καιρὸν ὁποῦ ἡξέσρωμεν τὰ δάρη σας καὶ τὰ σικλέ-τιά σας, καὶ μὰς ἐπιπλήττετε, συμπεραίνοντας ὅτι: παραβλέπομεν τὸ χρέος μας, ἀμυλοῦντες τοῦ νὰ ἐπεξηγούμεθα τὰ δίκαιά σας καὶ νὰ πληροφροῦμεν τοὺς αὐθέντας: μὴ γένοιτο, εὐμενέστετε ἡμῶν Αὐθέντα, οἱ δοῦλοι σας, εἰς ὅσα μὰς ὑπαγορεύει τὸ δουλικόν μας χρέος, κουσοῦρι δὲν κάμνομεν, ὁποῦ. πλέον ἀπὸ τὰς καθήμερινὰς συγνὰς καὶ θερμότητας παρα-κλήσεις μας, γίνονται τατζίτδες οἱ πολυχρό-νιοι αὐθένται, δὲν παύομεν νὰ παρακαλοῦμεν τοὺς αὐθέντας καὶ νὰ ἐξαιτούμεθα τὸ κερέμι ἵνα γέτι τους εἰς τὰ αὐθεντικά σας μεσουλά-τια, καὶ νὰ σὰς κάμνουν τὸν ἀναγκάσιον μου-σαδὲν εἰς τὰ ἀδύνατα. Εἰς ὅσα περνᾷ ἀπὸ τὸ γέρι μας τεκισοῦλε δὲν κάμνομεν, ἀγία-τηροῦντες τὰ δάρη σας, τὸ γαῖρετι σας, τὰ

ἡ, de oare ce sânt de nevoie Mehtupci-efendi și Chesedarul prea-slăvitului Tef-terdar-efendi, Serif-efendi, căci slujba ca-lemului e în mâinile lor, făcând sfātu-ire cu prea-nobilul domn dragomanul, prea-iubitul Tău nepot, li-am dat câte două sute cinzeci de lei la fiecare, și au fost mulțămitori, ca unii ce până acum, de oare ce nu li s'a întrebat ha-tărul, ni-au făcut greutăți la trebile noastre și zăbăvi în a veni răpede fir-manele de nevoie.

Am arătat înainte Înălțimii Tale felul și sfârșitul ce a luat afacerea de bani a înaintașului Tău, Domnul Mihai-Vodă, după ale cărui datorii suferim și ne luptăm cât putem ca să se facă pe cât mai răpede învoială (?) și a se plăti.

Sfātuindu-ne cu prea-slăvitul Tefterdar-efendi cu sinetele de-amănuntul, ale za-herelei, m'a cam muștrat cu dojană, spu-nând: „încă n'a venit raportul beifului; noi avem cheltuieli“, și mă rog să aveți grijă și pentru aceasta, căci e de nelipsit darea prezentului Slăvirii Sale, și peșin a început să-l ceară.

Am văzut că te miri Înălțimea Ta cum robii Tăi, scriind, îndemnăm a se plăti așa de greaua sumă de nouăzeci de mii de lei, cari ți-au venit havalea de la sebec-tahrirul Pașei de Bender, pentru două sute la nevoia de la Ozû și Vidin, pe o vreme când știm greutățile Tale și năcazurile Tale, și Te superi pe noi, trăgând încheierea că trecem peste datoria noastră, nevroid să socotim drepturile Tale și să înștiințăm pe stăpâni: ferească Dumnezeu, prea-bunule nostru Domn, noi, robii Tăi, la câte ni cere datoria noastră supusă, nu lipsim, căci, afară de zilni-cile dese și prea-călduroase rugăciuni, pe care ni le tot fac stăpânii cari să trăiască mulți ani, nu încetăm a ruga pe stăpâni și a cere grația lor la trebile Tale dom-nești și să Te amâne la cele cu nepu-tință. La câte trec prin mâna noastră nu le trecem cu vederea, înșirând greu-tățile Tale, nevoia Ta, drepturile Tale, și rugăm pe stăpâni de mărinimie: la unele

¹ Secretariatului.

δικαιά σας, καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς αὐθέντας εἰς μαρχαμέτι: εἰς ὅσα εἰσακουόμεθα καλῶς, εἰς ὅσα ὁμῶς δὲν εἰσακουόμεθα: τί ἄλλο ἡμποροῦμεν νὰ κάμωμεν; Χρὸς ἔχωμεν, Αὐθέντα, ὅταν λαμβάνομεν καμμίαν προσταγήν, νὰ τὴν φανερώνωμεν πρὸς τὸ θεοφροόρητον Ὑψος σας, καί, ἐν τοσοῦτῳ ὅταν στοχαζόμεθα τὸ ἀδύνατον, πάλιν τσαπαλαδῆζομεν ἂν εἶναι τσαρὲς νὰ γίνη δέφι.

Διὰ τὴν ἐξόφλησιν αὐτῶν τῶν μεδαιτιπίων, τώρα μάλιστα, ὁποῦ ἔλαβε τέλος ἡ διαφορὰ ὁποῦ εἶχατε μετὰ τοῦ σελέφη σας Μηχάλ-Βόδα, ὡς προσδηλοποιήσαμεν τῷ Ὑψει σας, καθ' ἡμέραν συγχωροῦτοῦμεθα ἂν τὰ ἐξοφλήσετε αὐτὰ τὰ μεδαιτιπία ὡς ἀναγκαῖα, καί, ἂν μᾶς γράφετε ἡ Ὑψηλότης σας, οἱ δοῦλοί σας τὸ φανερώνομεν κατὰ χρέος, βὲ ἔμρι σιζίνδηρ, εἶναι ἀπαραίτητος, καὶ τῶν ὠφελιμιωτάτων, ἡ ἐξόφλησις αὐτῶν τῶν μεδαιτιπίων, Αὐθέντα.

Διὰ τὴν σαλούπαν ὁποῦ ἐγράψατε ὅτι, ἐτοιμάσαντες ὅλον τὸν κεραστέν, τὴν εἶχετε κουρδῆσῃ εἰς Γαλάτσι, καί, ἐν τῷ μεταξύ τούτων, ἐκ τῶν ἐπισυμβάντων ἐκείσε περιστάτικων, ἡρπάγη καὶ ἐσκορπίσεν ὅλος ὁ κεραστές, ἔπειτα μουτζέτεδεν ἐκάμστε τεδαρίκη ἄλλον κεραστέν διὰ τὸ τεκμήλι τῆς σαλούπας, καὶ τὴν γιαιπηρδίζετε αὐτόσε, εἰς Ὀλτένιτσαν, καὶ πρὸ οὗτοῦ γκιόν ζαρφινδὰ γίνεται τεκμίλι, καὶ τὴν κατεβάξετε εἰς τὸν Δούναβιν, ὁποῦ νὰ τὴν ἐξαποστείλετε ἐνταῦθα, καὶ ἐπομένως ἐξαίτεσθε εἰς τὸ νὰ σταλθῇ ἡ ἀρματοσιά της Τερσαντί-ἀμιριδέν, ὁ χουλιασὲ τοῦ καϊμέ της ἐστάλη εἰς τὸν ὑψηλότατον Καπουδάν-πασά, ἐφένδην μας, ὁποῦ νὰ κάμῃ ἰλάμη ὅλα τὰ χρειώδη τῆς σαλούπας: ὅθεν καὶ τὸ ἔκαμεν ἰλάμη ἡ Ὑψηλότης του, καὶ ἔγινε πουγουρουλτῇ εἰς τὸν Λιμάν-ράιτην ὁποῦ νὰ ἐτοιμάσῃ ταῖς ἄγγυραις, τὰ σχοινιά καὶ ὅτι: ἄλλο χρειάζεται: τὰ ὁποῖα καὶ τὰ ἐτοίμασε, καί, ἄμα ὁποῦ ἀνοίξῃ ὁ καιρὸς, μὲ πρῶτον καράβι θέλουν σταλθῇ εἰς Ἰπράηλαν: ὅθεν καὶ δηλοποιεῖται τῷ θεοφροόρητῳ Ὑψει σας διὰ νὰ εἰσθε ἀμέριμνος ἀπὸ τὰ τῆς ἀρματοσιᾶς της.

Περιχλείομεν πρὸς τὸ θεοφροόρητον Ὑψος της ἐμινναμέν τοῦ ὑπερτάτου ἐφένδην μας, ἀποκριτικὸν εἰς ταχυρίاتیά σας, καὶ ὅτι, κατὰ τὴν αἵτησίν σας, θέλουν ὅς σταλθῇ τὰ λεβαζιμάτια διὰ τὴν ἀρματοσιᾶς της σαλούπας.

Πρὸ ἡμερῶν ἐγεννήθη περιφανεστάτη Σουλτάνα τῷ γαληνοτάτῳ καὶ εὐσπαγγινωτάτῳ ἡμῶν Ἀνακτι (οὗ τὸ κράτος διαωνίζον!), ὁνομασθεῖσα Ἐρινέ-Σουλτάν. Ἐγενεν ὁ συνή-

σάντεμ ἀσcolταῖ βινε, dar la altele nu sântem ascultaṭi: ee alta putem face? Datoria noastră, Doamne, e, când primim vre-o poruncă, s'o vădim înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, și, pe când ne gândim la ce e cu neputință, iarăși așteptăm dacă e chip să dispară.

Pentru plata acelor datorii (?), acum mai ales, când a luat capăt neînțelegerea ce ai avut-o cu înaintașul Tău Mihai-Vodă, cum Ți-am arătat mai înainte înălțimii Tale, zilnic sântem întrebaṭi dacă ai plătit acele datorii de nevoie, și, dacă ni serii înălțimea Ta, noi, robii Țăi, arătăm după datoria noastră și, dacă e porunca Ta însăși, e neapărată, și din cele mai de folos, plata acelor datorii, Doamne.

Pentru șalupe ce ai scris că, gătindu-se toată cheresteaua, o așezi la Galați și, între acestea, din pricina împrejurărilor ce au venit acolo, s'a furat și s'a imprăștiat toată cheresteaua, apoi ai rânduit altă cherestea pentru îndeplinirea corpului șalupei, și o pregătești din nou aici, la Oltenița, și în treizeci de zile se face gata, și vei cobori-o pe Dunăre, ca s'o trimeți aici, și pe urmă cei să se trimeată echiparea ei de la căpetenia Arsenalului, cuprinsul cererii Tale s'a trimis la preaînălțatul Capudan-Pașa, stăpânul nostru, ca să pregătească toate cele de nevoie ale șalupei; ceia ce a și făcut-o înălțimea Sa, și s'a făcut buiurldiu (ordin) la reisul limanului ca să gătească ancorele, funiile și orice alta ce de nevoie; pe care le-a și pregătit, și, îndată ce se va deschide vremea, cu cea d'întăiu corabie se vor trimete la Brăila; pentru care se și face cunoscut înălțimii Tale de Dumnezeu păzite ca să fii fără grijă pentru armarea ei.

Închidem în serisoarea către înălțimea Ta păzită de Dumnezeu porunca împărătească a preaînălțatului nostru efendi, ca răspuns la rapoartele Tale, și că, după cererea Ta, Ți se vor trimete cele de nevoie pentru armarea șalupei.

Acum câteva zile s'a născut o preafrumoasă Sultană prea-seninului și milostivului nostru Împărat (a căruں putere fie veșnică!), numită Eminê-Sultana.

θης δοναμῆς καὶ σενλίκι¹, καὶ ἐπολυχρόνησαν ἀπαξάπαντες τὴν Γαληνότητά του, εὐχρηθέντες πολυχρόνιον ζωὴν καὶ ὑγείαν καὶ τῇ Μεγαλειότητι της.

Κατ' αὐτάς τὰς ἡμέρας ἄλλαξεν ὁ Πουριούκ-Ἰμπροχόρης, ἐνδοξότατος Τζερκέξ-πέγης, καὶ [ἐδιωρίσθη] ἀντ' αὐτοῦ Μεγάλος Ἰμπροχόρης ὁ ἐνδοξότατος Ρουτῆς-πεγῆς Ἰζέτ-πασά-ζαδές, [ὁ] Καπουτζηλάρ-καιχαγιασή.

Καπουτζηλάρ-καιχαγιασή ἔγεινεν ὁ ἐνδοξότατος Σαῖτ-πέγης Μουχσοῦνογλου Δαμάτ.

Ἦγενεν καὶ νέος Κιουτζούκ Ἰμπροχόρης ὁ ἐνδοξότατος Τζαῖρογλου.

Ἦναχειρίσα τὸ πρὸς τὸν ἐνδοξότατον Ρεῖτ-ἐφένδη αὐθεντικόν σας τεπρίκ-μικτοῦπι¹ ἀφ' οὗ τὸ ἐδιδάσσε, μὲ εἶπεν ἡ Ἐνδοξότης του: „ἀλλὰ χή τσεδέρσα, σικλεδήμ, βάρ, σαραφά τσολήμ, εἰλὲ κουδουμγεμῆ“. Ἀπεκρίθην καὶ ὁ δοῦλός σας ὅτι „δὲν ἔχω, ἐφένδημ, τρόπον καὶ τζαρέν, ἐπειδὴ νὰ δανεισθῶ εἰς τοιοῦτους καιροὺς δὲν εὐρίσκω“. Γεὰ χατήρι μου, ὦρισε καὶ πάλιν: „κάμει τρόπον σὲ δὴ, τρεῖς ἡμέρας νὰ τὰ δώσῃς, ἐπειδὴ, ἀφ' οὗ περάτουν ἡμέραις, τότε καὶ ἐγὼ θαζκεστήσω: δὲν τὰ θέλω, καὶ θὰ κακοφανῇ τὸν πέγην ὁποῦ δὲν μὲ τὰ ἔδωσεν εἰς καιρὸν ὁποῦ ἔχω σικλέτι“. Ἀπεκρίθην καὶ ὁ δοῦλός της, βλέποντας τὸν τρόπον τῆς Ἐνδοξότητος του ὅτι „πακαῖμ, ἐφένδημ, πὶρ κὰτζ γκιοῦν ἰδῆνδὲ τεδαρίκ, ἐδέρημ, ἐφένδημιζὲ δερρίρημ“, αὐτὰ ὁ (νίε).

Ἦναχειρίσα καὶ τῷ ἐνδοξότατῳ πεγληκτζῆ-ἐφένδη τὸ αὐθεντικόν σας τεπρίκ¹ διαβάζων-τάς το, μὲ ἐρώτησε τὰ χατήρι τοῦ Ὑψους σας¹ ἔπειτα μὲ εἶπε νὰ κάμω τὸν τρόπον νὰ δώσω τὸν κουδουμγεμὸν του. Ἀπεκρίθην ὁ δοῦλός της ὅτι: „ἐφένδημ, ὁ πέγης ἔχει τόσα σικλέτια καὶ δάρη, καὶ κατὰ τὸ παρὸν δὲν ἔχει τρόπον, μ' ὅλον ὁποῦ γνωρίζει τὸ πρὸς τὴν Ἐνδοξότητά της χρέος του“. Μὲ ἀπεκρίθη: „καλδὶ, καλδὶ, τὸν ἐδικόν μου κουδουμγεμὸν νὰ μὴ δώσῃ, καὶ ἐγὼ ἔχω τόσα ἔξοδα¹ ἐκτὸς ὁποῦ εἶναι τὰ πολλὰ ἄλλα ἔξοδα τοῦ πέγῃ, ἃς εἶναι καὶ πεντακάσια γρόσια“. Ἀπεκρίθην καὶ ὁ δοῦλός της ὅτι: „ἐφένδημ, πασχίζω, πέλ-κημ, κάμω τζαρέν διὰ τὰ τεδαρίκη τους, νὰ κάμω τατγίπι τὸ χατήρι τῆς Ἐνδοξότητος του“. Ὑψηλότατὲ μοι Ἀδθέντα, αὐτὰ εἶναι ἄ-φευκτα, καὶ, ἂν δὲν τὰ δώσω, δὲν ἠμπορῶ νὰ παρήρυσιασθῶ εἰς τὸ χοζοῦρι τους μὲ θάρρος καὶ νὰ γιουρρτουρδίζω τὰς ὑποθέσεις μας, καὶ ἠμποροῦν νὰ μάς κάμουν χαλάστραν.

Καὶ προλαβόντως ἐγράψαμε τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑψι της διὰ τὸ τρίτον κέσσι της πε-

Σ'α făcut obișnuita ȋmnanmă și șenlie, și i-au urât toți mulți ani Seninătății Sale, dorind viață lungă și sănătate și Măriei Ei.

În aceleași zile s'a schimbat Marele-Imbrohor, prea-slăvitul Cercez-beiu, și s'a orânduit în locul lui ca Mare Imbrohor prea-slăvitul Rușid-beiu Izet-Pașa-zadë, Capugilâr-chehaiasi.

Capugilâr-chehaiasi a ajuns prea-slăvitul Said-beg Muhzun-oglu Damad.

S'a făcut și un nou Mic-Imbrohor, prea-slăvitul Ceairoglu.

Am dat prea-slăvitului Reis-Efendi scrisoarea Ta domnească; după ce a cetit-o, mi-a spus Slăvirea Sa: „dacă tu crezi în Dumnezeu, am nevoie; dă-le zaratului“. A răspuns și robul Tău că „n'am, efendi, chip și mijloc, căci să împrumut în astfel de vremuri, nu găsesc“. Pentru hatârul meu, a hotărît iarăși: „Fă chip ca în două, trei zile să dai, căci, cu cât vor trece zile, cu atât cad la nevoie: aceasta n'o vreau, și să superi pe beiu că nu mi le-a dat în vremea ce aveam nevoie“. A răspuns și robul Tău, văzând felul de a fi al Slăvirii Sale: „Să văd, efendi, în curs de câteva zile, să fac rost și să dăm lui efendi al nostru“. Acestea.

Am dat și prea-slăvitului begliegi-efendi mulțămirea Ta domnească: cetind-o, m'a întrebat de hatârul Înălțimii Tale; apoi mi-a spus să fac eu chip să dau prezentul lui. Am răspuns, eu, robul Tău, așa: „efendi, beiu are atâtea încercături și greutăți, și în clipa de față nu află mijloc, de și cunoaște datoria sa față de Slăvirea Ta“. Mi-a răspuns: „bine, bine, el să nu-mi dea prezentul meu, și eu am atâtea cheltuieli; pe lângă că sânt multe alte cheltuieli ale beiuului, să fie și cinci sute de lei“. Am răspuns și eu, robul Tău, așa: „efendi, încere, poate să afli chip pentru grija lor, ca să mulțămesc și hatârul Slăvirii Tale“. Prea-înălțate al meu Domn, acestea sânt de neînlăturat, și, dacă nu le dau, nu pot să mă înfățișez în fața lor cu curaj și să înaintez lucrurile noastre, și pot să ni facă pagubă.

Și dăunăzi am scris de Dumnezeu păzitei Tale Înălțimi pentru al treilea căș-

¹ Lumină și tragere cu tunul.

[ριφανε]στάτης Χανήμ-Σουλτάνης, ὁποῦ νὰ κάμ[ετε αὐθεν]τικὴν πρόνοιαν νὰ τὰ ἐξαποστείλετε, μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχω τζαρὲν νὰ τὰ δώσω ὁ δοῦλός της, Ποστέλνικος Σκαναβῆς· μεγάλο σικλᾶτε μᾶς κάμνη ὁ ἐνδοξότατος Μαρσιντζῆ Μουσταά-πέγης· καθ' ἡμέραν μᾶς στέλλει ἀπὸ ἓνα τζ[οχο]δάρην του· ἔτσιτε καὶ εἰς τὸν ἄρχοντα Δραγουμάνον, παμπλιτατόν σας ἀνεψιόν, καὶ μόλις ἐδησωπήθη νὰ μὴν κάμνη σικιαγέτι ὡς τεδριζὲ νὰ τὴν δίδωνται· καί, νὰ σὰς πολυχρονῇ ὁ ἄγιος Θεός, προφθάσετε μὲ τὰ ἴδια ἀπὸ τὰ ἄρσυντα, καί, ὅταν μεσολαβήσῃ περισσοτέρα ἄργοπορία, ἵμφορεῖ νὰ γίνῃ σικιλτί· καὶ νὰ ἀ[πορα]σίση προσταγὴ εἰς τὸ νὰ τὰ δώσωμεν.

Κατὰ τὴν αὐθεντικὴν σας προσταγὴν ὁ ἄρχων Σπαθάρης Βλαστός ἐφησυχάζει εἰς τὸ ἀρχοντικόν του, κάμνοντας δοᾶ ὑπὲρ τοῦ θεορρουρήτου Ὑφους της. Παρέλαβον ὁ δοῦλός σας, Ποστέλνικος Σκαναβῆς, διὰ καταστίχου καθαρῶ ὅσα σενέδια μηρίου μὲ ἔδωσεν, καὶ εἰδικὰ ἄλλα αὐθεντικά σας ταχριράδια εἶχεν εἰς χεῖράς του ἡ Εὐγενεία του.

[Τὰ] πρὸς ὁδοιπορίαν μας ἀναγκαῖα παρα[κλοῦμεν] τὴν Ὑψηλότητά σας καὶ αὐτίς νὰ μᾶς [παρασκευα]σθῇτε μίαν ὥραν προτήτερα διὰ νὰ κάμωμεν τὸ τεδαρίκη μας μὲ εὐκολίαν, ὡς ἀκδεμικὴν μας δουλειά· ὁ καιρὸς πλησιάζει τῆς παναισίᾳς σὺν Θεῷ ἐξόδου τοῦ τροπαιοφόρου βασιλικοῦ Ὁρδιοῦ· οἱ δοῦλοί της ἐντεῦθεν τρόπον δὲν ἔχουμεν, καὶ μάλιστα ἔχομεν στενοχωρίαν καὶ κηλᾶτε παρὰδων, ὁποῦ καὶ κατὰ τοῦτο θέλετε κάμνη ἡ Ὑψηλότης σας τὴν προσήκουσαν αὐθεντικὴν σας πρόνοιαν, διὰ νὰ ἔχωμεν ἀρραλῆ καὶ ἄδειαν μὲ ἄνεσιν μας, καὶ ὅχι ἀτζελέν καὶ βίαν, νὰ φροντίσωμεν διὰ ὅλα τὰ χρειώδη μας, ὁποῦ νὰ μᾶς κοστῇ[σουν] καὶ φτινώτερα.

Κατὰ τὴν αὐθεντικὴν σας προσταγὴν, ὁ ἄρχων Ποστέλνικος Σταθάκης, ἐτοιμαζόμενος, κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας κινᾷ διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς προσκύνησιν τοῦ θεορρουρήτου Ὑφους της. Ὁ δὲ δοῦλός της Καμαράσης Γεωργάκης ὅλο εἶναι χαρὶ καὶ εἰς κίνδυνον, ὁ ζάδαλης· κατὰκαιτος εἰς τὸ στρώμα· ὁ ἄγιος Θεὸς διὰ τῶν πανευκλὰμπρων σας εὐχῶν νὰ χαρίσῃ τὴν ὕγειαν του.

Ἦδη, περὶ τὸ ξεκινεῖσθαι τὸν καλαράσην ἐλάβομεν τὰ ἀπὸ κς' Δεκεμβρίου αὐθεντικά σας, δοξάσαντες τὸν ἄγιον Θεόν διὰ τὴν ἀκριβεστάτην, εὐκαιροτάτην ἡμῖν ἀγαθὴν ὁργείαν τοῦ Ὑφους της· εἶδομεν καὶ τὰ ἐξ αὐ-

τίῳ al prea-vestitei Sultano-Hanâm, ca să purtați domnească grijă să-l trimețeți, pentru că nu am cum să-l dau eu, sluga Ta, Postelnicul Scanavi; mare năcaz ni face prea-slăvitul Mabeingiu Mustâ-beg: zilnic ni trimete câte un ciohodar al lui; a trimes și la dumnealui Dragomanul, prea-iubitul Tău nepot, și abia s'a potolit să nu facă de știre să i-l dea ca...; și, să-Ți dea mulți ani Dumnezeu Sfântul, grăbește-Te cu ale Tale la cele neapărate, și, dacă ar interveni o mai mare zăbavă, poate să se facă tărăboin; și să ni dai poruncă pentru ea să le dăm.

După porunca Ta domnească, dumnealui Spătarul Vlastos se odihnește la casa lui boierească, rugându-se pentru Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită. Am luat eu, robul Tău, Postelnicul Scanavi, cu catastih curat câte seneduri ale miriei (Statului) mi-a dat, și felurite alte rapoarte domnești ale Tale ce le avea în mâinile sale dumnealui.

Cele de nevoie nouă pentru călătorie rugăm pe Înălțimea Ta și din nou să ni fie pregătite cu un ceas mai degrabă, ca să facem drumul nostru cu ușurință, cum e slujba noastră personală; se apropie vremea ieșirii prea-fericite cu Dumnezeu a Ordiei împărătești biruitoare; noi, robii Tăi de aici nu avem chip, și mai ales că avem strâmtoare și lipsă de parale, așa că și într'aceasta va face Înălțimea Ta cuvenita domnească grijă, ca să avem bani și voie cu răgazul nostru, și nu în grabă și cu sila, ca să ne îngrijim pentru toate cele de nevoie ale noastre, ca să ne și coste și mai ieftin.

După porunca Ta domnească, dumnealui Postelnicul Statachi, fiind gata, pornește zilele acestea ca să vie spre închinarea Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite. Iar robul Tău Cămărașul Iordachi e cu totul bolnav și în primejdie, săracul, în pat; Sfântul Dumnezeu prin prea-strălucitele-Ți rugăciuni să-i dea sănătate.

Acum, la plecarea călărașului, am primit scrisorile Tale domnești de la 27 Decembrie, slăvind pe Sfântul Dumnezeu pentru prea-scumpă, prea-dorită nouă bună sănătate a Înălțimii Tale; am văzut și cele

¹ De aici fără număr de quadern.

τῶν αὐθεντικῶς ἡμῖν προσταττόμενα, περὶ οὗ μὴν ἔχοντες καιρὸν διὰ τὴν ἐπεΐγον τοῦ κα-
λαράτη, μὲ καταπινὼν καλαράτην θέλομεν ἀ-
ποκριθῇ τῷ θεορρουρήτῳ Ὡφει της.

Τὰ αὐθεντικά σας ταχιράτια αἴριον θέ-
λομεν τὰ κάμη τακτίμη τῷ ἐκλαμπροτάτῳ
Καιχαγιά-πέγγη.

Ἐλάθωμεν καὶ τὸ σεπέπι-ταχιρί τῶν ἐν-
νενηντα τόσων χιλιάδων γροσίων μεθατζίπου
Ὁσοῦ καὶ Βιδονίου ἐξωφλημένων.

intr'însele poruncite nouă domnește, pentru
care neavând vreme din pricina grabei
călărașului, vom răspunde cu un călăraș ur-
mător Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite.

Rapoartele Tale domnești mâne le vom
înfățișa prea-strălucitului Chehaia-beiu.

Am primit și sebeb-tahrirul celor nouă-
zeci de mii de lei, datoriți la Ozû și
Vidin.

CCCVI.

Raport de capuchehaie către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cu știri de la un 1789.
Ture trimise în secret de Pașa de la Babadag.

Εἰς τὰς τέσσαρας ὥρας τῆς νυκτὸς ἐπέρα-
σεν ὁ Σοφρατζι-πασῆς τοῦ ὑψηλοτάτου Μπαμπά-
Πασᾶ διὰ τὴν Ἰπράτλαν. Ἀκούοντας ὅτι ἔρχε-
ται ἀπὸ τοιοῦτον, τὸν ἔβαλα νὰ κάμη κουάτι-
καδάλτι, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ μεταξὺ ἄρχισα νὰ
τὸν ἐρωτῶ διὰ τὸν ὑψηλότητα Πασᾶ καὶ διὰ
χαδὰχίτια τῆς Πόλεις· ὁ ὁποῖος μὲ λέγει πῶς
σχεδὸν τὴν Πόλιν δὲν τὴν εἶδεν, ἐπειδὴ καὶ
ἡ προσταγὴ τοῦ Πασᾶ δὲν ἴτον παντελῶς νὰ
ἐμπῇ, μέσσω εἰς τὴν Πόλιν, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς Τζιερ-
δάκι νὰ ἔλθῃ κατευθεῖαν, ἀπερνώντας ἀπὸ τὴν
Καλήπολιν· ἀλλ' ὅμως, μὲ τὸ νὰ τὸν εἶχεν
δῶτῃ δῶω χούρτζικ, μὲ τὴν βοήλιν τῆς Ὑ-
ψηλότητός του δουλωμένα, προσταζόντάς τον
ὅτι νὰ μὴν τύχῃ καὶ τὰ ἀρήσῃ κλένναν καὶ
τὰ ἀνοίξῃ, ἐστραχάσθῃ, λοιπόν, ἀπερνώντας εἰς
Καλήπολιν. ἔκει ἐνδεχόμενον ὁ γκιουμπρουκ-
τζής, νὰ τὰ ἀνοίξῃ νὰ ζητήσῃ· ἐγὼ καὶ δὲν
θενὰ τὸν ἀρήσω· ἰκτιζὰ ἕτερ νὰ τὰ στειλῇ
ἑστὴν Πόλιν, καὶ τότες πάντῃ ἀνοστον, ἐπειδὴ
καὶ ὁ γκιουμπρουκτζής εἶναι καποῦ-καιχαγιάς
τῆς Ὑψηλότητός του. Ὅθεν ἀπεφάσθησα καὶ
ἐπήγα κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Πόλιν, καί, πηγαί-
νοντας εἰς γκιουμπρούκι, κουκουλομένος, διὰ νὰ
μὴν μὲ γνωρίσῃ τινάς, εὐγῆκα εἰς τὸν ἀγὰ
καὶ τὸν εἶπα τὰ τρέχοντα, καὶ οὔτω τὰ ἐβοή-
λωσεν καὶ ἐκείνος μὲ τὴν βοήλιν του, ὁηλαδῇ
τὰ χούρτζικ. Καὶ ἔλθῃ κατευθεῖαν ἐδῶ, καὶ
ἔσχε θέκα ὁκτῶ ἡμέρας ἀπὸ τῆς Ἐρζουρούμι-
τὸν ἐρώτησα ἕως ὅπου ὁ δρόμος, καὶ μὲ ἀπε-
κρίθη ὅτι ὁποῦ θέλει ὁ Θεός. „Κατὰ τὸ παρὸν
θενὰ πηγαίνω εἰς Ἰπράτλαν, ὅπου ἔχω γράμ-
ματτα πρὸς τοὺς ἀδελφούς τοῦ χατζετάρ-ἀγά,
ὅστις εἶναι Ἰπράτλῆς, καὶ πρὸς τὸν Χατζή-
Ἰσπηρλή, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς Γιάσι, καὶ ἀπὸ Γιάσι
πλῆθυν, ἀλλὰχ πιλίρ“. Πάλιν μὲ τρόπον ἐπειτα
τὸν εἶπα, ὅτι „ἐκατάλαδα ὁ δρόμος σου εἶναι

La patru ceasuri de noapte a trecut
Sofragi-Sbaşı al prea-înălțatului Pașă de
Babadag spre Brăila. Auzind că vine de
la unul ca acela, l-am pus să facă un *ko-
mati-kavaltî* (popas?), și între acestea am
început să-l întreb pentru prea-înălțatul
Pașă și pentru știri din Țarigrad; care-
mi spune că Țarigradul mai nu l-a văzut,
căci și porunca Pașei nu era de loc să
între în Țarigrad, ci să meargă drept de
la Cerdac, plecând de la Galipole; dar
totuși, pentru că avea să deie două seri-
sori (?) pecetluite cu pecetea Înălțimii
Sale, poruncindu-i ca nu cumva să se
întâmplesă să lase pe cineva să le deschidă,
s'a gândit, de altfel, ca, plecând la Galipole,
întâmpinându-l acolo vameșul, să nu-i ceară
a le deschide; iar eu nu-l voi lăsa: poate
să le trimeată la Țarigrad, și atunci e cu
totul neplăcut, de oare ce și vameșul e capu-
chehaie al Înălțimii Sale. Deci m'am
gândit și m'am dus drept la Țarigrad, și,
mergând la vamă, supt glugă, ca să nu
mă cunoască nimeni, am mers la agă și
i-am spus ce se petrece, și astfel le-a
pecetluit și el cu pecetea lui, adecă
kurgicul. Și am mers drept acolo, și
avea optsprezece zile de la Erzerum;
l-am întrebat până unde-i e drumul,
și mi-a răspuns că până unde vrea
Dumnezeu. „Acum merg îndată la Bră-
ila, unde am scrisori către frații lui
haznadar-aga, care e din Brăila, și către
Hagi-Ismirli, și de acolo la Iași, și de
la Iași apoi unde va da Dumnezeu“.
Apoi iar cu socoteală l-am întrebat că
„am aflat că-ți e drumul lung“; mi-a

μακρός· μὲ εἶπεν ἕως „τετρακοσαριά, πεντακοσαριά ὥραις ἀκόμῃ“.

Πάλιν μὲ τρόπον τὸν ἐσχωρωτῶ· μὲ λέγει πῶς „δὲν ἰξέρω οὔτε γιατί πηγαίνω, οὔτε ὡς ποῦ πηγαίνω· αὐτὸ εἰξέρω ὅτε, εἰς τὰς δέκα αὐτοῦ τοῦ Φεγγαρίου (σίε), εὐγαίνοντες ἐγὼ ἀπὸ τὸν λουτρόν, ἀκούω ὅτι ὁ Πασᾶ-ἐφένδης μας ἐσκότωσεν τὸν καχαγιά-μπεῖ του, καὶ ἐν ταύτῳ θιλέπω ὅτι τὸν ἔδωσαν ἀπὸ τὸ ποδᾶρι καὶ τὸν ἐκολόδεραν· τὸ δὲ κεντὶ μὲ ἐφώναξεν καὶ μὲ ἔδωσαν τὰ γράμματα καὶ μὲ ἐπρόσταξεν ἐκεῖνα ὅπου μὲ ἐπρόσταξεν, μπου καταρτζήκ μπιλίρημ.“ αὐτὸς ἐστάθη τουτουνηζή τοῦ παῖρακτάρ Μουσταά-πασά· εἶναι καθ' αὐτῷ ὁ 'Ρουσζουκλὸς· τὸν καιρῷ ὅπου ἐσκοτώθη ὁ Μουσταά-πασάς αὐτὸς ἦτον εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὅπου καὶ εἶχεν μείνη ἕως ὅπου ἐπήγυν Μπαμπᾶ-μπασάς τὸν λὲν Ἀχμέτ-ἀγά· ξανθός, ἕως τριανταπέντε χρόνων ἄνθρωπος. Ὁ δοῦλός της ἔγραφα πρὸς τὸν ἄρχοντα Παχάρνικον καποῦ-καχαγιά Ἰπραῖας περὶ αὐτοῦ, ὅπου νὰ ἐμῶν εἰς περιέργειαν νὰ μάθῃ τίποτες καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ καταχρέως.

ρᾶσπυ: „πᾶν ἄ πατρυ सूते, चिन्नी सूते दे चैसुरी इन्क़ा“.

Iarăși cu meșteșug îl întreb; îmi spune: „nu știu nici de ce merg, nici până unde merg; aceasta o știu că la zece ale acestei luni Februar, ieșind eu de la baie, aflu că Pașa-efendi al nostru a ucis pe chehaiaua al său, și tot odată văd că l-a legat de picior și l-a schingiuit; iar la chindie m'a chemat și mi-a dat scrisorile și mi-a poruncit cele ce mi le-a orânduit: *bu-catargic bilirim*“; el a fost tutungiu al bairactarului Mustafâ-Pașa; e de loc din Ruseiuc; pe vremea când au ucis pe Mustafâ-Pașa, el era în Anatolia, unde a fost și a rămas până ce a atacat Pașa de Babadag pe fostul Almed-Aga: e bălan, om de până la treizeci și cinci de ani. Robul Tău am scris către dumnealui Păharnicul capuchehaiaua Brăilei pentru el, ca să între în cercetare să afle ceva și să înștiințeze după nevoie.

CCCVII.

1789.

Capuchehaiaua munteană către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre niște blăni de samur pentru dregătorii haznelei turcești.

Καὶ αὐτίς προσκυνῶ δουλικῶς τὰ θεοπροόρη-
τον αὐτῆς Ὑψος.

† Εἰς τὸ κατὰ τὴν ἑγὼ τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου δουλικόν μου πιττάκι ἔγραπον τῷ Ὑψει της ὅτι ὁ χαζναδάρ-ἀγάς τοῦ κραταιοτάτου καὶ εὐσπλαγγνικωτάτου ἡμῶν Ἀνακτος ἐζήτησεν διὰ νὰ πέμψῃ αὐτῷ τὸ Ὑψος της μὲ τοὺς παράδες του δύο σαμουροκουλιαῖς ἕως χιλίων διακοσίων γροσίων, καὶ ὅτι ἐγὼ ἔδωκα τὴν περὶ τῆς ζητήσεως αὐτῆς ἀπόκρισιν, αἰτιολογούμενος τὴν ἀποτυχίαν τῶν τοιούτων πραγμάτων αὐτόθι εἰς τοὺς ἐνεστῶτας καιροὺς καὶ τὴν ἐνκολίαν τοῦ νὰ εὔρη ἐδώ, εἰς Κωνσταντινούπολιν. Εἶδον ὅμως ἤδη νὰ μὴ γράψῃ, πέμπουσα καὶ μεκοῦπι πρὸς τὸν ἐνδοξότατον Ὄσμάν-ἀγάν, χαζνέ-βεκιλήν, ὅτι τῇ ἔγραπον πῶς ὁ χαζνέ-βεκιλής ἐζήτησεν ταῖς ῥηθείσαις γούναις φαίνεται ὅμως νὰ εἶναι λάθος ἢ εἰς τὸν γραμματικόν μου, ἐπειδὴ ἔγραψα, „χαζνέ-βεκιλής“, ἢ εἰς τὸν γραμματικόν της, ἂν ἐξέλαβε τό: „χαζναδάρ-ἀγάς τοῦ κραταιοτάτου Ἀνακτος“, ὡς „χαζνέ-βεκιλής Ὄσμάν-ἀγάς“ ἢ ἄλλῃσιν ὅμως ἔχει ὅτι ὁ χαζναδάρ-ἀγάς τοῦ κραταιοτάτου καὶ πολυχρανίου ἡμῶν Ἀνακτος

Și iar mă închin supus Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite.

† La 10 ale lunii trecute Decembre am scris pitacul meu supus Înălțimii Tale că haznadar-aga al prea-puternicului și prea-milostivului nostru Împărat a cerut să-i trimiteți Înălțimea Ta cu banii lui două pântere de samur de până la două sute de lei, și că eu am dat răspuns la această cerere, pretinzând lipsa unor lucruri ca acestea acolo în vremurile ce sânt și ușurința cu care le poate afla aici, la Constantinopol. Am văzut însă că-mi scrii, trimetând și mehtup către prea-slăvitul Osman-aga, vechilul haznelei, că Ți-am scris cum că vechilul haznelei a cerut zisele blăni: se pare însă că e o greșeală sau la grămaticul meu, de vreme ce a scris „vechilul haznelei“, sau la grămaticul Tău, de vreme ce a luat: pe „haznadar-aga al prea-puternicului Împărat“ drept „vechilul haznelei Osman-aga“; ei adevărul e că haznadar-aga al prea-puternicului nostru Împărat, care să trăiască

τάς ἐξήγησας, ὅστις, καθὼς καὶ ἐν ἐκσίῳ μου τῷ δουλικῷ πιτταλίῳ τῇ εἰδοποιοῦν, τῇ ἀληθείᾳ φέρεται τὸ χαίρετι της καὶ τὴν πονεῖ ὡς φίλος εἰλικρινέστατος. Ὅθεν, ἂν τὸ κρινῇ εὖλογον καὶ ἡ Ὑψηλότης της, ἃς τὸν ἀναπαύσῃ, καθὼς τῇ προέγραφον, ἡ διὰ αὐθεντικοῦ της μεκτουπίου, ἡ ἄλλως πῶς, ὡς ἤθελε τὸ εὖρη μινασίτικον.

întu mulți ani, le-a cerut, care, cum Ți-am vestit-o și în acel pitac supus al meu, în adevăr poartă străduința Ta și Te ajută ca prieten foarte drept. Deci, dacă socoți potrivit și Înălțimea Ta, să-l mângâi, cum Ți-am scris mai înainte, sau prin meh-tup domnese al Tău, sau altfel, cum vei găsi potrivit.

CCC VIII.

Gheorghe Serdarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre nevoia de a implini bani de la mănăstirea Tismana, care nu dă zahereă, și despre retrimeterea trimișilor austrieци, cari n'aveau plenipotență de la feld-mareșal, ci numai de la generalul din Timișoara.

1789,
2 Ianuar.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

Prea-înălțate Doamne al meu,

Καὶ αὐθις δουλικῶς φανερώνω τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑψι της ὅτι, κατὰ τὴν πανέκλαμπρον προσταγὴν τοῦ Ὑψους της, ἔστειλα εἰς τὸ μοναστήρι Τησιάνας νὰ ἐμπληρῇσῃ τὸν ζαχηνέν, τὰ 80 κοιλὰ κριθάρη καὶ σαράντα σιτάρι, καὶ τὰ 50 πρόβατα, καὶ δὲν εὗρεθῇ κανένας ἀνθρώπος τοῦ μοναστηρίου ἐκεί· οἱ σελέφιδές μου ὅμως, ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα, διὰ προσταγῆς εἶχαν διωρίσῃ ἀνθρώπους εἰς τὰ μούλκικα τοῦ μοναστηρίου, καὶ μόνον τὰ ἄσπρα τῆς ἡάτρας κέρτουν περίπου τῶν ἐπτακοσίων γροσίων, ἐξόχως ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τῶν ἀμπέλων καὶ ἄλλων, καὶ, ἂν εἶναι προσταγὴ τοῦ Ὑψους της, νὰ ἔχω πανέκλαμπρον γράμμα, νὰ πάρω ἀπὸ τὰ ἄσπρα τῶν εἰσοδημάτων τοῦ μοναστηρίου καὶ νὰ ἀγοράσω τὸν μνηθέντα ζαχηνέν, ἡ ὅχι. Πρὸς τοῦτοις γνωστὸν ἔστω τῷ Ὑψι της ὅτι, ὡς ἔμαθον, τὸ δώσιμον τῶν Κατζιβέλων τοῦ μοναστηρίου, ὁποῦ τῶρα εἶναι ὁ καιρὸς του, κόφτσι δύο καὶ τρία πονγκιὰ ἄσπρων, καὶ, ἂν τὸ στοχασθῇ τὸ Ὑψος της καὶ θελήσει, ἃς προστάξῃ τὸν ἄρχων Ἀρμάτην τὸν Μεγάλον νὰ στείλῃ ἀνθρώπον ἄξιον καὶ πιστὸν νὰ συνάξῃ ἀπὸ αὐτοὺς τὸ δώσιμόν τους. Προσέτι γνωστὸν ἔστω τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑψι της ὅτι οἱ δύο ἐκείνοι ἀπὸ τοὺς Νέμετζους ἀπεσταλμένοι, ἐλθοῦσης προσταγῆς ἀπὸ τὸ Οὐρδού-Χουραγιούν νὰ ἐπιστρέψουν μὲ τὸ γράμμα ὁποῦ εἶχαν φέρῃ, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἦτον ἀπὸ τὸν καθ' αὐτὸ Φέλτ-Μαρσιάλην, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν γκνερόλην ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ Τέμεσδαρ, ἐπῆγαν, ἀφίνοντες καὶ τὰ καλαμπάλικα τους ἐδῶ εἰς τὸ Σιάντζον, ὁποῦ ἦσαν κονεμένοι, νὰ φέρουν γράμμα ἀπὸ τὸν ἴδιον Φέλτ-Μαρσιάλην, καὶ δὲν ἔλπεια νὰ τὸ φανερώσω τῷ Ὑψι της. Μὲ ἤλθε καὶ τὸ πα-

Și iarăși eu supunere arăt Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că, după prea-luminata poruncă a Înălțimii Tale, am trimis la mănăstirea Tismana să împlinesc zahereaua, cele 80 de chile de orz și patruzeci de grâu și cele 50 de oi, și nu s'a găsit niciun om al mănăstirii acolo; înaintașii miei însă, prea-înălțate Doamne al meu, aveau poruncă să orânduiască oameni la moșiile mănăstirii, și numai banii vetrei fac peste șapte sute de lei, afară de veniturile viilor și altora, și, dacă e porunca Înălțimii Tale, să am prea-luminată poruncă de a lua din banii veniturilor mănăstirii și de a cumpăra zahereaua aceea, ori ba. Afară de acestea să fie știut Înălțimii Tale că, precum am aflat, dajdea Țiganilor mănăstirii, care acum e vremea ei, face două și trei pungi de bani, și, dacă gândești Înălțimea Ta și vei vrea, orânduiește dumisale Armașului celui Mare să trimeată om vrednic și credincios să adane de la dânșii dajdea lor. Încă să fie cunoscut Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu că acei doi trimeși de la Nemți, viind poruncă de la Ordia împărătească să se întoarcă înapoi cu scrisoarea ce erau s'o aducă, de oare ce nici nu era de la însuși feldmareșalul, ci de la generalul care e la Timișoara, au plecat, lăsându-și și calabalăcurile lor aici, la Șanț, unde erau așezați, ca să aducă scrisoarea de la însuși feldmareșalul, și n'am lipsit s'o arăt Înălțimii Tale. Mi-a venit și nceastă poruncă de la prea-înălțatul serascher Hasan-Pașa cu patruzeci de cară (?) de

ρὸν μπουγιουρεὶ ἀπὸ τὸν ὑψηλότατον σερα-
κὲρ Χατάν-Πασάν μὲ τρακὰ σαράντα τα-
νατιῶν, καὶ ἰδοὺ ὁποῦ τὸ περιελείω τῷ Ὑφεὶ
της· τὰ δὲ ἔτη της εἴησαν θεόθεν ἄτε
πλείστα καὶ πανσυγχῆ.

αψπθ', Ἰανουαρίου β'.

Τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος ἐλάχιστος καὶ
ὀποκλινέστατος δοῦλος

Gheorghe Serd., Ἐσσί-Σταπόλ.

tainaturi, și iată că o închid [în scrisoare]
Înălțimii Tale; iar anii Tăi fie de la
Dumnezeu cât mai mulți și pe deplin fe-
riciți.

1789, Ianuar. 2.

Al Înălțimii Voastre cel mai mic și cel
mai supus rob

Gheorghe Serdarul, Eschi-Stambul.

CCCIX.

1789,
3 Ianuar.

Gheorghe Serdarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre Turcii ce au
venit la Cernăuți și cum l-a împărțit.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

Καὶ αὐθις δουλικῶς φανερώνω τῷ θεοφρου-
ρήτῳ Ὑφεὶ της, ὅτι σήμερον ἔρχονται εἰκοσι
παργιάκια ἀσκέρι, τὰ 15 Ἀρβανίταις, τὰ δὲ
πέντε ἀπὸ τὸ Καζανλήκι· ἐξ αὐτῶν εἶναι τρια-
κόσιοι ἀτλήδες καὶ, κρηθάρι μὴν ἔχοντες, πα-
ρακαλῶ τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της νὰ οἰ-
κονομήσῃ διὰ νὰ προφθασθῇ ὅσον τάχος, ἐ-
πειδὴ καὶ εἶναι ἐδῶ νὰ συναχθῇ πολὺ ἀσ-
κέρι, ὡσάν ὁποῦ τὸ τερτῆπι ἦττον διὰ τὸ
κησλιά-ἀσκέρι νὰ εἶναι στὰ τρία μέρη, δη-
λαδὴ εἰς Μεγεδιάν, Ρωσσιάβαν καὶ Λαζαρέτο,
καί, μὲ τὸ νὰ εἶναι καμμένα αὐτὰ τὰ μέρη, ἐ-
πακομβοῦν ὅλοι ἐδῶ εἰς Τζερνέτζι, καὶ παρα-
καλῶ τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος της νὰ στο-
χασθῇ ἂν εἶναι τρόπος νὰ χωρέσουν, ὅτι
ἔπιττα τόπον δὲν ἔχω ποῦ νὰ τοὺς βάλλω,
ἐπειδὴ καὶ τὸ Σάντζο εἶναι γεμᾶτον καὶ τὰ
ἐπίλοιπα ὅλα φέρουν μεγαλοτάτην δυσκολίαν
διὰ τὸ ταῖνι τους καὶ τὰ ἄλλα ἀναγκαῖα·
μόνον ἡ θεία Δύναμις δι' εὐχῶν τοῦ Ὑψους
της νὰ συνδράμῃ ὁποῦ νὰ βοηθῇ οἰκονομι-
κῶς ἢ διόρθωσις, καί, ὡς προσέγραψον τῷ
θεοφροῦρητῷ Ὑφεὶ της, διὰ νὰ συκωθοῦν οἱ
ἄνθρωποι τοῦ Ἡμπερὶς-ἀγᾶ, καὶ αὐτὸς νὰ διο-
ρισθῇ εἰς ἄλλο μέρος, ἐπειδὴ καί, ὡς γνωστὸν
τῷ Ὑφεὶ της, αὐτοὶ, ὅντες παραδουναῖται, θέ-
λουν ὅλα νὰ τὰ ἔχουν μὲ ὑπερβολήν, καθὼς
καὶ τὰ δύο παργιάκια ὁποῦ πρὸ ἡμερῶν ἦλ-
θαν, τοὺς ἐγερλεστῆροδισα εἰς δ' ἡ χωρία, καὶ
δὲν εἶναι περισσότεροι εἰς τὸ παργιάκι ἀπὸ
ἐκατὸν εἰκοσι ἢ 130, εἰς καιρὸν ὁποῦ ἐγὼ
εἰς αὐτὰ τὰ χωρία ἤμπορῶ νὰ γερλεστίσω
καὶ 15 παργιάκια. Ὅθεν παρακαλῶ τὸ θεο-
φροῦρητον Ὑψος της νὰ τοὺς συνώσῃ ἀπὸ
ἐδῶ, ὡς τοιοῦτους ὁποῦ δὲν εὐχαριστοῦνται
καθόλου νὰ δοκιμάσουν καὶ εἰανδῆποτε στε-
νοχωρίαν· ὅτι ἐδῶ, ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

Πρεα-Înălțate Doamne al meu,

Și iarăși cu supunere arăt Înălțimii
Tale de Dumnezeu păzite că azi sosese
douăzeci de bairace (steaguri) de ascheri
(ostași), cinsprezece de Arvaniți, cinci de
la Cazanlâc: dintre ei sânt treizeci că-
lăreți, și, neavând orz, mă rog de Înăl-
țimea Ta păzită de Dumnezeu să economi-
sești ca să se aducă pe cât se poate mai
iute, căci e să se și adune aici multă oaste,
de oare ce planul era pentru soldații din
cășărmi să fie în trei părți, adică la Meha-
dia, Rușava și la Lazaret, și, pentru că acele
locuri sânt arse, merg toți acolo la Cer-
neți, și rog pe Înălțimea Ta păzită de
Dumnezeu să Te gândești să fie chip de
a încăpea, căci alt loc n'am unde să-i
pun, căci și Șanțul e plin și celelalte toate
înfățișează greutate foarte mare pentru
tainul lor și celelalte de nevoie; numai
Puterea dumnezeiască prin rugăciunile
Înălțimii Tale să ajute ca să se poată
economisi rânduiala și, cum am mai scris
Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu, să se
scoată oamenii lui Ibris-aga, și el însuși
să fie orânduit la alt loc, de oare ce, cum
e cunoscut Înălțimii Tale, ei, fiind de la
Dunăre, vreau ca toate să le aibă cu pri-
sos, precum și pe cele două bairace care
acum câteva zile au venit, le-am așezat
în două sate, și nu mai sânt la bairac
decât la o sută douăzeci sau 130, într-o
vreme când eu în acele sate pot să orân-
duiesc și cinsprezece bairace. Deci rog
pe Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită
să-i scoată de acolo, ca pe unii cari
nu se mulțămesc de loc să sufere orice
îngustare; căci aici, prea-înălțate Doamne

είναι νά ἔλθῃ πολλότατον ἀσκέρι, καί ὅς εἶναι τὸ Ὑψος τῆς ἀναπαυμένον. Ἐπειτα οἱ Ἀρβανίταις αὐτοὶ εἶναι καὶ τράπον τινὰ εὐπειθείς καὶ ὑπακούουν εἰς τὰς χρεῖας ὁποῦ προσταχθῶσι, ὁποῦ νά ἠμπορέσω νά τοὺς ὑποχωρέσω, λυπούμενοι τὸν δοῦλον τοῦ Ὑψους τῆς καὶ τοὺς πτωχοὺς λακουητόρους. Πρὸς τοῦτοις, ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα, διὰ τὸν ξεπασμὸν ὁποῦ καὶ αὐτοὶς ἐξαναφάνέρωσα δουλικῶς τῷ Ὑψει τῆς, καὶ τῶρα θερμῶς παρακαλῶ νά λυπηθῇ καὶ τὸν δοῦλόν τῆς, εὐσπλαγχνιζόμενος καὶ ἐπὶ τῇ ἀθλιότητι τῶν πτωχῶν λακουητόρων, διὰ νά λάβουν κάποιαν ἄνεσιν καὶ παρηγορίαν, μάλιστα τὰ χωρία τῶν πλασῶν τῆς ἄκρης, ὁποῦ ἀκαταπῆστως περνεῖ ἀσκέρι, καὶ τὰ πλησίον τοῦ Τζερνιτζίου, ὁποῦ εἶναι τὸ ἀσκέρι ἐπάνω τους, καὶ νά μὲ στείλῃ πῆρ ἂν ἐβῆλ πανέκλαμπρον προσταγὴν νά τοὺς ξεπέσω πρὸς παρηγορίαν τους. Καὶ ὅτι εἶναι τὸ ἔλσός τῆς.

αψπθ', Ἰανουαρίου 3.

Τῆς Ὑπετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος ὑπακλινῆς δοῦλος

Gheorghe Serd. Ἐσκι-Σταπόλ.

al mîeu, e să vie foarte multă oaste, și să fii înălțimea Ta liniștit. Pe urmă Arvaniții aceia sânt oarecum disciplinați și se supun la nevoile locului unde sânt așezați, așa că o să pot să-i așez, cruțând pe robul înălțimii Tale și pe săracii locitori. Pe lângă acestea, prea-înălțate Doamne al mîeu, pentru scăderea ce iarăși am arătat-o supus înălțimii Tale, și acuma căldaros mă rog să cruți și pe robul Tău, fiind compătimitor și la starea nenorocită a săracilor locitori, ca să capete oareșice ușurare și mângâiere, mai ales satele plășilor de sus, unde necontenit trece oaste, și cele de lângă Cerneți, unde e oastea turcească asupra lor, și să-mi trimeți îndată poruncă prealuminată să-i scad pentru mângâierea lor. Și ce va fi mila Ta.

1789, Ianuar 3.

Al înălțimii Tale păzite de Dumnezeu prea-mie supus rob

Gheorghe Serd. Eschi-Stambul.

CCCX.

Gheorghe Serdarul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre o trimetere de bani și un dragoman al lui Hasan-Pașa.

1789,
26 Ianuar.

Ὑψηλότατε καὶ εὐμενέστατέ μοι Αὐθέντα,

† Μὲ τὸ εὐτελές μοι δουλικῶς φανερῶναι τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑψει τῆς ὅτι ὡς χθὲς διὰ μενζιλίου ἐφάνέρωνα πῶς σήμερον θέλω ξεκινήσῃ χαζέν. Ἰδοὺ ὁποῦ στέλνω μὲ τὸν παρόντα Μεμεῆτ πουλούκ-πασήν, ὁποῦ ἐδρίσκει κοντά μου, γρόσια εἰκοσι χιλιάδες ἀπὸ τὰ ἄσπρα τοῦ ζαχρεῖ τῆς ὀρνδοουγιάλας τοῦ Ἰουνίου, καὶ πάλιν χωρὶς ἄργητα θέλω πασχίτῃ καὶ διὰ ἄλλα ἄσπρα νά προφθάσω τὴν ἀποστολὴν των. Προσέτι, ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα, κατὰ τὴν πανέκλαμπρον τοῦ Ὑψους τῆς προσταγὴν διὰ [νά] στείλω τὸν δραγκομάνον ὁποῦ ἦττον ἐδὼ παρὰ τὸν ὑψηλότατον Σερασκέρ Χασάν-Πασά, ἰδοὺ ὁποῦ ἐρχεται πρὸς τὸ Ὑψος τοῦ: μὲ εἶπε καὶ ὁ Σερασκέρης ὅτι εὐχαριστῆθι εἰς τὴν δούλευσίν του.

Τὰ δὲ ἔτη τῆς εἴησαν θεόθεν ἄτε πλείστα καὶ πανευτυχῆ.

αψπθ', Ἰανουαρίου κς'η.

Τῆς Ὑπετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος καὶ ὑπακλινῆς δοῦλος

*Gheorghe Serdάρης
Ἐσκι Σταπόλ.*

Prea-înălțate și prea-bunule Domn al mîeu.

† Cu [scrisoarea] mea simplă arăt supus înălțimii Tale păzite de Dumnezeu că ieri prin menzil Ți-am arătat cum că azi voi pleca hazneaua. Iată că trimet cu cel de față Mehmet buluc-bașa, care se află pe lângă mine, douăzeci de mii de lei din banii zaherelei orânduiei lui Iunie, și iarăși fără zăbavă voi căuta și pentru alți bani să îngrijesc trimeterea lor. Încă, prea-înălțate Doamne al mîeu, după prea-strălucita poruncă a înălțimii Tale de a trimete pe dragomanul ce era aici pe lângă prea-înălțatul Serascher Hasan-Pașa, iată că vine la înălțimea Ta: mi-a spus și Serascherul că a fost mulțămît de slujba lui.

Iar anii Țăi fie de la Dumnezeu cât de mulți și cu totul fericiți.

1789, Ianuar 26.

Al înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-mie și plecat rob.

*Gheorghe Serdarul,
Eschi-Stambul.*

1789,
12 Februar.

Un Grigore către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre Arnăuții ce-i trimete, mănăstirea din Moldova ce se va cuceri și o „schimbare“ de la oastea turcească.

Ἵψηλότατε, εὐσεβέστατε καὶ εὐμενέστατέ μοι
Αὐθέντα καὶ Ἡγεμὼν μεγαλοπρεπέστατε
πάσης Οὐγγροδλχίας,

† Τὴν Ὑμετέραν θεοφροῦρητον Ἵψηλότητα
δουλικῶς προσκυνῶ, ἀσπαζόμενος ταπεινῶς τὰ
ἔγνη τῶν πανεκλάμπρων αὐτῆς ποδῶν. Μετὰ
τὴν δουλικήν μου προσκύνησιν ταπεινῶς ἀνα-
φέρω τῷ θεοφροονήτῳ Ἵψει της ὅτι, κατὰ
προλαβοῦσαν πανέκλαμπρον προσταγήν της,
ἀνέφερα τῇ Μεγαλειότητί του, ζητώντας ἕως
ἐπτακοσίους, ὀκτακοσίους ἐκλεκτοὺς Ἀλδανή-
ταις, διὰ τὰ στεῖλη πρὸς τὸ Ἵφος σας. Ὅθεν
ἡ Μεγαλειότης του, ἐπειδὴ σήμερον ἐφθασαν
εἰς Ὀρδοῦι-Χουμαγιὺν ἀπὸ τὸ Δέπρρα χίλιοι
ἐκλεκτοὶ ἀσκέριδες, αὐριον σὺν Θεῷ τοὺς ἐξα-
ποστέλλει πρὸς τὸ Ἵφος σας, καὶ μὲ ἐπρόσ-
ταξε λισάνειν διὰ τὰ δώσω τὴν εἰδήσιν τόσον
εἰς τὸ Ἵφος σας, ὅσον καὶ εἰς τὰ χωρία ὅπου
θὲ νὰ κάμουν κονάκι, διὰ τὰ ἐτοιμάσουν τὰ
χρειαζόμενα, ὅπου μῆτς αὐτοὶ νὰ δοκιμάσουν
ζαρουρέτι, μῆτς οἱ πτωχοὶ λακουϊτόροι κἄμ-
μῖαν δυσκολίαν. Ὁ δοῦλός σας εὐθὺς ἀπόψε
ἐξεκίνησα τὸν παρόντα λιπκάνον, δίδωντάς τον
γράμματα εἰς τὸ Δάχριαν καὶ Κοπατζένι, ὅπου
νὰ κάμουν τὴν ἐτοιμασίαν κουσουρζούζικα οἱ
ἐκείσας καπετᾶνοι, καὶ τὸ παρὸν μου δουλικὸν
πρὸς τὸ θεοφροῦρητον Ἵφος σας. Αὐτοὶ οἱ
ἀσκέριδες εἶναι, Αὐθέντα μου, πολλὰ ἐκλεκτοὶ
καὶ πιστοὶ, καί, καθὼς μὲ εἶπεν ἡ Μεγαλει-
ότης του, καλλίτεροι καὶ ἀπὸ τοὺς δαλκιλίτζι-
δες ὅπου προλαβόντως ἐζητήθησαν παρὰ τοῦ
Γιακούβ-ἀγᾶ ὕθεν, ἐπειδὴ καὶ ὁ ὑπέρτατος
ἐξένδης μας στέλλει τοὺς παρόντας, γνωρί-
ζοντας τὴν ἀξίαν, μὲ ἐπρόσταξε νὰ γράψω εἰς
τὸ Ἵφος σας διὰ τὸ εἰς Μολδόδα μοναστήρι,
ὅτι ἐλπίζει μὲ τὸ γαῖρέτι τοῦ Ἵφους σας
ὅπου νὰ γενῇ ἄλωμα τῶν αὐθεντικῶν σας
στρατευμάτων, μαζὶ μὲ τοὺς ζαχιρέδες, τζεπ-
χανέδες καὶ τόπια ὅπου εὐρίσκονται ἐν αὐτῷ
καὶ ὅτι προσμένει ἰσαλλάχ καὶ τὴν χαρο-
ποιὰν ἀγγελίαν τοῦ παρσίματος τοῦ ῥηθέντος
μοναστηρίου μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ πραγμάτων.
Ὅθεν δὲν ἐλιψα νὰ τὸ φανερώσω, ἀποδι-
δωντα τὰς μεθ' ὑποκλίσεως δουλικὰς μου
προσκυνήσεις τῷ θεοφροονήτῳ Ἵψει της, οὗ
τὰ πανέκλαμπρα ἔτη εἴησαν παρὰ Θεοῦ
πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

αφπθ'ω, Φευρουαρίου εἴη.

Prea-înălțate, prea-evlavioase și prea-
bunule Domn al mîeu și stăpîn preamăreț a toată Ungrovlahia,

† Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
mă închin cu supunere, sărutînd umil
pașii picioarelor Tale prea-strălucite. După
închinarea mea supusă cu plecare adue
înainte Înălțimii Tale de Dumnezeu pă-
zite că, după cea de mai nainte prea-stră-
lucită poruncă a Ta, m'am îndreptat
Măriei Sale, cerînd până la șapte sute,
opt sute de Albanesi aleși, ca să-i trimeată
Înălțimii Tale. Deci Măria Sa, de oare
ce azi sosiseră la Ordia Porții de la
Debra o mie de ostași aleși, mîne cu
Dumnezeu Ți-i trimete Înălțimii Tale, și
mi-a poruncit din gură să dau știrea atît
Înălțimii Tale, cît și în satele unde vor
face conac, ca să gătească lucrurile de nevoie,
pentru ca nici ei să nu ducă lipsă, nici
săracii locuitori vre-o greutate. Robul Tău
îndată după aceea am pornit pe acest
lipcan, dîndu-i scrisori către Daia și Co-
păcenî, ca să facă gătire fără cusur căpi-
tanii de acolo, și cea de față supusă seri-
soare a mea către Înălțimea Ta păzită de
Dumnezeu. Acești ostași tureci sînt, Doamne
al mîeu, foarte aleși și credincioși, și, cum
mi-a spus Măria Sa, mai buni și decît
dalehiligii, cari mai nainte s'au cerut de
la Iacob-aga; pentru care, de oare ce și
prea-înălțatul efendiu al nostru trimete pe
cei de față, cunoscîndu-li vrednicia, mi-a
poruncit să scriu Înălțimii Tale pentru
mănăstirea din Moldova, că nădăjduiește
cu hatărul Înălțimii Tale să se cuprindă
de oștile Tale domnești, împreună cu za-
herelele, munițiile și tunurile ce se află
acolo și că așteaptă, de-ar da Dumnezeu,
și bucuioasa veste a cuceririi acelei mănă-
stiri cu lucrurile din ea. Deci n'am
lipsit s'o arăt, dînd închinăciunile mele
supuse cu plecăciune Înălțimii Tale de
Dumnezeu păzite, ai cărui prea-străluciți
ani fie de la Dumnezeu prea-mulți și cu
totul fericiți.

1789, Februar 12.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος
ταπεινός καὶ ἐλάχιστος δοῦλος

Γρηγόριος.

Ὁ παζαργιάν-πατῆς τοῦ Ἀγά-καπησιοῦ ἄλ-
λαξ, καὶ ἔγινε ὁ πρῶην, τὴν προχθές.

Al înălțimii Tale de Dumnezeu păzita
supus și prea-mie rob.

Grigore.

Bazarghian-başa al Agăi Porții s'a
schimbat, și s'a făcut cel de'nainte, alal-
tăieri.

CCCXII.

Costachi Spătarul C. către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre numirea unui
beșleagă la Buzău, ca să apere satele de Turcii în trecere.

1789.
21 Mart.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Δουλικῶς φανερώνω τῇ Θεοφρουρήτῃ Ὑ-
ψει της ὅτι εἰς τὸ καθηλικιᾷ Πουζατου εἶχα
διωρίσῃ πεπλήσχαν τὸν Γιουνούζ-ἀγά διὰ νὰ
μὴ κάμουν ζουλούμια οἱ ἀπεραστικοὶ ἀσπερί-
δες εἰς τὰ χωρία τοῦ μηθέντος καθηλικίου.
Ἦθεν εἶχα γράψῃ καὶ διὰ τὸν λουφέν του ὅπου
νὰ τὸν πέρνῃ ἀπ' ἐκεῖ ἀπὸ τοὺς ἱσπραβνίκους
τοῦ καθηλικίου, διὰ νὰ μὴ ἀκολουθῇ κονφου-
ζιόνε εἰς τοὺς λογαριασμοὺς μου. Περὶ τοῦ ὁ-
ποίου εἶχα γράψῃ καὶ τῇ Ὑψει της. Τώρα δὲ
ἔλαβον αὐθεντικὸν της, ἐν ᾧ μοὶ προστάξῃ τὸ
Ἦφος της ὅπου νὰ πληρώνηται ὁ λουφές του
ἀπ' ἐδῶ, κατὰ τὸ ὅποιον θέλω ἐξακολουθήσῃ
ὁ δοῦλος της εἰς τὸ ἐξῆς. Ὅμως παρακαλῶ νὰ
προστάξῃ τοὺς ἱσπραβνίκους τοῦ μηθέντος κα-
θηλικίου ὅπου νὰ εἰδουν τὸν λουφέν του
ἀπ' ἐκεῖ, καὶ τὸν δοῦλον της νὰ ἐπέσῃ με. . .
τὸν ἄγαν, ἐπειδὴ καὶ εἶναι πολλὰ ἀναγκαῖος
ἐκεῖ εἰς διαφέντευσιν τῶν χωρίων, καθὼς καὶ
οἱ ἴδιοι ἱσπραβνικοὶ παρακαλοῦν διὰ νὰ τὸν
ἔχουν, καθὼς θέλει πληροφορηθῇ τὸ Ἦφος της
καὶ ἀπὸ τὸ ἴδιόν τους γράμματα. Δι' ὃ δὲν ἔλειψα
νὰ εἰδοποιήσω τῇ Ὑψει της. Ταῦτα δουλικῶς.

[17]89, Μαρτίου 21.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος
ἐλάχιστος δοῦλος

Κωστᾶκης Σπαθάρης Κ.

(Decete de ceară roșie pe dos.)

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Cu supunere arăt Înălțimii Tale
păzite de Dumnezeu că în județul Bu-
zăului orânduiseam beșleagă pe Iunuz-aga,
ca să nu facă tulburări ostașii turci în
trecere prin satele aceluἰ județ. Deci
seriseseam și pentru leafa lui, ca s'o iea
de acolo de la ispravnicii județului, ca
să nu urmeze *confusie* în socotelile ei.
Pentru care seriseseam și Înălțimii Tale.
Îar acum am primit serisoarea-Ți dom-
neasă, în care-mi pomenesci Înălțimea
Ta să se plătească leafa lui de aici,
după care va urma robul lui la cele
de pe urmă. Cî mă rog să poruncești
ispravnicilor aceluἰ județ să-i dea leafa
de acolo, și robul Țău să fie scos de
la... Aga, căci și e foarte de nevoie acolo
spre apărarea satelor, precum și isprav-
nicii chiar roagă să-l aibă, cum vei afla
Înălțimea Ta și de la chiar serisoarea
lor. Pentru care n'am lipsit s'o aduc la
cunoștința Înălțimii Tale. Acestea cu su-
punere.

[17]89, Mart 21.

Al înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mie rob.

Costachi Spătarul C.

CCCXIII.

Mărioara Suflu către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cu felicitări de Paști.

1789,
25 Mart.

† Ὑψηλότατε, εὐσεβέστατε καὶ εὐμνέστατέ μοι Αὐθέντα,

† Τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα δουλικῶς προσκυνῶ καὶ τὰ ἔχνη τῶν ἐκλάμπρων αὐτῆς
ποδῶν κατασπάζομαι, θεομένη τοῦ παναγίου Θεοῦ ὅπως διαφυλάττοι αὐτὴν ἄνοσον, εὐθυμον,
ὀρίαν καὶ ἀνωτέραν παντὸς ἐναντίου συναντήματος. Μετὰ τὸ νὰ πλησιάσῃ ὅσον οὕτω ἡ ἐτήσιος ἀνάμνη-
σις τῶν πανσεβάστων, φρικτῶν καὶ ζωοποιῶν παθῶν καὶ ἡ μεθεξῆς κοσμοσωτήριος ἔγερσις τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δὲν ἔλειψα κἀγὼ ἡ ταπεινὴ δοῦλη της νὰ ἀποδώσω τῇ Θεοφρου-
ρήτῃ Ὑψει αὐτῆς τὰς περὶ τούτου ὀφειλομένας μοὶ δουλικὰς προσκυνήσεις, ἐπικαλουμένη θερ-
μῶς τὸν τὰ φρικτὰ πάθη ἐκουσίως δι' ἡμᾶς σαρκὶ ὑπομῖναι καταδεξάμενον Κύριον καὶ θεῖον αὐτοῦ

δυνάμει τριήμερον ἐξαναστάντα τοῦ μνήματος καταξιώση καὶ τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα ἐορτάσαι καὶ πανηγυρίσαι αὐτὰς ταύτας τὰς σεβασμίους τε καὶ χαρμοσύνους ἐορτάς ἐφέτος καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς κυκλικὰς περιόδους, φαιδρῶς καὶ γηθοσύνως, μετ' ἀκλονήτου στερεώσεως, εἰρηνικίας τε καὶ γαληνικῆς καταστάσεως καὶ ἡσυχίας πνευμάτων, ἐν πολυχρονίῳ στερεώσει ἐπὶ τοῦ αὐθεντικοῦ ἡγεμονικοῦ αὐτῆς Θρόνου, μὲ τὴν μακρόδιον ζωὴν τῆς ἐκλαμπροτάτης κυρίας Δόμνης καὶ τῶν ἐκλάμπρων κλόνων ὑμῶν, σὺν πᾶσι τοῖς εὐκταίοις ὑμῖν ἐφετοῖς καὶ καταθυμίαις. Παρακαλῶ δέ, εὐσπλαγχνικώτατέ μοι Αὐθέντα, νὰ εὐρίσκωμαι ὑπὸ τὸ σκέπος καὶ αὐθεντικὸν τῆς ναζάρι ὡσάν ὁποῦ μετὰ Θεὸν εἰς αὐτὴν ἐλπίζω. Ἦς τὰ πανέκλαμπρα ἔτη εἴησαν θεόθεν πάμπολλα καὶ πανευτυχῆ.

αψπθΨ, Μαρτίου κς'η.

Τῆς Ὑμετέρας θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος

δούλη ταπεινὴ
Μαριώρα Σούτζη¹.

CCCXIV.

1789,
25 Mart.

Ruxandra Suțu către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cu felicitări de Paști și din partea copiilor (textul ca în n-1 precedent).

† Ὑψηλότατε, εὐσεβέστατε καὶ εὐμενέστατέ μοι Αὐθέντα,

† Τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα δουλικῶς προσκυνῶ καὶ τὰ ἔχνη τῶν ἐκλάμπρων αὐτῆς ποδῶν κατασπάζομαι, δεομένη τοῦ ἁγίου Θεοῦ ὅπως διαφυλάττει αὐτὴν ἄνωση, εὐθυμον, ὑγιὰ καὶ ἀνωτέραν παντός ἐναντίου συναντήματος. Μὲ τὸ νὰ πλησιάζῃ ὅσον οὐπω ἢ ἀνάμνησις τῶν πανσεβάστων, φρικτῶν καὶ ζωοποιῶν παθῶν καὶ ἡ μεθεξῆς κοσμοσωτήριος ἔγερσις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δὲν ἔλειψα καὶ γὰρ ἡ ταπεινὴ δούλη τῆς νὰ ἀποδώσω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι αὐτῆς τὰς περὶ τούτου ὀφειλομένας μοι δουλικάς προσκυνήσεις, ἐπιταλουμένη θερμῶς τὸν τὰ φρικτὰ πάθη ἐκουσίως δι' ἡμᾶς σαρκὶ ὑπομείνας καταδεξάμενον Κύριον καὶ οὐκ αὐτοῦ δυνάμει τριήμερον ἐξαναστάντα τοῦ μνήματος καταξιώση καὶ τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα ἐορτάσαι καὶ πανηγυρίσαι αὐτὰς ταύτας τὰς σεβασμίας τε καὶ χαρμοσύνους ἐορτάς, ἐφέτος καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς κυκλικὰς περιόδους, φαιδρῶς καὶ γηθοσύνως, μετ' ἀκλονήτου στερεώσεως, εἰρηνικίας τε καὶ γαληνικῆς καταστάσεως καὶ ἡσυχίας πνευμάτων ἐν πολυχρονίῳ στερεώσει ἐπὶ τοῦ αὐθεντικοῦ ἡγεμονικοῦ αὐτῆς Θρόνου, μὲ τὴν μακρόδιον ζωὴν τῆς ἐκλαμπροτάτης κυρίας Δόμνης καὶ τῶν ἐκλάμπρων κλόνων ὑμῶν, σὺν πᾶσι τοῖς εὐκταίοις ὑμῶν ἐφετοῖς καὶ καταθυμίαις. Παρακαλῶ δέ, εὐσπλαγχνικώτατέ μοι Αὐθέντα, νὰ εὐρισκώμεθα ἐγὼ τε καὶ τὰ ταπεινά μου τέκνα ὑπὸ τὸ σκέπος καὶ αὐθεντικὸν τῆς ναζάρι καὶ νὰ γινώμεθα μέτοχοι τοῦ αὐθεντικοῦ αὐτῆς θαυματοῦ ἐλέους, ὡσάν ὁποῦ μετὰ Θεὸν εἰς αὐτὴν ἐλπίζομεν. Ἦς τὰ πανέκλαμπρα ἔτη εἴησαν θεόθεν πλείστα, εὐτυχῆ καὶ πανευδαίμονέστατα.

αψπθΨ, Μαρτίου κς'η.

Τῆς Ὑμετέρας θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος

δούλη ταπεινὴ
Ῥωξάνδρα Σούτζη.

CCCXV.

1789,
31 Mart.

Alexandru, caimacamul Moldovei², către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cererea lui Ibrahim-Paşa de Silistra de a i se da și paza Galașilor, rugând a se găsi un loc celui vechiu.

Ὑψηλότατε καὶ εὐμενέστατέ μοι Αὐθέντα,

† Σήμερον πρὸ ὀλίγου διὰ τῶν νεφερίων ὁποῦ ἔφεραν τὰ ἄσπρα ἐφάνέρωσα δουλικῶς τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι σας τὸ νάσπι τοῦ Σηλίστραλ'η Ἰπραχ'ήμ-πασᾶ καὶ διορισμὸν εἰς τὸ

Prea-înălțate și prea-bunule Domn al meu.

† Azi de curând prin neferii ce au adus banii am arătat cu supunere Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite serisoarea (?) lui Ibrahim-Paşa de Silistra și hotă-

¹ Frumoasă caligrafie.

² Manoli-Vodă Glani trecuse la Ruși; v. memoriul nostru citat mai sus, p. 217. Cf. și mai jos, no. CCCXXXIX.

νά εἶναι ἐνταῦθα εἰς Γαλάτζι μουχαρίτζης ἡ Ἐκλαμπρότης του. Ἦδη δὲ πάλιν, ἐπειδὴ ὁ πρῶην μουχαρίτζης πέμπει μαχσοῦς Τάταρῇ του πρὸς τὸ Ὑψος του, μὲ παρακλητικὸν καίμει του εἰς τὸ νὰ ἔχῃ τὸ ἐφενδιλίκην καὶ αὐθεντικὴν σας προστασίαν καὶ μὲ τὸ χιμμέτι σας νὰ διορισθῇ εἰς κἀνένα μέρος πάς-πογούς, καὶ νὰ μὴν τὸν ἀφίσσεται καὶ τζουρουδέσει εἰς κἀνένα μέρος καθήμενος πηχουδέ, ἐπειδὴ ἐξήτης νὰ ἐφοδιάσω καὶ ὁ δουλός σας τὸν ἀνθρωπὸν του μὲ δουλικὸν μου, δὲν ἔλειψα νὰ ὑποδώσω καὶ αὐτὸς τὰς δουλικὰς μου προσκυνήσεις τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑψει σας, δηλοποιῶν ὅτι ὁ βήθεις εἶναι εἰς τοιοῦτον καιρὸν χρήσιμος, καὶ διὰ πόλεμον καλός· ἀπὸ δελιπασης ἔγινε μῆρι-μυράνης, καὶ ἄντζακ τοιοῦτοι χρησιμεύουν τώρα. Εἶναι καὶ ἄκρος ἐπαινέτης σας, καὶ ἀναμριδόλως ἐλπίζει ὅτι σὺργεῖται καὶ αὐτός, καὶ ὡς δέσχιος γράψει καὶ παρακαλεῖ, ἐκζητῶντας τὴν δοξθεῖαν καὶ προστασίαν τοῦ Θεοφρουρήτου Ὑψους σας. Ὅς τὰ πανέκλαμπρα ἔτη εἴησαν θεόθεν ὅτι πλῆστα καὶ πανευδαίμονα.

αψπῶψ, Μαρτίου λαΐη.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος πιστότατος δουλός

Ἀλέξανδρος. Καϊμακάκης Πογδανίας.

(Pecete cu ceară roșie, pe dos.)

rirea să fie aici la Galați muhafız Strălucirea Sa. Acum din nou, de oare ce muhafızul de mai nainte trimete azi pe Tatarul său către Înălțimea Ta, cu scrisoare de rugămintă ca să ai domnia și îngrijirea Ta domnească și cu bunătatea Ta să se orânduiască la vre-un loc baș-bog, și să nu-l lași a putrezi stând undeva degeaba, de oare ce a cerut să inzețrez și eu, robul Tău, pe omul lui cu [scrisoarea] mea supusă, n'am lipsit să dau și din nou supusele mele închinări Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, arătând că el e la o astfel de vreme de folos, și bun la războiu; din delibașă a ajuns mirimiran, și numai de aceștia trebuie acum. E și foarte lăudător al Tău, și neapărat trage nădejde că va fi îndatorit și el, și serie ca sigur și se roagă, cerșind ajutorul și ocrotirea Înălțimii Tale. Ai cârii ani prea-străluciți fie de la Dumnezeu cât mai mulți și cu totul fericiți.

1789, Mart 31.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-credincios rob.

Alexandru. Caimacamul Moldovei.

CCCXVI.

„Ioan Grămaticul a toată Moldova“ către Iordachi Romanò Postelnicul, despre o afacere cu Turcii, adăogând o scrisoare intimă.

1789,
5 April.

Τὴν Εὐγενεῖαν της ταπεινῶς προσκυνῶ, ἀσπαζόμενος τὴν δεξιάν της.

† Ὁ ἄρχων Κλουτζιάρης, ἐφοδιάσας τὸν πρῶντα μὲ τὸ εἰς χεῖρας γράμμα πρὸς τὸ Θεοφρούρητον Ὑψος του, ὥρισεν τοῦτο μὲν διότι εἶχε δουλειά ἡ Εὐγενεία του, καὶ τὸ περισσότερον ὡσὰν ὁποῦ ἔτιζεν πρέπει κεχαγιάς μὲ κεχαγιά νὰ χορισπογδέρει, νὰ γράψω ἐγὼ ἐκ μέρους του τῇ Εὐγενεῖᾳ της ὅτι τὴν προσκυνεῖ, ἐρωτᾷ τὸ σερίρι χατήρι της καὶ τὴν παρακαλεῖ διὰ χατήρι του νὰ κάμῃ χιμμέτι καὶ νὰ λάβῃ τέλος ἡ ὑπόθεσις περὶ ἧς ἐρχεται ὁ Πεκτάς-ἁγάς, μὲ τὴν παράστασίν της, ἐπειδὴ ἔχει ὁ Σαρί-Ὀμέρ-ἁγάς τὰ νεφέρια ἐδώ, καὶ φέρεται καὶ πολλὰ καλὰ, μὲ ἄκραν ὑποταγὴν εἰς τὸ ῥεῖ τεκίρι του καὶ ἐπάμυλλον γαγίρετι εἰς τὴν τῶν ἐχθρῶν καταπολέμησιν. Λοιπὸν, ἄς μὴν νομίσῃ ἡ Εὐγενεία της ὅτι ἐξέχασα τὴν ἐπισφράγησιν τῶν ἀπειρῶν σὺργε-

La dumneata cu supunere smerit mă închin, sărutându-Ți dreapta.

† Dumnealui Clucerul, întovărășind aceasta cu cea de aici scrisoare către Înălțimea Sa de Dumnezeu păzită, a hotărât aceasta pe de o parte, pentru că avea slujba dumnealui, și mai ales că încă trebuie un chehaie cu altă chehaie să *corespundă*, să scriu eu din parte-i dumitale că ți se închină, întrebând de sănătatea dumitale și te roagă ca de hatârul lui să aibi bunătate și să ieie capăt afacerea pentru care vine Bețaș-Aga. cu înfățișarea ei, căci Sarı-Omer-Aga își are neferii aici, și se poartă și foarte bine, cu înaltă supunere către porunca lui și dorință din amândouă părțile pentru combaterea dușmanilor. De altfel, să nu crezi dumneata că am istovit pecetluirea nesfârșitelor Tale binefaceri;

αιών της, ἐκείνο μόνον ἐπιτόμιος πέτρα τὸ
ἐξαλείψει ἀπὸ τῆς μνήμης μου. Πάλι βαλλὰχι.
Ὡς τόσον εἶμαι.

αψθ'ω, Ἀπριλλίου ε'η.

Κοσάβλετος δοῦλος της

Ἰωάννης, γραμματικὸς πάσης Μολδοδολαχίας.

Ὁ χρυσοῦς ἄρχων Μέγας Γραμματικὸς μὲ
ἐγραψε, ἀμεί τον ἀπεκρίθην: „ἐρωτᾷς τον τζά-
νουμ“, καὶ ἔπειτα εἰπέτε τον τῇ Εὐγενείᾳ του
ὅτι τον προσκυνῶ, καὶ ἔως τότε καὶ γράμμα
τοῦ ἀδελφοῦ μου νὰ μὴν λάβω, ἀπὸ τὸ διάβολο
νὰ τὸ εὐρεῖτε. Ὁ Σαρή-Ὀμέρ-ἀγάς ἐρωτᾷ ἀμ-
φοτέρων τὸ χατῆρι σερίφι, καὶ εἶναι δοατζής
σας, ἀμνησίκακος φίλος.

(V^o.) Τῷ πανευγενεστάτῳ ἄρχοντι Μεγάλῳ
Ποστελνίκῳ, κυρίῳ Γεωργιάκῃ Ῥωμανῷ, προσ-
κυνητικῶς.

(Pecete cu ceară roșie.)

aceia numai piatra de mormânt o va
șterge din amintirea mea. Iarăși cu Dum-
nezeu. Până atunci sânt.

1789, April 5.

... robul tău.

Ioan grămăticul a toată Moldovlahia.

Anritul boier Marele Grămatic mi-a
seris, dar i-am răspuns: „Întrebați su-
fletul meu, și apoi spuneați-i dumisale că
mă închin lui și până acum să nu fi primit
nicio scrisoare a fratelui meu, dracul s'o
știe“. Sarî-Omer-aga întreabă de sănătatea
amândurora, și se roagă pentru tine, ca
un prieten care nu-și aduce aminte de rău.

(V^o.) Prea-nobilului boier Marele Postel-
nic, dumisale lordachi Romanò, cu în-
chinăciune.

CCCXVII.

1789,
12 April.

Doamna Mărioara Mavrogheni către soțul ei, despre trimeterea unor cor-
turi și a trei butoaie de vin din via pusă de mâna lui.

Υψηλότης, εὐσεβέστατε καὶ εὐμενέστατέ μοι
Αὐθέντα,

† Τῇν Ὑμετέραν θεοφροῦρητον Ὑψηλό-
τητα ταπεινῶς προσκυνῶ σὺν τῷ ἁσπασμῷ
τῆς πανεκλάμπρου αὐθεντικῆς σας δεξιᾶς,
δεομένη τοῦ ἁγίου Θεοῦ ὅπως περιέπη καὶ
περιφρουρῇ αὐτήν ἄνυσον, εὐθυμον, ὕγια, μα-
κρόδιον καὶ ὑπερκειμένην παντὸς ἐναντίου σὺν
τῇ ἐπιτυχίᾳ παντὸς λαμπροτάτου ἐφεστού καὶ
καταθυμίου. Μετὰ τὰς ταπεινάς μου προσκυ-
νήσεις δηλοποιῶ τῷ θεοφροῦρήτῳ Ὑψι σας
ὅτι τώρα ἐξεκίνησα τὰ τζάδρια μὲ πέσ-τζιφτέν,
μαχρόσικον, διὰ τοῦ Χ. Παναγιώτι καπανλή
διὰ τὴν Βάρναν, ὅστις γράφει τῷ ἐκείῳ ὄντι
ἀνθρώπῳ του ὅτι, εὐθὺς ὅπου φθάσουν, ἀμέσως
νὰ τὰ ἐκκινήσῃ πρὸς τὸν εἰς Σουλίστραν αὐ-
θεντικὸν σας καπουκαίχαγιά, πρὸς τὸν ὁποῖον
γράφω ὅτι, εὐθὺς ὅπου τὰ περιλάβῃ, ἄνεν ἁρ-
γοπορίας νὰ τὰ ἐξαποστείλῃ πρὸς τὸ θεοφροῦ-
ρητον Ὑψος σας, ὡς πολλὰ ἀναγκαῖα: πενήντα
τέφγαις εἶναι καὶ εἴκοσι κουπελίδεια τζάδρια
καὶ ἑκατὸν εἴκοσι δερφια. Τὰ τζάδια καὶ
τέφγαις εἶναι εἰς δεκαεπτὰ τζουβάλια. Στέλλω
καὶ ἥδη μὲ τὰ τζάδρια μαζὶ πρὸς τὸ θεοφροῦ-
ρητον Ὑψος σας καὶ τρία βαρέλια κρασί ἀπὸ
τὸ μαξούλι τοῦ ἀμπελιοῦ τοῦ νησιοῦ, τὸ ὁ-
ποῖον ἔδωλε καὶ τὸ ἐπαρυστάθηκεν, καὶ ἔγινε
πολλὰ καλόν, καὶ νὰ τὰ μεταχειρισθῇτε ἐν

Πρεα-ἱnal̃tate, πρεα-εὐlavioase și πρεα-βlân-
dule Doimn al meu,

† Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
cu supunere mă închin, cu sărutarea prea-
strălucitei Tale drepte domnești, rugându-mă
de Sfântul Dumnezeu ca să Te îngrijească
și să Te păzească fără boli, bueros, să-
nătos, întru mulți ani și mai presus de
orice împotrivire, cu dobândirea a tot ce
cu cea mai mare strălucire dorești și po-
tești. După supusele mele închinăciuni
arăt Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că
acum am pornit corturile cu cele cinci
părechi, anume (sic) prin Hagi-Panaioți
capanlăul, spre Varna; care scrie omulii
Tău ce se află acolo ca, îndată ce vor
sosi, nemijlocit să le pornească spre cel
de la Silistra capuchehaie domnese al
Tău, către care seriu ca, îndată ce le va
primi, fără zăbavă să le trimeată Înăl-
țimii Tale de Dumnezeu păzite, ca fiind
foarte de nevoie: sânt cinzeci de *cefghii*
și douăzeci de *corturi cupelidice* și o
sută douăzeci de *derfii*. *Ceadurile* și *cef-
ghele* sânt în șaptesprezece țuhali. Trimit și
acum cu *ceadurile* către Înălțimea Ta de
Dumnezeu păzită și trei buți de vin din
rodul viei din ostrov, care l-ai pus și l-ai

πάση καὶ παντοίᾳ ὑγιαίᾳ· θέλει σὰς ἀρέσει
αὐτὸ τὸ κρασί διότι εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν τοῦ Ὑφους σας, οὐ τὰ πανέκλαμπρα
ἔτη εἶησαν παρὰ Θεοῦ ὡς πλεῖστα, ὑγιαίνει
καὶ πανευδαιμονέστατα.

αφπθ'φ, Ἀπριλλίου τθ'η.
Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος
ταπεινῇ, ἀγαπητῇ
Μαριώρα Δόμνα Μαυρογένη.

Ἔρχεται καὶ ἕνας διζιταῖος ἦδη, τὸν ὁποῖον
μὰς τὴν ἐστειλεν ὁ Σουλτατάρ-ἄγας, λέγοντας
ὅτι εἶναι ἐκείνος ὁποῦ τὸν ἐδώσατε ἡ Ὑψη-
λότης σας.

(V°:) Τῷ ὑψηλοτάτῳ, εὐσεβεστάτῳ καὶ εὐ-
μενεστάτῳ μοι Αὐθέντι καὶ Πριμόνι, μεγαλο-
πρεπεστάτῳ πάσης Οὐγγροβλαχίας, κυρίῳ μοι
κυρίῳ Ἰωάννῃ Νικολάῳ Πέτρου Μαυρομένῃ
Βασβόδα, προσκυνητῶς.
(Pecete de ceară roșie, cu coroana vultu-
rului între steaguri și inițialele M. P. Δ. Ου.¹)

înfățișat, și a ieșit foarte bun, și să-l
gusti în toată sănătatea de tot felul: îți
va plăcea acel vin pentru că e din fap-
tele mâinilor Înălțimii Tale, ai cării ani
fie de la Dumnezeu cât mai mulți, sănă-
toși și foarte fericiți.
1789, April 12.
A Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
supusă, iubită
Mărioara Doamna Mavrogheni.

Vine și un vizitiu acum, pe care ni l-a
trimes Silihdar-aga, spunind că e acela pe
care i l-ai dat Înălțimea Ta.
(V°:) Prea-înăfatului, prea-nobilului și
prea-blândului meu Domn și Stăpân,
prea-mărețului a toată Ungrovlahia, dom-
nul meu domn Io Nicolae Petru Mavro-
gheni Voevod, cu plăcăciune.

CCCXVIII.

Socoteala banilor luați de Portarul Sterie de la Clucerul Colescu.

Ὁ λογαριασμός τῶν τετρακοσίων δέκα γρο-
σίων ὁποῦ ἐπῆρσεν ὁ ἄρχων Πορτάρης Στέ-
ριος ἀπὸ τὸν σύντροφόν του, ἄρχοντα Κλου-
τζιάρη Κολέσκουλον.

Γρόσια
180 ἔδωσεν διὰ τὸ πρὶ τῶν καϊκιῶν ἀπὸ
Ῥουτζούκι, ὁποῦ ἦτον νὰ φορτώσουν
ἀπὸ τὴν Ὀλταίνητζα κρηθάρι διὰ τὴν
Ἰσάκεια, καὶ ὕστερον ἐστάλησαν εἰς
τὴν Σουλίστρα διὰ νὰ φορτώσουν.
80 εἰς ἐξοδά των ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθουν εἰς
τὴν Ὀλταίνητζαν.
200 εἰς 50 κυλὰ κρηθάρι ὁποῦ ἐφωνίσθη
ἀπὸ τὸ καδελήκι τοῦ Ἰλφόδου καὶ ἐ-
στάλη εἰς Βουκουρέστι.

Socoteala celor patru sute zece lei ce a
luat dumnealui Portarul Sterie de la to-
varășul tău, dumnealui Clucerul Colescu.

Lei
180 a dat pentru chiria caicelor de la
Rusciuc, care erau să încarce de la
Oltenița grân pentru Isaccea, și apoi
s'au trimes la Silistra ca să încarce.
30 la cheltuielile lor ca să vie la Ol-
tenița.
200 la 50 de chile orz, care s'a compă-
rat din județul Ilfovului și s'a trimes
la București.

1789.
April.

¹ Μαριώρα Δόμνα Οὐγγροβλαχίας.

CCCXIX.

1789,
April.

Socoteala banilor luați de la Ploesti, etc.

Ὁ λογαριασμός ὅπου εἶχα μὲ τὸν ἄρχοντα Ἀρμάσην Ἀλέξην διὰ τὰ ἄσπρα ὅπου ἐπῆρσεν ἀπὸ Πλοέστι καὶ διὰ τὰ ἄσπρα ὅπου ἐδώθησαν ἀλέλ-χεςάπ, καὶ ἐφορτώθη ἡ Εὐγενεία του, ὁμοίως καὶ μὲ τὰ ἄσπρα ὅπου ἐπῆρσαν ἀπὸ τοὺς ζαπτιζήδες ταῖς πλάσαις, ὡς κάτωθεν φαίνονται, [αψ]πθ', Ἀπριλλίου.

Τὰ ἄσπρα ὅπου ἐπάρθησαν ἀπὸ Πλοέστι.

Γρόσια

450 μὲ ἐν ράβάσι.
2.000 ἔτι μὲ ἄλλα, ἔξω ἀπὸ ἄλλαις 2.000 ὅπου ἦσαν σταλμένα ὕστερον καὶ ἐκοίταξεν τὸν λογαριασμόν του.
400 ἔτι μὲ ἄλλο.
2.850

Ἀλέλ-χεςάπια ὅπου ἐδώθησαν εἰς τοὺς ἀγάδες καὶ ἐφορτώθη καὶ μὲ αὐτά.

2.250 ὁ Χαλῆλ-ἀγὰς πας-πογοῦ, ἦτοι:
1.550 μὲ ἐν ταχβίλι
600 ἔτι μὲ ἄλλο
100 ἔτι
2.250
250 ὁ Γεώργιος καπετὰν δαραπάνος.
2.500

Τὰ ἄσπρα ὅπου ἐπῆρσεν ἀπὸ τὴν πλάσα Φιλιππέσκουλου.

375 διὰ χειρὸς τοῦ Ἀναστάσι καπετάνου, ἄσπρα τοῦ ζαχέρῃ μὲ ράβάσι, Δεκεμ. ε'.
460 ἔτι ἀπὸ τὸν Ἀναστάσι καπετάνον ἐκ τῶν ἄσπρων τοῦ ζαχέρῃ καὶ δοσίματος, Δεκεμβρίου κς'.
80 ἐκ τοῦ ἰδίου ἀπὸ σοκοτέλνικον τοῦ δρόσλα, διὰ χειρὸς τοῦ Γεώργι καπετάν δαραπάνου.
200 ἔτι ἀπὸ τὸν ἴδιον καπετάν Ἀναστάσι ἐκ τῆς ραμμάσιτζας διὰ χειρὸς τοῦ Βιστιάρη Λιποδιάνου.
100 ἔτι ἀπὸ τὸν ἄρχοντα γ' Βιστιάρη Λιποδιάνον, Δεκεμβρίου ιδ'.
150 ἀπὸ τὸν Κωστάκη Λιποδιάνον ἐκ τῶν ἄσπρων τοῦ ζαχέρῃ, Δεκεμβρίου ιδ'.
525 ἀπὸ τὸν ἄρχοντα γ' Βιστιάρη Μηχάλην Λιποδιάνον ἀπὸ σάμπαν τοῦ χαρατζίου, Ἰαννουαρίου κα'.

Socoteala ce am avut cu dumnealui Armașul Alexe pentru banii ce a luat de la Ploesti și pentru banii ce s'au dat deo-camdată, și s'a încărcat dumnealui, ase-menea și cu banii ce au luat de la zapcii plășii, cum se arată mai jos; [1789], April.

Banii ce s'au luat de la Ploesti.

Banii

450 cu un răvaș.
2.000 cu altul încă, afară de alți 2.000 cari se trimiseseră pe urmă; și pri-viau socoteala lui.
400 cu altul încă.
2850

Banii provisorii ce s'au dat agalelor și s'a încărcat și cu aceia.

2.250 Halil-aga, baș-bogù, adică:
1.550 cu un răvaș
600 cu altul încă
100 încă
2.250
250 Gheorghe căpitanul de dărăbani.
2.500

Banii ce i-a luat din plasa Fili-pescului.

375 prin mâna lui Anastase căpitanul, bani de zahereà cu răvaș, Decem. 5.
460 încă de la Anastase căpitanul din bani, zaherelei și dajdiei, Decem-bre 25.
80 din al lui de la scutelnicii breslei, prin mâna lui Gheorghe căpitanul de dărăbani.
200 încă de la același căpitan Anastase din rămășiță prin mâna Vistierului Lipoianu.
100 încă de la dumnealui treti Vistier Lipoianu, Decembre 12.
150 de la Costachi Lipoianu din banii zaherelei, Decembre 12.
525 de la dumnealui treti Vistier Mihai Lipoianu din sama haraciului, Ian-nuar 21.

- 274 ἐδώθησαν τοῦ Πέτρου καπετάνου δα-
ραπάνου μὲ ἐν ῥαβάσι, Ἰαννουαρ. λα΄.
540 ἐδώθησαν τοῦ Ἰεώργη καπετάνου δα-
ραπάνου ἐκ τῶν ἄσπρων τῆς σάμμας
τοῦ χαρατζίου, Ἰαννουαρίου λ΄.
470 ἐδώθησαν ἀπὸ τὴν σάμμαν τοῦ χαρα-
τζίου εἰς τὸν προκείμενον, Φεβρ. ς΄.

3.174,00

Τὰ ἄσπρα ὁποῦ ἐπερίλαβε ἀπὸ τὴν
πλάσαν Τελέγας.

- 270 ἀπὸ τὸν Λογοθέτην Δημάκην, ἄσπρα
τῆς β΄ας σάμμας, Δεκεμβρίου ι΄.
120 ἔτι ἀπὸ αὐτόν, ὁμοίως τῆς β΄ας σάμ-
μας, Δεκεμβρίου κ΄.
300 ἀπὸ τὸν Ποστέλνικον Γιαννάκην ὁ-
μοίως, Δεκεμβρίου κδ΄.
20 ἀπὸ τὸν Δημάκην Λογοθέτην, ὁμοίως
τῆς β΄ας σάμμας, Δεκεμβρίου κς΄.
79,72 ἔτι ἀπὸ τὸν Δημάκην ὁμοίως, Δε-
κεμβρίου κη΄.
500 ἔτι ἀπὸ τὸν ἴδιον, ἐκ τῆς σάμμας
τοῦ χαρατζίου, λα΄.
300 ἔτι ἀπὸ τὸν ἴδιον ὁμοίως, Ἰανν. ια΄.
200 ἔτι ἀπὸ τὸν ἴδιον, Ἰανν. κς΄.
194 ἔτι ἀπὸ τὸν ἴδιον ἀπὸ τὰ ἄσπρα
τοῦ χορταρίου καὶ ξύλων, Ἰανν. κθ΄.
206 ἔτι ἀπὸ τὸν ἴδιον ὁμοίως, Φεβρ. ε΄.
100 ἔτι ἀπὸ τὸν ἴδιον ὁμοίως, Φεβρ. ι΄.
1.250 ἔτι ἀπὸ τὸν ἴδιον, ἐκ τὰ ἄσπρα τῆς
σάμμας τοῦ χαρατζίου καὶ ἀπὸ τὰ
ἄσπρα τῶν σοκοτσλνίκων, διὰ χειρὸς
τοῦ Ἰεώργη καπετάνου δαραπάνου,
Ἰανν. ιη΄.

3.539,72

- 1.483 ἐπάρθησαν προσήτερα, εἰς τὴν ἱσπραδ-
νιτζίαν τοῦ ἄρχοντος Σερδάρη Καπ-
λέσκουλου.

Τὰ ἄσπρα τοῦ πλαγίου.

Γρόσ. ἄσπ.

1.787,60 λοφ. 250 εἰς τὴν σάμμαν τοῦ χαρα-
τζίου, πρὸς γρόσια 6 καὶ 60
ἄσπρα παλαιά.

620, — 125 ἀμάξια χορτάρι πρὸς γρόσ. 5.

166,30 125 ἀμάξια ξύλα.

2.578,90

- 274 s'au dat lui Petru căpitanul de dă-
răbani cu un răvaș, Ianuar 31.

- 540 s'au dat lui Gheorghe căpitanul de
dărăbani din banii sămii haraciului,
Ianuar 30.

- 470 s'au dat din sama haraciului la
aceasta, Februar 6.

3.174,00

Banii ce a luat din plasa
Telega.

- 270 de la Logofătul Dimachi, bani
ai sămii a doua, Decembre 10.
125 încă de la el, tot din sama a
doua, Decembre 20.
300 de la Postelnicul Ianachi ase-
menea, Decembre 22.
20 de la Dimachi Logofătul, ase-
menea din sama a doua, De-
cembre 25.
79,72 încă de la Dimachi asemenea,
Decembre 28.
500 încă de la dânsul, din sama ha-
raciului, 31.
300 încă de la el asemenea, Ia-
nuar 11.
200 încă de la el, Ianuar 26.
194 încă de la el din banii de fân și
lemne, Ianuar 29.
206 încă de la dânsul asemenea, Fe-
bruar 5.
100 încă de la același asemenea, Fe-
bruar 10.
1.250 încă de la el, din banii sămii
haraciului și din banii scutel-
nicilor, prin mâna lui Gheorghe
căpitanul de dărăbani, Ianuar
18.

3.539,72

- 1.483 s'au luat mai nainte la isprăvnicia
dumisale Serdarului Căplescul.

Banii plaiului.

Lei bani

1.787,60 Iefi, 250 la sama haraciului,
câte lei 6 și 60 de bani vechi.

620, — 125 de căruțe de fân, câte 5 lei.

166,30 125 de căruțe de lemne.

2.578,90

Ἡ σύνωψις τῶν συμμῶν.

2.850	τὸ ὅτι ἔλαβε ἀπὸ Πλοέστι.
2.500	ἀλέλ-χασάπια ὅπου ἐδώθησαν εἰς τοὺς ἀγάδες καὶ ἐφορτώθη μὲ αὐτά.
3.174, 60	ἀπὸ τὴν πλάσαν τοῦ Φιλιππεστίου.
3.539, 72	ἀπὸ τὴν πλάσαν Τελέγαν.
1.483	ἐπεῖραν προτῆτερα εἰς τὴν ἰσπραβ- νιτζίαν τοῦ ἄρχοντος Σερδάρη Κυρίτζα Καπλέσκουλου.
2.578, 90	τὸ πλάγι.
16.125, 102	

Ἐξ αὐτῶν ξεπεύτουνται ἐκείνα ὅ-
που ἐφανερώσαν εἰς τὴν λογαρια-
σμόν, ὅταν ἐστάλθη κατὰστιχον διὰ
ὀλουφέδες ὅπου ἐπληρώθησαν ἕως
τέλει Δεκεμβρίου.

14.605 1/2	7.752, 72	ἀπὸ τὸ κα[τὰστιχον] ἄσπρα τοῦ δοσίματος καὶ τοῦ ζαχσερέ.
2.500		ἀλέλ-χασάπια ὅπου ἐδώ- θησαν ἀπὸ Πλοέστι εἰς τοὺς ἀγάδες διὰ μέσου τοῦ Λογοθέτη Δήνου.
2.450		ἔλαβαν ἀπὸ τὸν ἄρχοντα Σπαθάρην διὰ μέσον τοῦ Λογοθέτη Δήνου.
1.912, 108		τὰ κουσοῦρια ὅπου ἔ- μειναν εἰς τὸν λογαριασ- μὸν τῶν ὀλουφέδων ὅ- που ἐπληρώθησαν καὶ ἐ- πάρθησαν καὶ ἐπληνύ- σθη.

14.605. 60
1.520, 42

Ἐξ αὐτῶν:

1.225	607	ἀπὸ τὸν λογαριασμόν ὅπου εἶ- χαν μὲ τὸν σύντροφόν του.
	618	τὰ ἐξόδα τοῦ ὀρδίου μὲ τοὺς ὀλουφέδες τῶν φωμάδων καὶ κασάπιδων ὅπου ἔδειξεν εἰς τὴν αὐθεντικὴν Βιστιαρίαν τοῦ Ἰαννουαρίου μηνός.

1.225

295, 42 μένον

170	ὁ λουφές τοῦ Γεώργι Λακηστάνα τοῦ μηνός Δεκεμβρίου, ὅπου μὲ ἐ- διώρισεν ὁ ἄρχων Ἀρμάσης Ἀ- λέξης καὶ τὸν ἐπλήρωσα, διὰ τὰ ὅ- ποια εἶναι ξεπεσμένοι εἰς τὸν λο- γαριασμόν τῆς Βιστιαρίας.
-----	---

465, 42 ἤτοι τετρακόσια ἐξήντα πέντε καὶ

Κυπρινδереα sumelor.

2.850	ce a luat de la Ploesti.
2.500	cele provisorii ce s'au dat aga- lelor si s'a încărcat cu ele.
3.174, 60	din plasa Filipeștilor.
3.539, 72	din plasa Telega.
1.483	au luat mai înainte în isprăv- nicia dumniale Serdarului Chi- riță Căplescul.
2.578, 90	plaiul.
16.125, 102	

Din aceștia se scot acei ce
s'au arătat în socoteală, când
s'a trimes catastih pentru lefi
ce s'au plătit până la sfârșitul
lui Decembre

14.005 1/2	7.752, 72	din catastih, bani ai dăjdii și ai zache- relei.
2.500		provisorii ce s'au dat de la Ploesti aga- lelor prin Logofătul Dinu.
2.450		au luat de la dum- nealui Spătarul prin Logofătul Dinu.
1.912, 108		cusururile ce au ră- mas la socoteala le- filor ce s'au plătit și s'au luat și s'au împlinit.

14.605. 60
1.520, 42

Din ei:

1.225	607	din socoteala ce a avut cu tovarășul său.
	618	cheltuielile Ordiei cu lefile pitarilor și casapilor ce le-au arătat la domneasca Vistierie în luna lui Ia- nuar.

1.225

295, 42 rămân.

170	leafa lui Gheorghe Lăcusteanu pe luna lui Decembre, ce mi-a orânduit-o dumnealui Armașul Alexe și i-am plătit, pentru care e scos la socoteala Vis- tieriei.
-----	---

465, 42, adică patru sute șaiszeci și cinci

ἄσπρα σαράντα δὴω μένουν χρῶ-
στης.

253 ἐπεσῶτε ἡ ῥασούρα τοῦ ἄρχον-
τος Ἀρμάση Ἀλέξη, ἀπὸ τὴν
σοῦμμαν τοῦ χαρατζίου, τὸ μερτι-
κόν του.

212,42

Ὁ λογαριασμός διὰ τὰ ἀλλέλ-χασάπια ὅπου
ἐδῶθησαν εἰς τὴν Κίμπινα τοῦ Φεδρουαρίου
μηνός, ὡς καθὼς ὁ ἄρχων Ἀρμάσης Ἀλέξης
ἐκοίταζεν λογαριασμὸν μετὰ τὸν ἄρχοντα Ἀρ-
μάσην Νικολάκη.

2.148 ἀλλέλ-χασάπια ὅπου ἐδῶθησαν εἰς τοὺς
ἀγῶδες λουφελήδες, ὡς καθὼς φανερώνει
τὸ φύλλον τὸ υπογεγραμμένον τοῦ ἄρ-
χοντος Ἀρμάση Νικολάκη, ἦτοι:

1.605 προτέτερα εἰς 2 ἀγῶδες

212,42 πάλιν ἀπὸ τὸ παλαιὸν χρέος.

330,78 ἐδιωρίσθησαν εἰς τὴν πλάσαν
Τελέγας νὰ τὰ πάρῃ.

2.148.00

Ἀλέξης Ἀρμάσης.

și bani patruzeci și doi rămâne
dator.

253 se scoate răsura dumisale Ar-
mașului Alexe, din suma hara-
ciului, merticul lui.

212,42.

Socoteala pentru plata provisorie ce s'a
dat la Cămpina în luna lui Februar,
precum dumnealui Armașul Alexe a făcut
socoteală cu dumnealui Armașul Nico-
lachi.

2.148 bani provisorii ce s'au dat la agale
leafă, cum o arată foaia iscă-
lită a dumisale Armașului Nico-
lachi, adecă:

1.605 mai întâiu la 2 agale.

212,42 iar la vechea datorie.

330,78 s'au orânduit să se iea la
plasa Telega.

2.148,00

Alexe Armașul.

CCCXX.

Un Păharnic către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre aplecarea sa spre
servicii credincioase.

1789,
10 Maiu.

Υψηλότης, εὐσεβέστατε καὶ εὐμενέστατέ μοι
Λύθεντα,

† Δεόμενος ἐκτενῶς τοῦ παναγάρχου Θεοῦ
ὅπως περιτροπῇ καὶ περισκέπῃ τὸ Ὑψος
αὐτῆς ἐν ἀκροτάτῃ ὑψείᾳ καὶ ἀμεταπτώτῳ
εὐδαιμονίᾳ μετὰ πανευτυχοῦς μακροβιότητος,
στερεώσεως ἀκλονήτου ἐπὶ τὸν ἡγεμονικὸν αὐ-
τῆς Θρόνον καὶ ἐπιτυχίας θεοῦ ἐν πάντων τῶν
ἐκλάμπρων αὐτῆς ἐφεσῶν. Μετὰ τὴν δουλικήν
μου ὀφειλουμένην προσκύνησιν, φανερώνω ὅτι,
θεξιόμενος πανέκλαμπρόν της τῇ κ'ῇ τοῦ πα-
ρελθόντος ἐκδεδομένον, ὑπερεχάρην, δοξάζων-
τας τὸν ἅγιον Θεόν, ὡσάν ὅπου με κατηξίωσε
διὰ τοῦ πανεκλάμπρου της νὰ λάβω καὶ αὐ-
θεντικὰς της εὐχὰς, δι' οὗ καὶ με προσταττεῖ
νὰ ἀκολουθῶ μετὰ δικαίᾳ εἰς τὴ νὰ τὴν δου-
λεύω διὰ τὰ ἅγια ἀκνούς, πρὸς εἰδοποίησιν
καὶ πληροπορίας της Ὑψηλότητός της. Λύ-
θεντα μοι εὐμενέστατε, ἡ πίστις, ἡ εὐπειθεῖα,
ἡ ὑποκοή, ὅπερ ὑπεσχέθη πρὸς τὸ Ὑψος
της, με διαΐουν. οὐ μόνον νὰ εἶμαι ἄκνους
εἰς τὴν δούλευσίν της, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν
ἰδίαν ζωὴν μου νὰ τὴν θυσιάσω ὑπὲρ της

Prea-înălțate, prea-avlaviosule și prea-
bunule Domn al mîeu,

† Rugându-mă neconținut de prea-bunul
Dumnezeu să păzească și ocrotească pe
Înălțimea Ta în cea mai înaltă sănă-
tate și neîntreruptă fericire întru mulți
ani cu totul fericiți, întărire nezguduită
pe Scaunul Tău domnesc și dobândirea de
la Dumnezeu a tuturor celor ce strălucire
dorite ale Tale. După cuvenita mie închi-
nare supusă, arăt că, primind [serisoarea]
Ta prea-strălucită dată la 20 ale lunii
trecute, m'am bucurat peste măsură,
slăvind pe Sfântul Dumnezeu, care m'a
învrednicit prin prea-strălucita-Ți [seri-
soare] să primesc și rugăciunile-Ți domnești,
prin care-mi și poruncești ca să slujesc, eu
stăruință la cele vrednice neobosit, spre ști-
ința și aflarea Înălțimii Tale. Doamne al
mîeu prea-bun, credința, supunerea, ascu-
tarea, ce le-am făgăduit Înălțimii Tale mă
silesc, nu numai să fiu neadormit la slujba
Ta, ci și viața mea chiar s'o jertfesc pentru

Ἵψηλότης της, καὶ μὲ ὅλον ὁποῦ τὸ χάλι μου εἶναι περυσάνικον, καθὼς καὶ προλαβόντως ἐφανερώσα πρὸς τὸ Ἵψος της, δὲν παύω ὅμως ἀπὸ νὰ τὴν δουλεύω, μένωντας ἄσι ἀφθίψ, Μαίτου εἴη.

Τῆς Ὑπετέρας Ἵψηλότης ὁπῆκοος δοῦλος καὶ ἐλάχιστος

Γνωστὸς Παχάρνικος.

Înălțimea Tn, și, eu toate că halul meu e nenorocit, cum și mai înainte am arătat-o Înalțimii Tale, nu încetez a sluji, rămânând totdeauna

1789, Maiu 10.

Al Înalțimii Tale supus rob și prea mic

Știutul Păharnic

CCCXXI.

1789,
22 Iunie.

Saim-Husein-Derviș-aga către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre îndemnarea trupelor turcești de la Cerneți să intre în Ardeal, în timp ce Domnul trece spre Brașov cu 20,000.

Ἵψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

Ταπεινῶς ἀναφέρω τῷ θεοφρουρήτῳ αὐτῆς Ἵψει ὅτι τὸ ἀπὸ κῆς τοῦ τρέχοντος ἔκλαμπρον προστακτικόν, ὁμοῦ καὶ ἔσπερον ἔκλαμπρον πρὸς τὸν τιμ[ιώτατον] Χαζεκή-Καρά-Μουσταφά, τὸ ὁποῖον μὲν μενζήλι τῷ τὸ ἔστειλα, γράφωντάς τον καὶ ἐν μέρους μου νὰ γαιρσετλενδίσῃ ὅλους τοὺς ἀσκαίριδες, χαπερλεσιζώντας καὶ τὴν ὀψηλότατον Τζερνέτ-μουχαφιζή, Μαμχέδ-πασά, εἰς τὸ νὰ κάμουν χουτζοῦμι γιουροῦσι πῖρ σαάτ ἐδὲλ κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καθὼς καὶ τὸ Ἵψος της ἐγιουροῦδισ κατὰ τοῦ κάστρου τοῦ Πρασσοῦ μὲ εἰκοσι χιλιάδες στρατεύματα. Ὅθεν γαιρσετλενδισθέντες ἐπευχόμεθα, ἀλλάχ σελαμὲτ βαρσὶν ἐς κουδὲτ πιζέ, διὰ νὰ κατατροπώσωμεν τοὺς ἐχθροὺς διπιδοῦζ, ὡσὰν ὁποῦ δερμάνι εἰς τοὺς ἐχθροὺς δὲν ἔμεινε. Τῇ Κυρικῇ ξεκινῶ τὴν Τζαδηρτζόγλου μὲ ἄσπρα διὰ νὰ δώσῃ ὅλους τοὺς οὐλουφέδες, μόνον καὶ μόνον μανὲ πολοήμακσιλαρ, καὶ ἰνσαλλάχ δὲν ἀμφιδόλομεν ὅτι θέλουν γετισιτριοισθῇ ἄξια φουτουχάτια τῷ Ἵψει της, προχωρήσαντα τὰ στρατεύματά μας εἰς τὰ ἐνδότερα μέρη τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ ταῦτα ταπεινῶς.

[αφ]πθ', Ἰουνίου κδ' α.

Τῆς Ὑπετέρας θεοφρουρήτου Ἵψηλότης ταπεινότητας δοῦλος

Σαῖμ-Χουσεῖν-Δερβίς-ἄγας.

(Pecete turcească cu cerneală neagră.)

Prea-înălțate Doamne al meu,

Cu supunere aduc înaintea Înalțimii Tale de Dumnezeu păzite că [am primit] scrisoarea Tn strălucită de poruncă de la 20 ale lunii curgătoare, precum și altă strălucită [scrisoare] către prea-cinstitul Hazechi-Carâ-Mustafă, care menzil i l-am trimes, scriindu-i și din partea mea ca să îndemne pe toți ostașii turci, înștiințând și pe prea-înălțatul muhafiz de Cerneți, Mehmed-Pașa, ca să facă un iurș cu un ceas mai înainte asupra dușmanilor, precum și Înălțimea Ta ai înaintat contra cetății Brașovului cu oaste de douăzeci de mii. Deci, îndemnându-ne, ne rugăm ca Dumnezeu să dea bun sfârșit și putere pe dușnouă, ca să-i căleăm în picioare cu totul, căci n'a mai rămas putere la vrăjmași. Duminecă pornesc pe Ciardirgi-oglu cu banii ca să dea toate lefile, numai și numai să nu găsească pricină, și, cu ajutorul lui Dumnezeu, nu ne îndoim că vor da vrednice isprăvi Înalțimii Tale, înaintându-ni oștile în părțile mai din lăuntru ale dușmanului. Și acestea cu supunere.

[17]89, Iunie 21.

Al Înalțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-supus rob

Saim-Husein-Derviș-aga.

CCCXXII.

1789,
26 Iunie

Scarlat Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre înștiințarea făcută lui Turnagi-Ismail-aga și Clucerului de pe lângă el, ca să meargă la oasica domnească.

Ἵψηλότατε καὶ εὐμενέστατέ μοι Αὐθέντα,

† Πανέκλαμπρον τοῦ Ἵψους της προσταγὴν κατὰ τὴν κέ'ν τοῦ ἡδὴ λήγοντος γεγραμμένην μεθ' ὁποκλίσεως προσκονητῶς ἐδέχθην,

Prea-înălțate și prea-bunule Domn al meu,

† Am primit la 25 ale lunii curente, cu plecăcinne închinându-mă, prea-strălucita poruncă a Înalțimii Tale, și am aflat cele

καὶ τὰ παρ' αὐτῆς προσταττόμενά μοι ἔγνω. Ὅθεν ἀμέσως εἰδοποίησα τὸν Τουρνιτζί-Ἰσμαῖλ-ἄγᾶ καὶ τὸν σὺν αὐτῷ ἄρχοντι Κλουτζιάρη ὁποῦ, ἐτοιμαζόμενοι ἄνευ ἀργοπορίας νὰ κινήσουν σήμερον διὰ τὸ αὐθεντικόν της στρατόπεδον. Περὶ μὲν τοῦ γατισιτροδύματος τῶν ζαχηρέδων στέλλω τῷ θεωρητοῦ Ἰψεί της κατὰστικον διὰ ὅσον ἐξεκινήθη μέχρι τοῦδε ἂρ' ἤς ἡμέρας ἐκατεσοδώθῃ ἀπὸ ἐνταῦθα. Ἐπιμελούμεθα ὅσον τὸ δυνατόν ὁποῦ κατὰ τὴν χρεῖαν νὰ προφθάσωμεν καὶ ἕτερον μουπάχι-κον ζαχηρέν, μ' ὅλον ὁποῦ δυσκολευόμεθα διὰ τοὺς ἀραμπάδες, ἐπειδὴ καὶ οἱ διορισμοὶ ἀπὸ τὰ καθιλόγια δὲν φαίνονται νὰ ἔλθουν εἰσέτι. Καὶ ταῦτα μὲν δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἴησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ πανευφρόσυνα.

[αφ]πθ'φ, Ἰουνίου κς'η.

Τῆς Ὑπερέρας Ὑψηλότητος ταπεινὸς δοῦλος

Σκαρλάτος Β.

(Pecete cu ceară neagră pe dos.)

orânduie de Tine. Deci îndată am înştiinţat pe Turnagi-Ismail-aga şi pe dumnealui Clucerul care e cu dânsul, pentru ca, gătindu-se fără zăbavă, să plece astăzi la oastea Ta domnească. Pentru adunarea zaherelelor trimet Înălţimii Tale de Dumnezeu păzite catastih ce s'a pornit până acum din ce zi am plecat de acolo. Ne îngrijim cât se poate ca după nevoie să dăm şi altă zaherea, de şi avem greutate cu harabalele, căci şi orânduielele de la judeţe nu par să vie încă. Şi acestea cu supunere, iar prea-străluciţii Tăi ani fie de la Dumnezeu foarte mulţi şi cu totul mulţămii.

[17]89, Iunie 26.

Al Înălţimii Tale supus rob.

Scarlat V.

CCCXXIII.

Scarlat Vistierul şi Dimitrachi Turnavitul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre tunul ce se trimete.

1789,
26 Iunie.

Ὑψηλότης ἡμῶν Αὐθέντα.

Δηλοποιούμεν τῷ Ὑψεί της δουλικῶς ὅτι, ἀγκαλὰ καὶ νὰ εἰδοποιήσωμεν τῇ Ὑψηλότητι της περὶ τοῦ τοπίου ὅτι τὸ στέλλομεν, μᾶ, ἐπειδὴ καὶ εὐρέθησαν μαῖστοροὶ καὶ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, ἐβάλλαμεν οἱ δοῦλοι της καὶ τὸ φτιάτουν, καὶ αἷριον ἐξάπαντος τὸ ἐκινούμεν. Καὶ περὶ τοῦτο δὲν ἐλειψάμεν νὰ τὴν εἰδοποιήσωμεν.

[17]89, Ἰουνίου 26.

Τῆς Ὑψηλότητός της ταπεινοὶ δοῦλοι

Σκαρλάτος Β., Δημητράκης.

Prea-înălţate Doamne al nostru,

Arătăm Înălţimii Tale cu supunere că, de şi am făcut ştiut Înălţimii Tale pentru tun că-l trimetem, dar, de oare ce s'au şi găsit maistori şi toate cele de nevoie, am pus noi, robii Tăi, să se şi facă, şi mâni de sigur îl pornim. Şi pentru aceasta n'am lipsit a Ți-o împărtăși.

[17]89, Iunie 26.

Ai Înălţimii Tale supuşi robi

Scarlat V., Dimitrachi.

CCCXXIV.

Scarlat Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre cartușe şi şoimi.

1789,
1-iu Iulie.

Ὑψηλότης μοι Αὐθέντα,

Τὴν διὰ φτιάσιν ὅσον τάχος τῶν εἰδῶν πρὸς χρεῖαν τῶν γενησομένων καρτουσιῶν αὐθεντικὴν της προσταγὴν μεθ' ὑποκρίσεως ἐδέχθην, ἅπερ φωνίζοντάς τα κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Ὑψους της χωρὶς ἀργητεν θέλει τὰ ἐξαποστείλῃ.

Τὸν δὲ Μάλια καὶ Ζαχαρίαν φωμάδες ὁποῦ

Prea-înălţate Doamne al meu,

Am primit cu supunere porunca Ta domnească spre a se face cât mai iute felurile pentru trebuinţa cartuşelor ce se vor fabrica, care cumpărându-se după porunca Înălţimii Tale, fără zăbavă se vor trimete.

Iar pentru Malia şi Zaharia pitarii ce

προσάξει τὸ Ὑψος της νὰ σταίλωμεν ἐνταῦ-
θεν, αὐτοί. μὲ τὸ νὰ ἔχουν νὰ παραδώσουν
λογαριασμὸν ἁλευρίου ὁποῦ ἀπὸ μαγαζι ἐπε-
ρίλαβον, δὲν ἐστάλθησαν, ἀλλ' ἀντ' αὐτῶν ἐ-
ξεκινήθησαν οἱ καθ' αὐτὸ καλψάδες των, μὲ
τὰ τακίμια των, εἰς τὸ αὐθεντικόν της ὁρθῆς.

Πρὸς τοῦτοις δηλοποιῶ τῇ Ὑψηλότητί της
ὅτι μέχρι τοῦδε ἐμαζώχθησαν δέκα ἑπτὰ σα-
χίνια, διὰ τὰ ὁποῖα τώρα ἐφθασεν ὁ καιρὸς
νὰ σταλθοῦν, ἐπειδὴ καὶ προξενοῦν τόσην ζη-
μίαν μὲ τὸ κρέας, καὶ νὰ ἔχω καὶ περὶ τοῦ-
των προσταγὴν εἰ νὰ τὰ κάμωμεν.

[αψ]πθ'ψ, Ἰουλίου α'η.

Τῆς Ὑψηλότητός της ταπεινὸς δοῦλος

Σκραλάτος Β.

orânduiești Înălțimea Ta să-i trimetem
de aiei, ei, având a da socoteală de făina
ce au luat din magazie, nu s'au trimes,
dar în locul lor au plecat calfele lor,
cu tacâmurile lor, la ordia Ta dom-
nească.

Pe lângă acestea arăt Înălțimii Tale că
până acum s'au adunat șaptesprezece șoimi,
pentru cari acum a venit vreme a se tri-
mete, căei și fac atâta cheltuială cu car-
nea, și să am și pentru ei ordin ce să
facem.

[17]89, Iulie 1.

Al Înălțimii Tale supus rob

Scarlat V.

CCCXXV.

1789,
1-iu Iulie.

Scarlat Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre noile orânduiești
de zahereă.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Ἐτοιμάζοντας ὁ δοῦλός της καὶ τὰ περὶ
τοῦ νέου ζαχیره γράμματα καὶ διορισμοὺς μὲ
φύλλα, στέλλω τῷ θεοφροονήτῳ Ὑψει της
διὰ νὰ βουλωθοῦν, καὶ νὰ σταλθοῦν κατ' ἐν-
θαῖαν εἰς τὰ καδηλίκια ἀπὸ τὰ αὐτόθι. Ὅθεν
καὶ δὲν ἔλαψα νὰ εἰδοποιήσω τῷ Ὑψι της.

[αψ]πθ'ψ, Ἰουλίου α'η.

Τῆς Ὑψηλότητός της ταπεινὸς δοῦλος

Σκραλάτος Β.

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Gătind eu, robul Tău, și scrisorile
pentru noua zahereă și orânduieștile în foi.
le trimet Înălțimii Tale de Dumnezeu
păzite spre a se pecetlui, și să se tri-
meată grabnic la județe de acolo. Deci
n'am lipsit a o face știut Înălțimii Tale.

[17]89, Iulie 1.

Al Înălțimii Tale supus rob.

Scarlat V.

CCCXXVI.

1789,
1-iu Iulie.

Scarlat Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre caii ceruși la tunuri.

Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Καὶ ἔσπον πανέκλυμπρον αὐτῆς γράμμα
κατὰ α'ην Ἰουλίου προσκυνητῶς ἐδέχθην, ἐν
ᾧ προστάττομαι ὅτι ὅσον τάχος νὰ ἀγοράσω
ἐκατὴν ἄλογα μαθημένα εἰς τὸ χαμοῦτι διὰ
χρεῖαν τῶν αὐθεντικῶν της τοπίων, πρὸς 30
γρόσια τοῦ ἐκάστου ἢ τιμῇ, καὶ νὰ τὰ ἐξα-
ποστείλω. Φανερώνω τῷ Ὑψει της ὅτι εἰς τὸ
Βουκουρέστι τέτοια ἄλογα δὲν εὐρίσκονται,
πλὴν εὐθὺς ἔκαμα αὐτὴν τὸν διορισμὸν εἰς
αὐτὰ τὰ καδηλίκια, ἥτοι:

20 εἰς Μπουζαῖο,

20 εἰς Ἰλφοβο,

30 εἰς Ἰαλόμιτσα,

30 εἰς Διμποδιτσα.

100, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ ἐξαπέστειλα ἀξίους
μουπασίριδες, γράφωντας μὲ δικαίτη εἰς τοὺς

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Și altă prea-strălucită scrisoare a
Ta am primit-o cu închinăciune la 1-iu
Iulie, în care mi se poruncește cât mai
iute să cumpăr o sută de cai deprinși la
hain pentru nevoia tunurilor Tale domnești,
cu preț de 30 de lei fiecare, și să-i tri-
met. Arăt Înălțimii Tale că la București
astfel de cai nu se află, dar îndată am
făcut această orânduială la aceste județe,
adece:

20 la Buzău,

20 la Ilfov,

30 la Iașiomița,

30 la Dâmbovița.

100, pentru care am și trimes vred-
nici munbașiri, scriind cu luare aminte is-

ισπραδνίκους ὅτι νὰ τὰ ἀγοράσουν καὶ μέχρι
τῆς προσταχθείσης διορίας νὰ τὰ προφθάσουν
ἀφεικτως διὰ τὸ αἰθεντικόν της στρατόπε-
δον, Ὅθεν καὶ δὲν ἔλειψα νὰ εἰδοποιήσω τῷ
᾿Υψι της.

[17]89, Ἰουλίου 1.

Τῆς ᾿Υψηλότητός της ταπεινὸς δοῦλος
Σκαρλάτος Β.

pravnicilor să-i cumpere și până în so-
rocul așezat să se afie nelipsit la tabăra
Ta domnească. Deci n'am lipsit s'o și îm-
părtășesc Înălțimii Tale.

[17]89, Iulie 1.

Al Înălțimii Tale supus rob

Scarlat V.

CCCXXVII.

Scarlat Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre grâul ce i se cere
la Focșani și care s'ar putea lua de la Dimitrachii Turnavitul.

1789,
1-iu Iulie.

᾿Υψηλότης μοι Αἰθέντα,

† Καὶ ἐτέραν προσταγὴν τοῦ ᾿Υψους της
προσκυνητῶς ἔλαβον, ἐν ᾗ προστάττομαι δι-
ἀπὸ τῆ ἐνταῦθα μαγαζι τοῦ σιταρίου νὰ δώσω
καὶ νὰ κάμουν χίλια καντάρια παξιμαῖδι, τὸ
ἁποῖον εἰς κίττια νὰ ἀποκομισθῇ διὰ τὸ Φω-
ξάνι πρὸς χρείαν τῶν ἐκείσε ἀσκαρίδων. Ἐγὼ
κατὰ τοῦτα ὁ δοῦλος της εἶμαι πρόθυμος,
πλὴν φανερώνω τῷ ᾿Υψι της ὅτι παράνω
ἀπὸ χίλια ἑκατὸν πενήντα ἐννέα κοιλὰ σιτάρ-
ις τὸ μαγαζι δὲν εἶναι, ἐκτὸς τῶν τριακοσίων
κοιλῶν σιταρίου ὁποῦ ἐδόθησαν πρὸς φτιάσιν
ἐπτακοσίων κανταρίων παξιμαῖδων κατὰ προσ-
ταγὴν. Ὅθεν διὰ τὴν ῥηθισσαν ποσότητα ὁποῦ
μὲ προστάξει νὰ γένῃ καὶ νὰ σταλθῇ εἰς Φω-
ξάνι χρειάζονται σχεδὸν ἑξακόσια κοιλὰ σι-
τάρια, καί, ἂν δώσωμεν, πλέον ζαχσρὲν δὲν ἔ-
χομεν νὰ προφθάσωμεν διὰ τὸ αἰθεντικόν της
στρατόπεδον καὶ ἀνάγκην τῶν ἐνταῦθα ται-
νατίων, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη
εὐρίσκεται ὁ ζαχρὲς τοῦ κύρ Δημητράκη
Τουρναδίτη, νὰ εἶναι πανέκλαμπρός της προσ-
ταγῇ ὁποῦ ἀπ' ἐκεί νὰ γένῃ καὶ νὰ δωθῇ,
ὥσταν ὁποῦ εὐρίσκεται καὶ πλησιέστερον, καὶ
ἵμμορεῖ νὰ κουδανισθῇ ἐν εὐκολίᾳ. Καὶ ὅτι
εἶναι ὁρισμὸς της.

[17]89, Ἰουλίου 1.

Τῆς ᾿Υψηλότητός της ταπεινὸς δοῦλος
Σκαρλάτος Β.

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Și altă orânduială a Înălțimii Tale
cu închinăciune am primit-o, în care mi
se poruncește ca din magazia de aici a
grâului să dau și să fac o mie de cântare
de posmag, care să se ducă în câștiuri la
Focșani pentru nevoia ostașilor turci de
acolo. Eu, robul Tău, sânt gata la aceasta,
însă arăt Înălțimii Tale că mai mult
de o mie o sută cînzeci și nouă de
chile de grâu nu sânt în magazie, peste
cele trei sute de chile de grâu ce s'au
dat pentru facerea celor șapte sute de
cântare de posmag după poruncă. Deci
pentru acea câtime ce-mi poruncești a
fi și a se trimete la Focșani trebuie la
șase sute de chile de grâu, și, dacă le
dăm, nu mai avem zahereă să trimetem
la domneasca Ta tabără și pentru nevoia
tainurilor de aici, dar, de oare ce și în
acele părți se află zahereaua dumisale
Dimitrachii Turnavitul, fie porunca-Ți
prea-strălucită ca de acolo să se facă și
să se dea, de oare ce se află și mai
aproape, și se poate strămuta ușor. Și ce
va fi porunca Ta.

[17]89, Iulie 1.

Al Înălțimii Tale smerit rob

Scarlat V.

CCCXXVIII.

Scarlat Vistierul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre greutatea găsirii
de provizii, ce se poate aștepta de la noua recoltă și lipsa de bani,

1789,
1-iu Iulie.

᾿Υψηλότης καὶ εὐμενέστατος μοι Αἰθέντα,

† Πανέκλαμπρον τοῦ ᾿Υψους της γράμμα
κατὰ τὴν λ' ἡν τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου γε-
γραμμένον σήμερον, ἀπ' Ἰουλίου προσκυνη-

Prea-înălțate și prea-bunule Domn al meu,

† Am primit cu închinăciune azi, la 1-iu
Iulie, prea-strălucita serisoare a Înălțimii
Tale la 30 ale trecutei luni Iunie, în care

τῶς ἔλαβον, ἐν ᾧ προστάζομαι καὶ αὐθις ὅτι, ἐκτὸς τοῦ μεθετζούτικου ζαχηρὲ ὁποῦ ἔχω, νὰ διορίσω ἀνθρώπους μου νὰ ἀγοράσουν καὶ ἄλλον, ὥστε νὰ ἀπογεμισθοῦν τέσσαρες χιλιάδες κοιλὰ κριθάρι καὶ χίλια κοιλὰ σιτάρι, καὶ νὰ τὸ προφθάσω εἰς Φωξάνι, διὰ τὴν ἐκεῖς εὐρισκομένην χρεῖαν τοῦ στρατεύματος. Ὑψηλότητέ μοι Αὐθέντα, περὶ τούτου τοῦ μαντέ ἀπὸ τῆς κη'ης τοῦ παρελθόντος μὲ λειπκάνον εἰδοποίησα τῷ Ὑψει τῆς ὅτι παράνω ἀπὸ χίλια πεντακόσια πενήνητα κοιλὰ κριθάρη καὶ ἑκατὸν κοιλὰ σιτάρι δὲν ἔχω μεθετζούτι, διὰ τὸν ὅποιον τοῦτον ζαχηρὲν ἔκαμα αὐθεντικά Της γράμματα, καὶ τὰ ἔστειλα τοῦ ἄρχοντος Βιστιάρη διὰ νὰ τὰ θωλώσῃ καὶ νὰ μὲ τὰ στείλῃ διὰ νὰ τὰ ζεκινήσω μὲ μουπασιρίδες διὰ νὰ τὸν προφθάσουν εἰς Φωξάνι, καὶ ἀκόμη μέχρι τοῦδε δὲν ἐφάνησαν. Ἀπὸ τοὺς διορισθέντας μου πρὸς ἀγορὰν ζαχηρὲ ἀνθρώπους ἔλαβον ἀπόκρισιν ὅτι τρόπος τὸ νὰ εὐρεθῇ πλεόν ζαχηρὲς παλαιὸς δὲν εἶναι, πάρει μόνον εἰς τὸν ἱαγιά τῆς Ἱμπρατίλας μὲ εὐρεθῆσαν ἀκόμη τριακόσια κοιλὰ κριθάρι, πρὸς ὅκτῳ γρόσια τὸ κοιλό, καὶ ἑκατὸν κοιλὰ σιτάρι πρὸς δέκα ἕξ γρόσια τὸ κοιλό· πλὴν, Αὐθέντα μοι, ἀπορῶ ὁ δοῦλός τῆς μὲ τί νὰ ἀγοράσω ζαχηρὲν, ἐπειδὴ καί, καθὼς προσέγραφα τῷ Ὑψει τῆς, ἄσπρα δὲν ἔχομεν, καὶ εἰς τὴν ἀποπληρώσιν τοῦ ἀγορασθέντος ζαχηρὲ ἐδανείσθην ὁ δοῦλός τῆς ἀπὸ πραγματευτὰς πέντε χιλιάδες ἑκατὸν γρόσια, μὲ διάφορον, ὡσάν ὁποῦ ἀπὸ τοὺς ἐνταῦθα ἀρχόντους δυσκόλως ἱμπληνίζονται. Ἀπὸ μερικὰ καθήκεια πάλιν μὲ ἤλθεν ἀπόκρισις ὅτι ἐδόθησαν εἰς λουφέδες ἀσχερίδων, ἀπὸ ἄλλα βλέπω ὅτι γίνεται ἀργοπορία τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν. Ἀπὸ τὰ Περσινὰ ἰδοὺ στέλλω τῷ Ὑψει τῆς τὸ παρὰ τοῦ Χουσεῖν-Δερβίης-ἀγὰ γράμμα, ὅτι πέντε χιλιάδες γρόσια ἱμπληνίσθησαν καὶ ἐδώθησαν εἰς λουφέδες καὶ ὁ σταλθεὶς μουπασίρης ἔμεινεν ἄπρακτος. Ὅθεν ὁ δοῦλός τῆς εἶμαι πρόθυμος κοντὰ εἰς τὰ ἔχειν μου νὰ θωσιάσω καὶ τὴν ζωὴν μου διὰ τὴν Ὑψηλότητά τῆς, καὶ ὅς μὲ προστάξῃ τί νὰ κάμω. Ὁ δὲ κύρ Δημητράκης Τουρναβίτης μοι εἶπεν ὅτι ἔχει ζαχηρὲν εἰς τὰ μέρη τῆς Ἱμπρατίλας, ἔπου καὶ πλησίον τοῦ Φωξανίου, πλὴν ἐπροστάχθη παρὰ τοῦ Ὑψους τῆς νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὸ ἐνταῦθα μαγαζὶ τοῦ Βουκουρεστίου. Καλὸν ἦτον, Αὐθέντα μοι, ὁποῦ ἐκ τοῦ ζαχηρὲ τῆς Τιμιότητός του, καὶ μὲ τὸ μεθετζούτικον ὁποῦ ἔχω ὁ δοῦλός τῆς νὰ γένῃ ὁ διορισμὸς τῆς προσταχθείσης ποσότητος. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐπειδὴ καὶ τὸ μπάχτι τῆς

mi se poruncește din nou ca afară de zahereaua de față ce am, să orânduiesc oameni de-ai miei să cumpere și alta așa ca să se împlinească pentru mii de chile de orz și o mie de chile de grâu, și să le trimet la Focșani, pentru nevoia de acolo a oștirii. Preaînălțate Doamne al meu, pentru această treabă de la 28 ale [lunii] trecute eu lipcan am arătat Înălțimii Tale că peste o mie cinci sute cincizeci de chile de orz și o sută de chile de grâu n'am acumia, pentru care această zahereă am făcut scrisorile domnești ale Tale, și le-am trimis dumisale Vistierului ca să le pecetluiască și să mi le trimeată ca să pornesc cu mumbașiri ca să le ducă la Focșani, și până acum nu s'au înfățișat. De la oamenii miei trimesi pentru cumpărarea zaherelei am primit răspuns că nu e chip de a se mai găsi zahereă veche, decât numai în raiaua Brăilei abia s'au aflat încă trei sute de chile de grâu, cu câte opt lei chila, și o sută de chile de grâu câte șaisprezece lei chila; decăt, Doamne al meu, eu, robul Tău, nu știu eu ce să cumpăr zahereă, căci și, precum am scris mai nainte Înălțimii Tale, bani n'avem, și la plata zaherelei cumpărate am împrumutat eu, robul Tău, de la negustori cinci mii o sută de lei, cu dobândă, căci de la boierii de aici eu greu se împlinesc. De la unele județe i-ar mi-a venit răspuns că s'au dat la lefite ostașilor turei, de la altele văd că se face zăbava trimeterii lor. De dincolo (de peste Dunăre) iată-Ți trimet Înălțimii Tale scrisoarea de la Hussein-Derviş-aga, că acele cinci mii de lei s'au împlinit și s'au dat la lefi și mumbașirul trimes a rămas fără ispravă. Deci eu, robul Tău, sânt gata ca după puțința mea să jertfesc și viața mea pentru Înălțimea Ta, și poruncește-mi ce să fac. Iar dumnealui Dumitrachi Turnavitul mi-a spus că are zahereă în părțile Brăilei, care sânt și aproape de Focșani, dar i s'a poruncit de Înălțimea Ta să o ducă la magazia de acolo a Bucureștilor. Era bine, Doamne al meu, ca din zahereaua Cinstei dumisale, și eu ce am acum eu, robul Tău, să se facă orânduiala cătimii poruncite. Ci afară de

Ἐψηλότητος της εἶναι μεγάλο καὶ χαλорίζι-
 κον, ἄρχησαν πανταχοῦ νὰ θερίσουν καὶ τὸ
 νέον κριθάρι. Ὅθεν ὁ δοῦλος της, προδλέπων
 τὴν ἀνάγκην καὶ ἑλπίσιν ὅσον οὕτω τοῦ
 ζαχηρῆ, ἔκαψα ἕνα τερτήπι τοῦ νέου ζαχηρῆ
 εἰς μερικὰ καθήλκια διὰ δέκα ἑξή χιλιάδες
 κοιλὰ κριθάρι, ὅπου μὲ τὴν εὐρεθείσαν εὐλο-
 γον τιμὴν παρὰ τοῦ Ὑψος της νὰ εἶναι προσ-
 ταγή της νὰ ἀγορασθοῦν καὶ κατὰ τὰς χρείας
 νὰ διορισθῶν, τὸ ὅποιον ἔστειλα τῇ Ὑψη-
 λότητί της διὰ τοῦ ἄρχοντος Μεγάλου Βι-
 σσιάρη καὶ ἀμυρίαν ἀπάκρισιν μέχρι τοῦδε
 δὲν ἔλαβον. Καὶ μετὰ παρέλθουσιν δέκα πέντε
 ἡμερῶν ἐλπίζω νὰ εὐγῇ καὶ τὸ νέον σιτάρι,
 καὶ οὕτως, ἂν δωθοῦν ἄσπρα δι' ἀγορὰν τοῦ
 ῥηθέντος νέου ζαχηρῆ ἀπὸ τὰ καθήλκια, δὲν
 ἀκολουθῇ δυσκολία. Ἡ μεγάλη ὁμῶς ἀνάγκη
 εἶναι ἡ ὑπερήρησις τῶν ἄσπρων ὅθεν καὶ νὰ
 ἔχω ἑκαμυρον προσταγὴν τοῦ Ὑψους της
 πῶς νὰ ἐξακολουθήσω. Πρὸς τοῦτοις διὰ τὸ
 κοινὸν τοῦ ἀπὸ Γιοργιόδου ζαχηρῆ, ὅπου
 προστατταται νὰ στείλω ἀμείξια ἐνταῦθα διὰ
 νὰ ἀποκομισθῇ εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ Βουκου-
 ρεστίου, φανερώων τῷ Ὑψει της ὅτι μέχρι
 τοῦδε οἱ διορισμοὶ τῶν ἀμείξων ὅπου ἔτινον
 διὰ τὴν ἀποστολὴν των δὲν ἦλθον, καὶ ἡμεῖς
 δὲν ἔχομεν μὲ τί νὰ παραθῶμεν ζαχηρὲν
 εἰς τὸ αὐθεντικὸν της στρατόπεδον, πόσω μάλ-
 λον νὰ στείλωμεν ἀμείξια νὰ τὴν σηκώσουν,
 εἰς καιρὸν ὅπου ἀπὸ διπλοῦς μουπασίριδες
 ἔστειλα νὰ παραθῶσιν τοὺς διορισμοὺς τῶν
 ἀμείξων, καὶ ἀκόμη δὲν ἐφάνηκαν.

[χ'] πῶς, Ἰουλίου α΄.

Τῆς Ὑψηλότητος της ταπεινὸς δοῦλος

Σκαρλάτος Β.

aceasta, de oare ce și bafta (trecerea)
 Înălțimii Tale e mare și fericită, au
 început pretutindenți să secere și noul
 orz. Deci robul Tău, prevăzând nevoia
 și lipsa aproape a zaherelei, am fă-
 cut un plan al zaherelei cele noi în
 unele județe ca la șaisprezece mii de
 chile orz, care la prețul ce se va afla
 bun de Înălțimea Ta să fie poruncă a
 se cumpăra și a se orânduî la nevoie,
 pe care [plan] l-am trimis Înălțimii Tale
 cu dumnealui Marele Vistier și până acum
 n'am primit niciun răspuns. Și după tre-
 cere de cinsprezece zile nădăjduiesc să
 iasă și grâul cel nou și astfel, dacă
 se dau bani pentru cumpărarea acelei
 noi zaherele de la județe, nu va urma
 greutate. Dar marea nevoie e lipsa de
 bani; deci să am poruncă strălucită a
 Înălțimii Tale cum să urmez. Pe lângă
 acestea pentru transportul zaherelei de la
 Giurgiu, pentru care mi se poruncește să
 trimet acolo căruți ca să se aducă la ma-
 gazia Bucureștilor, arăt Înălțimii Tale că
 până acum orânduielele căruților ce s'au
 făcut pentru trimeterea lor n'au venit, și
 noi n'avem cu ce să trimetem zaherea la
 domnescul Tău lagăr, cu atât mai mult
 să trimetem căruți ca să o scoată, de
 vreme ce am trimis de două ori mumba-
 șiri ca să facă orânduielele căruțelor, și
 încă nu s'au înfățișat.

[17]89, Iulie 1.

Al Înălțimii Tale supus rob.

Scarlat V.

CCCXXIX.

Nicolae-Vodă Mavrogheni către Marele-Vistier, despre banii ce vor plăti
 provisiile lagărului.

1789,
 1-Iulie.

Ἰωάννης Νικόλαος Πέτρου Μαυρογένης Βο-
 σόδας, ἐλέω Θεῷ Αὐθέντης καὶ Ἱερωῶν πά-
 σης Οὐγγροβλαχίας.

† Ἡμεῖςτε ἀρχὼν Μέγα Βισσιάρη, νὰ στεί-
 λης τέσσαρες χιλιάδες γρόσια εἰς Οὐντουροά-
 σαν τῷ Ποσταντζῷ Κωνσταντῇ Ζήσῳ, καπι-
 τάνῳ τῆς Οὐντουροάδας, δι' ἀγορὰν τριακοσίων
 κοιλῶν κριθάρι πρὸς ἐκτὼ γρόσια τὴ κοιλὴ
 καὶ ἑκατὸν κοιλὰ σιτάρι πρὸς δεκάξη γρόσια
 τὸ κοιλόν, ἀπὸ τὸν ῥαγινὴν τῆς Ἱμπραΐας, τὰ
 ὅποια ἄσπρα νὰ δωθοῦν ἐκ τῶν ἄσπρων τῆς
 τζήσλας τῶν περὶ τῶν ἐξόδων τῶν στρατευ-

Io Nicolae Petru Mavrogheni, cu mila lui
 Dumnezeu Voevod și Domn și Stăpân
 a toată Ungrovlahia.

† Dumneata al nostru Mare Vistier,
 trimete patru mii de lei la Unturoasa Pos-
 telnicului Costachi Zisu, căpitanul de Un-
 turoasa, pentru cumpărarea a trei sute de
 chile de orz câte opt lei chila și a o sută
 de chile de grâu câte șaisprezece lei chila,
 din raiaua Brăilei, cari bani să se dea
 din banii cislei celor pentru cheltuielile
 oștilor și cu arătarea primirii, și cu acest

μάτων καὶ μετὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς περιλαβῆς,
καὶ μετὰ τὸ παρόν μας αὐθεντικὸν πιτάκι θέ-
λουν σοὶ πιασθῇ εἰς λογαριασμόν.

[αφ]πθ'ω, Ἰουλίου α'η.

Μεγάλη Βισιταρία.

al nostru domnese pitac ți se vor pune
în socoteală.

[17]89, Iulie 1.

La Marea Vistierie.

CCCXXX.

1789,
7 Iulie.

Dumitrachi Turnavitul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre provisli, car-
tușe și oastea ce o chiamă Domnul, precum și despre Turcii ce pradă la Călărași.

Ὑψηλότητε Αὐθέντα,

† Δύω προσταγὰς σου σήμερον ἔλαβον: ἡ
μία με προστάτεις διὰ τὰ στεῖλλω εἰς τὸ
μποτάκι τοῦ Φωξανίου πεντακόσια κηλὰ σι-
τάρι καὶ πεντακόσια κηλὰ κριθάρι, καὶ, ἂν
δὲν προφθάσουν καὶ ἀμάξια τῆς Βλαχίας, τὰ
κάτω ἐγὼ παντοίους τρόπους ἀπὸ τὸν ῥαχίαν
τῆς Ἰπραιλλας, καὶ τὰ τὸν φορτώσω μίαν ὥ-
ραν ἀρχήτερα εἰς τὸ Φωξάνι, ἐπειδὴ καὶ ἡ
Ὑψηλότης Σου σὺν Θεῷ ἀγίῳ ἔχεις τὰ κα-
τεβῆς ἐκεῖ, ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος τὰ εἶναι μαζὶ
σου. Ἐκείνην τὴν ὥραν ὅπου ἔλαβον τὴν προ-
σταγὴν, εὐθὺς ἐξεκίνησα ἀνθρωπον μαζοὺς ὅ-
που τὰ εὐκολαῖνῃ ἡ δουλιὰ.

Διὰ εἴκουσι χιλιάδες τεστέδες φισέκια ὅπου
με προστάτεις διὰ τὰ κάτω καὶ τὰ στεῖλλω
διὰ τὸ μποτάκι τοῦ Βαλενίου, σταλιστίζω καὶ,
ὅσα ἤμπορῶ τὰ κάτω, εὐθὺς τὰ στεῖλλω.

Διὰ τὸ ἀσκέρι ὅπου με προστάτεις, ὅπου,
ὅσον ἀσκέρι εἶναι, τὰ στεῖλλω διὰ τὰ αὐ-
τόθι, Αὐθέντη, ἄλλα νεφέρια δὲν εἶναι ἐδῶ,
πάρει τὰ νεφέρια ὅπου ἔχω εἰς τὸ ἄλλο στρά-
τευμα ὅπου ἐμβαίνει μέσα, παρευθὺς στα-
λιστίζω καὶ τὴν ἰδίαν ἡμέραν τὰ ἐσκινῶ
δι' αὐτοῦ.

Εἰς τὸ Καλαφάτι, Αὐθέντη, εἶναι ὑπὲρ τοὺς
πεντακοσίους ἀσκερλίδες, καὶ στέκονται ἐκεῖ,
μετὰ τὸ νὰ μὴν τοὺς ἀφήνῃ ὁ Πασὰς νὰ ἀπε-
ράσουν, καὶ μῆτε ἐμπροστὰ πηγαίνουν, μῆτε
πίσω ἔρχονται, ἀλλὰ στέκονται καὶ τζαλαπα-
τοῦν τὰ χωριά. Καὶ πρόσταξε ἡ Ὑψηλότης
Σου νὰ γένῃ κἀνένα χάλι περὶ τοῦτου.

1789, Ἰουλίου 7.

Τῆς Ὑπερέας θεοζουρήτου Ὑψηλότητος
ἐλάχιστος δοῦλος

Δημητράκης.

Prea-înălțate Doamne.

† Am primit ieri două porunci ale
Tale: prin cea d'întăiu îmi pomenești să
trimet la pasul Focșanilor cinci sute de
chile de grâu și cinci sute de chile de orz,
și, de nu vor veni și carăle Țerii-Româ-
nești, să fac eu tot felul de chipuri din
raiaua Brăilei, și s'o duc [zahereaua] eu un
ceas mai răpede la Focșani, de oare ce
și Înălțimea Ta cu Dumnezeu sfântul e să
Te cobori acolo, Dumnezeu sfântul fie eu
Tine. În acel ceas ce am primit porunca
Ta, îndată am pornit oameni anume ca să
se ușureze slujba.

Pentru douăzeci de mii de testele de fiși-
curi (cartușe) ce-mi poruncești să le fac și
să le trimet prin pasul Vălenilor, mă sâr-
guiesc și, câte pot să fac, îndată le trimet.

Pentru oastea turcească ce-mi po-
runcești, ca, oricâtă oaste e, să o trimet
într'acolo, Doamne, alți ostași turci nu
sânt aici, decât neferii ce-i am; dar, de va
veni altă oaste aici, îndată o trimet și
în chiar aceea zi le fac se plece pentru
aceia.

La Calafat, Doamne, sânt peste cinci
sute de ostași turci, și stau acolo, căci
nu-i lasă Pașa să treacă, și nici nu merg
înainte, nici nu se întore înapoi, ei stau și
strică satele. Și poruncește Înălțimea Ta,
să se facă o rânduială pentru aceasta.

1789, Iulie 7.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
prea-mic rob

Dumitrachi.

CCCXXXI.

Banul Scanavi către Marele Postelnic Ioan Pantazoglu, despre greutățile cu tainurile turcești la Sinaia.

1789,
12 Iulie.

Τὴν Εὐγενεῖαν τῆς ἀδελφικῶς προσκυνοῦ, ἀσπαζόμενος ἀκριβῶς.

† Μετὰ τὴν ἔρσουν τῆς ἐφρευτάτης μὲν ὕγιαιας τῆς, δὲν ἔλειψα νὰ τῇ ἀηλοποιήσω ὅτι ἔχω ἄνω ἡμέρας νὰ λάβω γράμμα τῆς ἀδελφικῶν καὶ μὴν ἐρωτᾷτε εἰς ὅποιον ἐννοιαν εὐρίσκονται ἄς ἰδῇ τὸ γράμμα τοῦ ἀρχοντος Κομίσου, ὅπου μοι γράφει ἀπὸ Σινάγιαν, καὶ ἄς πληγωφορηθῇ τὴν κατὰστασιν τῆς Σινάγιας. Αὐτοί, ἀδελφέ, δὲν ἔμειναν μῆτε πέντε χιλιᾶδες. Ἡμποροῦσε νὰ γένῃ αὐτὸ τὸ μετλοῦπι ὅπου κάμνουν αὐτοί, ἂν ἐγένετο ἡ διακυμῆ τῶν ταῖνατιων μετέτρουτλερινὲ γαιορέ, εἰδὲ 22.000 (χιλιᾶδες) ταῖνια, κρέας, φωμὶ καὶ κριθάρι νὰ τοὺς δοθῇ πέντε ἡμερῶν πεσῖνι, ὅπου συμποσοῦνται 110.000 (χιλιᾶδες) ταῖνάτια. Πῶς ἡμπορῇ νὰ γένῃ αὐτό! Στοχασθῆτε τί ἀδύνατα μετλοῦπια ζητοῦν, ἐπὶ κακίᾳ τους, ὅπου νὰ εἰσρουν πρόφασιν, καὶ νὰ μὴν κοιτίζον κῆμυιαν δουλειάν ἐκείνο ὅπου ἔπρεπε δὲ ἀπεκρίθην τῷ ἀρχοντι Κομίσω. Ἐγὼ εἶδω, ὅσοι ζαχίρες μὲ ἔλθον, ὅλον τὸν ἐξέκλινον παρὰχρήμα, χωρὶς νὰ τὸν ἱλιστιρῶσω οὐδὲ ἐν λεπτόν. Ἐγὼ δὲρ-ἀμπάρι ζαχίρεν ἄλλον δὲν ἔχω, ἐκτὸς ἀπὸ ἄλσῶρι, καὶ εὐγάζω τὸ νυχθήμερον 5.000 φωμὶ, καὶ. καθὼς τὸ κάμω δέκα χιλιᾶδες, εἰδὲ τὸ στέλνω ἐπάνω εἰς Σινάγιαν. Αὐτοὶν στοχασθῆτε τί κακὰ τραβοῦμεν, καὶ ὁ ἅγιος Θεὸς μόνον νὰ γένῃ ἔλεος. Στείλετε τὰ γράμματα, ἂν αἱς φανοῦν εὐλογα, τῷ θεοφρονητῷ Ὑψι τοῦ, ὅπου νὰ πληρωφορηθῇ καὶ ἡ Ὑψηλότης τοῦ.

Ἦλθον ἀπὸ τὸν Χατζή-Σάνθου (?) 300 πράγματα, καὶ μὲ αὐτὸ τί ἔκαμην τάχα ἡ Εὐγενεία του: 300 πράγματα μίαν ἡμέραν δὲν φθάσουν. Παρακαλῶ νὰ τὸν εἰπῆτε νὰ προφθάσῃ ἀγελᾶδες καὶ πράγματα, διατί βλέπετε ἡ Εὐγενεία τῆς τί πρετεντσιόνες ἔχουν πολλῶ μάλλον ἂν δὲν ἔχουν καὶ τὸ καθημερινῶς διορισμένον τους, πῶς ἔχουν νὰ διοικηθοῦν, ὥσῃ ὅπου ἔχουν καὶ 4. 5 ἡμέρες κρέας, καὶ πλέον ἄζδησαν εἰς τὸ κρέας, καὶ ἅμᾶν γετίσιν κρέας! Ὁ Ζαΐμογλου εὐδύναντον εἶναι νὰ καταπεισθῇ διὰ νὰ ὑπάγῃ ἐπάνω, καὶ προσμένει, διὰ νὰ ἰδῇ ποῦ θέλει τὸν διορίσει τὸ Ὑψος τοῦ. Ταῦτα, καὶ μένω

[αψ]πθ'φ. Ἰουλίου ἰδ'η.

Τῆς Εὐγενείας τῆς ὡς ἀδελφὸς καὶ δοῦλος δι. (sic) Σκδ. Πάνος.

Dumitale frătește mă închin, sărutându-Te cu dragoste.

† După cercetarea prea-doritei mie să-nățăți a Tale, n'am lipsit să-ți arăt că acum două zile aveam să primesc scrisoarea-ți frățească și nu întreba în ce grijă mă aflu; vezi scrisoarea dumsale Comisului, care-mi serie de la Sinaia, și să afli starea Sinaiei. Ei, frate, n'au rămas nici cinci mii. S'ar fi putut face acel lucru ce-l fac ei, dacă s'ar fi împărțit tainurile pe oamenii ce sânt de față, adecă 22.000 (de mii) de tainuri, carne, pâne, și orz să li să dea cinci zile pe șin, care fac laolaltă 110.000 (de mii) de tainaturi. Cum se poate să se facă aceasta! Gândește-te ce lucruri cu neputință cer, în răutatea lor, ca să afle pricină, și să nu facă nici o slujbă; iar ceia ce se cuvenia i-am răspuns dumsale Comisului. Eu, aici, câtă zahereă mi-a venit, toată am pornit-o îndată, fără să adaug nimic; eu altă zahereă în magazie n'am, afară de făină, și scot zi cu noapte 5.000 de pâni, și, cum fac zece mii, îndată le trimet sus la Sinaia. Însă gândește ce rău o ducem, și numai Dumnezeu Sfântul să fie milostiv. Trimete scrisorile, dacă-ți par bune, Înălțimii Sale de Dumnezeu păzite, ca să afle și Înălțimea Sa.

Au venit de la Hagi-Sandu (?) 300 de oi, și cu aceasta ce-a făcut oare dumnealui? 300 de oi n'ajung pe o zi. Te rog să-i spui să trimeată vaci și oi, căci vezi dumneata ce *pretenții* au; mai ales, dacă nu vor avea și ce li s'a orânduit zilnic, cum vor să se poarte, ca unii cari au și patru, cinci zile carne, și s'au învățat mai mult cu nărav la carne, și trimete carne cât mai iute! Zaimoglu e cu neputință să fie înduplecat a merge în sus, și așteaptă să vadă unde-l va rânduî Înălțimea Sa. Acestea, și rămân

[17]89, Iulie 12.

Al dumitale ca frate și slugă

Scanavi Banul.

(V^o.) Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι Μεγάλῳ Ποσ-
τελνίκῳ, κυρίῳ Ἰωάννῃ Πανταζόγλου, τῷ ὡς
ἀδελφῷ μοι περιποθήτῳ, πανευτυχῶς,
εἰς Βαλένι.

Γράμμα τοῦ ἄρχοντος Πάνου Σκαναδῆ, εἰς
τὸ ὁποῖον τὸν ἀπεκρίθημεν νὰ κάμῃ εἴτι ἡμ-
πορέσῃ διὰ τὸ σιγιανέτι τῶν ζαχιρέδων.

(Pecete cu ceară roșie.)

Prea-nobilului boier Marelui Postelnice,
dumisale lui Ioan Pantazoglu, celui ca un
frate mie prea-dorit, cu toată fericirea,
la Văleni.

Serisoarea dumisale Banului Scanari,
căruia i-am răspuns să facă și el ce
poate pentru treaba zaherelelor.

CCCXXXII.

1789,
30 Iulie.

Capugilăr-Chehalasi Selim-aga și Chiurd-Ibrahim, „serascherul Vălenilor“,
către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre plecarea lor la Ploești și venirea fără voie
de la Văleni a unui Ibrahim-aga.

Ὑψηλότατε καὶ εὐμενέστατέ μοι
Λύθέντα,

Μετὰ τὰς ἐδαφιαίας μας δουλικὰς προσκυ-
νήσεις, ταπεινῶς ἀναφέρομεν τῷ θεοφρουρήτῳ
Ὑψι της ὅτι σήμερον ὁ δοῦλός της, σερασ-
κέρης Κιοόρτ-Ἰπραχίμ-ἄγας ἀπὸ Βαλένι, κατέ-
βηκα εἰς Πλοέστι διὰ νὰ ἐβάλωμεν εἰς νιζάμι
τούς μαδέςδες τῶν οὐλουφédων, τῶν ζαχερέ-
δων καὶ ἄλλων ἀναγκαίων ὑποθέσεων, καὶ εὐ-
θὺς ὁ πάς-πεσλοῦ-ἄγασῃ Ἰπραχίμ-ἄγας ἐπει-
ρσεν ὅλον τὸ ἀσκέρι ὅπου εἶχεν εἰς τὸ μεσγέτι
του, καὶ ἐσηκώθημεν ἀπὸ τῆ Βαλένι, καὶ ἔρ-
χεται εἰς τὸ Πλοέστι, πρᾶγμα ὅπου μᾶς ἐ-
πείραξεν ὅλους. Ἀλλαχδὲν κορκμάζ; Παδι-
σαχδὲν κορκμάζ; Πιρ χερίφδιν; Τί χάλι εἶναι
ἐδὼ νὰ ἀφήσῃ καὶ νὰ σηκωθῇ νὰ ἔλθῃ εἰς
Πλοέστι χωρὶς ἀμμίαν αἰτίαν; Δὲν λείπομεν
διὰ νὰ σὰς δώσωμεν τὴν εἰδήσιν, διὰ νὰ τὸν
γράψετε καὶ νὰ τὸν προστάξετε σποδρὰ μούτ-
λα καὶ νὰ ὑπάγῃ μὲ τὸ ἀσκέρι τοῦ εἰς Βαλένι.
Καὶ ταῦτα μὲν δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα
τοῦ Ὑψους της ἔτη εἴησαν θεόθεν ὅτι πλεῖ-
στα, πανευφρόσυνα καὶ πανευδαίμονα.

[αφ]πθ'ψ, Ἰουλίου λ'η.

Τῆς Ὑμπετέρας θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος
ἐλάχιστα δοῦλοι

Καπουτζιλάρ-Καιχαγιασῇ
Σελήμ-ἄγας.

Κιοόρτ-Ἰπραχίμης,
Σερασκέρης Βαλσνιού.

(Peceti turcești cu cerneală.)

(Jos:) Ὁ Ποστέλνικος.

(Pe dos, pecete cu ceară roșie.)

Prea-înălțate și prea-blândule Domn
al meu,

Cu închinăciunile noastre supuse până
la pământ, eu supunere aduceam înaintea
Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că azi
eu, robul Tău, serascherul Chiurd-Ibrahim-
aga din Văleni, m'am coborît la Ploești
ca să punem în rânduială trebile lefilor,
zaherelelor și altor lucruri de nevoie, și
îndată baș-beșli-aga Ibrahim-aga a luat
toată oastea de supt comanda lui, și a ieșit
din Văleni, și vine la Ploești, lucru care
ne-a jignit pe toți. Nu se teme de Dum-
nezeu? Nu se teme de Împărat? Ce om
este? Ce hal e să lase acolo și el să
iasă ca să vie la Ploești fără vre-o pri-
cină? Nu lipsim a-Ți da știre ca să-i
scrii și să-i orânduiești foarte neapărat
să meargă cu oastea lui la Văleni. Și
acestea cu supunere, iar anii prea-strălu-
ciți ai Înălțimii Tale fie de la Dum-
nezeu cât mai mulți, foarte mulțămiiți și
fericiți.

[17]89, Iulie 30.

Al Înălțimii Tale prea-mici robi

Capugilăr-Chehalasi
Selim-aga.

Chiurd-Ibrahim,
serascherul Vălenilor.

(Jos:) Postelnicul.

CCCXXXIII.

Socotelile de zahereă ale județului Dolj.

Καθηλίκαι Δόλζοι.

Περίληψις τοῦ λογαριασμοῦ τῶν ζαχαρέδων σιταρίου, κριθαρίου, ξύλων καὶ χορταριῶν, ἔτι καὶ κεχρίου, ἀπὸ ὀρανδογιτάλας τοῦ ἀπερασμένου χρόνου.

1789, Αὐγούστου 11.

Σιτάρι

κατὰ πάντες ὀρανδογιτάλα ἀπὸ τὸν Ἰούνιον.

903 6 ἔλη ἡ ποσότης τῆς ὀρανδογιτάλας εἰς λούδουρα 3.015 τῶν τῆς γ' ἡς σάμμας.

79 2 ἔτι προστίθεται διὰ 317 σκουτελνίκους καὶ τῶν φαζλά πρὸς πάντες 2.

988

188 5 ἐσπεύτονται, ἦτοι:

127 6 διὰ 550 $\frac{1}{2}$ λούδουρα, ἐσπεύμενος τῆς δ' ἡς σάμμας.

30 τὸ χωρίον Τζουροῦ.

1 3 τὸ Κακαλέτσι.

9 ἡ Ζανόαγκα.

8 4 τὰ Πούτζουρα.

6 διὰ 24 σκουτελνίκους πεθαιμένους καὶ φευγάτους, περὶ ὧν καὶ εἰς τὸν περιαινὸν ζαχαρὲν ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον ἐρανερῶθη τῇ αὐθεντικῇ Βιστερία.

188 5

794 3 ἔγιναν τσελημάτι στὸ μαγαζί, ἦτοι:

358 $4\frac{1}{2}$ μὲ ἐν τσεκρὲν ἀπὸ Δεκεμβρίου 16.78 $3\frac{1}{2}$ μὲ ἔτερον, Ἰανουαρίου 4.

215 1 ἔτι μὲ ἔτερον, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ 28.

652 1 μὲ τοὺς τοῦ Κλουτζάρη Πάρπου Ὀτετσησιάνου.

142 2 μὲ τὸν τοῦ Παχρ. Πενέσκου.

794 3 καὶ ἰστοβήθη, στελλόμενοι καὶ οἱ τσεκρέδες εἰς τὴν Βιστερίαν.

Κριθάρι

1807 4 ἡ ποσότης σὲ 3615 λούντουρα, πρὸς 4 πάντες.

158 4 διὰ τοὺς σκουτελνίκους 317 πρὸς 4.

1966

92 ἐξεσπύθησαν τῶν μενζηλίων διὰ 184 λούντουρα.

1874 ἔμειναν καὶ ἔγιναν τσελημάτι εἰς μαγαζία, ἦτοι:

1521 1 μὲ ἐν τσεκρὲν τοῦ Ἀρμάση Μανολάκη Φαρφαρά.

Județul Dolj.

1789,
11 August.

Suma socotelii zaherelelor de grâu, orz, lemne și fân, și încă și a meiului, de la orânduielele anului trecut.

1789, August 11.

Grâu

chile baniți orânduiala din Iunie.

903 6 toată câtimea orânduiei în linde 3.615 ai sămii a treia.

79 2 încă se adauge pentru 317 scutelnici și prisosul la 2 baniți.

988.

188 5 se scot, adică:

127 6 pentru 550 $\frac{1}{2}$ liude, scăderea sumei a patra.

30 Satul Cioroiu.

1 3 Căcalețul.

9 Zănoaga.

8 4 Puțurile.

6 pentru 24 scutelnici morți și fugari, pentru cari și la zahereaua trecută din Februar s'a arătat Vistieriei domnești.

188 5

794, 3 s'au dat la magazie, adică:

358 $4\frac{1}{2}$ cu o teşcherea de la Decembre 16.78 $3\frac{1}{2}$ cu alta, Ianuar 4.

215 1 încă și cu alta din aceeași lună 28.

652 1 cu ai Clucerului Barbu Oteteleşanu.

142 2 cu al Păharnicului Penescu.

794 3 și s'au istovit, trimetând și teşcherelele la Vistierie.

Orz

1807 4 câtimea la 3615 liude, câte 4 banițe.

158 4 pentru scutelnici 317 câte 4.

1966

92 s'au scos ale menzilorilor pentru 184 liude.

1874 au rămas și s'au dat la magazii, adică:

1521 1 cu o teşcherea a Armașului Manolachi Farfară.

10 με ἐν ἑτερον τοῦ αὐτοῦ.
 207 3½ ἔτι τοῦ αὐτοῦ.
 2 2 ἔτι τοῦ αὐτοῦ.
 9 ἔτι τοῦ αὐτοῦ.
 1 2 με ἐν ἑτερον τοῦ αὐτοῦ.
 1751 ½
 115 4 ἔτι με τσεκερὲν τοῦ ἰσ-
 πραβνίκου Κωνσταντίνου.
 7 3½ με ἐν ἑτερον ἔτι τοῦ
 αὐτοῦ.
 1874 — καὶ ἡστοθήθη, στελλόμενοι
 καὶ οἱ τσεκερῆδες εἰς τὴν Βηστε-
 ρίαν.

Χορτάρι ἀμάξια

3615 ἡ ὀργανδουγιάλα τοῦ Ἰουνίου.

317 τῶν σκουτελνίκων.

3932

805 ἐξεπεύθησαν, ἦτοι:

550 ὁ ξεπεσμός τῶν λουδοῦρων τῆς
 δ'ης σάμιας.

66 τὸ Κακαλέτζι.

93 τὸ Τζουρόγι.

31 ἡ Ζανόαγκα.

41 τὰ Πούτζουρα.

24 τῶν φρουγίων σκουτελνίκων καὶ ἀ-
 πεθαμένων.

805

3127 ἔμειναν ἡ ποσότης νὰ γίνῃ τσελημάτι
 εἰς τὸ μαγαζί, ἐξ ὧν ἐδόθη:

2244 ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ καδελιγίου,
 ὁποῦ ἔδωσαν καὶ ἀπὸ σκου-
 τελνίκους.

166 4 τὰ ὅσα ἐκοιμήθησαν ἀπὸ τοῦς
 σαλαχώρηδες καὶ, φέρωντάς το
 εἰς τὸ μαγαζί, τὸ ἐπλήρωσαν τὰ
 χωρία τῷ Κλουτζάρη Ἰωα-
 νιτζί.

716 1 ἐπληρώθη τῷ Δερβίς-ἀγῶ, πρὸς
 γρόσια 5 τὸ ἀμάξι.

3127

Ξόλα ἀμάξια

3615 ἡ ὀργανδουγιάλα τοῦ Ἰουνίου, πάλιν σὲ
 3615 λούντουρα.

317 τῶν σκουτελνίκων

3932

805 ἐκπίπτονται, ἦτοι:

550 τὰ τῶν σκουτελνίκων ἀπὸ τὴν δ'ην
 σάμιαν.

66 τὸ Κακαλέτζι.

93 τὸ Τζουρόγι.

31 ἡ Ζανόαγκα.

41 τὰ Πούτζουρα.

10 cu un altul al lui.

207 3½ tot al lui.

2 2 tot al lui.

9 tot al lui.

1 2 cu un altul al lui.

1751 ½

115 4 tot cu teșchereana is-
 pravnicului Constantin.

7 3½ cu un altul tot al lui.

1874 — și s'a istovit, trinețân-
 du-se și teșcherelele la Vis-
 tierie.

Fân căruți

3615 orânduiala lui Iunie.

317 ale scutelniciilor.

3932

805 s'au scos adecă

550 căderea liudelor sămii a patra

66 Căcalețul.

93 Cioroiul.

31 Zănoaga.

41 Puțurile.

24 ale scutelniciilor fugari și morți.

805

3127 a rămas cătinea ca să se depuie în
 magazie, din care s'a dat:

2244 din satele județului, care s'au
 dat și de la scutelnici.

166 4 câte s'au cosit de la sala-
 hori și, ducându-le la ma-
 gazie, au plătit satele Cluce-
 rului Ioniță.

716 1 s'a plătit lui Derviş-aga, câte
 5 lei căruța.

3127

Lemne căruți

3615 orânduiala lui Iunie, iarăși la 3615
 liude.

317 ale scutelniciilor.

3932

805 ca, adecă:

550 ale scutelniciilor de la a patra
 samă.

66 Căcalețul.

93 Cioroiul.

31 Zănoaga.

41 Puțurile.

24 τῶν φευγάτων σκουτελνίκων καὶ ἀ-
πεθαμμένων.

805

3127 ἔμειναν νὰ δωθοῦν εἰς τὸ μαγαζὶ καὶ
ἐδώθησαν:

2982 { 1645 ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ καδηληλίου
καὶ ἀπὸ τοὺς σκουτελνίκους.
1337 ἐπλήρωσαν τὰ χωρία, πρὸς ἐν
γρόσι, ἄσπρα 90, καὶ ἐδώθησαν
τὰ ἄσπρα τῷ Δερβίης-ἀγά.

145 μένουν γιόσι εἰς τὰ χωρία.

Σιτάρι

κοιλὰ πάνιτζ. ἡ ὀρανδουγιάλα ἀπὸ τὸν Ὀκ-
τώμβριον.

849 2 ἡ ποσότης τῆς ὀρανδουγιάλας σὲ
3.397 λούδουρα, κατὰ τὸ κατὰστιχον
ὁποῦ ἐστάλθη εἰς τὴν Βηστρίαν.

79 2 προσθέττονται ἔτι διὰ τοὺς 357 σκου-
τελνίκους, πρὸς πάνιτζες 2.

928 4 γίνονται.

168 5 ἐκπίπτειται ὁ ξεπεσμός 674 $\frac{1}{2}$ λουν-
τίων τῆς αἴτης σάμμιας μὲ ἐκείνα τὰ
προτητερινά.

759 7 μένει νὰ ἱμπληρισθοῦν εἰς τὸ μαγαζὶ,
καὶ ἐδώθησαν, ἥτοι:

122 $1\frac{1}{2}$ μὲ ἐν τεσκαρὲν τοῦ Παχαρ-
νίκου Γκανέσκου, ἀπὸ Μαρ-
τίου 28.

183 3 μὲ ἄλλον τοῦ πορτάρη Γιαν-
νάκι Γκιορτζός.

85 $6\frac{1}{2}$ μὲ ἕτερον τοῦ αὐτοῦ πορ-
τάρη.

13 4 μὲ ἕτερον τοῦ αὐτοῦ.

20 μὲ ἕτερον τοῦ αὐτοῦ.

91 1 μὲ ἕτερον ὁποῦ ἐδόθη στὸ
Τήργκου-Ζουήουλου.

516

243 7 ἐπληρώθησαν τῷ Δερβίης-ἀγά
μὲ 2438, 90, πρὸς γρόσια 10
τὸ κοιλόν.

759 7

11Κριθάρι

111874 ἡ ποσότης ἀπὸ τὸν Ὀκτώμβριον ἱμ-
πληρίσθη στὸ μαγαζὶ, καθὼς καὶ τοῦ
Ἰουνίου, καὶ ἐστάλθησαν εἰς τὴν Βηστρίαν οἱ
τεσκαρέδες, ἥτοι:

1036 4 ἕνας τεσκαρὲς ἀπὸ τοῦ Ἰο-
Δεκεμβρίου 30 } πραδνικ.
24 6 ἕτερος, Δεκεμ. 30 } Κωνσταν-
812 6 ἕτερος λιανότερος } τίνου.

1874

24 ale scutelniceilor fugari și morți.

805

3127 au rămas să se dea la magazie și
s'au dat:

2982 { 1645 de la satele județului și de
la scutelnici.
1337 au plătit satele, câte un leu,
bani 90, și s'au dat banii
lui Derviş-aga.

145 rămân la sate.

Grâu

chile baniți. Orânduiala din Octombrie.

849 2 câtimea orânduiei la 3.397 liude
după catastihul ce s'a trimes la
Vistierie.

79 2 se adaugă încă pentru 357 de
scutelnici, la banițe 2.

928 4 se fac.

168 5 cade scăderea a 674 $\frac{1}{2}$ liude ale
sămii întâiu cu acelea de mai
nainte.

759 7 rămâne să se împlinească la ma-
gazie, și s'au dat, adevă:

122 $1\frac{1}{2}$ cu o teșcherea a Păhar-
nicului Gănescu, de la
Martie 28.

183 3 cu alta a portarului Ie-
nachi Ghioreiu.

85 $6\frac{1}{2}$ cu alta a aceluiași por-
tar.

13 4 cu alta tot a lui.

20 cu alta tot a lui.

91 1 cu alta care s'a dat la
Târgul-Jiului.

516

516 7 s'a plătit Derviş-Aga cu
2438, 90, câte lei 10 chila.

759 7.

Orz

1874 câtimea de la Octombrie s'a împli-
nit la magazie, ea și a lui Iunie, și
s'au trimes la Vistierie teșcherelele,
adevă:

1036 4 o teșcherea de la
Decembre 30 }
24 6 alta, Decembre 30 } ispravniciul
812 6 alta mai slabă } Constantin.

1874

Χορτάρι, ἀμάξια, πάλιν ἡ ὀρανδουγιάλα τοῦ
'Οκτωβρίου.

2750 $\frac{1}{2}$ ἡ σωστή σοῦμα τῶν πιρνίκων ἐκτὸς
τῶν σκουτελνίκων ὧν ὁ λογαριασμὸς
ἐσχωριστὰ ἐστάλθη εἰς Βηστερίαν.

621 8 ἐπληρώθη τῇ Δεσβής-ἀγά, πρὸς γρό-
σια πέντε τὸ ἀμάξι.

2128 4 γηρόσι εἰς τὰ χωρία.

Ξόλα, ἀμάξια ἀπὸ τὸν 'Οκτώβριον.

2750 $\frac{1}{2}$ ἡ σωστή σοῦμα τῶν πιρνίκων ἐκτὸς
τῶν σκουτελνίκων ὧν ἐστάλθη χω-
ριστὰ ὁ λογαριασμὸς τῶν εἰς Βησ-
τερίαν καὶ μένει ὅλον γηρόσι στὰ
χωρία.

Κεχρί

κοιλὰ πάντες

4.000 μία ὀρανδουγιάλα ἀπὸ τὴν ὁποίαν, διὰ
ὅσον ἐφέρθη ἀπὸ τὰ χωρία εἰς χεῖρας
τοῦ Παστελνίκου Ζηγγιάνου φηραρῆ, ἐστάλθη
κατάστιχον εἰς τὴν Βηστερίαν, τὸ δὲ ἐπίλοι-
πον δὲν ἐζητήθη πλέον ἀπὸ τοὺς λακουητό-
ρους, μὲ λόγον πῶς ἐσυγχωρέθη διὰ προστα-
γῆς τοῦ τότε καιροῦ Καϊμακάμη, λέγωντας πῶς
εἶχε πανέκλαμπρον προσταγὴν περὶ τούτου·
τὸν ὁποῖον μαδὲ ἡξέσῃ: τόσον ὁ ἄρχων Πα-
χάρνικος 'Ιωαννίτζας Μαρδατζής, ὅσον καὶ ὁ
ἄρχων Κλουτζέρης 'Ιωαννίτζας, οὔτινες, εὐρι-
σκόμενοι αὐτοῦ, θέλουν ἐρωτηθῇ.

Fân, căruța, iar orânduiala lui Octom-
bre.

2750 $\frac{1}{2}$ suma întreagă a birnicilor afară
de scutelnicii a căror socoteală
osebită s'a trimes la Vistierie.

621 8 s'a plătit lui Derviş-aga, câte
lei cinci căruța.

2128 4 tot la sate.

Lemne, căruți de la Octombrie.

2750 $\frac{1}{2}$ suma întreagă a birnieilor afară
de scutelnicii a căror socoteală
s'a trimes deosebit la Vistierie
și rămâne totul la sate.

Meiu

chile baniți

4.000 o orânduială din care, după cât s'a
adus din sate în mâinile Postelni-
cului Jianu fugarul, s'a trimes catastilul
la Vistierie, iar rămășița nu s'a mai cerut
de la locuitori, supt cuvânt cum că s'a
iertat din porunea celui de atunci Cai-
macam, spunând cum că a avut poruncă
prea-strălucită pentru aceasta; care afa-
cere o știe atât dumnealui Păharnicul
Mardagiu, cât și dumnealui Clucerul
Ioniță, cari, aflându-se acolo, se vor în-
treba.

CCCXXXIV.

1789, Corniță Brăiloiu Clucerul către Iancu Mavrocordat, despre niște socoteli și
29 August. despre prădăciuni și ucideri turcești.

Τὴν Εὐγενεῖαν τῆς δουλικῶς προσκυνῶ.

† Πανευγενὲς αὐτῆς προσκυνητῶς ἔλαβον
μετὰ τοῦ ἄρχοντος καπετὰν ταραπάνου 'Ιωάν-
νου μουμπασίρη, καὶ εἶδον τὰ ἐν αὐτῷ μαι
προστατόμενα παρὰ τῆς Εὐγενείας τῆς εἰς τὸ
νὰ γίνουν ταχέλη ὅλαις ἡ ῥαμασίτζαις τῶν
παρελθόντων ζαχιρέδων, ὁμοίως καί, ἂν ἱμ-
πληνύσθησαν μὲ ἄσπρα, νὰ παρθοῦν ἀπὸ ἐ-
κείνους ὅπου τὰ παρέλαβαν καὶ νὰ σταλθοῦν
εἰς τὴν αὐθεντικὴν Καμάραν, ὁμοῦ μὲ ὅλους
τοὺς λογαριασμοὺς τὸν σύμμεσθον τοῦ καδι-
λικίου διὰ νὰ σφραλισθοῦν καὶ νὰ πάρχουν τέλος.

Ὅθεν, κατὰ τὴν πανέκλαμπρον προσταγὴν
τοῦ θεοφρουρήτου Ὑψους τοῦ, ἰδοὺ ἐπῆρυν
ὁ ῥηθεὶς μουμπασίρης τὸν σύμμεσθον τοῦ κα-
δηλικίου μὲ ὅλους τοὺς λογαριασμοὺς, ὅπου,
θεωρούμενοι εἰς τὴν Βιστιαρίαν, νὰ σφραλισθοῦν.
Παρακαλῶ δὲ τὴν Εὐγενεῖαν τῆς, τζελεπῇ, νὰ
λυπηθῇ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν πτωχῶν

Dumitale cu supunere mă închin.

† Prea-nobila ta [serisoare] eu închină-
ciune am primit-o cu dumnealui căpitanul
de dărăbani Ioan mumbașirul, și am văzut
cele acolo poruncite mie de dumneata ca
să se încaseze toate rămășițile trecutelor
zaherele, de asemenea și, dacă s'au îm-
plinit în bani, să se iea de la cei ce le-au
luat și să se trimeată la Cămara dom-
nească, unde cu toate socotelile same-
șului județului să se întărească și să iea
sfârșit.

Deci, după prea-strălucita poruncă a
Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite, iată
a luat acel mumbașir pe sameșul ju-
dețului cu toate socotelile, pentru ea,
fiind cercetate la Vistierie, să fie întă-
rite. Însă te rog pe dumneata, celebră,
să-ți fie milă de nenorocita stare a să-

αὐτοῦ τοῦ καθολικίου, καὶ νὰ προστατεύσῃ εἰς τὸ νὰ πιασθῶν εἰς λογαριασμὸν ἢ βραμασί-
τζαις ὅπου ἐμφανίζονται εἰς τοὺς λογαρια-
σμοὺς διὰ τοὺς ὅσους ἀνθρώπους ἐφυγαν καὶ
διὰ ὅσα χωρία ἐδιορίσθησαν διὰ τοὺς μενζιλ-
χανέδες, ἐπειδὴ, ἂν καταντήσῃ ἀπὸ τοὺς ἐυ-
ρισκομένους, νὰ γίνουν καὶ αὐτὰ ταχσίλι. Τῇ
ἀληθείᾳ Χριστοῦ εἶναι ἀδύνατον εἰς τὸ γὰλ-
ὅπου κατήντησαν, καὶ μάλιστα ἔχοντες ἀπάνω
τοὺς τάσικς νέαις ὁρνετουγάλαις, ὅπου τὰ ἀνὰ
χεῖρας δὲν ἠμποροῦμεν νὰ εὐγάλωμεν, καί,
ἐκτὸς τῶν ὅσων ἔχουν νὰ ἀποκριθῶν, δοκι-
μάζουν πολλὰ κακὰ ἀπὸ τοὺς κατρίνιδες
ἀσκερλίδες, ὅπου ἐγέμυσεν τὸ καθολικίον καὶ τοὺς
ἐσχυμένονους, μάλιστα ἄρχισαν καὶ νὰ σκοτώ-
νουν. Τὰ ὅσα δὲν ἠμπόρεσαν νὰ γίνουν ταχ-
σίλι μὲ ἄσπρα ἀπὸ ταῖς βραμασίτζαις τῶν ὁ-
ρνετουγάλων ἔγιναν τεσλήμι τὰ ἄσπρα διὰ
προσταγῆς τῷ εὐγενεστάτῳ Ζαΐμ-Χουσεΐν-
Δερβίς-ἄγῃ, ναζίρη τῶν πάντε καθολικίων, καὶ
ἔγω ταχσίλια περὶ αὐτῶν. Περὶ δὲ τοῦ πο-
ρουμπίου θέλει εἰσέρρῃ ἡ Εὐγενεία της ὅτι,
ὅχι πεντακάσια ὅπου διαλαμδάνει τὸ σταλθὲν
κατάστιχον, ἀλλὰ χίλια κοιλὰ ἦτον περίου ὁ-
ρνετουγάλα εἰς αὐτὸ τὸ καθολικίον, τὸ ὅποιον
ὅλον ἠμπληρίσθη εἰς νατοῦρα καὶ ἐστάθη εἰς
τὸ μαχαῖ τῆς Κραγιώδας, τοῦ ὁποῦ τὸ
κατάστιχον μὲ ταῖς καιτάντζαις μετὰ θύω,
τρεις ἡμέρας τὰ προφθάνω μὲ σκουζιτόρον.

Καὶ αὐτοὺς παρακαλῶ τὴν Εὐγενείαν της νὰ
δώτῃ πίστιν εἰς ὅσα γράφω, καὶ νὰ πάρουν
τέλος οἱ λογαριασμοὶ μου μετὰ τῆς Βασιταρίας,
καὶ θέλω μείναι παντοῦνδς δοατζῆς της διὰ
τὴν πολήτιμόν μοι ὁγείαν της. Τὰ δὲ ἔτη
αὐτῆς εἴησαν θεόθεν πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

ἁφθῶ, Αὐγοῦστου κθ'η.

Τῆς Εὐγενείας της εἰς τοὺς ὁρισμοὺς προ-
θυμότητος δοῦλος ταπεινὸς

Κορνίτζας Ηρακλῶδες Κλουτζάρης.

(V^o.) Τῷ πανευγετεστάτῳ ἄρχοντι Μεγάλῳ
Καμαράτῃ, κυρίῳ μοι ἐσελεμπῇ Γιάγκῳ Μαυ-
ρογένῃ, προσκυνητῶς.

(Pecete de ceară neagră.)

racilor aceluî judeţ, şi să porunceşti să
se iea în socoteală rămăşiţile ce se înfă-
ţişează în socoteţi pentru câţi oameni
au fugit şi pentru câte sate s'au orân-
duit pentru menziluri, de oare ce, dacă
s'ar întâmpla de la cei aflaţi, să fie şi
acelea încasate. În adevărul lui Hristos
e cu neputinţă în halul la care au a-
juns, şi mai ales având asupra lor a-
tâtea orânduilei noi, de nu putem scoate
cele de acum, şi, afară de câte au să
răspundă, sufăr multe rele de la cei fu-
giţi ostaşi turci, cari au umplut judeţul
şi-i despoaie, ba au început a-i şi ucide.
Câte n'am putut să le încasăm cu bani
de la rămăşiţile orânduielilor s'au dat
banii prin poruncă prea-nobilului Zaim-
Husein-Derviş-aga, nazirul celor cinci
judeţe, şi am adevărinate pentru ei. Iar,
cât despre porumb, vei afla dumneata că,
nu cinci sute care le spune catastihul tri-
mes, ci o mie de chile erau peste orân-
duială în acel judeţ, care tot s'a plă-
tit în natură şi s'a trimis la magazia
Craiovei, al căreii catastih cu chitanţele
după două, trei zile le trimet cu slu-
jitor.

Şi iar te rog pe dumneata să dai cre-
dinţă la câte scriu, şi să iea capăt so-
cotelile mele cu Vistieria, şi voiu rămânea
necontenit rugător al tău pentru mie
scumpa-ţi sănătate. Iar anii tăi fie de la
Dumnezeu foarte mulţi şi pe deplin fericiţi.
1789, August 29.

Al dumitale la porunci prea-gata rob
supus.

Cornică Brăiloiu Clucer.

(V^o.) Prea-nobilului boier Marele Că-
măraş, demnului meu cîibiul Iancu Ma-
vrogheni, cu închinare.

CCCXXXV.

Un boier către Iancu Mavrogheni, despre împlinirea locuitorilor şi cata-
nele ce au pătruns.

1789,
30 August.

Τῇν Εὐγενείαν της ταπεινῶς προσκυνῶ.

† Εὐγενὲς γράμμα της ταπεινῶς ἔλαβον
καὶ εἶδον τὰ ἐπ' ἐμοὶ προστατώμενα της.
Διὰ τὰ ξόλα καὶ χορτάρη ὅπου ἔμειναν νὰ

Dumitale cu supunere mă închin,

Nobila-ţi scrisoare cu supunere o am
primit şi am văzut cele mie orânduie.
Pentru lemnele şi fânul ce au rămas

ἀποπλημισθοῦν ἀπὸ τὰ λόκουρα τῶν καλαρᾶ-
σιδων τοῦ ἐδῶ καδιλικίου, διὰ τὸ ὅποιον θέλει
εἰσεῖρσι ἡ Εὐγενεία της ὅτι μάξουσταν ἐδιό-
ρησα μουμπασηρέσι εἰς τὸ νὰ τὰ ἱμπληνῇσουν,
καί, καθὼς θέλουν γένουν τακσίλι, ἁμέσως, μὲ
τὸν μουμπασίρην ποῦ εἶναι ἐδῶ, θέλω σὰς τὰ
προφθάξῃ. Διὰ τὸ κεχρὶ καὶ ποροῦμπι, πάλιν
ἐδιόρησα ἀξίους ἀνθρώπους νὰ κάμῃ ἐξέτασιν
εἰς τὸ καδιλίκι, καὶ ἐγὼ πασχίζω ὅσον τὸ
δυνατόν, καὶ ὅτι θέλω βεβαιωθῇ ἀπὸ τὴν ἐξέ-
τασιν θέλω σὰς φανερῶσῃ. Πρὸς ἐτι εἰδοποιῶ
τῇ Εὐγενείᾳ της ὅτι ὁ ὑψηλότητός μας Αὐ-
θέντης διὰ προσταγῆς τοῦ Ὑψους του ἐδιο-
ρίσθηκα ἐξεταστῆς εἰς τὸ καδιλίκι, νὰ ἐξετάσω
ταῖς ὠραντουγιᾶλλες τῶν σελέρην μας καὶ ὅτι
ἄλλα ἐκαμν εἰς τὸ καδιλίκι. Ὅθεν ἐγὼ, κατὰ
τὴν πανέκλαμπρον προσταγὴν, ἐδιόρισα καὶ ἀν-
θρώπους περὶ αὐτὴν τὴν ἐξέτασιν, ὅμως θὰ
γένῃ μὲ ἄργητα, μὲ τὸ νὰ εἶναι οἱ λακουϊτό-
ροι σκορπισμένοι, μερικοὶ εἰς τοὺς χαβλᾶδες.
μάλιστα τῶρα καὶ μὲ τοὺς κατάνους ποῦ γέ-
νονται συγχίσιμικαν ὅλα! Καὶ διὰ αὐτὸ παρα-
καλῶ τὴν Εὐγενείαν της ὁποῦ, εὐρίσκοντας
ἀρμόδιον καιρὸν, νὰ πληροφορηῖσθε τοῦ Ὑ-
ψους του, διὰ νὰ μὴν παῖσω εἰς καμμίαν ὀρ-
γὴν· ἐπειδὴ αὐτὸ πρέπει νὰ γένῃ μὲ ἀκριβείαν
ἐξέτασιν, καθὼς γνωστὸν εἶναι καὶ τῇ Εὐγενείᾳ
της, διατὶ δὲν εἶναι ἓνα ἢ δύο μαδᾶδες ὁποῦ
νὰ ἱμφορέσης ἐν τάχει νὰ τὰ προφθάξῃς
μὲ τὴν ἐξέτασιν, ἀλλὰ εἶναι τόσοι καὶ τόσοι
μαδᾶδες, καὶ ἀπαιτεῖ νὰ γένῃ ἄργητα ἕως οὐ
νὰ γένῃ ἡ ἐξέτασις. Ταῦτα μὲν ταπεινῶς, τὰ
δὲ ἔτη τῆς Εὐγενείας της εἴησαν θεόθεν πλεῖ-
στα καὶ πανευτυχῇ.

[17]89, Αὐγοῦστου λ'α.

Τῆς Εὐγενείας της ταπεινὸς καὶ δοδλος.

(Indescifrabil.)

(V^o.) Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι Μεγάλῳ
Καμαράση, κυρίῳ μοι κυρίῳ τσελεμπῇ Γιάνκῳ
Μαυρεγένῃ, προσκυνητῶς.

(Pecete cu bulină.)

a se plăti de la locurile călărașilor
acelui județ, pentru care vei afla dum-
neata că anume am orânduit mumba-
șiri ca să se împlinească și, cum se vor
preda, îndată, cu mumbașirul ce e a-
colo, ți le voi trimete. Pentru meu și
porumb, iar am orânduit oameni vred-
nici să facă o cercetare în județ, și eu
încerc cât pot, și ce voi afla din cer-
cetare ți-o voi arăta. Pe lângă aceasta
fac știut duminăle că de prea-înălțatul
nostru Domn prin porunca Înălțimii Sale
am fost orânduit cercetător în județ, să
cânt orânduile înaintașilor miei și ori-
ce alta au făcut în județ. Deci eu, după
porunca prea-strălucită, am orânduit și
o am pentru acea cercetare, dar va fi
cu zăbavă, de oare ce locuitorii sânt îm-
prăștiți, unii la havalele, mai ales că
acuma și cu catanele ce se fac s'au în-
curcat toate! Și de aceea te rog pe dum-
neata ca, aflând vreme potrivită, să în-
științezi pe Înălțimea Sa, ca să nu cad
la vre-o mânia; căci aceasta se cuvine
a se face cu cercetare de aproape, cum e
știut și d-tale, căci nu sânt una sau două
trebi ca să le poți răpede lua în cercetare,
ci sânt atâtea și atâtea trebi, și se cere
a fi zăbavă până ce se face cer-
cetarea. Acestea cu supunere, iar anii du-
minăle fie de la Dumnezeu foarte mulți
și cu totul ferieți.

[17]89, August 30.

Al duminăle smerit și rob.

(Indescifrabil.)

(V^o.) Prea-nobilului duminăle Marelui
Cămăraș, duminăleui domnul celebī Iancu
Mavrogheni, cu închinăciune.

CCCXXXVI.

1789,
16 Octom-
bre.

Smaranda Hangeri către Nicolae-Vodă Mavrogheni, rugând a i se trimete
fiul, Nicolachi.

Τὴν θεοφροῦρητον αὐτῆς Ὑψηλότητα γονυ-
κλιτῶς προσκυνῶ σὺν τῷ ἁσπασμῷ τῶν
πανελάμπρων αὐτῆς ποδῶν.

† Δεομένη τοῦ ἁγίου Θεοῦ ὅπως διαρυ-
λάττη τὸ Ὑψος σας ἐν ἄκρα ὑγειᾷ καὶ ἁμε-
ταπτῶτι εὐημερίᾳ, μετὰ ἀκλονήτου στρεῶ-

Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite cu în-
genunchere mă închin, sărutând prea-
strălucitele-Ți picioare.

† Rugându-mă de Sfântul Dumnezeu să
păzească pe Înălțimea Ta în deplină să-
nătate și nestrămutată mulțămire, cu ne-

σεως ἐπὶ τοῦ πανευκλάρχου σας αὐθεντικοῦ
θρόνου μέχρι βαθύτατου λιπαροῦ γήρεως, καὶ
μετὰ πάντων τῶν καταθυμίων σας ἀγαθῶν.
Ἀγκαλα τὸ ἔχω διὰ μεγάλα μου ἱπτικάρη
τὴ νὰ εὐρίσκετε πάντοτε κοντά σας καὶ ὑπὸ
τὴν αὐθεντικὴν Σας σκέπην ὁ ταπεινός σας
δοῦλος Κόμιστος καὶ ἔγκονός μου, Νικολάκης,
μὲ ὅλον τοῦτο ἡ ἀθλία μου κατὰστασις καὶ
τὸ ἀχαμνὸν χάλι τῆς ὑγείας μου μὲ ἀναγκά-
ζει νὰ προσθέσω διὰ τοῦ παρόντος δουλι-
κοῦ μου εἰς τοὺς πανευκλάρχους πόδας Σας
καὶ νὰ Σας παρακαλέσω θερμῶς ὅπου τώρα,
εἰς τὰ τέλη τῆς ζωῆς μου, νὰ μὲ ἐλεήσετε
καὶ νὰ προσφύγετε νὰ μὲ τὸν ἐξαποστείλετε
τὸν ῥηθέντα ἔγκονόν μου μὲ τὴν αὐθεντικὴν
σας ἄδειαν, κἄν καὶ ἓνα μῆνα νὰ τὸν ἴδω,
καὶ πάλιν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν δοῦλευσίν Σας,
ὅπου, ἂν τύχη καὶ ἀποθάνω, νὰ μὴν μείνω ἡ
ἀθλία παραπονεμένη, καὶ ἂς εἶναι διὰ τὴν ὑ-
γείαν καὶ στερῶσιν Σας καὶ διὰ τὰς ψυχὰς
τῶν ἀσπίδων γονέων Σας. Αὐτὰ παρακαλῶ
δουλικῶς. Τὰ δὲ ἔτη Σας εἴησαν θεοῦ παύ-
πλισστα, πανευτυχῆ καὶ πανευδαίμονα.

ὑψθ'φ. Ὁκτωβρίου 15'η.

Τῆς θεωρορητοῦ αὐτῆς Ὑψηλότητες εἰς
τοὺς ὀριζήτους ἐντελῆς δούλη

Σμαράγδα Χαντζερή.

zguduită întărire pe Scaunul Tău domnese
prea-strălucit până la adâncă senină bă-
trâneță, și cu toate cele dorite bune ale
Tale. De și socot ea mare mulțămire a
mea a se afla totdeauna lângă tine și
supt domneasca-Ți pază smeritul Tău rob
Comis și odraslă a mea, Nicolachi, totuși
nenorocita lui stare și halul bolnăvicios
al sănătății mele mă silește să înfățișez
prin cea de față supusă a mea la prea-
strălucitele-Ți picioare și să Te rog căl-
duros ca acum, la capătul vieții mele, să
Te milostivești de mine și să orânduiești
a mi se trimete acea odraslă a mea cu
voia Ta domnească, ca să-l văd măcar o
lună, și iar să se întoarcă la slujba Ta,
așa că, de se va întâmpla să mor, să nu
rămân săracă întristată, și să fie pentru
sănătatea și întărirea Ta și pentru sufletele
fericiților Tăi părinți. De acestea mă rog
cu supunere. Iar anii Tăi fie de la Dum-
nezeu cât mai mulți, pe deplin fericiți și
mulțămiți.

1789, Octombrie 16.

A Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
roabă sfioasă la porunci

Smaranda Hangeri.

CCCXXXVII.

C. Marele-Ban către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre felul cum se pot
distruge hoții.

† Ὑψηλότατέ μοι Αὐθέντα,

† Τὸ πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους ἄρχοντας
τῆς σελῆν γράμμα αὐθεντικὸν τοῦ Ὑψους
τῆς εἰδόν, ἐν ᾧ προστάττονται καὶ ὁ δοῦλος
τῆς νὰ κάμω γκέστι γκιουζέρ εἰς τὴν Τζά-
ραν, μόνον καὶ μόνον διὰ μερικὸς κλέπτας
ὁποῦ περιφέρονται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καὶ πειρά-
ζουν τοὺς πτωχοὺς μὲ τὰς κλεψίς των. Εὐ-
μενέστατέ μοι Αὐθέντα, εἰς τὰ πέριξ τοῦ Βου-
κουρεστίου κλέπται δὲν ἀκούονται, εἰς τὰ μα-
κρινὰ ὅμως μέρη, ὡς τὴν Πλογιέστι, Βαλένι,
Ὀλτος, Πιτέστι καὶ ἄλλα μέρη περιπατοῦν
ἐπάνω κάτω, καὶ ἐδῶσαν φόδαν εἰς τοὺς πτω-
χοὺς, καθὼς θέλει τὸ πληροφόρηθῇ καὶ ἀπὸ
ἓνα γράμμα τῶν ἱσπραχνίων τοῦ Βαλενίου,
ὅπου τώρα μὰς ἤλθε· ἐξ οἰκείων ὅμως τὰ
τέλη, ὡς τὸν ὅπου ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνεχώρησε
τὸ Ὑψος τοῦ ἀπὸ Βουκουρεστί οἱ πασί-προς
Ἀλβανίτες ἄπο δέκα καὶ δεκαπέντε φεύγουν
διὰ νυκτός, καὶ περπατοῦν καὶ γίνονται κλέπ-

Prea-înălțate Doamne al meu,

Serisoarea domnească a Înălțimii Tale
trimeasă către prea-nobilii Tăi boieri
am văzut-o, în care se poruncește și ro-
bului Tău să fac cercetare (?) în Țară,
numai și numai pentru niște hoți cari
se poartă ici și colo și încearcă pe
săraci eu hoțiile lor. Prea-binevoitorule
Doam al meu, în împrejurimile Bucu-
reștilor nu se aude de hoți, însă la părți
îndepărtate, ca Plocești, Vălenii, Oltul,
Pitești și alte părți, merg în sus și în
jos, și au băgat frica în săraci, cum
o să afli și dintr'o scrisoare a isprav-
nicilor din Văleni, care mi-a venit a-
cum; iar din veștile (?) celor de casă,
cum ai plecat Înălțimea Ta din Bu-
curești, Albanesii baș-buzuci câte zece
și cinsprezece fug noaptea, și merg de
se fac hoți, și strică lumea; însă a-

1789.
18 Octom-
bre.

ται, καὶ ἀφανίζουσιν τὸν κόσμον· τοῦτο ὁμῶς διὰ τὰ γίγνη θέρει, καὶ διὰ τὰ δώσωμεν ῥαπιδῶς εἰς τὸν μαδδὲν αὐτόν, ἄλλο δὲν γίνεται, παρά, διὰ τὰ παστρευθῇ τὸ ἔξω μέρος, χρειάζεται τὰ εἶγω ἐγὼ ὁ ἴδιος δοῦλος της, ἢ ἄλλος κανεῖς μὲ διακοσίους, τριακοσίους ἀνθρώπους καὶ τὰ περιφερθῶμεν εἰς ὅλα τὰ καδιλίκια ὅπου τὰ τοῦς φέρωμεν εἰς ἰταάτι τοῦς ἀνθρώπους, καὶ ἐπειδὴ καὶ ἀλλῶς γίνεται σιραγιέτι τὸ κακόν. "Οθεν ἂν συγκατανεύσῃ τὸ Ὑψος της τὰ προστάξῃ τὰ γέννη ἓνα ἀνοικτὸν γράμμα βλάχικον τοῦ Ὑψους της πρὸς ὅλους τοὺς ἰσπραβνίλους, τὰ δώσουν ὑπακοήν εἰς τὴν δοῦλον ὅπου θὲ τὰ διορίσῃ, καὶ χειρὰν βοηθείας, καὶ πρὸς τοὺς λακοῦτόρους ἄλλο γράμμα, πρὸς δὲ εἰς τὸν πσοληγαστὴν της αὐθεντικὸν της γράμμα διὰ τὰ μὰς δώσουν Τούρκους νεφέρια, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἐδῶ πελουκπασίδες τὰ μὰς ἀκολουθήσουν, καὶ ἐλπίζω μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ ἁγίου Θεοῦ καὶ μὲ τὴν εὐχὴν της τὰ δωθῇ τὸ ἀνέκαθεν νιζάμι, ὁ δοῦλος της δὲ (ἂν στοχασθῇ τὰ ὑπάγω ἐγὼ, ὁ δοῦλος της) θέλω ἀφήσει δεκίλην, καθὼς καὶ πρότερον, εἰς τὰς ὑποθέσεις της Σπαθαρίας. Ἀναγκασίον λοιπόν, ἐφένδημ, τοῦτο, ἢ ὁ δοῦλος της, ἢ ἄλλος, τὰ εὐγὴ διὰ τὰ τὰ δάλη εἰς τάξιν, κρεμῶντας τοὺς κλέπτας πρὸς παράδειγμα τῶν ἄλλων. Ταῦτα δουλικῶς, καὶ τὰ ἔχω ἐν τάξει τὴν αὐθεντικὴν της προσταγὴν, καὶ εἰμὶ

αψπθ', 'Οκτωβρίου ιη'.

Τῆς Ὑπερέρας θεοφρουρήτου Ὑψηλότητος ἐλάχιστος δοῦλος

K.: Μέγας Πάνος.

Τὸν μετὰ Ἀλή-ἀγά, ἐφένδημ, ἀπὸ Ἰαλομιτῆσαν τὸν ἐξύσαμεν, καὶ ἐστειλαμεν ἄλλον εἰς τὸν τόπον του, μὲ προσταγὴν ὅτι, ἀφ' οὗ πηγαινῇ ἐκεῖ, καὶ τὰ τὸν κατακυνηγήσῃ, καὶ τὰ τὸν ἀποδιώξῃ.

ceasta, ca să se facă rânduială (?) și ca să dăm liniște (?) la acea treabă, alta nu e, decât, ca să se curățe partea de afară, trebuie să ies eu însumi, robul Tău, sau alt careva cu două sute, trei sute de oameni și să ne învârtim în toate județele ca să-i aducem pe oameni la ascultare, căci altfel și crește (?) răul. Deci, dacă Te învoiești a se face o scrisoare românească deschisă a Înălțimii Tale către toți ispravnicii, să dea ascultare robului ce vei orândui, și mână de ajutor, și către locuitori altă scrisoare, iar către beșleaga al Tău domnului srisoare ca să ni dea Turci neferi, precum și la bulucbașii de aici ca să ne urmeze, și nădăjduiesc cu ajutorul Sfântului Dumnezeu și cu a Ta rugăciune să se dea de ambele părți rânduiala, iar eu, robul Tău (dacă socoți să merg eu, robul Tău), voi lăsa vechil, precum și mai înainte, la trebile Spărtăriei. Dar e de nevoie, Doamne al meu, aceasta ca, sau robul Tău, sau altul, să iasă pentru a pune în rânduială, spânzurând pe hoți spre învățătura altora. Acestea cu supunere, și să am răpede porunca Ta domnească, și sânt

1789, Octombrie 18.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite supus și prea-mie.

C., Mare Ban.

Pe vestitul Ali-aga, Doamne al meu, I-am scos din Ialomița, și am trimes pe altul în locul lui, cu ordin ca, îndată ce va merge acolo, și să-l urmărească, și să-l gonească.

CCCXXXVIII.

1789,
10 Decem-
bre.

Ioan Armașul către Nicolae-Vodă Mavrogheni, despre abuzurile Turcilor de la Zimnicea.

Ὑψηλότητέ μοι Αὐθέντα,

† Δουλικῶς φανερόνω τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψο της ὅτι ἐχθὲς ἤγα φανεράσει τοῦ Ὑψους του τὸ ὅτι εἶχε ἔλθῃ ὁ ἐχθρὸς εἰς τὰ Ζήμιντζα καὶ ὅτι εἶχε πιάσει ἓναν ἄνθρωπον τοῦ δοῦλου της καὶ ἓναν ἄνθρωπον τοῦ Οὐσεήνα, τὸ τζηράκι της, χριστιανούς· ταύτην τὴν ὥραν,

Prea-înălțate Doamne al meu,

† Cu supunere arăt Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite că ieri arătasem Înălțimii Tale că venise dușmanul la Zimnicea și că luase pe un om al robului Tău și pe un om al lui Husein-Aga, cîracul Tău, creștini; în acest ceas, la

στης ἑνδεκα, τῇ Δευτέρᾳ, βλέπωμε καὶ ἔρχονται καὶ οἱ δύο καὶ φέρνοντας μαζὴ τοὺς καὶ πέντε, ἔξῃ ῥααΐδαις, οἱ ὅποιοι ἦλθαν γοημνὴ καὶ μὰς ἔδωσαν τὴν εἰδίειν ὅτι ἐτραβήχθησαν ὀπίσω καὶ δὲν ἔμεινε κανεὶς εἰς τὰ Ζήμνιτζα· τοὺς ὁποίους καὶ ἐπάγησα καὶ ἔδωσαν ταχρήρη εἰς τὸν Πασᾶν καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἀγάδες. Ἦθελαν νὰ τὸν στείλω εἰς τὸ Ὑφους τοῦ. Ἀπὸ τοὺς ὁποίους τὸν ἔνα ἕμως, μετὰ νὰ εὐγγῆ με τζιφτέ-μεντζίλι ὁ ἄνθρωπος τοῦ Πασᾶ, δὲν ἔλειψα νὰ τὸ φανερῶσω τὸ θεοφροῦρητον Ὑφους τῆς, καὶ με δεύτερον θέλω στείλει καὶ ἄνθρωπον τοῦ δοῦλου τῆς. Αὐθέντα μου ὑψηλότατε, πολλὰ κακὰ ἔκαμε ὁ Ποστάνου-λους Ἀχμέδαας ἔστοντας εἰς τὰ Ζήμνιτζα, καὶ ἔγινε ἔτος, καὶ δὲν ἤμπορεσα νὰ κάμω ζακρέν, καὶ τώρα, ὅπου ἦλθον οἱ ῥααΐδες καὶ λέγουν κάθε ἀλήθειαν καὶ ζητοῦν ἔλεος ἀπὸ τὸ Ὑφους τοῦ, διὰ νὰ φυλαχθοῦν μόνον ἀπὸ τοὺς Συστοβλοῦδες, καὶ τώρα δὲν ἡσυχάζει καὶ δάξει σκάνδαλα εἰς τοὺς ἀγάδες διὰ νὰ τοὺς χαπώσουν, νὰ τοὺς συκώσουν στανικὰς με τὰ πεδιά τους καὶ νὰ τοὺς φέρουν εἰς Συστόβι. Καὶ παρκαλῶ τὸ ἔλεός τοῦ διὰ νὰ σταλθῇ ἓνα μεχτούπη τοῦ Ὑφους τοῦ, τώσον εἰς τὸν Πασᾶν, ὅσον καὶ εἰς τὸν βώεδοδαν, εἰς διαφέν-τεψιν τῶν ῥααΐδων, καὶ, ἂν ἀκολουθήσῃ ἀπὸ τοὺς Ζημνητζάνους κἀμένα χιανετλίκι, ὁ δοῦλος τῆς νὰ παιδίσῃ. Ταῦτα δουλικῶς, τὰ δὲ ἔτη τοῦ Ὑφους τοῦ ἦσαν θεόθεν πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

αἰπὸ', Δεκεμβρίου 10.

Τῆς Ὑμετέρης Θεοφροῦρητου Ὑψηλότητος ἐλάχιςτος δοῦλος

Ἰωάννης Ἀρμάσης.

(Perete neagră, pe dos.)

unsprezece, Luni, vedem că vin și cei doi și aducând eu ei și einci, șase raiale, cari au venit goi, și ni-au dat de știre că s'au întors înapoi și n'a rămas nimeni la Zimnicea; pe cari i-am și pus de au dat hârtie la Pașa și la toate agalele. Am vrut să-l trimet la Înălțimea Ta. Dintre cari pe unul însă, pentru că a ieșit cu îndoit menzil omul Pașei, n'am lipsit s'o arăt Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu, și cu al doilea voi trimete și om al robului Tău. Doamne al meu prea-înălțate, multe rele a făcut Bostanoglu Ahmed-Aga stând la Zimnicea, și s'a făcut anul, și n'am putut să fac zahereă, și acum, când au venit raialele și spun tot adevărul și caută milă de la Înălțimea Ta, numai să fie păziți de Turcii din Siștov, și acuma nu se liniștește și face scandale agalelor ca să-i oprească, să-i scoată cu sila cu copiii lor și să-i ducă la Siștov. Și rog mila Ta să se trimeată un mehtup al Înălțimii Tale, atât către Pașă, cât și către voevod, pentru apărarea raialelor, și, dacă ar urma de la Zimniceni vre-o răutate, robul Tău să pedepsească. Acestea cu supunere, iar anii Înălțimii Tale fie de la Dumnezeu foarte mulți și cu totul fericiri.

1789, Decembre 10.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-mic rob

Ioan Armașul.

CCCXXXIX.

Capuchehaiaua Terii-Românești către Nicolac-Vodă Mavrogheni, despre numirea lui și în Moldova și supunerea Terii.

1789.

Εἶδα, ὑψηλότατέ μας Αὐθέντα, καὶ ὅτι, γινόμενος μεμοῦρης διὰ προσκυνητοῦ ὀρισμοῦ καὶ εἰς τὰ περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς Πογδανίας, ἐγυρουρουρδῆσατε κάμποσα νέα ὁθωμανικὰ αὐθεντικὰ στρατεῦματά σας εἰς τὰ μέρη τῆς Πογδανίας καὶ ἐπὶ μαλστηκιονέδικα αὐθεντικὰ σας γράμματα πρὸς τοὺς ἐκείσε ἐγκατοίκους. Μ' ὅλον ὅπου ἦτον καὶ πολλοὶ νοθευμένοι ἀπὸ τοὺς ἀχρεῖους βολεντίριους, ὑπήκουσαν οἱ περισσότεροι τῶν μερῶν ἐκεί-

Am văzut, prea-înălțate Doamne al nostru, și că, ajungând locșitor prin poruncă respectată și pentru ale liberării Moldovei, ai făcut să intre câteva noi oștiri otomane ale Tale în părțile moldovenești și ai trimis vestitoare (?) scrisori domnești ale Tale către locuitorii de acolo¹. De și erau și mulți supărați de către ticăloșii de volintiri, cei mai mulți dintre cei de acolo au ascultat, și s'au

¹ La 1-Iu Mart. V. Blancard, l. c. pp. 445-6 (după Urechii).

νων, καὶ ἑσπερξαν μὲ καὶ οὐκ εὐπερίθαιον καὶ ὑποταγὴν νὰ προθυμηθοῦν εἰς τὸ ἐξῆς ὡς πιστοὶ βραγιάδες τοῦ κραταοῦ Δεδβλετίου, εἰς ἐκτέλεισιν καὶ οὐκ βασιλικῆς προσταγῆς, τὸ ὁποῖον τὸ ἐπληροφόρησαν τῷ Ὑψι σὰς καὶ μὲ κοινὸν ἐνυπόγραφον μετὰ τῶν θορνιτζίλων καὶ πικαλάμπους. Ἄς ἔχει δόξαν ὁ πανάγαθος Θεὸς ἡποῦ καὶ κατὰ τοῦτο εὐτόχισαν τὰ αὐθεντικὰ σὰς τεκμητήρια καὶ ἐπιχειρήματα. Δυνάμει Θεοῦ ἐλπίζω μὲ τὸ ἀπαράμιλλον αὐθεντικὸν σὰς γαῖρεται νὰ ἐξωστρακίσῃς τέλειον καὶ ἀπὸ τὸ Πογδάν-μεμλεκατι τοὺς ἐχθροὺς τῆς κραταιᾶς Βασιλείας καὶ νὰ διασώσῃς καὶ αὐτὴν τὴν τζάραν ἀπὸ τὰ τσαλούτσια τῶν ἐχθρῶν καὶ νὰ τὴν καταστήσῃς μὲ τὴν χρεωστούμενην ὑποταγὴν καὶ εὐπειθεῖαν πρὸς τὸ κραταῖον Δεδβλετί, ὅπερ εἶη ἀκαταμάχητον.

Ἐλαβον καὶ τὸ ἀπὸ 15ης Δεκεμβρίου μὲ Τάταρην πανέκλαμπρόν της, καὶ ἐδόξασα τὸν ἅγιον Θεὸν διὰ τὴν ἀκριβοστάτην ὀργισίαν τοῦ Ὑψους σὰς.

supus eu toată aplecarea și închinarea ea să fie mai curând și de acum înainte ea niște credincioase raiale ale puternicului Devlet, spre săvârșirea oricărei porunci împărătești, ceea ce ți-au făcut știut Înălțimii Tale și eu un magzar de obște iscălit de vorniei și părcălabi. Slavă prea-bunului Dumnezeu că și întru aceasta au izbutit întreprinderile Tale ... domnești. Prin puterea lui Dumnezeu nădăjduiesc eu neasămănatul Tău noroc domnesc să se izgonească pe de-a'ntregul și din provincia Moldovei dușmanii puternicei Împărății și să scapi și acea Țară de relele (?) dușmanilor și s'o așezi cu supunerea și ascultarea cuvenită către puternicul Devlet, care să fie nebiruit.

Am primit cu Tatarul și prea-strălucita-Ți (scrisoare) de la 15 Decembrie, și am lăudat pe Sfântul Dumnezeu pentru prea-scumpă sănătate a Înălțimii Tale.

CCCXL.

1789.

Raport despre schimbarea și exilarea Patriarhului Procopie, înlocuit cu Mitropolitul de Maroneia, totul cu conlucrarea arhierilor și al archonților sufești și ipsilantești.

Τῇ λ' τοῦ ἡδὴ παρελθόντος συνεργίᾳ ἀρχιερέων καὶ ἀρχόντων Σούτζιδων καὶ Ὑψηλάντιδων ἐξ αἰφνης περὶ τὸ πρῶν πορευθεὶς εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τζαδοῦσης τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας εἰσίκωσεν τὸν Πατριάρχην κὺρ Προκόπιον καὶ τὸν ἐκασέβασεν εἰς τὸ ἱμ. προῦναι διὰ νὰ ἐξωρισθῇ. Καί, εὐθὺς συνελεύσασα, γενομένης ἔχοντες προστομασμένον οἱ ἀπὸ τὸ ταράφι τῶν βηθέντων ἀρχιερεῖς τὸν ἅγιον Μαρωνείας, τὴν ἐψήφησαν διὰ Πατριάρχην, καὶ τῇ ἐπιούσῃ ἐπῆγεν εἰς τὴν Πόρταν καὶ ἐφόρεσεν τὰ συνήθη καθάδια καὶ ἀπεκατεστάθη ἐντελῶς μὲ τὸν κανωνικὸν τρόπον, καὶ συμπατριαρχεῖουσιν ἡδὴ καὶ οἱ βηθέντες μετ' αὐτοῦ. Οἱ δὲ λοιποὶ συνεδριάζοντες ἄγιοι ἀρχιερεῖς, ἀγκαλὰ καὶ νὰ μὴν συναινοῦσι εἰς τὰ τοιαῦτα καὶ νὰ δυσχερεστοῦνται ὑπερβολῇ, ὅμως βλέποντες τὴν ὁρμὴν τῶν βηθέντων, ἀκολούθησαν μέχρι τοῦτου εἰς αὐτά, καὶ ὅλο ἀκολοιούσι ἄκοντες διὰ τὸ ἀκατάστατον τοῦ καιροῦ. Κατὰ Προκοπίου ὅμως κινεῖται κακῶς, καὶ πάτχουν διὰ νὰ γυμνώσουν τὸν ἄνθρωπον καὶ νὰ μὴν τὸν ἀφίσουν τὸν τρόπον διὰ νὰ ζῇ ἐν ἀνέσει ὅθεν καὶ τὸν εὐχάζουσιν πῶς εἶναι περκαμένα ἀπάνω του ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ὡς ἐκατὸν πούγγεια, πράγμα ὁποῦ δὲν εἶναι κατὰ ἀλήθειαν, ἐπειδὴ οἱ λογαριασμοὶ τοῦ ἐφάνησαν καθαροὶ χωρὶς χιλῶν, μάλιστα οἱ περὶ τῶν ἀτσιμίων ὁποῦ ἐσυνάζοντο μὲ τὸ μαριφέτι τοῦ διὰ τοὺς ὁποίους αὐτοὶ κατεβωοῦσαν καὶ ἔλεγον πῶς εἶναι ἀπάνω του ἐξ αὐτῶν τριακόσια καὶ τετρακόσια πούγγεια καὶ θεωροῦντες τοὺς εἶρον καθαρωτάτους, καὶ μάλιστα εἰς αὐτοὺς περκαμένα ἐδικὰ του ἄσπρα τέσσαρσις χιλιάδαις γρόσια. Ὅθεν αὐτοὶ ἡδὴ ἐπιμένουν εἰς τοῦτο καὶ ζητοῦσι τὰ ἐκατὸν πούγγεια, στοχαζόμενοι ἴσως νὰ τοῦ πάρουν τὰ ἥμισυ ἢ καὶ ἐπὶ πλεον, κατὰ τὸ παρὸν τὸν ἔχουσι εἰς τὸ νησί τῆς Πρινιάπου ἄχρις οὗ τὰ δώσῃ καὶ νὰ τὸν στελῶσι εἰς τὰ Μετέωρα καθὼς λέγουσι πῶς πάσχουν, ὡστόσον ἐπειδὴ ἀπὸ ὅσα τὸν διαβάλλον εἶναι ἀνεύθυνος, καὶ τοὶ τῶν χειρεκάκων δυστροπούντων. Μήτε οἱ πολυχρόνιοι Αὐθέντες, μήτε ἄνθρωποι τῶν φρονίμων δὲν θέλουν παραχωρήσει νὰ πειραχθῇ περισσότερον, ἀλλὰ δίδωντες ὅσα ἤθελε εἶרון εὖλογον οἱ φρονιμώτεροι, θέλει ἀπέλθῃ εἰς Μιτυλήνην· ἐκείνος μὲν νὰ ἡσυχάσῃ, ὁ δὲ χαλίφης τοῦ ἐγκυλινδομένου μὲ τοὺς ματαίους θέλει γοδίρει μίαν ἀνήσυχον ἀνισυχίαν, καθὼς καὶ περὶ ἄρχισιν νὰ τὸ καταλαμῇ.

Ἡ πτώσις ἐνεργήθη μὲ πλαστὸν ἀρξουχάκι οἱ ἐνεργοῦντες μαλιοῦμικοι, ἐξ ὧν καὶ ἡ ψῆφος προδιατεθειμένη· ἐπροξένησε μίαν μεγάλην ζημίαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ὅς ὄφονται οἱ μάταιοι.

Ὁ δοῦλός σας ἐξ ἀρχῆς διὰ τὴν σύστασιν τῆς Ἐκκλησίας μέχρι τοῦδε μὲ τὸ πανέκλαμπρόν της χιμμέτι ἐπάσχισα ἀρκετὰ καὶ δὲν ἄφησα νὰ προχωρήσουν οἱ χαιρέκακοι, ἀποβλέποντες τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν ζημίαν τοῦ κοινοῦ, καὶ μάλιστα εἰς τοιοῦτους καιροὺς ὅπου τὰ τοιαῦτα εἶναι ὀλέθρια, δὲν ἤθελεν ὅμως ἡ Παναγίότης του νὰ θαῤῥαστίσῃ ἀπὸ μερικὰ ταπεινὰ κιά του μὲ τὰ ὅποια ἔδωκε αἰτίαν νὰ ἀδιαφορήσουν οἱ καλοθελήται καὶ νὰ προχωρήσουν οἱ χαιρέκακοι, μὲ ὅλον τοῦτο καλὸν τὸν ἔκαμαν εἰς τοιοῦτους καιροὺς ὅπου ἔχει νὰ πηγαίνῃ νὰ ἡσυχάσῃ.

Ὁ δοῦλός σας ἐστάθηκα ἀδιάφορος καταγινόμενος εἰς τὸ χιμμέτι μου, καὶ ἄφησα τοὺς νεκροὺς θάπτειν τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς, ἐπειδὴ βλέπω πῶς καὶ ὁ ἅγιος Θεὸς εἰς τὰ τοιαῦτα παραχωρεῖ.

CCCXLI.

Unul din boierii munteni exilați către Nicolae-Vodă Mavrogheni ca să-și 1790.
poată schimba la Arvanitochorion locul de reședință, care e nesuferit.

Κατὰ τὸ ἀπερασμένον Σάββατον, μὲ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ λιπκάνου ὅπου ἐστάλθη παρὰ τοῦ ἄρχοντος Βεστιάρη Γκρετζάνου πρὸς τὸν ἄρχοντα Βεστιάρην Βακαρέσκουλου, ἐπρόσφερα ἓνα δουλικὴν γράμμα μου τῇ Ἰμπεράτρίδι καὶ, μὴ ἀξιοῦσιν τῆς πανακλάμπρου ἀποκρίσεώς της, ὑποπτεύομαι (ἀγκαλὰ καὶ ἀπειθάνον καὶ κινδυνῶδες τὸ νὰ τολμήσῃ τινὰς ἕως ἐκεί ὥστε νὰ κρατήσῃ αὐθεντικὴν πληκὸν) πῶς νὰ ἐκρατήθῃ τὸ ὅποιον ἦτον παρακλήτικὸν διὰ νὰ μοὶ δώσῃ τὴν αὐθεντικὴν εὐχὴν, μετὰ καὶ τῆς ἀδσίας τοῦ Ἰψους της, νὰ πηγαίω μετὰ τοῦ αὐταδέλφου μου εἰς τὸ Ἀρβανιτοχώρι. Ἐπειδὴ εἶναι ἀνυπόφερτον ἡ στενοχωρία τῆς ἐλλείψεως, ἡ μεγάλη ἀκρίθεια καὶ ἡ δυσκολία τοῦ χειμῶνος. Μάλιστα δὲ μετὰ τὸν κινήμην τοῦ ὑψηλοτάτου Πασᾶ εἰς ἀδύνατον, Αὐθέντα μοι, νὰ σταθῶμεν ἐδῶ πλέον, ἀπὸ τὰ κακὰ τῶν ἐντοπίων· μόλις τὸ Ἰψος του τοῦς καταπραΰνει ἀπὸ τὰ κακὰ του, ἀλλ' ὅχι νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ αὐτοὺς μὲ τσιερίτητα ἀπὸ τὰ ἐδεσσιζήκιά των· τοὺς δὲ ἀγάδες δὲν τοὺς φυροῦν παντελῶς. Ὅθεν ἔπεται νὰ εἴμεθα πάντοτε εἰς κίνδυνον. Διὸ παρακαλῶ τὸ Ἰψος της νὰ ἀξιωθῶμεν, μὲ αἶον τὴν εὐχὴν της καὶ τῶν συστατικῶν μας γραμμάτων διὰ νὰ κινήσωμεν ἐν ὅσῳ εὐρίσκειται ὁ ὑψηλότητος Πασᾶς ἀκόμη ἐδῶ, νὰ μᾶς δώσῃ καὶ ἀνθρώπους τοῦ πρὸς φύλαξίν μας διὰ τὸν δρόμον. Ὅτι καὶ οἱ δρόμοι εἰς τὸ ἐξῆς γίνονται ἀδιάβατοι ἀπὸ τὰ πηγαίνοντα στρατεύματα καὶ κισλὰ ἀσπερλήδες.

Sâmbăta trecută, cu întoarcerea lipcanului ce s'a trimes de dumnealui Vistierul Greceanu către dumnealui Vistierul Văcărescu, am îndreptat o supusă scrisoare a mea Înalțimii Voastre, și, neînvrednicindu-mă de prea-strălucitul răspuns al Tău, bănuiesc (de și e cas de nesupunere și primejdios a îndrăzni cineva până acolo încât să oprească un plîc domnesc), că s'a oprit; care era de rugăminte ca să-mi dea rugăciunea domnească, împreună și cu voia Înalțimii Tale, să merg cu fratele meu la Arvanitochori. Căci e de nesuferit strămtoarea lipsei, marea scumpete și greutatea iernii. Și mai ales după plecarea prea-înălțatului Pașă e cu neputință, Doamne, să mai stăm aici, de răul locuitorilor: abia Înălțimea sa fi îmblânzește de la relele lor, dar nu să-i împiedece cu totul de la faptele lor rele; iar pe agale nu-i ascultă de loc. De unde urmează că sântem totdeauna în primejdie. Pentru care rog pe Înălțimea Ta să ne învrednicim, întâiu prin rugăciunea Ta și prin scrisorile noastre de recomandăție, să plecăm cât se află încă prea-înălțatul Pașă aici, ca să ni dea și oameni ai săi pentru paza noastră în cale. Căci și drumurile pe urmă ajung de nestrăbătut din pricina oștilor ce vin și pleacă și ostașii căsărmilor.

Δὲν ζητοῦμεν τὴν εὐχὴν καὶ ἄδειαν τῆς
νὰ πηγαίνωμεν εἰς ἄλλους τόπους ξένους, ἢ
εἰς Βλαχίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εὐγήκαμεν μό-
νον καὶ μόνον πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐμπιστο-
σύνης καὶ τοῦ σδιακατίου ὁποῦ φυλάττωμεν
πρὸς τὸ κραταῖον Δεσλῆτι, ὁποῦ καὶ ἐκείνην
τὴν ἄδειαν ἂν τὴν ἐζητούσαμεν, πάλιν ἔπρεπε
νὰ μᾶς τὴν δώσῃ τὸ Ὑψος τῆς κατὰ τὸ δι-
καιον καὶ καθὼς παρῆρσις ὑπεσχέθη: ὅτι, μὲ
τὴν ἀράδαν ἡμεῖς πρῶτοι, ἔπειτα μετὰ παρέ-
λευσιν καιροῦ νὰ ἔλθουν ἄλλοι ἄρχοντες εἰς
τὸν τόπον μας, καὶ ἡμεῖς νὰ ἐπιστρέψωμεν
εἰς τὰ ὁσπίτιά μας διὰ νὰ κοιτάξωμεν τὰ
μούλκιά μας καὶ τὰ πράγματά μας ὁποῦ
χάνονται ἐνθεν κἀκεῖθεν. Πάριμ νὰ ἀκολου-
θήσωμεν καὶ τὴν τάξιν τῶν στρατευμάτων,
γιατὶ ἀσκερῇ καὶ κίς ἀσκερῇ, ἀλλὰ πάλιν ἔξω
αὐτῆς, καὶ εἰς τόπον τῆς κραταιοτάτης καὶ
πολυχρονίου Βασιλείας τῶν Ὁθωμανῶν διὰ
νὰ ἡσυχάσωμεν ἀνενοχλήτως, ὄντες ὑπὸ τὴν
αὐτὴν σκέπην τοῦ ἀητητήτου αὐτῆς Κράτους.

Καὶ αὖθις παρακαλῶ, Αὐθέντα μοι, διὰ τὴν
αὐθεντικὴν τῆς εὐχὴν καὶ ῥηθείσαν ἄδειαν,
ὁποῦ ἐν τάχει νὰ μᾶς χαροποιήσῃ μὲ τὸ πο-
θούμενόν μας.

Να cerem rugăciunea și voia Ta ca să
mergem în alte locuri străine, sau în Țara-
Românească, din care am ieșit numai și
numai pentru arătarea credinței și a de-
votamentului ce păstrăm către puternicul
Devlet, care și aceea voie de am cerut-o,
iarăși se cuvenia să ni-o dea Înălțimea
Ta după dreptate și precum de față s'a
făgăduit că: pe rând noi întâiu, apoi după
trecerea de vreme să vie alți boieri în
locul nostru, și noi să ne întoarcem la ca-
sela noastre ca să ni căutăm de moșiile
noastre și de lucrurile noastre, care se
pierd de ici de colo. Barim să urmăm
rândul oștilor, ostași de vară și ostași de
iarnă, ei iar, afară de aceasta, și să ne
odihnim pe locul prea-puterniceii și în-
tru mulți ani împărăției a Otomanilor fără
tulburare, fiind supt aceeași ocrotire a
nebiruitei ei Puteri.

Și iar mă rog, Doamne al meu, pentru
domnească-Ți rugăciune și zisa voie, pe
care să ni-o hărăzească grabnic cu cea co-
ni e dorit nouă.

CCCXLII.

1790,
15 Mart.

Un boier către Nicolae-Vodă Mavrogheni, cu urări de înviere.

Ὑψηλότατε, εὐσεβέστατε καὶ εὐμενέστατέ μοι Αὐθέντα.

† Τὴν Ὑμετέραν εὐσεβεστάτην Ὑψηλότητα δουλικῶς προσκυνῶ, ταπεινῶς ἀσπάζόμενος
τὰ ἔχνη τῶν ἐκλάμπρων αὐτῆς ποδῶν καὶ ἀδιαλείπτως, δεόμενος τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ ὅπως
διαφυλάττῃ καὶ περιρρουρή τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα ἐν ἅκρῃ ὑγείᾳ καὶ εὐημερίᾳ διηγεσέῃ,
μετὰ μακροδιότητος καὶ ἐπιτυχίας πάντων ὧσων ἐπιποθεῖ ἀγαθῶν καὶ λαμπρῶν κατορθωμάτων.

Ὡντας ὁ ταπεινὸς δοῦλος τῆς θεσιγᾶχης εἰς τὸ παρῆρσις αὐτῆς διὰ δουλικοῦ μου πρὸς
τὸ θεοφροῦρητον αὐτῆς Ὑψους πρὸς ἀπόδοσιν τῶν δουλικῶν μου προσκυνήσεων, ἐπέστη καὶ
ἡ λαμπροφόρος καὶ κοσμοχαρμόσυνος τριήμερος Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος
Χριστοῦ, ὅθεν, χρέος δουλικὸν ἀποπληρῶν, δὲν λείπω ἀπὸ τοῦ νὰ συγχαρῶ ἐπ' αὐτῷ τῷ θεοφρου-
ρήτῳ αὐτῆς Ὑψει, ἐπευχόμενος ἐκ μέσης καρδίας ὅπως αὐτὸς ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς Θεὸς ἡμῶν
καταξίῃ τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα νὰ ἐορτάξῃ καὶ νὰ πανηγυρίξῃ καὶ ἐφέτος καὶ εἰς ἄλλους
παμπόλλους ἐνιαυσίους κύκλους τὴν κοσμοχαρμόσυνον ταύτην ἐορτὴν μὲ ἀκροτάτην ὑγείαν καὶ
εὐδαιμονίαν ἄκραν μὲ τὴν πολυχρόνιον ζωὴν τῆς ἐκλαμπροτάτης Κυρίας καὶ ἐκλαμπροτάτων πσι-
ζαδέδων τῆς καὶ δομνίτζων καὶ παντὸς τοῦ ἐκλάμπρου αὐτῆς χανεδαήν· γνωρίζουσά με δὲ ἡ
Ὑμετέρα θεοσεβεστάτη αὐτῆς Ὑψηλότης ἀνέκαθεν δοῦλον τῆς ταπεινότητος καὶ ἀπροσιωμέον ὅλος
διόλου εἰς τὰ νεύματά τῆς, παρακαλῶ ὑποκλινέστατα νὰ μὲ ἔχῃ εἰς τὸ ἐκλαμπρον αὐτῆς ναζάρι
καὶ μνήμην πρὸς ἱπτιχάρι καὶ κύχημα καὶ χαρὰν τοῦ δούλου τῆς, ὅστις ἀλείπτει μετὰ τῆς δού-
λης τῆς Κατίγκος, συζύγου μου, παρακαλοῦμεν τὸν ἅγιον Θεὸν ὑπὲρ τῆς Ὑψηλότητός τῆς, ἥς
τὰ πανέκλαμπρα ἔτη εἴησαν θεόθεν πλεῖστα, πανευτυχῆ καὶ πανευδαίμονα.

αφ' ἧ', Μαρτίου ιε'.

Τῆς Ὑμετέρας θεοφροῦρητου Ὑψηλότητος

ἐλάχιστος δοῦλος.

CCCXLIII.

Scrisoare a lui Paisie de la Xenofont, către Gheorghe Hristodul (soția: „co-
coana Ana“), despre niște afaceri ale episcopilor de Heracleia și Samocov, cu
pomenirea lui Răducanu Voinescu. Θ. 1790,
30 Octom-
bre.

† Τὴν περιπόθητόν μοι αὐτῆς ὕγιάν ἐκ ψυχῆς σὺχόμενος [] προσαγορεύω.

† Ἰδοὺν ὅπου τὴν ἐξαποστέλω ἓνα γράμμα διὰ τὸ Βουκουρέστι, πρὸς τὸν ἄρχων Ῥα-
δουκάνον Βοϊνέσκου, τὸ ὅποιον θέλει τὸ περικλείσει εἰς ἐδικόν σας, καί, ἐάν εἶναι ὀρισμός σας,
ἅς τὸν γράψῃ καὶ ἡ Εὐγενεία της ἐν, δὴ λόγους διὰ τὴν κατεπελγουσαν χρεῖαν ὅπου ἔχομεν.

Θέλετε λάβει καὶ ἕτερον γράμμα διὰ τὸ μοναστήριον, εἰς τὸ ὅποιον θέλετε περικλείσει
καὶ τὸ ἐξοφλιτικὸν τοῦ ἁγίου Ἰωαννῆς, τὸ πρὸς τὸν ἅγιον πρῶτον Σαμακοβίου, καὶ πολλὰ τὴν
παρακαλῶ νὰ μὴν παραπέσουν, διὰ νὰ ἡσυχάσῃ ὁ γέρω δασπότης· στοχάζομαι νὰ ἐπλήρῳσεν
καὶ τὰς 2.490 καὶ 20, δὴ χιλιάδας καὶ ἐξακόσια ἐννεήντα ἑξὶ γρόσια, καὶ νὰ ἔλαβεν τὸ ἐξοφλη-
τικόν. Ὅθεν ἅς τὸ περικλείσῃ καὶ αὐτό, καὶ νὰ γράψῃ τὸν εἰς Θεσσαλονίκην νὰ τὰ ἐπιμεληθῇ.

Ἔχω μερικά ἄσπρα συναγμένα, καί, ἂν ἀγαπᾷ, ἅς περάσῃ ὁ ἄνθρωπός της νὰ τὰ λάβῃ,
καὶ ἅς γένη καὶ ἓνα γιὰ τὸ παστρικόν νὰ σὰς κάμω ἁγιασμὸν με τοὺς θησαυροὺς πρὸς βοήθειαν,
ἀγκαλιὰ καὶ κάθε ἡμέραν κάμω ἁγιασμὸν καὶ μνημονεύω τὰ σεπτὰ ὁμῶν ὀνόματα, καὶ τὸ δράδυ
παρακλήσιν, καὶ ἰδιαίτερώς εἰς τὴν κατιδίαν καὶ ἡ κυρία Θεοτόκος νὰ σὰς βοηθήσῃ ψυχῇ τε
καὶ σώματι. Πλὴν, τέκνον μου, νὰ κάμωμεν καὶ ἡμεῖς τὰ ἀνθρώπινα, καθὼς ὁ Κύριός μας ἀνα-
χωρήσας ἀπὸ τὴν Βηθλὲμ, ἐπάγησεν εἰς Αἴγυπτον, διὰ ἐδικόν μας παράδειγμα, ὁμοίως καὶ ὁ
ἅγιος Παῦλος, καὶ μὴν μὰς ὑπερνικᾷ ἡ πλεονεξία· ἐπειδὴ τὰ πάντα ματαιότης, καὶ μετὰ ταῦτα
θάνατος, καὶ οὐαὶ τὸ ἀντίμω· πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιὰς ἀσθενέστερα, πάντα δυνά-
μων ἀπατηλότερα· οὐαὶ μοι τῷ ἄθλιῳ ὅπου διδάσκω, καὶ ἐγὼ ὅλως εἰμαι βεβορομένος εἰς πᾶσαν
ἀμαρτίαν, καὶ ὁ Κύριος νὰ μοὶ ἀξιόσῃ τέλος σωτήριον.

Εἰ μὲν καὶ χρειάζεται νὰ ἔλθω νὰ σὰς κάμω ἁγιασμὸν ἐπάνω εἰς τὸ ἀρχοντικόν σας,
νὰ μοὶ εἰδοποιήσῃ· πολλάκις ἤθελα νὰ ἔρχομαι νὰ σὰς εἰσέπω καὶ νὰ ἐκτελῶ ἁγιασμοὺς· μετὰ
νὰ μὴν ἔχω κωνάκι, δυσκολεύομαι καὶ δὲν ἡμπορῶ νὰ κάμω τὸ χρέος μου, καὶ φαίνομαι ἀκου-
σίως ἄχάριτος, μάλιστα ὅπου μοὶ γράφουν οἱ πατέρες συχνάκις νὰ σὰς ἐκτελῶ ἁγιασμοὺς καὶ
παρακλήσεις, ἐπειδὴ εἶναι μετὰ τὴν ἐγνωσίαν σας. Ὅποτε ὅμως κατέδει εἰς τὴν Πόλιν, παρακαλῶ
νὰ με δώσετε τὴν εἰδήσιν νὰ ἔλθω νὰ κάμω ὀλίγας ἡμέρας κάτω εἰς τὴν αὐλὴν εἰς κανεά-
ὀνδαδάκι, διὰ νὰ τὰς κάμω ἁγιασμοὺς, καὶ πάλιν ἐπιστρέφω· δὲν σὰς παραδάρῳ, ἐλπίζω· ἐστε-
ναχωρήθηκα ἐδῶ, καὶ νὰ μὴν ἀποσῶ τοῦ αἰτήματός. Ὑγίειν ἐν Κυρίῳ κατὰ τὸ διπλόν.

Ὁκτωμβρίου λ'.

Ὁ σὸς σὺχέτης Παΐσιος Ξενοφωτινός.

† Τῇ εὐγενεστάτῃ καὶ εὐσεβεστάτῃ κοκκῶνα Ἀνναν εὐχομαι ἐν Κυρίῳ πατρικῶς,
ὁμοίως καὶ τὴν ἀντιάν σας καὶ πᾶσαν τὴν κατ' οἶκόν σας ἐκκλησίαν. Ἔχω μέσα εἰς τὸ γράμμα
καὶ τὸν καγμὲ τοῦ ἁγίου Σαμακοβίου διὰ τὰ ὅσα ὅπου σὰς ἔκμιν χαράλῃ καὶ ἐδώσετε, διὰ
τοῦτο νὰ μὴν παραπέσῃ.

[P. V^o.] Τῷ εὐγενεστάτῳ καὶ ἐν Χριστῷ μοι ἀγαπητῷ κυρίῳ, κυρίῳ πασῶ Γεωργίῳ
Χρηστοδούλου, σὺχέτικῶς.

CCCXLIV.

Scrisoare a Domnului către capuchehaiele despre scăderi de la zahereă. . După 1792¹.

Λαβόντας τὰ διὰ τῆς ἐσχάτως ἐλθοῦσης
ῥωσικῆς πότσας σταλέντα ἡμῖν πιττάκια σας,
ἐγνωμεν ὅσα ἐν τινι τῶν αὐτῶν σημειοῖς περὶ

Luând pitacele Tale trimese nouă prin
poșta rusească venită acum în urmă, am
aflat câte în cutare din ele însemnări

¹ Data pitei de la Iași.

τῆς ἐλαττώσεως τοῦ πελιγραδικοῦ τερτιπίου εἰς εἴκοσι μόνον χιλιάδες κοιλὰ Πόλεως σιταρίου καὶ εἰκοσιπέντε χιλιάδας κεχρίου, ἐλά-
βομεν δὲ καὶ τὸ συναποσταλὲν μεκδοῦπι-ζαμί
τῆς Ὑπερτάτης αὐτοῦ Μεγαλειότητος. Ἀμην-
χανοῦμεν νῶν περιγράφωμεν, ἡμέτεροι ἄρχοντες,
ὁπόσον ἐχάρημεν ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ μουσαχδέ,
ὅστις ἀπὸ ἡλλὰς πολλοὺς τῶν δυστυχῶν λα-
κουϊτῶρων τοῦ τελείως ἀφρανισμοῦ, καὶ ἡμᾶς
δὲ τῶν ἐπαπειλουμένων φροντίζων τε καὶ ἐ-
ξόδων. Ἄς εἶναι μυριάκις πολύχρονος ἡ Με-
γαλειότης τῶν εὐμενεστάτων ἡμῶν αὐθέντων,
διὰ τοὺς πρὸς τοὺς δυστυχοὺς ῥαγιάδες ἐν-
σπλαγγνίαν των, οἵτινες περὶ τούτου ἄλλοις
δεινοῖς ἐπαπειλοῦνται καὶ ἀπὸ πείναν, διὰ τὴν
ἐφεισινὴν ἀφορίαν, ὡς προεγράφομεν, καὶ ἐκ
τοῦ ἐλλείματος ἤθελον ὑποχρεωθῇ νὰ προμη-
θεύσῃ τὴν ὑπέρογκον ποσότητα τοῦ ζαχίρε
ὁποῦ ἐζητήσῃτο. Ἦδη δὲ, ἅμα λαβόντες τὸν ἐ-
μιρναμὲ τῆς Μεγαλειότητός του, ἐξέδομεν τὰς
ἀναγκαίας προσταγὰς διὰ τὸν ξεκινημὸν αὐτοῦ
τοῦ ζαχίρε, γράψαντες καὶ τῷ ὑψηλοτάτῳ
Βιδην-Μουχαφιζῇ διὰ νὰ μᾶς στῇ τὰ ἀ-
ναγκαῖα καίτια, τὰ ὁποῖα, μὲ τὸ χιμμέτι τῆς
Ὑψηλότητός του καὶ κατ' ἐπιταγὴν τρόπον
τινὰ πρὸς τοὺς ῥεῖσιδες. μάλιστα ἐσυμφωνήσαμεν
πρὸς 6 γρόσια εἰς τὰς ἑκατὸν ὀκτάδες τοῦ
φορτώματος ἀπὸ Καλαφάτι ἕως εἰς τὸ Πε-
λιγράδι· ὥστε ὁ μὲν ναύλος τῶν 20.000 σι-
ταρίου συμποσοῦται εἰς 24.000 γρόσια, ὁ δὲ
τοῦ κεχρίου, τοῦ ἡμετέροις ἀναλώμασι, καὶ
ὅχι ἀπὸ Βιδυνίου μετακομισθέντος, εἰς 15.360,
καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ ὅλη παρ' ἡμῶν
δοθήσετε καὶ δοθησομένη τοῦ ναύλου ποσότης
συνίσταται εἰς 39.360 γρόσια. Ταῦτα σημειοῦν-
ται ἐπὶ τῷ παρὸν πρὸς ἰδέαν τῆς Εὐγενίας
σας, μετ' οὗ πολὺ δὲ θέλει γραφῇ καὶ ἄρχας
μας ἀποκριτικὸς πρὸς τοὺς πολυχρονίους ἡμῶν
αὐθέντας, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει ἀναφέρεται
καὶ ἡ ποσότης τοῦ ναύλου καὶ ἡ τιμὴ τῆς ἀ-
γορᾶς τοῦ ὅλου ζαχίρε· τὴν δ' ἐξ αὐτῶν συμ-
ποσομένην ποσότητα θέλετε πασχίσει ἡ Εὐγε-
νία σας νὰ κοπαραδῇσῃτε ὅσον ἔνεστι τάχιον.

Ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ἐλάβομεν γράμματα ἀπὸ
τὸν εἰς Βιδὺνι καποῦ-κεχαγιασῇ μας, ἐν οἷς
μᾶς γράφει ὅτι ἡτοιμάσθησαν τὰ ἀναγκαῖα
καίτια διὰ νὰ φορτωθῶσι 256.000 ὀκτάδες
κεχρί, ὅσαι ἔμειναν νὰ δοθῶσι εἰς Πελιγράδι,
ἐκτὸς τῆς ὅσης ποσότητος ἐδόθη προλαβόντως
εἰς Βιδὺνι, πρὸς τελεῖαν ἀποπλήρωσιν τῶν
25.000 κοιλῶν Πόλεως, ἐκ δὲ τοῦ ἀναγκαίου
ναύλου, συμποσομένου ὡς ἀνωτέρω, ἐγράψαμεν
εἰς 15.360 γρόσια τὰ ὅω τρίτα, δηλ.: γρό-
σια 10.240 ζητοῦνται περὶν ἀπὸ τοὺς ῥεῖ-

πεντρου scăderea tertipului Belgradului
numai la douăzeci de mii de chile con-
stantinopolitane de grâu și douăzeci și
cinci de mii de meu, și am primit și
mehtupul trimes în același timp al
Măriei Sale prea-înalte. Nu putem des-
crie, voi, boieri ai noștri, cât ne-am
bucurat de o scutire ca aceasta, care
a scăpat pe mulți dintre nenorociții lo-
citori de afanisirea de istov, și pe
noi de amenințatoarele griji și cheltu-
ieli. Fie de o mie de ori întru mulți
ani Măria Lor, a stăpânilor noștri prea-
binevoitori, pentru mila lor către nen-
orociții raiale, cari pe lângă aceasta sânt
amenințați cu alte lucruri grozave și de
foame, pentru nerodirea anului, cum am
mai scris, și din rămășiță s'ar fi îndatorat
să furnizeze copleșitoarea sumă de za-
hereă ce se cerea. Deci, și luând emir-
namē (ordinul) Măriei Sale, am dat po-
runcile de nevoie pentru plecarea acelei
zaherele, scriind și prea înălțatului Vidin-
Muhafiz ca să ni trimeată caicele de ne-
voie, care, cu ajutorul Înălțimii Sale și
după felul orânduit către reizi, abia
ne-am învoit cu 6 lei la o sută de
ocă de conducere de la Calafat până
la Belgrad; așa că navlul celor 20.000
(de ocă) de grâu se adună la 24.000 de lei,
iar al meiului, pe socoteala noastră și nu
aduse prin Vidin, la 15.360, și în acest
chip suma întreagă ce s'a dat și se va da
a navlului de către noi se face la 39.360
de lei. Acestea se înseamnă acum pentru
știrea Domniilor Voastre, iar după nu mult
se va serie și arzul nostru, răspunzând
stăpânilor noștri cari să trăiască întru
mulți ani, în care se aduce și suma
navlului și prețul cumpărării întregii za-
herele; iar suma ce se face din ele veți
canta Domniile Voastre a o rupe câte
mai iute.

În acest ceas am primit scrisori de la
capuchehaiaua din Vidin al nostru, în care
ni scrie că s'au gătit caicele de nevoie ca
să ducă 256.000 de ocă de meu, câte rămă-
neau a se da la Belgrad, afară de câtă sumă
se dăduse mai nainte la Vidin, spre plata
de săvârșit a celor 25.000 de chile ale
Tarigradului, iar din navlul de nevoie,
care se adună ca mai sus, am scris: la
15.360 de lei cele două treimi, adică: lei
10.240 se cer pe și de către reși și altă

αιδες, καὶ τὸ ἄλλο τρίτον μετὰ τὴν ἐπιστο-
φὴν οὐδεμία λαιπὴν ἀμφιβολία ὅτι καὶ ἐκ τῶν
24.000 (sic) ναύλου τοῦ σιτηρίου θέλωμεν ὅπο-
χρεωθῇ νὰ δώσωμεν τὰ δύο τρίτα δηλ.: τὰς
16.000 πεινί. Ἐνωρίζοντες ἡ Εὐγενία σας, ἡ-
μέτεροι ἄρχοντες, πόσῃν δυσκολίᾳ μᾶς προ-
ξενεῖ αὐτὴ τὸ πεινιάει τοῦ ναύλου, μ' ὅλον
τοῦτο ὥπως θυγηθῶμεν, καὶ ἐκ θανείου, ἀνάγκη
νὰ τὸ οἰκονομῇσωμεν διὰ δὲ τὴν ἀγορὰν τοῦ
ζαχίρε ἀμνηχανοῦντες νὰ πληρώσωμεν πεινί
τοὺς λακουϊτῶρους, θέλωμεν ἀναβάλλει τὴν
πληρωμὴν ἄχρις ὅτου νὰ μᾶς γένῃ μαχσοῦπι
τὰ γρόσια εἰς τὸ μίρι, τὸ ὅποιον φιλοτιμη-
θεῖτε νὰ ἐπιταχῆντες, ἡμέτεροι ἄρχοντες, διότι,
ἀφ' οὗ ἡ ἀγορὰ γίνεται μὲ τοιαύτην μετρίαν
τιμὴν, ὥς γνωστὴν τῇ Εὐγενίᾳ σας, τὸ νὰ μὴ
λάβουν τὰ γρόσια τῆς ἀγορᾶς εἶναι καὶ ἀδι-
κία καὶ τοὺς φέρει εἰς ἀπελπισίαν τὸ ὅτι θί-
λουν πληρωθῇ, ὅπως οὔτε τοῖς πολυχρονίοις
αὐθύνται· δὲν ἔπεται νὰ εἶναι θεκτόν. Ἄν
ἰδῇται τὴν εἰθιμὴν ἀργοπορίαν εἰς τὴν
πληρωμὴν αὐτοῦ τοῦ ζαχίρε, γράψετε μοι διὰ
νὰ γράψω ἐπιτηδεῖς ἄρτιζαν μου τόσον περὶ
τοῦτου, ὅσον καὶ περὶ ὧν ἄλλων μὲ χρεω-
στῆται.

treime la întoarcere; dar nu e nicio în-
doială că și din cei 24.000 (sic) ai na-
vlului grâului, vom rămânea îndatorîți
să dăm cele două treimi, adică: cele
16.000 pe șin. Știind Domniile Voastre,
boieri ai noștri, câtă greutate îmi că-
șunează această plată peșin a navlului,
dar, cum vom putea, și din împrumut,
e nevoie s'o economisim; iar, pentru cum-
părarea zaherelei neputînd plăti peșin
pe locuitori, vom zăbovi plata până ce
ni va veni plata banilor la mirie (Stat),
pe care să binevoiți a o grăbi, bo-
ieri ai noștri, căci, de oare ce cum-
părarea se face cu un așa de modest
preț, cum vă e cunoscut Domniilor Voastre,
a nu lua banii cumpăraturii e și nedrep-
tate și-i duce la desnădejdea de a fi plătiți,
ceia ce nici stăpînilor cari să trăiască
între mulți ani nu urmează a li fi primit.
Dacă s'ar vedea obișnuita zăbavă la plata
acelei zaherele, scrieți-mi ca să scriu
și eu îndată arzul mieu, atît pentru
aceasta, cât și pentru câte altele am
nevoie.

CCCXLV.

Act din Săciște, cu privire la o vânzare de casă între Români ca Ianovia
(Zenobia) și Triandafil Coci, Ioan Țurlea, Țațu al lui popa Agură, Mițu Blefo.

Săciște,
1794,
18 Mart.

Ὁ Σισανίου Νεόφυτος ἐπιθεσάιοι.

Ἰστον ἀπαράλακτον τοῦ πρωτοτύπου γράμματος.

Ἐνώπιον τῆς ἡμῶν Ὑπερινότητος καὶ τῶν παρσυρθεμένων ἐντίμων κληρικῶν καὶ λοιπῶν
τιμίων προσώπων παρασταθείσα ἡ κυρία Γιαννοδιά Χ. Κώτζη, ἐζήτησε γράμματα τῆς αὐλῆς ἡ-
μῶν προσημαρτυρεῖται καὶ ἐπιθεσάτωσαι τὴν οἰκισθεσῶς, ἀπαρθεσῶς τε καὶ αὐτοπροαιρέτως
ἤδη γενομένην παρ' αὐτῆς πώλησιν τοῦ εἰς τοῦ Βάκεου τὴν μαχαλᾶν εὐρισκομένου ὁσπίτιου
τῆς καὶ σγγορευομένου μὲ τὰ ὁσπίτια τοῦ κυρ Γεωργίου Θ. Ἐμμανουήλ, τοῦ Τριανταφύλλου Χ.
Κώτζη, τῆς Μπατινοῦς, τοῦ Ἰωάννου Τζούρλια καὶ τῆς αὐλῆς τῆς πρὸς τὸ μέγα σωκάκιον
κειμένης, ἐν ᾗ καὶ ἡ μεγάλη πόρτα καὶ ἡ παραθυρίς τῆς ἐξόδου του, ἔχοντός τε ἐν ἑαυτῇ ἔ-
ξωθέν του μὲν διπλοὺν ὁδορὸν λιθόστρωτον μετὰ μιᾶς οὐστέρνης, δύο τε μαγερίων, ἐνὸς φοῦρ-
νου, κερουτοστασίου τε καὶ ἄχουρίου, καὶ ἔσωθεν τῆς μέσης πόρτας του χαμηλὰ μὲ πλακίστρω-
τον προσταρξικὴν, μαχαλῆιον, κατώγαιον, δύο τε ὀντάδες μὲ ἐν κελλάριον καὶ ὕψηλὰ τέσσαρας
ὀντάδες, ἐν κελλάριον καὶ δύο σιταχνισία μὲ ἀνώγαιον, τὰ πάντα ταβανισμένα, πλὴν τοῦ κατω-
γαίου καὶ ἐνὸς ὀντά ὕψηλὰ, μετὰ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ τῷ ὁσπίτιῳ εὐρισκομένων πραγμάτων τῆς,
ἑπτὰ βαγνίων δηλ.: ἐνὸς δεκατσοσπρίου φόρτων κρασίου, δύο ἐννέα, ἐνὸς ὀκτώ, ἐνὸς ἑξί, ἐνὸς
τέσσαρου, καὶ τοῦ ἐξόδου δύο, δύο τε ἡλιοθαγνίων, ἐνὸς ἡλιοθαγνίου μὲ τὸ καπάκιον, ἐνὸς
χαρνίου, δύο μεγάλων γκιουμίων καὶ δύο μικρῶν, ἑκατὸν ὀγδοῇντα κομματίων σχεδὸν καλαί-
κων καὶ μπακηρικῶν, ἐνὸς μεγάλου σινίου καὶ δύο μικρῶν, δεκαπέντε μεγάλων καὶ μικρῶν μηγ-
τερίων καὶ στρωμάτων, δεκαπέντε προσκαφάλων, εἴκοσι στρωσιδίων, συγκιμένων εἰς βελάντζες,
γιάννια καὶ κηλόμενα, ἐνὸς κερουτίου καὶ ἐνὸς πισταβίου, πρὸς δὲ καὶ πέντε ἀμπελίων εὐρισκο-

μένων: τὸ μὲν εἰς Μπορλέγκια ντονουμίου ἐνὸς καὶ ἡμίσεως, τὸ δὲ εἰς Βήγλαν ντονουμίου ἐνός, τὸ γ' οὖν εἰς Κάτω-Μαγούλα, καὶ τοῦτου ντονουμίου ἐνός, τὸ δ' οὖν εἰς τὴν αὐτὴν Μαγούλαν τσα-σάρων καλαμίων καὶ τὸ ε' οὖν εἰς Ἀργυροῦ καλαμίων ὀκτώ. Ὅτε δὴ ταῦτα πάντα τὰ ἐπώλησε τῇ πρὸς ἀνδρὸς ἀνεψιᾷ αὐτῆς κυρίᾳ Σουλτάννῃ, θυγατρὶ γνησίᾳ τοῦ ἐντιμοτάτου κυρίου Κωνσταντίνου Λαζάρου καὶ γυναικὶ νομήμῳ τοῦ κυρίου Δημητρίου Λάζου Κατζάνου, διὰ 1500, ἥτοι χίλια καὶ πεντακόσια γρόσια, ἅτινα ἔλαβε παρ' αὐτῆς εἰς μετρητά, διαμερήσασα ταῦτα οἰκιο-θελῶς καὶ αὐτοπροαιρέτως διὰ ψυχικὴν καὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς σωτηρίαν, ὥς ἠθέλησε καὶ ἐξώ-φλησεν. Ἀλλοτριοῦται τοιγαροῦν τοῦ λοιποῦ ἡ ἄνω ῥηθείσα κυρία Γιαννοδιὰ Χ. Κ. ἀπάντων τῶν διαληφθέντων, μένει δ' ἐπὶ πάσι τούτοις κυρία αὐτοδεσπότης ἡ Σουλτάνα, ἀνεψιᾷ της, παρ' οὐ-θενὸς (τῶν τε συγγενῶν αὐτῆς καὶ κληρονόμων) ἐνοχλουμένη ἢ ἐπηρεαζομένη ποσῶς τούτων ἕ-νεκα, ὥς ἀπολαβούσης τῆς κυρίας Γιαννοδιᾶς Χ. Κ. παρ' αὐτῆς τῆς ἀνεψιᾶς της τὴν ὀλόκληρον ἀποπληρώσιν τῆς τιμῆς των, καὶ ἐξωφλησάσης κατὰ πάντα ἱμπρά, ἰσκά, ἀμῆ, νταδαντάν' ἀκου-ροῦστε πρὸς τούτοις τῆς αὐτῆς Γιαννοδιᾶς Χ. Κ. καὶ τὴν πρὸ χρόνων ἱκανῶν γενομένων τῶν ῥηθέντων ἀπεμπώλῃσιν πρὸς τὸν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Γεώργιον Λαζάρου, ὅτε δὴ μὴ φυλάξαν-τος αὐτοῦ τε καὶ τῆς αὐτοῦ συμδίας τὰς ἐαυτῶν ὑποσχέσεις, μὴδ' ὁδολὸν ἕνεκα τούτων προσε-πιμετρήσαντος αὐτῇ. Τοῖνον, τῆς Ταπεινότητος ἡμῶν ἀποδεδεχμένης τὴν οἰκιοθελῶς ταύτην παρὰ τῆς Γιαννοδιᾶς Χ. Κ. πρὸς τὴν ἐαυτῆς ἀνεψιᾶν Σουλτάννῃν γενομένην πώλῃσιν καὶ ἐξόφλη-σιν, ὅτε δὲ δικαίαν καὶ εὐλογον οὖσαν, δέδωκε τὸ παρὸν αὐλικὸν γράμμα τῇ ἐπιθεδαιώσει αὐ-τῆς ἐπιθεδαιωθέν, καὶ τῇ τῶν παρευρεθέντων τιμίων προσώπων μαρτυρίᾳ μαρτυρηθέν, ὄντος τε περιπλέον ἐπιτρόπου καὶ τοῦ κδρ Μήττιου Μπλέτζου ἕνεκα τοῦ τῆς βασιλικῆς κρίσεως συνή-θους περὶ τούτων χοτζετίου, ἵνα ἔχωσι τὸ κῶρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐν παντὶ τόπῳ κριτηρίου δι-καιοσύνης, καὶ ἔστω εἰς ἐνδοξιν καὶ ἀσφάλειαν, ἀμήν.

1794, Μαρτίου 17. Ἐν Σιατίστῃ.

Ἐγώ, ἡ Σουλτάνα, θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Χατζῆ Μιχαὴλ καὶ γυνὴ τοῦ Ἰωάννου Χατζῆ Κώτζῃ, μὴ εἰσεύρωντας νὰ γράψω, παρακαλεστικῶς διὰ χεῖρὸς τοῦ Τζάτζιου Παπᾶ Ἀγόρα θε-βαιῶνω τὰ ἄνωθεν.

Ἰωάννης ἱερεὺς μαρτυρῶ.

Ἰωάννης ἱερεὺς μαρτυρῶ.

Γεώργιος Θεοδώρου Ἐμμανουὴλ μαρτυρῶ.

Τζάτζος Παπᾶ Ἀγόρα τὴν ὑπόγραψα ὡς ἐκ στόματός τη, καὶ μαρτυρῶ.

Ἀναστάσης Κωνσταντίνου μάρτυς.

Ἰωάννης Παπᾶ Νικολάου Οἰκονόμου παρακαλεστικῶς ἔγραψα καὶ μαρτυρῶ.

Ὁ Σισανίου Νεόφυτος μαρτυρεῖ ὅτι ἴσον ἐστί.

Μαρκος Χ. Δημου μαρτιρι ὅτι ἴσον ἐστί.

Δημήτριος Χ. Μιχαλὴ μάρτυς ὅτι ἴσον ἐστί.

Ἰωάννης Ἀθανασίου μαρτυρῶ ὅτι ἴσον ἐστί.

Μάρκος Νηκολαου μαρτυρῶ ὅτι ἴσον ἐστί.

Μιχαὴλ Ζυγούρη μαρτυρῶ ὅτι ἴσον ἐστί.

Γεώργιος Ἰωάννου Θεοδώρου μαρτυρῶ ὅτι ἴσον ἐστί.

CCCXLVI.

1794, Sinet al doctorului Darios și al unui Serghie, pentru un împrumut de 4.000
1-iu Malu. de la Hătmăneasa Eufrosina Mavrocordat.

[Semnătură de episcop] θεβαιοί.

† Διὰ τῆς παρούσης ἡμῶν ἐνυπογράφου, ἐναρραγίστου καὶ ἐμμετατόρου ὁμολογίας φα-νερώνομεν ἡμεῖς οἱ κάτωθεν ὑπογεγραμμένοι: ὡς ἐλάβομεν ἤδη θανειακῶς διὰ χρεῖαν καὶ ἀνάγκην μας παρὰ τῆς εὐγενεστάτης ἀρχοντίσης Χατμανέσας κοκκῶνας Εὐφροσύνης Μαυροκορδάτης γρόσια τὸν ἀριθμὸν τέσσαρες χιλιάδες, ἐπὶ συμφωνίᾳ τόκου, λογαριασμένα πρὸς τεσσαράκοντα πέντε εἰς τὸ πούγγειον τὸν χρόνον, ἅτινα ὑποσχόμεθα πληρῶσαι τῇ αὐτῆς Εὐγενεῖᾳ ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς διωρεῖαν χρόνου ἐνὸς ὀλοκληρίου καὶ ἐξοφλῆσαι εὐχαρίστως, δι' ἅπερ γινώμενοι καὶ ἐγκληται ὁ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου μας καί, ἐρχομένης τῆς αὐτῆς διωρείας ἀπροφασίστως καὶ ἀναντιρρόητως θέλομεν ἀποπληρώσει καὶ ἐξοφλήσει αὐτὰ μετὰ τοῦ συμφεφωνιμένου αὐτῶν διαφόρου,

ὡς εἴρηται. Ὅθεν καὶ εἰς τὴν περὶ τούτων ἐνδειξίν καὶ διηγετικὴ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ἡ παρούσα ἡμῶν ἐνυπόγραφος καὶ ἐμμάτυρος δημολογία καὶ ἐδόθη τῇ αὐτῆς Εὐγενείᾳ.

αφ' ἧς, Ματοῦ α' η'.

Ντάσιος ἱατρὸς ὑπόσχωμαι (pecete).

Σέργιος ἱποσχωμα (pecete).

Ἐκ τῶν ὀπισθεν ἐδόθησαν γρόσια χίλια, Ἰουνίου ιγ'.

Ἐκ τῶν ὀπισθεν ἐδόθησαν γρόσια χίλια, Ἰανουαρίου ιγ'.

Ἐκ τῶν ὀπισθεν ἐδόθησαν γρόσια ἑπτακόσια πεντήκοντα, Φεβρουαρίου ιε'.

Ἐκ τῶν ὀπισθεν ἐδόθησαν γρόσια χίλια διακόσια πεντήκοντα, Μαρτίου κγ'.

(Pe altă foaie:) Ἡ δημολογία τοῦ δεσπότη τοῦ ὅπου τῆς πλέρωσα χιλιάδης 4.000.

Γρόσια διακόσια εἴκοσι τρία.

CCCXLVII.

Alexandru Manu (?) către Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domnul Țerii-Românești, cu felicitări.

1797,
16 Februar.

Υψηλότατε καὶ εὐμενέστατέ μοι
Λύθεντα,

† Τὴν Ὑμετέραν θεοφροῦρητον Ὑψηλότητα δουλικῶς προσκυνῶ ταπεινῶς, κατασπαζόμενος τὰ ἔχνη τῶν πανεκλάμπρων αὐτῆς ποδῶν, θεόμενος ἀδιαλείπτως τοῦ θεανθρώπου Σωτήρος ἡμῶν ἵνα σκέπη καὶ περιφρουρῇ τὴν αὐτῆς Ὑψηλότητα ἄνθρωπον, εὐθυμον, ὕγιᾶ, μακρόδιον καὶ ὑπερκαίμενην παντὸς ἀναροῦ συναντήματος, ἐν ἡκλωνήτῃ διαμονῇ καὶ στερεώσει ἐπὶ τοῦ ἐκλάμπρου καὶ ἡγεμονικοῦ αὐτῆς Θρόνου μέχρι γήρας θαυτάτου. Μὲ τὴν νὰ ξεκινῶμεν τοὺς παρόντας διὰ τὰς ὑποθέσεις ὅπου ἐν τοῖς κατιοῖς φανερώνωμεν τῇ θεοφροῦρήτῃ αὐτῆς Ὑψι, δὲν ἔλειψα καὶ ἰδίᾳ ὁ δοῦλος τῆς, ἀποδίδων τὰς ἐδαφειαίς μοι δουλικὰς προσκυνήσεις, νὰ συγχαρῶ δουλικῶς τῇ Ὑψι τῆς, νὰ διέλθῃ τὸ στάδιον τῆς Ἀγίας Τεσσαρακονθήμερου νηστείας θεοφιλῶς καὶ θεαρέστως ἐν ἄκρᾳ ὕγια, χαρᾷ καὶ εὐδαιμονίᾳ καὶ νὰ τὴν καταξίωσῃ Λύτος ὁ δι' ἡμᾶς παθὼν καὶ ἀναστάς Σωτὴρ ἡμῶν νὰ προσκυνῇ τὰ τε φρικτὰ καὶ ἄγια πάθη καὶ τὴν τριήμερον αὐτοῦ ἔγερσιν, λαμπρῶς τε καὶ αὐθεντικῶς, καθὰ τὸ Ὑψος τῆς ἐπιποθεῖ καὶ ἐφίστα, καὶ οἱ πιστοὶ δοῦλοι τῆς θεόθεν ἐξουτούμεθα. Εἴτι δὲ ἔτερον εἶχον πρὸς δηλωσιν ἐκ τοῦ ἐμπειρικειομένου δουλικοῦ μου πτυχίου θέλει καταλάβῃ τὸ Ὑψος τῆς. Καὶ τὰ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἶησαν παρὰ Θεοῦ πλεῖστα, ὕγινα καὶ πανευδαιμονέστατα.

αφ' ἧς, Φεβρουαρίου ιε' η'.

Τοῦ θεοφροῦρήτου αὐτῆς Ὑψους
εὐτελὲς δοῦλος
Ἀλέξανδρος Μάνος (·).

Prea-înălțate și prea-binevoitorule mie
Domn,

† La Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită mă închin umil, sărutând pașii preastrălucitelor Tale picioare, rugându-mă neconținut de Mântuitorul nostru făcut om ca să ocrotească și să păzească pe Înălțimea Ta fără boală, cu voie bună, sănătos, întru mulți ani și mai presus de orice întâmplare nenorocită, în nezgduită rămânere și întărire pe strălucitul și domnescul Tău Scaun până la bătrânețea cea mai adâncă. Pornind pe cei de față pentru afacerile pe care le arătăm în cele de mai jos Înălțimii Tale păzite de Dumnezeu, n'am lipsit și în deosebi eu, robul Tău, ea, închinându-mă până la pământ, să mă bucur și eu cu supunere împreună cu Înălțimea Ta, ca să treacă sorocul Sfântului Post de patruzeci de zile cu evlavie și în chip plăcut lui Dumnezeu, în cea mai înaltă sănătate, bucurie și fericire și să Te învrednicească Acel care a suferit și a înviat, Mântuitorul nostru, a serba și pătimile lui cele grozave și sfinte și Învierea Lui de trei zile, strălucit și domnește, cum dorește și pofteste Înălțimea Ta, și o cerem noi, credincioșii robi ai Tăi, de la Dumnezeu. Iar, dacă am avut alt ceva de vădit, o vei afla Înălțimea Ta din supusa mea [serisoare] aici închisă. Și anii Tăi prea-străluciți fie de la Dumnezeu foarte mulți, sănătoși și foarte fericți.

1797, Februar 16.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
simplu rob.

Alexandru Manu (?).

Καὶ ἡ δοῦλη τῆς ταπεινῶς προσκυνεῖ τὸ Ὑψος τῆς καὶ ἀσπάζεται τὴν πανέκλαμπρον δεξιάν τῆς. Μεγάλην χαρὰν μὲ ἐπροξένησεν, Αὐθέντῃ μου, τὸ ἐκλαμπρον ἰδιόχσιρόν τῆς: ἐδόξασα τὸν Κύριόν μου, μανθάνοντας τὴν πανέκλαμπρον, σὺγκατοιτάτην μοι ὕψειαν τῆς: θεῖω ἐλέει καὶ διὰ τῶν ἐκλάμπρων πατρικῶν τῆς εὐχῶν καὶ ἡ δοῦλη τῆς ὀγαίνω. Αὐθέντα μοι, εὐχαριστοῦμεν, καὶ μὲ δύο ἀράδες βλέπω πῶς μὲ ἐνθυμάτε, εἰς τὸ ὅποιον δὲν ἀμφιβάλλω τελείως, μὲ τὸ νὰ ἡξέσωρῳ πόσον ἀναξίως μὲ ἀγαπᾷ. Ὁ Κύριός μου νὰ τὴν χαρίζῃ ζωὴν ἄκρα ὕψειαν καὶ χαρὰ καὶ πολυχρόνιον στερέωσιν μετὰ τῆς ἐκλαμπροτάτης Κυρίας, ἀμήν!

Și eu, roaba Ta, smerit mă închin înălțimii Tale și sărut prea-strălucita-Ți dreaptă. Mare bucurie mi-a cășunat, Doamne al meu, strălucita-Ți scrisoare de mână Ta: au slăvit pe Domnul meu, aflând de prea-strălucita, mult prea-dorita mie sănătate a Ta; cu mila lui Dumnezeu și prin strălucitele Tale rugăciuni părintești, și eu, roaba Ta, sânt sănătoasă. Doamne al meu, mulțămesc, și în două rânduri văd cum Ți aduci aminte de mine, de care nu mă îndoiesc de loc, ca una ce știu că de fără vrednicia mea mă iubești. Domnul meu să-Ți dea viață în sănătate înaltă și bucurie și întărire de mulți ani cu prea-strălucita Doamnă, amin!

CCCXLVIII.

1797,
16 Februar.

Alexandru Manu (?) către Alexandru Vodă Ipsilanti, Domnul Terii-Românești, despre cheltuieli cu fortificațiile Chilie și deosebite legături cu Turcii.

Τὸ τερτίπι τοῦ Κιλέου, ὀψηλότητέ μοι Αὐθέντα, διὰ νὰ κατορθωθῇ εἰς αὐτὸ ὅπου εἴνεν, ἡκολούθησαν πολλά, ἐπειδὴ καὶ ὁ ἐνδοξότατος Τζελεπῆ-ἐφένδης μας ἐφρονοῦσεν ὅτι, γινόμενον νισφιγέτι-οὐζρὲ μὲ τὴν Πογθανίαν, τὸ Ὑψος τῆς πρέπει νὰ ὑπερευχαριστηθῇ καὶ νὰ γνωρίζῃ ἐσχωριστὴν χάριν τῇ Ἐνδοξότητι του. Ὁ δοῦλός τῆς, καὶ βλέπων ὅτι μὲ ὅλας τὰς παρακλήσεις καὶ ἰδιαίτερα σαρκελισματα ὅπου ἔκαμα εἰς τὴν Ἐνδοξότητά του, δὲν ἤμυπόρεσα νὰ κατορθώσω τὸ παραμικρότερον τενηλί, καὶ ὅχι νὰ μείνῃ ἀνεγόχλητον δι' ὅλου τοῦ Ὑψους τῆς ἀπὸ τὸν χαλαρὸν αὐτόν, ὡς ἐξήτει τὸ Ὑψος τῆς, μάλιστα βλέπων ὅτι ἀρχισ νὰ πικάρεται ἡ Ἐνδοξότης του διὰ τε τὸ τακίρι μας καὶ διὰ τὰ κἀκὶα ὅπου ἔκαρυστιρδῆσamen, καὶ ἀκολούθως διὰ τὸ ὅτι εἶδε ἰλτιζάμι τῆς Πόρτας, ἐπρόσταξα εἰς τὸν ἐκλαμπρότατον Ἀγᾶ-ἐφένδῃ μας, καὶ ὁ ἄγιος Θεὸς νὰ πολιστῇ τὴν Ἐκλαμπρότητά του, καὶ, μὲ ὅλον ὅπου εἶχεν ἰδέας καὶ ἡ Ἐκλαμπρότης τζελεπιδικες, τὸν ἔκαμα ἰλζάμι, καὶ μὲ σουχουλέτι ἐφερε εἰς βαθμὸν τὸν Τζελεπῆ-ἐφένδῃ νὰ φωνάξῃ ἰδιαιτέρως τὸν δοῦλόν τῆς, καὶ, δείχνωντάς με ὅλον τὸ τερτίπι ὅπου ἀναγκαίως χρειαζεται διὰ τὸ Κιλὶ νὰ μὲ ἐρωτήσῃ εἰς πόσον εὐχαριστῆται ὁ δοῦλός τῆς, διὰ τὸν χισσὲν τῆς Βλαχίας, ὁ δοῦλός τῆς, ἀποκριθεὶς ὅτι δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ κάμω ῥάγι, μήτε τεργιάζει νὰ μὲ ἐρωτήσῃ, ἀλλὰ ὅτι ἡθελε προστάξῃ, „ὁ πέγης εἶναι πρόθυμος νὰ δάλῃ εἰς πρᾶξιν τὴν προσταγὴν σου, τὸ ἐδι-

Afacerea Chilie, prea-înălțate Doamne al meu, ca să se îndrepte cum a ajuns, au urmat multe, căci și prea-slăvitul Celebi-efendi al nostru se gândia ca, ținându-se o parte cu Moldova, înălțimea Ta trebuie să Te bucuri foarte și să-i ții deosebită recunoștință Slăvirii Sale. Robul Țău, văzând și aceia că din toate rugăciunile sale și osebitele îmbrățișări ce am făcut către Slăvirea Sa, n'am putut să îndrept nici cea mai mică schimbare ca să nu rămâi cu totul netulburat înălțimea Ta de această havalea, cum o cerea înălțimea Ta, mai ales că începuse a se *mişchirisi* Slăvirea Sa pentru raportul meu și pentru înseamnăriile ce le-am cuprins în cerere, și, pe urmă, pentru că a văzut neorânduiala Porții, am orânduit prea-strălucitului Aga-efendi al nostru, și Dumnezeu Sfântul să-i dea mulți ani Strălucirii Sale, și, cu toate că avea și Strălucirea Sa idei osebite, l-am lămurit, și eu socoteală a adus la treapta lui Celebi-efendi ca să vorbească mai osebit cu robul Țău, și, arătând ca [în] toată socoteala ce neapărat se cere pentru Chilia [e bine] să mă întrebe întru cât mă mulțămesc eu, robul Țău, pentru partea Terii-Românești, eu, robul Țău, răspunzând că nu sânt vrednic a-mi arăta părerea, nici nu trebuie să mă întrebe, ci ce voia să poruncească, „beiful e gata să puie în practică porunca

κόν μου μεμυριγέτι ἀπὸ τὸν πέγην εἶναι μόνον νὰ παρακαλέσω ἰδιαιτέρως τὸ ἱναγέτι καὶ ἐφενδὶλίκι σου, τὸ ὅποτον παρακαλεῖ καὶ ἐλπίζει χάσσετον ἀπὸ ἐσένα, καὶ ὅχι ἀπὸ ἄλλον τινά, κατὰ τὸ θάδῃ-κερέμι ὁποῦ ὁ ἴδιος ἱναγεδὲν ἔκαμην εἰς τὸν πέγην, δὲ ἔμυρ σιζίν, μὲ ἀπεκρίθη, διὰ τὸ ἐάδι ὁποῦ εἶχα δώσει, εἶναι ὁποῦ ἤθελα νὰ κάμω νισφιγέτ-οὔζρέ, „ἐλέπω ὅμως ὅτι δὲν ἐπέραςε μακαπούλικον· λοιπὸν θέλω τὸ κάμῃ εἰς τρόπον ὁποῦ νὰ πέσῃ εἰς ἐσὰς τὸ ἔνα τρίτον, διὰ νὰ γνωρίστες τὸ ἱναγέτι μου“. Καὶ οὕτω ἔδωκε τὸ νιζάμι αὐτό· εἰς τὸ ὁποῖον πλέαν δὲ εἶχον τι νὰ εἰπῶ παρὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσω καὶ νὰ τὸν εἰπῶ ὅτι θέλω γράψῃ τῷ Ὑψει της τὸ ἱναγέτι του.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ τερτζιμανλικίου τοῦ Πάνου εἰμεινε κατὰ τὸ παρὸν ἀνενέργητος, ἐπειδὴ ὁ ὑψηλότητος Καπουδάν-Πασᾶς, ἐφένδης μας, εἰς καιρὸν ὁποῦ εἶχε γίνῃ ἰλζάμι, πρὸ ἡμερῶν, ἔπειτα τὸ ἐμετανόησε, καὶ ὁ μὲν Πάνος σχεδὸν ἀπελπίσθη, ὁ δὲ ἐνδοξότατος Ῥασίδ-ἐφένδης μας ἐλπίσει πάλιν νὰ τὸ κατορθώσῃ, καὶ οὕτω στέκει ἡ ὑπόθεσις.

Ὁ ἐκλαμπρότατος, φίλτατός της περιζαδὲς μὲ εἶπε νὰ γράψω τῷ Ὑψει της ὅτι παρακαλεῖ διὰ τὸν Καμινάρην ὁποῦ ἔχει εἰς δοῦλευσίν του ὡς κεχαγιά, καὶ ἐν χρήσιμον παιδί, Ἀλέκον, τῷ μὲν νὰ διορισθῶν ἐκατὸν γρόσια τὸν μῆνα, τῷ δὲ πυνήντα, τὰ ὁποῖα νὰ λογαριασθῶν ἀπὸ αὐτοῦ Ὀκτωβρίου, καὶ νὰ δοθῶν τὰ δεδουλευμένα, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ τὴν πληθὺν τῶν ἐξόδων παραξάλισθη, καὶ δὲν ἡμπορεῖ νὰ γειροστειροῖται. Εἰποὺ ὁ δοῦλός της νὰ τὰ δώσω, καὶ ὅτι εἶμαι ἐξόσιος ὅτι τὸ Ὑψος της θέλει τὸ νοστιμευθῇ καὶ ὅχι νὰ δυσαρστυθῇ. πλὴν δὲν τὸ ἐστέρουν ἡ Ἐκλαμπρότης του, λέγων ὅτι, ἂν δὲν ἔλθῃ ἡ ἀπόκρισις του Ὑψους της, δὲν τὸ δέχεται· καὶ ὅτι εἶναι ἡ αὐθεντικὴ της προσταγὴ.

Ὁ Ἀζίζ-ἐφένδης ἀγόρασε διὰ πυνήντα πουργεῖα τὸ εἰς Ἀκιντί-Πασᾶ γιὰ τὸν Ῥαῖά-Ἀλη-ἐφένδην, τὸ ὁποῖον, μὲ τὸ νὰ τὸ εἶπεν ἄπαξ καὶ οἷς τῷ Πάνω, μὲ εἶπεν ὅτι πρέπει νὰ τὸ γράψωμεν τῷ Ὑψει της διὰ νὰ τὸ στείλῃ καὶ ἡμῶν ἀνάλογον ποσότητα, καὶ εἶπον καὶ ὁ δοῦλός της ὅτι γιολουνδὰ εἶναι νὰ τὸ γράψωμεν, καὶ ἐξόσια ἤθελεν εἰσθαι γιολουνδὰ ἂν δὲν ἦτον τὰ ἄλλα γνωστά· εἰς καιρὸν ὅμως ὁποῦ εἶναι ἐκείνα, τι τεργιάζει νὰ στοχασθῇ τινὰς ἄλλα· ἐξ ἐκείνων ὅμως πρέπει τοῦλάχιστον, καὶ ὅρισμός της νὰ τὸ στείλῃ τὰ ἡμῶν μὲ αὐτόν. Καί, ἂν ὁ Πάνος τὴ γράψῃ περὶ τοῦ Ἀζίζ-ἐφένδην εἰς τὰ ἴδια, ἡμπορεῖ νὰ ἀ-

Ta, iar slujba mea de la beiu e numai să rog mai osebit mila și nobleța Lui, pentru care se roagă și nădăjduiește binefacere de la Tine, și nu de la alteineva, după făgăduita bunătate pe care însuși milostiv a (?) făcut-o către beiu după voia dumitale“, mi-a răspuns că; pentru făgăduiala ce aveam să-i dau, să fie cum am vrut a face partea, „dar văd că n'a ieșit bine; deci voi face așa ca să cadă la voi o treime, ca să cunoașteți mila mea“. și așa și-a dat porunca; la care n'am avut ce mai spune decât să-i mulțămesc și să-i spun că-Ți voi scrie Înălțimii Tale pentru mila lui.

Afacerea terzimanlăcului Banului a rămas deocamdată neisprăvită, de oare ce prea-înălțatul Capudan-Pașa, efendi al nostru, la vremea când era să se lămurească, acum câteva zile, și-a schimbat apoi gândul, și Banul aproape și-a pierdut nădejdea, iar prea-slăvitul Rașid-Efendi al nostru nădăjduiește iarăși a o îndrepta, și astfel stă lucrul.

Prea-strălucitul, prea-iubitul Tău beizadea mi-a spus să-Ți scriu Înălțimii Tale că se roagă pentru Căminarul ce-l are la slujba sa ea pe un chehaià, și pentru un copil de ispravă, Alecu, să i se orânduiască unuia o sută de lei pe lună, iar altuia cinzeci, cari să se socoată de la 1-iu Octombre, și să dea cele servite, căci și din mulțimea cheltuielilor s'a zăpăcit, și nu poate să ajungă. Am spus eu, robul Tău, să dea și că sânt sigur că Înălțimea Ta o va primi cu plăcere și nu se va supăra, dar nu i-a plăcut Strălucirii Sale, spunând că, dacă nu vine răspunsul Înălțimii Tale, nu o primește; și ce va fi porunca Ta domnească.

Aziz-efendi a cumpărat cu cinzeci de pungi chioșcul de la Achindî-Pași al lui Raià-Ali-efendi, care, cum a spus-o odată și de două ori Banului, mi-a spus că trebuie s'o scriem Înălțimii Tale ca să-i trimeti vre-o sumă potrivită, și am spus și eu, robul Tău, că e de scris în regulă aceasta, și de sigur ar fi fost în regulă, de n'ar fi cunoscute altele; dar, la sorocul la care sânt acelea, ce folosește a se gândi cineva la altele (?); din acelea însă se cuvine cât de puțin, și porunca Ta [să fie] a i se trimete jumătate cu întâiul. Și, dacă Banul Ți scrie despre

ποκριθῇ τὸ Ὑψος της τῇ Εὐγενείᾳ του νὰ συν-
τύχη μετὰ τοῦ δοῦλου της, καὶ ἐκείνο ὁποῦ
ἠθέλαμεν κρίνῃ ἀμφοτέρωι εὐλογον, νὰ κά-
μωμεν.

Μὲ εἶπεν ὁ Χοτζᾶ-Ἐμὲνης καὶ αὐθις νὰ
γράψω τῷ Ὑψει της ὅτι ἀσπάζεται δουλικῶς
τὴν πανέλλαμπρον δεξιάν τοῦ Ὑψους της, καὶ
ἐκ τῆς γνωστῆς ποσότητος τῆς Μεγαλειότητός
του κερυχανιζδὴν ὀλαράν, ἐντὸς τοῦ Ῥαμαζα-
νίου νὰ προφθάσῃ ἓνα μέρος, τοῦλάχιστον τὸ
ἐν τρίτον· αὐτὸ σαδακάτου γαῖρεστινδὴν νὰ πῇ
τὸ ἐνθυμίζει μὲ τὸ νὰ ἰξούρη ὅτι θεὸς νὰ φα-
νοῦν μακπούλικα ὅταν γίνουν προτοῦ νὰ ζη-
τηθοῦν ἄρα φαίνεται νὰ ἔχῃ ἴδῃσιν ὅτι ἔ-
χουν νὰ ζητηθοῦν.

Ἰδοὺ καὶ ἀποκριτικὸν τοῦ ἐνδοξ. Σουλτάν-
κετχουδασῇ Ἰπραχίμ-ἐφένδῃ, πρὸς ὃν ἐπρόσ-
φερα καὶ μίαν ὥραν ἱγλέςικην μουτζεβχίρικην
πολλὰ ζαρίφικην, γρόσια 1350, τὴν ὁποίαν ἐ-
πεγνέδισε πρῶτον ὁ Χοτζᾶ-Μουῆς, φίλος της·
μὲ ἐπρόσταξε δὲ ἡ Ἐνδοξότης του νὰ γράψω
τῷ Ὑψει της ὅτι τὸν Ἀλῆ-ἄγᾶ, μὲ τὸ νὰ ἔ-
δωκε καὶ τοῦ ἐφετεινοῦ χρόνου τὸ ἱλατζάμι τοῦ
Φετχιολαμίου, παρακαλεῖ τὸ Ὑψος της, γνω-
ρίζουσα αὐτὸν ἄνθρωπον τῆς Ἐνδοξότητός του,
νὰ τὸν ἐγνοιάζεται καὶ νὰ τὸν βοηθῇ εἰς τὰς
τυχοῦσας χρεῖας του, καὶ ἂν ἤθελε προβάλλῃ
τῷ Ὑψει της διὰ νὰ στείλῃ κἄμμιαν ποσότητα
ἄσπρων διὰ μέσου τοῦ Ὑψους της ἐδῶ εἰς
Πόλιν διὰ τὸ ἐπιροδοῦν τῆς στρατάς, νὰ κἄμῃ
χιμμέτι τὸ Ὑψος της εἰς τὸ νὰ τὸ οἰκονο-
μήσῃ διὰ πολιτῶν ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἰξούρη ὅτι
τοῦτο εἶναι χάμικον τζαλίρι, μὲ τὸ νὰ ἔχῃ τὸ
Ὑψος της χρεῖας καὶ ἀνάγκας πολιτῶν με-
γαλητέρων, μὲ ὅλον τοῦτο νὰ γίνῃ καὶ εἰς τοῦτο
τὸ δυνατόν χιμμέτι της καὶ θέλει ὑποχρεωθῇ.

Ὁ Ἀζιζ-ἐφένδῃς ἐπιστατῇ καὶ ἐπιμελεῖται
διὰ νὰ τὴν γιαιπιρδίσῃ βέσμι καλὸν τοῦ οὖν
θεῷ ἀγίῳ οἰκοδομηθησομένου πινᾶ εἰς Κου-
ροῦτζεσμε, εἰς τὸν Μινὰς κάλφα. Μόλις ὁ Κομ-
νηγὸς μὲ ἔφερσε ἓνα βέσμι, τὸ ὁποῖον δὲν μὲ
ἄρσας, καὶ τὸν ἐπαρήγγειλε νὰ κάμνῃ ἄλλον.

Ὁ ἄγιος Λαρίσης, ὅστις προσκυνεῖ τὸ Ὑ-
ψος της, μὲ ἔστειλε μερικοὺς τενηκέδες ταπά-
νον ἀρβανίτικον, ὁποῦ τὸν ἦλθε τώρα, διὰ νὰ
στείλῃ τῷ Ὑψει της, καὶ, μὲ τὸ νὰ ἀμφι-
βάλλῃ ἂν τὴν ἄρσῃ, στέλλῃ ἤδη διὰ τῶν πα-
ρόντων ἓνα τενηκεὶν διὰ ὀρνέμι τῷ Ὑψει της,
καὶ, ἂν τῇ φανῇ ἄριστόν, ἄς μὲ προστάξῃ νὰ
τῇ στείλῃ καὶ τὸν ἄλλον.

Μὲ ἔδωκε σήμερον καὶ ὁ ἐκλαμπρότατος,
φιλατὸς της περγιζαδὲς μίαν πότεζαν κορ-
φιάτικον καλόν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον μόνον δύο
πότεζες ἡμπόρεσε νὰ βάλλῃ εἰς τὸ χέρι ἀπὸ τὸν

Aziz-efendi ἰν ale lui, îi poți răspunde
dumisale Înălțimea Ta să se ajungă cu
mine, robul Tău, și ce vom judeca bun
amândoi s'o facem.

Mi-a mai spus Hogeia-Emini să-Ți mai
scriu Înălțimii Tale că sărută cu supunere
prea-strălucita dreaptă a Înălțimii Tale și
din cunoscuta sumă a Măriei Sale pentru...,
pe vremea Ramazanului să se dea o parte,
măcar o treime; aceea cinstită voință să
spuie să Te gândești, căoi știi că nu se
arată [lucrurile] mai bune când se fac
înainte de a se cere; poate să se a-
răte că ai știre cum că eran să se
ceară.

Iată și răspunsul prea-slăvitului Sultan-
chethudasi Ibrahim-efendi, căruia i-am
adus și un ceasornic englezesc masiv foarte
gingaș, de lei 1.350, care i-a plăcut întâi
lui Hogeia-Misk, prietenul Tău; mi-a po-
runcit Slăvirea Sa să-Ți scriu Înălțimii
Sale că pe Ali-Aga, de oare ce a dat și
anul acesta vre-o rânduială Fetihislamului,
se roagă Înălțimea Sa, știindu-l om al
Slăvirii Tale, să-l aibi în grijă și să-l
ajuti la nevoile lui întâmplătoare, și,
dacă vrea să aducă înaintea Înălțimii
Tale ca să trimeată o câțime de bani
prin Înălțimea Ta aici în Constantinopol
pentru fiica dumnealui, să faci bunătațe
Înalțimea Ta ca s'o economisești cu po-
liți; de și știe că aceasta este curată prie-
tenie, având Înălțimea Ta lipsuri și nevoi
de poliți mai mari, totuși să se facă și
în aceasta bunătațe cu puțință, și va ră-
mânea îndatorit.

Aziz-efendi supraveghiază și poartă
grijă de planul bun pentru binana ce se
va clădi cu Dumnezeu Sfântul la Curi-
ceșmē, la arhitectul Minā. Abia mi-a adus
Comnen o socoteală, care nu mi-a plăcut,
și i-am dat veste să facă alta.

Preasfințitul de Larisa, care se închină
Înalțimii Tale, mi-a trimis câteva tini-
chele de tabac albanes care i-a venit
acum, ca să-l trimet Înălțimii Tale, și,
nefiind sigur că-Ți va plăcea, trimet
acum cu cele de față o tinichea de probă
Înalțimii Tale, și, dacă-Ți va părea plăcut,
poruncește-mi să-Ți trimet și altul.

Mi-a dat azi și prea-strălucitul prea-
iubitul Tău beizadea o boceacă de tutun de
Corfū, bun, din care numai pe două boc-
cele am putut pune mâna de la noul

νέον ἐλτίζην, ἐξ ὧν τὴν μίαν ἄρπαξεν ὁ ἐνδοξότατος Πέτς-ἐφένδης μας, καὶ ἡ ἄλλη εἶναι αὐτῇ· δὲν ἐπρόφθασε δὲ τὸ κουτί ὁποῦ ἐπαρρήγειλα διὰ νὰ τὴν γερλεστιρδίσω μέσα, καὶ ἔμεινε μὲ δ'ὄν καλαράσην.

Ὁ ἐνδοξότατος Ἀζίζ-ἐφένδης μὲ ἐπρόσταξε νὰ γράψω τῷ Ὑψι της ὅτι τὴν παρακαλεῖ νὰ τὸν στείλῃ διὰ τὸ κονάκι του πέντε χιλιάδες δακάδες μαλί, νὰ προστάξῃ ὅμως νὰ τὸ πλύνουν καλὰ, ὁποῦ νὰ εἶναι παστρικόν, καὶ θέλει ὑποχρεωθῇ.

Ὁ Μεσρόπης, μὲ τὸ νὰ ἔχῃ γράψιμον τοῦρκικον πιστίνικον καὶ καλῆτερον ἀπὸ ὅλους τοὺς Ρωμαιοὺς ὁποῦ ἔχει εἰς δοῦλευσιν της τὸ Ὑψος της, εἰ ὀρισμὸς τοῦ Ὑψους της, νὰ προστάξῃ ὅσα ταχυρίδια στέλλονται, ὁποῦ δὲν εἶναι γραμμένα παρὰ τοῦ Δισάν-ἐφένδης, νὰ τὰ γράφῃ αὐτός, καὶ στοχάζομαι ὅτι ἡμπορεῖ νὰ πιάσῃ τόπον κιατίπη, μάλιστα ὁποῦ ἔχει καὶ κῆποιον ἰνσασιζικὴ καὶ ἰστιδάτι· ἂν τὸν μεταχειρισθῇ τὸ Ὑψος της, ἐλπίζω νὰ γένη καὶ τερπιγές.

Πρὸς τὸν ἐνδοξότατον Ρουστέμ-ἀγά προσμένω ταχυρίδι της, καὶ ἀπορῶ διατὶ μέχρι τοῦδε δὲν ἐστάλη· ὁ ὅποιος, μὲ τὸ νὰ ἐτελειώσῃ τὸ γιανλί του καὶ τὸ στρώνει, καὶ εἰς ὁλίγας ἡμέρας θὲ νὰ πηγαίῃ, πρέπει νὰ τὸν προσφέρωμεν μερικὰ μουνασίπικα πράγματα, εἰς τῶν ὁποίων τὸ τεῶνρικὴ εὐρίσκομαι.

Ἰστωρως καὶ ὁ ὑπέρτατος ἐφένδης μας τὸ γιανλί του καὶ ἐγιαπτίρδισε καὶ ἐν νέον δαίρῃ, ὁ ὅποιος καριπὲν τελειώνει, καὶ ὅλοι προσφέρουν διάφορα πράγματα, καὶ κατὰ χρέος πρέπει καὶ οἱ δοῦλοι της ἔως πέντε, ἐξ πουγγεῖα πρᾶγμα μουνασίπικον νὰ προσφέρωμεν.

Μὰς ἐζήτησε καὶ ὁ Ἀζίζ-ἐφένδης διὰ τὸ νέον γιανλί του ἔνα ἀβιζέ, δύο φανοὺς καὶ ἐν ζευγάρι καθρέπταις.

Ὁ Ἰζέτ-πέγῃ-ἐφένδης μὲ ἔδωκε μίαν πότῃαν ταπάκον κορφιάτικον διὰ πολλὰ καλόν, νὰ στείλῃ τῷ Ὑψι της, ὁ ὅποιος, ἀγκαλὰ καὶ νὰ μὴν ἐφάνῃ καλὸς εἰς τὸν ἐκλαμπρότατον πεγνζαδὲ καὶ δοῦλόν της, μὲ ὅλον τοῦτο ἦθελα νὰ τὸν στείλῃ μὲ τοὺς παρόντας ἂν δὲν εἶχον ἄλλα ἄφρευκα ἀμυνέτια. Ὅθεν ἔμεινε διὰ κατόπι.

Ὁ ὀγιουδοῦρδισα ἔνα ῥέσμι, Αὐθέντα μοι, πολλὰ καλὸν διὰ τὸν σὸν Θεὸν γενησόμενον πινάν, καὶ ἐλπίζω νὰ τὸ πεγνζόσῃ καὶ τὸ Ὑψος της· δὲν ἐπρόφθασεν ὅμως ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ μὲ δ'ὄν θέλω τὸ στείλῃ τῷ Ὑψι της.

eleiu (ambasador), din care pe una a răpit-o prea-strălucitul Reis-Efendi al nostru, și cealaltă e aceasta; n'a ajuns însă cutia ce Ți-am vestit ca s'o așez înuntru, și a rămas cu al doilea călăraș.

Prea-slăvitul Aziz-efendi mi-a poruncit să-Ți scriu Înălțimii Tale că Te roagă să-i trimieți pentru conacul lui cinci mii de oca de lână, însă să orânduiești să o spele bine, așa ca să fie curată, și va rămânea îndatorit.

Mesrop, având scrisoare mai matură și mai frumoasă decât toți Grecii ce-i ai în slujbă Înălțimea Ta, dacă e voia Înălțimii Tale, poruncește ca toate rapoartele care se trimet, ce nu sânt scrise de Divan-efendi, să le scrie el, și socotesc că poate lua locul de secretar turcesc, mai ales că are și ceva talent și experiență (?): dacă l-ar întrebuița Înălțimea Ta, nădăjduiesc să ajungă și mai bine.

Către prea-slăvitul Rustem-Aga aștept raportul Tău, și nu știu de ce până acum nu s'a trimes; care, isprăvind conacul său și podindu-l, și peste câteva zile intră în el, se cuvine să-i aducem ceva lucruri de împodobire, la a căror alegere mă aflu.

A podit și prea-înălțatul nostru patron conacul lui și a clădit și un nou chioșc, care aproape e gata, și toți aduc în dar deosebite lucruri, și după nevoie se cade ca și robii Tăi să aducem lucruri de împodobit până la cinci, șase pungi.

Ni-a cerut și Aziz-efendi pentru conacul său un avizé¹, două policandre și o păreche de oglinzi.

Izet-beg-efendi mi-a dat o bocceă de tabac de Corfū ca foarte bun, pentru a-l trimete Înălțimii Tale, care, de și nu s'a arătat bun la prea-strălucitul beizadea și rob al Tău, totuși am vrut să-l trimet cu cei de față, dacă n'ar fi avut alte mici lucruri nelipsite. Deci a rămas pentru mai pe urmă.

Am potrivit un plan. Doamne al mieu, foarte bun pentru binaua ce e a se face cu Dumnezeu, și nădăjduiesc să-Ți placă și Înălțimii Tale; dar n'a sosit până acum, și eu al doilea îl voiu trimete Înălțimii Tale.

¹ Fel de polieandru.

CCCXLIX.

1797,

18 Februar.

Doamna Smaranda către fiul ei, Alexandru Ipsilanti, Domnul Terii-Românești, cu urări.

Τὴν θεοπροόρητον αὐτῆς Ὑψηλότητα μητρικῶς ἀπὸ καρδίας ἀσπαζομένη, ἐκ ψυχῆς ἐπεύχομαι.

† Ἦν διαφυλάττοι τὸ θεῖον ἐν ἀκροτάτῃ ὕψει καὶ διηγουεῖς εὐήμερις, μετὰ μακροζωίας καὶ ἐπιτεύξεως πάντων τῶν ἐκλάμπρων αὐτῇ καταθυμίων. Μετὰ τὴν ἀκριβῆ ἐρευναν τῆς εἰπέρ τι ἄλλο εὐκαισιότατος μοι ἐκλάμπρου ὕψους της, δὲν ἐλειψα νὰ τῇ δηλοποιήσω ὅτι καὶ ἡμῖς χάριτι θεῖα ὕψινομεν. Τὰ δὲ ἐκλαμπρα ἔτη τῆς Ὑψηλότητος της εἴησαν θεόθεν λαμπρά καὶ εὐδαίμονα.

αψῆζ'ω, Φευδρουαρίου ιη'η.

Τῆς Ὑψηλότητος της

Μίτηρ Σμαράδα.

Και παλιν ἀρσεντι μου εκ ψυχης και καρδιας μιτρικως ασπαζομε σας και ο κυριος μου και ο θεος μου και ο κυρια μου θεοτοκου να σας χαροποι σε ολα αμην αμιν και σας ευχουμαι απο καρδιας δια ολα¹.

Pentru Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită din inimă ca o mamă sărutând-o, din suflet mă rog.

† Pe care să te păzească Dumnezeu în cea mai înaltă sănătate și necurmată fericire, în viață lungă și cu căpătarea tuturor celor strălucite dorite Ție. După cercetarea de aproape a strălucitei Tale sănătăți foarte dorită mie mai presus de orice alta, n'am lipsit a-Ți arăta că și noi cu harul lui Dumnezeu sântem sănătoși. Iar anii străluciți ai Înălțimii Tale fie de la Dumnezeu străluciți și fericiti.

1797, Februar 18.

A Înălțimii Tale.

Mamă: Smaranda

Și iar, Doamne al meu, din inimă de mamă Te sărut, și Domnul meu și Dumnezeuul meu și Doamna mea născătoarea de Dumnezeu să Te bucure, la toate, amin, amin, și mă rog pentru Ține din suflet la toate.

CCCL.

1797,

18 Februar.

Doamna Smaranda către nora ei, Doamna lui Alexandru Ipsilanti, Domnul Terii-Românești, cu urări.

Τὴν θεοσεβειότατην αὐτῆς Ἐκλαμπρότητα, μητρικῶς ἀπὸ καρδίας ἀσπαζομένη, ἐκ ψυχῆς ἐπεύχομαι.

† Ἦν διαφυλάττοι καὶ περὶ ποὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐν ἀκροτάτῃ ὕψει καὶ ἀμεταπτώτῃ εὐδαιμονίᾳ, μετὰ μακροδιόττητος καὶ ἐπιτεύξεως πάντων τῶν ἐκλάμπρων αὐτῇ καταθυμίων. Μετὰ τὴν ἀκριβῆ ἐρευναν τῆς εἰπέρ τι ἄλλο εὐκαισιότατος μοι ἐκλάμπρου ὕψους της, δὲν ἐλειψα νὰ τῇ δηλοποιήσω ὅτι καὶ ἡμῖς ὅλοι χάριτι θεῖα ὕψινομεν. Τὰ δὲ ἐκλαμπρα ἔτη σας εἴησαν λαμπρά καὶ εὐδαίμονα.

αψῆζ'ω, Φευδρουαρίου ιη'β.

Τῆς Ἐκλαμπρότητος της

Και παλιν εκ ψυχης και καρδιας ασπαζομε την εκλαμπροτητα της και ευχουμε μιτρικως

Sărutând din inimă ca o mamă pe Strălucirea Ta prea-cucernică, din inimă mă rog pentru Ține.

† Pe care să Te păzească și ocrotească Domnul nostru în cea mai înaltă sănătate și neschimbata fericire, întru mulți ani și cu căpătarea tuturor acelor strălucit dorite ale Tale. După cercetarea de aproape a sănătății Tale strălucite prea-dorită mie peste orice alta n'am lipsit să-Ți arăt că și noi toți slavă Domnului sântem sănătoși. Iar anii Țăi străluciți fie luminați și fericiti.

1797, Februar 18.

A Strălucirii Tale.

Și iar din suflet și din inimă sărut pe Strălucirea Ta și doresc ca mamă a primi

¹ Acest alineat e autograt.

να λαβανουμε χαρουμενα γραματα και λαμπρα
και να λαβανετε αμιν αμην και παλιν αμιν
0ε[ε] μου.

Μιτηρ Σμαραγδα¹.

plăcute scrisori și Strălucite și să le luați,
amin, amin, și iar amin, Doamne al
mieu.

Mama: *Smaranda*.

CCCLI.

Constantin Ipsilanti către tatăl său, Alexandru-Vodă al Terii-Românești, 1797,
despre știri din Europa apuseană și afaceri curente ale Domniei. 18 Februar.

Τὴν Ὑψηλότητά της οἰκῶς προσκυνῶ, ἀσπα-
ζόμενος τὴν πανέκλαυτον αὐτῆς δεξιάν,

† Δεόμενος τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἵνα
διαφυλάττῃ καὶ διατηρῇ αὐτὴν ἄνοσον, εὖθυ-
μον, ὑγιᾶ, μακροβίον καὶ ὑπερκειμένην παν-
τὸς ἐναντίου συναντήματος. Μὲ τὸ νὰ κινῶ
ὁ παρών, δὲν λείπω διὰ τοῦ παρόντος μου δου-
λικοῦ νὰ ἐρσυνήσω τὰ περὶ τῆς ὑπὲρ τι ἄλλο
εὐκαταλας μοι ἐκλάμπρου ἀγαθῆς ὑγίαιας της,
ἅμα δὲ νὰ δηλοποιήσω τῷ Ὑψι της ὅτι χά-
ριτι Θεῶ καὶ διὰ τῶν πανεκλάμπρων αὐτῆς
πατρικῶν εὐχῶν καὶ ἡμεῖς ὑγιαίνομεν. Πρὸ
ὀλίγων ἡμερῶν διὰ ὑψηλῆς προσταγῆς τοῦ
ὑπερτάτου ἐρέντι μας ἔδωτα ἕνα γράμμα πρὸς
τὴν Ὑψηλότητά της κἄποιον Παγτατλί Ἰπρα-
χίμ-ἀγά. Ἐπειδὴ καὶ μὲ μεγάλην βίαν ἔγραφα
τὸ ῥηθὲν γράμμα καὶ σχεδὸν ἀγίακ οὐζερινέ,
δὲν ἠμύρρεσα νὰ κάμω ταφσίλι τὴν ὑπόθεσιν,
Ὁ ῥηθεις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἶχεν ἔλθῃ ἐδῶ
ἀπὸ Νικιόπολιν μὲ μουχίμνικα ταχυράτια περὶ
τῶν γνωστῶν ὑποθέσεων ἐξω ἀπὸ τὰ ταχυ-
ράτια ὁποῦ ἔφερεν, ἔδωκε καὶ ταχυρίτι λισάνεν
τῶν τρεχόντων πραγμάτων καὶ τῶν ὅσων ἐν-
δεχομένων νὰ ἀκολουθήσουν, καὶ μὲ τὰς ἀπο-
κρίσεις αὐτῶν ἔγιναν ἱατέ, καθὼς θέλει πλη-
ροπορηθῇ τὸ Ὑψος της καὶ ἀπὸ τῶν ἰδίων.

Προσμένονεν μὲ ἄκρον ἰντιζάρι καλαράσην
της διὰ νὰ πληροφορηθῶμεν τὰ της Ἰταλίας.
Μὲ τὸν ἀπὸ Πόσνα κουριέρην της Ἰσπανίας
ἐλάβαμεν τὴν βελαντιόνε ἐνὸς φοβεροῦ συγ-
κροτισμοῦ μεταξὺ Φραντζέζων καὶ Γερμανῶν,
εἰς τὸ ὅποιον ἐχάθη κατὰ κράτος τὸ αὐσο-
τρικλὸν στράτευμα: εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες μόνον
ἔμειναν πριτζιονέροι καὶ ἐξήκοντα τόπια. Λέγου-
σιν ὅτι μέχρι τοῦδε νὰ ἐπάρθῃ καὶ ἡ Μάντοβα.

Ὁ Προβίας ἐνδιάτος μὲ εἶπεν ὅτι ὁ βα-
σιλεὺς του νὰ ἦτον ἀρρωστος καὶ ὅτι τώρα
εἶναι καλῶ.

Στέλνω διὰ τοῦ παρόντος τὸ μουλτρέτι-
κον περάτι ὁποῦ μὲ ἔκαμεν ἰχσάνι τὸ Τεβλέτι-

Înălțimii Tale fiește mă închin, sărutând
prea-strălucita-Ți dreaptă,

† Rugându-mă de atot puternicul Dum-
nezeu să Te păzească și ocrotească fără
boli, bucuroasă, sănătos, întru mulți ani și
mai presus de toată întâmplarea protiv-
nică. Plecând cel de față, nu lipsesc prin
cea de față a mea supusă să cercetez cele
despre strălucita bună sănătate a Ta care
mie îmi e dorită peste orice alta și tot
odată să arăt Înălțimii Tale că slavă
Domnului și prin prea-strălucitele Tale
rugăciuni părintești și noi sântem sănă-
toși. Cu câteva zile înainte prin înaltă
poruncă a prea-înălțatului efendi al nostru
am dat o scrisoare către Înălțimea Ta
unui Bagdadli Ibrahîm-aga. De oare ce
și cu grabă mare am scris acea scrisoare
și aproape în picioare, n'am putut lămuri
lucrurile. Acel om acum câteva zile ve-
nise aici din Nicopol cu niște rapoarte
aspre despre știutele lucruri; afară de
rapoartele ce a adus, a dat și un raport
din gură despre lucrurile de față și cele
ce se așteaptă a urma, și cu ale lor răs-
punsuri s'a înapoiat, cum vei afla Înălți-
mea Ta chiar de la el.

Așteptăm cu cea mai mare nerăbdare
călărașul Tău ca să aflăm cele din Italia.
Cu curierul din Bosnia al Spaniei am pri-
mit *relația* unei grozave ciocniri între
Francesi și Germani, în care s'a pierdut
mai toată oastea austriacă: numai douăzeci
și trei de mii au rămas prizonieri și sai-
zeci de tunuri. Spun că până acum s'a
luat și Mantova.

Trimisul Prusiei mi-a spus că regele
său era bolnav și că acum e bine.

Trimet cu cea de față beratul *multefetic*
ce mi-a făcut Devlet-Aliè² (a cărui putere

¹ Pe foaia din dos a precedentot.

² Curtea.

Ἀλλ' ἰσὺς (οὐ τὸ κράτος εἶη ἀκαταμάχητον) διὰ
νὰ μὲ εὐχηθῇ. Ἐλουμούρου μερχόμενον π'
ἐδράτιστα. Ἐνθυμίζεται τὸ ἴφος της τὰ ὅσα
εἶχαν ἀκολουθήσει περὶ αὐτοῦ τοῦ περατοῦ
προλαβόντως. Τί ἐκατόρθωσαν; Μόνον τὸν
ἑαυτὸν τοὺς ἔδρασαν. Ἀς εἶναι δοξαζόμενον τὸ
ὄνομα τοῦ ἁγίου Θεοῦ, ὅπου μᾶς ἐρύλασεν
ὥς κόρην ὀφθαλμοῦ ἀπὸ τὰ τόσα καὶ τόσα
χουτσούμια των, καὶ ἐλύτρωσε καὶ τὸ Τσεβέτι
ἀπὸ τὸ σέρρι των.

Παρακλῶ τὸν ὑψηλότατον Ἀλέξανδροδὸδα
νὰ μὴν τὸν ἐσχάση.

Καὶ τὰ μὲν πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἶσαν
θεόθεν πλεῖστα, ὅγισινὰ καὶ πανευδαίμονα, αἱ
δὲ πατρικαὶ μοι αὐτῆς εὐχαὶ ἄρωγαί μοι διὰ
εἴου.

αὐτῆς, Φευρουαρίου ιη' η'.

Τῆς ὑψηλότητος της υἱὸς καὶ δοῦλος

Κωνσταντῖνος Ὑψηλάντης¹.

Στέλλω τῇ ὑψηλότητι της μίαν πότσαν
Κόρφια ἀπὸ τὸν πολλὰ φέρον· ἐλπίζω νὰ τὸν
πεγενώσῃ. Δὲν ἔμπορῶ νὰ περιγράψω πόσον
κακὰ γίνεται διὰ αὐτὴν τὴν Κόρφια ἐδῶ: ὅλοι
ἀπὸ αὐτὸν τὸν φίνο θέλουν, καὶ δὲν εὐρίσκεται.

fie nebiruită) ca să mă roage (*sic*).
(Neinteligibil.) Îți aduci aminte Înăl-
țimea Ta câte urmaseră mai înainte
pentru acest berat. Ce au câștigat? Numai
pe ei înșii s'au vătămat. Fie slăvit numele
lui Dumnezeu Sfântul care, ne-a păzit ca
lumina ochiului de atâtea și atâtea atacuri
ale lor, și a scăpat și Devletul de rău-
tatea lor.

Rog pe prea-înălțatul Alexandru-Vodă
(Callimachi) să nu-l lase.

Și anii Tăi prea-strălucii fie de la
Dumnezeu foarte mulți, sănătoși și prea-
fericiți, iar părințelele-Ți rugăciuni mie
ajutătoare în viață.

1797, Februar 18.

Al Înălțimii Tale fin și rob

Constantin Ipsilanti.

Trîmet Înălțimii Tale o bocceă de tu-
tun de Corfū foarte fin; nădăjduiesc să-Ți
placă. Nu-ți pot descrie ce rău se face
aici pentru acel tutun de Corfū: toți vreau
din cel fin, și nu se află.

CCCLII.

1797,
11 April.

Safta Ipsilanti către tatăl ei, Alexandru-Vodă al Terii-Românești, despre
starea familiei.

Τὴν Ὑπερέαν εὐσεβεστάτην καὶ θεοφοροῦρητον
ὑψηλότητα, δουλικῶς προσκυνῶ, τὴν πα-
νέκλαμπρον αὐτῆς δεξιὰν ἡσπαζομένην,

† Ἦν μοι καὶ διατηρεῖται, περιφρουρῶν, ὃ
ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
Χριστὸς ἄνοσον, εὐθυμον, ὄγειά, μακροημε-
ροῦσαν καὶ ὑπερκειμένην πάσης καὶ παν-
τοίας περιπετειᾶς, μετὰ μακροδιότητος καὶ ἐ-
πιτυχίας πάντων τῶν ἐκλάμπρων αὐτῇ ἀγαθῶν.
Ἐλαβὼν τὸ πανέκλαμπρον καὶ προσκυνητὸν
μοι γράμμα της, ἐχάρην ὑπερβαλλόντως τὴν
θεοφοροῦρητον αὐτῆς καὶ ἀκριβεστάτην μοι ὁ-
γείαν. Εἶδον καὶ ὅσα μοι πατρικῶς ἐν αὐτῇ
ἐπεύχεται, ἀνθ' ὧν καὶ ὑπερευχαριστῶ τῇ ὑ-
ψηλότητι της. Δὲν ἔλειψεν ἡ δοῦλη της νὰ τῇ
συγχαρῇ περὶ τῆς πανσέπτου καὶ ζωηφόρου
τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐξαναστάσεως καὶ μὲ τὸν
πρὸ τοῦτου καλαράσην, ἥδη δέ, τὸ αὐτὸ τοῦτο
ποιῶσα, δέσεται τοῦ ἐπουρανίου Θεοῦ ὅπως ἁ-
ξιώσῃ τὸ θεοφοροῦρητον αὐτῆς ἴφος ἐορτάσαι.

Mă închin cu supunere Înălțimii Tale
prea-evlavioase și de Dumnezeu păzite,
sărutând prea-strălucita-Ți dreaptă,

† Pe care să mi-o și păzească, prive-
ghind-o, cel din morți înviat Domnul
nostru Isus Hristos fără boli, bucuroasă,
sănătoasă, întru mulți ani și mai presus
de toate și de tot felul peripeției, întru
mulți ani și cu căpătarea tuturor celor
strălucite bunuri ale Tale. Am luat prea-
strălucita și închinata-Ți scrisoare, m'am
bucurat peste măsură de sănătatea-Ți de
Dumnezeu păzită și prea-scurpă mie. Am
văzut și câte părintește îmi dorești în
ea, pentru care și foarte mulțămesc Înăl-
țimii Tale. N'a lipsit roaba Ta să se bu-
cure cu Tine pentru prea-venerata și de
viață aducătoare Înviere a Domnului
nostru și cu călărașul de'naintea acestuia,
și acum, făcând același lucru, mă rog de

¹ Aceste două rânduri autografe.

λαμπρὸς καὶ ἐνδόξως τὴν Ἀγίαν Ἀνάστασιν
εἰς ἕτη πάμπολλα, μὲ ἀκλόνητον στερέωσιν
ἐπὶ τὸν πανέκλαμπρον καὶ ἡγεμονικὸν αὐτῆς
Θρόνον, ὡς ἐπιποθοῦμεν ἕως καὶ τὰ πανέκλαμ-
πρα ἕτη εἶησαν παρὰ Θεοῦ πολυάριθμα, πα-
νευφρόσυνα καὶ πανευδαιμονέστατα.

αψῆς'φ, Ἀπριλλίου ια'η.

Τῆς Ὑμετέρας Θεοφρουρήτου Ὑψηλότητός
της ἡ ταπεινὴ δούλη,
Σαῦτα Ὑψηλάντη.

Αυφθεντη μου μεγαλοπρεπεστατε μου φηλο
το ποδαρι σας και το χερακη σας και πα-
ρακαλο να με σιχωρεστε δια το να μη σας
ενοχλησω. Αυφθεντη μου, δεν σας γραφω
συγχω, με ωλα ωπου παντοτε φηλο το ποδαρι
σας εις τα γραματα της κριας μου, και σας
ευχαριστω. Αυφθεντη μου, δια την πολητσα
ωπου με στηλετε ω αγχος θεως να σας χα-
ριση ζωειν υγηα και ποληχρονειων στερεωσιν και
να σας φηλαζη παντοτε ως κωριν ορθαλου.
Αυφθεντη μου, ω Αλεκος φηλα το ποδαρι
σας και παρακαλη να μην τον ξεχαστε, και
ολα τα φηλατα μου εγκονακηα σας φηλουν
το ποδαρι σας. Αυφθεντη μου, σας παρακαλο
δια τον αδελφων μου να μην τον ξεχαστε, να
σιχωρεστε τα κουσουρια μου, και παρακαλο,
Αυφθεντη μου, παντοτε να τον να τον (sic)
μαλοτετε δια τα κουσουρια του, και τα σπανη
σας παρακαλο, Αυφθεντη μου, και δια τον
γαμερον μου Μηχαλακη να μην τον ξεχαστε.

(Pe plic:) Τῷ ὑψηλοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ
Αὐθέντῃ καὶ Ἱερωμένῃ πάσης Οὐγγροβλαχίας,
κυρίῳ μοι κυρίῳ Ἰωάννῃ Ἀλεξάνδρῳ Ἰωάν-
νου Ὑψηλάντῃ Βοεβόδα, προσκυνητῶς.

(Vº: Pecete cu ceară roșie, cu seuturile
ambelor țeri.)

Dumnezeu din cer să învrednicească pe
Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită aserbă-
tori strălucit și slăvit Sfânta Înviere întru
prea-mulți ani, cu nezguduită întărire pe
Seaunul Țău prea-strălucit și domnese, cum
dorim; ai căroi ani fie de la Dumnezeu prea-
numeroși, foarte mulțămii și foarte fericite.

1797, April 11.

A Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
supusa roabă.

Safta Ipsilanti.

Doamne al meu prea-mărit, sărut pi-
ciorușul Țău și mănua Ta și rog să mă
iertăți, că, pentru ea să nu Te supăr,
Doamne al meu, nu-Ți scriu des, de și
că totdeauna sărut piciorușul Țău, în scri-
sorile Doamnei mele, și-Ți mulțămesc,
Doamne al meu, pentru polița ce-mi tri-
mești: Dumnezeu Sfântul să-Ți dea viață,
sănătate și întărire pe mulți ani și să Te
păzească pretutindeni ca lumina ochiului.
Doamne al meu, Alecu sărută piciorușul
Țău și se roagă să nu-l uiți, și toți prea-
iubiții Țăi copii Îți sărută piciorușul.
Doamne al meu, Te rog pentru frații
miei să nu-i uiți, să-mi ierți cusururile, și
rog, Doamne al meu, ca totdeauna, să-i
mustrî pentru cusururile lor, și iarăși Te
rog Doamne al meu de măruntaiele Tale
rog și pentru ginerele meu Mihalachi, să
nu-l uiți.

(Pe plic:) Prea-înălțatului și prea-cucer-
nicului Domn și stăpân al toată Ungro-
vlahia, domnul meu domn Io Alexandru
Ioan Ipsilanti Voevod, cu închinăciune.

CCCLIII.

Alexandru Manu către Alexandru-Vodă Ipsilanti, Domnul Țerii-Românești, 1797,
despre datoriile față de Turci, hrăpirile predecesorului, legăturile cu Pasvantoglu 13 April.
și Țurcii de la Dunăre.

Ὑψηλότητε καὶ εὐμενέστατέ μοι
Αὐθέντα,

† Τὴν Ὑμετέραν Θεοφροήρητον Ὑψηλότητα
δουλικῶς προσκυνῶ, ταπεινῶς κατασπαζόμενός
τὰ ἔργη τῶν πανεκλάμπρων αὐτῆς ποδῶν, τοῦ
ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν ἀκατα-
παύστως δεόμενος ἵνα σκέπη καὶ περιφρουρή

Prea-înălțate și prea-binevoitorule meu
Domn,

† Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
cu supunere mă închin, sărutând cu smer-
renie pașii prea-strălucitelor Tale picioare,
rângându-mă neîncetat de cel din morți în-
viat Mântuitorul nostru ca să apere și să

τὴν αὐτῆς Ὑψηλότητα ἄνοσον, εὐθυμον, ὑγιᾶ, μακρόδιον καὶ ὑπερκειμένην παντὸς ἀνάρου συναντήματος ἐπὶ τοῦ ἐκλάμπρου καὶ ἡγεμονικοῦ αὐτῆς Θρόνου μέχρι γήρας βαθυτάτου. Τὸ ἀπὸ τῆς κς'ης Μαρτίου προσκυνητόν μοι ἰδιαίτερον πανέκλαμπρον αὐτῆς μεθ' ὅσης πλείστης χαρᾶς καὶ ὑποκλίσεως ἔλαβον, ἐξ οὗ πληροφορηθεὶς τὴν εὐκταιοτάτην μοι πανέκλαμπρον ὑγίειαν τῆς, τὸν διατηροῦντα αὐτὴν ὑπερδόξασα Κόριον, οὗ τῷ ἀπειρώ ἐλέει, καὶ διὰ τῶν πανεκλάμπρων τῆς εὐχῶν, καὶ ἡμεῖς ἅπαντες καλῶς ὀφθαλμοῦμεν.

Ἐλαβον καὶ τὴν πόλιτζαν τῶν δεκαπέντε χιλιάδων γροσίων, ἐκ τῶν ὁποίων διορίζει ὁκτώ χιλιάδες διὰ ἐξοδα τοῦ θούλου τῆς, ἐφοδιάζοντάς τα καὶ μετὰ τὰς πανεκλάμπρους αὐθεντικές τῆς εὐχᾶς, δι' ἃ ἀπειράκις πολυχρονήσας τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος τῆς, δὲν λείπω νὰ ἀποδώσω αὐτῇ τὰς δουλικὰς μοι εὐχαριστίας, παρακαλῶν τὸν πανάγαθον Θεὸν νὰ διαφυλάττῃ τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος τῆς ἐν ἀκροτάτῃ ὑγίειᾳ καὶ ἀκλονήτῳ διαμονῇ, ὅπου εἰς πάμπολλους χρόνους νὰ ἀπολαμβάνω τὰ τοιαῦτα αὐθεντικά τῆς ἐλέη καὶ ἰναχέτια· τὰ δὲ ἑπτὰ χιλιάδες γρόσια, κουσούρια τῆς πόλιτζας, θέλουν διαμοιρασθῇ εὐθὺς ὅπου γενοῦν ταχίσι εἰς τὰ μέρη ὅπου προστάζει τὸ Ὑψος τῆς, καθὼς καὶ τοῦ Σεργίου, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὴν χαράν του μετὰ δάκρυα ὑπερευχέθη.

Μετὰ τὴν ἄριξιν καὶ τοῦ ἀπὸ δ'ης τρέχοντος τάταρη, ἀρ' οὗ ἐκάμαμεν τακθίμι τὰ ἔγγραφα τῆς τόσον τῷ ὑπερτάτῳ ἐφένδῃ μας, ὅσον καὶ τοῖς λοιποῖς τῶν αὐθέντων μας, μαζὶ μετὰ τοῦ ἄρχοντος Πάνου, πρὸς ταῖς ἐννέα ὥραις ἐξήτησε τὸν δοῦλόν τῆς ἡ Μεγαλειότητος του μόνον, καὶ, ἀπελθὼν ἡμέσω εἰς τὸ γουζούρι του, ὕστερον ἀπὸ πολλὰ ἱκετικά καὶ παρ' ἁΐαν ἱεράμια καὶ τεκιδι τῶν προλαβόντων τσπισίων περὶ τῆς πρὸς τὸ Ὑψος τῆς ἀνακτορικῆς ὑπολήψεως καὶ μεμνονιγέτιου, μετ' ἡρώτησεν ἂν ἔχω νὰ τὸν ἀναφέρω καὶ κανένα τι ἰδιαίτερον ἀπὸ μέρους τοῦ Ὑψους τῆς, καὶ ἀπεκρίθη ὅτι κατὰ τὸ παρὸν ἐσχωριστόν τι δὲν ἔχω, παρὰ τὰ αὐτὰ ὅπου πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἔγραφα περὶ καταστάσεως τόπου, ἅτινα ἐν συνόψει εἶχον ἀναφέρει τῇ Μεγαλειότητί του, καὶ, κάμνοντάς τον διεξοδικωτέραν περιγραφὴν, τοῦτε γεδδάρικου τρόπου, καὶ γιουρουδήσιματος τῶν προκατόχων, ἐκ τοῦ ὁποῦ ἐπροξενήθη ὁ τέλειος σχεδὸν ἄφρασιμὸς τῆς Τζάρας καὶ τὸ νιζαμισίλι αὐτό, διὰ τὸ ὁποῖον δοκιμάζει τὸ Ὑψος τῆς μεγάλην δυσκολίαν, καὶ διηγοῦμενος ὅτι ἀκαταπαύστως ἀ-

πᾶζεσκά πε ἱνᾶλτῖμεα Τα σᾶρᾶ βοῖ, bucuros, sănătos, întru mulți ani și mai presus de orice întâmplare nenorocită pe strălucitul și domnescul Tău Scaun până la bătrâneță prea-adâncă. Scrisoarea Ta mie în deosebi prea-strălucită de la 25 Mart am primit-o cu cât mai multă bucurie și închinare, din care aflând de cea mie prea-dorita, prea-slăvita sănătate a Ta, am prea-slăvit pe Domnul care Te ține, prin a cărnii nemărginită milă, și prin prea-strălucitele-Ți rugăciuni, și noi toți sântem în bună sănătate.

Am primit și polița celor cinsprezece mii de lei, din cari orânduiești opt mii pentru cheltuielile robului Tău, întovărășindu-i și cu prea-strălucitele-Ți domnești rugăciuni, prin care, nesfârșit făcând nrări înălțimii Tale păzite de Dumnezeu, nu lipsese să-Ți dau supusele mie mulțămiri, rugând pe prea-bunul Dumnezeu să fie pe înălțimea Ta de Dumnezeu păzită în cea mai înaltă sănătate și nezguduită rămânere, așa că în foarte mulți ani să primese astfel de domnești mii și milostiviri; iar cele șapte mii de lei, cusrurile poliței, se vor împărți cum vor veni în părțile unde poruncești înălțimea Ta, precum și ai lui Serghie, care de bucurie s'a rugat cu lacrimi.

După plecarea și a Tatarului de la 4 ale lunii, după ce am dat scrisorile Tale atât prea-înălțatului nostru efendi, cât și celorlalți dintre domnii noștri, împreună cu ale dumisale Banului, la ceasurile nouă a chemat Măria Sa numai pe robul Tău, și, plecând îndată la odihna Sa, apoi de multe laude și einstiri peste vrednicie și uneltirile celor de mai înainte nerușinați pentru trecerea și mulțămirea împărătească a înălțimii Tale, m'a întrebat dacă am ceva în deosebi să-i aduc din partea înălțimii Tale, și am răspuns că deocamdată n'am nimic osebit decât cele ce acum câteva zile am scris pentru slava locului, pe care în scurt le adusesem Măriei Sale, și, făcându-i mai amănunțita descriere a lor și a felului prost și năvălit al înaintașilor, din care s'a căsunat aproape desăvârșita ruină a Țării și aceasta lipsă de rânduială, pentru care rabdă înălțimea Ta mare greutate, și arătând cum necentenit Te lupți spre a găsi înălțimea Ta chipuri pentru mângâierea

Ἐπειδὴ καὶ ἔρθασεν ὁ καιρὸς τῶν μεθα-
 τζίτων τοῦ Χοτινίου καὶ Πενδερίου, θέλει
 ἱεῦρόν ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὲ νὰ μᾶς ζη-
 τηθοῦν αἱ πόλιτις παρὰ τοῦ ἐνδοξοτάτου
 ἱράδι-τζεδιδ δερτερδάρ-ἐφένδη, αἱ ὁποῖαι πάλιν
 διὰ τῶν δούλων της, καθὼς καὶ τὸ ἄλλο
 χόδι, θέλουν σταλῇ τῷ Ὑψι της, καὶ δὲν ἔ-
 λειψα νὰ δώσω τὴν περὶ τούτου εἰδήσιν τῷ
 Ὑψι της, καὶ τὰ ἄσπρα τὰ μὲν θέλει κρα-
 τήσῃ ἡ Ἐνδοξότης του, διὰ τὰ ἄσπρα ἔχει νὰ
 λαμβάνῃ ἐκ τῶν ἄσπρων τοῦ τζιζιγέ, τὰ δὲ
 θέλουν γιαιτιρδισθῇ εἰς ζαρπχανέ.

Ἰδοὺ ἀποκριτικὸς καὶ μὲς τοῦ φιλότατου της
 Δερδίζ-ἐφένδη, μετὰ τοῦ ὁποῖου ἐγίνεμεν γιά-
 γουπάλ' περτενδέρει ὅμως ζαχρεν.

Ὁ Χαρίζ-Ἀλῆ-ἀγάς κακιά πληγὴ μᾶς ἔ-
 γινε. Διὰ τὴν κερσετὲ ὁποῦ ἐζήτησε δόσας τὴν
 ἀπόκρισιν τοῦ Ὑψους της ὁ δούλος της, δυ-
 σαρσετήθη, καὶ τὸν ζητεῖ ἀμέσως νὰ τὸν ἀγο-
 ράσω καὶ νὰ τῆς τὸν δώσω ἐδῶ, καὶ μὲ με-
 γάλῃν εἶαν γράφοντάς με τεσκερέδες περὶ περ
 ἀρδήςειρα, λέγων ὅτι: αὐτὴ εἶναι ὑπόσχεσις
 ὁποῦ τὸν ἔδωκεν τὸ Ὑψος της κεριχανιζδέν,
 ἀρχισε τὸ γιαιπὶ του, θεμελιώνων εἰς τὴν ὑπό-
 σχεσιν αὐτὴν τοῦ Ὑψους της, καὶ τώρα νὰ
 ἀκούῃ ὅτι δὲν ἐκώπη, καὶ ἂν ἐρθεθῇ, καὶ ἄλλα
 τοιαῦτα, δὲν θέλει νὰ τὰ ἱεῦρόν, μήτε τὰ ἄ-
 κούῃ, μόνον νὰ τὸν δεῖξω μέρος ὁποῦ νὰ
 τεῖλῃ νὰ τὸν πάρῃ, ἐπειδὴ καὶ τὸ Ὑψος της
 εἰτεῖ τὸν εἶχε εἰπῇ ὅτι ἡ ἀπὸ ἐδῶ ἡ ἀπὸ
 ἐκεῖ τὰ οὐγιουρδήςει καὶ νὰ μὴν ἐγνοιᾷζεται
 κωστίζει ἐν τοσοῦτω καὶ ἀρκετὴν σοῦμαν καὶ
 δὲν ἱεῦρόν πῶς ἔχει νὰ γένῃ καὶ νὰ οἰκονο-
 μηθῇ. Καὶ τὰ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἶχαν
 παρὰ Θεοῦ πλείστα, ὕψινά καὶ πανσυδαιμο-
 νίστατα.

αψήζψ, Ἀπριλίου ἔγ.

Τοῦ θεοφρουρήτου αὐτῆς Ὑψους εὐτελῆς
 δούλος

Ἀλέξανδρος Μάνος (').

De oare ee a venit și vremea aprovi-
 sionării (?) Hotimului și Benderului, vei
 afla că peste puține zile ni se vor cere
 polițiile de către prea-slăvitul teftedar-
 efendi pentru recolta nouă, care iarăși prin
 robii Tăi, ea și mai înainte, se vor tri-
 mete Înălțimii Tale, și n'am lipsit a da
 veste despre aceasta Înălțimii Tale, și
 banii îi va lua Slăvirea Sa prin ce are a
 lua din banii *giaigelci*, iar alții se vor
 depune la Vistieria împărătească.

Iată o scrisoare de răspuns a prea-iu-
 bitului Tău Derviş efendi, cu care am fost
 prieten de aproape; însă *pretinde* zahereâ.

Hafiz-Ali-aga a ajuns a ni fi rea plagă.
 Dând robul Tău pentru cheresteaua ce o
 cerea răspunsul Înălțimii Tale, nu i-a
 plăcut, și-mi cere neapărat să-i-o cumpăr
 și să i-o dau aici, scriind și cu mare silă
 prin teșcherele una după alta, spunând că:
 aceasta e făgăduiala ce i-ai dat-o Înăl-
 șimea Ta pe cînte, și-a început clădirea.
 întemeindu-se pe acea făgăduială a Înăl-
 țimii Tale, și acumina să audă că încă nu
 s'a tăiat, și dacă se va găsi, și altele ca
 acestea, nu vrea să le știe, nici să le audă,
 numai să-i arăt partea unde să trimeată
 să le iea, căci și Înălșimea Ta încă i-ai
 spus că ori de aici ori de acolo i-o po-
 trivește și să nu-și facă grijă; ci costă
 într-o aceasta și destulă ruină și nu știu
 cum o să se facă și să se economisească.
 Și prea-străluciții Tăi ani fie de la Dum-
 nezeu foarte mulți, sănătoși și cu totul
 fericiți.

1707, April 13.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite
 supus rob.

Alexandru Manu (?).

CCCLIV.

1799.

Același (?) către un corespondent din țară, despre afaceri.

† Ἀδελφικῶς προσκυνῶ τὴν Εὐγενεῖαν
 της καὶ, ἐρωτῶν ἀκριβῶς τὰ της ἀγαθῆς ὁ-
 γιείας της, εἰδὼν τὰ ὅσα μοι σημεῖοι περὶ
 της γούνας, τὴν ὁποῖαν παρακαλῶ νὰ ἐγγει-
 ρίσῃ τῷ Γρηγοράκι Περιστερή διὰ νὰ μοι τὴν
 φέρῃ. Μὲ τὸ νὰ μοι ἔγραψε ὅς ὅτι κατ' αὐ-
 τὴν τὴν Τετράδην πρέπει νὰ περιμύνω τὸν
 παρὰ τοῦ βακουρίου κιατόπην¹, καίτοι ἔχων

† Frățeste mă închin dumitale și, între-
 bând cu dragoste de sănătatea ta, am vă-
 zut câte-mi însemnezi pentru blană, pe
 care te rog să o dai în mîna lui Grigo-
 rachi Peristeri ca să mi-o aducă. De oare
 ce însă mi-ai scris că în chiar acea Mier-
 cure trebuie să aștept chiatipul vacufului.
 de și aveam nevoie să merg la Curu-Ceșmê,

¹ Scriitorul fundatfel.

δουλειάν νά κατέδω εἰς Κουρούτζεσμεν, δὲν ἐ-
κατέδωκα. Μὲ τὸ νά ἔχω δὲ χρεῖαν ἄσπρων,
βιάζομαι νά εὐχαριστηθῶ καὶ εἰς τὰ ἐξακό-
σια γρόσια διὰ τὸ σελίμι μου· διὸ παρκαλιῶ
τὴν Εὐγενεῖαν της, ἐγχειρίζουσα αὐτὰ τῷ ἱη-
θέντι Γρηγοράκη, νά κάμῃ χιμμέτι εἰς τὸ νά
ἀκηρωθῇ τὸ πρῶτον ὄνομα καὶ νά περάσῃ εἰς
ἄλλο ὁποῦ θέλει ὁ μουστερής, καὶ, ἐκ τοῦτου
ὅλου τοῦ νοήματος εἰκαζομένη τὴν χρηματι-
κὴν μου στενοχωρίαν, δὲν ἀμφιβόλῳ ὅτι θέλει
φροντίσει διὰ νά μοὶ σταλθοῦν ὅσον τάχος,
καὶ τὰ διόφορα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἄτινα,
ἂν εἶναι πρόχειρα, θέλει τὰ ἐγχειρίσει ὡσαύ-
τως τῷ ἱηθέντι.

Ἡ φιλοσοτηγοτάτη μοι προσκυνεῖ τὴν τε
Εὐγενεῖαν σας καὶ φιλόταταις Κοκῶναις.

Μένω δὲ τῆς Εὐγενεῖας της.

n'am mers. Având însă nevoie de bani,
sânt silit să mulțămesc și pentru cei șase
sute de lei spre liberarea mea; pentru care
te rog pe dumneata, dându-i acelui Gri-
gorachi, să faci bunătate să se anuleze
numele d'întăiu și să treacă la altul
care-l va voi mușteriu, și, din toată
această afacere judecând strămtoarea mea
de bani, nu mă îndoiesc că vei gândi
să mi se trimeată cât mai uite și do-
bânda Sfântului Dumitru, care, dacă le
vei avea la în demână, le vei da tot
aceluiia.

Prea-iubita mea se închină dumitale și
prea-iubitelor cocoane.

Rămân al dumitale.

CCCLV.

Contract pentru lucrările la palatul din Curu-Ceșmē al lui Constantin-Vodă Ipsilanti.

1799.

Συμφωνητικὴν ἐπ' οἰκοδομῆς αὐθεντικῆς
Κούρτης.

† Διὰ τοῦ παρόντος ἐμπαρτέρου γραμμα-
τός μου ὁ ὑπογραφόμενος φανερώνω ὅτι διὰ
τὸ εἰς Κουρούτζεσμεν ὁσπίτιον τοῦ ἡψηλοτά-
του Αὐθέντου Μολδαβίας, κυρίου, κυρίου Κων-
σταντίνου Ὑψηλάντου Βοσδῶδα (ὅπερ, οἰκο-
δομηθὲν ἐκ θεμελίων πρὸ καιροῦ παρὰ τοῦ
Μηγάση-κάλφα, καὶ γενόμενον κατὰ, ἐν ὅσῳ
ἐσκαπείσθη μὲ γιαντὶ καὶ κεραιμῶδια, ἔμεινεν
ἀτελείωτον ἐκ περιστάσεως), ἐπειδὴ ἠθέλησαν
τώρα οἱ πανευγενέστατοι ἄρχοντες καποῦ-
κιαρχεῖδες τῆς Ὑψηλότητος του, ἄρχων Με-
γάλος Λογοθέτης κύριος Ἀλέξανδρος Μάνος
καὶ ἄρχων Μεγάλος Ποστέλνικος κύριος Γιάγ-
κος Καρτζῆς, διορισθέντες βασιλεῖδες εἰς
αὐτὸ ὡς ἐκ μέρους τοῦ Ὑψους του, διὰ νά
μεταβληθῇ κατὰ μέρος, τὸ βέσμι τοῦ ἱηθέν-
τος πινᾶ πρὸς τὸ μέρος ὁποῦ ἄρορᾷ πρὸς
τὴν παρτέσιν, καὶ ἐπομένως νά μεταταπίσωσιν
εἰς μερικὰ μέρη καὶ τὰ θεμέλια, διὰ μὲν τὸ
κρήνηνισμα τῆς ξυλικῆς καὶ μετατόπησιν αὐ-
τῶν τῶν θεμελίων καὶ φτιάξιμον τοῦ πινᾶ
αὐτοῦ τοῦ μέρους κατὰ τὸ νωστὶ γενόμενον
βουλομένον βέσμι, ἡὐχαριστηθῶν, μεταχειριζό-
μενος πάλιν τὴν ἰδίαν ξυλικήν, νά μοὶ δώσωσιν
ἢ Εὐγενεῖα των μακρόθεν ... γρόσια, χωρὶς
νά περτεντέρω πλέον διὰ αὐτὸ ὁβολὴν περισ-
σότερον· διὰ νά κάμω ὅμως τεκμήλι ἐπειτα
ὅλην τὴν οἰκοδομήν κατὰ τὸ βέσμι ἐσυμφώ-
νησα μετὰ τῆς Εὐγενεῖας των, καὶ ἀνέλαθον

Învoială pentru clădirea Curții
domnești.

† Prin cea de față cu marturi scrisoare
a mea eu, cel mai jos iscălit, arăt că
pentru casa din Curu-Ceșmē a prea-înăl-
țatului Domn al Moldovei, domnul domn
Constantin Ipsilanti Voevod (care, clă-
dită din temelii pe vremuri de Minasi-
calfa și devenită [cu] zăbrele, după ce
a fost învelit cu țigle (?) și cărămizi,
a rămas neisprăvită din împrejurări), de
oare ce au voit acum prea-nobilii boieri
capuchehaiele ale Înălțimii Sale, boierul
Marele Logofăt dumnealui Alexandru
Manu și boierul Mare Postelnic dum-
nealui Iancu Caragea, orându-iți vechili
pentru aceasta ca din partea Înălțimii
Sale, ca să se schimbe în parte pla-
nul acelei binale pentru partea ce pri-
vește spre grădină și prin urmare să
se schimbe din loc în unele părți și
temeliile, pentru cufundarea lemnăriei și
mișcarea temeliilor înseși și stricarea bi-
nalei acelei părți, după cel din nou fă-
cut și pecetluit plan, m'am mulțămit,
întrebuintând iarăși însăși lemnăria, să-mi
dea dumnealor material (?) pentru... lei,
fără să pretind mai mult un singur ban
pentru aceasta; ca să tocmesc însă pe
urmă toată clădirea după plan m'am în-
țeles cu dumnealor, și am luat lucrul

αὐτὸ ἐπάνω μου γκιουτουροῦ μὲ κκομμένην τιμὴν πρὸς ... γρόσια τὴν πήχην, ὅποσχρομένος νὰ ἀκολουθήσω καὶ νὰ θάλω εἰς πρᾶξιν ἀπαράλλακτα ὅσα ἐν τῷ εἰς χεῖρας τῆς Εὐγενείας των δοθέντι ἐσχωριστῷ ὁπογεγραμμένῳ μοι καταστίχῳ, περιλαμβάνοντος διὰ τὸ μετανέτι, τεζγίνι καὶ τσικμίλι, τοῦ ἀπολειφθέντος αὐτοῦ πινᾶ, ὥστε, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι τόσον εἰς τὰ μείναντα χρειώδη εἶδη τῆς ξυλικῆς, ὅσον καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα, μέχρι τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ, δὲν φυλάξω ἀμετατρέπτους τὰς ὁποσχέσεις μου κατὰ τὸ ῥηθὲν κατὰστίχον, τότε νὰ εἶμαι ὑπόχρεως νὰ λάθω ὀλιγώτερα τῆς συμφωνίας μας, δηλ. πρὸς ... γρόσια τὴν πήχην. καί, λαμβάνοντας ἐγὼ ἐκ τῶν εἰρημένων ἄσπων τὸ πρῶτον κίσει ἡδὴ μετ' ὀλίγας ἡμέρας παρὰ τῆς Εὐγενείας των, καὶ τὸ δεύτερον ἀφ' οὗ προχωρήσῃ ἡ νακάσιχη καὶ σουδατζιδικὴ δουλειά, καὶ τὸ τρίτον, ἀφ' οὗ σὺν Θεῷ τελειώσῃ, ὑπόσχομαι, κάμνωντας ἀρχὴν ἀπὸ Αὐγούστου πρῶτης ἀναμνηστὶκῶς μέχρι τέλους Νοεμβρίου, νὰ τὸ τελειώσω καὶ νὰ ἐγχειρήσω τὰ κλειδιά τῇ Εὐγενείᾳ των.

Καί, ἐπειδὴ ὕστερον ἀπὸ ἐδικόν μου ἀκριβῆ λογαριασμὸν καὶ ἐκτίμησιν ὅλων τῶν ἐν αὐτῷ τῷ πινᾷ γεννησομένων πραγμάτων κατὰ τὸ κατὰστίχον, ἔγινεν ἐν ἡμῖν ἡ τοιαύτη συμφωνία, μετὰ τελείας εὐχαριστήσεώς μου. ἡ κέρδος ἡ ζημία (μὴ γένοιτο) ἦθελε μοι ἀκολουθήσῃ, καὶ τὰ δύο αὐτὰ ἐξ ἴσου εἰς ἐμὲ ἀνήκουσι, χωρὶς ὅπως νὰ μετέχωσι τούτων ἡ Εὐγενεία των ὡς δεκτικῆς. ἡ ὁ ὑψηλότατος Αὐθέντης, ὡς κύριος τοῦ ἀσπιτίου, καὶ χωρὶς πλέον νὰ δύναιται ἐγὼ λόγῳ ζημίας νὰ κάμω ἰδιάν τι περισσότερον ἀπὸ τὴν συμφωνηθεῖσαν τιμὴν, ἡ παρὰ τῆς Εὐγενείας των, ἡ παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου, διό, μετὰ τὸ αἴσιον τέλος αὐτοῦ γενομένου ἀκριβοῦς λογαριαμοῦ ὅλων τῶν πηγῶν τζάμ, τζαρός τοῦ ῥηθέντος πινᾶ, μετὰ τῶν τζατίων του (ὡνπερ ὄντων τουραγλίδικων, αἱ δύο πηγῆς κατὰ τὸ σῆνηθες ἀντὶ μιᾶς λογίζονται, καὶ ἐκπεπρωμένων τῶν ἀπὸ τῶν γκιαρ-γκιρίων καὶ ἀνδινλικίων πηγῶν). ἀφ' οὗ λάθω καὶ τὰ ἀπολειπόμενα ἄσπρα σῶα κατὰ τὴν συμφωνίαν μας, νὰ εἶναι τότε ὑπόχρεως νὰ δώσω μετὰ προθυμίας τὸ ἐξοφτικόν μου, κάμνωντας ἀμέσῃ διὰ τοῦτον ἰπράζε ἰσάκτ τὸ ζιμῆστι τῆς Εὐγενείας των. Καὶ οὕτω, εἰς τὴν περὶ τοῦτο ἐνδειξὴν καὶ τῶν δύο μερῶν ἀσφάλειαν, οἰκισθελῶς θεβαιώσας τὸ παρόν μου μὲ ὑπογραφήν καὶ ἐσώλλαν, ἔδωκα εἰς χεῖρας τῆς Εὐγενείας των.

cu ghiotura cu preț tăiat ... lei cotul făgăduind a urma și a pune în practică neschimbat câte sânt scrise în catastihul deosebit dat în mâinile dumneelor, cuprinzând cele pentru schimbarea și desvârșirea acelei binale, așa că, dacă se va dovedi că și la felurile cele de nevoie ce rămân [ale lemnăriei și la toate celelalte, până la isprăvirea ei, nu păzesc neschimbate făgăduielile mele după catastihul de mai sus, atunci să fiu dator a lua mai puțin de cât învoiala noastră, adică... lei cotul, și, luând eu din acei bani întâiul câștig înă după puține zile de la dumneelor, și, al doilea, de când va înainta zidăria și tencuiala, și, al treilea, când cu Dumnezeu se va sfârși, făgăduiesc, începând din prima zi a lui August neapărat până la capătul lui Noiembrie s'o isprăvesc și să li dau cheile dumneelor.

Și, de oare ce, după socoteala și prețuirea mea a tuturor lucrurilor ce au a se face cu binaua după catastih, s'a făcut între noi și această învoială, eu deplina mea mulțămire, ca, ori câștig ori pagubă (care să nu fie!) mi-ar urma, amândouă de o potrivă mă privesc pe mine cu totul, fără ca dumneelor ca vechili să se împartăsească, sau prea-înălțatul Domn, ca stăpân al casei, și fără să mai pot eu supt cuvânt de pagubă să cer ceva mai mult decât prețul învoielii, sau de la dumneelor sau de la prea-înălțatul Domn, de aceea, după fericitul sfârșit al socotelii exacte ce se va face la acea bină, a tuturor coșilor, cu fereștile și geamurile lor (care fiind statornicite, cei doi coși după obicei se vor socoti în loc de unul și scotându-se cei de la ziduri și ferești), de când voi lua și banii rămași deplin după învoiala noastră, atunci să fiu dator a da eu grabă chitanța mea, făcând învoială pentru isprava le vadea, dumneelor. Și astfel, pentru arătarea acestora și siguranța celor două părți, de bună voie întărind cea de față a mea iscălitură și pecete, am dat-o în mâinile dumneelor.

CCCLVI.

Scrisoare a unui Constantinopolitan către un chir Manolachi, pentru afacerea unui Mastromanoli Tziotul și unui Andrei Pelaphantes, care a plecat în Crimeia; beizadeaua dragomanul, foarte ocupat, n'a dus afacerea la capăt, — cu pomenirea „răposatului Hangeri“.

1799.

Τὴν Λογιότητά της, κὺρ Μανολάκη, χαίρετώ.

† Εἴης ὑγιαίνων ἐν εὐημερίᾳ. Ἐπειδὴ κάποιος ἄνθρωπός μου, Μαστρομανόλης Γεωργάκη Σκληθάνου, Τζιότης, εἶχε θάνιση εἰς κάποιον ἄλλον Τζιότην, Ἀνδρέαν Πελαφάντην, γρόσια πεντήκοντα ἐδῶ εἰς τὴν Πόλιν, μὲ συμφωνίαν τόκου τὰ δέκα ἐνδεκάμισυ, κατὰ τὴν περίληψιν τῆς εἰς χεῖράς του ὀρολογίας, καὶ ὁ ῥηθείς, λαμβάνοντας τὰ ἄσπρα, ἀνεχώρησεν εἰς τὸ Κρίμι καὶ πλέον δὲν ἐπέστρεψεν ἢ εἰς τὴν πατρίδα του, ἢ ἐδῶ, ὁ δὲ ἄνθρωπός μου, μανθάνοντας ὅτι αὐτὸς ἐχάθη, τὰ πρεσβυτέρει ἤδη ἀπὸ τὸν πατέρα του, Μανολάκην, ὄντα εἰς Τζίαν, περὶ τῆς ὁποίας ὑποθέσεως εἶχε στήλη πέρις καὶ γράμμα εἰς Τζίαν ὁ μακαρίτης αὐθέντης Χαντζερής, προστάτων διὰ νὰ γίνουν ταχίλι τὰ ῥηθέντα ἄσπρα ἀπὸ τὸν Μανολάκην καὶ νὰ δωθοῦν εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, περὶ οὗ οἱ τότε προστώτες τοῦ τόπου, ἀμελήσαντες, δὲν ἐνήργησαν τὴν προσταγήν, εἰδοποίησα περὶ τούτου τῷ ἐκλαμπροτάτῳ πεῖζαδὲ Δραγουμάνῳ, παρακαλέσας διὰ νὰ κάμῃ τὸ χυμᾶτι του νὰ μὴν ἀδικηθῇ ὁ ῥηθείς, καὶ ὅποιον τρόπον στοχασθῇ ἢ Ἐκλαμπρότης του ἐπειδὴ δὲ ἀπὸ γαῖλάδες ἢ Ἐκλαμπρότης του εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ τὴ ἀλησμονήσῃ, παρακαλῶ καὶ τὴν Λογιότητά της νὰ φροντίσῃ περὶ τούτου διὰ νὰ μὴν χάσῃ ὁ ῥηθείς τὸ δικαίον του, καὶ θέλω τὸ γνωρίζει χάριν.

Τῷ αὐτῷ.

CCCLVII.

* Corespondentul lui Grigore Kalliarchi, către un boier, despre oglinda ce era să i-o trimeată din Chios Nicolae Gavalachi, cu pomenirea Mitropolitului din Chios.

1799.

† Ἐπειδὴ κάποιος μισερ Νικόλαος Γαβαλάκης, εὐρισκόμενος ἤδη εἰς Χίον, ἔχει νὰ μοὶ στείλῃ ἐκεῖθεν ἕναν μεγάλον καθρέπτην, καὶ, μὴ εὐρίσκων ὀκαζιόνεν μέχρι τοῦδε, δὲν μοὶ τὸν ἔστειλε. γράφω τὸ παρόν μου πρὸς τὸν πανισρώτατον ἄρχον Χίου, ἐν ᾧ περιλαμβάνεται καὶ γράμμα μου πρὸς τὸν ῥηθέντα, διὰ νὰ ἐγγερίσῃ αὐτὸν τῇ Λογιότητί της νὰ μοὶ τὸν φέρῃ ἀσφαλῶς σὺν Θεῷ ἐπὶ τῆς ἐπιστροφῆς της, παρακαλῶ νὰ λάβῃ ἢ Λογιότης της τὴν περὶ τούτου φροντίδαν. καὶ, σὺν Θεῷ πηγαίνουσα εἰς Χίον καὶ ἐγγερίζουσα τὸ πρὸς τὸν Δεσπότην γράμμα μου, νὰ περιλάβῃ ἀπὸ τὸν ῥηθέντα Γαβαλάκην τὸν καθρέπτην καὶ νὰ τὸν τοποθετήσῃ εἰς μέρος τοῦ καραδίου, ὅπου νὰ μὴν μακοπάθῃ, καὶ θέλω τῇ γνωρίζει χάριν διὰ τὴν τοιαύτην της δούλευσιν.

Τῆς Λογιότητός της...

CCCLVIII.

* Un necunoscut către Hatmanul Gheorghe Mavrocordat, cu felicitări de serbătorile Crăciunului și Bobotezei, și despre sora lui, cu pomenirea și a Domnului.

1799.

† Ἀδελφικώτατα προσκυνῶ τὴν Εὐγενεῖαν της καὶ. ὅς' ἡμέραν καθικετεύω τὸν Πανάγαθον ἔν' χαρίζοιτο τῇ Εὐγενείᾳ της ζωὴν μακρόδιον καὶ εὐδαιμονίαν ἀδιάλειπτον. ἐπιχωρηγήσει ἀπάντων τῶν εὐκαίων ἀγαθῶν, ζητῶ τὴν εὐκοῦσαν συγνώμην διότι, μὴ θέλων συνεχῶς νὰ ἐνοχλῶ μὲ ἴδια ἀδελφικά μου τῇ Εὐγενείᾳ της, ἡδυχριστούμην νὰ μανθάνω πάντοτε τὰ κατ' αὐτὴν παρὰ τῆς εὐγενεστάτης κοκώνας ἀδελφῆς (ἦτις θείῳ ἐλέει ἐντελῶς ὑγιαίνει, ὡς καὶ τὰ φέλιτα). Ἦδὴ ὅμως, μὲ τὸ νὰ προσέγγυσαν αἱ πάνσοποι καὶ κοσμοχαρμόσονται ἑορταὶ τῆς πανσεδάστου Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν θείων αὐτοῦ Ἐπιφανείων, εὐλόγως ἔθελον καταδικασθῇ ἀνίσως δὲν ἀποδώσω τὸ ἔφειλόμενον: διό, μετὰ τὴν ἀκριδῇ ἐρώτησιν τῆς πολυεύχτου μοὶ ἀγαθῆς ὑγείας της τε Εὐγενείας της καὶ εὐγενεστάτων φιλιτάτων της (ἄσπερ ἀσπαζόμενος προσκυνῶ), συγχάριω ἐγκαρδίως περὶ αὐτῶν τούτων, καὶ καθικετεύω τὸν δι' ἡμᾶς

γεννηθέντα Κύριον νὰ ἀξιοὶ αὐτὴν ἑορτάζειν καὶ πανηγυρίζειν αἰσίως τε καὶ εὐδαιμόνως αὐτὰς τὰς πανσεδόστους δεσποτικὰς ἀγίας ἑορτὰς εἰς πάμπόλλα ἔτη, διὰ τῆς πολυχρονίας ἐν τῷ αὐθεντικῷ Θρόνῳ διαμονῆς τοῦ ὑψηλοτάτου ἡμῶν Λυθέντου, ἐπιγινομένου αὐτῇ καὶ τοῦ Νέου Ἑτους παρατίτῳ ἀπολαύσεως ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν. Δὲν γράφω δέ, ἐφένδιμ, ἄρχων Χάτζιανς, παρκαλῶν τὴν Εὐγενσίαν τῆς διὰ νὰ μὲ ἀξιοὶ ἀμετατρέπως τῆς προτέρας ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ εὐνοίας τῆς, μὲ τὸ νὰ ἐγνώρισα ἐν ταῖς ἄλλαις αὐτῆς ἀρσταῖς ὑπερέχουσιν τὴν φιλικὴν σταθερότητά τῆς. Ἄμποτε δέ, τῆς διὰ γραμμάτων ὁμοῦ ἐντελῆς ἐλλειπούσης, νὰ ἀξιωθῶ νὰ ἀπολαύσω τῆς Εὐγενσίας τῆς ἐν τελείᾳ ὕψει τε καὶ εὐδαιμονίᾳ, καὶ ὁ Πανάγαθος χαρίζοιτο αὐτῇ ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ καὶ ἔτη παμπληθέστατα.

Τῷ πανευγενεστάτῳ ἄρχ. Χατμάνῳ, κυρίῳ Γεωργίῳ Μαυροκορδάτῳ, τῷ ὡς ἀδελφῷ μοι περικοπῇ, πανευτυχῶς.

CCCLIX.

1799.

* Același către Marele Postelnic Costachi Caragea, cu aceleași felicitări, adăugând că-î află sănătatea de la frate, tot Postelnic.

† Ἀδελφικώτατα ἀσπαζόμενος, προσκυνῶ τὴν Εὐγενσίαν τῆς, τῆς ἐξ ὕψους δυνάμειως ἐγκαρδίως δεόμενος ἵνα διαφυλάττῃ αὐτὴν καὶ διατηρῇ ἄκρως ὑγιαίνουσαν καὶ ἐντελῶς εὐδαιμονοῦσαν, ἐπιδραβεῖσαι ἀπάντων τῶν εὐκαίῳ ἀγαθῶν. Εἰ καὶ ἀπὸ τινος, διὰ νὰ μὴ φαινῶμαι ἐν τοῖς εἰκαζομένοις περισπασμοῖς τῆς Εὐγενσίας τῆς ἐνοχλητικὸς, δὲν ἔγραψα, περιορίζων τὴν εὐχαρίστησίν μου εἰς τὸ νὰ μνησθῶ συνεχῶς περὶ τῶν κατ' αὐτὴν παρὰ τοῦ εὐγενεστάτου κοινοῦ ἀδελφοῦ ἄρχ. Ποστελνίκου, κατὰ τὸν ἀνέκαθεν ἐνυπάρχοντα ἡμῖν δεσμόν τῆς φιλίας, ἥδη ὅμως, μὲ τὸ νὰ προσέγγυσαν αἱ πᾶνσεπται δεσποτικαὶ ἑορταὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως, δεδαίως ἤθελα προσκρούσῃ ἀνίσως δὲν γράφω τῇ Εὐγενσίᾳ τῆς. Ὅθεν, ἀκριδῶς ἐρευνῶν τὰ τῆς εὐκαιριότητος μοι ἀγαθῆς ὕψους τῆς Εὐγενσίας τῆς καὶ εὐγενεστάτης κοκῶνας (ἣν ἀκριδῶς προσκυνῶ), συγχαίρω περὶ αὐτῶν τούτων ἐγκαρδίως καὶ καθικεστῶ τὸν δι' ἡμᾶς γεννηθέντα Κύριον ἵνα ἀξιοὶ τὴν Εὐγενσίαν σας νὰ συνορτάξῃτε αἰσίως εἰς παμπόλλους χρόνους καὶ μετ' ἄκρας χαρᾶς καὶ εὐδαιμονίας, διὰ τῆς πολυχρονίας ἐν τῷ αὐθεντικῷ Θρόνῳ διαμονῆς τοῦ ὑψηλοτάτου ἡμῶν Λυθέντου, αὐτὰς τὰς κοσμοχαρμούνους δεσποτικὰς ἀγίας ἑορτὰς, ἐπιγινομένου καὶ τοῦ Νέου Ἑτους, παρατίτῳ ἀπολαύσεως ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν. Περιττὸν δέ, ἐφένδιμ, συγχαίρομαι, ἂφ' οὗ ἐγνώρισα πόσον περὶ πολλοῦ ποιεῖται τὸ ἱερὸν τῆς φιλίας χρόνος καὶ τὴν ἐν ἡμῖν ἀληθινὰ ἐκ ἐρεφικῆς ἡλικίας ἀδιδάκτετον ἀμοιβάειν, φιλίαν τε καὶ ἀγάπην. τὸ νὰ τὴν παρκαλέσω νὰ φυλάττῃ ταύτην ἀναλλοίωτον. Χὲ μὲν (sic) ὁ κοινὸς Προστάτης νὰ μὲ ἀξιώσῃ ὅσον οὕτω κατὰ τὸν δυσπερίγραπτον πόθον μου νὰ ἀπολαύσω αὐτῆς ἐντελεῖ ὕψει καὶ τῇ αὐτῇ εὐδαιμονίᾳ. Καὶ τὰ ἔτη αὐτῆς πληθυνθείησαν.

Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχ. Μεγάλῳ Ποστελνίκῳ, κυρίῳ Κωνσταντίνῳ Καρατζῇ, τῷ ὡς ἀδελφῷ μοι περικοπῇ, πανευτυχῶς.

CCCLIX.

1799.

O jupâneasă din Constantinopol către Doamna Safta a lui Constantin Ipsilanti, Domnul Moldovei, cu felicitări pentru Crăciun, Anul Nou și Bobotează.

Τὴν Ὑμετέραν θεοσεβεστάτην Ἐκλαμπρότητα προσκυνῶ, ἀσπαζομένη τὴν ἐκλαμπρον αὐτῆς δεξιάν.

† Καὶ νοχθημέρως ὅλη καρδίᾳ τῆς ὑπερτάτης Προνοίας καθικεστῶντα ἵνα περισκέπῃ καὶ διαφυλάττῃ τὴν Ὑμετέραν θεοσεβήστην Ἐκλαμπρότητα ἐντελῶς ὑγιαίνουσαν καὶ πανεκλάμπρως εὐδαιμονοῦσαν, ἐπιδραβεῖσαι ἀπάντων τῶν εὐκαίῳ ἀγαθῶν, δὲν λείπω ἀποπληροῦσα τὴν διὰ βίου ἀπαιτούμενάν μοι νὰ ἐμφανισθῶ διὰ τοῦ παρόντος μου δουλικῷ καί, ἀσπαζομένη τὴν ἐκλαμπρον αὐτῆς δεξιάν, νὰ συγχαρῶ διὰ τὰς ἥδη πλησιάζουσας δεσποτικὰς ἀγίας ἑορτὰς τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ τῶν ἐρεφικῆς θείων αὐτοῦ Ἐπιφανειῶν, ἐκ θαθέων καρδίας ἐκλιπνρούσα καὶ δεομένη αὐτοῦ τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν σαρκοθέντος Κυρίου ἵνα χωρηγῇ τῇ Ὑμετέρᾳ εὐσεβεστάτῃ Ἐκλαμπρότητι μακροχρονίαν ζωὴν, ὥπως ἐπὶ πολλῶν ἑορτάξῃ καὶ πανηγυρίξῃ αὐτῆς πανεκλάμπρως τε καὶ πανευδαιμόνως μετὰ τοῦ θεοφρουρήτου Ὑψους του (ὃ Κύριος δραπεδῶς

καὶ ἔτη παμπληθέστατα καὶ εὐδαιμονίαν ἀδιάλειπτον ἐν τῷ αὐθεντικῷ αὐτοῦ Θρόνῳ), πρεσβεπτι-
γινόμενου καὶ τοῦ Νέου Ἑτους παραιτίου ἀπολαύσεως ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν. Ἐν ὀλίγῳ δὲ
διαστήματι γνωρίσασα κάλλιστα (κυρία μου) τὴν τῷ ὄντι ἀσύγκριτον εὐμένειαν καὶ ἀγαθότητα
τῆς καρδίας τῆς, ὡς δοῦλη αὐτῆς, παρακαλῶ νὰ ἀξιούμαι ἀμετατρέπως τῆς ἐκλάμπρου αὐτῆς
εὐνοίας. Ἦς τὰ πανέκλαμπρα ἔτη πολλαπλασιασθεῖσαν ἐν ἀμεταποιήτῳ εὐδαιμονίᾳ.

Τῆς Ὑμετέρας εὐγενεστάτης μοι Ἐκλαμπρότητος.

Τῇ ἐκλαμπροτάτῃ καὶ θεοσεβεστάτῃ Δόμνῃ πάσης Μολδαβίας, κυρίᾳ, κυρίᾳ Σκύτῃ Ὑ-
ψηλάντου, τῇ εὐμενεστάτῃ μοι, δουλικῶς.

CCCLXI.

Corespondentul lui Grigore Kalliarhi din Constantinopol către un boier
din Moldova, despre greutățile cu moșia lui, din partea vătafului și țeranilor, ce-
rând să se ajute, și în folosul mamei sale, cu Hatmanul și Vislierul, pomenind și
pe Postelnicul Gheorghe Suțu și pe Dumitrachi Hangeri; ar putea să o deie cu
arendă la negustori din Galați.

1799.

Ἀδελφικώτατα ἀσπαζόμενος, προσκυνῶ τὴν
Εὐγενεῖαν τῆς.

† Καίτοι εἰς δύο ἀδελφικά μου εὐγενές
ἀποκριτικόν τῆς δὲν ἔλαβον, ἀποδίδων αὐτὸ
εἰς τὰς εἰκαζομένας φροντίδας τῆς. καὶ ὅχι
εἰς μείωσιν (μὴ γένοιτο!) τῆς ἐκ μέρους τῆς
ἀμοιδαίας ἀδελφικῆς ἀγάπης, καὶ, αὐτοῖς ἐρε-
νῶν τὰ τῆς τρισεπεράστου μοι ἀγαθῆς αὐτῆς
ὀφεισίας, ὅλη ψυχῇ καὶ καρδίᾳ συγχαίρω τῇ
Εὐγενείᾳ τῆς περὶ τῶν ἤδη πλησιαζουσῶν παν-
σέπτων θεσποτικῶν ἑορτῶν, τῆς κατὰ Σάρκα
Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ τῶν θείων
Ἐπιφανειῶν, καθιεκετέων αὐτῶν ἵνα ἐν παμ-
πόλλοις ἡλιακαῖς περιόδοις ἀῖται αὐτὴν νὰ
ἐορτάζῃ καὶ νὰ πανηγυρίσῃ τὰς κοσμοχαρμο-
σύνας θεσποτικὰς αὐτὰς ἐορτάς αἰσίως τε καὶ
εὐδαιμόνως διὰ τῆς πολυχρονίας ἐν τῷ αὐθεν-
τικῷ Θρόνῳ διαμονῆς τοῦ ὑψηλοτάτου ἡμῶν
Αὐθέντου, γενομένου καὶ τοῦ Νέου Ἑτους πα-
ραιτίου (sic) ἀπολαύσεως ἀπάντων τῶν εὐκταίων
ἀγαθῶν. Πρὸς δὲ ἐρεϊδόμενος εἰς τὴν ἐν ἡμῖν
ἀδιόλουτον φιλίαν, πάλιν ἐνοχλῶ καὶ παρα-
καλῶ τὴν Εὐγενεῖαν τῆς νὰ μοὶ εἰδοποιήσῃ
ἂν ἔλαβῃ τὰ γνωστά. παρὰ τοῦ εὐγενεστάτου
ἀρχ. Χατμάνου Γκίκα ἐξακόσια δέκα γρόσια,
καὶ ποῖαν ἀπόκρισιν ἔλαβῃ διὰ ὅσα πρὸ ὀλί-
γου διεξοδικῶς ἔγραψα διὰ νὰ εἰπῇ τῇ Εὐγε-
νεῖᾳ του, ὥστε νὰ πληροφορηθῶ τὸ αἶτιον τῆς
ἀπορήτου αἰσχροκαρδίας τοῦ βατάρχου τοῦ νῦν,
ἐξ ἧς ἐνλόγως ἔχω καὶ συνεχῇ παράπονα τῆς
φιλοστοργιστικῆς μοι κυρίας, μὲ τὸ νὰ ἦτον
μὲ παμπόλλους ἐπαίνους περὶ αὐτοῦ τοῦ μουλ-
κίου προσκατηλημμένη παρ' ἐμοῦ τε καὶ ἄλ-
λων, ὥστε, φρονοῦσα ὅτι ἐκ τούτου πολλὰ θέ-
λει ἀνακουφίσταται εἰς τὰς ἡδὴ δυσφορήτους
ἀνάγκας τῆς τὰς οἰκιακὰς, βλέπει ἐν ὅλῳ
αὐτῇ τῷ δικάστημᾳ, πότε ἀπὸ φυσικῶν καὶ
πότε ἀπὸ ἡθικῶν περιστάσεων νὰ τῇ προξέ-

Ἐοαρτε frățește îmbrățișându-Te, salut pe
Nobleța Ta.

† De și la două frățești ale mele n'am
primit nobilul răspuns al Tău, puind-o în
sama grijilor ce probabil ai, și nu a scă-
derii (care să nu fie!) din partea iubirii
reciproce frățești și, iarăși cercetând
despre sănătatea Ta bună de trei ori nouă
dorită, din tot sufletul și din toată inima
mă bucur cu dumneata pentru apropiatele
prea-venerate serbări ale Domnului, cea
după trup Naștere a Domnului, nostru
și dumnezeiasca Epifanie, rugându-L ca
în toate perioadele soarelui să te în-
vrednicească a serba și stăpâneștile-I ser-
bători care bucură lumea cu fericire și
mulțămire prin îndelungata rămânere în
Seamul domnesc a prea-înălțatului nos-
tru Domn, venind și întoarcerea Anului
Nou cu căpătarea tuturor bunurilor do-
rite. Pe lângă aceasta, sprijinindu-mă pe
iubirea cea nedesfăcută în noi, din nou
te tulbur și te rog pe dumneata să-mi
spui dacă ai primit cele știute, de la
prea-nobilul boier Hatmanul Ghica șase
sute zeece lei, și ce răspuns ai luat la
câte de curând pe larg ți-am scris să-i
spui dumisale, ca să aflu pricina ne-
suferitului câștig nelegiuit al vătafului de
acum, pentru care cu dreptul am și ne-
conținute supărări de la prea-iubita
mea doamnă, ca una ce e prevenită cu
foarte multe laude cu privire la această
moșie de la mine și de la alții, așa că,
gândindu-se că diu ea să ușureze mul-
tele, nesuferitele ei nevoi casnice, vede
că în tot acest răstimp, une ori din îm-
pejurări fizice, alte ori și diu cele mo-

νήται ἀνέλιπτος ζήμια. Διὸ μητρικῶς εὐχομένη καὶ προσκυνούσα τὴν Εὐγενεῖαν τῆς, παρακαλεῖ, καθὼς [εἰς] τὰ εἰς Βλαχίαν μούλκια τῆς ἡ Εὐγενεῖα τῆς ἐστάθη ἀξία, καὶ ἔλαβον τὴν ἐνστανῶσαν καλὴν κατάστασιν, καὶ ἤδη περὶ τούτου τὸ αὐτὸ κερεῖν νὰ κάμῃ καὶ, συνομιλοῦσα μετὰ τοῦ ἄρχ. Χατμάνου, νὰ κατορθώσῃ οὐ μόνον νὰ δεῖξῃ ὁ βατάχος καθαρὸν λογαριασμὸν ἀπὸ τοῦ καιροῦ ὅπου ἔλαβεν αὐτὸ τὸ μούλκι κρεδίντζα καὶ νὰ παραλάβῃ ἡ Εὐγενεῖα τῆς ὅλα τὰ ἄσπρα, ἀλλὰ, μέχρις οὐ σὺν Θεῷ ἐγὼ νὰ ἔλθω, νὰ συμπροστατεύῃ μετὰ τῆς Εὐγενεῖας τοῦ διὰ νὰ χαλιναγωγῇται ὁ ῥήθεις βατάχος ἀπὸ φόβου τῆς Εὐγενεῖας τῆς, θεοαίνουσα αὐτῷ ὅτι ἀπόφασιν εἶχεν ἡ κυρία μητέρα μου, ὥς πρὸ ὀλίγου ἔγραψα καὶ τῷ ἄρχοντι Χατμάνω, νὰ στείλῃ πατριαρχικὸν ἀποριστηκὸν κατὰ τοῦ βατάχου, καὶ ἐγὼ τὴν ἐμπόδισα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Εὐγενεῖα τῆς ἀπεφάσισε πλέον διὰ νὰ πωλῇται χρονικῶς μακτοῦς ὅλον τὸ θενίτον ἀπὸ τοῦ ἐλυσσομένου Ἀγίου Γεωργίου, διὰ νὰ μὴν δοκιμάζομεν καὶ πὰς ἀγιοιστὰ καὶ ζήμιας, παρακαλεῖ ἐπιπόνως τὴν Εὐγενεῖαν τῆς νὰ κάμῃ τὸ τῆς-λεπηλίκι τῆς καὶ ἐν αὐτῷ τῷ μεταξὺ νὰ ἐρουνᾶ ἀπὸ τώρα διὰ νὰ εὐρεθῇ κἀνένας ὁρεδάσης εἴτε ἀπὸ τοὺς Γαλατζίανους, εἴτε ἄλλος γνωστὸς τίμιος καὶ ὅπου νὰ δώσῃ τὴν προσήκουσαν τιμὴν διὰ τοιοῦτον μούλκι, περὶ τοῦ ὁποῦ χάλια λέγουσι, καὶ ὁ Ποστέλνικος Γεώργιος Σοῦτζος, ἄγιος ἐπιλεγόμενος, καὶ ὁ Δημητράκης Χαντζαρής, ὁ διὰ τὴν δεσποτικὴν ἐξουσίαν τοῦ περιώνυμος, ὅτι ἡξούρου Γαλατζίανους μουστερίδες νὰ δίδουν μετὰ πρῶτον λόγον δύο χιλιάδας γρόσια, ζητοῦντες ὅμως τὴν παρὰ τοῦ κατὰ καιρὸν Μεγάλου Βιστιάρη διαφέντευσιν περὶ τῆς διεκδικήσεως τῶν δικαιωμάτων τους ἀπὸ τοὺς ἐκείσιν τῷ ὄντι κακοήθεις τζαράνους. Κατὰ τοῦτο, ἐρέν-δημ, δύναται μεγάλως νὰ συντρέξῃ καὶ ὁ εὐγενέστατος, εὐκρινέστατός μοι φίλος ἄρχων Βιστιάρης, ὅστις, ὅταν ἠγόρασεν αὐτὸ τὸ μούλκι, συγχάριον μοι ἐκ καρδίας, ἐν ἄλλοις ἐπαίνοις μοι ἔλεγε καὶ ὅτι, ἂν καλοκοιταχθῇ, δύναται μεγάλως νὰ ὠφελεῖται τὸ σπῆτί μας. Πρὸ πάντων ὅμως παρακαλῶ νὰ οἰκονομήσῃ ἡ Εὐγενεῖα τῆς μετὰ τοὺς συνήθεις εὐγενεῖς τρόπους τὴν αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, διὰ νὰ μὴν κακοφανῇ τῷ φίλῳ μοι ἄρχοντι Χατμάνω. Καί, τέλος πάντων, ὥς ἴδιος κύριος αὐτοῦ τοῦ μούλκιου, χωρὶς νὰ θανιστήσῃ ἡ Εὐγενεῖα τῆς, θέλει κάμῃ τὸ παρ' αὐτῆς εὐλογώτερον. Καὶ ταῦτα ἐν ἐνοχλητικωτάτῃ διεξοδογραφίᾳ περὶ τοῦ μούλκιου μας.

rale, i se căsunează neașteptată pagubă. Pentru care rugându-se ca o mamă și implorându-te pe dumneata, te roagă, precum la moșiile ei din Țara-Românească ai fost dumneata vrednic, și am aflat cea de acum bună stare a lor, și acum pentru aceasta să faci aceeași grijă și, vorbind cu dumnealui Hatmanul, să îndrepti nu numai ca să aibă ce arăta vătaful socoteală din vremea ce a luat acea moșie în credință și să iei dumneata toți banii, dar, până ce eu Dumnezeu eu o să vin, să privileghezi împreună cu dumnealui ca să se înfrâneze acel vătaf de frica dumitale, asigurându-l că avea curânt dumneaei mama mea, când de curând am scris și dumisale Hatmanului, să trimeată afurisenie patriarhicească împotriva vătafului, și eu am împiedecat-o. Însă, de oare ce dumneata ai hotărît ca mai curând să se vândă cu anul tot venitul de la Sfântul Gheorghe viitor, ca ca să nu mai avem bătaie de cap și pagube, te roagă eu stăruință pe dumneata să faci mijlocire pentru dăusa și între acestea să cercetezi, de acum să se afle vre-un orândar sau dintre Gălățeni, sau alt cunoscut om de cinste și care să deie cuvenitul preț pentru o moșie ca aceasta, pentru care spun și acum, și Postelnicul Gheorghe Suțu, zis sălbatecul, și Dumitrachi Hangerli, vestit pentru stăpâneasca lui putere, că știu mușterii gălățeni cari să dea din capul locului două mii de lei, căutând și sprijinul de la Marele Vistier ce va fi pentru judecarea dreptăților noastre de la acei țerani de acolo, cari sânt cu adevărat răi. La aceasta, efendi, mult poate să ajute și prea-nobilul, prea-sincerul meu prieten, boierul Vistier, care, când am cumpărat acea moșie, felicitându-mă din inimă, între alte laude mi-a spus și că, dacă se administrează bine, mult poate folosi casei noastre. Dar înainte de toate mă rog să economisești dumneata cu obișnuitele-ți mijloace nobile această afacere, ca să nu se supere prietenul meu, dumnealui Hatmanul. Și, în sfârșit, ca stăpânul însuși al moșiei aceleia, fără să împrumuți dumneata, vei face ce va fi mai bine cu dănsa. Și acestea în preasupărătorearea înseamnă a cheltuielilor pentru moșia noastră.

CCCLXII.

* Scrisoare a aceluiași către fratele Marelui Vistier al Moldovei, cu privire la noua Domnie, care și pe el l-a mluit.

1799.

† Ὑψικὸς ἀσπάζομαι τὴν πανευγενῆ αὐτῆς δεξιάν, ὅλη καρδίᾳ καθικεστύων τὸν Πανάγαθον κατὰ τὸ ὀφειλόμενόν μοι ἵνα περισκέπη καὶ διαφυλάττῃ αὐτὴν ὑγιαίνουσιν καὶ ἀμειψομένης εὐδαιμονοῦσαν, ἀπολαύσει ἀπάντων τῶν εὐκταίων ἀγαθῶν, μετὰ τὴν ζήτησιν τῆς εἰκόσεως αὐτῆς συγγνώμης, διὰ τὸ ὅτι ἐν ὅλῳ αὐτῷ τῷ διαστήματι, χωρὶς νὰ ἐμπανισθῶ διὰ υἱέ μου, ἐμμέσως διὰ φίλων ἐμάνθαναν τὰ κατ' αὐτὴν ἤδη δὲν λείπω ἀμέσως νὰ ἐρσυνήσω τὰ τῆς πολυεὐκτου μοι ἀγαθῆς πανοικί ὕψεως, σὺν τῇ τοῦ εὐγενεστάτου ἐξαδέλφου ἄρχοντος Βιστιάρη, τὸν ὁποῖον, ἀδελφικώτατα ἀσπάζομενος, προσκυνῶ. Ἐπειδὴ δὲ τὸ παντέφορον θεῖον Ὅμμα ἐπιθλέπων ἐχάρισε τῷ ἐκείνῳ αὐθεντικῷ Θρόνῳ τὰ νῦν τὴν αἰσιωτάτην καὶ πανευδαίμονα ἡγεμονίαν τοῦ ἐπιεικτεστάτου καὶ φιλανθρώπου Ὑψους του, γνωρίσας δὲ κάλλιστα τὴν ἀνέκχθεν εἰς ἐμὲ τῷ ὄντι ἰδιόζουσαν ὡς πατρικὴν αὐτῆς ἀγάπην, καὶ ἐπομένως εἰκαζόμενος πόσον χαίρει ἡ Εὐγενεία τῆς διὰ τὸ ὅτι ἀπὸ ἀγαθωτάτης τύχης μου συνταχθεὶς καὶ ἐγὼ εἰς τὴν σειρὰν τῶν εὐδαιμόνων δούλων τοῦ θεοφρονητοῦ Ὑψους του, σὺν Θεῷ θέλω ἔλθῃ εἰς ἀπίκυσίν σου, ἐπείχομαι ἐμαυτῷ διὰ νὰ ἀπολαύσω τῆς Εὐγενείας τῆς, κατὰ τὴν υἱικὴν πόθον μου, παντὸς ἐναντίου ὑπερκειμένης, ἐν τελείᾳ ὕψει, ἅρῃ εὐδαιμονίᾳ καὶ ἐπιδραδεύσει παμπάλλων ἐτών.

Τῆς Εὐγενείας τῆς.

CCCLXIII.

* Învoială pentru cumpărarea unui loc de clădiri la Balata în Fanar de la Hâtmăneasa Ierachi, a cărui fiică, Tarsița, are a lua pe fiul cumpărătorului, Dumitrachi.

1799.

Συμφωνητικὸν πρὸς ἀγορὰν τόπου.

† Διὰ τοῦ παρόντος μοι δῆλον γίνεται ὅτι, μὲ τὸ νὰ ἀπερρίψω νὰ οἰκοδομήσω τὸν ἐν τῷ Φινάρι ἀρσέν μου, καὶ χρήζω ἔτι μερικῶς τόπου, ἀγοράσας παρὰ τῆς εὐγενεστάτης ἀρχοντίσσης Χατμανέσας Ἰεράκη, περιποθήτου μοι συμπεθέρας, τὸν εἰς Παλατὰν γειτνιάζοντά μοι τόπον τῆς χαλιδίκου μετὰ τοῦ ἀντικρυνοῦ χαλὶ-γερίου του, διὰ δέκα χιλιάδας γρόσια, καθὼς ἡγόρασαν ἡ Εὐγενεία τῆς αὐτοῦς παρὰ τῆς φιλοστοργιοτάτης κυρίας μητρός τῆς, ὑπόσχομαι νὰ πληρώσω τῇ Εὐγενείᾳ τῆς τὴν ῥηθείσαν ποσότητα σφῶν μετὰ παρέλευσιν πέντε μηνῶν ἀπὸ τῆς σήμερον. Παρερχομένου δὲ τοῦ ῥηθέντος θαδὲ, ἂν δὲν πληρωθῶσιν μέχρι τῆς σὺν Θεῷ ἀγίῳ ἄσον οὕτω ἐκτελέσεως τῶν αἰσίων γάμων τοῦ φιλιτάτου μοι υἱοῦ Δημητράκη μετὰ τῆς κοκῶνας Ταρσίτζας, φιλιτῆς θυγατρὸς τῆς Εὐγενείας τῆς, νὰ ἐκπίπτῃ ἡ Εὐγενεία τῆς τὴν ῥηθείσαν ποσότητα ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἐν ἡμῖν δηλωτικὰ ἰδιαιτέρῃ γράμματα, ἀνηκόντων τῇ παμφιλιτάτῃ μοι νόμῳ. κληρονομικῶν γνωστῶν ἄσπων, καὶ νὰ μένω ὑπόχρεως ἐγὼ νὰ ἀποκρίνωμαι τῷ ἀνωτέρῳ φιλιτάτῳ μοι υἱῷ τὴν ῥηθείσαν ποσότητα τῶν δέκα χιλιάδων γροσίων. Καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου ἐνδειξὴν ἔδωκα τὸ παρὸν μοι τῇ Εὐγενείᾳ τῆς, καὶ ἔλαβον τὰ σενέτια τῶν ῥηθεισῶν τόπων, διὰ νὰ γίνη ἄμεως τὸ φεράγι.

CCCLXIV.

* Corespondentul lui Grigore Kalliarchi către Mitropolitul, fratele acestuia, în afacerea lui cu Nicolae Gavalachi, cu pomenirea și a Mitropolitului din Efes.

1799.

† Τὴν θεοπρόδλητον αὐτῆς Πανισρότητα εὐλαχιδῶς προσκυνῶν, ἀσπάζομαι τὴν πανίσπαν αὐτῆς δεξιάν, τοῦ Παντοδυνάμου δεόμενος ἵνα περισκέπη καὶ διαφυλάττῃ αὐτὴν παντὸς ἐναντίου ὑπερέχουσιν, ἐπιχορηγήσει τῶν εὐκταίων κατ' ἅμῃν ἀγαθῶν. Ἀγκαλὰ καὶ δὲν ἔλαβον ἀπόκρισιν εἰς τὰ διὰ τοῦ φιλοστοργιοτάτου αὐτῆς πατρὸς σταλὲν γράμμα μου, δὲν λείπω καὶ αὖθις νὰ ἐρσυνήσω τὰ τῆς πολυεὐκτου μοι ἀγαθῆς αὐτῆς ὕψεως. Πρὸς δὲ νὰ τῇ εἰδοποιήσω ὅτι εἰμαι εἰς ἄκραν ἀπορίαν, διατί, ἀφ' οὗ ὁ μισερ Νικόλαος Γαβαλάκης (τὸν ὁποῖον φιλικῶς χαίρω, ἐρωτῶν τὰ τῆς ὕψεως του), ἔγραψεν ἐδῶ εἰς τὸν ἀδελφόν του ὅτι, ἐκ τῶν ἄσπων ὁποῦ μὲ χρεωστῇ, τὰ τετρακκόσια γρόσια ἦτον ἑτοίμα διὰ νὰ τὰ ἐγχειρίσῃ τῇ Πανισρότῃ τῆς, νὰ

μοὶ σταλθοῦν, κάμνωντας χαβαλὲν διὰ τὰ πάρω τὰ ἑκατὸν γρόσια ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του, μέχρι τοῦδε παρήλθον τόσοι μῆνες, καὶ ἔως τῶρα δὲν ἔλαβον τὰ ῥηθέντα τετρακόσια. Μὲ τὸ νὰ ἔχω λοιπόν, Δεσπότη μου, μεγάλην χρεὶαν ἄσπρων, ὥστε ἀφούκτως πρέπει νὰ μοὶ σταλθοῦν τῶρα, ἐκτὸς τῶν τετρακοσίων, καὶ τὰ ἐναπολειπόμενα πεντακόσια γρόσια μετὰ τῶν δουλευθέντων διαφόρων τους, παρακαλῶ τὴν Πανιερότητά της, ἀμέσως νὰ φέρῃ τὸν ῥηθέντα καὶ νὰ τὸν στενοχωρήσῃ διὰ τὰ πάρη ἔως ὁδολοῦ, νὰ μοὶ τὰ στείλῃ, διὰ νὰ μὴν διασθῶ καὶ περιπέσω εἰς ἄλλο ἀτοπότερον ὁποῦ θέλω νὰ ἀποφύγω, μὲ τὸ νὰ ἐγνώρισα τὸν χριστιανισμόν, τὴν θεοφοβίαν καὶ τὴν φιλίαν τοῦ μισέρ Νικολάου Γαβιλάκη, εἰς τὸν ὁποῖον, μὲ τὸ νὰ ἔγραφα εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ὁποῦ ἔγραφα τῇ Πανιερότητί της καὶ δὲν ἔλαβον ἀπόκρισίν του, δὲν ἔχω τί νὰ τὸν γράψω.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ πανιερώτατος Δεσπότης ἅγιος Ἐφῆσου κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἀναχωρεῖ διὰ τὴν ἐπαρχίαν του, ἡ Πανιερότης της ἡμπορεῖ νὰ μοὶ τραδίξῃ πόλιτζαν τὰ ῥηθέντα ἄσπρα, μὲ χέρι τινὸς τῶν ἐκείσε ὁποῦ ἔχει ἐδῶ κορσιπανδένδεσιν πραγματευτήν, καὶ οὐδέποτε θέλω ἀλλησιμολήσῃ τὴν τοιαύτην φιλικὴν προθυμίαν της, μένων διὰ τοῦ ὁποῦ ὀφείλω νὰ δουλεύω καὶ ἐγὼ κατὰ τὰ ἐπ' ἐμοὶ τῇ Πανιερότητί της, καὶ προσμένω ἐν τάχει τὴν ἐκτελεστικὴν περὶ τοῦτου ἀπόκρισίν της.

Ὁ δὲ πανάγαθος Κύριος χαρίζοιτο αὐτῇ ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ καὶ ἔτη πάμπολλα καὶ κατ' ἄμω εὐδαίμονα.

CCCLXV.

1799.

* Felicitare a unui necunoscut pentru serbătorile Paștilor.

† Ἀγαθὰ καὶ ἐξ ἀτυχίας μου δὲν ἠξιώθην ἄχρι τοῦδε διὰ τὰ ἀποδώσω τῇ Πανευγενείᾳ της τὰς προσωπικὰς μοὶ ὑποκλινεῖς προσκυνήσεις, πλὴν ἡ περφημισμένη εὐγένεια καὶ πανευγένεια της Πανευγενείας της καὶ μακρόθεν καὶ ἀγνωρίτως μοὶ ἔδωκε τόλμην εἰς τὸ νὰ ἀποδώσω καὶ νοσρὼς τὰς δουλικὰς μοὶ πρὸς αὐτὴν προσκυνήσεις διὰ τοῦ παρόντος μου δουλικοῦ, συγκαίρων τῇ Πανευγενείᾳ της, θάρρει δουλικῶ, ἐπὶ τὰς ζωηφόρους ἐορτὰς της Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ ἐπεύχομαι αὐτῇ ὅπως κατὰξιώσει αὐτὴν ὁ ἐκ νεκρῶν τριήμερος ἀναστάς ἐορτάσαι λαμπρῶς καὶ πανευκλεστατῶς τὴν κοσμοσωτήριον αὐτοῦ τριήμερον Ἐγερσιν, εἰς ἐγκικλίους καὶ τρισολβίους ἡλίου περιόδους μέτρον νικητάς. σὺν ἐπιτεύξει ἀπάντων τῶν λαμπρῶν εὐδαιμονιῶν. Καί, ἐπειδὴ γνωστὸν μοὶ εἶναι ὅτι ἡ τοῦ αἱματος αὐτῆς λαμπρότης ἅπαντας εὐεργετεῖ, προστρέχω καὶ γὰρ ὁ ὑποκλινῆς αὐτῆς εἰς τὴν δόξιν τῶν χαρίτων της, ἐπικαλούμενος θερμῶς τὴν πανευγενὴ αὐτῆς ἀντίληψιν ἵνα φιλοτίμως ἐπισκεῖσθαι καὶ τὸν ὑποκλινῆ αὐτῆς λάτρην, ὅστις καὶ ἀριστώνομαι τῇ ἰσχυρῇ αὐτῆς προστασίᾳ, καὶ ὅπως συγκατατάξῃ με εἰς τὴν εὐτυχὴ στερὰν τῶν ἐπιλοίπων ὑποκλινῶν αὐτῆς τζιραζίων, καὶ οὐ μόνον δὲν θέλω φανῇ καὶ ὁ εὐπειθέστατός της ἀγνώμων πρὸς τὸν εὐεργέτην μου, ἀλλὰ μάλλον καὶ διὰ τοῦ δοατζῆς διὰ τὴν κοινοφελὴ καὶ πανευκλεῆ μοὶ αὐτῆς στερῶσιν εἰς ἔτη πλεῖστευδαίμονα καὶ πανευφρόσυτα.

Τῆς Πανευγενείας της.

CCCLXVI.

1799.

* O Fanariotă din Constantinopol către fratele din Moldova, despre năcazuri casnice, la care se adaugă răutatea ginerelei, Spătarul.

† Ἀποδίδων τὴν ἀφ' οὗ ἀνεχώρησεν ἀπὸ Βασιλευούσης μέχρι τοῦδε σιωπὴν της εἰς τὸ πολυάσβολον, καὶ καταδικάζων αὐτὸς ἐμαυτὸν ἂν ἦθελα φυλάξῃ τὴν αὐτήν, τοιαύτην σγολὴν ἄγων, δὲν λείπω νὰ ἀποδώσω καὶ ἡδὴ τὰς ἐν εἰλικρινεῖς ἀδελφικὰς προσρήσεις, ὅσα μὲν ἀνερπυῶν τὰ καθ' ἑμὰς πανοικί, ἅμα δὲ δηλωποιοῶν ὅτι τῇ τοῦ Κραττοῦς χάριτι ὑμνῶμεν, καὶ κατὰ τὸν ἐξω ἄνθρωπον, καὶ ἡμεῖς ἐν κακαπραγίᾳ, ἡτις ποτὲ δὲν ἦθελε ταράξῃ μίαν ψυχὴν ὁποῦ ἡ ἰδίᾳ ἀπεκατέστησεν ἐκόντι ἢ ἄκοντι νὰ φιλοσοφῇ (τὰς μὲ ὅλον τὸ βάρος μιᾶς ἀπόρου τὸ γενοῦν ἔχων φραμῆλιας), ἂν δὲν ἦτον τὰ αἰσιακά, τὰ ὁποῖα, μὲ τὸ νὰ πραγματεύονται αἰσχροῦς καὶ ἀτίμως (καὶ δὲν ἤξεύρω μέχρις ὅτου) βάζουν καὶς ἄνθρωπον καὶ τὸν πλεόν φιλότιμον νὰ χάσῃ καὶ τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὸν τρόπον τοῦ πολιτῆσθαι. Βιάζομαι, ἀδελφέ, νὰ εἶπω, ἐναντίων καὶ τῶν φιλοσοφικῶν δογματῶν καὶ τῶν τῆς θρησκείας παραγγελλμάτων, ὅτι ἔστι πα-

πρωμένον. Βλέπω ὅτι ὅλα λαμβάνουν ἀλλοίωσιν, τὰς δὲ καθ' ἡμᾶς ὅχι μόνον ἀναλλοίωτα, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας προκόπτουν ἐπὶ τῇ χεῖρῳ. Ἐπὶ μάρτυρι Θεῷ, τῇ λέγω ὅτι χειροτέρα κατάστασις οἰκαικῶν δὲν γίνεται: μία ἄνοια μὲ ὑψηλὰ ἀτελεσφόρητα φρονήματα, πρὸς τὴν τοῦτων κατόρθωσιν μάταια ὑπέρογκα ἔξοδα, καὶ ἐν τοσοῦτῳ πρόσκλαυσις τῆς καταστάσεώς μας. Τόσα ἐπ' ἐλπίδι τοῦ νὰ μᾶς θάλουν εἰς τὴ δολάπι, ἐπὶ ὑποσχέσει χειμεριῶδων κατορθωμάτων, πραγματευτάκια ὅλα, κορτεζάνοι μας. Ἡμεῖς, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, καὶ αὐτὴν τὴν γυναικείαν φύσιν καθυδρίζοντες, περικοστοῦμεν τινὰς τῶν μεγιστάνων, προσφέροντες ἄλλοῦ γλυκᾶ, ἄλλοῦ ποχτζαλίγια, ἄλλοῦ ὑποσχέσεις ἁδράς. Δὲν ἤξεύρω τί ἁμαρτίαι εἶναι αἱ ἐδικαί μας ἀτσελῶνται, μὰ, διατί ἐγκαλῶμαι τὰς ἁμαρτίας, ἴσως καὶ αὐτὴ ἡ ἁμαρτία νὰ ἐπεξέρισεν ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ μίαν φορὰν ἐμπήκην εἰς τὸ χέρι, καὶ δὲν τὴν ἀφήνομεν νὰ ἡσυχάσῃ. Πῶς νὰ εἰπῶ, ἁδελφέ, ἡ πεπρωμένον ἡμῖν ἐστὶ τὸ ἁμαρτάνειν, ἡ ἔγινεν ἔξις καὶ φύσις.

Εἰς αὐτὰ μὲν ἦλθεν καὶ ὁ μυριοπύθητος ἡμῶν γαμβρός, ἄρχ. Σπαθάρης, μόνῳ τῷ ὀνόματι μεταβολὴν λαβὼν, τῷ δὲ τράπῃ καὶ τοῖς ιδιώμασιν οὗτος αὐτὸς ὁ γνωστὸς ἡμῖν καὶ ὁμῖν, γέμων ματατοφροσύνης, κακοηθείας, καὶ παιδαριωδῶν, καὶ λόγων, καὶ φρονημάτων, καὶ κινημάτων, ἀδικιῶν καὶ τὴν τῶν παιδῶν, καὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν ἡλικίαν, καὶ ἐθαυμάσαμεν πάντες οἱ καὶ πρότερον αὐτὸν εἰδότες καὶ νῦν βλέποντες, πότερον ἡ φύσις εἶναι ἀνένδοτος εἰς αὐτόν, ἢ αὐτὸς εἰς τὴν φύσιν; μὰ δὲν σφάλλω νὰ εἰπῶ ὅτι εἶδον τὸν ἄνδρα καὶ μὲ πρόσδον εἰς τὰ ιδιώματά του, ὡσὰν ὁποῦ, πρότερον ὢν κάλαμος ἀπὸ ἀνέμου σαλευόμενος, ἦτον ἴσως καὶ πρῶτος εἰς τὰς ὁρμάς του. Δὲν τὴ λέγω τοῦτο ἀδικιῶντάς τον, ὅτι ἤξευρε νὰ κρύπτεται, ἀλλὰ κατὰ λόγον φυσικὸν τοῦ νὰ ὑποχωροῦν τὰ ὑποδεέστερα τῶν ζῶων εἰς τὰ προκριώτερα. Τώρα δὲ ἦτον, ἁδελφέ, ἀφόρητος καὶ διὰ τοὺς λόγους, ἀληθινὰ ἄξιος διὰ νὰ ὀνομάζηται υἱὸς τοῦ παπᾶ του καὶ τῆς νεγῆς του, καὶ τῷ ὄντι εἰς αὐτὸν ἡμπορεῖ νὰ εἰπῇ τινάς: ὁ ἑωρακὼς αὐτὸν ἑώρακε τὸν παπᾶ του, καὶ ἀντιστρόφως. Καὶ ταῦτα μὲν ἄλλις περὶ τοῦ αὐτομάτου τοῦτου, ὡς διεξοδικὰ καὶ σύντομα ἐν ταύτῃ.

CCCLXVII.

• Felicitări ale unui P'anariot necunoscut către nou-numitul Patriarh ecumenic.

1799.

✠ Παναγιώτατε, Θεότατε καὶ ἐν Χριστῷ ἡμῶν πάτερ σεβασμιώτατε, ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως. Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικῆς Πατριάρχᾳ, τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα εὐλαβῶς προσκυνοῦντες, τὴν παναγίαν αὐτῆς δεξιὰν υἱικῶς ἀσπαζόμεθα. Τοῦ ἁγίου Θεοῦ δεόμενοι ὅπως ¹ ἡ διὰ πολλοῦ πρὸς ἡμᾶς τῆς αὐτῆς Παναγιότητος πατρικὴ τε καὶ πνευματικὴ ἀγάπη, τοιαύτη ἐξ ἀρχῆς, ὥστε δικαιοτάτα ἀνεξέλεπτον ἀνεχάραξεν ἡμῖν τὴν ἀμοιβαίαν ἐποφειλομένην υἱικὴν διάθεσιν· καὶ οὐκ ἄγνωστον αὐτῇ ὅτι διηνεκὴ ἀνέπνευσεν ἡμῖν τοῦ ἐν παντὶ καιρῷ νὰ ἐνσπνενίζωμεθα ἐπὶ τοῖς κατ' αὐτὴν αἰσίοις. Καί, τοῦτου ἀνενδεοῦς λόγου καὶ ἀποδείξεων τυγχάνοντες, περιττὸν καὶ ἀπᾶδον νὰ περιγράψωμεν ἥδη ἂν καὶ πόσον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ καὶ αὐτῇς περὶ τοῦ αὐτομάτου ἀνακαλέσει καὶ ἀναγορεύσει τῆς εἰς τὸν οἰκιστάτον αὐτῇ ἀποστολικὴν καὶ οἰκουμενικὴν Ἐκκλησίαν, ἐφ' ἣ καὶ ἀπὸ μέσης τῆς φίλης ψυχῆς συγχαίρωμεν, πάνθ' ὅσα θυμῷ καὶ ἐρετᾷ ἐξαυτοῦμενοι, ὁλοσχερῇ τε καὶ παντοίαν εὐαρέστησιν εἰς ἀπαξάπαντα ὁπόσα ἀπαιτεῖ τὸ πολυάσχολον τῆς μεγάλῃς ἐπιστάσεως, εἰς ἣν εὐκλεῶς μάλα, καὶ οὐχ ἥττον εἰκότως, προσελήθη ἡδῇ. Ὅτι ἡ εὐκαταία αὕτη πατριαρχία τρανώτατον ἀπεδείχθη γέρας τῆς περὶ τὰ πράγματα θειότητος προνοίας καὶ δοκίμου ἐκκλήσεως τοῦ ἱεροῦ αὐτῆς ὀποκειμένου ὁμολογοῦμενον. Καὶ τοσοῦτῳ μᾶλλον εὐωδωθήσονται ἁρωγῇ Θεῷ τὰ κατ' αὐτήν, ὅσα ἐν ἀρμοδιωτέρῳ καιρῷ καὶ ἐν περιστάσει τοιαύτῃ παρὰ τῆς ἁγίας Προνοίας ἐναποταμιεύεται, ὡς ἔοικεν, ἵνα ἀναλάβῃ τοὺς οὐκ ἄσφακτους τῶν καθ' ἡμᾶς κοινῶν. Καὶ δι' αὐτὰ ταῦτα καὶ πολλὰ ἄλλα πασιδῆλα αὐτῆς πλεονεκτήματα, ἀνάγκη χαίροντες καὶ συγχαίρειν τῇ κοινῇ ἡμῶν μητρί, τῇ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ τῇ ἀποκτήσει τοῦ ἁγίου αὐτῆς προστάτου (ᾧ τιμὴ ἀπέκειται), καὶ τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον πάντως τὰ νῦν νὰ ἀναγνωσθῇ, ἵνα ἀριδηλότερον καὶ εὐκλεέστερον ἐπαπολαύσῃ τὸν ἐν τῇ ἐπιθεξιότητι τῆς ἔπαινον. Ταῦτα ἐπὶ τῷ παρὲν, περιμένοντες ἐν ὀλίγῳ τὴν ἄμεσον αὐτῆς ἐντυξιν, ἥς καὶ τάχιον ἀξιωθείμεν, ἐν ἀροτάτῃ ὑγιείᾳ καὶ χαρᾷ. Αἱ θεοπειθεῖς δ' αὐτῆς εὐχαὶ μεθ' ἡμῶν διὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ πανάγια αὐτῆς ἔτη.

¹ In text.

CCCLXVIII.

1799.

* Corespondentul lui Grigorie Kalliarchi către prietenul din Moldova, Comisul, despre ale moșiei sale, care nu i-a plăcut s'o cumpere, despre grăul ce n'a vrut să i-l iea Costachi Cantacuzino Pașcanul cu toată porunca domnească de a nu-l supăra, și cearta pentru forma unor scrisori, de a fost nevoie să se recurgă la un dascăl.

Ἡδιστα κατασπαζόμενος, προσκυνῶ τὴν Εὐγενεῖαν της.

Τὸ ἀπὸ ζ'ης τοῦ πίπτοντος πλήρες ἀδελφικῆς ἀγάπης ἀδελφικὸν αὐτῆς μὸλις ἔλαβον τῇ κ'ῇ τοῦ αὐτοῦ πρὸς οὐπὲρ τὴν πολυπόθητόν μοι αὐτῆς πεπληροφορηθεῖς ὕγειας, ἐς τὰ μάλιστα ὑπερήσθην. Ἰδὼν δ' ἐφεξῆς νὰ μοι γράψῃ ὅτι δὲν τῇ ἐφάνη τὸ χωρίον μου κατὰ τὴν περὶ αὐτοῦ ἐπαινετικὴν ἐξιστορήσιν μου, διὰ τὰ καταριθμούμενα παρὰ τῆς Εὐγενείας της αἷτια, γράφων ἀνταποκρίνομαι περὶ αὐτοῦ τοῦτου. Ἐγὼ δὲν εἶχα τῇ ἐξιστορήσει ὠραιότητα ἢ ἀγαθότητα τοῦ χωρίου μου, οὔτε εἶπον περὶ αὐτοῦ φίλῳ ἔπαινον, ἀλλ' ἔλεγον, ἐπαινῶν τὸν μεσχοῦρον καὶ ἀξιόλογον θατάχον μου τὴν ἐκείσε, ὅτι ἄξιος εἶναι διὰ δουλείαν καὶ προκομένος (ἀποβαλὼν δὲ αὐτὸν τῆς τοιαύτης ἐκδουλεύσεως, φανέντα νῦν (οὐκ οἶδ' ὅπως) ἀχρεῖον ἐλθὼν. Σπεύδω δὲ μάλιστα διὰ νὰ ἔλθω ὡσάν ὁποῦ καὶ ὑπερπεθύμησα τῇ ἀληθείᾳ νὰ τὴν ἰδῶ καὶ νὰ τῆς ἀπολαύσω ἀδελφικῶς). Ἡ Εὐγενεία της ὁμῶς, ὡς φαίνεται, λάθος ἐπῆρε τὸν ἔπαινον, καὶ προσέθετο ἐπὶ τοῦ χωρίου μου (ὃ, κατὰ τὴν γνώμην της, ἀναξιοτήτος γέμει).

Ἀδελφε ἄρχων Κόμισε, ἐὰν ὁ Κωνστάντης Σπαθάρης Πασχάνος Κατακουζουνὸς (sic) δὲν ᾔθελε μοι πάρῃ τὸ σιτάρι, μὲ ὅλον ὁποῦ εἶχεν αὐθεντικὴν προσταγὴν νὰ μὴν μὲ ἐνοχλήσῃ, ὡς οἶδε καὶ ἡ Εὐγενεία της, μὲ τὸ νὰ πάρῃ τι (ὡς δὲ αὐθεντικαὶ κατ'ἰδιοῦλαι, καὶ διὰ σποράν, καὶ διὰ τροφήν ἐνιάρσιον τοῦ ἀρχοντικοῦ ἐκείνου νὰ ἀφήνουν ἐπρόσταζον). τότε μὲ λόγον καὶ συγγνώμην τὴν τῆς Εὐγενείας της ἄλλ' ἔλαβε καὶ αὐτός, καὶ ἡ Εὐγενεία της.

Ἐπὶ τέλους οὐδὲν δίκαιον, ἀπὸ τὰ 27 ἢ 28 κοιλὰ ὁποῦ εὐρέθησαν (ὡς γράφῃ) νὰ πάρῃ δέκα, οὐδὲν τῇ ἀληθείᾳ δίκαιον ἢ δίκαιον ἐν νὰ λάβῃ, ὅθεν καί, σὶ ὀργίσθην, δικαίως ὀργίσθην τῷ αὐτῷ ὁμοίως δὲ ἀντασπαζόμενος, προσκυνῶ αὐτήν, διότι ἔλαχε καὶ ἐγὼ νὰ ἀλητομνησῶ νὰ ἐπιτελήζω τὸ Ἀδελφικώτατα ἀσπαζόμενος, προσκυνῶ τὴν Εὐγενεῖαν διὸ καὶ τὸ ἡδιστα κατασπαζόμενος ἐπεθύμην.

Εἶδον κοντά εἰς τὴν νεοφανῇ μοι ταῦταν τίτλον καὶ ἔσαν ἀλλοιότικον τρόπον διὰ νὰ λαμβάνωνται τὰ ἀδελφικά, καὶ μάλιστα ὑποθέσεων ἀπακριτικά: οὕτως ἔλαβον τὸ ἀδελφικὸν αὐτῆς ἔλαχε νὰ τὸ εὖρη ἔνας τοῦ κόσμου ἄνθρωπος ἀπεριμμένον, δὲν ἤξεύρω. ἢ εἰς τὴν Ποστελνιτζίαν, ἢ Βιστινίαν μέσα. Καί, γνωρίσας, λαβὼν, ἐνεχείρισεν ἔνα διδασκαλῆοντι παρ' ἡμῖν, καὶ παρὰ τοῦ διδασκάλου ἔλαβον, ἐγχειρίσας μοι αὐτὸ ὡς ἐξυπελείας γράμματα. Τῇ ἀληθείᾳ νεοφανῆς τρόπος διὰ νὰ λαμβάνωνται τέτοια γράμματα παρὰ τοιούτων. Ἀλλὰ, γνωρίσας ἀκριδέστατα τὴν πολλὴν προθυμίαν ὑποῦ ἔδειξε νὰ στείλῃ τῇ Κατήκω (ἣγε ἀκριδέστατα ἀσπάζεται τὴν Εὐγενεῖαν της) τὰς ὅσας εἶχε πεστρόφας, τῇ ὑπερευχαριστῶ. καίτοι δὲ δι' εὐλογον αἰτίαν οὐκ ἔλαβον, ἀλλ' ὑπερβαλλόντως ἐπαινῶ τὸ λίαν αὐτῆς πρόθυμον ὅπερ ἀποδεικνύει εἰς ἐκτέλεισιν ἡμετέρας παρακλήσεως ἢ γραφῆς καὶ ταῦτα μὲν ἐν ἐξοδικωτάτῃ διεξοδογραφίᾳ. Τὰ δὲ ἐπὶ τῆς Εὐγ[ενείας της], κ.τ.λ.

CCCLXIX.

1799.

Plângere către Constantin-Vodă Ipsilanti, pentru un proces de moșie care ține încă de pe vremea lui Grigore-Vodă Calimachi.

† Ψηλότατε καὶ εὐμενέστατέ μοι Αὐθέντα,

† Δουλικῶς ἀναφέρω τῷ Ὑψί της Ὑμετέρας Ἡγεμονίας ὅτι, ἀπεθανόντος τοῦ πατρός μου, ὁ ἀδελφός μου, ὡς ἀνὴρ τέλειος, ἔμεινεν ἐπὶ τῶν πατρικῶν πραγμάτων ἀποθανόντος δὲ καὶ τοῦτου, διεμεριζάσθησαν ἡμῖν τὰ πατρικά καί, πρὸς τῷ λοιπῷ τῆς οὐσίας μέρει, ἔλαχον καὶ τριάκοντα καὶ ἑπτὰ ψυχῶν

† Prea-înălțate și prea-bunule Domn,

† Cu supunere aduc înainte Înălțimii Domniei Tale că, murind tatăl mieu, fratele mieu a rămas, ca un bărbat desăvârșit, asupra lucrurilor părintești; dar, murind și el, ni s'au împărțit nouă cele părintești; și, pe lângă ce a mai rămas din avere, am avut ea parte și treizeci și opt

καπζιδέλλων (ἔγινε δὲ παρ' ἡμῶν καὶ ἱπαρ-
τζάλα διὰ τὴν ἀκολουθήσῃ περὶ τινος κἄμ-
μίας διαφορᾶς) οἱ ὁποῖοι, ἅρ' οὗ μερικᾶς ἡμέ-
ρας ἐστάθησαν εἰς ἐμένα, ὕστερον ὅλοι ὁμοῦ
ἐδραπέτευσαν εἰς Βλαχίαν, εἰς τὴν ὑπανδρου-
θεΐσαν ἐκεῖ ἀδελφὴν μου. Ἐγραψα λοιπὸν ἁ-
μέσως πρὸς αὐτὴν διὰ τοῦτο, καὶ μήτε κἄν
μοὶ ἀπεκρίθῃ· ὅθεν ἀνέφερον τὴν ὑπόθεσιν τῇ
τότε ἡγεμονεύοντι, εὐσεβεστάτῳ Αὐθέντῃ, μα-
καρίτῳ Γρηγόρ-δῶδα Καλλιμάχῃ, προσαναφέ-
ρουσα καὶ τὸ· ἔχουσα ἡ ἀδελφὴ μου ἐνταῦθα
δύω μούλκια, εἰ δίκαιον νὰ μοὶ δοθῇ τὸ ἐν
αὐτῶν καὶ ὁ εὐσεβεστάτος ἐκείνος Αὐ-
θέντης, κρίσει ἰδὼν τὰ δίκαιά μου, δι' αὐθεν-
τικῆς αὐτοῦ κριτοδοῦλᾶς μοὶ εἴδωσεν τὴν ἐ-
ξουσίαν νὰ ἐξουσιάζω καὶ τὰ δύω μούλκια.
Ἀνυπερθέτως λοιπὸν πάλιν ἔγραψα τῇ ἀδελφῇ
μου, εἰδοποιήσας τὴν δοθείσαν μοι αὐτὴν ἐπὶ
τῶν μούλκιων αὐτῆς αὐθεντικὴν ἄδειαν· μὴ
ἐλχαιρεθῆσιν δέ, ὥς φαίνεται, μοὶ ἔγραψε,
δίδουσά μοι τὴν κάθῃ πληροξουσιότητά ἐπὶ
μόνον τοῦ ἐνὸς μούλκιου, Ποσκετενίου τὸ ὀ-
νομα. Ἄλλ' ἐγὼ, κατὰ τὴν ἀναχειράς μοι αὐ-
θεντικὴν ἄδειαν, ἀπελάμβανα καὶ τὰ δύω, καὶ
αὐτὴ ἀπεισιποῦσε μέχρι διάστημα τριαντα-
πέντε χρόνων. Μετὰ τὴν παρέλυσιν δὲ ταύ-
την, ἦλθεν ἐνταῦθα εἰς Ἰάσιον ἓνας υἱὸς ἐκεί-
νης, λέγων ὅτι: „ἐγὼ, ὡς υἱὸς τῆς μητρὸς μου,
ἔχω κάθῃ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν πραγμάτων αὐτῆς“.
Καὶ οὕτως, ἀνυπερθέτως, χωρὶς νὰ ἔχω κἄμ-
μیان εἰδήσιν, ἐπώλησε τὸ ἐν μούλκιον ὁποῦ ἡ
μητέρα αὐτοῦ μοὶ εἰδίδε, τὸ Ποσκεσένι, καὶ, ζητῶν
μάλιστα καὶ κρίσιν, καταναγκάζωντα τὸν ἀπο-
θνήσκοντα σύζυγόν μου, ἐγγήκην εἰς τὸ διδάναι
τοῦ τότε αὐθεντεύοντος, ἐκλαμπρατάου καὶ ὑ-
ψηλοτάτου Αὐθέντου Μεγάλ-δῶδα, καὶ, χωρὶς
μηδὲλως ἐγὼ νὰ δώσω εἰς τὸν σύζυγόν μου
κἄνένα ἐκελεμὲν περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως,
ἐλθὼν εἰς κρίσιν ἐδικαιώθη. Μετακαλέσαντος
δὲ πάλιν αὐτὸν ἐκείνος, καὶ (οὐκ οἶδα ὅπως)
δικαιωθέντος τότε, ἔμεινα ἔκτοτε, καὶ τῆς πα-
τρικῆς μου οὐσίας ὑστερημένη, καὶ τοῦ δι-
καίως δοθέντος μοι μούλκιου. Μετὰ τὴν πα-
ρέλυσιν δὲ τῶν 35 χρόνων, γνωρίσασα ἐγὼ
ἐνταῦθα τρισὶς φυχὰς ἐκείνων τῶν καπζιδέλλων,
τοὺς ἐπῆρα, παντελῶς ἀδικουμένη. Τώρα, κρί-
σιος τῶν ἀρχόντων γενομένης, ἡρωτήθην οὕ-
τως: „δέχσθαι ὄρκον ὅτι ὁ ἄνθρωπος τοῦ ἐδι-
καιώθη χωρὶς νὰ τοῦ ἔχῃς ἐκελεμὲν δεδο-
μένον“; Ἐδέχθην ἐγὼ, καὶ δέχομαι διὰ τὴν ἀ-
λήθειαν τοῦ λόγου μου· ὁ δὲ ἄρχων νῦν Με-
γάλης Λογοθέτης μοὶ ἀπεκρίθη ὅτι εἶναι νο-
μικὸν νὰ μὴν ἀνατραπῇ οὐδὲν ἀνδρικὸν ὑπὸ
γυναικός. Ἄλλ' Αὐθέντα μου ὑψηλότατε, οἱ ζη-

de suflète de Țigani (s'a făcut între noi
și împărțeala ea să nu urmeze pentru ceva
vre-o ceartă); cari, după ce au fost câteva
zile la mine, pe urmă toți au fugit în
Țara-Românească, la sora mea măritată
acolo. Ci i-am scris îndată pentru aceasta,
și nici că mi-a răspuns; pentru care am
adus afacerea înaintea celui ce domnia
atunci, prea-cucernicul Domn, răposatul
Grigore-Vodă Callimachi, înfățișând și
aceia că: având sora mea acolo două
moșii, e drept oare să mi se dea una în
locul lor; și acel prea-cucernic Domn, vă-
zând la judecată dreptățile mele, prin
domneasca-i hotărîre judecătorească mi-a
dat voie să stăpânească și cele două moșii.
Fără zăbavă deci am scris din nou
surorii mele, înștiințând-o de voia dom-
neasca ce mi s'a dat asupra moșiilor
ei; ci ea, nemulțămîtă, cum se pare, mi-a
scris, dându-mi toată puterea asupra numai
unei singure moșii, anume Boșcătenii. Dar
eu, după voia domneasca din mâna mea,
le-am luat și pe amândouă, și ea a tăcut
până la vreme de treizeci și cinci de
ani. Iar, după trecerea acestui timp, a venit
aici la Iași un fiu al aceleia, zicând că
„eu, ca fiu al mamei mele, am orice
voie asupra lucrurilor ei“. Și astfel, îndată,
fără să am vre-o știre, a vândut o moșie
pe care mama mea mi-o dăduse mie, Boș-
cătenii, și, cîntînd mai ales și judecată,
sînd pe răposatul mieu soț, au ieșit la
Divanul celui ce domnia atunci, prea-stră-
lucitul și prea-înălțatul Domn Mihai-Vodă,
și, fără ca eu să dau soțului mieu vre-o
vechilemea pentru această afacere, venind
la judecată, a fost judecat. Și, chemându-l
din nou acela și (nu știu cum) judecându-se
atunci, am rămas de atunci, și lipsită de
averea mea părintească, și de dreapta moșie
ce mi s'a dat. Iar după trecerea celor
treizeci și cinci de ani, cînnoscînd eu aici
trei suflète ale acelor Țigani, i-am luat,
fiind eu totul nedreptățită. Acuma, făcân-
du-se judecată a boierilor, am fost între-
bată așa: „primești jurămînt că bărbatul
Tău s'a judecat fără să-i fi dat vechi-
limea?“. Am primit eu, și primește cu
adevărat din partea mea; iar boierul acum
Mare Logofăt mi-a răspuns că e legiuit
să nu se întoarcă nimic bărbătesc de o fe-
meie. Dar, Doamne al mieu prea-înălțate,
boierii cercetători, prin prea-strălucita și

τοῦμενοι ἄρχοντες, διὰ τῆς πανεκλάμπρου καὶ ἡγεμονικῆς κερειδοῦλας σαε ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ κρίσει, δὲν ἦτον ὅλοι· ἔλειπε γάρ· ὁ Λογοθέτης Νικήλ. Πρωσέτος, ὁ Λογοθέτης Γεώργ. Γκίκα καὶ ὁ Λογοθέτης Θρακᾶκης. "Ὅθεν ἡ θεοφροῦρητος καὶ πανέκλαμπρος Ὑμετέρα Ἡγεμονία, οὐσα (ὡς πραγματικῶς διαδηλοῦται ἡλίου φανώτερον) τοῖς ἀδυνάτοις βοηθός, καὶ ὡς ὑποδεχομένη ὅσ' ὦρας εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἰδίας δικαιοσύνης τοὺς ἀδικουμένους, ἃς ὑποδεχθῇ καὶ ἐμὲ, τὴν χῆρα καὶ ἀπροστάτευτον, μετὰ δακρύων δέουσαι· κρίνασα δὲ καὶ θεωρήσασα τὰ δίκαιά μου, ἃς μὲ δικαιώσῃ τὴν τάλαιναν, ὅχι κατὰ μίαν, κατὰ δὲ δύο ἀδικουμένην ἀδικίας, καὶ ἔσομαι διὰ τοῦ, ὡς καὶ εἰμὶ, κατὰ χρέος, δοατῆς πρὸς Θεὸν διὰ τὴν ἀκλόνητον καὶ πολυχρόνιον πανευδαίμονα ἐπιστήρῃσιν τῆς Ὑμετέρας πανεκλάμπρου Μεγαλειότητος ἐπὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ καὶ θεοσυντηρήτου Θρόνου τῆς Ἡγεμονίας.

domneasca Ta Țidulă în această judecată, nu erau toți; căci lipsia Logofătul Nicolae Roset, Logofătul Gheorghe Glica și Logofătul Dracachi. Deci de Dumnezeu păzita și prea-strălucita Domnie a Ta, fiind (cum de fapt s'a lămurit mai strălucitor ca soarele) ajutător celor neputincioși, și ca unul care primești în orice ceas în sânul dreptății Tale pe cei nedreptățiți, primește-mă și pe mine, văduva și nesprîjinita, mă rog cu lacrimi; și, judecând și cercetând dreptățile mele, să mă judeci pe mine, nenorocita, nu o dată, ei de două nedreptăți nedreptătită, și voi fi în toată viața, cum și sânt, după datoria mea, rugătoare către Dumnezeu pentru neclintita și îndelungata, prea-fericita înțărare a Măriei Tale prea-strălucite pe domnesenl și de Dumnezeu sprîjinitul Scaun al Domniei.

CCCLXX.

1799.

Cerere a unei femei către Constantin-Vodă Ipsilanti, ca să dea surorii ei zestre.

Ὑψηλότατε καὶ εὐσπλαγχνικότατε Αὐθέντα,

† Ἐπειδὴ περὶ τὸ ἄπειρον θεῖον ἔλεος, εὐσπλαγχνισθὲν ἡμᾶς, τοὺς ἀχρεῖους οἰκέτας αὐτοῦ καὶ ταπεινοὺς δοῦλους τῆς Ὑμετέρας πανεκλάμπρου Ὑψηλότητος, κατηξίωσε νὰ φθάσωμεν ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀληθινῶς χριστοῖς αἰώνοις τῆς Ὑμετέρας θεοσυντηρήτου Ἡγεμονίας, ἵνα ἀπολαμβάνωμεν οἱ ἄποροι παρ' αὐτῆς, ὡς ἀπὸ τινος ἄλλου ἀκενῶτου Ὁκεανοῦ, τῶν ὧν χρεῖαν ἔχομεν, ἥμισυ διστάζοντας ἐπὶ τοῦτω, ὅσ' ἡμέραν ὡς βιάποντας πραγματικῶς αὐτοῖς τοῖς ἀφθαλμοῖς τὴν ἀλήθειαν, διὰ τοῦτο κηρῶ, ἡ ταπεινοτάτη δοῦλη τῆς ἡγεμονικῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος, ἱκετικῶς καὶ δουλικῶς ἀναφέρω τῇ τῷ φιληκῶ καὶ φιλευσπλαγγῶ Ὑμετέρῳ θεοσυντηρήτῳ Θρόνῳ ὅτι ἀρκετὸν καιρὸν ἔχω, ἀποῦ καθὰ δύνανται, ἡ ταπεινή, καὶ τρέφω καὶ ἐπισκέπτομαι μίαν μου ἀδελφὴν, πατρὸς καὶ μητρὸς ὁστερημένην καὶ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀπάντων. Τώρα δέ, μὲ τὴ νὰ εὐδόκησεν ἡ θεῖα Πρόνοια νὰ εὐρεθῇ ἕνας ἐπὶ γάμῳ αὐτῆς, ζητεῖ δὲ παρ' αὐτῆς τοιαύτην προίκαν ὅταν αὐτὴ οὐδὲ καθ' ὅσον ἐπλούτησεν, μὴ ἔχουσα ἡ δυστυχὴς ποῦ ἄλλοῦ νὰ καταφύγῃ βοηθείας χάριν, προσέδραμεν εἰς τὴν πλημύραν τοῦ ἔλεους τῆς Ὑμετέρας Ἡγεμονίας, μετὰ δακρύων θερμῶν, ἐπισκιάσθῃναι ὅπῃ τῆς πληρελέους ἡγεμονικῆς Ὑμετέρας ἐπισκιάσεως δέε-

Prea-înălțate și prea-bunule Domn.

† De oare ce nesfârșita dumnezeiască milă, care s'a îndurat de noi, ticăloșii rugători ai ei și smeriții robi ai strălucitei Tale Înălțimi, a binevoit să căpătăm în aceste vremi cu adevărat de aur pe Domnia Ta de Dumnezeu sprîjinită, ca să avem de la Tine, noi cei strâmtorați, ca de la alt nesfârșit Ocean, lucrurile ce ni trebuie, neîndoiindu-ne de aceasta, văzând în faptă zilnic cu inșiși ochii noștri adevărul, de aceea și eu, prea-supusa roabă a Înălțimii Tale domnești, cu rugăciune și cu supunere aduc înaintea Scaunului Tău ascultător și milostiv, de Dumnezeu păzit, că de multă vreme am, cum pot, eu, smerita, și hrănesc și păzesc o soră a mea, lipsită de tată și de mamă și de toate ale traiului. Acuma însă, pentru că a binevoit Pronia dumnezeiască să se afle unul s'o ica, dar cere de la dânsa o astfel de zestre câtă ea nici în somn n'a avut, neaflând nenorocita unde alt să alerge pentru ajutor, s'a îndreptat spre potopul milei Domniei Tale, cu lacrimi calde, și se roagă să fie umbrită supt umbrirea Ta domnească plină de milă, să căpătăm de la Tine

ται, ἐπιτυχεῖν τε ὅμιν τοῦ δόξαντος τοῖς ἡγε-
μονέουσιν ἐλέους, οὕσα δέ, κατὰ χρέος τῶν
πιστῶν ὑποκειμένων, ἐκείτης πρὸς Κόριον, καὶ ἔ-
σται διὰ βίου, διὰ τὴν ἀκλόνητον ἐπιστήμησιν
τῆς Ὑμετέρας πανεκλάμπρου Ἡγεμονίας ἐπὶ τοῦ
ὁψήλοῦ καὶ Θεοσυντηρήτου τῆς δόξης Θρόνου.

Τῆς Ὑμετέρας πανεκλάμπρου Ὑψηλότητος
ταπεινοτάτη δούλη.

mila care face glorie Domniilor, fiind,
după datoria eredincioșilor supuși, rugă-
toare către Domnul, și va fi în toată viața,
pentru neclintita întărire a Domniei Tale
prea-strălucita pe înaltul și de Dumnezeu
păzitul Scaun al gloriei.

A Înălțimii Tale prea-strălucite roabă
prea-supusă.

CCCLXXI.

Aceiași către Doamna Safta Ipsilanti, a Moldovei, cerând ajutor pentru soră.

1799.

Ἐκλαμπροτάτη, Θεοσέβαστε καὶ φιλεσθήμων
Δόμνα,

† Το παντέφορον Θεῖον ὄμμα πᾶσι τοῖς
ὕψ' ὕμᾱς τὴν Ὑμετέραν Θεοφροσύνητον Ἡγε-
μονίαν, μίαν ἑρῶσιν ἐλέους, μηδέποτε διαπα-
νομένην ἢ τελευτημένην ἀνέδειξε, πανέκλαμπρε
καὶ Θεόσταπτε Δόμνα. Αὕτη ἡ τοῦ ἐλέους ἐρή-
σις ἔκαμιν, ὡς καὶ πρὸς ὁῦλον, καὶ κάμνει
ὅτ' ὄρας, τοῖς ἡειρόδοις βόιμασιν αὐτῆς τὰ
ξηρὰ καὶ ἄκαρπα ξίλα νὰ ἀναβλαστάνουν καὶ
νὰ εὐγάλουν καὶ φύλλα καὶ καρποὺς τοῖς
ἀπόροῦς καὶ παντελῶς τῶν ἀναγκάων ἐνδεδεῖς
νὰ ἀναλαμβάνωσι, καὶ νὰ φαίνονται καὶ εὐ-
τυχοῦντες. Διὸ δὲ κἄγώ, ἡ ταπεινοτάτη Ὑμε-
τέρα δούλη, ἔχουσα ἀδελφὴν ὀρφανὴν κατ' οἶ-
κον τὸν πτωχικώτατον τοσοῦτον χρόνον, καὶ
ἐύρεθεῖς δι' αὐτὴν ἔνας, ὁ ὁποῖος γυρεύει ἀπὸ
αὐτῆς, ἐν τωσάτῃ οὕτῃ ἐνδείᾳ, τωσάτῃ
πρόκειν, οἶαν οὐδὲ ἐναιροφαντάσθῃ, ἐγὼ δέ,
διὰ τὴν πτωχίαν μου, κατ' οὐδένα τρόπον δὲν
δύναμαι νὰ τῇ βοηθήσω, ἔχουσα καὶ ἐγὼ με-
γάλην τὴν ἐνδειαν, ἀναφέρω περὶ αὐτῆς τῇ Ὑ-
μετέρᾳ φιλευσπλάγχῃ διαθέσει τῇ ἡγεμονικῇ,
καὶ συνεκλιπαρῶ ταύτῃ, θερμῶς θαυρούουσα,
ἀξιῶται αὐτὴν τῆς Ὑμετέρας τοῦ ἐλέους.

Ὅθεν, πανέκλαμπρε καὶ Θεόσταπτε Δόμνα,
μετὰ παντὸς κλυθμοῦ πυκροῦ δεομένη, δεῖ-
ξον καὶ ἐπ' αὐτῇ τῇ ὀρφανῇ καὶ τὰ τῆς ὀρ-
φανίας πασχούτῃ, ἀποσταλάξου ἐν μέρος τοῦ
διὰ παντὸς ἀπορρέοντος ἐλέους πρὸς (!) τῆς Ὑ-
μετέρας Θεοδοστότου Ὑψηλότητος, εὐδοκίησας
ὁποῦ καὶ αὐτῇ, ξηρὸν οὔτα καὶ ἄκαρπον δέν-
δρον, τῇ τοῦ ἐλέους καταρδεύσει τοῦ Θεομνή-
του Ὑμετέρου Ἰψους δλαστήσαν, καὶ νὰ ἀ-
ποκαρπωθῇ, καὶ νὰ ἰδῇ τὸ ἡλιακὸν φῶς ἐν
χαρᾷ καὶ θαλοῦσῃ καρδίᾳ, ὡς οἶδεν ἡ χρι-
στομνήτης Ὑμετέρα ἡγεμονικὴ ψυχὴ. Ἔσ-
ται δέ, ὡς καὶ κατὰ χρέος ἀφαικτον τοῖς ὑπο-
κειμένοις ἐστί, ἀδιάπαυστος πρὸς Θεὸν ἐκεί-
της

Πρεα-strălucită, de Dumnezeu închinătoare
și iubitoare de milă Doamnă,

† Ochiul dumnezeiesc, ce toate le vede,
mi-a arătat tuturor supușilor Tăi Domnia Ta
păzită de Dumnezeu ca o hrană de milă,
care nu se cheltuiește și mântuie niciodată,
prea-strălucită și de Dumnezeu încununată
Doamnă. Însuși izvorul milei a făcut, cum
se vede lămurit (?), și face în fiecare ceas,
cu veșnic curgătoarele-i unde ale ei ca lem-
nele uscate și fără rod să dea vâlstare și să
scoată și foi și roade; cei fără mijloace
și cu totul lipsiți de cele de nevoie să se
indrepte și să pară și fericiți. Pentru
aceia și eu, prea-smerita roabă a Ta,
având o soră orfană în casa cea mai să-
racă atâtă vreme, și aflându-se unul pentru
dânsa, care cere de la ea, aflându-se într-o
astfel de lipsă, o așa de mare zestre de
nici nu și-a închipuit ea, iar eu, pentru
sărăcia mea, în niciun chip nu pot s'o
ajut, având și eu mare lipsă, mă îndrept
pentru ea la aplecarea Ta domnească iu-
bitoare de milă și mă rog călduros îm-
preună cu dânsa, cu lacrimi calde, ca să
se învrednicească de mila Ta.

Deci, prea-strălucită și de Dumnezeu
încununată Doamnă, rugându-mă cu la-
crămi amare, arată și Tu pentru ea orfana
și care suferă ale vieții de orfană, picură
o parte din mila care pretutindenea
curge a Înălțimii Tale de Dumnezeu
slăvitoare, binevoind ea și ea, copac
uscă și neroditor, dând vâstar prin re-
vărsarea milei Înălțimii Tale îndreptate
spre Dumnezeu, să dea și roade, și să vadă
lumina soarelui cu bucurie și inimă înflo-
rită, cum știe sufletul Tău domnesc urmă-
tor al lui Hristos. Și va fi, cum e și
neapărata datorie a supușilor, neobosită

διὰ τὴν ἀρβραγὴ ἐπιστήριζιν τῆς Ὑμετέρας
θεοσεβάστου Πανεκλαμπρότητος ἐπὶ τοῦ ὑψη-
λοτάτου τῆς Ἡγεμονίας Θρόνου.

rugătoare către Dumnezeu pentru întărirea
puternică a Prea-strălucirii Tale de Dum-
nezeu înclinătoare pe Scannul prea-înăl-
țatei Domnii.

CCCLXXII.

1799.

* Cerere de ajutor către Constantin-Vodă Ipsilanti, Domnul Moldovei.

Ὑψηλότατε, θεοσεβέστατε καὶ εὐσπλαγχνικώτατέ μοι Αὐθέντα,

† Ὅτι μὲν κυριακὸς ὁ τῆς ἐλεημοσύνης μακαρισμός, ἱλίου φανώτερον, ὅτι δὲ καὶ ἡ πανέκλαμπρος Ὑμῶν Μεγαλειότης τοῖς ἔχουσιν βαίνει τοῦ λόγου, αἱ πράξεις αὐταὶ στεντορίῃ τῇ φωνῇ ἀνακηρύττουσι. Καὶ ὅτι πάλιν αἱ ἀρεταί, ὡς συναδελφαί, ἅπασαι τῇ μετ' συνεπόμεναι εἰσὶ, τοῖς ἱεροῖς ἁληθεστάτοις παραδείγμασι διδασκάλοις δεδιδασκται καὶ φιλοσόφοις. Ὅθεν τοῦ μισθοποδοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ κατ' ἔχοντος τοῦ λόγου ἡγεμονικοῦ ὑμετέρου δῆματος πλέξαντος καὶ ἐπιθέντος, ὥς τινα τῆς εὐσεβείας χρυσὴν σειράν, τὴν τῆς ἡγεμονικῆς δόξης στέφανον ἐπὶ τῆς θεοστέπτου Ὑμετέρας κορυφῆς ἐκ προγόνων, καὶ ἀναδείξαντος τὴν Ὑμετέραν Ἡγεμονίαν ὡκεανὸν ἄλλον ἀγαθῶν, ἀποπληροῦντα τοὺς κενοὺς οἴκους, οἱ, μηδεμίαν ἄλλην ἔχοντες ἀναφυγὴν καὶ δοῖναι, μετὰ θάρρους, καὶ εἰ σμικρότατοι, τῷ λιμένει προσορμισθῆναι σπένδουσι τῆς Ὑμετέρας Γαληνότητος, μετὰ θάρρους, καὶ μὴ διστάζοντες ἐπὶ τῷ τῶν ἑαυτῶν αἰτήματι, τὰς ἐνεργείας πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες, ὅθεν καὶ ὁ ὑποκλινὴς δοῦλος τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος, εἰς τῶν μάλιστα δεομένων καταριθμούμενος, μετὰ θαυμάτων βρόντων ἀπὸ θαύμας καρδίας, τῇ φυσικῇ ἡγεμονικῇ Ὑμετέρᾳ εὐδιαθέσει καταφεύγω, θαρρῶν τῇ σπουδαίᾳ Ὑμῶν ψυχῇ. Εἶναι πῶς τὸν ὑπὸ πολλῶν κακῶν καταπιεζόμενον, ὑπὸ χορὸν ἀνγλίκων παίδων, ἀπὸ τυχερῆς ἐκλοπῆς, ἐν ᾧ οὕτως εἶπω, τοῦ αὐταρκούντος πλούτου ἐν συνομιλίᾳ, ἀφ' ὕστερήσεως ὅλως τῶν πρὸς τὴν ζῆν ἀναγκαιῶν, πῶς λέγω τὸν τοιοῦτον, ὁ ποταμὸς τοῦ ἐλεύους τῷ ἰδίῳ οὐκ ἐπιδρέξει ἐλᾶσι; Πῶς ὁ εὐδαίμων λιμὴν οὐκ ἐπιδρέξει τῇ εὐδαίμονι ἑαυτοῦ τὸν ἐν δυστυχίῳ βοῇ καταβοιζόμενον καὶ ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελὲς μὴ δυνάμενον; Μετὰ Θεὸν δὴ ὅλας μοι τὰς ἐλπίδας σαλεύοντα ἐφ' ὑμῖν τοῖς ἡγεμονεύουσι, μὴ ἐάσας, Αὐθέντα μου θεοφύλακτε, χρορίζεις μὲ ἐν τῷ τῷ δυστυχίῳ, ἀλλὰ δὸς χεῖρα τῆς ἡγεμονικῆς καὶ θαυμάσιας βοηθείας, καὶ ἀνάστησον, ἦντα, ὡς καὶ διὰ βίου ἔσομαι, δοατῆρ ἁπαυστον ὑπὲρ τῆς ἀδικλονήτου ἐπιστηρίξεως τῆς Ὑμετέρας Ἡγεμονίας ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ θεοσυντηρήτου ἡγεμονικοῦ Θρόνου.

Τῆς Ὑμετέρας κτλ.

CCCLXXIII.

1799.

* Cerere de ajutor către un boier moldovean.

† Ἐν ὑποκλίσει δουλικῇ προσκυνῶ τὴν Εὐγενεῖαν τῆς, καταφιλῶν τὴν πανευγενῆ αὐτῆς χεῖρα, καί, μετὰ τὴν κατ' ἀφελὴν δουλικωτάτην προσοφειλομένην μοι τῆς πανευγενοῦς ὑγείας τῆς ἔρσαναν (ἣν χαρίζοιτο αὐτῇ τὸ θεῖον ἅπασι τῆς κατὰ θυμὸν) ἐπιστηρίζων, εὐεργετικώτατέ μοι τῆς ἐλπίδος, ἐπὶ τῇ ἐμφύτῳ καὶ ἀπὸ γεννήσεως αὐτῆς, ὡς ἀληθῶς, ἀνατρεφόμενῃ τε καὶ αὐξανομένη ἐν αὐτῇ εὐσπλαγγείας πλημμυρούσῃ εὐδιαθέσει τῆς, τὴ δουλικώτατον θάρρος μου, καὶ ἐν ἅκρᾳ τῇ ταπεινώσει θρηνησάμενος πρὸς αὐτῆς τῷ δουλικῷ μου τὰς ἐπαναβείσας μοι χαλεπάς, ἐπικινδύνους καὶ θανατογενεῖας, μᾶλλον εἰπεῖν (παρ' ἀξίαν τῶν κακῶν μου) ἀσθενείας καὶ δι' αὐτάς τὸ δυστυχέστατον, ὡς καὶ ἐκζητεῖται ἡ κριτικωτάτη αὐτῆς Εὐγένεια, ἐπομένως χάλι μου καὶ ὁθλίαν κατὰστασιν, λαμβάνω ὅποσόν θάρρος νὰ φανῶ τῇ Πανευγενείᾳ τῆς, μὲ τὸ δουλικὸν μου, ἐνοχλητικὸς, ἐν τοιοῦτῳ νυχθημέρῳ πολυστασίῳ.

Ὅθεν νοερῶς διὰ τοῦ παρόντος μου, θαυμάτων πλήρης πικρῶν, προσπίπτων εἰς τοὺς πανευγενεῖς αὐτῆς πόδας, θερμῶς παρακαλῶ νὰ δεῖξῃ καὶ ἄλλην μίαν φοράν ὡς καὶ αἷς καὶ ὅσοις ἴδεν αὐτῇ πρὸς τὸν ὑποκλινῆ καὶ δυστυχέστατον δοῦλόν τῆς τὴ ἐθισμένον τῆς διαθέσεως μεταδοτικὸν καὶ εὐσυμπαθεῖαν γάμον (εἰς) διότι καὶ χρημάτων καὶ ἱματίων καὶ πάντων ἐν γένει ἐστέρημαι ὁ δυστυχής. Ἐν τῷ τῷ γὰρ ἀποστασίᾳ καὶ ἐξνείᾳ καὶ ἐν οἴκῳ δευτέρᾳ καθ' ὅλα (ὡς καὶ κατὰ γυναικείαν γυνῶν) τάξεως, οὐδαμῶς δὲ διστάζω περὶ τούτου, ὡς ἂν ὁποῦ καλῶς

οἶδα τὴν πηγὴν ἀντλουμένην καὶ μηδέποτε θαπανομένην· καὶ ὁ μισθοποδότης Θεὸς ἀποδώῃ αὐτῇ ἑκατονταπλάσιον τὸν μισθὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἐν τοῦτοις, καὶ ἐπὶ πάσι τοῦτοις, θέομαι λίαν αὐτῆς νὰ μὴν ἀποβάλλῃ ἀπὸ τὸν δοῦλόν της τὴν ὡς πατρικὴν εὐγενικὴν καὶ εὐσεβητικὴν ἀγάπην της, γνωρίζουσά με δὲ μετὰ πάσης πληροφορίας ὅτι ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ φιλοτιμοῦμαι καὶ καυχῶμαι νὰ εἶμαι καὶ νὰ λέγωμαι αὐτῆς δοῦλος, νὰ μὲ ἀξίῃσι τῆς εἰρημένης ἀγάπης της καὶ πληθυνθεῖσιν αὐτῆς τὰ πανευγενῆ ἔτη μετ' ἄκρας ὑγιείας καὶ ἀλλοιώτου εὐδαιμονίας, ἐπαπολαύσεώς τε παντὸς θυμηρέου.

Τῆς Εὐγενείας της.

CCCLXXIV.

* O soră către o altă soră, poate Doamna lui Ipsilanti, despre durerea pentru lipsa ei și apropiata ei naștere. 1799.

Τὴν Εὐγενεῖαν της ἀδελφικώτατα κατασπαζομένη προσκυνῶ.

† Ἀπὸ θαύτων ψυχῆς δεομένη τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ διαφυλάττειν αὐτὴν ἄκρως ὑγιαίνουσιν καὶ ἐντελῶς εὐδαιμονοῦσιν, ἐπ' ἀπολαύσει ἀπάντων ὧν ἐξαιτεῖται παρ' αὐτοῦ ἀγαθῶν, τῇ εἰδοποιῶ ὅτι ἔλαβον τὸ εὐγενὲς αὐτῆς ἀδελφικόν, παρ' οὗ καὶ πληροφορηθεῖσα τὴν περισσό-
τερον παντὸς ἄλλου τιμίου τιμαλφεστέραν ὑγιεῖαν της, λίαν καὶ ἐς ἄκρον θαυμὸν ἐχάρην. Ἄλλ' ἐγὼ, τῇ ἀληθείᾳ, γλυκυτάτῃ ἐξαδέλφῃ, τῇ ἀληθείᾳ, ἀδύνατον νὰ τῇ περιγράψω τὴν πόσῃ ὀλίφῃ κατὰ καρδίαν ἔχω καὶ πόσον διὰ τὴν ὑστερήσιν της καρδιοθλίβομαι. Σχεδόν, ἔν' οὕτως εἶπω, λειποψυχίαν πάσχω, τῆς χαρᾶς ἐμαυτῆς ὑστερηθεῖσα· καί, διὰ νὰ τὴν πληροφορήσω κατὰ τοῦτόν μου τὸν λόγον, μὴ ἔχουσα ἄλλως, ἤδη μὲν εἰς τὸ παρὸν καταφείγω ἀδελφικὸν μου. Ἄμποτε δὲ νὰ ἀξιωθῶ παρὰ τοῦ Παντάνακτος (νυχθημέρως ἐξαιτοῦμαι) καὶ ἐν τάχει αὐτοπρο-
σώπως νὰ ἀπολαύσω αὐτῆς, ὅπου οὕτω νὰ γνωρισθῇ ἡ ἀλήθεια τοῦ λόγου μου. Ὑπερευχαριστῶ δὲ καὶ διὰ τοὺς χαιρετισμοὺς τοὺς ὄντως εὐγενεῖς καὶ ἀδελφικούς της, ἀλλ' ἄμποτε νὰ εἶναι αἰ-
σιοι, ὥσάν ὅπου οὐκ ἠλευθερώθην εἰσέτι· κατ' αὐτὰς δὲ προσμένω τὰς ἡμέρας, καὶ θῶ μοι τὸ θεῖον, σὺν πάσῃ ἐλευθερίᾳ καὶ ἀνάσει. Ὑποχρῶσθην φοβερὰ πρὸς τοῦτοις, περιπόρητες ἐξαδέλφῃ, ἐπὶ ταῖς σεσημειωμέναις αὐτῆς γνωσταῖς ἀποκρίσεσιν. Ὅθεν ἐξαιτοῦμαι παρὰ Θεοῦ νὰ φανῶ καὶ ἐγὼ πρόθυμος εἰς τινα δούλευσιν της. Ἐπὶ πάσι τοῦτοις ὅμως παρακαλῶ νὰ ζῇ ἡ χρυσὴ ἐξαδέλφῃ, νὰ μὴν λείπω τοῦ παρηγορεῖν με δι' ἀδελφικῶν αὐτῆς τῆς εὐκαταῶν μοι ὑγιείας της ἀηλοτικῶν· ἧς εἶεν τὰ εὐγενῆ ἔτη μυριάριθμα καὶ εὐδαιμονέστατα.

CCCLXXV.

* Scrisoare către un tânăr Grec învățat, cu laude.

1799.

Νικόλαος Ἰωάννη, τῷ εὐγενεῖ καὶ λογίῳ, ὑγιαίνειν.

† Εὐφραίνειν οἶδε τοὺς ἀγαθοὺς (ἵνα τι καὶ νεραισώσωμαι) τῶν ἀνδρῶν ἢ τῶν ἐπ' ἄ-
ρετῇ, οἰαδὴπατε ἄρετῇ, γνωρίμων φήμη. Διόπερ ἀνείπον σε εὖ, πρὸς τῆς μητρὸς ἐπιθεβαιωθεὶς
τῆς στυτοῦ, τὸ ἐπὶ σοὶ τῆς Ἑλλάδος φωνῆς ἄκρον· ὅς καὶ πρὸς πανθ' ὅσαις τοῖς ἀγαθοῖς καὶ
τὴν παιδίαν ἐκέρασας τὸ τῶν ἀγαθῶν ἄκρον· καὶ νῦν πλουτεῖς πλοῦτον ἄσιλον, μετὰ τε θά-
νατον συνεπόμενον καὶ διακείμενον. Μακαρίζω καὶ τοὺς τεκόντας, τοιοῦτον περιθάλποντας παῖδα,
ἀνταποδόντα αὐτοῖς θέπας χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης πεπληρομένην, καὶ τοὺς συμπολίτας εὐδαίμο-
νας ἀνακηρύττω αὐτὴν οἶον τὴν σοφίαν πλουτοῦντας. Μηδὲ διὰ ταῦτα τὰ πρὸς ἐμέ, εὐγενέστατε
καὶ σοφώτατε γόνε, θαύμαζε, ὅτι εὐφραίνεσθαι καὶ θάλλειν ποιεῖ τὴν καρδίαν, ἐξερευγομένην τε
οὔτω ἢ τῶν σπουδαίων, ὡς φθὰς εἶπον, φήμη. Αἰτοῦντά με δὲ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχεῖν (καὶ ἐπὶ
τοσαύτῃ τῇ ἀγνοίᾳ) εὐνοίας μὴ πηνελόπιον ἱστὴν ἐξυφαίνειν ἐσάσης. Ἐπιστείλας δὲ διαδηλὸν τὰ
κατὰ στυτὸν γράμμα, καὶ τῆς τελείας ἀγάπης ἀξίωσον, θέομαι.

CCCLXXVI.

1799.

Scrisoare anonimă despre frumuseța primăverii la Roman.

Τὴν εἰκοῦσαν ἀπονέμω πρόσρησιν τῇ Ὑμετέρᾳ ἑλλογίμῳ κεφαλῇ, σὺν τῷ σωτηρίῳ προσρήματι, „ὁ Χριστὸς ἀνέστη“.

† Τίνα μὲν ποῦ, τίνα, παρὰ τῶν οἰά εἰσι τὰ κατὰ Ῥώμανον προσήκει θαυμάζεσθαι, ἐν ᾧ παντὸς τάξις, σὺν εἰκοῦσῃ καὶ κοσμίᾳ εὐταξίᾳ, κεκόσμηται; Ἐστὶ γὰρ ἰδεῖν ἐν αὐτῷ (ἵνα μὴ τᾶλλα λέγω) τὸν Θεὸν πρὸ πάντων, ἐν πάσαις μὲν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τῇ ἐπισκοπικῇ πανενδόξως τε καὶ πανευσεβῶς δοξολογούμενον, γλώσσαις πολλαῖς καὶ φωναῖς ἑτέραις ἱερῶν λογίων τε καὶ παιδευμένων. Καὶ πάντως ἐξεζητήσεν ἂν τις ἐκείσε παρὰ Θεοῦ πάντα διπλοῦν γενέσθαι, πρὸς τὸ δύνασθαι ὄρᾳ καὶ ἀκοῦειν τὰς (εἰ θεὸν λέγειν) ὡς ἀγγελσίας τάξεις καὶ παρατάξεις καὶ μουσικὰ μελουργήματα. Συντέθειλκεν ὅντως ἄρα τῷ ἔαρ Ῥώμανον, καὶ πᾶσι τοῖς κόσμοις κεκόσμηται, ὅς περ γε ἀπαριθμῶσιν ἄπορον. Ἐνα δὲ μόνον ὑπεραγόμενος, ὡς ἐν ὁραχεὶ διηγούμεται, τὸν τοῦ χειμαρίου ἐκείνου ὕδατος. Ἐκεῖ γὰρ σύνδενδρος τόπος, δεινοὺς μουσικοὺς ἔχων τῶν πετεινῶν τὸ διάφορον φύλον καὶ ἡλιος, μετὰ ζεφύρου πνοῶν ἐπισκιάζων δένδροις, ἄνθεσιν εὐωσμίαις καὶ φύλλοις, ἡρέμα πως ἐπιστοιμένους καὶ φυγῆς διάλυσιν οὗ τὴν τυχοῦσαν φροῦσης, δρόθουσιν ἄνθρωποι τε ἐνυδρόβιοι πλείστοι, παρὰ ταῖς ὄχθαις αὐτοῦ τοὺς οἰκίσκους ἔχοντας, οἱ μὲν ἀλιεύοντες, οἱ δὲ τὰ γλυκεροῖα γάλακτα πυγνύοντες τε καὶ κατασκευάζοντες ἐν ταλάρυσιν, οἱ δ' ἄλλ' ἄλλως τὰ ἐν τῷ βίῳ κατεργαζόμενοι, καί, ὡς ἔπος εἰπῆσιν, κόσμος ἐκείνος κόσμος (παντὸς) εὐπρεπέστερος. Ἄλλ' ἐμοῦ τούτοις τε καὶ πλείστοις ἄλλοις ἐγκατατριφόμενα καὶ πάντα τᾶλλα καλῶς ἔχοντα, ἐν μόνον τῷ σφόδρα θλίβον καὶ κατατίκον: τῆς φίλης μοι σοῦ κεφαλῆς καὶ λόγια, ἣ διαστάσεις, ἀντιφάρμακον αὐπερ οὐδὲν εἶ μὴ γε τὰ παρ' αὐτῆς γράμματα. διὸ δὲ μὴ παύοιτο καὶ συστίνειν μοι καὶ προσάξειν τὴν εὐφροσύνην· ἐγὼ γάρ (Θεὸν μαρτύρομαι τὸν φίλον), κἄν ποῦ καὶ εἰς αὐτὰς ἀπέλθω τῆς ὑψηλῆς τὰς ἐσχατίας, οὐ λήσομαι φίλου, καὶ φίλου τοιοῦτου, ὅς ὁ χρυσοῦς Θεοδώσιος· ἀλλ' εἶδα καλῶς ἐν ἐμαυτῷ προῖοσαν τὴν τοῦ φίλτου προσθήκην.

Ἦθεν, ἀντιφίλων ἀπὸ τοῦ φιλοῦντος, ἔρχεαι χάριτι καὶ μέλανη, ἑρβώσα.

Cuvenita îndreptare către învățatu-ți cap, cu mântuitoarea salutare: „Hristos a înviat“.

† Care, care, din câte sânt pe la Roman se cuvine a admira, în care rânduiala a toate, cu cuvenita și împodobita așezare, s'a împodobit? Căci se vede acolo (ca să nu zic și altele) Dumnezeu înainte de toate, în toate, dar mai ales în Episcopie cu toată slava și cucernie slăvit în multe limbi și cu alte glasuri ale preoților învățați și cultivați. Și în genere ar cere cineva acolo de la Dumnezeu ca toate să fie îndoite, ca să poată vedea și auzi (dacă se poate zice) rânduilele și para-rânduilele aproape îngerești și cântările muzicale. A înflorit cu adevărat cu primăvara Romanul, și cu toate podoabele s'a împodobit, pe care a le și număra nu se poate. Ci, ridicând numai una, ca să povestesc în scurt, aceia a acelei ape hârbare (?). Căci acolo e loc cu copaci, având ca strășniei cântăreți felurita semînție a păsărilor; și soarele, cu suflările zefirului umbrind copacii, cu florile mirositoare și frunzele, mișcându-se liniștit și aducând nu puțină alinare sufletului se răsfăță; iar oamenii, cei mai mulți trăind în apă, lângă malurile lui avându-și căsuțele, unii pescuind, alții mulgând dulecele lapte și pregătindu-l în doniți (?), și alții în alte feluri lucrând în viață, și, ca să zic așa, aceea podoabă e mai frumoasă decât toată lumen. Iar pe mine, care mă desmierd cu acestea și cu foarte multe altele, și toate celelalte le am după plac, un singur lucru mă turbură și mă supără foarte: depărtarea capului tău iubit și învățat, față de care nu e leac decât scrisorile de la tine; pentru care nu înceta să mă sprijini și să-mi crești bucuria; căci eu (ieau martor pe Dumnezeu prieteniei), chiar dacă merg la aceste depărtări ale lumii de supt soare, nu voi uita de prieten, și de un astfel de prieten cum e Teodosie cel de aur; dar am văzut bine în mine însumi înaintând adausul iubirii.

Deci, răspunzând cu iubire celor ce mă iubesc, în scurtă hârtie și cu cerneală fi sănătos.

CCCLXXVII.

Scrisoare de laudă către Constantin Ipsilanti, Domnul Moldovei.

1799.

✠ Τὴν Ὑμετέραν ἐνδοξωτάτην Εὐγένειαν ἐν ταπεινότητι προσκυνῶ, καί, ὀλοφύχως τῆς πανσθενοῦς ὑπερτάτης θείας Προνοίας θεόμενοι, ἵνα περὶ τὴν ἐπήρας πάσης ὑπερκαμμένην καὶ παντὸς ἀναιροῦ ὑπερέχουσαν, ἐν μακροχρονίῳ ὕψει καὶ ἀμεταποιήτῳ πανευδαιμονίῳ, ἐπιτεύξειτε πάντων τῶν θυμηρέων, ἀγκυλὰ καὶ βέβαιος εἶναι ὅτι εὐρίσκεται εἰς ἐν ἀχανὲς πέλαγος περισπαστικοῦ ὑποθέσεων καὶ εἰκαζόμενον δεδοίως εἶναι τὸ μακρὸν αὐτῆς πολυάσχολον, μ' ὅλον τοῦτο, ἐρεισμένος ὢν ὁ δοῦλος τῆς ἐπὶ τῇ ἐμφύσῳ αὐτῆς καλοκἀγάθῳ διαθέσει, καὶ μάλα καλῶς εἰδὼς αὐτῆς τὸ πρὸς τοὺς ἐνσουμένους (sic) εὐγνωμον, ἀποθαῤῥύνομαι κἀγὼ νὰ φαίνομαι ἐνοχλητικός. Ἐπειδὴ λοιπόν, Αὐθέντα μου, καλῶς ἐγνώριζα ἐμαυτὸν ὑπερασπιζόμενον καὶ περιθαλπόμενον ὡς πατρικῶς παρ' αὐτῆς, καὶ τοῦτο τὸ μέγιστον τῶν κατ' ἐμὲ εὐτυχημάτων ἀπομεινῶν, εἰ καὶ περιττόν, ἀλλ' οὖν παρακαλῶ νὰ μείνω ἀνεξάλειπτος ἀπὸ τὴν εὐγενικὴν αὐτῆς ὑπεράσπισιν καὶ ἀγάπην. Παρακαλῶ νὰ εἶναι ἐπισκιαζόμενος πάντοτε ὑπὸ τοῦς κλάδους αὐτῆς τοῦ πανευγενοῦς δένδρου. Τοῦτο μοι μόνον τὸ καὶ χηρὴν καὶ τῆς κατ' ἐμὲ εὐτυχίας ἢ ζωῆρά καὶ χαρμᾶς σῶστας, τὰ γινώσκεις ἐν ἐμαυτῇ τὴν εὐγενὴ αὐτῆς εἰλικρινὴν ἀγάπην ἀλλοιωτον, ὡσὰν ὁποῦ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ μεγαλοπρέπειά μοι τὰ ἀκοῇ δούλος αὐτῆς ὑποκλινής, καὶ τοῦτο μόνον φιλοτιμοῦμαι νὰ ἀποδεικνύω, ὅτι αὐτῆς ἐν εἰλικρινείᾳ ὑποκλινέστατος εἰμί. Ἀγκυλὰ δὲ καὶ τῆς εὐχαριστίας οὐδὲ τὸ δεκατημόριον μέρος ἀποδοῦναί μοι δυνατόν, ὅμως καὶ τὰ μέγιστον οὐκ ἐμπιθῶν μοι γυνήσεται εἰς τὸ νὰ εἶναι πρὸς Κύριον ἀδιάλειπτος δοατῆς ὑπὲρ αὐτῆς. Καὶ ζῶ μοι αὐτῆς ἢ Πανευγενείᾳ εἰς παμπόλλους πανευδαίμονας δεκάδας ἡλίου πανευδαίμονως...

Ἐκ πραγμάτων γὰρ ὡς μία τις τῆς εὐσεβείας χρυσῇ σειρᾷ ἢ τῆς Αὐθεντίας διαδοχῇ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ κορυφὴν ἐτετρανοῦτο, οἷά τις κορονίς θεῖά τε καὶ ὑπέρλαμπρος...

CCCLXXVIII.

Același către același, despre „frigurile moldovenesti” care l-au atins.

1799.

Τὴν ἐν λογίοις πεφλημένην μοι ψυχὴν, ὅλη τῇ ψυχῇ περιπτυσσόμενος, προσκυνῶ.

✠ Τὸ μὲν πρὸς τὴν μουσοτραφῇ αὐτῆς ψυχῇ, τῆς ἐμαυτοῦ πρόωρον ἀγάπης δένδρον καὶ ἔξωρον, ὅν' οὕτως εἶπω, ἐλαττωνηθὲν ἤμισα, μὴδ' ἀλλοιωθὲν πως, καταρδεύμενον δὲ παρὰ τῶν τῆς ἡδῆ ζωικῆς πηγῆς τῆς πρὸς αὐτῆς ἀρδεύσεων ἀναρῆαι καρπίμους μάλιστα κλάδους ἀναεσόμενον, καὶ ὥστ' ἐσθρὸς τῇ καταρδεύσει μεγαλυνόμενον ἐν καρδίᾳ καὶ ὑψούμενον διὰ παντὸς θάλλει τοῦ χρόνου ἀνθέσις οἰώσμοις καὶ καρποῖς δρόθον τῆς φερνύμους. Εἰ δὲ Θεός, πάντ' εἰδὼς, καὶ τοῦτο: „Ὁ εἰκὼς τεξεύσαι” (ἔξη γὰρ ἐν ἐμαυτῷ κατηγορασάμην τὴν ἁμαρτίαν) τῷ πυρετῷ τῷ μολδαβίᾳ ἐκείνῳ, ἢ, μάλλον, θανατογενετικαζουσῶν ἀσθενειῶν ἐπαλληλίᾳ τῶν κακῶν με παρ' ἧξιν ἐτόξευσεν, ὃ μοι πολλῶν ἀτυχημάτων προταίτιον, καὶ τὰ νῦν γὰρ ἔτι τὸ τόξευμα τὰ κατ' ἐμαυτὸν μακροσχελῶς γράψιν οὐκ ἐπιτρέπει καὶ πρὸς μακρὴν φέρειν κίονα, ἀλλ' ἐπιτόξευται μοι αὖθις ἅπαξ γε τῶν ἑαυτῆς ὠνησίμων ναμάτων τῶν υἱετών, ὡς καὶ ῥοδίσις φασί, χρυσῷ (Δίας), Ἰεῦς, ἦν μὴ μῦθος ἦν μηδύλως κατὰ τοὺς νεοσσοὺς τετριγύτα, ἐν τῷ, προσπετομένην τὴν χελιδῶναν ὄρων, κεληγότα μόνον παραλιπούσα καὶ γινῶσιν τῶν κατ' αὐτὴν λαθεῖν με ἰδίᾳ καταξιώσαι γραφῇ, ἢ ἐν παντὶ καὶ πάσι ἐν κρίσει βαίνουσα. Ἔστι γὰρ οὕτω πάντας ἰδεῖν με,

βρενθόντα ἐν ταῖσιν ὁδοῖς

καὶ σοβαροβαδίζοντα,

ὅφρ' εὖ ἰδῶ, τὴν

ἀλλὰ μὴν

κατ' αὐτὴν μέλανας καὶ χάρτης μακρὰν φεῖδω πληθυνθείησαν δι' αὐτῆς τὰ ἔτη ἐν ἐπαλληλίαις τῶν θυμηρέων.

CCCLXXIX.

C. 1799.

* Felicitare a unui boier, vechiu prieten și subaltern, către Marele Vistier Gheorghe Balș, pentru numirea lui odaltă cu venirea nouului Domn al Moldovei, Constantin Ipsilanti, (formulariu).

† Τίνας ἂν εἴποι συγχαρ'σε. λόγους διὰ γράμματος ἄρχων πρὸς ἄρχοντα.

† Κατὰ τὴν ἐν ἡμῖν ἀρχαιότατον δεσφίαν τῆς ἀμετατρέπτου εὐκρινεστάτης φιλίας, εἰ καὶ μέχρι τοῦδε εὐλόγως ἐξαρκούν μοι, ἔκρινον ἐμμέσως διὰ φίλων καὶ παντὶ ὁποιωδήποτε ἐπε-
τύγγανον εἰδότει, ἐρωτῶν ἀκριβῶς τὰ κατ' αὐτὴν νὰ μανθάνω, ἥδη ὅμως, ἐπειδὴ ἡ ὑπερτάτη θεία
Πρόνοια ἐδωρήσατω τῷ ἐκείσε αὐθεντικῷ Θρόνῳ τὴν τῷ ὄντι τῆς τε εὐγενοῦς ἀρχοντικῆς χορίας
καὶ ὅλης τῆς αὐθεντικῆς τζάρας, ὡς κοινοῦ πατρὸς φιλανθρωποτάτου Ὑψους τοῦ αἰσιωτάτην
Ἡγεμονίαν, καὶ ἐν τοσοῦτῳ ἔλαβον καὶ χαρμόσυνον εἰδοποίησιν τοῦ ὅτι ἐκλεχθεῖσα ἡ Εὐγενεία
τῆς ἐδιορίσθη εἰς τὴν Μεγάλην Βεστιάριαν, δεδαίως, ὡς εἰς ἐγκληματικὴν περιπέσας σφάλμα,
ἤθελον καταδικασθῇ, ἀνίσως δὲν γράψω τώρα ἀμέσως τῇ Εὐγενείᾳ τῆς, συγχαίρων καὶ ἐγκαρδίως
ἐξαιτούμενος ἵνα ἡ μὲν πρὸς τε γενικὴν καὶ μερικὴν εὐτυχίαν θεοδώρητος αὕτη Αὐθεντεία, γέ-
μουσα παντείας εὐδαιμονίας, γένοιτο παντὸς ἐναντίου ὑπερκειμένη καὶ ἐπιμήκεστος, ἡ δὲ Βε-
στιάρια τῆς Εὐγενείας τῆς, διὰ τῆς γνωστῆς ἐθίμου αὐτῆς ἐμμερονεστάτης καὶ μετὰ ζήλου εὐθυ-
τάτης δουλεύσεως, γένοιτο αὕτῃ παραιτία ἀπολαύσεως πολλῶν καὶ διαφόρων αὐθεντικῶν περιθάλ-
ψεων παρὰ τοῦ θεοστέπτου αὐτοῦ Ὑψους. Ἀξιωθεὶς δὲ καὶ ἐγὼ νὰ συνταχθῶ τῇ σειρᾷ τῶν εὐ-
τυχῶν δούλων τοῦ Ὑψους τοῦ, μακαρίζω ἐμαυτὸν τῇ ἀληθείᾳ, ἐν τοῖς ἄλλοις στοχαζόμενος καὶ
ὅτι θέλω ἀπολαύσει τοῦ τοιοῦτου παλαιοῦ πολυτιμωτάτου μοι φίλου, ὅπως οὐδέποτε, μὰ τὴν
ζωὴν μου, ἐλησμονήσω τὰς φιλικὰς περιθάλψεις καὶ τῷ ὄντι ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ ἰντερεσα-
τέστιαν. Διὸ πάλιν ἀπὸ καρδίας παρκαλῶ τὸν Πανάγαθον ἵνα διαφυλάττῃ αὐτὴν παντὸς κακοῦ
ὑπερέχουσαν, ἐν τελείᾳ ὀγιείᾳ καὶ ἀμεταπτώτῳ εὐτυχίᾳ καὶ ἐπιδραβεύσει παμπόλλων ἐτών.

Τῆς Εὐγενείας τῆς...

Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι, νῦν Μεγάλῳ Βεστιάρῃ, κυρίῳ Γεωργίῳ Παλσᾷ, τῷ ὡς ἀδελφῷ
μοι περιποθήτῳ, πανευτυχῶς.

CCCLXXX.

C. 1799.

* Felicitare ca de la un frate către Hatmanul moldovean Săndulachi Sturdza și către soția sa, Domnița, arătând că și el e în sânul celor numiți și că va veni să-l întâmpine.

† Ἀδελφικώτατα ἀπαζόμενος, προσκυνῶ τὴν Εὐγενεῖαν τῆς, καὶ ἐγκαρδίως θεύμενος
τῆς πανοθενοῦς θυνάμειως ἵνα διαφυλάττῃ αὐτὴν ὀγνίσινουσιν ἐν ἄκρᾳ εὐτυχίᾳ καὶ ἀπολαύτῃ
ἀπάντων τῶν εὐκταίων ἀγαθῶν, σὺν τῇ ἐκλαμπροτάτῃ κυρίᾳ δομνίτζᾳ (ἣν ταπεινότητα προσκυ-
νοῦμεν, μετὰ τῆς φιλετίας μοι). Ζητῶ τὴν εὐλογον ἀδελφικὴν τῆς συγγνώμην διὰ τὸ ὅτι ἐν
ὄλῳ αὐτῷ τῷ διαστήματι ηὐχαριστοῦμένην, ἐμμέσως ἐρωτῶν νὰ μανθάνω τὰ κατ' αὐτὴν, καὶ ἥδη
δὲν λείπω, ἀμέσως ἀποδίδων τὸ ἀφειλόμενον, νὰ ἐρευνήσω τὰ τῆς πολυεξήτου μοι ἀγαθῆς ὀγιείας
ἀμφοτέρων, συγχαίρων καὶ ὅλην καρδίᾳ καθικεστήων τὸν Πανάγαθον ἵνα ἡ αἰσιωτάτη εὐδαιμονία
τοῦ θεοφρουρήτου Ὑψους τοῦ γένοιτο καὶ τῇ Εὐγενείᾳ τῆς παραιτία ἀπολαύσεως παμπόλλων τε
καὶ διαφόρων αὐθεντικῶν περιθάλψεων, διὰ τῆς σὺν Θεῷ ἐπιμηγεστάτης στεραιώσεως ἐν τῷ ἡγε-
μονικῷ αὐτοῦ Θρόνῳ. Ἐκ τῆς ἐν ἡμῖν δὲ ἀρχαιοτάτης τῷ ὄντι ἀδόλου καὶ ἀναλλοιώτου φιλίας
συμπεραίνω κάλλιστα πόσον ἔπεται τῇ ἀληθείᾳ νὰ ἐχάρῃ ἡ Εὐγενεία τῆς διὰ τὸ ὅτι, ἀγαθω-
τάτῃ τύχῃ κἀγὼ συνταχθεὶς εἰς τὴν σειράν τῶν εὐδαιμόνων τοῦ Ὑψους τοῦ, σὺν Θεῷ θέλω
ἔλθῃ εἰς ἀπόλαυσίν σας. Ἐπεύχομαι ἐμαυτῷ διὰ νὰ ἀξιωθῶ, ὅτε θεὸς ὀρισμός, νὰ ἀπολαύσω
αὐτῆς ἐν τελείᾳ ὀγιείᾳ καὶ ἀπάντων τῶν ἐφετῶν ἐπιτυχίᾳ, ἐν παμπόλλοις ἔτεσιν.

Τῆς Εὐγενείας τῆς...

Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι Χατράνῳ, κυρίῳ Σανδουλάκῃ Στοόρτζᾳ, τῷ ὡς ἀδελφῷ μοι πε-
ριποθήτῳ, πανευτυχῶς.

CCCLXXXI.

* Felicitare a unui necunoscut către „părintele” său Marele Logofăt Nicolae Roset că a fost numit de noul Domn al Moldovei, căruia i se urează toată fericierea, Mare Logofăt, adăugând și o amintire a fratelui lui Roset; fiind și el numit, va veni să-l întâlnească. C. 1799.

† Γίτῳ ἀσπάζομαι τὴν πανευγενὴ αὐτῆς δεξιάν.

† Ὁλὴ καρδίᾳ καθικετεύων τὴν Πανάγαθον κατὰ τὸ ὑφαιλούμενόν μοι, ἵνα περισκέπη καὶ διαφυλάττῃ αὐτὴν ὑγιαίνουσαν καὶ ἀμεταποίητως εὐδαιμονοῦσαν, ἀπολαύσει ἀπάντων τῶν εὐκαίμων ἀγαθῶν. Μετὰ τὴν ζήτησιν τῆς εἰκούσης αὐτῆς συγγνώμης διὰ τὸ ὅτι ἐν ὧν αὐτῇ τῷ διαστήματι, χωρὶς νὰ ἐμφανισθῶ διὰ υἱοῦ μου, ἐμμέσως διὰ φίλων ἐμάνθανον τὰ κατ' αὐτὴν, ἤδη θὲν λείπω ἀμέσως νὰ ἐρευνησῶ τὰ τῆς πολυσέκτου μοι ἀγαθῆς πανοικί ὑγείας, σὺν τῇ τοῦ εὐγενεστάτου ἐξαδέλφου, φιλιτάτου τῆς ἄρχοντος Βισιάρη, τὸν ὅποιον, ἀδελφικώτατα ἀσπάζομαι, προσκυνῶ. Ἐπειδὴ δὲ τὸ παντέσφορον θεῖον ὄμμα, ἐπιδίδωμι, ἐχάρισε τὰ νῦν τῷ ἐκείνῳ αὐθεντικῷ Θρόνῳ τὴν αἰσιωτάτην καὶ πανευδαίμονα Ἡγεμονίαν τοῦ ἐπισκεπτόμενου καὶ φιλανθρωποτάτου Ὑψους τοῦ καὶ ἐν τοσοῦτῳ ἐλαθὼν καὶ χαροποιᾶν εἰδοποιήσιν διὰ τὴν βραβεύσεισιν αὐτῇ Μεγάλῃν Λογοθετίαν, ἐπ' ἀμφοτέρων αὐτῶν συγχαίρων τῇ Εὐγενείᾳ τῆς, ἐκ θαθέων καρδίας ἐξαίτουμαι ἵνα ἡ Αὐθεντία αὕτη καὶ γενικῶς καὶ μερικῶς γένοιτο παραιτία παντοίας εὐτυχίας τε καὶ εὐδαιμονίας, διὰ τῆς ἐπιμνηστότητος ἐν τῷ αὐθεντικῷ αὐτῷ Θρόνῳ ἀκυράντου διαμονῆς τοῦ Ὑψους τοῦ. Γνωρίζας δὲ κάλλιστα τὴν ἀνέκταθιν εἰς ἐμὲ τῷ ὄντι ἰδιάζουσιν, ὡς πατρικὴν αὐτῆς ἀγάπην, καὶ ἐπομένως εἰκαζόμενος πόσον χαίρει ἡ Εὐγενεία τῆς διὰ τὰ ὅτι, ἀπὸ ἀγαθοτάτης τύχης μου συνταχθεὶς καὶ ἐγὼ εἰς τὴν σειρὰν τῶν εὐδαιμόνων δούλων τοῦ θεοφρουνήτου Ὑψους τοῦ, σὺν Θεῷ θέλω ἔλθῃ εἰς ἀπόλαυσίν σας, ἐπεύχομαι ἐμαυτῷ διὰ νὰ ἀξιωθῶ νὰ ἀπολαύσω τῆς Εὐγενείας τῆς, κατὰ τὸν υἱὸν πόθον μου, παντὸς ἐναντίου ὑπερκειμένης, ἐν τελείᾳ ὑγείᾳ, ἄκρᾳ εὐδαιμονίᾳ καὶ ἐπιβραβεύσει παμπόλλων ἐτῶν.

Τῆς Εὐγενείας τῆς...

Τῷ πανευγενεστάτῳ ἄρχοντι νῦν Μεγάλῳ Λογοθέτῃ, κυρίῳ Νικολᾷ Ῥωστέτῳ, τῷ ὡς πατρί μοι προσκυνητῷ, προσκυνητῶς.

CCCLXXXII.

* Un necunoscut din Constantinopol către Căminarul Grigore Kalliarchi, despre niște afaceri de moșie și de bani în Moldova. 1799.

Τὴν Εὐγενείαν τῆς ἀδελφικώτατα ἀσπάζομαι ἀκριβῶς προσκυνῶ.

† Ζητῶν, ἐφένδῃ, τὴν εἰκούσαν συγγνώμην διὰ τὸ ὅτι ἀπὸ τινος θὲν τῇ ἔγραψα κατὰ τὸ ἐν ἡμῖν ὑφαιλούμενον, θὲν λείπω ἤδη νὰ ἐρευνησῶ τὰ τῆς πολυσέκτου μοι ἀγαθῆς αὐτῆς ὑγείας. Ἦν Κόριος διαφυλάττοι παντὸς ἀνιαιροῦ ὑπερέχουσιν, ἐπιβραβεύσει ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν, πρὸς δὲ νὰ τῇ εὐχαριστήσω διὰ τὴν καλλοσύνην ὅπου ἔκαμει καὶ μὲ ἤλευθέρωσεν ἀπὸ τὰς τῷ ὄντι ὀντοφρονήτους ἐνοχλήσεις τοῦ μαχούδη, καθ' ὃ πρόκειται νὰ γνωρίζω διπλασίαν χάριν, μὲ τὸ νὰ μοι ἔκαμει χαθαλὲν εἰς τὸν Πανισώτατον Δεσπότην, αὐτάδελφόν τῆς, ὅστις ἀμέσως μοι τὰ ἔδωκεν. Ἐν τοσοῦτῳ, ἐρεισμένος εἰς τὴν γνωστὴν μοι αὐτῆς διάθεσιν, διάζομαι νὰ τὴν ἐνοχλήσω καὶ νὰ τὴν παρακαλέσω, ἐπειδὴ ὁ εὐγενέστατος ἄρχων Χάτμανος Γκίλιας ἀπὸ πολλῶν μηνῶν θὲν μοι

Pe Domnia Ta foarte frățeste salutând-o, cu dragoste mă închin.

† Cerând, efendî, cuvenita scusă pentru că de câțva timp nu ți-am scris după cum ni se cuvenia, nu lipsese să cercetez acum ce privește buna-Ți sănătate, nouă dorită, pe care Domnul s'o păzească mai presus de tot ce e supărător, cu înzestrarea în toate cele bune, și pe lângă aceasta să-ți mulțămesc pentru bunătatea ce ai făcut și m'ai ușurat de supărările în adevăr nesuferite ale mahudului, pentru care se cuvine să recunosc îndoită îndatorire, pentru că mi-ai făcut havalea către preasfințitul Mitropolit, fratele Țău, care îndată mi-a dat-o. Între acestea, sprijinit pe cunoscutele mele aplecare a Ța, vin să te supăr și să te rog ca, de oare ce prea-nobilul boier Hatmanul Ghica de multe luni nu mi-a

εἰδοποίησεν ὅπως περὶ τοῦ ἐκείσε μουλκίου μας, καὶ ἐν καιρῷ ὅπου τῷ ἔγραφα ἐκτεταμένως διὰ νὰ μάθω τί πακιδεῖς ἔμειναν ἀπὸ τὸ περισινδὸν μαχσοῦλι, καὶ τί ἐσυνάχθη φέτος ἀπὸ τῆς ὀρέδας καὶ λοιπῶν μαχσοῦλιων, καὶ δὲν ἔλαβον εἰσέτι ἀπόκρισιν, νὰ δ-πενθυμῆσω αὐτὸ τοῦτο τῇ Εὐγενείᾳ του καὶ μὲ τὸν συνήθη εὐαρεστώτατον τρόπον της (διὰ νὰ μὴν τῷ κακοφανῇ) νὰ μάθῃ τί τὸ αἴτιον ὅπου ἐμπόδισε τὸν βατάχον νὰ δώσῃ τόσον τὰ ἀπολειψθέντα ἄσπρα ἐκ τοῦ περσινοῦ μαχσοῦλιου, ὅσον καὶ τοῦ τρέχοντος ἔτους, μαζὶ μὲ τὸν λογαριασμόν, καί, ἂν εἶναι προσερχόμενον τοῦτο ἀπὸ κακοηθείας τοῦ βατάχου, ἡ Εὐγενεία του, ὡς πληρεξούσιος, νὰ τὸν εὐγάλλῃ καὶ νὰ διορίσῃ ὅποιον τῷ φανῇ εὐλογον καὶ νὰ τὸν διᾶσῃ οἷς οἷδε τρόποις ἡ Εὐγενεία του, διὰ νὰ δισκδικήσῃ τὴν τόσῃν ζημίαν τοῦ ὀσπιτίου μου, ὡς τῷ ὄντι ἀρχαῖος εἰληκρινέστατος φίλος, καὶ ἀγαθωτάτης διαθέσεως. Θέλει ἡξέσουρὶ δὲ ἡ Εὐγενεία της ὅτι ὁ εὐγενέστατος ἀρχὼν νῦν Μεγάλος Βισιτάρης ἀπὸ καλοσύνης του μοὶ ἔγραψεν ὅτι διὰ τὴν ἐν ἡμῖν φιλίαν, χωρὶς νὰ τῷ γράψω ἐγὼ, ἡ Εὐγενεία του ἰντερεσάρεται καὶ διαφθεντεῖται αὐτὸ τὸ μουλκι ὅσον ἐπιτρέπεται, ἥπερ καὶ αὐτὸ ἔπρεπε νὰ δώσῃ κῆρυπον αἰξήσῃν εἰς τὸ ἱράδι αὐτοῦ τοῦ χρδόνου, καὶ ἐκ τούτων πρόδηλος ἀποκαθίσταται ὁ κακὴς τρόπος τοῦ βατάχου.

Ἦθελα νὰ γράψω καὶ τώρα τῇ Εὐγενείᾳ του (τοῦ Χατμάνου¹) περὶ τούτου, μὲ τὸ νὰ μὴν ἡξέσουρὶ ὅμως ὅτι δὲν ἐπέστρεψεν ἀπὸ τῆς ἑξέσεως, κάμνω τοῦτο χαθαλὲν εἰς τὴν Εὐγενείαν της, ὅπου ἢ νὰ γράψῃ, ἢ νὰ συνομιλήσῃ μετὰ τῆς Εὐγενείας του περὶ τούτου, καί, ἂν ἡ Εὐγενεία του δὲν ἡμπόρσεν ὡς τώρα νὰ μοὶ τραβίξῃ πόλιτῖαν τὰ γνωστὰ ἐξακόσια γράδια, παρακαλῶ καὶ περὶ τούτου τὴν Εὐγενείαν της νὰ προνοήσῃ καὶ νὰ μὰς τὰ ἐξαποστείλῃ ὅσον τάχος, ὡς ἂν ὅπου εἴμεθα εἰς χρηματικὴν στενοχωρίαν, ὅταν ἴσως δὲν ἰδεάζεται ἡ Εὐγενεία της, οὐσα ἐν τῇ πηγῇ τῶν γροσίων, ἐμοῦ δὲ ἀπέχοντα αὐτῆς, ὅσον πολλὰ καλὰ ἡξέσουρὶ ἡ Εὐγενεία της. Πρὸ πάντων δὲ παρακαλῶ νὰ φυλάττῃ ἀναλλοίωτον τὴν πρὸς ἐμὲ ἀδελφικὴν της ἀγάπην καὶ ἐσπεμένως νὰ μοὶ συγχωρῇ διὰ τὰ ἀλλεπάλληλα χάρι. τεκλήρια μου. Πρὸ δεκά ἡμερῶν ὑστερήσεις της συντροφίας τοῦ Δεσπότη μου, μὲ τὸ νὰ ἔκαμε γαιόττι, κισλαδίττι, κατὰ ἀνάγκην, εἰς Θεραπεία, τὰ ὅποια κατὰ τὸ παρὸν εἶναι ἀνηθέστατα, συνεχῶς ὅμως καταβαίνω

impărtașit chiar nimic despre moșia de acolo a noastră și, în vremea când i-am scris pe larg ca să aflu ce datorie a rămas de la împrumutul (?) de mai înainte și ce s'a strâns pe an de la arendă și de la celelalte venituri, și n'am primit încă răspuns, ca să-l amintesc dumisale, și cu obișnuitul chip foarte plăcut al tău (ca să nu-ți pară rău) să aflu ce e pricina care a împiedecat pe vătaf de a da și banii rămași din venitul de mai înainte, cât și al anului de față, împreună cu socoteala, și, dacă aceasta vine de la răutatea vătafului, dumnealui, ca deplin imputernicit, să-l scoată și să așeze pe cine i-ar părea potrivit și să-l silească, prin ce mijloace știe dumnealui, ca să răsbune atâta pagubă a casei mele, ca unul care în adevăr e vechin foarte sincer prieten și de cea mai bună aplecare. Ci vei afla dumneata că prea-nobilul boier acum Mare Vistier din bunătatea sa mi-a scris că, pentru prietenia față de noi, fără să-i scriu eu, dumnealui se *interesează* și îngrijește acea moșie cât poate, ceea ce și aceasta trebuie să deie ceva creștere la recolta acestui an, și din acestea prea-lămurit reiese răul fel de a îngriji al vătafului.

Era să-i scriu și acumă dumisale (Hatmanului) pentru aceasta, dar, cum nu știu singur dacă nu s'a întors de la țară, fac această havalea dumitale, ca ori să scrii, ori să vorbești cu dumnealui despre aceasta, și, dacă dumnealui n'a putut până acum să-mi tragă poliță științii șase sute de lei, mă rog și pentru aceasta de dumneata să te gândești și să ni-i trimiți cât mai iute, de oare ce sântem în lipsă de bani, cum poate nu-ți închipui dumneata, fiind la izvorul banilor, iar eu fiind departe de dânsul, cum bine o știi dumneata. Ci înainte de toate te rog să păstrezi neschimbată iubirea frățescă față de mine și apoi să mă ierți pentru neconținuta întrebare cu supărare din parte-mi. Acum zece zile, lipsit de societatea stăpânului nostru (Mitropolitul), de oare ce a făcut strămutare, de nevoie socot, la Terapia, care în acest moment e foarte neplăcută, neconținut mă cohор însă la Cuiu-Ceșmê ca să urmez după datorie

¹ Adaus pe margine.

εἰς Κουρούβισμιν διὰ τὰ ἀκολουθῶν κατὰ
χρῆος τὸ μεμυρηγίετι μου. Ἀμπαρτὲ δὲ ὁ κοι-
νὸς Προστᾶτης νὰ μὲ ἀξιώσῃ ὅσον οὕτω νὰ
σὰς ἀπολαύσω, κατὰ τὸν ἐν ἡμῖν δυσπερί-
γραφτον πόθον μου, μὲ τὴ νὰ ἄρχισα πλέον
αἰσθητότατα νὰ πειράζωμαι διὰ τὸν χω-
ρισμὸν σας. Ὅλους τοὺς εὐγενεστάτους ἄρ-
χοντας καπού-γιολλάσιδες, καὶ ἐν αὐτοῖς ἱ-
εραίτερον τὸν εὐγενέστατον ἄρχ. Χάτριμανου
καὶ ἄρχ. Μεγάλου Ποστέλνικον, ἀδελφικώτατα
προσκυνῶ καὶ παρακαλῶ ὁμογνωμῶνως ὅλοι
νὰ μὲ ἀγαποῦν καὶ νὰ μὲ ἐνθυμεῶνται. Ἡ
φιλοστοργιστὴ μοι κυρία, ὅπερ ευχαριστοῦσα
διὰ τὴν προτιδαν ἀδελφῶν τῶν κοινῶν ἄσπρων,
προσκυνεῖ τὴν Εὐγενεῖαν της. Καὶ ὁ Πανάγα-
θος διαφυλάττει αὐτὴν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ,
εἰς ἔτη πάμπολλα καὶ εὐτυχίας πλήρη.

Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι Μεγάλῳ Καμα-
ράτῃ κυρίῳ Γρηγορίῳ Καλλιάρχη, τῷ ὡς
ἀδελφῷ μοι περιποθήτῳ, πανευτυχῶς.

dregătoriea mea. De-ar da Stăpânul tutu-
rora să mă învrednicească pe mine cât
mai iute să te întâmpin, după nespusa
poftă a mea din noi, căci am început să
fiu tot mai simțitor încercat pentru despăr-
țirea de tine. Pe toți prea-nobilii boieri
capuchehaiele, și între ei mai ales pe
dumnealui Hatmanul și pe dumnealui Ma-
rele Postelnic, cu cea mai mare frăție
ți salut și-i rog ca împreună cu toții să
mă iubească și să-și aducă aminte de
mine. Prea-iubita mea doamnă, foarte
mulțumind pentru grija acelor bani co-
muni, se închină duminică. Și Prea-bunul
să te păzească pe tine ca lumina ochiu-
lui, într-un an prea-mulți și plini de fe-
ricire.

Prea-nobilului boier Mare Cămăraș,
dumnealui Grigore Kalliarchi, ca frate al
mieu prea-dorit, cu toată fericirea.

CCCLXXXIII.

* Același către Marele Logofăt Dimitrie Ralli, despre scrisori pierdute, cu
pomenirea lui Apostoll Papă și preotului Tigară, despre o sumă de bani și starea
familiei rămasă la Constantinopol, precum și șederea sa la Terapia.

C. 1799.

† Τὴν Εὐγενεῖαν της ἀδελφικώτατα ἀσπαζόμενος, ἀκριβῶς προσκυνῶ καὶ, ἐγκαρδίως
δεόμενος τῆς παντοδυνάμου Θεῆς Προνοίας ἵνα διαφυλάττῃ αὐτὴν ὑγιαίνουσαν ἐν μακροβιότητι
καὶ ἐπιτελέσῃ ἀπάντων τῶν εὐκαίρων ἀγαθῶν, δὲν λείπω καὶ διὰ τοῦ παρόντος μου ἀδελφικοῦ
νὰ ἐρουνήσω τὴν εὐκαίριστα μοι ἀγαθὴν αὐτῆς ὑγιαίναν, πρὸς δὲ νὰ ἐρωτήσω τὸ αἶτιον ὅπου
ἀπέτυχον ἀποκρίσεως εἰς τὴν ἀδελφικὴν ὑπερὶ πρὸ δύο μηνῶν μὲ κοιρέσῃ τῇ ἔστειλα διὰ τοῦ
Ἀποστόλη Παπᾶ, ὅστις μὲ πληροφορεῖ ὅτι ὅσα γράμματα τῷ ἐδόθησαν, ὅλα σύγουρα τότε ἐ-
στάλησαν· μὲ τὸ νὰ εἰκάζωμαι δὲ ὅτι, ἐν ᾧ ἦτον ἡ Εὐγενεῖα της ἔξω, ὥστε νὰ παρῆτο, παρα-
καλῶ νὰ ἐρωτήσῃ τὴν Παπᾶ Νικόλαν Τζιγάραν, καὶ ὅποιονδήποτε ἄλλῳ στοχάζεται εὐλογον
περὶ τούτου, διὰ νὰ εὐρεθῇ. Ἐλπίζων δὲ ὅτι ἐν αὐτῷ τῷ μεταξὺ ἔλαθε κἄποιαν εὐκολίαν ἢ Εὐ-
γενεῖα της, μὲ μεγάλῃ μου ἐντροπῇ, εἰσακόμενος ἀπὸ ξαρουρέτι, τὴν παρακαλῶ, ἂν, ὡς ἐλπίζω
εἶναι, νὰ μοὶ στείλῃ τὰ γνωστὰ πεντακόσια γρόσια, καὶ θέλω τὰ ἐκλάβῃ ὡς μεγάλῃν χάριτα,
μένων διὰ παντὸς ὑπόχρεως τῇ Εὐγενεῖᾳ της, περιττὸν τὸ νὰ τὴν παρακαλέσω νὰ μοὶ συγχα-
ρήσῃ περὶ τούτου, μὲ τὸ νὰ εἰκάζεται καλῶς ὅτι, ἂν δὲν εἶχον πολλὴν χρηματικὴν στενοχωρίαν,
οὐδέποτε ἔθελον γράψῃ περὶ τούτου. Δὲν λείπω δὲ νὰ τὴν πληροφορήσω ὅτι θεῖον ἔλσει ὅλοι οἱ
τῆς ἐνταῦθα πατριᾶς της ὑγιαίνουν, ἐκτὸς τοῦ Κωνσταντίνου, ἐκγονοῦ της, ὅπου, πάσχω ἀπὸ
μῖαν γενικὴν ὅλης τῆς μηχανῆς ἀλμύραν τοῦ αἵματος, καὶ μέχρι τοῦδε δὲν ἠμπόρεσα νὰ λάβῃ τὴν
ἱακίαν. Ἡ φιλοστοργιστὴ μοι κυρία, εὐχομένη ἀπὸ καρδίας καὶ τῇ Εὐγενεῖᾳ της καὶ τῇ εὐγε-
νεστάτῃ ἄρχ. Λογοθετῇ, προσκυνεῖ καὶ ἀσπάζεται φιλοστοργικῶς τὸν κοινὸν φίλτατον Ἀλέκον,
τὸν ὅποιον καὶ ἐγὼ μετὰ τῆς παμφιλότητος μοι ἀσπάζομαι, ἐπευχόμενοι ὅλα τὰ ἀγαθὰ, προσκυ-
νοῦντες ἀμφοτέρω τὴν εὐγενεστάτην παμφιλότητην αὐτῆς. Ἡμεῖς ἐφέτος εἰς Θεραπεία κισλαδίσο-
μεν διὸ καὶ, ἂν δὲν τῇ γράψω συνεχῶς ἐντεῦθεν, συγγνωστὸς εἶμῃ, καὶ ὁ Πανάγαθος χαρίζοιτο
τῇ Εὐγενεῖᾳ της ἔτη παμπληθέστατα καὶ εὐδαιμονίας πλήρη.

Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχ. Μεγάλῳ Λογοθετῇ, κυρίῳ Δημητρίῳ Ῥάλλῃ, τῷ ὡς ἀδελφῷ μοι
περιποθήτῳ, πανευτυχῶς.

CCCLXXXIV.

c. 1799.

* Același către Mitropolitul Kalliarchi, pentru afaceri cu un Nicolae Gavalachi, cerând smochine, migdale și mastic, și despre buna păstorie a lui, cu pomenirea părintelui acestui cleric.

† Τὴν Πανισρότητά της εὐλαβῶς προσκυνῶ, ἀσπαζόμενος τὴν πανίσρον αὐτῆς δεξιάν καί, ἐγκαρδίως θεόμενος τῆς παντοδυνάμου θείας Προνοίας ἵνα σκέπη καὶ διαφυλάττῃ αὐτὴν κατ' ἄμψω ὑγιαίνουσιν καὶ ὡσαύτως ἀδαιμονοῦσαν, δὲν λείπω νὰ εὐχαριστήσω ἐγκαρδίως τῇ Πανισρότητί της διὰ τὴν πρόνοιαν ὅπου ἔλαβε διὰ τὰ ὅσα ἄσπρα ἔχωμεν νὰ λαμβάνωμεν παρὰ τοῦ τιμιωτάτου μισερ Νικολάου Γαβαλάκη, ὅστις, μὲ τὸ νὰ μοὶ ἔγραψεν ἐσχάτως ὅτι κατὰ τὸ παρὸν θέλει ἐγχειρήσει τῇ Πανισρότητί της τετρακόσια γρόσια διὰ νὰ μοὶ τὰ ἐμβάση ἐνταῦθα, στοχαζόμενος ὅτι ἕως τώρα τὰ ἔλαβε, παρακαλῶ τὴν Πανισρότητά της νὰ μοὶ τὰ ἐξαποστείλῃ ἐν τάχει, φροντίζουσα καὶ διὰ τὰ ἐναπολειφθέντα, ὥστε, εἰ δυνατόν, πρὶ τοῦ θαδὲ τῶν ὁμολογιῶν νὰ μᾶς σταλθοῦν, τόσον μὲ τὸ νὰ ἔχωμεν χρηματικὴν στενοχωρίαν, ὅσον καὶ διὰ νὰ μὴν πληρῶνῃ ὁ μισερ Νικόλαος διάφορα κατὰ ἀνάγκην. ἔχων δὲ καὶ ἐγὼ μεγίστην προθυμίαν διὰ νὰ δουλεύσω διὰ βίου τῇ Πανισρότητί της καθ' ἃ δύναιμαι, λαμβάνω τὸ θάρρος καὶ τὴν παρακαλῶ νὰ μοὶ στείλῃ ἀπὸ τὰ ματάχια¹ τῆς ἐπαρχίας της σὺκα καὶ ἀμμήγδαλα καὶ ὀλίγην μαστίχαν διὰ τὴν κοκῶναν, ἥτις, ἀσπαζομένη τὴν πανίσρον αὐτῆς δεξιάν, προσκυνεῖ αὐτήν. Πόσον δὲ χαίρω, Δεσπότη μου, ἀκούων παρὰ πάντων τὴν εὐφημίαν της διὰ τὴν καλὴν ὑπόληψιν ὅπου ἐσύστησεν ἐν ὅλῃ τῇ ἐπαρχίᾳ της, καί, πόσον κατὰ χρέος, καὶ ἐγὼ κοινωνοῦμαι αὐτὸ τοῦτο εἰς τὴν χωρίαν ὅλων τῶν πανισρωτάτων συναδελφῶν της, ἡμπορεῖ νὰ τὸ πληροφορηθῇ παρὰ τοῦ φιλοστοργότατου αὐτῆς πατρός, ὅστις ὑπερχαίρων νυχθημέρως παρακαλεῖ τὸν ἅγιον Θεὸν διὰ τὴν ὑγίειαν της. Τὸ ἐμπερικλειόμενον θέλει ἐγχειρισθῇ τῷ βηθέντι μισερ Νικολάῳ. Ταῦτα, καὶ ὁ Πανάγαθος χρεῖζοιτο τῇ Πανισρότητί της ἐντελῇ ὑγίειαν καὶ σὺδαιμονίαν ἄκραν, ἐν παντόλλοις ἔσσει.

Τῆς Πανισρότητός της.

CCCLXXXV.

c. 1799.

* Același probabil către Hatmanul Ghica, pentru resturile sale de moșie.

Καὶ αὐθις ἀδελφικώτατα προσκυνῶ τὴν Εὐγενεῖαν της.

† Τὸ ἀπὸ Ἰουλίου ἀδελφικόν της μετ' ἄκρας χαρὰς δεξάμενος καὶ πληροφορηθεὶς περὶ τῆς ἐρρωτώτατης μοὶ ἀγαθῆς πανοικί αὐτῆς ὑγείας, ἄκρως ἐχάρην, δοξάσας τῷ Παναγὰθῳ, οὐ τῷ ἀπείρῳ ἔλεει καὶ ἐγὼ ὑγιαίνω. Εἶδον δὲ ἐφεξῆς καὶ ὅσα μοὶ σημεῖοι περὶ τοῦ ἐκείσε μουκλίου μας, καί, θαυμάσας διὰ τὴν συνέχειαν τῆς κατὰ τοῦτο ἀτυχίας μου, ὥστε ἐφ' ἐνὸς ὁλοκλήρου χρόνου νὰ δεῖξῃ ὁ θατάχος ἱράδι ἐξακόσια θέκα γρόσια, ἐλοπήθην κατὰ πολλὰ ὅπου μῆτε ἐφέτος δὲν ἐκατορθώθῃ νὰ πωληθῇ τὸ ἱράδι μὲ ἱκανὴν τιμὴν, ὥστε καὶ νὰ τοῦτο νὰ χαροποιθῶμεν, καὶ νὰ μείνωμεν πάλιν ἐφέτος μουχδάτζιδες εἰς τὸ ἰνσάφι καὶ σὺσυνειδησίαν τοῦ θατάχου. Γνωρίζω ὅμως ὅτι ἅλα αὐτὰ εἶναι ἀποτελέσματα τῆς τύχης μου, ὥσαν ὅπου ἡ Εὐγενεία της ἔκαμεν ὅλα τὰ δυνατὰ διὰ τὴν καλὴν αὐτοῦ ἀποκατάστασιν. Μὲ τὸ νὰ μοὶ γράφῃ δὲ ὅτι τὰ βηθέντα ἄσπρα δὲν ἡμπορεῖ νὰ τὰ ἐμβάση ἐνταῦθα, θέλει τὰ

Σὶ iar foarte frățeste mă închin dumin-tale.

† Primind cu cea mai mare bucurie frățeasca-ți (serisoare) din Iunie și aflând de mult dorita bună sănătate a întregii case a tale, m'am bucurat foarte, slăvind pe Cel prea-bun, prin a cărui nesfârșită milă și eu sânt sănătos Am văzut apoi și câte-mi însemnezi despre moșia mea de acolo, și, minunându-mă pentru statornicia nenorocirii mele întru aceasta, de oare ce într'un an întreg arată vătaful ca venit șase sute zeece lei, m'am întristat foarte că nici în acest an nu s'a îndreptat ca să se vândă recolta cu destul preț, pentru ca în aceasta să ne bucurăm, și rămânem iarăși în acest an datori către mila și conștiința vătafului. Dar cunosc că toate acestea sânt urmări ale soartei mele, de oare ce dumneata ai făcut tot ce se putea pentru buna-î stare. De oare ce-mi scrii însă că acei bani nu poți să-i trimiți aici, fi vei da

¹ Μετόχια.

ἐγχειρίσει τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι νῦν Μεγάλῳ Καμαράσῃ¹, πρὸς ὃν ἔγραψα καὶ ἐγὼ διὰ τὰ λάθῃ, καὶ, ἔχων μουνασιπέτια μὲ πραγματισταί, νὰ μὰς τὰ στείλῃ ἐν τάχει. Περιμένω δὲ καὶ τὸν ὀλίγον τοῦ περισίου χρόνου λογαριασμόν τοῦ βατάχου, καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλει εἶναι συντροφυμένος καὶ μὲ μερικὰ ἀκόμῃ ἄσπρα ἀπὸ τὸ περισίου ἱράδι. Οὐδόλως δὲ ἀμφιβάλλω ὅτι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θέλει τῷ γράφει δραστηρίως προσταγὰς διὰ τὸ τοῦ τρέχοντος ἔτους, ὥστε φοδοῦμενος νὰ ἀγωνίζεται καὶ νὰ μὴν παρατρέχῃ ἐκ τῶν δικαίων μου, ἐν καιρῷ ὅπου ἐκείνος κρατεῖ τὴν συμφωνηθεῖσαν πληρωμὴν του, ἐκτὸς καὶ τῶν ἄλλων ὅπου ἡμπορεῖ ὡς βατάχος νὰ νέμεται. Ἐπληροφόρηθην δὲ ὅτι θεῖον ἔλεει ἐφέτος εἶναι τὰ ἐκείσε παρὰ ἐν Ἀφρονίᾳ καὶ κατὰ πολλὰ ἑχάριον. Ταῦτα, καὶ ὁ Πανάγαθος χαρίζοιτο τῇ Εὐγενείᾳ τῆς ἅπασαν καὶ παντοίαν εὐδαιμονίαν ἐπιχορηγήσει παμπόλλων ἐτῶν.

În mâna prea-nobilului boier acum Mare Cămăraș, căruia i-am scris și eu să-i iea și, având prilej cu negustori, să ni-i trimeți în grabă. Ci aștept socoteala deplină a anului trecut de la vătaf, și nădăjduiesc că va fi întovăruită și cu încă oarecari bani după recolta din anul trecut. Ci nu mă îndoiesc că și de acum înainte vei scrie porunci drastice pentru anul curent, pentru ea, fiindu-i frică [vătafului], să se trudească și să nu treacă peste drepturile mele, într'un timp când acela-și are plata lui cu care ne-am învoit, afară și de altele pe care poate ca vătaf să le iea. Dar am aflat că din mila lui Dumnezeu în acest an sânt din bielsug sămănături, și foarte m'am bucurat. Acestea, și Cel prea-bun să-ți dea dumină întreaga și felurita fericire, cu dăruirea de foarte mulți ani.

CCCLXXXVI.

* Același către Nicolae Gavalachi, pentru moartea unui tânăr, trimeterca C. 1799.
unei oglinzi și afaceri bănești.

Τιμιώτατε μισέρ Νικόλαε Γαβαλάκη, φιλικῶς ἀπαζόμενος, χαιρεσῶ.

† Διαφυλάττοι αὐτὴν ὁ Πανάγαθος ἐν ἄρχῃ ὕγιειᾳ. Πόσον μὲ ἐλόπησεν ὁ ἄωρος θάνατος τοῦ μακαρίτου φιλάτου τῆς. ἡμπορεῖ νὰ τὸ συμπεράνῃ, μὲ τὸ νὰ ἦτον νέος τῷ ὄντι ἄξιος ἀγάπης. Μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχωμεν ὁμῶς ἐπὶ τῶν τοιοῦτων περιστάσεων τί νὰ κάμωμεν παρὰ, εὐχαρίστως δεχόμενοι τὰ παρὰ Θεοῦ γινόμενα, νὰ παρηγορώμεθα μὲ τὴν ἀπόλαυσιν τῆς αἰωνίας μακαριότητος, πρέπει καὶ ἡ Τιμιότης τῆς, ὡς τῷ ὄντι φρόνιμος καὶ θεοσεβής, νὰ παρηγορῇ μόνῃ τῆς τὸν ἑαυτὸν τῆς πρὸς δόξαν Θεοῦ. Εὐχαριστῶν δὲ διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ καθρέπτου ὅστις πρὸ ἡμερῶν εὐδοκώθη. ὀλίγον γιαραλαδισμένος εἰς τὸ κενάρι. ἐκατάλαβα καὶ τὴν κατὰ τοῦτο γαλαντόμικην παρόλαν τῆς. Λαβὼν δὲ παρὰ τοῦ ἀνταδελφου τῆς, μισέρ Δημήτρη, τὰ ἑκατὸν γρόσια. ὅπου μοὶ σημειοῖ, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἐνεχείρισεν ἕως τώρα καὶ ἡ Τιμιότης τῆς τὰ τετρακκόσια γρόσια τῷ πανιερωτάτῳ Δεσπότη διὰ νὰ μοὶ τὰ ἐμβάσῃ ἐνταῦθα, περὶ οὗ γράφω ἥδη καὶ ἐγὼ τῇ Πανιερότητι του, ἔτινα καὶ ἐκείνα λαμβάνοντας, θέλω τὰ κάμει ζαχριγιέν εἰς τὴν ὁμολογίαν τῆς παρόντος τοῦ ἀνταδελφου τῆς. Ἢ φιλοστοργιστὰ μοι κυρία τὴν χαιρετᾷ, καὶ ἐρωτᾷ τὸ χατῆρ τῆς. Ὡσαύτως καὶ ἡ φιλάτη μοι κοκώνα, ἥτις μὲ θάρρος τὴν παρακαλεῖ νὰ τῇ στείλῃ ὀλίγαις παρδάσαις καὶ καλὸν ἀθόνερων, καὶ θέλει τῇ γνωρίξῃ μεγάλην χάριν, καὶ ἡ κυρὰ ζητεῖ τὸ γιστουμάχι ὅπου τῇ ὑπεσχέθη. Ὁ δὲ Πανάγαθος νὰ τὴν διαφυλάττοι ἀπὸ παντὸς κακοῦ, ἐπιχορηγήσει πολλῶν καὶ εὐτυχῶν χρόνων.

Τῆς Τιμιότητός τῆς.

CCCLXXXVII.

* Același către un prieten Vistier din Moldova, despre moșia sa din Covurluiu, pentru care se scrie ispravnicilor, și o reclamație de Țigani a Spătăresei Smaranda Costandachi, pomenind și pe Vornicul Conachi, prietenul său, și un Șerban. C. 1799.

Τῇν Εὐγενείαν τῆς ἀδελφικώτατα προσκυνῶ.

† Ὅλη καρδίᾳ δεόμενος τῆς πανσθενὸς ὑπερτάτης Προνοίας ἵνα διαφυλάττῃ αὐτὴν ὑγιαίνουσαν ἐν μακροβιότητι καὶ ἀπολαύσει ἀπάσης καὶ παντοίας εὐδαιμονίας, μὲ ἀσύγκριτόν μου χάριαν ἑλαῦον τὸ πανευγενὲς αὐτῆς θηλωτικὸν τῆς εὐκταιστάτης μοι ἀγαθῆς ὕγιειας τῆς,

¹ Grigore Kalliarcti.

καὶ τὰς ὀφειλομένας μοι ἐκ ψυχῆς εὐχαριστίας ἀπέδωκα τῷ Παντοδυνάμῳ. Ἐκ τῶν ἐφεξῆς δὲ σημειουμένων γνωρίσας τὴν ἀμετάθετον φιλικὴν αὐτῆς διάθεσιν καὶ ἄκραν σταθερότητα εἰς τὴν πρὸς ἐμὲ ἀδελφικὴν τῆς ἀγάπην καὶ ἰντερσεατέτζαν, ὥστε μὲ πληροφορεῖ διὰ τὴν προστασίαν τῆς καὶ ὀλικὴν οἰκαιοποίησιν τοῦ ἐκείσε μουλκίου μας, καθυπερβυχαριστῶ τῇ Εὐγενείᾳ τῆς, ὡν διὰ θίου ὑπόχρεως, καὶ, μὴ ἀμφιδόλλων ἐπομένως ὅτι, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς προνοοῦσα ὅλα τὰ πρὸς καλὴν ἀποκατάστασιν αὐτοῦ, γράφει συνεχῶς τοῖς εἰς Κουχουρλούϊ ἄρχουσιν ἰσπραβόνικοις διὰ νὰ μὴν ἐπιθαρύνωσιν, αὐτὸ πέρα τοῦ δυνατοῦ καὶ εὐλόγου, ἀνοίκειον στοχάζομαι τὸ νὰ τὴν παρκαλέσω πλέον περὶ τοῦτου. Ἐφένδιμ, ἄρχων Βιστιάρης, ἐπειδὴ ἡ ἐκείσε ἀρχόντισσα Σπαθαρέσσα Σμαράγδα Κωνσταντακιόγια μοὶ γράφει τὸ ἐμπειρικλειόμενον, πρεσεντέρουσα τρεῖς ψυχαῖς κατζι-βέλλους, κατὰ τὰ εἰς χεῖράς τῆς σενέτια μου, ὡς γράφει, ἐγὼ δὲ ὅλως ἡλησημόνησα τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν πῶς ἔτρεξε, παρακαλῶ τὴν Εὐγενεῖαν τῆς, διὰ νὰ μὴν μὲ τύπτῃ τὸ συνειδὸς μου ὅτι ἐξ αἰτίας μου ἀδικεῖται, ἡ Εὐγενεῖα τῆς νὰ ἀναδεχθῇ τὴν ἐνόχλησιν, ὡς φιλοδίκαιος, καὶ, ἐξετάζουσα τὰ πράγμα, ἐκ τε τοῦ εἰς χεῖράς τῆς σενεδίου μου καὶ ἀπὸ τὸν εὐγενέστατον ἄρχ. Βόρνικον Κονάκην (τὸν ὁποῖον ἀδελφικώτατα προσκυνῶ), νὰ κάμῃ κάθε τρόπον διὰ νὰ εὐτάλῃ τὰς τέσσαρας ψυχὰς ὑποῦ μοὶ χρεωστῇ ὁ Σερπάνος, καὶ νὰ δοθοῦν ἐξ αὐτῶν αἱ τρεῖς εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἀρχόντισσαν, διὰ νὰ μὴν μένῃ ἀδικημένη, καὶ θέλῃ μὲ ὑποχρεώσει καὶ ἡ κατὰ τοῦτο ἀγαθοεργία τῆς. Ἦς εἰς τὰ ἔτη πάμπολλα καὶ εὐτυχίας πληρέστατα.

Τῆς Εὐγενείας τῆς.

CCCLXXXVIII.

C. 1799. * Același către Hatmanul Săndulachi Sturdza, cu urări și pentru soția lui domnița, cu pomenirea Domnului Constantin Ipsilanti, în serviciul căruia stă.

Ἀδελφικώτατα ἀσπαζόμενος, προσκυνῶ τὴν Εὐγενεῖαν τῆς.

† Καί, ἐγκαρδίως θεόμενος τῆς πανσθενοῦς Δυνάμεως ἵνα διαφυλάττῃ αὐτὴν ὑγιαίνουσαν ἐν ἄκρῃ εὐτυχίᾳ καὶ ἀπολαύσει ἀπάντων τῶν εὐκαίμων ἀγαθῶν, σὺν τῇ ἐκλαμπροτάτῃ κυρίᾳ Δομνίτζᾳ (τὴν ταπεινότητα προσκυνοῦμεν μετὰ τῆς φιλότατης μοι), ζητῶ τὴν εὐλογον ἀδελφικὴν τῆς συγγνώμην διὰ τὸ ὅτι ἐν ὅλῳ τῷ διαστήματι ἡδωχαριστούμην ἐμμέσως, ἀποδίδων τὸ ὀφειλόμενόν μοι νὰ ἐρευνήσω τὰ τῆς πολυσύκτου μοι ἀγαθῆς ἀμροτέρων ὑγείας, συγχάρων καὶ ὅλη καρδίᾳ καθικετεύων τὸν Πανάγαθον ἵνα ἡ αἰσιωτάτῃ ἡγεμονίᾳ τοῦ θεοφρουρήτου Ὑψους τοῦ γένοιτο καὶ τῇ Εὐγενείᾳ τῆς παραιτία ἀπολαύσεως ἐν τῷ ἡγεμονικῷ αὐτοῦ Θρόνῳ. Ἐκ τῆς ἐν ἡμῖν δὲ ἀρχαιοτάτης τῇ ὄντι ἀδόλου καὶ ἀναλλοιώτου φιλίας συμπαραίων κάλιστα πόσον ἔπεται τῇ ἀληθείᾳ νὰ ἐχάρῃ ἡ Εὐγενεῖα τῆς, διὰ τὸ ὅτι ἀγαθωτάτῃ τύχῃ καὶ ὡς συνταχθεῖς εἰς τὴν σειράν τῶν εὐδαιμόνων δούλων τοῦ Ὑψους τῆς, σὺν Θεῷ θέλω ἔλθῃ εἰς ἀπόλαυσίν σας, ἐπεύχομαι ἐμμαντῶ διὰ νὰ ἀξιωθῶ, ὅτε ὁ θεὸς ὀριζμός, νὰ ἀπολαύσω αὐτῆς ἐν ὑγείᾳ καὶ ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν ἐπιτυχίᾳ, ἐν παμπόλλοις ἔτεσιν.

Τῆς Εὐγενείας τῆς...

Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχ. Χατμάνῳ κυρίῳ Σανδουλάκη Στούρτζᾳ, τῷ ὡς ἀδελφῷ μοι περιποθήτῳ, πανευτυχῶς.

CCCXXXIX.

C. 1799. * Același către Camărașul Grigore Kalliarhi, despre moșia sa din Moldova, pe care să i-o îngrijească până la venire, cu sprijinul Domnului și ajutorul Marelui Vistier, și despre ciurma din Moldova, cu privire la care, intristat, cere știri.

Τὴν Εὐγενεῖαν τῆς ἀδελφικώτατα ἀσπαζόμενος, προσκυνῶ.

† Ἐκ τοῦ προλαβόντος τρισυπεράστου μοι ἀδελφικοῦ τῆς πληροφορηθεῖς τὴν πολέμου κατὸν μοι ἀγαθὴν αὐτῆς ὑγείαν, ἐς ἄκραν βαθμὸν ἐχάρην, ἐγκαρδίως καθικετεύσας τὸν Πανάγαθον ἵνα ἐς αἰὲς διαφυλάττῃ αὐτὴν ὑγιαίνουσαν, ἐπιχορηγήσει ἀπάντων καὶ παντοίων ἀγαθῶν ὧν ἐπίκειται. Ἐκ τῶν ἐφεξῆς δὲ περιλαμβανομένων εἰδῶν ἐμψυχον εἰκόνα τῆς εἰλικρινεστάτης καρδίας τῆς καὶ ἀναλλοιώτου εἰς ἐμὲ ἀδελφικῆς τῆς ἀγάπης (ὡς μετὰ βεβαιότητος ἐφρόνουν), δυσπεριγράφτου ἐπλήσθην τῇ ἀληθείᾳ χαρᾶς, ἀποδεικνυμένου αὐτοῦ τοῦτου καὶ ἐκ τῆς φροντίδος ὁποῦ

αὐτοπροσώπως ἔλαθε μετ' ἄκρου ζήλου διὰ τὴν καλὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἐκείσε μουλίου μας, περὶ οὗ καὶ ἡ κυρὰ μήτηρ μου, εὐχομένη καὶ προσκυνούσα, τὴν Εὐγενεῖαν τῆς εὐχαριστεῖ.

Ἐφένδην ἄρχων Καμαράση, δὲν τὴν πονοκεφαλῶ με δεσφιά μου περὶ αὐτοῦ τοῦ καινοῦ ὁσπιτικοῦ ἰντερέσου μας, ὡν πεπεισμένος ὅτι ἡ Εὐγενεῖα τῆς, ἐν ὅσῳ σὺν Θεῷ ἀγίῳ ἐκείσε νὰ ἔλθω, ὡς ἴδιος κύριος αὐτῆς ἐπεξεργαζομένη ὅλα τὰ ἐπωφελῶς ἀνήκοντα αὐτῇ, θέλει τὰ δάλη εἰς πράξιν, δι' ἐλέους καὶ αὐθεντικοῦ χιματίου τοῦ Θεοστέπτου Ὑψους του, συνομιλοῦσα μετὰ τοῦ εὐγενεστάτου ἀρχαιοτάτου μοι φίλου ἄρχοντος Μεγάλου Βιστιάρη. Μὲ τὴ νὰ εἶναι δέ, ὡς ὀφείλω, κατὰ πολλὰ ἔμφροντις περὶ τοῦ θαυμοῦ τῆς συμβάσεως ἐκείσε πανάλης, παρακαλῶ νὰ μοὶ εἰδοποιήσῃ, καί, ἀποδίδουσα ἐν ἐκάστῳ τῶν εὐγενεστάτων ἀρχόντων φίλων καὶ καποῦ-γιολδάσιδων μου τὰς εἰκούσας προσκυνήσεις καὶ ἀδελφικοὺς ἁσπασμούς μου, παρακαλῶ τὴν Εὐγενεῖαν τῆς νὰ ἀναλάβῃ καὶ τὸν κόπον τὸ νὰ στείλῃ ἄσφαλῶς τὰ ἐμπερικλειόμενα ὡς ἐπιγράφονται, προστάττουσά με ἐλευθέρως καὶ ἡ Εὐγενεῖα τῆς κατὰ τὰ ἐπ' ἐμοί, διὰ νὰ ἔκτελῶ τὰ διὰ τοῦ ὄφειλόμενα χρέη μου.

Μένων τῆς Εὐγενεῖας του.

CCCXC.

* Același, venit în Moldova, către Marele Logofăt Alexandru Manu, scusându-se că, fiind bolnav din cauza vremii reci, nu poate îndeplini o poruncă a Domnului, și pentru niște meșteri, cari vor trebui să lucreze la Curte (v. n-l următor).

C. 1799.

Καταπροσκυνῶ τὸν ἐφένδην μου.

† Μὲ τὴ νὰ ἐξαίφλάντισα ὀλίγον ἀπὸ προχθές, καὶ ἐξ αἰτίας τῆς σημερινῆς δροσερᾶς ἡμέρας, δὲν ἔμπορῶ νὰ κατέσω κατὰ τὸν ἐκδοθέντα μοι προσκυνητὸν ὅρισμόν τοῦ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου, παρακαλῶ τὴν Εὐγενεῖαν τῆς μετὰ τὴν πρὸς τὸ Ὑψος του προσφορὰν τῶν ἐδαφιαίων μου δουλικῶν προσκυνήσεων σὺν τῷ ἁσπασμῷ τῆς ἐκλάμπρου αὐτοῦ δεξιᾶς, εἰδοποιούσα περὶ αὐτοῦ τοῦτου. Ὁ κάλφας ἀνίσως σήμερον ἔλθῃ καὶ φέρῃ τὰ ῥέσματα, νὰ τῷ προσδιωρίσῃ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἀφείκτως πρέπει νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Εὐγενεῖαν τῆς, σημειοσά μοι αὐτὴν, διὰ νὰ παρευρεθῶ καὶ ὁ δοῦλός τῆς, ὥστε νὰ γένῃ ἡ ἀκριβὴς ἀπαρίθμησης ὅλων τῶν πρὸς τὴν σὺνθεσιν τοῦ πινᾶ ἀναγκαίων καί, ἐπειδὴ, ὡς εἴπομεν, συμφέρει τὸ νὰ παρευρεθῇ καὶ ὁ Γιάννης κάλφας, ἡ Εὐγενεῖα τῆς θέλει τὸν μνηύσει, ἢ θέλει μὴ προστάξῃ περὶ τοῦτου διὰ νὰ τῷ εἰδοποιήσω.

Ὁ τῆς Εὐγενεῖας τῆς...

Τῷ πανευγενεστάτῳ ἄρχοντι Μεγάλῳ Λογοθέτῃ, κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ Μάνῳ, πανευδαιμόνως.

CCCXCI.

Capuchehaiuua Țării-Românești, către Domn (probabil Alexandru Moruzi), despre știrile trimise de Domn, prețul grânelor la Brăila, lipsa aianilor și atitudinea valiului de Rumelia, despre luptele cu hoții din Balcani, trecerea de Poloni prin Moldova, critica Domnului Alexandru Callimachi, uciderea unui mare demnitar otoman și clădiri ce se fac de ocrotitorul lui Ipsilanti pentru plăcerea Sultanului.

1799,
Mart.

Ὑψηλότατε καὶ εὐγενέστατέ μοι Αὐθέντα, τὰ ἔχνη τῶν πανεκλάμπρων αὐτῆς ποδῶν δουλικῶς κατασπάζονται.

Τὸ ἀπὸ κ' τοῦ παρελθόντος πανέκλαμπρον αὐτῆς ἔλαδον, ὁμοῦ καὶ τὰ εἰς ὅσο κατ' ἐμέδες καὶ συνκάδες χαυδαῖσια, ἅπερ τῷ ὄντι ἀξιόλογα, καί, καλῶς ἐκτεθειμένα ὄντα, ἐδεῖχθησαν κατὰ πρῶτον τῷ ἐκλαμπροτάτῳ ἀγᾷ, ἐφένδῃ μας, καὶ ἔπειτα εἰς τὴν Πόρταν, καὶ ἐφάνησαν αὐτῇς ἄριστά. Καί, ὡς παρὰ τοῦ

Πρεα-ἱνᾶλτατε καὶ πρεα-βυνὸν αἰ μῖου Domn, urmele prea-luminatelor Tale picioare ca un rob le sărut.

Am primit prea-luminata-Ți [scrisoare] de la 20 ale lunii trecute, precum și cele două caimetele și... știri, care în adevăr sânt vrednice de pomenire și, fiind bine alcătuite, s'au arătat întâiu prea-luminatului Agă, efendi al nostru, și apoi la Poartă, și iarăși au părut plăcute. Și, cum

ὁπερταύτου ἐφένδῃ μας πληροφοροῦμαι, τὸ ὑψιστον Κράτος του πάντοτε εὐχαριστεῖται, καὶ κατ' ἐξοχὴν διὰ τὰ τορινὰ χαβαδίσια μᾶλλον εὐχαριστήθη καὶ ἡδύναται, ἀναγινώσκων τὰς παρὰ τοῦ Ὑψους της ἐρχομένας εἰδήσεις· ἄμποτε ἢ ἐξ ὕψους βοήθεια νὰ τὴν ἀξίῃ τὴν αὐτὴν εὐχαρίστησιν εἰς ὅλας τὰς βασιλικὰς ἐκδουλεύσεις! Ὁ δὲ ἐνδοξότατος Τερσανέ-Ἀμυρή-ἐφένδῃ ὡς εἰς Τερσανέ δὲν συμβιβάζεται πάντοτε νὰ ἑλθῇ τὰ χαβαδίσια, ὁ δοῦλός της, ὅμως ἅμα ὅπου τὰ δώσω εἰς τὴν Πόρταν, πηγαίνω εἰς προσκύνειν του, καὶ τοῦ τὰ διηγούμαι διεξοδικῶς μὲ τὴν προσήκοντα τρόπον, ὡς μεμολόρη παρὰ τοῦ θεοφρουρήτου Ὑψους της· καὶ εἰς ἄλλους τῶν αὐθέντων, ὡς εἰς τὸν ἐνδοξότατον Ῥεσεπῆ-ἐφένδῃ, δίδομεν πάντες ὅταν εἶναι ἀξιόλογοι εἰδήσεις.

Τὸ περὶ οὐγιαρίτου πολλὰ τὰ ἐπεγένδῃσεν ὁ ἐκλαμπρότατος ἄρχ, ἐφένδῃ μας, πρὸς δὲν δεικνύοντας τὸν αὐθεντικὸν της καίμεν ὁ δοῦλός της, τὸν ἀπέδειξε διεξοδικῶς ὅποῖαν ζημίαν ἀνέχεται τὸ Ὑψος της, προκρίνοντας τὸ ὄφελος τῶν πτωχῶν λακουτόρων· τὰ αὐτὰ καὶ πρὸς τὸν ὁπερταύτου ἐφένδῃ μας καὶ λοιποὺς αὐθέντας της Πόρτας, ἵνα ἕκαστον ἰδιαιτέρως εἰπὼν ὅσα ἔδει· ἐζήτησα ξεχωριστὸν ἐμμεναμὲν ταχισί-χαθὶ περὶ τοῦτου, ὅστις γράφεται, καὶ κατόπιν σταλίσεται· αἱ δὲ λοιπαὶ ἀποκρίσεις τῶν αὐθεντικῶν της ταχυγραφικῶν ἐμπεριέχονται εἰς ἓνα ἐμμεναμὲν ὅστις στέλλεται ἤδη διὰ τοῦ παρόντος.

Ἡ ἀπόκρισις τοῦ προσταλέντος ἱσλαγιέ-δεφερῆ τῶν πενήντα τριῶν καραβίων φορτωθέντων ἀπὸ τὴν Ἰπραίλαν δὲν ἔγινε, μὲ τὸ νὰ ἡσθένῃσεν ὁ ἐνδοξότατος Ζαχίρ-ναζιρῆ-ἐφένδῃ, καὶ εἶναι ἕως δέκα ἡμέρας ὅπου κείται εἰς τὸ στρώμα, καὶ ἔμεινε ὁ περὶ τοῦτου αὐθεντικὸς της καίμεν μετὰ τῶν δεφερῶν παρὰ τῇ Ἐνδοξότητι του, σταλείς ἀπὸ τὴν Πόρταν διὰ νὰ τὸν θεωρήσῃ κατὰ τὸ σὺνν της.

Ἡκούσθη ὅτι εἰς Ἰπραίλαν ἡγοράσθη τὸ κριθάρι παρὰ τῶν καπανλίδων ἀνὰ πέντε γρόσια τὸ Ἰπραίλ-κιλεσῆ, καὶ ὅτι ἀνέβη καὶ ἡ τοῦ σιταρίου τιμὴ, καὶ, ὅσον μὲν διὰ τὸ κριθάρι, μὲ τὸ νὰ εἴθιστε νὰ πωλεῖται ῥατῆ· ὅακ οὐζρέ, δὲν πειράζει τόσον, ἢ τιμὴ ὅμως τοῦ σιταρίου, μὲ τὸ νὰ εἶναι κακαμμένη δι' ὀφῆλου ὀρισμοῦ, καταντᾷ εἰς κίλου καλί, ὅταν αὐξήτῃ ἢ τιμὴ του, καὶ προξενεῖ σύγχυσιν εἰς τὸ πράξι τοῦ καπανίου, ὅπερ, ὅταν ἐκόπη, ἀναλογισθῇ μὲ τὴν τιμὴν της Ἰπραίλας, καὶ τέλος, ὅταν δὲν καταβαίνει Ζαχίρ-εἰς τὴν σκέλαν

αflu de la prea-înălțatul efendi al nostru, prea-înalta-I Putere e cu totul mulțămîță, și mai ales pentru știrile de acum s'a bucurat mai mult și-i fac plăcere, cetind informațiile venite de la Înălțimea Ta: de-ar da ajutorul de sus să Te învrednicească de aceeași mulțămire în toate slujbele împărătești! Iar, cum prea-slăvitului Tersand-Amir-efendi nu i se potrivește de loc ea la Arsenal să vadă știrile, robul Tău, mergând să le dau la Poartă, mă duc la închinarea lui, și i le povestesc cu de-amănuntul în felul potrivit, ca un dregător pe lângă Înălțimea Ta de Dumnezeu păzită; și la alții dintre stăpâni, precum la prea-slăvitul Celebi-efendi, dăm parte când sânt știri de samă.

Cu privire la oierit, foarte i-a plăcut prea-luminatului Agă, efendi al nostru, căruia arătându-i robul Tău domnească Ta caimeă, l-am lămurit pe larg ce pagubă suferi Înălțimea Ta, preferând folosul săracilor locuitori; tot așa și către prea-înălțatul efendi al nostru și către ceilalți stăpâni ai Porții, fiecăruia în deosebi spunându-i câte trebuiau; am cerut o osebită poruncă împărătească *tahisi-hav* pentru aceasta, care se scrie, și pe urmă se va trimete; iar celelalte răspunsuri la rapoartele Tale domnești se cuprind într-o poruncă împărătească ce se trimete acum, cu cea de față.

Răspunsul la catastiful, ce s'a trimes, al celor cince și trei de corăbii încărcate de la Brăila n'a venit, pentru că s'a îmbolnăvit prea-slăvitul nazir-efendi al zaherelei, și sânt până la zece zile de când zace în pat, și a rămas caimeaua domnească a Ta pentru aceasta împreună cu catastifele la Slăvirea Sa, trimes de la Poartă ca să le corecteze după socoteala Sa.

S'a auzit că la Brăila s'a cumpărat orzul de la capanlăi câte cinci lei chila de Brăila, și că s'a ridicat și prețul grâului, și, cât despre orz, de oare ce s'a obișnuit a se vinde cu preț maximal, nu e atâta paguba, dar prețul grâului, fiind tăiat prin poruncă înaltă, ajunge la... chilă, dacă-i crește prețul, și aduce pagubă la fiatul capanului, care, când s'a tăiat (prețul), s'a socotit după prețul Brăilei și, la urmă, când nu s'ar coborî zaherea la schelă din pricina lipsei de grâu prisoselnice, vor să

ἐξ αἰτίας τῆς ἐπιπολεζούσης σιτοδίας, θὰ νὰ λέγουν οἱ γιαιτζίδες πῶς κρύπτεται ὁ ζαχιρὲς διὰ νὰ πωληται ἀκριβώτερος. Ὁθεν προσκτεόν εἰς τοῦτο. Ὁ ἐνδοξότατος ζαχιρὲς-ναζιρῆς ἔγραψε περὶ τοῦτου τῷ Ἰπράλ-ναζιρῇ νὰ προσέχῃ εἰς τὸ νὰ μὴ παρασλεύσῃ τὸ φιάτι τοῦ ζαχιρὲς, καὶ ὁρισμός τῆς θέλει ἐκδῶσῃ καὶ τὸ Ἰφός τῆς τὰς περὶ τοῦτου ἀναγκαίας προσταγὰς.

Ὁ τιμιώτατος Ὁσμάν-ἀγὰς πρέπει νὰ καταλάβῃ πόσον σερέφι του εἶναι τὸ νὰ ἀξιωθῇ ἀποκριτικὸν ἐμριναμέν εἰς τὸ ἀρζιχάλι του, ὡς ἐν τοῖς κοινοῖς πιτακίοις δηλοῦται.

Ὁ ὑψηλότητος Ὁσμάν-πασάς ἔγραψε πρὸς τὸν ὑψηλότητον Ροῦμελῆ-βαλισῇ ὅτι οἱ ἀχιάνιδες δὲν ἦλθον, ἡ Πλεῦνα καὶ τὰ ἐκείσε μέρη ἐμειναν ἐλεύθερα, καὶ ἐρωτᾷ τί νὰ κάμῃ. Ὁ δὲ ὑψηλότητος Ροῦμελῆ-βαλισῇ, γράφων περὶ τοῦτου εἰς τὸ ὑψηλὸν δεδλέτι, κάμνει ῥόγι τὸ νὰ συκοφῇ ἡ Ὑψηλότης του ἀπὸ Νι-κόπολιν διὰ νὰ ἔλθῃ ἐδῶθς, καὶ ζητῇ ὁρισμὸν περὶ τοῦτου. Ζητῇ καὶ ἑτερον ὁρισμὸν διὰ τὸ ἄφρι τοῦ Ἀλῆ-ἀγὰ κατὰ τὴν πρὸς τὴν Ὑψηλότητά του μεσιτείαν τοῦ Ὁσμάν-ἀγὰ, καὶ σκέπτονται οἱ πολυχρόνιοι αὐθένται νὰ ἐκδώσωσι ἀμεινότερους τοὺς ὁρισμούς.

Ἐν τοῦτοις ὁ σιλιχάτης τοῦ ὑψηλότητου Ροῦμελῆ-βαλισῇ μετὰ τινων προὔχόντων ἐκείνων τῶν μερῶν, προχρηματισάντων ἀρχηγῶν τῶν θαγλιδων, οἷον Τοκατζικλῇ Ἀλῆ-μολλά καὶ ἄλλων, ἐχόντων ὑπ' αὐτῶν περίπου τῶν πέντε χιλιάδων στράτευμα, συναθροίσθησαν εἰς τὸ μέρος ὁποῦ ἐόρσκονται τῇ σήμερον οἱ ἐσκιριάδες, ἐπὶ ὑποσχέσει τοῦ νὰ μὴ τοὺς ἀφύσσουν νὰ διαφύγουν καὶ νὰ τοὺς ἐξολοθρεύσουν ἐξ ὀλοκλήρου· ὁ δὲ ὑψηλότητος Ἀλῆ-πασάς, ἡξιωθείς πολλῶν ἱλτιρατίων, ἀπέρχεται εἰς Ἀδριανούπολιν, κἀκεῖθεν κατὰ τῶν ἐσκιριάδων μετ' ἱστικάλι, ἔχων καὶ ὁρισμὸν πρὸς τὰς Δράμα, Σέρας καὶ λοιποὺς ἀχιάνιδες διὰ νὰ ἔλθουν εἰς τὸ μαϊγέτη του· ἀμποτε νὰ ἦθελς κατορθωθῇ ἡ τελεία ἐξολώ-θρευσις τῶν κακῶν, πρὸ τοῦ νὰ φθάσῃ ἡ Ὑψηλότης του, διὰ νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ κἀμμία κονφιζιόνα! Τὸ στράτευμα τῆς Ὑψηλότητός τῆς ἔκαμε μερῶν ἀταξίας εἰς τὰ περὶ χωρὰς τῆς πόλεως κατὰ τὴν εἰσοδὸν καὶ ἐξοδὸν του. Εἰς Δασὺ-πασά ὑπὲρ τοὺς χιλίους δεσλίδες του, ζητήσαντες παχσήει καὶ μὴ λαθόντες, τὸν ἄφρησαν καὶ ἔφωρον, λέγοντες πῶς πηγαίνουν κατ' ἐὐθεσίαν εἰς τὸν Ροῦμελῆ-βαλισῇ. Ὁ ὑψηλότητος Ροῦμελῆ-βαλισῆς γράφει καὶ ζητῇ νὰ τὸν κρατήσῃ εἰς Ἀδριανούπολιν, προβλέπων καὶ ὑποπευόμενος τὴν κονφουζιόνα. Εἶναι

spuie iazigii (scriitorii grâului) că se ascunde zaheroana ca să se vândă mai scump. Pentru care trebuie la aceasta rugat. Prea-slăvitul nazir al zaherelei a scris pentru aceasta nazirului Brăilei să aștepte ca să nu se strice fiatul zaherelei și, dacă vrei, vei da și Înălțimea Ta poruncile de nevoie pentru aceasta.

Prea-cinstitul Osman-Aga trebuie să iea câtă e cîntea lui ca să se învrednicească porunca împărătească la plângerea lui, cum se arată în pitacele obișnuite.

Prea-Înălțatul Osman-Pașa a scris prea-înălțatului valiu de Rumelia că aianii n'au venit, Plevna și părțile de acolo au rămas slobode, și el întrebă ce să facă. Iar prea-înălțatul valiu de Rumelia, scriind pentru aceasta înaltului Devlet, se roagă să se scoată Înălțimea Sa de la Nicopol ca să vie într'acoace, și cere poruncă pentru aceasta. Cere și altă poruncă pentru iertarea lui Ali-aga după mijlocirea către Înălțimea Ta a lui Osman-aga, și se gîndesc stăpânii, cari să trăiască întru mulți ani, să dea ambele porunci.

Între acestea, Silibularul prea-înălțatului valiu de Rumelia cu câțiva fruntași ai acelor părți, cari au fost mai înainte căpetenii ale muntенilor, precum Ali-mollâ din Tocat și alții, cari au supt ei aproape cinci mii de oaste, s'au adunat în partea unde se află astăzi haiducii, cu făgăduiala lui să nu-i lase să fugă și să-i piardă cu totul; iar prea-înălțatul Ali-Pașa, învrednicit de multe laude, pleacă la Adrianopol, și de acolo contra haiducilor cu putere (?), avînd și porunci către Drama, Seres și ceilalți aiani ca să vie la ordinele sale; de ar putea să se săvârșească totala peire a răilor înainte de a sosi Înălțimea Ta, ca să nu urmeze vre-o *confusie*! Oastea Înălțimii Sale a făcut oarecare neorînduie în împrejurimile Constantinopolului la intrarea și ieșirea ei. La Daūd-Pașa peste o mie de delii ai lui, cerînd bacșiș și necăpătându-l, l-au lăsat și au fugit, zicînd că merg mai bine la Rumeli-Valesi. Prea-înălțatul valiu al Rumeliei scrie și cere să-l aștepte la Adrianopol, prevăzînd și bănuind *confusia*. Dar e de nădăjduit că va sosi ceas de ceas plăcuta știre a

δὲ ἐλπίζόμενον νὰ προφθάσῃ ὥρᾳ τῇ ὥρᾳ ἢ χαροποιὰ εἰδησις τοῦ τελείως ἀφανισμοῦ τῶν κακοῦργων καὶ νὰ ἐκλείψωσι ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἐνδεχόμενα.

Χθὲς ἦλθον τὰ περὶ Λεσχῶν ταχυγράτια τοῦ ὑψηλοτάτου Χότην-μουχαφιζῆ, ἐν οἷς γράφει ὅτι, ἀπὸ Πογδανίαν ὁρμήσαντες εἰς τὰ ἁουστριακὰ σύνορα, Λέχοι τριακόσιοι εἴκοσι τὴν ἁριθμόν, ἐπέστρεψαν, καὶ ἐκ δευτέρου πάλιν ὥρμησαν, καὶ πάλιν ἐπανῆλθον εἰς Χέρτζαν, παρὰ δὲ τοῦ Αὐθέντου Καλλιμάχῃ¹ δὲν ἦλθε μὲχρι τοῦδε ἄλλη εἰδησις ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὥρμισαν ἐκ δευτέρου καὶ ἐπροχώρησαν εἰς Γαλίτζαν.

Ὁ ὑψηλὸς Πελίρ-πασάς, ὡς γράφει, ἔστειλεν ἅπαξ καὶ δις ἀνθρώπους του πρὸς τοὺς Λέχους. αὐτοὺς τοὺς ἐξέτασεν, τοὺς ἐφησυχάσεν, ἐκορβέσπονδισε καὶ μὲ τοὺς Ἀουστριακοὺς καὶ τοὺς ἔδωκε νὰ καταλάβουν πόσον χιλάφι ῥιζαὶ ἀλλ' τὸ τοιοῦτον κίνημα τῶν σαρσερίδων τούτων.

Ταῦτα πάντα διεξοδικῶς καὶ περιστοτομένως εἰς εἶδος μαζπατὰ τὰ καταγράφει ἡ Ἰ-ψηλότης του εἰς τὰ ταχυγράτιά του, ἐμπερικλείει καὶ τὰ ἀποκριτικὰ εὐχαριστήρια ὑποῦ ἔλαβεν ἀπὸ μέρους τῶν ἁουστριακῶν μεμοῦριδων. Τὰ τοῦ Αὐθέντου Καλλιμάχῃ ὅμως πολλὰ ἐξήρᾳ, σύντομα καὶ ἄνευ περιστάσεων ἦταν.

Ἦλθεν εἰδησις ἀπὸ Ἐρζερόου: ὅτι ὁ Ἀγά-Μεχμέτ-Χάνης ἐφρονεῖτο παρὰ τοῦ ἰδίου χάσιδος ὁποῦ εἶχε μεθ' αὐτοῦ.

Ὁ ὑπέρτατος ἐφένδης μας δι' ἰδίῳν του ἐξόδων ἀνεκαίνησε τὴν εἰς Πεπέκη βασιλικὴν κίονα: ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ πινᾶ συμπίπταντα κατὰ τὸ Μουχαρρέμ: ἔγινεν ἐκεί τὸ σὺνηθες Μουχαρρέμ-Πικιαπὴ μαχσοὺς πρὸς ἐνδειξιν ἐννοίας τοῦ ὑψίστου Κράτους του πρὸς τὴν Μεγαλειότητά του. Εἶπε τὸ Κράτος του κατὰ πρόσωπον τῇ Μεγαλειότητί του: „εἰς τοῦτο τὸ ῥικιάπι ἀπείρους δοᾶδες καὶ ἱλτιφάτια οἷα οὐδέποτε ἐδέχθησαν“, ἐνεδείκνυν τὸ ἄκρον τεβετζούχι καὶ εὐχαρίστησιν του.

Ἡ Μεγαλειότης του οἰκοδομεῖ ἐκ νέου καὶ εἰς τὸ κατὰ τὸ Μέγα-Ἐσῦμα γιὰ τὸν, ἐπάνω τὸ θουνό, εἰς θαυμαστὴν τοποθεσίαν, ἓνα εὐρυχωρώτατον ἐκτὸς χαβουζλοῦδίκον κίονα, εἰς τὸ ὁποῖον στοχάζεται τὸ Κράτος του νὰ κάμῃ πινίστη, ἔμα ὁποῦ τελειώσῃ ἔθεν ἡναγκάσθη ἡ Μεγαλειότης του καὶ προσθέτεται, ἐκεί κοντά, ἄλλους τρεῖς διαίρεδες διὰ τοὺς περὶ τὸ Κράτος του.

Προχθὲς ἐλθὼν τὸ ζύνης της γάττι τοῦ δεβριού...

peirii totale a răufaceătorilor și să lipsească toate lucrurile cele de mai sus.

Ieri au venit rapoartele despre Leși ale prea-înălțatului muhafiz de Potin, în care spune că, plecând din Moldova spre hotarele austriece, trei sute douăzeci de Leși la număr s'au întors, și a doua oară iarăși au plecat, și iar au sosit la Herța, iar de la Domnul Calimachi n'a venit până acum altă știre decât că au plecat de-al doilea și au trecut în Galiția.

Înălțatul Bechir-Pașa, cum serie, a trimis odată și de două ori oamenii săi către Leși, i-a cercetat pe aceștia, i-a liniștit, a *corespondat* și cu Austriei și li-a dat de știre ce fără rost (?) e mișcarea acestor smintiți.

Acestea toate de-a rândul și cu de-amănuntul în special le serie Înălțimea Sa în rapoartele sale, închizând și mulțămirile ce a luat ca răspuns din partea funcționarilor austriei. Ale Domnului Calimachi erau foarte uscate, pe scurt și fără arătarea împrejurărilor.

Au venit știri de la Erzerum că Agâ-Mehmed-Han a fost ucis de însuși sluga sa ce se afla cu el.

Prea-înălțatul nostru efendi a înorit cu însăși a sa cheltuială chioșcul împărătesc de la Bebec; isprăvirea lui cade la Muharem: s'a făcut acolo slujba obișnuită a Muharem-rechiabului (Anului Nou), spre arătarea bunăvoinței Împăratului către Măria Sa. A spus Împăratul de față Măriei Sale: „la acest rechiab s'au făcut nesfârșite rugăciune și laude, cum niciodată nu s'au primit“, arătând marea bunăvoință și mulțămire a Sa.

Măria Sa clădește din nou și la ialiul său de la Marele Canal, sus, pe înălțime, la un loc minunat, un chioșc foarte frumos cu două havuzuri, unde are de gând Împăratul să facă alergări, îndată ce se va isprăvi; deci Măria Sa a fost silit să adauge, acolo aproape, alte trei împărțiri pentru cei de pe lângă Împărat.

Ieri venind hatul de îngăduire a...²

¹ Domnul Moldovei (de la 1799).

² Cuvânt neînțeles. Sfârșitul lipsește.

CCCXCII.

Doamna Safta Suflu (?) către fiul Mihalachi, către un Spătar și fiică despre pierderea unei domnițe, cu adausul scrisorii lui Constantin Suflu (?).

București,
C. 1800.

Ἐκ μέσης ψυχῆς ἀσπάζομαι καὶ σὰς γλυκοφιλῶ,

Πεδάκια μου, πολυαγαπητὰ Μιχαλάκι μου, φῶς μου, καὶ Δομνήτῃα μου, καρδία μου, δὲν λείπω νὰ ἐρευνήσω τὰ περὶ τῆς πολυτίμου μοι ἀγαθῆς ὑγείας σας, πόσον πόσον (sic) εἶμαι ἐννοιαζμένη καὶ ἐν ταῦτὸ πολλὰ λειπημένη διὰ τὴν ἀπόδαλσιν τῆς ψυχῆς μου, τῆς ἀγαπητῆς μοι κόρης, Δομνήτῃας μου, καὶ μάλησθα ὅπου ἔχω τόσαν καιρὸν νὰ λάβω γραμματάκι σας, Νὰ ἔχῃτε τὴν εὐχὴν μου, πεδάκια μου, μὴν με ὑστερήτε τὰ περιπόθητά μοι καὶ λακταρησθὰ μοι γραμματάκια σας, διατὴ εἶναι ἡ μόνη παρηγοριά μου εἰς αὐτὴν τὴν πικρὰν ὑστερήσιν τὸν πολυαγαπητὸν μοι ὑποκειμένον σας. Σπαθάρη μου, ψυχὴ μου, μὰς ἐξέχασας, δὲν μὰς γράφης, υἱέ μου, καθόλου. Ἀκοῶω, φῶς μου, τὴν εὐχομένην τοῦ δσπιτίου σας, καὶ ὑπὲρ χέρεται ἡ ψυχὴ μου ὁ ἅγιος Θεὸς νὰ σὰς χαρίσῃ ζωὴν, καὶ τοὺς δῶω, καὶ τὰ πεδάκια σας, νὰ τὰ χέρεσθε, καὶ νὰ ἀποκτήσετε καὶ ἄλλα πολλά. Γράψεμέται, Δομνιτῃα μου, μόνη σας, διὰ νὰ χέρουμε. Κόρη μου, σὰς εἶχα γράψῃ διὰ νὰ μοὶ στῆλῃτε δέκα τσετσμέλια: μόνον τὰ τρία νὰ εἶναι καλεμκιαριά, διατὴ δὲν ἔχω καθόλου. Κόρη μου, περὶ τῆς εὐθηναίς ὅτι θέλσται ἡ Ἐκλαμπρότη σας, ἐκεῖνο γράψεμέται νὰ κάμω, διατὴ τὸν Γρυγόρη ἐκ στόματος αὐτὰ ὅπου μοὶ λέγῃ δὲν τὸν ἀκοῶω. Σπαθάρη μου, πρόφθασέ με παράδες ὀγλόγορα μὲ γράμμα σας εἰς ὅποιον θέλσται, διὰ νὰ πάρω τὸ μισθὸ τὸ μούλι τῆς Σηντροηλείτας, τὸ ὅποιον ἐπουλήθη διὰ ἐκατὸ πονγκιὰ ἄσπρα ὄλον, καὶ με προτιμήτην τῆς γειτονιάς τοῦ Ἀρτζεσιού ἡμπορῶ νὰ πάρω τὸ μισθόν. Πρόφθασέ με τὴν ἀπόκρισιν: νὲ ἢ ὄχι. ὅπου, ἂν δὲν τὸ θέλῃς υἱέ μου, νὰ τὸ πάρῃ ἄλλος ἀδελφός. Ὅλα τὰ ἀδελφάκια ταπεινὸς ἀσπάζονται τὴν δεξιάν ἀμφοτέρων τὰ πουλάκια μου τὰ ἀκριδιά, τὰ δῶω ἐγκονάκια μου ἐκ θάβους ψυχῆς τὰ εὐχομε, καὶ τὰ γλυκοφιλῶ. Ταῦτα δέ, καὶ εἶμε τὸν ἀγαπητὸν μοι παδὶόν

Τῇ κα'ῃ Ἀπριλίου.

Ἡ ἀγαπητὴ νενέκα
Σάφτα Σούτζου (:).

Δουλικῶς φιλῶ τὸ χεράκι της.

† Καὶ ὁ δοῦλός της δὲν λείπω, εἰσεθεῖς κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν εἰς Βουκουρέστι, νὰ ἐκφράσω τὸ ἀπαραιτήτὸν μοι χρέος, ἐπαιρωτῶν

Διὰ τοῦτο τῆς ἐξοχῆς Τῆς σὰντ καὶ τῆς ἰμβρῆ-
τῆς.

† Copilașii miei, prea-iubite Mihalachi al mîeu, și domnița mea, lumina mea, inina mea, nu lipsesc să cercetez despre prea-scumpa mie sănătate bună a voastră, cât sînt de năcăjită și intru aceasta adînc întristată pentru pierderea sufletelului mîeu, iubitei mele fete, domnița mea, și mai ales că am atîta vreme să-mi vie scrisorica voastră. Să aveți rugăciunea mea, copilașii miei, [dar] nu nă lipsiți de scrisorile voastre prea-dorite și prea-pofsite mie, căci sînt singura mîngâiere a mea la această amară lipsă a prea-iubiților voștri. Spătarule al mîeu, sufletul mîeu, m'ai uitat, nu-mi scrii, fiule al mîeu, de loc. Aud, lumina mea, de frumuseța casei tale, și se bucură peste măsură sufletul mîeu; Sfîntul Dumnezeu să-ți dea viață, și la voi doi, și la copilașii voștri, să vă bucurați de ei, și să dobîndiți și alții mulți. Serie-mi, domnița mea, tu singură, ca să ne bucurăm. Fata mea, îți scrisesem să-mi trimiteți zece testemele: numai trei să fie *calemchiare* (?), căci n'am de loc. Fata mea, pentru cele ieftene ce vrei Lumina Ta, aceia serie-mi să fac, căci ce-mi spune din gură Grigore n'aud. Spătarule al mîeu, trimete-mi parale rîpede cu scrisoarea ta la cine vrei, ca să ieau jumătate de moșie a Șindrilitei, care s'a vîndut toată cu o sută de pungi, și cu protimisirea vecinătății Argeșului pot să ieau jumătate. Trimete-mi răspunsul: da ori nu, pentru ea, dacă nu vrei, fiul mîeu, s'o iea alt frate. Toți frății cu smerenie sărută mîna amîndurora; pentru puișorii miei scumpi, cei doi nepoței ai miei, din adînceul inimii mă rog pentru ei, și-i sărut. Acestea și sînt a iubiților miei copii.

25 April.

iubită neneacă
Safta Suflu (?).

Cu supunere sărut mînușita ta.

† Și eu, robul Tău, nu lipsesc, aflîndu-mă în acel ceas la București, să rostesc neapărata mea datorie, întrebînd

τὰ περὶ τῆς εὐκταιοτάτης μοι ἀγαθῆς ὑγείας
της πανοικσί. Ἐμαθον Πέτ μου, ὁ δοῦλός της
ὅτι ἡ κυρία μοι Δομνίτζα ἀπεβάθη καὶ μοι
ἐκακοφάνει εἰς ἄκρον, εἴθε ὅμως νὰ εἶναι πε-
ραστικόν! Ὁ δοῦλός της παρακαλῶ νὰ μὲ
συγχωρῇ πάντοτε ὅταν δὲν τῇ γράφω, ἐπειδὴ
κἀπομαι ἀείποτε εἰς Δαρμανέστι, ὅθεν καὶ ἀ-
γνοῶ τὰς ὥρας καθ' ἃς ἐξαποστέλλονται γράμ-
ματ' διὰ καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ κυριότερα τῶν αἰ-
τιῶν διὰ καὶ ζητῶ συγχώρησιν, μένων τῆς Εὐ-
γενείας της ταπεινὸς δοῦλος

Κωνσταντῖνος Σουτζος (;).

despre prea-dorita mie bună sănătate a ta
cu toată casa. Am aflat, doamne al meu,
eu, robul tău, că doamna mea domnița
sa pierdut. și mi-a părut rău foarte mult,
dar să fie trecător! Eu, robul tău, mă
rog să mă ierți cu totul că nu-ți scriu, de
oare ce stau totdeauna la Dărmănești, pen-
tru care nu știu ceasurile când se trimit
scrisorile; aceasta și este cea mai de că-
petenie din pricini; pentru care și cer
iertare, rămânând al dumitale smerit rob

Constantin Sufu (?).

CCCXCIII.

1808.
6 Ianuar.

G. Vafetas către un cleric grec, despre bunătatea acestuia față de scriitori,
despre hrisovul pentru biserica din Ieni-Mahalé de la Constantinopol, căpătat de
clănsul, despre ce se va mai putea căpăta, despre școala grecească de curând in-
temciată la Avas-chioiu, despre cutare „omuleț“ de care râde Domnul, care laudă
pe episcop, și despre ajutorul Doamnei.

Μεθ' ὅσης οἶόν τε εὐλαθείας καὶ υἱϊκῆς ὑποκλίσεως ἀσπάζομαι τὴν χαριτόδωρον δεξιάν της
Σεβασμιότητός της.

Δύο πατρικά καὶ προσκυνητὰ γράμματά της ἔλαβον, τὸ μὲν ἀπὸ γ'ης, τὸ δὲ ἀπὸ 10'ης
τοῦ παρεληλυθότος μηνός, καὶ ὑπερήσθη ἐπὶ τῇ θηλώσει της ἐφ'εστῆς καὶ εὐκταίας μοι ὑγείας
της. Ἀναγινώσκων δὲ τὰ ἐν αὐτοῖς σημειωθέντα, ἐνόησα καὶ πάλιν πόσον εἶναι φιλόσοφος καὶ
ἀληθῆς ἡ παλαιὰ ἐκείνη γνώμη, ὅτι δεῖναι δικάσαι τὰς ψήφους αἱ εὐνοιαί. Ἡ Σεβασμιότης της
μὲ ἐπαινεῖ καὶ μὲ ἐγκωμιάζει μὲ δημοσθενικήν εὐφράδειαν, τὴν ὁποίαν ἐχάρισεν εἰς τὸ στόμα
της ἡ φύσις, καὶ ἐτελειοποίησεν ἡ ἐπίσκοπος πολυμάθεια πλήν, ἂν μὲ ἐξετάσῃ ἐπ' ἀκριβείας,
θέλει πληροφορηθῇ ὅτι εἰς ἐμὲ δὲν ὑπάρχει ἄλλο τίποτε παρὰ μικρά της διακρίσεως της εὐτε-
λείας μου, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Σεβασμιότης της ἀνεπαισθήτως ὑπερβώθη νὰ μὲ ἀγαπᾷ, καὶ ὅτι
ὅσα ἄλλα μοι προσάπτει καλλωπίσματα εἶναι γεννήματα ταύτης της ἀγάπης. Ἀλλ' ὅπως καὶ
ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ὁ δοῦλός της εὐχαριστῶ καὶ ἐγνωμονῶ μέχρι θανάτου. Διότι τοῦλάχιστον
ἀναγκάζομαι νὰ φανῶ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τοιοῦτος ὁποῖον μὲ ὑπολαμβάνει ἡ Σεβασμιότης της,
καὶ ἡ τοιαύτη προθυμία εἶναι τὸ πρῶτον ἔκμα τῆς ἀρετῆς. Πρὸς ἀπόδειξιν της ἐγνωμοσύνης
μου ἔχω πολλὰ νὰ εἰπῶ, πλὴν προστιμῶ νὰ σιωπῇσω, διὰ νὰ μὲ ὑπολάβῃ ἡ Σεβασμιότης της
ὅτι ἡ ἐγνωμοσύνη μου εἶναι σύγχρονος μὲ τὰ γράμματά της. Ἐξ ἀρχῆς ἐσιώπησα, ὁποῖαν ἔχει
διάθεσιν ἡ καρδία μου ὑπὲρ τοῦ σεβασμιωτάτου μοι πατρὸς ἁγίου Δέσκιου, καὶ ἥδη ὁμοίως
σιωπῶ, ἔκων ὑποτιθέμενος τὸ νὰ ἡμολογήσω μόνον τὴν ἀγάπην της φυγῆς μου διότι ἐξ αὐ-
τῆς καὶ μόνος ἡ Σεβασμιότης της ἀκριβέστατα δύναται νὰ συμπεράνῃ ὅσα σιωπῶ ἄλλα καὶ χρεια
μακρολογίας, ἂν ὑποτεθῇ, δὲν δύναμαι διὰ τὸ πολυάσχολόν μου νὰ τὴν ἐκπληρώσω. Ἡ Σεβασ-
μιότης της ἔχει εὐκαιρίαν νὰ μὲ γράφῃ συχνά, σημειοῦσα τὰ προστάγματα της, ὁ δοῦλός της ὅμως
δὲν εὐκαιρῶ νὰ ἀποκρίνωμαι διὰ γραμμάτων καὶ ἀκολούθως ὅς εὐχαριστῆται διὰ πραγμάτων νὰ τὰ
ἐκπληρῶ, μὴ παρεξήγησά τὴν σιωπὴν μου ὡς ἐξ ἀμελείας προσερχομένην, ἢ ἀδιαφορίας μου.

Μὲ ἐχαροποίησε τὸ συστηθὲν εἰς τὸ Ἀδάσκει ἐλληνικὸν σχολεῖον εἶναι καὶ ταῦτο ἔργον
της φιλαγνεύας της καὶ τῆς ἰδιαιτέρας ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν της κηδαιμονίας.

Ὅταν ἐλαττωθῇ ὥπως οὖν δι' εὐχῶν της ὁ ἀφόρητος ὄγκος τοῦ χρόνου μας, θέλω φρον-
τίσαι περὶ αὐθεντικῆς τιμῆς δοθείας εἰς τοῦτο τὸ σχολεῖον. Ἐγὼ ἐπετάχυνα καὶ τὴν ἐκδοσιν
τοῦ αὐθεντικοῦ χρυσοδοῦλλου εἰς βοήθειαν της ἐκκλησίας τοῦ Γενί-μαχαλέ, διὰ νὰ ἔχω δι' εὐχῶν
της ἀντιλήπτου τὸν ἐν αὐτῇ τιμώμενον Πρόδρομον τοῦ Σωτήρος, δὲν ἀρνούμαι δὲ καὶ τὴν κατὰ
τοῦτο προθυμίαν της θεοσεβεστάτης Κυρίας μας.

Τὸ δεῦτερον πρὸς ἐμὲ γράμμα της ἀνεγνώσθη πρὸς τὸν Αὐθέντην: ἐξέλασεν διὰ τὰ γρα-
φόμενα περὶ τοῦ . . . (sic), διότι ἀπαρράλλεκτως χαρακτηρίζουσι τὸν παράφρονά τουτον ἀνθρώ-
πον ἄλλ' ἐν ταύτῃ καὶ ὡμολόγησεν ἡ Ὑψηλότης του τὴν εἰλικρίνειαν της Σεβασμιότητός

της, λέγοντα ὅτι θύω τινὰ ἀπέδειξε διὰ τοῦ γράμματός της ἀληθῶς τε καὶ ἀναντιρρήτως: τὴν κακοήθειαν τοῦ εἰρημένου ἀνδρός καὶ τὴν καθαρότητα τῆς καρδίας της. Μὴ μεριμνᾶτε, Δεσπότη μου, περὶ τοῦτου δὲν ἀπατώμεθα· ἐκείνος ἀπατάται καθ' ὅσον νομίζει ὅτι μᾶς ἀπατᾷ.

Παρακαλῶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὴ διακόψῃ τὴν σειράν τῶν γραμμάτων της, μὴ ἀμφιβάλλουσα ὅτι πλὴν τοῦ Ἀυθέντου εἰς πάντα ἄλλον μένουσιν ἀπόρρητα· ἐὰν δὲ ἐγὼ σπανιώτερα τῇ γράφῃ, τοῦτο ἔχει φανεράν αἰτίαν τοῦ ὁπουργήματός μου τὸ πολυάσχολον. Ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος. Αἱ δὲ πανίεροι καὶ θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχαὶ εἴησαν μοι ἄρωγοὶ διὰ ξίου.

ἡωή, Ἰανουαρίου σ'.

Τῆς σεβασμιωτάτης μοι αὐτῆς Πανισρότητος υἱὸς ἐν Χριστῷ καὶ ταπεινότητος δοῦλος

Σ. Βαλέτας.

Δεσπότη μου! Θέλετε νὰ ἀρθῇ ἐκ μέσου ὁ μανιώδης ἀνθρωπίσκος; εὑρετε τρόπον νὰ ἀκουσθῇ εἰς τὸν σύντροφόν του ὅτι διὰ τοῦ ἱατροῦ Πασχ. ἔχει σχέσιν μεθ' ἡμῶν τοῦτο μόνον τεχνικῶς, πιθανολογηθὲν ὅπου δεῖ, εἶναι ἱκανὸν νὰ τὸν μεταστῇ εἰς ἄλλην πόλιν.

CCCXCIV.

Alexandru-Vodă Suțu către Ioan Callimachi, dragomanul Porții, cu felicitări de Paști.

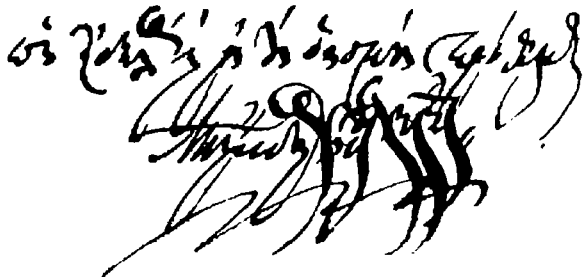
1808,
3 April.

Ἐκλαμπρότατε καὶ περιόλεις πεῖζαδὲ, κόρις Ἰωάννη Καλλιμάχη, διαρμηνευτὰ τῆς κραταιᾶς Βασιλείας, ἀδεελφὲ ἡμῖν λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε, τὴν Ἐκλαμπρότητά της ἀδελφικῶς ἀσπάζόμενοι καὶ περιπτυσσόμενοι, ἡδίστα προσηγορεύομεν. Τὸ ἀπὸ ἐς τὴν τοῦ παρεληλυθότος Μαρτίου περισπούδαστον ἀδελφικὸν αὐτῆς ἀμύνως ἐλάδομεν, καὶ ἐπὶ τῇ πληροφορίᾳ τῆς ἐφετῆς καὶ εὐκαίᾳς ἡμῖν ὕψις της ὑπερήρθημεν. Ἀνέγνωμεν δὲ καὶ ὅσα διέλαυν ἐν αὐτῇ, ἐπευχόμενη ἐπὶ ταῖς καταλαδοῦσαις ἡμᾶς λαμπραῖς ἑορταῖς τῆς ἐκ νεκρῶν τριημέρου ἐγέρσεως τοῦ θαναθρώπου Σωτήρος. Δὲν ἀμφιβάλλομεν παντελῶς ὅτι ἡ Ἐκλαμπρότης της, ἀδελφικώτατα περὶ ἡμᾶς διατηρημένη, τὸν εὐδιάθετον αὐτῇ λόγον ἐχαρακτήρισεν εἰς τὸ γράμμα της, ἀπὸ καρδίας καὶ ψυχῆς ἐπικαλουμένη ὑπὲρ ἡμῶν τὴν θείαν Παντοδυναμίαν. Ὅθεν, ἀπαντώντες διὰ τοῦ παρόντος, ἀμοιβαίως εὐχόμεθα νὰ ἐορτάσῃτε γηθούσως τε καὶ φαιδρῶς τὸ σωτήριον Πάσχα εἰς πολλάς περιόδους ἐνιαυτῶν, μετὰ τῆς ἐκλάμπρου οἰκογενείας της, ἐν ὕψει ἁγροτάτῃ, ἐπιτυχάνουσα τῶν ἐφετῶν ἀγαθῶν εἰς ἔτη πλείστα καὶ πανευφρόσυνα.

ἡωή, Ἀπριλίου γ'.

Τῆς Ἐκλαμπρότητός της

οἱ ἡμεῖς ἡμεῖς (αὐτοὶ)

Prea-strălucite și ilustre beizadea, dumneata Ioane Callimachi, dragoman al puternicii Împărății, frate nouă foarte iubit și prea-dorit, pe Strălucirea Ta frățeste sărutând-o și îmbrățișând-o, ne îndreptăm spre Dănsa. Am primit bucuos [serisoarea] Ta frățescă prea-dorită de la 15 ale trecutului Mart, și m'am bucurat foarte de vestea doritei nouă și poftitei serisori a Tale. Am cetit și câte ai arătat în ea, urându-ni la trecutele strălucite serbători ale Învierii după trei zile din morți a Mântuitorului Nostru făcut om. Nu ne indoim de loc că Strălucirea Ta, aplecată prea-frățeste față de Noi, ai însemnat gândul Tău prietenesc în serisoarea Ta, chemând din inimă și suflet asupra Noastră dumnezeiasca Atotputernicie. Deci, răspunzând eu cea de față, la rândul Nostru ne rugăm să serbați plăcut și strălucit mântuitoarele Paști în curs de mulți ani, cu Strălucita-Ți familie, în cea mai înaltă sănătate, dobândind cele bune dorite întru ani foarte mulți și cu totul fericiți.

1808, April 3.

Al Strălucirii Tale

ca frate și la porunci gata

Alexandru Suțu Voevod.

Pe la 1810.

Scrisoare privată a unui boier muntean, arătând cum se judecă procesele supt Vodă-Caragea, cu așezarea de legi nouă pentru ca să câștige cel susținut de boierii divaniți, el însuși fiind pe cale să piardă un proces cu Hagi-Moscu.

Τῇ στέλλω τὴν κατὰ κοκόνας ἀναγραφάν τῶν ἀρχόντων διὰ τὴν προτίμησιν ὅπου πρεσβυτέρῳ διὰ τὸ παραπλήσιον μοῦλκι εἰς Ἀτζένι-Με-τερέν. Τῇ στέλλω τὴν ἀπελάττειαν τῆς κοκόνας, τὴν ἐμπρικλεῖω τὰ κεράλαια τοῦ νόμου, διὰ νὰ θεωρήσῃ τὰ πάντα, καὶ κατωτέρω τῇ περιγράφω πῶς ἔτρεξεν ἡ ὑπόθεσις, καὶ πῶς ἀδικίεσται, πῶς χάνει ἡ κοκόναι μῆτηρ σου, τὰ δίκαιόν της.

Ἄφ' οὗ λοιπὸν ἀναγνώσῃς τὰ πάντα, ἤ-ξευρε ὅτι τέλος πάντων, πατόντες ποδάρι, μετὰ 26 μῆνας, παρῆρσιον ὁ Αὐθέντης τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικάζει, πλὴν, νότα πέντε, πρὸ τῆς παρῆρσιον, δύο ἡμέρας πρότερον, εἰς τῆς Δομνίτζας Παλοῦς τὸ σπῆτι, ὅτι ἐπῆγα νὰ δώσω τὰ παρατρέχωδα χαρτιά τοῦ Δου-δέσκουλου, μὲ εὐχαρῆ ὁ Αὐθέντης, λέγοντάς με ὅτι εἰς τὰ νομικά ἤρην κεράλαιον ὅτι 20 χρόνους δύναται τινὰς νὰ κινήσῃ Διθάν περὶ προτιμήσεως καὶ, ὅτι μὲ τὸ νὰ παρῆλ-θον 18 χρόνοι μόνον, τὸ μοῦλκι εἶναι τῆς κοκόνας, καὶ ἀφούκτως οὕτως ἔχει νὰ γίνῃ ἡ ἀπόφασις.

Μετὰ δύο ἡμέρας, ἔστειλεν ἡ μῆτηρ σου κατα-χαρούμενη διὰ τὸ ὅτι ἔχει νὰ εὖρῃ τὸ δίκαιόν της, θεκίλην της τὸν γαμβρὸν Βλαδογιάνον, καὶ παρῆρσιον, δὲν ἔκρινεν ὁ Ὑψος τοῦ οὗτος τὸν ἐνάρχοντα, οὗτος τὸν ἐναχόμενον, ἀλλ' ἐ-διακούταρε μετὰ τῶν ἀρχόντων θεδανίτων πῶς ἐννεργοῦν τὸ δίκαιωμα τῆς Σάρτας Δουδέσκας: ὅτι δὲν ἔχει δίκαιον προτιμήσεως. Ὁ κὴρ Νέ-τωρ Κλουτζιάρης, ὁ τῆς Βλαχίης Σειχου-ισλάμ-ἐφένδης, ἐτεινέχθη, λέγων μετὰ τοῦ Βορνίκου Παλατζάνου, ὅτι, ἄφ' οὗ παρῆλθῃ θυμηγία διὰ τοὺς παρόντας, τετραμηνία εἰς τοὺς ἀπόντας, τότε δὲν μένει δίκαιωμα, πολλῶ δὲ μᾶλλον 18 ἔτη. Τοῦτο ἄλλο εἶπεν τὸ Ὑ-ψος τοῦ: „δὲν εἶναι ἀπόκρισις εἰς τὸ πρόδλημά μου· ἐγὼ ζητῶ τὸ δίκαιον ἀπ᾽ αὐτοῦ ἢ περιορι-μένον“. Καί, πάλιν τὰ αὐτὰ ἀποκρινόμενος καὶ μετὰ Βακαρέσκουλου Παρπουτζάνου, εἶπεν ὅτι εἰς τὴν Νεαράν τοιοῦτος ὁ νόμος. Καὶ μὲ κρί-νει οὕδαμῶς τὸ Ὑψος τοῦ, ἀλλ' ἀποκριθεὶς εἰς τοὺς λόγους τοῦ, εἶπεν: „ἡμεῖς ὅλας τὰς κρίσεις τὰς διακρινόμεν μὲ τοὺς νόμους τοὺς ἀνὰ χεῖρας· ὑμεῖς πῶς;“. Καὶ ἀπεκρίθη-σαν: „μὲ τοὺς ἀνὰ χεῖρας“. Ὅθεν εἶπεν ὁ Αὐ-

ἴτι τρινet anaforana boierilor contra cocoanei pentru protimisul ce pretinde la moșia vecină la Ageni-Metereni (?). Îți trimet și apelul cocoanei, adăugând paragrafele legii, ca să le vezi pe toate, și mai jos îți scriu cum a mers afacerea, și cum se nedreptățește, cum pierde co-coana, maica ta, dreptul ei.

De altfel, după ce vei citi toate, află că, la capătul a toate, bătându-mi pi-cioarele, după șase luni, a înfățișat Dom-nul afacerea în Divan, dar, nota bene, înainte înfățișării, două zile mai înainte, în casa domniței Rali, când am mers să dau prea-jalnicele hârtii ale Dudescului, m'a felicitat Domnul, zicându-mi că la Legi a găsit un paragraf că douăzeci de ani poate cineva să miște Divanul pentru protimis și că, de oare ce au trecut numai optsprezece ani, moșia e a cocoanei, și neapărat așa o să fie ho-tărîrea.

După două zile, a trimes maică-ta, bu-enroasă că-și va afla dreptul, vechil pe ginerele ei, Vlădoianu, și, presintându-se, n'a judecat Înălțimea Sa nici pe părător, nici pe părâș. ei a discutat cu boierii divaniți cum are putere dreptul Saftei Dudescaii; că n'are dreptate de proti-misis. Dumnezeu Nestor Clucerul, Șeicul-islam-efendi al Țării-Românești, s'a ri-dicat, vorbind cu Vornicul Bălăceanu, că, de ar fi trecut două luni la cei prezenți, patru luni la cei absenți, atunci nu mai rămâne drept, cu atât mai mult la optsprezece ani. Aceastăaltă a spus-o Înălțimea Sa: „Nu e răspuns la chestia mea; eu cer dreptul absolut și hotărît“. Și, iarăși a-cestea răspunzându-le, și cu Văcărescul Bărbuceanu, a spus că în Novelă e o lege ca aceasta. Și nu mă judecă de loc Înălțimea Sa, ei, răspunzând la cuvîn-tele lui ¹, a spus: „Noi toate pricinile le judecăm cu legile în mână; voi cum?“. Deci au răspuns: „cu ele în mână“. Deci a spus Domnul: „când în legile înseși

¹ Nestor.

θέντης: „ὅταν εἰς αὐτοὺς τοὺς νόμους δὲν εὐρίσκομεν κεφάλαια, τότε προστρέχομεν εἰς τὴν Νεαράν“. Τότε ἀπεκρίθη ὅτι, καὶ πόθεν ἄλλου ὅτι ὁ Σλουτζιάρης Παναγιώτι μεταχειρίσθη δόλον, καὶ ὅτι ἡ κοκόνια Σάρτα δὲν τὸ ἤξευρεν; Τότε τὸ Ὑψος τοῦ ἀπεκρίθη ὅτι τοῦτο εἰκόλον, ἐπειδὴ οἱ νόμοι χωρηγοῦν καὶ ἄλλους τρόπους διὰ νὰ εὐχάλομεν εἰς τὸ μέσον τὴν ἀλήθειαν πλὴν, „μὲ ὅλον τοῦτο νὰ μὲ φέρετε καὶ τὴν Νεαράν διὰ νὰ ἰδῶ πῶς διαλαμβάνη αὐτὴν τὴν περίστασιν. Τοῦτο τὸ πρῶτον καὶ αἰσχατον μετέλθει τῆς κρίσεως“.

Τῇ 8ῃ ἡμέρᾳ ἦλθεν ὁ ἄγας Δινίκουλος¹ καὶ μᾶς λέγει ὅτι οἱ ἄρχοντες, συμπεριλαμβόντες καὶ τὸν Πραγγαζόανον διὰ τοῦ Παλιάνου, ἔκαμαν ἀναφοράν πρὸς τὸ Ὑψος τοῦ ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον τοῦτο δὲν τὸ δέχονται καὶ ὅτι εἰς τοῦτο ἔχει νὰ ἀκολουθήσῃ σύγχρισις εἰς τὰς πωλήσεις, καὶ ὅτι παρακαλοῦν νὰ συστηθῇ νέος νόμος, δικληπτικὸς τοῦ εἶτε οἱ γινώσκοντες, εἶτε οἱ μὴ γινώσκοντες, εἶτε οἱ παρόντες, εἶτε οἱ ἀπόντες, παρελθόντων τῶν διορίων τῆς κρίσεως, νὰ μὴν ἔχουν πλεόν λόγον προσειμήσεως.

Μετὰ παρέλευσιν δύο ἡμερῶν, ἐπῆγγα εἰς τὸ Ὑψος τοῦ, καὶ τὸ Ὑψος τοῦ μὲ εἶπεν ὅτι ἔχασεν ἡ κοκόνια τὴν κρίσιν τῆς διὰ τὸν νέον συστηθέντα νόμον. Ἐγὼ ἀπεκρίθην ὅτι τόσον δίκαιον ἔχει ἡ κοκόνια, ὥστε ἔπρεπε νὰ γίνῃ νέος νόμος διὰ νὰ καταργήσῃ τὸ δίκαιόν τῆς. Μὲ ἀπεκρίθη τὸ Ὑψος τοῦ, χαδῶδοντας τὰ γένια μου, καὶ διδόντάς με παγὲν ὅτι „ὅλα τὰ ἡξέσθεις, καὶ εἰς τοῦτο αἵτιος δὲν εἶναι, πῶς ὁ λαὸς ἔχει δικαίωμα νὰ θεσπίῃ νόμους“. Ἀπεκρίθην: „ἡ ὁλότης, καὶ ὅχι πέντα ἢ ἑξ, καὶ δεῦτερον, ἂν καὶ ἡ ὁλότης θεσπίσῃ νόμον, τὸ Ὑψος τοῦ, κατὰ τοὺς παλαιούς νόμους, πρέπει νὰ δικαιώσῃ τὸ δίκαιον καὶ μετὰ τὸ δίκαιον αὐτῆς τῆς κρίσεως πρέπει νὰ θεσπισθῇ καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλους, ὅσους θέλουν νόμους, πολλῶ ὅς μᾶλλον ὅπου ὁ δόλος καὶ ἡ ἀπάτη δὲν δένεται μὲ νόμον, μᾶττα εἰς ἀπάτην προθεσμία τίθεται“. Τέλος πάντων μοι εἶπεν τὸ Ὑψος τοῦ ὅτι: „διασμένος θεσπίξω τὸν νόμον, καὶ εἶπετέ το τῇ κοκόνᾳ, νὰ μὴν ἔχῃ παράπονον“. Εἶπον: „ὁρισμός σας“, καὶ τὰ ἐδότηγηθῇ ὅλα τῇ μητρὶ σου. Ἦ μήτερος σου ἀμέσως ἔφερεν τὸν γαμβρὸν Βλαδογιάννον καὶ ἐπῆρε τὸν βεκιλλεμένον, καὶ, ὅταν φωναχθῇ εἰς κρίσιν, ἔχει νὰ εὐχάλη σῶζρι περὶ διὰ νὰ μὴν δώτῃ κατὶ ὅν νὰ τὴν κρίνουν.

Ὁ ἐναγώμενος διαφεντεύθη, καὶ ὅτι ἦταν

nu aflăm paragrafe, atunci trecem la Novelă“. Atunci au răspuns că: de unde iese că Slugerul Panaioti a făcut înșelare („dol“) și cocoana Safta nu l-a știut? Atunci Înălțimea Sa a răspuns că aceasta e ușor, de oare ce legile hotărâse și alte mijloace ca să scoatem la mijloc adevărul; dar, „cu toate acestea, să-mi aduceți și Novela, ca să văd cum tratează acest caz“. Acesta e întâiul și ultimul tribunal al judecății.

A doua zi a venit Aga Dinicu și ni spune că boierii, luând cu ei și pe Brâncoveanu prin Băleanu, au făcut anafora către Înălțimea Sa că în niciun chip nu primese aceasta și că de aici va urma tulburare la vânzări, și că ei cer să se facă lege nouă, cuprinzând că nici cei ce cunosc, nici cei ce nu cunosc, nici cei de față, nici cei lipsă, trecând terminii judecății, să nu mai aibă motiv de proțimisis.

După trecere de două zile, am mers eu la Înălțimea Sa, și Înălțimea Sa mi-a spus că a pierdut cocoana judecata ei prin legea din nou așezată. Eu am răspuns că are atâta drept cocoana, încât a trebuit să se facă o lege nouă ca să se suprimă dreptul ei. Mi-a răspuns Înălțimea Sa, desmierdându-mi barba, și dându-mi *paia* cum că „toate le știi“, că întru aceasta el nu e vinovat, căci poporul are dreptul să facă legi. Am răspuns: „obștea, și nu cinci sau șase, și, al doilea, chiar dacă obștea ar face o lege, Înălțimea Ta, după vechile legi, trebuie să judeci dreptatea și după dreptatea judecății înseși trebuie să legiferezi și însuși și să poruncești altora câți vreau legi, cu atât mai mult că dolul și înșelarea nu se leagă cu lege, nici înșelării nu i se pune soroc“. La capăt mi-a spus Înălțimea Sa că: „silit fac legea, și spune aceasta cocoanei, să nu aibă parapon“. Am spus: „e porunca Măriei Tale“, și le-am povestit toate mamei tale. Mama ta îndată a adus pe ginerele Vlădoianu și a luat vechilimeaua, și, când se va rosti la judecată, va scoate *uzri-seri*, ca să nu dea prilej s'o judece.

Părătorul a câștigat, ca unul care e

¹ Goleacu.

ἀνελπίστως τοῦ Νινζουλέσκου, καὶ ὁ Νινζου-
λέσκος καλὰ μὲ τὸν Παλατζάνον καὶ Παλιάν-
νον, καὶ συνενόησαν καὶ ὁ Πρανγκοδάνος, εἶναι
δὲ καὶ ἀνελπίστως τοῦ Βακαρέσκου Παρπουτζά-
νου, ἔφαγε δὲ καὶ ὁ Νέστορ ὅσα ὑποθέσεις,
καὶ ὁ Παλατζάνος ὁμοίως· καὶ οὕτω χάνει ἡ
μῆτηρ σου ἐν μόλῃ 1.300 στίντζινων, δηλαδὴ
χάνει 115.000 γροσίων κατὰ τὸ παρόν.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Χατζή-Μόσχου τρέχει
οὕτως: ἐκρίθη εἰς τοὺς ἐστιάτεις τὸν ἐν-
κησα, ἐπῆρα ἀναφοράν κατ' αὐτοῦ, ζητῶν
12.500 γροσία κεφάλαια καὶ ἄλλα τόσα διά-
φορα. Ὁ Χατζή-Μόσχος ἔκαμιν ἀπελλάττειν.
Τὸ Ὑψος τοῦ μὲ λέγει ὅτι ἔχω νὰ πάρω μὲ
δικαίον λόγον καὶ κεφάλαια καὶ διάφορα.
Ὁ Χατζή-Μόσχος φωνάζει εἰς τὸ σπῆτι τοῦ
ὅτι: „ὅταν μὲ προστάξῃ ὁ Αὐθέντης, πληρώσω“.
Ἐγὼ ζητῶ τὰ ἄσπρα, ὁ Αὐθέντης μὲ λέγει τὸν
ἐπρόσταξεν νὰ τὰ δώσῃ. Τέλος, πάλιν, χθὲς τὸ
ἀνέφερον τῷ Ὑψει τοῦ, καὶ μὲ εἶπεν νὰ ἔχω
ὁπομονήν. Ἴδου καὶ αὐτὸ τὸ δικαίόν μου πῶς
τρέχει.

nepot al Nenciulescului, și Nenciulescu e bine
cu Bălăceanu și Băleanu, și s'a amestecat
și Brâncoveanu, și e și nepot al lui Vă-
cărescul Bărbuceanu, și a mâncat și Nestor
atâtea afaceri, și tot așa și Bălăceanu; și
astfel mama ta pierde o moșie de 1.300
de stânjeni, adică pierde 115.000 de lei,
după cum este acum.

Afacerea lui Hagi-Moseu umblă așa:
s'a judecat la vești; l-am învins, am luat
anaforă contra lui, cerând 12.500 de lei
capital și tot atâtea dobândă. Hagi-Moseu
a făcut apel. Înălțimea Sa îmi spune că
am să ieau eu drept curânt și capitalul
și dobânda. Hagi-Moseu spune în casa lui
că: „atunci când îmi va porunci Domnul,
plătesc“. Eu cer banii, Domnul îmi spune
că a poruncit să-i dea. La capăt, iarăși,
ieri au adus afacerea înaintea Înălțimii
Sale, și mi-a spus să am răbdare. Vezi
și însuși dreptul mieu cum umblă.

CCCXCVI.

Socoteala unui anume Marcu despre niște bani de luat de la Domnița (?).

1812,
25 Octom-
bre.

Γρόσι.	Παρ.	
10.343	24	ὅσα ἔχω νὰ λάβω ἀπὸ λογαρια- σμοῦ τοῦ μακαρίτου Αὐθέντου.
1.500		ὅσα διέθετο ἡ Ὑψηλότης τοῦ νὰ μοὶ δοθῶσι μετὰ τῆς συζύγου μου.
11.843	24	
4.612	20	ἐκπίπτονται ὅσα κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἔλαβον παρὰ τοῦ ἐκλαμ. πεῖζαδὲ Κωνσταντίνου Μουροῦζη.
7.231	4	
4.300		ἐκπίπτει ἡ τιμὴ τοῦ παρὰ τῆς Ἐκλαμπρότητός τοῦ ἀγορασθέντος ὁσπίτιου.
2.931	4	ἤτοι δύο χιλιάδες ἐνεκακῶς τριάν- κοντα ἐν καὶ παράδες τέσσαρες μένουν νὰ λάβω.
62		ὅσα μοὶ ἔκαμιν χαβαλὲ νὰ λάβω παρὰ τῆς Ἐκλαμπρότητός τῆς, ἤτοι: 50 τοῦ Γεωργίου ῥάπτου ἐκ τῶν ὅσων εἶχε λαμβάνειν. 12 τοῦ Ἀράπ-κάλφα ὁμοίως.
	62	
3.152	29	
3.152	29	ἤτοι τρεῖς χιλιάδες ἑκατὸν πεν-

Lei.	Parale.	
10.343	24	cât am să ieau de la socoteala răposatului Domn.
1.500		cât a lăsat Înălțimea Sa să mi se dea cu soția mea.
11.843	24	
4.612	20	se scad câți în deosebite vremi am luat de la prea-strălucitul beizadea Constantin Moruzi.
7.231	4	
4.300		se scade prețul casei cumpărate de la Strălucirea Sa.
2.931	4	adecă două mii nouă sute trei- zeci și unul și parale patru rămâne să ieau.
62		cât mi-au făcut havalea să ieau de la Strălucirea Sa, adecă: 50 ai croitorului Gheorghe din ce avea a lua. 12 ai lui Arap-calfa, tot așa.
	62	
3.152	29	
3.152	29	adecă trei mii o sută cinzeci

τήκοντα δὴω γρόσια καὶ παράδες
εἰκοσιεννέα ἔλαβον ἥδη παρὰ τῆς
Ἑκκαμπρότητός της, καὶ ἐξοφλήθη
κάθε λογαριασμός τοῦ τε μακαρί-
του καὶ ἰδίως τῆς Ἑκκαμπρότη-
τός του, μείνας νὰ ἀπολογηθῶ εἰς
τὴν ζητοῦντα διὰ κάθε ἀλιόδεραῖσι
ὁποῦ διὰ χρέος μου δίνω.

αὐτὸς, Ὁκτωβρίου κέη.

Μάρκος.

și doi lei și parale douăzeci și
nouă am luat de la Strălucirea
Sa, și s'a istovit orice soco-
teală a răposatului și în spe-
cial a Strălucirii Sale, ră-
mânând să mă apăr de cel ce
ar cere pentru orice alișveris
fac pentru nevoia mea.

1812, Octombrie 25.

Marcu.

CCCXCVII.

Ioan Gheorghe Carageă către capuchehaiele, în chestia conflictului cu Aus- După 1812.
tricii pentru pășunatul mocanilor.

Διαφιλονεικήσας τις συμπροσῶσα κατ' αὐτὰς
τὰς ἡμέρας μετὰ τοῦ δουστριακοῦ ἀτζέντη
συνιὸρ Φλάτσηγκηλ (ἥτις ἀναμφιβόλως ἔπεται
νὰ ἀναρρεθῇ παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐξοχώτα-
τον Ἰντερνούντζιον) πρέπει νὰ γένῃ γνωστή
τῇ Εὐγενείᾳ της διὰ νὰ προλάβῃ καὶ νὰ προ-
ειδοποιήσῃ τὴν Ἐξοχότητά του, μήπως τῷ
ἐκτεθῇ ἄλλως πῶς ἢ ὡς ἔχεται ἀληθείας ἢ
ὑπόθεσις, καὶ προξενηθῇ παράπονον, ἐν ᾧ ἡ-
μεῖς ἡκολουθήσαμεν τὰ ἄπερ ἡμῖν τὸ δίκαιον
καὶ ὁ ὁρθὸς λόγος ὑπηγόρευσεν.

Εἰθίζεται ἐκ παλαιῶν χρόνων, καὶ μετέπειτα
διὰ συνθηκῶν ἐκυρώθη, ὅσοι τῶν τρανσιλβα-
νῶν ἢ οὐγγρων ποιμένων ἦθελαν περαιοθῇ εἰς
Βλαχίαν μὲ τὰ ποιμένα ἢ ἀγέλας των, οὐ μόνον
ἐπὶ νομῇ, ἀλλὰ καὶ παραχρυσμασίᾳ αὐτῶν,
νὰ πληρώνωσιν ὀχλαρίτων. Τοῦτο συνέβη πάν-
τοτε, καὶ δὴ συμβῆναι χωρὶς οὐδεμιᾶς ἀμ-
φιβολήσεως, διότι οὔτε ἐπιδέχεται ἀμφισβή-
τησιν πράγμα ὅπου ἡ συνθήκη ἐστῆριξε καὶ
αἱ συνθήκαι καθιέρωσαν. Ἐφ' ὅτῳ ὅμως μερι-
κοὶ ἐκ τῶν εἰρημένων τρανσιλβανῶν ποιμένων,
περαιοθέντες διὰ τῆς Μολδαβικῆς Γῆς διὰ νὰ
καταβῶσιν εἰς Βλαχίαν πρὸς νομὴν καὶ παρα-
χρυσμασίαν τῶν προβάτων των, δὲν ἐνέδωκαν
οὐδαμῶς νὰ ἀποτίσωσι τὸ νομομισμένον ὀχλα-
ρίτων ἐνταῦθα, προσεγγόντες ὅτι τὸ ἐπλήρωσαν
εἰς Πογδάνιαν, καὶ δεικνύοντες βεβαιὰ τῶν
ἐκείσε γκροστινάριδων.

Ἡμεῖς, ἐπιμένοντες πάντοτε νὰ ἐξομαλύνωμεν
τὰς συμπροσῶσας μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ξένων
διαφορὰς φιλικῶς, χωρὶς διενέξεως καὶ χωρὶς
νὰ καταντήσωμεν, εἰ δυνατόν, νὰ προστρέξω-
μεν εἰς τὰ μέσα τῆς ἐξουσίας πρὸς ἀπόλαυ-
σιν τῶν δικαίων μας, καὶ ζώσῃ φωνῇ καὶ διὰ
νοτῶν παραστήσαμεν τὰ δίκαια τοῦ τόπου, καὶ
ἐνεδειξάμεθα ὅτι δὲν ἀνεχόμεθα νὰ ἀνατραπῇ
ἡ ἀρχαία συνθήκη καὶ τὸ προνόμιον τῆς Ἠ-

Conflictul ce a căzut în aceste zile cu
agentul austriac sinior Fleischhakel (care
fără îndoială urmează a se aduce de el
la Escelența Sa Internunțiu) se cade a fi
știut dumitale ca să previi și să înștiin-
țezi mai d'înainte pe Escelența Sa, nu
cumva să i se asigure altfel cumva decât
cum e adevărul și să se producă parapon,
în care noi am urmat ce ni-a dictat drep-
tatea și echitatea.

S'a obișnuit din vechi vremuri, și apoi s'a
întărit prin tratate, ca, oricâți din cio-
banii ardeleni sau ungurenii ar trece în
Țara-Românească împreună cu turmele sau
cirezile lor, nu numai pentru pășuni, dar și
pentru iernarea lor, să plătească oierit.
Aceasta s'a întâmplat totdeauna, și s'a
întâmplat fără vre-o discuție, de oare
ce discuție nici nu începe un lucru pe
care l-a întărit obiceiul și l-au con-
sfințit tratatele. Însă în fiecare an câ-
țiva din ziii ciobani ardeleni, trecând
prin Țara Moldovei ca să se coboare în
Țara-Românească pentru pășunea și ier-
narea oilor lor, n'au admis de loc a
plăti legiuitul oierit aici, pretinzând că
l-au plătit în Moldova, și arătând răvașe
ale goștinărilor de acolo.

Noi, dorind totdeauna să aplanăm prie-
tenos neînțelegerile ce se întâmplă între
noi și străini, fără neînțelegeri și fără
să ajungem, dacă se poate, a recurge
la mijloacele la îndemână pentru că-
pătarea drepturilor noastre, și prin viu
grai și prin note am presintat drep-
turile locului, și am arătat că nu to-
lerăm a se călca vechiul obicei și pri-

γεμονίας ταύτης δι' ἐνὸς τοιούτου νεωτερισμοῦ, καὶ ἀπητήσαμεν τὴν εἰσπραξίν τοῦ ὀγιαρίτου καὶ οἶτι, ἂν οἱ γκαστινάρηδες τῆς Μολδαβίας εἰσπράξαι τὸ ὀγιαρίτον παρὰ τῶν εἰρημένων Τρανσυλθανῶν, ἀδίκως καὶ παρὰ χορδὴν θάινοντες, δεῶν νὰ ἐπιστρέψωσιν ὅσα παρὰ λόγον ἔλαβον ὀνόματι ὀγιαρίτου. Διότι ὀγιαρίτον πληρώνουσιν αὐτοὶ οὐ μόνον διὰ νὰ ἔχωσιν ἄδειαν νὰ ἐπιβῶσι τῆς γαίας τοῦ Ὁθωμανικοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ δύνανται νὰ παραχειμάσωσι καὶ νὰ ἔχωσι τὰ προβάτα των τὴν νομὴν των ἐν αὐτῇ. Ἀλλὰ μὲν οἱ ῥηθέντες Τρανσυλθανοὶ παραχειμάζουσιν ἐνταῦθα εἰς Βλαχίαν καὶ ἔχουσι τὴν νομὴν τῶν προβάτων ἐνταῦθα, ἄρα εἰς Βλαχίαν πρέπει νὰ ἀποτίσωσι δικαίως καὶ τὸ ὀγιαρίτον, οὐχὶ δὲ εἰς Πογδανίαν, ὅθεν μόνον διέβησαν διὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς Βλαχίαν. Ἀλλ' εἰς ταῦτα, ἂφ' οὗ ἀντέτειναν ὁ σινιὸρ ἀτζέντης ἱκανῶς, ὕστερον, γνοὺς τὰ δίκαιά μας, παρεκάλεσε νὰ γράψωμεν καὶ ἡμῖς πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον ἀδελφόν μας Σκαρλάτ-Βόδαν διὰ νὰ τῷ εὐκολήνωμεν τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀδίκως ἐκείσε λεηφθέντων τούτων γροσίων. Ἡ Ἐκλαμπρότης τοῦ ὅμως, εἴτε φρονοῦσα τῷ ὄντι ἢ παρὰσυσταμένη ἐκ παρακλήσεως των ἐκείσε γκαστινάρηδων, ἀντέγραψεν ἡμῖν ἀτακτομένη ὅτι δέθεν τὸ ὀγιαρίτον οὐχὶ διὰ τὴν παραχειμασίαν καὶ τὴν νομὴν, ἀλλὰ διὰ τὴν εἰς τὴν γαίαν τοῦ Ὁθωμανικοῦ Κράτους ἐπίβασιν λογίζεται. καὶ οἱ Τρανσυλθανοὶ, ἅπασι ἀποδόντες ὅπου πρῶτον ἐπέβησαν αὐτὰ τὸ ὀγιαρίτον, ἀκατασχέτητοι μένουσι ταύτης τῆς εἰσπράξεως καθ' οἵανδήποτε ἄλλην τοπικὴν παραλλαγὴν ἐπιφέρει δ' ἐν ταῦτῳ καὶ μαρτυρίαν ὅτι κατὰ τὸ αἰῶνον ἔτος τοιοῦτοί τινες ὑπάρχουσι τῆς Ἀουστρίας, μεθ' ὅσα φθάσαντες ἐπέδωκαν εἰς Βλαχίαν, ἀπαιτηθέντων καὶ εἰσπραχθέντων καὶ εἰς Πογδανίαν τὴν γκαστινὰν παρὰ τῶν ἐκείσε σλοβενόφωνων, ἀπέλαβον πάλιν τὰ εἰσπραχθέντα χρήματα καὶ ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ οἱ Τρανσυλθανοὶ οὗτοι, προαποδόντες τὰ τῆς γκαστινᾶς ἐν Μολδαβίᾳ, δὲν ὑπείλουσι νὰ πληρώσωσι πλέον ὀγιαρίτον ἐν Βλαχίᾳ. Συνωδὸν δὲ τῇ πρὸς ἡμᾶς ταύτῃ ἀποκρίσει του, ἀπήντησε διὰ νότας καὶ πρὸς τὸν ἐκείσε ἀτζέντην καὶ, τῷ αὐτῷ συλλογισμῷ καὶ ἀπολογίᾳ ἐπερσιδόμενος, καὶ ὁ σινιὸρ Φλάισχάκην ἐπιμένει νὰ μὴ πληρώσωσιν οἱ Τρανσυλθανοὶ οὗτοι ὀγιαρίτον. Ἀστεῖον ὅμως ἡμῖν ἐφάνη τὸ τῆς μαρτυρίας ἐκείνης, ἥτις κρινομένη εὐχερέστατα εὐρίσκεται νὰ ἀντιπερίσταται εἰς ἀνατροπὴν τῆς ἀνωτέρω πρετενσίονος. Δὲν ἐπλήρωσαν τότε ἐκεῖ, μῆτε ἐπρεπε νὰ πληρώσωσιν ἀδίκως, ἐν

vilégiul acestei, Domnii printr'o astfel de inovație și am cerut perceperea oieritului și că, dacă și goștinarii Moldovei au perceput oieritul de la zișii Ardeleni, lucrând nedrept și contra acordului, trebuie a se întoarce câte fără rost le-au luat în nume de oierit. Căci oieritul îl plătesc ei nu numai ca să aibă voie să intre în țara Imperiului Otoman, dar și ca să poată ierna și să aibă oile lor pășunea lor aceia. Dar acei Ardeleni iernează aici în Țara-Românească și au pășunea oilor aici, deci în Țara-Românească trebuie să plătească pe dreptate și oieritul, nu în Moldova, pe unde numai au trecut ca să vie în Țara-Românească. Dar la acestea, după ce s'a împotrivit destul sinior Aghentul, apoi, cunoscând drepturile noastre, s'a rugat să scriem și noi la prea-strălucitul nostru frate Searlat-Vodă ca să-i ușurăm restituirea banilor acestora lăsați pe nedrept acolo. Strălucirea Sa însă, ori gândind în adevăr, ori târât de goștinarii de acolo, ni-a răspuns, obiectând că de mult oieritul se socoate, nu pentru iernat și pășune, ci pentru trecerea pe pământul Împărăției Otomane, și Ardelenii, plătind odată unde au venit întâiu, oieritul acesta, rămân scutiți pentru această percepere în orice altă osebire de loc; și mai aduce întru aceasta și mărturie că în anul 1804 câțiva din astfel de supuși ai Austriei, după ce se întâmplase să aibă a plăti în Țara-Românească, cerându-li-se și încașându-i și în Moldova goștina de slujbașii de acolo și-au luat înapoi banii percepuți și că tot așa Ardelenii aceștia, cari și-au apucat a da goștina în Moldova, nu trebuie să mai plătească oierit în Țara-Românească. Potrivit cu acest răspuns către noi al lui, a obiectat prin note și Aghentului de acolo și, sprijinit pe aceeași judecată și îndreptățire, și sinior Fleischhackel rămâne [la părere] să nu plătească Ardelenii aceștia oieritul. Însă ni s'a părut o glumă acea mărturie, care socotindu-se, ușor se află că stă împotriva, pentru răsturnarea pretenției de mai sus. N'au plătit atunci acolo, nici nu se cuvenia să plătească nedrept, ca unii ce plătiseră drept aici unde iernaseră și a-

ὅς εἶχον πληρώσει δικαίως ἐνταῦθα ὅπου εἶχον ἐξαιρεμάσει καὶ ἔσχον τὴν ἀναγκαίαν νομὴν των τὰ ποιμένα των καὶ ἤδη πάλιν κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον δὲν ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσιν ἐκείσε, ἐν ᾧ παραχειμάζουσι καὶ ἔχουσι τὴν νομὴν των ἐνταῦθα. Τέλος πάντων τὸ ὀγιαρίτον τῶν Τρανσιλθανῶν ἀρχαίων ἐπεκράτησεν ἔθος νὰ πληρώνηται μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου: πῶς λοιπὸν ἔνευ δόλου εἰσπράχθη κατὰ τὸν Αὐγουστον μῆνα ἐν Μολδαβίᾳ; Καί, ἂν δὲν εἰσπράχθη ἀδίκως, διὰ τί νὰ μὴν ἐπιστραφῇ; Καί, ἂν ἐκεῖ ἀδίκως, πῶς ἐνταῦθα δὲν ἤθελαν εἰσπραχθῇ δικαίως; Ἐν ᾧ καὶ ἔθος παλαιόν, καὶ κύρος συνθηκῶν, καὶ ἱσθὸς προσκυνητῶς ὁρίσματος, καὶ τὸ προσγεῖς παράδειγμα ἀπάντων τῶν λοιπῶν συμπατριωτῶν αὐτῆς Τρανσιλθανῶν στηρίζουσι τὰ δίκαια τῆς Βλαχίας!

Ἦμεις οὐδόλως ἀνεχόμεθα νὰ πληρώσῃ οὐδεὶς ἐν ὁποιοῦνδε ποτὸν δικαίωμα δις, πολλῶν δὲ μᾶλλον οἱ ξένοι καὶ ἐπὶ ἡλθε. Ἄλλ' ἐπίσης δὲν ἀνεχόμεθα νὰ γένῃ κακὴ ἀρχή, καὶ νὰ καταστῇ εἰσέπειτα νὰ ὑπερηθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἡ Βλαχίας, τὸ ὅποιον ἐπὶ τοσούτον καιρὸν διετηρήθη ἁγνές. Διὰ καὶ ἐπροτάξαμεν χωρὶς πλέον ἀναβολὴν νὰ συνάξωσι παρὰ τῶν ἡθόντων τὸ δίκαιον τῆς Τζάρας ὀγιαρίτον. Ἐπὶ τοῦτοις παρατηρητέον ὅτι σχεδὸν προφανές νὰ ἐμπεριερίσθηται ὅλον καὶ οἱ τρανσιλθανοὶ ποιμένες καὶ οἱ γροισινάριδες τῆς Πογδανίας καὶ ἔκαμαν τὸν συμβιβασμὸν τοῦτον, ὥσταν παρὰ καιρὸν τὸν ἔκαμαν, καὶ ὅτε δὲν εἶναι γροισινάς σήναξις εἰς Πογδανίαν.

Ἀπαντας λοιπὸν τούτους τοὺς λόγους ἡ Βλαχία τῆς θέλει τοὺς εἰπῇ τῷ ἐξοχωτάτῳ Ἰντερνοντζίῳ διὰ νὰ μὴν ὑπονόσῃ ἡμᾶς ἀντιπροσμένους, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου, δεφεντεύοντες εἰς τὸ δίκαιον ὅλην στένει τοὺς ὑπηρετοὺς τῆς αὐστριακῆς Αὐλῆς καὶ ὅτι φρονούμεν νὰ μὴ εἶρῃ παράδοξον ἢ Ἐξοχότης του τὸ νὰ μὴ θυνάμεθα νὰ παρίδωμεν τὸ δίκαιον τοῦτο τῆς Τζάρας ἥτις ἐνεπιστεύθη ἡμῖν, καὶ μάλιστα ἐν ᾧ πάντα ἡ τῶν ἀρχόντων ὁμήγουρις ἐγίνωσκε τὴν διαφιλονέκην ταύτην. Περιμένουμεν δὲ τὴν περὶ τοῦτου ἀπόκρισιν τῆς.

Προϊδάζεστε τὴν Ἰντερνοβίτιον διὰ τοῦ τώρα, πρὸ τοῦ λάβει τὰ τοῦ Φλεῖσχακὴλ γράμματα, ὅστις ἴσως μὲ τὴν σημερινὴν πόσταν νὰ ἔγραψα περὶ τοῦτου. Παπαλαυμέναν οὐ νηθεὶς δικαίωμα τῆς Βλαχίας εἶναι: ὅλοι ἐν γένει οἱ Οὐγκουράνοι μετὰ τοῦ ἁγίου Νικολάου πληρώνουν εἰς Βλαχίαν τὸ ὀγιαρίτον τους, διότι ἐδῶ ἐξαιρεμάζουν παραλόγως ἐπληρ-

veau pășunea de nevoie turmele lor și deci iarăși după aceeași logică nu trebuie să plătească acolo, întru cât iernezează și-și au aicea pășunea. Mai la urmă oieritul Ardelenilor a fost un obicei vechiu să se plătească după serbătorea Sfântului Nicolae: cum deci fără înșelăciune s'a perceput în luna lui August în Moldova? Și, dacă nu s'a perceput cu nedreptate, de ce să nu se restituie? Și, dacă acolo cu nedreptate, cum să nu se perceapă aici cu dreptate? De oare ce și obicei vechiu, și întărire de tratate, și orânduială sacră venerabilă, și exemplul tuturor celorlalți Ardeleni din aceeași patrie cu dânsii întăresc drepturile Țerii-Românești!

Noi n'am îngăduit de loc a plăti cineva în orice chip un drept de două ori, ci cu atât mai mult străinii și oamenii de aiurea. Dar nici n'am răbdat să se facă un rău început, și să se întâmple apoi a se răpi dreptul său Țerii-Românești, dreptul care atâta vreme s'a păstrat neatins. Pentru care am și orânduit ca fără altă zăbavă să se culeagă de la cei ziși dreptul oierit al Țerii. Pe lângă aceasta e de observat că e foarte rădit cum că au pus la cale o înșelare și ciobanii ardeleni și goștinarii Moldovei și au făcut această învoială, de oare ce fără rost o au făcut, și că nu e adunare de goștină în Moldova.

Toate aceste argumente dumneata le vei spune Escelenței Sale Internunțiului ca să nu ne bănuiască de protivnici, ci, din poativă, de apărători la dreptul lor cu toată puterea ai supușilor Curții austriece și că ne gândim ca Escelența Sa să nu afle ciudat că nu putem trece peste acest drept al Țerii care ni s'a încredințat nouă, și mai ales întru cât toată adunarea boierilor a cunoscut acest conflict. Așteptăm deci în această privință răspunsul Ei.

Pregătește pe Internunțiu pentru acum, înainte de a primi scrisorile lui Fleischhackel, care poate cu poșta de azi a scris despre aceasta. E un drept obișnuit din vechime al Țerii-Românești: toți Ungurenii în genere după Sfântul Nicolae plătesc în Țara-Românească oieritul lor, pentru că aici iernezează; fără

ρωσαν εἰς Πογδανίαν τὸν Αὐγουστον, μόνον διότι ἐπέρασαν ἐκείθεν, καί, ἐν ᾧ δὲν ἦτον καιρὸς οὐγιαρίτου, καθότι εἰς Πογδανίαν τὸ οὐγιαρίτον, ὅπερ ὀνομάζεται γκόστινα, συνά- ζεται μετὰ τὸν Μάιον: μὲ ποῖον λόγον λοιπὸν παρέχεται ἀπὸ Οὐγκουράνους ὁποῦ ἔρχονται νὰ ἐξεσιμῶσιν εἰς Βλαχίαν γκόστιναν μετὰ τὸν Αὐγουστον; Ὁ οὐγιαρὸς τῆς Πογδανίας πρέπει νὰ ἐπιστρέψῃ ὅσα παραλόγως ἐπῆρε, καὶ ὁ ἐδικὸς μου πρέπει δικαίως καὶ εὐλόγως καὶ μετὰ τὴν πεπαιτωμένην συνήθειαν, νὰ πάρῃ τὸ οὐγιαρίτο του παρ' αὐτῶν, καθὼς τὸ ἐπῆρε καὶ ἀπὸ τοὺς λοιποὺς Οὐγκουράνους, καὶ ἀπὸ τὸ δικαίωμα μου οὐ σαλευθήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα. (Concept.)

rost au plătit în Moldova¹ prin August, numai pentru că au trecut de acolo, și cum nu era vreme de oierit, de oare ce în Moldova oieritul, care se chiamă goștină, se strânge după Maiu: cu ce rost deci se dă de Ungureni cari vin să ierneze în Țara-Românească goștină după August? Oieritul Moldovei trebuie să dea înapoi câte le-a luat fără rost, și al meu se cuvine cu dreptate și rost și după vechiul obicei să iea oieritul său de la ei, cum l-a luat și de la ceilalți Ungureni, și din dreptul meu nu mă voiu clinti în reace.

CCCXCVIII.

După 1812.

Ioan Gheorghe Caragea-Vodă către fiul său, capuchchaiaua, despre legături cu Turcii, intrigile contra lui, scrisoarea ce a adresat-o lui Talleyrand.

Ῥουδίτσουν.

Ἰσχυέτι ... ινιζ των χειρὲν τοῦ Δ.²

Ἐπαρήγγειλα νὰ ἐτοιμασθῇ ὁ ζαχίρὸς τοῦ ἐνδοξοτάτου Ῥεῖς-ἐφένδῃ μας καὶ νὰ σταλῇ καὶ τὸν πούρουλα· τὰ μέλιτα ὅμως ἐφέτος εἶναι ἀχρεῖα· ἐπαρήγγειλα δὲ σφοδρῶς νὰ εἶναι ἐσλάχι μετ' ἐξουδινδέν.

Ἐνα σουκαὶν μοὶ στέλλετε ἐν τοῖς κοινοῖς, ὡς ἐκ μέρους τοῦ ζαχίρ-ναζιρῆ ἐφένδῃ, ἐν ᾧ μοὶ γράφει περὶ ἀποστολῆς ζαχίρ, πλὴν ἡ βούλλα δὲν εἶναι τοῦ ἐνδοξοτάτου Τζανίπ-ἐφένδῃ, ἀλλὰ ἐνὸς Μεχμέδ-Βασίμ-ἐφένδῃ ποῖος ὁ γράφων δὲν εἰσέρω· ἄλλαξεν ὁ ζαχίρ-ναζιρῆς;

Ἐλαδὸν τὸν τεζκιρὲν τῆς Δομνίτσας Ῥαλοῦς διὰ τὰς θώδεκα γιλιᾶδες πεντακόσια γρόσια· ὅταν θώσσετ τὰ κουσοῦρια, στέλλετέ μοι πάλιν τεζκιρὲν τῆς διὰ νὰ τὰ κάμω τυχρὶς εἰς τὴν ὁμολογίαν μου.

Ἰδοὺ τὰ πρὸς τὸν Ταλεϊράν ἴσα τῶν γραμμάτων ὁποῦ τῷ ἔγραψα. Ὅχι μόνον δὲν ἀτενιτῶ εἰς τὸν βασιλέα, ἀλλὰ καὶ λέγω ἄπειρα περὶ τοῦ βασιλέως: τί ταχρίμι ἡμποροῦν νὰ κάμουν οἱ ἐκεῖ! Ἐγὼ ἐβιάσθην νὰ γράψω τῷ Ταλεϊράν, καθότι ἐπληροφόρηθην μετὰ βασιότῃτος ὅτι αὐτὸ τὸ γαϊδούρι ἔγραψεν αὐτῷ διὰ τῆς πόστας ἄπειρα καὶ ὅπως ἔθελε· διὰ νὰ προλάβω λοιπὸν τὸν Ταλεϊράν, μήπως καί, ἀπατηθεὶς ἀπὸ τὴν βλαπτικὴν αὐτοῦ, ἤθελε κάμῃ κανένα σικιγιέτι ρεσμέδικον καί, γινο-

... Întâmplător ... dar ...

Am anunțat să se gătească zahereaua prea-strălucitului Reis-efendi al nostru și să se trimeată cu chitanță; mierea însă în acest an e netrebnică; ei am anunțat strașnic să fie cantitatea cea mai bună ce s'ar găsi.

O scrisoare-mi trimiteți între cele obișnuite, ca din partea nazirului efendi al zaherelei, în care-mi scrie pentru trimeterea zaherelei, dar pecetea nu e a prea-slăvitului Gianib-efendi, ci a unui Mehmed-Vesim-efendi; cine e cel ce scrie nu știu; s'a schimbat nazirul zaherelei?

Am primit teșchereaua Domniței Rali pentru cele douăsprezece mii cinci sute de groși; când veți da cusururile, trimeteți-mi din nou teșchereaua ei ca să le fac a trece la sinetul meu.

Vezi copiile scrisorilor ce i-am scris lui Talleyrand. Nu numai nu *atențez* la împăratul, dar și spun atâtea despre Împărat: ce idei pot să-și facă acei de acolo! Eu am fost silit să-i scriu lui Talleyrand, precum am aflat cu siguranță că acest măgar i-a scris prin poștă multe de toate și cum a vrut; ca să apuc înainte la Talleyrand, pentru ca nu cumva, înșelat de *relația* aceuia, să facă vre-o reclamație oficială și, făcându-se protocol al acestui

¹ Ultimul alineat e de altă mână; poate fi de a Domnului însuși.

² Cifrat.

μένης ἰζάμι τῆς θρωμοδουλειᾶς αὐτῆς, γίνῃ τατῆς: τὸ Δεδλέτι, τῷ ἔγραφα. Ἀκόμι ὅμως καιρὸς διὰ νὰ λάβω ἀπάντησιν δὲν εἶναι τώρα: ἀπὸ Βιέννης ἴσως μὲ ἀποκριθῇ, καθότι τὸ δεύτερον γράμμα μου τώρα εἰς τὴν Βιέννην θὲ νὰ τοῦ τὸ δώσουν.

Ἰδοὺ ὁ περὶ Καλαμαρίου σουκκάς, ἴδате δὲ τί γράφει ὁ παλιὸς ἔσχατος, εἰς ¹ τί φρικτὸν πρᾶγμα γίνεται, μὰ καὶ γρόσια φρικτὰ θὲ νὰ πηγαίνουν!

Ἐγείστε: χλῆδισα τὴν Κιουλχανῇ τὸν Μόσχον: δὲν εἶχεν ἀπολογία καὶ ἐκαταπερδεύθη, μὴ ἰξήρων εἶ νὰ ἀποκριθῇ. Ἡ Εὐγενεία σας κοιτάξετε τὴν δουλειάν σας, κάμστε ταχσίλι τὰς πόλιτζας τεμαχὲν ἀπὸ τὸν Γεώργην, ὅστις γράφει τῷ Μόσχῳ ὅτι δὲν ἤμπορεῖ νὰ κάμῃ αὐτὸ ὅπου τῷ γράφει, καθότι ἐπρόλαβε καὶ τὰς ἐκτετέριστε, καί, ἂν ἤθελεν ἐναντιωθῇ εἰς τὸ ἐξῆς, φοβεῖται ὅτι τὰς δίδετε εἰς τὸν Σεργανὲ καὶ τὰς κάμουν διὰ καὶ δικαστεῖζ ταχσίλι: λοιπὸν τὴν δουλειάν σας ἡ Εὐγενεία σας.

Ἄχ ὅς ἔδωξεν εἰς τὸ χέρι κανένα ἔγγραφο ^ο ² τὸν ὁποῖον διατάττει τὸν καλὰ, ἡραλκτὰ χαρίζετέ τον: καὶ τι εἶναι πολλὰ ταμακιάρης εἶναι καὶ ἀναγκαιότατος εἰς πάντα.

Ἐγάρην διὰ τὸ αἶσιον τέλος τοῦ συνοικισίου τῆς ἀνεψιάς Σουλτάνας: ἰνσαλλάχ πάντοτε εἰς τοιαῦτα χαίρομεν ἀπάρια νὰ εἶναι μέσον καὶ ὄργανον ἡ Εὐγενεία τῆς. Χαίρομαι καὶ διὰ τὸν τρόπον τοῦ Ἄγα, καὶ διὰ τὴν εὐχαρίστησιν τῆς Εὐγενείας τῆς. Μοὶ γράφει καὶ ὁ ἴδιος τεφτιλὲν τὰ ὅσα εἶπεν ὁ ἐπίτροπος περὶ τοῦ συνοικισίου του. ³

Τὰ τοῦ ⁴ νὰ οἰκονομηθῶν πλέον ^μ ⁵ νλ (sic) γίνονται τὰ διδόμενα ζαχριγῆ ⁶ των χειρας του ⁷ ὁμολογίαν. καθὼς καὶ τὰ προλαβόντως σταλέντα τὰ ⁸. Δὲν ἰξήρω ⁹ ἂν ἔγιναν ζαχριγῆ: περὶ τούτου δὲν μοὶ ἔγραψτε. καὶ παρακαλῶ νὰ ἔχω ἰδέαν διὰ νὰ μὴ τὰ πληρώων ὅτω φορτῆς αὐτὰ τὰ θρωμογόροσα.

Ἀπὸ τὸ ἐμπειρικλεόμενον γράμμα του ¹⁰ων σιναιου (sic) θέλετε ἐν λάβει (sic) τὸν ἀρόρητον βαθμὸν τῆς αὐθαδεῖας του καὶ τὸ νὰ μοὶ τὸ στέλλῃ ἀδοῦλωτον τοιοῦτον αὐθαδέστατον γράμμα, ἐν ᾧ γράφει ἀνοικτὰ τὴν περιμένειτον μανζηλίαν μου, διὰ νὰ τελέσῃ τὸν σκοπὸν του: τοῦτο πλέον παρὰ αὐθαδεῖα, ἀλλὰ ζορπαλκί: διὰ νὰ μὲ πιστεύσετε, σᾶς τὸ στέλλω, ἀλλὰ μὴν τὸ δίδετε ¹¹: εἶναι ἄτοπον.

Χὺς ἦλθεν ὁ Μονδεβίλ ¹², οἰκισιότατός του

lucru puturos, să se supere Devletul, i-am scris. Dar încă nu e vreme să ieau răspuns: poate că mi-a răspuns din Viena, de oare ce a doua scrisoare a mea i-o dau ei acuma la Viena.

Vezi și scrisoarea despre Calamari, vezi ce serie bătrânul acela, la ce... grozav lucru ajunge, dar și bani grozavi ce vor să meargă!

Am judecat (?) pe Chiulhani Muscalul: n'a avut cum să se apere și a pierdut (?), neștiind ce să răspundă. Dumneavoastră căutați-i afacerea, adunați polițiile toate de la Gheorghe, care scrie Muscalului că nu poate face ce-i serie, de oare ce a luat-o înainte și le-a cetit (?), și, dacă s'ar împotrivi pe urmă, se teme că le dă la *gebhaneà* și le adună cu sila cu o judecată; altfel, faceți-vă datoria dumneavoastră.

Dacă, vai, vă va veni în mână vre-o scrisoare..., pe care țineți-l bine..., faceți-i-cheful: de și e foarte lacom, e și foarte de folos la toate.

M'am bucurat de bunul sfârșit al căsătoriei nepoatei Sultana; să dea Dumnezeu ca totdeauna la astfel de vești norocoase să fii la mijloc și făptuitor dumneata. Mă bucur și pentru lucrul Agăi, și pentru mulțămirea dumatăle. Îmi serie și însuși anume (?) câte a spus Vizirul despre căsătoria lui.

Ale lui... să se economisească mai mult..., să se facă acele date zahereă... în mâinile lor..., cu sinete, precum cele mai nainte trimese... Nu știi dacă s'a făcut zahereă: pentru aceasta nu mi-ați scris, și vă rog să am știre ca să nu-i plătesc de două ori acești bani ticăloși.

Din scrisoarea aici închisă a lui... veți afla nesuferita adâncime a obrazniciei lui, și să-mi trimeată fără pecete o astfel de scrisoare foarte obraznică, în care serie deschis despre mazilia ce mi se pregătește ca să-și atingă scopul: aceasta, mai mult decât obraznicie, e revoltă; să mă credeți, v'o trimet, dar să nu dați...; e fără rost.

Ieri a venit Mondeville, foarte de casă...

¹, ² nedescifrat.

³ Patru cuvinte nedescifrate, apot cifrat.

⁴, ⁵, ⁶, ⁷, ⁸, ⁹, ¹⁰, ¹¹ nedescifrate.

¹² Preceptor frances, care a lăsat și memoriile.

¹ ασι (sic) της μου, και μοι ειπεν την δια του
² τα Βιέννης επηρην ³ γράμμα από τον ⁴ το
 όποιον το έδιδάσεν και ⁵ , εν η τῇ
 γράψει ούτωσί: την εις το κεφάλι του Καρτζά
 φωτιάν άναψα ο ίδιος ⁶ . επήρην δις δια
 νυκτός εις τον ⁷ του όποσχέση μιαν....

(Înteruptă.)

al mieu, și mi-a spus despre scrisoarea...,
 luată la Viena de la..., care a cetit-o...
 în care scrie așa: focul de pe capul
 lui Caragea dânsul și l-a aprins...; a mers
 de două ori noaptea..., i-a făgăduit o...

CCCXCIX.

După 1812.

Ioan Gheorghe Caragea-Vodă către fiul său, despre felurite afaceri secrete,
 și de zahareă, precum și despre boala sa.

Γίε μου αγαπητέ και περιπόθητε,

Δύω τακίμα περιποθήτων μοι διεξοδικών
 πιττακίων της έλαβον δια του Άντωνάκη και
 Μουσταφά, και έδόξασα τον άγιον Θεόν, πλη-
 ροφορηθείς εξ αυτών την έφετιωτάτην μοι πα-
 νοικι αγαθήν υγιείαν σας. Μια δωδεκαήμερος
 σφοδρατάτη μουκάνικη καταρρόη, ητις και
 κλινήρη με έδόσταξε τρεις ήμέρας, περι τα
 μέσα της, εις τοσοούτον με άτόνισεν όπου έλ
 άν κενδυμέ γκλέμεμ. δια τουτο και δεν δύ-
 ναμαι νά άπεκτανθώ με τον παρόντα προς ά-
 πόκρισιν πάντων των εν τοις πιττακίοις της
 γραφομένη μοι. Θείη χάριτι είμαι καλά, χθές
 έκαμα και διθάγι, πλην πολλά άτονισμένος,
 και ακόμη τουτοώνι δεν πίνω με δεύτερον έν-
 σαλλάχ σάς γράφω διεξοδικά ⁸.

Άκιπατο ⁹ ένα μη είπω ότι εκατόρθωσαν
 τον σκοπόν τους το νά μάς κάμουν νά χω-
 λαινώμεν εις την ταχύτητα τουλάχιστον των
 χαδαδισίων μας αυτό το ψεσάδι μόνος ο ¹⁰
 ήμπορούσαι νά το κατορθώση και δια τας σχέ-
 σεις όπου έχει εις ¹¹ και ως ¹² χαλίστης
 και ως ¹³ του ¹⁴ ως ούκ ώφελε. Είς τουτο.
 εις την ταχύτητα δηλ., εις τα καίρια μάς έ-
 πείραξεν. Είς τας παρούσας περιστάσεις το
 σύκωμα του παιδίου από Βιέννης ο ¹⁵ κά-
 λιστος με έπιφορτισμένος με όλον τον γαίλιν
 του ¹⁶ ποτον πρώτον νά κάμη έσιργασδίξει
 και τα γρόσιά των ¹⁷ κακή τόχη λείπει και
 ο Πέλιος ο μεγάλος δια το καλαμάρι και ο
 Λάσας (sic) μάς ήλθον ¹⁸ ή ¹⁹ και ή ²⁰ έζά-
 βισαν, βλέποντες το έν θεών του ²¹ και μεί-
 νασα ή ε μόνη τί ήμπορούσε νά κάμη ένέ-
 δωκε και ²² πάλιν δε σας λέγω την εις το
 παρόν ήμάς δεν μάς πειράζει ή ²³ μεγερ
 νά την δώσωμεν αίτίαν, ει δε μη χόδο πε χόδο

Fiule al mieu iubit și prea-dorit,

Doă rânduri de pitace mie prea-dorite
 pe larg ale Tale le-am primit prin An-
 tonachi și Mustafa, și am slăvit pe Sfân-
 tul Dumnezeu, aflând din ele mie prea-
 dorita bună sănătate a Ta cu toată casa.
 Un foarte strașnic guturaiu mocănesc de
 douăsprezece zile, care m'a ținut și la
 pat trei zile, pe la mijlocul lui, atâta m'a
 slăbit de încă nu mi-am revenit; de aceea
 nici nu pot isprăvi cu cea de față
 răspunsul la toate cele scrise mie în pi-
 tacele tale. Slavă Domnului sânt bine, ieri
 am făcut și Divan, dar foarte slăbit, și încă
 nu beau tutun; în a doua [scrisoare] cu
 ajutorul lui Dumnezeu îți scriu pe larg.

... Ca să nu spun că și-au ajuns sco-
 pul să ne facă a șebiopăta, în iuți-
 mea măcar a havadișurilor noastre; ...
 numai poate să îndrepte aceasta și pen-
 tru legăturile ce am la ... și ca... să
 înfrânez ..., cum nu trebuia. Întru a-
 ceasta, adecă în ce privește înțelea, greu
 m'a încercat. În împrejurările de a-
 cum scoaterea copilului de la Viena ...,
 foarte frumos împovărat cu toată bă-
 taia de cap a lui ..., cine întâiu să
 facă a se feri și banii lor ..., rea soartă
 rămâne, și Belu cel mare cu călimara
 și Lasava și ni-a venit ... și ... au orbit,
 văzând dumneiescul și rămânând ... sin-
 gură, ce a putut face, a dat... și iar îți
 spun, cea de față nu ne încearcă... să-i
 dăm pricină; iar de nu nu deschide
 în doi ani nu știu. Pe încetul să facem ...
 după voia lui.

¹, ², ³, ⁴, ⁵, ⁶, ⁷ nedescifrate.

⁸ Apot cifrat.

⁹, ¹⁰, ¹¹, ¹², ¹³, ¹⁴, ¹⁵, ¹⁶, ¹⁷, ¹⁸, ¹⁹, ²⁰, ²¹, ²², ²³ nedescifrate. Cifra e scrisă dedesupt cu creionul: s'a
 putut face și cheia, dar sânt unele cifre masive, care nu se pot desluși.

(sic)¹ τῶρα ² δὲν ἀνοίγει εἰς δύο χρόνους ³ δὲν ἰξούρω ⁴. Πακλίμ. ⁵ θὲ νὰ κάμουν δερ ⁶ εἰς τὸ ⁷ τότε μαμιγετι τοῦ ⁸ εἰς τῆς σχέσιν τοῦ ⁹.

Με τὸν παρόντα περισσότερον μὴ προδεν-
δέρητε, με δεύτερον σὺν Θεῷ σὰς ἀποκρίνο-
μαι καὶ σὰς γράφω περὶ πάντων εἰς πλάτος.
Μετὰ πέντε, ἕξ ἡμέρες ξεκινῶ σὺν Θεῷ τὸν
πειζαδὲ Γεώργιον.

De aici iar cîfrat:

Μόλα τὰ τεδπίρια ἀδόνατον νὰ μὴ κάμη
κισο (sic) τὸ τοῦ ζαχίρῆ ἡ τοσότης πολλή
καὶ μάλιστα (;) τοῦ ¹⁰ καὶ τὸ νὰ δίδεται ¹¹
εἰς ὅλα τὰ κοίρη ¹² ὁ κόσμος
δὲν τρώγει ἄχουρα, παιδί μου, καὶ μάλιστα οἱ
ἐδῶ με κακοφοίνεσαι ὁποῦ θέβαια θὲ νὰ πε-
ραχθοῦν οἱ ¹³ μαζὶ μου διὰ τὰ ψεύματα
ὁποῦ θὲ νὰ τοῦς λέγω (sic) εἰς τοῦτο εἶμαι
δέβαιος. Ἐν τοσοῦτῳ νὰ λάθετε τοῦς ἐφένδι-
δὲς μας διὰ νὰ μὴ λέγουν ὕστερον ¹⁴ ἀπὸ τεδ-
πιρσιζλίκη ἐδινόν μου σουγιῶ πονλδὶ αὐτὸ
τὸ πράγμα καὶ ¹⁵ πέσωμεν ἀδίκως εἰς ὀργήν,
κάμετε τοὺς νὰ τὸ ἐκλάδουν ἐπιχειρηματικῶς
ὅτι ἀδόνατον νὰ μὴν ἐννοηθῇ τὸ πρᾶγμα ¹⁶
τρία ἡμισυ γιούκια ζαχίρῆς θὲ νὰ κουδαληθῇ
διὰ μιᾶς εἰς τα ¹⁷ πρᾶγμα ἀσύνηθε, εἰ μὴ
ἐν καιρῷ ἐτοιμασίας ¹⁸ καὶ πῶς εἶναι δυνα-
τὸν νὰ μὴν οἰωθῇ ¹⁹ εἰποῦμεν εἶναι καδά-
νια μας. Ἄ. αὐτὰ δὲν τὰ λέγω διὰ νὰ μείνη
ἡ ὑπόθεσις ἀνενέργητος, μὴ γένοιτο! σὰς τὰ
λέγω δὲ διὰ νὰ τοῦς προλάβετε, ἵνα ἀδίκως νὰ
μὴν περιπέσωμεν εἰς ὀργήν· ἐν τοσοῦτῳ ἐγὼ
ἄρχησα τὸ ἔργον μου χωρὶς νὰ περιμένω τὰ
ἄσπρα τοῦ ²⁰ καὶ ἀλλὰχ σελαμὲτ θιρέ.

Κατεκουράσθηγ' εὐχομαι ὅμιν ἀπὸ καρδίας
πάντα τὰ ἐρετά.

Νοέμβριος 17.

ὁ φιλόστοργος πατήρ της

Ἰω. Καρατζᾶς Βοεδόδας.

Cu cea de față nu *pretindeți* mai mult,
cu a doua cu Dumnezeu vă răspund și vă
scriu pe larg despre toate. După cinci,
șase zile pornesc cu Dumnezeu pe beizadea
Gheorghe.

... Cu toate piedecile (?) e cu ne-
putință să nu vie... a zaherei cantitate
multă și mai ales ..., și să se dea
... la toate și ..., lumea nu mănâncă
paie, băiete, și mai ales cei de aici îmi
pare că sigur o să ni facă rău ..,
împreună cu mine, pentru minciunile ce
li se spun; de aceasta sînt sigur. Întru
aceasta să luați pe efendiile noastre ca
să nu spuie apoi că din... a aflat vreme
acest lucru și să cădem nedrept în mî-
nie; faceți-i să priceapă cu argumente
că nu se poate să nu se eugete lucrul
..., trei și jumătate iucuri de zahereă să
se cuprindă printr'una la .., lucru neo-
bișnuit, decât în vreme de gătire ... și
cum e cu putință să nu ... spunem că
e... Care acestea nu le spunem ca să ră-
mâie treaba nefăcută, ferească Dumne-
zeu; ți le spun ca să-i preîntîmpini, pentru
ca să nu cădem nedrept în mînie; întru
aceasta eu am început lucrul meu fără să
aștept banii lui..., și Dumnezeu să dea
capăt bun.

M'am curarisit; vă dorese din inimă
toate cele dorite.

Novembre 17.

Iubitorul tău tată

Ioan Caragea Voevod.

CCCC.

Ioan Gheorghe Caragea-Voda către fiul său, despre afaceri cunoscute.

După 1812.

Εἰς τὰς δεκατέσσαρας καὶ δεκαοκτὼ καὶ
εἴκοσι τοῦ Δεκεμβρίου θὲ νὰ ἰδῇτε πετίνους
μουαμελέδες ἀπὸ μερικὸς ρι ²¹ ἀρίους καὶ θὲ
νὰ γίνουν καὶ μερικὰ νιφάκια, ἀλλὰ ζαρρασίζικα·
μόνον πῶς θὲ νὰ χαλάσῃ τὸ κέφι σας! Ἀπὸ
δὲ τὰς ἐννέα τοῦ Ἰαννουαρίου μέχρι τὼν δε-
καεννέα τοῦ αὐτοῦ πρὸ καὶ ²² τεον ²³ εἶναι
ἄπειρα ψεσάτια, ποικιλοειδῆ καὶ Φράγκοι,

La patrusprezece și optsprezece și două-
zeci ale lui Decembre o să vedeți a-
nualele procese de la unii ... și să se
facă și unele ... dar bunicele, dar cum
să (nu) ți se strice cheful! De la nouă
Ianuar până la nouăspreprezece ale lu-
nii, înainte ce ... sînt nesfârșite tulbu-
rări de tot felul, și Frânci amestecați,

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 nedescifrate.

ἀνακατωμένους μάλιστα, τῆς δωδεκάτης τοῦ Ἰαννουαρίου, προσέχετε ¹ εἰς ἄκρον μνηχοσύκη: αὐτὰ εἶναι τὰ τοῦ Μεχμέδ-εφένδη.

Ὁ ² γράφει τοῦ κόνσουλου μὲ πολλὴν εὐγένειαν, παραπονούμενος ὅτι δὲν τοῦ γράφω νοδιτάς, ὡς ἄλλοτε, διὰ καὶ τοῦ γράφω τὸ παρόν· καὶ θέλει τοῦ τὸ στείλῃ διὰ ἐπίτηδες ἀνθρώπου.

Τώρα μὲ τὸ ἔφερον ὁ Ῥαστής καὶ δὲν μὲ ἄρσσε· διὰ τοῦτο καὶ δὲν τὸ ἐμπειρικλίσω· ὅλο τὸ σφάλμα τὸ βίπτει ἐπάνω σας, ἐν ᾧ τὸν εἶπον νὰ τὸ κάμῃ ἄλλέως. . .

mai ales la douăsprezece Ianuar. Așteptați... în culmea acestea sânt ale lui Mehmed-Efendi.

... serie consulului, eu multă nobleță, supărat că nu-i scriu *novitate*, ca altă dată; pentru care-i scriu cea de față, și se va trimete prin om potrivit.

Acuma mi-a adus-o Rastî, și nu mi-a plăcut; de aceia nici n'o închid aici: toată greșeala o pune asupra ta, pe când i-am spus s'o facă altfel. . .

CCCCI.

După 1812.

Ioan Gheorghe Caragea către fiul său, despre afaceri politice secrete și despre nevoia zaharelei².

Ἀπὸ τὴν ἀπόκρισιν τοῦ 15^{ου} αὐτὴν σαφῶς ἀποδεικνύεται ὅτι δὲν μᾶς ἀπατᾷ: ἂν ἤθελε νὰ μᾶς γελᾷ καὶ ἦτον ἡ πρόθεσις τοῦ τοιαύτου, τί τὸν ἐκάστιζε νὰ μᾶς ὑποσχεθῇ τὰ πάντα; Ὁ ἄνθρωπος μᾶς λέγει ἐν εὐλικρινείᾳ ἐκείνο ὅπου δύνανται νὰ κάμῃ καὶ ἐκείνο ὅπου δὲν δύνανται· τί σαρσετέρᾳ ἀπόδειξις εὐλικρινείας ἀπὸ αὐτῆν; Εἰς τὰ ὅσα μᾶς ἐγράφετε προλαδόντως, ὃν ἀποφασίσθη εἰς τὸ 233, νὰ γράψουν πρὸς τοὺς 203 τῶν τριῶν ψ νὰ μοι σταλοῦν τὰ γράμματα, στοχάζομαι νὰ τὰ κρατήσω ὕστερον ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀπόκρισιν τοῦ 15^{ου}, ἐν ᾧ νὰ λάβω δευτέραν προσταγὴν ἢ 272 καὶ πιναρισθῇ ὁ 15^{ος} καὶ ἀδιαφορήσῃ ἐν ᾧ φιλοτιμητῇ ἢ νὰ δεῖξῃ δούλευσιν εἰς τὸ ψ μὲ τόσην προθυμίαν ὥστε ἡ Εὐγενεία τῆς ἐξέρχεται ὅτι αὐτὸ τὸ νὰ γράφῃ ἐκ μέρους τοῦ ψ πρὸς τοὺς τρεῖς 203 ἦτον μωταλῆς ἐδικός μου.

Διὰ τὴν ὑποψίαν ὅπου εἶχε τὸ ψ ἀπὸ τοὺς 152 τώρα ὅπου 286 ἡ εὐλικρινεία τους δὲ ἤμπορεῖ τάχα νὰ πειράξῃ; Διὰ τοῦτο, ἂν προλάβουν καὶ μοι ἔλθουν τὰ γράμματα δὲν τὰ στέλλω, ἐν ᾧ νὰ λάβω προσταγὴν, καὶ προφθάστέ μὲ τὴν· ἐκείνο δὲ ὅπου ἐγὼ στοχάζομαι εἶναι ὅτι τὸ 211 θὲ νὰ διαλυθῇ καὶ θὲ νὰ τὰ χαλάσουν μετὰ τοὺς καὶ ἐπομένως καὶ τὰ ἐδικὰ μας κατὰ τὸ 164 θὲ νὰ μείνουν ἀτελείωτα ὅχι 2 209 ἢ ὅντες χαλασμένοι μετὰ τοὺς ἢ 163 δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἀνοίξῃ 209 μὲ τὴν M ἢ τοιοῦτον στοχάζομαι τὸ καράρι αὐτῆς τῆς δουλειᾶς ὅτι ἡ 163 ἐ-

De la răspunsul lui ... lămurit arată că nu ne înșală; dacă a vrut să-și rădă de noi și era gândul lui unul ca acesta, ce-l costa să ni fîgăduiască toate? Omul nostru spune în sinceritate ce poate să facă și ce nu poate; ce mai lămurită dovadă de sinceritate decât aceasta? Ia câte ni seriai dăunăzi dacă s'a hotărît la ..., să serie la ..., celor trei ..., să mi se trimeată scrisorile, gîndesc să le capăt după acel răspuns al lui ..., întru cât să iau o a două poruncă... și să se pichirească ... și să împrăstie întru cât îi place cîntea ... să arăte slujbă ca să .. cu atîta grabă. † Dumneata știi că aceasta o serie din partea lui ... către cei trei ... era ... al meu.

Pentru bănuiala ce o avea ... de la ... acum când ... sinceritatea lor nu poate oare să încerce? Pentru aceea, dacă o iau înainte și-mi vin scrisori, nu le trinet, până să capăt poruncă, și grăbiți eu ea; dar ce gîndesc eu e că ... se va desface și se vor pierde între ei și apoi și ale noastre, după ..., poate să rămîie neisprăvite..., fiind pierduți între ei ..., nu poate deschide ...; eu așa gîndesc despre restul acestei slujbe ... că rămîne neschimbată în socoteala ei ... *interesează* toate celelalte Curți foarte mult cînda lui... și bănuiala.

¹ ² tot nedeselfrate.

² Descifrată de d. Socrate Sotiriadis.

πιμένει ἀκαταθέτως εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς 196 265 ἰντερσεσάρει ὅλας τὰς ἄλλας ἀδῆας πολὺ τὸ πείσμα τοῦ 166 καὶ ἡ [ὑπερ]οψία.

. . . . βίαν ἔτι δὲν ἀναλογεῖ μὲ τὸ ἀσύνηθες τοῦ πράγματος, καὶ πάλιν σὰς λέγω ὅτι δὲν εἶναι ζῆα οἱ ἄνθρωποι, μὰ τὸν Θεόν, ἄνω κάτω θὰ γίνουν, μὰ δέδοσθω διὰ σιγανέτι τὸν ζαχιρὲν αὐτόν, ἔπειτα πρέπει νὰ εἶναι καρὰβια νὰ τὸν φορτώσουν ἔτοιμα, ποῦ καρὰβια εἰς 129 133 καὶ 134 αὐτὰ τὰ 140 εἶναι γειτονικά. Τὸ παραμικρότερον μανθάνεται ἀπὸ τοὺς ἐδῶ ἐκτὸς τούτου οἱ ἴδιοι καπανλίδες, βλέποντες τόσον ζαχιρὲν νὰ ὕστερῶνται, θὲ νὰ ἀρχίσουν νὰ φωνάζουν· οἱ ἴδιοι 140 λίδες θέλουν κοινολογήσει τὸ πρᾶγμα: πῶς λοιπὸν νὰ φυλαχθῇ μυστικόν; Προλαβόντως διὰ τὰ ἐνδεχόμενα ἐπρόλαβα καὶ ἔγραψα τὴν ἰδέαν μου, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ὠφέλιμος, καὶ ἔμπορεῖ νὰ μὴ δώτῃ καμμίαν ὑποψίαν, νὰ δοθῇ δηλ.: μέρος ζαχιρὲ κατὰ τὸ σύντηθες εἰς τοὺς καπανλίδες εἰς Ἰπραιλλαν, καὶ νὰ [κρατῇ]θῇ εἰς τὸν τόπον ποσότης ζαχιρὲ ἱκανή, ἦτις, χρεῖας τυγχούσης, νὰ εἶναι ἔτοιμη διὰ νὰ γένῃ σέκι· ἀμέσως εἰς 1 140 τετε 280 ἐπέλθῃ. ὁ μὴ γένωιτο, ἀνάγκη ἀτζικδὴν ἀτζιγὰ τὸν γιουρουτσιουρδίζω· ἐγὼ δὲν ἐγκρίνω πικντελῶς τοῦτο τὸ τερετίπι, καὶ τὸ εὐρίσκω ὀλεθριώτατον, τόσον ὥστε προβλέπω 273 τῶν ὅσων δικαίων φιλαρετιῶν ὑπονοιῶν θέλωμεν προσενηῆσαι εἰς τοὺς γείτονας, σύγχυσιν καὶ [σπ]άσιμον Βουκουρεστίου καὶ Τσάρας· αὐτὰ ἔγγραφοι τοῦ σαδχακτίου μου τὰ δηλοποιῶ προλαμβάνων καὶ πάλιν ὅτι εἶναι ὀρισμὸς τῆς κραταιοτάτης Βασιλείας.

Μὴ φοβηθῆτε νὰ τὰ εἰπῆτε, διότι βέβαιος νὰ εἴσθαι ὅτι θέλωμεν παρακρούσει καίριως· προβλέπω τὸ ἄφροντον κακόν, καὶ κακὸν μέγιστον καὶ μεμλεχέτις καὶ ... ὅθι νὰ προσκρούσωμεν ἀδύνατον τὸ μυστικόν, καὶ ἐπόμενον καὶ ἄφροντον τὸ κακόν, 296 ἔπρεπε νὰ κάμναι αὐτὰς τὰς βεφλεξιόνας, καὶ τεδπιρδὲν δεγίλ ἰδὲ· αὐτὸ ὅπου ἐπροβάλετε, τί νὰ σὰς κάμω; Δὲν ἔξορῃτε τὴν ἀχρυσίτητα τῶν μὲν καὶ τὸν φόδον τῶν δέ, τῶν ἐδῶ μούτλαχ νὰ γίνῃ δέφι, καὶ εἰς τὸ σουρέτι τὸ δικόν μου νὰ δοθῇ τὸ καρὰρι, νὰ στειλῶ ἕνα γιούκι μόνον εἰς τὴν Πόλιν τώρα, καὶ ὁ ἄλλος ζαχιρὲς νὰ στέκῃ, καί, ἰσαλλάχ, ἂν δὲν χρειασθῇ, τὸν στέλλω καὶ ἐκείνον τὴν ἀνοιξὶν εἰς τὴν Πόλιν.

. . . . Silă încă nu se potrivește cu felul neobișnuit al lucrului, și iarăși îți spun că nu sânt dobitoace oamenii, ei, Doamne, sus și jos ajung; ei să se dea prin sinet acea zahereă, apoi trebuie să fie corăbii gata s'o ducă, unde corăbii ... și la ... acestea sânt din vecini. Cel mai mic lucru se învață de la cei de aici; afară de aceasta capanlăii înșii, văzând atâta zahereă că se pierde, poate să înceapă a vorbi; înșiși ... vor face știut lucrul; deci cum să se păzească taina? Dăunăzi prin cele primite am luat-o înainte și am scris părerea mea, care e și folositoare, și poate să nu dea nicio bănuială, adecă să se dea o parte din zahereă după obiceiul capanlăilor din Brăila, și să se capete la fața locului atâta zahereă destulă, care, la nevoie, să fie gata a se trimete îndată la ... a venit, ceia să nu fie, nevoie lăfișă a se trimete răpede; eu nu judec deplin această socoteală, și o găsesc foarte pierzătoare, atât cât prevăd ... câte drepte bănuieli mărunte vom cășuna la vecini, tulburare și năcaz al Bucureștilor și al Terii; acestea ca nevoie a rostului meu le vădesc, socotind înainte de toate și iarăși că e poruncă a prea-puternicii Împărății.

Nu vă temeți s'o spuneți, căci să fii sigur că vom întâmpina-o din vreme; prevăd nelipsitul rău, și rău foarte mare și...; nu e cu putință să întâmpinăm taina și deci urmează nelipsit rău... trebuia să faceți aceste *reflexii*, și nevoile nu erau. Ceia ce aduceți înainte, ce să vă fac? Nu cunoașteți netrebnicia unora și frica altora, celor de aici să piară neapărat, și la copia mea să se dea hotărîre ca să trimet numai un *îuc* la Țarigrad acum, și cealaltă zahereă să rănuie, și, de-ar da Dumnezeu, dacă n'ar fi de nevoie, îl trimet și pe acela, la deschidere (?) la Țarigrad.

1813,
13 Februar.

Scarlat-Vodă Callimachi, Domnul Moldovei, către Ioan Gheorghe Caragea, al Terii-Românești, recomandând pe Căminarul Alexandru Vlasto și felicitându-se pentru pace.

† Ἐκλαμπρότατε, ὀφηλότατε καὶ εὐσεβέστατε
Αὐθέντα καὶ Ἱερωὺν πάσης Οὐγγροβλαχίας,
κόρις, κόρις Ἰωάννη Ἰωάννη Γεωργίου Κα-
ρατζᾶ Βοσδὸδα, ὡς ἀδελφὲς ἡμῖν ἀγαπητὲς καὶ
περιπόθητες, τὴν Ἐκλαμπρότητά της ἡδέστα
κατασπαζόμενοι, ἀδελφικῶς προσαγορεύομεν
διαφυλάττοι αὐτὴν Θεὸς ὁ ἅγιος ἐν ἀκροτάτῃ
ὕψει καὶ ἀμειψαπρώτῃ εὐδαιμονίᾳ, μετὰ μα-
κροβιότητος καὶ ἐπιτεύξεως πάντων τῶν ἐρε-
τῶν αὐτῇ καταθυμίων. Θέλοντες καὶ διὰ ζώ-
σης φωνῆς νὰ ἐπιτείνωμεν ὅσα ἐγγράφῳ προε-
ξέθεμεθα λόγῳ τῇ αὐτῇ Ἐκλαμπρότητι, στέλ-
λομεν ἡδὴ, κατ' ἔθος ὅσον ἀρχαῖον ἐπὶ το-
σοῦτον καλῶς διατηρούμενον, τὸν ἡμέτερον ἄρ-
χοντα Καμηνάρην Ἀλέξανδρον Βλαστόν, συγ-
χαίροντες Αὐτῇ μὲν ἀδελφικῶς ἐφ' αἷς περ ἄ-
νωθεν παροῦσι καλοῖς ἐκκρίεται, εὐχόμενοι δ' ἀπὸ
μέσης καρδίας κρεῖττω τὰ μέλλοντα καὶ βελ-
τιω τὰ ἐπόμενα. Ἀποδίδοντες δὲ τῷ Σωτῆρι
Θεῷ τὰς εὐχαριστίας, τῷ τὴν εἰρήνην τῷ καθ' ἡ-
μᾶς δωρησαμένῳ Κόσμῳ, καθ' ἣν ἡ τε χρο-
νία κατατέλειται ἔχθρα, καὶ ὁ μακρὸς ὥχιστο
πόλεμος, οὐχ ἦττον εὐχόμεθα, ἐξοπλιζόμενοι
ἡδὴ εἰρηνικῶς ἀμφοτέρω, καὶ τὸν τῆς ἀνο-
ποκρίτου ἀγάπης ἐνδύομενοι θώρακα, ἐπὶ τὴν
ἱεράν της πολιτείας ὁμόνοιαν. ἐς αἷν νὰ εἰρη-
ναγωγῶμεν τῇ ἀδελφικῇ καὶ ἀπολέμῳ ἀμοι-
βαίᾳ διαγωγῇ, ὥστ' ἐν ἅπασι τοῖς καλοῖς καὶ
κοινοφελέσι κοινοπραγοῦντες, καὶ ἀδελφοὶ πο-
θενοὶ καὶ γείτονες φίλτεροι νὰ διάγωμεν,
καθ' ὅσα τὰ τε ἴδια ἡμῖν, καὶ τὰ τῶν ἀμοι-
βαίων ἡγεμονειῶν ἀπαιτεῖ διαφέροντα. Καλῶς
δὲ πεποιθόμενοι ὅτι ἰσορρόπῳ καὶ ἀμεταμε-
λήτῳ προθυμίᾳ, ἐν ἔσῃ ψυχῇ καὶ τρόπῳ ὁ-
μοίῳ θέλομεν ἐξῆς μετ' ἀλλήλων ἐφ' ἅπασι
διάγῃ, ἀξιοῦμεν ἀδελφικῶς τὴν αὐτῇ Ἐκ-
λαμπρότητα νὰ χαροποιῇ ἡμᾶς συνεχῶς, ἐξαγ-
γέλλουσα διὰ τῶν ἐκλάμπρων αὐτῆς ἀδελφι-
κῶν τὰ της εὐκαιρίας ἡμῖν ἀγαθῆς ὕψους της,
ἣς καὶ τὰ ἔτη εἴησαν θεόθεν πλεῖστα, πανευ-
τυχῇ καὶ πανευφρόδυνῳ.

αὐγίῳ, Φεβρουαρίου 13.

Τῆς Ἐκλαμπρότητός της

ὡς ἀδελφικῶς
ἡ δὲ ἀγαθὴ (καὶ ἡδὴ)
καὶ ἡ ἀγαθὴ (καὶ ἡδὴ)
καὶ ἡ ἀγαθὴ (καὶ ἡδὴ)
καὶ ἡ ἀγαθὴ (καὶ ἡδὴ)

† Prea-luminate, prea-înălțate și prea-
evlavioase Doamne și stăpân a toată Un-
grovlahia, Doamne, Doamne Io Ioane
Gheorghe Caragea Voevod, ca frate nouă
iubit și prea-dorit, pe Strălucirea Ta cu
toată plăcerea sărutând-o, frățește către
Dânsa mă îndrept; să te păzească Dumne-
zeu Sfântul în prea-înaltă sănătate și nestră-
mutată fericire, cu viață lungă și dobândire
a tuturor celor Ție dorite. Voind ca și prin
vin graiu să întindem câte prin scris am a-
rătat Strălucirii Tale, trimetem acum, după
obiceiul cel vechiu bine păstrat până azi, pe
al nostru boier Căminarul Alexandru Vlas-
to, urându-Ți frățește toate bunurile ce
poțesti de sus, dorindu-Ți din adâncul ini-
mii și mai bune cele ce au să vie și încă mai
plăcute cele ce vor urma. Dând însă mân-
tutorului Dumnezeu mulțămiri, celui ce a
dăruit pacea Lumii noastre, prin care s'a
desfăcut îndelungata dușmănie, și s'a dus
marele războiu, nu mai puțin. Ne rugăm,
înarmându-ne pașniciei amândoi, și îmbră-
când pieptarul iubirii nefățărite, ca, pen-
tru stântă înțelegerea cărmuirii, totdeauna
să trăim în pace cu purtare frățească și
nerăzboinică unul către altul, pentru ca,
lucrând împreună în toate cele bune și
obștii de folos, să petrecem ca frați doriți
și vecini mai iubiți. În toate cele cerute
de ale noastre și ale Domniilor noastre
deosebiri. Deci, fiind încredințat bine că
printr'o grabă cumpănită și neschimbată
în același suflet și cu chip asămănător
vom petrece de acum înainte între noi la
toate, rugăm frățește pe Strălucirea Ta
să ne bucore neconținut, vestindu-ne prin
strălucitele-Ți [scrisori] ale Tale despre
sănătatea Ta bună, nouă dorită, ai căreia
anii fie de la Dumnezeu foarte mulți, cu
totul fericiti și foarte mulțămiți.

1813, Februar 13.

Al Strălucirii Tale ca frate și la po-
runcă gata

Scarlat Callimachi Voevod.

CCCCIII.

Sinetul lui Mihail Suțu pentru ce a primit de la Stolnicul Nenciulescu, cu o socoteală.

1813,
29 Februar.

Ἰσὺν τοῦ σενεδίου τοῦ ἐνδοξοτάτου ἄρχοντος
δραγομάνου Τσελεπή Μιχαήλ Σοῦτζου.

Ἐλθόν ἐκ τῆς χρεωστομένης μας ποσό-
τητος τῶν 81.803 γροσίων καὶ 33 ἄσπρων
παρὰ τοῦ ἄρχοντος Στολνίκου Νεντζιουλέσκου-
λου διὰ τοῦ κὺρ Γεωργίου Σακκαλαρίου γρό-
σια 39.000, ἧτοι τριάντα ἐννέα χιλιάδες, καὶ
εἰς ἐνδεῖξιν ἐδόθη τὸ παρὸν μου ἐνυπόγραφον
εἰς χεῖρας τῆς Τιμιότητός του.

Φεβρουαρίου κθ', 813.

Μιχαήλ Σοῦτζος.

Copie a sinetului prea-slăvitului dumi-
sale dragomanul Celebi Mihail Suțu.

Am primit din datorita nouă sumă de
81.803 lei și 33 aspri de la dumnealui
Stolnicul Nenciulescu prin chir Gheorghe
Sachelarie lei 39.000, adică treizeci și
nouă de mii, și spre dovadă s'a dat cea
de față iscălită în mâinile cinstit Dom-
niei Sale.

Februar 29, [1]813.

Mihail Suțu.

Γρόσια

84.503 ἡ περιεχομένη ποσότης εἰς τὴν αὐθεν-
τικὴν σενέδι, κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῶν
ἀρχόντων.

2.700 ἐκπίπτουνται, διὰ τὰ ὅποια εὑρέθη εἰς
τὴν Βιστιριάν σενέδι τῶν ἐπιστάτων
τῶν ποσῶν διὰ τὴν περιλαβὴν αὐ-
τῶν, ἀπ' οὗ ἔργεν ἡ ἀναφορά.

81.803 μένουσι: δι' αὐτὴν τὴν ποσότητα ἐδόθη
ὁμολογία χρεωτικὴ ἐπ' ὀνόματι τῆς
Τιμιότητός του.

Lei

84.503 suma cuprinsă în sinetul domnesc,
după anaforana boierilor.

2.700 se scad, pentru care s'a găsit în
Vistierie sinet al epistaților pos-
telor pentru primirea lor, de unde
s'a făcut anafora.

81.803 rămân: pentru care sumă s'a dat
recunoaștere de datorie pe numele
Înălțimii Sale.

CCCCIV.

Raport către Ioan-Vodă Caragea, despre cererea de către Hafiz-Ali-Pașa
a fiului lui Mollâ-Pașa și un trimes sârb.

1813,
16 Mart.

Εὐχενέστατέ μοι Αὐθέντα,

† Ταύτη τῇ ὥρᾳ ἔλαθον ὁ δοῦλός της εἶ-
δῆσθαι ἀπὸ τὸν καποῦ-κεχαγιάν Βιδυνίου ὅτι
ὁ ὑψηλότατος Χαφίζ-Ἀλή-Πασάς ἐζήτησε διὰ
ὁμήρους ἀπὸ τὸν Μολλά-Χασάν τὸν Ἰσμαήλ-
Πασάν, καχαγιάν καὶ γυναικάδεσφόν του Μ.-
Πασάν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Δερβίς-πέγγην. Τὸ
τοῦ υἱοῦ ζήτημα κατετάραξε τὸν Μ.-Πασάν,
καὶ μάλιστα διὰ τὸν τραχὺν τρόπον ὡς λέγει.
Ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκειται ἐν ἀγωνίᾳ μεγίστη,
ἀγνοῶν τί νὰ ἀποφασίσῃ. Τὸ μόνον καλὸν
ὅτι σήμερον δὲν ἔχει τὸ νὰ ἀντιπαρταχθῇ,
ἀλλ' ἡ νὰ ἐνδώσῃ, ἀποστελλῶν τοὺς ζητουμέ-
νους, ἢ νὰ ἐπιζητήσῃ καταφύγιον. Ποῖον ἐκ
τῶν δύο ἔχει νὰ γένῃ, ἀδελφὸν εἶ. Αὕτη ἡ
τραγωδία ἀφελύτως μετὰ δύο ἡμέρας πρέπει
νὰ λάβῃ ἐν τέλος, ἐπειδὴ οὕτως συνφωνήθη:
μετὰ τρεῖς ἡμέρας νὰ δώσῃ τελεῖαν ἀπάντησιν.

Ἀπὸ τοὺς Σέρβους ἦλθεν εἰς Βιδύν: ἕνας
προκομμένος ἄνθρωπος ἀγνοεῖται δὲ ἡ αἰτία
δι' ἣν.

Prea-nobile Doamne al mieu,

† În acest ceas am primit eu, robul
Tău, veste de la capuchehaiaua Vidinului
că prea-Înălțatul Hafiz-Ali-Pașa a cerut ca
ostateci de la Mollâ-Hasan pe Ismail-
Pașa, chehaie și cumnat prin nevastă a
lui M[ollâ]-Pașa, și pe fiul lui, Derviş-
beg. Cererea fiului a tulburat pe M[ollâ]-
Pașa și mai ales pentru chipul cel aspru
cum spune. Omul se găsește în mare
chin, neștiind ce să facă. Atâta e bun că
n'are cum să se împotrivească, ci sau să
se supui, trimetând pe cei ceruți, sau să
caute un adăpost. Care din două va fi, nu
se poate prevedea încă. Această tragedie
neapărat după două zile trebuie să ieă
capăt, căci așa s'a învoit: după trei zile
să deie răspuns desăvârșit.

De la Sârbi a venit la Vidin un om
învățat; nu se știe din ce pricină.

Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ τὸ παρὸν πρὸς ἰδέαν τοῦ Ὑφους της. Τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἴησαν θεόθεν ὅτι πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

αἰγ', Μαρτίου ιε'.

Τοῦ θεοφρουρήτου Ὑφους της ἐλάχιστος
• δοῦλος

Ἐ... Ἀργυρόπουλος (:).

Și acestea deocamdată pentru știința Înălțimii Tale. Iar prea-străluciții ani ai Tăi fie de la Dumnezeu cât mai mulți și eu totul fericiți.

1813, Mart 16.

Al Înălțimii Tale de Dumnezeu păzite prea-mie rob.

E. Arghiropol (?).

CCCCV.

1813,
18 Mart.

Raport către un mare boier al lui Vodă-Caragea, despre o scrisoare către Domn cu privire la lucrurile de peste Dunăre.

Τὴν Εὐγενεῖαν της ἀδελφικῶς προσκυνῶ.

† Περὶ τῶν εἰς τὰ ἀντικρινὰ μέρη δια-
τρεχόντων φανερώων τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑφει
της διὰ τοῦ παρόντος ἐμπειρικιστομένου μου
δουλικού, τὸ ὅποιον παρακαλῶ νὰ προσφέρῃ,
τῷ δὲ ἐπιφέρων τὸ παρὸν κατὰ νὰ δοθῇ
μενζήλι διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ. Καί, ἐρουνὼν τὰ
περὶ της μυριοποθήτου μοι ἀγαθῆς ὑγείας
της, μένω

αἰγ', Μαρτίου ιη'.

Τῆς Εὐγενείας της ὡς ἀδελφὸς καὶ δοῦλος.

Ἐ... Ἀργυρόπουλος (:).

Νὰ ἔχω ἄμυσον ἀπόκρισιν περὶ πάντων
τῶν γραφομένων. Τὰ πράγματα ἐκορυφώθησαν,
καί, ἂν δὲν λάβωσι τὸ ποθούμενον πέρας, Κύ-
ριος οἶδῃ ὅποια δεινὰ ἔχομεν πάλιν νὰ δοκι-
μάσωμεν.

Τὸ πρὸς τὸν Λογοθέτην Της παρακαλῶ νὰ
δοθῇ ὡς περιέχον γράμματα ἀναγκαῖα.

Μὰ ἱεχίν frățește dumitale.

† Pentru cele ce se petrec în părțile din
față arăt Înălțimii Tale de Dumnezeu
păzite prin cea de față [scrisoare] a mea
închisă în acest plic, pe care te rog a o
înfățișa, iar ețanei care aduce [scrisoarea]
de față să i se dea menzil pentru a se
întoarce. Și, cercetând despre sănătatea
Ta bună de mii de ori mie dorită, rămân
1813, Mart 18.

Al dumitale ca frate și rob.

E. Arghiropol (?).

Să am nemijlocit răspuns pentru toate
cele scrise. Lucrurile s'au îngrămădit, și,
dacă nu ieau capătul dorit, Domnul știe
ce lucruri grozave o să pățim.

[Scrisoarea] către Logofătul Tău mă rog
să se dea, de oare ce cuprinde scrisori de
nevoie.

CCCCVI.

Pe la 1813,
29 Iulie.

Domnița Ralu Caragea și fratele Alexandru către un cleric, despre un că-
lugăr de la Veria.

Τὴν ἱεράν αὐτῆς δεξιάν εὐλαβῶς ἀσπάζομένη,
προσκυνῶ.

† Μετὰ τὴν ἐρουναν τῆς ἐφετωτάτης μοι
πανιέρου ἀγαθῆς ὑγείας της, δὲν λέπω νὰ
τῇ φανερώσω ὅτι ἐμεῖς, θεῖω ἐλέει καὶ δι' ἐν-
χῶν της ἀγίων ἡπαντες, ὑγιαίνομεν. Δεσπότη
μου πανιεράτατε, ὁ ἐπιφέρων τὸ παρὸν μου,
κὼρ Μεθόδιος ἱερομόναχος, Βεριώτης, εἶναι ἀπὸ
τὸ μοναστήρι της Παναχίας Μελισσίου, πτω-
χὸν μοναστήρι, διὸ καὶ ἔρχεται ἡ Πανοσιό-
της του ταξιδιότης ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸ μο-
ναστήρι του διὰ νὰ συνάξῃ πρὸς δοῦβειαν καὶ
ἀνακαίνισιν. Εἶναι δὲ ἡ Πανοσιότης του ὅλος

Dreapta Ta cu evlavie sărutând-o, mă
înechin.

† După cercetarea preasfintei Tale
bune sănătăți mie prea-dorite, nu lipsese
să-Ți arăt că noi, cu mila lui Dumnezeu
și rugăciunile Tale sfinte, sântem toți
sănătoși. Părinte al mieu prea-sfințit, cel
ce aduce această [scrisoare] a mea, chir
Metodie ieromonahul, din Veria, e de la
mănăstirea Panaghiei Melisia, săracă mă-
năstire, pentru care și vine Preasfinția Sa
călător trimis de mănăstire ca să adune
pentru ajutor și învoire. Ci e Preasfinția

δι' ὅλου οἴκσιός μας καὶ ἀγαπητός μας. Διὸ παρακαλῶ τόσον ἡ δοῦλη της καὶ καπουχα-
χαγιάς της, ὅσον καὶ ὁ παπᾶς μου, ὅστις ἀσ-
πάζεται τὴν ἱερὰν δεξιάν της, καὶ ἡ νεῆς μου
ὁμοίως, καὶ ὅλη ἡ φραμίλια, νὰ τὸν γνωρίζετε
ὡς ἀνθρώπων μας, νὰ τὸν κάμετε κάθε εἶδος
μουσακδὲ εἰς τὸ ταξίδι του, καὶ ὅτι κάμετε
εἰς τὴν Πανοσιότητά του τὸ κάμετε κατ' ἐ-
ξοχὴν εἰς τὴν δοῦλην σας, καὶ ὑποχρεονόμεθα.

Ἰουλλίου κθ'.

Εἰμι δὲ τῆς Πανισιότητός της

*Δοῦλῃ αἰ' αὐτῇ
ἐν δεξιᾷ τοῦ
ἐκείνου ἡ δούλη
της γὰρ καὶ*

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν της, ἐπιθεδαιῶν τὰ
ὅσα τῆς γράφει ἡ Παλοῦ περὶ τοῦ ἐπιφύρον-
τος, καὶ παρακαλῶ νὰ τὸν κάμῃ μουσακδὲ εἰς
τὸ ταξίδι του, καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου θέλει μάθῃ
τὸν τρόπον τῆς πρὸς ἡμᾶς οἰκειότητός του·
θελ' χασιλ' ψαλτικὸν νὰ μὴν τὸν πάρῃ. Τῇ
ἔγραψα οἷς, καὶ προσμένω ἀποκρίσεις της.

Δοῦλος

Ἄλ. Κ.

Sa eu totul casnic al mieu și iubit mie.
Pentru care se roagă și roaba Ta și ca-
puchehaiaua Ta, cât și tatăl mieu, care-Ți
sărută sfânta dreaptă, și neneaca mea ase-
meni, și toată familia, să-l cunoști ca om
al nostru, să-i faci orice voie în drumul
lui, și ce vei face pentru Preasfinția Sa,
fă-o mai ales pentru roaba Ta, și rămâ-
nem îndatorați.

Iulie 29.

Sânt a Preasfinției Tale fiica în Hristos
și la porunci gata

Rali Caragea.

Sărut dreapta Ta, întărind câte-ți serie
Rali pentru cel ce aduce [scrisoarea] și
rog să-l ajuți la călătoria lui, și tot de la
el vei afla starea căsniciei lui între noi;
în sfârșit să nu-i ici vre-un rușfet. Ți-am
seris de două ori și aștept răspunsurile
Tale.

Rob

Al. C[aragea].

CCCCVII.

Raport al lui Iacob Rizu către un fiu al lui Gheorghe-Vodă Caragea, des-
pre o naștere în familie și un dar.

1814,
6 August.

Ἀκριβῶς προσκυνῶν, ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν της.

Πόσῃν ὑπερβολὴν χαρὰς ἡσθάνθην διὰ τὴν
ἀγγελίαν τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐκλαμπροτάτης
Κυρίας δὲν ἔρχεται εἰς τὴν περιγραφήν. Ἀ-
πείρους δοξολόγους εὐχὰς ἀνέπεμψα τῷ Ὑ-
ψίστῳ, καὶ ἐπὶ τῇ ὑγιᾷ ἐλευθερίᾳ τῆς Ἐκ-
λαμπρότητός της (ἦν, ταπεινῶς προσκυνῶν,
ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν της) καὶ ἐπὶ τῷ αἰσίῳ
τόκῳ τοῦ ἄρρεος τέκνου της. Ἄμποτε ὁ ἁ-
γίος Θεὸς νὰ διατηρῇ ὑγίαι καὶ τὸ ἀρτιγενὲς
καὶ τὸν πρωτότοκον φιλότατος της, καὶ νὰ
ἀναδείξῃ τὴν Εὐγενίαν της πατέρα εὐδαιμόνα
τέκνων εὐδαιμόνων καὶ ἀξίων τοιοῦτου πατρός.

Δευτέραν χαρὰν μεγίστην ἐχάρην καὶ ἐπὶ
τῷ ἀνακτορικῷ δώρῳ τῆς Εὐγενίας της. Ὅλος
ἐκθαμβός διὰ τὸ μέγιστον καὶ ἀπαραδειγμα-
τίστον τοῦτο εὐτύχημά της· μάλιστα ὅταν ἴδῃ
ἀναφερομένην τὴν Εὐγενίαν της δυνασταί,
καὶ μὲ τὸν τίτλον τοῦ περὶ αὐτῆς, τίτλος τὸν
ὁποῖον κατ' ἐξοχὴν ἔδῃ πρέπει νὰ ἔχῃ ἡ Εὐ-

Ἰνchinându-mă cu iubire, Ți sărut dreapta,

Cât bielsug de bucurie am simțit pentru
vestea ușurării prea-strălucitei Doamne nu
se poate descrie. Am înălțat celui Prea
Înalt nenumărate rugăciuni de mulțumită, și
pentru sănătoasa ușurare a Strălucirii Sale
(căreia, închinându-mă smerit, Ți sărut
dreapta) și pentru fericita naștere a fiului
ei. De-ar păzi Sfântul Dumnezeu sănătoși
și pe noul născut și pe cel d'întăiu prea-
iubiți ai tăi, și să te arăte pe dumneata
părinte fericit de copii fericiți și vrednici
de un astfel de tată.

A doua prea mare bucurie mi-am avut
și pentru domnescul dar al dumitale. Am
fost cu totul uimit de prea-marea și
neasămănata fericire aceasta a ta; mai
ales când te-am văzut pe dumneata adus
înainte cu numele, și cu titlul de beizadea,
titlu care mai ales se cuvine să-l ai

γενία της, ὑπὲρ πάντας τοὺς περὶ αὐτὴν, ὡς
ἐραβεύσεις ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἀνακτορικοῦ στόμα-
τος καὶ ἀπὸ τῆς ἰδίας ...

Ζῆθι, ἄνερ ἀξιόλαστος! καὶ σκεπασθείης ὑπὸ
τὴν θείαν ἀντίληψιν, διαφυλαττόμενος ἀπὸ
ὀφθαλμῶν δασκάνων, πρὸς καθύμνημα τοῦ γέ-
νους καὶ ἐμὸν σεμνολόγημα καὶ ἔρσισμα καὶ
καταφύγιον.

Τὰ τοῦ νέου συνοικισίου ἔγιναν ὑπόθεσις
μεγίστης ἀθυμίας καὶ ψυχικῆς δυσφορήσεως τοῦ
θεοφρουρήτου Ὑφους της, δυσφορήσεις, ἦτις
διὰ τὴν φύσιν τοῦ πράγματος καὶ τὸ γνωσ-
τὸν ἦθος τοῦ νεονύμφου δὲν ἤμπορε! νὰ
παύσῃ μὲ τὸν καιρὸν. Ἄλλ' ὁ γέγονε, γέγονεν.
Ὁ δοῦλός της ἀνέφερον τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑ-
φει τοῦ ὅτι πρέπει νὰ γράψῃ τῇ Δομνίτζῃ,
πενθεράμου, πρὸς παρηγορίαν αὐτῆς τε καὶ τῆς
δυστυχοῦς γυναικαδελφῆς μου, — δυστυχοῦς.
λέγω, ὅχι διότι ἀφηρέθη τοιοῦτον σύζυγον,
κατὰ τοῦτο εἶναι εὐδαιμονεστάτη, ἀλλὰ δυστυ-
χοῦς διὰ τὴν γυναικείαν φιλοτιμίαν καὶ διὰ
τὸ μετέπειτα ἀπροστάτευτον. Ὡς συμπληρώσα-
τον καὶ φιλοσυγενὲς καὶ φιλοδίκαιον, τὸ Ὑ-
φος της ἀπεκρίθη ὅτι θέλει γράψῃ καὶ ἡ
Εὐγενία της ἐν τοσοῦτῳ, φύσει ἐπιχαμπῆς εἰς
τοὺς πάσχοντας, ὅς ἐπιφεκάσῃ παραμυθητι-
κοὺς λόγους εἰς τὰς τεθλιμμένας ψυχάς, καὶ
τῆς μητρὸς, καὶ τῆς κόρης.

Τὸ θεοφρουρήτον Ὑφος της εἶπε τῷ δοῦλῳ
της ὅτι, διὰ νὰ μὴ λυπήσῃ τὴν Κυρίαν, φι-
λάτην της, ἐν δυὶ λέξεσιν ἔγραψε τῇ Ἐκλαμ-
πρότητι της τὰ περὶ τοῦ συνοικισίου· πρέπει
νὰ ἔχῃ ἡ Εὐγενία της ἐκτεταμένην περιγρα-
φὴν τῶν τρεῖς ἀντὶν πρό, καὶ κατὰ, καὶ μετὰ
τὸ συνοικεῖσιν, παρὰ τοῦ Ὑφους της: τόσῃν
ἀπέχθειαν καὶ ἐδωλγμὸν ἔχει ὁ Αὐθέντης
κατὰ τοῦ γνωστοῦ, ὥστε τρυφὴν ἔχει τὸ νὰ
λέγῃ ἀδιακρόπως κατ' αὐτοῦ μεθ' ὧσων ἔχει
κονριδέντα καὶ νὰ μὴ κρύπτῃ καὶ εἰς τοὺς
ξένους τὴν ἀντιπάθειάν του μὲ τὴν τράπον
του· εἰσέτι ὁ γνωστὸς ἔξω ἀπὸ ἕνα κίνημα
τῆς κεφαλῆς τοῦ Αὐθέντου αὐτῆς διὰ καλῆς
σου μέρα καὶ καλῆς σου σπέρα δὲν ἔξωθῃ.
Πολλάκις μὲ εἶπεν ὁ Αὐθέντης, τὸ ... (sic)
„πολλὰ πικρὸ θὰ φανῇ τὸν Σπαθάρη τὸ συ-
νοικεῖσιν αὐτῶν“· ἐξ ἀρχῆς τὸ ἐνέκραξε.

Δὲν περιγράφεται ἡ ἀγάπη ἡ πατρικὴ ὑποῦ
ἔχει τὸ Ὑφος της πρὸς τὴν Εὐγενίαν της·
μάλιστα πρὸ πάντων, ἐξ ἡμερῶν εἰμῶθα ὅτε ὄρχων
Ποστέλνικος Βλ[αχούτζη] καὶ ὁ δοῦλός της εἰς
τὸ χουζούρι τοῦ Ὑφους του, ὅτε, παρεμπροσ-
θῆς ὁμιλίας περὶ τοῦ γνωστοῦ, παρέστη ὁ λό-
γος εἰς τὰ μέριτα τῆς Εὐγενίας της, τὰ δι-
ποῖα ὁ Αὐθέντης ταδᾶδ ἰδερὲν ἐξέθειάζε καὶ

δumneata, mai presns de toate beizadelele,
ca unul care ești întărit din însăși dom-
neasca gură și din chiar...

Să trăiești, om vrednic de iubire, să
fii ocrotit de dumnezeiescul ajutor, pă-
zit de ochiul încercărilor, spre gloria
neamului și a mea demnitate și sprijin
și adăpost.

Ale noii căsătorii au fost prilej de
prea mare supărare și apăsare sufletească
a Înălțimii Sale de Dumnezeu păzite,
apărare care prin firea lucrului și cunoscutul
caracter al noului soț nu poate înceta cu
vremea. Dar ce s'a întâmplat, s'a întâmplat.
Eu, robul tău, am adus înainte Înălțimii
Sale de Dumnezeu păzite că trebuie să scrie
Domniții, soacrei mele, pentru mângâierea
ei și a nenorocitei cumnate a mele, —
nenorocită, zice, nu pentru că s'a răpît un
astfel de soț, căci în aceasta e prea fericită,
ei nenorocită pentru ambiția femeiască și
pentru lipsa de apărare pe urmă. Ca unul
care e milos și iubitor al nobililor și al
dreptății, Înălțimea Sa a răspuns că va
scrie; și dumneata întru aceasta, din fire
aplecat spre cei ce sufăr, să trimeți cu-
vinte de mângâiere sufletelor întristate, și
ale mamei, și ale fetei.

Înălțimea Sa de Dumnezeu păzită a
spus robului Tău că, pentru a nu întrista
pe Doamna, prea-iubita Lui, în două rân-
duri l-a scris Strălucirii Sale pentru căsă-
torie; trebuie ca dumneata să ai o descriere
pe larg a celor ce s'au desfășurat înainte,
și după, și împreună cu căsătoria, de la Înăl-
țimea Sale: o astfel de răspingere și scârbă
o are Domnul împotriva celui știut, încât
nu-i vine să se coboare a vorbi neconținut
contra lui cu câți are *confidență* și ca să nu
ascundă și străinilor antipatia Sa cu eli-
pul lui; încă și cel știut nu s'a învrednicit
de la Domn decât cu o mișcare din cap
la „bună ziua“ și „bună seară“ lui. Adesea
mi-a spus Domnul: „mult amar i se va
părea Spătărilor această căsătorie“; de la
început a criticat-o.

Nu se poate descrie iubirea părintească
ce o are Înălțimea Sa pentru dumneata;
mai ales acum cinci, șase zile eram
dumnealui Postelnicul VI[ahuți] și robul
tău la huzurul Înălțimii Sale, care că-
zând vorba despre cel știut, a ajuns la
meritele dumitale, pe care Domnul re-
cunoscându-le, a lăudat și aplecarea Ta

τὴν πρὸς τὸ Ὑψος τοῦ ἀφοσιώσιν της καὶ τὴν μετριοφροσύνην της, ἐπειπὼν: „ὅταν φέρω εἰς τὸν νοῦν μου μίαν ἡμέραν ὅπου ἐχάλασε τὸ χατῆρὶ μου καὶ τὸν ἐτζάρπτισα, ἡ καρδιά μου βαγίζει“. Πρὸς ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς της ἀπαριθμήσας καὶ τὴν υἱοκίαν της φιλοστοργίαν, τὴν ὅποιαν καὶ ὁ δοῦλος της ἔκαμα τασοῖκι, λέγων ὅτι τοσαύτην ἀγάπην ἦν πρὸς πατέρα δὲν ἴδον ἀκόμη, ὥσαν τὸν ἄρχων Σπαθάρη. Καὶ ὁ Ποστέλνικος Βλαχοῦτζης ἐξεθείαζε καὶ αὐτὸς τὴν Εὐγενίαν της. Κατὰ τὸ παρόν, ἐπειδὴ καὶ ὁ Π[οστέλνικος] Β[λαχοῦτζης] μετὰ τοῦ Π[οστέλνικου] Ἀρ[γυροπούλου] εἶναι ἐναντία, καὶ ἡ Δ[ομνίτζα] Ὑ[αλοῦ] μάλιστα ἐξ ἀρχῆς τὸν ὑποπτύετο ὡς ἐναντιούμενον εἰς τὸν σκοπὸν της, καὶ τώρα εἶτι μᾶλλον τὸν ὑποβλέπει, ὁφρομένη ὅτι αὐτὸς εἶναι ὅπου φομεντάρει τὸ κατὰ τοῦ ἀνδρός της μίσος τοῦ Ὑψους του, ὅθεν δεικνύει πολλὴν φιλίαν ὁ Π[οστέλνικος] Β[λαχοῦτζης] εἰς τὸν δοῦλόν της, καὶ ὅτι ἰντερσεσάρεται ἄκρως εἰς τὰ κατ' ἐμέ' πλὴν καὶ τῷ ὄντι δὲν μὲ ἔδωσαν αἰτίαν παραπόνου. Ἡ καθ' αὐτὸ δὲ αἰτία εἶναι μὲ τὸ νὰ ἡξέστη ὅτι προστατεύομαι ἀπὸ τὴν Εὐγενίαν της· ἂν δὲν ἐαρῶνεται, μὲ εὐεργετοῦσεν, ἂν ἔγραφε τῇ Εὐγενίᾳ του, ὅτι ἐγὼ ἔγραφα πολλάκις πολλὰς εὐχαριστίας ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τὴν Εὐγενίαν της, καὶ ὅτι τῇ ἔγραφα τὴν πόσῃ ἀδελφικῇ ἀγάπῃ ἐνόησα ὅτι τρέφει πρὸς αὐτὴν ἡ Εὐγενία του.

Ὁ ἀγὰ Δυνίκος, ὑποπτύμενος μὲν πρὸς καὶ ἀπὸ ἑντριγκας ἀντιφατριωτῶν τοῦ ἀπατόχῃ της Βιστιαρίας, τὴν ὅποιαν ἐλπίζει μετὰ τὸ ἀσεζαμοῦντο, προστρέχει εἰς τὸν δοῦλόν της διὰ νὰ μεσιτεύσω πρὸς τὴν Εὐγενίαν της. Ἡ ὑπήνοιζα μὲ τρόπον ὅτι πρέπει νὰ κάμῃ πρὸς αὐτὴν καμμίαν ἐνδεῖξιν πραγματικωτέραν της ἀφοσιώσεώς του. Μὲ ἀπεκρίθη ὅτι ἀναγκαῖον εἶναι, καὶ θέλει τὸ κάμει.

Ἐγραφα πρὸ ἡμερῶν τῷ καπουκεχαγιά της Ἰπρατίλας νὰ στείλῃ τῇ Εὐγενίᾳ της δύο βαρελάκια χαγιάρι, φροντίζοντάς το νὰ εἶναι πολλὰ ταξιδίικο καὶ καλὸ, καὶ μὲ πρῶτον πλοῖον νὰ τὸ ἐξαποστείλῃ.

Ὁ πᾶς-πεσλί-ἀγασὶ εἶναι πολλὰ παραπονέμενος ἀπὸ τὴν Εὐγενίαν της, καθότι ἀπειράκις μὲ εἶπεν ὅτι τῇ ἔγραψε, καὶ κἄν εἰς γράμμα ἄλλου, δὲν ἐρώτησε τὸ χατῆρὶ του, μήτε εἰς κενάρι. Ἄν ἄρτζη, ἂς γράψῃ δύο, τρεῖς ἄράδες εἰς τὸ πρὸς τὸν δοῦλόν της πανεργενές της, διὰ νὰ τοῦ τὸ δεῖξω νὰ εὐχαριστηθῇ. Μὲ παρεκάλεσε νὰ τῷ γκσιτιρδίσω

πρὸς τὴν ἰνάλτιμεα Σα καὶ ἰντελεpciunea τα, ζιcând: „dacă îmi aduc în minte o zi când a pierdut hâtarul meu și l-am lovit, inima mea se rupe“. Pe lângă alte virtuți ale tale a numărat și iubirea-ți fiască, pe care și robul tău am întărit-o, zicând că o astfel de iubire ca aceea către tată încă n'am văzut, ca a dumisale Spătarului. Și Postelnicul Vlahuți te-a lăudat și el pe dumneata. Acuma, de oare ce și P[ostelnicul] V[lahuți] cu P[ostelnicul] Ar[ghiropol] sânt dușmani și domnița R[alù] încă de la început îl bănuia că se împotrivesțe la țința ei și acuma încă mai mult îl bănuiește, descoperind că el e cel ce famentează ura Înălțimii Sale contra soțului ei, deci arată P[ostelnicul] V[lahuți] multă prietenie robului tău și că se interesează foarte de cele ce mă privesc; decât și de fapt nu mi-a dat prilej de parapon. Iar pricina contra lui e că știe că sânt sprijinit de dumneata; dacă nu te supără, mi-ar fi făcut bine dacă ți-ar fi scris dumitale, că eu ți-am scris adesea multe mulțămiri pentru el dumitale și că ți-am scris câtă frățescă iubire am văzut că hrănește către tine dumealui.

Aga Dinicu, bănuind nu cumva după intrigi de partid să piardă Vistieria, pe care o nădăjduiește după așezământ, stăruie la robul tău să mijlocească către dumneata. I-am arătat eu un anume chip că se cuvine să-ți faci o oarecare dovadă mai reală a aplecării sale. Mi-a răspuns că e de nevoie, și o va face.

Am scris acum câteva zile capuchehaielei Brăilei să-ți trimeată dumitale două butoiașe de icre, gândind că sânt foarte proaspete și bune, și cu primul vas să le trimeată.

Baş-beşli-aga e foarte supărat pe dumneata, cum mi-a spus de atâtea ori că ți-a scris și nici în scrisoarea altuia n'ai întreat de hatârul lui, nici în vre-un colț. Dacă hotărăști, să scrii două, trei rânduri în scrisoarea ta prea-nobilă către robul tău, ca să i-o arăt, să se bucure. M'a rugat să-i mijlocească cinci oacă de tembechiu¹ din

¹ De lulea.

πάντες δικάδες τριμπεκού ἀπὸ ἐκείνου ὁποῦ πωλεῖται εἰς τὸν Ταχτά-καλέ: καλὸν ἦτον νὰ ἐπρόσταζε τῷ Παχαρνίκῳ Σερκίζῃ διὰ νὰ τὸ ἐννοιασθῇ.

Συμπεραίνω τὸ ἀνακτορικὸν ἱλιτράτι πρὸς τὴν Εὐγενίαν τῆς πόσον κακὸν ἔκαμε εἰς τὴ Φανάρι, καὶ πόσον ἡ βασικανία τῶν ἀντιπολιτευομένων Φαναριωτῶν διεῖράγη εἰς αὐτὴν τὴν ἀπαραδεξιμᾶτιστον εὐτυχίαν τῆς.

Τῷ ὄντι ἐξίσταμε ἐλέπων τὸν ἀπερίγραφτον ζῆλον τοῦ Αὐθέντου εἰς τὰς βασιλικὰς ἐκδουλεύσεις. Δὲν ὑπάγεται εἰς περιγραφὴν ἡ ἀνησυχία καὶ ἡ φροντίς ὁποῦ ἔχει εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν σαλουπῶν. Ἡμέραν καὶ νύκτα ἡ διάνοιά του ὅλαι αἱ πνευματικαὶ του φακολταί εἰς τὸ πῶς νὰ τσελιώσῃ τὸν ὀφηλὸν τοῦτον ἱραδὲν καὶ κάλλιστα, καὶ τάχιστα, περιορίζεται. Δαπανηρότατον ὅμως φαίνεται τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἐπιμοχθώτατον κατὰ τὰς πρώτας ἰδέας ὁποῦ πορίζομεθα ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ.

Διὰ τὸν ἡγοούμενον, ἀδελφὸν τοῦ Παχαρνίκου, ἀνθρώπου τῆς, πρὶν νὰ λάβω τὴν προσταγὴν τῆς, ἦλθε κατ' ἀρχὰς ἀκόμῃ εἰς τὸν δούλόν τῆς, καί, εἰπὼν μοι ὅτι εἶναι ἀδελφὸς τοῦ ἀρχοντος Παχαρνίκου τῆς, μὲ ἐξήτησε ἕνα γράμμα συστατικὸν πρὸς τοὺς ἱσραηνίκοις τοῦ Φωξάνιου, διότι τὸ μοναστήρι του κεῖται ἐκεῖ, καὶ ἀμέσως τῷ εἶχον δώσει τὸ τοιοῦτον γράμμα, λέγων αὐτῷ ὅτι, εἰς ὁποῖαν ὑπόθεσιν του χρήζει τῆς συνδρομῆς μου, νὰ ἔρχεται, ἢ νὰ μοι γράφῃ ἐλευθέρως. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐπίτηδες προστάττομαι περὶ αὐτοῦ, ὡς τὸ δυνατόν μοι θέλω φροντίξαι τῶν κατὰ τὴν Πανοσιότητά του.

Τῷ ὄντι, τὸ θεοφροῦρητον Ὑψος του, καθὼς τῇ γράφει, ἦτον εἰς ἀπερίγραφτον ὁδύνην ψυχῆς, καί, ὁποῦ ἔλαβε τὰ εὐαγγέλια τῆς αἰσίας καὶ ὅμοιους ἐλευθερίας τῆς ἐκλαμπροτάτης Κυρίας καὶ τοῦ ἀνακτορικοῦ πρὸς τὴν Εὐγενίαν τῆς ἱλιτράτιου, ὑπερεχάρη.

Παρακαλῶ ταπεινῶς νὰ ἤθελε γράφει πρὸς τὸ θεοφροῦρητον αὐτοῦ Ὑψος ὅτι εἰς κάθε ὀνηκίζοντε γράφω τῇ εὐεργετικότητι μοι Εὐγενίᾳ τῆς ἄπειρα τεσσενιούρια ὑπὲρ τοῦ θεοφρουρήτου Ὑψος του. Τῷ ὄντι δὲν ἔχω λόγους ἐκφραστικοὺς τῆς θαυτάτης εὐγνωμοσύνης μου πρὸς τὰς ἀπείρους εὐεργεσίας του. Εἶθε ἡ ὕψιστη Πρόνοια νὰ διαφυλάττῃ ἐπὶ ἔτη ὅσα εὐδοκᾷ ἀκλόνητον τὴν αὐτῆς Ὑψηλότητα εἰς τὸν πανέκλαμπρον αὐτῆς Θρόνον καὶ νὰ διατηρῇ τὸ τε Ὑψος του, πανοικί, καὶ τὴν Ὑμετέραν Εὐγενίαν ὡς κόρινθον ὀφθαλμοῦ.

Πόσον κυρίως ἐλυπήθην διὰ τὸ χαπαεῖν τοῦ Ἁγα καὶ τὸ βραχυσυζήκη τῆς Εὐγενίας δὲν περιγράφεται. Ἀνοικονόμητον καὶ ἀθεράπευτον κακόν. Ὁ δοῦλός τῆς, καθ' ὅσα τῷ

cel ce se vinde la Tahtà-calè: era bine să fi orânduit Păharnicului Serekiz să se gândească la el.

Trag încheiere cât rău a făcut împărăteasca landă pentru dumneata în Fanar, și cât de mult vraja Fanariotilor dușmani s'a mâncat la acea fericire a ta fără exemplu.

De fapt m'am uimit, văzând nedescrisa răvană a Domnului la slujbele împărătești. Nu se poate zugrăvi truda și grija ce are pentru afacerea șalupelor. Zi și noapte toate *facultățile* lui sufletești se îndreaptă numai cum să îndeplinească această înaltă poruncă și cât mai bine, și cât mai inte. Dar lucrul acesta se pare a fi foarte cu cheltuială, și foarte cu osteneală după cele d'întăiu idei ce căpătăm în această afacere.

Pentru egumenul, fratele Păharnicului, omul tău, înainte de a-ți primi porunca, a venit încă la început la robul tău și, spuindu-mi că e frate al duminale Păharnicul tău, mi-a cerut o scrisoare de sprijin către ispravnicii Focșanilor, de oare ce mănăstirea lui e acolo, și îndată-i dădusem o astfel de scrisoare, spuindu-i că, la orice lucru are nevoie de ajutorul meu, să vie, ori să-mi scrie slobod. Ci, de oare ce și anume sânt orânduit cu privire la el, cât pot mă voiu îngriji de ce privește pe Preasfinția Sa.

Cu adevărat, Înălțimea Sa păzită de Dumnezeu, după cum îți scrie, era în nedescris năcaz sufletește, și, de când a luat vestea fericitei și sănătoasei ușurări a preastrălucitei Doamne și a laudei împărătești către dumneata, s'a bucurat peste măsură.

Rog supus să binevoiești a scrie Înălțimii Sale de Dumnezeu păzite că la orice ocazie seriu duminale, prea-binefăcătorului, nesfârșite mulțumiri pentru Înălțimea Sa de Dumnezeu păzită. De fapt n'am cuvinte să rostesc prea-adâncă mea recunoștință pentru nesfârșitele-I fapte bune. Pronia prea-înaltă păzească atâtea ani câți ți va plăcea netulburată pe Înălțimea Sa pe Scaunul ei prea-strălucit, și să fie pe Înălțimea Sa cu toată casa, și pe dumneata ca lumina ochiului.

Cât de tare m'am tulburat pentru *hăpasetul* Agăi și neliniștea duminale nu se poate scrie. Lucru rău neorânduit și neservit. Robul tău, după câte i-am făcut la

ἔκαμα τελείως κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ κινήμου μου, καὶ κατὰ ταῖς προτεσταιζόμενες ὁποῦ μὲ ἔκαμα, ἐνόμεζον μετὰ θεθαυότῃτος σχεδὸν ὅτι θέλει σωφρονισθεῖ. Πλὴν ἐξὸλον σακαμβὸν οὐδέποτε ὄρθιον.

Ὁ Κλωτζάρης Στέλλος, λέγοντός μου αὐτῷ ὅτι εἰσέτι δὲν κατὰλαβα τὴν πρὸς τὴν Εὐγενίαν τοῦ ἀφοσίωσίν του, μὲ εἶπε, δὶς καὶ τρίς, ὅτι „θέλω γράψαι τῷ Τζελεπῇ ὅτι ὁ Στέλλος εἶναι ὁ ἴδιος, ὁ κακρὸς ὅμως δὲν εἶναι ὁ αὐτός.“ αὐτὸς κατετρέχθη ἀπὸ τὴν φατριάν τοῦ Γκολέσκου, καὶ ἀπὸ τοῦς Τέντζους (;) τὴ θεοφροήρητον Ὑψος του, μ' ὅλον ὁποῦ δὲν τὸν ἀπέδραλλε, πλὴν δὲν τὸν ἔχει εἰς τὴν πρώτην εὐνοίαν. Εἰ ὁρισμὸς της, καλὸν ἦτον νὰ τῷ γραφῇ κανόνας ἱναγετναμὲς της, διὰ νὰ τῷ δοθῇ διὰ τοῦ δοῦλου της· αὐτὸς εἶναι προσκεείμενος τῷ Ποστ[ελνίκω] Βλαχ[ούτση]. Ὅταν ἰδῇ ὅτι ἐξακολουθεῖ ἡ αὐτὴ προστασία τῆς Εὐγενίας της πρὸς αὐτόν, συλλαμβάνει ἐμνιγέτι πρὸς τὸν δοῦλόν της. Τῷ διηγῆθην μεχρημανὲς ὄθθεν τὰ τοῦ ἀνακτορικοῦ ἱστιφάτιον της, καὶ ἔδειξεν ὅτι ὑπερεχάρη.

Ἡ περὶ μουλκιζῆς ὑποθέσεως της κορῶρεσ-πονδότηζα μετὰ τῆς ἐκλαμπροτάτης κυρίας Δομνίτζας Ὑάλους εἶχε συμπέσει εἰς τὸν θρασυλὸν τῶν συνοικιστιανῶν ἰντερήκων· εἶχον παρατηρήσει τὴν ἀπὸ μέρος της Ἑλλαμπροτήτως της ψυχρότητα, πλὴν δὲν ἐτόλμησα νὰ τῇ τὸ ἀναφέρω. αὐτῷ, Αὐγούστου εἴη.

Παρακαλῶ θερμότερα καὶ αὖθις νὰ μὲ ἔχῃ τῆς σεβαστῆς μοι Εὐγενίας της ἐξειδιασμένον πιστότατον δοῦλον

τὸν Ἰάκωβον Ὑίζον.

Ὁ ἀδελφός μου μὲ γράφει διὰ ταῖς τρέλαις τῆς ἀνοικονόμητης τῆς ἀδελφῆς μου, καὶ ὅτι νὰ παρακαλέσω τὸ Ὑψος του διὰ νὰ ὁώσῃ τὴν ἄδειαν εἰς τὸ νὰ σταλθῇ ἐδῶ ἡ ἀγαπηθείσα. Ὁ Αὐθεντής ἐπένευσεν εἰς τοῦτο, πλὴν στοχάζεται πῶς θέλει κατορθοῦν ἡ ἀποστολὴ της. Περὶ τοῦτου ἀποκρίνομαι τῷ ἀδελφῷ μου, καὶ τῷ γράφω διὰ νὰ συμβουλευθῇ μετὰ τῆς Εὐγενίας της περὶ τοῦ πρακτέου, καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ καὶ τὴν ὀδύειάν της καὶ τὴν ἀντίληψίν της.

Ἐνας πλῆθος τοῦ πάς-πεσλί-ἀγασί, ἐπιγεγραμμένος εἰς τὸν πάς-καπού-ἀγασί τῆς Εὐγενίας της καὶ ἐμπεριέχων γρ. διὰ τὸ χαρέμι του καρακαλῶ ταπεινῶς, καὶ παρακαλεῖ καὶ ἡ Τιμιότης του, νὰ ἔθελε δοθῇ διὰ προσταγῆς της εἰς τὰ μέρη εἰς ἃ διορίζει τὸ πρὸς τὸν Σερδάρη της γράμμα της Τιμιότητός του, καὶ νὰ ἔχω ἀπόκρισιν τῆς παραλαβῆς.

urmă în ziua plecării mele, și după *protestațiile* ce mi-a făcut, socotiam foarte sigur că se va cuminți. Dar lemnul strămb niciodată drept nu se taie.

Clucerul Stellos, spunându-i eu că încă n'am primit închinarea lui către dumneata, mi-a spus, de două și trei ori, că „voin serie lui Celebl că Stellos e același, dar vremea nu mai e aceeași“; el s'a retras din partidul lui Goleșcu și de la Englesi (?); Înălțimea Sa păzită de Dumnezeu, de și nu l-a răsturnat, dar nu-l are în primul rând al buneii voinți. Dacă vrei, ar fi bine să-i serie cineva vre-o [serisoare] milostivă, ca să i se dea prin robul Tău; el e închinat Post[elnicului] Vlah[ui]. Când ai vedea că urmează acea oerotire a dumatile către dânsul, capătă încredere în robul tău. I-am arătat de mult ca în taină cele ce privesc împărăteasca laudă a ta, și a arătat că se bucură foarte.

Correspondența pentru afacerea moșiei eu prea-strălucita doamnă Domnița Rali căzuse în fierberea intrigilor pentru căsătorie; observasem din partea Strălucirii Sale receală, dar n'am îndrăznit a și-o aduce înainte.

1814, August 6.

Rog foarte călduros și din nou să mă socoti al respectatei domniei tale osebit prea credincios rob.

Iacob Rizo.

Fratele micu inii serie pentru nebulniile neorânduiri surorii mele, și că să rog pe Înălțimea Sa să dea voie a se trimete acolo cea rămasă. Domnul a primit aceasta, dar se gândește cum să îndrepte trimeterea ei. Pentru aceasta răspund fratelui mien și-i scriu să se sfătuiască el cu dumneata pentru ce e de făcut, și să ceară și conducerea și primirea ei.

Un plic al lui baș-beșli-aga, cu adresa către baș-capl-aga al dumatile și cuprinzând lei pentru haremul lui, rog supus, și roagă și cinstit dumnealui, să voiască a se da prin porunca Ta în locurile la care hotărește serisoarea cinstit dumatile către Serdar, și să am răspuns de primirea.

CCCCVIII.

1814,
26 August,

Vistierul Radu Golescu către Mihai Spătarul, despre greutatea cu care se luptă.

Τὴν Εὐγενσίαν τῆς πατρικοῦς χρίσεσι φιλοστοργώτατα καὶ πολλῶ τῷ πόθῳ κατασπάζομαι.

† Ἀσμενέστατα ἐκομισάμην τὸ ἀπὸ ἐσῆς λήγοντος χαρίεστατον καὶ πολυπόθητόν μοι γράμμα τῆς, καὶ ὑπερήσθη ἐπὶ τῇ ἐφετωτάτῃ μοι ἀγαθῆς ὑγείᾳ τῆς· εἶη δὲ καὶ τοῦ λοιποῦ ἀμειψιότητος ὑγιαίνουσα. Εὐχαριστῶ δ' ἐπὶ τοῦτοις τὴν Εὐγενσίαν τῆς ἐρ' οἷς μοι συγχαίρει διὰ τὴν Βισιαιρίαν, καὶ εἶθε διὰ τῶν αὐθεντικῶν εὐχῶν τοῦ εὐμενεστάτου καὶ ἐπισκευαστάτου ἡμῶν Αὐθέντου νὰ εὐχαριστήσω τῇ ἐκδουλεύσει μου τῷ θεοφρουρήτῃ Ὑψι τοῦ κατὰ τὸν ἐνθερμόν μοι ζήλον, εἶθε νὰ φανῶ καὶ πρὸς τὴν αὐθεντικὴν τοῦ Ὑψους τοῦ Βισιαιρίου ὡφέλιμος, πρὸς τὴν Τζάραν χρήσιμος, τῶν λακονιτῶν πρόμαχος, καὶ τοῖς φίλοις καὶ χρήζουσιν ὀρφανοῖς καὶ ἐνδεέσιν ἐπαρκῶν. Περὶ δὲ τοῦ πατρικοῦ αὐτῆς ὀσπιτίου ἂς ἀμεριμνήσῃ ἡ Εὐγενσία τῆς, καθότι ἐκεῖνο εἶναι ἴδιον ἐδικόν μου, καὶ ὡς περὶ τοιούτου θέλω φροντίσαι αὐτοῦ. Ἡ Εὐγενσία τῆς δ' ἐν τοσοῦτῳ ἂς μὴ διαλείπῃ τὴν παρακαλῶ νὰ μοι προξενῇ θυμηδίαν, ὅσάκις ἂν λάβῃ εὐκαιρίαν, τῇ ἀγγελίᾳ τῆς ἐφετωτάτης μοι ἀγαθῆς αὐτῆς ὑγείας, τῆς τε κυρίας Δομνίτζας καὶ τῶν φιλάτων τῆς. Τὰ δ' ἔτη τῆς εἰσὶν ὅτι πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

Τῇ κς'η Αὐγούστου, τοῦ αὐθιγίου.

Τῆς Εὐγενσίας τῆς ὡς πατήρ καὶ θεός

Γ. Γ.
(γόρισε!)

Ἡ Βισιαιρία εἰς ἐμένα τώρα εἶναι θάνατος, εὐδομήτα χρόνων ἀνθρώπων· νὰ ἔχω νὰ κάμω μὲ ὅλους τοὺς ἄρχοντας, μεγάλους καὶ μικροὺς, καὶ μὲ ὅλα τὰ μαναστήρια. Ἄφ' οὗ ἐφθασεν ἡ Βλαχία λι[θ]ε κοντὰ ὅσα τέσσαρες χιλιάδες. σκορτελνίκοι καὶ ποσλουσνίκοι κοντὰ σπράντα χιλιάδες μὲ τοὺς ἀγνώστους ποσλουσνίκοις· τὰ μαναστήρια καὶ οἱ ἄρχοντες γηρεύουν νὰ τοὺς ἔχουν ὀλουνοῦς· πῶς νὰ δουλέψω ἐγώ, ἄφ' οὗ δὲν γνωρίζουν αὐτοὶ τὸν ἡφανισμὸν τῆς Τζάρας; Ἐπρεπε νὰ ἔχωμεν Αὐθέντην ἐκείνον ὅπου εἰςέβρω ἐγώ, ὅχι τέτοιον, ἀρνίον. Πῶς νὰ τὸ εὐγάλω εἰς τὸ κεφάλι μὲ τὸ ἀσεχμήντο αὐτὸ δὲν εἰςέβρω,

Pe dumneata te sărut din măruntaie părintește cu multă dragoste și multă dorință.

† Am primit cu cea mai mare plăcere scrisoarea ta prea-plăcută și mult dorită mie de la 15 ale lunii de față, și m'am bucurat foarte de prea-dorita mie sănătate a Ta; și să fii și de acum înainte neconținut sănătos. Mulțămesc însă întru acestea dumitale pentru câte-mi urezi la Vistierie, și de aș putea prin domneștile rugăciuni ale prea-bunului și prea-indurătorului nostru Domn să răsplătesc prin slujba mea de Dumnezeu păzită Înălțimii Sale după călduroasa mea râvnă. sau să mă arăt și la Vistieria domnească a Înălțimii Sale de folos, față de Țară vrednic, apărător al locuitorilor, și prietenilor și orfanilor în lipsă și în nevoie îndestulător. Iar de spre părinteasca-Ți casă să n'aibi grijă dumneata, ca și cum mi-ar fi a mea însăși, și ca de una ea aceasta mă voiu îngriji de ea. Iar dumneata întru aceasta te rog să nu lipsești a-mi face bucurie, de câte ori vei avea prilej, prin vestirea preadoritei mie bune sănătăți a tale, a dumneii Domniței și a celor prea-iubiți ai tăi. Iar anii tăi fie cât mai mulți și cu totul fericiți.

26 August 1814.

Al dumitale ca tată și unchiu¹.

Gh. G.
(întoarcel)

Vistieria la mine acum, om de șaptezeci de ani, moarte: să am a face cu toți boierii, mari și mici. și cu toate mănăstirile, de oare ce are Țara-Românească liude la patrusprezece mii, scutelnici și poslușnicii la patruzeci de mii cu poslușnicii necunoscuți; mănăstirile și boierii cer ca numai pe ei să-i slujesc; cum să-i slujesc. de oare ce nu știu nimicirea Țerii? Trebuia să avem Domn pe cel ce-l știu eu, nu unul ca acesta, ca un miel. Cum s'o scot la capăt cu așezământul acesta nu știu, căci Românii sânt cu totul nimiciți de războiu,

¹ De acel autograf.

διατί οἱ Βλάχοι μὲ τὴν δλότι εἶναι ἀφανισμένοι ἀπὸ τὸν πόλεμον, τακάτι δὲν ἔχουν ἔξοδα τοῦ Βησιτάρει εἶναι πολλά, καθὼς τὸ εἰσεύρεις, ἂν δὲν πάρουν ἀπὸ ποσλοισνίκους, ἀπὸ σκουτελνίκους, μὲ γράμματα ὅπου γράφουν, φέρ δὲ πρήττινα, καὶ αὐτοὶ εἶναι ὅλοι Βλάχοι ὅπου εἶτον εἰς τὸ δάσιμον, καὶ οἱ ἰσδράδνικοι κατὰ τὴν συνήθειάν τους ἐγγήρευαν σικαζαμήντο, καὶ μὲ τὸ σικαζαμήντο ἐκείνο εὐγαλιν ἀνθρώπους ἀπὸ τὸ δόσιμον καὶ ἔκαμαν αὐτουνοὺς τοὺς σκουτελνίκους καὶ ποσλοισνίκους. Διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ γράψε τὸν Αὐθέντην μυστικῶς τοῦ τρόπου νὰ μὴν μάς δώσει τόσον πρῶσωπον, διατί ὕστερα δὲν κάμω καμίαν δουλειὰ μὲ τὸ ἀσεζαμήντο, ὦν καὶ νεάμουρα, μεζήληδες ἔγειναν ἀπὸ μπηρνίκους.

Νὰ γράψετε τὸν ἄρχοντα π ο γ. νῶ., (sic). Δομνίτσα μου, νὰ μὲ ἀγαπᾷ. Εἶτον νὰ σὰς στείλω καμπόσα κριά μαύρα: δὲν ἔχω μὲ ποῖον νὰ σὰς τὰ στείλω, ἵσως μὲ τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἐκλαμπροτάτου μπεζδαδῆ. Πολλὰ σὰς παρακαλῶ, ἄρχων Σπαθάρη, ἂν θέλεις νὰ ζήσω ἀκόμη ἓνα ὀκτὸν χρόνιοι, γράψε τὸν ὑψηλότατον Αὐθέντην, παρακάλεσέ τον νὰ συγχώρη αὐτὸ τὸ δῶρος ἀπὸ πάνω μου. δηλ.: τὴν Βησιταριάν: φοδοῦμαι ὅτι δὲν θὲ νὰ μπορέσω καμίαν δουλειὰ μὲ τὰ γεράτια μου.

n'au avere; cheltuielile Vistierului sânt multe, cum o știi, dacă nu se ieau de la poslușnici, de la scutelnici, cu scrisori ce scriu, *făr' de pricină*, și aceia sânt toți Români ce au fost la dajde, și ispravnicii după obiceiul lor au cerut *scăzământ*, și cu acel *scăzământ* i-au scos oamenii de la dajde și i-au făcut scutelnici și poslușnici. Pentru numele lui Dumnezeu scrie Domnului în taină să nu-mi dea un astfel de chip, căci apoi nu mai fac nicio slujbă cu așezământul, căci și neamuri, mazili s'au făcut din birnici.

Scrie dumisale..., Domnița mea, ca să mă iubească. Poate să-ți trimet ceva berbeci negri: n'am cu cine să ți-i trimet, poate cu venirea prea-strălucitului beizadea. Mult te rog, dumneata Spătarule, dacă vrei să mai trăiești un an, doi, scrie prea-înălțatului Domn, roagă-l să iea această greutate de asupra-mi, adică Vistieria: mă tem să nu pot face nicio slujbă cu bătrânețele mele.

CCCCIX.

Scarlat-Vodă Callimachi, Domnul Moldovei, către Doamna Smaranda Callimachi, despre situația grea în care i se află fratele, Ioan, și intervenția ginelei sale.

1814,
30 Novem-
bre.

† Ἐκλαμπροτάτη καὶ θεοσεβέστατη Δόμνα, κυρία, κυρία Σμαράγδα Καλλιμάχη, λίαν ἡμῖν ἀγαπητὴ καὶ περιπόθητε, τὴν Ἐκλαμπροτάτην της ἀδελφικῶς καὶ ὑπερῆδικτα προσαγορεύομεν διαφυλάττοι αὐτὴν ὁ ἅγιος Θεὸς ἐν ἀρχῇ ὕψους καὶ εὐημερίᾳ διηγουσὶ μετὰ μακροβιότητος καὶ ἐπιτυχίας των κατὰ θυμόν.

Τὸ ἐκλαμπρον αὐτῆς γράμμα ἀσμένως λαβόντες, ἐγνωμεν ὅσα ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῇ ἐμπειρικλείστῳ ἰδιαίτερῳ της εἰς πλάτος ἐκθέτει, τὰ κατὰ τὴν περίστασιν ἐπισυμβάντα δεῖν αὐτῷ ἐκλαμπροτάτῳ ἀδελφῷ μας Αὐθέντῃ, καὶ τὰς ὅσας μετὰ ταῦτα μέχρι τοῦδε ὑπέστη ἡ Ἐκλαμπροτής του σωματικὰς ἀσθενείας, ἐφοίς, πεπληροφορημένη ἡ Ἐκλαμπροτής της τὴν συναίσθησιν καὶ ἀδελφικὴν ἡμῖν συνάλλησιν, ἄξιοι τὴν κατὰ τὸ ἐνὸν ἡμῖν συνδρομὴν πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς Ἐκλαμπροτήτος του ἀπὸ τὴν ὑπερσυναισθητικὴν ὑπερβολὴν, ὑπομνησκούσα ἡμῖν τῶν ἐκ χρόνων πολλῶν συναυξηθεῖσαν ἀδελφικὴν ἀγάπην μετὰ τῆς Ἐκλαμ-

† Prea-strălucită și prea-evlavioasă Doamnă, doamnă, doamnă Smaranda Callimachi, foarte iubită nouă și prea-dorită, ne îndreptăm către Strălucirea Ta frățește și cu cea mai mare plăcere; păzească-Te sfântul Dumnezeu în cea mai înaltă sănătate și fericire statornică întru mulți ani și cu căpătarea celor dorite.

Strălucita-Ți scrisoare primind-o bucuros, am aflat câte le arăți pe larg în ea și în [scrisoarea] de mână Ta închisă în ea, și cele grozave după întâmplare venite asupra prea-strălucitului nostru Domn frate, și câte apoi până acum a răbdat ca boli trupești Strălucirea Sa, pentru care, aflând Strălucirea Sa compătimirea și împreună-suferința noastră frățească, să prețuiască ajutorul nostru de acum pentru scoaterea Strălucirii Sale din surgunul acesta de peste un an, amintindu-și față de noi de iubirea frățească crescută în ani mulți între Stră-

πρότητός του καὶ ἡμῶν. Ἐλάβομεν ὁμοῦ καὶ τὰ ἐμπειρικλεισθέντα πρὸς ἡμᾶς τῆς αὐτοῦ Ἐκλαμπρότητος, παριστάνοντα ζωηρῶς εἰς τὴν ζωηρῶς συναισθανομένην ἀδελφικὴν μας καρδίαν τὸ ἀλληλλένδετον τῶν δεινῶν τῆς Ἐκλαμπρότητός του. Πρὸς ταῦτα ἐκάτερα τὰ ἔγγραφα καιρῶς ἐπαγγέσαντες, πραγματικῶς κατὰ χρέος διττὴν ἀμέσως ἐκάμαμεν τὴν ἀπάντησιν, γράφοντες ἄρ-
ζαν μας δουλικὴν ὑπὲρ τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς Ἐκλαμπρότητός του, ὃν καὶ πέμπομεν συγχρόνως ἤδη τῷ φιλότιμῳ μας γαμβρῷ μετὰ τῶν ἀπει-
τουμένων περὶ τοῦ πράγματος εἰσηγήσεων πρὸς τὴν Εὐγενίαν του, καὶ ἀποκρινόμενοι ὁμοῦ τῇ Ἐκλαμπρότητί του. Πρὸς δὲ τὸ ἔκλαμπρον αὐ-
τῆς ἀπαντώντες, δηλοποιούμεν αὐτῇ ὅτι δικαίως ἐπιφέρει ἡ Ἐκλαμπρότης τῆς τὰ τῆς ἀρχαίας φιλίας καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης μετὰ τοῦ ἐκλαμπροτάτου ἀδελφοῦ μας Αὐθέντου καὶ ἡμῶν καὶ τὸ δικαίωμα ἐπομένως ὅπερ ἡ Ἐκλαμπρό-
της του ἔχει εἰς τὸ νὰ ἀπειτῇ παρ' ἡμῶν συν-
δρομὴν τῆς τοιαύτης ἀδελφότητος. Καὶ δὴ μαρ-
τυρούμεθα Θεὸν καὶ τὴν ἀδελφικὴν μας συνείδη-
σιν ὅτι, καιρῶς ἔκτοτε ἀγγέλλαντες ἐπὶ τῇ περι-
στάσει τοῦ ἀδελφοῦ, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν δὲν ἐπαύσαμεν γράφοντες τῷ φιλότιμῳ ἡμῖν γαμβρῷ, καθὼς ἔπεται νὰ ἐπληροφορήθῃ πολλάκις παρὰ
τῆς Εὐγενίας του, καί, καθὼς γνωστὸν τῇ Ἐκλαμπρότητί της, δὲν ἐξετελέσθη ὁ κοινὸς πόθος διὰ λόγους δι' οὓς ἡ θεία βουλή, πρὸς καιρὸν ἀναβάλλουσα τὰ ἐφετά, βραβεύει ταῦτα ὅτε αὐτῇ δοκσι. Ὅθεν ἡ Ἐκλαμπρότης της ἀδιστάτως (καθὼς συμπεραίνομεν), πεπληροφορημένη περὶ
τε τῆς προλαβούσης ἡμῶν ἐφάρσεως καὶ περὶ τῆς ἀδελφικῆς μας εὐκρινούς σχέσεως πρὸς τὸν ἐκλαμπροτάτον ἀδελφόν μας Αὐθέντην, νὰ ἤθελε γράφῃ πρὸς τὴν Ἐκλαμπρότητά του, ἐπικυρω-
τικὰ τῆς τοιαύτης ἀμεταβλήτου καὶ ἀμειψίας ἡ-
μῶν διαθέσεως, δι' ἣν ἐπευχόμεθα τῇ μὲν Ἐκλαμπρότητί της τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῆς Ἐκλαμπρότητός του καὶ τὴν αἰσίαν ἀμοιβαίαν ἀπόλαυσιν, ἡμῖν δὲ εὐαγγέλια τοῦ τοιούτου ἐφε-
τοῦ. Τὰ δὲ ἔκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἶψαν θεό-
θεν πλείστα καὶ πανευτυχῇ.

αὐτῷ, Νοεμβρίου λ' γ'.

Τῆς Ἐκλαμπρότητός της

Lucirea Sa și noi. Am primit însă și cele cuprinsse către noi între ale Strălucirii Tale, înfățișând viu în inima noastră frățescă întrețesătura relelor Înălțimii Sale. Întristându-ne de moarte pentru ambele aceste scrisori, am făcut îndată de fapt după datoria noastră o îndoită întâmpinare, scriind arzul nostru supus pentru scoaterea Strălucirii Sale, pe care-l și trimitem tot odată prea-sempului nostru ginere cu cele de nevoie îndreptări în această afacere către dumnealui, și răspunzând și Înălțimii Sale. Iar, răspunzând la strălucita-Ți [serisoare], îți arătăm că ai dreptate adăugând Strălucirea Ta în ce privește lucrurile vechii prietenii și frățestii iubiri între prea-strălucitul frate al nostru Domn și noi și dreptul ce urmează a-l avea Strălucirea Sa în a cere de la noi ajutorul unei astfel de iubiri și frății. Și deci mărturisim pe Dumnezeu și conștiința noastră de frate că de atunci, supărați de moarte de starea fratelui, din vreme în vreme n'am încetat scriind prea-iubitului nostru ginere, cum a urmat să fie informat adesea de dumnealui, și, precum e știut Strălucirii Sale, nu s'a îndeplinit comuna noastră dorință pentru cuvinte ca acelea prin care voia lui Dumnezeu, zăbovind cele dorite, grăbește pe cele ce ei i se par. Deci Strălucirea Ta, fără îndoială (cum bănuim), informată despre vechea noastră dorință și sincera noastră aplecare frățescă către prea-strălucitul frate al nostru Domn, să scrii către Strălucirea Sa, întărind o astfel de neschimbată și la culme aplecare a noastră, prin care ne rugăm pentru Strălucirea Sa, a ti cât mai inte liberată Strălucirea Sa, și să ne bucurăm reciproc în fericire, iar noi [să căpătăm] vestea bună a unui astfel de lucru dorit. Iar anii strălucii ai Tăi fie de la Dumnezeu foarte mulți și pe deplin fericiți.

1814, Noiembrie 30.

Al Strălucirii Tale ca frate cu grabă.

Io Scarlat Callimachi Vocvod.

CCCCX.

Cineva din Muntania către fiul său, despre împrejurări casnice, pomenindu-se Doamna, Domnița (Rădă) și Vodă-Caragea, Spătarul Banul.

1815,
20 April.

† Παμφίλτατέ μοι υἱέ,

Πρὸ ἑξ ἡμερῶν ἐπέστρεψα ἀπὸ Κραγιόδας, καὶ τῇ προσείχον γράφῃ, καὶ τώρα τῇ εἰδοποιῶ ὅτι ἡ Φρώσο εἶναι κάλλιστα: τὴν περιμένω εἰς Βουκουρέστι, διὰ τὰ κάμνη μερικὰ ἱατρικὰ.

Ἡ Ἀννέκα εἶναι εἰς Σλάβτιναν μετὰ τοῦ γαμβροῦ· ἦτις τζαρὲν τὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὸν ἐπικατάρτων παρωξυσμὸν δὲν ἔχει· ἡμεῖς ὅλοι καθήμεθα ὕγιστοι εἰς , τώρα εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἐκλάμπρου π.... Γεωργίου, ὃν προσκυνῶ: ἦλθον εἰς Βουκουρέστι διὰ τὰ ἀποδώσω τὸ χρέος τοῦ χαιρετισμοῦ· ὄθεν ἄς προσφέρῃ ἐκ μέρους μου τῷ Ἐκλαμπρατῇ τοῦ τὰς προσκυνήσεις μου καὶ ὅτι ἐπιὼν εἰς ὕγιστον τῆς Ἐκλαμπρότητος τοῦ, εἰς τοῦ ἀρχοντος Σπαθάρη καὶ Πάνου καὶ εἰς τὴν ὕγιστον τῆς εὐγενεστάτης πρω... καὶ τῆς κυρίας Δομνίτσας.

Πολλὰ μὰς ἐκακοφάνει τὸ ἀδούρτεμα τῆς Κυρίας, καὶ μὰς ἐλύπησεν, ἐδοξάσαμεν ὅμως τὸν ἅγιον Θεόν, ὅπου ἡ Ἐκλαμπρότης τῆς εἶναι τώρα καλὰ.

Θαυμάζω, υἱέ μου, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἔχω τὰ λάδω γράμματα τῆς ἀπὸ τὰς ἡμέρας Μαρτίου, καὶ πολλὰ ἐννοιασμένως εἶναι καὶ λυπημένως.

Μοὶ ἔγραψεν ὅτι μὲ δεύτερον ἔχει τὰ γράμματα τῷ Βιστιάρη Μπέλιω, πλὴν, μὴ γράφωντάς με, οὔτε ἐστειλὰς γράμματα σου, καὶ μετὰ πέντε ἡμέρας, μὲ τὸ νὰ πωλῇται τὸ σπῆτι, ἔχω τὰ δώσω ἑαδὲν τριάντα ἡμερῶν ὅθεν ἀμέσως πρὸφθασαί μὲ το, καὶ κατηγορευτικῶς γράφει, υἱέ μου, ὅπου νὰ θαναισθῶ, νὰ φυλάξω τὸν λάγον μου.

Τὰ παμφίλτατά μου ἐγκονάκια ἐκ μέσης ψυχῆς εἶχου καὶ γλυκοφιλῶ. Ὅλοι ὀγαίνοντες ἡ μήτηρ σου σὲ αὔχεται δὲν εὐρέθη ἐδὼ ὅπου νὰ γράφῃ, καὶ ὁ καλαράσης Βιέννης καὶ Βοῦδας (:): καὶ τὸ ἐδικόν μου δὲν προφθάνει.

Γις μου, γράψε με, ἐπειδὴ ἡ μόνη μου παρηγοριά εἶναι τὰ γράμματά σου, ἐπὶ μάρτυρι Θεῷ· πάσχει ἡ μηχανή μου ὅλη, ὅταν μὲ τὸν νοῦν μου βάζω τὴν ὑστέρησίν σου.

Τῆς Δομνίτσας Μαριονίτσας τὴν πόλιτσαν μόλις ἐξοφλισμένη τὴν ἐστειλὰ διὰ τοῦ υἱοῦ μου Νικολάκι. Γις μου, ἂν δὲν πλατύνω, μὴν μὲ συνορίζεσαι, ἐπειδὴ, ἂν εἶχον καιρὸν νὰ σὲ

† Prea-iubitul meu fiu,

Acum șase zile m'am întors de la Craiova, și-ți scrisesem, și acum îți arăt că Frosa e foarte bine: o aștept la București ca să iea unele doctorii.

Anica e la Slatina cu ginerele: dânsa nu are chip să scape de blăstămatul paroxism; noi toți stăm sănătoși la..., acum la serbătoria strălucitului... Gheorghe, căruia mă închin: am venit la București pentru nevoia heritisirii; deci arată din partea mea Prea-strălucitului Tău închinăciunile mele și că am băut în sănătatea Strălucirii Sale, a dumisale Spătarului și a Banului și în sănătatea prea-nobilei..., și a dumisale Domniței.

Foarte ni-a părut rău de avortul Doamnei, ei am slăvit pe sfântul Dumnezeu, că Strălucirea Sa e bine acum.

Mă mir, fiule, cum e cu pntință să n'am scrisoare de la tine de la 13 Mart, și sânt foarte îngrijorat și întristat.

Mi-ai scris că, în a doua scrisoare, aveați să scrii Vistierului Belio, decât, nesceriindu-mi, nici n'ai trimes scrisoarea ta, și după cinci zile, vânzându-se casa, am să dau vadea de treizeci de zile; deci îndată adu-mi-o și serie lămurit, fiule, ca să împrumut, să-mi țin cuvântul.

Pentru prea-iubiții miei nepoței din adâncul inimii mă rog și-i sărut dulce. Toți sântem sănătoși; maică-ta se roagă pentru tine; nu s'a aflat aici ca să serie, și călărașul Vienei și Budei (?); și ce-i al meu nu vine.

Fiule, serie-mi, căci singura mea mângâiere sânt scrisorile tale, martur mi-e Dumnezeu; toată alcătuirea mea suferă, când eu mintea mea măsoar lipsa ta.

Polita domniței Măriorița abia plătită am trimes-o prin fiul meu Nicolachi. Fiule, dacă nu mă întind, să nu (sic) mă ierți, căci, dacă aveam prilej să-ți scriu,

γράφω, ἤθελα σὲ γράψῃ πάμπολλα πρὸς σὺ-
χαρήστησίν μου. Ταῦτα μένων
αἰσ' ὦ, Ἀπριλίου 20.
Τῆς Εὐγενείας τῆς ὁ καλὸς τῆς πατῆρ

Τοῦ ἄρχοντος Πιτάρη ἔλαβον ἐν γράμμα,
δὲν ἔχω ὅμως καιρὸν ἀποκρίσεως.

ți-aș fi scris foarte multe pentru mulțā-
mirea mea. Acestea rămânând
1815, April 20.
Al dumitale bunul tată

Am primit o scrisoare a dumisale Pi-
tarului, însă n'am prilej de răspuns.

CCCCXI.

1815,
2 Octom-
bre.

Costachi Tzigară către beizadea Ioan Callimachi, despre niște datorii și
rostul Agăi în sarcinile Domniei.

Ἐκλαμπρότατε καὶ σὺμενέστατέ μοι πεῖζαδέ,
Ἐκλαμπρον αὐτῆς ἀπὸ ις' ἡς τοῦ παρελ-
θόντος λαδὼν, ἔγνω τὰ ἐν αὐτῷ ἀνέφερα τῷ
θεοφρουρήτῳ Ὑψι τοῦ ὅτι τὰ ἄπερ ὁ ἄρ-
χων Κόμησος Νέγρης εἶχε στείλῃ τῇ Ἐκ-
λαμπρότητί τῆς διὰ τοῦ κονσόλου, εἰκοσι-
τέσσαρες χιλιάδες γρόσια, ἀλλὰ που πε-
ρισθόντα, δὲν τὰ ἔλαβον ἡ Ἐκλαμπρότης
τῆς. Ἐρωτήθη περὶ τοῦτου ὁ κόνσολος, ὅστις
καὶ ἐδικαιολογήθη, δεῖξας τὸ πρὸς τὸν Μι-
νίστρον γράμμα του· ὁ πρῶτος περιμενό-
μενος κουρβιέρης θέλει διαλύσῃ τὴν ἀπορίαν
ταύτην, καὶ εἶθε νὰ μὴ προξενηθῇ κάμμιὰ
ἀνέλπιστος ζημία!

Κατὰ τὸν ὀρισμὸν τῆς, μετακαλεσάμενος τὸν
Γκανῆν, ἐζήτησα τὰς δύο πόλιτζας εἰς ὄρδι-
νον τοῦ κὺρ Φραντζέσκου, τὰς ὁποίας λαδὼν
ἔδειξα τῷ θεοφρουρήτῳ Ὑψι τοῦ, καὶ ἐπροσ-
τάχθη ὁ ἄρχων Ἄγας ὁ Δημητράκης νὰ τὰς
πληρώσῃ ἐν δικαστήματι τεσσαράκοντα ἡμερῶν
ἀριθμουμένων ἀπὸ τῆς σήμερον. Ὁ δὲ ἄρχων
Ἄγας Δημητράκης ἠθέλησε νὰ μοι δώσῃ ἐν
σενέτι χρωστικὴν μὲ διάφορον πρὸς πέντε τὸ
πουργί, καὶ νὰ τὰς ἐξωφλήσω. Τοῦτο τὸ σου-
ρέτι δὲν τὸ ἐδέχθη ὁ δοῦλός τῆς, εἰπὼν ὅτι
ὁ πεῖζαδὲς θέλει γρόσια καὶ ὄχι σενέτια· δὲν
λείπω δὲ καὶ ἐξῆς τοῦ νὰ σικιστιρδίζω τὸν
Ἄγα, καί, ἅμα λαδὼν ἢ ὅλα ἢ μέρος, θέλω
τὰ ἐξαποστεῖλαι τῇ Ἐκλαμπρότητί τῆς.

Αἱ πόλιτζαις τῶν 75.000 γροσίων ἐράνη-
σαν πρὸ ἡμερῶν καὶ γίνεται τὸ προσῆκον δι-
κάτι εἰς τὴν ἀπότισιν αὐτῶν. Ἐν πρᾶγμα ὁ-
μως ὁρῶ ὁ δοῦλός τῆς νὰ ἰδῇσάω τὴν
Ἐκλαμπρότητά τῆς: ὅτι εἰς κάμμιαν βεσπον-
σαπιλιτὲ δὲν ἐνέχομαι ὁ δοῦλός τῆς, καθότι
τὸ ἔργον μου εἶναι νὰ στέλλω ὅταν λαμ-
δάνω καὶ ὅσα λαμβάνω, καὶ τὸ χρέος μου
ὑπαγορεύει τὴν δραστήριον ἐπιμέλειάν μου εἰς
τὸ νὰ ὑπενθυμίζω τό τε Ὑψος τοῦ καὶ τὸν

Prea-strălucite și prea-bunule beizadea,

Strălucita-ți scrisoare de la 16 ale tre-
cutei [luni] primind-o, am aflat cele din
ea cuprinse; am arătat Înălțimii Sale de
Dumnezeu păzite că acelea pe care dum-
nealui Comisul Negri le trimisese Stră-
lucirii Sale prin consul, cele douăzeci și
patru de mii de lei, ajungând undeva
aiurea, nu le-a primit Strălucirea Sa. S'a
întrebat pentru aceasta consulul, care s'a
și îndreptățit, arătând scrisoarea lui către
Ministru; cel d'întăiu curier așteptat va
lămuri această încercătură, și de n'ar
aduce vre-o neașteptată pagubă!

După porunca ta, chemând pe Ganc,
am cerut cele două poliți la ordinul du-
misale Francesco, pe care luându-le, le-am
arătat Înălțimii Sale de Dumnezeu păzite,
și s'a orânduit dumnealui Aga Dimitrachi
să le plătească în termen de patruzeci de
zile numărate de azi. Iar dumnealui Aga
Dimitrachi a vrut să-mi dea un sinet de
datorie cu dobânda cinci la pungă, și să
le isprăvesc. Acest act nu l-a primit robul
tău spuind că beizadeaua vrea bani și nu
sinete; nu voi lipsi nici de acum înainte
să indemn pe Agă și, îndată luându-i
san toți sau o parte, ți-i voi trimete
Strălucirii Tale.

Polițiile celor 75.000 de lei s'au arătat
acum câteva zile și se iea măsura eu-
venită pentru plata lor. Un lucru însă
trebuie ca robul tău să-l aduc la cunoș-
tința Strălucirii Tale: că în nicio răs-
pundere nu mă prind eu, robul tău, de
oare ce lucrul meu e să trimet când ieau
și cât ieau, și datoria mea cere grija mea
hotărâtă ca să amintesc Înălțimii Sale și
celui ce are casa domnească, dumnealui

ἔχοντα τὴν αὐθεντικὴν κάσσαν, ἄρχων Ἄγαν Δημητράκην, καὶ οὐδὲν πλέον, καθότι μεμούρησ τοῦ πράγματος δὲν ἔχιν, ὥστε νὰ ἀποφασίσω νὰ ἀναδεχθῶ καὶ κἀγὼ εἶδος ῥεσπονσαπικιται, μὴτε ἐπιμένω εἰς τὸ νὰ ζητήσω αὐτὸ τὸ μεμυριγέτι, ἐν ᾧ ὁλέπω ὅτι τὸ θεσφροῦρητον Ἔφος τοῦ εἶναι εὐχαριστημένον ἀπὸ τὸν ἄρχοντα Ἄγαν Δημητράκην. Φθάνει μόνον ἀκριβῶς νὰ φυλάττηται ἡ τάξις καὶ νὰ στέλλωνται αὐτὰ τὰ θεσπισμένα ἄσπρα τῇ Ἐκλαμπρότητι της κατὰ μῆνα.

Ἐπειτα ἀδιάφορον καταντᾷ τὸ νὰ στέλλωνται διὰ τοῦ δούλου της ἢ διὰ τοῦ Ἄγα, καὶ εἰς τοῦτο παρακαλῶ δουλικῶς τὴν Ἐκλαμπρότητά της νὰ μὴ ζητήσῃ τὴν δι' ἐμοῦ ῥητῶς ἀποστολὴν, καθότι ἡμπορεῖ νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἐντριγάρω, καὶ μία τοιαύτη ὑπόθεσις μὲ κάμνει νὰ προσκροῶ καὶ εἰς τὰ πρὸς τὸ Ἔφος τοῦ χρέη μου, καὶ εἰς τὰ τῆς φιλίας. Εἰς τὸ χρέος μου, καθότι ὁ Αὐθέντης εὐδιάθετος ὢν πρὸς τὸν Ἄγα, δὲν θέλει νὰ μετχειρισθῇ ἄλλον εἰς τὰ χρηματικά. Εἰς τὴν φιλίαν, καθότι δὲν θέλω νὰ ἐπιδουλεθῶ τὸ πόστον τοῦ φίλου μου, τὸ ὁποῖον περὶ πολλοῦ ποιεῖται, ὡς φαίνεται. Καὶ μένω

αἰσέψ, Ὁκτωβρίου 64.

Τῆς Ἐκλαμπρότητός της

ταπεινότητος δούλος

Κωστάκης Τζιγαράς.

(Pe plie:) Τῷ ἐκλαμπροτάτῳ καὶ περιδλέπτῳ πετῆαδῇ, κυρίῳ μοι κυρίῳ, Ἰωάννῃ Ἀλεξάνδρου Καλλιμάχῃ, τῷ εὐσεβετικατῳ μοι, δουλικῶς.

Γράμματα τοῦ Τζιγαρά ὅτι ἔλαβον τὰς δύο πόλιτζαις παρὰ Γκανῆ.

(Pecete cu ceară roșie.)

Aga Dimitrachi, și nimic mai mult, căci cheazăș al lucrului n'am fost, ca să mă hotărăsc a primi și vre-un fel de *responsabilitate*, nici aștept să caut acea cheazășie, de oare ce văd că înălțimea Sa păzită de Dumnezeu se mulțamește cu dumnealui Aga Dimitrachi. Trebuie numai să se păzească de aproape rânduiala și să se trimeată banii porunciți Strălucirii Tale pe lună.

Apoi e indiferent dacă se trimet prin robul tău ori prin Aga, și întru aceasta rog supus pe Strălucirea Ta să nu eei trimeterea de-a dreptul prin mine, cum poate să-ți închipui că *intrighez*, și o astfel de închipuire mă face să mă lovesc și de datoriile mele către înălțimea Ta și de cele ale prieteniei. La datoria mea, de vreme ce Domnul e bine dispus către Agă, nu va vrea să întrebuințeze pe altul la ale averii. La prietenie, de oare ce nu vreau să urmăresc pe furis *postul* prietenului meu, care se socoate mare lucru, cum se pare. Și rămân.

1815, Octombrie 2.

Al Strălucirii Tale

prea-supus rob

Costachi Tzigarà.

Prea-strălucitului și ilustrului beizadeà, domnului meu domn Ioan Alexandru Callimachi, prea-binefăcătorul meu, cu snpunere.

Scrisoarea lui Tzigarà că a luat cele două polițe de la Gane.

CCCCXII.

Dimitrie Postelnicul către alt boier, pentru o poliță în legătură cu Postelnicul Ștefanachi și cu bină-eminii din Măcin.

1816,
15 April.

Τὴν Εὐγενείαν της ἀδελφικῶς προσκυνῶ.

† Τὸ ἀπὸ α' τρέχοντος περιπόθητόν μοι ἀδελφικόν της ἔλαβον, καὶ ἐπὶ τῇ πληροφορίᾳ της ἐρετωτάτης μοι ἀγαθῆς της ὕψεως ὑπερεχάρην, ἰδὼν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ὅσα μοι κατὰ προσταγὴν ἐκλαμπρον σημειοῖ ἐφ' ᾧ καὶ ἐπιτηρινόμενος πληροφορῶ τὴν Εὐγενείαν της ὅτι αἱ μὲν πόλιτζαι, τόσον ἢ τῶν δεκατριῶν χιλιάδων γροσίων, ὅσον καὶ ἡ τῶν δέκα χιλιάδων τετρακοσίων μὲ ὑπογραφὴν της Ἐκλαμπρότητός του, ἐτραταρίσθησαν, καὶ ἐν τῇ διορίᾳ θέλουν πληρωθῇ περὶ δὲ τῶν ὧσων μὲ σημειοῖ διὰ τὴν πόλιτζαν τῶν 25 χιλιάδων τόσων γροσίων, διόλου ἰδέαν δὲν εἶχον· ἐξέτάσας δὲ σήμερον, εἶρον ἀληθῶς ὅτι εἰσέτι μόνον 2.820 γροσίων μένουν ῥέστα αὐτῆς· καὶ αὐτὰ ὁ ἄλλος Ποστέλνικος Στεφανάκης πρὸ τῶν κινήσεως του ἔκαμς χαδάλῃ εἰς τὴν Βιστιαρίαν, τὰ ὅποια καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἐδόδομάδα, ὡς μὲ ἐπληροφόρησαν, θέλει πληρωθῇ ἀφούκτως. Ἐδὲ

θησαν δὲ καὶ δέκα χιλιάδες γρόσια ἐσχάτως τῷ Μάτζιν-πινά-ἐμινί, καὶ ἐλήφθη πόλιτιζα εἰς δάρος τοῦ αὐτότος Χατζή-Ἀντώνι Δαδύδογλου, ἧτις καὶ περικλείεται ἐν τῷ παρόντι μου, στελλομένη εἰς λογαριασμὸν τῶν κατὰ μῆνα ἐμβάζομένων τῷ ἐκλαμπροτάτῳ πετζαδέ, περὶ ἧς παρακαλῶ νὰ μοὶ ἀποκριθῇ μὲ τοὺς πρώτους τυχόντας ταταροκαλαράσιδες. Ἐν τούτῳ, συγχάριων ἐπεύχουμαι καὶ γὰρ τῇ Εὐγενείᾳ της ὅπως ἐορτάζῃ τὰς ἐφροστησίας θείας καὶ λαμπροφόρους κοσμοχαρμοσί-νους ἐορτάς τῆς ἐξαναστάσεως τοῦ Κυρίου μας εἰς ἔτη πάμπολλα ἐν δυνείᾳ καὶ εὐτυχίᾳ, μὲ τὴν ἐπίτευξιν ὧσων ἀγαθῶν ἐπιποθεῖ καὶ ἐφίετῃ.

Τῇ 15 Ἀπριλλίου 1816.

Εἰμὶ δὲ τῆς Εὐγενείας της ἀδελφὸς καὶ δοῦλος

Δημήτριος Ποστέλνικοσ.

CCCCXIII.

1816,
14 Μαΐου.

Ioan Skordill către un boier al lui Ioan-Vodă Caragea, despre mânia Pașei de Vidin Gelaledin asupra lui pentru raialele ce trec în Țara-Românească și amenințările că vrea să-i taie capul.

Τὴν πανευγενῇ αὐτῇς δεξιᾷν δουλικῶς κα-
τασπαζόμενος, ὑποκλινῶς προσκυνῶ.

† Κατὰ τὴν θ' τοῦ τρέχοντος εἰδοποίησα ὁ
δυστυχὴς δοῦλός της τὸν θυμόν, ὁποῦ συνέλαβεν
ὁ ὑψηλότατος Τζελαλεδίν-πασᾶς, Βίδουν-μουχα-
φιζῇ, καὶ τὸν ὀργίλον τρόπον, κατὰ τὸν ὁ-
ποῖον ἄρχισεν ἀεῖποτε νὰ δέχεται ἐνώπιον τῆς
ὑψηλότητός του τὸν δοῦλόν της, καὶ νὰ τρα-
τάρῃ τὰς ὑποθέσεις, καὶ νὰ ἐκφωνῇ παρήρη-
σίᾳ πολλὰς πιερίας κατὰ τῆς ἐξουσίας. Τὰ
αἴτια τοῦ θυμοῦ, ἐφ' ὅσον ὁ δοῦλός της ἐν-
νόησα καὶ ἐγνώρισα, ἐφανέρωσα ὅτι προήλθον
ἐκ δύο αἰτιῶν: τοῦτέστιν ἐκ τοῦ περιγραφικοῦ
ζαχίρῃ καὶ ἐκ τῆς ὑποθέσεως τῶν φυγάδων
λακουϊτάρων, καὶ τῶν ἀπὸ τῆς ὑψηλότητός
του ἀπαιτουμένων ῥαγιδῶν, τάχα τοῦ σαντζα-
κίου Βιδουνίου, διατριβόντων ἐν Βλαχίᾳ. Ἄν
τὰ αἴτια ταῦτα εἰσὶν ἱκανὰ καὶ ἰσχυρὰ διὰ
νὰ ἐγείρουν τοσοῦτον θυμόν, ὥς κριθῇ παρὰ
συνεωτέρων καὶ ὑψηλοτέρων φρονήσεων. Ἐν
τούτῳ, κατὰ δυστυχίαν μου, ὁ θυμός της
ὑψηλότητός του ἐαυτηδὸν προσέθη εἰς αὔξη-
σιν. Ἐκ τούτου ὁ δοῦλός της, καὶ ἐκ τοῦ
ὅτι συνέπεσε νὰ μὴν ἔχω κάμψιν ἄλλην ὑπό-
θεσιν, ἐτραβίχθην, καὶ τρεῖς ἡμέρας δὲν ἐνε-
φανίσθην ἐνώπιον τῆς ὑψηλότητός του. Ἐν
τῷ μεταξύ δέ, δὲν ἐπέρασεν στιγμὴ χωρὶς νὰ
σπερθῶ τόσον τὰ περὶ ἐμοῦ, ὅσον καὶ τὰ περὶ
τοῦ θυμοῦ τῆς ὑψηλότητός του, καὶ τὰ περὶ
τοῦ ὀργήλου τρόπου, καθ' ὃν ἄρχισε νὰ τρα-
τάρῃ τὰς ὑποθέσεις· δὲν αἰχαινε δὲ ἀπὸ τὸν
νοῦν μου καὶ ὁ πρὸς τὸν δοῦλόν της φοβε-
ρισμὸς τῆς ὑψηλότητός του, ὅτι, ἐκ προστα-
γῆς τοῦ ἄρχοντος Καϊμμεκάμη, ἀνέφερον τῇ
ὑψηλότητι του τὴν ἀταξίαν τοῦ Λόμ-βοϊβο-
δασῆ, τοῦ ἀπεράσαντος ἐντεῦθεν βίᾳ δέκα φα-
μῆλιας, μαλτρατάροντες καὶ τὸν πεσλὴν τὸν

Sărutând cu supunere prea-nobila - Ți
dreaptă, cu plecăciune mă închin.

† La 9 ale acestei luni eu, nenorocitul
robul Țău, am arătat mânia de care a
fost cuprins prea-înălțatul Gelaledin-Pașa,
muhafiz de Vidin, și felul supărat cu care
a început totdeauna a primi înaintea
Înălțimii Sale pe robul Țău, și să *trateze*
afacerile, și să rostească fățiș multe a-
mărăciuni împotriva cuvinții. Pricinile
mâniei, după cât robul Țău am înțeles
și am cunoscut, am vădit că veniau din
două pricini: adică din zahereaua de
la Belgrad și din afacerea locuitorilor
fugari, și a raialelor cerute de la Înăl-
țimea Sa, poate din sangiacul Vidinu-
lui, care stau în Țara-Românească. Dacă
aceste pricini sânt destule și dau temei
pentru a trezi atâta mânie, să o judece
minți mai pricepute și mai înalte. Între
acestea, pentru nenorocirea mea, mânia
Înălțimii Sale treptat s'a ridicat în creș-
tere. Din aceasta robul Țău, și din
aceia că s'au întâmplat să n'am vre-o
altă treabă, m'am retras, și trei zile nu
m'am înfățișat Înălțimii Sale. Între acestea
însă n'a trecut clipă fără să cercetezi
și cele despre mine, cât și cele despre
mânia Înălțimii Sale și felul cu care a
început a *trata* lucrurile: dar nu ieșia din
mintea mea și înfricoșarea Înălțimii
Sale față de robul Țău, că, din porunca
dumisale Caimacamului, am adus înaintea
Înălțimii Sale neorânduiala voevodului de
Lom, care a trecut de aici cu sila zece
familii, *maltratând* și pe beșliul ce era
în satul Țerii-Românești cel din fața

ὄντα εἰς τὸ χωρίον τῆς Βλαχίας τὸ ἀντικρυ
τῆς σκάλας τοῦ Λομίου καὶ ἐμποδίζοντα εἰς
τὰς ῥηθείσας φαμηλίαις τὴν διέβασιν. Ἦ Ὑ-
ψηλότης τοῦ μὲ θυμὸν μέγιστον εἶπε τότε τῷ
δοῦλῳ τῆς ὅτι θέλει φέρῃ τὸν Λόμ-δοῦδοδασῆ
καὶ τὰς φαμηλίαις ἐκείνας καὶ θέλει τὰς ἐξε-
τάσαι, καί, εἰ μὲν εὐρεθῶσιν ὅτι εἰσὶν ἀπ' ἄρ-
χῆς βασιλῆδες ἀπὸ ἀντικρυ, τοῦ μὲν πεσλῆ
θέλει χύσει τὰ νόχια, τὸν δὲ δοῦλόν τῆς θέλει
κάμῃ νὰ μὴν ἰδῇ τὸ κονάκι του. Ἄλλοτε
πάλιν εἶχεν εἰπῇ τῷ δοῦλῳ τῆς ὅτι ἐν τῇ
Βλαχίᾳ κατακρατοῦνται ἄπειροι βασιλῆδες τοῦ
σαντζακίου τοῦ Βιδυνίου, καὶ ὅτι τῶν γονέων
αὐτῶν τὰ μνήματα εἰσὶν εἰς τὸ ῥηθὲν σαν-
τζάκι ὁ δοῦλός τῆς εἶχον ἀκουριθῇ τῇ Ὑ-
ψηλότητι τοῦ ὅτι περὶ τοιοῦτων εἶναι ὀφῆλοι
προσκυνητοὶ ὁριζμοὶ καὶ διαταγαὶ ὅτι οἱ πρὸ
τοῦ πολέμου περᾶσαντες εἰς Βλαχίαν καὶ ἐκ-
τοτε ἐνταῦθα διατρέθοντες θεωροῦνται ὡς βα-
σιλῆδες τῆς Βλαχίας, ὅσοι δ' ἤλθον ἐν τῷ
πολέμῳ καὶ μετὰ τὸν πόλεμον, ἐκείνοι θεω-
ροῦνται ὡς ξένοι, πλὴν οἱ τοιοῦτοι ἐρευνήθη-
σαν, ἐξακριβωμένως ἐπὶ τοῦ προκατόχου τῆς
Ὑψηλότητός του, καὶ ὅσοι εὐρέθησαν τοιοῦτοι
ἐλίγθησαν καὶ ἐπεράσθησαν εἰς τὰ ἀντικρυ.
Μ' ὅλα δὲ αὐτὰ ὁ δοῦλός τῆς, καθὼς ἐπεριερ-
γάσθη, καὶ νομίζω ὅτι δὲν ἀπατώμαι εἰς τὴν
ιδέαν μου, πτοχάζομαι ὅτι ἡ κυριώτερα αἰτία
τοῦ θυμοῦ τῆς Ὑψηλότητός του, προέρχεται ἐκ
τῆς βαλατιζίνος ὁποῦ ἔκαμε τῇ Ὑψηλότητι τοῦ
ὁ ὑπὸπροχώρης τοῦ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν του, ὁ
ὁποῖος δὲν εἰσέβρω τί θέλει εἶπε τῇ Ὑψηλό-
τητι τοῦ, καὶ τὸν ἤρεθις τσαρῶτον, διότι ἔκ-
τοτε καὶ παρετήρησα ὅτι ἄρχητε νὰ ἀλλάξῃ
τρόπον καὶ νὰ δεῖτῃ ἄγριον θυμὸν. Τελευ-
ταῖον γόεζ, τῇ γ' τοῦ τρέχοντος, σκεπτόμενος
ὁ δοῦλός τῆς ὅτι τὸ νὰ περάσουν ἡμέραι καὶ
νὰ μὴν φανῶ ἐνώπιόν τῆς Ὑψηλότητός του
ἡμπορεῖ νὰ τῷ προσενήσῃ ἀπαρέσκειαν, ἔκρινε
ὁ δοῦλός τῆς εὐλογον τὸ νὰ ἀπεράσω ἀντικρυ
διὰ νὰ φανῶ καὶ ἐνταυτῷ καὶ ἐπέρασα τὸ
παιγνίον. Παράχενόμενος δὲ ἐκεῖ, ἐπῆγα προῶ-
τον εἰς τὸν ὁδὸν τοῦ καχαγιά τῆς Ὑψηλότη-
τός του· ἐν ᾧ δὲ εἵμην ἐκεῖ, ἐκράξεν ἡ Ὑψη-
λότης τοῦ τὸν καχαγιά, καὶ τί θέλει τοῦ ὠ-
μίλησεν δὲν εἰσέβρω, κατακλῆς δὲ ὁ καχαγιάς
μοὶ εἶπεν ὅτι νὰ μὴ λείψω, διότι περὶ ὧραν
ἡ μὲ θέλει ὁ ὀψηλότατος Πατσᾶς περιμένον,
καὶ εἰς τὴν ῥηθείσαν ὧραν ἐνεφανίσθη ἐνώ-
πιον τοῦ Ὑψους τοῦ, καὶ μ' ἐπρόσταξεν ὅτι
νὰ γράψω νὰ φερθῇ μία ποτότης ἀλείμματος
διὰ τὴν χρείαν τοῦ κάστρου. Ὁ δὲ τρόπος τῆς
ὀμιλίας τοῦ ἵτον ὅλον ἄγριος· κατὰπιν μὲ ἐ-
ρώτησεν ἂν κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ὅλο ἔδω

σχελεῖ Λομίου καὶ oprind trecerea la
acele familii. Înălțimea Sa cu cea mai
mare mânie a spus atunci robului Tău
că va aduce pe voevodul de Lom și
acele familii și le va cerceta, și, dacă
se vor afla că sânt de la început raiale
din față, beșliului îi va scoate ughiile,
iar pe robul Tău îl va face să nu-și
vadă conacul. Altă dată iar spusese ro-
bului Tău că în Țara-Românească se țin
cu sila nesfârșite raiale ale sangeacului
Vidinului, și că amintirile părinților lor
sânt în acel sangeac; robul Tău i-a răs-
puns Înălțimii Sale că pentru aceștia
sânt înalte porunci respectate și orân-
duieli că acei cari înainte de războiu au
trecut în Țara-Românească și de atunci
stan acolo se privesc ca raiale ale Terii-
Românești, iar câți au venit în timpul
războiului și după războiu, aceia se pri-
vesc ca străini, dar unii ca aceștia s'au
cercetat cu de-amănuntul supt înainta-
șul Înălțimii Tale și câți s'au găsit așa,
au fost luați și trecuți dincolo. Cu toate
acestea robul Tău, cum am băgat de
samă, și cred că nu mă înșel în păre-
rea mea, socot că pricina de căpetenie
a mâniei Înălțimii Sale vine din *relația*
ce a făcut Înălțimii Sale imbrisorul său
la întoarcerea-i, care nu știu ce va fi
spus Înălțimii Sale, și l-a ațâțat atâta,
de oare ce de atunci am și băgat de
samă că a început a-și schimba felul și
a arăta mânie aprigă. În sfârșit, ieri, la
13 ale lunii acesteia, gândindu-mă eu,
robul Tău, că a trece zile și a nu mă
înfățișa Înălțimii Sale poate cășuma ne-
plăcere, am judecat eu, robul Tău, că
e bine să trec în față ca să mă arăt,
și am și trecut dimineata. Și, ajungând
acolo, am mers întâiu la odaia chehaie-
lei Înălțimii Sale; și, fiind eu acolo, a
chemat Înălțimea Sa pe chehaie, și ce
i-a spus nu știu, ei, coborându-se chehaiaua,
mi-a spus să nu plec, de oare ce pe la
ceasul 8 mă vrea prea-înălțatul Pașă; am
rămas, și la acel ceas m'am înfățișat îna-
intea Înălțimii Sale, și mi-a orânduit să
scriu să se aducă o cătîme de grăsimă
pentru nevoia cetății. Ci felul convorbirii
lui era cu totul sălbatec; apoi m'a întrebat
dacă în aceste zile voi fi eu totul acolo;
robul Tău a răspuns: da; apoi am plecat.
Ci, ieșind, abia făcusem câțiva pași, și

θέλω εἶναι· ἀπεκρίθη δὲ δοῦλός της, ναί· εἶτα ἀνεχώρησα. Ἐξελθὼν δέ, μέλις ἔκαμα ὀλίγα θήματα, καὶ πάλιν ἔστειλε κατόπιν μου καὶ μὲ ἐγύρισεν καὶ μ' ἐρώτησε πάλιν τὸ αὐτό, ἂν δηλαδὴ κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας θέλω εἶμαι ἐκσεῖ. Καὶ τελευταῖον ἀνεχώρησα ἀπὸ τὴν Ὑψηλότητά του· ἐπιστῆ δὲ εἶχε κλίνει ἡ ἡμέρα νὰ βραδυάσῃ, ἀνεχώρησα ὁ δοῦλός της, διὰ νὰ ἀπεράσω εἰς τὸ Καλαφάτι. Ἐλθὼν δὲ ἔως εἰς τὴν πόρταν τοῦ κάστρου, ἐκσεῖ μὲ ἀπῆντησεν κῆποιος πραγματευτῆς Σταυράκης, ὅστις δουλεύει τὴν Ὑψηλότητά του, καὶ μοι εἶπεν αὐτολεξί ταῦτα: „σήμερον μ' ἔκραξεν ἡ Ὑψηλότης του, καὶ παρόντος τοῦ μουχουρδάρη καὶ τοῦ σελάμ-ἀγασή, καὶ ὕστερον, ἀπὸ πολλὰ ὁποῦ μὲ εἶπε κατὰ τῆς ἐξουσίας τῆς Βλαχίας, μ' ἐπρόσταξε νὰ κινήσω αὐριον τὸ πουργὸ εἰς Κραγιῶδα, νὰ εἰπῶ τὸν ἄρχ. Καϊμμεκάμην ὅτι ὁ καπού-κεχαγιὰς ἀντιτείνει εἰς τὸ νὰ ἀποδωθῶν οἱ ῥαγιάδες τοῦ σαντζακίου τοῦ Βιδυνίου ὁποῦ εὐρίσκονται εἰς Βλαχίαν, ἐπιμένων νὰ ζητῇ φυγάδες ῥαγιάδες τῆς Βλαχίας, καὶ ἡ Ὑψηλότης του ἐθύμωσα τόσον, ὁποῦ προχθὲς εἶχεν ἀποφασίσει νὰ τοῦ κόψῃ τὸ κεφάλι, τὸ ὁποῖον ὅλον ἔχει ἀπόφασιν νὰ τὸ κάμῃ, καὶ νὰ πάρῃ τὰ μέτρα μου“. Ὁ δοῦλός της ἀνεχώρησα ἑντρομος, εἰσεύρων ὅτι ἐπαῖραν ὄφρὸν τινὲς τῶν Βουλγάρων ἄποικοι ἐν Βλαχίᾳ, καθὼς εἶναι ἐκσεῖνοι οἱ ἀπὸ Ὁρζικοῦτζα καὶ ἄλλα μέρη, οἵτινες ἐκακοποιήθησαν καὶ κάθε ὀλίγον δίδουν ἄρχιχάγια πρὸς τὴν Ὑψηλότητά του, ἀναφέροντες ὅτι εἶναι ῥαγιάδες τοῦ σαντζακίου Βιδυνίου καὶ, θέλοντες νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ χωρία των, ἐμποδίζονται ἀπὸ τοὺς δραγατάρους, καὶ ἐφοδῆθην μὴ τύχῃ καὶ κἀνένας τοιοῦτος δώσῃ πάλιν ἀγωγὴν, ἀφ' οὗ μοι ἐπρόσταξεν ἡ Ὑψηλότης του ὅτι νὰ μὴν ἐμποδίζονται μηδὲς ἐξ αὐτῶν, οὔτε τὰ ζῶα καὶ ζαχισέδες των, ἀλλὰ νὰ διαβαίνουν ἐλευθέρως. Ἀφ' οὗ δὲ ἐμείνην εἰς τὸ καῖμι καὶ ἐπλευσα ἱκανὸν διάστημα εἰς τὸν Δούναβιν, ἤκουσα κατόπιν μου φωνάς· γυρίζοντας δέ, μέλις διέκρουνα ἀπὸ τὸ διάστημα ἦσαν δὲ εἰς ἓνα μικρὸν πλοιάριον ἄνθρωποι· μοι ἐφάνησαν ὅτι ἦσαν ὁὖα γκαδάξιδες τῆς Ὑψηλότητός του, οἵτινες μ' ἔκραζον μὲ φωνὰς μεγάλας. Ὁ δοῦλός της, φοβήθεις, ἔσπευσα ἐμπρός, καὶ, ἅμα φθάσας εἰς Καλαφάτι, διέταξα ἐν βίᾳ τὰ ἀναγκαῖα καὶ ἐμβὰς εἰς μενζήλικον καροῦτζι, μόνον μὲ τὸ σῶμα, καθὼς εὐρέθην ἐκείνην τὴν ὥρα, ἐφυγον καὶ ἤλθον εἰς Κραγιῶδαν ἔνθεν, καὶ στέλλω τὸ δουλικόν μου, παρακαλῶν θερμώτατα τὴν εὐεργετικωτάτην μοι αὐτῆς Πανευγενεῖαν νὰ

ἰαὶ a trimes după mine și m'a întors și m'a întrebat iarăși același lucru, dacă adecă în aceste zile voi fi acolo. Și la urmă am plecat de la Înălțimea Sa; iar, când se lăsa ziua spre seară, am plecat eu, robul Tău, ca să trec la Calafat. Ci, mergând până la poarta cetății, acolo m'a întâmpinat un negustor, Stavrachi, care slujește Înălțimii Sale, și mi-a spus în chiar aceste cuvinte ce urmează: „azi m'a chemat Înălțimea Sa, și fiind de față muhardarul și selam-agasă, și apoi, din multe ce mi-a spus despre aface-rile Țării-Românești, mi-a orânduit să plec mâni dimineață la Craiova, să-i spun dumisale Caimacamului că se împotrivesc capuchehaiaua a se înapoia raialele sangeaeului ce se află în Țara-Românească, așteptând să se caute raialele fugari ai Țării-Românești și că Înălțimea Sa s'a supărat așa de mult, încât alaltăieri avuse de gând să-i taie capul, care lucru totuși își propune să-l facă, și să-mi capăt ce mi se cuvine“. Eu, robul Tău, am plecat tremurând, ca unul ce știu că s'au obrăznicit unii din Bulgarii trecuți în Țara-Românească, precum sânt cei de la Urzicuța și alte părți, cari s'au înrăit și tot dau plângeri către Înălțimea Sa, arătând că sânt raiale din sangeacul Vidinului și, vrând să mcargă la satele lor, sânt împiedecați de dregători, și m'am temut să nu se întâmple ca vre unul din aceștia să dea iarăși plângere, de oare ce mi-a poruncit Înălțimea Sa să nu se împiedece nimeni din ei, nici vitele și zaherelele lor, ei să treacă în voie. Iar, după ce m'am suit în cale și am plutit o bucată de vreme pe Dunăre, am auzit după mine glasuri; și, întorcându-mă, abia am deosebit din pricina depărtării; erau într'o luntre mică oameni; și mi s'a părut că erau doi ostași ai Înălțimii Sale, cari mă chemau cu glasuri mari. Eu, robul Tău, înspăimântat, m'am grăbit înainte, și, cum am sosit la Calafat, am orânduit în grabă cele de nevoie și, suindu-mă într'o căruță de poștă, numai eu trupul, cum m'am aflat în acel ceas, am fugit și am venit la Craiova de acolo, și trimet supusa mea [scrisoare], rugându-mă foarte călduros de marea Ta Nobleță prea-bine-făcătoare mie să aduci înaintea Înălțimii

ἀναφέρῃ τῷ Θεοφρουρήτῳ Ὑψί του τὰ συμ-
βάντα, διὰ τὰ εὐσπλαγχνισθῇ καὶ τὰ σταλῇ
ἄλλος τις εἰς τὸν τόπον μου, διότι, κατὰ τὸ
μῖσος ὁποῦ συνέλαβεν ὁ ὑψηλότατος Πασᾶς
ἐπάνω μου, κοντὰ ὁποῦ δὲν χρησιμώω πλέον
διὰ εὐόδωσιν μηδεμιᾶς ὑποθέσεως, εἶμαι καὶ
εἰς κίνδυνον ζωῆς. Καὶ μετὰ πλείστης μου
τῆς ὑπακλίσεως μένω διὰ θίου τῆς εὐεργετι-
κωτάτης μοι αὐτῆς Πανευγενείας

816, Μαΐου 14

Ὑποκλινέστατος δοῦλος
Ἰω. Σκορδῆλ.

Sale cele întâmplăte, ca să se milostivească
și să se trimeată altul careva în locul meu,
căci, după ura ce a luat prea-înălțatul
Pașă asupra mea, pe lângă că nu mai pot
fi de folos pentru punerea la cale a unei
trebi, sânt și în primejdie de viață. Și cu
cea mai mare a mea închinare rămân pe
viață al prea-binefăcătoarei Tale înalte
Noblețe

816, Maiu 14.

Prea-supus rob.
Ioan Skordilis.

CCCCXIV.

Scarlat-Vodă Callimachi către fratele său, Ioan Callimachi, despre niște poliți.

1816.

19 August.

† Ἐκλαμπρότατε καὶ περιβλεπτε περὶ αὐτῶν
κύρις Ἰωάννη Καλλιμάχη, ἀγαπητὲ ἡμῖν ἀ-
δελφὲ καὶ περιπόθητε, τὴν Ἐκλαμπρότητά
της ἀδελφικῶς κατασπαζόμεθα.

Με τὸ νὰ εὐρωμεν ἔνδεκα καρδιέλας Ὀδέσ-
σης γροσιῶν πεντήκοντα χιλιάδων ἑξακοσίων
τριάκοντα πέντε, ἐλάδωμεν αὐτάς καὶ περι-
κλείωμεν ἐν τῷ παρόντι μας, ἐμβάζοντες καὶ
ταύτην τὴν ποσότητά τῇ Ἐκλαμπρότητί της,
εἰς λογαριασμὸν τῶν τακτικῶν μηνιαίων της.
Ὅθεν, λαμβάνουσα ἡ Ἐκλαμπρότης της ταῖς
εἰρημέναις πόλετ' αἰς, καὶ ἤθελες μας ἰδεῶν
συνάμα καὶ περὶ τοῦ ταχιστοῦ αὐτῶν. Καὶ
ταῦτα μὲν ἐν τῷ σούτῳ, εἴησαν δὲ θεόθεν τὰ
ἔτη αὐτῆς πλείστα, ὕμνινά καὶ πανευδαίμονα.

Τῇ 19 Αὐγούστου 1816.

Τῆς Ἐκλαμπρότητός της

ἀγαπητὸς ἀδελφὸς

Ἰω. Σκαρλάτος Καλλιμάχης.

† Prea-strălucite și ilustre beizadea,
doamne Ioane Callimachi, iubite nouă frate
și prea-dorite, pe Strălucirea Ta frățește
o sărutăm.

Găsind unsprezece cambii de Odesa
pentru cinzeci de mii șase sute treizeci și
cinci lei, le-am luat și le închidem în
aceasta a noastră, făcând să între și
această sumă Strălucirii Tale în socoteala
leii lunare ce Ți s'a orânduit. Deci luând
Strălucirea Ta zisele poliți, să binevoiești
a mă lămuri tot odată și pentru termenul
lor. Și acestea numai, ei anii tăi fie de
la Dumnezeu foarte mulți, sănătoși și cu
totul fericiți.

19 August 1816.

Al Strălucirii Tale

iubit frate

Io Scarlat Callimachi.

CCCCXV.

Ioan Gheorghe-Vodă Caragea către fiul său Gheorghe și ginerele Mihail
Suțu, cu felicitări.

1816,

9 Novem-
bre.

Ἰω. Γ. Καρατζᾶς Βοσκόδας, ἐλέω Θεοῦ Αὐ-
θέντης καὶ Ἱερῶν πάσης Οὐγγροβλα-
χίας.

† Παμφίλτατε ἡμῖν υἱέ, ἐκλαμπρότατε περὶ
αὐτῶν Γεώργιος Καρατζᾶ, καὶ παμφίλτατε ἡμῖν
γαμβρέ, εὐγενέστατε ἄρχων Μιχαὴλ Σούτζα.
Τὴν Ἐκλαμπρότητά της καὶ Εὐγενίαν της πα-
τρικῶς εὐχάρισθα. Τιμώτατοι καὶ εὐμενέστατοι
ἡμεῖς περὶ πόθητοι ἄρχοντες καπουκχα-
γιάδες τῆς ἡμετέρας Αὐθεντίας Οὐγγροβλαχίας,
τὴν Εὐγενίαν σας εὐνοόστατα προσαγορεύομεν:
εἴητε ὕμνινόντες ἐν εὐμερίᾳ καὶ ἐπιτεύξει

Io. Gh. Caragea Voevod, cu mila lui
Dumnezeu Domn și stăpânitor a toată
Ungrovlahia.

† Prea-iubite nouă fiu, prea-strălucite bei-
zadea Gheorghe Caragea, și prea-iubite nouă
ginere, prea-nobile dumneata Mihail Suțu.
Pentru Strălucirea și Nobleța Ta părintește
ne rugăm. Prea-cinstiților și prea-bunilor
noștri prea-doriți capuchehaiele ale Domniei
Noastre a Ungrovlahiei, către dumneavoastră
cu cea mai mare aplecare ne îndrep-
tăm: fiți sănătoși întru mulțămire și cu

τῶν κατὰ θυμὸν καὶ κατ' ἔφeson. Κατὰ τὴν
λαγὴν τοῦ παρελθόντος διὰ τοῦ Μουσταφᾶ, αὐ-
θεντικοῦ μας Τάταρη, ἐγράψαμεν τῇ Εὐγενίᾳ
σας, καὶ σήμερον διὰ τὰς ἀνὰ χεῖρας αὐθεν-
τικὰς ἡμῶν ὑποθέσεις ξεκινούμεν τὸν παρόντα
'Αντωνάκη, Τατάρη μας, μὴ λείποντες ἐπομέ-
ως διὰ τὴν ἐχθρὴν πανηγυρισθεῖσαν ἐορτὴν
τοῦ 'Αρχιστρατήγου Μιχαήλ νὰ εὐχρηθῶμεν
ἐκ μέσης φυγῆς τῇ Εὐγενίᾳ της, ἡμέτερος
παμφίλτατος γαμβρὸς, ὅπως ὁ φερώνυμος αὐτῇ
'Αρχάγγελος εἴη αὐτῇ φύλαξ διὰ τοῦ, ἐπ' ἀ-
πολαύσει τῶν ἐφετῶν αὐτῇ καὶ καταθυμίων,
κατὰ τὸν ἐγκάρδιον καὶ πατρικὸν ἡμῶν πόθον,
ἐπερσευδωντές τε ἅμα καὶ τὰ τῆς ἐφεστῆς ἡμῶν
εὐεξίας σας, ἧς ἀπολαβοῦτε ἐπὶ μάλιστα.

αἰετ', τῇ θ' Νομβρίου.

Τῆς Ἐκλαμπρότητός της καὶ Εὐγενίας σας

φιλόστοργος πατήρ

καὶ εὐνοῦστατος ὅλως

Io. Γ. Καρατζᾶ Βοσδόδας.

căpătarea celor după suflet și aplecare.
La 30 ale trecutei prin Mustafă, Tatarul
nostru domnesc, v'am scris dumneavoastră,
și azi pentru trebile noastre domnești în
curs pornim pe acest Antonachi, Tatarul
nostru, nelipsind apoi pentru cea de ieri
serbată serbătoare a Arhistratigului Mihail
spre a-Ți ruga din adâncul inimii dumi-
tale, al nostru prea-iubit ginere, ca Ar-
hanghelul cu același nume să-Ți fie paz-
nic în viață, cu dobândirea celor dorite
și poftite Ție, după dorința noastră din
inimă și părintească, și cercetând și cele
ale bunei Tale stări nouă dorite, de care
să vă învredniciți cât mai mult.

1810, 9 Novembre.

Al Strălucirii și Nobleței Tale

iubitor părinte

și foarte binevoitor în toate,

Io. Gheorghe Caragea Voevod.

CCCCXVI.

1818,
30 April.

Ioan Gheorghe-Vodă Caragea iartă Vornicului Nenciulescu o datorie.

Ἰσον τοῦ αὐθεντικοῦ σευσδίου.

Καταδικασθεὶς ὁ ἄρχων Βόρνικος Νεντζιου-
λέσκος μὲ κοινὴν ἀναφορὰν τῶν ἀρχόντων
καὶ αὐθεντικὴν μας ἐπιμβόρῳσιν νὰ πληρώσῃ
γρόσια 84.503, ἄσπρα 35, ἧτοι ὀγδοήγντα τέσ-
ταρες χιλιάδες πεντακόσια τρία γρόσια καὶ
τριάντα πέντε ἄσπρα, ἀπὸ λογαριασμὸν πετ-
ζετλούτζων ποσῶν τοῦ αἰετ' οὗ ἔτους, τῆς ῥωσ-
σοκρατίας, ἔδωκε περὶ τοῦτου χρεωστικὴν ὁ-
μολογίαν, ὅπως ὁμολογῶν δι' ἑξέως τοῦ ὀπογρα-
φῆς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν. Ἀλλ' οἷον φερό-
μενοι, τὰ συγχωροῦμεν, καὶ δὲν ἀπαιτοῦμεν
οὐδεμίαν καταβολὴν ἐξ αὐτῆς τῆς ποσότητος.
'Ερ' ὃ καὶ ἐπάναγκας ἦν νὰ τῷ ἐπιστραφῇ ἡ
χρεωστικὴ του ὁμολογία, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη
ὁμολογία ἐχάθη, εἰς ἐνδεξιν καὶ ἀσφάλειαν
του τῷ δίδεται ἡ παροῦσα ἡμῶν ἐνυπόγραφος
ἀπόδειξις, ἵνα ἔχῃ τὸ κῆρος ἐν παντὶ καιρῷ.
Καὶ οὐδέποτε ἤθελεν ἐμφανισθῇ παρὰ τινος
ἡ ῥηθισιὰ του ὁμολογία, ἀπαιτοῦντος τὴν εἰ-
ρημένην ποσότητα, ἢ μέρος αὐτῆς, ἐπὶ τινι
προφάσει, νὰ εἶναι διόλου ἄκαρος, καὶ ὅτι
οὔτε ἐλάττωμέν τι ἐκ αὐτῆς τῆς ποσότητος,
ὡς καὶ ἀνωτέρω εἴπομεν, οὔτε ἔστι διὰ τῆς
τοιαύτης ὁμολογίας νὰ κάμῃ τις μετὰ καιρὸν
κλήρον εἶδος ἀπαιτήσεως. Ἀφ' οὗ ἡμῖς αὐθεν-
τικῇ μας βουλήσει τὰ ἐσυγχωρήσαμεν ἅπασι.

αἰετ' φ, Ἀπριλίου λ' η.

Ἰωάννης Καρατζᾶς Βοσδόδας.

Copie a senedului domnesc.

Fiind orânduit dumnealui Vornicul Nen-
ciulescu cu anaforaua de obște a boierilor și
întărirea domnească a noastră a plăti
84.503 lei, 35 bani, adică optzeci și patru
de mii cinci sute trei lei și treizeci și
cinci de bani, din socoteala pecetluitelor
poștelor anului 1812, ale stăpânirii rusești,
a dat pentru aceasta recunoaștere de da-
torie, făgăduind prin însăși a sa iscăli-
tură darea lor. Iar, mișcați de milă, îi
iertăm, și nu cerem nicio depunere din
acea sumă. Pentru care era și de nevoie
a i se înapoia recunoașterea lui de datorie,
dar, de oare ce acest sinet s'a pierdut,
pentru arătarea și siguranța lui se dă cea de
faptă iscălită mărturie a noastră, ca să aibă
putere în orice vreme. Și niciodată să nu se
arăte de cineva zisul lui sinet, cerând acea
sumă, sau o parte a ei, cu orice pretext,
ci să fie cu totul fără putere, de oare ce
nici n'am luat ceva din această sumă, cum
și mai sus am spus-o, nici se cade ca
pentru un sinet ca acesta să faci vre unul
cu vremea vre-un fel de cerere. Pentru care
noi cu pecetea noastră domnească i le-am
iertat odată.

1818, April 30.

Io Caragea Voevod.

CCCCXVII.

Dragomanul Mihalachi Suțu către un ministru turc, recomandând pe Mitropolitul de Larisa, Teodosie.

1818,
21 August.

Υψηλότης, μεγαλοπρεπέστατε, εὐσπλαγχνικώτατε βελγινῆν. ἐφένθημ. σουλτανίμ. χα-
ζσδλσρί,

Τὴν Ὑμετέραν μεγαλοπρεπεστάτην Ὑψηλό-
τητα δουλικῶς προσκυνῶ, ἀσπαζόμενος ὑπο-
κλινῶς τὰ ἔχνη τῶν πανεκλάμπρων αὐτῆς ποδῶν
καὶ δεόμενος τοῦ ἁγίου Θεοῦ ὥπως διαφυλάττη
αὐτὴν ἐν ὑγιεῖ ἀκρατάτη καὶ εὐδαιμονίᾳ
διηγεσθε μετὰ μακροβιότητος καὶ ἐπιτυχίας
ἀπάντων τῶν πανεκλάμπρων αὐτῇ καταθυμίων.

Ἐπειδὴ ὁ παλαιότερος πιστὸς αὐτῆς πυνδῆς,
Λαρίσσης Θεοδόσιος, δοὺς τὸ ἀπαιτούμενον
πρόσφορον τέλος εἰς τὰς μετὰ τοῦ Πατρι-
χανῆ καὶ τοῦ προκατόχου του σχετιζόμενας
ὑποθέσεις του, κινεῖ ἐντεῦθεν, οὐ μόνον διὰ τὴν
ἐπισκευὴν προσωπικῶς κατὰ χρέος του τοῖς
πτωχοῖς ῥαγιάδες τῆς ἐπαρχίας του, ἀλλὰ καὶ
διὰ τὴν προσκυνήσῃ τὴν προστάτην αὐτοῦ καὶ
μεγαλοπρεπέστατον εὐεργέτην, τὴν Ὑμετέραν
Ὑψηλότητα, καὶ τὴν καταρτίσῃ τὰ ἔχνη τῶν
ποδῶν αὐτῆς μὲ θεοῦδες θερμότητας καὶ ἐκφρά-
σεις τῆς θαυμάσιας εὐγνωμοσύνης του, ἐξήτησεν
ἀπὸ τὸν ταπεινότερον ἐμὲ δοῦλόν της, τὸν πα-
ρόντα οὐπουδιστηναῖ μού, διὸ καὶ, γράψας τὴν
παρὸν δουλικὴν μου, ἐνεχείρισα τῷ διαληφθέντι.
Ὑψηλότης Ἐφένθημ, ὁ εἰρημνός Μητροπολί-
της τῷ ὄντι ἐφένθη μὲ τρόπον ἄριστον καὶ ἔκαμε
μεμνοῦνίδες οὐ μόνον τὸν δοῦλόν της Πατριάρ-
χην καὶ τὸ Τῆς ἐκείνου-μητροπολιτὸν μὲ τὴν φρόνι-
μον καὶ κιαρίλικην διαγωγήν του καὶ μὲ τὴν τι-
μιότητα τοῦ χαρακτήρος του, ἀλλὰ καὶ ὁ δοῦλός
της ὑπερεχάρην διότι ἀπέδειξεν ὅτι τῷ ὄντι τι-
μίους καὶ ἁγίους ἀνθρώπους προστατεύει καὶ εὐ-
νοεῖ ἢ Ὑμετέρα Ὑψηλότης, καὶ ἐπομένως μὲ
τοιαῦτα προσοίμια ἔδωκε χρησιμεύειν· ἐλπίζας ὅτι
καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θέλει περιβάλει τὴν Λαρίσσαν
καὶ τοὺς πτωχοὺς ῥαγιάδες, μὲ τὸ ὄφελόν αὐτῆς
χυμμεῖ, καὶ θέλει ἀναδείξει θεῖα θαύματα καὶ τὴν
Λαρίσσαν καὶ τὰς ὑπ' αὐτὴν ἐπισκοπὰς πολλὰς
λαμπροτέρας καὶ εὐρυθυμότερας ἢ περὶ τὸ πρότε-
ρον, φροντίζων τὴν ἀποστολὴν ἐν καιρῷ τοῦ μι-
ρίου καὶ χαρακτήρι καὶ τῶν διαφόρων του, τόσον,
ἥσον καὶ τῶν ἐπισκοπῶν. Ὁ δοῦλός της, χρέος
ἔχων, τόσον καλοῖται πυνδὲ παλαιότερον τῆς Ὑψη-
λότητός της, ὥσον καὶ διότι τίμιον καὶ χρηστὸν
καὶ ἁγίον ἀνθρώπον νὰ προστατεύω εἰς τὰς ἐπι-
πούσας ἐνταῦθα ὑποθέσεις του, παρκαλῶ
δουλικῶς καὶ τὴν εὐμενεστάτην μοι αὐτῆς Ὑψη-
λότητα νὰ αὐξήσῃ εἰς αὐτὸν τὴν προτέραν
της ὕψηλὴν εὐνοίαν καὶ περιθαλψιν.

Πρεα-ἱνῆλτατε, πρεα-μᾶρετε, πρεα-βινε-
τοριε, πρεα-σλᾶντε doamne împărătească
Escelență,

Înălțimii Tale prea-mărețe cu supunere
mă închin, sărutând cu plecăciune urmele
prea-strălucitelor Tale picioare și rugân-
du-mă de Sfântul Dumnezeu să Te ție în
cea mai înaltă sănătate și fericire conti-
nuă întru mulți ani și cu căpătarea tuturor
celor prea-strălucite dorite ție.

De oare ce cel mai vechiu credincios
al Tău, al Larisei Teodosie, dând cerutul
capăt folositor în afacerile cu Patric-
hane și ale înaintașului său, pleacă de
aiei, nu numai ea să ocerotească de față
după datoria sa pe săracele raiale ale
eparluiei sale, ci și ea să se închine pa-
tronului său și prea-măreț binefăcător,
Înălțimea Ta, și să sărute urmele picioa-
relor Tale cu foarte călduroase rugăciuni
și mărturisiri ale prea-adâncii lui recu-
noștiinți, a cerut de la mine, prea-supusul
Tău rob, cea de față recomandare a mea,
pentru care și, scriind cea de față supusă
a mea, am dat-o aceluia. Prea-ἱνῆλτατε
efendi, acel Mitropolit de fapt s'a purtat
în cel mai bun chip și a mulțămît nu
numai pe robul Tău, Patriarhul, și sino-
dul Mitropolitelor cu purtarea lui cu-
minte și liniștită și cu onorabilitatea ca-
racterului său, ci și robul Tău m'am bu-
curat foarte pentru că ai arătat că de fapt
ocerotește și acopere de binefaceri Înăl-
țimea Sa pe oamenii einștiți și vrednici, și
apoi cu astfel de începuturi a dat cele
mai bune nădejdi că și de acum înainte va
oceroti Larisa și săracele raiele, cu înaltu-I
ajutor, și va arăta cu voia lui Dumnezeu și
Larisa și cele supt ea e piscopii cu mult mai
strălucite și mai bine rânduie decât înainte,
îngrijind trimeterea la vreme a miriului (da-
rea către Stat) și a haraciului și a dobânzilor
lor, atât cât și al episcopilor. Robul Tău, a-
vând nevoie, atâta ca foarte vechiu rob al
Înălțimii Sale, cât și ea să sprijin la nevoile
ce i se pot întâmpla pe un om cinstit și bun
și vrednic, rog supus și pe prea-binevoi-
toarea mie Înălțime a Ta să crească față
de el cea de mai nainte a Ta înaltă
bunăvoință și ocerotire.

Καὶ ταῦτα μὲν δουλικῶς, τὰ δὲ πανέκλαμπρα αὐτῆς ἔτη εἶψαν ὅτι πλεῖστα καὶ πανευδαίμονα.

αἰωή, Ἀδγούστου κα'.

Τῆς Ὑμετέρας μεγαλοπρεπεστάτης Ὑψηλότητος

ἄπθι μεμλοῦν ἅς πυνόει σιδεῖν

Μεγαλάκη Σοῦτζου.

Și acestea cu supunere, iar prea-străluciții Tăi ani fie cât mai mulți și cu totul fericite.

1818, August 21.

Al prea-măreței Tale Înălțimi

vasal și rob credincios.

Mihalachi Suțu¹.

CCCCXVIII.

Alexandru Nenciulescu către Mihail Suțu, despre datoria sa.

1818,
25 Novem-
bre.

Τὴν Ὑμετέραν Ἐνδοξότητα ταπεινῶς προσκυνῶ, ἁσπαζόμενος τὴν δεξιάν της.

† Διαφυλάττοι ὁ ἅγιος Θεὸς τὴν Ἐνδοξότητα της ἐν ἀκροτάτῃ ὑγίειᾳ καὶ διηγεσθε εὐδαιμονίᾳ μετὰ μακροβιότητος καὶ ἐπιτεύξεως τῶν ὧσων κατὰ θυμὸν ἄνωθεν ἐξαίτεται. Περὶ τῶν 84.503 γροσίων μενζηλικῶν ὅπου ἕκταδικάσθην ὁ δοῦλός της ἀδίκως νὰ πληρώσω διὰ κοινῆς ἀναφοράς τῶν ἀρχόντων ἐπικυρωμένης παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου Αὐθέντου Καρὰζᾶ, καί, μὴν ἔχων τὸν τρόπον νὰ τὰ ἀποκριθῶ εἰς νάκδι, εἶχον θώσῃ χρεωστικὴν μου ὁμολογίαν εἰς χεῖρας τῆς Ἐνδοξότητός της ἐπ' ὀνόματι τῆς Ὑψηλότητός του, καὶ μετὰ παρέλευσιν τινῶν ἡμερῶν τότε εἶχον πληρώσῃ τῇ Ἐνδοξότητί της 39.000 γρόσια διὰ τοῦ σινιὲρ παρόνου Γεωργίου Σακκελαρίου, διὰ τὰ ὅποια κριθεῖς μετὰ ταῦτα πολλάκις μετὰ τῶν ἐπιστάτων τῶν ποστῶν καὶ σαρὰφιδων τῆς Βιστιερίας, ἐφάνη τῷ ὄντι ἀδίκως τὰ ἐπλήρωσα, καὶ ἔκτοτε εἶχον στείλῃ τῇ Ἐνδοξότητί της τὰ ἴσα τῶν ἀγωγῶν μου καὶ ἀναφορῶν περὶ τῆς ἀθωώσεώς μου, παρακαλῶν τὴν Ἐνδοξότητα της διὰ νὰ γράψῃ πρὸς τὸ Ὑψος του, τὸ νὰ μὲ ἐπιστραφῶσι τὰ δίκαιά μου γρόσια καὶ ἡ ὁμολογία μου, καὶ δὲν ἠξιώθην ἀποκρισιν τῆς Ἐνδοξότητός της, τέλος μοὶ ἔδωκεν ἡ Ὑψηλότης του αὐθεντικὴν σενέδι περιεκτικὴν ὅτι ὅχι μόνον συγχωρεῖ καὶ μὲ χαρίζει τὴν ἀνωτέρω ποσότητα τῶν 84.503 γροσίων, ἀλλ' οὔτε ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν ὀβολόν, καί, περὶ τῆς ὁμολογίας μου, ὅτι, οὕσα χαμένη, ἔσται ἄκυρος, ὥς ἐκ τούτου περιλαμβένου ἴσου τοῦ αὐθεντικοῦ σενεδίου πληροφορηθήσετε ἡ Ἐνδοξότης της. Ὅθεν, ἐπειδὴ καὶ ὁ δοῦλός της ἐπλήρωσα τὰ ἀνωτέρω γρόσια, ἔχων εἰς χεῖράς μου καὶ σενέδια περιλαμβῆς τῆς Ἐνδοξότητός της, καὶ ἐξ αἰτίας ταύτης τῆς ἀδίκου πληρωμῆς ὅτι ἐσδόσθην, καὶ

Slăvirii Tale umil mă închin, sărutându-Ți dreapta.

† Sfântul Dumnezeu să păzească pe Slăvirea Ta în cea mai înaltă sănătate și statornică fericire întru mulți ani și cu căpătarea a tuturor celor ce după suflet de sus dorește. Pentru cei 84.503 lei ai menzilorilor la care am fost orânduit eu, robul Tău, fără dreptate a plăti prin anafora de obște a boierilor, întărită de prea-înălțatul Domn Caragea, și, neavând chip să-i răspund în naht, dădusem sinetul meu în mâinile Slăvirii Tale pe numele Înălțimii Sale, și, după trecere de câteva zile, atunci plătisem Slăvirii Tale 39.000 de lei prin sinior baron Gheorghe Sachelarie, pentru care judecându-mă apoi adesea cu epistatii poștelor și cu zarafii Vistieriei, s'a arătat în adevăr nedrept că le-am plătit, și în afară de aceasta Îți trimisesem Slăvirii Tale copiile plăngerilor mele și anaforalelor pentru nevinovăția mea, rugând pe Slăvirea Ta să scrii către Înălțimea Sa să mi se întoarcă înapoi dreptii miei bani și sinetul meu, și nu m'am învrednicit de răspunsul Slăvirii Tale, la urmă mi-a dat Înălțimea Sa sinetul domnesc, cuprinzând că nu numai iartă și-mi hărăzește suma de mai sus a celor 84.503 lei, dar nici n'a luat din ei niciun ban și, pentru sinetul meu, că, fiind pierdut, va fi netrebnic, cum vei afla-o din această copie aici închisă a senedului domnesc, Deci, de oare ce și eu, robul Tău, am plătit cei mai de sus bani, având în mâinile mele și senedurile primirii de Slăvirea Ta, și din pricina acestei plăți nedrepte că m'am stins și m'am afanisit, plătind după putere

¹ Cel ce scrie așa de umil e viitorul Domn al Moldovei.

ἡφανίσθη κατὰ κράτος, πληρώνων ἀδρόους τό-
κους, με ἀνατοκισμοὺς ἐν ταῦτῳ, ὥς γνωστὸν
καὶ ὁμολογοῦμενον τοῖς πᾶσιν, ἐνθέρμως πα-
ρακαλῶ τὴν Ἐνδοξότητά της νὰ ἀξιοθῶ πα-
νευγενοὺς ἀποκρίσεως της, ἀν αὐτὰ τὰ ἄσπρα,
τοῦτέστι αἱ 39.000 γρόσια, περιήλθον εἰς τοὺς
λογαριασμοὺς τῆς Ὑψηλότητός του, διὰ νὰ
ἡξούρω καὶ ὁ δοῦλος της τί νὰ κάμω, καθότι
δὲν στογάζομαι νὰ ἔμειναν εἰς τὴν Ἐνδοξό-
τητά της, γνωρίζων τὸ πρὸς τὸν δοῦλον της
ἐυδιάθετον καὶ μετ' εὐνοίας ἀγάπην. Ἐπα-
ναλαμβάνων δὲ ταῦτα πάντα με ἄκρον σέβας,
ἐξαιτοῦμαι θεοῦ ὅπως τὰ ἐνδοξα αὐτῆς ἔτη
εἴησαν πλείστα καὶ πανευδαιμονέστατα.

αἰγιήψ, Νοεμβρίου κα' η'.

Τῆς Ὑπετέρας Ἐνδοξότητος

ταπεινώτατος δοῦλος

Ἀλέξανδρος Νεντζιουλέσκουλος.

groase dobânzi, eu dobândă compusă asu-
pra lor, cum se știe și se recunoaște
de toți, călduros rog pe Slăvirea Ta
să mă învrednicească de prea-nobilu-Ți
răspuns dacă acei bani, adică acei 39.000
de lei, au intrat în socotelile Înălțimii
Tale, ca să știu și eu, robul Tău, ce
să fac, precum nu cred să fi rămas la
Slăvirea Ta, știind buna Ta aplecare
către robul Tău și binevoitoarea iubire.
Ci, aducând acestea toate eu înalt res-
pect, cer de la Dumnezeu ca slăviții
Țăi ani să fie cât mai mulți și eu totul
fericiți.

1818, Novembre 25.

Al Slăvirii Tale

prea-smerit rob.

Alexandru Nenciulescu.

CCCCXIX.

Ioan-Vodă Caragea către agentul său, cu privire la conflictul dintre „Ioan
Voevod“ Callimachi și „Dragomanul“ (Mihai Suțu).

Înainte
de 1819.

Ἄφ' ἧς ἐποχῆς ἔγραφεν ἡμῖν ἡ αὐτῆς Ἐκ-
λαμπρότης τὰ περὶ τῆς διατρεχούσης ψυχρό-
τητος μεταξὺ τοῦ Ἰῶν Βοσδόδα καὶ τοῦ Δραγο-
μάνου, ζητοῦσα τὸ νὰ πληροφορηθῶμεν ἐν-
τεῦθεν ἂν καὶ εἰς πόσον βαθμὴν τὸ τοιοῦτον
ὑποτρέχει καὶ ἐπιγίγας, ἐξακριβοῦντες ἄλλως ἐκ
τοῦ προσεχούς καὶ ἔτι ἐμπειρίστατον, ἔκτοτε
περιεργότερον ἐπεξεργαζόμεθα τὰ γειτονικά
πράγματα. Καί, ἄγκαλα τοιαύτην τινὰ ἰδέαν
καὶ τινες τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ νὰ συνέλθον,
ἀλλ' ἐπειδὴ μῆτε ὁ Ἰῶν Βοσδόδας αὐτός,
μῆτε καὶ οἱ μπουτκαρίπηδες τῆς αὐτοῦ Ἐκ-
λαμπρότητος, χαλὰν ὀλοοῦν, κασλὰν ὀλοοῦν,
οὐδεμίαν τοιαύτην ὑπηρείξαντο διαθέσιν κατὰ
Δραγομάνου, μᾶλλον εἰς πολιτικὰς ἐκτολο-
γίας ἀπέδωκαν τὰ ἐν Βασιλευσούσῃ προδιαφη-
μισθέντα, ἢ εἰς πραγματικὴν ἀλήθειαν, ἀπό-
τινος ὅμως προσεχούς καιροῦ, ὁ λόγος οὗτος
τῆς διαφωνίας καὶ τῆς μετεξὺ πεινθεροῦ καὶ
γαμβροῦ ἐνοούσης ἐχθροπαθείας, ὅχι μόνον
κοινῶς ἐν Βουκουρεστίῳ ἤρξατο νὰ διαφημι-
ζεται, ἀλλὰ καὶ διακακριμένοι ἄρχοντες νὰ
διηγῶνται, καὶ ἀπὸ Κούρτης ψυχρῶς ἐκ-
φραζομένης νὰ διαδίδεται, ἄχρις οὗτο ὁ Ἰῶν
Βοσδόδας καὶ εἰς πραγματικωτέρας παρῆδη
ἐνδείξεις τῆς τοιαύτης διαθέσεως, στέλλων αἴφ-
νης τῇ 17^ῃ τοῦ ἡδὴ λήγοντος τσσαράκοντα
Ἀλβανίτας εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πετσαδῆ Γρηγόρη
Σούτζου καὶ ἐν μιᾷ ὥρᾳ διαστῆματι πα-

Din ce vreme ni-a scris Strălucirea
Ta cu privire la rețeaua ce se produce
între Ioan Voevod și Dragoman, căutând
să aflăm de unde și la ce grad se produce
una ca aceasta, cercetând de altfel din cele
de aproape și încă în ființă, ne-am
gândit de atunci și la lucrurile vecine. Și,
cu toate că o astfel de știre și unii dintre
cei din București au căpătat-o, dar, de oare
ce nici Ioan Voevod însuși, nici *mutecaripii*
Strălucirii Sale, slavă Domnului, n'au dat
de bănuț o astfel de aplecare contra Dra-
gomanului au atribuit cele de la Țarigrad
răspândite mai mult la niște potriviri
politice decât la un adevăr de fapt,
dar, de la o vreme neconținut vorba
aceasta a neînțelegerii și dușmăniei ce
e între socru și ginere, nu numai în
de obște a început a se răspândi la
București, dar și deosebiți boieri să se
ocupe, și să se publice și de la Curte,
rostindu-se cu rețeauă, până ce Ioan
Voevod a ajuns la mai faprice dovezi ale
acestei neînțelegeri, trimetând de odată,
la 13 ale lunii trecute, patruzeci de
Albanesi la casa lui beizadea Grigore
Suțu și în curs de un ceas izgonind
pe Strălucirea Sa cu toată casa la o
moșie depărtată. Dintr'un chip ca acesta,

νοικί ἐξορίζων τὴν Ἐκλαμπρότητα της εἰς τι μακρυομένον μούλι. Ἐκ τοῦ τοιούτου καὶ τοσοῦτου περιγρονιτικοῦ τρόπου ὃν ἐπιστήμως ὁ Ἰὼν Βοεδόδας μετέλθεν ἐσχάτως πρὸς τὸν πεῖζαδὲ Γρηγόρη, τὸ διατὶ ἕτερον συνάγεται ἢ ὅτι διακλήρουε τὴν κατὰ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ ἔχθραν; Ὁπόθεν δὲ ὀρυόμενος καὶ ποῖα τὰ αἵτια δι' ἃ ἐπὶ τοσοῦτον προήχθη δυσμενείας, οὐκ οἶδαμεν. Ἐν τούτοις, ἐκ τῆς περιστάσεως ταύτης, ἐπειδὴ ὁ Δραγομάνος ἔπεται ἐξῆς νὰ ἀσθμαίνῃ κατὰ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ, ὁ ὀρθὸς ὑπάγορεύει λόγος τὸ νὰ διαθέσῃ ἡ αὐτῆς Ἐκλαμπρότης ἀναλόγως τὴν μετὰ τῆς αὐτοῦ Ἐγδοσέτητος πολιτικὴν αὐτῆς προσφοράν. Ἡμεῖς, ἀδελφεῖ, ἐξ ἧθους καὶ ἐκ συστήματος, ὅσον ἐπιθυμοῦμεν φιλικῶς νὰ διάγωμεν μεθ' ἀπάντων, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ ἀποφεύγομεν πάντοτε τοῦ νὰ σχηματίζωμεν πολιτικὰ συστήματα μεθ' ἑτέρων, περιοριζόμενοι πάντοτε εἰς μόνον τὸ δευσιδίῳ. Τὸ αὐτὸ μεσλέμ' ἀκολουθοῦμεν καὶ μετὰ τοῦ Ἰὼν Βοεδόδα, διὰ τε τὸ ἡθικόν, ὡς προέφημεν λόγον, διὰ τε τὸν γειτονικὸν καὶ διὰ τὸν ὀφηλὴν τέλος ἰραδὲς τοῦ νὰ διατελῶμεν χούσι μουςαρεῖτ οὐζρε μετὰ τῆς αὐτοῦ Ἐκλαμπρότητος. Αὐτὸ λοιπὸν τοῦτο κάλλιστα εἰδεῖαν ἡ αὐτῆς Ἐκλαμπρότης θέλει προσφύρῃ τινι τρόπῳ οἴκοθεν διαβδαιώσῃ τῷ τε ἄρχοντι Δραγομάνῳ καὶ οἷς δεῖ τῶν ἐφένδιδω, εἰς τί καὶ εἰς πόσον συνίσταται ἡ μετὰ τοῦ γείτονος ἡμῶν Αὐθέντου φίλις, διὰ νὰ μὴν στοχάζωται συστηματικώτεραν τινὰ μετὰξὺ ἐνοῦσαν ὁμόνοιαν, ἐπιτραλῇ ἴσως ἡμῖν, διὰ τὸ γαρίπικον καὶ ἀπερίσκαπτον ἐν πᾶσι τάβρι τοῦ γείτονος.

și cât acesta, de desprețitor, pe care făcș Ion Voevod l-a săvârșit acum în urmă față de beizadea Grigore, ce alta se poate culege decât că a proclamat ura sa față de ginerele său? De unde însă pornind și care pricinile pentru care a ajuns la atâta dușmănie, nu știu. Între acestea, din această împrejurare, de oare ce Dragomanul de acum urmează apoi să sufle împotriva so-cerului său, iese logic să potrivească tot așa Strălucirea Ta despre aplecarea politică față de Slăvirea Sa. Noi, frate, din obicei și din sistem, cât dorim a trăi prietenește cu toți, tot atâta și fugim totdeauna de a aleătui orice sisteme politice cu alții, mărgenindu-ne totdeauna numai la *defensivă*. Aceiași tactică o urmăm și cu Ioan Voevod, pentru morală, cum am spus-o acum, și pentru vecinătate și în sfârșit pentru înalta iradea, ca să trăim cum se cuvine cu Strălucirea Sa. De altfel acest lucru îl vei confirma de acasă Strălucirea Ta cu mai bună idee în vre-un chip potrivit dumnealui Dragomanului și cui trebuie din efendii, în ce și până la cât stă prietenia cu vecinul nostru Domnul, ca să nu li se pară mai obișnuită vre-o înțelegere între noi. poate nesigură nouă, pentru frica nenorocită și nechibzuită în tot felul a vecinului.

CCCCXX.

Înaltă
de 1819.

Ioan-Vodă Caragea către agentul său despre planurile de a face Domn în Moldova pe beizadea Constantin Moruzi și afacerea dintre Dragoman și Ioan Callimachi.

Ἐκτε πλαγιωτέρων τινῶν εἰδήσεων καὶ ἐτέρων πληροφοριῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τινῶν ἐμπαράδων, εἰς βαθμὴν ἐξῆς καταντᾷ θεθαίετατος τὸ Πογδάν-Βοιδοδαλῆν τοῦ πεῖζαδὲ Κωστάκη Μουρούζη, καὶ ἀκολούθως αἱ, εἴτε ἄμυσοι, εἴτε καὶ ἔμυσοι, διὰ τοῦ σδαπτοῦ ἡμῖν Αὐθέντου πατρὸς 388, nous 283, 22908, διδόμεναι ὑποσχέσεις τῷ Αὐθέντῃ γαμβρῷ; ἔπεται νὰ ἐκληφθῶσιν ἰγφάλι καὶ μόνον ἐπιτεῖναι δέ μου τὴν ὑπόνοιαν ταύτην καὶ ἡ ἔν ἔχω θεθαίετητα περὶ τῆς ὑπερόγκου καὶ ἀπαρδειγματίστου ποσότητος ἧν, ἐπὶ ζῶντος τοῦ 43837, ἔσχε λαδῶν προηγουμένως y 43837,

Din știri mai lăaturalnice și alte informații, dar și din unele..., a sejunge de acum ca mai sigur voevodalăcu Moldovei al lui beizadea Costachi Moruzi, și apoi, sau nemijlocit sau mijlocit, prin respectatul nostru Domn părinte..., dând făgăduieli Domnului ginere, urmează a fi lăsate..., și numai îmi întărește această bănuială și siguranța ce o am despre enorma și fără părechea sumă pe care, încă fiind viu..., o luase mai ales..., la zisa făgăduială de Domnie. Deci nici prietenia, de la o vreme,

ἐπὶ ῥητῇ ὑποσχέσει Αὐθεντίας. Ὅθεν μῆτε ἢ μετὰ τοῦ Αὐθέντου γαμβροῦ ἀπὸ τινος καιροῦ φαινομένη φιλία τοῦ Δραγομάνου ἀληθῆς καὶ ἄδολος, μῆτε καὶ τὸ ὅπερ μετὰ τοῦ περὶ τὴν Κοστικήν προσποιεῖται, ἔχων σεκεραπλήμι ὁ Δραγομάνος βέβαιον, ἀλλὰ τὸ ὅλον βαλοῦτα ἐντέξα καὶ ἀπάτη, καθ' ὑπαγόρευσιν αὐτοῦ ἴσως τοῦ Χαλέτη¹. Ἐγὼ, ἀδελφέ, αὐτὰ ταῦτα μαθὼν καὶ δικαίως φιλοποπτῶν, ὅχι διὰ τὴν ἡθικὴν μόνον λόγον, ὅχι διὰ τὴν τῆς ἐνοῦσης φυσικῆς σχέσεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τοῦ προσωπικοῦ μοι ἰντερέσον, ὅπως μουσταρλίπης εὐρίσκομαι, καλῶς εἰδὼς καὶ χρηματικῇ ὁπόσῃ ζημία, καὶ πολιτικῇ ὁποῖος ναικισὶς ἐνδέχεται νὰ μοι ἀπέλθῃ ἐκ τῆς 373 1776 y 536 2445, la, nous, 283, o 283 le 283 2376 2445. διὰ δὴ ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἦναι μουταγιανίτζας ὁ Αὐθέντης γαμβρός, καὶ, καλῶς πεπεισμένος ἐπὶ τῇ ὑπατροχούσῃ δολιότητι καὶ ὑβρίδι γνῶμη τοῦ αἰσῆτος, νὰ προσποιῇται ἐκ τοῦ ἀμυδάλου τὰ κατ' ἀνάγκην, νὰ διεκπεργῇ δὲ ἐμφανῶς τὰ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἰδίου σκοποῦ, καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἐπέχουσαν πολιτικὴν κακίαν τῶν ἡμερῶν.

aparentă, a Dragomanului cu Domnul ginere nu e dreaptă și neviețeană, nici cea ce cu beizadea Costachi făpărește, având Dragomanul un sigur sprijin (?), dar toată *valuta* e... și înșelare, după suggestia poate și a lui Halet. Eu, frate, aflând acestea și cu dreptate bănuind, nu mai pentru caracterul moral, nici din cauza situației fizice, ci și pentru interesul meu personal, mă aflu cu totul încurcat, știind bine și câtă e paguba în avere și cât năcaz politic urmează să-mi vie de la ..., și toată nevoia e să fie numai ... (?) Domnul ginere și, bine încredințat de șiretenia și gândul prăpăstios de acum al lui ..., să se prefacă din parte-i cele de nevoie, dar să lucreze cuminte cele peste atingerea scopului său însuși, și acestea pentru stăpânitoarea răutate politică a zilelor.

CCCCXXI.

Scarlat-Vodă Callimachi¹ către fratele său, despre datoria și greutățile ce are și pericolul în care se află.

Inalnte
de 1819.

Ἐξ ὧν ἐν ἐτέροις ἐκτίθην, ἀρκούντως πληροφορεῖται ἡ αὐτῆς Ἑκκαμπρότης τὰ περὶ τοῦ χρηματικοῦ ἡμῖν μασλαχατίου, περὶ ὧν ἐν συνόψει καὶ ἄλλοτε καὶ κεφαλαιωδῶς αὐτὸς λέγω ὅτι ἔχει μὲν δικαίον ἡ αὐτῆς Ἑκκαμπρότης νὰ δυσφορῇ ἐφ' ἧπερ ὀφίσταται στενοχωρία, ἔχει δὲ καὶ ἄδικον συγχρόνως, ὑποτιθεμένη ὅτι ἐνόησε ἢ καὶ ὑποφαινομένου τρόπου τινὸς ἐντεῦθεν εἰς θεραπείαν τῆς κατεχούσης αὐτῆς ἀνάγκης, εἴτ' ἀμελῶ ἐγὼ, εἴτε καὶ ἀδιαφορῶ. Ἐν πάσῃ δὲ εὐσυνειδησίᾳ καὶ θεωροδία βεβαίῳ τῇ αὐτῆς Ἑκκαμπρότητι ὅτι ἡ μόνη ἡμῶν σωτηρία καὶ ἐν μέρει ἀπαλλαγὴ τῆς ἀπανταχόθεν συσφιγνύσης ἡμᾶς χρηματικῆς ἀμνηγανίας εἰς οὐδὲν περιέσταται, ἀλλ' ἢ εἰς τὸ ταχέως τοῦ πολυωδύνου καὶ δυστυχῆς μιλλιονίου, οὐπερ Θεοῦ εὐδοκούντος εὐδοκούμενου, ὁμολογουμένως θέλω ἀμέσως γιαισιπρόβλη Αὐτῇ τὴν ἀνάλογον ποσότητα. Νόκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν αὐτὰ ταῦτα στοχαζόμενος, καὶ μεθ' αὐτὴν βλέπων εἰσέτι τὴν ἐν προηγουμένῳ λόγῳ ἀπαιτουμένην σαιισφα-

Din câte în altele expun, destul se lă-murește Strălucirea Ta despre chestia noastră de avere, pentru care în scurt și aiurea și mai ales din nou spun că ai dreptate Strălucirea Ta să Te superi de strâmtorarea în care Te afli, dar și n'ai dreptate în același timp, presupunând că, fiind și apăsând vre-un chip de aici pentru slujba nevoii ce ne strânge, nici nu neglijez eu, nici nu sânt indiferent. Dar în toată conștiința bună și frica lui Dumnezeu asigur pe Strălucirea Ta că singura noastră mântuire și în parte ușurare a lipsei de bani, care de pretutindeni ne strânge, în nimic nu stă decât sau în în-casarea chinitorului și nenorocitului milion, care fiind bine îndrumat cu voia lui Dumnezeu, fără îndoială nemijlocit Îți voi trimite cantitatea ce se cuvine. Gândindu-mă zi și noapte la acestea și, nevăzând încă *satisfacția* cerută în expunerea de mai sus, cu atât mai trist și... petrec, cu

¹ Halet-Efendi, marele Vizir, ocrotitorul lui Mihai Suțu.

ξίονε δεδομένην, κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον περι-
λυπος καὶ μεγίστας διατελῶ, καθ' ὅσον καὶ
τὸ τέρμα τῆς τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων ἐπο-
χῆς ἐφίσταται, καὶ τὰ ἀπαραδειγμάτιστα τε-
λευταῖα ἐπελευσόμενα βεζαλέτια προσεγγύ-
ζουσι. Πρὸς Θεοῦ λοιπόν, ἀδελφέ, οἷς οἶδα
τρόποις, καὶ λόγοις, καὶ ἔργοις, ἀνάγκη νὰ
ἐπιταχύνη τὴν ἐνέργειαν τῆς οἰασθηποτοδὺν
σατισφαζίονος, διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ τοῦ μιλλι-
νίου ἀμειστος πραγματεία καὶ διευθέτησις.

Τοιαύτην δὲ διὰ ταῦτα τὴν ψυχικὴν φέρων
ἀθυμίαν, ἀδυνατῶ ὅλως λόγοις νὰ παραστήσω
εἰς πόσον κατετάραχμαί τινων εἰδριτέρων (;),
καὶ ἐξ ὧν μοι ἰδιαιτέρων μαθῶν, ὡς μὴ ὤφε-
λον, ἀπὸ πλαγιωτέρων y t 3383 2376 903
p 2445 la ὀπηνίξατο, ὅτι y 7635 καὶ αὐ-
θις ἐπρόδαλεν, ἐπιτείνων τῇ Ὑψηλῇ Πόρτᾳ
τὴν 388 nous 903 le 3383 p, τῶν 173
3014 1973 p nous 213 903 p, ἄχρις τῆς
ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῆς o 1973 le U
283 nous 3383 4106 2445 le, 1973 t nous
993 1973 nous 3383 993 le, καὶ ταῦτα ἐν
ποιᾷ ἐποχῇ; καθ' ἣν ἡμεῖς μὲν διαπραγματευό-
μεθα τὸν προσεχῆ 3383 146 3383 503 993,
y, δέ, 4106 993 U 993 nous 2376 993 le,
καὶ τῆς προσδιορισθείσης αὐτῇ 384 3014 1973
le o 3383 993 le, ἐπιστάσης καὶ παρελθού-
σης ἤδη, οὐ t 993 U, 65 nous 213 nous
165, τῆς 173 3014 297 nous 213 993 le.
Ποῖαν ἄρα ὑπόνοιαν δὲν ἔπεται νὰ συλλά-
βωσι καθ' ἡμῶν οἱ πολυχρόνιοι ἡμῶν αὐθέν-
ται; Καὶ διὰ τί νὰ μὴ ἀποδώσωσι τὰς ὑστέ-
ρας περὶ παρατάσεως γεγονείας ἐμφανίσεις τοῦ
πρέσβους, εἰς ταχρήματα τῶν Αὐθέντων; Ἰλως
ὁ Θεός! Χρηματικῶς εἰς τόδε δυστυχῶν, καὶ
τὸν ὑπὲρ ψυχῆς ἐξῆς πολιτικῶς διακινδυνεύω!
Δὲν στοχάζομαι νὰ ἄγνοῇ τὰ διατρέχοντα
ταῦτα ἡ αὐτῆς Ἑκκλησιάρχης, ὅσον ὅτι προ-
σποισίται τὸν ἄγνωστα διὰ νὰ μὴ με λυπήσῃ.
'Αλλ' ὅτε, ἀδελφέ, τοιοῦτός τις ἐπίκειται κίν-
δυνος, τοιαῦται οἰκονομίαι δὲν ἐπιτρέπονται,
ἀλλὰ, Θεὸν ἐπικαλοῦμενοι, ἀνθρωπίνως ὀφεί-
λομεν νὰ μετέλθωμεν συντόμως τε καὶ συν-
τόνως πάντα τὰ πρὸς τὴν ἀσφάλειαν καὶ σω-
τηρίαν ἡμῶν τείνοντα μέσα. Διό, διὰ θαθέως
διασκεφθεῖς τὸ ἐπισηφάδες τῆς πολιτικῆς στά-
σεως, δεῖν ἔγνων ἐν ἰδιαιτέρῳ μοι ἀρτῆς νὰ
παραστήσω μετὰ δεινοπαθείας τῷ περιφανε-
στάτῳ Χαλέτ-ἐφένδῃ μας τὴν ἐκ τῶν ψυχρῶν
προσκετεθέντων μοι ἀκουσμάτων ὑστάτην ἐπι-
γεγονειάν μοι τῇ ψυχῇ πικρὰν ἀπελπισίαν,
θερμῶς καὶ ἐπιμόνως καθιστεῶν ὅπως, προ-
διατιθέμενος τὸ ταχῆς τοῦ μιλλιονίου, ἀνυ-
περθέτως ἐπιμένῃ εἰς τὴν διανέργειαν τοῦ προ-

εἶναι se apropie sorocul vremii lucrurilor
noastre, și vin ultimele spre noi răutăți
fără păreche. Dar, pentru Dumnezeu, frate,
cu ce știi mijloace, și vorbe, și fapte, e
de nevoie a se grăbi aducerea la indepli-
nirea a unei astfel de *satisfacții*, ca să
înceapă îndată afacerea și orânduirea mi-
lionului.

Ci, pentru acestea având o astfel de
sufletească mahnire, nu pot de loc ca
prin cuvinte să presint cât am fost de
tulburat, aflând, din câteva știri, și din cele
mai particulare mie, cum nu trebuia, de la
mai lăaturalnicele că... a dat a înțelege...
și iar a adus înainte, încinzând înaltei
Porți... până la plata exactă a..., și
acestea în ce vreme?, când noi tratam
apropiata... și celei orânduite lui... care
amenința și era să treacă... Ce bănu-
ială deci nu urmează a forma contra
noastră stăpânii noștri cari să trăiască
întru mulți ani? Și de ce să nu dea
ultimele aparențe cu privire la pre-
lungirea întâmplată a solului, în... ale
Domnilor? Îndurător e Domnul! Bă-
nește, fără noroc în aceasta, și mă pri-
mejduiesc apoi și politic în ce pri-
vește sufletul! Nu gândește că nu știi
cele ce se petrec Strălucirea Ta, decât
că Te prefaci a nu ști, ca să nu mă
superi. Dar, când, frate, un astfel de
pericol amenință, astfel de economii nu
se sufăr, ci, chemând în ajutor pe Dum-
nezeu, omeneste trebuie să practicăm
scurt și cu încordare toate mijloacele ce
tind spre asigurarea și mântuirea noas-
tră. Pentru care, adânc cercetând ne-
siguranța stării politice, am cunoscut
că trebuie ca într'un mai special arz
al meu să înfățișez cu tânguire prea-
vestitului Halet-efendi al nostru cea, din
zvonurile reci ce mi-au venit la ureche,
prea-înaltă desnădejde amară ce mi-a
venit în suflet, rugându-mă călduros și
statornie ca, puind înainte încasarea mi-
lionului, să stărui fără zăbavă la să-
vârșirea apropiatului..., ca să mă ușurez
de ceea ce mă așteaptă, preferind bucuros
orice nenorocire și orice pedeapsă din
partea Devletului meu, decât să mi se
alipească cea cu greu de spălat pată
a violenței. Apoi Strălucirea Ta, des-

σεχούς 3383 147 3383 507 993, ο 283, διὰ
 νὰ ἀπαλλαγῶ τοῦ προκείμενου μοι θαρτά,
 προκρίνων εὐχαρίστως πᾶν εἴτι δυστύχημα
 καὶ πᾶσαν παιδείαν ἀπὸ μέρους τοῦ Δεβλε-
 τίου μου, ἢ νὰ μοι προσερθῇ δυσάπονητός
 τις κηλὶς χιγίανστίου. Ἡ αὐτῆς λοιπὸν Ἑκ-
 λαμπρότης, ἀπόγονος τοῦ θεοῦ εὐδοκίᾳ ἀνε-
 πιλήπτου καλλιμαχικοῦ χανδανίου, ἀνάγκη
 καὶ νὰ φιλοτιμηθῇ, καὶ ὅλαις νὰ προσπαθῇσιν
 δυνάμεις εἰς τὸ νὰ μὴν ἤθελε προστριβῇ ὁ
 ὀλέθριος οὗτος λεκὲς τῇ οἰκογενεῖᾳ ἡμῶν. "Ο-
 θεν μετ' ἐπιστάσιαν μετερχομένη τὴν ἀριζᾶ,
 ὀφείλει κατ' ἰδίαν ἐντυγχάνουσα τῷ Χαλέτ-
 ἐφένδῃ μας, ζώσῃ φωνῇ μὲ ἀμπλιφικαζόντε
 νὰ παραστήσῃ τὰ ἐνδιαλαμβανόμεθα, καὶ, πιστο-
 ποιῶσα τὴν ἀμετάθετον ἀληθῆ ἀπόφασιν μου
 περὶ τοῦ προσεχούς 3383 147 3383 503
 993 μου, ἐνδακρὺς νὰ παρακαλέσῃ εἰς τὸ
 νὰ δωθῇ ἐν οἰονδήποτε εἶδος σατισφαζιόντες,
 μεθ' ὃ διατάττων τὸ τοῦ μιλιονίου, καὶ ἀπαλ-
 λαττόμενος τῶν ἐν τῷ τόπῳ ἐνοχῶν μου, ἀ-
 μέσως δρομαῖος νὰ 1976 t 3383 147 U
 1973 617, 897 ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ τὸν τε-
 ρετὲς τοῦ πισουουρλικίου καὶ μεγιουσιγίτιου
 μου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ κατωρθώσῃ καὶ τσο-
 λιγιστὶ χαδὶ ἐν ἀποκριτικῶν ἔγγραφον νὰ μοι
 σταλῇ. Ἀνάγκη, ἀσπαζομένη τοὺς πόδας αὐ-
 τοῦ θερμῶς, νὰ παρακαλέσῃ εἰς τὸ νὰ μὴ
 περιέλθωσιν εἰς γ' ἢ γινῶσιν τὰ ἐν τῷ σουκᾷ μοι
 διαλαμβανόμενα, φέρουσα εἰς παράδειγμα τὰ
 περὶ πεῖζαῖς Κωστᾶκη προγραφέντα μοι, ὅτι
 εἶμι. Ἐν δ' ἐνί, ἀδελφέ, χατζετ δεγιλ, νὰ
 παραστήσω τῇ αὐτῆς Ἑκλαμπρότητι τὸ κρί-
 σιμον καὶ ἐπισφαλὲς τῆς στάσεως ἡμῶν. Καὶ
 ὡς ἀγαπητός μοι αὐτάδελφος, καὶ ὡς Θεὸν
 φοβούμενος, καὶ φρόνησιν ἔχων, διασκεπτό-
 μενος μετὰ τοῦ σοφaroῦ ἡμῖν Αὐθέντου πα-
 τρός, κατὰ δάθος καὶ κατὰ περιστάσιν τὰ
 καθ' ἡμᾶς, ἃς ἐνεργήσῃ ὅσα καὶ ὅπως ἢ συ-
 συνεδῆσιν αὐτῆς ὑπαγορεύσει, κατὰ νοὸν ἔ-
 χουσα πάντοτε τὸν ἐπικείμενον ἡμῖν κίνδυνον,
 ἐξ ἧς ὁμολογουμένως θέλουσι καθ' ἡμῶν συλ-
 λάβῃ ὑπόνοιαν τὸ ὑψηλὸν Δεβλέτι, διὰ τὴν
 σύμπτωσιν τῶν περιστάσεων, καὶ δι' ὅσα οἱ
 ἀγγιάριδες, ἐμπαθῶς χρωματίζοντες. Θέλουσιν
 ἐμφανίσῃ τοῖς πολυχρονίοις αὐθένταις.

cedent ale neamului ales al Callima-
 chilor, e de nevoie și să ambiționezi și
 cu toate puterile să încerci ca să nu
 ne lovească pierzătoarea această pată
 de familia noastră. Deci, făcând cu grijă
 arzul, se cuvine ca, întâmpinând în
 particular pe Halet-efendi al meu, prin
 vin graiu cu *amplificație* să presinți cele
 cuprinse aici și, încredințându-l de ne-
 chimbata adevărată a mea hotărîre pen-
 tru apropiata... a mea, cu lacrimi să
 ceri a se da un fel oarecare de *satis-
 facție*, cu care orânduind afacerea mi-
 lionului, și scăpând de îndatoririle me-
 le din țară îndată cu grabă să...,
 trebuie să arăți gradul mințirii și înșe-
 lării (?) mele, ca să se îndrepte și
 un răspuns în scris să ni se tri-
 meată.

E de nevoie ca, sărutând picioarele lui,
 călduros să-l rogi să nu treacă la a
 treia cunoștință cele cuprinse în scri-
 soare, aducând ca exemplu cele mai în-
 ante scrise mie pentru beizadea Cos-
 tachi, că sânt încă. Și într'una, frate,
 nu e nevoie să infățisăm Strălucirii
 Sale... starea critică și nesigură a si-
 tuației noastre.

Și, ca iubit frate al meu și ca te-
 mător de Dumnezeu, și ca om cu-
 minte, iertând împreună cu înțeleptul
 nostru părinte Domnul, în adâncimi
 și în împrejurări ale noastre, să faci
 câte și cum conștiința. Ta Îți va
 sugera, având în minte totdeauna și
 pericolul ce ne amenință, pentru din care
 fără îndoială va forma contra noastră
 bănuială înaltul Devlet, și pentru coin-
 cidența împrejurărilor și pentru câte cu
 patimă văpsindu-le dușinarii (?) vor a-
 răta stăpânilor cari să trăiască într
 mulți ani.

CCCCXXII.

Scarlat-Vodă Callimachi, Domnul Moldovei, către fratele său Ioan, reco-
 mandând pe fiul bolnav al doctorului Fotinō.

1819,
 25 Matu.

† Τὴν Ἑκλαμπρότητα τῆς ἀδελφικῶς πε-
 रिπτυσόμενοι, ἡδέως προσαγορεύομεν. Ἐπειδὴ
 ὁ ἡμέτερος διδιδάρης, Ἀλέξανδρος, υἱὸς τοῦ

† Pe Strălucirea Ta frățește îmbrăți-
 șând-o, ne adresăm cu plăcere către dânsa.
 De oare ce divictarul nostru, Alexandru,

ἐξοχωτάτου ἐν ἱατροῖς Φωτεινοῦ, καταθλάσας¹ ἐκ περιστάσεως ἓνα τῶν ποδῶν του, καὶ μὴ δύναντες νὰ θεραπευθῇ ἐνταῦθα, ἀπέρχεται εἰς Βασιλεῦσαν, μεθ' ἧς ἔλαβεν αὐτόθι παραγγελίας τοῦ πατρὸς του, διὰ νὰ φροντίσῃ τῆς ἐλπίδας αὐτοῦ θεραπείας, αὐτὸ τοῦτο δηλοποιούντες τῇ Ἐκλαμπρότητί της, διαπυνθανόμεθα τὰ τῆς ἐφετῆς ἡμῖν ἀγαθῆς αὐτῆς ὑγιείας, ἧς καὶ τὰ ἔτη εἴησαν θεόθεν ὅτι πλείστα καὶ πανευφρόσυνα.

αὐθιΨ, Μαΐου κς'η'.

Τῆς Ἐκλαμπρότητός της

ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

Ιω. Σκαρλάτος Καλλιμάχης.

ful ilustrului între medicii Fotinò, rupându-și printr'un accident un picior, și neputând a se îngriji aici, merge la Tarigrad, en ce recomandății a luat acolo ale tatălui său, ea să se îngrijească de cura lui desăvârșită, vădind aceasta Strălucirii Tale, întrebăm de cea nouă dorită bună sănătate a Ta, și anii Tăi fie de la Dumnezeu cât mai mulți și cu totul fericți.

1819, Maiu 25.

Al Strălucirii Tale

frate iubit.

Io Scarlat Callimachi.

CCCCXXIII.

C. 1820.

Scrisoare a lui Grigore Val. (Băleanu ?)², către un cleric pentru un împrumut de 500 de lei al „cocoanei Safta a lui beizadea Grigore“, cu pomenirea Mitropolitului de Efes.

† Δεσπότη μου ἀσπάζομαι πανευλαδῶς τὴν σεδοαμίαν μοι δεξιάν της.

Προχθὲς ὄντας εἰς τὴν Πανισρότητά της, ἀμνησήμεν περὶ τῆς δοθηείας πεντακοσίων γροσιῶν τῆς κοκόνας Σάφτης τοῦ περὶ αὐτὴν Γρηγόρη· ὅθεν καὶ σὰς ἔστειλα ἀμέσως καὶ τὸν τεσκερὲ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τοῦ ἁγίου Ἐφέσου διὰ νὰ σηκώσῃς τὰ ἄσπρα ὅπουθεν εἴρησες, νὰ δωθῶν τὸ ὀφλιγορότερον τῇ ῥηθείᾳ κοκονίτζα, ὡσὰν ὅπου ἐγέννησας καὶ δίχως παράν οὐσα. Μοὶ ἀπεκρίθητε ὅτι δὲν ἐκαταλάδατε τί τὴν σημειῶ περὶ τούτου ὅτι ἐδράχῃ ἔξωθεν τὸ σημειῶμά μου πρὸς αὐτήν, τὸ ὅποιον ἦτον ἐπανόγραμμά εἰς τὸ ἱερὸν ὄνομά της, καὶ τὴν παρακαλοῦσα ὡς ἀμνησήμεν νὰ τὰ σηκώσῃ ὅπουθεν θέλει νὰ δουλεύσῃ χάριτας ἐνεργῶν, τὰ πεντακοσία γρόσια μὲ τὸ διάφορόν τους, λ' Ἰουλίῳ ὄντα, καὶ νὰ δωθῶσι ἀμέσως τῇ κοκονίτζᾳ· ἂν τὰ ἔδωκεν, μὲ ἔκαμε χάριν, καὶ ἐμὲ καὶ αὐτήν· εἰ δὲ μὴ, παρακαλῶ ἀμέσως μὲ τὸν καὶ κτλ. της νὰ μὲ στείλῃ ὅπως τὸν τεσκερὲ τῆς αὐλικῆς ὁμολογίας Ἐφέσου καὶ ἐντεῦθεν τὰ σηκῶναι ἐγὼ καὶ τὰ γεισιτιρῶ· δίδω καὶ τὰ καὶ κτλ. τοῦ ἀνθρώπου της, νὰ μὴ παραπέσῃ καὶ ἀργοπορήσῃ, παρακαλῶ.

Νοέμβριος ις'.

Εἰμι τῆς Σεβ. Πανισρότητός ἐν Χριστῷ ταπεινὸς δοῦλος

Γρηγόρ. Βαλ.

CCCCXXIV.

C. 1820.

Scrisoarea unui cleric către un beizadea, cu pomenirea mănăstirii Zoodochos Pighi și a Domnului, a Domniței, „nepoata“ scriitorului, și a Curții.

Ἰησοῦς Χριστὸς Νικᾷ.

Ὁ Κύριός μου, ἡ Ζωοδόχο μου Πηγὴ, πάντες ἡ ἅγιοί μου νὰ τὴν διαφυλάτουν μὲ τὸ μέγα τους ἔλεος καὶ ἡ ἁγία μου Ἀνάστασις, ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.

† Ἠγαπητέ μου υἱὲ Πειζαδῆ, ἐκ καρδίας καὶ ψυχῆς εὐχομέ σε, ἀσπάζομε σε, ἰδὼν τὸ ἡγαπητόν μοι καὶ λάνπον ἰδιόχειρόν της, καὶ ἐδόξασα τὴν Ζωοδόχο μου Πηγὴ διὰ τὴν ἡγαπητήν μοι καὶ πολὺτιμὸν μου καὶ ἔκλαμπρον ὑγίαν της, καὶ παρακαλῶ ἀδιαλήπτως μετὰ θαυμάτων νὰ τὴν διαφρηλάτῃ ὁ Κύριός μου ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ καὶ νὰ τὴν ὁδηγᾷ εἰς ὅλα, καὶ νὰ τὴν

¹ De fapt καταθλάσας.

² Un Grigorașcu Băleanu, student la Paris, în 1822, dădea unei reviste franceze o rectificare despre numirea noilor Domni de țară. V. *Revue Historique du Sud-Est Européen*, Iulie—Septembre 1935.

ἀκούγη εἰς πάντα λαμπρότατον. Δὲν ἀμφιδάλω, ἡγαπητέ μου υἱέ, πῶς ὁ Κύριος καὶ ἡ Κυρία μου Ζωοδόχο μου Πηγῇ νὰ διαφυλάτῃ ὅλους ὑμᾶς τε καὶ ἡμᾶς, ἰδίᾳ ὁποῦ μὲ γράφῃς διὰ τὴν ἀνεφίαν Δομνίτζαν Ἐλέγκο, καὶ ἐγώ, ὁ Κύριος ἡξέρῃ, πόσον πόνον καὶ ἀγάπην ἐσαύτῃ καὶ εἶναι καὶ ἀξιαγάπητη καὶ περὶ τῆς κυβερνήσεώς της τὴν Αὐθέντη μας πάντοτε τὸν λέγω καὶ πολλὰ καλλὰ γεννοῦσαν, νὰ γράφῃς καὶ ἡ Ἐκλαμπρότης τὴν περὶ τῆς κυβερνήσεώς τους τὴν Αὐθέντη μας, ὁποῦ νὰ — δύο, μ' ὅλον ὁποῦ ὁ Αὐθέντης μας ἔχει προέρεση καὶ τοὺς ἀγαπᾷ, καὶ τὴν Δομνίτζα μάλιστα, διὰ τὴν δύσκολην γνώμην τοῦ ἄρχοντός της, ὁ Θεὸς νὰ τὸ φοτίσῃ νὰ περνᾷ καλὰ καὶ φρόνημα· ἐγὼ κουσούρι δὲν κάμω, καὶ διὰ τὸ χατήρη σας, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην ὁποῦ ἔχω εἰς τὴν ἀνεφίαν Δομνίτζα.

Ἀγαπητέ μου Πσιζαδῆ, σὲ παρακαλῶ καὶ ἐγὼ διὰ τὴν φιλτάτην μας νόμφη. Πῶς τὴν ἀγαπᾷς τὸ ἡξέρω ὅμως διὰ μερικαῖς της παραξενιές νὰ μὴν τὴν συνερίξῃς, καὶ νὰ περνᾷτε σὺμορφα καὶ καλὰ, καὶ νὰ μὲν τὴν διδῇς αἰτίες, νὰ ἔχεις τὴν εὐχὴν τοῦ Κυρίου μας καὶ τῆς Ὑπεραγίας μου. Αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ ἐπενετὸν καὶ καλὸ, καὶ εἶναι καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου μαζί σας εἰς ὅλα. Ἀγαπητέ μου υἱέ, ἡξέρω πῶς δὲν εὐχαίρης νὰ γράφῃς, καὶ ὁ Κύριος νὰ σὲ ἐδυναμώῃ εἰς ὅλα. Εἰς τοῦ Αὐθέντου μας τὸ γράμμα γράψε με διὰ νὰ χαίρομε, διὰ τὴν πολύτιμόν μου ὑγείαν σου, καὶ ὁ Κύριός μου νὰ σὰς διαφυλάτῃ ὅλους ὑμᾶς, καὶ, μὲ τὴν ἐνίαν, ἂν ἔβρετε κανέναν προκομμένον διὰ νὰ τὸν ἔχετε βοηθόν, καὶ ὁ Κύριός μου νὰ τὸν ἐνδυναμώῃ καὶ νὰ τὸν ὁδηγᾷ εἰς ὅλα νὰ ἔρχονται καὶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὁδεῖα.

Ἰδοὺ ὁποῦ ἔκαμε ὡς μὲ εἶπεν καὶ ἐφύλαξε τὸ χατήρη της, καὶ πρῶτην ὁποῦ ὑπάντρεψε ἦτον ἡ Μαργεῖνα: τὴν ἐπῆρε εἰς τὴν Κοῦρτην, καὶ τὴν ἐνιάστηκε εἰς ὅλα καὶ τὴν ἔκαμε τὴν προῖκα της, καὶ ἔδωκεν εἰσσεὶ καλὴν κυβερνήσιν τὸν ἄρχοντά της, καὶ τοὺς ἐστεφάνωσεν μὲ ὅραν καλὴν καὶ ἄλλαις πολλαῖς: διὰ τὴν πολύτιμον ὑγείαν σας ὅλα τὰ ἐκάμει. Ὅλα πολὰ καλὰ τοὺς ἔκαμε, ὅλα μὲ τιμὴν καὶ πολλὰ καλὰ, καὶ ὁ Κύριός μου νὰ τὰ φέρῃ ὅλα δεξιά, καὶ νὰ ὑπανδρέψουν πολλαῖς καὶ νὰ εἶναι ὀγουρλοῦδες. Ὁ ἄρχοντας της ἔγεινε ποικόνικος· εἶναι σὲ καλὴ κυβερνήσιν.

Ἡ Ἐλέγκο μου, φίλτατε, τῆς εἶναι πιὸ καλὰ μὲ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου μου, καὶ διαδίδῃ καὶ ἐλληνικά καὶ φ[ρ]αντζέζικά, καὶ ὁ Κύριός μου νὰ τὴν διαφυλάτῃ, ἀγαπητέ μου υἱέ. Ὁ Κύριός μου, ἡ Ζωοδόχο μου καὶ πάντες οἱ ἄγιοι μου νὰ σὲ διαφυλάτουν, καὶ ἡ ἀγία μου Ἀνάστασις, καὶ ὅσα σε παρκαλέσσα, νὰ μὴν τὰ ἐσχυνᾷς καὶ ὁ Κύριος νὰ διαφυλάτῃ ὑμᾶς καὶ ἡμᾶς, ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.

CCCCXXV.

Recomandare, de către egumenul său a unui călugăr de la Athos către un „Domn al Moldovlahiei și al Mesiei-de-jos”¹.

Dată
nehotărîtă
(probabil
secolul al
XVI-lea).

Εὐσεβεστάτε, ὑψηλότατε, ἐκλαμπρότατε καὶ Αὐθέντα, ἀριστότατε καὶ κράτιστε Ἰωάννη Βοεδόδα καὶ Αὐθέντα πάσης Μολδοβλαχίας τῆς κάτω Μυσίας, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν τῶν ἐν τῇ σεδασιᾷ καὶ βασιλικῇ μονῇ (λεῖπει) εὐρισκομένων μοναχῶν μετὰ Θεὸν εὐεργέτα καὶ βοηθῆ, ἀντιβολοῦμεν καὶ δεόμεθα Χριστοῦ τοῦ παμδουλοῦ καὶ τῆς αὐτοῦ ἀρρήτως τρυφῆς ὑπερνωδίου Θεοτόκου βραβεύθηκαί σου ἄνωθεν τῇ Ὑψηλότητι ὑγείαν, εὐημερίαν, εἰρηνικὴν τε καὶ ἀστασίαστον διαγωγὴν, μετὰ πάντων τῶν ἐν τῇ παλατίῳ σου, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας σου πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον εἰς εὐεργεσίαν καὶ ἀντιληψὶν παντὸς τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος, καὶ ἡμετέραν εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίασιν τῶν σῶν δούλων. Τοιούτους γοῦν ἀναφέρομεν τῷ σὺ μεγίστῳ κράτει ὅπως καὶ νῦν ὡς ἔθος παρ' ἡμῶν ἀποστελλονται οἱ ἡμέτεροι ἀδελφοί, ὅτε δσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς πατράσι — μετὰ τοῦ τιμίου γέροντος —, τοῦ τε τὴν ὀφειλομένην κομίσας τῇ σῇ θεοφυλάκτῳ ὁρχῇ προσκύνουν, καὶ τοῦ τὴν παρὰ τῶν αὐτόθι ἀδελφῶν εὐλογία ἀπολήψασθαι, οὗς ἱκετεύομεν καὶ δεόμεθα τοῦ μεγίστου κράτους τῆς ἐξουσίας σου ἀσμένως καὶ εὐμενῶς ἐπιθεῖν, δευνῶς αὐτοῖς τὴν θεομιλητον πρὸς πάντας σοῦ πανολήϊαν διάθεσιν, καὶ ἀξίαν ταύτης τὴν εὐποιάν παρκαλέμενος, ἵνα παρ' ἡμῶν μὲν τῶν σῶν δούλων πολλὰς τὰς χάριτας καὶ διηγεαῖς τὰς εὐχὰς ἔξῃς, ὃ καὶ δῆ γίνεται, πρὸς Θεοῦ δὲ τοῦ δικαίου κριτοῦ καὶ πλουσιωδύρου τὰς ἀναφαιρέτους καὶ πανολέιους ἀπολήψῃς δωραῖς τε καὶ ἀντιδόσεις ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι, ἀμήν.

¹ Poate Neagoe Basarab, pe vremea când se puneau în titlul Domnilor noștri cele două țări și teritoriul dunărean.

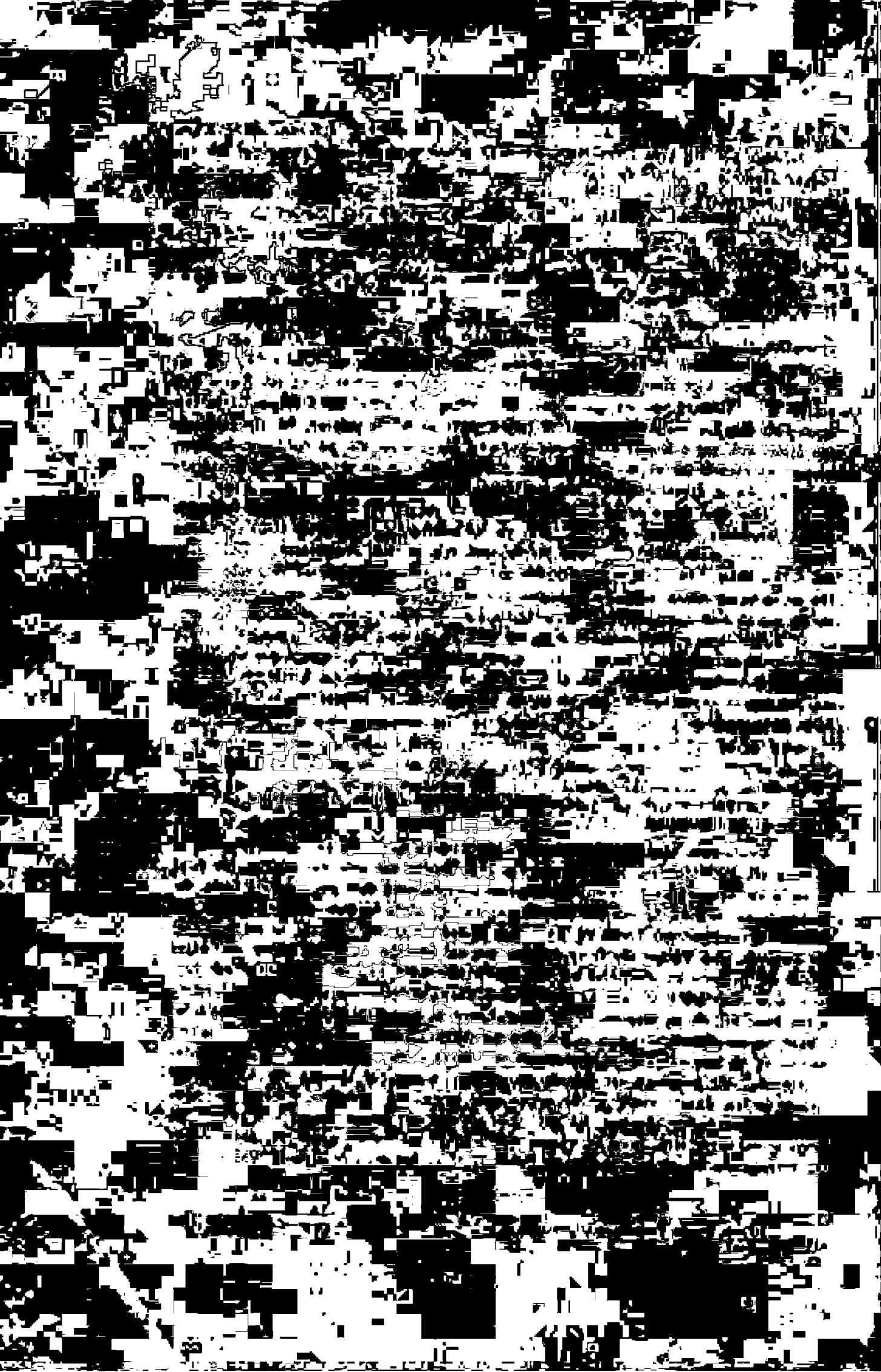

TABLA NUMELOR

TABLA NUMELOR

Numele au fost scoase de D-ra Maria Ciorea.

N. B. La episcopi cifrele se rapoartă la mai mulți omonimi. Câteva nume fără interes au fost înlăturate. Numele din Prefață se dau deosebit, la urmă.

A

- Aaron (Alexie) 117.
 Abdera, 210.
 Abdi-Paşa, 6-7. (-comandant pe vremea lui Mavrogheni-Vodă); III, 414-6. (serascher de Belgrad), III, 272, 284. (-zadë, chehaiana Brăilei), II, 1211, 1213. (-aga), III, 314, 328, 334, 366, 370.
 Abdul-Cadîr-efendi (de Brăila), II, 805-6, 1105.
 Abdul-Hamid I-iu (Sultan), II, 1217.
 Abdurahman (Paşa), III, 332. (-agă), III, 411.
 Abramios (Ioan. cleric), 542, 669-76, III, 60-1, 67-8, 107, 113, 116-7, 122.
 Abramazzo (Evru), II, 1219.
 Achindi-başi (localitate), III, 471.
 Aextelmeier (Stanislav, scriitor), 756.
 Ada-calë (cetate), III, 285, 297, 405: II, 1172, 1276.
 Adai-chebir (Ostrovul Mare), III, 213.
 Adâl-Ghirai (Sultan tatar), II, 982.
 Adam (preotul, agent al lui Petru Şchiopul), 97-8.
 Adam (-Hagi), 610.
 Adamachi, II, 901.
 Adamachi (casa lui), 318.
 Adeniatul (Ioan), 16.
 Adorno (Vallarga, Mărioara), 50-3, 55, 57-60, 62-3, 66-7, 70, 72, 76, 79, 81-2, 89-90, 95, 101-2, 104-5. (Zanetto, frate).
 Adrianopol, 11-3, 48, 116, 141, 145, 147, 153, 166, 172, 182, 194, 198-200, 208, 243, 258, 275, 295, 321, 400, 406-7, 433, 435, 438, 479-80, 531, 536, 548, 552, 561, 618, 656, 670-2, 676-7, 680, 682, 684, 700-1, 707, 717: II, 783, 787, 793-4, 797-9, 801-2, 807, 824, 828, 870-1, 1055, 1098, 1153, 1178, 1251; III, 11, 54-6, 107, 113-4, 138, 143, 261, 267, 324, 330, 338, 420, 479, 507. (Atanasie, Mitropolit de), 406. (Chiril), II, 1098. (Climent), 272, 295, 406-7. (Ieremia), 48, 182, 194. (Neofit), 182, 194, 243; III, 11. (Partenie), 116, 141, 145, 153, 166, 172. (Mehmed-Baltagi-Paşa de), 431, 480.
 Afenduli (cronicar), 422, 441.
 Afrodisia, 315.
 Aftoniu (sofist), III, 154.
 Afumaţi (sat), II, 950, 1228, 1231; III, 89-90, 294.
 Agapet (scriitor), 393.
 Agathopolis (şi Mitropolia), 13, 336.
 Ageni (moşie), III, 512.
 Agiud, III, 418.
 Agraphai, III, 322, (Constantin de), III, 322, 353.
 Agură (preot), III, 467-8.
 Ahmed (agi), 87; II, 1203; III, 310-11, 314, 316, 332, 326, 328, 430. (-Alemdar), III, 274. (-Boşnag), III, 332, 352. (-Bostanoglu), III, 461. (-Cara-Hisarli), II, 1269. (de Cesareia), II, 1105; III, 324. (fratele lui Cheleş), III, 326. (Daglioglu), III, 366. (Deli-aga), III, 253-4, 276. (Ghimuş-Parmac), III, 336. (Ingë), III, 342. (Saliachegesi), III, 424.
 Ahmed (Paşa de Damasc), 753 (v. şi Dubniţa). (în secolul al XVIII-lea), II, 1215, 1217, 1219-20.
 Ahmed al III-lea (Sultan), 447; II, 1238, 1252.
 Ahmed (Şerif-), III, 153.
 Aiacapi, 89.
 Aidin, II, 1137; III, 244.
 Aidos, III, 29.
 Aion, III, 155.
 Airullah (agă de Starova), III, 328.
 Aivaz, II, 830, 840.
 Akri, 199.
 Alba-Iulia (Atanasie Anghel, episcop de), 334, 336, 342-4.
 Albania şi Albanesi, 228; II, 1195, 1207, 1232; III, 204, 332, 336, 434, 459.
 Alecu (Serdar, agentul lui Alexandru-Vodă, lui Ipsilanti şi lui Mavrogheni), III, 382-3, 398-9, 471, 477.
 Alendar-Aga, III, 357.
 Alep, II, 1137.
 Alexandri (grămătic), III, 130.

- Alexandria, 26, 106-7, 116, 176-9, 181, 208, 343, 402, 417, 478, 540, 546, 568, 570-1, 687-9, 731, 765; II, 817, 833-9, 886, 1082, 1085-6, 1125, 1139; III, 2, 5, 6, 10-7, 19, 21, 24-5, 28-32, 37-9, 41, 43, 45-7, 49, 52, 80, 87, 135-6, 145-6, 148, 153, 155, 159, 161-71, 173-8, 177-91, 193-6, 197-200. (Patriarhi: Atanasie), II, 1082, 1085-6; III, 148. (Chiril), II, 1125, 1139; III, 12-3, 18-9, 145. (Clement), III, 146. (Cosma), 570-1; III, 159, 161-2. (Dionisie), 343. (Gherasim), 116, 178-9, 402, 417, 478, 568; II, 838; III, 5, 6, 10, 12, 14, 17-9, 47, 52. (Ioachim), 176; III, 12-3. (Ioanichie), 177-9, 731; III, 14-5, 17, 19, 21, 25, 28, 30. (Matei), 162, 164-71, 173-5, 177-86, 188-91, 193-200. (Meletie), 176-8. (Nichifor), 176-8, 180-1; III, 11, 13-4, 18-9, 22, 26, 29. (Paisie), III, 45, 49. (Partenie), III, 37-9, 41, 45-6, 49. (Samuil), 570-1, 689, 765; II, 833, 837-8; III, 136. (Serafim), 540, 546. (Sîlivestru), III, 176-7; III, 12-3, 19. (-Sf. Sava), III, 45-7, 49. (Ioan, grămătic), III, 146, 149.
- Alexandria (Hephaestion de), III, 153.
- Alexandria (Chiril de, și Lexiconul), II, 884, 886-8.
- Alexandru-cel-Mare, 76, 288, 546-7; II, 910, 958, 975; III, 150, 154.
- Alexandru (Nicolae, Domn muntean), 1, 4.
- Alexandru-cel-Bun, 32, 34, 36, 38, 217, 221; III, 151, 217. (soția, Marina), 38.
- Alexandru (Aldea, Domn muntean), 38.
- Alexandru (Coconul, Domn), 118, 126, 128, 162, 723-4.
- Alexandru (Iliș, Domn), 162, 724; III, 151.
- Alexandru (Mircea, Domn muntean), 47, 49-51, 55-6, 77, 84, 86, 89, 114, 133, 723-4.
- Alexandru (cel Rău, Domn muntean), 93, 179.
- Alexandru (Postelnicul), 130. (altul), III, 174-6, 178, 181, 183-4. (Stolnicul), I, 740. (altul), III, 394-5.
- Alexandru (Caimacamul lui Nicolae-Vodă Mavrogheni în Moldova), III, 436-7.
- Alexandru (Dragomanul, 1788), III, 260.
- Alexe (Armaș, c. 1780), III, 265, 375-6, 380-1, 384-5, 440, 442-3.
- Alexeanu (boier), II, 854.
- Ali (Aga), III, 273, 318, 334, 336, 356-7, 460, 472, 507. (bairactar), III, 326, 330. (deLibaș), III, 332. (efendi, prieten cu Șaitan-oglu), 88, 96, 104, 110. (Chizil-gial), III, 336. (efendi, prieten cu Alexandru-Vodă Ipsilanti), III, 239-41. (Gianicli), II, 1237. (Hagi, ceaș), III, 254-5, 276, 287. (iasacgiu), III, 422. (oda-bașă), III, 322.
- Ali-Pașa (Gin, Damad), II, 793.
- Ali-Pașa (Hechimoglu), II, 186, 1078, 1114.
- Ali-Pașa (de Ismail, c. 1789), III, 292, 324, 369-71, 398.
- Ali-Pașa (Moldovangi, Mare Vizir), II, 1176-7, 1196, 1199, 1204-6, 1208.
- Ali (Persanul, sclavul Vizirului Raghib), II, 1137, 1141-2, 1148-9, 1154.
- Ali-Raiâ (efendi), III, 471.
- Ali-Sahin-Pașa, III, 287.
- Ali (Satioglu), III, 359.
- Ali (tefterdar), III, 215.
- Ali (Telebenli, Pașă de Ianina), III, 267.
- Alkiphron (retor), III, 155.
- Allatius (Leon), III, 152.
- Amangia, III, 336.
- Amasia, 11, 13, 30, 39-40, 132. (Zaharia, Mitropolit), 132.
- Ambrosie (Sf.), III, 118.
- Amiras (Alexandru, cronicar), 480, 492, 529, 972, 978, 980, 985.
- Amsterdam, III, 118, 153.
- Amza, III, 328.
- Anacreon (poet), II, 897.
- Anastase (medic), II, 1195.
- Anastase (Vornic), II, 867.
- Anastasia (Doamna lui Duca-Vodă), 258.
- Anastase (Mitropolit, episcop), V. Moldova, Roman.
- Anastase (Lupu, Agă), II, 1106.
- Anatolia, II, 901; III, 294, 336, 430.
- Anazarba, III, 154.
- Anchial, 31, 59, 698, 718; II, 1189. (Anania, episcop), II, 1189. (Ioanichie, episcop), 718. (Natanail), II, 1098.
- Ancira (Ankyra, Angora), 16, 28-9, 720.
- Andrei Hatmanul (1593), 97. (Vistier), 738, 750.
- Andronachi (Ban), II, 1146.
- Andros, II, 1159. (Gherasim, episcop), II, 1159.
- Anglia și Englesi, 108, 540, 571; II, 886; III, 118.
- Anrep (general rus), II, 1211.
- Antim I-lu (Mitropolit muntean), 8-11, 30, 34.
- Antim (Ivireanul, episcop de Râmnic Mitropolit), 348, 401-2, 406-7, 434, 629, 660-2, 668-9; II, 790, 793-6, 818-21, 1009; III, 79, 82, 100, 105-7, 112-3, 115-7, 122, 124.
- Antim (protosinghel), 113.
- Antioh (Hatman), 468.
- Antiochia, 4, 26, 47, 59, 177, 199, 270, 275, 486, 723, 757, 1118; II, 1121; III, 2, 14, 18-9, 80, 152, 154-5. (Patriarhi, Atanasie), 270, 357. (Chiril), II, 1121. (Dosoftei), III, 18-3. (Eftimie), III, 18. (Eustatie), III, 152-3. (Ioachim), 177, 275; III, 14. (Ioan), III, 155. (Sîlivestru), 59, 723, II, 1121; III, 2.
- Antiochia (Simion Magistros de), III, 154.
- Antonachi (boieri), II, 1077-8; III, 520. (-chirigi, grămătic), 205-6. (medelnicer), 492.
- Antonie-Vodă (Popescu, Domn muntean), 199, 204, 206-7, 333, 735.

Antonie (dascăl la Buneurești), II, 887, 994-5, 1028-9, 1033. (scrib în secolul al XVII-lea), 740, (grămătic), 422, 647.

Anvers, III, 150.

Aphrodisios (Alexandru), III, 146, 148-9.

Apian (istoric), III, 155.

Apie (sec. al XVIII-lea), III, 242-3.

Apicoglu (Petrachi), III, 211, 247.

Apostol (Gheorghe, Vistier), 360.

Apostolachi (Cămăraș), III, 376-7.

Apostoli (Papă), III, 501.

Apsară, 85.

Aquino (Toma de), II, 910.

Arabă-Burgas, III, 336.

Arabia și Arabi, 267, 270, 374-5, 431, 757, 981-2; II, 834, 1215; III, 157.

Arap-Calfa, III, 514.

Arat (scriitor), II, 910; III, 154.

Ardeal și Ardeleni, 106-7, 121, 245, 258, 336, 340, 342, 468, 721; II, 809, 829-30, 840, 1094, 1100, 1176, 1231, 1239; III, 282-3, 288, 326, 328, 372, 444, 516-7.

Aretas, III, 149.

Argeș (județ oraș, mănăstire, râu), 114, 163, 303, 326, 725; II, 1208, 1215; III, 268, 288, 305, 307-8, 324, 326, 334, 336, 338, 341, 343, 356, 509. (Grigorie egumen), 725.

Argos, 535, 544, 585; II, 805. (dascălul Iacov de), 420, 427, 454-6, 496, 578, 565, 618-9.

Argyrokastron, III, 324, 332. (Constantin aga din), III, 324.

Argyropulos (Andrei), 29.

Arhanghelgorod, II, 1122.

Arhanghelul (mănăstioară), II, 834, 838.

Arhimede, III, 150.

Arhipelag, 16.

Arian (scriitor), III, 150, 153-5.

Arion (etitor în Buzău), 654.

Ariosto (conte), II, 973.

Aristarh (scriitor), 465.

Aristeu, III, 153.

Aristide, III, 156.

Aristofan, II, 910; III, 105.

Aristotele, 314-5, 486, 546-7, 561; II, 909-11, 1272, 1274; III, 83, 146, 148, 151-4.

Armaga, II, 857.

Armeni și Armenia, 37, 403, 735-7; II, 875, 1149-50. (Agop), II, 1121, 1130.

Armenlu, II, 1106.

Arnăut-chioiu, 261.

Arnăuți, 131, 234.

Arnota, 163.

Aron (Domn al Moldovei), III, 97-101, 117-21, 126, 150, 173.

Aron - Vodă (mănăstire), 98 - 100, 116, 119-21, 126-8, 173, 605. (soție), 121.

Arputis, II, 1248.

Arta (și Mitropolia), 574, 765; II, 778, 805, 822, 924.

Arta (Meletie de), II, 967.

Artemidor (scriitor), III, 153.

Arva (comitat), 14.

Arvanitochorion, 199, 728-30; 394, 462.

Asan (cămărașul lui Vodă Brâncoveanu), 588.

Asclepiade, 45.

Asera, III, 153.

Asia Mică, II, 1230.

Aslan-Ghirai (Sultan), III, 260.

Aslan (Hagi), II, 1165.

Aslan (Vornicul), 118.

Astromychos, III, 153.

Atanasachi (Spătar), III, 240, 242.

Atanase (polcovnic), III, 324.

Atanase (retor), III, 153.

Atanase (Vornic, supt Nicolae Mavrocordat), 583-4, 677.

Atanasie (Patriarh ecumenic). V. Constantinopol.

Atanasie (Mitropolit). V. Derkon, Dristra, Silivria.

Atanasie (episcop). V. Rădăuți, Țara-Românească, Ivir.

Atanasie (egumen). V. Hangu.

Atena, 16, 30, 113, 141, 146-7, 182; II, 938, 1003, 1162, 1170, 1182, 1280; III, 11. (Anghel din) III, 397. (Apododor din), III, 155. (Mitropolitul Daniil), 141, 146-7, 182; III, 11. (Dorotei), 16. (Iacov), II, 938. (Lavrentie), 113. (Vartolomei), II, 1162, 1170, 1182.

Atenagora (din Atena), III, 154.

Athos, 10, 15, 38, 40-4, 46-7, 49, 51, 53, 59-60, 76, 86, 88-90, 100, 102, 107-9, 111, 113-4, 132-4, 146, 162, 164, 193, 195, 198, 203-4, 250-2, 254, 262-4, 300, 319, 490, 645, 689, 722-5, 749, 762; II, 787, 793, 812, 884, 924, 1026, 1088, 1112, 1118, 1129, 1132-6, 1141, 1143, 1145-6, 1151, 1154, 1174, 1180, 1197, 1235; III, 70-1, 75, 77, 79, 81, 85-6, 91, 99, 106, 113-4, 132, 134, 158, 46-7, 193-4, 689. (Caracala), 40-7, 193-4, 649. (Castemonitul), 44, 203. (Chilandariu), 10, 86; II, 884. (Cosma, protos), 40. (Cutluzul), 40, 100, 113-4, 118, 146, 722. (Dionisatu), 40, 51, 134, 104, 300, 490, 645, 749; II, 787, 812, 884, 924. (Dochiaru), 46-7, 49, 107. (Filoteu), 40. (Grigoriu), II, 1197. (protul Ieremia), 18. (Ivir), 83, 263, 722-6, 731, 1026. (Lavra), 59, 108, 132, 262-3. (Teodosie egumen), 10. (Natanail, proigumen), 263. (Pantelimon), 40-2, 490, 702; II, 1118, 1174. (Pantokrator), II, 162, 211, 1115, 1127, 1136. (Profetul Ilie), 42. (Prodrom), III, 19, 93, 117, 119, 179. (Antonie, egumen), III, 19. (Rhossikon), 40; II, 1112, 1129, 1132-5, 1143-7, 1151-2, 1174, 1179-80, 1197. (Sf. Pavel), 132. (Simopetra), 44, 47, 53, 89, 93, 109, 721, 725-6. (Vatoped), 111, 195, 203, 271-2, 288; II, 924, 1132. (Gherontie, proigumen), 10. (Xenofont), 43-4, 49, 51, 102, 111, 132-3, 163-4, 195, 198, 203, 211, 490, 758; II, 1154, 1184, 1235; III, 464-5. (Xeropotam), 38, 204, 616;

II, 787, 1141, 1145. (Zograf), 10, 38, 41, 49, 108, 103, 195, 313, 319.
 Athyra, 37.
 Atzike (în Chios), 600.
 Augustin de Hipona (St.), III, 118.
 Austria și Austriei, II, 790, 913, 1217, 1231, 1260; III, 270, 305, 508, 515-6.
 Avas-chioiu, III, 510.
 Averești (sat), 36, 98.
 Avlona (Vallona), III, 267.
 Avramie (dascăl), V. Abramios (Nicolae), II, 1244, 1255.
 Axintie (căpitan), II, 845.
 Azaleia, II, 1033.
 Azarie (călugăr), 466-7, 1060.
 Aziz-efendi, III, 471-3.
 Azov, 480, 486; III, 93.

B

Baba Vișanilor, III, 396.
 Babadag, II, 1206, 1209-10; III, 429-30.
 Babali (Marino dei, Ragusan), 64.
 Băbeanu (Mihail Logofăt și Toma), II, 1078.
 Babilon, 561.
 Bacău, II, 1186; III, 364-5.
 Bachi (aga), III, 334.
 Bachi-culă, II, 1143.
 Bagdad, 213, 319-20; III, 273, 303, 305, 307-8, 334.
 Baia, II, 1217.
 Baiburt, III, 314, 338, 400-1.
 Baiezid I-ii (Sultan), 41.
 Băjescu (Iordachi), II, 1164, 1169.
 Balaban (familie), II, 1154.
 Bălăceanu (Ioan), II, 1179. (Vornicul), III, 512, 514. (-ca), III, 387.
 Balaclava, 198.
 Balcani, 420-1; III, 505.
 Băleanu (Barbu), 694. (Constantin), 589. (Grigorașcu), II, 1179. (Toma), 742. (altul, c. 1780), III, 513-4.
 Bălești (sat), III, 396.
 Bălgrad. V. Alba-Iulia.
 Baliță (Voievod maramurășean), 13-5.
 Balș (Gheorghe), III, 498.
 Balsarino, 600-1.
 Bălțați (moșie), 246, 280.
 Bălțătești (sat), 687, 765.
 Baltazar (mai mulți), 331, 731-2.
 Bălți, III, 292.
 Balványos. V. Unguraș.
 Banat, III, 282-3.
 Banguduz-oglu, III, 379, 384.
 Bărăgan, 226.
 Barator (Constantin, Clucer), III, 374-6, 384, 395, 398.
 Barbă-deasă (ispravnic), 537.
 Barbovșchi (Teodosie, Mitropolit al Moldovei), 217.
 Barker (negustor), II, 1137.
 Bărlad, II, 1195.
 Bărnova (mănăstire), 293, 357-8, 361, 583-4; II, 879, 881-2, 1110, 1229, 1246. (Atanasie egumen de), 584.

Barnovșchi (Miron, Domn al Moldovei), 119-25, 127, 687.
 Baș (Costi Avram, negustor), II, 1186, 1188.
 Basarab (Domn al Terii-Românești), 114.
 Basarab (cel Tânăr, Domn al Țării-Românești), 114.
 Basarabia, 626.
 Basel, 43; III, 155.
 Basilikos (Iacob, „Despot“, Domn al Moldovei), 45.
 Báthory (Sigismund, prinț al Ardealului), 107.
 Bazargic, 199; III, 320, 324. (Hagi-Oglu Mehmed, agă de), III, 324.
 Bebec, III, 391, 508.
 Bechir-Pașa, II, 1231; III, 266, 270-1, 338, 424, 508.
 Bechir (Aga), III, 316, 318, 336, 384.
 Bela (Vistier), 262.
 Belinaș-oglu (comandant turc), III, 308-9, 308-9, 373-4, 383, 386-90.
 Belgrad, 288, 319-20; II, 802, 816, 913, 960-1, 1009-10, 1251-2; III, 214, 217-8, 252, 254-6, 266, 269, 272, 276, 283-4, 326, 334, 466.
 Belu (boier), III, 520.
 Bembo (patrician venețian), II, 104.
 Bender, 491, 591, 637, 640; II, 1104-5, 1195-7, 1199; III, 206, 266, 294, 338, 424-5, 480.
 Benetta (nepoata Doamnei Ecaterina a Țării-Românești), 81-2.
 Berceau (Iesuit), III, 84.
 Bereg (comitat), 14.
 Bergler (Ștefan, erudit), II, 877, 884, 886.
 Bernardo (Lorenzo, patrician venețian), 75, 95.
 Beroe (Veria), 132, 147, 150, 155, 172, 175-7; II, 794, 796; III, 12-3, 19, 22, 26, 29-30. (Mitropoliți: Averchie), 176. (altul cu acest nume), III, 12-3, 19. (Chiril), 132. (Ioanichie), 147, 172, 175, 177; III, 13.
 Reșir-Aga (Câzlar-Aga), II, 1114.
 Betleem, 16-7, 24-5, 27-9, 35, 204, 208-9, 217, 562, 616-7, 621, 625, 641, 649, 657, 667-8, 679, 681-2, 685-6, 690-1, 703, 735; II, 780, 782, 789, 791, 832, 886, 891-3, 942, 1044-6, 1050-3, 1055-7; III, 114-5, 129, 133, 144, 464-5. (Arhiepiscop Mihai), 24-5. (Neofit), 735. (Partenie), 562.
 Bethlen (Gavril), 121.
 Bibescu (Șătrar), III, 275.
 Bion (înțelept grec), II, 909.
 Biró (Samuil), II, 475.
 Bistra, 14.
 Bistrița (mănăstire în Moldova), 111, 221, 293, 356, 361, 722; II, 1110, 1246. (Atanasie, egumen de), 111, 722.
 Bistrița (mănăstire în Oltenia), 163, 202, 725. (Vasile, egumen), 725.
 Bitinia, 106.
 Bizanț (Ștefan de, scriitor), III, 142.

Blaj, 336; II, 1106.
 Blestematele (sat), 203.
 Bogdan al II-lea (Domn al Moldovei), 41.
 Bogdan al III-lea (Domn al Moldovei), 717.
 Bogdan al IV-lea (Lăpușeanu, Domn al Moldovei), III, 1.
 Bogdan (fiul lui Iancu Sasul), 101, 103.
 Bogdan (fiul lui Aron-Vodă), 99.
 Bogdan (Lupu, Vornic), 360. (Lupu, Medelnice), II, 1088. (Manolachi, Păhar-nic), II, 1186, 1188.
 Boldiciu (Dumitru, logofătul), 203.
 Bolintin (sat și mănăstire), 163, 724.
 Bolzano, 100.
 Bonnac (de, ambasador al Franciei la Constantinopol), II, 794.
 Borsa (trimes al lui Hrisant Notara), 543.
 Bosie (Ștefan, Jitnicer), II, 228, 1155; II, 1216.
 Bosnia, 670, 757; III, 283, 338, 345-6, 475. (Biserica—ei), II, 1232.
 Botești (sat), 365.
 Botoșani, 211; II, 1005, 1115, 1127, 1136, 1186, 1264; III, 19.
 Bozen. V. Bolzano.
 Bozoglu (Bozucul, agă), 269, 322.
 Bradu (schit), 742-4.
 Brăila, 108; II, 1104-5, 1172, 1195, 1211-4, 1231, 1259; III, 205, 208, 211, 213-5, 217, 269, 291-3, 295-7, 301, 313, 318, 326, 346, 354-5, 360, 370, 397, 385, 418, 420, 426, 429-30, 448-50, 505-7. (Turci), III, 360.
 Brăilești, III, 396.
 Brăiloiu (Barbu), 395, 762. (Cornea), 751. (Corniță), III, 450-7.
 Brâncoveanu (Aneța), 522, 532, 972-3.
 Brâncoveanu (Anița, nora lui Constantin-Vodă), 849, 854.
 Brâncoveanu (Balașa, fiica lui Constantin-Vodă), 647.
 Brâncoveanu (Balașa, nora lui Constantin-Vodă), 413.
 Brâncoveanu (Constantin, Domnul Teriilor-Românești), IV, 180, 200, 207, 255, 265-6, 272, 274, 277-8, 281, 287-9, 291, 297, 300, 304-5, 312, 314, 318-9, 321, 329, 337-8, 345-6, 354, 364, 384-6, 388-9, 391, 394, 402, 411, 414, 422, 424, 438-40, 457-8, 465, 467-8, 472, 487-8, 490-2, 530, 532, 534-5, 536-8, 540, 547-8, 554-5, 560, 562, 573, 578-81, 586-8, 590-3, 595, 599-600, 603, 613-6, 618, 625, 647, 649, 651-2, 705-8, 734, 742, 749, 752-3, 756-8, 760, 763-4, 782-3, 785-6, 797-8, 800, 810, 826, 830, 834, 837, 840-2, 844, 847, 853, 903, 972-3, 1066-9, 1126, 1131, 1150, 1251-2; III, 38, 47, 52, 58-9, 63, 78, 82, 107, 114, 134, 137. (Stan, logofătul lui), 396, 762.
 Brâncoveanu (Constantin Logofăt, nepot de fin al precedentului) II, 849, 854, 1117.
 Brâncoveanu (Ilinca, fiica lui Constantin-Vodă), 752; II, 826, 841-4.

Brâncoveanu (Maria, nepoata lui Constantin-Vodă), II, 849, 854.
 Brâncoveanu (Marica, soția lui Constantin-Vodă), 364-5, 367-8, 625, 782-3, 798, 810-1, 830-1, 833, 840-1, 846-9, 853-4.
 Brâncoveanu (Manolachi, sau Nicolae), III, 409-10, 513-4.
 Brâncoveanu (Nicolae), II, 1181, 1231.
 Brâncoveanu (Radu), 355, 364.
 Brâncoveanu (Stanca, mama lui Constantin-Vodă), 248.
 Brâncoveanu (Stanca, fiica lui Constantin-Vodă), 578, 844-6.
 Brâncoveanu (Ștefan), 411, 413; III, 91-2, 94-5.
 Brâncoveni (sat), 403-4. (mănăstire), 163, 765. (egumenul Neofit), 765.
 Brandenburg, II, 1193, 1219.
 Braniștea (moșie), 100.
 Brașov, 100, 413; II, 861, 972-3; 1010-1, 1214, 1240; III, 88, 127-8, 341, 364, 444. (Șchei), 100.
 Brezoianu (Ilera), II, 1097, 1099.
 Brod, 757.
 Brodeț (mănăstire), 740-1.
 Brue (dragoman frances), 676-7.
 Brusa, 48, 200, 206, 376, 759; II, 1170, 1192, 1221. (Mitropoliți: Chiril), 376. (Grigorie), 48. (Meletie), 1221; II, 1170.
 Bruti (Bartolomei), 95, 106.
 Bruti (Cristofor), 95-6, 105.
 Bruxelles, 45.
 Bryennios (Nichifor, istoric), 551.
 Bucegi, 352-3.
 Buciulești (moșie), 222-3, 300-1, 363, 370-1.
 Bucov, III, 3, 6.
 Bucovina, II, 1217-8, 1226, 1260, 1268.
 București, 7, 42, 46, 54, 80, 86, 90, 93-4, 109, 130, 173, 180, 197, 199-200, 202-3, 207, 217-8, 227, 231, 233-4, 237-8, 248, 255, 287, 290, 292-5, 297-9, 304, 313-4, 332, 345, 349, 352-3, 355, 388-90, 400, 406-11, 429, 453, 531-2, 536-7, 542-3, 570, 572, 597, 603, 618, 629, 631, 637, 648, 655-7, 659, 660-2, 685-6, 690, 698, 703, 717, 723-5, 735, 738, 740-2, 745, 749-50, 752, 756-7, 761, 763-4, 766, 780, 791, 794, 796-7, 800, 803-4, 812, 818, 820, 827-8, 830, 834-5, 837-8, 846, 851-2, 855, 865-6, 869-70, 872, 875, 877-8, 884-5; II, 886, 900, 903, 908, 922-4, 926, 932, 942, 949-50, 954-7, 959, 967-8, 975, 984, 998, 1012, 1015-8, 1020-2, 1026, 1028, 1031, 1033, 1068-9, 1071, 1073, 1077, 1080-2, 1086-7, 1089, 1107, 1111, 1129-32, 1136, 1153-4, 1165, 1176-8, 1180, 1191, 1199, 1205-11, 1213-6, 1218-9, 1228, 1231-3, 1235, 1237, 1239, 1248-9, 1251, 1257, 1260, 1271-2, 1278, 1288; III, 32, 37-9, 41, 43, 47, 56-7, 60-1, 67-8, 87, 90, 115, 119, 121-2, 127-8, 145, 190, 193, 200, 229, 251, 264, 268, 273, 278, 280, 290, 293, 303, 312, 314, 332, 338, 342-3, 350, 363-4, 366, 371, 375, 381,

392, 397, 401-2, 413, 415, 439, 446, 448, 459, 509. (Străzi: Podul Calitei), II, 1209. (Biserici: Antim), 629, 631, 633, 660-2; II, 818-20. (Balasa), 647. (Coltea), 352-3. (Spital), 690. (Ienei), II, 848. (Mihai-Vodă), 104; III, 37-9, 34. (Radu-Vodă), 304, 685-6, 723. (Răzvan), II, 1238-9, 1243, 1248. (Sf. Apostoli), 217-8. (Sf. Ecaterina), 180. (Sf. Gheorghe, și Ioasaf, egumen), 130-1, 200, 207-8, 290-2, 297-9, 332, 334, 387-91, 394-5, 402, 406, 408, 411, 413, 463-4, 616-7, 648-9, 657-8, 667-8, 723, 735, 758, 760-1; II, 781-2, 797, 831-2, 844-5, 869-70, 891, 908, 915, 924, 942-3, 949, 983, 1030-1, 1046, 1052-3, 1058, 1207, 1241-2, 1247-8, 1263, 1265-6, 1288; III, 60-1, 68, 132. (Sf. Ioan), 738-9, 749-51. (egumen, Leontie), 739, 750. (Sf. Paraschiva), II, 1131. (Sf. Sava), 390, 392, 394, 406, 411, 413, 594, 648-9, 657, 760-1; II, 781-2, 884-5, 1054; III, 121, 123. (Sf. Spiridon), 740-1; III, 121, 123. (Gherasim, egumen), II, 885. II, 1265. Sf. Ștefan (egumen Daniil), III, 9. (Sf. Treime), III, 9. (Stelea), 537, 724-7; III, 76-7. (Toți Sfinții), II, 1077; III, 19. (Zlătari), II, 834-9; III, 136, 198. (Ioachim, econom la Școala Domnească), II, 1033. (Dascălul Constantin), II, 1033. (Dascălul Eugeniu), III, 32. (Dascălul Florea), II, 1033. (Dascălul Gheorghe), 691-2, 704, 846-7. (Dascălul Ștefan), III, 175-6. (arhimandritul Ștefan), 278, 281. (Tipograful Mitrofan), III, 1120.

Buda, 38, 121, 126.
 Bugăescu, 1133.
 Buhuș (Ioan, logofătul), 360. (Hatmanul), 217; II, 903.
 Buicescu (Papa), 255.
 Buie-Cecmegè, II, 1071.
 Bujoreanu (Șerban), 395; II, 762, 796.
 Bulgari și Bulgaria, 17, 38-9, 106, 110-1, 228, 234, 330, 757; II, 1195, 1200, 1216, 1230; III, 145, 149, 420.
 Bulgarochorion, 529.
 Bunea (Logofătul, c. 1630), 129.
 Buneavici (Grigore), 255.
 Bunellis (Anastase), 459-60.
 Burdujeni, 198.
 Burgas, III, 324, 336.
 Burgundia, II, 911.
 „Busurmani“ (Musulmani), 175.
 Butoiu (mănăstire), 41.
 Buzău, 100, 130, 199, 203, 231, 237, 653-4, 719-20, 725, 727; II, 860, 950, 1074, 1129, 1218, 1232-3, 1272; III, 173, 185-6, 295, 302, 314, 338, 360, 371, 390, 397, 400-1, 413, 435, 446. (Episcopi: Antim), III, 185. (Efrem), 130, 725, 727. (Grigorie), 231. (Serafim), 203.
 Buzescu (Ioan), 463-4. (Preda), 129, 738, 750.
 Buzinca, 130.

C

Cacaleț (sat), III, 453-4.
 Căcănău (localitate), 114.
 Căciulești (moșie), 195, 758.
 Cadâr-Âga (Devele-oglu), III, 392-3.
 Cadri (bairactar), III, 370-1.
 Caffa, 312-3; II, 840.
 Cainargi (Chiucine-), II, 1219.
 Căineni, 759; III, 288, 290-1, 303, 307-8.
 Cairo, 175, 179, 181; III, 16, 32. (mahalaua Ciuvania), 179.
 Calafat, II, 1089; III, 283-4, 389, 392, 405-7, 450, 466. (căpitanul Stănică), III, 407.
 Calamari (localitate), III, 519-20.
 Călărași, III, 450.
 Calcandele (localitate), III, 332.
 Căldărușani, 163, 194. (egumen Varlaam), 194.
 Calepinus (autor), II, 910.
 Caliarh (Pantaleon, medic), 424, 472, 475.
 Călienii (sat), II, 1025, 1071, 1078.
 Călimănești, III, 361-2.
 Călinești (moșie), 246, 280.
 Calist (Nichifor, scriitor), III, 148.
 Callimachi (familie), II, 909, 1118, 1141, 1177, 1190-1, 1197, 1202, 1204, 1238.
 Callimachi (Alexandru, Domn al Moldovei), II, 1196, 1201, 1203-4, 1238; III, 230-1, 476, 508.
 Callimachi (Calmășul, Dumitrașcu), II, 1140.
 Callimachi (Gavriil, Mitropolit de Salonic, apoi al Moldovei), II, 1118, 1145.
 Callimachi (Grigore-Vodă, Domn al Moldovei), II, 1149, 1151-4, 1156, 1163, 1174, 1179, 1190, 1192-6, 1199, 1200-5, 1220; III, 490-1.
 Callimachi (Ioan, Domn al Moldovei), III, 189.
 Callimachi (Ioan, Dragoman), II, 1105-6, 1130, 1140-5, 1147-8, 1151-2, 1156, 1174, 1179, 1220; III, 511.
 Callimachi (Maria, văduva lui Dumitrașcu), II, 1140.
 Callimachi (Ralița, soția lui Ioan-Vodă), III, 189.
 Callimachi (Zoița, din familia), II, 1140.
 Caltaloglu (Ibrahim-Pașa), III, 316.
 Călugăreni, 100, 103; III, 322.
 Căluu (mănăstire), 200, 211, 299; II, 1235-7, 1241-3, 1244-5, 1247, 1249, 1257; III, 112. (Roman, egumen), II, 1235, 1237, 1241-3, 1245, 1247, 1249.
 Calvin (Ioan), 175.
 Cambridge, III, 155.
 Camenița, 208, 210.
 Căminari: Constantin, III, 167, 291, 293.
 Cămpina, III, 320, 330, 336, 338, 364, 374-5, 378-80, 390, 401, 443.
 Cămpineanu (Pantazi), II, 1179.
 Cămpulungul (moldovenesc), II, 1005, 1186.
 Cămpulungul (muntean; mănăstire), 163; II, 809; III, 127, 207-8, 303, 305, 307, 314, 322, 326, 336, 343, 355, 414-5.

- Câmpulungul (rusesce), II, 1186.
 Cananău (Constantin), II, 1146.
 Cândescu (Constantin), II, 1168.
 Candia (cetate), 104, 208.
 Canea, 176.
 Cantacuzino (familie), 202, 207, 224, 238, 247-8, 263-4, 279, 283, 285, 287, 301, 352, 569, 591, 653, 731-2; II, 850, 861, 927, 1061, 1153, 1176-7, 1181, 1206; III, 41.
 Cantacuzino (Andronic), 97.
 Cantacuzino (Antonie, arhimandrit), 41.
 Cantacuzino (Casandra), III, 125.
 Cantacuzino (Postelnicul Constantin), 240-1, 244, 280, 282-3, 732-3, 747-8; II, 1126; III, 40, 43.
 Cantacuzino (Constantin Stolnicul), 244-6, 248, 261, 271-2, 277-80, 283, 285, 295, 304, 311, 327, 349, 364, 406-7, 409, 475, 530, 595, 597, 608, 610, 614-5, 628-9, 638-9, 647, 672-3, 757, 778, 913-4, 959, 962, 975, 1126; III, 47, 58-9, 61-2, 64, 87, 89, 96-7, 101-2, 105, 108, 111.
 Cantacuzino (Deleanu), III, 192.
 Cantacuzino (Dinu), III, 380-1.
 Cantacuzino (Dimitrie, din Constantinopol), 56.
 Cantacuzino (Drăghici), 245-6, 280, 283-4; III, 40.
 Cantacuzino (Dumitrașcu, Domn al Moldovei), 230, 365, 492-4, 556, 735-6; III, 107-8.
 Cantacuzino (Elena, fiica precedentului), 492-4, 556; III, 107-8.
 Cantacuzino (Elina lui Constantin Postelnicul), 240, 244, 247-8, 277-80, 282-3, 285-7, 294, 349-51, 732, 747; III, 39-41, 43.
 Cantacuzino (din Erissos), II, 770-1.
 Cantacuzino (Gheorghe), 146, 411, 413.
 Cantacuzino (Ilie), 360, 413.
 Cantacuzino (Împăratul Ioan), 211, 231, 757.
 Cantacuzino (Ioniță), II, 1146, 1186, 1188.
 Cantacuzino (Iordachi), 244-6, 255, 280, 283; II, 978, 1088; III, 29, 40.
 Cantacuzino (Matei), 244-6, 280, 283; (altul, 1746), II, 1745.
 Cantacuzino (Mihail, Şaitanoglu), III, 40, 55-6.
 Cantacuzino (Mihail, Spătarul), 244-6, 248, 266, 277-80, 283, 352-3, 530, 597, 605, 615, 673, 690, 751, 890; III, 40, 66-7, 97, (fiul), II, 861, 890. (Marele Clucer), II, 1117. (Măgureanu, Marele Vistier, 1760), II, 11, 68, 1172, 1179, 1198, 1228.
 Cantacuzino (Pârnu al lui Drăghici), III, 39, 40-1.
 Cantacuzino (Măgureanu, Pârnu), II, 1179, 1198, 1205, 1207-8.
 Cantacuzino (Radu, fiul lui Constantin Stolnicul), 327-8, 364, 610, 615, 621-2; II, 975, 1168.
 Cantacuzino (Radu, fiul lui Ștefan-Vodă), II, 913-4, 959-60, 962, 1098.
 Cantacuzino (Safta), II, 1096-9.
 Cantacuzino (Stanea, mama lui Constantin Brâncoveanu), II, 1026. V. Brâncoveanu (Stanea).
 Cantacuzino (Șătrar supt Constantin-Vodă Mavrocordat), II, 1088.
 Cantacuzino (Șerban, Domn al Terii-Românești), 199, 207, 223-5, 229, 231, 235-8, 246, 248, 255-8, 261-4, 268, 278, 280, 283-7, 294, 305, 307-8, 333, 349-51, 413, 735, 740, 742-3, 1207; III, 33, 38-41, 44-5, 47, 66-7.
 Cantacuzino (Șerban, Vornic), 404-5, 751-2.
 Cantacuzino (Ștefan, Domn al Terii-Românești), 218, 395, 406-7, 409, 568, 570, 581-2, 586, 590-1, 594, 598-9, 602-5, 607, 610, 612-4, 616, 618, 621, 625-6, 628, 636, 638-9, 641-3, 645, 650-1, 653-4, 656-8, 667-8, 678-9, 693, 695, 698, 703, 751, 762, 774, 776, 778, 782-3, 884, 903, 913-4, 959-60, 962, 975, 1098, 1291; III, 61-2, 89-90, 92, 92, 94.
 Cantacuzino (Toader), II, 1111.
 Cantacuzino (Toma), 395, 413, 762; III, 157-8.
 Cantacuzino (Vasile), 269-70.
 Cantacuzino (trimes de Patriarhul ecumenic la Chiev), 29.
 Cantemir (Antioh, Domn al Moldovei), 300-1, 319, 321-2, 327, 337, 353-5, 357-8, 360, 368-9, 371, 377-8, 381-2, 384-5, 579-80, 754; II, 849, 850, 868, 903, 1025, 1061. (soția Catrina), 301.
 Cantemir (Constantin, Domn al Moldovei), 274, 293, 315-8.
 Cantemir (Dimitrie, Domn al Moldovei), 365, 433, 444, 447, 480, 559, 754-6, 849; III, 71.
 Cantemir (Constantin beizadea), II, 1088, 1215-6.
 Cantemir (Ioan, fiul lui Antioh), II, 1059, 1061, 1088.
 Canterbury, II, 884, 887.
 Capadocia, II, 1090.
 Capello (Girolamo, patrician venețian), 96, 101, 104-5.
 Căpălescu (Chirică), III, 398, 441-2.
 Căpriana (mănăstire), 319.
 Capudan-Pași (mai mulți), 572; II, 805-6; III, 259, 426, 471.
 Cara-Abdi-aga, III, 309, 318, 326.
 Cara-Ahmed, III, 332.
 Cară-Ali, III, 324.
 Cară-Hasan, III, 334.
 Cară-Husein-Abdi-aga, III, 316.
 Cară-Memî, III, 322.
 Cară-Mustafă-Aga, III, 298-300, 332, 416, 444.
 Caragea Antioh, II, 1102, 1135, 1204.
 Caragea (boier al lui Petru-Vodă Șchiopul), 98.
 Caragea (Constantin), II, 1037, 1088, 1102, 1205.
 Caragea (Costachi), III, 225, 484.

- Caragea (Gheorghe, Domn al Țării-Românești), II, 1142, 1163, 1168, 1178; III, 512, 515, 518, 520-1. (fiul Scarlat), II, 1142, 1178.
- Caragea (Iancu), III, 243, 481.
- Caragea (Ioanichie), II, 1126.
- Caragea Iordachi, Pitar), II, 1133.
- Caragea (Mihail), II, 297.
- Caragea (Nicolachi), II, 1126.
- Caragea (Nicolae, Domn al Țării-Românești), III, 224, 227. (nepotul lui, Costachi), III, 224.
- Caragea (Domnița Rală), III, 512, 518.
- Caragea (Scarlat, medic), II, 1142, 1146, 1163, 1194, 1215, 1219-20, 1288; III, 516.
- Caragiani (Nicolae), II, 888.
- Caramanlăul (Dumitrachi), 751.
- Caranda (agă), I, III, 318.
- Carazin (Nazarie, ofițer rus), II, 1205, 1207-8.
- Cariofil (Ioan), 219, 223; II, 33, 35-6.
- Cărligătura, II, 1186.
- Carlova, III, 320.
- Carlovăț, 757; II, 816; III, 332.
- Carol al XII-lea (regele Suediei), 422, 476, 480, 484-6, 491, 496, 529, 595-6, 620-7, 636, 639, 642; II, 1238.
- Cartal (localitate), II, 1201.
- Casandria (Mitropolia de), II, 938. (Ioachim, Mitropolit), II, 938. (Lavrentie), 180.
- Casora, III, 353.
- Cașovia, 15.
- Cassius (Dio), III, 149.
- Castoria, 372, 398-9, 406-8, 410, 699-701; III, 322.
- Casus (Ioan, scriitor), II, 111.
- Cașin (mănăstire), 210-1, 214, 221-2, 293, 362-4, 370-1, 1110, 1246; III, 98.
- Cășla-Vizirului (sat), II, 1231.
- Catargiu (Ilie), 360.
- Catilina, 487.
- Caton, 393; II, 864; III, 87.
- Catralbaș (Ahmed), II, 1075.
- Căușani, II, 1190-1; III, 241.
- Cavarna, I.
- Cazaci, 208, 269; II, 1194, 1197, 1208, 1249; III, 86.
- Cazamet, III, 332.
- Cazanlăc, II, 432.
- Căzeri (Armean), II, 1141, 1155.
- Căzlar-Aga (mai mulți), 587; II, 1136-7.
- Ceamașir (sat), II, 1227.
- Ceanad, 757.
- Ceaurul (Dumitrașcu), 301.
- Ceaurul (Vasile), 215-6, 222, 363, 370-1.
- Cefalonia, III, 197.
- Celsus (scriitor), III, 151.
- Celeboni (negustor), II, 1137.
- Celți, 328.
- Cenghelchioiu, II, 1142-3.
- Cenchiu, III, 385.
- Cerchez-beiu (Mare Imbrohor), II, 1206; III, 427.
- Cerdac (localitate), III, 429.
- Cernăuți, II, 1005, 1106, 1186, 1217-8, 1227.
- Cernavoda, 199-200, 324.
- Cerneți, 297, 299; II, 794; III, 417, 432-3, 444.
- Cernovodeanu (Iordachi și Nicolachi), II, 171.
- Cernica (mănăstire), 836, 838-9; III, 135-7.
- Cernica. V. Știrbei.
- Cerven (localitate), 200, 305, 310, 488, 728-30. (episcop, Gavriil), 730.
- Cesar, II, 911.
- Cesareia (și a lui Filip), 29, 109-11, 199, 348, 364, 367, 404, 721-2, 766, 884; II, 886, 1034, 1090, 1098, 1159, 1162, 1189, 1223-4, 1229-30, 1244, 1246, 1254-5, 1261-2; III, 54, 64, 146, 324. (Ciprian, Mitropolit de), 348. (Gherman), 110-1, 721-2. (Paisie), II, 1159, 1162. (Partenie), II, 1098. (Procopie), II, 1224, 1227-30.
- Ceșmă (localitate), II, 897.
- Cetatea-Albă, 19, 28, 32; II, 931, 950.
- Cetățuia (mănăstire), 200, 204, 209-10, 293, 357-8, 361, 583-4, 607, 611, 735; II, 879, 882-3, 985, 1110-1, 1244, 1246; III, 86.
- Chaldeeni, II, 1185.
- Chalke (insulă), 126, 128, 173, 209, 604, 616, 698; II, 1154, 1223. (Teoclit, egumen), 604.
- Chalkedon, 13, 141, 145, 147, 160, 166, 172, 174, 182, 332, 336, 348, 376, 406, 416, 566, 574, 608, 624, 730, 765; II, 778, 784-5, 840, 1098, 1126, 1159, 1162, 1170, 1178, 1189, 1280; III, 11. (Mitropoliți: Atanasie), II, 1159. (Calinic), II, 1098. (Costandie), II, 376, 406, 566-7, 624, 765, 728, 784-5, 840. (Daniil), 174. (Gavriil), 332, 335, 348. (Ieremia), 244. (Ioanichie), 1162, 1170, 1189. (Nicodim), II, 938. (Pahomie), 141, 145, 147, 160, 166, 172, 188, 244, 730; III, 11.
- Chalkis, III, 145.
- Chalkokondylas (Laonie), 259.
- Chandler, 1182.
- Checis-lană, III 409.
- Cheleş-Osman (agă), III, 326, 330.
- Cherchinet (localitate), III, 207.
- Cheroneia, III, 146, 149.
- Cherson, 12-3, 16, 24, 36.
- Chiajna (Doamna Țării-Românești), 55-6, 77, 84. (fica, Maria), 55.
- Chiani (Păharnic pe la 1780), III, 295.
- Chiaro (Del), 542, 552; II, 796, 927.
- Chiev, 11-2, 16, 27-9, 32, 46, 175, 339; II, 1063. (Ciprian, Mitropolit de), 12, 16, 27-9. (Pimen), II, 11-2.
- Chigheciul (codrul), II, 952.
- Chilia, I, 198-9; II, 931, 950, 1227; III, 470.
- Chimamă, 213.
- China, 223, 270, 297, 304.
- Chiolă (localitate), III, 336.
- Chios, 16, 48, 67, 86, 95, 199, 327, 472,

- 479, 574-5, 600, 607-8, 623-4, 705, 896-8, 1072, 1094, 1114, 1131, 1165; III, 808-9, 483. (Mitropolie), 172, 348, 574. (Gavriil, Mitropolit), 48. (Ghenadie), 348, 765. (Iacov), 327. (Partenie), 172. (Iani din), III, 314. (Mastromanoli din), III, 483.
- Chirani (ofițer ture), III, 320.
- Chirea (Logofăt al lui Duca-Vodă), 739. (negustor), II, 1191-2.
- Chireu (polcovnic), III, 330.
- Chiriac (Vistier, sec. al XVIII-lea), II, 1184.
- Chiriaca (mucenică), 600; II, 897.
- Chiriazii, 102-4.
- Chirigi (Constantin), 663.
- Chirițoiu (Asanachi), III, 391.
- Chiru (Costachi, clucer), III, 391.
- Chistența (aianul de), III, 328.
- Chișinău, II, 1186.
- Chitrele (localitate), 113. (Ieremia, arhiepiscop), 113.
- Chiuciu-Ahmed, II, 1075.
- Chiuciu-Cecmegë (localitate), II, 1229.
- Chinciuc-efendi, III, 273.
- Chiulhani (Rus), III, 519.
- Chiuprului (Ahmed, Mare Vizir), 205.
- Chiurd-Abdi, III, 324.
- Chiurd-aga, III, 320, 336.
- Chiurd-Damad-Pașa, III, 368.
- Chiurd-Mustafa, III, 318.
- Chizani (localitate) III, 320, 332.
- Chizanlie, III, 324, 350.
- Chora (și Mitropolia), 113, 146; II, 1144.
- Chrysoloras, II, 864.
- Chrysopet, 313.
- Chrysopolis (Constantin de), 211.
- Ciadărgi-zadë, III, 324.
- Ciafo, III, 308.
- Ciarda-cază, III, 328.
- Ciardabă-Bazar, II, 1146-7.
- Cicerone, 487; II, 910.
- Ciceu, 14.
- Cigala (Matei), 15.
- Cilingarzadë, 702.
- Cioara (sat), 114.
- Ciocănești (sat), III, 320, 322, 326.
- Ciocărlanu (Pavel, Vornic), 360.
- Ciolac-Osman-aga, III, 334.
- Ciorani (sat), II, 951.
- Cioranu (sat), II, 1242.
- Cioroiu (sat), III, 453-4.
- Ciorogărlan (Constantin), 751.
- Cipru, 100, 174, 275, 572, 597, 691, 703, 726; II, 1095, 1134, 1148, 1163, 1241, 1243; III, 148. (Epifanie, Mitropolit), III, 148. (Timotei), 275.
- Cipru (Luca de), 720. V. și Ungrovlahia (Mitropoliți).
- Cirena, III, 150. (Sinesiu de), III, 150.
- Cireșor (moșie), 100, 114.
- Cirmen (localitate) 320, 332.
- Cisiordania, III, 157.
- Citera, 101, 535.
- Ciuchi (Constantin), II, 927, 1123-4. (altul), III, 98.
- Ciuchi (Toma), 98-9.
- Ciungar, Ciunguri (moșie), III, 218, 222.
- Cizic, 11-3, 16, 24, 28-31, 36, 38-9, 48, 147, 182, 194, 332, 336, 348, 376, 406, 416, 713, 734, 765; II, 840, 865-6, 871, 1098, 1159, 1162, 1170, 1189, 1192-3, 1280; III, 11, 66. (Mitropoliți: Achilie), 48. (Anania), II, 1098. (Antim), III, 11, 147, 182, 194. (Auxentie), 712-3, 734, 765, 871, 938. (Chiril), 332; II, 865-6. (Gavriil), III, 336. (Gherasim), II, 1170, 1189.
- Clazomene, II, 896-7.
- Cleomede, III, 154.
- Clocociov (mănăstire), 118.
- Cluceri, III, 390.
- Cluj, 111.
- Cobia (mănăstire), III, 39-40.
- Cocorăști (sat), II, 381. (-de grind), 245.
- Codreștii Noi și Vechi (sate), III, 396.
- Coiani (Maria din), 249.
- Colentina (apă), II, 835, 838-9.
- Colescu (Clucer), III, 439.
- Colonia, III, 156.
- Coluth (scriitor), II, 910.
- Comana, II, 1026-7, 1208-9; III, 129.
- Comanca (moșie), 100.
- Comănești, III, 365.
- Comnen (curtean al lui Alexandru-Vodă Ipsilanti), III, 472.
- Comnen (Împăratul Alexie I-lea), II, 1138, 1175.
- Comnen (doctorul Ioan din Lesbos), 757.
- Comnen (Ioan, Ierotei). V. Dristra (Mitropoliți).
- Conachi (Vornic), III, 503-4.
- Condoidi (Atanase). III, 69, 71, 74, 76, 83, 85, 87.
- Conduratu (Georghe), III, 363.
- Conon, III, 155.
- Constantin-cel-Mare, 291, 333, 339, 346-7.
- Constantin (Porfirogenetul (Împărat), 110; III, 154.
- Constantin Șerban (Domn al Terii-Românești), 197-8, 203, 318, 323, 731.
- Constantin (protopop al Moldovei, în secolul al XV-lea), 40.
- Constantin (Mare Retor al Patriarhiei ecumenice), II, 791-2, 800, 802, 822-3. V. și Constantinopol.
- Constantin (chartophylax, II, 806. V. și Constantinopol.
- Constantin (Mare Cămarăș), II, 1102. (Păharnicul lui Constantin-Vodă Mavrocordat), II, 1077. (Postelnicul aceluiași), II, 1154. (Postelnic moldovean), II, 882, 884. (Mare Vameș în Moldova), 259. (Alți boieri ai lui cu acest nume), II, 1088.
- Constantin (capuchehaie a Moldovei), II, 870.
- Constantinopol, *passim*. Cartiere, clădiri, mahalale, moschei și străzi: Balata, III, 487. Bașbachiculi (temniță), 574-5. Bezestan, 45. „Calunguia“ (temniță), 588.

Forno, II, 1072, 1154, 1163, 1178, 1192, 1203-4. Galata, II, 1227: III, 37. Hagilăr-chioșe, II, 1231. Ieni-mahală, III, 510. Marele Canal, III, 508. Stavrodrom, II, 1050, 1061-2. Șapte Turnuri, I, 492; II, 965-6, 1142, 1145, 1154, 1206: Talta-minar, II, 1198. Xyloporta, 106. (Școala cea Mare), 415-6, 536. Biserici: Akapniotii (mănăstire), 31. Arhanghelii, II, 901. Balina, II, 1107-8, 1122. Bogdan-Sarai, II, 1145-7, 1151-2, 1179, 1197. Pammakaristos, 48, 717. Sf. Gheorghe, II, 870, 901. Sf. Voevozi, II, 1044, 1175, 1250. Vlah-Sarai, II, 1198. (Patriarhi, după nume): (Alexie), 110. (Antonie), 13, 15, 32. (Atanasie), 307, 418, 434, 439: II, 1009: III, 79. (Calinic al II-lea), 270, 279, 305, 312, 315, 322, 329, 338, 345, 348. (altul), 689, 745, 747, 754-5, 1139. (altul), III, 51. (Calist), 17, 32. (Chiriac), 404, 552-3, 574-5, 629, 643. (Chiril, mai mulți, de la 1712), 457-8, 488, 548, 574, 764: II, 1130, 1144; III, 19. (Cosma), III, 573-7, 590-1, 604, 634, 643, 668, 705, 710; II, 787. (Dionisie), 145, 210, 214, 217, 219, 237-8, 257, 277, 279, 281, 283, 285, 290, 293-4, 304, 306-8, 310, 314, 350-1, 453, 742: III, 33, 37, 43, 52-3, 87. (Dosoftei), 14. (Eftimie), 17. (Filotei), 11, 28. (Gavriil), 198, 352-3; II, 938. (Iacov), 224, 238, 243, 256-7, 269, 272, 279, 281-2, 301, 307, 310, 318, 351, 747, 754-6. (Ieremia al II-lea), 45, 49, 83, 86, 89-90, 93-5, 97, 145, 275. (Ieremia al III-lea), 643, 717, 719: II, 821, 835, 837, 840-1, 844, 860, 1074, 1081. (Ioachim), 717. (Ioanichie), 187, 190, 192-5. (alt Ioanichie), III, 19, 21, 30. (Ioasaf), 46, 55-6, 145. (Matei), 31, 36. (Metodie), 204. (Nichifor), III, 153. (Nifon), 42-3. (alt Nichifor), II, 719. (Nil), II. (Pahomie), 43, 53, 717. (Paisie al II-lea), 906, 908, 921, 969, 978, 983-4, 1018, 1065, 1074, 1094, 1096, 1099, 1115, 1734. (Partenie al II-lea), 175, 180-3, 186, 190-2. (Partenie al IV-lea), 134, 138, 141, 145, 147, 152, 158, 162, 164, 170, 172-4, 181, 204, 207, 307, 323-4. (Partenie Chrysokentitul), 727, 735, 728, 730. (alt Partenie), III, 10-1, 19-20, 22, 26, 28. (Patrocle sic), III, 154. (Samuil), II, 1154, 1159, 1162, 1169-70, 1178, 1184, 1189, 1192-4, 1216, 1220-2. (Serafim), II, 107-80, 1087. (Sofronie), II, 1278, 1280. (Teolept), 717-9. (Teodosie), II, 1214. (Timotei), 112-3, 177, 179. (alt Timotei), II, 835, 838: III, 14, 18-9. (Dennitarii) (Filotei, arhimandrita), III, 12. (Eustatie, chartophylax), III, 12, 182. (Mihail, dikaiophylax), 163, 182. (altul), III, 12. (Mihail, eclesiarh), 141, 146, 182: III, 12. (Ioan, logofăt), 224. (Nicolae, logofăt), 182. (altul), III, 12.

(Ioan, primiceriu), 10. (Filip, proto: notariu), 182: III, 12. (Lavrentie, protosinghel), III, 12. (Dimitrie, retor), 182: III, 12. (Mihail, retor), 141, 146. (Teologu, sachelariu), 141, 166, 182. (Gheorghe sachelariu), 141, 146, 166, 182: III, 12.

Contarini (Polo), 69, 72, 75, 78.

Copăcenii (sat), 596; III, 263, 322, 434.

Copeca (Manolachi), III, 391.

Corbeanu (Constantin, Pitar), 395, 751, 762.

Corfă, III, 472-3, 476.

Corint, 16-8, 24, 28, 182; II, 1081: III, 41.

Mitropoliți: (Grigorie), 182. (Teognost), 17. (altul), III, 11.

Corniaet (Constantin, vameș), 719.

Cosovo (bătălia de la), 13.

Costachi (Constantin, Logofăt), 360, 651; II, 1088.

Costachi (Gavriil), II, 980.

Costachi (Iordachi), II, 972.

Costachi (Lupu), 360.

Costachi (Manolachi Logofătul), II, 1146.

Costachi (alți boieri moldoveni), II, 1190.

(Comisul), II, 1198. (Păharnicul), III, 301-2, 351, 353, 400, 402. (Slugerul), II, 1118. (Spătarul), III, 435.

Costandachi (Smaranda), III, 503-4.

Costea (Postelnic al lui Petru-Vodă Șchiopul), 101.

Costin (Miron), 217, 301, 337, 544: III, 150.

Costin (Nicolae), 360.

Cotmeana (mănăstire), 163.

Cotnari, II, 880.

Cotroceni (mănăstire), 224-5, 229, 231-2, 235, 237-8, 248-9, 255, 262-3, 800, 853: III, 41, 134.

Cotman, II, 1217.

Covurluiu, II, 1186; III, 503-4.

Cozia (mănăstire), 163, 202, 725: III, 279, 307, 326, 330, 341-2, 345-6, 349, 362. (egumeni de), 723.

Cozoneasa, III, 409.

Cracovia, II, 1135.

Craina, III, 285.

Craiova, 162: II, 892, 1107, 1120, 1208, 1210, 1214, 1217-8, 1232-3, 1251-2, 1272: III, 220, 264, 273, 276-7, 284-5, 299-300, 314, 328, 330, 332, 341, 349, 358, 361, 366, 368-70, 372-3, 381-3, 390-2, 394, 399, 400, 403-4, 406-7, 413, 415, 418, 423, 457.

Craioveanul (Barbu, Banul), 132.

Craioveanul (Danciu), 132.

Craioveanul (Radu), 132.

Crană, I.

Crâstea (Vornic), 99.

Creața (sat), III, 322.

Creta, 181, 208; II, 1170, 1189, 1280: III, 149, 381 (Gherasim Mitropolit), II, 1170, 1189. (Andrei de), III, 149.

Crețulescu (Constantin), 742; II, 1198.

Crețulescu (Iordachi), II, 853, 875, 1068-9, 1077-8, 1126. (fiul Constantin), II, 1069.

Crețulescu (Manolachi), II, 1288.
 Crețulescu (Matei), 314; II, 854, 875.
 Crețulescu (Radu), II, 1068, 1078, 1126, 1133. (și fiu, Gheorghe).
 Crețulescu (Safta, soția lui Iordachi), II, 853, 1126.
 Crețulescu (Toma), II, 1069, 1168, 1171.
 Crimeia, 12, 198; II, 948, 1190, 1195, 1230; III, 318, 483.
 Cristodulo, II, 878.
 Cristu (Păharnic), II, 1074.
 Critias (dascăl), II, 1107, 1126.
 Crudiul (Constantin), III, 293.
 Cneleş (moșie), 246, 280.
 Cuiruelu (localitate), III, 415.
 Cule. V. Turnul.
 Curt-Pașa Damad Ibrahim, III, 267.
 Cură-Ceșmă, 261; II, 1102; III, 472, 480-1, 501.
 Curoia (Păharnic), 740.
 Cuza (Dumitrașcu), 360.
 Cuzi-Hagi (prieten al lui Constantin Cantacuzino Stolnicul), III, 104.
 Czartoryski, II, 1120, 1135.

D

Dabija (Istrate, Domn al Moldovei), 219; III, 150.
 Daci și Dacia, 15, 128, 133, 398, 446-7, 453; II, 1146, 1198; III, 1125.
 Dădulescu (Gheorghică), 255.
 Daghestanli-Ali-aga, II, 1212.
 Daia (localitate), III, 264, 434.
 Dalmația, 27.
 Damasc, 411, 753.
 Damaschin (Sf. Ioan), 652, 705-6, 765; III, 147.
 Dâmbovița (râu, județ), 41; II, 1215; III, 322, 345, 350, 446.
 Damian (Mitropolit al Moldovei, la Sinodul de la Florența), 40.
 Damietta, III, 177, 186.
 Danemarca, 175.
 Dănești (moșie), 100, 114.
 Daponte (Chesarie, scriitor) II, 1205.
 Daphnis, III, 55.
 Dărăbani (Anastase, căpitan de), III, 440. (Gheorghe), 440-1. (Ioan), III, 456. (Petru), III, 441.
 Dardanele, II, 778. (Nedeleu), egumen), 326.
 Dardania, 398.
 Darios (doctor), III, 468.
 Dascaloglu, II, 1075.
 David-Pașa (localitate), III, 269, 507.
 Dealu (mănăstire), 163, 725. (Varlaam, egumen), 725.
 Dealul-Mare (în Moldova), 293, 365.
 Debra, III, 434.
 Dediu (medelnicer), 360.
 Dedul (Spătar), II, 906, 1025, 1071, 1078.
 Dedulescu (Alexandru), III, 391-3, 396.
 Dedulescu (Ioan), II, 875.
 Deleanu, II, 1026, 1205. V. Cantacuzino.

Deleni, II, 978.
 Delvino, 211.
 Demir-Capî (localitate), II, 794.
 Democrit, 210.
 Demostene, 393; II, 909; III, 150, 335.
 Demotica, 49, 141, 146, 194, 244; II, 1171. (Mitropolitul Clement), 141, 146, 194. (Grigorie), 244. (Matei), 49. (Neofit), II, 1171.
 Deniz-aga, III, 330.
 Derkon (diocesa), 10, 12, 16, 31, 332, 336, 348, 376, 624, 765; II, 822, 1098, 1159, 1162, 1170, 1189, 1280. (Mitropolitul Atanasie), II, 1159. (Dionisie), 1162, 1170, 1189. (Necodim), 332, 336, 348, 376, 624, 765, 938. (Samuil), II, 1098.
 Devlet-Ghirai (Han), 447, 480.
 Diachieli (?), III, 241.
 Diamandi (căpitan de darabani), III, 294.
 Diamandi (Ioniță), II, 1074-6.
 Diamandi (polecovic), III, 338.
 Diamandi (Razu), II, 1023.
 Diamandi (saigiul), II, 1119-20.
 Diarbechir, III, 322.
 Diassorinos, 45.
 Diăchiti (Constantin), 656.
 Dinachi (Logofăt), III, 441.
 Dimitrachi (Postelnicul, c. 1780), III, 401.
 Dimitrașcu (agent al lui Constantin Brâncoveanu), II, 797-9.
 Dimirtoglu, 740.
 Dimitriada (arhiepiscopie), 458.
 Dimitrie (Căminar c. 1780), III, 287.
 Dimitrie (corespondent al lui Nicolae Mavrocordat), 461.
 Dimitrie (Mare Logofăt muntean, după 1600), 118.
 Dimitrie (Mare Păharnic), II, 1, 168.
 Dimitrie (Mare Pitar muntean, c. 1760-80), II, 1168; III, 282-3, 253, 358-9, 361-2.
 Dimitriu (Gheorghe), II, 1075.
 Dimo (Celebi, agent al lui Mihai Viteazul), 107-8.
 Dimo (Mihail), 248.
 Dinu (logofăt muntean), III, 442.
 Diodor din Sicilia (istoric), III, 146.
 Diogenianos (Zenobie), III, 153.
 Dion (Hrisostomul), 480; II, 958; III, 147, 149.
 Dionisie (Areopagitul), III, 146.
 Dipalit (mănăstire), 719.
 Dioscoride, III, 154.
 Diplophanaron, II, 1178.
 Dishypatos (Ioan), 38.
 Dizdar-aga, III, 306.
 Dobrali (localitate), III, 241.
 Dobrena, 199.
 Dobreni (sat), 285, 294, 350-1; III, 44.
 Dobrogea și Dobrogeni, 640; III, 222, 314.
 Dobrovăț (mănăstire), 195, 319. (Petrașcu din), 319.
 Dogramagiul (Sevastos), II, 110-20.
 Doicești (sat), 588.
 Dolj (județ), III, 275, 283, 324, 361, 403, 453.

Domikos, III, 176.
 Donici (Constantin), II, 1146. (Darie), 360.
 Dorida (țără), 45.
 Donul, 480.
 Dorohoiu, II, 1156.
 Dorogenco (Hatman al Uzacilor), 208-9.
 Dosicleu, III, 156.
 Dosoftei (Patriarh al Ierusalimului), 198, 200, 204, 208, 210-1, 214, 217, 219, 221, 223, 231, 237, 258, 260, 264-5, 268, 270, 275, 278, 281-3, 285, 287-8, 293, 295, 297, 300, 302, 311-4, 316, 318, 321, 327-8, 337, 340, 342, 349, 352, 354-6, 360, 365, 368, 372, 382-4, 386, 390, 409, 691, 721, 731, 735, 749, 752, 758, 763; III, 55-6, 71, 115, 135.
 Dosoftei (Mitropolitul Moldovei), 13, 210-1, 217, 289.
 Drăgănești (moșie), 246.
 Drăghiceanu (familie), II, 1181. (Pitar), II, 1078. (Vasile), II, 853.
 Dragomir (Vornicul, nepotul lui Vlad-Vodă Călugărul), 41.
 Dragomirescu (Șerban), 395, 762.
 Dragomirești (sat), 47, 53, 89.
 Dragoslavele (localitate), III, 347.
 Dragoș-Vodă, III, 150.
 Dragu (frate cu Baliță Voevod), 13, 15.
 Drakos (Constantin), V, Suțu.
 Drama (și Mitropolie), 12, 39; II, 938; III, 507. (Mitropoliți: Partenie), II, 936.
 Dristra (Siliștra), 1, 197, 376, 470, 477, 488-90, 542-3, 552-3, 604, 663-4, 685-6, 690-1, 698-9, 746; II, 788-9, 793, 822, 826, 840, 901, 1162, 1171. (Mitropoliți: (Atanasie), 376. (Chiril), II, 906, 1171. (Ierotei Comnenul), 48, 448, 470, 477, 488-90, 552-3, 604-5, 663-4, 685-6, 690-1, 698-9, 746, 789, 793, 822, 826, 840.
 Drynopol (diecesă), 173, 741. (episcopul Gavriil), 73.
 Dubnița, 318; III, 757.
 Duca (Gheorghe, Domn al Moldovei), 199-200, 204, 206, 208-10, 245, 258, 301, 309, 448, 735, 738, 740, 750-1. (fiica Maria), 301.
 Duca (Constantin, Domn al Moldovei), III, 82-3. (Doamna Eufrosina), 318, 424. (Doamna Maria), 318.
 Duca (capucehaie), 87, 105.
 Duca (Șerban), 424.
 Dudescu (familie), III, 512.
 Dudescu (Banul, c. 1680), 742.
 Dudescu (Clement), II, 1171, V, și Constantin.
 Dudescu (Constantin), II, 1078, 1099, 1117.
 Dudescu (Maria), II, 850.
 Dudescu (Nicolae), II, 1179, 1288.
 Dudescu (Radu), 648, 650, 681-2; III, 76, 78, 87, 105.
 Dudescu (Safta), III, 512-3.
 Dudescu (Ștefan), II, 1078.
 Dumbravă (căpitan), III, 328.

Dumbrăvița (mănăstire), 293.
 Dumitrașcu (Hatmanul), III, 180, 184.
 Dumitrașcu (Logofăt al lui Gheorghe Duca), 740.
 Dumitrachi (Păharnic muntean, c. 1760), II, 1181.
 Dumitrachi (Sluger supt Alexandru Ipsilanti), II, 1288.
 Dumitrașcu (Pitarul), III, 1071, 1078.
 Dumitrașcu (Mare Postelnic), II, 939.
 Dunăre, 27, 105-6, 131, 198-9, 228, 234, 252, 320, 421, 446, 448, 481, 537, 587, 589, 590, 610, 627; II, 222, 237, 245-6, 250, 254, 265, 280, 296, 298, 314, 923, 1171-2, 1177, 1195, 1202, 1206, 1208-9, 1212, 1215-6, 1247-8; III, 357, 370, 373, 407, 421, 426, 432, 448, 477.
 Dușeo (Dusiko, mănăstire), II, 1076-8; III, 8-9.

E

Ecaterina a II-a (Țarină), II, 1218, 1270.
 Ecaterina Doamna (soția lui Alexandru Mircea), 50-3, 55, 57-60, 62-3, 65, 67, 72, 77-9, 81-2.
 Efes, 16, 28-9, 31, 36, 38-9, 189, 561, 671; II, 1159, 1189, 1280; III, 11, 148, 487. (episcopi: Ioan), 1671-2. (Meletie), II, 1159, 1189. (Paisie), 182. (altul), III, 11.
 Egina, III, 147.
 Egipt, 107-8, 174, 181, 315, 328, 561; II, 834, 1137; III, 2, 5-7, 11, 16, 21, 45-6, 52, 165, 169, 186, 218, 464, 1185. (biserica Sf. Gheorghe din Cairo), III, 45-7, 49.
 Egricapi (localitate), III, 1102.
 Elasona, 194. (Ghermanos, episcop de), 194.
 Elena (Împărăteasă), 291, 346-7.
 Elian (scriitor), III, 154-5.
 Elisavetgorod, II, 1122.
 Emin-aga, III, 316.
 Eminê (Sultana), III, 426.
 Empedocle, II, 939.
 Empiricus (Sextus), III, 146.
 Enos, II, 784. (diecesa), 132. (Mitropoliți: Partenie), 132.
 Epictet, III, 151.
 Epir, 12, 109, 720, 751; II, 1233.
 Erissos, II, 770.
 „Erknota“, II, 858.
 „Eskinter“, II, 1135.
 Erzerum, III, 211, 330, 336, 429, 508.
 Erythraeus (scriitor), II, 910.
 Esad-efendi, II, 776, 824-6, 966.
 Eschi-Sagra, 199; III, 338.
 Eschi-Stamboli (Armaș), III, 382.
 Eschil, II, 910; III, 153.
 Esop, 393; III, 153.
 Essen (general), II, 1216.
 Estienne (Henri), III, 151, 153, 156.
 Etolianul (Gheorghe), 55.
 Euclid, II, 1910; III, 146.
 Eudem, III, 146.
 Eupragiotis (Dumitrachi), 431.

Euripide, 393; II, 910; III, 151, 154.
 Euripole, 336. (Calinic, episcop de), 336.
 Eusebiu (scriitor), III, 146, 152.
 Eutropiu, III, 155.
 Evrei, 60, 81, 175, 237, 611; II, 1150, 1280; III, 8.

F

Fabricius (colonel, II, 1206.
 Facă (Iordachi), II, 1088.
 Făcăeni, III, 320.
 Faichi-efendi, III, 267.
 Fălciiu, II, 1186, 1195, 1201.
 Fălcoianu (familie), III, 409-10. (Matei), II, 939, 941. (fiica), 939-41.
 Faler (Dimitrie de), III, 153.
 Fanar și Fanarioți, 172, 490, 846-7; III, 227, 258-9, 270-1, 277-8, 408, 487. (episcop a -ului și Neochoriului), 172.
 Fântâncle (sat), 114.
 Fardis (Antoni), 474.
 Farfară (Manolachi), III, 453.
 Farul (Mitropolie), 83.
 Făstăci (mănăstire), 180; II, 1135.
 Feizi-aga, III, 301-2, 361.
 Feizullah-efendi, II, 1251.
 Fenicia, 328; II, 1258.
 Ferești (sat), II, 972.
 Ferrara, 39, 75.
 Fetă-aga, III, 298.
 Fetislam, III, 213, 215, 218, 277, 285, 361-2, 392, 411, 472.
 Fiath (Ioan), 334.
 Filadelfia, 16, 101, 338; III, 152. (Gavriil Severos, Mitropolit de), 101. (alt Gavriil), III, 152.
 Filipescu (familie), 240.
 Filipescu (Constantin (ăpitanul), 258, 742-4. (tatăl, Pană), 743.
 Filipescu (Grigore, Pitar), II, 1023, 1025, 1077.
 Filipescu (Pană, Ban), II, 1179, 1238; III, 294.
 Filipești (sat, plasă), 246; III, 61-3, 103, 261, 280, 440, 442.
 Filipopol, 48, 141, 146-7, 172, 182, 199, 213, 313, 401, 406; II, 790; III, 11, 177, 336. (Mitropoliți: Cristofor), 132, 332. (Gavriil), 141, 146-7, 172, 182; III, 11. (Meletie), 332. (Neofit), 406. (Serafim), III, 176. (Teolept), 48.
 Filostorg (scriitor), III, 155.
 Filostrat, III, 146.
 Filotei (arhimandritul), 182.
 Filurdeni (sat), III, 372.
 Fiținghești (sat), III, 372.
 Flămânzi (sat), 331.
 Fleischhacker (von Hakenau, Agent austriac la București), III, 515-7.
 Floci (Târgul de), 199, 226, 232, 237.
 Florența, 36, 38-40; III, 149.
 Florentini, III, 419.
 Floro. V. Taitzi.
 Focilide, 393; II, 909.

Focșani, 199, 264-5, 569, 625, 637, 651-6; II, 976-7, 985-6, 1012-4, 1078, 1094, 1120, 1205-7, 1212-3, 1231; III, 301, 314, 316, 320, 324, 326, 330, 332, 334, 336, 338, 351, 360, 364-5, 370, 391, 396, 401, 416, 418-20, 447-8, 450. (Biserica Sf. Ioan, egumen Teodlit), II, 1129.
 Fonseca (doctor), II, 967, 1021.
 Fonton (dragoman frances), II, 967.
 Fote (Clucer), III, 284-5, 357-8, 399-400.
 Fotie (Patriarhul, scriitor), 10; III, 145, 152-3.
 Frânci, 50, 54, 60, 81, 212-3, 735-7.
 Franciscani, 206, 736; II, 794.
 Frangopol (Constantin), 52, 57, 68. (soția, Lucretia, Ester-Prepia), 50-3, 57, 58, 68, 71, 75, 77, 81-2.
 Franguli (vameș), 259.
 Frankfurt-pe-Main, 86.
 Franța și Francesi, 29, 206-7, 211, 533, 576, 736; II, 794, 967, 1193, 1200; III, 71, 113, 475.
 Frăsuleni (moșie), II, 1027.
 Frătești (moșie), II, 1171.
 Frauenfeld, 180.
 Frigia, 16.

G

Gabras (preot), 30.
 Gajano (familie), 78, 82.
 Gajano (Benetto da, bancher), 50-2, 54, 57-8, 61, 74, 78.
 Gajano (Domenico da), 69-70.
 Gajano (Edoardo da), 62, 70, 74, 80.
 Galata (din Constantinopol), 20, 50, 54, 57, 69, 72, 83. (-ieni), 343; III, 486.
 Galați, 199-200, 357-8, 361, 421-2, 583, 599; II, 881, 1005, 1044, 1094, 1110, 1186, 1206-7, 1211-7, 1237, 1244, 1246, 1255; III, 242, 279, 312, 354, 416, 424, 426, 436-7, 485. (mănăstirea Sf. Gheorghe), II, 357-8, 361, 1110.
 Galen (scriitor), II, 967.
 Galia, 533; II, 1116.
 Galileia, 217.
 Galipole, III, 408, 429.
 Galiția, 27; II, 1218; III, 508.
 Gănescu (Păharnic), III, 455.
 Gangra, 16, 30, 113. (arhiepiscop de), 113.
 Ganul (eparhie), 39, 113, 126, 146; II, 1144. (Mitropoliți: Paisie), 146, 731.
 Găozani (sat), 387.
 Gardichiu (localitate), 132. (Grigore, episcop), 132.
 Gavalachi (Nicolae), III, 483, 487-8, 502-3.
 Gavriil (protul Athosului), 42.
 Gavriil (Hatmanul, fratele lui Vasile Lupu), 150, 156.
 Gaza, 374, 731; III, 152.
 Gazi (Teodor), II, 910; III, 155.
 Geanoglu (Spătar), III, 402.
 Geaparazli (bulucbașa), III, 338.
 Gelaledin-Pașa, III, 405.
 Genova, III, 150, 155.

- Georgia și Georgieni, 106, 112, 725.
Gerania, I.
Germania și Germani, 597, 793-4, 809, 811, 813; III, 477, 269, 475.
Gheghen-Paşa, III, 332.
Ghenadie (Scholarios, Patriarh de Constantinopol), 162, 209-10; III, 152.
Gheorghe (fratele lui Vasile Lupu), 150, 156, 170-1, 218, 323.
Gheorghe (Aga), III, 341, 361-2. (Armaşul lui Vodă-Mavrogheni), III, 375-6. (Cămaşaşul lui Petru Ţchiopul), 87, 89. (Clucerul, c. 1700), 395, 762, 795. (Hatmanul lui Petru Ţchiopul), 101. (Hatmanul, fiul lui Başa-Mihali), II, 1130-1, 1154. (Păharnicul lui Vodă Mavrogheni), III, 376. (Postelnicul aceluiaşi), III, 263, 358-9. (Polcovnicul aceluiaşi), III, 376-8, 384. (Spătarul aceluiaşi), III, 311, 340, 342, 345-51, 355-6. (Serdarul aceluiaşi), III, 431-3. (Vornic moldovean, c. 1590), 99. (Vornic moldovean, c. 1711), III, 84. (Sluger, capucehaie), 978-9, 1195.
Gheorghită (Păharnic moldovean), II, 880.
Gherghita, II, 1205.
Ghiazis (Comis), 95.
Ghica (familie), II, 1071.
Ghica (Alexandru, Dragoman), II, 802-3, 806-8, 813, 827-9, 840, 954, 970, 979, 1042, 1102, 1104-6, 1138-41, 1163, 1182, 1194.
Ghica (Alexandru, fiul Domniţei Smaranda), III, 184-5.
Ghica (Costachi, Logofăt), III, 394.
Ghica (Dimitrie, Clucer, Păharnic, Spătar), II, 117, 1133, 1198, 1288.
Ghica (Gheorghe, boier), III, 492.
Ghica (Grigoraşcu, c. 1680), 742.
Ghica (Grigore I-ii), 199, 207-9, 211-2, 245, 283, 302, 731. (Ecaterina, fiica sa), 302-3.
Ghica (Grigore Matei, Domn), 403-4; II, 786, 806-8, 1044, 1216.
Ghica (Grigore Alexandru, Domn), II, 867, 901, 903-6, 911, 915-7, 921-7, 927-9, 931-5, 937, 952, 958-9, 962-4, 966, 968, 971-2, 975-8, 984-6, 988, 992-3, 995-7, 1001, 1003-4, 1007, 1010-1, 1013, 1015-6, 1019, 1022, 1035, 1042-3, 1058-9, 1061, 1070-1, 1078, 1093-4, 1102, 1104-6, 1110, 1114, 1119-21, 1123, 1129-30, 1137, 1141, 1144, 1148, 1159, 1163, 1172, 1173-4, 1178-80, 1182, 1184, 1186, 1190-1, 1193-4, 1196-7, 1199, 1200, 1202-3, 1205-7, 1219, 1221, 1223, 1225, 1227-30, 1234, 1247, 1256, 1264-5, 1269; III, 197.
Ghica (Hatman, sec. XVIII), III, 485-6, 499-502.
Ghica (Matei, al lui Grigore, Domn), II, 1004, 1130-5, 1143, 1151, 1164, 1174, 1209.
Ghica (Nicolae), II, 1138.
Ghica (păreţlab de Hotin), 118.
Ghica (Ruxanda, Anastasia, Anisia), V. Mavrocordat (Ruxanda), III, 1.
Ghica (Ruxandra, Doamna lui Grigore Alexandru), II, 1139; III, 194; III, 1-2. (nora ei, Ruxandra Căminăreasa), III, 184-5.
Ghica (Searlat, Domn), II, 978, 1130, 1135, 1148-9, 1151, 1174, 1178, 1181-2, 1184, 1189, 1194, 1197; III, 175-6, 178, 180-2, 188. (fiu Alexandru), II, 1139.
Ghica Zoe. (Doamna lui Grigore Matei), II, 911-2, 915-6, 927, 963, 968, 1013-4, 1022-3, 1035-6, 1044, 1058-9, 1123-4, 1129.
Ghinea (Postelnic, c. 1680), 255.
Ghioreciu (Ionachi, Portar), III, 455.
Ghiorma (Postelnic), 56.
Ghiurea (Hagi), 475.
Ghiurgi (Spătar), III, 401.
Ghiuvelcă, III, 332. V. Givelcă.
Gianet (lordachi), II, 1133.
Giani (Lascărachi), II, 1133.
Giani (Manole, Domn, şi tatăl lui), II, 1207-8.
Giovana-aga, III, 324.
Giuliani (Francise), II, 1102, 1104.
Giuliani (medic), III, 270, 272.
Giurgiu, 100, 108, 637, 640, 794-6; II, 1171-2, 1181, 1209-10, 1215-6; III, 213, 215, 312-4, 324, 332, 338, 372, 387-8, 390, 397, 449.
Giurgiuleşti (sat), II, 1212.
Givelcă-Mehemed (aga), III, 352.
Glavacioc (mănăstire), 163, 725. (egumen Ioanichie), 725.
Golan (Ana), 111.
Golescu (Dinicu), III, 513.
Golescu (Radu, Clucer), 338, 395, 762.
Gorgota (mănăstire), 531, 725.
Gorj (judeţ), III, 276, 330, 358, 362.
Gotia (şi Mitropolie), 12, 24, 28-9, 31, 36; II, 840. (Partenie, Mitropolit) III, 840.
Govora (mănăstire), 163.
Grădişte (sat), II, 835, 838-9.
Grădişteni, III, 396.
Gramatica (Nicolae della, Pitar), III, 282-3, 299.
Greaca (baltă), 227-8, 233-4, 394-5, 760-1.
Greceanu (Drăghici), II, 1133.
Greceanu (Grigoraşcu), 694.
Greceanu (Grigore, Vistier), II, 1078, 1099.
Greceanu (Păuna, Doamna lui Ştefan Cantacuzino), II, 961.
Greceanu (Radu), 207, 304, 313, 413, 647, 690, 753, 806, 1068.
Greceanu (Serban), 751; II, 286, 841-4.
Greceanu (Ştefan), 207; II, 846, 1068.
Greceanu (Vornic, Vistier), III, 128, 463.
Greţeni (sat), II, 1186, 1201, 1227.
Grecia şi Greci, passim.
Greci (sat), 114; II, 950.
Gregoras (Nichifor), 259-60.
Gregoriadi (Pericle), 179.
Greurin (Gheorghe), III, 145.

Grigorașcu (Vistier muntean, c. 1712), III, 100, 105. (ispravnic), III, 335.
 Grigore (Armaș), III, 284.
 Grigore (Sf., din Nazianza), 393; II, 909.
 Grigore (Sf., Teologul), 116, 180, 416, 732; II, 909; III, 148, 152.
 Gronovius, III, 152.
 Grozești (sat), III, 305.
 Gura (mănăstire), II, 1080-4, 1086-7.
 Gura-Motrului. V. Motru.
 Gyllius (Petru), 315.

H

Hacși-Pașa, III, 479.
 Hadâmbul (mănăstire), 305.
 Hadâmbul (Ioan), 365; II, 1025, 1078.
 Hafiz-aga, III, 38, 320, 328, 334.
 Hafiz-Ali-Aga, III, 480.
 Hafiz-Mehmed (bulucbașa), III, 322.
 Hafizi-Ghenciu (bairactar), III, 301.
 Haga, 38.
 Haga (Cornelius, ambasador), III, 5.
 Hagi-Ali-aga, III, 316.
 Hagi-Constantin (capuchehaie a Terii-Românești), II, 870.
 Hagi-Costandă, II, 1067, 1266.
 Haiatin, II, 1105. (-zadê), II, 1105, 1114.
 Halep, III, 284.
 Halepliu (Grigore), II, 875.
 Halepliu (Ienachi), 742.
 Halicarnas, III, 147. (Dionisie, Mitropolit), III, 147.
 Halicin, 9, 15-6, 25, 28, 32-6. (Antonie, Mitropolit de), 9, 34.
 Halicki (Iosif, voevod de Chiev), II, 1063.
 Halil-aga, III, 249, 314, 316, 440.
 Halil-Pașa, II, 1208-11, 1213, 1215, 1227.
 Hamza (agă), III, 336.
 Hamza (Vizir), II, 1193.
 Haneke (Asia), III, 18.
 Hanenco (Cazac), 209.
 Hangerli (Dumitrachi), III, 483, 485-6.
 Hangerli (Nicolachi), III, 458-9.
 Hangerli (Smaranda), III, 458-9.
 Haugu (mănăstire), 687, 765; III, 161, 174, 178-83, 187-90; III, 190-2. (Atanasie, egumen), III, 190-3. (Ierotei), II, 174, 182-3, 190.
 Hantepă, II, 1201-3, 1210.
 Hanul Lazilor, III, 177.
 Hârlău, II, 1186.
 Hârșova, III, 285, 320.
 Hasan-aga, 637; III, 291, 314, 316, 318, 320, 324, 326, 330, 334, 336.
 Hasan (bulucbașa), III, 309, 326.
 Hasan-Pașa, 101, 106-7; II, 1237.
 Hasan-Pașa (capudan), III, 211, 218-9, 258-60, 400, 402, 432-3.
 Hasan Ceașoglu, II, 1237.
 Hasan-Pepci-efendi, III, 281.
 Hasan Spiru, II, 1074-6.
 Hasechi-aga, 598, 602.
 Hasim-aga, III, 322.
 Hațeg, III, 283.
 Haznadar-aga, III, 413.

Hebron, 109-11. (Efrem, Mitropolit), 110-1.
 Heliodor (scriitor), III, 155.
 Heracleia, 2, 10-3, 28-9, 38-9, 141, 145, 147, 153, 160, 172, 182, 244, 336, 348, 376, 406, 416, 539, 551, 574-5, 578, 605, 624, 778, 806, 840, 929-30, 938, 984, 1098, 1126, 1105, 1159, 1280; III, 11, 74, 464-5. (Mitropoliți: Calinie), II, 778, 806, 840. (Ghena Iie), 624. (Gherasim), II, 929-30, 938, 1098, 1105, 1126, 1159. (Ioanichie), 141, 145, 147, 153, 160, 172, 182; III, 11. (Neofit), 336, 348, 376, 406. (Teofan), 29. (Vartolomei), 244.
 Herescu (boier, după 1700), II, 850.
 Hermogene, 154.
 Hermoliane, 608.
 Herodian (istoric), III, 153.
 Herodot, II, 902; III, 150.
 Herța, III, 508.
 Hesiod, II, 877, 909; III, 153.
 Hesyehios, III, 150.
 Hierapolis. V. Ierapole.
 Hierax (Mare Logofăt al Bisericii constantinopolitane), 93-4.
 Hierissos, III, 134. (Isaac episcop), 10. V. și Erissos.
 Hierocleu (filosof), III, 155.
 Hipocrat, III, 154.
 Hispanus (Petru), II, 910.
 Hlincea (mănăstire), 76, 121, 200, 211, 293, 358, 361; II, 1027.
 Hmîlnițchi (Gavril), 248.
 Homer, 260, 706; II, 909-10; III, 147.
 Homer-aga (Omer), III, 363, 376-8, 384.
 Homer-aga, III, 385.
 Hotin, 337, 537-8, 546, 558-9, 589, 605-6, 642, 678, 735; II, 932-3, 963, 1195, 1200-1, 1204, 1206, 1218; III, 206, 241, 243, 338, 480, 508. (Teodor, pârcălab), 118.
 Hrățești (sat), 114.
 Hreasca (sat), 36.
 Hrisant (Cămăraș), 543.
 Hrisolora, 393.
 Hrisoscul (și skeuophylax, Mare Econom), 141, 146, 182.
 Hrisoscul (soțul, Mărioarei Mavrocordat; și tatăl), 297.
 Hrisoscul (Chiriți), III, 50-1.
 Hrisoscul (Constantin), III, 74.
 Hrisoscul (Dumitrachi), 551-2. (Zoița, soția), 1551.
 Hrisoscul (Dumitrașcu), II, 800, 802.
 Hrisoscul (Ienachi, Postelnic), 689, 742.
 Hrisosculeu (Ioan), 457.
 Hrisosculeu (Iordachi), 1186, 1188.
 Hrisosculina, 89, 177.
 Hrisostomul (Sf. Ioan), 180, 343, 486, 609; II, 909, 911; III, 147, 154.
 Hrisoverghi (boier), 101.
 Hristodul (Econom ai Marii Biserici), 141, 146, 166.
 Hristodul (Gheorghe; și soția), III, 464-5.
 Hristodul (logofăt), II, 1198.

Hrisostom (Logofăt al Marii Biserici), III, 12.
 Hristodul (Postelnic, c. 1780), III, 267-8, 354-5.
 Hristodulachi, III, 177.
 Hrizea (Ban), 129-30.
 Hrizea (Vistier), 723, 739.
 Hurezi (mănăstire), 290, 345-8, 594, 757; II, 972; III, 137, 260, 358.
 Huri-abū-Talas, 178.
 Huri-Muses, III, 14.
 Hurmuz, Hurmuzachi (diferiți), 59, 61, 77, 258, 348; II, 1193, 1204; III, 1, 9, 17, 25, 33, 41, 49, 57, 65, 73, 81, 89, 105, 113, 121, 129-30, 150, 161, 169, 170, 185, 193, 201, 209, 217, 225, 233, 245, 249, 257, 265, 273, 281, 289, 297, 305, 313, 320, 328, 336, 345, 353, 361, 369, 377, 385, 393, 401, 409, 417, 425, 433, 445, 457, 465, 473, 481, 489, 497, 505, 513, 521.
 Hurmuzachi (Mare Ecclesiarh), 456.
 Hurmuzachi (Manolachi), II, 901.
 Hurmuzachi (Postelnic), III, 211.
 Hurmuzachi (Vameș), 422.
 Husein-aga, II, 753; III, 270-80, 314, 316, 318, 320, 326, 328, 332, 334, 336, 338, 357, 378, 388, 613.
 Husein-Pașa, II, 735; III, 334.
 Husein-Derviș (aga), III, 444, 448, 454-7, 460.
 Husein-Husni, III, 215.
 Husein (tufecci-bașa), III, 328, 346-7.
 Huși, III, 109, 117, 121, 171, 192, 195, 217, 360, 398, 480, 721-2, 728; II, 1005, 1110, 1186, 1235. (Episcopi: Calistru), 217. (Ioan), 109-111, 721-2. (Ghedeon), 195. (Inochentie), II, 1253. (Pavel), 117. (Teofil), 1110. (Varlaam), 360, 338.
 Hypomenas (Gheorghe), 457. (frate, Ioan), 457.

I

Iacov (dascălul), V. Argos (Iacov din).
 Iacomî (Comis), III, 277.
 Iacomopulo (blănar), II, 1106, 1115-6.
 Iacob (agă), III, 328, 330.
 Iaffa, 888.
 Ialomița (județ), II, 1208, 1215; III, 303, 320, 326, 374, 401-2, 446, 460.
 Iamblic (scriitor), III, 145.
 Iamboli, 199.
 Ianco (bulucbașa, c. 1680), 248.
 Iancu Sasul (Domn al Moldovei), 101, 103.
 Iani (Banul, ruda lui Mihai Viteazul), 86-9.
 Iani (Comis, c. 1634), 129, 338. (polcovie), III, 391. (Sluger), II, 1030. (Nicolae, Sluger), 360.
 Ianina, II, 85, 295, 376, 458-60, 725, 838-9, 749, 765; II, 1098; III, 59, 94-5; III, 267, 328. (Biserica St. Ilie), 738-9, 749-51. (Mitropoliți: Chiril), 739, 751.

(Grigorie), II, 1098. (Clement), 376; III, 591.

Iarall (Clucer), 184.

Iasi, 40, 84, 87, 98, 111, 117, 119, 122, 124-7, 146, 152, 173-5, 179-80, 199-200, 204, 208, 259, 269-70, 288, 357, 360-1, 361, 365, 371, 396, 422, 449, 490, 537-8, 545-6, 548, 550, 554, 557, 566, 570, 583, 585, 616, 619, 682, 688, 692, 698, 715, 719-21, 735, 758; II, 814, 863-4, 866-7, 878-9, 882, 889, 937, 952, 959, 967, 980-1, 983, 985-6, 988, 990, 1005, 1008, 1026-7, 1037, 1088, 1094, 1109, 1111, 1115, 1119, 1128, 1136, 1144, 1154-5, 1184-7, 1190, 1192, 1196-7, 1201, 1204-7, 1210, 1212-4, 1218, 1223, 1239-40, 1269; III, 12, 21, 37, 45-6, 69-71, 74, 76, 83, 85-7, 236-7, 241, 246, 248, 259-1, 351-2, 416-21, 423, 429.

(Biserici: Adormirea), 111. (Aron-Vodă), 118-9. (Barnovschi; și Bărnova), 122-4, 201, 293, 357-8, 361, 412, 426, 428, 469, 472, 583-4, 692-3; II, 792, 878-9, 842, 909, 911, 1110, 1247, 1253-5, 1260, 1262-3, 1268-9; III, 70-1, 86, 98-9. (Egumeni: Atanasie), II, 925-6, 1253-5, 1260, 1263, 1268-9. (Daniil), II, 584, 878-9, 925-6. (Ghedeon), II, 1229-30, 1244, 1246-7, 1253-5, 1260, 1263, 1269-70. (Gherasim), II, 882. (Iustin), II, 792. (Meletie), 428. (Paisie), II, 925-6; III, 130. (Cetățuia), II, 1111, 1244. (Iustin), II, 879, 882-3. (Ioanichie), 584. (Copou), 688-9. (Daneu), II, 616, 787. (Frumoasa), 180; II, 877. (Galata), 84, 113, 125, 166, 168, 180, 195, 259, 270, 293, 301, 312, 357-8, 361, 369, 371, 378, 460, 490, 583-4, 604, 728, 766, 867, 881, 883, 923, 980, 985, 1006, 1026, 1079, 1110, 1223-4, 1227, 1229-30; III, 70, 72, 75, 84, 86, 90-1, 175. (Arsenie, egumen), 428. (Golia: egumen Gherasim), II, 1116. (Hristodul), 584. (Paisie), 371, 430, 460, 463, 584, 881, 883; III, 190. (Sf. Sava), 293, 357-8, 361, 365-6, 583-4, 720-1; II, 879-83, 925, 1027, 1059-60, 1110, 1244, 1266; III, 70, 86, 98-9, 1130. (Sf. Spiridon), II, 1154-5, 1157. (Sofronie, egumen), II, 1157-8. (Trei Ierarhi), 269-70; II, 1144. (Antonie, egumen), 269. (Ieremia), 270. (Ioasaf), III, 9.

Dascăli: (Atanasie), II, 863. (Constantin), 543, 683, 688, 690; II, 814-5. (Gherasim), 683. (Ștefan), 683. (Zaharia), III, 38. (Grămăției, c. 1600), 721-2. (Tipografi: Constantin), 693.

Iberia și Iberi, 83, 280, 614-5; III, 112, 757.
 Ibir (Ibiș) (agă), III, 316, 320, 326, 338.
 Ibrahim (agă), III, 273, 320, 322, 324, 326, 330, 332, 336, 436. (Nieboglu), III, 336.

Ibrahim (frate cu Radu Mihnea), 104.

Ibrahim (Bagdadli), III, 326, 475.

Ibrahim (bairactor), III, 316, 318.
 Ibrahim (Celebi, prietenul lui Constantin Cantacuzino Stolnicul), III, 101, 103-4.
 Ibrahim-Chiurd, III, 452.
 Ibrahim (Giafan), III, 326, 362.
 Ibrahim (Saraciu), III, 322.
 Ibrahim (muhafiz), III, 292.
 Ibrahim-Paşa, 106, 264.
 Ibrahim-Paşa (c. 1780), III, 367, 382, 389.
 Ibrahim („Sultan-chethudasi“), III, 472.
 Ibrail-naziri, II, 1164. V. Brăila.
 „Ibriki“, III, 31.
 Ibris-aga, III, 432.
 Ichnelates (scriere populară), III, 153.
 Ieoniu, 10, 16, 132, 376; III, 149. (Mitropolitii: Amfilohie), III, 149. (Antim), 376. (Averchie), 132.
 Ieghen (agă), III, 330.
 Ieghen-Paşa, II, 1089, 1115.
 Ienachi (Hatman), II, 1111.
 Ienachi (Păharnic, sec. XVIII), II, 1288.
 Ienachi (polcovnic), III, 293.
 Ienachi (Postelnic, sec. XVIII), III, 441.
 Ierachi (Costachi, Hatman; şi soţia, fiica), III, 487.
 Ierapolea (Mitropolie, Maxim), 295, 406-7, 690.
 Ierusalim, 26, 112, 115-6, 123-5, 130-2, 142, 163, 175, 177, 179-80, 191-2, 194-5, 198-204, 207-8, 210-1, 213-6, 219, 221, 223, 231, 237, 244, 248, 258, 260, 264, 268, 270, 274-5, 277-8, 280-3, 285, 287-8, 290-5, 297, 300-2, 311-2, 314, 316, 318, 321, 327, 332-4, 337, 340, 342, 348-50, 352-3, 355-6, 360, 362, 365-6, 368, 372-5, 377-84, 386, 388, 390-2, 397, 400-3, 409, 411, 414-5, 421-3, 425-6, 428-33, 435-41, 443-4, 449, 453, 457-61, 463, 465, 467, 470, 472, 477, 489, 491, 493, 531, 535, 544, 547, 551-2, 556-8, 566, 570, 577, 579-80, 584-5, 604, 608, 619-21, 628-9, 638, 643, 647-8, 654, 662, 664, 668, 671-3, 681-5, 687-8, 690-2, 695, 702, 704, 707-8, 710, 712-3, 718, 720-1, 728-9, 731, 735, 737, 745, 749, 752-5, 758, 763-6, 769, 771-2, 774-82, 784-8, 790-5, 797-800, 802-7, 809, 812-5, 817, 820, 822-3; II, 824, 826-33, 837, 840, 843-9, 851, 803-6, 862, 864-5, 867-9, 872, 875-6, 878, 881, 887, 889, 891-6, 898-900, 904-5, 908-9, 911, 913-8, 920, 922-9, 931-3, 935-6, 942, 244-5, 947-8, 951-4, 956-60, 962, 964, 967-72, 975, 977-8, 980-1, 983-5, 987, 989-91, 993-4, 996-1002, 1005-7, 1009-23, 1027-8, 1030-1, 1034-6, 1040, 1050-2, 1054-6, 1061, 1065, 1068, 1070, 1073, 1078-9, 1089, 1107, 1109-111, 1114, 1221-5, 1227, 1229, 1234-5, 1238-41, 1243-7, 1249-50, 1252-4, 1256-60, 1262-6, 1268-70, 1280; III, 1, 8, 14, 18-9, 31, 44, 55-6, 58, 60-2, 65-7, 69, 71, 74, 76, 78-83, 85, 89-92, 94, 96, 98-102, 105-8, 111-3, 117, 119, 121-4, 127-8, 130-1, 133,

135, 137, 139-40, 142-3, 147-8, 156-8, 178, 278. (Patriarhi: Avramie), II, 1222-5, 1227, 1229, 1234-5, 1238-41, 1244-8, 1250, 1252-4, 1256-60, 1263-6, 1268-9, 1280. (Chiril), III, 148. (Gherasim), 115. (Gherman), 275. (Hrisant), V. Notara. (Meletie), III, 1065, 1071, 1073, 1078. (Nectarie), 199, 202-3, 207, 409; II, 909, 1049. (Paisie), 180, 191-2, 194, 202, 219, 290-1; III, 19. (Partenie), 620; II, 1107, 1109-11. (Silivestru), II, 1078. (Sofronie), 177; II, 1221-5; III, 14, 18-9. (Teofan), 112, 124-5, 130-2, 180, 195, 219; III, 19. (Teofil), 116. (Sf. Apostoli, mănăstire), 204. (Sf. Iacov), 374. (Muntele Măslinilor), 217. (Sf. Sava), 387, 621, 718; III, 1. (Sionul), 142, 217, 355, 360, 396; II, 1011, 1109. (Sf. Mormânt), *passim*.
 Iesuşi, II, 1062.
 Ilfov (judeţ), II, 872; III, 235, 320, 322, 326, 439, 440.
 Iliş-Vodă (tatăl lui Alexandru Iliş), 724, 734.
 Iliş Alexandru (Domn; Elena, fiica lui), II, 734-5, 871.
 Imbros, 24, 48.
 Ineboli, III, 309. (Ioachim, Mitropolit), 48, 361.
 Innsbruck, 336.
 Ioan cel Cumplit (Domnul Moldovei), 718.
 Ioan (Armaş, c. 1780), III, 356-7, 460-1.
 Ioan (Alexandru, Căminar), III, 244.
 Ioan (capuchehaie), c. 1780, III, 291, 293, 295, 297.
 Ioan (Comisul, c. 1590), 99.
 Ioan (Cuparul), II, 884-5, 1034-5, 1047, 1054.
 Ioan (ispravnic, c. 1780), III, 369-71, 373.
 Ioan (Medelniceer, c. 1780), III, 341, 349.
 Ioan (Polcovnic, c. 1780), III, 360-1.
 Ioan (Vistier, sec. XVII), 130.
 Ionachi (Clucer; şi soţie), II, 906-7.
 Ioniţă (Clucer, sec. XVIII), III, 454, 456.
 Iordachi (Armaş, c. 1780), III, 320, 370, 372, 380-1, 398, 418, 428.
 Iordachi (Postelnic), 740, 895-6; II, 983, 1078.
 Iordachi (Sluger, capuchehaie), II, 901.
 Iordachi (Spătar), III, 99, 191.
 Iordachi (Sătra), III, 393.
 Iorgachi (Toader, Vistier), 269.
 Iordachi (Medelniceerul lui Nicolae Mavro-cordat), II, 903.
 Iordan (râu), II, 1258.
 Iorga (Postelnic, vărul lui Vasile Lupu), 217.
 Iosif (Flaviu, scriitor), III, 148.
 Iosif al II-lea (Împărat), II, 1214.
 Ipec, 38; II, 1116-7, 1126.
 Ipocrat, II, 967; III, 74, 83.
 Ipsilanti (familie), III, 476.
 Ipsilanti, (Alexandra), III, 298-9.
 Ipsilanti (Alexandru, Domn), II, 1146, 1156.
 1181, 1189-90, 1193, 1217, 1219-21.

1223, 1225-6, 1228, 1230-2, 1235, 1237, 1244-5, 1250-3, 1256, 1263-4, 1270, 1288; III, 200-2, 206, 208, 212-3, 217-8, 220-2, 234, 236, 244-6, 257, 298, 314, 469-70, 474-7.

Ipsilanti (Alexandru, fiul lui Constantin-Vodă), II, 1277-8; III, 244-6, 250.

Ipsilanti (Atanase, Spătarul), II, 1168, 1177-8.

Ipsilanti (Constantin, Domu), II, 1278, 1288; III, 244-6, 250, 475-6, 481, 484, 490, 492, 494, 497-8, 504-5.

Ipsilanti (Dimitrie), II, 1278, 1288.

Ipsilanti (Ecaterina Doamna), III, 194, 250.

Ipsilanti (Ioan), II, 1252.

Ipsilanti (Manuil; și tatăl), 576; II, 1069, 1072, 1089.

Ipsilanti (Safta Doamna), III, 476-7, 484-5, 493, 495.

Ipsilanti (Smaranda, mama lui Alexandru-Vodă), III, 474-5.

Irinopolis, II, 1157-8.

Isaac (Anghel, Impărat), III, 145.

Isac-efendi, III, 354-5.

Isaceea, 211; II, 1094-5, 1195, 1200-2; III, 211, 265, 291, 296, 312; III, 439.

Isauria, III, 152.

Ischenderli (Meemet-aga), III, 314.

Islam (aga), III, 336.

Islar (bairactar), III, 338.

Islaz, III, 368, 382, 385.

Ismail, 170, 193, 199, 209, 211, 322-4, 376-7, 379, 489, 727; II, 949, 1178, 1182, 1192, 1210, 1217, 1220-1, 1234-5, 1258-9; III, 210, 213-4, 217, 252, 276, 284-5, 292-3, 297, 313-4, 320, 366, 368-9, 371, 373, 383, 386-90, 402-3, 409, 413, 416, 444-5, 479. (biserica Sf. Nicolae), 193-4. (Atanasie, egumen), 376. (Calinic), II, 324, 328, 1234-5, 1258-9. (Pașa de), III, 292.

Ismail (agă), III, 320, 336, 338.

Ismail Măliu (Malisor), III, 332.

Ismirli-Hagi, III, 429.

Isocrate, 393, 560, 910; III, 155.

„Istinpelo“, III, 226.

Iusuf (bairactar), III, 324.

Iusuf (agi, chehaiele de) III, 316, 336.

Istiman, III, 320.

Iștanovici (Mihai, tipograf), III, 106-7, 112.

Italia și Italieni, 328; II, 902; III, 475.

Ițcani, 198.

Iulian (Impărat), III, 145.

Iulianu (Dumitrachi, capucehaie), 146, 425, 432, 538, 570-1, 576-8, 590-1, 607-8, 612, 623-4, 635, 643, 645, 665, 676-7, 689, 693, 696-7, 704-7, 777, 782, 784, 793, 795, 804-5, 887, 888; III, 73, 114. (fiul), 577.

Iunus (aga), III, 435.

Iureu (tufeccei-bașă), III, 328, 338.

Iustin (istoric), II, 910.

Iustin (Sf.), III, 147.

Iustinian (Impărat), 176-7, 179-80, 275, 292, 333, 732-3; III, 13, 18, 38, 80, 148.

Iusuf-Pașa, 480. (Adrianopol), 319-20 (Bagdad).

Iusuf (agi bei) 125, 637; III, 316, 320, 326.

Ivan (Comisul lui Petru Șchiopol), 101.

Ivan (Țar), 45-6, 50.

Ivanco (rudă a Mirceștilor), 89.

Ivașcu (din vremea lui Petru Șchiopol), 101.

Izet-beg, III, 473.

Izvoranu (Radu), 751.

Izvorul-Alb (sat), 115-6, 128.

J

Jianu (boier), III, 220, 282-3, 287, 293, 349, 456.

Jijia (râu), 270.

Jora (Antioh), 302, 360.

Jora (Grigorașcu), 302.

Jugureni (moșie), III, 103-4.

Jupanie (lazaret), III, 297-8.

K

Kabasilas (Constantin, protopop), 12.

Kalavria (Anastase, Sătrar), III, 353.

Kalliakra, 1.

Kalliarchi (Grigore), 483, 485, 487, 490, 499, 501, 503-4. (Mitropolit), III, 502.

Kallonaris (Natanail), II, 1072.

Kalnoky (Samuil), 334.

Kalustios (Neofit), 620.

Kamariotissa (mănăstire), II, 1223.

Kamerinos (Polierat), 97.

Kanisza, 757.

Karak, 374.

Kastaliu (?), III, 149.

Kastriotul (Gheorghe), 372, 378, 399, 406-11, 699, 700; III, 96-7.

Kavarna, 777.

Kerameus (Teofan), 453; III, 147.

Kernitza, 10-1. (Matei, Mitropolit), 11.

Klitophon, III, 155.

Kollonies (cardinal), 342.

Koriațovich (Teodor), 15.

Kos, 199; III, 154.

Kotyaion, 12.

Kovacieh, 75.

Krallis (Mihail), III, 29.

Kritias, II, 771, 804; III, 159-60.

Kritopulos (Daniil), 6-7. V. Râmnic (Antim de).

Kunupis (Mihail, Mare Retor al Marii Biserici), 12, 168, 182.

Kykos (mănăstire), II, 1095.

Kymenites (Sevastos, dascăl), 256, 304, 314-5, 409, 562, 565, 757; II, 109.

Kyros, III, 145. (Teodoret, episcop), III, 145.

L

Lacedemonia, 39, 141, 146-7, 172, 182; III, 11. (Gavriil), 172, 182; III, 11. (Ioasaf, Mitropolit), 141, 146-7.

Lăcusteanu (Gheorghe), III, 442.

Laerțiu (Diogene), III, 156.

Laiova (moșie), 100, 114.
 Lambrinò (Andronachi), 607. (Manolachi, și soția Balașa Brâncoveanu), 441-2, 647; II, 778, 972. (Ienachi, frate), V. și Brâncoveanu (Balașa).
 Lambru (bulucbașa) III, 324.
 Laodiceia, 12, 16, 28, 109, 259. (Mitropoliți: Grigorie), 259, 269-70.
 Lăpușna, II, 1186, 1190; II, 1210.
 Lăpușneanu (Alexandru, Domn al Moldovei), 46, 49-50, 58, 88, 195, 719.
 Lăpușneanu (Bogdan, Domn al Moldovei), 46.
 Lăpușneanu (Doamna Ruxanda), 46, 49, 88, 113.
 Larga (râu), II, 1201.
 Larisa, 147, 160, 166, 307, 457-8, 730; II, 840, 857, 1050, 1061-2, 1076, 1191, 1217; III, 472. (Mitropoliți: Grigorie), 147, 160, 166, 730. (Partenie), 457-8, 840, 1050, 1061-2. (Osman-Pașa), II, 1217.
 Laskaris (Comis), II, 1117.
 Laskaris (L., gramatic), 393; II, 909.
 Laskaris (Mare Logofăt al Bisericii), 141, 146, 166.
 Laslăuani (sat), 99.
 Laz (Ahmed-aga), III, 400-1, 406.
 Lazăr (Constantin), III, 468. (Gheorghe), III, 468.
 Lăzăreni (sat), 270.
 Leipzig, 61; II, 1243; III, 155-6.
 Lemnos (și Mitropolit Ignatie), 172; II, 1122, 1148.
 Leon Înțeleptul (Împărat), III, 152-3.
 Leon (Domn al Țării-Românești), 129, 131-2, 162, 724, 729.
 Lepanto, 757.
 Lepi, 720.
 Lesbos, 166, 757. (Mitropoliți: Antim), II, 116, 1170, 1189. (Nicodim), II, 840.
 Leszczyński (regele Stanislav), 599.
 Leurdeanu (Safta), II, 1126. (State), II, 1126. (Stroe), 751.
 „Leus” (Aristarh, Spătar), II, 1111.
 Leukippa, III, 155.
 Leyda, III, 155.
 Liașcova, 199.
 Libanin (retor), III, 149, 156.
 Liberalis (Antoni), III, 155.
 Libia, III, 155, 161.
 Lichirești (sat), III, 320, 338.
 Lidia, 16.
 Lipoianu (Costachi), III, 440.
 Lipoianu (Mihai), III, 440.
 Lipova, 757.
 Lititza (Mitropolie), 244.
 Lituania, 174-5.
 Livade, III, 283.
 Locurile Sfinte, 178, 212, 269; III, 43-4, 63, 97. V. Ierusalim.
 Londra, 717; III, 153.
 Longin, III, 151.
 Longus (sofist), III, 155.
 Lotru (râu), III, 260.
 Loveea, 310; III, 320, 405-6

Lozetzi, 725.
 Luca (Stefan), 360.
 Luceari (familie), 67.
 Luceari (Ioan de), 68, 70.
 Luceari (Secondo de), 61-5, 67-70, 72, 75, 78.
 Lucian (scriitor), III, 154.
 Lucius (Aenaeus), II, 910.
 Luck (Ioan, episcop de), 8, 16, 27, 32.
 Lukaris (Chiril, Patriarh ecumenic), 114, 116, 122, 125, 129, 132, 175-7, 209, 331, 535-6, 723.
 Ludescu (Stoica), 247.
 Ludovic al XIV-lea, 206.
 Lugoș, 757.
 Lunga (moșie), 100.
 Lupu (Medelnicer), III, 375.
 Lupu (Aga), II, 1115.
 Lupu (fiul lui Anastase), II, 882, 884, 1020.
 Lupu (Stolnic), II, 1104-5, 1119.
 Lupu (Vasile, Domn al Moldovei), 121, 133-4, 138-9, 141, 143-4, 146, 150, 152-3, 156-9, 162-4, 168, 170-1, 173-5, 179-81, 184-5, 190-1, 195, 198, 203, 217, 221-2, 259, 269, 319, 689, 726-9, 731, 757; II, 1027; III, 7, 10, 12, 16, 21, 28. (Doamna Ecaterina), 150, 156. (Ioan, fiul), 143-5, 150, 152, 156. (fiica Maria), 150, 156. (Ileana Hătmăneasa), 150, 156. (Ana, altă rudă), 150, 156. („Marga”), 150, 156. (Ruxanda, fiica lui Vasile), 150, 156, 198, 203, 259, 269-70. (Teodosia Doamna), 150, 156.
 Luther, 175.
 Lykophron, III, 145.
 Lyon (și episcopul Irinen), III, 148. (Sf. Macarie Egipteanul), III, 155.

M

Magistros (Toma), III, 194.
 Magno (Fancesco di Zuan, agent al lui Milnea „Tureul”), 68-9, 72-5, 102-4.
 Mahmud (Sultan), III, 209.
 Malamoc (mănăstire), 203.
 Manuil (diaconul, sec. XV; trimes patriarhal în Moldova), 33-5.
 Marcu (Ieronim), II, 911. (Ioan), II, 1107. (Nicolae), III, 468.
 Mardagiul (Ioniță), III, 391-2, 456.
 Marea Roșie, III, 155.
 Mărgărit (polcovnic), III, 298, 300, 322.
 Mărgineni, 219, 238, 240-1, 247, 280, 572-3, 594, 610, 612, 614-5, 731-2, 747-8; II, 809; 1073, 1159-61; III, 127.
 Maroneia (Mitropolie), III, 33, 35-6.
 Margunios (Maxim, episcop de Cerigo), 101, 535-6.
 Maria-Teresa, II, 1214.
 Marini (Poli) (Ioan dei), (80, 82. V. Poli (Marini dei)).
 Marlborough, III, 118.
 Matei (Basarab, Domn al Țării-Românești), 132-4, 146, 162-4, 173, 190, 195-6, 218,

- 415, 425, 433-4, 436, 438-40, 443, 489-90, 539-41, 547-8, 554, 571-2, 591, 599-600, 603, 622-3, 635-6, 641-2, 646-8, 662-3, 679-81, 690, 696-7, 702-5, 725, 727, 731, 764, 769-70, 776-9, 784, 787, 790, 792-3, 797-9, 804-5, 807, 809-13, 815, 817-8, 823-8, 843, 851-2, 855, 858, 884. (Doamna Elina, soția lui), 123.
- Maurovlahia, 10, 16-9, 24-5, 27-8.
- Mavrocordat (Alexandru, Exaporitul), 271, 288, 366, 380-3, 393, 415-6, 450, 476, 536, 601, 704, 737; II, 752-4, 757, 1178, 1216, 1251; III, 50-1, 146, 151. (nepot Dimitrie), 272. (fiica Elena) II, 1178.
- Mavrocordat (Alexandru Ioan, Domn al Moldovei), 224, 236-7, 243, 246, 249, 257-8, 291-2.
- Mavrocordat (Constantin, Domn), 495; II, 891-2, 923, 927, 945-6, 950, 975, 977, 987-8, 990-1, 1036-7, 1040-1, 1044-5, 1067-9, 1072-3, 1076-9, 1088-90, 1094-5, 1102-3, 1105-7, 1109, 1111, 1114, 1121-2, 1136-7, 1141-2, 1145, 1148-50, 1153-4, 1159, 1163-4, 1176, 1202-7, 1210, 1252; III, 156-7, 159-62, 165-6, 169-71, 173.
- Mavrocordat (Constantin din Chios. și Nicolii), 623-4.
- Mavrocordat (Eufrosina), III, 408.
- Mavrocordat (Gheorghe), III, 483-4.
- Mavrocordat (Ieremia, fiul lui Alexandru beizadea, în 1776), II, 1232.
- Mavrocordat (Ioan, fiul lui Nicolae, Domn al Moldovei), 495, 544, 583; II, 923, 927, 944-5, 950, 989-90, 1055-6, 1066, 1107, 1112, 1114-5, 1118, 1122, 1129, 1143, 1151, 1174, 1251; III, 114, 158, 162.
- Mavrocordat (Maria, Doamna lui Ioan I-lui); II, 1066-7.
- Mavrocordat (Mărioara, fiica lui Nicolae), 297, 495, 664, 666-9.
- Mavrocordat (Nicolae, Domn), 271, 344-5, 366, 414, 417, 419-41, 443-4, 448-51, 454-7, 460-1, 463-7, 470, 472, 476-8, 494, 496, 531, 533-5, 537, 539-42, 544-6, 548-52, 554, 556-8, 565-6, 568, 583, 585, 600, 602, 616, 618-9, 624, 627, 635, 643, 646-7, 651-6, 658-60, 664-5, 667, 670, 674, 676, 678, 680-1, 684-5, 687-8, 696-705, 707-8, 710, 712-3, 765-6, 771-2, 774, 776, 778-82, 784-7, 790-1, 793, 795-7, 800, 802, 804, 811, 826-7, 830, 846-8, 856, 860-2, 872, 875-7, 884-5, 887-9, 891-3, 896-7, 899-901, 903-4, 914-5, 917-8, 920, 924-31, 934-7, 942, 944, 946-58, 962, 964-5, 971-2, 975-8, 981, 983, 985, 987-9, 991-4, 996-1001, 1003, 1009-10, 1012-3, 1019, 1021-2, 1037, 1041, 1043, 1045, 1047, 1051, 1054-8, 1065-7, 1069, 1072-3, 1076, 1081, 1088, 1098, 1111, 1137, 1159, 1226, 1232, 1251-2; III, 65-6, 84, 90-1, 98-9, 113-4, 118, 125-7, 140-2, 144, 150-1, 162. (Fiul Alexandru), 495, 981, 983.
- Mavrocordat (Doamna Pulcheria, a lui Nicolae-Vodă), 426, 495-6, 583, 777-80, 782, 785-6, 927.
- Mavrocordat (Ruxandra), fiica Exaporitului, măritată Ghica), 400, 403; II, 786, 952, 962-3, 969, 993-4, 1014, 1020, 1041-3, 1056-7, 1069, 1210. (fiul ei, Alexandru 400-1.
- Mavrocordat (Scarlat, fiul lui Nicolae-Vodă), 450, 673-4, 676, 752-3, 755; III, 125-6. (Serafin, dascălul lui), 670-1, 676, 682, 684, 687-8.
- Mavrocordat (Sultana, mama lui Nicolae Mavrocordat), 600-1.
- Mavrocordat (Zamfira, Doamna lui Ioan-Vodă), II, 851-2, 856-6, 858-9, 867.
- Mavrodin (Dimitrie), 360.
- Mavrogheni (familie), III, 272.
- Mavrogheni (Iancu), III, 267-8, 456-8.
- Mavrogheni (Mărioara), III, 438-9.
- Mavrogheni (Nicolae, Domn), III, 232-4, 242, 245, 252, 260, 262, 264-5, 270, 272-3, 275-80, 282-4, 288, 293-5, 297-307, 308-11, 313, 340-51, 353-61, 363-71, 373, 376-81, 383, 385-90, 392, 394-6, 398-400, 403-4, 408-9, 411-5, 417, 422, 424, 429-36, 438-9, 443-7, 449-50, 452, 458-63 și urm.
- Mavrogheni (Postelnic), III, 326.
- Maxim, Șt. III, 146-7.
- Măxineni (mănăstire), II, 950, 954-7; III, 314, 416.
- Mazarachi, III, 5-6, 12, 15, 37, 46, 50, 53.
- Măzgani (moșie), 114.
- Mazovia, 599, 636.
- Mazza (Gașpar, Venețian, agent al Mirceștilor), 96.
- Medici: Dimitrie, II, 1001. Fotie (al lui Constantin-Vodă Mavrocordat), II, 1154, 1165, 1178. Iancu, II, 1195. Pantaleon, 472-4 (și fiica).
- Meedia. V. Mehădia.
- Meemet (agă), III, 314, 316, 320, 324, 326, 328, 336.
- Meemet Cialăe-oglu, III, 332.
- Megalopolis, III, 155.
- Megic-Iusein (agă), III, 334.
- Mehădia, III, 298, 432.
- Mehanegî (Nicolae), II, 1235.
- Mehedinți (județ), 128; II, 1231; III, 275.
- Mehemed (agă), II, 1072; III, 280, 314, 316, 318, 320, 322, 324, 326, 332, 338, 360, 364, 376, 386, 400-1, 433, 508.
- Mehemed (aianul), III, 328.
- Mehemed-Efendi (caligraful), III, 263.
- Mehemed (chehaiă al Sultanului), III, 409.
- Mehemed-Pașa, 714; III, 19, 444. (Izet), II, 1217, 1219-21; III, 210. (de Aidin), III, 210, 244. (Pehlivan, de Ruscuc), III, 314.
- Mehemed (Mare Imbrohor), 208.
- Mehmed (Vesim-efendi), III, 518.

Melanchthon, 45.
 Melenie, 39; II, 1098, 1164. (Mitropoliți: Chiril), II, 1098. (Serafim), II, 1164.
 Melitena, 9.
 Memelici-oglu (agă), III, 328.
 Memfis, III, 16, 21.
 Memis (agă), III, 1171-2; III 324, 332.
 Memis-Pașa, III, 326.
 Menon (sol bizantin la Florența, 1439), 39.
 Meotida, 480; III, 70.
 Merișanu (Barbu), II, 875, 1077.
 Mersolu (Mehemed-Aga), III, 332.
 Mesembria, 113, 182, 194; II, 1098, 1162; III, 11. (Mitropoliți: Achilie), 113. (Antim), II, 1162. (Damaschin), III, 11. (Grigorie), II, 1098.
 Mesopotamia, II, 1207, 1230.
 Mesrop, III, 473.
 Metaxă (medic), II, 1263-4.
 Metaxă (Spătar), II, 1263.
 Meteore (mănăstiri), 5, 8, 9, 41; III, 3, 5, 7, 9, 41, 53-4. (Egumeni: Ghenadie), 41, (Dionisie), III, 5. (Zaharia), III, 9.
 Metereni (moșie), III, 512.
 Metimna, 132, 166, 194. (Cornilie, episcop de) 166, 194.
 Meursius (Ioan), III, 152, 154.
 Miclăușani (sat), II, 1027.
 Midia, 11-2, 16, 18, 24, 28, 30-1, 36-7, 49. (Partenie, episcop), 49.
 Miereurea, III, 480.
 Mihai Viteazul, 90-2, 105-10, 114, 133.
 Mihail (Țar), 173.
 Mihail (Armaș), III, 391-2.
 Mihaleca (Ban), 67 și urm.
 Mihnea (Doun al Țerii-Românești) (și fiicele lui musulmane), 104. (Doamna Vișa), 89-90, 95, 103-4. (Doamna Neaga). V. Neaga.
 Mirele, II, 1079. (Mitropoliți: Calinie), II, 1107. (Matei), 200, 720. (Pangratie), 194.
 Mohammed al IV-lea (Sultan), II, 1252.
 Moldova (Mitropoliți: Anastasie), 85, 117. Antonie), II, 1026, 1062, 1092-4. (Ghe-deon), 418; II, 925, 927; III, 99, 130-1. (Gheorghie), II, 1005, 1007. (Grigorie Roșca), 46, 217. (Ieremia Grecul), 16-7, 19, 27, 30, 32, 33-5, 36. (Iosif), 18-21, 31-2, 34-6. (Isaac, delegat de Patriarhul ecumenic), 18. (Meletic), 18, 21. (Nicanor), 109-10. (Nichifor), II, 937-8. 1110. (Samoil), 398. (Sava), II, 880, 882. (Teodosie, Vlădică), 34, (Teofan), 107. (Varlaam), 180, 195.
 Monembasia (Mitropoliți: Ierotei), 83, 86, 720. (Neofit), 132, 141, 146-7, 172.
 Montanus (Iacob), II, 910.
 Moraitachis, II, 852.
 Moreia, III, 153-4.
 Moschunas (Leontie, arhimandrit), III, 106.
 Moscova, III, 112. (Ioachim, Patriarh de), III, 46.
 Motru (Gura, mănăstire), 163.

Movilă (Ieremia și Elisabeta Doamna), 722. (fiica Maria), 173.
 Muncaciu (Petronie, episcop), 111.
 Murano (mănăstirea Sf. Matei), 55, 66-7, 86, 80, 82.
 Mutralic (Mohamed-aga), III, 318.

N.

Năsturel (Constantin, Ban), II, 1133.
 Năsturel (Radu), 255.
 Năsturel (Udriște), 725.
 Naupact, 48; II, 822. (Arhiepiscopie de—și Arta; Gavriil), 132, 194, 406. (Neofit), 406, 765; II, 778, 822, 924. (Partenie), 48.
 Nauplia, II, 938, 1189; III, 326. (Benedict, episcop de), II, 1189.
 Nazaret, 217, 674-5; II, 886, 892-3, 897, 914-5, 949-50.
 Naxos, 173. (Veniamin, episcop de—și de Paros), 173.
 Neaga (Doamna lui Mihnea-Vodă), 77.
 Neagoe (Basarab, Domn al Țerii-Românești), 43, 133, 717; III, 3-4.
 Neagoe (boier din sec. XV-lea la conciliul din Florența), 38-9.
 Neagu (Banul lui Duca-Vodă), 739.
 Neamț (cetate), 269-70.
 Neamț (mănăstire), 21, 259; II, 1026, 1189.
 Neamț (ținut), 87; II, 1218, 1227.
 Neculce (Ioan), 301, 337.
 Negoiescu (Pană), II, 848. (Safta), II, 848.
 Negoiești, (sat), II, 1215, 1257. (mănăstire), II, 1266-7. (Serafim, egumen), II, 1267.
 Negustori: Bașa-Dimitrie, II, 1250. Constantin, II, 880.
 Nemesiu (filosof), III, 155.
 Nemetaga (Bostanoglu), III, 587.
 Nenciulescu (boier), III, 514.
 Neocesareia, 29; III, 152. (Mitropolit Grigorie), III, 152.
 Neochorion, 172, 337, 373; II, 888, 1114, 1136, 1182-3. (Sf. Gheorghe din), 373.
 Neokastron, 757.
 Nestor (Clucer, jurisconsult), III, 512-3.
 Niceia, 10-1, 13, 16-7, 38-9, 47-8, 120-1, 127, 182, 194, 198, 202, 236, 247, 359, 362, 392, 398, 400, 551, 624, 727, 765; II, 822, 836, 908, 1008, 1027, 1085, 1098, 1159, 1162, 1179, 1280; III, 11, 155. (Mitropoliți: Alexie), 17. (Antim), II, 1170. (Calinie), II, 938, 1098. (Chiril), 48. (Ghenadie), 624, 765, 822. (Grigorie), 198. (Ieremia), II, 1159, 1162. (Natanail), 198. (Partenie), III, 155. (Porfirie), 182, 194, 730; III, 11.
 Nichifor (Dascălul, vicariu patriarhal), 97, 108.
 Nichita (Armaș), III, 398. (ibrietar), 363-4, 376-80, 384-5.
 Nicoară (Vornic), 188.
 Nicodim (ctitor mănăstiresc, sec. XIV), 36, 201-2.

Nicolae (Aga, c. 1780), III, 340, 347-8.
 Nicolae (Pitar, sec. XVIII), 1288.
 Nicolae (Stolnic, c. 1593), 97.
 Nicolae (Vistier, sec. XVI), II, 128.
 Nicolachi (grămătic) III, 391-2. (Armaș), III, 443.
 Nicolescu (Șătrar), III, 360.
 Nicoli (Șătrar), III, 353-4.
 Nicomah, III, 146, 152, 154.
 Nicomedia, 12-3, 16, 24, 28-30, 38, 48, 132, 141, 146-7, 182, 313, 332, 336, 348, 370, 406, 416, 730, 765, 778, 822, 840, 1080, 1098, 1159, 1162, 1170, 1189, 1193, 1221, 1280; III, 11, 150. (Mitropoliți: Chiril), 141, 146-7, 182; III, 11. (Nichifor), II, 1159, 1162, 1170, 1189, 1221. (Paisie), II, 822, 840. (Partenie), 313, 332. (Serafim), II, 938. (Sisinie), 48. (Teoclit), II, 1098.
 Nicopol, 27, 96, 102, 106; II, 1176, 1227; III, 210, 222, 318, 338, 351, 357, 369, 373-4, 382, 387, 394, 405, 408, 410, 475, 479, 507.
 Nicosia, 336. (Antim, Mitropolit), 336.
 Nijna, II, 1074, 1076, 1255, 1269-70; III, 157-8. (bâlcu), II, 878.
 Nikusios (Panaioti, Dragoman), 204, 207-10 737.
 Nil (râu), 174, 562.
 Ninive, 142.
 Nipru, 209, 757; II, 1254; III, 243.
 Nisa, 406-7; II, 790, 1026; III, 32, 130, 132, 148-9. (Episcopi: Grigorie), 148-9. (Neofit), II, 1026. (Gherman), III, 32-3.
 Nistru, 208; II, 879, 881, 1197, 1199.
 Niș, III, 253, 281.
 Notaras (Dimitrie Gheorgulis, doctor), II, 897, 1026; III, 127-8.
 Notaras (Hrisant, Patriarh de Ierusalim), 116-9, 121, 123-4, 127-8, 130-1, 133, 135, 137-40, 142-3, 147, 156-8, 223, 256, 258-9, 264, 297-9, 311, 314, 325, 327-8, 338, 344, 353, 355, 362, 364-5, 367, 377-8, 381-4, 386-8, 392, 400-2, 409, 411, 414-5, 421-6, 428-33, 435-41, 443-4, 449, 453, 457-61, 463, 465-7, 470, 472, 476, 487-9, 491, 493, 495, 530-1, 533-7, 540-5, 547-8, 550-2, 554, 556-7, 566, 568, 570-2, 576-81, 583-6, 590-1, 595, 597-9, 602-5, 607-8, 610, 612-4, 616, 619, 621-5, 628-9, 635, 638-9, 641-3, 645-60, 662-5, 667-74, 676, 678-85, 687-8, 690-3, 695-705, 707-8, 710-3, 731, 745, 754-5, 764-6, 769, 771-2, 774-82, 784-8, 790-3, 795, 797, 800, 802-7, 809-15, 817, 820, 822-4, 826-31, 833, 837, 837, 840, 843-4, 846-9, 851, 853-6, 858, 862-5, 867-8, 870, 872, 875, 878-9, 882, 884, 887, 889, 891-3, 895-6, 898-901, 904-5, 908, 911, 913-8, 920, 922-9, 931-3, 936, 942, 944-9, 951-4, 956-9, 962-72, 975, 977-8, 980-1, 983-5, 987, 989-91, 993-4, 996-1002, 1009-10, 1012-6, 1018-23, 1025, 1027-8, 1030-1, 1033-6,

1040-5, 1047, 1050-2, 1054-9, 1061, 1066, 1068, 1070-1, 1076, 1089, 1107, 1229; III, 54-6, 58, 60-2, 65-7, 69-71, 74, 76, 78-9, 82-5, 87, 89-92, 94, 96, 98, 99-102, 105-8, 111-3, 115.

Notaras (Neofit), 383.

Novaci, III, 293.

Novat, 343.

Novgorodul-Mare, 16.

Novi (în Bosnia), 757.

Nucet, 163, 731; II, 1078.

Nusret-chirmen, 758.

O

Obedeanu (Nicolae), II, 1171.

Obilești (sat), III, 322.

Obrocea, III, 314.

Oceacov, II, 937; III, 236, 243, 425, 429.

Ocna (Târgul-ei), II, 1072; III, 320, 350, 422.

Ocenele-Mari, II, 1133; III, 355.

Odiseu. V. Ulise.

Odrin. V. Adrianopol.

Ohrida, 38, 109-11, 180, 303-4, 398, 400; III, 37-8. (Patriarhi-arhiepiscopi: Meletie), 180-1; III, 37-8. (Nectarie), 109 111. (Zosima), 398, 400.

Oikumenios, III, 149.

Oituz, 599.

Olanda și Olandesi, III, 5, 106, 112, 331.

Olt (râu și județ), 114; II, 834-5, 838, 861; II, 1028, 1251; III, 127, 290-1, 298, 328, 372, 459.

Oltenița, II, 1215; III, 264, 286, 294, 322, 424, 426, 439.

Olteț (plasă), III, 358.

Omer-Aga, III, 274. (alții), II, 1192-3; III, 316, 318, 322, 324, 330, 348-50, 437-8.

Onasandru, III, 152.

Opian, III, 154.

Orfeu, II, 909.

Orheiul, II, 1186, 1190, 1210.

Origene, III, 146-7, 151-2.

Orșova, III, 255-6, 276, 297-8, 432.

Osdina (sat), III, 4.

Osman al III-lea (Sultan), III, 172.

Osman (agi), 213; II, 1105, 1191; III, 247, 260, 264, 318, 320, 324, 326, 332, 334, 336, 397-8, 430, 507. (-Gheghen), III, 336. (chirurg), III, 314. (-Mollah), II, 1165, 1200, 1206; III, 320.

Osman (Pașa, c. 1788), III, 364. (de Nicopol), III, 479.

Ostafiev (Isaia), 180.

Ostanița (sat), II, 1080-4, 1086-7.

Ostrov, 128.

Oteteleşanu (Barbu), III, 453. (Stolnic), III, 276-7.

Otzis (Ghinea), 129.

Ovidiu, II, 910.

Oxford, III, 155.

Ozû. V. Occacov

P.

- Pachymeres, 1; III, 146.
 Paclova (sat), III, 150.
 Padova, 311-2, 329, 409-10; III, 150.
 Paladă (Antonachi), II, 1097, 1099.
 Paladi (A...), II, 850.
 Paladi (C... cantin), II, 1104.
 Paladi (Dumitrașeu), II, 1146.
 Paladi (Ioan), 360.
 Paladi (Toader), II, 1088, 1111.
 Palaiopatrai, 28, 141, 146-7, 153, 173, 182-3. (Mitropoliți: Partenie), 183-4. (Teofan), 141, 146-7, 153, 173, 182-4.
 Palamariul (Pano), 129.
 Palată, II, 1176.
 Paleolog (Andronic-cel-Nou, Împărat), 11, 41.
 Paleolog (Ioan al V-lea, Împărat), 10-1.
 Paleolog (Ioan al VIII-lea, Împărat), 39.
 Paleolog (Constantin), 201.
 Paleolog (Manuil, Împărat), 29.
 Paleolog (Comis), II, 1111.
 Paleolog (Iacob), 39, 86.
 Paleolog (despotul Teodor), 5.
 Palestina, 110-1, 180, 194, 202, 211, 217, 268, 297, 300, 302, 311-12, 321, 349, 352-3, 368, 372, 377, 381, 384, 388, 390, 400, 403, 409, 414-5, 421-3, 425-6, 428, 430-1, 433, 435-40, 443-4, 449, 458, 460-1, 463, 465, 467, 470, 477, 489, 535, 544, 551-2, 584, 589, 604, 629, 654, 662, 664, 668, 674, 681, 683, 685, 687, 690, 695, 698-700, 702, 712, 721-2, 726, 755, 769, 772, 774-6, 778, 784, 787-8, 790, 792, 805, 823, 826-7, 844, 864-5, 867, 875, 878-9, 882, 884, 887, 889, 891-2, 894-6, 898, 900, 913-8, 925-6, 932-3, 935-6, 944-5, 947, 951-4, 956-7, 960, 964, 970, 978, 981, 983, 987, 989-91, 993-4, 996-8, 1000, 1002, 1009, 1012, 1018, 1022-3, 1027-8, 1036, 1040, 1050, 1055-6, 1061, 1068, 1071, 1222, 1224, 1227, 1229, 1239, 1247, 1256, 1258: III, 55, 60, 65, 67, 78, 90-1, 94, 98, 100, 105-6, 112-3, 115-6, 121, 123-4, 129-31, 133, 135, 137, 139-40, 156-8.
 Pamfilia, III, 152.
 Pană (Comis, c. 1600), 108.
 Panaiodor (Căminar), III, 196.
 Panaiot (Constantin), II, 1186, 1188.
 Panaiot (Cămăraș), 756. (Grămătic), III, 143. (Moraitul), III, 330. III, 166. (Postelnic, c. 1700), 360. (Sluger), II, 1102; III, 513. (Sandu), II, 1186, 1188.
 Panaiotachi (Clucer, c. 1700), II, 875.
 Panderma, III, 324.
 Panion, (episcop) 116.
 Panoceanu (Serdar), III, 275.
 „Pansofi“, III, 353.
 Pantazi (Medelnicer), II, 1089, 1096-9. (primieru), II, 861-3.
 Pantelimon (mănăstire lângă București), II, 1169.
 Pantazoglu (Ioan), III, 451-2.
 Panu (boier), III, 286.
 Papadopoulos (Nicolae Comnen, profesor la Padova), 311-2, 327, 329, 409-10.
 Papadopoulos (dascăl), III, 61.
 Papafil (Costea) II, 1186, 1188. (Dimetrie), II, 1116.
 Papazoglu, II, 1026. (Lazăr, Armaș), III, 330.
 Pârâianu (Barbu), 255.
 Parapan (moșie), III, 387.
 Paraschivă (Cămăraș), III, 369-70, 372, 418, 422. (Nicolae buclucbaș), III, 338.
 Paraschiva (Sf.), 138, 140, 148, 154.
 Paris, 77, 180, 327; II, 1182; III, 149-50, 153, 156. (Sorbona), III, 71.
 Paros, 173, 765; III, 233-4.
 Partenie (fiul lui Petru Cercel), 128-9.
 Paruhi-hogea, III, 212.
 Pârveu (boier, sec. XVII-lea), 747.
 Pascale (căpitan), II, 975.
 Pastia (Serdar), III, 285.
 Pasvantoglu (Pașă), III, 477, 479.
 Pasvan-zadea (agă: Pasvantoglu), III, 479.
 Pașcanu (călugăr), II, 1259-60.
 Patelarie (Atanasie, Patriarh de Constantinopol), 174.
 Pater (Nicolae), II, 892, 1079.
 Patras, 149. (-ul Vechiu), 12-3. (Metodie, episcop de), III, 149.
 Patricius (Ioan), II, 910.
 Patriolanus (Ioan), II, 910.
 Păuna (nepoata Doamnei Ecaterina a lui Alexandru Mircea), 81-2.
 Pausanias, III, 147, 155.
 Pavlachi (capuchehaia lui Vasile Lupu), 189-91.
 Pavgudizoglu (șef turc), III, 378.
 Pehlivan (Mustafă), III, 320. (aga), III, 348.
 Pelaphantes (Andrei), III, 483.
 Pelin (agă), III, 332, 371.
 Pelopones, 16, 18, 38, 596, 693; II, 938, 1198. V. Moreia.
 Peloponesianul (Maxim), 409, 429, 909.
 Pelusion, III, 145. (Sf. Isidor în), III, 145.
 Penescu (Pâharnic), III, 453.
 Pera, 51, 54, 57, 66.
 Peri (mănăstire și egumen Pahomie), 13-5, 32. (Simion), 15, 32.
 Petersen (agent rus), II, 1220.
 Peterwardein, II, 793, 816.
 Peristeri (Grigorachi), III, 480-1.
 Peritheorion, 11, 48. (Mitropolitul Grigorie), 48.
 Persia și Persi, II, 175; II, 759, 830, 840, 1051, 1060, 1115.
 Pervana (agă), 108.
 Peștera, 199.
 Petersburg, 10, 15, 80, 200, 204, 295, 457; II, 875, 1207, 1210, 1214, 1218.
 Petrachi (Zaraf), II, 1238.
 Petrașcu-cel-Bun (Domn al Țării-Românești), 105, 114.
 Petrașcu (din familia Mirceștilor), 89, 221.
 Petrașcu (Pitarul, vărul Doamei Safta), 221.

- Petrașcu (Postelnicul, fiul lui Petru Cercei), 114-16, 128-9, 138.
 Petriceicu (Ștefan, Domn al Moldovei), 199, 209, 211, 735. (Doamna Mariana), 735.
 Petrokokkini, 474.
 Petrossi (Armean), II, 1141, 1154.
 Petroșani (sat), III, 387-8.
 Petrozaharia, III, 244.
 Petru I-ii (Domn al Moldovei), 20.
 Petru cel Tânăr (Domn al Țerii-Românești) 56-61, 89, 100, 114.
 Petru Cercei (Domn al Țerii-Românești), 81, 100, 114, 16.
 Petru (Postelnic din Buzău) III, 390.
 Petru (Polcovnic), III, 338, 384.
 Petru Rareș Domn al Moldovei 44, 217.
 Petru Schiopul (Domn al Moldovei), 47-9, 51, 56, 58-9, 77, 83-9, 94-5, 97-8, 100-1, 121, 125, 718-9, 728; III 2.
 Petru (Țar), 470, 479, 529, 596; III, 45-50.
 Petru (protopop al Moldovei, 1395), 18-22.
 Peucer (Gașpar), 45.
 Pezală (sat), 374, 718.
 Pharsalos, II, 860. (Filotei, episcop), II, 860.
 Philoponos (Ioan), III, 146, 153.
 Piatra (Olt), III, 372, 388.
 Pietrele (sat), 227-8, 233-4, 236-7.
 Pigas (Meletie, Patriarh de Alexandria). 47, 59, 76-7, 105-8, 176, 719; III, 2, 12-4, 19.
 Pindar, 393, 486; III, 149.
 Pisani (dragoman), II, 1238.
 Pitagora, 328, 393; II, 909.
 Pitești, 226, 233, 639-40; III, 303, 307-10, 322, 324, 332, 334, 336, 338, 343, 346, 348, 356-7, 389-90, 459.
 Pițigaia (sat), II, 844-5.
 Platon, 296, 328, 486, 546-7; III, 86, 110, 145, 147.
 Plaveea (Ahmed, agă de), III, 324.
 Plevna, III, 320, 507. (Osman, agă de), III, 320.
 Plocești, III, 316, 318, 320, 375, 377-8, 380, 387, 397, 440, 442, 452, 459.
 Plotin, III, 147.
 Plumbuita (mănăstire), II, 950.
 Plutarh, 146, 149, 155, 393.
 Pobrata (mănăstire), 217, 356, 361; II, 1110, 1244, 1246.
 Podhoriczany (general), II, 1210, 1212.
 Podolia, II, 1189.
 Podul Doamnei, II, 1205.
 Podul Pitarului, III, 322, 353.
 Pogonatului (mănăstire), 744.
 Pogoniana, 295, 406-7, 720, 742-4; II, 1080-2, 1086-7. (Eftimie de), 295, 406-7. (Matei din), 720.
 Poiana (mănăstire), II, 890.
 Poieni (sat), 129-31; II, 943.
 Poimanenon, 11. (Episcop Matei), 11.
 Poleanine, 37.
 Poli (Zuan de Marini), 79-80.
 Policiana, 740-1.
 Polibiu, III, 155.
 Polien, III, 154.
 Poloni, și Polonia, 27, 106, 108, 110, 175, 206, 208-9, 248, 363, 365, 370, 452, 538, 571, 599, 627, 636, 757; II, 1062-3, 1106, 1189, 1195, 1199-200, 1218; III, 86, 260, 505, 608.
 Polovraci (mănăstire), 290, 292, 346-7.
 Polyane (Calinic, episcop), II, 892.
 Polydeukes (Iuliu), III, 147.
 Polispodis (Nectarie), III, 31.
 Pomerania, 530.
 Ponelmann (colonel), II, 1215.
 Poniatowski, II, 1189.
 Pontanus (Iacob), II, 910.
 Pop (Ștefan), 336.
 Popescu (Comis, supt Constantin-Vodă Brâncoveanu), 762. (Pană), 395.
 Popescu (Radu, cronicar), 796, 853, 875, 885, 891, 923, 942, 950, 972, 975.
 Popești (sat), 204; II, 1215.
 Poreliotul (Teodor), 87.
 Porphyrita (Ienachi), 212-3.
 Porphyropulos (Marcu), 406-7, 409, 542-3, 572-3, 597-8, 691, 703-4, 735-7, 846-7.
 Porta (Nicolae da), 573, 597-8, 610-2, 691-2.
 Posellius (Ioan), III, 155.
 Potemchin, II, 1212, 1215.
 Potopul (mănăstire), 163.
 Potocki, II, 1206, 1260.
 Prahova (județ), 247, 352-3; II, 890; III, 316, 320, 332, 334, 338, 397-8.
 Prâscoveanu (Ștefan), II, 1288.
 Preutești (sat), 269-70.
 Prevesa, 757.
 Pricones, 49, 336, 348. (Anania, episcop), II, 1171. (Antim), 49.
 Proclu, III, 145, 157.
 Procopiu (de Cesareia), III, 146.
 Procopiu (de Gaza), III, 152.
 Procov (mănăstire), II, 1062, 1064.
 Prodromul (Teodor), III, 156.
 Proilav (Mitropolie), 170-3, 193, 204, 209, 322-3, 453-4, 727; II, 1136, 1258-9. (Mitropoliți: Calinic), II, 1136. (Chiril), 454. (Gherasim), 454. (Grigorie), 728. (Meletie), 171, 173. (Teofan), 728.
 Propontida, 373; II, 1233.
 Proti (insulă), II, 1233.
 Protopopi (Teodor. V. și Constantin).
 Provadia, III, 324.
 Prusia, II, 1193; III, 303, 475.
 Prut, 163, 452, 479, 559, 590; II, 1027, 1195, 1201-2, 1212.
 „Prysi”, III, 251.
 Psellos (Mihail), III, 153.
 Ptolomeu, III, 146, 155.
 Putașoglu (Ienachi), III, 211.
 Putna (mănăstire, și ținut), II, 880, 907, 1005, 1186.
 Puțul Nălbantului, III, 320.
 Puțurile (sat), III, 453-4.
 Pylarinos (Iacob, medic), 763-4.

Q

Quint-Curțiu, II, 910-1.

R

Racoviță (Doamna Ana), 491.

Racoviță (Constantin, Domn, și fiul Mihai), 172, 193-4, 893, 1071-2, 1121-3, 1126-9, 1132-7, 1141, 1143, 1147, 1153-4, 1159, 1163-5, 1168, 1174-5.

Racoviță (Dumitrașcu), 360; II, 1078, 1168, 1288.

Racoviță (Iftodie), 223.

Racoviță (Mihai, Domn și fiii), 180, 301, 355, 357, 361, 363, 370, 396, 421, 490-1, 645-6, 702-3, 712-3, 758, 762, 770, 772-3, 788, 812, 878, 880, 889-90, 893-6, 898, 901, 907, 965-6, 972, 1037, 1069, 1071-3, 1078, 1089, 1099, 1105, 1107, 1109-10, 1114, 1116, 1122, 1159, 1168, 1175, 1203; III, 126, 172.

Racoviță (Mihăiță, Dragoman), II, 1203, 1213, 1215.

Racoviță (Nicolae), 213, 303.

Racoviță (Radu), II, 1088, 1111.

Racoviță (Ștefan, Domn al Țării-Românești), II, 1152, 1161, 1163-5, 1168-9, 1171-2, 1175-8, 1180-2, 1191.

Racoviță (Vornic), II, 1179.

Rácz (Ștefan), 340.

Rădăuți, 21, 98, 109, 117, 195, 217, 360, 398; II, 1005, 1110, 1186. (Episcopi: Atanasie), 117. (Eftimie), 46. (Ghedeon), 360, 398. (Mardarie), 98. (Serafim), 217. (Teodosie), 109. (Teofan), 195. (Varlaam), II, 1110.

Radovan (sat), III, 405.

Radu I-ii (Domn al Țării-Românești), 114; III, 151.

Radu-cel Mare (Domn al Țării-Românești), 42, 717.

Radu de la Afumați (Domn al Țării-Românești), 44, 133.

Radu Iliaș (fiu de Domn), 287-8, 734.

Radu Leon (Domn al Țării-Românești), 202-3, 211; III, 34.

Radu Mihnea (Domn), 81, 95-6, 101-5, 113-4, 116-8, 120-1, 126-8, 195, 722-4.

Radu Paisie (Domn al Țării-Românești), 44, 133.

Radu Șerban (Domn al Țării-Românești), 111, 114, 133, 231, 238, 244, 246, 248, 282.

Radu (Comisul, c. 1580), 95.

Radziwill (Janus), 174.

Raghib-Pașa (Mare Vizir), II, 1136-7, 1154, 1221.

Ragusa, 63-6, 68, 75, 102-4.

Rahova, III, 336.

Rahovița, 199, 202.

Rahivan (Meemet-aga), III, 336.

Raitu (localitate; episcopat), II, 1159.

Rákóczy (Francisc), II, 1094.

Ralet (familie), III, 242.

Rali (Ralet) (Dimitrie), III, 501.

Rali (familie), 48.

Rali (Hagi-Mihalachi), III, 267.

Rali (Dionisie, Mitropolit de Târnova), 30, 105-6, 109-10, 721.

Rali (Nusostathi, Agă), III, 338.

Rama (Ramleh), 374.

Ramadan (Constantin), II, 1077.

Ramadan (Dimitrie), 687-8, 875.

Ramadan (Gheorghe), 695-6; II, 1021-2, 1107.

Ramna (ghiulăr-agă), III, 314, 336.

Râmnic (și episcopie), 130, 195-7, 231, 237, 295, 330, 401-2, 725, 727; II, 1214, 1218, 1277; III, 55-8, 356, 360, 390, 414-5. (episcopi: Chesarie), III, 152. (Damaschin), 330. (Ignatie), 195-7. (Ilarion), 295. (Ștefan), 231. (Teofil), 130, 725, 727.

Râmnicul-Sărat (și mănăstire), 180, 266-7; II, 950, 957-8, 1231; III, 301, 313-4, 396, 413.

Ramoleți (sat), 114.

Râncăciiovul, 163.

Rangari (Rhangabé) (Andronic), 579-80, 647.

Rânzești (sat), 99.

Rasgrad, 199; III, 314, 318, 320, 326, 330, 332, 388. (Abdul-aga de), III, 320. (Ali, emir de), III, 326. (Curt-aga de), III, 388.

Raso (Apostol de), 75.

Rasova, III, 324.

Rasti (boier), III, 522.

Rașid-efendi, III, 471.

Rațea (moșie), 111, 133, 198.

Rați (trimes al Patriarhiei ecumenice la Chiev), 89.

Razu (Costachi), II, 1088, 1111.

Răzvan, III, 326.

Reni, 199, 454; II, 1195, 1210.

Repnin (Nicolae), II, 1213, 1223, 1228-30.

Revschi (general), II, 1215.

Rhangabé. V. Rangavi.

Rhusanos (mănăstire) III, 8, 9. (egumen Antim), III, 9.

Rizu (Iacob), II, 1139, 1144, 1148-9, 1165, 1178, 1202, 1221; III, 182. (Mărioara, fiica lui), II, 1139-40; III, 250-1.

Robaia (sat și schit), 198, 203, 211, 490, 758; II, 1154.

Robescu (Asanachi), III, 390-1.

Rod (Rhodos), 39, 72, 77-89, 80, 82-3, 116, 190-1, 194, 199, 348, 376, 406, 561; II, 840; III, 152, 154, 177, 408.

(Mitropoliți: Grigorie), (Ignatie), II, 840. (Melchisedec), 116. (Meletie), 120-2.

Rod (Andronic din), III, 152.

Rod (Apolloniu din), III, 154.

Rodanta, III, 156.

Rodope, III, 35.

Rodosto (episcopie), 200, 624; II, 778, 840.

Roma, 16, 340, 342, 561; II, 910.

Roman, 21, 36, 98-9, 109, 111, 180, 195, 217, 360, 398, 418, 721, 764; II, 1005,

1026, 1110, 1186. (Episcopi: Agafon), 109. (Anastasiu), 46, 180, 195. (Filoteiu), 111. (Ghedeon), II, 1026, 1110. (Ioan), 217. (Lavrintie), 360, 398. (părcălabi: Condre), 99.

Roman (Împărat bizantin), III, 154.

Roman I-ii (Domn al Moldovei), 35.

Romanați (judet), III, 328, 403-4.

Romani, 231, 275, 487, 560; II, 1210; III, 152.

Romanò (Căminar), III, 322. (Iordachi), III, 437-8.

Românul (Ioan, egumen), 718.

Roset (familie), 1052.

Roset (Andrei, Ban), II, 1111.

Roset (Antonie, Domn al Moldovei), 217, 223, 413. (soția Zoe); 217. (fi: Alexandru, Gheorghe, Ienachi), 217.

Roset (Constantin, Hatman), II, 1088, 1111.

Roset (Ienachi, Comis), 612; II, 976, 1077, 1088.

Roset (Ioan, Agă), II, 794, 990-1000, 1168.

Roset (Iordachi), 301, 360, 363-4, 370-1, 413, 532.

Roset (Lascarachi), 739, 749.

Roset (Manolachi), 360.

Roset (Maria), 219.

Roset (Matei), 742.

Roset (Mihail), II, 917-8, 923-6, 1052-3, 1077, 1088, 1102, 1180.

Roset (Nicolae), 531, 589; II, 832, 844, 868-9, 875, 972, 975, 1010-1, 1131, 1176; III, 492, 499.

Roset (Vasile, Hatman), II, 1146, 1155.

Roset (Vistier, sec. XVIII), III, 324.

Roșul (Filip), 203.

Roznov (moșie), 222-3.

Rucăr, III, 305, 347.

Rudeanu (Nicolae), 751.

Rugină (Pavel), 360.

Rumânești (moșie), 129.

Rumelia, 702, 738, 744, 749, 751, 769, 776; II, 1230; III, 8, 244, 326, 505, 507. (Mehmed-Pașa, valiu de), II, 1200, 1214.

Rumiențov (general), II, 1206, 1213, 1218, 1220.

Rupta (sat), II, 1129.

Rusiuc, 199, 637; II, 796, 1208-10, 1230; III, 213, 215, 217, 307, 312, 314, 316, 318, 324, 328, 332, 387, 430, 439. (Cara-Ahmed, Pașa de), III, 322.

Rusia și Ruși, 2, 10, 12, 16-7, 24-5, 27-9, 39, 58, 83, 86, 94, 198, 208, 533-5, 595, 720, 757, 849, 878; II, 1092, 1121, 1193, 1194-5, 1197, 1199-200, 1202-7, 1209-16, 1220, 1223, 1228-30, 1248, 1269; III, 46-50, 71, 106, 112, 237, 257, 259, 351, 436. (Mică), 15, 32.

Rusia (Alexie, Mitropolit de), 28. (Teodor, Țar), III, 45.

Rusnamegiul, 320.

„Ruso-Vlahia”, 19, 22, 30.

Rustem-aga, III, 322, 473.

Rușava. V. Orșova.

Rușid (beiu, Izet-Pașa-zadè), III, 427.

S.

Saciște (localitatea: Siatista), III, 467.

Sadie-Aga, III, 330.

Sadova (mănăstire), 163.

Safranboglu (Gheorghe), III, 330.

Safta (Doamna lui Gheorghe Ștefan), 215-10, 221-2, 363, 370.

Sagi-Cuzi, II, 832.

Said-beg (Muhzun-oglu Damad), III, 427.

Saini-chirmen (cetate), 758.

Sălaj, 14.

Sali (Salih)-aga, (Batoglu, c. 1788), III, 268, 294, 303-5, 307-10, 312, 318, 322, 326, 332, 334, 336, 351, 356.

Salianegi, III, 252-4.

Salonic, 10-2, 31, 113; II, 892, 961, 966, 1118, 1129, 1145, 1189, 1280; III, 328, 338. (St. Anastasia), II, 1129. (Gheorghe Chaveris din), II, 961. V. și Tesalonic (Biserica de).

Salustiu, II, 911; III, 153.

Sămbăta-Mare, III, 102.

Samocov (localitate), III, 320, 464-5.

Samos, 45, 194. (Mitropolit Partenie), 194.

Samosata, III, 154.

Sandu (Portarul), 252, 255, 257, 276, 282-4, 451.

Santorin (insulă), II, 1189. (episcop Dionisie), II, 1189.

Saphaz-Ghirai, III, 260.

Sarafi (Teodor), III, 6.

Sărata (localitate), III, 950.

Sârbi și Serbia, 38, 111, 131, 228, 234, 757; II, 913, 919, 960, 1216; III, 58.

Sarde, 38.

Sari-Mehmed (agă), 637.

Sari-Omer (agă), III, 268.

Sarighiol, III, 268.

Sarim (agă), III, 394.

Satalia, 12, 28.

Satâr (agă), III, 316.

Satoglu, III, 370.

Sauli, II, 1089.

Sava (polcovnic), III, 402.

Savin (Ban), 360.

Savoia (Eugeniu de), II, 815-7.

Saxonia și Saxoni, 485; II, 1218.

Seanavi (Dimitrie), II, 1165, 1138; III, 232, 265, 269, 272, 424, 428, 451-2.

Scania, 530.

Searlat (Vistierul lui Nicolae Mavrogheni), III, 444-7, 449.

Seir (Skyros), 49. (Luchian, arhiepiscop), 49.

Scotus (Dominic), II, 910; III, 153.

Scriverius (scriitor), III, 84-5.

Scurtești (sat), 44, 47, 53, 89.

Scutari, III, 336.

Seaca (moșie), 114.

Sebasta (Sivas), 11, 40, 762; III, 51. (Neofit, Mitropolit), 762; III, 51.

Sebeș, 757.

Secuieni, 742-3; III, 316, 336, 397.

Segarcea (mănăstire), II, 731, 834-5, 838; III, 38-9, 198-9.

- Seidi (bairactar), III, 316.
 Seidullah, 178-9.
 Seidungò-Ahmed-aga, III, 324.
 Seimen-chioin, III, 237.
 Seimeni (sat), 248.
 Seleucia, II, 909; III, 152. (și episcop Vasile).
 Selim I-ii (Sultan), 143.
 Selim al II-lea (Sultan), 46.
 Selim (aga), 280, 302, 312, 318, 332, 380, 422, 452.
 Selim (Pașa), III, 248, 336, 371, 373, 386, 394, 417, 420.
 Selimbria, 29, 48, 112, 116, 132, 244, 420; II, 1088; III, 248. (Mitropoliți: Atanasie), 48. (Lavrintie), 132. (Nectarie), 244. (Neofit), II, 1248.
 Semlin, II, 817.
 Serbegi-bașa, III, 330.
 Serdari (Constantin), III, 396.
 Serengi, 49.
 Seres, 12-3, 147, 160, 194, 736; II, 1037, 1098, 1105, 1114; III, 6. (Mitropoliți: Daniil), 147, 160, 194; III, 6. (Gavriil), II, 1098, 1105, 1114. (aiani), III, 507.
 Severin, 24, 28-31, 89-90, 117.
 Severos (Gavriil, șeful Bisericii grecești din Veneția), III, 152.
 Sfânta Ana (schit), II, 924.
 Sguromali (boier), 101.
 Sguropulo (Syropulo, scriitor), 38, 149.
 Sibiu, 287-8, 295, 314, 457, 475-6, 488, 749, 752, 765, 884, 892, 899, 932, 944, 959, 1009, 1073-4, 1078-9, 1089, 1094, 1106-7, 1109, 1111, 1128-9, 1132, 1134; III, 288, 341, 414, 416.
 Sicilia, 546-7; III, 147.
 Side (localitate), 28; II, 937-8.
 Sideri (trimes la Hrisant Notara), 174.
 Sigismund (împărat), 13, 38.
 Silihdar-aga, III, 334.
 Silion (Ștefan), 360.
 Siliște (moșie), 111, 114, 133, 198.
 Silistra, 39, 61, 67-8, 86, 199, 470, 553, 604, 698; II, 1208, 1210, 1250; III, 217, 237, 322, 324, 326, 328, 334, 336, 370, 418, 420, 436, 438-9. (Ahmed, agă), III, 328. (Cară-Meni), III, 322. (Hagi-Dumitrașcu), 470. (Hagi-Ianciu), 470-1.
 Silivria, V. Selimbria.
 Simion de Tesalonie (scriitor), 409.
 Sinokatas, 393.
 Simplicius, III, 148, 151.
 Simu (Agă), III, 328.
 Sinai (muntele), 93, 129, 175-6, 179, 181, 266-7, 270, 272-5, 297-8, 318; II, 877, 890, 944, 1016, 1073, 1135, 1159-62; III, 1-2, 10, 12, 18-9, 23, 28, 30, 32, 62, 64, 185-6. (arhiepiscopi-egumeni: Anania), 270, 274, 277. (Chiril), II, 1159, 1161-2. (Cosma), III, 64-5. (Ghenadie), 29. (Ioanichie), III, 64. (Ioasaf), 175-6; III, 12, 18, 32. (Lavrentie), III, 18. (Teofan), 176; III, 12-3, 18, 29. (mănăstirea Sf. Ecaterina), II, 1135.
 Sinaia (mănăstire), 114, 352-3; II, 890; III, 260-1, 320, 451.
 Sinan (beiu), 88.
 Sinan-Pașa (Mare-Vizir), 95, 724-5.
 Sinesiu (scriitor), 393; III, 150.
 Siniuhea (râu), II, 1209.
 Sinope, 199, 745. (popa Nicolae din), 745.
 Sintești (sat), 675.
 Siracusa, III, 150.
 Siretiu (râu), II, 211-3, 903-4.
 Siria, 199; II, 1258; III, 157.
 Sirigul (Meletie), 152, 175, 209, 211, 409, 728, 757.
 Sirmiul, III, 282-3.
 Sirul (Efrem), III, 146.
 Siștov, II, 1129; III, 206-7, 278, 318, 372-4, 381-2, 386, 461.
 Sititza (episcop Teodosie), 244.
 Sivri-Hisaroglu, III, 336.
 Slatina, 114; II, 1144; III, 328.
 Slătineanu (Radu), II, 1171.
 Slobozia, III, 314.
 Sliven, 199; III, 390.
 Slugearoglu (Constantin), II, 1154, 1193. (Gheorghe), II, 1221-2.
 Smaranda (Domnița), III, 184-5, 251.
 Smil. V. Ismail.
 Smirna, 12-3, 244, 644, 763-4; II, 893, 901-2, 905, 1114, 1136, 1230; III, 120.
 Snagov, 162-3, 429; II, 793.
 Sniatyn, II, 1104.
 Sobieski (Ioan, rege), 754.
 Socrate, III, 152.
 Sofia, 17, 48, 75, 295, 594, 596, 759; III, 54, 281. (Mitropoliți: Auxentie), 295, 594. (Ieremia), 718. (Partenie), 48.
 Sofiali (Gheorghe), III, 338.
 Sofia (sora lui Petru-cel-Mare al Rusiei), III, 50.
 Sofocle, 393; III, 153.
 Soliman (beiu), III, 326.
 Soliman-Pașa (c. 1714), 637.
 Soliman (Mare-Vizir, c. 1685), 307.
 Soliman (Amegî), II, 1105.
 Soliman (haznadarul), II, 1121, 1130.
 Solon (filosoful), III, 103.
 Soranzo (Lazzaro), 75.
 Soroca, 86, 89, 735, 737; II, 1186, 1190, 1195, 1197, 1199.
 Sotiriopolis, 735.
 Soveja (mănăstire), 687-8; II, 1110, 1240.
 Sozopole (și mănăstirea Sf. Ioan), 10, 12, 16, 117, 119-20, 126.
 Spà (Aloise, din Veneția), 63, 66-7, 70, 77.
 Spandoni (dascăl), 690, 774-5, 795, 797, 856, 858; III, 198, 200.
 Spania, III, 475.
 Spilaiotes, 440, 530, 539-41, 547-8, 571, 612-3; II, 780, 832.
 Stachiev (ambasador rus), II, 1238.
 Stagai (eparhie), III, 7.
 Stainville (mareșal), II, 817.
 Stamo (-Costa, bașa), II, 1089.
 Stamo (Ioan, Postelnic), II, 875.

Stănești (mănăstioară), II, 834, 838.
 Starova (Hairullah, aga de), III, 328.
 Statachi (Postelnic), III, 265, 428.
 Stavrachii (Gheorghe), II, 1163-5, 1176-8, 1181, 1191-2.
 Stavrachii (hirurg), II, 1115.
 Stavrachii (capucehaie), II, 1105, 1144, 1154.
 Stavropole, 39: II, 1080-1, 1085-7. (Ioanichie, episcop), II, 1080, 1085-7.
 Stavru (Pitar, c. 1680), 742.
 Stavru (Sluger), II, 1115.
 Stelea (Spătar), 724-7.
 Stenimachos (mănăstire), 199, 207.
 Stephanites și Ichnelates (carte populară), III, 153.
 Sterachi (Zaharia), III, 240.
 Sterghie (Panu, Bașa), III, 232.
 Sterie (Portar, c. 1788), III, 311-3, 439, 444.
 Stobeu (Ioan), III, 149-51.
 Stockholm, 637.
 Stoffeln (general), II, 1204, 1210, 1212.
 Stoian (Armaș), III, 362.
 Stoian (Clucer, c. 1680), 255, 740.
 Strabon, III, 147, 155.
 Strâmbeanu (Constantin), II, 1133.
 Strâmbul (moșie), III, 190-1.
 Strașimir (Țar), 17.
 Stratis, 474.
 Sturdza (Ioan, Serdar), 360.
 Sturdza (Maria), 302.
 Sturdza (Mihalachi), II, 1146.
 Sturdza (Sandu, Vornie), II, 1088, 1111, 1140; III, 498, 504.
 Suceava, 36, 41, 98, 109-10, 117-8, 360, 722; II, 1088, 1111, 1146, 1186, 1217-8, 1227.
 Suedia și Suedesi, 452, 480, 484-6, 637, 640, 642; II, 1238; III, 86.
 Sugdaia (Soldaia, în Crimeia), 12, 16.
 Suhaia (moșie), 114.
 Suidas (scriitor), II, 909; III, 147, 153.
 Suleim (agă), III, 324.
 Suleiman (agă, din Silistra), III, 318, 322, 324, 326, 328, 330, 334, 336, 384.
 Suleiman (Caralerli), III, 330.
 Suleiman (Emenegi, agă), III, 330.
 Suleiman (Ghiurgii), III, 334.
 Suleiman (Sarchesimè), III, 334.
 Suleiman (Zainoglu), III, 328.
 Sulin (agă, de Silistra), III, 328.
 Suliotul (Nicolae), II, 1116.
 Sultana (Domniță), III, 188, 227, 519.
 Sumelă (mănăstire), II, 901, 1138, 1175, 1182, 1223.
 Summakios (Anghel), 409, 429.
 Suraia (moșie), II, 872-3, 875.
 Suțu (Alexandru, Domn), II, 1130, 1144; III, 164-5, 511.
 Suțu (Casandra), III, 166.
 Suțu (Constantin), 1178; III, 509-10.
 Suțu (Diamandachi), II, 1178.
 Suțu (Dimitrie), II, 1131, 1146, 1221, 1237.

Suțu (Draco), 612, 623; II, 966-7, 1021, 1102, 1131.
 Suțu (Ecaterina), III, 330.
 Suțu (Grigore), III, 485-6.
 Suțu (Mărioara), II, 967, 1021; III, 435-6.
 Suțu (Mihail, Domn), II, 1196, 1201, 1204, 1220-3; III, 126, 229-31, 424-6, 509.
 Suțu (Nicolae), 1144, 1149-50, 1153, 1156, 1178, 1182, 1190-7, 1200-5, 1220.
 Suțu (Ruxandra), III, 436.
 Suțu (Safta), III, 509.
 Suțu (Spătar), III, 259.
 Suveiz, II, 982.
 Synadenos (Mihail Astrâs), 10.
 Szilágyi, 61.

Ș

Șahin-Ahmed, III, 324.
 Șahin-Ghirai (Haa), III, 246, 248.
 Șanta, II, 937.
 Șant, III, 364, 384, 431-2.
 Șchela Ciobanului, III, 252, 255-6.
 Șerban (Vistier, c. 1680), 255, 304, 395, 762.
 Șerban (Dimitrie, Agă), II, 1232.
 Șerif (Omer), III, 338.
 Șipote (moșie), 123.
 Soldan (Vornie), 217, 358, 361.
 Ștefan I -in (Domn al Moldovei), 20, 217.
 Ștefan-cel-Mare (Domnul Moldovei), 41-2, 217, 319.
 Ștefan (Gheorghe, Domn al Moldovei), 210-1, 214, 216, 221-2, 363, 370-1, 731.
 Ștefan (fiul lui Petru Șchiopul), 85-9, 97, 114.
 Ștefan (Lupu, Domn al Moldovei), 121, 150, 156, 222-3.
 Ștefan (nazirul), III, 288-91.
 Ștefan (Postelnic, c. 1788), III, 381-3, 385-6.
 Ștefan (Surdul, Domn muntean), 114.
 Știrbei (Badea), II, 835-6, 1133.
 Știrbei (Barbu), III, 220, 287.
 Știrbei (Constantin), 395, 761.
 Știrbei (Dimitrie), II, 1198.
 Știrbei (Nicolae), II, 1198.
 Știrbei (Pană), II, 1179.
 Știrbei (Radu), 740.
 Șofariul (Gheorghe), 255. (Radu), 255.
 Șumla, 199, 334, 457.

T

Tagaris (Pavel, episcop de Tebriz), 15.
 Tahir-aga, II, 1153; III, 314, 340, 347, 357.
 Taip-aga, 374.
 Taleligi-bașa, III, 348.
 Talleyrand (ministru francez), III, 518.
 Tămășani, 358.
 Tamasp (Tamasculu, Șah), II, 1115.
 Tănase (Logofăt, c. 1730), II, 1111.
 Tănase (Postelnic, c. 1590), 99.
 Tânganul (mănăstire), 163.
 Târgoviște, 41, 196-7, 304, 313-4, 392,

- 394, 396, 537, 506, 590, 637, 640, 648-9, 717, 724, 756, 762, 765; II, 1099; III, 55, 76-7, 89, 103, 106, 115, 119, 336, 345, 350. (negustori), 1099-103. (biserica Stelei), 648-9. (egumen Ignatie), 725.
- Târgul de Floei. V. Floei.
- Târgul-Jiului, III, 276-7, 300; 330, 455.
- Târnova, 17, 19, 32, 36, 39-40, 45, 105-7, 109-11, 132, 141, 146-7, 162, 172, 182, 199, 204, 406, 454, 547-8, 554, 668-70, 721-2, 759, 1098, 1162, 1230; III, 58, 102, 125-6, 164, 280, 301, 312, 318, 324, 330, 357, 366, 374, 381. (Mitropoliți: Antim), II, 1098. (Dionisie), 669, 706, 722. (Iosif), III, 125-6. (Partenie), II, 1162. (Turci din cază), III, 318.
- Târnova (din Tesalia), III, 11.
- Tatari, 16, 41, 106, 363, 365, 370, 447, 480, 483-4, 486, 558-9, 596, 678, 686; II, 931-4, 937, 947-8, 950, 954, 956, 958-9, 972, 1094, 1141, 1190, 1197, 1210, 1226, 1230; III, 292, 419.
- Tatios (Achile), III, 155.
- Tauromeniu, III, 147.
- Tază-chirmen, 757.
- Tazlău, 293, 356, 361; II, 1110, 1246, 1264. (Grigorie, egumen), II, 1265.
- Teba, II, 1050-1, 1054, 1162. (Antim, episcop), II, 1162.
- Techeli (Osman-aga), III, 334.
- Techirlam-oglu, III, 322.
- Tecuciu, 293; II, 1186.
- Teleajen, III, 397.
- Teleben (în Albania), III, 267.
- Telega, 227, 233; III, 441-3.
- Teleorman (ținut), II, 872, 1208; III, 322, 372, 387.
- Temistiu, III, 148, 151.
- Temistocle, III, 153.
- Tenedos, II, 1114, 1119, 1130.
- Teocrit, II, 909-10; III, 153.
- Teodor (Agă), II, 1071.
- Teodor, (Comis, c. 1788), III, 351, 353, 360-1.
- Teodor (Postelnic, c. 1788), III, 283-5, 287.
- Teodorachi (capuchehaia lui Nicolae-Vodă Mavrocordat), 766.
- Teodorachi (Comis), II, 1146.
- Teodoru (Gheorghe), III, 468.
- Teodose (căpitan), III, 308.
- Teodose (boier al lui Petru Șchiopul), 98.
- Teodosie (Domn al Țării-Românești), 717.
- Teofilact (Patriarh al Bulgariei, scriitor), 329-30, 757; III, 145, 149.
- Teofilact (Pitar, c. 1760), II, 1168.
- Teofrast, III, 154.
- Teognis, II, 909.
- Teos, II, 896-7.
- Terapia (sat), 338, 422; III, 500-1.
- Tersanê-Amiri-efendi, III, 506.
- Tesalia, 109, 160, 166; III, 11.
- Tesalonie, 409, 765, III, 840, 1098; III, 152, 320, 326. (Mitropoliți: Grigorie), III, 152. (Ignatie), 765; II, 840. (Ioachim), II, 1098, 1118. (Partenie), 113. Teodosie), II, 1189.
- Testabuza (Toma, medic), II, 964, 1089.
- Tetovanlı (Mustafâ-Pehlivan), III, 316.
- Thugnt (internunțiu), II, 1226.
- Tighinea, 455, 385, 452, 496.
- Timișoara, 757; III, 431.
- Tir (Maxim de), III, 154.
- Tir (Toma, Mitropolit de), 49.
- Tisenovța, 757.
- Tismana, 163, 192, 195-7, 201-2, 725; II, 884; III, 330, 431. (Leontie, proigumen), 192. (Nicodim, egumen), II, 884. (Teodosie), 725.
- Titești (sat), II, 899-900.
- Toader (Vistier, pe la 1650), 269.
- Tobato (Tommaso), 211-2.
- Tocat, III, 507. (Ali-Mollah de), III, 507. (Hagi-Mehmed de), II, 1075-6.
- Todireni (mănăstire), 198.
- Tofuz-aga, III, 390.
- Togan-chirmen (Taganrog), 758.
- Toma (Logofăt al lui Ștefan-cel-Mare), 41.
- Toma (Postelnic, sec. XVIII), III, 195.
- Toma (Spătar, c. 1709), II, 850.
- Tomarova, V. Reni.
- Topal-Osman (Pașa), II, 1073.
- Toparan-oglu (Omer), III, 330.
- Topliceanu (Ștefan), II, 1198.
- Topliceni (sat), III, 360.
- Toporăuți (sat), 123, 139-40, 358, 361; II, 1263.
- Tosim-aga, III, 306.
- Tracia, 29, 160.
- Trapezunt, 38-9, 182, 314-5; II, 909, 1098, 1115, 1138, 1175, 1182; III, 11, 139-40. (Mitropoliți: Ieremia), II, 1098. (Lavrentie), 142; III, 11.
- Trapezunt (Gheorghe de, scriitor, sec. XV), III, 139-40.
- Tricala, 458; III, 7.
- Triadița, V. Sofia.
- Trifiodor, II, 910.
- Trikka (Tricala) (Mitropolie și demnitari bisericești), 9-10.
- Tripoli, 78-9, 129, 757; III, 165, 170.
- Trocan (tâlhar), III, 358.
- Tucidide, I, 393; III, 145.
- Tulcea, II, 1137.
- Turci, *passim*.
- Turnagi (Ismail, Mehmed și Omer-aga), III, 320, 322, 389, 399, 402-3, 413.
- Turnavitul (Dumitrachi), III, 232-3, 355, 376-7, 445, 447-8, 450.
- Turnu, 108; II, 1171-2, 1176-7, 1181, 1227; III, 213, 217, 222-3, 318, 387-8. (Cogea-Ali-Pașa din), III, 318.
- Turtucaia, III, 312, 318, 334, 344.
- Tusum-aga, III, 336.
- Tutova, 8-7, 8; II, 1186.
- Tyrnau, III, 58, 102.
- Tyrolon (Tzurulon), II, 1159.

Tzanos, 717-8.
Tzuchi. V. Ciuchi.
Tzuvania. V. Cairul Nou

T

Țamblac (Grigorie, Mitropolit), 36.
Țigănești, 216, 233.
Țigară (Nicolae, preot), III, 501.
Țigară (Zotu), 85-8, 95, 97-8, 101, 121.
(soția, Maria), 86.
Țintea (sat), III, 376-7.
Țițirică (Anastase), II, 1235.
Țurlea (Ioan), III, 467-8.
Țuțora, II, 1202.
Țuțorești (sat), II, 1195.

U

Ucraina, II, 1122, 1189.
Uda (sat), III, 100, 114, 372.
Ugocsa, 14.
Ugireni (mănăstire), 99, 117.
Ulise, 296.
Ulmeni (sat), III, 354.
Ungaria și Unguri, 13, 16, 27, 30, 103,
121, 228, 234; II, 1094, 1176, 1214,
1231, 1240; III, 102, 300.
Unguraș (castel; Balványos), 14.
Ungureni (și egumenii, Ioachim și Neofit),
200, 203.
Ungureni (cetate), III, 278.
Ungureni (populație), 203, 654; III, 289-
90, 350, 517-8.
Ungnad, 66.
Ungrovlahia, *passim*.
Ungrovlahia (Mitropoliți: Antim I-ii), 9.
(Antim al II-lea), V. Ivireanu. Antim.
(Atanasie), 1. (Daniil), II, 859-60, 923-4.
(Eftimie), 106; III, 10. (Grigorie, diferiți).
130, 724-6; II, 1214, 1218, 1227; III,
199. (Hariton), 10-1, (Luca), 100, 112-3,
719-20, 723-4, 726. (Neofit), II, 1089-90,
1096, 1098-9, 1102-3. (Ștefan), 192,
201-4; II, 1074, 1079. (Teodosie),
204, 225, 231, 237, 255, 278, 281, 295,
303, 336, 350, 401, 629; II, 1136; III,
33-6, 51, 54-6. (Teofil), 192.
Unturoasa (sat), III, 449.
Ureche (Grigore, Vornic), III, 159.
Urfa, II, 1137, 1207; III, 334.
Uricariul (Axintie), 162-3, 195, 204, 221,
270, 293, 319, 360, 362, 599, 636,
651, 749.
Urziceni, III, 400, 402.
Urschiub, III, 324.
Utrecht, III, 118.
Uzun-Husein (agă), III, 322.
Uzun-Mehemed de Turtucaia, III, 318.
Uzun-Osman de Urschiub, III, 324, 336.

V

Văcărescu (Barbu), 742; II, 1077-8, 1117,
1133-4; III, 512, 514. (Clucer, c. 1714),
588.

Văcărescu (Constantin), II, 875, 1077,
1288.
Văcărescu (Ienachi), 395, 762; II, 798,
1288; III, 462.
Văcărescu (Radu), II, 1168, 1198, 1288.
Văcărescu (Ștefan), 742, 1117, 1133-4.
Văcărescu (alții), II, 1068.
Văcărești (mănăstire), II, 872, 875, 877,
884-5, 909, 923, 1030, 1034, 1046-8,
1052, 1054, 1136, 1209, 1226, 1240-1,
1243, 1245, 1247-50, 1257-60, 1266,
1268; III, 145, 332. (egumen Gherman),
1010, 1239-41, 1243, 1247, 1249-50,
1259-60, 1268.
Văceni (sat), III, 396.
Vâlcea (județ), 346-7; II, 1184; III, 255,
276, 314, 322, 330, 346-7.
Valea (mănăstire), 163.
Valea-Seacă, 301.
Vălenii-de-Munte, 4, 348; III, 314, 316,
322, 334, 338, 363-4, 375, 377-8, 395,
400-1, 450, 452, 459.
Valetas (Gheorghe), III, 510-1.
Valianți, III, 276.
Valievo, II, 1116-7.
Varinus (scriitor), II, 909.
Varlaam (Stâncea lui), III, 8.
Varna, 1, 10, 12, 17, 132, 141, 146, 199,
470-1, 488-9, 698; II, 822, 1206; III, 206,
438. (Mitropoliți: Calinic), II, 822.
(Partenie), 141, 146, 470.
Vasilachi (Sluger, c. 1740), II, 1078.
Vasile (Sf.), 180; II, 909; III, 79, 129,
146, 154.
Vasile I-ii (Împărat bizantin) 351; III, 152.
Vasile (Mitropolit al Rusiei), 16.
Vasile (Hatman), V. Ceaurul.
Vasile (Lupu), V. Lupu (Vasile).
Vasile (Medelnicer), II, 1026.
Vasile (Aga) 371.
Vasile (cumnatul lui Antioh Cantemir),
300-1.
Vasile (Păharnic, c. 1580), 101. (altul în
sec. XVII), 130.
Vasile (Postelnic, c. 1788), III, 294-5.
Vasile (vameș), II, 1191-3.
Vasluiu, II, 1186; III, 418.
Velicu-aga, III, 314.
Velighiunian-efendi, III, 207.
Veneția și Venețieni, 50-2, 55, 57, 59,
61-5, 67-73, 75-6, 79-80, 82-3, 96-7,
101, 104-5, 208, 211, 248, 338, 390,
406-8, 457, 474, 618, 672, 694, 714, 736,
757, 760; II, 888, 961, 1267; III, 60,
408. (Rialto), 16-7. (Sf. Marcu), 104,
407. (Zecca), 391, 406-8. (Fabrizio din)
50-1, 57, 62, 76, 79. (Arhiereul Meletie),
III, 60. (Tănase Venețianul), 759.
Ventura (Constantin), 572, 805-6, 858; II,
1072-3.
Verbia (schit), II, 1073.
Vernescu (Dinu), III, 395.
Vergu (Păharnic), 751.
Veria. V. Beroe.
Vesël (odobașă), III, 314.

Vezir-Chiopru (sat), III, 336.
 Vicina, 1-5, 8-10. (Iachint, Mitropolit de), 1-8. (Luca), 1.
 Vișin, 7, 11, 17, 30, 102-2, 128, 244; II, 860, 1069, 1176-7, 1189, 1208, 1214; III, 213-5, 272, 283, 285-6, 297-8, 305-6, 314, 324, 326, 330, 336, 338, 357-8, 358, 361, 367, 372, 382, 385-6, 399-400, 405-6, 419, 422-5, 429, 466; (Mitropoliți: Casian), 11. 17. (Ioasaf), 17. (Iosif), II, 1189. (Simion), II, 860. (Timotei), 244. (Topal-Osman-Pașa de), II, 1069.
 Viena, 1, 87-9, 98, 335-6, 342-3, 652, 754; II, 913-4, 961; III, 411-2, 519-20.
 Vișoara, 114.
 Viking (Paul), 45.
 Vintilă-Vodă (mănăstire), 100, 203.
 Virgiliu, II, 910.
 Vinț, 121.
 Vintilă (Ban, c. 1680), 278, 281.
 Vistula (râu), 485.
 Vișovăț. (mănăstire), 38.
 Vițichești (deal), 226, 233.
 Vizantea (mănăstire), II, 1197.
 Vizia (arhiepiscopie), 141, 146, 765; II, 840. (Mitropoliți: Damascin) 141, 146, (Ioachim), 765, 840.
 Vlachos (Gherasim, Cretan), III, 151.
 Vlad Călugărul (Domn al Țării-Românești), 41-2.
 Vlad Dracul (Domn al Țării-Românești), 114.
 Vlad Înecatul (Domn al Țării-Românești), 133.
 Vlad Miloș (Domn al Țării-Românești), 84.
 Vlad Tepeș (Domn al Țării-Românești), 40.
 Vlad (Logofăt, c. 1650), 130.
 Vlad (Medelnicer), III, 374-5.
 Vlădescu (Șerban), 565.
 Vladimir (Mitropolie), 28.
 Vladislav II (Domn al Țării-Românești), 40, 114.
 Vladislav III (Domn al Țării-Românești), 43, 133.
 Vladislav (Logofăt, c. 1650), 731.
 Vlădoianu (Pitar), III, 283, 512-3.
 Vlahobogdania, 619; II, 1189, 1237; III, 37.
 Vlastaris (Matei), II, 909.
 Vlastò (Andronachi și Mărioara, soție), II, 980.
 Vlastò (Arapachi), II 1150, 1154-5, 1204.

Vlastò (Dumitrașcu), 679-80; II, 852, 1065, 1068.

Vlastò (Ienachi), II, 1123-5.

Vlastò (Spătar), III, 242, 428.

Vlastò (Toma), 141, 146.

Vlașca, 130, 227, 234, 237, 322; II, 1208; III, 387.

Volcineț, 358, 361.

Vozia, III, 243. V. Oză.

Voznițin (Bogdan), III, 45.

Voznițin (Procopie), III, 45.

Vrața, III, 320.

Vulcan, III, 293.

X

Xanta (și Samuil, episcop de), III, 11,

Xantopol (Ioan), III, 385.

Xenofont, 393; II, 909; III, 146, 154, 464-5.

Xenos (rudă a Mirceștilor), 50.

Xifilin (scriitor), III, 147.

Xoniu (Toma), III, 390-1.

Z

Zagorianul (Stati), II, 1177-9, 1181-2, 1190-3.

Zametin (general), II, 1211.

Zamfira (Doamna). V. Mavrocordat (Zamfir).

Zamfirachi (Stolnic), III, 387.

Zănoaga, III, 453-4.

Zante, 409. (Anghel Summakios din), 409-10.

Zaphanè (Emini, Ismail-beiu), II, 1178.

Zdrule (schit), 142-3, 163-4, 197.

Zeineb (Sultana), II, 1165, 1238.

Zemena (episcopie), 28.

Zemmet-efendi, III, 214.

Zenta, II, 1252.

Zichnele (Mitropolie), 43.

Zikehia, 16.

Zimnicea, III, 312, 338, 343, 368, 372, 383, 385, 460-1.

Zisu (Costachi, Postelnic), III, 440.

Zitsa (sat), 738, 749.

Zlada, III, 320.

Zonara (Ioan), III, 145.

Zuguri (Mihail) III, 468.

Zupsca, II, 1263.

NUME COMUNE

A

Antimia, II, 1027.
Antoni, III, 326.

B

Bacin, 131.
Badiu, II, 131.
Băleanu, 131.
Braicu, III, 328.
Burleanu, 131.

C

Ciurecă, 131.
Coci, III, 467-8.

D

Daicu, 131.
Dochița, II, 1027.
Drăceanu, 131.
Drăguța, 721-2.

E

Erinota, 552.
Errania, 38.

F

Floca, 131.

G

Ghioca, 131.

I

Ianovea, III, 467.
Isa, III, 338.
Islate, 131.

M

Marga, II, 890.
Miftodie, 131.
Mihăilă, II, 1077.

O

Onufrie, 721-2.

P

Picătură, 131.

R

Rante, 131.

S

Sara, II, 1135.
Soare, II, 956.
Sofronia, II, 1236.

Ș

Șerbul, 131.
Ștefana, 295.

T

Tergilă, 131.

Ț

Țandru, III, 207.
Țațu, III, 467-8.

V

Velisarie, III, 324.

CATEGORII ȘI LUCRURI

A

Antimise, II, 1121.

B

Blănari, II, 1192.

C

Calafați, III, 312.
Capanlăi, III, 438.
Casapi, 89. (-bași), II, 1071, 1268-9.
Cherestegii, II, 1206.
Croitori, III, 514.

G

Grămăției, 203, 437-8 (Ioan, în Moldova);
(altul), 650, 951; III, 157 (Mihail, al
lui Constantin-Vodă Brâncoveanu), 396,
762.

N

Negustori: Zamfirachi (Chiriac), II, 128.

P

Psalți (Ierotei, supt Constantin Brâncoveanu), 457-8. (alți cântăreți), III, 91-2, 94.

Tabla numelor la Introducere.

A

Adacalé, 18.
Adibzadea (Teodorachi), 15.
Andrei (Vornic), 15.
Ardeal, 19.
Argeş (şi Curtea-de), 12-3.
Arnăuţi, 12 — 3.
Austria, 15.

B

Badaciu, 12.
Bagdad, 11.
Baia (Ocol), 18.
Băneşti, 12.
Baratov (Clucer), 11.
Bartholdy, 18.
Bechir-Paşa, 1.
Belinaş-oglu, 11, 16.
Blahniţa-de-sus (plasă), 17.
Brăila, 11.
Branîşte, 15.
Braşov, 15-6.
Breaza, 13.
Broşteni, 12.
Bucureşti, 14, 17.
Budişteanu (Radu), 16.
Buzău, 9, 11.
Byron (lord), 18.

C

Calafat, 18.
Călăraşi, 11.
Câmpina, 9, 11-3. (Lupoianului), 12.
Câmpu (plasă), 18.
Câmpulung, 12-3.
Căpanlăi, 9.
Caragea (Ioan-Vodă), 19.
Cerneţi, 16-8.
Chiriac (Clucer), 18.
Cine, 14.
Comarnic, 13.
Compania (grecească de comerţ), 9, 10.
Cornu, 13.
Costeşti, 11.
Coşmir, 16.
Cozia, 15.
Craiova, 15-6, 18.
Creţulesen (Vornic), 14-5.

D

Dâmboviţa (judeţ), 10.
Dealul Lung, 14.

Dolj, 13.
Drăgăşani, 15.
Dragoslavele, 12.

E

Eschi-Stambol (Serdar), 17.
Evrei, 9.

F

Fetislam, 18.
Focşani, 10.

G

Găeşti, 11.
Galaţi, 9.
Gheorghe (Vel Căpitan), 13.
Giam-Ali (aga), 11.
Gomolovici, 16.
Greci, 10.

H

Haromsec, 14.
Hope (scriitor), 19.
Husein-Uzam, 13.

I

Ibrictar (Nichita), 13.
Ilfov, 10.
Imperiali, 15.
Ioan (biv Vel Păharnic), 27-8.
Ismail, 10.

M

Marcu (Serdar), 11, 15.
Mardagin (Ionită), 16.
Mavrogheni (Nicolae-Vodă), 16-7, 19.
Mavrogheni (Serdar), 11.
Mehadia, 18.
Mehedinţi, 13, 17.
Milcov, 14.
Morali, 9.
Moreia, 9.
Muscel, 11, 13.

N

Nămăeşti, 12.
Negustori (feluriţi), 9.
Nenciulescu (Constantin), 17.
Nieopol, 15-6.

O

Oarja, 12.
 Oena, 11.
 Odobescu (Ioan), 10.
 Olt (plasă), 15.

P

Păscari, 13.
 Pitar (Constantin), 15.
 Pitești, 11, 15-6.
 Podul Lacului, 14.
 Poiana, 13.
 Polonia, 14-5.
 Provița, 13.

R

Rachita (Toma), 16.
 Râmnicul-Sărat, 10.
 Râmnicul-Vâlcei, 15.
 Romanò (Spătar), 11.
 Rucăr, 12.
 Ruset (Dumitrachi Alexandru), 11.

S

Sali-aga, 13.
 Scutari, 9.
 Secăria, 13.
 Secuieni, 16.
 Sibiciu, 9.
 Sibiu, 14.
 Silistra, 10.
 Sinaia, 10-1.
 Slăvești, 12.

Soliman-Pașa, 18.
 Suhaia, 12.

Ș

Șifer-aga, 11.
 Șoprile, 13.
 Știrbei (Badea), 9.
 Ștucă (Mihai), 16.

T

Târgoviște, 12.
 Târnava, 11.
 Tatari, 16.
 Teleajen (plain), 13.
 Teșila, 13.
 Tihomiri, 13.
 Tismana, 16.
 Turci, 10 și urm.
 Turnavitul (Dumitrachi), 10.

V

Văcărescu (Ienachi), 9.
 Vădeni, 9.
 Valea Crângului, 16.
 Vălenii-de-Munte, 11, 13.
 Vătafi (Tudorachi), 15.
 Velisar (Armaș), 11.
 Vernescu (Dimitrie), 14.
 Vidin, 15, 18.
 Vlașca, 11, 13.

Z

Zimnicea, 16.

